

Giới thiệu Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert

Trọng sinh ta là Đường Tăng, kích hoạt "Siêu cấp Đường Tăng hệ thống".

Uống rượu mạnh nhất, mặc tốt nhất cả sa, lớn như vậy Tây Du thế giới, duy ngã độc tôn!

Đường Tăng: "Ngộ Không, có Yêu Khí, đi nhanh hàng yêu."

Ngộ Không: "Yêu Khí? Ta đây Lão Tôn thế nào không biết?"

Đường Tăng: "Bát Giới, tối nay bồi bản đạo đi kỹ viện."

Bát Giới: "Sur phụ, không được, Lão Trư quả quyết không phải háo sắc người a."

Sa Tăng: "..."

*****

Convert by anhzzem

<http://truyencv.com/truyen-dang-boi/80961/>

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Xin nghe Pháp Chỉ, Tây Thiên Thủ Kinh!

Viễn Cổ truyền thuyết, Bàn Cổ Khai Thiên Tích Địa, trời đất tổng cộng chia làm Đông Thắng Thần Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu tứ đại Thần Châu.

Đông Thắng Thần Châu, Đông Vực, Huyền Thiên giới.

"Ồ? Đây là đâu?"

Buồn ngủ mông lung, thân hình lão đạo muốn chuẩn, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, một đạo nhức mắt ánh sáng bắn thẳng tới, để cho hấn lần nữa nhắm hai mắt lại, tí mi nhớ lại chốc lát trước xảy ra hết thảy.

Đường Nhạc, cao trung, cao tam một tên học sinh phổ thông, ba ngày trước, miễn nhau ba năm bạn gái cùng với chia tay, để cho đau đến không muốn sống.

Đứt quãng trí nhớ, để cho hấn nhớ mang máng chia tay hôm đó, quây rượu đêm khuya mua say, sau đó suốt ba ngày ngâm mình ở Internet, trầm mê ở thế giới Internet, đáng tiếc tháng có âm tình tròn khuyết, người có bi hoan ly hợp.

Đang lúc Đường Nhạc nắm mù tăng, sử dụng ra một chiêu mắt sáng R tránh, phối hợp đồng đội đem đối diện đoàn diệt, chỉ cần một lớp, liền có thể thuận lợi bắt lại tràng thắng lợi này, sau đó lên cấp đồng thau bốn, đón đầu bạch phú mỹ, đi lên nhân sinh đỉnh phong lúc.

Đường Nhạc đồ ngầu cặp mắt, như đao phong như vậy nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, đột nhiên mắt tối sầm lại, lại mất đi cảm giác, chờ hấn tỉnh lại, chung quanh chính là cái này tình không vạn lí mặt trời rực rỡ thiên.

Theo đầu trí nhớ, Đường Nhạc nhẹ xoa huyết Thái dương, không khỏi cười khổ một tiếng, vạn vạn không nghĩ tới, hấn vậy mà xuyên qua, mà còn trọng sinh ở tay trái gà không chặt Đường Tăng là trên người, thật là buồn cười lại thật đáng buồn.

Theo thói quen xoa xoa đầu, Đường Nhạc sờ bóng loáng tể nhuận đại đầu trọc, có chút dờ khóc dờ cười, chính mình lại thành một tên hòa thượng, Phật Môn Giới Luật bên trong Ngũ Giới 10 hòa hợp, hấn hết sức rõ ràng, chẳng qua là để cho hấn giới sắc, quả thực làm khó a.

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' thành công kích hoạt 'Siêu cấp Đường Tăng hệ thống'."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được thần công « Diệt Thế Phù Đồ quyết »."

"Đình đông!"

"Chung cực nhiệm vụ mở ra: Thuận lợi đến Tây Thiên, lấy được chân kinh."

"Đình đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Thuận lợi đạt tới Ngũ Hành Sơn, thu phục Tôn Ngộ Không."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Trúc Cơ cảnh (sơ kỳ)

Kinh nghiệm: 0/ 100

Đường Nhạc bị trong đầu lạnh lùng gợi ý của hệ thống thanh âm làm có chút mộng bức, một lát sau, hắn mừng rỡ như điên khua tay múa chân, cũng không còn cách nào giữ được tỉnh táo, cho dù ai cũng biết, đây là có Đại Cơ Duyên, có hệ thống bảo giá hộ hàng, còn ai dám khi dễ hắn.

"Tây Thiên Thủ Kinh" nhiệm vụ này hắn chính thức tiếp tục!

Đông Vực, Huyền Thiên giới, đại Đường quốc.

Đường Thái Tông dựa theo năm trước thông lệ, ở Phật Giáo tổ chức Phật Pháp đại hội, Quan Thế Âm Bồ Tát xin nghe Tây Phương Như Lai Phật Tổ Pháp Chi, mang theo Huệ Ngạn sứ giả đi tới Đông Thổ Đại Đường, một phen cải trang biến hóa, chuẩn bị quan sát một phen.

Trang nghiêm sầm lập trên đài cao, Đường Nhạc gõ trong tay mõ, bình thường học tập liền nhị bả thủ hắn, nơi nào sẽ nói cái gì kinh, lúc này cũng chẳng qua là thật giả lẫn lộn, trong miệng tùy tiện nói mấy câu mà thôi.

"Thánh Tăng, người lần này nhận xét, để cho Bản Hoàng được ích lợi không nhỏ a." Đang lúc Đường Nhạc chuẩn bị tìm cái thời cơ chạy ra, một tên người mặc long bào, ưu nhã tôn quý nam tử dừng đứng một tiếng, đâm đầu đi tới.

Người này tuấn mỹ gương mặt huy ánh lấy nắng sớm ban mai, mang theo Thiên Thần như vậy uy nghi cùng với thân gọi tới cao quý, cả người phát ra một loại uy chấn thiên hạ Vương Giả Chi Khí.

Đường Nhạc thấy vậy, chậm rãi đứng dậy, cung kính hành lễ, Tây Du Ký làm thế kỷ hai mươi một kinh điển giai tác, không dám nói thuộc lòng trôi chảy, nhưng là có biết một, hai, Đường Nhạc minh bạch, thân khu trước mặt lẫm lẫm, tướng mạo đường đường người đàn ông trung niên chính là Đường Thái Tông, Lý Thế Dân.

"Trình Quan Chi Trì" là Đường Thái Tông trong lúc tại vị thanh minh chính trị, đây là hắn trác tuyệt thành tựu!

"Đường Hoàng quá khen." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Các hạ nếu đến, cần gì phải giấu đầu lòi đuôi?" Không chờ Đường Thái Tông đáp lời, Đường Nhạc ở trong đám người phát hiện một tên dịu dàng nữ tử, chính không chớp mắt đánh giá chính mình.

Đường Nhạc không khỏi nuốt nước miếng một cái, nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh, trong đầu nghĩ: "Tuyệt thế vu vật a, chắc hẳn nàng chính là Quan Âm Bồ Tát, thật là đẹp không thể tả."

Quan Âm Bồ Tát mắt phượng trực câu câu nhìn chăm chăm Đường Nhạc, ánh mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới mình bị phát hiện.

"Hòa thượng, người có thể biết Đại Thừa Phật Pháp?"

"Bần đạo không biết, còn Quan Âm Đại Sĩ chỉ điểm." Tiếp theo bước, Đường Nhạc có thể nói cũng rõ ràng là gì, mà ánh mắt của hắn không dám nhìn thẳng Quan Âm mắt phượng, sợ bị nhìn ra cái gì, vạn nhất bị nhìn ra mình là một hàng giả, chính mình chẳng phải là muốn bị nâng một chương vô chết?

Quan Thế Âm nghe vậy, thân thể mềm mại run lên, trong đầu nghĩ, cái này Đường Huyền Trang không hổ là linh Thiên từ chuyển thế, trong mắt phi phạm, trực tiếp phân biệt ra thân phận của mình, đây cũng là để cho nàng bất ngờ, chỉ là vừa mới người trước xem chính mình ánh mắt đường đường như có chút nóng bỏng.

Loạch xoạch!

Chói mắt Kim Mang chợt lóe, chỉ thấy nguyên bản thân cô ăn mặc Quan Thế Âm lác mình một cái, tay cầm Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, mặc bạch sắc cung trang quần áo trang sức, đứng ở Ngũ Thái Ban Lan Vân Thái trên.

Trong suốt sáng ngời đồng tử, cong cong mày liễu, lông mi thật dài hơi rung động, trắng nõn không tỳ vết da thịt lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, thật mỏng đôi

môi như hoa hồng cánh hoa mềm mại ướt át, giống như tiên nữ.

"Đường Huyền Trang, ta có Đại Thừa Phật Pháp Tam Tạng kinh, người nếu "

"Quan Âm Đại Sĩ không cần nhiều lời, cái này Tam Tạng đã tại tây thiên cực lạc Đại Lô Âm Tự Như Lai Phật Tổ nơi, bản đạo nếu có thể lấy tới, nhất định có thể tu thành chính quả." Đường Nhạc đã không kịp chờ đợi đi trước Tây Thiên Thủ Kinh, vì vậy mao toại tự tiện, liền vội vàng đáp ứng.

"Phốc xuy."

Quan Thế Âm thấy Đường Huyền Trang nói như thế thành khẩn, tự nhiên cười nói, nếu người này như thế lên đường, mình cũng không cần phí lời, đem cầm lan cả sa cùng cứu hoàn Tích Trọng giao cho hắn, dặn dò mấy câu sau đó, dưới chân Tường Vân chậm rãi dâng lên, chuẩn bị rời đi.

"Chắc chắn, vóc người này thật là cực phẩm, đáng tiếc, cái mông không đủ vênh!"

Thấy Quan Thế Âm làm phép chuẩn bị rời đi, Đường Nhạc cũng sẽ không ngại thẹn thò, sắc mặt nhìn lung linh hấp dẫn thân thể mềm mại, thấp giọng nỉ non.

Quan Thế Âm người thế nào, tự nhiên cũng nghe đến Đường Huyền Trang trong miệng dơ bẩn từ ngữ, thân thể mềm mại run lên, thiếu chút nữa từ không trung rơi xuống, nàng hiện tại tựa hồ hối hận chọn hàng này làm người đi lấy kinh.

Nhận ra được Quan Thế Âm lúc rời đi xui xẻo trạng thái, Đường Nhạc mặt đen lại, mẩu thân, không phải là bị nàng nghe được đi, cái này gòi ả liền xấu hổ!

Sau ba ngày, hết thấy chuẩn bị ổn thỏa, Đường Nhạc cáo biệt Đường Huyền Tông, cười ngằn dậm Truy Phong câu một thân một mình rời đi đại Đường quốc.

"Diệt Thế Phù Đồ quyết quả thật bất phàm, chỉ ba ngày, ta tu vi đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, hiện tại ta coi như gặp phải trong núi dã thú, cũng phải có sức tự vệ." Đường Nhạc nhàn nhã cười ở trên lưng ngựa, cảm thụ trong cơ thể chậm rãi vận chuyển yếu ớt linh lực, âm thầm mừng rỡ.

Thời gian như thời gian qua nhanh, suốt bảy ngày chớp mắt thuận qua, mỗi ngày gặm ăn cứng rắn không sót mảy lông khô, Đường Nhạc sớm đặc biệt sao sẽ không bình tĩnh, dưới cơn nóng giận, ở trong rừng sâu núi thẳm bắt hai cái thỏ hoang, chuẩn bị mở tiệc, hưởng thụ một phen.

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết thỏ hoang hai cái, đạt được 20 chút kinh nghiệm"

"Bản đạo bèn xuất núi người nhà, làm sao có thể tùy tiện Sát Sinh a." Đường Nhạc nói Nhất Khẩu Khí, lời xé trong tay nướng chín thỏ hoang, mặt dày nói.

Sách mới ban bố, cầu xin cất giữ, cầu phiếu đề cử, sách mới kỳ, cực kỳ trọng yếu, phiên toái!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Mỹ nữ đi tắm, nhìn no mắt!

Mùa hè chính nòng, nóng bức ngay đầu, sau buổi cơm trưa, Đường Nhạc thu thập xong hành lý, tay cầm Cừ Hoàn Tích Trọng, cười ngằn dậm truy phong câu thờ ơ chậm rãi lên đường.

Tiên Nga hồ ở vào Ngũ Hành Sơn bên trái, nước hồ trong suốt thấy đáy, Đường Nhạc nóng bức khó chịu, nhất thời khô miệng khô lưỡi, đang lúc hắn chuẩn bị một chút ngựa, đi trong hồ tắm cái nước lạnh tắm lúc, cảnh tượng trước mắt để cho hắn tròn to tròn mắt, hai cổ ảm áp chất lỏng từ trong mũi chậm rãi chảy ra.

"Cục cục!"

Thanh nuốt nước miếng một cái, nhỏ nhẹ liếm liếm khô ráo môi, Đường Nhạc lặng lẽ xuống ngựa, trộm cắp chạy tới trong bụi cỏ, thường thức trước mặt phong quang vô hạn kiều diễm ướt át tẩm.

Sắc sở thấu triệt nước sạch trong hồ, một tên xinh đẹp, như tiên nữ như vậy nữ tử gãy dựa gọi cảm thân thể mềm mại, vui vẻ trong nước chơi đùa, cũng không phát hiện bờ hồ có một tên háo sắc chính thường thức làm người ta phún huyết cảnh tượng.

Đường Nhạc cũng không nghĩ đến, cổ sự nữ tử càng như thế mở ra, khi tắm không mảnh vải che thân, chẳng lẽ không sợ người khác nhìn coi nha, hiện nay ngược lại tiện nghi chính mình.

Chậm, bản đạo chính là Đại Đường Cao Tăng, làm sao có thể hành vi như này chuyện cầu thả, bất kể nói thế nào, hắn đã nhìn no mắt, nên xem đều đã thấy, Đường Nhạc thầm mắng một tiếng, xoay người cần phải rời đi.

"Ngọa tào."

Đường Nhạc quá mức kích động, bị dưới chân đá vụn trật chân té, trực tiếp té chó ăn cứt, thân thể không khỏi khổng chế cuộn cuộn tới trong nước hồ, chặt vật cực kỳ.

Thấy vậy, Đường Nhạc đột nhiên đứng dậy, ánh mắt khoảng cách gần nhìn chăm chăm một bên hai tay ôm ngực, sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng kiều diễm nữ tử, đập vào mắt chính là béo mập da thịt, nghe nhân nhật xử tử hương thơm, hắn cũng không còn cách nào giữ ổn định.

Mất thấy nữ tử kiều thần khê run, kiều giận không dứt, Đường Nhạc thanh khụ mấy tiếng, ổn định đi tới bờ hồ, phảng phất như không có chuyện gì xảy ra.

Nước hồ làm ướt áo quần hắn, trong chớp mắt, Đường Nhạc bỏ đi ánh vàng cà sa, nóng bỏng ánh mắt nhìn trong hồ hoảng hốt nữ tử, nghĩa chính ngôn từ nói: "Cô nương, ban ngày ban mặt, người không mảnh vải che thân, còn thể thống gì?"

Nghe vậy, nữ tử thân thể mềm mại run lên, tình cảnh nhất thời xấu hổ cực kỳ!

"A, người cái này Dâm Tăng, thật vô lễ, người" Tú Nga vụn vụn không nghĩ tới, cái này hoang tàn vắng vẻ Ngũ Hành Sơn hạ, lại sẽ có người đi ngang qua, dưới mắt thân thể mình bị cái này Dâm Tăng nhìn một cái không sót gì, thật là mắc cỡ chết người.

"Ừ?" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Người nhanh xoay người a." Cảm thụ nam tử xa lạ ánh mắt bi ối, Tú Nga muốn chết tâm đều có, dưới mắt chỉ có thể xấu hổ một tiếng, ít nhất trước mặt quần áo vào, nếu không chẳng phải là một mực bị cái này Dâm Tăng uống công chiếm tiện nghi?

"Nữ Thích Chủ cứ việc mặc quần áo, bản đạo nếu là nhìn lên, coi như ta thua." Đường Nhạc nhắm mắt lại, lãnh đạm nói.

Tú Nga tâm lý rất là sợ hãi, cô gái thân thể không phải như vậy bị người khác xem, hơn nữa còn là một hòa thượng, đây nếu là truyền đi, vẫn không thể bị người cười đến rụng răng, một lát sau, nhiều lần xác nhận người này chưa từng mở hai mắt ra.

Nàng mới chậm rãi đi tới bên bờ, vội vàng mặc áo quần, mà một bên Đường Nhạc nội tâm Dục Hóa thiếu hủy, Tiểu Đường vui sớm có phản ứng, cái gọi là có tiện nghi không chiếm là Vương Bát Đản, nam nhân mà nói, 3 phần thật, 7 phần giả, làm một tên gọi lấy tính rất nam nhân bình thường, muốn thật nhìn được hấp dẫn như vậy, vậy cùng thái giám có gì khác biệt?

Mặc áo quần vật vãnh thanh âm, chớp mắt rồi biến mất, Tú Nga vỗ ngực một cái, màu hồng áo lót chút nào không che nổi, miêu tả sinh động hai luồng mềm mại, tròn mắt trong suốt nhìn chăm chăm trước mắt nam tử xa lạ, một cổ khí dương cương đập vào mặt, để cho nàng tâm nhỏ bập bênh.

"Người này lớn lên mi thanh mục tú, có thể biết người biết mặt nhưng không biết lòng, không nghĩ tới lại làm ra như thế mất mặt chuyện." Tú Nga khê vuốt ve vai trái một luồng tóc đen, nghĩ thầm.

"Hừ, Dâm Tăng, lại dám nhìn coi bản cô nương tắm rửa, cho ta nạp mạng đi!"

Một đạo kiều tức giận đột nhiên truyền vào Đường Nhạc trong tai, để cho dọa cho giật mình, nhìn cô gái này ánh mắt tràn đầy căm phẫn, mang theo vô tận sát ý, hung tợn nhào về phía mình.

"Ngọa tào, Nữ Thích Chủ, đây tuyệt đối là hiểu lầm a, bản đạo chính là tu luyện đạo (nói) Đại Đường Cao Tăng, tuyệt không phải người suy nghĩ trong lòng như vậy không chịu nổi a!" Chính là một nữ tử, Đường Nhạc bản không để ở trong lòng, có thể không ý dò xét, hắn phát hiện cô gái này tu vi lại là Trúc Cơ hậu kỳ.

Lấy trước mắt hắn Trúc Cơ trung kỳ tu vi nhất định không phải cô gái này đối thủ, Đường Nhạc hô to một tiếng, nhắc chân chạy, chuẩn bị cười ngàn dặm truy phong câu rồi đi nơi đây.

Tú Nga mặt liền biến sắc, nổi giận nói: "Lớn mật Dâm Tăng, người hủy ta thuần khiết, còn không mau mau xuống ngựa nhận lấy cái chết." Vừa dứt lời, dưới chân tốc độ đột nhiên tăng nhanh, hướng Đường Nhạc đường chạy trốn vội vàng chạy tới.

"Mẹ, con mụ này còn đặc biệt sao không về không." Cùng nhau chạy như điên, Đường Nhạc quay đầu thấy sau lưng kiên nhẫn không bỏ nữ tử, điên

cuồng đuổi giết tới, chỉ có thể mắng to một tiếng, mau sớm thoát khỏi cô gái này đây đưa.

"Giá" một người một con ngựa, điên cuồng chạy thực mạng!

Hoảng hốt đi đường bên dưới, Đường Nhạc gặp một vị thợ săn tê liệt ngã xuống ở phía trước, thế ngàn cân treo sợi tóc, vội vàng kéo lại cương ngựa, "Hu "

Thợ săn ngẩng đầu lên, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, ôm Đường Nhạc bấp đuôi, cầu khẩn nói: "Hòa thượng, người đừng ta, cũng không thể bỏ lại ta bất kể a, tiểu lão Nhị sinh hoạt không dễ, bao nhiêu ý tứ ý tứ."

"Người già bị đừng?" Một màn này, để cho Đường Nhạc dở khóc dở cười, cái này hoang giao dã ngoại, không giải thích được xuất hiện một vị thợ săn, trong đó nhất định có kỳ hoặc, chẳng lẽ là yêu quái?

Có thể trên người người này cũng không một chút sóng linh lực, chớ nói chi là Yêu Khí, nghĩ đến cũng chỉ là người nhà bình thường, Đường Nhạc bắt đầu đi thử dài một hơi, từ trên người lấy ra chỉ có ba đồng tiền, giao cho thợ săn, nói: "Lão bá, thật không dám giấu giếm, bản đạo cũng là nghèo đói, làm phiền ngài biến thành người khác lại hãm hại đi!"

Nghe vậy, lão bá rơi lệ về mặt, thật là làm rung động, hai tay khẽ run, đáp lời: "Thánh Tăng, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, ngược lại ngũ hành sơn này người chạy không thoát đi, không bằng đem này hành lý cùng nhau giao cho tiểu lão Nhị đi."

"Ồ? Lời này hiểu thế nào?" Đường Nhạc trầm ngâm chốc lát, nghi ngờ nói.

"Thánh Tăng có chỗ không biết a, núi này tên là Ngũ Hành Sơn, tin đồn nó dưới núi trấn áp một con Thần Hài, giết người không chớp mắt a." Lão bá không có giấu giếm, chậm rãi giảng giải.

Đạp phá thiết hải vô mịch xử, được đến không uống toàn công phu!

Nghĩ đến kia Thần Hài chính là Pháp Lực Vô Biên Tôn Ngộ Không, Đường Nhạc khó mà che giấu nội tâm vui sướng, tiếp tục nói: "Như thế tốt lắm, lão bá, mau dẫn ta đi."

"À? Không được a, tiểu lão Nhị còn muốn sống thêm vài năm a!" Thợ săn thất kinh, liền vội vàng dập đầu, muốn cự tuyệt chuyện này.

"Người nếu mạng ta đi, sau khi chuyện thành công, sẽ cho người ba đồng tiền, như thế nào?"

"Thánh Tăng là sao không nói sớm, chỉ cần đưa tiền, để cho ta nhận thức làm cha người đều được."

Đường Nhạc: "

Ngũ Hành Sơn hạ, khô héo lá cây bay múa đầy trời, tình cảnh này tỏ ra cực kỳ thê lương.

Tôn Ngộ Không ở chỗ này đợi năm trăm năm, đã sớm không nhịn được, cũng may mấy ngày trước đây Quan Thế Âm Bồ Tát tới điểm hóa, để cho bảo vệ độ bỏ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, chẳng qua là các loại (chờ) chút ngày, tính toán thời gian kia hàng cũng nên đến đây đi!

Thợ săn mang theo Đường Nhạc đi tới Ngũ Hành Sơn hạ, phát hiện phía trước một con Hồ Tôn đang bị đè ở dưới núi, thấy rằng Thần Hài uy danh, thợ săn bắt được thù lao sau, lại nhanh chóng rời đi.

Sách mới kỳ, vô cùng trọng yếu, cầu phiếu đề cử, bái tạ!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Hàng phục Bát Hài, Ngộ Không được cứu!

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn ở nơi này a, người mau mau cứu ta đi ra ngoài, để cho ta hộ người Tây Thiên Thủ Kinh a!" Tôn Ngộ Không xa xôi nhìn nhau,

thấy tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, người mặc Tử Kim cà sa nhà sư, mừng thầm một tiếng, chắc hẳn chính là Đường Tăng.

Bị trấn áp năm trăm năm, bây giờ rốt cuộc có thể thoát khỏi để cho người khó có thể chịu đựng gông xiềng, Tôn Ngộ Không được kêu là một cái kích động a!

Đường Nhạc ngựa không ngừng vó câu chạy tới Ngũ Hành Sơn hạ, cúi đầu nói: "Ngươi cái này Bát Hài, vì sao gọi ta sư phụ?"

Chính mắt thấy được đã từng Đại Náo Thiên Cung, một người một ngựa giết tới 33 Trọng thiên Tôn Ngộ Không, Đường Nhạc hít sâu một hơi, cảm thụ Tôn Ngộ Không trên người dày đặc sát khí, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

Đường Nhạc biết rõ, cái này Tôn Ngộ Không pháp lực thâm hậu, tu vi sâu không lường được, muốn hoàn toàn hàng phục hẳn, tuyệt không phải cái chuyện dễ.

Chuyện cho tới bây giờ, bản đạo cũng chỉ có thể dùng thích tới cảm hóa hẳn, để cho nó biết đường mê phản, ngày sau sẽ không xảy ra có nhị tâm!

"Ta đây Lão Tôn, bị Quan Âm Bồ Tát chỉ điểm, chờ đợi ở đây sư phụ ngài, nhìn thấy trên núi phù chú sao, mau mau xé nó, như vậy ta đây Lão Tôn cũng có thể được cứu a!" Tôn Ngộ Không thấy Đường Tăng, nội tâm cũng là khiếp sợ một phen, không nghĩ tới Đường Tăng tu vi yếu như vậy, còn chưa đạt tới Nguyên Anh cảnh.

Trong lòng mặc dù nghĩ như vậy, nhưng hẳn ẩn tàng rất tốt, cũng không có biểu lộ ra, tuy nói làm cho mình bảo vệ cái này ngốc thiếu đi Tây Thiên Thủ Kinh, có chút dùng không đúng chỗ, nhưng cũng là Quan Âm chỉ ý, không được phép hẳn cự tuyệt a!

Một bên Đường Nhạc nhận ra được Tôn Ngộ Không trong ánh mắt miệt thị, nói thầm một tiếng hồng bét, cái này Bát Hài sinh ra kiêu căng khó thuần, ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế đều không coi vào đâu, huống chi là chính mình.

"Sư phụ, ngươi đi nhanh a, đi a" Tôn Ngộ Không thấy Đường Tăng lưỡng lự, cổ nén tức giận, trong đầu nghĩ, một khi ta đây Lão Tôn tự do, thế nào cũng phải hảo hảo giáo huấn hẳn.

"Đừng có gấp a, đến, sờ đầu một cái, thông minh a!" Đường Nhạc cũng không ngốc, ít nhất trước cho cái này Bát Hài một hạ mã uy, đáng tiếc, Quan Âm Thủ bên trong Kim Cô Chủ lúc này cũng không có giao cho mình, nếu không, kia cần phí như vậy khí lực.

Tôn Ngộ Không xoay vặn cổ, lấy tay gãi gãi miệng, vô cùng ngạo mạn đạo (nói): "Sư phụ, không phải ta đây Lão Tôn khoác lác, ta đây luyện Vô Thượng Thân Công, thân thể càng là tường đồng vách sắt, Vô Kiên Bất Tội, Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, có ta đây bảo giá hộ hàng, tám thường yêu ma quỷ quái căn bản vào không thân ngươi."

"Ha ha, nói xuông không tác dụng, thứ cho bản đạo không thể nào tin nổi, tính, ta vẫn một thân một mình lên đường đi." Dứt lời, Đường Nhạc lại xoay người, di chuyển bước chân, chuẩn bị rời đi.

Cái này Đường Tăng hoàn toàn không theo động tác võ thuật xuất bài, để cho Tôn Ngộ Không trong nháy mắt mộng bức, bị Ngũ Hành Sơn trấn áp năm trăm năm, hẳn từng giây từng phút cũng không muốn đợi ở chỗ này, dưới mắt mãi mới chờ đến lúc tới cơ hội, hẳn làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho!

Cái này nếu là trước kia, người nào nếu là dám tự nhủ như vậy mà nói, sớm đặc biệt sao một gây đi lên, đưa hẳn quy thiên.

Người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được, Tôn Ngộ Không còn phải hi vọng nào Đường Tăng liền hẳn thoát ly khổ hải, rồi đi chớ này địa phương, việc cần kíp trước mắt, hay là trước làm hẳn vui lòng.

"Chậm đã, sư phụ, chỉ cần ngươi có thể cứu ta đây Lão Tôn đi ra ngoài, ta đây Lão Tôn điều kiện gì đều đáp ứng ngươi." Tôn Ngộ Không vội vàng hô.

Nghe vậy, mới vừa đi ra mấy bước Đường Nhạc khước miệng Nhất Tà, lộ ra một cái nụ cười đắc ý, bất kể nói thế nào, bây giờ quyền chủ động nhưng là tại hẳn ở đây.

"Ồ? Thật sao?" Đường Nhạc xoay người, nghi ngờ nói.

"Đây là tự nhiên, ta đây Lão Tôn nói lời giữ lời, chỉ cần sư phụ ngươi mở miệng, coi như muốn ta đây Kim Cô Bồng, ta đây cũng tuyệt không một chút nhủ mảy." Thấy sự tình có thể xoay chuyển, Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, tranh thủ cho kịp thời cơ lừa dối đạo (nói).

"Hừ, bản đạo muốn cái này Thiết Bồng để làm gì?" Đường Nhạc nổi giận một tiếng, Định Hải Thần Châm chính là Đông Hải Long Cung chí bảo, nói không động tâm là giả, có thể người nào không biết, Định Hải Thần Châm nặng trăm lễ tám ngàn cân, trừ Tôn Ngộ Không, những người khác làm sao có thể cầm nổi.

"Cái này" thấy Đường Tăng mềm không được cứng không xong, Tôn Ngộ Không trong lúc nhất thời bó tay toàn tập, á khẩu không trả lời được.

"Ngộ Không, sư phụ làm sao có thể đoạt người khác sở thích, mới vừa rồi chẳng qua là dò xét ngươi một phen, bất quá như lời ngươi nói tường đồng vách sắt, Vô Kiên Bất Tội" hiệu quả đã đạt tới, Đường Nhạc tự nhiên không thể được vui đòi tiên, ép thật chặt, để tránh ngày sau giữa hai người mọc ngăn cách, dù sao hẳn còn hi vọng nào Tôn Ngộ Không bảo vệ mình, đi Tây Thiên Thủ Kinh đây!

"Sư phụ nếu không tin, cứ đi thử một chút." Tôn Ngộ Không xem thường nói.

"Kìa bản đạo thật là đánh?" Đường Nhạc tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, nhắm ngay Tôn Ngộ Không đầu khi, chậm rãi nói.

"Đánh đi, đánh đi, ngàn vạn lần chớ hạ thủ lưu tình!" Chính là Trúc Cơ trung kỳ Đường Tăng, Tôn Ngộ Không còn không coi vào đâu, hẳn chút thương thế này hại, đối với chính mình mà nói, với cù lét không sai biệt lắm.

"Đã như vậy" Đường Nhạc không chút lưu tình một Trọng bức bội đi xuống, đánh được kêu là một cái thống khoái a.

"Ngọa tào" thật đặc biệt sao thoải mái!

Mấy chục miếu sau đó, Đường Nhạc lau chùi trên trán mồ hôi, thật đã ghiền, chính là thân thể có chút nhẹ.

"Hắc hắc, sư phụ, ngươi cũng đừng uống phí sức lực, ta đây Lão Tôn không có lừa gạt ngươi chứ." Tôn Ngộ Không đắc ý khẽ cười một tiếng, tự hào nói.

"Đồ nhi chờ một chút, sư phụ cái này cứu ngươi đi ra." Đường Nhạc leo đến giữa sườn núi, nhìn chằm chằm trước mặt Như Lai Phật Tổ lưu lại phù chú, dừng lại một lát sau, mới đưa tay đem lôi xé xuống.

"Oanh "

Sơn Thê lúc này đột nhiên rung động kịch liệt, nổi lên không dứt Cỗ Thạch(Rolling Stone) bắn tung tóe Bát Phươg.

"Sư phụ, ngươi mau mau rút lui nơi đây, ta đây Lão Tôn phải ra tới."

Đường Nhạc mặt liền biến sắc, nhắc chân chạy, cười ngàn dặm truy phong câu chạy mấy ngàn dặm, mới dừng lại Mã Bộ.

Mệnh môn bát ngát Lam Thiên, giờ phút này mây đen giăng đầy, bầu trời càng là tiếng sấm ào ào, đại địa ở run rẩy kịch liệt, trong rừng chim rú ra rú rít sợ reo lên không ngừng.

"Ha ha, ta đây Lão Tôn phải ra tới!"

"Ta đây Lão Tôn tự do!"

Tên thiên liệt mà tiếng gọi âm ỉ vọng về ở trong không khí, Âm Ba từng tầng một không ngừng truyền, vang vọng ở chu vi mấy trăm dặm.

"Phanh "

To lớn Sơn Thê đột nhiên nổ tung, như cửu thiên kinh lôi một dạng chấn Đường Nhạc lỗ tai tê dại.

Đậm đà khí lãng đánh phía trước tràn ngập trên không trung bụi đất, ở bốn phía kích động cuốn.

Tôn Ngộ Không quần áo lam lũ, cũng không để ý đi sạch, giống như một vệt kim quang, xích thượng vân thiên.

"Cân Đầu Vân" một tiếng hô hoán, một mảnh Ngũ Thái Ban Lan Vân Thái bỗng dung hiện lên, rất là mê người!

Chân đạp Cân Đầu Vân, tay cầm Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không ở trên trời mắt nhìn xuống phía dưới, tựa hồ nghĩ đến cái gì, lắc người một cái, liền đối với một giong xuôi nhỏ bắn thẳng đến đi.

"Bay lượn trên chín tầng trời, dám thái dương vai sóng vai, bản đạo khi nào có thể làm đến bước này a, thật là làm cho người hướng tới đây!" Đường Nhạc ni non lời nói nhỏ nhẹ, hâm mộ.

Lớn như vậy Tây Du, chỉ có trên kim đan mới có thể bay trên trời, theo Đường Nhạc biết, Tây Thiên Thủ Kinh trên đường đi, phần lớn yêu ma quỷ quái tu vi đều tại trên kim đan, mà dưới kim đan chính là Nguyên Anh, Trúc Cơ.

"Năm trăm năm chưa giặt tắm, quả thực khó chịu a."

"Bất quá bây giờ, thật đúng là thoải mái a!"

Rửa sạch sau, Tôn Ngộ Không một cái lộn nhào, lại xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt, lúc này hẳn, tâm tình tốt không được.

"Sư phụ "

"Ngộ Không "

Đường Nhạc đột nhiên tâm thần động một cái, cắt đứt cái này an tường bầu không khí, trịnh trọng nói: "Không được, có Yêu Khí."

"Thảo, có cái gì Yêu Khí, ta đây Lão Tôn thế nào không biết." Tôn Ngộ Không đang chuẩn bị nói nhiều chút cảm ơn rơi nước mắt lời nói, lại bị Đường Tăng một câu không giải thích được mà nói, làm có chút ngu dốt vòng.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tú Nga báỉ sư, Đường Tăng đắc ý!

"Dâm Tăng, còn không thúc thủ chịu trói!"

Một đạo kiều giận tiếng quả trách, từ đằng xa truyền tới.

Đường Nhạc đôi mắt híp lại, thầm nói, cô gái này vậy mà đuổi tới, thật coi mình là tay trói gà không chặt, bắt nàng không được sao!

Ánh mắt nhỏ đập, tựa hồ nghĩ đến cái gì, Đường Nhạc ánh mắt liếc về liếc mắt bên người Tôn Ngộ Không, cười bí ỏi một tiếng, hèn mọn đạo (nói): "Ngộ Không, chắc hẳn ngươi năm trăm năm chưa gần nữ sắc đi, sư phụ chăm sóc ngươi, cô gái này liền giao cho ngươi."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không đưa mắt về phía khí thế hung hăng, sát ý lẫn nhiên, thân ảnh thẳng tới nữ tử.

"Ừ? Ngộ Không, ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì?" Thấy Tôn Ngộ Không dờ khóc dờ cười lắc đầu một cái, Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn coi nữ sắc như Khô Lâu, sao dám có ý đồ không an phận, mà còn Tú Nga là ta đây Lão Tôn bằng hữu!"

Tú Nga là Ngũ Hành Sơn phụ cận nhà người thường con gái, đã từng vô tình xông vào Ngũ Hành Sơn hạ, mà Tôn Ngộ Không thấy vậy nữ người mang linh căn, thiên phú tu luyện thật tốt, lại tùy ý chỉ điểm một phen, mấy năm nay, cô gái này thật cũng không để cho hắn thất vọng, bây giờ tu vi đã Thiên Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đột phá tới Nguyên Anh.

Nghe Ngộ Không tự thuật, Đường Nhạc không nghĩ tới, cô gái này lại có như vậy kỳ ngộ.

"A di đà phật, thiện tai thiện tai, bản đạo nói qua, mới vừa rồi chỉ là một hiểu lầm, còn Nữ Thích Chủ chớ có dây dưa."

Nếu là người quen, vậy thì dễ lắm!

Đường Nhạc nhìn theo sát tới Tú Nga, ngữ trọng tâm trường giải thích.

"Hiểu lầm cái rắm, Dâm Tăng, đưa lên quần lại không thừa nhận đúng hay không?" Hòa thượng này miệng đầy hoa ngôn xảo ngữ, nàng mới sẽ không mắc lừa.

Lạnh rên một tiếng, Tú Nga thấy một bên tư thế hiên ngang Tôn Ngộ Không, trong đầu nghĩ, đây không phải là Ngũ Hành Sơn hạ bị trấn áp cái kia Thần Hầu, nghĩ đến mới vừa rồi kịch liệt tiếng nổ, là hắn làm ra tới.

Nhắc tới, Tú Nga còn muốn cảm ơn Thần Hầu, nếu không phải năm đó hắn chỉ điểm, chính mình cũng sẽ không có bây giờ thành tựu.

Nghe lời này, Đường Nhạc hận đến đỏ là cắn răng nghiêng lợi, thảo đặc biệt sao, cái gì gọi là đưa lên quần lại không thừa nhận, chính mình lại không đối với nàng làm gì, đây quả thực so Đậu Nga còn oan a!

"Hoang đường, Nữ Thích Chủ chớ có bêu xấu bản đạo, A di đà phật, Ngã Phật Từ Bi, niệm tình ngươi trẻ người non dạ, bản đạo cũng không cùng ngươi so đo." Tuy nói cô gái này có chút phóng đại, nhưng mình có lỗi trước, rình coi chuyện nếu là bị Ngộ Không biết được, khó tránh khỏi sẽ có tổn hại chính mình hình tượng.

"Ngộ Không, Tây Thiên Thủ Kinh con đường, gánh nặng đường xa, thời gian cấp bách, lên đường đi!"

Tú Nga vừa định lên tiếng, cùng cái này Dâm Tăng tranh luận một phen, đột nhiên động linh cơ một cái, trong đầu nghĩ, cái này Thần Hầu thần thông quảng đại, nếu là có thể báỉ ông ta làm thầy, chính mình ngày sau thành tựu nhất định không chịu hạn chế.

"Sư phụ, thu tiểu nữ làm đồ đệ!"

Giáo hoạt ánh mắt động linh cơ một cái, "Phốc thông" Tú Nga quỳ rạp xuống Tôn Ngộ Không trước mặt.

Một màn này để cho Đường Nhạc về mặt kinh ngạc, nhưng lại không phản bác được, lúc này hắn cũng không chen lời vào, chỉ có thể nhìn Ngộ Không như thế nào trả lời.

"Người làm cái gì vậy, ta đây Lão Tôn muốn đi theo sư phụ Tây Thiên Thủ Kinh, há có thể vì thế trễ nãi hành trình!" Cô gái này người mang Xích Viêm linh căn, ngược lại là một không tệ mầm non, nếu là lúc trước, hắn lòng mềm nhũn, nói không chừng vẫn thật là đáp ứng.

Đáng tiếc chuyện không gặp thời, hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn đau cự tuyệt.

"Nhưng là" Tú Nga vừa nghe nhất thời gấp, lo lắng bên dưới, dư quang liếc nhìn một bên chính cười trên nỗi đau của người khác Dâm Tăng, cái này làm cho nàng hận đến cắn răng nghiêng lợi.

Để dàng buông tha không phải nàng phong cách, trầm ngâm chốc lát, tựa hồ ngồi xuống quyết định gì, Tú Nga cười tủm tỉm nói: "Cái này đơn giản a, ta và các người cùng đi Tây Thiên Thủ Kinh!"

"Cái này ." Nghe vậy, Tôn Ngộ Không ngược lại có chút làm khó, hắn ngược lại không có ý kiến, đáng tiếc làm chủ quyền không có ở đây hắn ở đây.

"Nếu là sư phụ đáp ứng, ta đây Lão Tôn hãy thu người làm đồ đệ."

Bất đắc dĩ, Tú Nga ánh mắt nhu tình như nước, tội nghiệp đưa mắt liếc nhìn một bên Dâm Tăng, nhìn người này thần khí đáng vẽ, nàng liền giận không chỗ phát tiết, cũng được, là bái sư, coi như hy sinh điểm nhan sắc vừa có thể coi là cái gì.

"Thánh Tăng, tiểu nữ "

"Im miệng, bản đạo tuyệt sẽ không đáp ứng."

Mẫu thân, mới vừa rồi còn một ngum một câu Dâm Tăng, lúc này tự biến Thánh Tăng, nghĩ (muốn) lấy lòng chính mình, nào có dễ dàng như vậy.

"Ai, bản đạo cũng không muốn cự tuyệt, chẳng qua là Tây Thiên Thủ Kinh con đường, yêu ma hoành hành, người nhất giới nữ lưu, có rất nhiều không tiện không nói, nếu là gặp phải nguy hiểm, xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, phải làm sao mới ổn đây." Vì biểu hiện ra chính mình nhân từ hòa ái một mặt, Đường Nhạc chỉ có thể tìm một uyển chuyển lý do cự tuyệt.

"Sư phụ, có ta đây Lão Tôn, cái này hướng tây con đường, định có thể bảo vệ Tú Nga cô nương chu toàn." Tôn Ngộ Không bừa bãi một cái, không nhận được chen miệng nói.

"Im miệng, bản đạo đang cùng Nữ Thủ Chủ nói chuyện với nhau, nào có người chen miệng phần." Đường Nhạc nơi nào không nhìn ra, Tôn Ngộ Không nghĩ (muốn) thay Tú Nga cầu tha thứ, vì vậy giả bộ tức giận, mắng.

Bị sư phụ khiển trách một trận, Tôn Ngộ Không thở dài một tiếng, trong đầu nghĩ, xem ra sư phụ thiết tâm muốn cự tuyệt.

Tú Nga cũng không tức giận, nhu nhược nói: "Thánh Tăng, chính gọi là tử sắc xuyên tràng qua, Phật Tổ trong lòng lưu, chỉ cần trong lòng ngài có Phật, cần gì phải câu nệ chút chuyện nhỏ này, không có cái nào không thành thánh tăng lo lắng tiểu nữ gia nhập, ảnh hưởng ngài đạo tâm?"

"Người" Đường Nhạc á khẩu không trả lời được.

Thấy Đường Tăng trong lòng đã có giao động, Tú Nga tiếp tục sấn nhiệt đã thiết nói: "Thánh Tăng, người nếu là đáp ứng, tiểu nữ ngày sau nhất định đối với ngài như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thậm chí là ngài làm ấm giường cũng không phải là không thể nha."

Vừa dứt lời, Tú Nga hướng về phía Đường Tăng ném ra ánh mắt quyến rũ, một bộ yếu điệu, ta thích do liên dáng vẻ, để cho người hận không được ôm vào trong ngực, thương tiếc một phen!

Không thể không nói, Đường Nhạc trong lòng xác thực giao động, nếu nói là Tây Thiên Thủ Kinh gặp nguy hiểm, đó là khẳng định, bất quá có tam đại học trò bảo vệ, mà còn mình cũng tu luyện « Diệt Thế Phù Đồ Quyết », còn có 'Siêu cấp Đường Tăng hệ thống' bức này nghịch thiên tồn tại, ngược lại cũng không sợ cái gì.

Tây Thiên Thủ Kinh trên đường đi, tịch mịch khó nhin, mỗi ngày hướng về phía hầu thi đấu lôi, đầu heo, cũng quá khô khan một ít, nếu là Tú Nga gia nhập, cũng có thể tăng thêm mấy phần thú vui, bằng hắn trên mọi thủ đoạn, muốn đem nàng đẩy tới ở giường đây còn không phải là nửa phút chuyện.

"Chắc chắc." Nghĩ đến đây, Đường Nhạc không khỏi cười thầm, làm cho một bên Tú Nga không nghĩ ra, chẳng qua là cảm thấy Thánh Tăng nụ cười có chút gian ác, trong đó dường như mang theo mấy phần hèn mọn.

"Thánh Tăng?"

"Khục khục, bản đạo tí mỉ cân nhắc một phen, bị người bắt khuất tinh thần đã động, đã như vậy, vậy thì liền liền gia nhập chúng ta trận doanh đi!" Ho nhẹ mấy tiếng, Đường Nhạc cố nén nội tâm vui sướng, có chút lấp bấp nói.

"Tuy nhiên"

"Ừ? Chẳng lẽ Thánh Tăng muốn đổi ý?"

"Bản đạo nhất ngôn cửu đỉnh, tuyệt sẽ không đổi ý, chẳng qua là ngươi ngày sau muốn bái ta làm thầy, xưng Ngộ Không là sư huynh, có ý kiến gì không?" Đường Nhạc rất không cần thể diện nói.

Tú Nga suy nghĩ một chút, thật cũng không cự tuyệt, liền vội vàng gật đầu đáp ứng, dù sao sư huynh truyền thụ sư muội Linh Quyết công pháp, đây là thiên kinh địa nghĩa chuyện, tránh cho chính mình bái Tôn Ngộ Không sư phụ, còn muốn xưng Đường Tăng sư phụ Tổ.

Sách mới kỳ, mỗi ngày ổn định đổi mới, cầu phiếu đề cử, ba gram dầu!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Sát Kiểm Xi Hổ, lên cấp Nguyên Anh!

"Sư phụ, bị đồ nhi xá một cái." Tú Nga lúc này dập đầu ba cái, đi lễ bái sư.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thu phục Tôn Ngộ Không."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được Tiên Khí Hỗn Độn âm dương châu."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được kinh nghiệm 50 điểm, lên cấp Trúc Cơ hậu kỳ."

"Đình đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Thuận lợi đến Cao Lão Trang, thu phục Trư mới vừa liệp."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Trúc Cơ (hậu kỳ)

Kinh nghiệm: 110/ 200

"Ha ha, trời không phụ người có lòng, cuối cùng là hoàn thành nhiệm vụ."

Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay Hỗn Độn âm dương châu, cảm thụ ẩn chứa trong đó năng lượng kinh khủng, hít sâu một hơi, có bảo bối này, coi như là Nguyên Anh cảnh yêu quái, hẳn cũng có sức đánh một trận!

Thầy trò ba người chèo đèo lội suối, kinh qua một đoạn thời gian đi đường, đã tới đại Đường quốc Biên Giới.

"Rống "

Một tiếng hô gầm, đình tại nhức óc, trong rừng Phi Cầm kinh hoàng thất thố, khắp nơi xuyên loạn, Âm U rừng cây rậm rạp bên trong, một con hình thể khổng lồ, uy phong lẫm lẫm Kiểm Xi Hổ, chậm rãi đi ra, hung tợn nhìn chăm chăm Đường Nhạc ba người, lưỡi đao như vậy ánh mắt mạng theo một tia hài hước.

"Oanh, sư phụ chớ hoảng sợ, mang ta đây Lão Tôn đi giáng cái này Nghiệt Súc." Tôn Ngộ Không hô to một tiếng, trong chớp mắt, Kim Cô Bồng lại xuất hiện trong tay hắn, dứt lời, làm bộ liền muốn động thủ.

"Ngộ Không, không thể, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, hay là để cho bản đạo đi trước cảm hóa nó." Đùa, kiếm này Xi Hồ bắt quá Trúc Cơ hậu kỳ tu vi, Đường Nhạc làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho.

Đối với cái này, Tôn Ngộ Không cảm giác sâu sắc nghi hoặc, hắn tự nhiên nhìn ra Kiếm Xi Hồ tu vi, với hắn mà nói, một đĩa đồ ăn, có thể Đường Tăng chẳng qua chỉ là Trúc Cơ trung kỳ, ồ?

Nhưng vào lúc này, Tôn Ngộ Không mới phát hiện Đường Tăng tu vi đã là Trúc Cơ hậu kỳ, cái này đặc biệt sao, mới vừa rồi còn là Trúc Cơ trung kỳ, thế nào trong chớp mắt thì trở thành Trúc Cơ hậu kỳ, thật là tà môn.

"Đại sư huynh, sư phụ sẽ không trở thành cái này Nghiệt Súc món ăn trên bàn chứ?" Tú Nga có chút không tin Đường Tăng năng lực, không nhận được nói.

"Sư muội yên tâm, chỉ cần tình huống không đúng, ta đây Lão Tôn lập tức ra tay." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Tăng tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, chậm rãi đi tới Kiếm Xi Hồ trước mặt, vỗ ngực bảo đảm nói.

Vốn định ở trước mặt sư phụ đại triển thân thủ, lại không ngờ tới bị Đường Tăng cướp danh tiếng, đợi một hồi trang bức không được ngược lại bị thảo, nhìn hắn kết cuộc như thế nào.

Kiếm Xi Hồ gầm nhẹ mấy tiếng, Nhân Tinh Hóa lắc đầu một cái, phảng phất ở khinh bỉ cái này không biết trời cao đất rộng nhân loại cũng dám khiêu khích chính mình?

"Nghiệt Súc, để mạng lại." Thấy mình bị xem nhẹ, Đường Nhạc âm thầm cười lạnh, ngay sau đó hét lớn một tiếng, vung Cửu Hoàn Tích Trọng hướng về phía Kiếm Xi Hồ, đột nhiên chính là đánh đòn cảnh cáo.

Đau đớn kịch liệt để cho Kiếm Xi Hồ mê muội chốc lát, theo bản năng lui về phía sau mấy bước, thảo đặc biệt sao, không nghĩ tới nhìn như mềm yếu vô lực, giống như con cừu nhân loại, hạ thủ lại ác như vậy.

Lão hồ không phát uy, còn tưởng rằng nó là mèo bệnh đây.

"Rống "

Cầm phần Kiếm Xi Hồ hét lớn một tiếng, ngửa mặt lên trời gầm thét, nó hoàn toàn bị chọc giận, âm lãnh giống như rấn ánh mắt phong tỏa Đường Tăng, lúc này nó con người tràn đầy tia máu, cái trán trong lúc lơ đãng nhiều to bằng cái bát bao, thật là tức cười.

"Ngọa tào, còn dám không phục, hôm nay bản đạo nếu là bỏ qua ngươi, không biết còn có bao nhiêu vô tội tánh mạng chết thảm ở ngươi miệng hùm bên trong." Đường Nhạc không có nương tay, một người một hồ nhanh chóng đóng đánh nhau, tình cảnh cực kỳ thảm thiết.

Tú Nga cùng Tôn Ngộ Không mỗi người không khỏi nuốt nước miếng một cái, cái này nhìn như ốm yếu sư phụ, động thủ, với bình thường tưởng như hai người, đã nói cảm hóa đây?

Hai người trong đầu nghĩ: Người này thật là lớn Đường Cao Tăng?

Một lát sau, Đường Nhạc đỏ mồ hôi như mưa, một thân kim quang chói mắt cả sa đĩnh đầy máu tươi, sắc mặt hơi có chút trắng bệch.

"Mặc dù ta cùng với cái này Nghiệt Súc tu vi giống nhau, nhưng này ngu xuẩn thật hồ thân cường hãn, bây giờ ta đã thế lực chống đỡ hết nổi, đánh tiếp nữa, tất nhiên không phải đối thủ." Đường Nhạc thở hỗn hển, ánh mắt âm trầm không chừng, xem ra chỉ có thể vận dụng là bài tẩy.

Kiếm Xi Hồ cả người vết máu, thần sắc uể oải, không chút nào mới vừa rồi uy phong, nó mặc dù không có thần trí, nhưng là rõ ràng, dưới mắt này nhân loại đã mất sức tái chiến, chỉ cần nó liều chết đánh một trận, giữ vững đến cuối cùng nhất định là mình.

"Sư huynh, sư phụ thật giống như thế lực chống đỡ hết nổi." Tú Nga thật sâu bị trước mắt chiến đấu rung động, đối với (đúng) Đường Tăng càng là sùng bái không thôi, đối thành nằng chống lại kiếm này Xi Hồ, phải thua không thể nghi ngờ.

Mà Đường Tăng lại có thể cùng với chiến đấu bất phân cao thấp, đủ để nhìn ra thực lực bất phàm, xem ra, mới vừa rồi Đường Tăng là cố ý khiêm nhượng nằng, nhờ vậy mới không có trả đũa, buồn cười là mình còn kiên nhẫn không bỏ, giống như Tiểu Sư một dạng tự mình biểu diễn!

"Sư muội, lời ấy sai rồi, như ta đoán không sai, sư phụ là cố ý yếu thế, người chú ý nhìn hắn kiên nghị ánh mắt, phảng phất trong lòng có dự tính, cho nên chúng ta hãy chờ xem kịch vui đi." Không tới một khắc cuối cùng, Tôn Ngộ Không có thể sẽ không xuất thủ, Đường Tăng không phải thích nổi tiếng, thích trang bức sao, dù sao cũng phải để cho hắn ném chút khổ sở.

Tôn Ngộ Không thanh âm nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, có thể đang chiến đấu Đường Tăng vừa vẫn có thể nghe được, hiển nhiên Tôn Ngộ Không là cố ý, mẫu thân con chim, người một cái Bất Mã Ôn, các loại (chờ) bản đạo thu thập xong cái này ngu xuẩn hồ, hồi đầu lại giáo huấn người.

"Âm chi quang, Văn giết "

Đường Nhạc vùng tay phải lên, một đạo chói ánh mắt mang chột lóe, Kiếm Xi Hồ thân thể lại chậm rãi ngã xuống, một màn này để cho xem cuộc chiến hai người về mặt khiếp sợ.

Tôn Ngộ Không con mắt híp lại, mới vừa rồi Đường Tăng ra tay mặc dù ngăn ngừa, có lẽ Tú Nga không nhìn ra cái gì, có thể nhưng không giấu giếm được hấn Hỏa Nhân Kim Tinh, hiển nhiên Đường Tăng dùng một món uy lực không tầm thường Tiên Bảo, xem ra chính mình sư phụ có chút không được a!

"A di đà phật, người xuất gia làm sao có thể chém chém giết giết, coi như không có thương tổn đến người, thương tổn đến một bên hoa hoa thảo thảo, cũng là tội quá a!" Đường Nhạc mặt không đỏ, tim không đập mạnh nói.

Nghe vậy, Tú Nga cùng Ngộ Không mặt đen lại, mẩu thân, mới vừa rồi người phát động ác, được kêu là một cái tàn nhẫn a, lúc này còn giả trang cái gì.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết Trúc Cơ hậu kỳ Kiếm Xi Hồ, đạt được 100 chút kinh nghiệm."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp Nguyên Anh (sơ kỳ) "

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được lên cấp gói quà lớn, có hay không mở ra?"

"Ừ? Gói quà lớn?" Đường Nhạc lên cấp Nguyên Anh, cảm giác thân thể bị một dòng nước ấm cuốn, thoải mái không dứt, vì vậy mừng rỡ như điên, vội vàng đáp lại: "Dạ"

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được « Cửu Long Lôi Ngục Trượng », luyện đến Đại Thành, có thể phá vỡ núi sông."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được thượng cổ tàn trận « Tru Tiên đồ », dưới kim đan, một khi vào trận, đều là Thần Hồn Câu Diệt."

"Ngọa tào, khuếch đại như vậy?" Hạnh phúc tới quá nhanh, để cho Đường Nhạc có chút không phản ứng kịp, thông qua giới thiệu, « Cửu Long Lôi Ngục Trượng » là một quyển cao cấp Linh Quyết, mà Cửu Hoàn Tích Trượng chính là Tây Thiên Như Lai Phật Tổ tặng cho vật, tự nhiên cũng vật phi phàm, hai người hỗ trợ lẫn nhau, cũng sẽ để cho Đường Nhạc sức chiến đấu hữu chất bay vọt.

Còn như « Tru Tiên đồ » càng là không được, chỉ là tàn trận, liền có thể giết chết kim đan cảnh bên dưới cường giả.

Có những thứ này lá bài tẩy, Đường Nhạc cho dù gặp phải kim đan cảnh cường giả, cũng có thể có lực đánh một trận.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Cường đạo làm khó dễ, thầy trò bất hòa!

"Ngộ Không, cái này da hồ chó có lông phí." Đường Nhạc thấy Ngộ Không bên hông vấy mấy miếng lá cây, cái này áo không đủ che thân, huống chi còn có Tú Nga ở bên, khó tránh khỏi có vài phần xấu hổ.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn mình bạch" Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, tự nhiên biết rõ sư phụ ý tứ, ngay sau đó cầm trong tay Kim Cô Bông biến thành

một cái tiểu đao sắc bén, đem da hổ lột ra đến, làm thành quần mỏng vậy ở bên hông.

Tú Nga thấy vậy, liền vội vàng quay đầu, sắc mặt có chút mắc cỡ đỏ bừng, kiều diễm môi đỏ mọng khẽ run, đề nghị: "Sư phụ, sắc trời đã tối, chúng ta hay là tìm gia đình, tá túc một đêm đi."

"Trước không kịp, bản đạo có chút đói, cái này thịt hổ dinh dưỡng phong phú, có bổ dương kiện tỳ công hiệu, cũng không thể lãng phí a!" Đường Nhạc khoát khoát tay, thủ pháp thuần thực xử lý thịt hổ, trong chốc lát, một tòa vi nướng lại xây dựng mà thành.

"Ngộ Không, ngươi đi thập điểm củi khô, chờ một hồi cho ngươi ném thử một chút tay nghề ta." Đường Nhạc phân phó nói.

"Sư sư phụ, người trong phật môn không phải cấm rượu, Cấm thịt à? Ngươi làm như vậy, dường như ảnh hưởng không tốt lắm đâu." Tú Nga cảm giác Đường Tăng cơ hồ đem Phật Môn Giới Luật đều phạm, lúc nào cũng còn lải nhải như vậy thà.

"Lời ấy sai rồi, chính gọi là rượu thịt xuyên tràng qua Phật Tổ trong lòng lưu, trong nội tâm của ta không có thịt hổ, ăn cũng không sao, mà ngươi không ăn được, nhưng trong lòng muốn ăn, đây chính là ta ngươi trong lúc đó chênh lệch, chờ ngươi đạt tới bản đạo cảnh giới này, tự nhiên sẽ minh bạch." Đường Nhạc cười nói.

"Học trò thụ giáo." Đường Nhạc nói rõ ràng mạch lạc, Tú Nga nghe, cho là rất có đạo lý, quả nhiên là Thánh Tăng, giác ngộ chính là không giống nhau.

Trong lúc lơ đãng, Đường Tăng trong lòng hẩn hình tượng cao lớn rất nhiều.

Nửa giờ chớp mắt rồi biến mất, hết thảy chuẩn bị ổn thỏa sau đó, Đường Nhạc gõ ngón tay, "Phốc" một tiếng, hỏa diễm bùng dung mà ra, thiêu đốt củi khô.

"Oa, thật là thơm a!"

Làm người ta chảy nước miếng mùi thịt tràn ngập ở trong không khí, Tú Nga sờ kêu lên ừng ực bụng, liếm liếm môi, con mắt nhìn chăm chăm mùi thơm phun mũi thịt nướng, nhưng nghĩ đến mình là người trong phật môn, chỉ có thể xua tan cái này nhất niệm đầu.

Trên tàng cây nằm nghỉ ngơi Tôn Ngộ Không, bắt đầu đi lắc đầu một cái, trong mắt hẩn, những thứ này dụ người phạm tội đồ vật giống như Phù Vân, căn bản không để được hẩn bất kỳ hứng thú gì.

"Nướng thịt hổ, ta thích ăn "

"Các ngươi thật không ăn?" Đường Nhạc lười xé trong tay thịt hổ, miệng đầy chảy mỡ, bẹp bẹp nói.

"Chắc chắc, lão Tam, ta liền nói, nơi này có nhân sinh dùng lửa đốt thịt, cách thật xa, ta đã nghe đến."

"Đại ca, ngươi cái này mùi thật là, so chó Torino a!"

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi đặc biệt sao mù mắt a, không nhìn thấy ánh lửa sao?"

Nhưng vào lúc này, vài tên thô cuồng đại hán mặt đen, giữa hai bên thảo luận khó nghe lời nói, treo giây xích đi tới.

"Thét, các huynh đệ, vận khí không tệ a, còn có vị Tiểu Mỹ nữ, tối nay có thể thoải mái bên trên một phen." Làm lão đại Lý Thiên về mặt hèn mọn, ánh mắt nóng bỏng đánh giá Tú Nga, trong miệng chảy nước miếng đã lưu đầy đất.

"Thiên ca, con mụ này ta đây không có hứng thú, bắt quá cái này trắng nõn nà tiểu hòa thượng có phải hay không "

"Hắc hắc, tề đại ba, ngươi cái này vị đủ nặng a, được rồi, chuyện này ta làm chủ, hòa thượng này thưởng cho ngươi."

"Cần rồi, thừa dịp bản đạo tâm tình lúc này được, còn không mau cút đi." Đường Nhạc không cần đoán, xem mấy vị này mặc trang phục, liền biết bọn họ là một nhóm cường đạo.

Vốn không muốn phản ứng đến hẩn môn, thật có chút người không có mắt, dù sao cũng phải cho bọn hẩn tầm tầm trí nhớ.

"Đặc biệt sao, ngươi một cái con lừa trọc, ở đây nào có ngươi nói chuyện phàn, biết rõ ta là ai không?" Lý Thiên nhất thời liền hóa, hẩn ở chỗ này làm mưa làm gió nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu gặp gỡ bộ như vậy ép hòa còn.

"Ngươi đặc biệt sao có bệnh a, ngươi là ai cùng bản đạo có gì liên quan." Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, tiếp tục nói: "Bản đạo không muốn đại khai sát giới, khuyên các ngươi vẫn là lấy ở đâu về đâu đi đi!"

"Các anh em, động thủ." Tướng cướp lười nói nhiều nói nhảm, chờ một hồi đem cái này con lừa trọc đánh ngã, nhìn hẩn có lời gì nói.

"A di đà phật, Ngộ Không, chuyện này liền giao cho ngươi." Đường Nhạc cũng không tính động thủ, trực tiếp đem cái này cục diện rồi rắm giao cho Tôn Ngộ Không.

"Chính là mấy cái tiểu mao tặc mà thôi, sư phụ Pháp Lực Vô Biên, kia phải dùng tới ta đây Lão Tôn ra tay." Tôn Ngộ Không nằm ở trên nhánh cây, ánh

mắt liếc về liếc mắt bọn cường đạo này, lên tiếng reu ghẹo nói.

Hắn cũng không ngờ, không thể mỗi lần đều bị Đường Tăng xuất hết danh tiếng, mà nhiều chút xuất lực không có kết quả tốt linh hoạt giao cho mình, hắn mới không làm đây.

"Ngươi cái này Bát Hầu, có phải hay không muốn chọc giận chết sư phụ." Tôn Ngộ Không nói bóng gió, Đường Nhạc nơi nào không biết, dưới mắt là không thể hi vọng nào con khi này, mẩu thân, lúc máu chốt như Xe bị tuột xích.

Tôn Ngộ Không tâm lý không phục mình, Đường Nhạc hết sức rõ ràng, không đem chuyện này giải quyết triệt để, cái này Tây Thiên Thủ Kinh đường đi xa xôi, dọc theo đường đi yêu ma hoành hành, vạn nhất cái này Bát Hầu từ trong cản trở, cho mình dùng vấp, vậy còn đến?

"Mặc cho ngươi nói xé trời, nói toạc mà, ta đây Lão Tôn cũng không cho ngươi thu thập cục diện rồi rắm, và lại nói, tên này mao tặc là ngươi đưa tới, ngươi tự mình giải quyết đi." Tuy nói hắn là phụng Quan Âm Bồ Tát chỉ ý bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, nhưng là mình cũng không thể quá oan uổng, đừng nói Đường Tăng, coi như là Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng chỉ huy không chính mình.

"Tốt ngươi đặc biệt sao thật giỏi." Đã sớm nghe nói Tôn Ngộ Không tâm cao khí ngạo, ngay cả Tây Thiên Như Lai Phật Tổ cũng chưa từng coi ra gì, bây giờ tận mắt nhìn thấy, quả thật danh bất hư truyền.

Xem ra không có Kim Cô Chú, muốn cái này Bát Hầu ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, là không có khả năng!

Đường Nhạc thờ dài một tiếng, liếc về liếc mắt chuẩn bị tác chiến Tử Ngã, trong đầu nghĩ, cũng không thể để cho cô gái ra tay giải quyết chuyện này đi, cái này dường như ra về mình quá sợ, không biết còn cho là mình là tiểu bạch kiểm, dựa vào nữ nhân ăn cơm đây.

"Hòa thượng, thúc thủ chịu trời đi, nếu không tự gánh lấy hậu quả." Ở trong mắt Lý Thiên, một người xuất gia, cả ngày liền niệm kinh lễ Phật, khắp nơi hóa duyên, có thể có cái gì sức chiến đấu, và lại nói, hắn đám người này, mỗi hung thần ác sát, đều là giết người không chớp mắt chủ.

"Nói nhảm thật nhiều." Đường Nhạc lạnh rên một tiếng, hướng về phía tướng cướp đi lên chính là một cước, đập Lý Thiên thất huân bát tổ, chồng vó, cùng một Vương Bát dường như.

Bọn cường đạo này đều là người bình thường, không có nửa điểm tu vi, Nguyên Anh sơ kỳ Đường Nhạc đối phó bọn họ căn bản không phí ra màu xám lực, tam quyền lưỡng cước lại giải quyết bọn họ.

Cũng may Đường Nhạc âm thầm hạ thủ lưu tình, cũng không có đá thương tánh mạng bọn họ.

"Phía trước khói dày đặc ào ào, tất nhiên có nhân gia nấu lửa nấu cơm, Ngộ Không, ngươi đi trước thăm dò đường một chút." Không để ý đến nằm trên đất không ngừng gào thét bị thương mọi người, Đường Nhạc nhìn tiền phương, tỉ mỉ quan sát một phen, hướng về phía Tôn Ngộ Không nói.

Hai người đã là trong lòng mọc ngăn cách, không ai phục ai, nhưng Đường Nhạc cùng Tôn Ngộ Không đều biết, bây giờ còn chưa phải là vạch mặt thời điểm, dù sao ai cũng không làm gì được người nào.

Một ngày sư phụ, suốt đời là cha, những đại nghịch bất đạo đó sự tình, hắn Tôn Ngộ Không có thể không làm được.

Mà Đường Nhạc lại không dám ra tay với Tôn Ngộ Không, liền trước mắt hắn Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, vẫn không thể bị cái này Bát Hầu một chương vỗ chết a.

"Ai, ta đây Lão Tôn số khổ, tính, không nói." Than phiền một tiếng, Tôn Ngộ Không nhưng là không có cự tuyệt, một cái lộn nhào, liền biến mất ở hai người trong tầm mắt.

Cầu xin cất giữ, cầu phiếu đề cử, phiền toái!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cùng giường chung gối, khuyên giải không có kết quả!

Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm buông xuống!

Trước khi trời tối, thầy trò hai người cuối cùng tìm tới một gia đình, lúc này Tôn Ngộ Không đang bên trong viện chờ.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn đã dò xét qua, chu vi mười mấy dặm, liền cái này một gia đình, xem ra chúng ta chỉ có thể tạm thời ở chỗ này tá túc một đêm." Tôn Ngộ Không cũng không có quấy rầy trong phòng nhân gia thổi lửa nấu cơm, bởi vì bên ngoài viện cửa phòng không đóng, hẳn cũng không có vô cùng câu nệ, trong đầu nghĩ, hay là chờ sư phụ chạy tới sau đó, gỡ lại môn đi.

"Cũng chỉ có thể như thế" gật đầu một cái, Đường Nhạc sải bước về phía trước, nhẹ nhàng gõ vài cái lên cửa, chỉ chốc lát, một vị tóc hoa râm, tuổi chừng qua lục tuần lão hán từ từ mở cửa phòng.

"A, yêu quái." Lão hán đầu tiên nhìn thấy xấu xí, mặt lông Lôi Công miệng Tôn Ngộ Không, bị sợ giật mình, dứt lời liền muốn quan môn.

"A di đà phật, lão nhân gia không nên kinh hoảng, bản đạo từ Đông Thổ Đại Đường tới, muốn đi Tây Thiên Thủ Kinh, trên đường đi ngang qua nơi đây, cho nên muốn mượn túc một đêm, còn lão nhân gia tạo thuận lợi." Ngăn cản lão hán việc làm sau, Đường Nhạc giọng thành khẩn nói.

Nhận ra được lão hán ánh mắt cảnh giác, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Đây là bản đạo Đại Đồ Đồ, Tôn Ngộ Không, đây là Tú Nga cô nương, cũng là bản đạo học trò."

Đánh giá trước mặt mi thanh mục tú, sắc mặt hiền hòa hòa thượng, lão hán mới thả thả lỏng cảnh giác, nhìn dáng dấp bọn họ không phải người xấu, nếu không đối với chính mình cũng sẽ không khách khí như vậy.

Chẳng qua là người trong phật môn không phải là không thu Nữ Đề Từ nha, trước mặt cái này lại giải thích như thế nào?

"Nguyên lai là Đại Đường Cao Tăng, thất lễ, lão hủ có thể hay không hỏi một câu, Phật Môn hiện nay như vậy mở ra, Nữ Đề Từ đều thu?"

"Từ sắc xuyên tràng qua, Phật Tổ trong lòng lưu, bản đạo một lòng hướng Phật, nữ sắc đối với (đúng) bản đạo mà nói, giống như thoáng qua như mây khói, chỉ cần trong lòng có Phật, cần gì phải để ý những chi tiết này." Đường Nhạc cảm giác mình không biên được, chỉ có thể tùy ý qua loa vài câu.

"Thì ra là như vậy, Thánh Tăng không hổ là Đại Đường Cao Tăng, lão hủ bội phục, ở đây nói chuyện không tiện, mau mau vào."

Nghe vậy, lão hán bừng tỉnh đại ngộ, gật đầu một cái, lại mở cửa phòng, mang theo thầy trò ba người tiến vào phòng.

"Ngộ Không, ngươi đem ngựa dắt vào chuồng ngựa, rất tốt chiều có một phen." Đường Nhạc nghĩ đến ngàn dặm truy phong câu vẫn còn ở bên ngoài viện, có chút yên lòng không xuống, lại quay đầu đối với (đúng) Ngộ Không phân phó nói.

"Ta đây Lão Tôn cái này đi." Tôn Ngộ Không mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng vẫn là lập tức hành động, bởi vì hắn biết rõ, Đường Tăng lòng dạ không xấu, chính là lừa dối.

Đơn giản ăn xong cơm tối, Đường Nhạc biết được lão hán có một con trai, cả ngày chơi bời lêu lổng, không làm chính sự, thường thường bốn năm ngày không trở về nhà, đối với cái này, hắn cũng quen thuộc.

Mặc dù con trai của Nhiên không có ý chí tiến thủ, nhưng lúc còn trẻ, cuối cùng là cưới một vợ, có con dâu cháu cố mình, lão hán đã hài lòng.

"Thánh Tăng, thật là không đúng dịp, lão hủ con trai hôm nay muốn trở về, trong nhà chỉ còn lại hai gian phòng trống, ba vị tối nay sợ rằng phải chen một chút." Lúc này, một cô gái trung niên đi tới lão hán trước mặt, nhỏ giọng thăm thì mấy câu, lại nhanh chóng rời đi, lão hán nghe vậy, bắt đầu dĩ nói.

"A di đà phật, Tú Nga, tối nay ngươi liền miễn cưỡng cùng Ngộ Không cùng ngủ một phòng đi." Đường Nhạc trong lòng vui vẻ, trong lòng âm thầm có kế hoạch, vì vậy hướng về phía một bên kiệu diễm ướt át, dịu dàng thân thể mềm mại Tú Nga đề nghị.

"Thật là hoang đường, ta đây Lão Tôn kiên quyết không đồng ý, phải ngủ hai người các ngươi ngủ một phòng đi, ta đây về phòng trước." Đường Nhạc Tề Thiên Đại Thánh, nếu là cùng một cô gái ngủ ở một khối, đây nếu là truyền đi, vẫn không thể bị thế nhân nhạo báng?

Cái cũng khó trách Tôn Ngộ Không hội đại phát lời đĩnh!

"Cái này Tú Nga a, ngươi có thể nhìn rõ ràng, là Ngộ Không không muốn thu nhận ngươi, sắc trời không còn sớm, sư phụ mệt, cũng phải trở về nhà nghỉ ngơi." Kế hoạch tiến triển thuận lợi, Đường Nhạc sớm đoán được Ngộ Không sẽ có như vậy phản ứng, dưới mắt hắn cố làm làm khó, muốn xoay người rời đi.

Tú Nga thấy Đường Tăng phải về phòng, nhất thời gấp, không ngừng giậm chân, hai gian phòng bị cái này hai hàng chiếm đoạt, nàng cũng không thể đầu đường xó chợ đi, bất kể nói thế nào, nàng cũng là cô gái a, thế nào cũng không biết thương hương tiếc ngọc đây.

"Sư phụ, ngươi cũng không thể vô tình như vậy a, Đại sư huynh không chứa chấp ta, ngươi cũng không thể không quan tâm ta, ta bất kể, tối nay ta đi nằm ngủ phòng ngươi." Hừ nhẹ một tiếng, Tú Nga giãy dụa thân thể mềm mại, trực tiếp đi vào Đường Nhạc căn phòng.

"Cái này cái này không phải có thể a!" Đường Nhạc giả bộ tức giận, thật không nghĩ tới trong lòng của hắn đã vui nở hoa, ha ha, kế hoạch được như ý, tối nay, hắn phải làm đêm điên cuồng, kích thích sự tình!

Trời tối người yên, Đường Nhạc ngủ không yên, cứ như vậy mở cặp mắt, lẳng lặng nằm, không dám chút nào việc làm.

Thật là cần người mạng già, bên người nằm như hoa như ngọc mỹ nữ, mà hấn nhưng ở trang thánh nhân gì, thảo.

Nhắc tới Đường Nhạc bình thường có chút háo sắc, nhưng hấn quả thật là cái xử nam, chưa bao giờ đi qua chuyện nam nữ.

"Tú Tú Nga, người người ngủ đi?" Có nén nội tâm **, Đường Nhạc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Một giây, hai giây, ba giây.

Thấy người sau không có phản ứng, Đường Nhạc nội tâm cái kia kích động a, nằng khăng định ngủ, đã như vậy, chính mình chiếm chút tiện nghi, Tú Nga cũng sẽ không biết.

Một đôi bàn tay heo ăn mặn chậm rãi đến gần Tú Nga, leo lên hai ngọn núi, cảm nhận được một đoàn mềm mại, Đường Nhạc âm thầm kêu thoải mái.

"Sờ đủ chưa?"

"Không có đâu."

Đường Nhạc đột nhiên nhận ra được có cái gì không đúng, thanh âm này là có chút quen tai, mẫu thân, cảm tình cái này Tú Nga là đang ở giả bộ ngủ, cái này giới ả liền xấu hổ.

"Ta ta, người nghe ta giải thích." Lúc này ra cơn nắm ra đại, tự mình ở Tú Nga trong suy nghĩ mỹ hảo hình tượng, tất cả hủy.

Cùng lúc đó, tướng cướp Lý Thiên mang theo người thủ hạ về đến nhà, đột nhiên phát hiện chuồng ngựa nhiều một Bạch Mã, mà còn ngựa này có chút quen mắt, tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào.

"Ngọa tào, Thiên ca, đây không phải là buổi chiều giáo huấn chúng ta, hòa thượng kia tọa kỵ sao?"

"Ha ha, thật đúng là, nhìn dáng dấp hòa thượng kia hấn đi tới nhà ta, đã như vậy, coi như hấn xui xẻo." Cười lạnh một tiếng, Lý Thiên ánh mắt âm lãnh, chuẩn bị mượn cơ hội này, giết hòa thượng kia.

"Nhưng là, Thiên ca, chúng ta đánh không lại hấn nha." Một bên đồng bọn, sờ bị đánh sưng vành mắt đen, không nhận được nhắc nhở.

"Nói nhảm, ta đây tự nhiên biết rõ, mình không được, chúng ta tới thăm."

Lý Thiên bức bối lấy nỗi giận trong bụng, không có địa phương phát tiết, lúc này, lão hấn khắp khềnh, từ căn phòng đi ra, nhìn cả người là thương con trai, vô cùng thương tiếc, lại quan tâm nói: "Người đây là thế nào làm, có phải hay không lại đánh nhau?"

"Mắc mớ gì tới người, thiếu đặc biệt sao quán Lão Tử, trong nhà có cái gì tốt thức ăn tốt cơm, mau mau lấy ra, chết đói, đúng thuận tiện đem ta cắt giầu vật quý giá nhiều năm Nữ Nhi Hồng lấy ra." Lý Thiên không nhận được nỗi giận một tiếng, quay đầu liền đi vào gian phòng của mình.

Lão hấn bắt đầu đi lặc đầu một cái, khắp khềnh đi vào phòng bếp, Trương gia bên trong còn sót lại thức ăn, toàn bộ nấu, cuối cùng bùng đến Lý Thiên căn phòng.

"Trước đợi một hồi đi, ta hỏi người, trong nhà hôm nay có phải hay không tới ba cái hòa thượng, hai nam một nữ?" Lý Thiên ngăn lại đang chuẩn bị rời đi lão hấn, dò hỏi.

"Là thì như thế nào, con trai, người cũng không thể một con đường đi tới hắc a, hiện tại thu tay lại còn kịp!" Lý Thiên làm những thứ kia người không nhận ra thủ đoạn, lão hấn ít nhiều gì cũng biết.

Hấn biết rõ mình không ngăn được, chỉ có thể tận tình khuyên bảo khuyên giải, hy vọng Lý Thiên cải tà quy chính.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Nhấn tâm giết vợ, táng tận lương tâm!

"Ba."

Lên con giận dữ Lý Thiên, không để ý chút nào tình phụ tử, hung hãn phiến lão hán một bạt tai, sắc mặt dữ tợn, bộ mặt vằn vẹo, vô tình nói: "Lão Tử làm chuyện gì, còn chưa tới phiên ngươi tới chỉ điểm, còn không mau rút đi, nếu không Lão Tử chơi chết ngươi."

Ánh trăng trong ngần tự nhiên ở đại địa trên, khắp nơi đều có con đé mèn thê thiết tiếng kêu, chấm chấm đầy sao thật giống như viên viên minh châu, khảm nạm ở Thiên môn hạ, lờ lờ phát ra quang.

Lão hán bị đuổi ra ngoài cửa, nước mắt không ngừng ở trong hốc mắt lớn vòn, phủ đầy vết chai hai tay, xoa xoa con mắt, thương tiếc đạo (nói): "Làm vậy, thật là làm vậy a!"

Trong phòng vài tên cường đạo chính thương lượng như thế nào đối phó Đường Tăng thầy trò, lão hán ở ngoài cửa nghe lén mấy câu, thâm hạ quyết tâm, vô luận như thế nào không thể để cho con trai âm mưu được như ý, thâm thù ánh mắt liếc về liếc mắt Đường Tăng chỗ ở căn phòng.

Xuyên thấu qua cửa sổ, lão hán phát hiện căn phòng ánh nến cũng không tắt, nghĩ đến Thánh Tăng còn chưa ngủ, lại khập khễnh, đi trước thông báo.

"Tú Nga, ngươi phải nghe ta giải thích a, bản đạo tuyệt không phải háo sắc người a."

"Sự sự phụ, ta không sẽ không mang thai đi."

"Đương nhiên sẽ không, ngươi nghĩ nhiều."

"Vậy ngươi có thể không nên quá mức phân nhả."

Nghe vậy, Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, thâm nghĩ, nhân gia cô gái đều không để ý, chính mình còn giả trang cái gì, là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật.

"Yên tâm, bản đạo" Đường Nhạc vuốt ve Tú Nga vô cùng mịn màng tinh xảo gương mặt, đang chuẩn bị tiến hành động tác kế tiếp, nhưng vào lúc này, lại bị lão hán vô tình cắt đứt.

"Bịch bịch "

"Đường trưởng lão? Ngủ đi?" Lão hán sắc mặt tiêu tụy, thanh âm có chút khàn khàn.

Đêm hôm khuya khoác, lão hán tới gõ cửa, nhất định là có chuyện, Đường Nhạc cũng không để ý hưởng thụ cái này ôn nhu hương, liền vội vàng mặc chỉnh tề, đẩy cửa phòng ra.

"Bản đạo đang tĩnh tọa tu luyện, không biết lão nhân gia thần sắc như thế nào hốt hoảng, có thể có cần gì phải chuyện khẩn yếu?" Đường Nhạc sắc mặt đột nhiên trở nên nghiêm túc, đột nhiên có loại dự cảm không tốt.

"Ài, đều là lão hủ vô năng, dạy dỗ vô phương a." Lão hán vội vàng đem vừa mới phát sinh chuyện nói ra, tỏ ý Đường Nhạc mau trốn mệnh.

Đường Nhạc trong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, đều do chính mình tâm thiện, bỏ qua cho đám kia mất đi thiên lương cường đạo, nếu không cũng sẽ không phát sinh như vậy chuyện.

"Lão nhân gia, chuyện này bản đạo cho ngươi làm chủ, cái này đi giải quyết đám kia cường đạo."

Kia Lý Thiên không bằng cảm thú, ngay cả mình cao tuổi cha đều ác đến quyết tâm đi đánh, thật là nhân thần cộng phẫn!

"Vạn vạn không được, đám kia cường đạo hung thần ác sát, giết người không chớp mắt, đều là thường xuyên ở mùi đao liếm máu nhân vật hung ác, Đường trưởng lão da mịn thịt mềm, nếu là rơi vào trong tay bọn họ, phải làm sao mới ổn đây." Lão hán vội vàng ngăn lại Đường Nhạc, tận tình khuyên bảo đạo (nói).

"Sự phụ, chuyện này giao cho ta đây Lão Tôn đi."

Không chờ Đường Nhạc đồng ý, Tôn Ngộ Không lách mình một cái, biến thành một con ong mật, biến mất ở hai người trong tầm mắt.

Vừa mới phát sinh chuyện, nơi nào có thể lừa gạt được Tôn Ngộ Không, hán bình sinh hận nhất loại này vô tình vô nghĩa tạp toái, ở trên giường lập đi lập lại, vẫn là quyết định tự mình đi giải quyết đám kia cường đạo.

"Ngộ Không, chó có Sát Sinh." Đường Nhạc dặn dò.

Đối đãi yêu ma quỷ quái, Đường Nhạc tuyệt không hạ thủ lưu tình, có thể bọn cường đạo này, coi như tội ác ngập trời, đó cũng là phạm nhân, tự có quan phủ xử lý chuyện này, muốn thật để cho Đường Nhạc đi giết một tên phạm nhân, hán thật đúng là hạ không tay.

Cơm nước no nê, Lý Thiên say khướt đi tới vợ hân Lý thị căn phòng, ngã đầu đi nằm ngủ.

"Cả ngày liền biết làm xằng làm bậy, trong lòng nguoi từng có cái nhà này sao?" Lý thị nửa ngồi ở đầu giường đất, trong tay đan xen áo lông, nhìn thấy một màn này, không nhịn được phát lao tao đạo.

Mấy năm nay, Lý thị thường thường bị Lý Thiên khi dễ, một lời không hợp, liền bị Lý Thiên đánh một trận toi bời, khổ không thể tả.

Vì thế, Lý thị đưa ra ở riêng, hai người không nữa cùng ngủ một phòng, mà Lý Thiên thật cũng không cự tuyệt, ngược lại Lý thị ở tại nhà mình, nghĩ thế nào chơi đùa, còn không phải mình nói tính?

"Xú Bà Nương, mù kỳ oai cái gì, Lão Từ tâm tình không tốt, nguoi tốt nhất thành thật một chút." Lý Thiên đứng dậy, xoa xoa huyết Thái dương, cầm lên trên bàn ly trà, rót cho mình một ly nước, liếc về liếc mắt Lý thị, tức giận nói.

"A, miệng đầy phun phân." Lý thị hừ cười một tiếng, nhỏ giọng thì thầm.

Mặc dù Lý Thiên đã uống say, nhưng vẫn là nghe được, trong đầu nghĩ, cái này hoàng kiểm bà một ngày không giáo huấn, liền giẫm lên mặt mũi, còn dám nhục mạ mình, thật là to gan lớn mật.

"Ba."

Lý Thiên giận tím mặt, đem ly trà trong tay hung hãn ngã xuống đất, hét lớn: "Nguoi lặp lại lần nữa, có tin hay không Lão Từ chơi chết nguoi."

Bị nhiều năm như vậy khổ không nói, mỗi ngày còn muốn bị Lý Thiên hành hạ, Lý thị đã sớm bị đủ, bây giờ bị Lý Thiên như vậy gặm một tiếng, càng là đổ dầu vào lửa, Lý thị lại cũng chịu không được, nước mắt chậm rãi hạ xuống.

"Lý Thiên, ta đã sớm bị đủ nguoi, nguoi có bản lĩnh liền chơi chết ta, ngược lại cuộc sống này không có cách nào qua." Lý thị chưa làm nhượng bộ, cắn răng nghiêng lợi nói.

"Mẹ, Lão Từ hôm nay liền chơi chết nguoi." Mãnh liệt còn kích thích Lý Thiên thần kinh đại não, mơ mơ màng màng đến gần Lý thị.

Thuộc về bản năng tính phản kháng, Lý thị cầm lên một bên cây kéo hướng về phía Lý Thiên uy hiếp nói: "Nguoi đừng buộc ta."

Lý Thiên tay mất lạnh lẽ, một cái cầm cây kéo, hai người tranh đoạt cây kéo, nhanh chóng xoay thành một đoàn.

"Phốc."

Trong hốt hoảng, cây kéo đâm vào Lý thị trong bụng, người sau phun ra một ngụm máu tươi.

"Nguoi thật là ác độc." Lý thị chỉ Lý Thiên, thanh âm đứt quãng, máu tươi không ngừng chảy xuôi, thẳng đến mất máu quá nhiều mà chết.

Lý Thiên hiển nhiên không nghĩ tới chính mình thật giết Lý thị, nhìn dính đầy máu tươi hai tay, hân lúc này thật hoảng!

"Ta đây Lão Tôn hôm nay nếu không giết nguoi, trời đất không tha." Tôn Ngộ Không ở ngoài cửa sổ đem từng cảnh tượng ấy nhìn ở trong mắt, đang chuẩn bị động thủ, lại phát hiện có người chạy tới.

Cần nhắc một phen, Tôn Ngộ Không lần nữa lắc mình một cái, biến thành ong mật, vỗ cánh biến mất ở trong đêm tối này.

Lão hán bị con dâu tiếng cãi và quấy rối, lại tới điều tra, trong phòng ngẩn người Lý Thiên nghe được tiếng gõ cửa, bị dọa sợ đến kinh hoàng thất thố, vội vàng đem Lý thị thi thể mang lên dưới giường, sau đó cầm lên khăn lông đem trên mặt đất vết máu dọn dẹp sạch sẽ sau, cố giả bộ trấn định, chậm rãi đi ra ngoài nhà.

"Nguoi tới làm gì, đừng quấy rầy ta chuyện tốt, cút nhanh lên." Lý Thiên hô lớn.

Lão hán nhìn trái bên phải không hy vọng, phát hiện căn phòng không có một bóng người, nghi ngờ nói: "Con dâu đi đâu?"

Lý Thiên đi tới ngoài nhà, vội vàng đóng cửa lại, cầm chỉ lão hán ngẩn nhìn, cũng đẩy thoáng cái hân, thẹn quá thành giận nói: "Ồ bên trong phòng đây, được, chúng ta hai cái miệng nhỏ chuyện, nguoi liền không nên dính vào, nhanh đi về ngủ đi."

"Vậy các nguoi hai có thể ngàn vạn lần không nên cãi nhau a." Bị ngăn cản bên dưới, lão hán thật cũng không suy nghĩ nhiều.

"Được, ta biết, ta nhất định hảo hảo yêu nàng, thích đến Thiên Hoang Địa Lão, lần này nguoi hài lòng đi." Lý Thiên chỉ muốn mau mau thoát khỏi người này lải nhải không ngừng dây dưa, sau đó đem Lý thị thi thể xử lý, như vậy cho dù chết không có đối chứng.

Đêm tối bao phủ nhà, ánh trăng mờ lung, bóng cây lắc lư, Phong nhi nhẹ nhàng thổi phát lấy khắp trời đầy sao tinh lạng gương mặt.

Tôn Ngộ Không đi tới Đường Tăng căn phòng, ba người lúc này Vô Tâm giấc ngủ, chính lẫn nhau thương lượng.

"Kia Lý Thiên vậy cũng ác, ngay cả mình vợ đều giết, tức chết bản cô nương." Tú Nga từ Ngộ Không trong miệng biết được chuyện này, nhất thời tiểu vũ

trụ bưng nỏ, nếu không phải Đường Nhạc kịp thời ngăn lại, bị cô nải nải này nháo trò, còn không chừng ra loạn gì đây!

Làm phiền mọi người cho một năm sao chấm điểm đi, sách mới kỳ cực kỳ trọng yếu, bán mạnh lẫn lộn cầu xin!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Tru diệt cường đạo, thầy trò bất hòa!

"A di đà phật, thiện tai thiện tai, Ngã Phật Từ Bi, Ngộ Không, chờ một hồi ra tay, nhớ lấy không thể gây tổn thương tánh mạng người." Đường Nhạc biết rõ đám kia cường đạo tới nay nhất định sẽ tiên hạ thủ vi cường, đã như vậy, hắn cũng không nhất định lưu tình.

"Ta đây Lão Tôn mình bạch." Tôn Ngộ Không mặt ngoài gật đầu nhận lời, thực tế nhưng trong lòng nghĩ (muốn) "Đám kia cường đạo chính mình không phải là không thể không giết, cùng lắm bị sư phụ đồ ập xuống chửi mắng một trận."

Nguyệt Hắc Phong Cao giết người đêm!

Rạng sáng 3h, đám kia cường đạo căn phòng truyền ra chói tai tiếng mài đao, mà tâm địa thiện lương lão hán ở trong viện sợ hết hồn hết vía, thấy Đường Tăng còn chưa lên đường rồi đi, có chút lo lắng.

Có lẽ bọn họ còn chưa ý thức được tình hình nghiêm trọng, không được, lão hủ quyết không thể ngồi yên không lý đến, nhất định phải nghĩ (muốn) cái sách lược vẹn toàn, để cho Đường Tăng mau rời đi.

Lão hán sinh lòng nhất kế, không khỏi lộ ra nụ cười quỷ dị.

"Thánh Tăng, việc lớn không tốt, đám kia cường đạo đánh tới, nói phải đem vị này cô gái xinh đẹp tiền dâm hậu sát, tái gian tái sát a!" Lão hán đột nhiên đột nhiên đẩy cửa phòng ra, hoang mang rối loạn hô lớn.

Đột Như Kỳ Lai tiếng rống to, để cho căn phòng ba người dọa cho giật mình, Đường Nhạc nhắm mắt dưỡng thần, tu luyện « Diệt Thế Phù Đồ quyết », mà Tôn Ngộ Không đang là Tú Nga giảng giải trong tu luyện gặp phải vấn đề khó khăn.

"Lại có chuyện này?" Đường Nhạc mở mắt ra, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, nhưng rất nhanh bị hấn ẩn tàng, tiếp tục nói: "Tối vừa vặn, bản đạo hôm nay liền Thế Thiên Hành Đạo."

"Thánh Tăng a, người vì cái gì không nghe khuyên bảo a, người lưu lại không khác nào lấy trứng chọi đá, cần gì phải uống công bồi thượng tánh mạng." Thấy Đường Tăng cố chấp như vậy, chính là không chịu rời đi, lão hán bắt đầu lắc đầu một cái, lại không cần phải nhiều lời nữa.

"Người cái này con lừa trọc, thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục Vô Môn người xông tới, sang năm hôm nay, chính là người ngày giỗ." Lý Thiên mang theo mấy tên đồng bọn, nắm vô cùng sắc bén đao, đằng đằng sát khí chạy tới.

Đã sớm ngờ tới lão bắt từ kia hội lộ ra tin tức, Lý Thiên ở chung quanh bày tai mắt, ở chỗ này, hắn đã tụ họp hơn mười người, đem nơi đây bao bọc vây quanh, lượng bọn họ chấp cánh khó thoát.

Bởi vì lần trước không đủ nhân viên, cho nên bị hòa thượng này dạy dỗ một trận, lần này hắn cũng không tin, hòa thượng này có thể đối phó đáp số mười người.

Lý Thiên đưa mắt liếc nhìn Tú Nga, nhìn lung linh đầy đủ thân thể mềm mại, trong lòng một trận bập bênh, muốn ngừng cũng không được, nếu kia hoàng kim bà đã chết, vừa vặn bắt cái này tiểu mỹ nhân làm Áp Trại Phu Nhân.

"Thiên nhi, người nếu là muốn giết Thánh Tăng, liền từ trên người ta bước qua đi." Mắt thấy bọn cường đạo này sắc mặt khó coi, chậm rãi đến gần, lão hán cũng không biết lấy ở đâu dũng khí, vội vàng ngăn ở Đường Nhạc trước mặt, uy hiếp nói.

"Các anh em, bên trên." Lý Thiên không thèm để ý lão đầu từ này, tâm tư khác toàn bộ đặt ở cái này Tiểu Mỹ nữ trên người, vẫn chờ giải quyết cái này con lừa trọc, đi thoải mái bên trên một phen đây.

Mười mấy tên cường đạo đồng thời ra tay, thanh thế thật lớn, Đường Nhạc quay đầu nói với Tú Nga: "Chăm sóc kỹ lão nhân gia, bọn họ giao cho ta."

"Ừ" Tú Nga gật đầu một cái.

"Oanh, ta đây Lão Tôn ở chỗ này, há cho các người dám này mao tặc càn rỡ." Tôn Ngộ Không thấy bọn cường đạo này từ đầu tới cuối, đều đưa ánh mắt đặt ở Đường Tăng trên người, hoàn toàn xem nhẹ mình, nhất thời giận.

Trong tai Kim Cô Bồng phảng phất thu được triệu hoán, biến thành một đạo chói ánh mắt mang, bay lên Vân Thiên.

Tôn Ngộ Không lảng không nhảy, tiếp lấy Kim Cô Bồng trực tiếp nhắm ngay một tên cường đạo hung hãn đánh, hai ba lần, lại giải quyết mấy tên cường đạo, mắt thấy bọn họ là không sống được.

Đường Nhạc vùng Cửu Hoàn Tích Trọng, thi triển chính là « Cửu Long Lôi Ngục Trọng », mặc dù là lần đầu tiên thi triển, nhưng cũng là muốn gì được nấy, lấy trước mắt hán Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, hoàn toàn có thể khống chế.

Bất quá Đường Nhạc cũng không có hạ từ thủ, chẳng qua là để cho những cường đạo này mất sức chiến đấu.

"Ngộ Không, chớ có Sát Sinh."

Lúc này Tôn Ngộ Không giết được được kêu là một cái thoải mái, một gậy giải quyết một người, có thể nói là Nhân đáng Sát Nhân, Phật ngăn cản Sát Phật, kia cô đến Đường Tăng dặn dò.

Không để ý đến Đường Tăng, Tôn Ngộ Không đem tầm mắt nhìn về phía run lấy bảy Lý Thiên, người sau cùng là không nghĩ tới, cái này mặt lông Lôi Công miệng hòa thượng, hạ thủ như vậy ác, hán huynh đệ tử trạng thể thảm, não tương đều phun ra ngoài.

"Nôn." Nghe bên trong viện mùi máu tanh, Lý Thiên nằm trên đất ới không ngừng.

"Súc sinh, đến phiên ngươi, nói đi, ngươi muốn chết như thế nào, ta đây Lão Tôn thỏa mãn ngươi."

Tôn Ngộ Không băng lãnh như lưỡi đao như vậy ánh mắt, để cho Lý Thiên bị dọa sợ đến tê liệt trên mặt đất, một đoàn chất lỏng màu vàng sắc từ hán trong đũng quần chảy ra, hiển nhiên, hán là bị sợ đi tiểu.

"Thánh Tăng, lão hủ cho ngài quý xuống, ta liền một đứa con trai như vậy, vô luận như thế nào, muốn lưu hán một cái mạng a." Lão hán bị cái này thảm thiết tình cảnh, bị dọa sợ đến cả người phát run, nhưng hán quyết không thể ngồi nhìn con trai bị giết, lại thờ ơ không động lòng, hán cũng không muốn người đầu bạc tiền người đầu xanh.

"Ngộ Không, ngươi chẳng lẽ liền thành sư mà nói cũng không nghe sao? Bần đạo cho ngươi dừng tay." Đường Nhạc thấy Tôn Ngộ Không giết cái này cỡ nào nhiều người còn không bỏ qua, lại lên tiếng ngăn cản

Huống chi lão hán cũng mở miệng cầu tha thứ, phải biết lão nhân gia tuổi tác đã cao, con dâu đã chết, nếu là cái này con trai duy nhất cũng chết, sau này ai là hán dưỡng lão tổng chung, coi như Lý Thiên tội ác tày trời, vậy cũng hán do quan phủ nhúng tay.

"Hừ, thiếu đặc biệt sao cầm sư phụ hai chữ này dè ta, ta đây Lão Tôn nhận định chuyện, coi như là Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng ngăn cản không được." Tôn Ngộ Không quyết định, cho dù ai đến không gánh nổi súc sinh này.

"Oanh, chịu chết đi." Tôn Ngộ Không không có chút nào lưu tình, trực tiếp một gậy giải quyết Lý Thiên tánh mạng, mà một bên lão hán trở mắt nhìn con trai chết ở trước mặt mình, trực tiếp ngất đi.

"Tú Nga, ngươi trước đỡ lão nhân gia trở về nhà, không có ta ra lệnh lệnh, không cho phép đi ra." Tôn Ngộ Không nhiều lần khiêu khích hán, không phục tùng hán ra lệnh, Đường Nhạc đã không thể nịn được nữa, quyết định, hôm nay nhất định phải giải quyết chuyện này.

Sáng sớm, yên lặng như tờ, phía đông đường chân trời dâng lên từng tia ánh sáng, dè dặt thấm nhuần lấy màu lam nhạt thiên mạc, mới một ngày từ xa mới dần dần mà dời qua.

Bên trong viện gào thét bị thương vài tên cường đạo ngay cả bỏ mạng lẫn nhanh chóng thoát đi, chỉ còn lại mười mấy tên gọi thi thể ngựa người lên nằm ở trong sân.

Đường Nhạc nhìn trước mặt kiêu căng khó thuần Tôn Ngộ Không, trách cứ: "Ngươi vì sao muốn giết bọn hán, Ngã Phật Từ Bi, há có thể tùy ý Sát Sinh, bọn họ cũng có vợ con già trẻ, coi như phạm rất nhiều sai lầm, nhưng tội không đáng chết, ngươi"

"Đù, cả ngày chít chít méo mó, nói cái gì đạo lý lớn, nghe ta đây Lão Tôn lỗ tai đều lên kén, ta xưng ngươi một tiếng sư phụ, đó là tôn trọng ngươi, nhưng ngươi nếu là muốn chỉ vùng ta đây Lão Tôn, sợ là không có tư cách kia."

Tôn Ngộ Không đã sớm xem Đường Tăng khó chịu, thật không rõ Bồ Tát vì sao lại để cho hán bảo vệ như vậy cái phế vật, đi trước Tây Thiên Thủ Kinh, hán hết sức rõ ràng, nếu là đoạn đường này không có chính mình bảo vệ, Đường Tăng sợ là đến bị đám kia yêu quái ăn ngay cả không còn sót cả xương.

Có thể nói Đường Tăng căn bản không thể rời bỏ chính mình.

"A, người nếu thật là thần thông quảng đại như vậy, như thế nào bị Như Lai Phật Tổ đè ở Ngũ Hành Sơn hạ, năm trăm năm." Đường Nhạc cười lạnh một tiếng, cười nhạo nói.

"Nhớ năm đó ta đây Lão Tôn tay cầm hai cây dao bầu, từ Nam Thiên Môn chém tới Đầu Suất Cung, cùng nhau lại chém tới Lăng Tiêu Bảo Điện, đó là chém ba ngày ba đêm, con mắt đều không nháy mắt thoáng cái, cuối cùng kia Ngọc Đế lão nhĩ, còn không phải là đi Tây Thiên, đi giúp tay?" Nhắc lên năm đó chuyện cũ, Tôn Ngộ Không cảm thấy vô cùng tự hào, như vậy chiến tích, từ cổ chí kim, sợ chỉ có một mình hắn làm được.

Canh thứ ba, có muốn vai quần chúng đồng hài có thể ở bình luận nhấn lại, qua một thời gian ngắn, ta sẽ xây cái vai quần chúng lâu, hoan nghênh mọi người tham dự!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Ngộ Không rời đi, Long Vương khuyên giải!

"Chỉ tiếc ta đây Lão Tôn anh minh một đời, lại bị kia Như Lai âm một cái, trong bát hạnh chiêu, thảo đặc biệt sao." Nghĩ đến đây, Tôn Ngộ Không lại khi không đánh vừa ra tới.

"Ba ngày ba đêm không có chớp mắt, vậy người con mắt không làm gì?" Đường Nhạc yếu ớt hỏi.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không sắc mặt hết sức khó coi, trực tiếp nổi dóa, mắng to: "Ta đây Lão Tôn nói đặc biệt sao giết người không chớp mắt, người đặc biệt sao hỏi ta con mắt có làm hay không, đừng tưởng rằng dung mạo người soái, ta đây Lão Tôn cũng không dám đánh người."

"A đi đại phật, đáng đẹp trai không phải bản đạo sai lầm, người nếu thì không muốn thấy sư phụ, đều có thể rời đi, sư phụ tuyệt không cản người." Chuyện cho tới bây giờ, Đường Nhạc đối với (đúng) cái này Bát Hầu cũng là bó tay toàn tập, đánh cũng đánh không lại hắn.

Lại như vậy tranh luận tiếp, nếu là chọc giận Tôn Ngộ Không, thua thiệt nhưng là chính mình, hay là chờ Quan Thế Âm Bồ Tát đem Kim Cô Chú giao cho mình, tái giáo huấn cái này Bát Hầu cũng không muộn.

Bất quá hiện nay nhiệm vụ thiết yếu là đem Tôn Ngộ Không đuổi đi, chỉ có như vậy, Bồ Tát mới có thể hiện thân.

"Ta đây Lão Tôn chờ người những lời này đây, từ ngày hôm nay, người đi người Dương Quan Đạo, ta qua ta cầu độc mộc, ta đây Lão Tôn không phục vụ." Tôn Ngộ Không vừa dứt lời, lại trên kệ Càn Đầu Vân, thời gian nháy con mắt liền biến mất ở chân trời, tại chỗ chỉ còn lại Đường Nhạc một người.

Mất thấy Tôn Ngộ Không rời đi, Đường Nhạc khoe miệng phát qua một nụ cười!

"Sư phụ, Đại sư huynh cứ như vậy bỏ người lại chạy trốn, người nào bảo vệ người Tây Thiên Thủ Kinh à?" Mặc dù Đường Nhạc không để cho mình đi ra, nhưng Tú Nga vẫn là ở bên trong phòng nghe được hai người nói chuyện, không nghĩ tới hai người này đều là lừa tính khí, ai cũng không chịu nhường bộ, cuối cùng huyền não như vậy kết quả.

"Yên tâm đi, không quá ba ngày, Ngộ Không hội ngoan ngoãn trở lại." Đường Nhạc khoát khoát tay, tỏ ý Tú Nga không cần phải gấp.

"À? Sư phụ, người liền tự tin như vậy?" Tú Nga vẻ mặt không tin, dù sao nhân gia đường đường Tề Thiên Đại Thánh, đã có trong tâm đi, như thế nào lại từ tiện trở lại, đổi thành chính mình, năng cũng sẽ không trở về.

"Kia phải, sư phụ dạ quan thiên tượng, hôm nay tất gặp cơ duyên, chờ một hồi bản đạo lên núi lễ phật, đồ nhi người liền đợi ở chỗ này, thứ nhất có thể chiếu cố hôn mê lão nhân gia, thứ hai nên vì Ngộ Không đan dệt bộ quần áo, ở đây khí hậu ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày cực lớn, lúc lạnh lúc nóng, có bộ quần áo luôn có thể chống đỡ giá rét."

Đường Nhạc muốn mau sớm lên cấp, phải đạt được đủ điểm kinh nghiệm EXP, mà lòng giết mãnh thú trong núi, hiển nhiên là hiện nay mau lẹ nhất kính.

Nơi này cách Cao Lão Trang còn rất xa khoảng cách, ít nhất phải đi nửa tháng mới có thể thuận lợi đến, mà còn đường đi sẽ còn gặp phải yêu quái, nhất

định sẽ trở nên hành trình.

Thu phục Trư Cương Liệp cũng không gặp cái này một hồi, nhiệm vụ thiết yếu, hay là để cho Tôn Ngộ Không mang theo Kim Cô Chú, đến lúc đó niệm lên chú ngữ, nhìn hấn còn dám như vậy can rờ.

Không đem Tôn Ngộ Không thuần phục phục phục thiếp thiếp, Đường Nhạc là ăn ngủ không yên a.

Dựa theo Đường Nhạc suy đoán, Tôn Ngộ Không tu vi nhất định vượt qua kim đan cảnh, thực lực sâu không lường được.

Ở nơi này lớn như vậy Tây Du, có nghiêm khắc chế độ cấp bậc, từ thấp đến cao theo thứ tự có thể chia làm Trúc Cơ, Nguyên Anh, Kim Đan, Xuất Khiếu, bát hủ.

Đây là ngũ đại cơ sở cảnh, nghe nói ở nơi này trên, còn có cảnh giới cao hơn, như vậy cường giả đã có tư cách đứng hàng Tiên ban, trở thành một vị tiên nhân.

Vừa nghĩ tới Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, những Thần Ma đó quỷ quái thấp nhất cảnh giới đều là kim đan cảnh, cái này để cho Đường Nhạc tê cả da đầu, có chút bó tay toàn tập, bắt lấy hiện nay tu vi, gặp phải những thứ này yêu quái, là bài tây tần thi, cũng chỉ có thể tự vệ, nghĩ (muốn) hàng yêu trừ ma, không khác nào nói vớ vẩn.

"Cát, còn dựa quan thiên tượng, người có thể có cơ duyên gì, mà còn dựa vào cái gì là ta vì Đại sư huynh đan dẹt áo lông, vạn nhất nếu là hấn không trở lại, chẳng phải là lãng phí ta nỗi khổ tâm?" Tú Nga bĩu môi một cái, có chút không tình nguyện nói.

"Không phải người chẳng lẽ là bản đạo? Người quên bá sư lúc chuyển lời? Chẳng lẽ nghĩ (muốn) đổi ý?" Đường Nhạc hỏi ngược lại.

"Xem như người lợi hại." Tú Nga hoạt bát le lưỡi, lười với Đường Tăng tranh cãi, hoạt bát lại trở về phòng.

Là chém chết mãnh thú đạt được điểm kinh nghiệm EXP, Đường Nhạc không làm chút nào lưu lại, vội vàng triển khai thân pháp, hướng về phía phía trước cao vút trong mây đỉnh núi tàn bạo đi.

Đồng Hải mặt biển dâng lên một mảnh Khinh Nhu sương mù, dãy núi bị xức lên một tầng nhu hòa nhu bạch sắc, trắng phau phau sương mù sắc đem hết thấy thời phòng mông lung mà mê huyền.

Tôn Ngộ Không cùng Đường Tăng nổi người một ngã sau, cũng không có gấp trở lại Hoa Quả Sơn, ngược lại đi tìm Đồng Hải Long Cung đi tìm ngày xưa lão hữu, Đồng Hải Long Vương nói chuyện cũ.

Kim bích huy hoàng trong đại điện, bầu không khí phá lệ an tĩnh, lúc này Tôn Ngộ Không ngồi ở Lão Long Vương trước mặt uống rượu ngon, cười nói phong thanh, được không nhân nhả.

"Bây giờ ta đây Lão Tôn tự do tự tại, muốn làm cái gì thì làm cái đó, so đi theo hòa thượng kia Tây Thiên Thủ Kinh mạnh hơn." Tôn Ngộ Không đem chén rượu bên trong rượu ngon uống một hơi cạn sạch, cười nói.

Đồng Hải Long Vương nghe Ngộ Không tự thuật, biết được chính sự kiện ngọn nguồn sau, nhũ mảy, sờ râu rỗng, khuyên: "Đại Thánh a, nghe lão Long một lời, chớ có sính nhất thời nhanh, trở nên việc lớn a."

"Ồ? Lời này hiểu thế nào?" Tôn Ngộ Không gãi gãi tai khi, không nhận được nghi ngờ nói.

"Người nghĩ a, bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh chính là Phật Tổ chỉ ý, Quan Âm Bồ Tát cũng chỉ là phụng mệnh truyền chỉ, người nếu là dễ dàng buông tha, đây nếu là truyền tới Phật Tổ trong tai, hấn còn tưởng rằng người bản lĩnh có hạn, sợ đám kia yêu quái đây."

Đồng Hải Long Vương thấy Tôn Ngộ Không ánh mắt lơ lửng không có định, tiếp tục thêm dầu thêm mỡ nói: "Và lại nói, kia Đường Tăng là Kim Thiền Tử chuyển thế, đây chính là có Đại Khí Vận, người đi theo hấn có lợi mà vô hại a, đến lúc đó lấy được chân kinh, tu thành chính quả, công lao lớn nhất cũng không phải Đại Thánh người, cho nên người suy nghĩ một chút nữa?"

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không có chút do dự, tâm lý gặp khó khăn, con rồng già này vương nói có đạo lý, chính mình tự tiện rời đi, để mặc cho Đường Tăng bắt kẻ, chuyện này nếu là truyền tới Thiên Đình, khó tránh khỏi sẽ bị Thái Bạch Kim Tinh, Thái Thượng Lão Quân đám người nhạo báng, xem thường.

Vậy mình một đời thanh danh, chẳng phải là hủy trong chốc lát?

Mà còn dễ dàng buông tha không phải hấn phong cách, lấy hấn bản lãnh, trừ Tây Thiên Như Lai sẽ để cho hấn có chút kiêng kỵ, cái thế giới này, hấn còn sợ qua người nào, chính là yêu ma quỷ quái, hấn coi trong lòng bàn tay đồ chơi, căn bản không để ở trong lòng.

Vừa nghĩ tới lẽ loi một mình, tu vi yếu kém Đường Tăng một khi gặp tu vi cao thâm yêu quái, khẳng định không có sức đánh trả, hi vọng nào Trúc Cơ hậu kỳ nữ oa kia oa bảo vệ? Vẫn là coi vậy đi!

Tôn Ngộ Không càng muốn, càng có chút không đành lòng, chính mình thật sai à?

Nhưng hấn vừa rời đi, cứ như vậy mặt mày xám xịt trở về, cũng quá thật mất mặt đi, Đường Tăng khẳng định cho là chính mình sợ, không được, nhất

định phải cho hắn một bài học, vẫn là trễ chút trở về.

Đường Tăng chỗ mảnh khu vực kia, Tôn Ngộ Không đã sớm dò xét qua, trên núi phụ cận trừ có mấy con Nguyên Anh cảnh mãnh thú ở ngoài, căn bản không có yêu quái, cho nên hắn cũng không lo lắng Đường Tăng sẽ gặp phải nguy hiểm.

"Lão Long Vương, ta đây Lão Tôn biết rõ ngươi là từ một mảnh lòng tốt, yên tâm, phần ân tình này ta đây Lão Tôn ghi nhớ, bắt quá ta ngươi năm trăm năm chưa tụ, dù sao cũng phải nói đông dài một phen đi, chung quy không kịp cái này một hồi đi, cái này Long Cung chắc hẳn cất giấu vật quý giá không ít rượu ngon đi, huynh đệ ta ngươi một hồi, coi như khác (đùng) giấu giếm."

Đã sớm nghe nói Đông Hải Long Vương cất giấu vật quý giá mấy chai thượng cổ rượu ngon, mùi ngon thuần hậu, Tôn Ngộ Không từ ở Vương Mẫu Nương Nương tỏ chức Bàn Đào Hội uống qua một lần, lại ở cũng không cơ hội uống được.

Bây giờ thật vất vả tới một chuyến, tự nhiên muốn thưởng thức một phen.

Cầu xin năm sao chấm điểm, cầu phiếu đề cử, sách mới kỳ cực kỳ trọng yếu, phiền toái các vị, đại ân không lời nào cảm ơn hết được, ta sẽ dùng điên cuồng đổi mới hồi báo mọi người!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phượng Tiên Thánh Đế, kế hoạch được như ý!

"Đại Thánh chó có đầu, Bản vương ngày thường sinh hoạt tưng quăn, nghèo khó như thoi đưa, thật không dám giấu giếm, cái này Đông Hải Long Cung đã nghèo đói, muốn thật có rượu ngon, đã sớm bị Bản vương uống."

Đông Hải Long Vương nói thầm một tiếng hồng bét, Tôn Ngộ Không ý đồ, rõ ràng là để mất tới hắn cất giấu vật quý giá mấy trăm năm thượng cổ rượu ngon, nếu là bình thường rượu, hắn muốn uống bao nhiêu, mình tuyệt đối thỏa mãn hắn.

Nhưng là cái này thượng cổ rượu ngon chính là Dao Trì Vương Mẫu Nương Nương cố ý ban thưởng cho chính mình, cũng chỉ có ba bình, mấy trăm năm đi xuống, hắn cũng chỉ là uống một ly, bây giờ muốn hắn tùy tiện lấy ra, kia tuyệt đối không thể.

"Hừ, Lão Long Vương cần gì phải giả bộ, ngươi về điểm kia của cái ta đây Lão Tôn còn không biết?" Thấy cái này Đông Hải Long Vương tùy ý qua loa lấy lệ chính mình, Tôn Ngộ Không sắc mặt có chút khó coi, trong lời nói rất nhiều ý uy hiếp.

Thượng cổ rượu ngon nhưng là Đông Hải Long Vương của quý, coi như hôm nay với cái này đầu khi trở mặt, hắn cũng sẽ không lấy ra.

"Tôn Ngộ Không, ngươi có thể không nên quá mức phân, bức bách Bản vương, có thể đối với ngươi không có chỗ tốt." Đông Hải Long Vương giọng lạnh như băng nói.

"Ta đây Lão Tôn nếu năm trăm năm trước dám đại náo Long Cung, lấy đi Định Hải Thần Châu, hôm nay như thường có thể từ trong tay ngươi cướp đi thượng cổ rượu ngon, xem ai có thể ngăn được ta." Tôn Ngộ Không bình sinh không sợ nhất uy hiếp, lúc này cũng không lui bước, ngược lại từng bước ép sát, rất nhiều một lời không hợp, lại động thủ tư thế.

Đông Hải Long Vương sắc mặt âm trầm, cố nén tức giận, trong đầu nghĩ: "Cái này đầu khi Ngọc Hoàng Đại Đế đều không coi vào đâu, huống chi là chính mình, ở đây sao náo đi xuống, sự tình cũng không tốt thu tràng."

Bắt quá muốn cho hắn lấy ra thượng cổ rượu ngon, kia là không có khả năng, hiện tại cũng chỉ có ổn định cái này đầu khi, nhìn một chút sự tình có hay không chừa chỗ thương lượng.

"Hắc hắc, Đại Thánh chó có tức giận, như vậy, chỉ cần ngươi buông tha cái này thượng cổ rượu ngon, để cho Bản vương làm cái gì cũng được." Cái này đầu khi thích mềm không thích cứng, hiện nay hắn cũng chỉ có thể nhượng bộ, chỉ mong cái này quân trời đánh đầu khi, để yêu cầu không nên quá mức phân.

"Thật?" Nghe vậy, Tôn Ngộ Không lộ ra nụ cười quỷ dị, làm cho người sau run lên trong lòng, một cỗ dự cảm không tốt do tâm đầu lên.

"Đương đương nhiên, là thực sự thật." Đông Hải Long Vương cũng có thân phận người, tự nhiên không thể lật lọng, gật đầu một cái, sức lực không đáng nói đến.

"Thằng thần nói, lấy hai anh em ta giao tình, ta đây Lão Tôn đương nhiên sẽ không bắt ngươi, sự tình là như vậy, ta đây Lão Tôn tiểu sư muội có mang Xích Viêm linh căn, cái này tương lai thành tựu bất khả hạn lượng, mà ta đây Lão Tôn lại không có thích hợp với nàng công pháp, cho nên "

"Tiểu sư muội? Tôn Ngộ Không ngươi chớ có khung ta, ngươi đặc biệt sao lấy ở đâu sư muội?" Đông Hải Long Vương vừa nghe, nhất thời giận tím mặt, Tôn Ngộ Không là Bô Đề Lão Tổ duy nhất quan môn đệ tử, qua nhiều năm như thế, còn chưa từng nghe nói hắn từng có sư muội.

Tôn Ngộ Không cũng không tức giận, rất nhanh thì đem chuyện đã xảy ra giảng thuật cho Đông Hải Long Vương, người sau bưng bình đại ngộ, mới biết trách lầm Ngộ Không, vội vàng xin lỗi đạo (nói): "Đại Thánh thứ tội, là Bản vương vô lễ."

"Xích Viêm linh căn thể gian ít có, ngược lại mầm mống tốt, ta đây Long Cung có mấy trăm loại Hóa Thuộc Tính công pháp, Đại Thánh tùy ý chọn." Biết được cái này đầu khi ý tứ sau, Đông Hải Long Vương nội tâm vui vẻ, vẫn còn may không phải là cái gì lễ vật quý trọng.

Long Tộc từ trước đến giờ tu luyện là Thủy Thuộc Tính cùng Băng Thuộc Tính công pháp, lửa này thuộc tính công pháp đối với bọn họ mà nói, giống như gân gà, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc, coi như là đem toàn bộ Hỏa Thuộc Tính công pháp giao cho Tôn Ngộ Không, Đông Hải Long Vương cũng sẽ không đau lòng vì.

"Ha ha, Lão Long Vương cất giấu vật quý giá Hóa Thuộc Tính công pháp tuy tốt, có thể ta đây Lão Tôn lại coi thường." Tôn Ngộ Không lắc đầu một cái, chê đạo (nói).

"Đã như vậy, Bản vương liền thương mà không giúp được gì." Đông Hải Long Vương cười lạnh một tiếng, trong đầu nghĩ, thảo đặc biệt sao, thích không muốn, Bản vương lại không nỡ ngươi.

"Đừng nóng a, thật không dám giấu giếm, ta đây Lão Tôn muốn Phụng Hoàng tộc « Phụng Tiên Thánh Điện », tin tưởng Lão Long Vương nhất định có biện pháp lấy đi." Tôn Ngộ Không nhìn Đông Hải Long Vương, sắc mặt bình tĩnh nói.

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi cái này đầu khi thật là dám cái miệng, nói nhảm nửa ngày đây mới là ngươi cuối cùng mục đích đi, nói thật với ngươi, chuyện này Bản vương giúp không ngươi." Dù Đông Hải Long Vương tu đường nghe Tôn Ngộ Không yêu cầu, cũng không nhận được đại phát lợi đình.

« Phụng Tiên Thánh Điện » là Phụng Hoàng tộc Trấn Tộc Chi Bảo, muốn từ Phụng Hoàng tộc Đoạt Bảo, coi như Đông Hải Long Vương, cũng không có một khả năng nhỏ nhoi, dù sao Phụng Hoàng tộc thực lực không thua gì Long Tộc.

Tôn Ngộ Không yêu cầu quả thật có chút quá đáng, cũng khó trách Đông Hải Long Vương biết cái này như vậy tức giận, đổi lại người khác đã sớm nổi dóa.

"Lão Long Vương đừng tức giận a, ta đây Lão Tôn biết rõ ngươi cùng Phụng Hoàng tộc tộc trưởng có chút sâu xa, nghe nói cô nương kia đã từng còn đuổi theo qua ngươi, lấy ngươi nhân cách mị lực, giải quyết nàng cũng không phải nửa phút chuyện, ngươi nếu là giúp ta đây Lão Tôn chuyện này, ngày sau có gì nhu cầu, ta đây Lão Tôn lên núi đao xuống chảo dầu, tuyệt không từ chối, như thế nào?"

Nghe vậy, Đông Hải Long Vương nhăn đầu lông mày, cặp mắt híp lại, khóe miệng căng thẳng, ngón tay không ngừng gõ lên mặt bàn, hiển nhiên nội tâm của hắn vô cùng quần quít, có thể để cho Tôn Ngộ Không nợ một ân tình, cũng không dễ dàng, mà ngày khác sau khó tránh khỏi gặp phải mệt đến, đến lúc đó có cái này đầu khi giúp đỡ, ngược lại cũng bớt đi một chút phiền toái.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tôn Ngộ Không rất thức thời ngồi ở một bên, cũng không có quấy rầy hắn.

"Chuyện này ta có thể giúp ngươi, bất quá trước đó nói rõ, Bản vương nhiều nhất lấy « Phụng Tiên Thánh Điện » Quyển 1; còn thừa lại hai cuốn ngươi nghĩ biện pháp khác đi." Đột nhiên, Đông Hải Long Vương đột nhiên đứng dậy, có chút không tình nguyện nói.

Há mồm chờ sung rụng có thể làm không được « Phụng Tiên Thánh Điện » Quyển 1; hắn là như vậy muốn đánh đổi một số thứ.

"Ta đây Lão Tôn cũng không lòng tham, có thể được Quyển 1: Liên hải long." Thấy Lão Long Vương đáp ứng, Tôn Ngộ Không cười miệng toe toét, cái này « Phụng Tiên Thánh Điện » bá đạo vô cùng, nghĩ lúc đó ngay cả chính mình, cũng ăn không ít thua thiệt, Tú Nga nếu là có thể tu luyện, ngày sau có thể Hóa Phụng cũng không phải là không thể.

"Ba ngày sau, Bản vương sẽ tự đi tìm ngươi, nếu là không những chuyện khác, liền mau mau rời đi thôi, thiếu đặc biệt sao ở nơi này chướng mắt." Đông Hải Long Vương trực tiếp hạ lệnh trục khách, vô cùng không nhận được nói.

Kế hoạch được như ý, Tôn Ngộ Không lại không nữa ở lâu, rời đi Đông Hải Long Cung.

Buổi trưa, mặt trời chói chan ngay đầu, bóng mờ biến thành màu lam, cỏ dại ở nóng như thiêu bên trong ngủ mê man, mà suu suu khí lạnh, nhưng từ nồng rừng rậm lá hạ lướt qua.

Đường Nhạc ở rừng sâu núi thẳm bên trong, khắp nơi du dương, cái này cho tới trưa, hắn chém chết mấy chục con dã thú hung mãnh, trong đó không thiếu Nguyên Anh sơ kỳ mãnh thú.

Ngoài dự đoán mọi người là hần cũng không có lên cấp, để cho hần đỡ khóc đỡ cười là chỉ kém 10 điểm kinh nghiệm là có thể thăng cấp, nói cách khác, giết một con nữa thỏ hoang là có thể lên cấp Nguyên Anh Trung Kỳ.

"Hòa thượng, người vì sao một thân một mình ở trong thâm sơn này?" Lúc này, một tên hòa ái lão bà bà xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt, mở miệng dò hỏi.

"Ai, nói nhiều đều là nước mắt a, bản đạo thu một tên học trò, nhưng hần quá mức tàn nhẫn, vậy mà giết vài tên cường đạo, ta phê bình hần mấy câu, hần liền bỏ ta đi, đáng thương bản đạo đối bụng khó nhịn, chỉ có thể một thân một mình tới đây trong núi tìm trái cây, dùng cái này để lót dạ."

Bà lão này bà là Quan Thế Âm Bồ Tát biến hóa tới, Đường Nhạc tâm lý hết sức rõ ràng, là đạt được Kim Cô Chú, hần chỉ có thể cố làm đáng thương, nói không chừng Bồ Tát tâm thiện, khen thưởng cái Tiên Đào cái gì, vậy mình không phải kiếm ả.

Xin lỗi, hôm nay khức thương sinh nhật, có một số việc tri hoãn, hôm nay chỉ có hai canh, ngày mai canh tư, nói được là làm được.

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Tiên Đào tới tay, Ngộ Không trở về!

"Cái này dễ thôi, chỗ này của ta có siết chặt một món, cho người học trò đeo lên, chỗ này của ta câu có Kim Cô Chú ngữ 'Năm xưa sở tạo chư ác nghiệp, đều do Vô Thủy Tham Sân Si, thế gian gông xiềng tấn gia thân, đau chết người đều không nhân ái'. Nếu là người học trò không nghe lời, liên mặc niệm bùa này."

Đường Nhạc nghe vậy, mặt đen lại, cái này Kim Cô Chú ngữ cũng quá kỳ lạ đi!

Lão bà bà đem siết chặt giao cho Đường Tăng sau đó, âm thầm gật đầu một cái, đột nhiên lắc mình một cái, khôi phục chân thân, đang chuẩn bị làm phép rời đi, không ngờ Đường Tăng lại níu lấy chính mình quần áo, Quan Âm Bồ Tát nghi ngờ nói: "Đường Huyền Trang, Bồn Tọa giúp người hàng phục kia Bát Hầu, người vì sao còn dây dưa ta?"

Thật vất vả gặp Quan Âm Bồ Tát, Đường Nhạc làm sao có thể tùy tiện thả nàng rời đi.

"Quan Âm tỷ tỷ, bản đạo như có chỗ mạo phạm, còn nhiều hơn nhiều thứ tội, dung mạo người xinh đẹp như vậy, khẳng định tâm địa thiện lương, cũng không nỡ tâm bản đạo chết đói ở nơi này hoang giao dã ngoại đi." Đường Nhạc sở kêu lên unction bụng, mặt dày câu đạo.

Thấy Đường Tăng sắc mặt tiêu tụy, cả người rách rách rưới rưới, Quan Âm Bồ Tát không đành lòng, đầu ngón tay nắm Lan Hoa Chi bổng dung vung lên, một viên hương thơm tràn ra, trong suốt êm dịu Tiên Đào xuất hiện ở trong tay nàng, mà Đường Nhạc nhìn thấy một màn này, ánh mắt nóng bỏng, phảng phất thấy mỹ nữ.

"Đường Huyền Trang, người chính là Kim Thiền Tử chuyển thế, ngày sau công đức vô lượng, nếu Bồn Tọa chọn người là người đi lấy kinh, đương nhiên sẽ không cho người bị ủy khuất, viên này ngàn năm Tiên Đào coi như là đối với người thưởng quá mức, "

Một bên trong mắt hiện lên tiêu tình tình Đường Nhạc, đã sớm đói khát khó nhịn, hần biết rõ cái này Tiên Đào cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng, ngàn năm Tiên Đào phẩm chất coi như trung đẳng, người bình thường ăn có thể kéo dài tuổi thọ, Cường Thân kiện thể.

Nếu là vận khí tốt, đắc đạo thành tiên cũng không phải là không thể!

Nhận lấy Tiên Đào, Đường Nhạc liền vội vàng giấu ở trong tay áo, rất sợ Quan Âm Bồ Tát dò ý.

"Quan Âm tỷ tỷ, hôm nay ân, bản đạo không bao giờ quên, thu ta xá một cái." Vừa nói, Đường Nhạc liền muốn quỳ xuống hành lễ, người sau thấy vậy, liền vội vàng ngăn cản.

"Không nên đa lễ, Bồn Tọa còn muốn đi trước Tây Thiên tham kiến Như Lai Phật Tổ, đi trước một bước." Nghe Đường Tăng một ngụm một câu Quan Âm tỷ tỷ, Quan Âm Bồ Tát rất là hưởng thụ, trên mặt tràn đầy thỏa mãn vui thích, khốc miệng độ cong giống như nguyệt nha bàn hoàn mỹ.

Đường Nhạc xem không Cẩm si, bức này mỹ nữ nếu là có thể lấy về nhà, nằm mơ phỏng chừng cũng có thể cười tỉnh, không gì hơn cái này vu vật, chỉ có thể đứng xa nhìn mà không thể khinh nhờn đâu (chỗ này).

Hắn lúc này lộ ra ngưỡng mộ ý, làm cho người sau sắc mặt không khỏi hiện lên một vòng đỏ ửng.

"Trời ạ, Bồn Tọa đây là thế nào, vì sao tim đập như vậy tăng nhanh." Quan Âm Bồ Tát khó có được lộ ra tiểu nữ nhân như vậy tư thái.

Quan Âm Bồ Tát mặt đẹp hiện lên đỏ ửng, mắt phượng liếc về liếc mắt Đường Tăng, xinh xắn hơi nhếch khóe môi lên lên, môi đỏ mọng khẽ nhếch, muốn dụ cho người một hôn phong Trạch, trầm ngâm chốc lát, lại đăng vân giá vũ, biến mất ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

"Quan Âm tỷ tỷ đi thông thả, có rảnh rồi thường tới chơi a." Nhìn dụ dàng bóng lưng, Đường Nhạc phát tay một cái, cười tủm tỉm nói.

Không thể không nói, Đường Nhạc lần này thật là kiếm bọn, có viên này Tiên Đào, muốn trong thời gian ngắn đột phá tới kim đan cảnh, thật là dễ như trở bàn tay, trọng yếu nhất là ngày sau không bao giờ nữa sợ kia Bát Hầu.

Đường Nhạc thấy sắc trời còn sớm, ở trong núi tiếp tục du đăng, tìm dã thú, để cầu đột phá.

"Tê tê!"

Nữ thần may mắn cũng không phải một mực chiếu cố Đường Nhạc, nhìn trước mặt hung thần ác sát cự mãng, Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, không khỏi nuốt nước miếng một cái.

"Thảo đặc biệt sao, này Thiên Nham Mãng như thế nào xuất hiện ở nơi này, chẳng lẽ là là Tiên Đào?" Đường Nhạc thầm mắng một tiếng, cái này Tiên Đào là hắc phế độc hết sức lực bình sinh, mới từ Quan Âm Bồ Tát trong tay hãm hại đến, cái này còn không có bụng bit nóng, liền muốn đòi chủ?

Thiên Nham Mãng ở vạn thú ghi âm bên trong hạng hai trăm ba mươi vị, trưởng thành Thiên Nham Mãng nhưng là bất hủ cảnh siêu cấp Yêu Thú, mặc dù trước mặt Thiên Nham Mãng chẳng qua là Âu Niên Kỳ, nhưng tu vi cũng là Kim đan sơ kỳ, lấy Đường Nhạc Nguyên Anh sơ kỳ tu vi như muốn chém chết, sợ là không quá thực tế.

Này Thiên Nham Mãng thường xuyên ở vào ngủ đông, nếu không phải là có cái gì hấp dẫn nó Thiên Tài Địa Bảo, chỉ sợ là trời sập, hàng này cũng sẽ thờ ơ không động lòng.

"Nhân loại, đem Tiên Đào giao ra, liền mau cút, Lão Tử đối với ngươi không có hứng thú." Thiên Nham Mãng phát hiện người này đối với chính mình không có uy hiếp, lại lên tiếng cảnh cáo nói.

"Ngọa tào." Đường Nhạc không những không giận mà còn cười, trong đầu nghĩ, cái này Đại Thiên Thế Giới yêu ma quỷ quái chỉ mong tới ăn chính mình, để cầu trường sinh không đến, mà hàng hoàn toàn không thấy chính mình, trong mắt chỉ có Tiên Đào, chẳng lẽ đổ nước vào não?

Kim đan cảnh Yêu Thú miệng nói tiếng người cũng không kỳ quái, ở Yêu Thú giới, bất hủ cảnh Yêu Thú muốn hóa thành hình người cũng không phải việc khó, chỉ bất quá Yêu Thú đang làm thời chiến, giữ bản thể trạng thái, mới có thể đem chiến lực tăng lên tới tối đại hóa.

"A di đà phật, ngươi cái này ngu xuẩn mắng xà, thật vô lễ, ngươi có thể biết bản đạo là ai?" Đường Nhạc ôn định đạo (nói).

"Mẹ con chim, thiếu với Lão Tử kéo những thứ vô dụng này, ta khuyên ngươi chính là giao ra Tiên Đào, nếu không" Thiên Nham Mãng thiên tính cuồng bạo, thấy hòa thượng này chít chít méo mó, hiển nhiên hơi không kiên nhẫn, rất nhiều một lời không hợp, liền động thủ ý.

Hiện nay duy nhất có thể đối phó này Thiên Nham Mãng biện pháp, chính là vận dụng thượng cổ tàn trận Tru Tiên đồ, nhưng là thời gian vội vàng, Đường Nhạc căn bản không kịp bố trí trận pháp, chính diện đối lập, coi như là sử dụng Hỗn Độn âm dương châu cũng khó mà đối với hắn tạo thành hủy diệt tính tổn thương.

Đang lúc Đường Nhạc làm khó đang lúc, một thanh âm quen thuộc từ chân trời truyền tới, làm cho Đường Nhạc lông mi vui mừng mắt cười.

"Oanh, sư phụ chớ sợ, ta đây Lão Tôn tới cũng." Tôn Ngộ Không chân đạp Cân Đầu Vân, tay cầm Kim Cô Bổng, thời gian nháy con mắt lại xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt.

"Ngộ Không, ngươi tới được quá kịp thời, nếu là trễ một bước nữa, sợ là thấy không được sư phụ."

"Sư phụ, đều là ta đây Lão Tôn hồ đồ, không nên bỏ ngươi vào không để ý a." Nhìn Đường Tăng thê thảm đáng vẽ, Tôn Ngộ Không thăm mắng một tiếng, mình ban đầu làm sao có thể làm ra cấp độ kia quyết định, thiếu chút nữa mắc phải tội lớn a.

Đi qua cho tới trưa chiến đấu kịch liệt, Đường Nhạc đã sớm mặt mày xám xịt, chật vật không chịu nổi, bộ dáng kia quả thực làm cho đau lòng người!

"Tê đại, hai người các ngươi nói đủ không có, coi lão tử không tồn tại đúng hay không?" Thiên Nham Mãng nổi giận gầm lên một tiếng, ánh mắt tràn đầy tia máu, nó kiên nhẫn đã sớm hao hết sạch, nếu không phải không nhìn thấu con khỉ này tu vi, nó đã sớm động thủ.

Bất kể nói thế nào, Thiên Nham Mãng cũng là kim đan cảnh tu vi, nếu là ngay cả nó đều không nhìn thấu con khỉ này tu vi, trừ phi người tới chính là vượt qua kim đan cảnh cường giả, nó cũng không tin ở nơi này thâm sơn cùng cốc, còn có cấp độ kia cường giả.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không biết rõ bây giờ không phải là nói chuyện cũ thời điểm, liếc về liếc mắt giận dữ Thiên Nham Mãng, cười lạnh nói: "Nguyên lai là Thiên Nham Mãng, đừng nói là còn nhỏ người, coi như là trưởng thành Thiên Nham Mãng, ta đây Lão Tôn cũng chiếu đánh không lầm."

"Sự phụ chờ chốc lát, ta đây Lão Tôn cái này giải quyết cái này chương mất súc sinh." Vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không vung trong tay Kim Cô Bổng, hướng về phía Thiên Nham Mãng tàn bạo đi.

Không biết trời cao đất rộng Thiên Nham Mãng nơi nào có thể gánh nổi Tôn Ngộ Không như vậy công kích mãnh liệt, trong vòng mấy cái hít thở, nó buông mình mềm trên đất, thoi thóp.

"Chịu chết đi." Tôn Ngộ Không lảng không nhảy, sử dụng ra sát chiêu, chuẩn bị một đòn giải quyết này Thiên Nham Mãng.

"Ngộ Không, dừng tay, đừng lấy kỳ tính mệnh." Thấy vậy, Đường Nhạc liền vội vàng ngăn lại Tôn Ngộ Không, phải biết đây chính là kim đan cảnh Yêu Thú, nếu là mình chém chết, nhất định sẽ đạt được số lớn điểm kinh nghiệm EXP, nói không chừng trực tiếp vượt cấp, đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ.

Bực này cơ hội, Đường Nhạc làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho.

Canh thứ nhất

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thần cấp công pháp, Vạn Phật Thánh Điển!

Nghe được Đường Tăng mà nói, Tôn Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, có chút không hiểu nói: "Sự phụ, vì sao phải bỏ qua cho súc sinh này?"

"A đi đại phạt, Ngã Phật Từ Bi, hay là để cho bản đạo tự mình Độ Hóa nó đi." Vừa nói, Đường Nhạc chậm rãi đi tới Thiên Nham Mãng trước mặt, lấy ra Hỗn Độn Âm Dương Châu, mặc niệm pháp quyết 'Âm chi quang, vãn sát '. Chỉ thấy tia sáng chói mắt chợt lóe, Thiên Nham Mãng lại không có sinh cơ.

Tôn Ngộ Không: "

Đã nói Ngã Phật Từ Bi đây?

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết Kim đan sơ kỳ Thiên Nham Mãng, đạt được 1000 điểm exp."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp Nguyên Anh (hậu kỳ) "

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Nguyên Anh (hậu kỳ)

Kinh nghiệm: 1450/ 1500

"Ngọa tào, sự phụ, người chừng nào thì lên cấp Nguyên Anh hậu kỳ?" Cảm nhận được Đường Tăng trong cơ thể cường đầy sóng linh lực, Tôn Ngộ Không đi qua một phen dò xét, phát hiện Đường Tăng tu vi đã Thiên Nguyên Anh đỉnh phong, khoảng cách kim đan cảnh cũng chỉ có một bước ngắn.

Thiên phú thật tốt thiên tài trong thời gian ngắn cũng không khả năng liên tiếp đột phá, cái này đặc biệt sao cũng quá khoa trương đi.

Thật là tiện sát người bên cạnh a!

"Ngộ Không chớ có kinh ngạc, sư phụ chính là Kim Thiền Tử chuyển thế, bây giờ đột phá, chẳng qua là nước chảy thành sông mà thôi." Đường Nhạc tự nhiên không thể nói thật, dù sao đây là thuộc về mình bí mật, là không để cho Tôn Ngộ Không đem lòng sinh nghi, chỉ có thể như vậy trả lời.

"Thì ra là như vậy, ta đây Lão Tôn năm đó từng cùng Kim Thiền Tử có duyên gặp qua một lần, hần tu vi sâu không lường được, chẳng qua là không nghĩ tới cấp độ kia cường giả cũng chạy không thoát Như Lai độc thủ a."

Năm đó Kim Thiền Tử vị trí rất cao, chính là Như Lai Phật Tổ ngồi xuống Nhị Đò Đệ, cùng Tôn Ngộ Không sư phụ Bồ Đề Lão Tổ là cùng đồng lứa người, dựa theo bối phận, Tôn Ngộ Không thấy Kim Thiền Tử, cũng phải tôn xưng một tiếng Sư Thúc.

Đáng tiếc có một ngày, Kim Thiền Tử ở Như Lai Phật Tổ giảng kinh thời điểm, ngủ gà ngủ gật, khinh thường Phật Pháp, lúc này mới đắc tội Như Lai Phật Tổ, sau đó bị giảng chức rơi vào kết cục như thế.

Tôn Ngộ Không âm thầm thở dài một tiếng, trong đầu nghĩ, thật là tạo hóa trêu ngươi a, năm đó chính mình tôn xưng Kim Thiền Tử là sư thúc, hiện tại xưng Đường Tăng một tiếng sư phụ, ngược cũng không quá đáng.

"Ai nói không phải a, thảo đặc biệt sao, nếu không phải kia Như Lai lão nhi, sư phụ như thế nào rơi vào kết cục như thế." Đường Nhạc vô cùng đồng ý Ngộ Không cách nói, thấy hần vì chính mình tôn xưng bởi bất công, không khỏi sinh lòng hảo cảm.

"Đúng, sư phụ, chắc hần ngài tu luyện công pháp là « Vạn Phật Thánh Điển » đi." Tôn Ngộ Không tựa hồ nhớ tới cái gì, vội vàng hỏi.

"« Vạn Phật Thánh Điển » ? Đó là cái gì đồ chơi?" Đường Nhạc bị Ngộ Không hỏi lên như vậy, có chút ngu dốt vòng.

"« Vạn Phật Thánh Điển » là Phật môn đứng đầu công pháp, mấy ngàn năm đi xuống, chỉ có bốn người tu luyện thành công." Tôn Ngộ Không nhìn Đường Nhạc nghi hoặc biểu tình không giống giả bộ đến, cho nên cũng không có giấu giếm.

"Coi như là đứng đầu công pháp, Phật Môn cao thủ đông đảo, làm sao có thể chỉ có bốn cá nhân tu luyện thành công? Ngộ Không, bản đạo bình thường tại sao dạy ngươi, cũng không thể nói láo a." Đường Nhạc hiển nhiên có chút không tin, và lại nói, công pháp này như thế nào đi nữa treo nỗ thiên, cùng mình có gì liên quan.

"Ta đây Lão Tôn có cần phải lừa ngươi sao, ngươi đương thần cấp công pháp dễ dàng như vậy tu luyện bất thành?" Nghe vậy, Tôn Ngộ Không sắc mặt có chút khó chịu, hần cho là với cái này để nhử sư phụ nói những thứ này, thật là đàn gảy tai trâu.

"Thần cấp công pháp?" Đường Nhạc khoe miệng co giật, cả kinh nói.

Lớn như vậy Tây Du, bởi vì linh lực sinh sôi, cho nên không ít cường giả tới đỉnh sáng tạo vô số lấy linh lực tu luyện công pháp, Linh Quyết.

Theo Tu Luyện Giả tu vi cao thấp, sáng tạo ra những công pháp này, Linh Quyết cũng có phân chia cao thấp.

Từ thấp đến cao phân chừng(hay) là Phàm Cấp, Nhân Cấp, địa cấp, Thiên cấp, ở nơi này trên chính là trong truyền thuyết thần cấp, loại cấp bậc đó sợ là chỉ có Côn Luân Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tây Thiên Như Lai Phật Tổ cấp độ kia đỉnh phong Đại Năng mới có thể sáng tạo đi.

"« Vạn Phật Thánh Điển » là Như Lai Phật Tổ dốc hết tâm huyết, tốn thời gian mấy trăm năm thời gian, sáng tạo mà thành, trừ bản thân hần, chỉ có nó ngồi xuống tam đại đệ tử tu luyện thành công."

"Như vậy điều?" Đường Nhạc thầm khen một tiếng, tựa hồ nghĩ đến cái gì, hai tay khẽ run, kích động nói: "Kim Thiền Tử nhưng là Như Lai Phật Tổ ngồi xuống Nhị Đò Đệ, vậy hần chẳng phải là "

Nói nửa ngày, thấy cái này Đường Tăng cuối cùng công khai, Tôn Ngộ Không tiếp tục nói: "Đại Già Diệp, Kim Thiền Tử, A Nan Đà ba người này tu vi cao thâm mật trắc, càng tu luyện thần cấp công pháp « Vạn Phật Thánh Điển », ngay cả ta đây Lão Tôn ở trong tay bọn họ, cũng không chiếm được lợi lộc gì."

Đường Nhạc vụn vụn không nghĩ tới cái này đồ bỏ « Vạn Phật Thánh Điển » bá đạo như vậy, ngay cả không ai bì nổi Tôn Ngộ Không cũng không nhận được khen.

Tôn Ngộ Không người thế nào? Tề Thiên Đại Thánh a, năm trăm năm trước chỉ dựa vào sức một mình, Đại Náo Thiên Cung, cuối cùng giết tới 33 Trọng thiên, âm ỉ Lăng Tiêu Bảo Điện, ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế cũng bỏ tay toàn tập.

Cuối cùng bắt đắc dĩ, mới phái người đi trước Tây Thiên, Như Lai Phật Tổ giúp đỡ, lúc này mới hàng phục Tôn Ngộ Không.

"Thảo đặc biệt sao, coi như sư phụ đã từng tu luyện qua « Vạn Phật Thánh Điển », nhưng bây giờ trí nhớ hoàn toàn không có, nơi nào còn nhớ nội dung a, ai." Kích động nửa ngày, quay đầu lại cái gì cũng không được, thật là nhạt chớ.

"Sư phụ trước không nên gấp, vàng này Thiên Tử làm người kiêu căng khó thuần, cuồng vọng tự đại, cái này đưa đến hần bạn bên cạnh ít lại càng ít, bất quá có một người cùng hần là sinh tử chỉ giao, mà người kia cũng tu luyện « Vạn Phật Thánh Điển »"

"Nếu là sư phụ đi trước tìm hần, tỏ rõ thân phận, tin tưởng nhất định sẽ đạt được « Vạn Phật Thánh Điển »"

Không cần suy nghĩ, nhất định là Kim Thiên Tử đem « Vạn Phật Thánh Điện » âm thầm truyền thụ cho người kia, Đường Nhạc vừa nghe, hai mắt tỏa sáng, vội vàng hỏi "Ngô Không, ngươi cũng dừng với sư phụ vòng vo, người kia rốt cuộc là người nào?"

Cho dù là có một tí cơ hội tìm được cái này thần cấp công pháp, Đường Nhạc cũng phải mạo hiểm thử một lần, nếu là ngày sau tu luyện thành công, tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, sợ rằng Ngô Không cũng không phải mình đối thủ.

Nhìn Đường Tăng khấn cầu ánh mắt, Tôn Ngô Không bĩu môi một cái, vô cùng đắc ý cười nhạt nói: "Sư phụ, không phải ta đây Lão Tôn không nói cho ngươi, chẳng qua là "

Thấy Tôn Ngô Không làm khó biểu tình, một bộ ngươi cầu xin ta đáng vẻ, Đường Nhạc là hận đến cắn răng nghiền lợi, cái này Bát Hầu vậy mà đi theo ta một bộ này, nếu là lúc trước, chính mình thật đúng là đến theo ý hân tới.

Nhưng bây giờ có Kim Cô Chủ cái này Nghịch Thiên Thần Khí, còn sợ ngươi không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ?

"Ngô Không, ngươi đây chính là thừa dịp cháy nhà hôi của a." Đường Nhạc cố làm cả giận nói.

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn yêu cầu cũng không quá đáng, Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, ta đây Lão Tôn có ba chuyện không làm, chỉ cần ngươi đáp ứng, ta sẽ nói cho ngươi biết người nọ là ai." Tôn Ngô Không lập lòe cười một tiếng, chậm rãi nói.

"Ồ? Nói nghe một chút." Đường Nhạc có chút háng hái đạo (nói).

"Ta đây Lão Tôn một không bùng trà dâng nước, hai không giặt quần áo nấu cơm, ba không trải giường chiếu xếp chăn, như thế nào?" Đề nghị này không được phép Đường Tăng không đáp ứng, Tôn Ngô Không biết rõ hân lòng như lửa đốt, cấp thiết muốn đạt được « Vạn Phật Thánh Điện », cho nên thừa này cơ hội tốt, hăm hại Đường Tăng một cái, chẳng phải là đã ghiền?

"Ha ha, cái yêu cầu này ngược lại không quá đáng, bất quá đang sư phụ đáp ứng trước, có cái lễ vật muốn tặng cho ngươi." Đường Nhạc con mắt híp lại, khóe miệng phát qua một vòng cười tà.

Canh [2]

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Thầy trò trở mặt, Ngô Không nhượng bộ!

Tôn Ngô Không thấy Đường Tăng không có cự tuyệt, mừng thầm.

"Ngô Không, ngươi nếu bái ta làm thầy, bản đạo cũng không thể keo kiệt, cái này Khẩn Cô đưa ngươi, trừ cái đó ra, sư phụ lại ban cho ngươi một cái tên, liền kêu 'Hành Giả' đi."

Đường Nhạc từ trong ngực móc ra Khẩn Cô, không khỏi Ngô Không phát hiện đầu mối, hân thờ ơ nói.

Ngô Không gãi gãi tai khi, lúc này hân không có chút nào phòng bị, nhận lấy nặng chịch Khẩn Cô, cao hứng nói: "Sư phụ, cái này Khẩn Cô thật xinh đẹp, ta đây Lão Tôn thích vô cùng "

"Nếu thích, liền mau mau đeo lên đi." Đường Nhạc giọng ôn hòa, cười nhạt nói.

Tôn Ngô Không đang chìm đắm ở trong vui mừng, không ngừng vuốt vuốt trong tay Khẩn Cô, cuối cùng ở Đường Nhạc nhìn soi mói, đem Khẩn Cô chậm rãi đeo vào trên đỉnh đầu.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc thờ phào một cái, trong đầu nghĩ, phí nửa ngày công phu, cuối cùng là lừa dối Tôn Ngô Không đem Khẩn Cô đeo lên, thật là không dễ dàng a.

"Ta thông minh đồ nhĩ, nhanh lên một chút nói cho sư phụ người nọ là ai đi." Đường Nhạc đánh phía trước Tôn Ngô Không bả vai, giọng lạnh như băng

nói.

"Sư phụ, người còn không có đáp ứng ta đây Lão Tôn điều kiện đây." Tôn Ngộ Không không tha thứ đạo (nói).

"Người cái này Bát Hầu, vẫn là đoạn cái này niệm tưởng đi, sư phụ quả quyết sẽ không đáp ứng."

Đường Nhạc lạnh rên một tiếng, thái độ vô cùng cường ngạnh, một bên Tôn Ngộ Không cau mày, đối với (đúng) Đường Tăng đột nhiên biến sắc mặt, có chút không biết làm sao, mới vừa rồi hai người còn nói vui vẻ hòa thuận, thế nào lúc này tự biến quẻ, chớ cho rằng hán Tôn Ngộ Không dễ khi dễ?

Chậm, bây giờ quyền chủ động nhưng là ở ta đây Lão Tôn trong tay, thiếu chút nữa quên.

"Sư phụ, người ước chừng phải nghĩ lại a, chẳng lẽ cái này « Vạn Phật Thánh Điện » người không muốn?" Tôn Ngộ Không sắc mặt âm trầm, lên tiếng uy hiếp nói.

"Ha ha, sư phụ khuyên người nói mau đi ra, nếu không tự gánh lấy hậu quả."

"Chắc chắn, sư phụ, đầu óc người sẽ không nước vào đi, ta đây Lão Tôn hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút, người có thể làm khó dễ được ta." Mầu thân, cái này con lừa trọc tặc ** phiền, trang bức cũng không phân trường hợp, còn ở trước mặt hán đùa bốn hoành.

Nếu như người này không phải mình sư phụ, hán đã sớm một gậy đánh tới, còn có thể tha cho hán làm càn như thế?

"Người cái này Bát Hầu, bản đạo sớm đặc biệt sao nhìn người không hợp mắt, hôm nay nếu không giáo huấn người, còn tưởng rằng bản đạo dễ khi dễ đây." Đường Nhạc cũng không sợ với cái này đầu khi trở mặt, luận 1 vs 1, hán thừa nhận không phải Tôn Ngộ Không đối thủ, cũng đừng quên, hán chỉ cần mặc niệm Quan Âm Bồ Tát giao cho mình chú ngữ, cái này đầu khi cho dù có cực kì bản lĩnh, cũng phải ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ.

Là Long người được bàn trứ, là hổ người được đang nằm —— Đường Nhạc lúc này tọa hữu minh.

Lúc này nội dung cốt truyện xoay ngược lại, quyền chủ động có thể ở Đường Nhạc trong tay, hăm sâu trong nguy hiểm, Tôn Ngộ Không còn hồn nhiên không biết.

Chờ một hồi Đường Nhạc ngược lại là phải nhìn một chút, ai mới là cười đến cuối cùng nam nhân.

"Vừa vặn, ta đây Lão Tôn cũng đã sớm nhìn người khó chịu." Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng chỉ Đường Tăng, phát tiết đạo (nói).

"Tới nha, lẫn nhau tổn thương a!" Đường Nhạc xem thường nói.

Nhấn không thể nhịn, không râu nhìn nữa, Tôn Ngộ Không hô to một tiếng, vừa mới chuẩn bị động thủ, lại phát hiện đầu càng ngày càng đau, tựa hồ là trên đầu đeo Khăn Cô càng ngày càng gáp.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Đường Nhạc nói thầm Kim Cô Chú ngữ: "Năm xưa sở tạo chư ác nghiệp, đều do Vô Thủy Tham Sân Si, thế gian công xiềng tấn gia thân, đau chết người đều không nhân ái."

"Ngọa tào, đau chết ta đây Lão Tôn." Đau đến không muốn sống đồng thời, Tôn Ngộ Không đột nhiên nghĩ đến cái này Khăn Cô là Đường Tăng đưa cho hán, liền đem ánh mắt nhìn về phía Đường Tăng, chỉ thấy người sau mặt đầy thành kính, trong miệng chính nói thầm cái gì.

Mặc cho kẻ ngu cũng có thể đoán ra hết thảy các thứ này đều là Đường Tăng giở trò, thảo đặc biệt sao, không nghĩ tới ta đây Lão Tôn lại bị Đường Tăng ám toán, thật là không cam lòng a.

"A thật là đau." Tôn Ngộ Không nằm trên đất không ngừng cuộn cuộn, toàn lực thúc giục trong cơ thể linh lực, ý đồ thoát khỏi trên đầu Khăn Cô.

Nhưng hán hiển nhiên đánh giá thấp cái này chặt chẽ cô, bức này pháp bảo nhất định là Quan Âm Bồ Tát cho, muốn tránh thoát căn bản không khả năng.

Chẳng qua là lúc này nhượng bộ, không phải tỏ ra hán Tôn Ngộ Không thật không có cốt khí sao.

Tôn Ngộ Không cố nén đau nhức, chặt vật từ dưới đất bỏ dậy, sau đó dùng trong tay Kim Cô Bổng, trên đầu gõ không ngừng, có thể cũng không có gì rõ rệt hiệu quả.

"A không được, thật là đau a" đau nhức bên dưới, Tôn Ngộ Không cầm trong tay Kim Cô Bổng tùy ý ném một cái, nỏ điên tựa như hướng về phía chung quanh cây cối đi loạn một trận, đưa đến phụ cận một mảnh hỗn loạn.

"Đau chết người đều không nhân ái" Đường Nhạc thấy Tôn Ngộ Không còn không cầu xin tha thứ, tiếp tục mặc niệm chú ngữ.

Hoàng hôn đã tạ ơn đi, màn đêm đã sớm bày, xa xa sừng sừng dãy núi, ở chiều tà chiếu rọi, thoa lên một tầng màu vàng kim, tỏ ra phá lệ lộng lẫy.

Tôn Ngộ Không lúc này kiệt sức, chơi đùa nửa giờ, hán là ở không tiếp tục kiên trì được, vốn đang cho là Đường Tăng không đánh lòng, đại phát thiện tâm, dừng lại niệm động chú ngữ, có thể người định không bằng trời định, cái này tâm địa sắt đá Đường Tăng không Thiên mục đích không bỏ qua, bắt đắc dĩ, hán cũng chỉ có thể lựa chọn nhượng bộ.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn phục, cầu xin người đừng niệm." Tôn Ngộ Không sắc mặt tái nhợt, đổ mồ hôi như mưa, hữu khí vô lực nói.

"Ừ"? Cái này phục? Còn tưởng rằng người có thể kiên trì nữa một hồi đây." Đường Nhạc thấy tốt thì lấy, không nữa niệm động chú ngữ.

Thấy Tôn Ngộ Không như vậy đáng vẻ, Đường Nhạc nội tâm vô cùng thương tiếc, dù sao cũng là đồ đệ mình, có thể ngọc bắt trác bắt thành khí, hôm nay nếu không phải nhân tâm giáo huấn Tôn Ngộ Không, vậy hẳn người sư phụ này làm cũng quá uất ức.

Tôn Ngộ Không nằm trên đất, ngửa người lên, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong đầu nghĩ, ta đây Lão Tôn kiên trì nữa một hồi, chỉ sợ là mệnh đều không, thảo đặc biệt sao, thật là xui xẻo, làm sao sẽ gặp nhân tâm như vậy sư phụ.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn bảo đảm, ngày sau tuyệt đối phục tùng người mệnh lệnh, người liền lòng từ bi, tha thứ ta đây Lão Tôn mới vừa rồi mạo phạm đi." Người ở dưới mái hiên không cúi đầu không được, coi như là Như Lai Phật Tổ đem hấn đề ở Ngũ Hành Sơn năm trăm năm, cũng không thấy hấn nhượng bộ, bây giờ lại thua ở Khẩn Cô bên trên, đây cũng là vô quyết đây có móng tay nhọn, tạo hóa trên người a.

Thấy Tôn Ngộ Không hoàn toàn phục mềm, không có mới vừa rồi nửa phần ngạnh khí, Đường Nhạc cảm thấy rất hài lòng, đối đãi học trò nhất định phải vừa đầm vừa xoa, cứng lại xong, vậy thì nên mềm ra sân.

"Ngộ Không a, sư phụ làm như vậy cũng là vạn bất đắc dĩ a, mong rằng người không muốn ghi hận sư phụ a." Đường Nhạc đem Tôn Ngộ Không từ từ đỡ dậy, mặt đầy áy náy nói.

"Sư phụ nói sao lại nói như vậy, đồ nhi sao dám căm ghét sư phụ a." Thảo đặc biệt sao, cái này Đường Tăng còn biết xấu hổ hay không, mới vừa rồi đọc chú ngữ, niệm như vậy hào hứng, lúc này làm bộ làm tịch, giả mù sa mưa đáng vẻ, diễn kỹ này cũng là không có người nào.

"Ngộ Không, đây là Quan Âm Bồ Tát khen thưởng sư phụ ngàn năm Tiên Đào, bây giờ làm sư sẽ đưa cho người." Đường Nhạc đem trong tay áo mùi thơm tràn ra Tiên Đào cho Tôn Ngộ Không, có chút lưu luyến đạo (nói).

Nhận lấy Tiên Đào, Tôn Ngộ Không trong mắt rung rung, tâm lý hết sức cảm động, cái này ngàn năm Tiên Đào giá trị hẳn hết sức rõ ràng, Đường Tăng bỏ qua chính mình dùng, lại cho mình, phần nhân tình này làm hẳn thật là làm rung động.

"Sư phụ, cái này ngàn năm Tiên Đào vô cùng trân quý, ngài vẫn là chính mình giữ đi." Tôn Ngộ Không lấy tay xoa xoa trong hốc mắt nước mắt, thanh âm khàn khàn đạo (nói).

"Ngộ Không, đang sư phụ trong mắt, Tiên Đào như thế nào đi nữa trân quý, cũng kém hơn ta đồ nhi, người cũng không cần từ chối." Đường Nhạc ánh mắt thâm tình, ghen ngào một tiếng, trịnh trọng nói.

Canh thứ ba, xế chiều hôm nay gió tấp mưa sa, sấm chớp rền vang, không có cách nào chỉ có thể dùng di động gõ chữ, chờ một hồi còn có một canh, yếu ớt nói một câu, cầu phiêu đề cử.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Sáu văn Tiên Đào, Cường Giả Chi Tâm!

"Sư phụ, nghe ta đây Lão Tôn một lời, cái này Tiên Đào ta thật không có thể muốn, thẳng thắn nói, ta đây Lão Tôn cho dù ăn, tác dụng cũng không lớn, nhưng là người sau khi dùng, trong thời gian ngắn muốn đột phá kim đan cảnh, có thể nói là dễ như trở bàn tay."

"Sư phụ tâm ý ta đây Lão Tôn tâm lĩnh, chờ chút một lần Bàn Đào Hội, ta đây Lão Tôn bảo đảm cho người làm tới cửu vân Tiên Đào."

Cũng không phải Tôn Ngộ Không khác người, cố ý từ chối, chẳng qua là hẳn hiện tại dùng ngàn năm Tiên Đào, xác thực tác dụng không lớn, năm trăm năm trước, hẳn đại náo Bàn Đào Hội, không biết ăn bao nhiêu Tiên Đào, ngược lại, Đường Tăng so với hẳn càng cần hơn này cái ngàn năm Tiên Đào.

"Kia bản đạo liền chính mình giữ lại, chờ chút một lần Bàn Đào Hội tổ chức, sư phụ với người cùng đi Thiên Cung, đến lúc đó xem ai dám ngăn trở hai thầy trò ta." Vừa nghe đến Bàn Đào Hội, Đường Nhạc liếm liếm môi, có thể tham gia Bàn Đào Hội cũng đều là tiên giới có uy tín danh dự nhân vật, nếu

là hấn có thể đi một lần, vậy thì tốt.

"Ồ?"

"Thế nào, Ngộ Không?"

Đang lúc Đường Nhạc chuẩn bị thu hồi Tiên Đào, đột nhiên bị Tôn Ngộ Không ngăn lại, hấn còn tưởng rằng người trước đổi ý đây.

"Cái này Tiên Đào có chút kỳ quái, có thể hay không để cho ta đây Lão Tôn tỉ mỉ nhìn một chút?"

Nghe vậy, Đường Nhạc không chút nghĩ ngợi đem Tiên Đào đưa cho Tôn Ngộ Không, ngược lại này cái ngàn năm Tiên Đào với hấn mà nói, cũng không phải trọng yếu như thế, cùng lắm ngày sau gặp phải Quan Âm Bồ Tát, lại theo nàng muốn một viên Tiên Đào.

"Sư phụ, lần này ngươi nhưng là kiếm bọn?" Tôn Ngộ Không vuốt vuốt trong tay êm dịu Tiên Đào, mừng rỡ như điên đạo (nói).

"Lời này hiểu thế nào?" Lời này để cho Đường Nhạc nghe có chút không hiểu, không phải là một viên ngàn năm Tiên Đào, có cái gì thể kiếm.

"Đây cũng không phải là bình thường ngàn năm Tiên Đào, mà là sáu văn Tiên Đào, Quan Âm Bồ Tát nếu là biết rõ tin tức này, sợ rằng hội thờ hồn hèn, tới đòi a." Tôn Ngộ Không trêu ghẹo nói.

Tiên Đào cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng, phẩm chất thấp nhất là trăm năm Tiên Đào, nhiều nhất sản sinh ra tam văn Tiên Đào, phẩm chất trung đẳng là ngàn năm Tiên Đào, nhiều nhất sản sinh ra sáu văn Tiên Đào, phẩm chất cao nhất là vạn năm Tiên Đào, nhiều nhất sản sinh ra cửu văn Tiên Đào.

Hiển nhiên, Đường Nhạc trong tay sáu văn Tiên Đào, ít nhất cũng có 9000 năm lịch sử, có thể nói ngàn năm Tiên Đào bên trong chiến đấu đào.

Nghe vậy, Đường Nhạc khó mà che giấu nội tâm vui sướng cùng kích động, liền vội vàng đoạt lấy Tiên Đào, cẩn thận từng li từng tí nâng ở lòng bàn tay, tỉ mỉ quan sát một phen sau này, quả nhiên, ở Tiên Đào phần đáy phát hiện Lục Đạo dấu ấn âm đậm đường vân, chắc là Quan Âm Bồ Tát sơ xuất, cũng không có phát hiện, lúc này mới coi là bình thường Tiên Đào tặng cho Đường Tăng.

"Sư phụ, ngươi liền vui trộm đi, cái này sáu văn Tiên Đào mặc dù không bằng cửu văn Tiên Đào, nhưng cũng là giá trị liền thành, coi như là Quan Âm Bồ Tát cũng sẽ đồ con mắt a."

"Có cái này sáu văn Tiên Đào, sư phụ có nắm chắc đột phá tới kim đan cảnh, nếu là không ra ngoài dự liệu, có thể nhất cử đột phá đến Kim Đan trung kỳ." Đường Nhạc gật đầu một cái, cười nói.

Màn đêm buông xuống, khắp trời đầy sao.

Đội đến Đường Nhạc cùng Tôn Ngộ Không trở lại chỗ ở, quan tâm Tú Nga đã sớm làm cơm tối xong.

"Đại sư huynh, ngươi xem như trở lại, cái này cho ngươi." Tú Nga nhếch miệng lên ra mỹ lệ độ cong, lộ ra hai cái lúm đồng tiền, rất là khả ái.

Bận rộn một ngày, Tú Nga nghe theo Đường Tăng mà nói, cuối cùng là giúp Tôn Ngộ Không đan dệt một món miên áo.

Mặc vào quần áo mới sau đó, Tôn Ngộ Không cảm giác thật thoải mái, lại nói cảm tạ: "Tiểu sư muội, là báo đáp ngươi, ta đây Lão Tôn qua mấy ngày sẽ cho ngươi một cái kính hi."

Tôn Ngộ Không nói tới kính hi dĩ nhiên là Phụng Hoàng tộc Trấn Tộc Chi Bảo «Phụng Tiên Thánh Điện», mặc dù chỉ là Quyển 1; nhưng là tương đương với địa cấp công pháp, chính là không biết Lão Long Vương làm việc có đáng tin cậy hay không, đến lúc đó nếu là lộng khéo thành vụng, Đông Hải Long Vương cùng Phụng Hoàng tộc trở mặt, đến lúc đó khai ra chính mình, cái này xấu hổ.

"Đại sư huynh, ta cũng không biết nhỏ bé có vừa hay không, bất quá ngươi hải lòng liền có thể, đúng có thể hay không trước thời hạn tiết lộ kính hi là cái gì oa?" Tú Nga bĩu môi, bán manh đạo (nói).

"Hắc hắc, bảo mật."

Đơn giản ăn xong cơm tối, Đường Nhạc cùng Tôn Ngộ Không ở trong viện thưởng thức khắp trời đầy sao, một lát sau, Đường Nhạc rốt cuộc không nhịn được hỏi "Ngộ Không, «Vạn Phật Thánh Điện» đối với (đúng) sư phụ vô cùng trọng yếu, ngươi xem"

"Kiệt kiệt, liền biết sư phụ còn bản khoản kia thần cấp công pháp." Tôn Ngộ Không cười nói.

Đường Nhạc hiện nay tu luyện công pháp là «Diệt Thế Phù Đồ quyết», tên mặc dù ngang ngược, nhưng chỉ là địa cấp công pháp, cùng thần cấp công pháp «Vạn Phật Thánh Điện» căn bản không cùng đẳng cấp.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn lòng tốt nhắc nhở một câu, người kia uy vọng cực cao, ngay cả Như Lai Phật Tổ vậy cũng phải cho hấn 3 phần mặt mũi."

"Không thể nào, theo ta được biết, trừ Côn Lôn Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ để cho Phật Tổ kiêng kỵ, dường như còn không người ngoại tào." Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Đường Nhạc về mặt đưa đám, tức miệng mắng to.

"Kim Thiên Tử ngày thường cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn quan hệ tốt nhất, toàn bộ Thiên Giới không người không biết không người không hiểu, cũng không thiếu người mơ ước « Vạn Phật Thánh Điện », có thể vừa nghe đến Nguyên Thủy Thiên Tôn bốn chữ, trực tiếp buông tha, thế nào, sư phụ còn muốn thần cấp công pháp à?"

Mặc dù có chút khiếp sợ, nhưng Đường Nhạc sẽ không dễ dàng buông tha, là hắc đồ vật, coi như là gặp phải ngàn khó khăn vạn ngăn trở, hắc cũng phải đạt được, Nguyên Thủy Thiên Tôn danh tiếng mặc dù thịnh, nhưng cùng Kim Thiên Tử là sinh tử chi giao, bằng một điểm này, chắc hẳn cũng sẽ không làm khó mình.

Coi như Đường Nhạc không chiếm được « Vạn Phật Thánh Điện », nhưng là có thể toàn thân trở ra, không thử nghiệm, làm sao sẽ biết không chiếm được đây.

"Sư phụ sẽ không bỏ rơi." Đường Nhạc ánh mắt tràn đầy kiên nghị, lòng tin tràn đầy nói.

"Được, có chí khí, không hổ là ta đây Lão Tôn sư phụ, ngươi yên tâm, nếu là lão nhân kia dám vì khó khăn sư phụ, ta đây Lão Tôn liều mạng trọng thương, cũng phải vì ngươi thỉnh cầu lời giải thích." Tôn Ngộ Không đối với (đúng) Đường Tăng bất khuất tinh thần, mọi người tán thưởng, nếu là gặp phải khó khăn, liên sợ đầu sợ đuôi, thật đúng là không xứng làm sư phụ mình.

"Côn Lôn Sơn cách này hai mươi ba ngàn dặm, ở đến trước, sư phụ tu vi phải có ở đây không mục nát cảnh trên, nếu không cho dù ngươi là Kim Thiên Tử chuyển thế, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn ngươi tư chất bình thường, chắc chắn sẽ không đem « Vạn Phật Thánh Điện » truyền thụ cho ngươi."

Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, hai tay vuốt huyệt Thái dương, hồi tưởng lại Tây Du Ký tình tiết, dưới tình huống bình thường, Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh tốn thời gian mười năm.

Coi như là đi Côn Lôn Sơn, đường đi rút ngắn, vậy cũng cần một thời gian hai năm, bất quá Đường Nhạc cũng sẽ không như vậy bảo thủ, có "Siêu cấp Đường Tăng hệ thống" bức này nghịch thiên tồn tại, dọc theo đường đi hàng yêu trừ ma, đạt được điểm kinh nghiệm EXP thăng cấp, ở đến Côn Lôn Sơn trước, tu vi đạt tới bất hủ cảnh, ngược cũng không phải là không thể được.

Chẳng qua là hắc các loại (chò) không hai năm dài đằng đẳng, Tây Thiên Thủ Kinh trên đường phải tăng nhanh hành trình, tranh thủ ở trong vòng một năm đến Côn Lôn Sơn.

"Bất hủ cảnh, thật đúng là mong đợi đấy" Đường Nhạc âm thầm cục cục một tiếng, trầm ngâm chốc lát sau, tiếp tục nói: "Vô luận như thế nào, « Vạn Phật Thánh Điện » ta phải đạt được, nếu là không có một viên Cường Giả Chi Tâm, vậy cùng cá mẫn khác nhau ở chỗ nào!"

"Sư phụ, ngươi nói như vậy, ta đây Lão Tôn thật đúng là muốn sùng bái ngươi."

Không để ý đến Tôn Ngộ Không trêu ghẹo, Đường Nhạc ngáp một cái, đuổi người một cái, một mình trở lại căn phòng.

Nhìn Đường Tăng cô đơn bóng lưng, Tôn Ngộ Không nhỏ giọng nói: "Ta đây Lão Tôn cũng muốn nhìn một chút, tu luyện « Vạn Phật Thánh Điện » sư phụ, sẽ có mạnh bao nhiêu."

Trong tam giới, có thể để cho Tôn Ngộ Không cho rằng đối thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay, hẳn cũng hy vọng, một ngày nào đó, có thể cùng Đường Tăng đao thật thương thật, làm hơn một hồi, khỏi bất khoái tại?

Canh thứ tư, một chương này là ngày hôm qua thiếu, không hy vọng đều biết, có phiếu đề cử đồng hài, phiền toái đầu một tấm, sách mới kỳ cực kỳ trọng yếu, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Cảm xúc mạnh mẽ bắn ra bốn phía, lên cấp Kim Đan

Đường Nhạc trở về phòng, phát hiện Tú Nga nằm ở trên giường đất đôi mắt đóng chặt, hô hấp đều đặn, bộ dáng kia khả ái cực kỳ.

"Lại nhanh như vậy đi nằm ngủ."

Chơi đùa một ngày, Đường Nhạc cảm giác mỗi eo đau lưng, phảng phất thân thể không nghe sai khiến.

Rút đi cả sa, Đường Nhạc đứng ở đầu giường đất thâm tình nhìn chăm chú Tú Nga, ngày thường cô nàng này thô bạo vô lý, một bộ Đại Tỷ Đại dáng vẻ, không nghĩ tới sau khi ngủ, cũng sẽ lộ ra như vậy làm người thương yêu tiếc tư thái.

Tú Nga lúc này thân thể tạo thành đường cong thật là để cho người tâm thần sáng khoái, mềm mại trắng nõn ** như ản như hiện, lông mi thật dài có chút rung rung, để cho người xem thì có phạm tội xung động.

"A đi đã phật, sắc tức là không, không tức là sắc, bản đạo như thể thuần khiết, há có thể ý nghĩ kỳ quái." Nghe Tú Nga trên người phát ra nhàn nhạt xử tử hương thơm, Đường Nhạc cảm thấy dục hỏa đốt người, ánh mắt nóng bỏng, hô hấp có chút gấp thốc.

Ở trong phòng đi qua đi lại, Đường Nhạc lau chùi trên trán mồ hôi, phiền muộn đang lúc, đột nhiên nghĩ tới trong tay áo sáu văn Tiên Đào, ở trong tay vuốt vuốt một lát sau, lại lưu luyến đem Tiên Đào đặt lên bàn, sau đó hẩn rời phòng, đi tới trong sân, chuẩn bị dùng nước lạnh rửa mặt, bình tĩnh thoáng cái nóng nảy không an lòng tình.

"Tôi nay ta thường phục dùng sáu văn Tiên Đào, vừa vận nhân cơ hội đột phá tới kim đan cảnh." Đường Nhạc nhỏ giọng thầm thì một tiếng, liền đi tìm thùng gỗ, từ trong giếng rót nước.

Bên trong căn phòng, Tú Nga buồn ngủ mông lung, đôi mắt khẽ run, chậm rãi mở hai mắt ra, nàng cảm giác mới vừa rồi có người ở nhìn mình chăm chú, đương mở mắt sau, lại phát hiện cũng không có người, xem ra là chính mình ảo giác, sự phụ hẩn còn chưa có trở lại.

"Ồ?" Nhỏ nhẹ xoa xoa con mắt, Tú Nga phát hiện trên bàn đột nhiên nhiều một viên quả đào, trong đầu nghĩ, thật kỳ quái nha, ở trước khi ngủ, còn không có đây.

Ôm lòng hiếu kỳ, Tú Nga cũng không cố đến mặc quần áo, trên người chỉ mặc áo lót tiết khổ, cái này một màn hương diễm, nếu là bị Đường Nhạc nhìn thấy, khẳng định không cầm được, chỉ sợ là muốn thú tính đại phát, đem trực tiếp đẩy tới.

"Thật là thơm a." Nghe mùi thơm tràn ra quả đào, Tú Nga ừng ực một tiếng, nuốt nước miếng một cái, làm một tên gọi kẻ tham ăn, nàng làm sao có thể chịu đựng loại cảm dỗ này.

Chùi miệng một cái đầu khẩu nước, Tú Nga đưa ra cái lưỡi thơm tho liếm liếm, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, trực tiếp lang thôn hồ yết, cũng không để ý cái gì mỹ nữ hình tượng, trong chớp mắt, lớn như vậy quả đào chỉ còn lại hột đào.

Tú Nga hài lòng gật đầu thích bất tay chỉ, sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, cực kỳ mê người.

"Nóng quá a." Trong vòng mấy cái hít thở sau, Tú Nga giãy dụa gọi cảm eo, đầu ngón tay vuốt ve trắng nõn hai vai, tron trượt cái lưỡi đình hương liếm đôi môi, lúc này nàng sặc sỡ Bách Mỹ.

Trời trong ban đêm, Mãn Thiên Tinh Đẩu lóe lên ánh sáng, giống như vô số ngân châu, rậm rạp chằng chịt khảm nạm ở màu đen đặc trong màn đêm. Ngân Hà giống một điều nhàn nhạt sáng lên khí hư, bước ngang qua đây sao giăng đầy bầu trời.

"Thật đặc biệt sao thoải mái." Lạnh như băng thấu xương nước giếng để cho Đường Nhạc thanh tỉnh không ít, âm thầm sáng khoái một tiếng, Đường Nhạc nghênh ngang đi về phía căn phòng.

Vạn sự đã sẵn sàng, chỉ thiếu Tiên Đào!

Vừa nghĩ tới tôi nay liền có thể lên cấp kim đan cảnh, Đường Nhạc liền tân triều Bành Bái, kích động vạn phần.

"Lăng bên trong cái lăng, lăng bên trong cái lăng" Đường Nhạc tâm tình khoái trá khẽ hát.

Đương mở cửa phòng một sát na kia, Đường Nhạc nhìn trước mắt một màn, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người!

"Đồ học trò, ngươi làm cái gì vậy? Nhiệt vũ cảm đồ?" Thấy Tú Nga quần áo xốc xếch, sắc mặt đỏ thắm, linh lung kiều thân thể đông đưa không ngừng, Đường Nhạc hoàn toàn mộng bức, cái này nửa đêm canh ba không ngủ, làm cái gì a!

"Ngọa tào." Đột nhiên Đường Nhạc mắng to một tiếng, về mặt đưa đám hỏi "Ta Tiên Đào đi đâu?"

"Sự phụ, ta nóng quá a." Tú Nga lúc này dục hỏa đốt người, ý thức dần dần mơ hồ, theo bản năng đem người xụi lơ ở Đường Nhạc trong ngực.

"Ta hỏi ngươi, bản đạo Tiên Đào đây?" Đường Nhạc vậy còn cố đến chiếm tiện nghi gì, cái này sáu văn Tiên Đào giá trị liên thành, rửa mặt công phu, liền đặc biệt sao không cánh mà bay, thật là tà môn.

Đang lúc Đường Nhạc lòng như lửa đốt, tâm hoảng ý loạn thời điểm, nhìn trong ngực kiều diễm ướt át Tú Nga, run rẩy nguy đạo (nói): "Học trò, không phải là ngươi ăn trộm sự phụ Tiên Đào chứ?"

"Tĩnh, chuyện cho tới bây giờ, sự phụ trách cứ ngươi cũng vô dụng, vẫn là ngủ sớm một chút đi." Đường Nhạc không đành lòng trách cứ Tú Nga, thờ dãi

một tiếng, lại chuẩn bị cỡi áo buồn ngủ.

"Ừ?"

Tú Nga giống như bạch tuộc một dạng, giờ lên hai cánh tay bao quanh ở Đường Nhạc trên cổ, trước ngực một đoàn mềm mại chia vào hán trong ngực, để cho người sau sáng khoái không dứt.

Đường Nhạc hai tay sờ Tú Nga vênh cao mông đẹp, nhìn phá lệ kiều diễm động lòng người người ngọc, dưới tình huống này, coi như là thánh nhân cũng không cảm được a!

"Sư sư phụ, ta muốn" Tú Nga Thổ Tức như lan, nhỏ nhẹ cắn môi, mềm nhũn vô lực nói.

Cảm nhận được nội tâm dồi dào lửa nóng, Đường Nhạc cũng không nhịn được nữa cảm dỗ, cúi đầu hôn lên kia mềm mại môi đỏ mọng, tham lam đòi lấy.

Đường Nhạc không nghĩ tới chính mình nụ hôn đầu cứ như vậy dâng hiến đi ra ngoài, có chút khóc không ra nước mắt, bắt quá dưới mắt hình như là hán chiếm nhân gia cô gái tiện nghi.

Tú Nga cả người tê dại, trong miệng phát ra ngượng ngùng riu rít tiếng rên rỉ, đồng thời kia trơn trượt cái lưỡi đình hương cũng ở đây điên cuồng mút thỏa thích, thăm dò.

** một khắc giá trị thiên kim, trời tối người yên, bên trong căn phòng vang lên nữ nhân tiếng rên rỉ, trong thanh âm mang theo một tia đau đớn cùng với nhàn nhạt vui sướng

"Thảo đặc biệt sao, còn có nhường hay không ta đây Lão Tôn ngủ." Tôn Ngộ Không trong chán mắng to một tiếng, thân thể lập đi lập lại, với hán mà nói, tối nay nhất định là một đêm không ngủ.

Sáng sớm một luồng ánh mặt trời, chiếu sáng đến phòng, Đường Nhạc mắt lim dim, ngẩng đầu nhìn chăm chăm nhức mắt ánh mặt trời, chậm rãi đuổi người một cái, trên thực tế hán toàn bộ buổi tối, căn bản sẽ không ngủ qua.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp kim đan cảnh (sơ kỳ)."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được công pháp luyện thể « bắt hủ Kim Thân », luyện đến Đại Thành có thể đao thương bất nhập."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Kim đan cảnh (sơ kỳ)

Kinh nghiệm: 1500/ 3000

"Đây chính là kim đan cảnh sao, quả nhiên rất mạnh, đáng tiếc càng về sau, thăng cấp càng khó khăn a!" Cảm thụ trong cơ thể nối liền không dứt linh lực, Đường Nhạc khoe miệng phát qua một vòng cười tà, mặc dù sáu văn Tiên Đào bị Tú Nga ăn, nhưng hai người âm dương Giao Dung, phần lớn năng lượng đều bị chính mình hấp thu.

Tú Nga chẳng qua là Nguyên Anh (hậu kỳ) tu vi, làm sao có thể chịu đựng sáu văn Tiên Đào cường đại như vậy năng lượng, nếu không phải Đường Nhạc tối hôm qua xả thân cứu giúp, Tú Nga rất có thể Bạo Thể mà chết.

"Học trò, nếu tình, cần gì phải giả bộ ngủ?" Mới vừa rồi Tú Nga trộm nhìn lên mình liếc mắt, đã sớm bị Đường Nhạc phát hiện.

"Thật là nắc cở chết người." Tú Nga hai tay vòng ngực, sắc mặt hiện lên một mặt triều hồng.

"Tối hôm qua không phải đều thấy sao, còn ngần che làm gì." Thấy vậy, Đường Nhạc nhỏ giọng thăm thì một tiếng, sau khi mặc chỉnh tề, lại rời phòng.

Cô gái chính là như vậy, đương yêu quá tha thiết, lại chưa thỏa mãn dục vọng, ** một phen sau đó, nhưng lại xấu hổ, lòng dạ nữ nhân thật là làm cho người không đoán ra a.

Đường Nhạc sau khi rời đi, Tú Nga cười khúc khích, nghĩ tới tối hôm qua cảm xúc mạnh mẽ, nàng liền mặt đỏ tới mang tai, nắc cở đỏ bừng không dứt.

"Oa, ta đột phá tu vi." Lúc này, Tú Nga đột nhiên phát hiện mình tu vi đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ, ngăn ngủ một đêm, vậy mà vượt qua một cảnh giới, đây cũng quá thần kỳ đi.

Chẳng lẽ là nam nữ làm chuyện kia, lên cấp nhanh hơn?

Vậy tối nay có cần phải

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ngao Liệt hiện thân, đôi chọi gay gắt!

"Ồ? Ngộ Không, người thế nào lớn như vậy vành mắt đen, tối hôm qua chẳng lẽ ngủ không ngon?" Đường Nhạc đi tới trong sân rửa mặt, mà lúc này Tôn Ngộ Không chính đẩy cửa đi ra ngoài, chẳng qua là sắc mặt không tốt lắm, nhìn có chút tiêu tụy.

"Ta đây Lão Tôn đêm qua khổ luyện thân công, suýt nữa tẩu hỏa nhập ma, bất quá bây giờ đã không còn đáng ngại, sư phụ đừng lo." Tôn Ngộ Không giãy dụa cổ, tùy ý qua loa lấy lệ nói.

"Sư phụ, chúng ta ở chỗ này đã lưu lại hai ngày, cũng không thể trở nãi Tây Thiên Thủ Kinh a!"

Tê đại, ở tiếp tục như thế, ta đây Lão Tôn sớm muộn phải bị ép điên.

"Ngộ Không, cần gì phải nóng lòng, không bằng ở chỗ này ở lại mấy ngày, sư phụ đã thích ở đây hoa hoa thảo thảo, mà còn cách này hai mươi dặm bên ngoài Xà Bàn Sơn, nguy cơ tứ phía, cho nên "

"Cho nên chúng ta càng phải mau mau lên đường, có ta đây Lão Tôn ở, sư phụ người sợ cái bướm a." Thấy Đường Tăng muốn nửa đường bỏ cuộc, Tôn Ngộ Không vội vàng cắt đứt hần mà nói, trong đầu nghĩ, sư phụ, người ý đồ kia, còn có thể giấu giếm được ta đây Lão Tôn?

Tôn Ngộ Không về mặt cử chỉ, Đường Nhạc nhìn ở trong mắt, cái này Bát Hầu khi nào tích cực như vậy, ngày thường phân phó hần làm chút chuyện nhỏ, đều tâm bất cam tình bất nguyện, nhưng bây giờ biểu hiện với trước lại xử như hai người.

"Sư phụ, các người đang thảo luận cái gì chứ?"

"Ồ? Tiểu sư muội, người tu vi?" Tôn Ngộ Không nhìn từ căn phòng đi ra Tú Nga, gãi gãi tai khi, nghi ngờ nói.

"Ta cũng không biết, tối hôm qua ăn quả đào, sau đó liền không giải thích được lên cấp." Nói xong lời cuối cùng, Tú Nga sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng, ánh mắt âm thầm liếc về liếc mắt Đường Nhạc, liền vội vàng cúi đầu xuống, yếu ớt nói.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn về phía Đường Nhạc, thấy người sau cho mình một cái ánh mắt, hần lại không nói gì nữa.

Sư phụ ra tay thật đúng là rộng rãi, sáu văn Tiên Đào bực này tiền vật lại qua tay tặng người, thật là làm cho ta đây Lão Tôn khâm phục a!

"Sư phụ, chúng ta tối nay còn muốn hay không" tựa hồ nghĩ đến cái gì, Tú Nga về mặt đỏ ửng đạo (nói).

"Khục khục, Ngộ Không, sư phụ nghĩ tới, việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là mau sớm lên đường đi." Cô nàng này chắc là ghen, nàng cái này chưa thỏa mãn dục vọng đáng về, để cho Đường Nhạc sợ, đi qua tối hôm qua như vậy lần qua lần lại, hần đến bây giờ còn có chút nhẹ.

Vào buổi trưa, Lý lão hán thân thể đã khôi phục không sai biệt lắm, khí sắc có chút chuyển biến tốt, Tôn Ngộ Không ở trước khi đi, từng chuyển vận một ít linh lực cho hần, nếu là không ra ngoài dự liệu, Lý lão hán sống đến trên trăm tuổi, hần không có vấn đề.

Cáo biệt Lý lão hán, Đường Nhạc cười ngàn dặm truy phong câu, ba người trùng trùng điệp điệp lên đường, chính thức bước vào Tây Thiên Thủ Kinh hành trình.

Xà Bàn Sơn, Ứng Sâu Giản.

Đường Nhạc thấy trò ba người đi qua một buổi chiều đi đường, chèo đèo lội suối, vượt qua núi non trùng điệp, cuối cùng ở màn đêm buông xuống trước,

đi tới làm người ta nghe tin đã sợ mất mặt Xà Bàn Sơn.

Sóng gợn lăn tăn trên mặt hồ, gió nhẹ kích khởi tầng tầng sóng gợn, đung đưa lăn tăn rung động, đôi mắt nhìn ra xa, Thánh Long hồ giống như một mặt gương sáng, thiên thủy nhất sắc, vô cùng mênh mông.

Thánh Long hồ sâu bên trong, một tên khí vũ hiên ngang, tư thế hiên ngang thanh niên chính sầu mi khổ kiếm uống rượu, tựa hồ có tâm sự gì.

"Tam thái tử, người có gì tâm sự, không ngại nói với tiểu thuyết, để cho tiểu là ngài giải ưu a!" Một con quân tôm nắm Tam Xoa Kích, lên tiếng khuyên giải đạo (nói).

Trước mắt người này chính là Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận điện hạ Tam thái tử, Ngao Liệt, chỉ vì năm đó mắc phải sai lầm, phóng hỏa đốt Ngọc Hoàng Đại Đế ban cho cha của hắn Trần Hải minh châu, vì thế xúc phạm Thiên Điều, mắc phải di thiên tội lớn.

Sống còn đang lúc, nếu không phải Nam Hải Quan Thế Âm Bồ Tát ra mặt cầu tha thứ, hắn Ngao Liệt đã sớm bị ban cho cái chết.

Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, hắn phụng Quan Âm Bồ Tát chỉ ý, ở nơi này Ứng Sầu Giản chờ đợi Tây Thiên Thủ Kinh Đường Tăng, các loại (chờ) hơn nửa năm, đặc biệt sao ngay cả một bóng người cũng không thấy.

Lúc này Ngao Liệt kiên nhẫn đã hao hết sạch, trong đầu nghĩ, các loại (chờ) kia đồ bỏ Đường Tăng đến, thế nào cũng phải cho hắn một hạ mã uy, giáo huấn hắn một phen.

"Ai, bốn điện chẳng qua là mang tội thân, nếu muốn khôi phục ngày xưa vị trí, chỉ có thể bảo vệ Đường Tăng đi Tây Thiên Thủ Kinh, sau đó tu thành chính quả, đến lúc đó, nhất định phải đem Huyền Điện Điện Chủ vị đoạt lại." Ngao Liệt thở dài một tiếng, ủ rũ cúi đầu nói.

"Điện hạ, thứ cho tiểu nói thẳng, cái này Đường Tăng thịt ăn có thể trường sinh bất lão, nếu là điện hạ hoặc là không làm không thì làm triệt để" quân tôm sắc mặt âm trầm, sau đó khoa tay múa chân một cái cắt cổ động tác.

"Im miệng, Quan Âm Bồ Tát đối với ta ân trọng như núi, nếu không phải nàng thay ta cầu tha thứ, Lão Tử làm sao có thể còn sống? Bất kể như thế nào, cái này Đường Tăng tuyệt đối không thể động, ngày sau bức này đại nghịch bất đạo mà nói, người cũng không nên nói nữa, nếu không đừng trách bốn điện bất niệm cựu tình." Nghe vậy, Ngao Liệt trực tiếp vỗ bàn nổi giận đạo (nói).

Quân tôm bị đột nhiên quát lớn, bị dọa sợ đến vội vàng quỳ xuống, dập đầu đạo (nói): "Điện hạ, giáo huấn là, tiểu cũng không dám nữa."

"Bất quá, cái này Đường Tăng để cho bốn điện các loại (chờ) nhiều như vậy ngày, nếu không phải cho hắn chịu khổ một chút đầu, nan giải bốn điện mối hận trong lòng." Trầm ngâm chốc lát, Ngao Liệt đột nhiên đứng dậy, lắc mình một cái, đột nhiên biến thành bản thể, hướng về phía nước hồ trên bơi đi.

"Gào "

Long Ngâm truyền khắp toàn bộ Thánh Long hồ, mạnh mẽ huyết mạch uy áp, để cho một ít tu vi thấp bình tâm tướng cá run lấy lấy, thậm chí tê liệt trên mặt đất.

Ứng Sầu Giản, Thánh Long bên hồ, Đường Nhạc thầy trò ba người đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc, thời gian dài đi đường, để cho hắn có chút không chịu nổi.

"Tú Nga, cái này ngàn dặm truy phong câu chắc là khát, người dắt nó đi bờ hồ uống nước đi." Đường Nhạc đem hành lý chậm rãi để dưới đất, lấy ra bình nước uống một hớp nước, thấy con ngựa không ngừng gặm to, vì vậy hướng về phía Tú Nga nói.

Nghe vậy, Tú Nga gạt đầu một cái, lại dắt ngàn dặm truy phong câu đi tới bờ hồ, mà chính nàng là thờ ơ đi hái hoa dại.

"Sư phụ, cái này Ứng Sầu Giản âm trầm, có cái gì không đúng a!" Tôn Ngộ Không mặt đầy cảnh giác nhìn ra xa bốn phía, không ngừng quan sát.

"Sư phụ cũng có này dự cảm." Đường Nhạc biết rõ Tiểu Bạch Long ở nơi này sâu không thấy đáy trong hồ nước, bất quá cái này Tiểu Bạch Long cũng không phải là đèn cạn dầu, nghe nói hắn kiêu căng khó thuần, thường thường ở Tây Hải Long Cung gây rắc rối.

Đường Nhạc cau mày, trong đầu nghĩ, cái này Tiểu Bạch Long Ngao Liệt thực lực hẳn cùng Sa Tăng sán sán với nhau, tu vi đứng sau Ngộ Không cùng Bát Giới, Tây Du Ký bên trong, Bạch Long Mã ngày thường một mực rất khiêm tốn, nhân nhượng chịu khó, cuối cùng càng bị sắc phong Bát Bộ Thiên Long Quảng Lực Bồ Tát.

Đây chính là cùng Quan Âm Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát đồng bối người a!

"A "

Hết thắm một tiếng phá vỡ lúc này yên tĩnh, Tôn Ngộ Không phản ứng nhanh nhất, không chờ Đường Nhạc lên tiếng, hắn thân ảnh đã xuất hiện ở ngoài nẩy chực thước.

"Oanh, yêu nghiệt phương nào, lại dám ở ta đây Lão Tôn trước mặt giương oai." Tôn Ngộ Không lẳng không nhảy một cái, Cầm Đầu Vân phảng phất bị triệu hoán, trong chớp mắt lại xuất hiện ở dưới chân hắn.

Tú Nga hái mấy đóa ấu yếu hoa cúc non, khi nàng tràn đầy mừng rỡ lúc xoay người, lại phát hiện Đột Như Kỳ Lai Cự Long một ngum đem ngàn dặm truy phong câu nuốt vào trong bụng, cô gái nơi nào thấy qua như vậy máu tanh, cho nên mới hô to một tiếng.

"Tề Thiên Đại Thánh uy danh vang dội, bốn điện tự nhiên nghe nói qua, bắt quá ở nơi này Thánh Long trong hồ, người lại không làm gì được ta." Ngao Liệt cười lạnh một tiếng, chỉ cao khí ngang nói.

Này chương tương đối trẻ, ngưng ngưng, ngày mai canh tư, có phiếu đề cử đồng hài, phiền toái đầu một tấm, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Kịch chiến Ngao Liệt, nhờ giúp đỡ thổ địa!

"Thật là lớn uy phong a, niệm tình người tu hành không dễ, chỉ cần đem Bạch Mã trả lại, ta đây Lão Tôn liền không tính toán với người." Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng, hướng về phía Tiểu Bạch Long nói.

Cái này Tiểu Bạch Long mặc dù cuồng vọng, nhưng hắn nói chuyện có đạo lý, Tôn Ngộ Không giỏi Lục Chiến, nếu là chính diện giao phong, chính mình ngược lại cũng không cần sợ hãi hắn.

Đáng tiếc Tôn Ngộ Không Thủy Tính không được, trong nước chiến đấu, thực lực tối thiểu muốn giảm bảy thành, cho nên hắn hy vọng không đánh mà thắng, có thể để cho Tiểu Bạch Long ngoan ngoãn đem ngựa trả lại, như vậy cũng có thể bớt đi một chút phiền toái.

"Tôn Ngộ Không, người là không dám với bốn điện đánh đi, cái này Bạch Mã đã vào bốn điện trong bụng, đâu có trả lại đạo lý?" Thấy Tôn Ngộ Không không có trực tiếp động thủ, Ngao Liệt nội tâm vui mừng, lên tiếng giễu cợt nói.

"Nói như vậy, người là không muốn còn?" Tôn Ngộ Không cắn răng nghiêng lợi nói.

Nếu không phải trong nước hạn chế thực lực của chính mình, hắn cần gì phải phế như thế miệng lưỡi, để cho Tiểu Bạch Long như vậy trang bức.

"Không sai, bốn điện chính là không muốn trả, người có bản lãnh tới cắn a." Ngao Liệt thấy Tôn Ngộ Không ăn quả đắng, cực kỳ được nước đạo (nói).

"Ngộ Không, còn với cái này Tiểu Bạch Long chơi liêu cái gì, còn không mau mau giải quyết hắn." Đường Nhạc ở một bên quả thực không nhìn nổi, trực tiếp không nhịn được nói.

Đường Nhạc biết rõ Tôn Ngộ Không Thủy Tính không được, nhưng nghĩ đến cũng không nhất định kiêng kỵ như vậy Tiểu Bạch Long đi!

"Oanh, ăn ta đây Lão Tôn một gậy." Bị Đường Tăng như vậy một quát lớn, Tôn Ngộ Không lúc này cũng không thể lùi bước, nếu không ra về mình quá sợ.

"Rống."

Lạnh lạnh Long Ngâm thân vang vọng trời đất, Tôn Ngộ Không trên kệ Càn Đầu Vân, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, thân ảnh trong chớp mắt, lại xuất hiện ở Tiểu Bạch Long trên đỉnh đầu.

Ngao Liệt nói thầm một tiếng không được, theo bản năng tránh né, sao liệu Tôn Ngộ Không tốc độ quá nhanh, tay cầm Kim Cô Bổng, đối với mình chính là đánh đòn cảnh cáo.

"Mẹ, bốn điện với người liêu mạng." Có nén đau đớn, Ngao Liệt cảm thấy choáng váng đầu hoa mắt, trong đầu nghĩ, cái này Tôn Ngộ Không Pháp Lực Vô Biên, lại đánh như vậy đi xuống, sợ rằng không tới mấy hiệp, chính mình thì phải thất bại.

"Phanh "

Một gậy dày đặc không trung, giống như xé chân trời, Tôn Ngộ Không cũng không có chút nương tay, huy động Kim Cô Bổng hướng về phía Long Khu hung hãn đánh tới.

Ngẩn ngui mấy hiệp, Ngao Liệt đã thương tích khắp người, lúc này ánh mắt của hắn tràn đầy tia máu, Long Khu khẽ run, hiển nhiên là hắn đánh giá thấp cái này đầu khi thực lực, Tề Thiên Đại Thánh quả nhiên danh bất hư truyền.

"Tôn Ngô Không, bốn điện thừa nhận ngươi có thể chịu, có bản lĩnh tới dưới nước đánh một trận." Ngao Liệt hô to một tiếng, giấy dựa uy vũ khổng lồ Long Khu hướng về phía Thánh Long hồ, thẳng đi.

'Phốc thông' một tiếng, Long Khu đột nhiên chui vào trong hồ nước, kích khởi thiên tầng lãng hoa.

"Oanh, đương ta đây Lão Tôn sợ ngươi sao." Đánh lên nghiêng Tôn Ngô Không theo sát đi, cùng biến mất ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

Tú Nga nhìn thấy một màn này, không nhịn được mở miệng nói: "Sư phụ, Đại sư huynh không có sao chứ."

Đang nằm ở trên cỏ, trong miệng ngậm chó cái đuôi hoa, ưu tai du tai Đường Nhạc cười nhạt nói: "Yên tâm đi, cái này Tiểu Bạch Long không phải Ngô Không đối thủ."

Trong nước chiến đấu kéo dài thời gian không bao lâu, Tôn Ngô Không dẫn đầu lao ra mặt nước, nhìn có chút chật vật.

"Đại sư huynh, ngươi sẽ không đem Tiểu Bạch Long giết đi." Tú Nga không có phát hiện Tiểu Bạch Long thân ảnh, lại nghi ngờ nói.

"Giết cái rắm a, ta đây Lão Tôn trong nước thực lực bị tổn thương, bị kia Tiểu Bạch Long âm một cái, ăn chút ám khuy." Tôn Ngô Không nổi trận lôi đình đạo (nói).

Tiểu Bạch Long bây giờ núp ở đáy hồ, bị dọa sợ đến không dám ra đến, cái này làm cho Đường Nhạc hơi lúng túng một chút, xem ra cũng không trông cậy nổi Tôn Ngô Không.

"Ngô Không, như vậy giằng co đi xuống, cũng không phải biện pháp a." Đường Nhạc các loại (chờ) hơi không kiên nhẫn, lại mở miệng nói.

Nghe vậy, Tôn Ngô Không gật đầu một cái, đang lúc hắn vận bất đắc dĩ lúc, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, hung hãn dậm chân một cái, mắng to: "Thổ địa, thổ địa, còn không mau cho ta đây Lão Tôn cút ra đây."

Vừa dứt lời, trước mắt đột nhiên bốc lên một cỗ Thanh Yên, một tên thấp bé người lùn xuất hiện ở thầy trò ba người trước mặt.

"Tôn đại thánh, có gì phân phó à?" Thổ Địa Công cười tùm tùm nói.

"Hừ, thổ địa lão nhi, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Bị Tôn Ngô Không không giải thích được hỏi lên như vậy, Thổ Địa Công theo bản năng lui về phía sau mấy bước, trên mặt phủ đầy nghi hoặc, trong đầu nghĩ, chính mình cũng không đắc tội hắn a!

Thấy Thổ Địa Công không nói lời nào, Tôn Ngô Không liền đem sự tình ngọn nguồn nói cho hắn biết, người sau nghe vậy, mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Tôn đại thánh, thật đúng là hiểu lầm lão hủ, cái này Tiểu Bạch Long có thể có lai lịch lớn a!" Thổ Địa Công thở dài một tiếng, thanh âm hơi có chút khàn khàn.

"Ồ? Lời này hiểu thế nào?" Tôn Ngô Không nghi ngờ nói.

"Cái này Tiểu Bạch Long vốn là Tây Hải Long Vương Tam thái tử, Huyền Điện Điện Chủ, tay cầm trọng binh, đáng tiếc lại xúc phạm Thiên Điều, vốn là đã bị định tử tội, có thể sau đó bị Quan Âm Bồ Tát cứu, nói là để cho hắn chờ đợi ở đây Tây Thiên Thủ Kinh người hữu duyên a."

"Thì ra là như vậy." Tôn Ngô Không không nghĩ tới trong này còn có như vậy khúc chiết, nhắc tới, cái này Tiểu Bạch Long còn là người mình đây.

"Đại Thánh a, cái này Tiểu Bạch Long ngày thường an phận thủ thường, khác tận tụy với công việc thủ, chưa bao giờ làm qua chuyện xấu, nếu là hắn đắc tội ngài, lão hủ ở chỗ này thay hắn hướng ngươi chịu tội." Thổ Địa Công cùng Tiểu Bạch Long Ngao Liệt có vài phần giao tình, cho nên mới xin tha cho hắn.

"Nếu là người mình, thì cũng chẳng có gì, chẳng qua là cái này Tiểu Bạch Long núp ở đáy hồ không chịu đi ra, ta đây Lão Tôn cũng bó tay toàn tập a." Tôn Ngô Không buông tay một cái, vô cùng bất đắc dĩ nói.

"Lão hủ ngược lại có một biện pháp, cái này Tiểu Bạch Long sợ hãi Quan Âm Bồ Tát, nếu là có thể đem Quan Âm Bồ Tát đến, định có thể giải quyết chuyện này."

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể làm như vậy, chẳng qua là không nghĩ tới nhanh như vậy là có thể mới gặp lại Quan Âm Bồ Tát.

"Ngô Không, vậy thì ủy khuất ngươi đi một chuyến Nam Hải đi!" Đường Nhạc hướng về phía Tôn Ngô Không nói.

"Ta đây Lão Tôn nếu lúc này rời đi, cái này Tiểu Bạch Long nếu là đột nhiên đối với (đúng) sư phụ ra tay, phải làm sao mới ổn đây." Lấy trước kia biết,

hắn đi chuyến Nam Hải thì cũng chẳng có gì, nhưng nghĩ tới trên đầu Khản Cô là Quan Âm Bồ Tát cho, hắn liền tức lên.

"Cái này" ti mi nghĩ lại, Ngô Không lời ấy ngược lại cũng có vài phần đạo lý, Đường Nhạc cau mày, hơi lúng túng một chút.

"Ta nói thổ địa, nếu chủ ý này là người nghĩ ra được, vậy không bằng người đi đi!" Tôn Ngô Không trêu ghẹo nói.

Nhìn Tôn Ngô Không bất thiện ánh mắt, Thổ Địa Công mặt đen lại, trầm ngâm chốc lát, hắn ho nhẹ mấy tiếng, chậm rãi nói: "Cũng tốt, lão hủ cái này đi Nam Hải, bất quá muốn ủy khuất Thánh Tăng tại bậc này bên trên ba năm"

Đường Nhạc: "

Tú Nga: "

Tôn Ngô Không: "

"Thổ địa, vì sao phải để cho bản đạo chờ thêm ba năm, đây cũng quá lâu đi." Đường Nhạc cho là thổ địa đang đùa bỡn chính mình, trong lời nói có chút tức giận.

Thổ Địa Công phát hiện Đường Tăng sắc mặt có chút khó coi, vì vậy thở dài một tiếng, giải thích: "Thánh Tăng có chỗ không biết a, lão hủ tu vi yếu kém, chưa tập được đăng vân giá vũ, thăng thần nói, thời gian ba năm vẫn là phỏng đoán cẩn thận."

Muốn thật ở nơi này Xà Bàn Sơn chờ thêm ba năm, phòng chừng rau cúc vàng đều lạnh, Đường Nhạc còn vội vã đi Côn Lôn Sơn, từ Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay thỉnh cầu « Vạn Phật Thánh Điện » đây!

"Việc này không nên chậm trễ, lão hủ cái này lên đường." Vừa nói, Thổ Địa Công lại chuẩn bị thi triển Độn Địa Thuật.

"Người có thể kéo xuống đi, xem ra cũng không thể hi vọng nào người." Đường Nhạc trực tiếp ngăn lại Thổ Địa Công, vẻ mặt đưa đám nói.

Canh thứ nhất

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Nhậ nhệ, Sơn Thần bị hãm hại!

Mặt trời chiều ngã về tây, Mộ Sắc hàng lâm, một vầng minh nguyệt từ từ dâng lên, mang đến đầy sao Xán Lạn bầu trời đêm, từng viên tiểu tinh tinh lóe lên ánh sáng, giống như sáng chói Pearl đêm màu xanh đậm bầu trời đêm tô điểm sắc sở loá mắt, so với trong sáng Minh Nguyệt cũng không kém chút nào.

"Thánh Tăng, đối chứ ?" Thổ Địa Công cười nhạt nói.

Ngồi ở một bên ngồi tĩnh tọa tu luyện Đường Nhạc, từ từ mở mắt, lắc đầu một cái, lấy trước mắt hắn tu vi coi như là mấy ngày không ăn cơm, cũng sẽ không cảm thấy đói bụng.

"Cục cục "

Tú Nga bĩu môi, mặt đầy u oán đáng vẽ, trong đầu nghĩ, Đại sư huynh cùng sư phụ là không đói, có thể nài một cô gái, không ngừng bôn ba đi đường, đã sớm thể lực hao hết.

Huống chi nàng tu vi chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ, nơi nào có thể với kia hai hàng so sánh.

"Sư phụ, ta ta đói." Tú Nga sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng, ngại nói đạo (nói).

"Nếu không thì sư phụ đi trong hồ bắt mấy con cá, tối nay làm cho người than nướng cá?"

"Được a, được a!" Nghe vậy, Tú Nga hai mắt tỏa sáng, hoạt bát vui vẻ nói.

Một bên thổ địa tròn to miệng, vẻ mặt kinh ngạc, hẳn còn cho là mình nghe lầm, cái này Phật Môn mọi người lúc nào lái như vậy thả, không chỉ có thu nữ đệ tử, còn Phá Giới ăn chay?

"Thánh Tăng, lão hủ thổ địa miếu đang ở phụ cận, trong miếu cơm bố thí đủ ba vị hương dụng, người xem có phải hay không" Thổ Địa Công đề nghị.

Sắc trời đã tối, Đường Nhạc đối với (đứng) chỗ ở ngược không có ý tứ gì, có thể Tú Nga một cô nương gia, vạn nhất ngủ ở bên ngoài, cảm lạnh làm sao bây giờ.

Suy nghĩ tí mị một phen, Đường Nhạc cũng không có trực tiếp gật đầu đáp ứng, "Thổ địa, không biết trong miếu có thể có rượu ngon thịt ngon?"

"Ách có thượng đẳng Nữ Nhi Hồng, còn có thỏ hoang thịt." Làm một địa phương Thổ Địa Công, mỗi tháng dẫn Thiên Đình bổng lộc, sinh hoạt qua được kêu là một cái dễ chịu, nếu Đường Tăng mở miệng, hẳn cũng không cần phải giấu giếm.

"A di đà phật, thịnh tình khó chối từ, bản đạo sẽ không cự tuyệt, còn làm phiền phiền thổ địa đi trước dẫn đường." Đường Nhạc thu thập xong hành lý, trực tiếp ném cho Tôn Ngộ Không, mà chính hắn cùng Tú Nga đi theo Thổ Địa Công, chậm rãi đi.

"Thảo đặc biệt sao, đây là kia ta đây Lão Tôn đương ngựa sai sử đây!" Tôn Ngộ Không công lấy sau lưng nặng nề hành lý, nhìn đi xa thân ảnh, tức miệng mắng to.

Thầy trò ba người đi tới thổ địa miếu, rất nhanh dâng lên một đồng lửa, Đường Nhạc thủ pháp thành thạo đem thỏ hoang xử lý sạch sẽ, dùng lửa đốt nướng, rất nhanh mùi thơm nức mũi mùi thịt tràn ngập ở cả giữa tự miếu.

"Thánh Tăng, rượu tới." Thổ địa lục soát nửa ngày, từ bên ngoài ôm hai vò phát ra đậm đà mùi rượu Nữ Nhi Hồng đi vào bên trong miếu, "Đây chính là 30 năm Nữ Nhi Hồng, lão hủ một mực không có chịu uống, bây giờ Thánh Tăng đến, tự nhiên muốn rất tốt chiêu đãi một phen."

"Thật là thơm a, cho ta đây Lão Tôn rót đầy một chén." Nghe mùi rượu, Tôn Ngộ Không không nhịn được nói.

"Ngộ Không, người xuất gia muốn tuân thủ Giới Luật, cũng không thể uống rượu a!" Đường Nhạc mắng.

"Sư phụ, người đặc biệt sao hãy chấm dứt việc đó, người nếu có thể uống, ta đây Lão Tôn vì sao không thể uống." Tôn Ngộ Không không thèm để ý Đường Tăng, trực tiếp đem trong chén rượu uống một hơi cạn sạch, hô to một tiếng rượu ngon.

"Sư phụ đã khám phá hồng trần, chính gọi là rượu thịt xuyên tràng qua, Phật Tổ trong lòng lưu, người "

"Lời này của người lừa gạt quỷ đi đi, người nếu là ngăn trở ta đây Lão Tôn, đừng trách ta đây ngày sau ở Bồ Tát trước mặt, đánh người báo nhỏ nói." Có Đường Tăng nhọc nhằn, Tôn Ngộ Không ngược lại cũng không sợ hãi niệm Kim Cô Chú.

"Khục khục, chỉ này một lần, lần sau không được phá lệ a." Nghe vậy, Đường Nhạc trên mặt có nhiều chút không nén giận được, xấu hổ cực kỳ, trong đầu nghĩ, cái này đầu khi từ trước đến giờ nói một không hai, muốn chân truyền vào Bồ Tát trong tai, vậy còn đến?

"Ha ha, Thổ Địa Công, người thật là không có phúc hậu, có rượu có thịt, lại không gọi tới tiểu thần."

Rượu qua tam tuần, một đạo cõi mở thanh âm từ ngoài miếu truyền tới, làm cho mọi người mặt đầy cảnh giác.

Rất nhanh, đang lúc mọi người ánh mắt tò mò hạ, một tên màu da ngăm đen, mặt đầy râu râu, vóc người trung niên khôi ngô nam tử chậm rãi đi vào tự miếu.

"Ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Sơn Thần a." Thổ Địa Công cũng không có kinh ngạc, núi này thần cả ngày chơi bời lêu lổng, thường xuyên đến hẳn ở đây ăn uống miễn phí, hôm nay tới đây, chắc là người được mùi rượu, mới vội vàng chạy tới.

"Người xà này Bàn Sơn Sơn Thần, rất tốt nhân nhả a!" Tôn Ngộ Không lời xé thịt thỏ, miệng đầy mỡ đông, tùy ý nói.

Nghe vậy, Sơn Thần mới phát hiện Tôn Ngộ Không lại đang ở đây, bị dọa sợ đến hẳn là kinh hoàng thất thố, ai cũng biết Tề Thiên Đại Thánh tánh khí nóng nảy, thường thường một lời không hợp liền động thủ.

"Đại Thánh, người không đi Tây Thiên Thủ Kinh, tới đây thổ địa miếu làm chi."

"Ta đây Lão Tôn gặp phải chút phiền toái" Tôn Ngộ Không đơn giản đem buổi chiều Ứng Sầu Giải xảy ra chuyện nói cho Sơn Thần.

"Ai, cái này ngược lại có chút khó làm." Sơn Thần lắc đầu một cái, lạnh lùng nói.

Đường Nhạc âm thầm đánh giá Sơn Thần, tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại chậm rãi nói: "A di đà phật, Sơn Thần không biết có thể hay không đánh thắng được Thổ Địa Công?"

Bị đột nhiên như vậy hỏi một chút, Sơn Thần hơi nghi hoặc một chút, đang yên đang lành hỏi cái này làm gì.

Cái này Đường Tăng dầu gì cũng là Bồ Tát cố ý chiếu cố người, nếu không phải trả lời, nhất định sẽ đắc tội hần.

"Bản Sơn Thần Pháp Lực Vô Biên, đối phó Thổ Địa Công căn bản không phí ra màu xám lực." Sơn Thần hai tay phía sau, chỉ cao khí dương nói.

"Kia đằng vân giá vũ, đối với (đúng) Sơn Thần mà nói, cũng là việc rất nhỏ đi." Đường Nhạc khoe miệng Nhất Tà, trong lòng âm thầm có chủ ý.

Mọi người nghe được câu này, mới bừng tỉnh đại ngộ, minh bạch Đường Tăng đây là có dụng ý khác a!

"Đó là tự nhiên, ô, Thánh Tăng người hỏi cái này làm gì."

Nhận ra được mọi người bất thiện ánh mắt, Sơn Thần hoa cúc căng thẳng, âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong lòng sinh ra một cỗ không rõ dự cảm.

"Nếu Sơn Thần lợi hại như vậy, vậy đi Nam Hải Quan Âm Bồ Tát chuyện này, liền phiền toái các hạ." Đang rầu không người đi Nam Hải, có thể Thượng Thiên có đức hiếu sinh, vậy mà bỗng dưng vắng ra cái Sơn Thần, lần này thật đúng là biết thiên mi chi cấp a!

"Không đi có được hay không?" Sơn Thần khóc không ra nước mắt, cái này tràn đầy đều là động tác võ thuật a, chính mình lại bị Đường Tăng cho hãm hại.

"Đương nhiên có thể, bắt quá ta đây Lão Tôn nhất thời kỹ dương, muốn với Sơn Thần lão ca luận bàn một chút a!" Vừa nói, Tôn Ngộ Không từ trong tai lấy ra Kim Cô Bông, trong lời nói mang theo ý uy hiếp.

Mẫu thân, sớm biết sẽ không tới đây chui từ dưới đất lên mà miếu, cái gì đều không kiếm, còn chọc cho một thân tao, đây gọi là chuyện gì chứ sao.

Nhìn Sơn Thần ánh mắt âm trầm không chừng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Sơn Thần đại ca, bản đạo chính là phụng chỉ thỉnh kinh, nếu là người lần này giúp ta, ngày sau công đức viên mãn đang lúc, cũng có người một phần công lao, cái này mua bán nhưng là kiếm bộn không lỗ a."

Sơn Thần gật đầu một cái, trong đầu nghĩ, Đường Tăng thật cũng không nói sai, đi tranh Nam Hải thì cũng chẳng có gì, lấy trước mắt hần tu vi, chỉ cần nửa ngày là được đến Nam Hải.

"Được, tiểu thần đáp ứng, chỉ hy vọng Thánh Tăng ngày sau không nên quên phần ân tình này."

"Như thế, lại đa tạ Sơn Thần đại ca."

Nói chuyện với nhau xong, Sơn Thần uống một chén rượu, cũng không có chút lưu lại, thời gian cấp bách, hần trực tiếp đằng vân giá vũ, thân ảnh biến mất ở trước mặt mọi người.

Cơm nước no nê, Đường Nhạc tìm nơi sạch sẽ địa phương, ngồi xếp bằng, vừa mới lên cấp kim đan cảnh không lâu, hần còn chưa vững chắc cảnh giới, trong cơ thể linh lực phù phiếm, không khỏi ngày sau lưu lại hậu di chứng, hần chỉ có thể mau sớm vững chắc cảnh giới.

Canh [2]!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thiên Hoàng trưởng lão, thủ đoạn cường ngạnh!

Yên lặng như tờ, bóng đêm mông lung.

Bầu trời điểm đầy chiếu lấp lánh đốm nhỏ, giống như nhỏ vụn Lưu Sa phủ thành Ngân Hà, nằm nghiêng ở màu xanh trên bầu trời, đại địa đã ngủ say, trong không khí xen lẫn mát mẽ gió nhẹ, tự miếu bên ngoài thỉnh thoảng truyền tới mấy tiếng bố cốc điều 'Đỗ quyền - đỗ quyền'. Trầm bổng tiếng kêu.

Một đêm này ngủ rất an ổn, cho đến sáng sớm, Đường Nhạc đột nhiên cảm giác bả vai trầm trọng, hơi tê tê, một cỗ đau đớn để cho hần không nhận được mở mắt.

"Tú Nga?" Trước mắt cái này ảm áp một màn, để cho Đường Nhạc có chút đỡ khóc đỡ cười, lúc này Tú Nga hai tay vòng lấy cổ của hắn, cái trán dựa vào ở trên vai hắn, thông minh giống như mèo một dạng.

Cô nàng này lúc nào ngủ đến trong lòng ngực của hắn, Đường Nhạc chỉ nhớ rõ đầu hôm vẫn còn đang đánh tọa tu luyện, có thể đến sau nửa đêm, liền mơ mơ màng màng ngủ.

"A" bị Đường Nhạc như vậy động một cái, Tú Nga đôi mắt khẽ run, khi nàng mở mắt phát hiện mình quần áo xốc xếch, còn nằm ở Đường Nhạc trong ngực lúc, một tiếng kêu sợ hãi phá vỡ trước mắt yên tĩnh.

"Sư phụ, người tới hôm qua làm gì với ta?" Tú Nga liền vội vàng sửa sang lại áo quần, kiểu cả giận nói.

Ngọa tào, vừa ăn cướp vừa la làng?

Rõ ràng mình là người bị hại, bị cô nàng này nói như vậy, làm chính mình đối với nàng làm ra chuyện gì dường như.

"Oanh, ta đây Lão Tôn tới cũng." Tôn Ngộ Không tới hôm qua ở tự miếu bên ngoài trên cây ngủ một giấc, trời tờ mờ sáng, mới vừa mở mắt, lại nghe được Tú Nga tiếng kêu sợ hãi, hắn còn tưởng rằng kia Tiểu Bạch Long tới đây làm loạn.

"Đại sư huynh, người ngạc nhiên làm gì?" Tôn Ngộ Không một tiếng rống to, sợ Tú Nga giật mình.

"Ta X, không phải người mới vừa rồi quát to một tiếng sao?" Bị người sau trách cứ một tiếng, Tôn Ngộ Không gãi gãi tai khi, kêu la như sấm nói.

Nhưng vào lúc này, hai cổ cường đại khí tức chính lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai, nhanh chóng đến gần!

Tôn Ngộ Không chân mày nhíu chặt, sắc mặt có chút khó coi, phát hiện một phía này nghe sau, liền vội vàng lao ra tự miếu.

"Ngộ Không, thế nào?" Đường Nhạc chưa từng thấy qua Tôn Ngộ Không lộ ra như vậy vẻ mặt, cùng Tú Nga hai mắt nhìn nhau một cái, cũng đi theo lao ra tự miếu.

"Sư phụ không cần kinh hoảng, chẳng qua là hai cái người quen cũ tới."

"Người quen?"

"Là ai muốn ta tộc Trần Tộc Chi Bảo « Phụng Tiên Thánh Điện »?" Đang lúc Đường Nhạc nghĩ hoặc đang lúc, một đạo nhẹ nhàng giọng nữ dễ nghe, từ xa địa phương truyền tới, sau một khắc, một tên cung trang đàn bà xinh đẹp xuất hiện ở ba người trước mặt.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không nói thầm một tiếng hồng bét, không nghĩ tới cái này Đông Hải Long Vương làm việc như vậy không đáng tin cậy, để cho hắn đi mượn « Phụng Tiên Thánh Điện » Quyển 1; quay đầu lại, ngay cả Phụng Hoàng tộc Đại Trưởng Lão cũng cùng nhau mang đến, cái này giới ạ.

"Đại Thánh, điều này cũng tại không được Bản vương a." Đông Hải Long Vương về mặt đưa đám, vô cùng bất đắc dĩ nói.

"Hừ, ta đây Lão Tôn cứ như vậy bị người bán, người còn dám nói không trách người? Kia trách ta rồi!" Tôn Ngộ Không cắn răng nghiêng lợi nói.

« Phụng Tiên Thánh Điện »? Trần Tộc Chi Bảo? Làm cái gì a, Đường Nhạc cũng không biết hết thảy các thứ này đều là Tôn Ngộ Không gây ra.

"Nguyên lai là Tề Thiên Đại Thánh a, năm trăm năm không thấy, người lại còn còn sống." Cung trang nữ tử phụng lông mi khẽ cau một cái, răng cắn chặt chít vang dội, trong mắt lóe không cách nào át chế lửa giận, thật giống như một đầu bị chọc giận mẫu Phụng Hoàng.

Tựa hồ cô gái này cùng Tôn Ngộ Không trong lúc đó, có chút không minh bạch quan hệ.

"Người tới người nào, hãy xưng tên ra." Là thời điểm xoát một lớp tồn tại cảm giác, cũng không thể bị không để ý tới.

Đường Nhạc hô to một tiếng, làm cho cung trang nữ tử giận dữ, lúc nào kim đan cảnh rác rưởi, cũng dám đứng ra nói chuyện với chính mình.

Cố nén nội tâm lửa giận, cung trang nữ tử cười lạnh nói: "Người cái này con lừa trọc, ở đây đâu có người nói chuyện phân?"

"Ai a, ngọa tào." Đường Nhạc cái kia bạo tính khí thoáng cái liền lên đến, hắn rất ghét người khác kêu hắn con lừa trọc, thảo đặc biệt sao, đừng tưởng rằng người rất xinh đẹp, bản đạo cũng không dám đánh người.

Mắng to một tiếng, Đường Nhạc tay cầm Cửu Hoàn Tích Trọng, trong cơ thể linh lực nhanh chóng vận chuyển, muốn chuẩn bị động thủ.

"Sư phụ, con mụ này là Phụng Hoàng tộc Thiên Hoàng Đại Trưởng Lão, thực lực sâu không lường được, người có thể ngàn vạn muốn nhìn được a." Tôn Ngộ Không liền vội vàng ngăn lại Đường Tăng, lên tiếng khuyên giải đạo (nói).

Phụng Hoàng tộc từ tộc trưởng bên dưới, sắp đặt Thiên, Địa, Huyền, U Tứ Đại Trưởng Lão tịch, trong đó thuộc Thiên Hoàng thực lực cao nhất, chính là Tứ Đại Trưởng Lão đứng đầu, coi như là Đông Hải Long Vương, cũng không khỏi không cho nàng mấy phần mặt mũi.

"Không thể nào, còn trẻ như vậy?" Cái này đồ bỏ Thiên Hoàng trưởng lão, có một bộ thon dài yếu điệu như vậy mê người vóc người, Tuyết ngó sen như vậy mềm mại cánh tay ngọc, ưu mỹ tròn trịa thon dài **, mảnh nhỏ gọt bóng loáng bắp chân, hợp với mịn tron mềm, mềm mại ngọc nhuận bằng cơ ngọc cốt, nhìn giống như mười tám tuổi thiếu nữ.

"Người đây sẽ không biết, khi tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, có thể Phản Lão Hoàn Đồng, tùy tiện thay đổi dung mạo, cái này Lão Yêu Bà nhìn tuổi trẻ, trên thực tế không biết là sống bao nhiêu Lão Quái Vật." Tôn Ngộ Không hướng về phía Đường Nhạc lộ tai, nhỏ giọng thì thầm.

"Thì ra là như vậy." Đường Nhạc gật đầu một cái, trong đầu nghĩ, người này thật là không thể xem bề ngoài a, thiếu chút nữa bị bà lão này môn hoa lệ bề ngoài cho lừa gạt.

"Cần rõ, bốn tọa há cho người như vậy chề." Tôn Ngộ Không cùng Đường Nhạc đối thoại, một chữ không lọt vào vào cung trang nữ tử trong tai, người sau cắn răng, mỗi tấc bầm, nàng bình sinh hận nhất người khác gọi nàng Lão Yêu Bà, đây là nàng cấm kỵ.

"A di đà phật, bản đạo chính là Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, vị này mỹ lệ tỷ tỷ, không biết tới đây có chuyện gì?" Bà lão này môn thực lực vô cùng kinh khủng, nếu là mình đắc tội nàng, nhất định sẽ bị nàng một chương vỡ chết.

Cũng không biết như vậy mê muội lương tâm nói láo, sẽ bị sẽ gặp sét đánh a!

Bất kể nói thế nào, trước ổn định cô gái này, nhìn nàng một cái lần này tới, mục đích là vì cái gì.

"Người cái này con lừa trọc, nói chuyện nhưng thật ra vô cùng nghe được, so với cái này thói hầu tử phải hiểu lễ phép, bốn tọa lần này tới, chủ nếu là bởi vì tiêu cô nương này." Cung trang nữ tử chỉ Tú Nga, chậm rãi nói.

"Tú Nga?" Đường Nhạc không biết Tú Nga cùng Phượng Hoàng tộc có gì liên lạc, chẳng lẽ nàng là Phượng Hoàng tộc người?

Ngoa tào, chẳng lẽ bản đạo ngũ một đầu mẫu Phượng Hoàng?

"Không sai, tiêu cô nương này người mang hiếm thấy Xích Viêm linh căn, nếu là nàng nguyện ý gia nhập Phượng Hoàng tộc, bốn tọa dễ thân cận từ hướng dẫn nàng tu luyện, mà còn « Phượng Tiên Thánh Điển » cũng có thể để cho tu luyện." Cung trang nữ tử ném ra rất nhiều mê người điều kiện, giọng thành khẩn nói.

"Sư phụ, ta nên làm cái gì à?" Tú Nga có chút gấp, tay chân luống cuống đạo (nói).

"Chuyện này người được tự làm chủ, sư phụ cũng giúp không người." Đường Nhạc là đối với (đúng) con mụ này không có vẻ hảo cảm, thảo đặc biệt sao, một ngụm một câu con lừa trọc, còn nói thuận mồm là không.

"Tú Nga, ta đây Lão Tôn nói thật, người người mang Xích Viêm linh căn, là kỳ tài ngút trời, ta đây Lão Tôn ở ngày sau trong tu luyện sợ là giúp không người, mà Phượng Hoàng tộc có được rất nhiều tài nguyên tu luyện, Hỏa Thuộc Tính công pháp cùng Linh Quyết càng là không đếm xuể, đem tới lợi xác, thân hóa phượng thể, cũng khó nói."

Tôn Ngộ Không nói bóng gió nói rất rõ ràng, cá nhân hẳn là hy vọng Tú Nga gia nhập Phượng Hoàng tộc, dù sao mình không thể ích kỷ, trễ nải nhân gia tiền đồ!

"Ta nếu không phải gia nhập Phượng Hoàng tộc đây?" Tú Nga cân nhắc hồi lâu, cân đối môi hướng về phía cung trang nữ tử nói.

"Đương nhiên, bốn tọa cũng không miễn cưỡng người, bất quá Xích Viêm linh căn đối với (đúng) ta tộc vô cùng trọng yếu, người nếu không phải nguyện ý, bốn tọa chỉ có thể cưỡng ép tước đoạt bên trong cơ thể người Xích Viêm linh căn, sau chuyện này cũng sẽ cấp cho người một ít bồi thường."

Canh thứ ba!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nhịn đau ly biệt, tái chiến Ngao Liệt!

"Thế nào, làm ra quyết định sao?" Cung trang nữ tử nhìn Tú Nga lưỡng lự đáng vẻ, liền mở miệng thúc giục.

Ở giữa thiên địa này, không biết bao nhiêu người tể phá cúi đầu muốn gia nhập Phụng Hoàng tộc, tiểu cô nương này đã vậy còn quá không biết điều, chờ một hồi nài nỉ nếu là lên tiếng cự tuyệt, chính mình lại quyết định thật nhanh, trực tiếp tước đoạt trong cơ thể nàng Xích Viêm linh căn.

Đến lúc đó, coi như là Tôn Ngộ Không cũng không dám tùy tiện ngăn trở chính mình, trừ phi hắn muốn cùng Phụng Hoàng tộc khai chiến.

Nhìn cung trang nữ tử không nghĩ ngợi gì nữa ánh mắt, Tú Nga tâm lý rõ ràng, một khi chính mình cự tuyệt, tất nhiên không có kết quả tốt, chẳng thuận thể đáp ứng nàng, đợi đến ngày sau có đầy đủ thực lực, sẽ rời đi cũng không muộn.

"Ta với ngươi đi Phụng Hoàng tộc" Tú Nga gật đầu đáp ứng nói.

"Tiểu cô nương, ngươi làm ra một cái rõ ràng lựa chọn." Cung trang nữ tử đối với (đúng) tiểu cô nương này lựa chọn, cảm thấy rất hài lòng.

"Sư phụ, ta không nỡ bỏ ngươi." Tú Nga lao vào Đường Nhạc trong ngực, trong mắt hiện lên nước mắt, quỳ rũ mê người bộ dáng, để cho người không nhìn được ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

Cảm giác trong ngực người ngọc thân thể mềm mại khẽ run, Đường Nhạc tay trái vòng lấy vậy không kham một nắm eo thon, cúi đầu nghe vẻ này nhân nhật thoảng thoảng.

"Tú Nga, ta cũng không nỡ bỏ ngươi." Đường Nhạc an ủi: "Đi Phụng Hoàng tộc, ngươi phải cố gắng tu luyện, chỉ có bản thân mạnh mẽ, người khác mới sẽ kiêng kỵ ngươi, ngươi phải nhớ kỹ, trừ sư phụ, ai cũng không thể khi dễ ngươi."

"Phốc xuy."

Tú Nga tự nhiên cười nói, sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, phần quyền không ngừng nện Đường Nhạc ngực, cuối cùng đem cái trán dán chặt ở đó bèn chắc trên ngực, thanh âm nhu nhược đạo (nói): "Ngốc, sẽ lời ngon tiếng ngọt dỗ ta vui vẻ."

"Một ngày nào đó, sư phụ hội chân đạp Thất Sắc Tường Vân, người khoác Ngũ Thái Thánh Y, quang minh to lớn đi Phụng Hoàng tộc tìm ngươi, đến lúc đó, nếu là dám có người ngăn trở, bản đạo thấy một cái giết một cái."

"Đến lúc đó, ngươi muốn kết hôn ta!" Tú Nga vẻ mặt hạnh phúc đạo (nói).

"Ta mới không lập gia đình ngươi thì sao, xấu cự!"

Không chờ Tú Nga đáp lời, không trung cung trang nữ tử thấy phía dưới hai người khanh khanh ta ta, nàng tự nhiên nhìn ra tiểu cô nương này đã không phải là tám thân xử nữ, chắc là cho Đường Tăng.

Không nghĩ tới cái này nhìn người hiền lành Đường Tăng, trên thực tế chính là cái không hơn không kém Dâm Tăng.

"Con lừa trọc, các ngươi ôn tồn đủ chưa?" Cung trang nữ tử không nhìn được nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc cũng không nhìn được nữa, trực tiếp tức miệng mắng to: "Mẹ, ngươi một cái thiếu thích Lão Yêu Bà, còn đặc biệt sao không về không, ta hai người phải làm gì chuyện, cùng ngươi có gì liên quan, Lão Tử không chửi ngươi mấy câu, ngươi có phải hay không còn muốn với thái dương vai sòng vai." "

"Tìm chết." Một cái kim đan cảnh rác rưởi, cũng dám như vậy nhục mạ mình, cung trang nữ tử dầu gì cũng là Phụng Hoàng tộc Đại Trưởng Lão, dưới mắt không cho cái này Dâm Tăng một chút giáo huấn, thật đúng là cho là nàng chỉ là một bình hoa.

"Muốn thương tôn sư phụ ta, hỏi qua ta đây Lão Tôn không có." Một bên Tôn Ngộ Không đã sớm xem cái này Lão Yêu Bà không vừa mắt, chẳng qua là không có cơ hội ra tay.

"Tôn Ngộ Không, ngươi đừng tưởng rằng bốn tọa không dám ra tay với ngươi." Thấy Tôn Ngộ Không bảo vệ Đường Tăng, cung trang nữ tử biết rõ mình không thể nào thuận lợi, chỉ có thể xóa bỏ.

"Lão Yêu Bà, ngươi có bản lĩnh tự ra tay, có tin hay không ta đây Lão Tôn liều mạng trọng thương, cũng phải nhường ngươi chết ở đây." Tôn Ngộ Không cũng không có bị cung trang nữ tử một câu nói, liền bị dọa sợ đến lùi bước, qua nhiều năm như thế, hắn vẫn thật là chưa sợ qua người nào.

"Ngươi" cung trang nữ tử bị tức á khẩu không trả lời được, nếu là thật bức bách Tôn Ngộ Không, xui xẻo nhất định là chính mình, một điểm này nàng hết sức rõ ràng.

"Thiên Hoàng trưởng lão ước chừng phải nghĩ lại a, ngươi nếu thật lựa chọn động thủ, đến lúc đó, sợ là Phụng Hoàng tộc tộc trưởng bảo hiểm tất cả không ngươi." Đông Hải Long Vương biết rõ Tôn Ngộ Không tính khí, không khỏi sợ hãi tình huyền não không thể tách rời ra, lại mau mau lên tiếng khuyên giải.

"Hừ." Cung trang nữ từ lạnh rên một tiếng, lại không nói gì nữa.

Triền miên thật lâu sau, Tú Nga rời đi Đường Nhạc trong ngực, lưu luyến đạo (nói): "Ta sau khi đi, ngươi cũng đừng quên ta."

"Tiểu cô nương, thể gian nam tử phần nhiều là người bạc tình bạc nghĩa, ta khuyên ngươi thừa dịp còn sớm quên hẳn." Thấy hai người nói xong, cung trang nữ từ lập tức làm phép, hướng về phía Tú Nga bỗng dừng một chút, người sau thân thể lại không bị khống chế chậm rãi bay lên không.

Nhìn kiều diễm ướt át mỹ nhân, tình này đến mức gương mặt ngay cả nàng đều có chút hâm mộ, thật là tiện nghi kia Dâm Tăng.

"Cùng ta rời đi." Cung trang nữ từ ôn nhu nói.

Mặc dù nàng nhìn Đường Tăng không vừa mắt, nhưng đối với tiểu cô nương này quả thật rất là thích.

"Ừ" Tú Nga gật đầu một cái.

Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn dần dần biến mất ở chân trời bóng lưng, hô lớn: "Tú Nga, ngươi nhất định phải chờ ta!"

"Đại Thánh, Bản vương còn có việc liền đi trước một bước." Đắc tội Tôn Ngộ Không, Đông Hải Long Vương quyết định vẫn là chạy mau đường.

Không chờ Tôn Ngộ Không đáp lời, Đông Hải Long Vương thân ảnh đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

"Mẹ, coi như ngươi chạy nhanh, số nợ này, ta đây Lão Tôn sớm muộn phải tính với ngươi." Tôn Ngộ Không thầm mắng một tiếng, lúc này tâm tình của hắn vô cùng khó chịu.

"Hai tình như là lâu dài lúc, há lại ở sớm sớm chiều chiều." Thổ Địa Công lúc này không biết từ nơi nào đột nhiên đứng tới, linh hoạt kỳ ảo thanh âm sợ Đường Nhạc giật mình.

"Ngọa tào, Thổ Địa Công, ngươi mới vừa rời đi đâu."

"Ai, lão hủ mới vừa rời một mực trốn ở dưới đất a." Thổ Địa Công giờ phút này cũng cảm giác đỏ mặt, tựa hồ mình cũng quá không đủ nghĩa khí.

Nói cho cùng hay là thực lực không đủ, nếu là mình thực lực đủ cường đại, hôm nay cũng sẽ không khiến lão kia Yêu Bà tùy tiện mang theo Tú Nga rời đi, Đường Nhạc biết rõ, lão kia Yêu Bà là kiêng kỵ Tôn Ngộ Không, cho nên không có ra tay với chính mình.

Thiên Hoàng trưởng lão đứng không, một ngày nào đó, bản đạo muốn cho ngươi là hôm nay lời nói, bỏ ra thể tham đại giới!

Ứng Sầu Giản, Thánh Long hồ.

Đường Nhạc một thân một mình nằm ở trên cỏ, ngẩng đầu nhìn bầu trời, tâm thúy đồng tử tràn đầy kiên nghị.

"Sự phụ, cái này Tiểu Bạch Long chỉ sợ sẽ không tùy tiện đi ra, nhìn dáng dấp chỉ có thể chờ đợi Sơn Thần đi tới Quan Âm Bồ Tát, mới có thể giải quyết chuyện này a."

"Ngộ Không, ngươi đem Kim Cô Bồng trở nên lớn, không ngừng khuấy động nước hồ, các loại (chờ) kia Tiểu Bạch Long không kiên nhẫn, tự nhiên sẽ đi ra." Đường Nhạc đề nghị.

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, cho là cái chủ ý này có thể được, lại đằng vân giá vũ, bay lên bầu trời, ở trong hồ nước, tương biến lớn lên biến lớn Kim Cô Bồng đưa vào trong hồ không ngừng khuấy động.

Rất nhanh trong hồ nước xuất hiện vòng xoáy khổng lồ, mà đáy hồ ưu tai du tai nghỉ ngơi Tiểu Bạch Long đột nhiên cảm thấy một trận choáng váng, khi hắn mở mắt, lại phát hiện chung quanh nước hồ không ngừng xoay tròn, hắn cung điện lúc này cũng bị trong nháy mắt sụp đổ.

"Điện hạ, việc lớn không tốt, kia đầu khi lại tới" một tên quân tằm liền lăn một vòng, vội vội vàng vàng chạy tới, hô lớn.

"Vội cái gì, Long Cung không có có thể tái tạo, có thể mệnh không có, chẳng phải xong đời?" Ngao Liệt cố nén tức giận, hắn cũng rất muốn đi ra ngoài tìm Tôn Ngộ Không tính sổ, nhưng hắn không ngốc, biết rõ mình không phải Tôn Ngộ Không đối thủ.

Người sau sợ đi làm như thế, chính là biết rõ trong nước không phải mình đối thủ, lúc này mới ý nghĩ nghĩ cách, bức bách chính mình đi ra ngoài cùng hắn quyết chiến.

"Ta đây Lão Tôn cũng không tin, ngươi có thể một mực nhìn xuống đi." Thấy Tiểu Bạch Long còn không ra, Tôn Ngộ Không tăng nhanh tốc độ xoay tròn, lúc này đáy hồ binh tằm tướng cá đều đã bị chơi đùa gần chết.

Ngao Liệt mới vừa đi mấy bước, trực tiếp trọng tâm không vững, té lảo đảo trên đất, té chó ăn cứt.

"Cái này chết hầu tử, lại còn coi bốn điện đừng sợ hắn." Không thể nhìn được nữa bên dưới, Tiểu Bạch Long hóa thành bản thể, biến thành ngàn trọng Long Khu, nổi giận gầm lên một tiếng, vọt thẳng nổi trên mặt nước mặt.

Tôn Ngộ Không thấy Tiểu Bạch Long rút cuộc đi ra, lộ ra một cái nụ cười đắc ý, trong đầu nghĩ, sư phụ phương pháp quả nhiên không để ý dùng, trước hấn làm sao lại không nghĩ tới đây!

Canh thứ tư! Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hàng phục Ngao Liệt, Bò Tát tới!

"Tôn Ngộ Không, bốn điện cùng người ngày xưa không oán, ngày nay không thù, cần gì phải dồn ép không tha?" Tiểu Bạch Long bị tức phổi đều nổ, không phải là ăn một Bạch Mã, còn như chữ sao.

Tiểu Bạch Long ở ven hồ lắc mình một cái, biến ảo thành một tên tuấn mã tuyệt luân Mỹ Nam Tử!

Hắn có được một tấm thanh tú mà lãnh đạm dung mạo, tuấn mã gương mặt, lông mi thật dài khẽ run, uốn thẳng sống mũi môi sắc đỏ tươi Nhiên, một thân sạch sẽ áo trắng càng làm nổi bật lên hấn cao ngất vóc người.

"Ngọa tào, cái này Tiểu Bạch Long lại đẹp trai như vậy!" Đường Nhạc có chút ghen tị Tiểu Bạch Long tuấn mã, cũng còn khá ngày sau hàng này biến ảo thành Bạch Long Mã, nếu không cái này Tây Thiên Thủ Kinh trên đường gặp mỹ nữ, vẫn không thể bị hấn trêu đi?

Long tính bản đảm, cái này Tiểu Bạch Long cũng không ngoại lệ, nếu là gặp mỹ nữ, lại ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, vậy cùng thái giám có gì khác biệt?

"Oanh, người không phải tại bậc này đợi Tây Thiên Thủ Kinh người hữu duyên sao? Còn không mau tới bái kiến sư phụ." Tôn Ngộ Không hét lớn.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long chân mày nhíu chặt, liếc về Đường Tăng liếc mắt, trong đầu nghĩ, người này nhìn ốm yếu, có thể tu vi ngược lại không tục, lại là Kim đan sơ kỳ.

Có thể chút tu vi này hấn Ngao Liệt còn nhìn không thuận mắt, chính mình dầu gì cũng là Tây Hải Long Vương Tam thái tử, nếu là nghe theo Đường Tăng sai khiến, đây nếu là truyền đi, vẫn không thể bị người trò cười.

"Hừ, bốn điện nếu là không muốn chứ?"

Tây Thiên Thủ Kinh, đường đi xa xôi, dọc theo đường đi yêu ma quỷ quái hoành hành tàn phá, thậm chí ngay cả hấn đều kiêng kỵ, hấn ở nơi này Thánh Long hồ tiêu dao tự tại, dựa vào cái gì muốn đi bảo vệ Đường Tăng, chịu hết trắc trở.

"A di đà phật, người nếu không muốn, có thể đừng trách bản đạo ra tay với người." Đường Nhạc sắc mặt có chút khó coi, nghĩa phần diện ung nói.

Mẫu thân, có thể bảo vệ bản đạo Tây Thiên Thủ Kinh, là người tám đời đã tu luyện có phúc, lại còn dám cự tuyệt, xem ra không cho Tiểu Bạch Long chút dạy dỗ, lại còn coi hấn Đường Nhạc là bần nặc.

"Ha ha, chết cười bốn điện!" Nghe vậy, Tiểu Bạch Long phùng phịch, cười miệng toe toét, chính là kim đan cảnh tu vi, còn dám khiêu khích chính mình, thật là sống không nhẹn được.

Thấy mình bị khinh bỉ, Đường Nhạc thừa dịp Tiểu Bạch Long phình bụng cười to, trực tiếp lựa chọn đánh lén, đi lên chính là một cước.

Tiểu Bạch Long cũng không ngờ tới Đường Nhạc lại hội đánh lén, cho nên không có một tia phòng bị, bị hung hăng mà đá trúng một cước, thân thể giống như đứt dây, trên không trung vạch qua một đạo ưu mỹ độ cong, 'Phanh' một tiếng, té lăn trên đất, lúc này hấn chặt vật không đứt.

"Ngộ Không, theo sư phụ đồng loạt ra tay." Đường Nhạc hiển nhiên không tính cho Tiểu Bạch Long thờ dốc cơ hội, dự định nhất cổ tác khí, đánh hấn gần chết, hảo hảo dạy hấn làm người.

"Oanh, ăn ta đây Lão Tôn một gậy." Ngộ Không gạt đầu một cái, huy động Kim Cô Bổng, thân ảnh như điện chớp, sau một khắc xuất hiện ở Tiểu Bạch

Long trước mặt, không ngừng gõ hấn.

"Đường Tăng nguoi đặc biệt sao giờ trò lừa bịp, bốn điện muốn "

"Ta đặc biệt sao cho nguoi cười, cười nữa một cái thử xem." Đường Nhạc hướng về phía Tiểu Bạch Long tuần mỹ khuôn mặt, một trận đấm đá, không chút nào nương tay, đáng đập đẹp trai cũng là một loại tội a.

Coi như Tiểu Bạch Long lợi hại hơn nữa, cũng không chịu được Đường Tăng cùng Tôn Ngộ Không hai người liên thủ, trên mặt đất suốt bị hành hung mười phút, nếu không phải Đường Nhạc đánh tới tay chuột rút, phỏng chừng còn sẽ không dừng tay.

"Khác (đừng) đừng đánh, bốn điện phục." Tiểu Bạch Long tuần mỹ gương mặt đã sớm sưng mặt sưng mũi, nào còn có mối vừa rồi uy phong.

Thảo đặc biệt sao, đánh người không đánh mặt, cái này Đường Tăng cũng không biết thế nào, với nỗi điên tựa như, hướng về phía hấn khuôn mặt chính là một bữa bạo chùy, cái này sau này nếu là hủy dung, làm sao còn câu dẫn phụ nữ đài hoàng.

"Phục nguoi tê dại, nhìn nguoi heo này đầu dạng, liền biết nguoi không phục, Ngộ Không, sư phụ lại không để cho nguoi ngừng tay." Đường Nhạc giãy dụa cổ tay, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Cho sư phụ hung hấn đánh, đánh vào chỗ chết."

"Ta đây Lão Tôn cái này làm theo." Thật lâu không có đánh như vậy thoải mái, cái này Long Tộc bản khác chuyện không có, chính là kháng đánh a!

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long vẻ mặt đơ đăm, khóc không ra nước mắt, cái này gòi a, bốn điện bộ dáng này, cũng không phải bị nguoi cho đánh, trời a, ai tới mau cứu ta.

"Chậm"

Tôn Ngộ Không đang chuẩn bị động thủ, lại đột nhiên nghe được Đường Tăng ngăn lại.

Bị đánh vô cùng thâm Tiểu Bạch Long vừa nghe, nội tâm cái kia kích động a, nguoi đặc biệt sao rốt cuộc lương tâm phát hiện, quá tốt, chính mình rốt cuộc không cần bị đòn.

Đang lúc Tiểu Bạch Long mừng rỡ như điên, nội tâm hoan hô thời điểm, Đường Tăng câu nói tiếp theo, để cho hấn tâm thoáng cái chìm đáy cốc.

"Chính gọi là đánh nhau dùng gạch ư, chiếu khuôn mặt ư, ư không chết ở ư, ư chết cũng." Đường Nhạc khoe miệng Nhất Tả, cười tủm tỉm nói: "Ngộ Không a, nếu không có gạch, nguoi sẽ dùng tay thay thế đi."

"Hắc hắc, sư phụ, ngài chỉ nhìn được rồi." Tôn Ngộ Không lập lòe cười một tiếng, đưa tay phải ra, hướng về phía Tiểu Bạch Long không có hảo ý đi tới.

Thấy vậy, Tiểu Bạch Long tê liệt ngã xuống trên đất, không ngừng lui về phía sau, miễn cưỡng nặn ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười: "Đây đều là hiểu lầm, hiểu lầm a."

Không thèm để ý hàng này, hấn mới vừa ở còn rất chánh, tại hấn Tôn Ngộ Không trước mặt điều vô dương oai, lúc này muốn cầu tha, nào có dễ dàng như vậy.

"Hiểu lầm là không? Ta đặc biệt sao cho nguoi hiểu lầm." Tôn Ngộ Không hạ thủ không nhẹ không nặng, trực tiếp đưa tay hung hấn phiến hấn một bạt tai.

"Tôn Ngộ Không, nguoi đặc biệt sao không nên quá mức phân, bức bách bốn điện, ta "

"Ba."

"Bức bách, nguoi đặc biệt sao thì phải làm thế nào đây, Ủ'?"

"Ba."

"Tê dại, bốn điện "

"Ba."

"Ta đây Lão Tôn cho nguoi chánh, lại chánh a."

"Ba."

"Ồ ô, đại ca, ta sai, ta cũng không dám nữa." Tiểu Bạch Long lúc này hoàn toàn phục, cái này Tôn Ngộ Không mềm không được cứng không xong, với hấn nói phải trái, đơn thuần tự mình chuốc lấy cực khổ, lại như vậy bị hấn đánh xuống, chính mình thật là liền hủy dung.

Tôn Ngộ Không có thể không để mình bị đẩy vòng vòng, không có sư phụ mệnh lệnh, hấn cũng sẽ không dừng tay, mà còn hấn luyện Kim Cương Bát Hoại thần công, đã sớm Vô Kiềm Bất Tội, đao thương bất nhập, căn bản sẽ không cảm thấy mệt mỏi.

Trên thực tế hắn đã hạ thủ lưu tình, nếu là vận dụng toàn lực, một chiêu là có thể đem Tiểu Bạch Long đánh bay.

Thấy Tôn Ngô Không thờ ơ không động lòng, Tiểu Bạch Long lệ rơi đầy mặt, kỳ Nhiên rơi lệ, không tự chủ được đưa mắt về phía Đường Tăng, khổ cầu khẩn nói: "Sư phụ, ta sai, ta nguyện ý đảm bảo người Tây Thiên Thủ Kinh a!"

"Ừ? Bần đạo thế nào cảm giác người không đủ chân thành à?" Thấy Tiểu Bạch Long hoàn toàn phục mềm, Đường Nhạc cảm thấy hết sức hài lòng, sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế, uống công bị khổ nhiều như vậy, thật là sống nên.

"Chân thành, tuyệt đối chân thành a, sư phụ, ta đối với người tâm trời đất chứng giám a." Tiểu Bạch Long kích động liền vội vàng gạt đầu, thấy Đường Tăng vẫn còn ở do dự, lại nói với Tôn Ngô Không: "Đại sư huynh, xem ở Quan Âm Bồ Tát mặt mũi, người giúp ta với sư phụ van nài a."

Đối với cái này, Tôn Ngô Không thật cũng không cự tuyệt, dù sao Tiểu Bạch Long là bị Quan Âm Bồ Tát chỉ ý, bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, bất kể nói thế nào, Quan Âm Bồ Tát mặt mũi vẫn là phải cho.

"Sư phụ, người tạm tha Tiểu Bạch Long đi." Tôn Ngô Không xin tha cho hắn đạo (nói).

Lúc này bờ hồ dâng lên một mảnh Kinh Nhu sương mù, dãy núi bị xúc lên một tầng nhu hòa nhu bạch sắc, trắng phau phau sương mù sắc đem hết thảy thối phong mông lung mà mê huyễn.

Quan Âm Bồ Tát biết được sự tình ngọn nguồn, lại theo Sơn Thần cùng chạy tới, khi nàng phát hiện Tiểu Bạch Long thoi thóp lúc, vội vàng lên tiếng ngăn trở.

"Đường Huyền Trang, xem ở bốn tọa mặt mũi, liền vòng qua Tiểu Bạch Long lần này đi."

"Ô ô, Bồ Tát, người rút cuộc đến, bốn điện sắp bị Đường Tăng đánh chết." Nghe được Quan Âm Bồ Tát thanh âm, Tiểu Bạch Long nội tâm trở nên kích động, mau mau tổ khổ đạo (nói).

Ngượng ngùng, sờ đi đôi mới muộn, là bởi vì buổi trưa hôm nay có người nói ta đáng đáp đẹp trai, ta nghĩ một buổi chiều, rút cuộc là người nào đem tin tức này tiết lộ ra ngoài!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim châu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Giải quyết tranh chấp, Ngô Không đặc ý!

"Đường Huyền Trang, quả thật như thế sao?" Vạn vạn không nghĩ tới, cái này Đường Tăng như vậy lòng dạ ác độc, Quan Âm Bồ Tát kiểu giận một tiếng, dò hỏi.

Mẫu thân, cái này Tiểu Bạch Long còn dám tố cáo, là thời điểm biểu diễn chân chính diễn kỹ!

Đối mặt Quan Âm Bồ Tát bất thiện ánh mắt, Đường Nhạc đôi môi khẽ run lên, hốc mắt có nước mắt lóe lên, ủy khuất nói: "Quan Âm tỷ tỷ đừng nghe cái này Tiểu Bạch Long nói bậy nói bạ, bần đạo thực lực nhỏ, sao là hắn đối thủ."

Nghe vậy, Quan Âm Bồ Tát gạt đầu một cái, Đường Tăng nói không tệ, hai người cánh giới chênh lệch khác xa, căn bản không phải là một cấp bậc, nghĩ đến là Tiểu Bạch Long nghĩ (muốn) tranh thủ chính mình đồng tình, lúc này mới hồ ngôn loạn ngữ.

"Đường Tăng, người đặc biệt sao ăn nói bừa bãi, rõ ràng là người cùng Tôn Ngô Không hai người liên thủ, đem bốn điện đánh cho thành bộ dáng này." Thấy Đường Tăng không thừa nhận, Tiểu Bạch Long hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, còn không có gấp qua da mặt dày như vậy hòa thượng.

"A di đà phật, người xuất gia không nói dối, bần đạo vô duyên vô cớ, như thế nào lại ra tay đánh người, rõ ràng là người muốn ăn Đường Tăng thịt, ý đồ đối với ta gây rối, Ngô Không vì bảo vệ ta, mới vạn bất đắc dĩ mới ra tay đưa người đã thương." Đường Nhạc mặt không đỏ tím không đập, lãnh đạm nói.

"Tôn Ngô Không, Đường Huyền Trang nói tới có thể là thật?"

Quan Âm Bồ Tát tự nhiên không thể nghe từ Đường Tăng lời của một bên, là công bình công chính, chỉ có thể chứng thực cùng Tôn Ngộ Không.

"Cái này" Tôn Ngộ Không hơi lúng túng một chút, cũng không thể không chớp mắt nói bừa đi.

Bất đắc dĩ, đưa mắt về phía Đường Tăng, thấy người sau cho hắn một cái tự thu xếp ổn thỏa ánh mắt, Tôn Ngộ Không cả người run lên, nghĩ tới kia ác độc Kim Cô Chú, hắn liền cảm thấy lòng vẫn còn sợ hãi.

"Khụ, sư phụ nói câu câu là thật, cái này Tiểu Bạch Long to gan lớn mật, cũng còn khá Bồ Tát ngài tới kịp lúc, nếu không hậu quả khó mà lường được a!" Tôn Ngộ Không nói bừa cũng không đã thảo cáo, nói với lời thật tựa như.

Nhìn Tôn Ngộ Không thành kính ánh mắt, Quan Âm Bồ Tát trong lòng âm thầm có quyết định.

"Mẹ con chim, hai người các ngươi liên hợp lại hại ta, bốn điện với ngươi liều mạng." Thẹn quá thành giận hạ, Tiểu Bạch Long cần phải làm bộ nhằm phía Đường Tăng.

"Cần rồi, lại dám ở điện tiền bốn tọa công khai ra tay." Vốn là đối với (đúng) cái này Tiểu Bạch Long ấn tượng không tệ, chuẩn bị đối với hắn ngoài vòng pháp luật khai ân, không giúp đỡ truy cứu, nhưng là cái này Tiểu Bạch Long việc làm, quả thực để cho nàng lòng nguội lạnh.

"O kìa, Quan Âm tỷ tỷ cứu mạng a, cái này Tiểu Bạch Long điên." Đường Nhạc nhắc chân chạy, để cho Tiểu Bạch Long uống công vô ích, té chó ăn cứt, cực kỳ chật vật.

Quan Âm Bồ Tát bỗng nhiên ra tay, một đóa hoa sen vàng trống rỗng xuất hiện, như lưu tinh vạch qua chân trời một dạng hướng về phía Tiểu Bạch Long bay vút đi.

"Phốc "

Tiểu Bạch Long coi như nhục thân mạnh hơn đi nữa, cũng gánh không được Quan Âm Bồ Tát công kích như vậy a!

Một bên Đường Nhạc thấy Tiểu Bạch Long học máu, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, trong đầu nghĩ, đây chính là Long Huyết a, cũng không thể lãng phí.

Đường Nhạc vội vàng từ trong hành lý lấy ra dùng để hóa duyên Bát, đi tới Tiểu Bạch Long trước mặt, chậm rãi ngồi xuống, chậm rãi nói: "Đến, hướng trong này nhà."

"Phốc xuy."

Tức giận công tâm bên dưới, Tiểu Bạch Long lại là phun ra một ngụm tinh huyết, lúc này sắc mặt hắn trắng bệch, mặt xám như tro tàn.

Có thể Đường Nhạc chính là vui vẻ phi thường cao hứng, long huyết này thiên kim khó cầu, có thể dưới mắt hắn chính là có tràn đầy một đại chén Long Huyết, lần này thể kiếm đại.

"Đường Tăng, đây là bốn điện tinh huyết, ngươi nhanh trả lại." Tiểu Bạch Long hữu khí vô lực nói.

"Không cho, ngược lại ngươi cũng không kém điểm này Long Huyết." Nếu đến Đường Nhạc trong tay, nào có trả lại đạo lý.

"Tiểu Bạch Long, ngươi làm nhiều việc ác, vốn nghiêm túc xử lý, niệm tình ngươi còn còn tấm bé, bốn tọa cho ngươi một cái lấy cơ hội, ngày sau ngươi chính là Đường Huyền Trang tọa kỵ, hộ tống Đường Huyền Trang Tây Thiên Thủ Kinh, tu thành chính quả sau, bốn tọa lại trả lại ngươi tự do thân." Quan Âm Bồ Tát thanh âm như trăm Tước linh chim như vậy uyển chuyển thanh thúy, vô cùng dễ nghe.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long bĩu môi một cái, sắc mặt âm trầm, thảo đặc biệt sao, lại để cho bốn điện trở thành Đường Tăng tọa kỵ, bắt quá trong lòng hắn rõ ràng, nếu là chính mình cự tuyệt, chỉ sợ là không thấy được ngày mai thái dương.

"Đa tạ Bồ Tát ngoài vòng pháp luật khai ân, Ngao Liệt nguyện ý biến ảo thành tọa kỵ." Tiểu Bạch Long quỳ dưới đất, chậm rãi nói.

"Như thế tốt lắm." Vừa nói, Quan Âm Bồ Tát mềm mại đầu ngón tay từ Ngọc Tĩnh Bình bên trong lấy ra một cây cành liễu, cách không hướng về phía Tiểu Bạch Long nhẹ nhàng phất một cái, chỉ là trong nháy mắt, người sau thương thế lại khôi phục như lúc ban đầu.

Thấy vậy, Tiểu Bạch Long sinh lòng cảm kích, rất thức thời biến ảo thành một khí vũ hiện ngang Bạch Long Mã.

"Oanh, Bồ Tát chạy đâu, ta đây Lão Tôn có câu mẫu thân bán nhóm, không biết có nên nói hay không." Tôn Ngộ Không thấy Quan Âm chuẩn bị làm phép rồi đi, lại hét lớn một tiếng.

"Ngươi cái này Bát Hào, có lời gì nói." Quan Âm Bồ Tát nhìn thấy Tôn Ngộ Không liền cảm thấy trở nên đau đầu, nàng cũng là cầm cái này Bát Hào không có biện pháp.

Tôn Ngộ Không nghĩ tới trên đầu Khẩn Cô, lửa giận trong lòng tất cả xông tới, mắng to: "Bồ Tát, ta đây Lão Tôn ngày thường tôn trọng ngươi, có thể ngươi vì sao ở trên đầu ta đeo lên một bộ Khẩn Cô, còn dạy sư phụ ta niệm cái gì Kim Cô Chú, hôm nay Bồ Tát nếu không phải cho ta đây Lão Tôn một câu trả lời, cũng đừng trách ta đi Phật Tổ trước mặt, vạch tội ngươi một quyền."

Quan Âm Bồ Tát khẽ mỉm cười, giả bộ tức giận, nói: "Ngươi cái này đầu khi, thật vô lễ, còn nghĩ tới Phật Tổ trước mặt chê bỗ tọa."

"Hắc hắc, Bồ Tát đừng nóng giận, ta đây Lão Tôn đây không phải là giận nha, Bồ Tát tâm địa thiện lương, bằng không cho ta đây Lão Tôn ăn lót dạ thường?" Tôn Ngộ Không nào dám trách tội Quan Âm Bồ Tát, sợ dĩ nói như vậy, là vì vớt điểm chỗ tốt mà thôi.

Cần nhắc một phen, Quan Âm Bồ Tát thật cũng không cự tuyệt, lần nữa dùng Ngọc Tịnh Bình bên trong cành liễu phất một cái, sau một khắc, Tôn Ngộ Không lại cảm giác sau ót nhiều cái gì.

"Cái này ba cái cứu mạng lông tơ, không phải vạn bất đắc dĩ, không thể tùy tiện sử dụng, ngươi thiết yếu nhớ." Quan Âm Bồ Tát mới vừa nói xong, lại chân đạp Ngũ Thái Tường Vân, biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

"Ngộ Không a."

"Ừ?"

Đang chìm ngâm ở trong vui mừng Tôn Ngộ Không, nhìn thấy Đường Tăng không có hảo ý đi tới, cảm thấy nghi hoặc.

"Không biết kia ba cái cứu mạng lông tơ, có thể hay không cho sư phụ một cây?" Đường Nhạc con mắt híp lại, mặt dày nói.

"Cái này" Tôn Ngộ Không do dự, tê dại, cái này Đường Tăng còn đặc biệt sao có xấu hổ hay không, chính mình nếu là không cho hắn, ngược lại ra về mình hẹp hòi, nhưng nếu là cho, lại có chút không nở bô.

Cần nhắc một phen, Tôn Ngộ Không vẫn là quyết định cho Đường Tăng một cây, dù sao lấy thực lực của hắn, cơ bản không dùng được cái này cứu mạng lông khi, ngược lại Đường Tăng, ngày sau nếu là gặp phải nguy hiểm, ngược lại cũng có thể cứu hắn một mạng.

Cẩn thận từng li từng tí thu hồi cứu mạng lông khi, Đường Nhạc bung trong tay tràn đầy một chén Long Huyết, có chút không biết làm sao, cũng không thể như vậy cầm đi!

Phảng phất nhìn ra Đường Tăng nghi ngờ trong lòng, Tôn Ngộ Không nói: "Sư phụ, cái này dễ thôi."

"Cho ta đây Lão Tôn, ngưng." Tôn Ngộ Không trực tiếp thi triển pháp thuật, Bát bên trong Long Huyết đột nhiên ngưng kết thành đan.

Cái này thần kỳ một màn, để cho Đường Nhạc âm thầm khen, cuối cùng là giải quyết Long Huyết vấn đề!

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành Ấn Tàng Nhiệm Vụ, thu phục Tiểu Bạch Long."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được Hàng Long Tiên."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được 500 điểm exp."

"Đỉnh đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Kim đan cảnh (sơ kỳ)

Kinh nghiệm: 2000/ 3000

Sau đó còn có một canh, câu phiếu đề cử, câu xin khen thưởng, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 24: Cưỡi bì bì lươn, tới Quan Âm Tự!

Không nghĩ tới thu phục Tiểu Bạch Long là một Ân Tàng Nhiệm Vụ, Đường Nhạc nhiệm vụ chính tuyến phải đi Cao Lão Trang, thu phục Trư Cương Liệp, nhiệm vụ này trong thời gian ngắn ngược lại cũng không làm được, bất quá cái này Ân Tàng Nhiệm Vụ khen thưởng cũng là cực tốt, ít nhất đạt được Hàng Long Tiên.

Ở chỗ này đã lưu lại hai ngày, trễ nãi không ít hành trình, thầy trò hai người cùng Thổ Địa Công Sơn Thần cáo biệt sau đó, lại vội vàng lên đường, hướng tây đi.

"Bạch Long Mã, bản đạo bất thiện cưỡi ngựa, nếu không thì người biến ảo thành bì bì tôm đi!" Cùng nhau lắc lư, Đường Nhạc cảm thấy rất không thoải mái, lau chùi mồ hôi trán, hướng về phía Bạch Long Mã đề nghị.

"Hừ, ta Long Tộc nhưng là huyết mạch cao quý Thần Thú chủng tộc, bốn điện biến thành Bạch Long Mã đã đối với người hết tình hết nghĩa, người có thể không nên quá mức phân." Bạch Long Mã lạnh rên một tiếng, biểu thị không muốn.

"Được, có cá tính, bản đạo khâm phục." Vừa nói, Đường Nhạc trong tay Hàng Long Tiên, hướng về phía mã thí cỏ hung hãn rút ra, rất nhanh, Bạch Long Mã chịu đựng không nổi Đường Nhạc như vậy ngược đãi, lại nộ khí giới đầu hàng.

"Sư phụ, ta biến hóa vẫn không được sao." Bạch Long Mã ủy khuất nói.

"Bì bì tôm, chúng ta đi."

Bạch Long Mã rất thức thời biến ảo thành bì bì tôm, Đường Nhạc cảm thấy rất hài lòng, như vậy đi trên đường, rất là phong cách.

Mặt trời chói chan như lửa, đại địa giống như lồng hấp một dạng, nóng khiến người không thở nổi.

Đường Nhạc cưỡi bì bì tôm, cùng Tôn Ngộ Không dọc theo đường đi dừng phải không ít dã thú hung mãnh, chẳng qua là không đợi Đường Nhạc động thủ, liền bị Tôn Ngộ Không hai ba lần giải quyết.

Cứ như vậy, thầy trò hai người Tây Hành đi hai tháng, trong khoảng thời gian này, Đường Nhạc đem « bắt hủ Kim Thân » luyện tới chút thành tựu, hấn nhục thân so với trước kia không biết cường hãn gấp bao nhiêu lần.

Để cho hấn vui vẻ là, dùng Long Huyết đan sau đó, hấn lần nữa lên cấp, hiện nay tu vi đã là kim đan cảnh trung kỳ, là không loạn sát vô tội, Đường Nhạc không có áp dụng sẵn giết dã thú phương thức kiếm lấy điểm kinh nghiệm EXP, đương nhiên, một ít không có mất dã thú ngoại trừ.

Bất kể nói thế nào, Đường Nhạc cũng là Kim Thiền Tử chuyển thế, vậy khẳng định là thiên tư ngang dọc, cho nên hấn có lòng tin khi đạt tới Côn Lôn Sơn trước, lên cấp bắt hủ cảnh.

Nóng bức mùa hè dần dần rời đi, thay vào đó là mùa thu.

Mùa thu, nghe tiếng khí sáng, ánh mặt trời ấm áp điềm tĩnh, gió nhẹ ấm áp Khinh Nhu.

"Sư phụ, phía trước có một chùa viện, chúng ta vừa vặn đi nghỉ đi chân." Lúc này, Tôn Ngộ Không chân đạp Cân Đầu Vân, từ phía trước dò đường trở lại, hướng về phía Đường Nhạc cười nói.

"Cũng tốt, sư phụ cũng có chút mệt mỏi." Cười hai tháng bì bì tôm, Đường Nhạc có chút chán nản, liền đối với Tiểu Bạch Long nói: "Tiểu Bạch Long, sư phụ nghĩ (muốn) cưỡi bì bì lươn, người nhanh lên một chút biến hóa."

"Sư phụ, cái gì là bì bì lươn?" Bị ngược đãi hai tháng, Tiểu Bạch Long là một chút tính khí cũng không có, Đường Tăng nói cái gì, hấn liền làm theo, như vậy cũng có thể bớt ăn đau khổ, dù sao Đường Tăng trong tay Hàng Long Tiên cũng không phải là ăn chay.

"Chính là con lươn a, thật là kiến thức nông cạn." Đường Nhạc khinh bỉ nói.

Vừa nghe là con lươn, Tiểu Bạch Long liền biết, lắc mình một cái, một cái to lớn bì bì lươn xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt.

"Bì bì lươn, nhanh lên một chút chui." Đường Nhạc cười sau khi đi lên, hô lớn.

Bên cạnh đêm đến phân, Đường Nhạc cưỡi bì bì lươn, ngẩng đầu ngắm nhìn tiền phương cách đó không xa một ngôi chùa, trong đầu nghĩ, đây chính là Quan Âm Tự.

"Ngộ Không, có Yêu Khí!" Đường Nhạc như có điều suy nghĩ, chậm rãi nói.

"Ừ? Ta đây Lão Tôn thế nào không có phát hiện cái này tự miếu bên trong có Yêu Khí?" Tôn Ngộ Không vừa nghe, mau mau dùng Hỏa Nhân Kim Tinh, đem Tự Viện từ trên xuống dưới, xem cẩn thận, cũng không phát hiện đầu mối gì.

"Sư phụ cũng không phải nói cái này Tự Viện bên trong có Yêu Khí, ta ý là phụ cận đây nhất định là có yêu quái, chúng ta ước chừng phải cẩn thận một chút." Đường Nhạc giải thích.

Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, lại không nói cái gì!

Màn đêm buông xuống, sắc trời có chút âm đạm, Đường Nhạc thầy trò hai người cuối cùng là đi tới Tự Viện cửa.

"Sư phụ, chờ chốc lát, ta đây Lão Tôn đi gõ cửa." Vừa nói, Tôn Ngộ Không chạy tới, nhẹ nhàng gõ cửa, chờ một lát, một tên non nớt tiểu hòa thượng từ từ mở ra môn.

"Ngọa tào, yêu quái!" Tiểu hòa thượng bị Tôn Ngộ Không dọa cho giật mình, mắng to một tiếng, làm bộ chuẩn bị quan môn.

"A di đà phật, Tiểu Thí Chủ chớ có kinh hoàng, đây là bản đạo học trò." Đường Nhạc lễ phép nói.

Tiểu hòa thượng nhìn Đường Nhạc cũng là một tên người xuất gia, lại nhiều mấy phần cảm giác thân thiết, tùy ý cũng không có sợ hãi như vậy.

"Các ngươi là người nào, vì sao tới đây Quan Âm Tự?" Tiểu hòa thượng nhìn thấy một bên to lớn con lươn đang không ngừng xoay lăm, trực tiếp xem ngu dốt, cái này giờ ạ là sống bao nhiêu năm con lươn, đoán chừng là Thành Trung đi.

Bất quá mấy năm nay cũng thấy không ít yêu quái, dù sao phụ cận đây có rất nhiều tin phật yêu quái, thường thường thường thường tới Quan Âm Tự lễ phật, cho nên tiểu hòa thượng cũng liền chuyện thường ngày ở huyện.

"A di đà phật, bản đạo là từ Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, trên đường đi ngang qua Bảo Địa, cho nên muốn mượn mướn túc một đêm." Đường Nhạc liền vội vàng nói.

"Thì ra là như vậy, mấy vị đi theo ta." Vừa nói, tiểu hòa thượng liền dẫn Đường Tăng thầy trò hai người đi vào Tự Viện.

Tôn Ngộ Không thấy cái này tiểu hòa thượng thật có ý tứ, liền trêu đùa mấy câu, bị dọa sợ đến tiểu hòa thượng run rẩy tránh sau lưng Đường Nhạc, không dám ra tới.

"Ngộ Không, chớ có vô lễ." Đường Nhạc lên tiếng ngăn cản nói.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn có hay không ác ý, chẳng qua là buồn chán chứ sao." Tôn Ngộ Không thấy mình bị sư phụ quát lớn, cũng sẽ không lại vì khó khăn tiểu hòa thượng.

"Tiểu Thí Chủ, làm phiền ngươi mang theo bì bì lươn đi chuồng ngựa, đa tạ." Đường Nhạc nhớ tới sau lưng bì bì lươn, hướng về phía tiểu hòa thượng dẫn dò.

"Chuồng ngựa? Không phải là cái ao sao?" Tiểu hòa thượng có chút không hiểu nổi, con lươn không phải cuộc sống ở trong nước sao?

"Không đáng ngại, nhà ta bì bì lươn thích ứng đủ loại cảnh vật chung quanh, ngươi chỉ cần dứt nó ăn rom cỏ liền có thể." Đường Nhạc cười nói.

"Vậy cũng tốt." Tiểu hòa thượng run sợ trong lòng đi tới bì bì lươn bên người, đưa tay dặt giấy cương, hai chân như nhũn ra đi về phía chuồng ngựa.

Cùng lúc đó, Tôn Ngộ Không nhất thời cao hứng, ôm lòng hiếu kỳ ở Tự Viện bên trong khắp nơi đi đi lại lại, quan sát cảnh vật chung quanh, mà Đường Nhạc đi vào Tự Viện chính điện, ngẩng đầu nhìn trước mắt cao lớn Quan Âm Bồ Tát Kim Tượng, Đường Nhạc thành kính cúi một cung.

"Bồ Tát phù hộ, hy vọng Tú Nga ở Phụng Hoàng tộc bình an." Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

Cùng Tú Nga từ biệt, đã hai tháng, khoảng thời gian này, Đường Nhạc mỗi ngày đi ngủ lúc, cũng sẽ nhớ tới Tú Nga kia dịu dàng vóc người, kiều diễm ướt át gương mặt.

Lấy cô gái nhỏ kia thiên phú, chắc hẳn tu vi đã vượt qua ta đi, dù sao Phụng Hoàng tộc có vô số tài nguyên, công pháp Linh Quyết càng là đếm không hết.

Tú Nga rời đi có lẽ là lựa chọn tốt nhất, nếu là đi theo chính mình, chỉ có thể mỗi ngày ăn gió nằm sương, chịu khổ bị liên lụy.

"Phanh "

"Phanh "

"Người nào đánh chuông?" Đột nhiên, vang dội tiếng chuông vang vọng ở toàn bộ Quan Âm Tự, Đường Nhạc sau khi nghe, như rụng mảy một cái, theo lẽ thường mà nói, thời gian này cũng sẽ không mình chuông, chẳng lẽ là Ngộ Không làm?

Nói thầm một tiếng không được, Đường Nhạc vội vàng theo tiếng chuông nơi phát ra, nhanh chóng chạy tới.

"Nơi nào đến yêu quái, vì sao phải đánh chuông?"

"Cái này mặt lông Lôi Công miệng, là ai mang vào Tự Viện?"

"

Chỉ một thoáng, toàn bộ Quan Âm Tự hòa thượng đều bị kinh động, toàn bộ tụ tập chung một chỗ, tiếng huyền não thanh âm tràn ngập ở hậu viện.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Nhiệt tình chiêu đãi, Ngộ Không chuyện xấu!

"Ngộ Không, người cái này là đang làm gì." Đường Nhạc đi tới hậu viện, thấy chúng tăng nhân nghị luận âm ỉ, lại mở lời hỏi đạo (nói).

"Sự phụ chó nên tức giận, ta đây Lão Tôn chẳng qua là sống động thoáng cái bầu không khí mà thôi." Tôn Ngộ Không dừng lại gõ chuông, cười nhạt nói.

Mặc dù một bên vài tên nhà sư đối với (đúng) ngoại lai này khách khó chịu, nhưng lúc này lại không ai dám lên trước trách tội, rất sợ cái này mặt lông Lôi Công miệng nổi giận, thương tổn đến chính mình.

Chuyện này âm ỉ cuối cùng, cũng chỉ có thể hòa bình thu tràng!

Buổi tối đơn giản ăn qua cơm bố thí, Đường Nhạc đang chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, mới vừa đi tới trong sân, Quan Âm Tự lão viện chủ vừa vịn từ bên ngoài trở lại.

"Bản đạo Đường Tam Tạng, Giá Sương lễ độ." Đường Nhạc lễ phép hành lễ nói.

Lão viện chủ quan sát thoáng cái người này, âm thầm gật đầu một cái, liền vội vàng đáp lễ, cười nhạt nói: "Lão nạp nghe nói từ Đông Thổ Đại Đường tới một tên Thánh Tăng, chắc hẳn chính là các hạ đi."

"Không dám nhận, bản đạo ở chỗ này quá rầy nửa ngày, mong rằng lão viện chủ thứ lỗi." Đường Nhạc nói.

Lão viện chủ trong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, rất nhanh bị hắn che giấu, có thể Đường Nhạc người thế nào, dầu gì cũng là kim đan cảnh cường giả, hẳn cử động này tự nhiên bị Đường Nhạc nhìn ở trong mắt.

"Thánh Tăng khách khí, lão nạp cùng các hạ mới gặp mà như đã quen từ lâu, không bằng đi phòng khách một tự?" Lão viện chủ lộ ra một cái gian tà nụ cười, lập lòe toét miệng nói.

"Cái này" nhận ra được lão hòa thượng này không có hảo ý ánh mắt, Đường Nhạc theo bản năng muốn cự tuyệt.

Thấy Đường Tăng do dự, lão viện chủ lạnh rên một tiếng đạo (nói): "Chẳng lẽ các hạ là không muốn cho lão nạp mặt mũi này sao?"

"Hắc hắc, nếu lão viện chủ có lòng tốt yêu, sự phụ ngài đáp ứng đi." Nằm ở trên nóc nhà, một thân một mình ngắm trăng Tôn Ngộ Không, không nhận được chen miệng nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, trong đầu nghĩ, chờ một hồi con khi này nhất định sẽ đưa ra cảm lan cà sa, đến nghĩ biện pháp, đem hắn đẩy ra, như vậy cũng liền tránh cho lửa đốt Quan Âm Tự, cảm lan cà sa bị trộm cái này liền tiếp khóa sự tình.

Dù sao Đường Nhạc không muốn ở chỗ này trễ nãi thời gian, vì có thể mau sớm đến Côn Lôn Sơn, hắn không muốn trên chọc một ít không cần thiết phiền toái.

"Cũng tốt, lão viện chủ." Đường Nhạc cũng không có cự tuyệt, gật đầu đáp ứng nói.

Hắc, dần dần phủ đầy bầu trời, vô số tinh tránh phá màn đêm lộ ra đến, đêm khi ẩm ướt ở trong không khí từ từ mà thấm nhuần, khuếch tán ra một loại thương cảm không khí.

Kim bích huy hoàng phòng khách, đèn đuốc sáng choang, cổ kính phong cách, khiến người tự nhiên nảy sinh trang trọng cảm giác.

Không nghĩ tới lão hòa thượng này còn rất biết hưởng thụ, Đường Nhạc nhìn chung quanh một chút bố trí, trong lòng ngược lại có vài phần hâm mộ, trước mặt bàn ghế ly trà, không có chỗ nào mà không phải là tinh phẩm, đều là giá trị liên thành.

Tin đồn Quan Âm Tự lão viện chủ sở thích cất giữ đồ cổ bảo vật, lời này quả nhiên không giả.

Mà còn lão hòa thượng này đem mình kêu đi vào, khẳng định không yên lòng, tuyệt không phải đơn độc uống trà đơn giản như vậy!

"Người đâu, đem lão nạp cất giấu vật quý giá trăm năm Long Tinh trình lên." Lão viện chủ ngồi ở chủ vị bên trên, lông mày đứng nghiêm, cực kỳ nghiêm túc.

Một lát sau, vài tên bưng trà tiểu hòa thượng từ bên ngoài đi tới, lão viện chủ vuốt ve râu, tự hào nói: "Thánh Tăng a, không biết đối với (đúng) lão nạp cái này Quan Âm Tự, coi như hài lòng?"

Mẫu thân, lại dám ở bàn đạo trước mặt trang bức, chờ một hồi mặc cho người nói thế nào, Lão Từ chính là không lấy ra bảo bối, nhìn người có thể làm khó dễ được ta!

"Hết sức hài lòng." Đường Nhạc ngay sau đó khen mấy câu, cấp đủ lão viện chủ mặt mũi.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn cũng muốn uống cái này trăm năm trà long tinh." Đột nhiên, Tôn Ngộ Không ở trên nóc nhà ngửi được mùi thơm nước mũi mũi trà, thân ảnh chợt lóe, sau một khắc xuất hiện ở phòng khách bên trong.

"Uống cái rắm a, sư phụ đang cùng lão viện chủ nói chuyện với nhau thật vui, há cho người chen miệng." Đường Nhạc vỗ bàn, nổi giận nói.

Tôn Ngộ Không một mực ở ở đây, để cho Đường Nhạc có lòng bất an, bất kể như thế nào, quyết không thể để cho con khi này nói ra tự có cảm lan cà sa cái này một bảo bối.

Nếu ngăn không nổi Tôn Ngộ Không miệng, chỉ có thể đem hấn đuổi đi.

"Người đặc biệt sao điên, ta đây Lão Tôn uống cái trà, người đều muốn quản."

Tôn Ngộ Không hiển nhiên không ngờ tới, Đường Tăng phản ứng kịch liệt như vậy, thảo đặc biệt sao, cái này trà long tinh cũng không phải là người, nhân gia lão viện chủ đều không ngăn cản, người kích động cái gì thái độ.

Thầy trò hai người tức miệng mắng to, xem điệu bộ này một lời không hợp liền muốn động thủ, một bên lão viện chủ về mặt nghi hoặc.

"Thánh Tăng, cái này trà long tinh giá trị ngàn vàng, người học trò thêm ăn muốn uống, cũng là trong tình lý chuyện, chớ có bởi vì chút chuyện nhỏ này, thương các người thầy trò hai người hòa khí a." Lão viện chủ tận tình khuyên bảo đạo (nói).

"Vị tiểu thi chủ này, lão nạp cho người làm chủ, ở đây trà long tinh tùy tiện uống, cái này Quan Âm Tự cái gì đều thiếu, chính là nhiều tiền lắm của, không thiếu tiền." Lão viện chủ vỗ ngực, cười to nói.

Tôn Ngộ Không vẫn còn ở sinh Đường Tăng khí, nghe được lão viện chủ mà nói, mới bình tức mấy phần lửa giận.

"Kia ta đây Lão Tôn sẽ không khách khí."

Liên tiếp uống vài chén, Tôn Ngộ Không cảm thấy hài lòng, rất thức thời đứng ở một bên, cũng không nói thêm gì nữa.

"Người cái này Bát Hầu, còn đứng ở chỗ này làm gì?" Vốn đang cho là Tôn Ngộ Không uống xong sẽ rời đi, ai ngờ hấn còn ý ở chỗ này không đi.

"Ai a ngoại tào, ta đây Lão Tôn sống ở chỗ này, mắc mớ gì tới người a!" Thấy Đường Nhạc giẫm lên mặt mũi, năm lần bảy lượt làm khó mình, Tôn Ngộ Không không thể nhịn được nữa, cũng không biết cái này Đường Tăng tới nay rút điên vì cái gì.

"Không ngại chuyện, Thánh Tăng, chúng ta tiếp tục nói." Lão viện chủ biểu thị không có ý kiến gì.

"Chậm đã" nếu để cho Tôn Ngộ Không tiếp tục lưu lại ở đây, chờ một hồi không chừng cho hấn gây ra loạn gì đây!

"Ngộ Không a, sư phụ mới vừa rồi giọng nặng nhiều chút, người sẽ không tức giận chứ?" Đường Nhạc giọng ôn hòa đạo (nói).

"Ta đây Lão Tôn nếu là bởi vì chút chuyện nhỏ này với người tức giận, chỉ sợ sớm đã tức chết." Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng, rất nhiều về bất mãn.

"Khục khục, sư phụ có chút bận tâm bị bị lươn, nếu không thì người thay mặt sư đi trước thăm một phen?" Đường Nhạc ho nhẹ một tiếng, cầu đạo.

"Tê đại, người nhiều chuyện." Thầm nắn một tiếng, Tôn Ngộ Không có chút không tình nguyện chậm rãi rời đi.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc mới thở phào một cái, cuối cùng là đem Tôn Ngộ Không cái này tên gây chuyện cho nhánh đi.

"Thánh Tăng, nghe đại Đường quốc phồn vinh hưng thịnh, chắc hẳn trên người của người mang không ít bảo bối đi, không bằng lấy ra, để cho lão nạp khai mở nhãn giới?" Lão viện chủ mỉm môi trà, dư quang liếc về liếc mắt Đường Tăng, mặt bất kinh tâm nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng cười lạnh một tiếng, liền biết lão bắt từ kia Túy Ông ý không có ở đây trà, nói nửa ngày, nguyên lai là chờ ở đây ta đây, thật là đủ âm trầm hiểm.

"Thật không dám giấu giếm, bản đạo lúc rời đi vội vàng, cũng không có mang bảo bối gì, chỉ sợ là muốn cho lão viện chủ thất vọng." Đường Nhạc chậm rãi đứng dậy, có chút cục một cung, biểu thị áy náy.

Lão viện chủ sắc mặt vững vàng, tựa hồ đã sớm đoán được, cái này Đường Tăng mặc giản dị, từ đầu đến chân, cũng không sao đáng tiền đồ vật, bất quá đối với cái kết quả này hẳn vẫn còn có chút thất vọng.

Nói nửa ngày, cái này Đường Tăng lại là một nghèo rớt mồng tơi, thảo đặc biệt sao, uống phí hết chính mình giá trị liên thành trà long tinh.

"Sư phụ, người làm sao có thể mờ mắt nói bừa đây, ta đây Lão Tôn nhìn người hành lý món đồ cầm lan cà sa, liền rất đáng tiền a!"

Tôn Ngộ Không đột nhiên xuất hiện, lòng tốt nhắc nhở.

Vạn vạn không nghĩ tới, nên xảy ra vẫn là xảy ra, Đường Nhạc sắc mặt âm trầm, chính mình mới vừa nói không có bảo bối gì, Tôn Ngộ Không đứng đi ra đánh chính mình khuôn mặt, cái này xấu hổ!

"Ngộ Không, đừng nói bậy, người xuất gia không nói dối, sư phụ cho người đi thăm bì bì lư, người vì sao không đi?" Đường Nhạc trách cứ.

Ngượng ngùng, đôi môi muộn, sau đó còn có hai chương!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Như Lai Thần Chưởng, cà sa gây họa!

"Ai nói ta đây Lão Tôn không có đi." Tôn Ngộ Không ngay sau đó vỗ vỗ tay, hướng ngoài cửa hô lớn: "Vào đi, bì bì lư."

"Sư phụ, nghe nói người tìm ta?" Bì bì lư từ Ngộ Không trong miệng biết được, Đường Tăng vô cùng nhớ mong chính mình, tâm lý hết sức cảm động, trực tiếp tránh thoát giây cương, cùng nhau cuồng chui, hướng về phía phòng khách phương hướng đối diện chạy tới.

Đường Nhạc: "

Bì bì lư thanh âm từ bên ngoài truyền vào trong tai mọi người, trong chớp mắt, một con to lớn con lư gãy dựa thân thể, rất là tức cười chui vào căn phòng.

"Ai a mẹ ta, cái này gọi là đồ chơi gì?" Lão viện chủ nhất thời bị sợ giật mình, dù hẳn đây công tu dưỡng, cũng không nhịn được bạo nổ một tiếng thô tục,

Hắn sống hơn hai trăm năm, vẫn là lần đầu gặp lớn như vậy con lư, cái này Đường Tăng tọa kỵ cũng quá kỳ lạ đi.

Kinh hoàng thất thổ bên dưới, lão viện chủ thân thể phát run, run rẩy tránh sau lưng Đường Tăng.

"Lão viện chủ chớ sợ, cái này bì bì lư cũng sẽ không làm người ta bị thương." Đường Nhạc hướng về phía lão viện chủ an ủi một tiếng, lại xoay người đối với (đứng) bì bì lư nói: "Bản đạo khi nào muốn tìm người, còn không mau mau trở về, nếu không gia pháp phục vụ."

"Sư phụ đừng nóng giận, bốn điện lần này trở về." Bị Đường Nhạc như vậy một uy hiếp, bị bị lươn chỉ có thể ủy khuất rồi đi.

Đội đến bị bị lươn rồi đi, lão viện chủ kinh hoàng tâm tình mới có thể bình phục, nhưng vào lúc này, hần nhớ tới kia Tiểu Thí Chủ nói cầm lan cà sa, đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

"Thánh Tăng, ở nơi này Quan Âm bên trong chùa, lão nạp cũng cất giữ mấy trăm cái cà sa, mặc dù không phải kỳ trân dị bảo gì, nhưng cũng là giá trị liên thành." Lão viện chủ khẩn cấp muốn gặp một lần kia cầm lan cà sa, nhìn một chút có hay không có thể so sánh được cho hần cất giữ cà sa.

"Ồ? Lão viện chủ có thể hay không để cho ta đây Lão Tôn khai mở nhãn giới?" Tôn Ngộ Không cũng không tin lão hòa thượng này cất giữ cà sa, còn có thể so cầm lan cà sa tốt hơn.

"Ngộ Không, đây là lão viện chủ cá nhân **, há có thể tùy tiện thị chúng, đừng càn quấy." Lãnh a một tiếng, Đường Nhạc nói với Lão Viện Chủ: "A di đà phật, sắc trời không còn sớm, bản đạo sẽ không quấy rầy lão viện chủ."

Vừa nói, Đường Tăng chuẩn bị xoay người rồi đi, có thể lão viện chủ làm sao có thể tùy tiện để cho hần rồi đi, lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, để cho hần càng muốn gặp kia cầm lan cà sa.

"Không ngại chuyện, nếu Tiểu Thí Chủ nghĩ (muốn) khai mở nhãn giới, lão kia nạp liền cúng kính không bằng tuân mệnh." Lão Viện Trưởng cười tùm tùm nói.

"Hai vị đi theo ta." Lão viện chủ cũng không cho Đường Tăng cự tuyệt cơ hội, trực tiếp hướng về phía mật thất đi tới.

"Người cái này Bát Hầu, các loại (chờ) chuyện này sau đó, xem sư phụ thế nào thu thập người." Đường Nhạc thở dài một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

Tôn Ngộ Không chính là xem thường nói: "Sư phụ, có ta đây Lão Tôn ở, người còn sợ lão hòa thượng này mơ ước cầm lan cà sa?"

"Ngộ Không, người chính là tuổi quá trẻ a." Chuyện cho tới bây giờ, Đường Nhạc cũng không muốn trách cứ Ngộ Không, thẳng thắn nói, hần ngược lại không phải là sợ Lão Viện Trưởng, cũng không sợ kia Hắc Phong lĩnh Hắc Hùng Tinh, chẳng qua là cảm thấy lãng phí thời gian mà thôi.

Có một số việc nếu tránh cho không, vậy cũng chỉ có thể đối mặt, khó khăn đi nữa vẫn đề, luôn có giải quyết dễ dàng thời điểm.

Hai người cùng nhau đi theo lão viện chủ đi tới ẩn nấp mật thất, nhìn trước mặt kim quang sáng chói Kỳ Trân Dị Bảo, Đường Nhạc có chút khiếp sợ, không trách lão hòa thượng này nói mình nhiều tiền lắm của, chính là không thiếu tiền, nguyên lai hần có lớn như vậy một tòa kim khố, thật là khiến người hâm mộ.

"Thánh Tăng, đây chính là lão nạp trọn đời cất giữ, người thích gì vật kiện tùy tiện cầm." Lão viện chủ hai tay phía sau, biểu tình ngưng trệ, phảng phất đối với (đứng) những vàng bạc này châu báu không quan tâm chút nào.

"Cái này không tốt lắm đâu." Ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên thực tế Đường Nhạc trộm cắp cầm lên một thỏi vàng, nhét vào trong tay áo.

"Ta người đều là người trong phật môn, coi tiền tài như rác rưởi, cái này có gì tốt cầm kỳ." Mới vừa rồi Đường Tăng việc làm, bị lão viện chủ nhìn ở trong mắt, nhưng là không nói phá, kỳ thực hần còn chỉ mong Đường Tăng tham tiền đây.

Mặc dù Đường Tăng được xưng Thánh Tăng, có thể lão viện chủ cho là, hai người đạo hạnh đều là tám lạng nửa cân, trên mặt nổi làm bộ làm tịch, có thể âm thầm lại bản tính bại lộ, xem ra cái này Thánh Tăng danh xưng sấm tặc không ít thủy phần a!

Tôn Ngộ Không hướng về phía những thứ này dĩ nhiên là khinh thường vào cổ, hần ở mật thất bên trên nhảy lên hạ nhảy lên, tựa hồ không có gì có thể đưa tới hần chú ý.

"Ồ?" Đường Nhạc chính vuốt vuốt trong tay Ngọc Như Ý, nhưng vào lúc này, một bên tầm thường dưới mặt bàn đệm một quyển cũ kỹ Cổ Thư, đưa tới hần chú ý.

"Cái gì đồ chơi?" Tôn Ngộ Không cũng phát hiện quyển này Cổ Thư, ôm lòng hiếu kỳ, hần trực tiếp đem từ dưới bàn rút ra, khi thấy trong sách bốn chữ lớn lúc, Tôn Ngộ Không cùng Đường Nhạc liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

"Ngọa tào, « Như Lai Thần Chương » ? Cái này gọi là gì?" Đường Nhạc cố nén nội tâm kích động, mau mau phiên phiên, để cho hần đỡ khóc dở cười là, lại là trống không trang, một chữ cũng không có.

"Ai, quả nhiên là giả." Ủ rũ cúi đầu thở dài một tiếng, Đường Nhạc vừa mới chuẩn bị ném ra, lại bị Tôn Ngộ Không đoạt lấy.

"Lão viện chủ, quyển này « Như Lai Thần Chương » không bằng đưa cho ta đây Lão Tôn đi." Hiển nhiên, Tôn Ngộ Không hướng về phía « Như Lai Thần Chương » thật là thích.

Nghe vậy, ở loay hoay cà sa lão viện chủ chậm rãi xoay người, cười nhạt nói: "Cái này « Như Lai Thần Chương » từ lão nạp hai trăm năm trước tiếp lấy cái này Quan Âm Tự thời điểm, liền tồn tại, đáng tiếc phía trên trống không một chữ, lão nạp nghiên cứu vài chục năm, quay đầu lại vẫn là không thu hoạch được gì, cho nên sẽ dùng tới đệm bàn."

"Nếu Tiểu Thí Chủ thích, thì lấy đi đi!" Lão viện chủ sáng khoái gật đầu đáp ứng nói.

Quả nhiên là không có từng va chạm xã hội hai thầy trò, sư phụ tham tiền, học trò ngu ngốc, thật hoài nghi hai người này thế nào từ Đông Thổ Đại Đường đi tới nơi này Quan Âm Tự, lấy hai người bọn họ chỉ số thông minh, ở trên đường không có bị làm thịt, đã là vạn hạnh.

Đường Nhạc còn chưa từng thấy qua Tôn Ngộ Không như thế vui sướng, chẳng lẽ cái này trông không « Như Lai Thần Chương » có huyền cơ khác?

Mẫu thân, sớm biết liền chính mình giữ lại, Đường Nhạc thăm nắn một tiếng, hẳn hiện tại có thể nói là hối hận không kịp.

"Thánh Tăng, đây chính là lão nạp cất giấu vật quý giá mấy trăm cái cà sa, thế nào, có phải hay không so người kia cầm lan cà sa mạnh hơn rất nhiều?" Lão viện chủ đem bên trong mật thất toàn bộ từ toàn bộ mở ra, u ám mật thất giờ phút này quang mang chớp thốc, cực kỳ chói mắt.

Tôn Ngộ Không thu cất « Như Lai Thần Chương », liếc về liếc mắt những thứ này cà sa, mặt coi thường nói: "Cất, coi như người ở đây cà sa cộng lại, cũng kém hơn ta sư phụ kia một món cầm lan cà sa."

Tôn Ngộ Không cũng đã gặp qua Đường Tăng món đó cầm lan cà sa, phải biết đây chính là Quan Âm Bồ Tát từ Như Lai Phật Tổ nơi đó mang đến, cái này cầm lan cà sa có thể là bảo vật vô giá.

"Không thể nào, người khăng định đang gạt ta." Vừa nghe lời này, lão viện chủ nhất thời không vui, trong đầu nghĩ, con khi này khăng định đang nói hươu nói vượn.

"Người thích tin hay không, ta đây Lão Tôn tại sao phải lừa người." Tôn Ngộ Không buông tay một cái, không thèm quan tâm đạo (nói).

"Trừ phi, người để cho lão nạp chính mắt thấy được." Xem con khi này biểu tình, không giống như là nói láo, cái này làm cho hắn muốn gặp được cầm lan cà sa ** càng thêm mãnh liệt.

"Lão viện chủ, bản đạo món đó cầm lan cà sa làm sao có thể có thể so với cái này mấy trăm cái cà sa, người cũng không nên nghe con khi này nói bậy nói bạ." Đường Nhạc biết rõ, một khi tự cảm ra cầm lan cà sa, người sau khăng định thấy hơi tiền nổi máu tham.

"Sư phụ, lão viện chủ nếu không tin, vậy người liền lấy ra tới để cho hắn liếc mắt nhìn, để cho hắn tâm phục khẩu phục." Tôn Ngộ Không đi tới Đường Nhạc trước mặt, xem thường nói.

Mãnh liệt cầu phiếu đề cử, nhờ cậy!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Thấy hơi tiền nổi máu tham, bố trí trận pháp!

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, lời đã nói đến mức này, nếu là chính mình cự tuyệt nữa, cũng có vẻ hắn quá mức hẹp hòi.

Lần nữa trở lại phòng khách, Tôn Ngộ Không không nói lời nào từ trong hành lý nhảy ra Quan Âm Bồ Tát tặng cho Đường Tăng cầm lan cà sa, Ngũ Thái Phật quang chiếu sáng cả gian khách phòng, để cho người không mở mắt ra được.

Lão viện chủ hít một hơi, hai tay khẽ run, lần này thật đúng là khai nhãn giới, bảo bối này quả nhiên không phải là phàm vật, nếu là mình có thể mặc vào, kia thì tốt biết bao a, nghĩ đến đây, hắn ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tham lam ánh sáng.

Ngẩn ngui mấy giây, lão viện chủ trong lòng âm thầm có kế hoạch, vì vậy đi tới Đường Tăng bên người, lớn tiếng khóc đạo (nói): "Thánh Tăng a, lão nạp thật là khai nhãn giới, nể tình ta người đều là người trong phật môn phân thượng, có thể hay không đem cái này cầm lan cà sa cho ta mượn một đêm?"

"Cái này" thảo đặc biệt sao, bản đạo liền biết người sẽ đến ngón này, là bảo đảm cầm lan cà sa an toàn, cũng chỉ có thể đắc tội lão hòa thượng này.

"Thánh Tăng a, lão nạp van cầu người, ta cho người quý xuống." Thấy Đường Tăng lưỡng lự, mà hắn lại không thể mạnh bạo, đảo tròn mắt một vòng, cắn răng một cái, trực tiếp quỳ sụp xuống đất, hai tay ôm Đường Tăng bấp đùi, hốc mắt hiện lên lệ quang.

"Ồ kìa, lão viện chủ làm cái gì vậy, thật là chiết sát bản đạo." Vạn vạn không nghĩ tới, lão hòa thượng này là đạt được cảm lan cà sa, không để ý chút nào cùng hình tượng.

Đường Nhạc vội vàng đem lão viện chủ đỡ, mặt đầy làm khó, trong đầu nghĩ, xem ra có một số việc không cách nào tránh khỏi.

Lão viện chủ sờ một cái nước mũi một cái lệ, chậm rãi đứng dậy, thanh âm khàn khàn đạo (nói): "Thánh Tăng, nói như vậy, ngươi là đáp ứng?"

"Sur phụ, ngươi liền cấp cho lão viện chủ nghiên cứu kỹ một đêm đi." Tôn Ngộ Không là đang ở không nhìn nổi, lại thay lão viện chủ cầu đạo.

"Vậy cũng tốt, bất quá lão viện chủ cần phải tại nhật sáng sớm đứng lúc trả lại." Đường Nhạc gật đầu đáp ứng nói.

"Đây là tự nhiên, Thánh Tăng yên tâm chính là." Lão viện chủ nhận lấy cà sa, mừng rỡ như điên, trên mặt phủ đầy vui sướng, với mới vừa rồi khóc sụt nước giống như tường như hai người, không thể không nói, lão hòa thượng này diễn kỹ cũng là nhất lưu a.

Đợi đến lão viện chủ nắm cà sa sau khi trở lại phòng, Đường Nhạc lên tiếng trách cứ Ngộ Không đạo (nói): "Ngươi cái này Bát Hầu, nếu là cảm lan cà sa xảy ra vấn đề, sư phụ bắt ngươi là hỏi."

"Sư phụ, có ta đây Lão Tôn ở, ngươi sợ cái gì." Vừa nói, Tôn Ngộ Không lắc mình một cái, biến thành một con ong mật, hướng về phía lão viện chủ căn phòng nhanh chóng bay đi.

Phòng khách một mình còn lại Đường Nhạc một người, có chút thâm ý hướng về phía lão viện chủ căn phòng liếc mắt nhìn, Đường Nhạc lắc đầu một cái, lại trở lại gian phòng của mình, hẳn biết rõ, tối nay chỉ sợ là sẽ không quá bình.

Bất quá có Ngộ Không ở, hẳn ngược lại cũng không lo lắng cho mình an nguy, hẳn thậm chí chuẩn bị xong cùng Hắc Phong lĩnh Hắc Hùng Tinh tranh tài một hồi.

Đêm ban đầu tĩnh, người đã寐, màu trắng bạc ánh trăng tự nhiên ở trên mặt đất, khắp nơi đều có con dế mèn thê thiết tiếng kêu, khắp trời đầy sao lóe lên tia sáng chói mắt.

Lão viện chủ trở về phòng, không kịp chờ đợi đem cảm lan cà sa mặc lên người, đặc ý nửa ngày, lại đột nhiên nghĩ đến ngày mai sáng sớm liền muốn trả lại, không khỏi lên tiếng khóc rống.

"Viện Chủ, nửa đêm canh ba, ngươi không ngủ, khóc cái gì nha." Vài tên đệ tử đột nhiên bị đánh thức, lại nghi hoặc hỏi.

"Ai, uống ta cất giữ cả đời cà sa, lại không có một món có thể so sánh được cho cảm lan cà sa, nếu có thể một mực như vậy mặc lên người, ta chính là chết cũng có thể nhắm mắt." Lão Viện Trưởng vuốt ve cảm lan cà sa, khóc rống đạo (nói).

"Liên chút chuyện nhỏ này, có cái gì tốt khóc, ngươi ở lâu kia Đường Tăng một đoạn thời gian, cái này không phải là được." Một tên đệ tử ngáp, đề nghị.

Nghe vậy, Lão Viện Trưởng quỳ một chân trên đất, lão lệ tung hoành, tiếng khóc so với trước kia thâm thiết hơn, trầm ngâm chốc lát sau, khoe miệng co giật đạo (nói): "Ngươi biện pháp này ta lại làm sao không thể tưởng qua, nhưng là vậy cũng chỉ có thể mặc một đoạn thời gian."

"Viện trưởng a, nói ngươi dẫn ngươi còn không thừa nhận, ngươi nếu là nghĩ (muốn) mặc cả đời, trực tiếp hoặc là không làm không thì làm triệt để, giải quyết kia Đường Tăng thầy trò, cái này không phải là được." Lúc này, một tên nhìn lăm lăm la lăm lét, gọi là rộng rãi Trí đệ tử hiến kế đạo (nói).

"Đúng vậy, viện trưởng, Lão Tử đã sớm muốn lái ngựa, vừa vặn giết kia con lợn lớn, để cho các đệ tử bồi bổ thân thể a."

"Đáng tiếc, cũng không có cô nàng, để cho ta đây thoải mái xuống."

"

Lão Viện Trưởng ánh mắt bộc phát khỏi bệnh âm lãnh, hai quả đấm nắm chặt, hẳn những đệ tử này nói có đạo lý, giải quyết Đường Tăng, cái này cảm lan cà sa dĩ nhiên là chính mình, chỉ cần phong tỏa ngăn cản tin tức này, cũng không biết đến sẽ là mình làm.

"Viện trưởng, sợ đầu sợ đuôi, cũng không phải là ngươi phong cách a." Rộng rãi Trí thấy lão viện vẫn còn ở do dự, liền vội vàng thúc giục.

Suy đi nghĩ lại, Lão Viện Trưởng cắn răng một cái, quyết định mạo hiểm thử một lần, bất quá lần hành động này chỉ có thể thành công, không thể thất bại, nếu muốn cái hoàn toàn cách mới được.

Chúng đệ tử thấy lão viện chủ gật đầu, lại rồi rít dăng lên mỗi người chú ý, ở bên trong phòng thảo luận được kêu là một cái kịch liệt a!

"Liên biết lão bắt từ kia không yên lòng, bất quá nghĩ (muốn) tính kế ta đây Lão Tôn, sợ là không dễ dàng như vậy." Tôn Ngộ Không ở ngoài cửa sổ nghe rõ ràng, không khỏi gãi gãi tai khi, cười lạnh nói.

"Ngộ Không." Đường Nhạc đột nhiên xuất hiện sau lưng Tôn Ngộ Không, điềm nhiên nói.

Đột nhiên quỷ mị thanh âm, sợ Tôn Ngộ Không giật mình, còn tưởng rằng ma quỷ lộng hành, đang chuẩn bị động thủ, lại phát hiện sau lưng lại là sư phụ.

"Ngọa tào, sư phụ, người hơn nửa đêm coi như không ngủ, cũng không thể đi ra dọa người a!" Tôn Ngộ Không thấp giọng phẫn nộ quát.

"Cái này cầm lan cà sa ở lão bắt từ kia trong tay, sư phụ há có thể bình yên đi vào giấc ngủ, thế nào, lão bắt từ kia có phải hay không dự định giết sư phụ, sau đó đem cầm lan cà sa chiếm làm của mình." Đường Nhạc trở về phòng sau, tâm thần bất an, cuối cùng vẫn là quyết định tới xem một chút.

"Sư phụ, người liệu sự như thần, thật là thần nhân vậy a, đám này Tôn Tử đang muốn dùng Hòa Công, chuẩn bị thần không biết quỷ không hay đốt chết chúng ta đây." Tôn Ngộ Không cắn răng nghiêng lợi nói.

"Ngộ Không, làm phiền người đi Nghiễm Mục Thiên Vương nơi đó, đi mượn một tòa Tị Hỏa Tráo, còn lại chuyện liên giao cho sư phụ giải quyết đi." Đường Nhạc trong lòng có chủ ý, vì vậy hướng về phía Tôn Ngộ Không phân phó nói.

"Được, ta đẩy Lão Tôn đi một lát sẽ trở lại, tối nay thế nào cũng phải hảo hảo dạy dỗ một chút đám này Tôn Tử." Tôn Ngộ Không gật đầu một cái, trên kệ Cân Đầu Vân, thân ảnh còn như điện chớp, biến mất ở Đường Nhạc trước mắt.

Ở ngoài cửa sổ quan sát một phen sau, Đường Nhạc thấy trong phòng người chuẩn bị bắt đầu hành động, hẩn nhanh chóng trốn, biến mất ở trong đêm tối.

Chờ căn phòng không có một bóng người sau, Đường Nhạc ngăn chặn bước chân, trộm cấp chạy vào lão viện chủ căn phòng, lúc này, bên ngoài người đã triển khai hành động, dùng củi khô đem Đường Nhạc chôn ở phòng, vậy cái nước chảy không lọt.

"Tru Tiên đồ, hy vọng người không nên để cho bản đạo thất vọng."

Thượng cổ tàn trận « Tru Tiên đồ » chính là hệ thống khen thưởng cho Đường Nhạc, thời gian dài như vậy, một mực không có cơ hội sử dụng.

Lần này là đối phó Hắc Hùng Tinh, hẩn không thể không sử dụng Tru Tiên đồ.

Hắc Hùng Tinh tu vi cũng còn chưa biết, bắt quá Đường Tăng suy đoán ít nhất ở kim đan cảnh trên, Tru Tiên đồ mặc dù có thể để cho kim đan cảnh bên dưới cường giả Thần Hồn Câu Diệt, nhưng dùng để đối phó kim đan cảnh cường giả, chỉ sợ là không có khả năng đem giết chết.

Đường Nhạc cầm trong tay Tru Tiên đồ hướng về phía bầu trời ném một cái, một đạo chói mắt kim quang bao trùm cả phòng, cùng lúc đó, Đường Nhạc điên cuồng xây dựng Trận Văn, hai tay không ngừng quơ múa, nhìn hoa cả mắt.

Đem cái này Tru Tiên trận hoàn toàn bố trí xong sau, Đường Nhạc đầu đầy mồ hôi, sắc mặt có chút tái nhợt, chính hẩn cũng không nghĩ đến, xây dựng Trận Văn cần tiêu hao nhiều như vậy linh lực.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, vạn phần cảm ơn!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Chuyện cũ hồi tưởng, Tứ Đại Thiên Vương!

Nam Thiên Môn bên ngoài, Nghiễm Mục Thiên Vương chính khác tận tụy với công việc thủ, ở phụ cận tuần tra, ngay tại hẩn xoay người trong nháy mắt, đột nhiên phát hiện một đạo thân ảnh từ xa địa phương bay vút mà tới.

"Chú ý đề phòng." Nghiễm Mục Thiên Vương hướng về phía thủ hạ thiên binh thiên tướng hô to một tiếng.

"Nghiễm Mục Thiên Vương, chớ khần trương, cái này năm trăm năm không thấy, chẳng lẽ ngay cả ta đây Lão Tôn cũng không nhận biết?" Tôn Ngộ Không cách không truyền âm nói.

"Ha ha, ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Bát Mã Ôn a." Nghiễm Mục Thiên Vương chấp tay một cái, cười ha hả nói.

Thảo đặc biệt sao, tên sát tinh này làm sao tới, sẽ không lại muốn Đại Náo Thiên Cung chứ ?

Nghiêm Mục Thiên Vương thầm mắng một tiếng, cái này năm trăm năm trước Tôn Ngộ Không đại náo bầu trời, chuyện này hán đến nay rõ mồn một trước mắt, nếu không phải là bởi vì cái này chết Bật Mã Ôn, hán đường đường một tên Thiên Vương, cũng không trở thành ở Nam Thiên Môn bên ngoài, làm cái Tiểu Tiểu tuần tra quan.

Nhớ năm đó, hán Nghiêm Mục Thiên Vương đầu gì cũng là Lăng Tiêu Bảo Điện Trấn Điện tướng quân, khổng chế mấy chục ngàn thiên binh thiên tướng, chức quan này so với kia khổng chế Thiên Hà một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, cũng chỉ là thấp hơn Nhất cấp.

Khi đó, hán ở thiên đình vị trí nhưng là không người có thể dao động, coi như là Nhị Lang Thần Dương Tiễn gặp chính mình, vậy cũng phải gọi một tiếng tướng quân.

Đáng tiếc cái này phong quang vô hạn ngày không có qua thời gian bao lâu, liền đụng phải cái này chết Bật Mã Ôn.

Lúc đó, Tôn Ngộ Không cùng nhau từ Thái Thượng Lão Quân Đầu Suất Cung giết tới Lăng Tiêu Bảo Điện, đã giết đỏ mắt, có thể nói là Phật ngăn cản Sát Phật, thần cản giết thần.

Lăng Tiêu Bảo Điện chính là Ngọc Hoàng Đại Đế chỗ ở cung điện, làm Trấn Điện tướng quân, hán Nghiêm Mục Thiên Vương đi trước hộ giá, đó là không thể chối từ, huống chi cái này Lăng Tiêu Bảo Điện là hán địa bàn, há cho cái này Bật Mã Ôn giương oai.

Quyển này tới trả chuẩn bị nhất cử bất giữ Bật Mã Ôn, sau đó hướng Ngọc Đế giành công phần thưởng, người nào từng dự đoán, cái này Bật Mã Ôn ở Thái Thượng Lão Quân trong lò luyện đan đợi 77 - 49 nhật, luyện một đôi Hỏa Nhân Kim Tinh, thực lực đại tăng.

Cuối cùng, hán mấy chục ngàn thiên binh thiên tướng bị Tôn Ngộ Không đánh quân lính tan rã, mà bản thân hán cũng bị Tôn Ngộ Không đả thương, mặc dù sau đó Tôn Ngộ Không bị Như Lai Phật Tổ đề ở Ngũ Hành Sơn hạ, đem việc này bình tức.

Có thể Ngọc Hoàng Đại Đế lại giáng tội chính mình, nói cái gì chính mình đường đường một tên Trấn Điện tướng quân, sở hữu mấy chục ngàn thiên binh thiên tướng, lại còn không làm gì được Tôn Ngộ Không, có phải hay không tự thông Tôn Ngộ Không, âm thầm nhường.

Nghe lời này một cái, Nghiêm Mục Thiên Vương được kêu là một cái oan, chuyện này cũng không thể đều do hán a, thảo đặc biệt sao, Thiên Đình này đông đảo cường giả, cái này Nhị Lang Thần, Na Tra, Thác Tháp Thiên Vương, Cự Linh Thần đám người, tu vi đều cao hơn chính mình, ngay cả bọn họ đều không ngăn được, huống chi là chính mình.

Giải thích nửa ngày, Nghiêm Mục Thiên Vương vẫn bị giáng tội, chức vị ngay cả giáng Tam cấp, trực tiếp bị giáng chức đến Nam Thiên Môn làm một tên tuần tra quan.

Nói êm tai kêu tuần tra quan, nói khó nghe đó chính là chó giữ cửa, thảo đặc biệt sao, hán ở Nam Thiên Môn suốt đợi năm trăm năm, rơi vào trình độ như vậy, tất cả đều là bởi vì kia Tôn Ngộ Không.

Bây giờ thấy Tôn Ngộ Không đến, hán là hận nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng này lửa giận cũng chỉ có thể cố nén, tức giận không có nơi xuất ra, không có cách nào ai bảo hán không đánh lại Tôn Ngộ Không.

"Thiên Vương gần nhất trải qua thật đúng là tiêu dao tự tại tại a, không có ở đây Lăng Tiêu Bảo Điện trấn thủ, lại còn có tâm tình tới Nam Thiên Môn chơi đùa, ta đây Lão Tôn thật đúng là hâm mộ a!" Tôn Ngộ Không từ Căn Đầu Vân bên trên nhảy xuống, rơi vào Nam Thiên Môn, hướng về phía Nghiêm Mục Thiên Vương trên gheo nói.

Nghe vậy, Nghiêm Mục Thiên Vương khuôn mặt có trư can sắc, ánh mắt âm lãnh, cũng không còn cách nào giữ được tỉnh táo, tức miệng mắng to: "Chơi đùa người tề đại, người một cái Bật Mã Ôn, nếu không phải là bởi vì người, Lão Tử há có thể rơi vào kết quả như thế này, ta đặc biệt sao với người liều mạng."

Một lời không hợp liền động thủ, Nghiêm Mục Thiên Vương cầm trong tay Hỗn Nguyên Tán hướng về phía không trung ném đi, trong miệng niệm động chú ngữ, Hỗn Nguyên Tán nhanh chóng trở nên lớn, trong phút chốc, một con lốc hướng về phía Tôn Ngộ Không cuốn đi.

"Ngọa tào, Ma Lực Thọ, người đổ nước vào não đi, ta đây Lão Tôn khi nào trêu chọc người?" Cái này Hỗn Nguyên Tán uy lực không tầm thường, Tôn Ngộ Không cũng không dám chính diện đón đỡ, lắc người một cái tránh thoát công kích sau, hướng về phía Nghiêm Mục Thiên Vương mắng to.

"Người có bản lĩnh chó núp." Nghiêm Mục Thiên Vương biết rõ Tôn Ngộ Không bản lĩnh, nếu là hán cố ý muốn tránh, công kích mình căn bản không đả thương được hán.

"Hừ, Ma Lực Thọ, người đã muốn đánh, ta đây Lão Tôn phụng bồi tới cùng." Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng, trực tiếp từ trong tai cho gọi ra Kim Cô Bồng, chuẩn bị dạy dỗ một chút cái này Nghiêm Mục Thiên Vương.

"Mẹ, người cái này Bật Mã Ôn còn rất chảnh, đi, người chờ đó." Nghiêm Mục Thiên Vương bóp vớ ba đạo lệnh bài, nhất thời ba đạo ánh sáng vạch qua chân trời, biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

"Cũng được, ta đây Lão Tôn ngược lại muốn nhìn một chút, Từ Đại Thiên Vương mấy năm nay dài bao nhiêu bản lĩnh." Tôn Ngộ Không thấy Ma Lực Thọ cứu binh, cũng không cảm thấy kỳ quái, đây đều là trong dự liệu chuyện.

Tin tức cầu cứu truyền đi sau, chỉ là một cái chớp mắt tức, ba bóng người không hẹn mà cùng xuất hiện ở Nam Thiên Môn bên ngoài, mà ba người tướng

mạo cùng Nghiễm Mục Thiên Vương không sai biệt lắm, bề ngoài thô cuồng, mặt đầy râu rầu, biểu tình căng thẳng, phảng phất người khác thiếu bọn họ tiền tựa như.

"Ma Lực Hồng, Ma Lực Thanh, Ma Lực Hải, cái này năm trăm năm đến, các ngươi trải qua như vậy được chưa?" Tôn Ngộ Không chuẩn bị Tiên Lễ Hậu Binh, bạn cũ nhiều năm như vậy không thấy, cũng không thể gặp mặt liền đánh đi.

"Tôn Ngộ Không, ngươi không phải đi bảo vệ Đường Tăng, Tây Thiên Thủ Kinh sao, vì sao xuất hiện ở nơi này?" Lão đại Ma Lực Thanh ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, có chút không hiểu nói.

"Ta đây Lão Tôn chẳng qua là ở trên đường gặp phải chút phiền toái, cho nên muốn mượn Nghiễm Mục Thiên Vương trong tay Tị Hóa Tráo dùng một chút, ai ngờ hắn không phân tốt xấu, liền đối với (đúng) ta đây Lão Tôn ra tay, ngươi làm lão đại, ngươi cho phân xử thử." Tôn Ngộ Không ủy khuất nói.

"Lão Tam, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Ma Lực Thanh liếc về liếc mắt Ma Lực Thọ, lãnh đạm nói.

Nghiễm Mục Thiên Vương nghe Ma Lực Thanh giọng rất nhiều ý trách cứ, cũng không có chút giấu giếm, ngay sau đó đem trong lòng mình oán hận nói ra.

Giai Mộng Quan Ma gia Tứ huynh đệ quan hệ cực tốt, đối ngoại từ trước đến giờ là cùng chung mối thù, Ma Lực Thanh cũng biết năm đó lão Tam bị giáng chức có chút oan uổng, vì thế mấy người bọn họ từng hướng Ngọc Đế cầu tha thứ, hy vọng có thể mở một mặt lưới, bỏ qua Ma Lực Thọ lần này.

Chẳng qua là Ngọc Đế đang bức bối, nơi nào sẽ nghe bọn hắn mà nói, cuối cùng Ma Lực Thọ vẫn bị cách chức xuống chức, mà Ma Lực Thanh ba người cũng ít nhiều gì bị một ít liên lụy.

"Oanh, Ma Lực Thọ, ngươi có thể không nên ngậm máu phun người, ngươi bị giáng chức cùng ta đây Lão Tôn có gì liên quan, này chỉ có thể coi như ngươi xui xẻo, ngươi có bản lĩnh đến Ngọc Đế trước mặt lý luận a!" Tôn Ngộ Không cảm giác mình rất là oan uổng, dù sao hắn cũng không với Ma Lực Thọ tư thông, để cho nhường a.

"Bớt nói nhảm, ngươi cái này Bát Mã Ôn nếu là có thể đánh được huynh đệ của ta bốn người, Tị Hóa Tráo Lão Từ hai tay dâng lên, không chỉ có như thế, Lão Từ xuống chức bị giáng chức chuyện này cũng cùng ngươi xóa bỏ, ngươi có dám ứng chiến?" Ma Lực Thọ đã không khống chế được trong cơ thể Hồng Hoang lực, không kịp chờ đợi muốn cùng Tôn Ngộ Không tranh tài một hồi.

"Hừ, có gì không dám, bất quá, ngươi ước chừng phải nói chắc chắn." Tôn Ngộ Không lắc lắc cổ, hoạt động gân cốt, cười lạnh nói.

Ma Lực Thọ những năm gần đây mặc dù bị giáng chức xuống chức, nhưng tu luyện lại một chút không rơi xuống, tu vi ngày càng tinh tiến, xem xét lại Tôn Ngộ Không, ở Ngũ Chi Sơn hạ bị đề năm trăm năm, khẳng định hoang phế tu luyện, bây giờ bọn họ Ma gia Tứ huynh đệ cùng ra tay, ai thắng ai thua, thật đúng là nói không chừng.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, vạ phần cảm ơn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Kinh động Thiên Đình, thế lửa lan tràn!

"Tôn Ngộ Không, ta Ma gia huynh đệ điểm này uy tín vẫn có, bất quá ta Tứ huynh đệ liên thủ đối địch, chưa bao giờ nương tay, ngươi ước chừng phải tốt nhất chuẩn bị." Ma Lực Thanh từ phía sau lưng rút ra Thanh Phong Bảo Kiếm, chỉ thấy thân kiếm khẽ run, không khí chung quanh có chút ngưng trệ.

Tôn Ngộ Không phát hiện một màn này, hít sâu một hơi, trong đầu nghĩ, cái này Ma Lực Thanh kiếm pháp chỉ sợ là đạt tới Kiếm Tâm Thông Minh đỉnh phong, cái này năm trăm năm đến, Tứ Đại Thiên Vương thực lực chắc hẳn phỏng không ít.

1 vs 1, Tôn Ngộ Không không sợ bọn họ trong đó bất luận kẻ nào, nhưng nếu là bốn người liên thủ, hắn thật đúng là không nhiều lắm chắc chắn, giờ phút này trong lòng của hắn có vài phần kiêng kỵ, nghe nói Tứ Đại Thiên Vương giờ bày trận, ngay cả Nhị Lang Thần cũng ở đây trong tay bọn họ bị thua thiệt.

Thời gian cấp bách, sự phụ vẫn chờ cần dùng gấp Tị Hòa Tráo, như thế một trì hoãn, còn không chừng hội xảy ra chuyện gì đây.

"Vây thì tới đi." Bất giác phải bắt vua trước, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, thi triển bộ pháp, hóa thành một đạo Lưu Quang, thân ảnh nhằm phía Ma Lực Thanh.

"Hừ, cho là Bản vương là trái hồng mềm không được." Ma Lực Thanh nhìn ra Tôn Ngộ Không muốn tốc chiến tốc thắng, hấn cũng không tính cho Tôn Ngộ Không một cái cơ hội như vậy.

Ông!

Thanh Phong Bảo Kiếm phát ra kiếm minh, Ma Lực Thanh trong cơ thể cuồng bạo linh lực hướng về phía bốn phía tàn phá đi, hấn dùng Thanh Phong Bảo Kiếm chặn Tôn Ngộ Không đánh đòn cánh cáo, ngay sau đó cùng với kéo dài khoảng cách.

Ma gia Tứ huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, ly biệt đem Thanh Phong Bảo Kiếm, Ngọc Diện Tỳ Bà, Thiểm Điện Điều, Hồn Nguyên Tán tế ở trên đỉnh đầu, bốn người điên cuồng xây dựng Trận Văn, linh lực kinh khủng hội tụ cùng một chỗ, toàn bộ trong thiên địa, tràn ngập tang thương cùng cổ xưa vị.

"Đây là" Tôn Ngộ Không một đòn cũng không thuận lợi, theo bản năng lùi lại, chẳng qua là đã tới không kịp, hấn đường lui bị Ma Lực Thọ ba người phong bế.

"Tôn Ngộ Không, cái này Cửu Âm Huyền Ma trận vốn là thượng cổ tàn trận, sau đó bị huynh đệ của ta bốn người hoàn thiện, miễn cưỡng coi như Thiên cấp hạ phẩm trận pháp, ngươi bây giờ nhận thua còn kịp." Ma Lực Thanh biết rõ Tôn Ngộ Không giỏi cận chiến, cho nên cũng không tính cùng với chính diện giao phong.

Ngay từ lúc năm trăm năm trước liền ăn qua một lần thua thiệt, lần này hấn Ma Lực Thanh cũng sẽ không ăn lần thứ hai thua thiệt.

"Nhận thua? Ta đây Lão Tôn trong tự điển, cũng chưa có nhận thua hai chữ này." Ở nơi này Cửu Âm Huyền Ma trận, Tôn Ngộ Không cảm giác một tia khí tức nguy hiểm, bất quá đây càng thêm kích khởi hấn háo chiến lòng, nếu là Thiên cấp thượng phẩm trận pháp, hấn hôm nay vẫn thật là đến nhận tủng.

Bất quá cấp độ kia trận pháp, hấn cũng không tin tưởng Ma gia Tứ huynh đệ hội có được!

"Ngươi cái miệng này, vẫn là rắn như vậy, chờ một hồi cũng đừng cầu xin tha thứ." Thấy Tôn Ngộ Không hồ đồ ngu xuẩn, Ma Lực Thanh hướng về phía ba người khác hô: "Thúc giục trận pháp."

Àm!

Cửu Âm Huyền Ma trận bị kích hoạt, trong trận nhiệt độ kịch liệt hạ xuống, từng cỗ một âm trầm Ma Khí không ngừng hiện lên, vô số đạo Lưu Quang đánh vào Tôn Ngộ Không trên ngực.

Tôn Ngộ Không sắc mặt hết sức khó coi, hiển nhiên cái này Lưu Quang uy lực không tầm thường, để cho hấn tao bị thương tổn.

"Ha ha, ngươi cái này Bất Mã Ôn nói khoác mà không biết ngượng, còn muốn phá cái này Cửu Âm Huyền Ma trận, thật là ý nghĩ ngu ngốc, lần này ta xem ngươi làm sao còn đắc ý." Một bên Nghiễm Mộc Thiên Vương Ma Lực Thọ thấy Tôn Ngộ Không ở trong trận chật vật không dứt, tâm lý khỏi phải nói có nhiều đắc ý.

Đâu Suất Cung, Thái Thượng Lão Quân theo như dĩ vãng thông lệ, đang ngồi tu luyện, mà đệ tử của hấn chính là không dừng ngủ đêm trông chừng Lò Luyện Đan.

"Sự phụ, Nam Thiên Môn bên ngoài thật giống như có người ở đánh nhau." Một tên mặc áo bào vàng Đạo Đồng, xoa một chút trên trán mồ hôi, quay đầu nói với Thái Thượng Lão Quân.

"Đồ nhí, ngươi không cố gắng trông chừng Lò Luyện Đan, bận tâm những thứ này chuyện vụn vặt làm gì, nhóm này đan dược nhưng là phải có cái Ngọc Đế, nếu là xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, xem ta như thế nào thu thập ngươi." Thái Thượng Lão Quân nhắm hai mắt, không thèm để ý chút nào đạo (nói).

"Sự phụ giáo huấn là, đệ tử biết sai." Hoàng Bào Đạo Đồng đưa đầu lưỡi, nhỏ giọng thì thầm: "Cũng không biết Tứ Đại Thiên Vương ăn bậy thuốc gì, vậy mà liên thủ đối phó một người."

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân đột nhiên mở mắt, hô lớn: "Ngươi nói cái gì, lặp lại lần nữa."

Hoàng Bào Đạo Đồng bị sợ giật mình, mau mau quỳ dưới đất, khóc lóc đạo (nói): "Sự phụ, ta cũng không dám nữa phía sau nói láo đầu, ngươi ngàn vạn lần không nên đánh ta."

Thái Thượng Lão Quân không thèm để ý hấn, ngừng đầu hướng về phía Nam Thiên Môn phương hướng nhìn một cái, quả nhiên là Tứ Đại Thiên Vương, "Kỳ quái, bốn người này rốt cuộc tại đối phó người nào, lại bị bức bầy Cửu Âm Huyền Ma trận."

Nam Thiên Môn xảy ra động tĩnh lớn như vậy, oanh động toàn bộ Thiên Giới, không ít thần tiên ôm lòng hiếu kỳ, rồi rít thi triển pháp thuật đi trước tìm tòi kết quả.

Dao Trì, Phượng Thiên điện, Ngọc Hoàng Đại Đế cùng Vương Mẫu Nương Nương chính ngậm thơ đối câu, thưởng thức trước mắt ca múa.

"Báo, bẩm Bệ Hạ, Nam Thiên Môn bên ngoài, Tứ Đại Thiên Vương cùng Tôn Ngộ Không đánh." Một tên Thiên Binh vội vàng chạy vào, bẩm báo.

"Phốc."

Ngọc Hoàng Đại Đế trực tiếp đem mới vừa vào miệng rượu ngon một ngụm phun ra, sắc mặt hốt hoảng, còn cho là mình nghe lầm, vội vàng chứng thực đạo (nói): "Tứ Đại Thiên Vương với ai đánh?"

"Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không." Thiên Binh khẳng định nói.

"Bệ Hạ, phải làm sao mới ổn đây à?" Vương Mẫu Nương Nương một nghe được cái này sát tinh, thân thể mềm mại run lên, tay chân luống cuống đạo (nói).

"Mẹ, cái này Tôn Ngộ Không mới vừa đặc biệt sao được thả ra, liền giết đi lên, cũng quá không đem Bản Đế coi ra gì đi." Ngọc Hoàng Đại Đế một chưởng đem trước mặt Lưu Ly nạm vàng bàn chụp nát bấy, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý.

Lúc trước nguy nan thời cơ, hán phái người đi trước Tây Thiên Như Lai Phật Tổ đối phó Tôn Ngộ Không, sau đó cũng được như nguyện, Phật Tổ đem cái này Bát Hầu đề ở Ngũ Hành Sơn hạ năm trăm năm.

Có thể vạn vạn không nghĩ tới, Quan Âm Bồ Tát thế nào cũng phải muốn Tôn Ngộ Không đi đảm bảo Đường Tăng thỉnh kinh, lại đem cái này Bát Hầu thả ra, bây giờ hán khẳng định là đối với chính mình ghi hận trong lòng, muốn nhân cơ hội tới trả thù.

"Phu quân, bằng không mau mau phái người đi Tây Thiên, lần nữa Như Lai Phật Tổ ra tay đi." Vương Mẫu Nương Nương là thực sự sợ cái này Tôn Ngộ Không, lo lắng hán lần nữa Đại Náo Thiên Cung.

"Trước không kịp, hiện tại vẫn không rõ Sở con khi này tới đây mục đích, cho nên không muốn vọng thêm suy đoán." Cân nhắc một phen, Ngọc Hoàng Đại Đế không tin Tôn Ngộ Không như vậy không có lý trí, chẳng lẽ hán còn muốn lại bị Ngũ Hành Sơn đặt lên năm trăm năm?

Quan Âm Tự hiện nay ánh lửa ngút trời, ngọn lửa hùng hực tứ vô kỵ đạn chiếm đoạt hết thảy, ngăn ngại nửa giờ, cái này Quan Âm Tự đã toàn mục đích hư hao hoàn toàn, nơi nào còn có trước như vậy Huy Hoàng.

"Khục khục, lão viện chủ, thế lửa quá lớn, đã không khống chế được, chúng ta nhanh lên một chút trốn đi." Khói dày đặc ào ào, để cho những thứ này nhà sư sặc khó chịu.

"Không được, ta muốn trở về phòng cầm cầm lan cà sa." Lão viện chủ hiện tại đã hối hận vạn phần, là cầm lan cà sa, hán đem trọn cái Quan Âm Tự đều bồi thượng.

Đường Nhạc bố trí xong trận pháp sau, lại ẩn núp ở trong bóng tối, các loại (chờ) Ngộ Không mượn Tị Hỏa Tráo trở lại, nhưng là này cũng sắp tới một giờ, dựa theo một cái lộn nhào trăm lẻ tám ngàn dặm tốc độ, đã sớm hán trở lại.

"Tề đại, cái này Tôn Ngộ Không không chừng đi đâu tiêu dao tự tại, thế lửa càng ngày càng lớn, chỉ sợ là không dùng được một giờ, toàn bộ Quan Âm Tự đều phải bị đốt thành tro bụi." Đường Nhạc thâm nẫm một tiếng, hán hiện tại cũng không có năng lực làm, chỉ có thể trông đợi Tôn Ngộ Không mượn được Tị Hỏa Tráo, liền mau mau trở lại.

Sau đó còn có một canh, có phiếu đề cử phiên toái đầu thoáng cái, !

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Hắc Hùng đạo bảo, Ngộ Không bị nhốt!

Lão viện chủ lòng như lửa đốt mà chuẩn bị trở về phòng, đi lấy cầm lan cà sa, người nào từng dự đoán, mới vừa tiến vào phòng, một cây thế lửa lan tràn

trụ cột đột nhiên hạ xuống, vừa vịn đập trúng đầu hắc, trực tiếp bỏ mạng ở hiện trường.

Hắc Phong núi, lúc này Hắc Hùng Tinh cùng Xà Tinh đang uống rượu, đột nhiên phát hiện cách đó không xa Quan Âm Tự khói dày đặc ào ào, hình như là lửa cháy, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, liền lập tức thi triển thân pháp, hướng về phía Quan Âm Tự bay vút đi.

Cái này hai gã yêu quái thường thường đi Quan Âm Tự lễ phật, cho nên đối với (đúng) lão viện chủ ấn tượng không tệ, hiện tại Quan Âm Tự gặp nạn, bọn họ đương nhiên muốn đi giúp một tay.

Ở trong phòng bày Tru Tiên trận, Đường Nhạc cũng không lo lắng cảm lan cả sa bị đốt, cái này Tru Tiên trận có thể dễ như trở bàn tay ngăn cách hỏa diễm, mắt thấy lão viện chủ chết thảm căn phòng, Đường Nhạc thở dài một hơi, Tự gây nghiệt, không thể sống a!

"Dưới mắt cũng không thể hi vọng nào Ngô Không, vẫn phải là dựa vào chính mình." Đường Nhạc mới vừa dự định rời đi Quan Âm Tự, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì, "Ngọa tào, thiếu chút nữa quên hậu viện bị bi lưon."

Vừa nói, Đường Nhạc vội vàng chạy về phía hậu viện, cũng không để ý trong phòng cảm lan cả sa, vốn định ở chỗ này há miệng chờ sung rụng kế hoạch cứ như vậy phao thang.

Hắc Hùng Tinh cùng Xà Tinh chạy tới Quan Âm Tự thời điểm, phát hiện tiền viện không có một bóng người, xem ra đều chạy sạch, lắc đầu một cái, Xà Tinh dẫn đầu rời đi.

Ngay tại Hắc Hùng Tinh chuẩn bị lúc rời đi sau khi, lại phát hiện một tòa trong phế tích tản ra tia sáng chói mắt, đi vào căn phòng, nhìn trước mặt nằm một cô thi thể, Hắc Hùng Tinh phát hiện chính là lão viện chủ.

"Cái này cả sa xem ra không phải vật phạm, Lão Tử không thể đi một chuyến uống công, coi như lấy chút lợi tức." Hắc Hùng Tinh mới vừa đi tới cảm lan cả sa trước mặt, đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng, nhớ muốn rút lui đã trễ.

Đương Hắc Hùng Tinh đi vào trong trận lúc, cũng đã kích hoạt Tru Tiên trận, mấy trăm đạo Kiếm Mang hướng về phía thân thể của hắc tàn bạo đi, Hắc Hùng Tinh trầm thấp một tiếng, chỉ thấy chính mình thân thể cường hãn xuất hiện mấy trăm cái lỗ máu, máu tươi nhuộm đỏ áo quần hắc.

Hắc Hùng Tinh bộ mặt vô cùng vận vẹo, cực đoạn đau đớn để cho hắc thiếu chút nữa ngất đi, một cái nháy mắt, hắc đã là đầu đầy mồ hôi, sắc mặt vô cùng trắng bệch.

"Thảo đặc biệt sao, đây là người nào bày trận pháp, đừng để cho Lão Tử bắt được, nếu không thể nào cũng phải đưa hắc chuột rút bóc cốt, thảo thành tám khối không được." Hắc Hùng Tinh cũng không phải hạng người bình thường, lấy ra một viên khêo đưa đẩy đan được ăn vào sau, trên thân thể kia nguyên bản dư tợn kinh khủng lỗ máu dần dần khép lại.

Viên này Bách Thảo đan có thể sống người chết nhục bạch cốt, ban đầu phế không ít khí lực, mới làm như vậy một viên, nếu không phải gặp phải cái này tử trận pháp, hắc thật đúng là không bỏ được dùng.

"Rống."

Hắc Hùng Tinh giận, ngửa mặt lên trời gầm thét một tiếng, trong cơ thể linh lực nhanh chóng vận chuyển, cả người khí thế leo lên tới đỉnh phong.

"Nổ tung quyền." Hắc Hùng Tinh một cái trọng quyền đánh phía lồng ánh sáng màu vàng, liên tục nhiều lần đánh mấy chục quyền, rốt cuộc đem màn hào quang phá vỡ, mà hắc lúc này đã mệt lã, mềm yếu vô lực.

"Rút lui trước thì tốt hơn!" Hắc cái trạng thái này, đã mất sức tái chiến, nhìn trái bên phải không hy vọng, phát hiện không người sau, lại nắm cảm lan cả sa cùng nhau mà chạy.

Chờ Đường Nhạc dắt bị bi lưon về tới đây thời điểm, trước mắt một mảnh hỗn loạn để cho hắc trọn mắt hốc mồm, trong căn phòng cảm lan cả sa đã không thấy, trên đất vết máu loang lổ đưa tới hắc chú ý.

"Ai, kỳ soa một chiêu, lại bị hắc hùng tinh giành trước thuận lợi, thật là không cam lòng a!" Nếu là Đường Nhạc mới vừa rời ở chỗ này, hắc có nắm chắc phối hợp Tru Tiên trận lưu lại cái này Hắc Hùng Tinh.

"Sư phụ, Đại sư huynh tại sao còn không trở lại?" Bi bi lưon giãy dụa sênh sếch thân thể, chen miệng nói.

"Sư phụ cũng không biết, nếu là hi vọng nào kia Bát Hài trở lại cứu ta, chỉ sợ là sư phụ đã sớm bị đốt chết." Đường Nhạc nghi ngờ trong lòng không dứt, theo lý thuyết, Tôn Ngô Không biết rõ ở đây tình huống cấp bách, cũng sẽ không có ý trì hoãn.

Dù sao Tôn Ngô Không sẽ không cảm cái này mấy chục cái tánh mạng đùa, nhưng hắc thời gian dài như vậy không có trở lại, chẳng lẽ gặp phải phiền toái gì?

Lửa lớn rừng rực vẫn còn ở thiêu đốt, Đường Nhạc đưa ánh mắt nhìn về phía bi bi lưon, cười nhạt nói: "Tiểu Bạch Long, người đầu gì cũng là trong long tộc người, diệt diễm này hóa cũng không thành vấn đề đi."

"Hừ, lúc này nhớ tới bốn điện được, sớm đi làm gì." Tiểu Bạch khoảng không đem đầu lắc một cái, vô cùng ngạo kiều đạo (nói).

Ngộ Không hiện nay không có ở đây, Đường Nhạc dựa vào chính mình lực lượng cũng diệt không cái này lửa lớn rừng rực, bắt đắc dĩ, chỉ có thể đem hy vọng đặt ở Tiểu Bạch Long trên người, nghe hắn mà nói, hình như là có biện pháp tắt lửa, chỉ bất quá hắn Đường phải xuất ra đủ thành ý cầu xin hắn.

Không có cách nào ai bảo Đường Nhạc bình thường một mực ngược đãi hắn, thật vất vả có một cơ hội có thể hành diện, hắn Tiểu Bạch Long có thể sẽ không dễ dàng bỏ qua cho.

"Tiểu Bạch Long, sự phụ ngày thường như vậy đối với ngươi, cũng là vì ngươi khỏe, ngươi nghỉ a, chính gọi là đánh là đau mắng là ái, cho nên ngươi liền ngoan ngoan nghe lời, mau mau tắt lửa có được hay không?" Đường Nhạc lập tức đổi một bộ sắc mặt, nịnh nọt nói.

"Không được, trừ phi ngươi đáp ứng bốn điện một cái điều kiện, nếu không bốn điện thì sẽ không tắt lửa." Tiểu Bạch Long thái độ cường ngạnh đạo (nói).

"Điều kiện gì?" Chỉ cần Tiểu Bạch Long không đưa ra cái gì quá đáng yêu cầu, Đường Nhạc vẫn sẽ tận lực thỏa mãn.

"Rất đơn giản, chính là ngày sau không nên để cho bốn điện biến hóa cái gì bị bì tôm, bị bì lươn." Chính mình đầu gì cũng là Long Tộc một thành viên, đây chính là thân phận hiển hách, bây giờ cả ngày biến thành một cái con lươn, đây nếu là truyền đi, chẳng phải bị thế nhân trò cười.

Cân nhắc một phen, Đường Nhạc thật cũng không cự tuyệt, lý do này có thể đáp ứng.

"Có thể, ngày sau ngươi thì trở thành Bạch Long Mã đi." Đường Nhạc gật đầu một cái, đáp lại.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long lắc mình một cái, một cái ngang ngược lãng nhiên Bạch Long bay lượn ở trên chín tầng trời.

"Rống"

Một tiếng lanh lảnh tiếng rống ngâm vang vọng đất trời, Tiểu Bạch Long trên không trung hướng về phía phía dưới Quan Âm Tự, phun thờ gấp thờ gấp không ngừng dòng chảy, Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn bầu trời mưa như thác lũ chậm rãi hạ xuống, lộ ra vui sướng nụ cười.

Rất nhanh, lửa lớn rừng rực liền bị Tiểu Bạch Long tắt, chỉ bất quá Quan Âm Tự lúc này đã là một mảnh hỗn loạn.

"Tiểu Bạch Long, ta ngươi tối nay chỉ có thể ở phòng chứa cũi uy khuất một đêm." Toàn bộ Quan Âm Tự, trừ hậu viện phòng chứa cũi thể lửa chưa kịp lan tràn đi qua, những phòng khác đều bị thiêu hủy hầu như không còn.

Đương Đường Nhạc an ổn đi vào giấc ngủ lúc, hắn nhưng không biết Tôn Ngộ Không chính chịu hết hành hạ, khổ không thể tả.

"Tôn Ngộ Không, ta khuyên ngươi chính là nhượng bộ đi." Ma Lực Thọ thấy Tôn Ngộ Không giữ vững thời gian dài như vậy, không nhận được khuyên.

"Phục ngươi tên đại." Tôn Ngộ Không khinh thường nói.

"Nhị Lang Thần, ngươi cho là Tôn Ngộ Không có thể phá giải cái này Cửu Âm Huyền Ma trận sao?" Na Tra hai tay vòng ngực, ngẩng đầu hướng về phía cao lớn uy mãnh Dương Tiễn hỏi.

"Cái này Cửu Âm Huyền Ma trận là Thiên cấp hạ phẩm trận pháp, ngay cả Bán Chân Quân đều phá giải không, hắn Tôn Ngộ Không chỉ sợ cũng rất khó phá giải." Dương Tiễn cũng không có đem lời nói quá vẹn toàn, dù sao người sau thực lực còn mạnh hơn chính mình.

Thái Thượng Lão Quân chạy tới sau đó, cũng biết năm người này vì sao động thủ, bất quá nơi này chính là Thiên Đình, há lại bọn họ đánh nhau địa phương.

"Tăng Trưởng Thiên Vương, ta xem chuyện này coi như đi, ngươi coi như cho bản quân một bộ mặt." Thái Thượng Lão Quân thay Tôn Ngộ Không lên tiếng xin xỏ cho.

Ma Lực Thanh gật đầu một cái, coi như hắn lại thô bạo, cũng phải cho Thái Thượng Lão Quân mấy phần mặt mũi.

"Không thể cứ như vậy tính, ta đây Lão Tôn còn không có đáp ứng chứ." Tôn Ngộ Không ở bản thân chung quanh bố trí một cái lồng năng lượng, dùng để hấp thu Cửu Âm Huyền Ma trận tổn thương, mặc dù hắn trong thời gian ngắn phá không trận, nhưng trận pháp này cũng không làm gì được hắn.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, muốn vai quần chúng có thể bình luận nhấn lại, khúc thương thấy cơ bản cũng sẽ trả lời!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 31: Không tiếp tục ẩn giấu, tình thế nghịch chuyển!

"Tôn Ngộ Không, ngươi cũng không nên không biết phải trái, ở đây sao giằng co nữa, nhưng đối với ta ngươi không có bất kỳ chỗ tốt." Ma Lực Thọ sắc mặt có chút tái nhợt, muốn duy trì một tòa Thiên cấp trận pháp, cần tiêu hao rất lớn linh lực, hiển nhiên hắn hiện tại đã có nhiều chút không chịu nổi.

Ba người khác cũng là như thế, lại tiếp tục như thế, còn chưa kịp giải quyết Tôn Ngộ Không, bọn họ chỉ sợ cũng hội bởi vì trong cơ thể linh lực khô kiệt, trực tiếp thất bại.

"Ha ha, ngươi thật đúng là cho là ta đây Lão Tôn phá không còn con này Thiên cấp hạ phẩm trận pháp à." Tôn Ngộ Không lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, làm cho Tứ Đại Thiên Vương thân thể run lên, một cổ dự cảm không hay do tâm đầu lên.

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân cũng không nói gì nữa, xem cái này đầu khi ánh mắt tinh mang lóe lên, lời thề son sắt đáng vẻ, chẳng lẽ có hậu thủ gì?

Lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, để cho xem cuộc chiến không ít thần tiên đều muốn nhìn một chút Tôn Ngộ Không như thế nào phá cái này Cửu Âm Huyền Ma trận, dù sao ngay cả Nhị Lang Thần cũng không làm gì được này Thiên cấp hạ phẩm trận pháp.

"Tôn Ngộ Không, đều lúc này, ngươi đặc biệt sao còn dám mạnh miệng, nếu là ngươi có thể Phá Trận, ta Ma Lực Thọ nhận thức làm cha ngươi." Ma Lực Thọ cho là Tôn Ngộ Không chẳng qua là phô trương thanh thế, chỉ cần mình kiên trì nữa một hồi, nói không chừng thất bại chính là Tôn Ngộ Không.

"Lăn mẹ của ngươi, với ta đây Lão Tôn chơi đùa động tác võ thuật, ngươi Ma Lực Thọ vẫn là tuổi quá trẻ." Tôn Ngộ Không mắng to một tiếng, trong đầu nghĩ, cái này Ma Lực Thọ năm lần bảy lượt cho mình sử bán tử, hôm nay nếu là tha cho hắn, thế nhân còn tưởng rằng hắn Tôn Ngộ Không dễ khi dễ đây.

"Cái này năm trăm năm đến, cũng không chỉ các ngươi tu vi tinh tiến." Chuyện cho tới bây giờ, Tôn Ngộ Không cũng không có ý định giấu giếm thực lực.

Sát ý hiện lên, Tôn Ngộ Không không nữa nói nhảm, lòng bàn chân đột nhiên giẫm một cái, nhất thời cuồng bạo vô cùng linh lực chính là từ trong cơ thể cuốn tới, mệnh mạng linh lực kinh khủng, trong nháy mắt bao trùm Cửu Âm Huyền Ma trận.

Một cổ mạnh mẽ cảm giác bị áp bách, cũng ở đây lúc này từ Tôn Ngộ Không thể bên trong phát ra tới!

Tứ Đại Thiên Vương cảm nhận được về này từ sâu trong linh hồn chèn ép, ánh mắt xẹt qua vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Tôn Ngộ Không ẩn tàng sâu như vậy, sớm biết sẽ không trêu chọc cái này sát tinh.

"Tốt uy áp kinh khủng." Dù Nhị Lang Thần tu vi, cũng không khỏi không vận chuyển ** Huyền Công, tới chống cự cổ uy áp này.

"Đúng vậy, Tôn Ngộ Không so năm trăm năm trước mạnh hơn, bức này thiên phú thật khiến cho người ta hâm mộ a!" Na Tra đứng ở Nhị Lang Thần bên người, gật đầu tán dương.

Tôn Ngộ Không cũng sẽ không áp chế chính mình tu vi, lúc này hắn khí tức không ngừng tăng vọt.

"Bất Hủ cảnh hậu kỳ đỉnh phong."

"Huyền Tiên cảnh sơ kỳ trung kỳ hậu kỳ "

"Ngọa tào, cái này Tôn Ngộ Không cũng quá đặc biệt sao khoa trương đi!" Nhìn thấy một màn này, Ma Lực Thọ mặt xám như tro tàn, hắn huynh đệ bốn người tu vi chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh trung kỳ, mà Tôn Ngộ Không lúc này tu vi trong nháy mắt vượt qua bọn họ, mà còn khí tức vẫn còn ở tầng lên.

"Lợi hại a, đã Huyền Tiên cảnh đỉnh phong." Không nghĩ tới Tôn Ngộ Không bị đè ở Ngũ Hành Sơn năm trăm năm, tu vi còn tiến bộ như thế thần tốc, Nhị Lang Thần mấy năm nay mỗi đêm ngày khổ luyện, dùng vô số Thiên Tài Địa Bảo, mới miễn cưỡng đạt tới Huyền Tiên cảnh đỉnh phong.

Bất quá dùng đan dược hội đưa đến trong cơ thể linh lực phù phiếm, căn cơ bất ổn, cho nên Nhị Lang Thần tự biết mình, biết rõ trước mắt hắn tuyệt không phải Tôn Ngộ Không tên biến thái này đối thủ.

"Đương Tiên, dường như ngươi đoán sai, Tôn Ngộ Không tu vi vẫn còn tăng vọt." Na Tra mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin được đáng vẻ.

"Cái gì, chẳng lẽ Tôn Ngộ Không đột phá đến cái cảnh giới kia?" Nhị Lang Thần vận phần hoảng sợ, muốn thật là đạt tới cái cảnh giới kia, toàn bộ Thiên Giới, còn có ai là đối thủ?

Tôn Ngộ Không tu vi đã leo lên tới Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng lại không có ngừng đi xuống ý tứ, vẫn còn ở tầng vọt, hiện nay người nào cũng không biết Tôn Ngộ Không tu vi chân chính, chỉ có thể nói hắn ẩn giấu quá sâu.

"Đại Thánh a, xem ở Tiểu Tiên mặt mũi liền dừng tay đi."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không theo nguồn thanh âm, phát hiện người quen cũ, lúc này mới đem tu vi dừng lại ở Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, đến khi hắn có hay không đột phá đến cái cảnh giới kia, ngược lại thành một điều bí ẩn đoàn.

Cái này làm cho tại chỗ không ít thần tiên trong lòng khó tránh khỏi có chút mất mát, trong đó bao gồm Nhị Lang Thần, Na Tra đám người.

Từ năm trăm năm trước, Nhị Lang Thần thua ở Tôn Ngộ Không trong tay sau đó, hắn lại quyết định, khắc khổ tu luyện, vốn cho là cái này năm trăm năm đến, hắn tu vi đã sớm vượt xa Tôn Ngộ Không, có thể bây giờ nhìn lại, chẳng qua là hắn một phía tình nguyện a.

"Nguyên lai là Thái Bạch Kim Tinh a, nhiều năm không gặp, ngươi để cho ta đây Lão Tôn thật là tưởng niệm a!" Thiên giới này Tôn Ngộ Không bằng hữu cũng không nhiều, Thái Bạch Kim Tinh chính là một người trong đó.

Cái này Thái Bạch Kim Tinh nhìn hòa ái dễ gần, luôn mang theo nụ cười, thoát nhìn là cái tay trái gà không chặt mềm yếu quan văn, có thể Tôn Ngộ Không lại biết, người này thực lực sâu không lường được.

"Tiểu Tiên cũng vô cùng tưởng niệm Đại Thánh a, bất quá ngươi không đi bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, lại tới Nam Thiên Môn làm ra như vậy chiến trận, đây là vì sao?" Thái Bạch Kim Tinh ngữ khí ôn hòa, để cho người nghe rất thoải mái.

"Đúng, ngươi nếu không phải nói, ta đây Lão Tôn còn quên chuyện này, nói chuyện cũ mà nói chúng ta sau đó lại nói, đợi ta đây Lão Tôn giải quyết chuyện này."

"Tôn Ngộ Không, ta Tứ huynh đệ thương lượng một chút, cuộc chiến đấu này coi như ngươi thắng, cái này Tị Hòa Tráo liền cho ngươi mượn." Ma Lực Thanh cũng không ngốc, con khi này tu vi nhưng là Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, muốn Phá Trận dễ như trở bàn tay, đánh tiếp nữa nhất định là tự mình chuốc lấy cực khổ.

Ma Lực Thọ gật đầu biểu thị đồng ý, ngay sau đó thi triển pháp thuật, Tị Hòa Tráo lại trống rỗng xuất hiện, chậm rãi rơi vào Tôn Ngộ Không trong tay.

"Hắc hắc, các ngươi mới vừa rồi là đánh thoải mái, có thể ta đây Lão Tôn cũng rất khó chịu, như vậy, trả lễ lại, các ngươi cũng tiếp tục ta đây Lão Tôn một chiêu đi." Tôn Ngộ Không đứng ở Cửu Âm Huyền Ma trong trận, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, khóe miệng phát qua một vòng cười tả.

Tôn Ngộ Không có lẽ không lỗ lã, cái này Tứ Đại Thiên Vương lúc trước còn uy phong lẫm lẫm, không ai bì nổi đáng vẻ, lúc này lại nhận tưng, nghĩ (muốn) toàn thân trở ra, nào có dễ dàng như vậy.

"Tôn Ngộ Không, cái này Tị Hòa Tráo ngươi đã bắt vào tay, cũng đừng được voi đòi tiên."

"Oanh."

Tôn Ngộ Không lăng không nhảy, kia ẩn chứa lực lượng kinh khủng Kim Cô Bổng đánh phía tâm trận, kịch liệt tiếng nổ thông suốt trời đất, Cửu Âm Huyền Ma trận bị Tôn Ngộ Không phá giải sau, « Cửu Âm Huyền Ma đồ » chậm rãi hạ xuống, tay mắt lạnh lẽo Tôn Ngộ Không mau mau cầm, đây chính là Thiên cấp trận pháp, quyết không thể trả lại cho Ma gia Tứ huynh đệ.

Mất thấy Trận Đồ bị Tôn Ngộ Không cướp, Ma gia Tứ huynh đệ tức giận công tâm, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

"Bị vây ở Ngũ Hành Sơn hạ năm trăm năm khoảng thời gian này, ta đây Lão Tôn tự nghĩ ra một bộ bán thần cấp Linh Quyết, vừa vặn có cơ hội thử một lần!" Không để ý đến Ma gia Tứ huynh đệ, Tôn Ngộ Không thu hồi Trận Đồ, lại cười nhạt nói.

Sau một khắc, một cổ làm người sợ hãi linh lực kinh khủng uy áp, bao phủ mở.

Ma gia Tứ huynh đệ sắc mặt mạnh mẽ biến hóa, đồng tử chợt co rút, từ vong uy hiếp để cho bọn họ hô hấp dồn dập.

Nam Thiên Môn bên ngoài rất nhiều thần tiên cũng có cảm ứng, ánh mắt rung động nhìn Tôn Ngộ Không, ai cũng biết hắn muốn thi triển bán thần cấp Linh Quyết, cấp độ kia uy lực khẳng định Hủy Thiên Diệt Địa, không khỏi bị liên lụy, Chúng Thần tiên rồi rút lui về phía sau.

"Tôn Ngộ Không thật đúng là kỳ tài ngút trời, lại có thể tự nghĩ ra bán thần cấp Linh Quyết, thảo đặc biệt sao, còn còn có thể hay không thể vui sướng chơi đùa." Nhị Lang Thần lúc này đối với (đúng) Tôn Ngộ Không tâm phục khẩu phục, cũng còn khá hắn không có trêu chọc cái này sát tính.

Tiết tấu có chút chậm, các vị đồng hài không nên nóng lòng nha!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Phần Thiên Chi Nộ, Ngọc Đế hiện thân!

"Phần Thiên Chi Nộ!"

Đỏ ngầu hỏa diễm, vào lúc này còn như mây lửa một dạng bao phủ bầu trời.

Phô thiên cái địa ngọn lửa hừng hực hướng về phía Ma gia Tứ huynh đệ cuốn đi, trong đó nóng bỏng hỏa diễm ẩn chứa lực lượng, đủ để thiêu hủy vạn vật, cho dù là Thái Thượng Lão Quân trong lò luyện đan thiên đạo hỏa, cũng khó mà cùng với sánh vai.

Tôn Ngộ Không hai tay Kết Ấn, thần sắc hấn cũng là bộc phát khỏi bệnh ngưng trọng, thi triển một chiêu này đối với hấn gánh vác rất lớn, không phải vạn bất đắc dĩ hấn cũng không muốn thi triển bản thân cấp Linh Quyết.

"Ngọc Đế cứu mạng a!" Bán thân cấp Linh Quyết do Huyền Tiên cảnh đỉnh phong Tôn Ngộ Không thi triển, Ma gia Tứ huynh đệ làm sao có thể tùy tiện tiếp, sống còn đang lúc, chỉ có thể hướng núp ở Hư Không Ngọc Hoàng Đại Đế cầu cứu.

"Hừ, Ngọc Đế chỉ sợ cũng cứu không các ngươi." Tôn Ngộ Không đã sớm phát hiện Ngọc Đế núp ở Hư Không, cho nên đối với chuyện này, cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn.

Ngọc Hoàng Đại Đế tu vi cao thâm mật trắc, hấn tin phụng đạo gia, cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng xuất nhất mạch, từ hấn đem biến hóa Thiên Quyết tu luyện tới đỉnh phong sau, cái này mấy ngàn năm còn chưa bao giờ xuất thủ qua, cho dù là năm trăm năm trước, Tôn Ngộ Không Đại Náo Thiên Cung, hấn cũng không có tự mình ra tay.

"Tôn Ngộ Không, ngươi thật không dùng tay sao?" Ngọc Hoàng Đại Đế thân ảnh chậm rãi hiện lên, sờ râu, giọng lạnh như băng nói.

"Hắc hắc, cái này Ma gia Tứ huynh đệ khinh người quá đáng, ta đây Lão Tôn chỉ bắt quả thay Bệ Hạ giáo huấn bọn họ mà thôi, chẳng lẽ Bệ Hạ muốn hôn từ xuất thủ cứu người?" Nếu có thể cùng Ngọc Hoàng Đại Đế tranh tài một hồi, cho dù là thua, hấn Tôn Ngộ Không uy danh cũng đủ để nổi danh Tứ Hải.

Nghe vậy, Ngọc Hoàng Đại Đế lắc đầu một cái, vì vậy đưa mắt liếc nhìn một bên Thái Bạch Kim Tinh, cho người sau một cái ánh mắt.

"Đại Thánh a, ngươi chính là mau mau dùng tay đi, coi như Tiểu Tiên thiêu người một cái ân huệ." Thái Bạch Kim Tinh cười khò một tiếng, hy vọng Tôn Ngộ Không có thể cho hấn một cái mặt mỏng, đem việc này lướt qua.

"Không được, hôm nay chính là Như Lai Phật Tổ tự mình tới, ta đây Lão Tôn cũng phải giáo huấn cái này Ma gia Tứ huynh đệ." Hiển nhiên, Tứ Đại Thiên Vương hoàn toàn chọc giận Tôn Ngộ Không, bất luận kẻ nào khuyên đều đã vô dụng.

Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, thở dài một hơi, cái này Tứ Đại Thiên Vương rảnh rồi không việc gì trên chọc Tôn Ngộ Không làm gì, nếu là Ma Lục Thọ ngoan ngoãn đem Tị Hòa Tráo cho hấn mượn, há có thể tạo thành hiện tại này tám cực diện.

Tôn Ngộ Không tính khí, ở thiên giới không người không biết không người không hiểu, có thể vô luận như thế nào, Tứ Đại Thiên Vương cũng là Thiên Giới người, Ngọc Đế cũng không thể ngồi yên không lý đến, nếu không nếu là truyền đi, còn tưởng rằng hấn Ngọc Hoàng Đại Đế sợ Tôn Ngộ Không đây!

"Phần Thiên Chi Nộ - Diệu Nhật Luân Bàn!"

Tôn Ngộ Không không để ý tới nữa Thái Bạch Kim Tinh, ngay trước Thiên Giới Chúng Thần mặt, trực tiếp đối với (đúng) Ma gia Tứ huynh đệ ra tay.

Ngọn lửa màu đỏ thẫm, cuốn chân trời, tập chọt chung một chỗ, giống như nóng bỏng thái dương, to lớn hỏa diễm chi luân hướng về phía Ma gia Tứ huynh đệ tàn bạo đi, như vậy thế công, cực kỳ kinh người.

Rung động tình cảnh để cho không ít thần tiên hít sâu một hơi, trong đầu nghĩ, coi như Ma gia Tứ huynh đệ tiếp một chiêu này, chỉ sợ cũng chỉ còn dư lại nửa cái mạng.

"Ai." Thái Bạch Kim Tinh thấy cái này đầu khi ngay cả mình mặt mũi cũng không cho, vậy khẳng định là giận đến mức tận cùng, có thể chỗ chức trách, hấn lại không xuất thủ không được cứu Ma gia Tứ huynh đệ.

"Đại Thánh, thu tay lại đi." Thái Bạch Kim Tinh huy động trong tay Thái Ất Phất Trần, một cỗ giống như Hồng Hoàng như vậy cuồng bạo linh lực từ

trong cơ thể nó bộc phát ra.

"Ngọa tào, Thái Bạch Kim Tinh vậy mà cũng thâm tàng bất lậu, cái này gọi ả." Dương Tiễn phát hiện tình hình này, bị sợ giật mình, ai có thể nghĩ tới ngày thường khiêm tốn Thái Bạch Kim Tinh, vậy mà cũng là cao thủ tuyệt thế.

Thái Bạch Kim Tinh cũng là xuất từ đạo gia nhất mạch, ở thiên giới luận thực lực, trừ Ngọc Hoàng Đại Đế, đương kim hấn Thái Bạch Kim Tinh thực lực mạnh nhất.

Đã từng Thái Bạch Kim Tinh mừng thọ Thần, Côn Lôn Nguyên Thủy Thiên Tôn phái đệ tử thân truyền tới tặng quà, vì đó chúc thọ, có thể thấy hấn ở Đạo Giáo quyền cao chức trọng.

"Chữ đạo Quyết - khóa."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không nói thầm một tiếng không được, chẳng qua là một cái chớp mắt tức, hấn thể công lại đều bị hóa giải, lúc trước phô thiên cái địa biến lửa chớp mắt rồi biến mất, vô tận điên cuồng Diệu Nhật Luân Bàn cũng bị hóa thành hư vô.

"Cái này" Chúng Thần tiên trợn mắt hốc mồm, đây cũng quá thần kỳ đi, vậy mà dễ như trở bàn tay phá giải bán thân cấp Linh Quyết.

Thái Bạch Kim Tinh tại Chúng Thần tiên trong suy nghĩ hình tượng trong nháy mắt cao lớn lên, trong đầu nghĩ, ngày sau quyết không thể đắc tội người này, tránh cho thể nào chết cũng không biết!

Nhìn thấy một màn này, Tôn Ngộ Không cũng là hơi cảm thấy kinh ngạc, hấn biết rõ Thái Bạch Kim Tinh tu vi sâu không lường được, nhưng là không ngờ tới gần trong nháy mắt, liền hóa giải bán thân cấp Linh Quyết — Phần Thiên Chi Nộ!

"Ngọc Đế, cái này không phải công bình, ta đây Lão Tôn lúc trước bị Ma gia Tứ huynh đệ hành hạ thời điểm, người thế nào không ra thay ta đây giữ gìn lẽ phải?" Dưới mắt có Thái Bạch Kim Tinh ở bên mắt lom lom, Tôn Ngộ Không là không có cơ hội xuất thủ.

Coi như hấn bại lộ toàn bộ là bài tẩy, cũng không chắc chắn đánh thắng được Thái Bạch Kim Tinh, dứt khoát không bằng hòa bình thu tay lại, với Ngọc Đế lấy ra muốn chút bồi thường.

"Khụ, cái này coi như là Bán Đế sơ xuất, người muốn chút gì bồi thường?" Ngọc Hoàng Đại Đế mặt già đỏ lên, ho nhẹ một tiếng, kỳ thực hấn đã sớm đến, vốn muốn mượn Ma gia Tứ huynh đệ tay, hảo hảo giáo huấn cái này đầu khi, nhưng ai biết cái này Tôn Ngộ Không ần tàng sâu như vậy.

Bất quá nói đi nói lại thì, cái này Tứ Đại Thiên Vương cũng quá rác rưởi, bốn người liên thủ, lại bị Tôn Ngộ Không đánh không còn sức đánh trả chút nào, xem ra mấy năm nay bọn họ là trải qua quá thoải mái, cho nên hoang phế tu luyện.

Trừng phạt Ma gia Tứ huynh đệ chuyện này chỉ có thể đặt tại một bên, hiện nay trước tiên đem cái này Tôn Ngộ Không dỗ được, mới là điều quan trọng nhất chuyện!

Dù sao nhân gia để ý tới, hấn làm Ngọc Hoàng Đại Đế nhất định phải công sự công bạn, chuyện này vốn là không trách Tôn Ngộ Không, nhân gia Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, gặp phải phiền toái, chính là muốn mượn Ma Lực Thọ Tị Hóa Trảo dùng một chút.

Ai ngờ Ma Lực Thọ một lời không hợp liền động thủ, còn nói bên trên còn lại ba vị huynh đệ, đây nếu là có thể giáo huấn Tôn Ngộ Không một lần, cũng liền thôi, có thể sự thật chính là Ma gia Tứ huynh đệ trang bức không được ngược lại bị thảo, còn đặc biệt sao muốn Bán Đế đi thu thập cục diện rồi rằm.

Tôn Ngộ Không khẩu vị rất lớn, bảo vật tầm thường căn bản không nhìn ở trong mắt, xem ra lần này mình phải làm thật là lớn ra máu chuẩn bị.

"Rất đơn giản, ta đây Lão Tôn chỉ có hai điều kiện, thứ nhất, cái này Ma gia Tứ huynh đệ phải hướng ta xin lỗi." Tôn Ngộ Không giả bộ tức giận nói.

"Ma gia Tứ huynh đệ, nghe đi, còn không mau đi nói xin lỗi." Ngọc Hoàng Đại Đế đưa mắt về phía Tứ Đại Thiên Vương, lên tiếng mắng.

Ngọc Hoàng Đại Đế tự mình lên tiếng, bọn họ không dám không nghe theo, bốn người đi tới Tôn Ngộ Không trước mặt, chấp tay nói: "Đại Thánh, chúng ta mới vừa rồi nếu có mạo phạm, trả lại người đại nhân có đại lượng, bỏ qua chúng ta."

"Ừ, xem ở các người rất có thành ý phân thượng, ta đây Lão Tôn liền tha thứ các người." Nếu Ma gia Tứ huynh đệ nói xin lỗi, Tôn Ngộ Không cũng sẽ không làm khó bọn họ.

"Nói đi, điều kiện thứ hai, chỉ cần không quá phận, Bán Đế đáp ứng người." Ngọc Hoàng Đại Đế trầm giọng nói.

"Đương nhiên không quá phận, ta đây Lão Tôn điều kiện thứ hai, chính là muốn Bệ Hạ ngài năm giọt tinh huyết." Tôn Ngộ Không cười nhạt nói.

Thái Bạch Kim Tinh vừa nghe lời này, mau mau kéo Tôn Ngộ Không, ở tại bên tai nhỏ giọng thì thầm: "Đại Thánh a, người có biết hay không, Ngọc Đế một giọt tinh huyết liền đại biểu hấn trăm năm tu vi, nếu là hấn đáp ứng người, nhưng chính là tổn thất năm trăm năm tu vi a!"

Tôn Ngộ Không xem thường nói: "Ta đây Lão Tôn tự nhiên biết rõ."

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Đàm phán thành công, hiểu lầm Ngộ Không!

"Bản Đế cho ngươi tối đa là một giọt tinh huyết, trừ cái đó ra, ngươi cũng phải đáp ứng Bản Đế một cái điều kiện." Trầm ngâm chốc lát, Ngọc Hoàng Đại Đế đưa ra một đầu ngón tay, trầm giọng nói.

"Mới một giọt? Ngươi ngọc này Đế cũng quá khu đi, như vậy, ta đây Lão Tôn chỉ cần hai giọt tinh huyết, ngài suy nghĩ một chút nữa?" Một giọt tinh huyết đối với (đúng) Tôn Ngộ Không mà nói đã đầy đủ, muốn nhiều hơn một giọt hẳn muốn để lại cho Đường Tăng, học trò được chỗ tốt, cũng không thể quên sư phụ đi.

Tôn Ngộ Không mặc dù bề ngoài kiêu căng khó thuần, phóng đảng không kềm chế được, nhưng hẩn nội tâm chính là trọng tình trọng nghĩa.

Thà người trong thiên hạ phụ ta, vô ta thua người trong thiên hạ.

"Có thể, hai giọt liền hai giọt." Ngọc Hoàng Đại Đế thống khoái đáp ứng.

"Ngọa tào, sáng khoái như vậy đáp ứng? Trong này sẽ không có âm mưu gì đi!" Tôn Ngộ Không kinh ngạc nói.

Ngọc này Đế vậy mà không có trả giá, hai giọt tinh huyết có thể đại biểu hẩn hai trăm năm tu vi, chuyện ra khác thường nhất định có yêu, rất có thể Ngọc Đế cho mình hạ sáo, muốn cho hẩn Tôn Ngộ Không đi vào trong chui đây!

Ở thiên giới, mỗi người nói chuyện đều là 3 phần thật 7 phần giả, tràn đầy đều là động tác võ thuật, Tôn Ngộ Không không thể không phòng a!

"Không tin thì thôi, đã như vậy, Bản Đế một giọt tinh huyết cũng không cho ngươi." Ngọc Hoàng Đại Đế thẹn quá thành giận nói.

Tôn Ngộ Không lại còn dám nghi ngờ chính mình, hẩn đường đường Ngọc Hoàng Đại Đế, vị trí hiển hách, há có thể là hai giọt tinh huyết đi lừa dối hẩn.

"Khác (đùng) a, ta đây Lão Tôn đương nhiên tin, Bệ Hạ, ngươi muốn cho ta đây Lão Tôn đáp ứng điều kiện gì, trước đó nói rõ, phải là trong phạm vi năng lực chuyện." Ngọc này Đế có thể thống khoái đáp ứng, nghĩ đến là vì làm cho mình đáp ứng hẩn điều kiện.

Xem ra chính mình lại túi chữ nhật đường, thiên giới này động tác võ thuật sâu, hay là trở về Hoa Quả Sơn tiêu dao tự tại a!

"Bản Đế điều kiện là, ngày sau Thiên Giới nếu có nguy nan xảy ra, ngươi cần ra tay trợ giúp." Ngọc Hoàng Đại Đế thôi toán ra trong ba năm, Thiên Giới sẽ phát sinh một hồi Đại Tai Nạn, đến lúc đó nhất định Sinh Linh Đồ Thán.

Nếu không cách nào tránh khỏi, chỉ có thể áp dụng các biện pháp ứng đối, mà Tôn Ngộ Không hiển nhiên là một không tặc trợ thủ.

"Ngươi điều kiện này cũng quá đơn giản đi." Tôn Ngộ Không có chút không tin, chỉ là một chút miệng hiệp nghị, hẩn chẳng lẽ không sợ chính mình lật lọng à.

"Nói là đơn giản, nhưng cũng không đơn giản, ngươi rốt cuộc có đáp ứng hay không."

"Ta đây Lão Tôn đương nhiên đáp ứng, kỳ thực đây căn bản không tính là điều kiện, Thiên Đình nếu là có khó khăn, ta đây Lão Tôn tự nhiên muốn ra một phần lực." Tôn Ngộ Không vỗ ngực bảo đảm nói.

Thấy Tôn Ngộ Không gật đầu đáp ứng, Ngọc Hoàng Đại Đế thực hiện hứa hẹn, thi triển pháp thuật, từ huyết mạch trong cơ thể bên trong rút ra hai giọt màu xanh nhạt tinh huyết.

Hai giọt tinh huyết trên không trung không ngừng nhảy, phảng phất đang hoan hô, đột nhiên, hai giọt tinh huyết giống như Tinh Linh giống nhau có linh tính, muốn chạy trốn.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không đưa tay bỗng dừng một chút, linh lực bọc hai giọt màu xanh nhạt tinh huyết, chậm rãi tuân hướng chính mình, mà hẩn tùy ý nhổ một cây lông khi, dùng miệng thổi một cái, biến thành óng ánh trong suốt bình ngọc.

Đem tinh huyết thu nhập cùng trong bình sau, Tôn Ngộ Không mới lộ ra hải lòng nụ cười.

"Hắc hắc, hôm nay có nhiều quấy rầy, còn chưa vị thứ lỗi, ta đây Lão Tôn còn có bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, lại đi trước một bước." Vừa dứt lời, Tôn Ngộ Không cũng không dừng lại nữa, trên kệ Cân Đầu Vân, ngã nhào một cái biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Đợi đến Tôn Ngộ Không sau khi rời đi, Ngọc Hoàng Đại Đế sắc mặt nhìn có chút trắng bệch, tổn thất hai trăm năm tu vi, để cho hắn hiện tại thân thể vô cùng suy yếu.

"Bệ Hạ, ta Ma gia Tứ huynh đệ nguyện ý gánh vác hết thảy xử phạt." Ma Lực Thanh quỳ xuống Ngọc Hoàng Đại Đế trước mặt, khăn đạo (nói).

Ngọc Hoàng Đại Đế là vì cứu bọn họ, mới đáp ứng kia hầu tử điều kiện, phần ân tình này để cho Ma gia Tứ huynh đệ không bao giờ quên.

"Đứng lên đi, chuyện này lúc đó bỏ qua, không rầu nhắc lại." Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không tính giáng tội cùng bọn chúng, huống chi dùng hai giọt tinh huyết có cháu Ngộ Không một cái cam kết, cuộc mua bán này kiếm bọn không lỗ.

Tổn thất hai trăm năm tu vi, với hắn mà nói cũng không tính nghiêm trọng như vậy, đến hắn cảnh giới này, muốn lên cấp, nói dễ vậy sao!

Vừa dứt lời, Ngọc Hoàng Đại Đế liền biến mất không còn tăm hơi mất tăm, quỳ dưới đất Ma gia Tứ huynh đệ làm rung động khóc rờn rờn, kỳ thực có lúc Ngọc Hoàng Đại Đế cũng sẽ có yếu ớt một mặt, hắn cũng sẽ có khổ não, cũng sẽ thương tâm, chẳng qua là thiếu một cái tri âm mà thôi.

Thiên Đình này, trừ Vương Mẫu Nương Nương, chân chính có thể biết Ngọc Hoàng Đại Đế chi sợ chỉ có Thái Bạch Kim Tinh một người!

Có thể ngồi lên Cửu Ngũ Chi Tôn bảo tọa, trừ thực lực cường hãn, còn muốn biết chăm sóc thần tử, học được suy bụng ta ra bụng người, có lúc Ngọc Hoàng Đại Đế ngồi xuống quyết định, cũng là vạn bất đắc dĩ, có một số việc phải xử lý công bình.

Sáng sớm, yên lặng như tờ, trời tờ mờ sáng, đêm tối đang muốn giấu, tảng sáng nắng sớm từ từ đánh thức ngủ say sinh linh.

Quan Âm Tự, Đường Nhạc ở cũ nát thương khổ tạm một đêm, ngoài cửa sổ một luồng ánh mặt trời chiếu sáng tại hắn trên mặt, chậm rãi mở hai mắt ra, Đường Nhạc quan sát thoáng cái chung quanh, hồi tưởng tối hôm qua xảy ra chuyện.

"Tiểu Bạch Long, Ngộ Không còn chưa có trở lại sao?" Đường Nhạc mặc quần áo tử tế, đi ra cửa bên ngoài đi một vòng, có phát hiện không Ngộ Không thân ảnh, lại trở lại thương khổ, đối với (đúng) Tiểu Bạch Long hỏi.

"Không có a, sư phụ, Đại sư huynh không hội ngộ đến phiên toái gì đi." Biến ảo thành Bạch Long Mã Tiểu Bạch Long cũng vì này cảm thấy nghi hoặc.

"Hắn có thể gặp phải phiên toái gì, mẫu thân, kia Bát Hầu không phải là chạy trốn đi." Để cho Tôn Ngộ Không đi Nghiễm Mộc Thiên Vương nơi đó mượn Tị Hỏa Trảo, này cũng một đêm, ngay cả một bóng người cũng không có, đoán chừng là trở về Hoa Quả Sơn hưởng phúc đi.

"A, vậy làm sao bây giờ, không có Đại sư huynh bảo vệ, chỉ bằng ta thầy trò hai người tu vi, chi sợ còn chưa đi đến Tây Thiên, liền bị trên đường yêu quái cho ăn." Tiểu Bạch Long vẻ mặt đưa đám, trong đầu nghĩ, đại sư này huynh cũng quá không đủ nghĩa khí, coi như là chạy trốn, tốt xấu kêu chính mình cùng một chỗ chạy a.

"Thảo đặc biệt sao, bản đạo cảm lan cả sa vẫn còn ở Hắc Hùng Tinh trong tay, bây giờ cũng không trông cậy nổi kia Bát Hầu." Đường Nhạc ở trong phòng đi qua đi lại, không khỏi đưa mắt liếc nhìn Tiểu Bạch Long.

"Khụ, Tiểu Bạch Long a, hiện tại chỉ có thể hi vọng nào người, người nhanh đi tìm Hắc Hùng Tinh, thay sư phụ đoạt lại cảm lan cả sa."

"Sư phụ, ta đặc biệt sao cũng không đánh lại Hắc Hùng Tinh a, ta đi chẳng phải là không không chịu chết?"

Tê đại, Đại sư huynh vừa đi, Đường Tăng liền đem những khổ này vô tích sự giao cho hắn, nói cách khác sau này, hắn Tiểu Bạch Long vừa phải làm ngựa vác Đường Tăng, còn muốn hàng yêu trừ ma, bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh.

Thình thoảng còn muốn bị Đường Tăng ngược đãi, thảo đặc biệt sao, chiếu tiếp tục như thế, chính mình không bị yêu quái ăn, cũng phải bị tươi sống một chết!

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn trở lại." Tôn Ngộ Không sau khi trở về, lại phát hiện Quan Âm Tự một mảnh hỗn loạn, xem ra chính mình hay là trở về tới chậm.

Nghe được thanh âm quen thuộc, không chờ Đường Nhạc làm ra phản ứng, một bên Tiểu Bạch Long dẫn đầu lao ra khỏi phòng, được kêu là một cái kích động a!

"Đại sư huynh, người có thể tính trở lại, bốn điện muốn chết người." Tiểu Bạch Long không ngừng cả xát vào lưng tung Tôn Ngộ Không, làm cho người sau mặt đầy mừng bức.

"Tiểu Bạch Long, người đặc biệt sao ăn cái gì ** **, nói nhanh một chút, sư phụ đi đâu?" Không thấy đến Đường Tăng, Ngộ Không nội tâm vô cùng lo lắng, hắn còn tưởng rằng sư phụ bị yêu quái bắt đi.

"Ngộ Không, người còn biết trở lại a!" Đường Nhạc mặt âm trầm, giọng điềm nhiên nói.

"Sur phụ, ta đây Lão Tôn đương nhiên biết rõ trở lại, ngươi xem, đây là Tị Hòa Tráo." Tôn Ngộ Không không có ý thức được tình hình nghiêm trọng tính, một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về.

"Mẹ, ngươi bây giờ mượn tráo hỏa tráo, còn có tác dụng chó gì a!" Đường Nhạc trong mắt lóe lên một cỗ không cách nào át chế lửa giận, hắn còn tưởng rằng Tôn Ngộ Không trộm gian dùng mảnh lối, cố ý trễ nãi thời gian.

Có phiếu đề cử đồng hài, phiền toái đầu một tấm, nhìn xong thuận tiện cho một năm sao chấm điểm, á!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Tái sinh tranh chấp, chuẩn bị hàng yêu!

"Thảo đặc biệt sao, khỏi phải nói, ta đây Lão Tôn vốn muốn mượn đến Tị Hòa Tráo, liền lập tức trở lại, ai có thể ngờ tới kia Ma Lực Thọ một lời không hợp liền đánh, còn tìm tới hắn ba vị huynh đệ, ta đây Lão Tôn bị Tứ Đại Thiên Vương kéo, lúc này mới trễ nãi thời gian a." Tôn Ngộ Không biết rõ chuyện này là mình không đúng, cho nên cũng không mạnh mẽ.

Nghe Tôn Ngộ Không tự thuật, Đường Nhạc gật đầu một cái, cũng không có lại trách tội hắn.

"Tính, sư phụ cũng liền không giận ngươi." Đường Nhạc chậm rãi nói.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn mặc dù trễ nãi chút thời gian, nhưng chuyện này cũng không phải không có thu hoạch, ngươi xem." Vừa nói, một quyển phong cách cổ xưa trận đồ màu đen xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trong tay.

Cảm nhận được về này Âm Sát lực, Đường Nhạc liền biết cái này trận đồ không phải vật phàm, nhất định phải so « Tru Tiên đồ » mạnh hơn nhiều.

"Ngộ Không, đây là?" Đường Nhạc tỉ mỉ tính toán Trận Đồ, nội tâm hết sức kích động, cũng không biết Tôn Ngộ Không từ đâu làm đến như vậy một bộ cao cấp Trận Đồ.

"Hắc hắc, đây chính là Tứ Đại Thiên Vương bảo bối, trận này tên là Cửu Âm Huyền Ma trận, chính là Thiên cấp hạ phẩm Trận Đồ, ta đây Lão Tôn phí sức hết sức lực bình sinh mới đoạt tới tay, sư phụ nếu là thích, vậy thì cầm đi tốt." Tôn Ngộ Không khẳng khái đạo (nói).

"Vậy vì sư hỡi thu." Đường Nhạc mới vừa thu hồi Trận Đồ, lại phát hiện Tôn Ngộ Không trong tay đột nhiên xuất hiện một cái tinh xảo đặc sắc bình ngọc, nhìn qua, bên trong dường như còn có hai giọt chất lỏng màu xanh.

Một cỗ không khí uy áp cuốn chu vi mười mấy dặm, Tiểu Bạch Long ở bên run rẩy run rẩy phát run, đây là một loại huyết mạch uy áp!

"Tốt uy áp kinh khủng a, Đại sư huynh, tình này máu nguyên chủ nhân là ai à?" Tiểu Bạch Long khẽ run đạo (nói)

"Tinh huyết?" Đường Nhạc trong lòng vô cùng nghi hoặc, trong đầu nghĩ, Ngộ Không phí hết tâm tư đi làm tới hai giọt tinh huyết làm gì, coi như là muốn luyện tới đan dược, dường như cũng không đủ a!

Lần trước, Tôn Ngộ Không đem một chén Long Huyết luyện thành Huyết Long đan, Đường Nhạc sau khi dùng, bất quá mới lên cấp Nhất giai, còn con này hai giọt tinh huyết có tác dụng chó gì a.

"Ngộ Không, không phải là hai giọt tinh huyết sao, có cái gì tốt khoe khoang." Đường Nhạc xem thường nói.

"Sư phụ, ngươi cũng quá xem thường ta đây Lão Tôn cái này hai giọt tinh huyết, ngươi cũng đừng cảm Tiểu Bạch Long tinh huyết theo chân nó so, nói ra sợ là có thể sợ ngươi giật mình." Tôn Ngộ Không nắm tay bên trong bình ngọc, dương dương đắc ý đạo (nói).

"Đại sư huynh, ngươi nếu là nói như vậy, ta thì có ý kiến, bốn điện đầu gì cũng là trong long tộc người, máu kia Mạch cũng là cao quý vô cùng!" Tiểu Bạch Long cả giận nói

Hắn Đường Nhạc đầu gì cũng là từng va chạm xã hội người, bị Tôn Ngộ Không như vậy trần trụi trào phúng, trong lòng của hắn rất là không phục.

"Người chính là sư là sợ đại nha, người nếu có thể hù chết bản đạo, coi như người trâu bò!" Đường Nhạc quyết cong miệng, cười lạnh nói.

"Đây chính là Ngọc Hoàng Đại Đế hai giọt tinh huyết, một giọt liền đại biểu hần trăm năm tu vi, vốn còn muốn cho sư phụ một giọt, có thể bây giờ nhìn lại, tựa hồ là không có kia cần phải." Đường Tăng nếu không muốn muốn, như vậy tinh huyết chính hần liền giữ lại.

"Không phải là Ngọc Hoàng" Đường Nhạc vừa định cười nhạo Tôn Ngộ Không, lại đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng, ngọa tào, Ngọc Hoàng Đại Đế tinh huyết?

Tin đồn Ngọc Hoàng Đại Đế là đạo gia đệ tử, tu vi sâu không lường được, luận bối phận, hần chính là cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng bối nhân, Ngọc Hoàng Đại Đế một giọt tinh huyết có thể là bảo vật vô giá.

Nếu là chính mình dùng một giọt tinh huyết, tu vi kia còn không trực tiếp tăng vọt, thậm chí có thể vượt qua Bát Hủ cảnh trở thành một vị tiên nhân, cũng không phải là không thể a!

"Ngộ Không a, sư phụ ngày thường đối với người như thế nào?" Đường Nhạc từ mới vừa rồi một bộ không ai bì nổi dáng vẻ, đột nhiên biến chuyển nhiệt độ Nho nhĩ nhĩ bộ dáng, diễn kỹ này cũng là tuyệt.

"Hừ, cái này còn phải nói sao, phi thường kém!" Mẫu thân, ta đây Lão Tôn mới từ Thiên Đình trở lại, cái này Đường Tăng cũng không phân tốt xấu, trực tiếp đồ ập xuống chửi mình một bữa, hần khi nào bị bực này khi.

"Bồn điện có thể chứng minh!" Tiểu Bạch Long chen miệng nói.

"Người" Đường Nhạc á khẩu không trả lời được, không những không giận mà còn cười "Tốt rất tốt, đều cánh vẫn cứ không, còn học được mạnh mẽ."

"Sư phụ, người có phải hay không lại phải niệm Kim Cô Chú, không việc gì, người niệm đi, niệm chết ta đây Lão Tôn tính." Tôn Ngộ Không gãi gãi tai khi, lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Đi qua khoảng thời gian này sống chung, Đường Tăng tính khí, Tôn Ngộ Không cũng biết rõ ràng, chính mình càng nói như vậy, Đường Tăng sẽ đi ngược lại con đường cũ, hết lần này tới lần khác sẽ không niệm Kim Cô Chú, sau đó cái gì lấy đức thu phục người, chít chít méo mó, nói một đồng đạo lý lớn.

"Được, bản đạo phục, sư phụ nói chuyện với người, có thể đặc biệt sao chết sớm mười năm, bất kể nói thế nào, cảm lan cà sa đã bị trộm, cái này nói người dù sao cũng nên lưng đi." Đường Nhạc cũng lười với Tôn Ngộ Không nói phải trái, hần biết rõ kia thuần túy lãng phí thời gian.

"Cái này nói ta đây Lão Tôn lưng, kỳ thực đi, ta đây Lão Tôn lúc trước chẳng qua là với sư phụ chỉ đùa một chút, người có thể ngàn vạn lần không nên thật a!" Tôn Ngộ Không mục đích chính là muốn cho Đường Tăng nhượng bộ.

Nếu như nói Đường Tăng là đạt được tinh huyết, liền niệm Kim Cô Chú cưỡng bách chính mình, vậy hần coi như là đem tinh huyết hủy, cũng sẽ không giao cho Đường Tăng, cái thế giới này không có bất kỳ người nào có thể cưỡng bách hần Tôn Ngộ Không làm không thích chuyện.

Huống chi giọt máu tươi này vốn chính là là Đường Tăng chuẩn bị, lời nói mới vừa rồi kia, chẳng qua là Tôn Ngộ Không đối với (đúng) Đường Tăng khảo nghiệm mà thôi, bây giờ nhìn lại, Đường Tăng biểu hiện, hần hết sức hài lòng.

"Người cái này Bát Hủ, còn dám cùng sư phụ đùa, ta đặc biệt sao với người liều mạng." Thẹn quá thành giận bên dưới, Đường Nhạc huy động trong tay Cửu Hoàn Tích Trượng, hướng về phía Tôn Ngộ Không tàn bạo đi.

"Ngọa tào, sư phụ, đây là một hiểu lầm a!" Không nghĩ tới, cái này Đường Tăng còn đặc biệt sao tức giận, không phải là chỉ đùa một chút thôi.

Nửa nén hương sau, đương Đường Nhạc một mối sức cùng lực kiệt còn chưa đựng phải Tôn Ngộ Không một cây lông khi lúc, mới dừng bước lại.

"Sư phụ, đây chính là Ngọc Đế tinh huyết, cho người." Tôn Ngộ Không bị Đường Tăng chơi đùa quá sức, cũng không ở chơi liều, vội vàng từ trong bình ngọc tách ra một giọt màu xanh tinh huyết, bỏ vào lông khi biến hóa khác một cái bình ngọc bên trong.

Kết quả bình ngọc, cảm thụ về này uy áp kinh khủng, Đường Nhạc đánh rùng mình, không hồ là Ngọc Đế tinh huyết.

"Ngộ Không, người thật là hiểu chuyện!" Đường Nhạc thân mật sờ Tôn Ngộ Không đầu, cười tùm tùm nói.

"Người có thể kéo xuống đi, thiếu đặc biệt sao nhục ma, ta đây Lão Tôn thuận tiện cảnh cáo người một câu, giọt máu tươi này ẩn chứa năng lượng thật lớn, lấy người hiện nay tu vi, sau khi dùng hằng định Bạo Thệ mà chết, cho nên ta khuyên người chính là tu vi đạt tới Bát Hủ cảnh lại tính toán sau."

Tôn Ngộ Không lo lắng Đường Tăng không tránh khỏi tinh huyết cảm dỗ, làm ra một ít chuyện ngốc nghếch.

"Yên tâm đi, sư phụ có chừng mực!" Đường Nhạc gật đầu một cái, ngược lại tinh huyết nơi tay cũng chạy không thoát, hần hiện tại cũng không gấp vào cầu thành, con đường tu luyện, ngũ đại cơ sở cảnh cực kỳ trọng yếu, làm cái gì chắc cái đó, mới là tu luyện vương đạo.

"Đúng, sư phụ, là ai trộm đi cảm lan cà sa?" Tôn Ngộ Không lúc này mới nhớ tới chính sự, mở miệng dò hỏi.

Tiếp đó, Đường Nhạc liền đem tối hôm qua Tôn Ngộ Không sau khi đi, xảy ra hết thảy làm đơn giản tự thuật, nghe tới cảm lan cà sa bị hãm hại Phong

Son Hắc Hùng Tinh trộm sau, Tôn Ngộ Không là hận đến nghiền răng nghiền lợi.

Bộ ngựa bắt ve chim sẽ rình sau, cái này Hắc Hùng Tinh thật là đủ âm trầm hiểm!

"Sur phụ, ta đây Lão Tôn cái này đi Hắc Phong núi, ở nơi này chờ chốc lát."

"Sur phụ đi chung với người, hắc hùng tinh giết người như ngóe, bản đạo muốn đi cảm hóa nó!"

Đường Nhạc biết rõ Tôn Ngộ Không chuyển này khẳng định tay không mà về, thậm chí sẽ còn đi Nam Hải tìm Quan Âm Bồ Tát, nhưng nếu là hai người hai tay, nói không chừng có thể đem Hắc Hùng Tinh chém chết, đến lúc đó hẳn cũng có thể đạt được không rõ điểm kinh nghiệm EXP!

Cầu phiếu đề cử!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Ra tay đánh nhau, Xà Tinh tạo phản!

Ưu mỹ quanh co núi non trùng điệp, quanh co quanh quẩn, giống như một cái đang ngủ ngon Cự Long, nhìn xuống dưới chân, mây trắng tràn ngập, vòng xem Quần Phong, mây mù lượn quanh, từng cái đỉnh núi lộ ra mây mù nơi, tựa như từng đoá từng đoá thanh tú như sen hé nở trên mặt nước.

Hai bờ sông núi xanh giăng co, cây xanh xanh, ngẩng đầu Kỳ Phong che trời, dưới chân Thanh Lưu rách rách, quái thạch nằm sóng, ở đỉnh núi, có một hắc động gió, lúc này bên trong động tụ tập không ít phụ cận có uy tín danh dự yêu tinh.

Cái gì Xà Tinh, gà tinh, Ô Nha tinh chờ một chút !

"Hắc Đại vương, nhìn người sắc mặt đỏ thắm, tươi cười rạng rỡ, chẳng lẽ là ở dưới chân núi tìm một Ấp Trại Phu Nhân?" Một tên ăn mặc diêm dúa, vóc người tinh tế nữ tử, che miệng cười duyên nói.

"Cần rõ, gà tinh người cũng không nên khinh người quá đáng, cái này phương viên mười mấy dặm, người nào không biết Bản vương thành tâm lễ Phật, chưa bao giờ gần nữ sắc, người như vậy bêu xấu, rốt cuộc để làm gì ý." Hắc Hùng Tinh phẫn nộ quát.

Hiện trường tràn đầy đậm đà mùi thuốc súng, rất nhiều một lời không hợp liền động thủ ý tứ!

Xà Tinh làm vì muốn tốt cho Hắc Hùng Tinh bằng hữu, vội vàng đứng dậy khuyên giải nói: "Đại ca, người với gà tinh tức cái gì, ở đây người nào không biết, gà tinh thích người a!"

"Đúng vậy, gà tinh đây là ghen đây." Ô Nha tinh phụ họa nói.

"Hừ, dữ như vậy làm gì, hù được nhân gia." Gà tinh giả vờ gọi cảm eo, thân thể mềm mại đụng ngã Hắc Hùng Tinh trong ngực, làm nũng nói.

Hắc Hùng Tinh cũng không phải là tinh trùng lên óc yêu tinh, cái này gà tinh năm lần bảy lượt đối với chính mình tỏ tình, hẳn lại làm sao không biết, nhưng hẳn một lòng hướng Phật, đã sớm đoạn tình duyên, nếu không hẳn tu vi cũng không đạt tới Bất Hủ cảnh.

Nghĩ lúc đó hẳn cùng với Xà Tinh mới vừa biến ảo thành hình người lúc, hai người tu vi đều là Kim đan sơ kỳ, đi qua trên trăm năm tu luyện, hẳn hiện tại đã là Bất Hủ cảnh sơ kỳ tu vi, xem xét lại Xà Tinh, đến nay còn dừng lại ở kim đan cảnh đỉnh phong.

Cũng không phải là Xà Tinh không đủ cố gắng, mà là hẳn trầm mê ở nữ sắc, cả ngày Hoang Dâm Vô Độ, thỉnh thoảng câu dẫn cách vách quả phụ, nói khó nghe, cái này gà tinh sớm đặc biệt sao bị Xà Tinh cho ngủ.

Bây giờ vẫn còn ở hẳn Hắc Hùng Tinh trước mặt giả trang cái gì thuần khiết, mục đích không phải là đạt được chính mình Thuần Dương lực, những chuyện này hẳn Hắc Hùng Tinh không có làm mất nói toạc, cũng là vì cho gà tinh chừa chút mặt mũi.

"Gà tinh, người không nên được voi đòi tiên, nếu không đừng trách Bản vương trở mặt." Hắc Hùng Tinh không chút nào thương hương tiếc ngọc, đẩy ra

gà tinh, quát to.

Xà Tinh thấy mình lão tướng tốt bị hãm hại gấu tinh đẩy ngã trên đất, liền tranh thủ nó đỡ dậy, đau lòng nói: "Con gà con, ngươi không sao chứ!"

"Mẹ hấn con chim, còn nhỏ gà, nghiêm túc thân thiết a." Hắc Hùng Tinh mắng to.

"Cần rõ, Hắc Hùng Tinh, Lão Tử đã sớm nhìn ngươi không hợp mắt, ngươi tổ chức Phật Y đại hội, không phải là mong muốn chúng ta một lưới bắt hết à." Xà Tinh cũng không biết lấy ở đâu dũng khí, trực tiếp với Hắc Hùng Tinh hận bên trên.

"Nói bậy nói bạ, Lão Tử tin Phật, chuyện này mọi người đều biết sự tình, cái này cảm lan cả sa giá trị liên thành, là khó có được bảo bối, Bản vương lòng tốt cho các ngươi để thưởng thức, có thể các ngươi lại như vậy hiểu lầm ta." Bị Xà Tinh vừa nói như thế, Hắc Hùng Tinh sắc mặt hết sức khó coi, hấn người này tuy nói tính khí không được, nhưng có một chút, chính là trọng tình trọng nghĩa.

Nếu là hấn có lòng muốn diệt trừ phụ cận đây yêu quái, lấy hấn Bất Hủ cảnh tu vi, cũng không phải nửa phút chuyện, còn cần chờ tới bây giờ?

"Lăn mẹ của ngươi, một cái phá cà sa có thể đáng tiền gì, ngươi đặc biệt sao cũng không biên cái đường đường chính chính lý do, thật cho là chúng ta ngốc a." Chuyện cho tới bây giờ, Xà Tinh đã cùng Hắc Hùng Tinh giỡn bài, nếu là lúc này nhận tưng, khẳng định không có kết quả tốt.

Chẳng nhân cơ hội khuyến khích mọi người cùng nhau tạo phản, nói không chừng còn có thể giải quyết Hắc Hùng Tinh!

"Chư vị, các ngươi cũng nghe được, lúc này nếu là còn không phản kháng, chúng ta sẽ phải bị hãm hại gấu tinh một tổ đoạn a." Xà Tinh nhiệt tình vang dội, thanh âm gào thét, hô đến phá âm, được kêu là một cái kích động a!

"Cái này "

"Xà Tinh nói có vài phần đạo lý, nếu không thì đánh cuộc một lần?"

"Không thêm đến xia, thành bại nhất cử ở chỗ này."

"

Vài luồng không kém khí tức đột nhiên bùng nổ, làm cho Hắc Phong động khẽ run lên.

"Ha ha, chính là vài tên kim đan cảnh yêu tinh, Bản vương còn không coi vào đâu." Hắc Hùng Tinh không những không giận mà còn cười, hấn sớm đoán được ngày này sẽ tới, chẳng qua là không nghĩ tới đến như vậy nhanh.

Nếu những thứ này yêu tinh muốn tìm cái chết, cũng đừng trách hấn bất niệm cừu tình.

"Kim đan cảnh? Hắc Hùng Tinh, ngươi xem cho rõ."

"Oanh."

Xà Tinh cười lạnh một tiếng, bàn bạc linh lực ở trong người nhanh chóng vận chuyển, một cỗ mạnh mẽ ba động tràn ngập ra.

Cùng lúc đó, Xà Tinh tu vi cũng ở đây đột nhiên tăng vọt.

"Kim đan cảnh hậu kỳ đỉnh phong."

"Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ trung kỳ."

"Ha ha, Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, Xà Tinh, ngươi ẩn tàng thật là sâu a, làm cho này một ngày, làm không ít chuẩn bị đi!" Đối trước mắt một màn, Hắc Hùng Tinh ánh mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, trước hấn vẫn còn ở kỳ quái, coi như Xà Tinh chơi bời quá độ, cái này mấy ngàn năm đi xuống, cũng hấn đột phá Xuất Khiếu Cảnh.

"Đáng tiếc, thất bại trong gang tấc, con gà con vẫn là thất bại, nếu là nàng có thể được ngươi Thuận Dương lực, đến lúc đó Lão Tử lại hút khô nàng Tinh Nguyên, liền có thể mượn cơ hội đánh vào Bất Hủ cảnh, người nào từng dự đoán, ngươi đặc biệt sao đối với nữ nhân không có hứng thú." Xà Tinh thờ dài một tiếng, có chút thất vọng nói.

"Hãy bớt nói nhảm đi, cùng lên đi." Hắc Hùng Tinh giận tím mặt, không nghĩ tới bạn tốt nhiều năm vậy mà như vậy tính kế hấn, chỉ trách hấn quá đơn thuần, người này tâm hiểm ác a.

Một cỗ không kém gì Xà Tinh khí tức, từ Hắc Hùng Tinh trong cơ thể lan tràn ra, kinh khủng cảm giác bị áp bách để cho mọi người không thở nổi.

"Rống."

Gầm lên giận dữ, Hắc Hùng Tinh Nhất Quyền đánh phía Xà Tinh, người sau đồng tử hơi co lại, vội vàng thi triển Linh Quyết đối kháng.

"Phanh."

"Đừng mơ tưởng. Bản vương chính là liều mạng vẫn lạc, cũng phải kéo ngươi cùng chết." Dứt lời, Hắc Hùng Tinh cũng sẽ không áp chế trong cơ thể Độc

Tổ, hấn muốn buông tay đánh một trận.

"Nổ tung quyền."

Xà Tinh sắc mặt âm trầm, thấy Hắc Hùng Tinh khí thế hung hăng xông lại, hấn nhanh chóng vận chuyển trong cơ thể linh lực, chuẩn bị tiếp hấn công kích mãnh liệt.

"Huyền Âm bàn tay."

"Phanh."

"Phốc xuy."

Hai người như điều đứt dây, trên không trung vạch qua một đường vòng cung, thân thể hung hấn té hướng cứng rắn trên vách tường, sau đó mỗi người phun ra một ngụm tiên huyết.

Hắc Hùng Tinh Toàn Lực Nhất Kích, để cho Xà Tinh hoàn toàn mất sức chiến đấu, coi như người trước bị thương, đó cũng là Bất Hủ cảnh cường giả, đối mặt Hắc Hùng Tinh không muốn sống đầu pháp, Xà Tinh cũng là hết sức kiêng kỵ.

"Cái này Hắc Hùng Tinh cũng coi là một cái hán tử, nhìn hấn là bị Xà Tinh tính kẻ." Tôn Ngộ Không biến thành ong mật, tìm nơi an toàn địa phương, nhìn cái này kịch liệt chiến đấu, hiện tại hấn cũng mình bạch song phương vì cái gì đánh.

"Cầm lan cà sa hấn giấu ở trong rương, ta đây Lão Tôn là không ngại không để ý nắm cà sa rồi đi, vẫn là giúp cái này Hắc Hùng Tinh một cái."

Tôn Ngộ Không nội tâm vô cùng quán quít, cân nhắc nửa ngày, hấn vẫn cảm thấy trước mang theo cà sa rồi đi, sau đó tìm kiếm sư phụ ý tứ.

Thừa dịp mấy người không chú ý, Tôn Ngộ Không chậm rãi bay vào trong rương, thi triển pháp thuật đem cà sa thu lại sau, lại đập cánh, nhanh chóng rồi đi hang động.

"Ngộ Không, bắt được cà sa chứ sao."

"Ta đây Lão Tôn tự mình ra tay, há có thể tay không mà về."

Tôn Ngộ Không lấy ra cà sa để cho Đường Nhạc liếc mắt nhìn, sau khi xác nhận không có sai lầm, hấn lại thu lại.

"Sư phụ, cái này Hắc Hùng Tinh bị một đám yêu tinh vây công, hiện tại đã thoi thóp, chúng ta rút cuộc muốn không nên ra tay cứu giúp." Tôn Ngộ Không đem trong son động sự tình nói cho Đường Tăng sau, vội vàng dò hỏi.

Trầm ngâm chốc lát, Đường Nhạc nói: "A di đà phật, cứu một mạng người hơn xây tháp 7 tầng tháp, sư phụ há có thể thấy chết mà không cứu."

Vốn là Đường Nhạc thật đúng là không tính cứu người, nhưng nghe Ngộ Không nói, bên trong yêu quái đã mất đi sức chiến đấu, giống như đợi làm thịt con cừu.

Trong đó Xà Tinh tu vi càng là đạt tới Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, cái này làm cho Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, đây chính là có sẵn điểm kinh nghiệm EXP, há có thể tùy tiện bỏ qua cho.

"Ngộ Không, đem cửa đá phá vỡ, sư phụ muốn cảm hóa đám này yêu tinh." Đường Nhạc đi tới cửa đá trước mặt, sắc mặt vững vàng nói.

Tôn Ngộ Không: "

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không huy động Kim Cô Bổng, bổng dung một gậy, một đạo ước chừng mấy trăm trượng kim quang đường bắn nổ bắn ra mà ra, sau một khắc, cửa đá sụp đổ.

Đột nhiên bạo động, để cho trong cửa đá yêu tinh dọa cho giật mình.

"A di đà phật, bản đạo nghe nói nơi này đang đánh cái, đặc biệt ở đây tới cảm hóa, nếu có chỗ quấy rầy, còn thứ lỗi!" Đường Nhạc phát hiện bên trong son động một mảnh hỗn độn, mấy tên yêu tinh nằm trên đất thoi thóp, trong lòng vui mừng, lần này kiếm bọn, nhiều như vậy điểm kinh nghiệm EXP a!

"Hòa thượng, Bản vương khuyên ngươi vẫn là mau mau rồi đi, tránh cho mệnh tang nơi này." Hắc Hùng Tinh bởi vì tin phật, cho nên đối với người xuất gia có không ít hảo cảm, lúc này mới tốt nói khuyên giải đạo (nói).

"Kiệt kiệt, chết con lừa trọc, nếu tới cũng không cần đi." Xà Tinh phun lưỡi rắn, ánh mắt lạnh lẽo, hấn thấy, hòa thượng này chẳng qua chỉ là kim đan cảnh sơ kỳ tu vi, cho dù hấn người bị thương nặng, nhưng nghĩ (muốn) giải quyết như vậy một cái rác rưởi, thật là dễ như trở bàn tay.

"Oanh, ngươi xà này tinh thật là lớn uy phong a, có tin hay không ta đây Lão Tôn hiện tại liền diệt ngươi." Tôn Ngộ Không thấy xà này tinh chết đã đến nơi, còn khẩu xuất cuồng ngôn, biểu thị nhần không.

Nghe vậy, Hắc Hùng Tinh ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhưng lại có chút không xác định, vì vậy dò hỏi: "Dám hỏi

các hạ hạ quá mức tên gọi người nào, tới đây có gì muốn làm "

"Hừ, nói ra ta đây Lão Tôn tên, sợ là sợ bọn người giết mình, nghe cho kỹ, ta đây Lão Tôn chính là năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh, Tôn Ngộ Không!" Tôn Ngộ Không lạnh rên một tiếng, điều võ dương oai đạo (nói).

"Ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Bật Mã Ôn a." Hắc Hùng Tinh đối với danh tự này cũng không xa lạ, dưới mắt cái này Tôn Ngộ Không đến, cũng không biết là phúc hay là họa a.

Nếu là hấn thời kỳ đỉnh phong, còn có thể ứng đối Tôn Ngộ Không, có thể như bây giờ vậy tình cảnh há lại Tôn Ngộ Không đối thủ!

"Tôn Ngộ Không, tại hạ Thanh Xà tinh, ta người ngày xưa không oán, ngày nay không thù, nếu là người giúp ta giết Hắc Hùng Tinh, ta để cho con gà con cùng người một đêm, ý của người như thế nào?" Xà Tinh nói thầm một tiếng không được, cái này Tôn Ngộ Không Pháp Lực Vô Biên, là một khó dây đưa gia hòa, chỉ có thể trước ổn định hấn.

"Lăn mẹ của người, cái gì con gà con, vịt con, ta đây Lão Tôn không có hứng thú." Tôn Ngộ Không đại phát lời đĩnh, huy động Kim Cô Bổng, hô lớn: "Ăn ta đây Lão Tôn một gậy."

Thấy vậy, Xà Tinh theo bản năng muốn né tránh, đáng tiếc hấn người bị thương nặng, mà Tôn Ngộ Không tốc độ quá nhanh, căn bản tới không kịp trốn tránh.

"A." Xà Tinh kêu thảm một tiếng, cái trán đỏ mồ hôi như mưa, sắc mặt trắng bệch, hấn eo bị Tôn Ngộ Không một gậy cắt đứt, một mảnh máu thịt be bét.

"Dừng tay, Ngộ Không, chớ có vô lễ." Đường Nhạc thấy Tôn Ngộ Không hạ Sát Tâm, muốn chém chết Xà Tinh, hấn vội vàng đem nó ngăn lại.

"Thánh Tăng, người đại phát thiện tâm mau cứu ta đi." Xà Tinh cố nén đau đớn, nghe được cái này con lừa trọc vậy mà cứu mình, trong lòng cái kia kích động a, trong đầu nghĩ, lần này rốt cuộc không cần chết.

"A di đà phật, Ngã Phật Từ Bi, bản đạo muốn cảm hóa người, Xà Tinh người có bằng lòng hay không?" Đường Nhạc chậm rãi đi tới Xà Tinh trước mặt, thái độ vô cùng cung kính, không biết thật đúng là cho là hấn muốn cứu xà này tinh đây.

Tôn Ngộ Không đứng ở một bên, cố nén nụ cười, hấn tự nhiên biết rõ sư phụ muốn làm gì, đáng thương Xà Tinh chết đã đến nơi, còn hồn nhiên không biết!

"Nguyên ý, ta vô cùng nguyện ý, người mau mau cảm hóa đi." Chỉ cần có thể còn sống, coi như nghe cái này con lừa trọc nói một đồng đạo lý lớn lại có thể thế nào, Xà Tinh vội vàng gật đầu đáp ứng.

"Vậy người có thể không nên phản kháng."

"Đó là tự nhiên." Xà Tinh thi triển pháp thuật, trực tiếp phong bế ngũ quan, chính gọi là mắt không thấy tâm không phiền.

Làm phiền mọi người nhìn xong cho một năm sao chấm điểm, thuận tiện nói một chút, tác giả quân xây một cái sách tiền lâu, mọi người đi bình luận khu, đưa lên cao nhất tin tức là có thể thấy, chỉ cần cướp được 5 bội số tăng lâu, liền có thể được sách tiền, tình hình rõ ràng đọc sách tiền lâu, hoan nghênh mọi người nóng nảy trào dâng tham dự!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Chém chết Xà Tinh, Quan Âm tới!

Đường Nhạc thấy Xà Tinh như thế phối hợp, cũng không chậm trễ thời gian nữa, tay trái vung lên, Hỗn Độn Âm Dương Châu trống rỗng xuất hiện, một đạo kim sắc tia sáng chói mắt chợt lóe, Xà Tinh tựa hồ nhận ra được cái gì, khi hấn mở mắt, muốn né tránh lúc, đã là lúc quá muộn.

"Âm chi quang, vẫn sát."

Người bị thương nặng Xà Tinh hai con ngươi tròn to, một cổ khí tức tử vong xông tới mặt.

"Chết con lừa trọc, ta" còn không tới kịp nói xong, Xà Tinh lại bỏ mạng ở Đường Nhạc Hỗn Độn Âm Dương Châu bên dưới.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ Xà Tinh, đạt được 3000 điểm kinh nghiệm EXP."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp kim đan cảnh (trung kỳ)."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được « màu hồng cảm dỗ »."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Kim đan cảnh (trung kỳ)

Kinh nghiệm: 450 0/ 600 0

"Màu hồng cảm dỗ? Cái gì đồ chơi?" Đường Nhạc nhìn trong tay Tử Kim Tiểu Hồ Lô, cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

"Oanh, Hắc Hùng Tinh, ngươi tự tiện trộm ta đây Lão Tôn sư phụ cầm lan cà sa, sổ nợ này có phải hay không nên coi một cái." Xà Tinh sau khi chết, còn lại vài tên kim đan cảnh yêu tinh trực tiếp bị Tôn Ngộ Không một gậy đánh chết.

Đường Nhạc còn muốn tự mình cảm hóa bọn họ, kiểm lấy một ít điểm kinh nghiệm EXP, ai có thể nghĩ, cái này Tôn Ngộ Không như thế hầu gấp.

Bên trong sơn động, Hắc Hùng Tinh miễn cưỡng đứng dậy, lần nữa nhả mấy hóp máu bầm, hiển nhiên hắn bị thương rất nặng.

Đối mặt hai người này, có thể nói Hắc Hùng Tinh không có bất kỳ phản kháng.

"Tôn Ngộ Không, cà sa là Bản vương trộm, muốn đánh muốn giết tùy theo ngươi, Bản vương nếu là một chút nhũ mày, chính là cẩu tử." Hắc Hùng Tinh từ bỏ chống lại, chuẩn bị nghênh đón tử vong Thẩm Phán.

"Được, ngươi có gan, ta đây Lão Tôn bội phục." Nghe vậy, Tôn Ngộ Không bị hãm hại gấu tinh không sợ tử vong tinh thần cảm động, trong lòng không khỏi sinh ra đồng tình ý.

Tán dương một tiếng, Tôn Ngộ Không có chút hạ không tay, vì vậy quay đầu nói với Đường Nhạc: "Sư phụ, cái này Hắc Hùng Tinh liền giao cho ngươi tới cảm hóa đi."

"Ngộ Không, ngươi cũng không cần từ chối, cũng là ngươi tự mình động thủ đi." Đường Nhạc cự tuyệt nói.

"Ta đây Lão Tôn, không đứng tay không tác sát người động thủ." Tôn Ngộ Không lạnh lùng nói.

"Hừ, sư phụ cũng quả quyết sẽ không cảm hóa cho hắn." Đường Nhạc thu hồi Hỗn Độn Âm Dương Châu, chậm rãi nói.

Hắc Hùng Tinh thấy thầy trò hai người lẫn nhau từ chối, nghe lỗ tai đều lên kén, trực tiếp không nhịn được hét lớn: "Mẹ, Sĩ khả Sát bất khả Nhục, hai người các ngươi chẳng lẽ xem thường Bản vương?"

"Ngươi đặc biệt sao cút sang một bên, ta đây Lão Tôn cùng sư phụ nói chuyện, há cho ngươi chen miệng."

"A đi đà phạt, Hùng thí chủ chờ chốc lát, bản đạo cái này khuyên Ngộ Không, để cho hắn mau mau giết ngươi." Đường Nhạc thấy Hắc Hùng Tinh tức giận, liền vội vàng trấn an nói.

"Thảo đặc biệt sao, các ngươi hai thầy trò chít chít méo mó, tặc đặc biệt sao đáng ghét, nếu không thì thả Bản vương?" Vốn đang cho là tử vong cũng không đáng sợ, có thể tử vong trước chờ đợi, để cho Hắc Hùng Tinh một lần sụp đổ, lúc này hắn mới biết sinh mệnh có bao nhiêu đáng quý.

"Đường Huyền Trang, cái này Hắc Hùng Tinh bản tính cũng không xấu, không bằng xem ở bốn tọa mặt mũi, tha cho hắn một mạng."

Vừa lúc đó, Quan Âm Bồ Tát chân đạp Ngũ Thái Tường Vân, dịu dàng thân thể mềm mại chậm rãi rơi vào Hắc Phong ngoài động, dễ nghe thanh âm để cho người nghe rất là thoải mái.

"Hừ, cái này Hắc Hùng Tinh làm nhiều việc ác, tuyệt không có thể tùy tiện bỏ qua cho, nếu là Quan Âm tỷ tỷ quyết định đảm bảo hắn một mạng, bản đạo

cũng không thể nói gì được." Đường Nhạc giả bộ tức giận, nghĩa phần điền ung nói.

Sớm đoán được Quan Âm Bồ Tát sẽ xuất hiện, vừa vận nhân cơ hội từ trong tay nàng lại thỉnh cầu điểm chỗ tốt, huống chi Đường Nhạc chủ ý sẽ không muốn giết Hắc Hùng Tinh, nếu không đã sớm động thủ.

"Ngươi hòa thượng này lật lọng, đã nói tha Bản vương một mạng đây." Hắc Hùng Tinh chen miệng nói.

Bị hăm hại gấu tinh vừa nói như thế, Quan Âm Bồ Tát ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, trong đầu nghĩ, cái này Đường Huyền Trang sở dĩ nói như vậy, khẳng định không có hảo ý, chẳng lẽ lại muốn từ trong tay nàng yếu điểm chỗ tốt gì?

Thấy Quan Âm Bồ Tát mặt liền biến sắc, Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, thảo đặc biệt sao, cái này Hắc Hùng Tinh lại dám hư chính mình chuyện tốt.

"Ngọa tào, bản đạo đập chết ngươi." Đường Nhạc trực tiếp một cái Phi Mao Thối, hướng về phía Hắc Hùng Tinh đi lên chính là một cước, cũng may hắn da dày thịt béo, điểm này đau đối với hắn không đáng kể chút nào.

"Khục khục, Quan Âm Bồ Tát ở chỗ này, ngươi còn dám động thủ?" Hắc Hùng Tinh ủy khuất nói.

"Tê đại, bản đạo vừa nhìn thấy ngươi sẽ tới hòa, ta đặc biệt sao đá chết ngươi." Đường Nhạc cũng không để ý cái gì hình tượng, hướng về phía Hắc Hùng Tinh chính là quyền đâm cước đá.

Quan Âm Bồ Tát nhìn thấy một màn này thật cũng không ngăn trở, trong đầu nghĩ, để cho Đường Huyền Trang phát tiết nội tâm lửa giận, ngược lại cũng không phải chuyện xấu, tránh cho nói năng Quan Âm Bồ Tát bất cận nhân tình, vì lợi ích một người, tự tiện tha Hắc Hùng Tinh.

"Đường Huyền Trang, ngươi tha Hắc Hùng Tinh một mạng, bản tọa có thể thích hợp cho ngươi một ít bồi thường." Quan Âm Bồ Tát đôi môi khẽ run, dịu dàng nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, vội vàng dừng tay, nói sớm có bồi thường, còn dùng phí những thứ này công phu?

"Đa tạ Bồ Tát ân cứu mạng!" Hắc Hùng Tinh quỳ xuống Quan Âm trước mặt, cảm tạ ân đức đạo (nói).

"Quan Âm tỷ tỷ, cái này bồi thường là cái gì à?" Đường Nhạc ánh mắt cuồng nhiệt, cố nén trong lòng vui sướng, lãnh đạm nói.

"Cái này" Quan Âm Bồ Tát do dự một hồi, tiếp tục nói: "Nếu không thì sẽ cho ngươi một viên Tiên Đào?"

"Quan Âm tỷ tỷ ôn nhu phóng khoáng, hiền lành khả ái "

"Im miệng, bản tọa cho ngươi tối đa là hai quả Tiên Đào." Quan Âm Bồ Tát kiều giận một tiếng, có chút đau lòng lấy ra hai quả Tiên Đào, lưu luyến ném cho Đường Nhạc.

Lần trước Bàn Đào Hội, Vương Mẫu Nương Nương cố ý đưa cho nàng chín miếng Tiên Đào, qua nhiều năm như thế, Quan Âm Bồ Tát cũng chỉ là ăn hai quả tam vân Tiên Đào, còn lại bảy miếng Tiên Đào đều là sáu văn Tiên Đào, bây giờ bị Đường Tăng muốn đi ba miếng, nàng làm sao có thể không đau lòng?

Bất quá cũng may lần kế Bàn Đào Hội còn lại không tới thời gian hai năm, đến lúc đó lại theo Vương Mẫu Nương Nương thỉnh cầu mấy viên chính là.

"Ồ kia, bản đạo sao được nhận lấy đây." Ngoài miệng nói như vậy, Đường Nhạc vội vàng đem Tiên Đào giấu đến trong tay áo, rất sợ Quan Âm Bồ Tát đổi ý.

"Hắc Hùng Tinh, bản tọa nơi đó có một nơi rơi già núi, một mực không người trông chừng, ngươi sau này liền quy y Ngã Phật, đi nơi đó làm một Thủ Sơn thần đi." Không nhìn thẳng Đường Nhạc, Quan Âm Bồ Tát đối với (đúng) Hắc Hùng Tinh chậm rãi nói.

"Bản vương tiểu nguyên ý đi chỗ đó Lạc Già Sơn, làm Thủ Sơn thần." Hắc Hùng Tinh gật đầu đáp ứng nói.

"Đường Huyền Trang, ngươi có thể không nên cô phụ bản tọa đối với ngươi coi trọng." Lúc rời đi, Quan Âm Bồ Tát đối với (đúng) Đường Nhạc dặn dò.

Không chờ Đường Nhạc đáp lời, Quan Âm Bồ Tát đã mang theo Hắc Hùng Tinh đằng vân giá vũ, biến mất ở chân trời.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn thế nào cảm giác Quan Âm Bồ Tát đối với ngươi thú vị a." Tôn Ngộ Không nghi ngờ nói.

"Lời này hiểu thế nào?"

"Ngươi nghĩ a, nếu là nàng đối với ngươi không có ý nghĩa, có thể chịu cho ngươi ba miếng sáu văn Tiên Đào?"

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, chẳng lẽ Quan Âm Bồ Tát thật thích ta?

"Được, bớt nói hư nói vượn, Quan Âm Bồ Tát có thể để ý ta?" Đường Nhạc đem một viên sáu văn Tiên Đào ném cho Tôn Ngộ Không, trêu ghẹo nói: "Đây là ngươi thù lao."

"Hắc hắc, vẫn là sư phụ hội đau lòng người." Tôn Ngộ Không lần này không có cự tuyệt, hai ba lần liền đem Tiên Đào ăn chỉ còn hột đào.

Mọi người đoán một chút màu hồng cảm dỗ là cái gì, thuận tiện nói một câu, tiếp theo Trư Bát Giới liền muốn đăng tràng, mọi người kỳ không chờ mong!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đi đến Cao phủ, ưng thuận đồ ước!

Đường Nhạc xoa xoa trong tay sáu văn Tiên Đào, không có chịu ăn, hắn chuẩn bị tu vi đi đến kim đàn cảnh đỉnh phong lúc, đang uống, đến lúc đó có thể đánh vào Xuất Khiếu Cảnh.

Giữa trưa, thái dương không nhúc nhích treo cao ở trên trời, chước thiêu hết thủy, thỉnh thoảng thổi tới trận trận thoải mái gió, để cho người tinh thần chán động.

Thầy trò hai người trở lại Quan Âm Tự, gặp lúc trước bên trong chùa vài tên hòa thượng run run rẩy rẩy ngồi chồm hổm dưới đất, đang bị Tiểu Bạch Long giáo huấn.

"Sư phụ, người có thể tính trở lại, cái này vài tên nhà sư giải quyết như thế nào?" Tiểu Bạch Long thấy Đường Tăng trở lại, vội vàng dò hỏi.

"Oanh, các người dám xúc sinh này, còn đặc biệt sao dám trở lại, ta đây Lão Tôn nếu là bỏ qua cho bọn người, khó mà xả được con hận trong lòng." Tôn Ngộ Không vừa nói, liền muốn động thủ, một bên Đường Nhạc ngăn lại hắn, ngay sau đó lắc đầu một cái.

"A di đà phật, oan oan tương báo khi nào, bỏ qua cho bọn họ đi!" Đám người này mặc dù đáng ghét, nhưng tội không đáng chết, Đường Nhạc cũng không tính làm khó bọn họ.

"Hừ, sư phụ, người chính là quá hiền lành, nếu là đổi lại ta đây Lão Tôn, thế nào cũng phải đưa bọn họ đi Địa Phủ báo danh, để cho bọn họ nếm thử một chút kia tăng mười tám Địa Ngục, là kinh khủng bậc nào." Tôn Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, bữu môi nói.

"Đa tạ Thánh Tăng ân không giết!" Vài tên nhà sư liền vội vàng dập đầu cảm ơn.

"Cái này trong phế tích có thật nhiều vàng bạc châu báu, các người sẽ cầm số tiền này xây lại cái này Quan Âm Tự đi." Đường Nhạc chỉ chỉ trong phế tích ương mật thất phương hướng, cho vài tên nhà sư đề nghị đạo (nói).

Ở Quan Âm Tự trễ nãi hai ngày thời gian, Đường Nhạc thầy trò ba người cơm trưa cũng không ăn, liền trùng trùng điệp điệp rời đi.

Mùa thu hoàng hôn luôn là tới rất nhanh, mặt trời chiều ngã về tây, Đường Nhạc cười ở Bạch Long Mã bên trên, ngẩng đầu phóng xa nhìn lại, phát hiện phía trước cách đó không xa có một tòa thôn trang, trong đầu nghĩ, đó phải là Cao Lão Trang.

"Sư phụ, phía trước có một trang viên, chúng ta tới nay là ở chỗ đó ở nhờ một đêm đi." Tôn Ngộ Không dò đường trở lại, đề nghị.

"Cũng tốt." Đường Nhạc gật đầu một cái, hai người lại tăng thêm tốc độ.

Nhìn trước mắt thôn trên bia có khắc Cao Lão Trang ba chữ to, Đường Nhạc khoe miệng phát qua một vòng cười tà, tin đồn, cao Thái Công có một con gái bảo bối, có thể nói là nghiêng nước nghiêng thành, xinh đẹp như hoa a.

Hệ thống khen thưởng cho hắn một chai « màu hồng cảm dỗ », danh tự này vừa nghe chính là mị dược, Đường Nhạc vừa vịn nhờ vào đó tới thử thử một lần dược liệu như thế nào.

Quan Quan Sư Cưu, Tại Hà Chi Châu, yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, hảo sắc là nam nhân bản tính, Đường Nhạc cũng không ngoại lệ, mà còn từ lần trước thử giữa nam nữ cấp độ kia tuyệt vời sau đó, đến nay để cho hắn hiểu được vô cùng.

Đường Nhạc hiện tại đang muốn như thế nào câu dẫn Cao Thúy Lan, đem đây ngã ở giường!

"Sư phụ, người vẽ mặt hèn mọn, đang suy nghĩ gì đây?" Một bên Tôn Ngộ Không xem Đường Tăng ở Bạch Long Mã bên trên, không ngừng cười ngáy ngớ, còn tưởng rằng trúng tà đây.

"Khục khục, Ngộ Không, người làm sao có thể nói như vậy sư phụ." Ý thức được chính mình quần thái, Đường Nhạc ho nhẹ mấy tiếng, trầm giọng nói.

Cao phủ là Cao Lão Trang có uy tín danh dự nhà giàu, theo lý thuyết ban ngày hẳn rộng mở đại môn, có thể kỳ quái là Cao phủ cả ngày đóng cửa không mở, ban đêm thường truyền ra nữ tử khóc lóc kể lể thê thảm thanh âm, làm bên trong trang lòng người bàng hoàng, còn tưởng rằng ma quỷ lộng hành đây.

Cái này không phải nhà nhà trước cửa chất buộc người giấy, hàng mã, tiền vàng bạc các loại, cái này đã thành Cao Lão Trang hàng năm tập tục.

Âm Lịch mười lăm tháng bảy, tiết trung nguyên, cũng là mọi người tục xưng quỷ tiết, Hoàng Lịch có nói: Tham Lang nhập thị, âm khí vô cùng thắng, mọi chuyện không thích hợp, còn kỵ động thổ.

Cao phủ, cổ kính đại sảnh, một tên ước chừng bốn năm mươi tuổi người trung niên ngồi ở chủ vị bên trên, nhìn sắc mặt có chút tái nhợt, ánh mắt có chút âm đạm.

"Lão gia, hôm nay nhưng là tiết trung nguyên, kia Trư Yêu cũng sẽ không đến đây đi?" Một tên phong vận vẫn còn, vóc người đầy đủ phụ nhân dò hỏi.

"Ai, kia Trư Yêu thì sẽ không đến, có thể Địa Phủ đám kia tiểu quỷ ước chừng phải đi lên gây chuyện, phải làm sao mới ổn đây." Trong khi nói chuyện niên nhân chính là cao Thái Công, từ Cao phủ chọc phải kia Trư Yêu, mấy năm này một ngày cuộc sống an ổn đều không từng có.

Đến khi hán bảo bồi thiên kim Cao Thúy Lan, chính là bị kia Trư Yêu khóa ở Nguyệt Diệp Các bên trong, kia Trư Yêu còn lên tiếng, nếu ai dám tự tiện thả nàng đi ra, liền chuẩn bị nghênh đón Trư Yêu lửa giận đi.

Người nhà họ Cao gấp hừ, đặc biệt là Cao phu nhân, nàng mấy ngày không gặp con gái, tưởng niệm chặt, có đến vài lần len lén đi Nguyệt Diệp Các thăm, đều bị cao Thái Công ngăn lại, vì thế hai người không biết làm ồn bao nhiêu lần cái.

"Cao thành, ta cho người làm việc như thế nào đây?" Cao Thái Công đối với (đứng) quản gia cao thành hỏi.

Nghe vậy, quản gia cao thành cúi đầu, nhỏ giọng nói: "Khoảng thời gian này, ta tìm không ít đạo sĩ, nhưng bọn họ vừa nghe Trư Yêu danh hiệu, bị dọa sợ đến tè ra quần, nói cái gì cũng không chịu tới a."

"Mẹ, đám này tham sống sợ chết gia hóa, như vậy, người nhanh đi ra ngoài lại tìm, chỉ cần có thể hàng phục Trư Yêu, coi như lão phu táng gia bại sản, cũng sẽ không tiếc." Cao Thái Công mắng to một tiếng, căn nhắc một phen, quyết định vẫn là lại thử vận khí một chút.

"Được rồi." Cao thành gật đầu một cái, chậm rãi rời đi đại sảnh.

Đường Nhạc thấy trò đi tới Cao phủ, phát hiện bốn phía có chút thê lương, mà còn toàn bộ Cao Lão Trang âm trầm, cái này làm cho Đường Nhạc rất không thoải mái, luôn cảm giác có người ở chỗ tối nhìn mình chằm chằm.

Lúc này, cao thành mở ra đại môn, đang chuẩn bị đi tìm hàng phục Trư Yêu đạo sĩ, đột nhiên trước mắt xuất hiện một tên mặt khi Lôi Công miệng yêu quái, bị dọa sợ đến hán hoa cúc căng thẳng, xụi lơ trên đất.

"Yêu quái a." Cao thành quát âm lên.

"A đi đà phạt, thí chủ chó có kinh hoàng, bản đạo chính là Đông Thổ Đại Đường đi Tây Thiên Thủ Kinh Khu Ma người, trên đường đi qua nơi đây, muốn tá túc một đêm, không biết có thể hay không tạo thuận lợi." Đường Nhạc đỡ dậy cao thành, đánh phía trước trên người hán tro bụi, giọng ôn hòa đạo (nói).

Nghe vậy, cao thành thở phào một cái, nhìn hòa thượng lớn lên mi thanh mục tú, ngược lại cũng không giống như là yêu quái.

"Sư phụ, người khi nào thành Khu Ma người, ta đây Lão Tôn thế nào không biết?" Tôn Ngộ Không nghi ngờ nói.

"Người không biết chuyện còn nhiều nữa." Đường Nhạc trừng Tôn Ngộ Không liếc mắt, tỏ ý hẳn không nên chen miệng.

"Khu Ma người? Quả tốt, Thánh Tăng a, thật không dám giấu giếm, chúng ta tới nơi này một con heo yêu, tu vi cao thâm, không biết các người có thể hay không đối phó?" Cao thành nội tâm vui mừng, vội vàng dò hỏi.

"Chính là một con heo yêu, bản đạo còn không coi vào đâu." Không phải là Trư Cương Liệt sao, có Tôn hiểu chỗ trống này, Đường Nhạc căn bản không rầu lo lắng.

"Quả nhiên là cao nhân a, chư vị mau mau vào, ta đây liền nói cho lão gia nhà ta, cái này vui mừng tin." Vừa dứt lời, cao thành lại khua tay múa chân, nhảy tung tăng nhắm phía đại sảnh, không biết còn tưởng rằng hẳn đập đại thần đây.

"Sư phụ, người thì khoác lác đi, đến lúc đó hàng phục không Trư Yêu, ta xem người kết cục như thế nào." Tôn Ngộ Không hai tay ôm ngực, mở miệng khinh bỉ nói.

"Có muốn đánh cuộc hay không một lần?" Phải nói đối phó còn lại yêu quái không nắm chắc, nhưng là đối phó Trư Cương Liệp, Đường Nhạc vẫn rất có lòng tin.

"Đánh cuộc gì." Tôn Ngộ Không nghi ngờ nói.

"Rất đơn giản, nếu là sư phụ có thể hàng phục Trư Yêu, sau này một tháng, sư phụ quần lót liền giao cho người tôi tẩy."

"Ngọa tào, ác như vậy, bắt quá ta đây Lão Tôn thích, nếu là người không thể hàng phục Trư Yêu, giống vậy, ta đây Lão Tôn quần lót liền giao cho người."

"Nhất ngôn ký xuất."

"Ngựa chiến một roi."

Hai người chính thức đáp ứng vụ cá cược này!

Ngày mai canh tư, nhìn xong đồng hải phiên toái cho tám phiếu đề cử, thuận tiện cho một năm sao chấm điểm, muốn sách tiền có thể đi chỗ bình luận truyện đưa lên cao nhất lâu đi một vòng!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện!

"Cao lão gia, ta tìm tới có thể hàng phục Trư Yêu cao nhân." Cao thành hết sức phấn khởi vọt tới đại sảnh, lớn tiếng la lên.

"Người có thể kéo xuống đi, người nếu là tùy tiện tìm chút miêu cầu thật giả lẫn lộn, xem lão phu như thế nào giáo huấn người."

Mẫu thân, ngăn ngừa này một thời gian uống cạn chun trà, cao thành tự vội vã trở lại báo tin mừng, chẳng lẽ cho là hán cao Thái Công tuổi tác lớn, mắt mờ, tùy ý lừa bịp là được.

Cao Thái Công lần này là thật tức giận, nếu là thẩm định tuyển chọn gia đình, cái này ngược lại không có vấn đề, nhưng này là mạng người quan trọng việc lớn, quyết không thể trò đùa.

"Ồ kia, lão gia, ta thật không có lừa người, nghe nói bọn họ hay là từ Đông Thổ Đại Đường tới Khu Ma người đâu." Cao thành vội vàng giải thích.

"Lăn mẹ của người, còn nói không có lừa gạt lão phu, cái này đại Đường quốc dưới đây mấy ngàn dặm, coi như mỗi đêm ngày đi đường, cũng cần ba tháng, bọn họ nói từ đại Đường quốc đến, người đặc biệt sao sẽ tin?" Thở hổn hển bên dưới, cao Thái Công hướng về phía cao thành đi lên chính là một cước, dù hán tâm tính, cũng không nhịn được đại phát lời đĩnh.

Cao Thái Công hiện tại vô cùng hối hận, lấy giá cao thành chỉ số thông minh, ban đầu là như thế nào lên làm Cao phủ quản gia, xem ra có cần phải lần nữa sàng lọc quản gia.

"Lão gia giáo huấn là, ta đây thì đem bọn hán đuổi đi." Bị đồ ập xuống máng một trận, cao thành giận mà không dám nói gì, nhưng là bây giờ suy nghĩ kỹ một chút, chính mình thật giống như thật bị lừa.

"Chậm, nếu bọn họ nói có thể hàng phục Trư Yêu, chắc hẳn vẫn còn có chút bản lĩnh, bọn họ bây giờ có ở trong phủ không?" Bình tức lừa giận sau, cao Thái Công quyết định vẫn là gặp một lần đám kia đại Đường quốc Khu Ma người.

"Đang tiền viện chờ đợi đây." Cao thành đáp lại.

Ở cao thành dưới sự hướng dẫn, cao Thái Công chậm rãi đi tới tiền viện, phát hiện một tên mặt lông Lôi Công miệng, giống như yêu quái giống nhau hòa thượng, bị dọa sợ đến hán hai chân mềm nhũn, cũng còn khá cao thành ở một bên tay mặt lạnh lẽo, đem nó đỡ.

"Cao cao thành, đây chính là người nói Khu Ma người? Người đặc biệt sao không phải là đem yêu quái dẫn vào cửa đi, mẫu thân con chim, heo này yêu đã để cho lão phu bẻ đầu sút trán, bây giờ lại tới cái Hàu Yêu, cái này gọi là a." Cao Thái Công đôi môi khẽ run lên, môi co quắp, có gan nghĩ (muốn) bóp chết cao thành xung động.

"A di đà phật, bần đạo Pháp Danh Đường Tam Tạng, Giá Sương lễ độ." Đường Nhạc thấy cao Thái Công rợn cả tóc gáy đáng sợ, vội vàng ngăn ở Ngõ Không trước mặt, giọng ôn hòa nói.

Nghe vậy, cao Thái Công ngẩng đầu, nhìn thấy Đường Nhạc sau, mới thở phào một cái, trong đầu nghĩ, cuối cùng là có một người bình thường.

"Đường trưởng lão không cần khách khí, lão phu nghe quần gia nói các người là Khu Ma người, hỏi là thật hay không." Cao Thái Công nghi ngờ nói.

"Người xuất gia không nói dối, bần đạo mặc dù tu vi yếu kém, nhưng đối phó với Trư Yêu, vẫn là dư dả, còn cao Thái Công yên tâm."

Cao Thái Công xem Đường Nhạc ánh mắt trong suốt, không có một tia gợn sóng, chắc hẳn không phải đang nói láo, nếu người này nói lời thề son sắt, nhất định là có vài phần bản lĩnh, xem ra tối nay Cao phu an toàn ngược lại có vài phần bảo đảm.

"Như thế tốt lắm, Đường trưởng lão ngày càng bốn ba, khẳng định tâm lực quá mệt mỏi, kiệt sức, lão phu cái này phái người bày tiệc rượu, tối nay hào hào chiêu đãi các vị." Tựa hồ nghĩ đến cái gì, cao Thái Công tiếp tục nói: "Thiếu chút nữa quên Đường trưởng lão muốn tuân thủ Phật Môn Giới Luật, lão phu sẽ cho người dọn dọn nhiều chút thức ăn."

Nghe lời này, Đường Nhạc liền vội vàng ngăn cản, cười nhạt nói: "Không cần phiền toái như vậy, bần đạo không có nhiều như vậy yêu cầu, chính gọi là rượu thịt xuyên tràng qua, Phật Tử trong lòng lưu, cao Thái Công tùy ý chuẩn bị nhiều chút bảo ngư tôm hùm, sơn trân hải vị liền có thể."

Cao Thái Công: "

Màn đêm buông xuống, sắc trời âm trầm, trong sáng trắng sáng bị mây đen ngăn che, từng trận âm phong phát qua, làm cho cả Cao Lão Trang có vẻ hơi thê lương, trong đó kẹp ở mấy phần quỷ dị.

Cao Lão Trang thôn bìa nơi, hai đạo quỷ mị thân ảnh bỗng dưng mà hiện, một cổ sấm u hắc khí từ hai người trong cơ thể tràn ngập ở trong không khí, hai người một nam một nữ, nam tử gương mặt dữ tợn, thân hình gầy đét, nhìn cực kỳ khiếp người.

Kia gọi cảm trong nữ nhân mặc quần ngực cái yếm, bên ngoài mặc bạch sắc váy liền áo bó người, đem lung linh hấp dẫn ngạo nhân vóc người hoàn toàn nổi lên đi ra.

Một đầu đen nhánh tóc dài, da thịt trắng nõn, một tấm vô cùng mịn màng mặt đẹp tinh xảo không rãnh, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng cực kỳ mê người, bực này vu vật có thể nói cực phẩm.

Nàng giãy dụa thân hình như rắn nước giống nhau tinh tế eo, chậm rãi đi tới nam tử bên người, miệng phun như lan gất giọng: "Đại ca, chúng ta làm như thế, nếu như bị Chu Hạo Diêm Quân biết rõ, vậy chúng ta nhưng là phải chịu phạt nha."

Nam tử liếm liếm môi, thanh âm giống như u linh, mạn bất kinh tâm nói: "Tuyên Linh, người sợ cái gì, hẳn Chu Hạo Diêm Quân mặc dù quan chức so với chúng ta Hắc Bạch Vô Thường cao, nhưng hẳn chính là Nghiễm Thành Vương người, mà chúng ta trực tiếp nghe lệnh của Mạnh Bà, coi như hẳn truy cứu tới, chúng ta cũng không nhất định sợ hãi hẳn."

"Khanh khách, vậy chúng ta huynh muội tối nay phải đi tìm kia Cao Thụy Lan, vào tay tinh huyết liền rút lui." Thường Tuyên Linh cười duyên nói.

Hai người làm xong kế hoạch sau, vì vậy hóa thành một cổ âm phong, hướng về phía Cao phủ cuốn đi.

Địa Phủ có quy định nghiêm khắc, bất luận kẻ nào không được tự tiện đi Dương Gian làm hại, coi như là Thập Điện Diêm Vương, cũng phải tuân thủ một cách nghiêm chỉnh.

Hắc Bạch Vô Thường ngày gần đây luyện công tẩu hỏa nhập ma, cần máu xử nữ làm thuốc dẫn, luyện chế Huyết Minh đan, có thể toàn bộ Địa Phủ chỉ có người chết, nào có người sống, chớ đừng nhắc tới máu xử nữ.

Bất đắc dĩ, hai huynh muội cũng không đã tới Dương Gian tìm lấy máu xử nữ, huống chi bọn họ chẳng qua là lấy mấy giọt tinh huyết mà thôi, cũng không phải là cần người tánh mạng.

Bình thường Địa Phủ quản hạt sâm nghiêm, bọn họ muốn rời khỏi, căn bản không có cơ hội, bất quá hôm nay là tiết trung nguyên, dựa theo thông lệ, Địa Phủ quý mị, Yêu Hồn có thể tới Dương Gian, nhưng không thể hại người tánh mạng, nếu không ả núp trong bóng tối Diêm Quân thì sẽ ra tay.

Chu Hạo Diêm Quân chính là phụ trách khu vực này, chỉ cần những quỷ này mị Yêu Hồn, không náo ra quá lớn sóng gió, hẳn cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao Địa Phủ sinh hoạt khô ráo nhàm chán, để cho bọn họ đi ra đi bộ một chút cũng rất tốt.

Hắc Bạch Vô Thường không biết là, hai người sau khi rời đi, kia không có một bóng người thôn bìa trước, đột nhiên xuất hiện hai bóng người.

"Ngư Đầu, cái này Hắc Bạch Vô Thường chỉ sợ là sẽ đối phạm nhân động thủ a." Một ánh chân dung ngựa, tướng mạo vô cùng xấu xí nam tử lạnh lùng nói.

"Hừ, cái này Hắc Bạch Vô Thường thường thường ở Mạnh Bà bên tai nói hai anh em ta nói xấu, làm hại huynh đệ ta người đến nay còn là một sứ giả, này cổ ác khí Lão Tử nói cái gì cũng phải báo." Nguru Đầu ánh mắt âm lãnh, diện mục vắn vẹo đạo (nói).

"Nói không tệ, Lão Tử sớm đặc biệt sao nhìn Hắc Bạch Vô Thường không vừa mắt, chúng ta đuổi sát theo đi."

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, thân ảnh trực tiếp biến mất ở trong đêm tối!

Cao phủ, lúc này đèn đuốc sáng choang, trong phủ đang thiết yến, chiêu đãi Đường Nhạc đám người.

Trên bàn ăn, Đường Nhạc đói một ngày, đã sớm đói khát khó nhịn, cũng không lý tới cao Thái Công, chỉ lo lang thôn hồ yết.

"Ngộ Không, ăn no không?" Đường Nhạc nắm trong tay đùi gà, miệng đầy mỡ đông, đối với (đúng) một bên uống say huân huân Tôn Ngộ Không dò hỏi.

"Có có chút choáng váng, bắt quá ta đây Lão Tôn còn có thể tiếp tục uống." Tôn Ngộ Không sắc mặt đỏ thắm, thân hình lão đảo muốn ngã, nhưng hấn ôm vò rượu vẫn còn ở cuồng ẩm

"Người đâu, trở lại hai cái gà quay, hai vò rượu ngon." Đường Nhạc đột nhiên vỗ bàn một cái, la lớn.

Cao Thái Công: "

Cao gia là chiêu đãi Đường Nhạc hai người, cố ý làm mười mấy loại thức ăn, có thể thời gian không bao lâu, liền bị cái này hai hàng phạm ăn, trực tiếp cuốn hết sạch, chỉ còn lại so khuôn mặt còn làm tĩnh cái mầm

Biết rõ còn tưởng rằng hai người này là Khu Ma người, không biết còn tưởng rằng hai người là tới hết ăn lại uống ăn mày đây!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim châu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chuẩn bị động phòng, đơn giản thô bạo!

"Đường trưởng lão, người cũng không thể uống nữa, chờ một hồi nếu là Trư Yên xâm phạm, phải làm sao mới ổn đây?" Cao Thái Công luôn cảm giác hai người này là một tên lường gạt, một chút không giống tu vi cao thâm Khu Ma người.

"Không sao, bản đạo coi như uống say, cũng hàng phục như thường Trư Yên, con gái của người bây giờ bị giam ở đâu?" Đường Nhạc xoa xoa huyết Thái dương, khắp người mùi rượu, vốn là muốn uống một chút rượu thêm can đảm một chút, ai ngờ chính mình tử lượng kém như vậy.

Cao Thái Công bắt đầu dĩ lắc đầu một cái, mặc dù có chút không tin cái này hai gã Khu Ma người, nhưng chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống.

"Đường trưởng lão, theo lão phu tới." Vừa nói, cao Thái Công lại đỡ Đường Nhạc, bên trái lắc bên phải lắc đi về phía Nguyệt Điện Các.

Cho đến bên trong căn phòng người đầu sau khi rời đi, nằm ở trên bàn rượu Tôn Ngộ Không đột nhiên đứng dậy, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, nơi nào còn có mới vừa rời say khướt bộ dáng, hiển nhiên hấn là giả bộ say, mà Đường Nhạc là say thật.

Giữa hai người còn có đồ ước, là thủ thắng Tôn Ngộ Không đương nhiên sẽ không giúp hấn, có thể Đường Tăng hiện tại trạng thái này, hấn lại có chút yên lòng không xuống, vạn nhất heo này Yên Tu là xuất hiện ở Khiếu cảnh trên, kia Đường Tăng khẳng định không phải đối thủ.

Là đề ngựa vạn nhất, Tôn Ngộ Không quyết định âm thầm bảo vệ, quan sát chung quanh không người sau, ngay sau đó lắc mình một cái, biến ảo thành một con ong mật, không ngừng vỗ cánh, hướng về phía Nguyệt Điện Các phương hướng đi.

Bóng đêm dần khuya, theo an tường Phong Điện tiêu đạo, cao Thái Công công lấy sau lưng Đường Nhạc đi tới Nguyệt Điện Các.

"Đường trường lão, không được, lão phu vác không động, người chính là mau xuống đi." Cao Thái Công đã thể lực chống đỡ hết nổi, nếu để cho hắn công lấy sau lưng Đường Nhạc đi lên Nguyệt Điện Các, phòng chừng nữa cái mạng đều không.

"Điểm này chặng đường người liền kêu mệt, nhìn một cái chính là thận hư, nhớ năm đó nôn." Đường Nhạc lúc này mơ mơ màng màng, có chút thần chí không rõ, đoạn đường này bị cao Thái Công cồng qua đến, hẳn thiếu chút nữa ngủ.

Bởi vì uống quá nhiều, Đường Nhạc không cẩn thận đem nôn tả vật nhả ở cao Thái Công trên lưng, người sau vừa định nổi giận, không ngờ bị dưới chân nham thạch vấp một cái, hai người trực tiếp té lăn trên đất.

"Tê đại, Lão Tử tiêu tiền cho người tới hàng phục Trư Yêu, người đặc biệt sao năm lần bảy lượt treu đùa lão phu, rốt cuộc là có ý gì?" Cao Thái Công cũng không nhìn được nữa, từ dưới đất bò dậy, hướng về phía Đường Nhạc tức miệng mắng to.

"Cao Cao lão gia, yên tâm, bản đạo bảo đảm đem người con gái cứu ra bể khổ, ta đây phải đi động phòng." Dem uống rượu đều phun ra sau, Đường Nhạc lúc này tỉnh hồn lại, chậm rãi đi tới cao Thái Công trước mặt, vỗ bả vai hắn, như đinh chém sắt nói.

"Động phòng?" Nghe vậy, cao Thái Công nhất thời không phản ứng kịp.

"Người nghe lầm, là bản đạo ngăn cản Trư Yêu cùng người con gái động phòng." Ý thức được tự mình nói lỡ miệng, Đường Nhạc liền vội vàng sửa lời nói.

"Vậy người đặc biệt sao ngược lại đi a." Mắng to một tiếng, cao Thái Công vội vã trở về phòng dọn dẹp trên y phục nôn tả vật, lại xoay người rời đi.

Uống rượu say Đường Nhạc lúc này siêu (vượt qua) soái, hẳn chuẩn bị tới nay làm chút chân chính trên ý nghĩa, điên cuồng, kích thích, để cho người muốn ngừng cũng không được sự tình.

Phí nửa ngày thái độ, Đường Nhạc bò tằng ba lần, rốt cuộc đi tới Cao Thúy Lan căn phòng.

"Cao Tiểu Ty có ở đây không? Bản đạo chính là Khu Ma người, lần này tới là vì hàng phục kia Trư Yêu." Ở trong phòng bên ngoài, Đường Tăng cũng có thể ngửi được về này nhân nhát xừ từ hương thơm, cái mùi này để cho người nghe tâm thần sáng khoái.

Nhìn cửa phòng lấy khóa, Đường Nhạc vừa mới chuẩn bị phá cửa mà vào, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, cái này dù sao cũng là cô gái khuê phòng, quá bạo lực khó tránh khỏi sẽ cho nàng lưu lại không tốt ấn tượng, nói không chừng sẽ còn bị Cao Thúy Lan hiểu lầm thành Dâm Tặc đây.

Suy đi nghĩ lại, Đường Nhạc quyết định vẫn lễ phép một chút, như vậy mới có thể nổi lên một bộ nhẹ nhàng công tử, khí độ bất phàm đáng vẻ.

"Thật đi, quá tốt, vậy người đi vào nhanh một chút đi." Mùi thơm nức mũi ưu nhã khuê phòng, Cao Thúy Lan cô độc cổ thủ một mình khoảng không giường, tịch tịch khó nhìn, vừa định cời áo buồn ngủ, liền nghe có người gõ cửa, vốn là còn tưởng rằng là kia Trư Yêu tới đây.

"Nữ Thí Chủ, cái này cửa phòng đã khóa lại, bản đạo không vào được a." Nghe được kia kiều diễm ướt át, để cho người nghe có gan toàn thân cảm giác tê dại, Đường Nhạc đã dám chắc chắn, giá cao Thúy Lan tuyệt đối cũng là trong mỹ nữ cực phẩm.

"Ngu ngốc, người trực tiếp phá cửa mà vào a, ta liền thích đơn giản thô bạo!" Cao Thúy Lan kiều cả giận nói.

Người này ma ma tức tức, tính mù trở nãi thời gian, Cao Thúy Lan hơi không kiên nhẫn.

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt đen lại, mẫu thân, nữ nhân này tính cách như thế thẳng thắn, không phải là lâu dài tịch tịch khó nhìn, có chút chưa thỏa mãn dục vọng đi.

"Khục khục, Nữ Thí Chủ, bản đạo thân thể yếu, sợ là thỏa mãn không người." Đường Nhạc đang quần quít có nên đi vào hay không.

"Phanh."

Một tiếng vang thật lớn, gỗ đàn hương làm tinh xảo cửa phòng bị Cao Thúy Lan đá một cái bay ra ngoài, bị dọa sợ đến Đường Nhạc thân thể run lên, cái này gọi ả tình huống gì, đã nói ôn nhu động lòng người, hoạt bát đáng yêu đây.

"Nữ Thí Chủ, người "

"Người đi vào cho ta đi!" Cao Thúy Lan lười nói nhảm với hắn, trực tiếp nhéo Đường Nhạc quần áo, một cái kéo vào phòng.

"Nhã nhã nha điệp" đột nhiên một màn, để cho Đường Nhạc bất ngờ, hạnh phúc tới quá đột nhiên, hắn còn chưa chuẩn bị xong đây!

Khi nhìn thấy Cao Thúy Lan đầu tiên nhìn thời điểm, Đường Nhạc mắt nhìn con người đều đắm đắm, nàng dài một tấm rất đẹp hạt dưa hình mặt đẹp, da thịt trắng nõn, phu như ngưng chi, gọi cảm eo không chịu nổi nắm chặt, mê người kiều đồn để cho người không khỏi nghĩ đi bóp bên trên một cái.

Cô gái này dung mạo như thiên tiên, tiêu chuẩn vóc người có thể nói hoàn mỹ, đáng tiếc chính là ngực nhỏ một chút.

"Xem đủ chưa?" Từ vừa tiến đến, cái này khắp người mùi rượu hòa thượng liền một mực nhìn mình cảm chăm, cái này làm cho Cao Thúy Lan cảm giác rất không thoải mái.

"Nữ Thí Chủ nói đùa, bản đạo đã sớm đoạn hồng trần, như thế nào lại nhớ Nữ Thí Chủ xinh đẹp đây." Bị Cao Thúy Lan vừa nói như thế, Đường Nhạc mặt già đỏ lên, cổ già bộ trấn định nói.

"Ồ? Thật sao? Vậy các hạ chẳng lẽ không muốn ta sao?" Thế gian nam tử đều tốt sắc, nghe lời này, Cao Thúy Lan liền muốn dò xét Đường Nhạc một phen, nàng cũng không tin hòa thượng này có thể nhìn được.

Đối với mình vóc người cùng xinh đẹp, Cao Thúy Lan nhưng là rất có lòng tin!

Nhìn Cao Thúy Lan điểm đậm đáng yêu đáng vẽ, Đường Nhạc trong lòng mềm nhũn, hận không được ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

Bất quá hắn cũng không ngốc, biết rõ cô gái này đang thử thăm dò chính mình, bất quá hắn có thể có mị được « màu hồng cảm dỗ », chờ một hồi vừa vận thử xem thuốc này hiệu quả như thế nào.

Đem trang bị « màu hồng cảm dỗ » Từ Kim Tiểu Hồ Lô chậm rãi đặt lên bàn, Đường Nhạc đang chuẩn bị tiến hành kế hoạch bước kế tiếp, lại nghe được bên ngoài truyền tới một giọng nói.

"Nương tử, chút ngày không thấy, có từng tưởng niệm ta đây Lão Trư?" Hôm nay là tiết trung nguyên, vốn là Trư Cương Liệp thì không muốn đến, dù sao cái này bên ngoài khắp nơi là Cô Hồn dã quái, hắn cũng thị vì tránh phiền toái.

Nhưng là nghĩ tới Cao Thúy Lan sao chịu được so Thường Nga Tiên Tử thân thể mềm mại, kia mê người gương mặt, Trư Cương Liệp định hóa phần thân, nhốt Cao Thúy Lan mấy năm, hắn đến nay còn chưa đem đây tới ở giường, cái này làm cho hắn gấp lòng ngứa ngáy.

Trư Cương Liệp tốt xấu đã từng cũng là khổng chế Thiên Hà một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, nếu là đối với (đúng) một cô gái yếu ớt dùng sức mạnh, truyền đi khó tránh khỏi sẽ gặp dân số lười.

Ngay từ đầu, hắn dự định đem Cao Thúy Lan nhốt ở Nguyệt Điện Các, đợi nàng hồi tâm chuyển ý, hai người tiến hành động phòng.

Có thể bây giờ nhìn lại, cái biện pháp này khẳng định không được, nhiều lần cân nhắc, Trư Cương Liệp quyết định vẫn là phải dùng sức mạnh, ngược lại gạo sống nấu thành cơm chín, đến lúc đó cũng không do Cao Thúy Lan không theo.

Canh [2], có phiếu đề cử đồng hài phiền toái đầu một tám, tác giả quần liên thích đơn giản thô bạo, ha ha!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Hỗn chiến nổi lên bốn phía, trợn mắt hốc mồm!

"Này Trư Cương Liệp không tới sớm không tới trễ, thế nào cũng phải lúc này hư bản đạo chuyện tốt, thảo đặc biệt sao." Đường Nhạc không nghĩ tới Trư Cương Liệp đến như vậy nhanh, thăm mắng một tiếng sau, xoay người nói với Cao Thúy Lan: "Nữ thí chủ chờ có kinh hoàng, đợi bản đạo đi giáng kia Trư Yêu, trở lại cùng ngươi triền miên."

Không chờ Cao Thúy Lan đáp lời, Đường Nhạc thân ảnh đã xông ra, chẳng qua là hắn đi quá vội vàng, quên cầm trên bàn « Phấn Hồng Dụ Hoặc ».

"Triền miên ta chờ ngươi đấy." Cao Thúy Lan tự nhiên cười nói, đột nhiên phát hiện trên bàn nhiều tinh xảo Từ Kim sắc Tiểu Hồ Lô.

Lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, nàng cầm lên Từ Kim Tiểu Hồ Lô, mở ra ngửi một cái, phát hiện còn rất thơm.

"Không nghĩ tới hòa thượng này như thế im lìm, muốn đưa ta nước hoa, cần gì phải phí những thứ này khúc chiết." Cao Thúy Lan cho là Đường Nhạc ngưng ngưng ngay mặt đem nước hoa đưa cho nàng, lúc này mới trộm cấp đề lên bàn.

Đường Nhạc lao ra khỏi phòng sau, ngẩng đầu nhìn bầu trời, lúc này một tên đại hán mặt đen chính đang vân giá vũ, ánh mắt bắt thiện theo dõi hắn.

"Thật là mất hứng, lần này làm sao tới cái tiểu bạch kiếm." Mấy năm nay cao Thái Công không biết bao nhiêu đạo sĩ tới hàng phục hấn, đáng tiếc đám người kia tu vi quả kém, còn chưa đủ chính mình một bữa cào đánh.

Đại hán mặt đen nhỏ giọng thầm thì một tiếng, chợt hướng về phía Đường Nhạc hét lớn: "Hòa thượng, ta niệm tình người tu hành không dễ, vẫn là lấy ở đâu về đâu đi, tình ở ta đây trước mặt chướng mắt."

Thấy cái này đại hán mặt đen khiêu khích như vậy, Đường Nhạc lúc ấy liền giận, mẩu thân, còn dám xem thường chính mình, thật coi hấn vẫn ban đầu Thiên Bồng Nguyên Soái phải không.

"Oanh, ta đây Lão Tôn ở chỗ này, há cho người càn rỡ." Biết rõ này Trư Cương Liệp sợ hãi Tôn Ngộ Không, cho nên Đường Nhạc làm bộ như mình là Tôn Ngộ Không, hy vọng có thể không đánh mà thắng, hàng phục Trư Cương Liệp.

"Ngọa tào, người đặc biệt sao còn dám cướp ta đây Lão Tôn lời kịch!" Biến ảo thành ông mặt, ẩn núp trong bóng tối Tôn Ngộ Không biểu thị nhẫn không, không nghĩ tới cái này Đường Tăng vậy mà chia vào hấn danh tiếng đi trang bức, đây nếu là đổi lại người khác, Tôn Ngộ Không đã sớm một gậy đánh tới.

Nghe vậy, đại hán mặt đen nói thầm một tiếng hồng bét, lần này Ôn hầu tử không tới sớm không tới trễ, thế nào cũng phải lúc này đến, xem ra muốn đối với (đúng) Cao Thúy Lan dùng sức mạnh chỉ sợ là không có khả năng.

"Bật Mã Ôn, ta đây Lão Trư biết rõ người lợi hại, bắt quá ta người ngày xưa không oán, ngày nay không thù, cần gì phải dồn ép không tha." Đại hán mặt đen muốn khuyên Tôn Ngộ Không không nên nhúng tay chuyện này.

Cùng lúc đó, Hắc Bạch Vô Thường hai huynh muội thừa dịp hai người nói chuyện với nhau đang lúc, trộm cấp chạy tới Nguyệt Điện Các phía sau, chuẩn bị từ cửa sổ chạy vào đi.

"Đại ca, này Trư Cương Liệp cùng Tôn Ngộ Không đều không là hạng người bình thường, bọn họ tùy ý một người là được đối phó chúng ta, chúng ta thật muốn đi tìm Cao Thúy Lan sao" Thường Tuyên Linh đứng ở dưới lầu, ngược nhìn phía trên, tâm lý có chút sợ hãi hai người này, cho nên cầu trợ ở Thường Hạo Linh.

"Tên đã lấp vào cung không phát không được, ta người huynh muội còn có đường lui sao" Thường Hạo Linh gật đầu một cái, đang chuẩn bị lên vào Nguyệt Điện Các lúc, một đạo sâm u thanh âm từ phía sau lưng truyền tới, làm cho hai huynh muội thân thể run lên.

"Hắc Bạch Vô Thường, các người nghĩ (muốn) đối với (đúng) phạm nhân động thủ, có thể hỏi qua hai anh em chúng ta "

Nghe được thanh âm quen thuộc, Hắc Bạch Vô Thường chậm rãi xoay người, phát hiện là ngày xưa đối thủ, Thường Hạo Linh uy hiếp nói: "Ngu Đầu Mã Diện, ta người từ trước đến giờ nước giếng không phạm nước sông, người tốt nhất không nên ở không đi gây sự."

"Ai a, hù chết bảo bảo." Ngu Đầu vĩnh miệng, giả bộ rất sợ đáng về.

Nhìn Ngu Đầu Mã Diện hai người bất thiện ánh mắt, Thường Hạo Linh biết rõ trận chiến này không cách nào tránh khỏi, suy nghĩ kỹ một chút, hấn đến gần Tuyên Linh, nhỏ giọng ní non nói: "Tuyên Linh, ta ngăn lại Ngu Đầu Mã Diện, người nhân cơ hội đi tìm Cao Thúy Lan, lấy được tinh huyết."

"Ừm." Thường Tuyên Linh cắn gòy cảm môi, có chút khó mà chọn lựa, bắt quá nàng biết rõ chuyện này tầm quan trọng, chỉ cần mình mau sớm lấy được tinh huyết, là có thể kịp thời trở lại trợ giúp hấn.

Việc này không nên chậm trễ, Thường Tuyên Linh biến ảo thành Hắc Vụ, hướng về phía lầu ba phương hướng đi.

Thấy vậy, Ngu Đầu Mã Diện hai mắt nhìn nhau một cái, nói: "Động thủ."

"Hừ, đã sớm nghe nhị vị Âm Hồn Thiên Ma Công đã luyện đến Đại Thành, hôm nay để cho ta tới lãnh giáo một phen." Thường Hạo Linh biết rõ mình không phải Ngu Đầu Mã Diện đối thủ, nhưng hấn mục đích chẳng qua là ngăn trở hai người.

Ngu Đầu Mã Diện thấy Thường Hạo Linh hung tợn đập vào mặt, hai người huy động trong tay câu hồn tác, một cổ sâm u Ma Khí từ hai người trong cơ thể tràn ngập ở trong không khí.

"Sâm La Tử Ấn." Thường Hạo Linh trực tiếp thi triển tuyệt chiêu, hướng về phía hai người bay vút đi.

"Phanh."

Hai cổ kinh khủng ma lực trực tiếp cứng rắn tiết chung một chỗ, chỉ thấy vụn vụn bên trong không gian, ngút trời Tử Quang bắt đầu khởi động, một đạo chói mắt ánh sáng màu tím, lóng lánh mà ra.

Hai người đụng nhau, phát ra to thanh triệt vang trời đất, phía dưới đại địa nhất thời xé ra một kẽ hở.

"Thường Hạo Linh, không nghĩ tới người tu vi vậy mà đi đến Đại Thừa cảnh, ẩn tàng đủ sâu a!" Ngu Đầu kinh ngạc nói.

Nhân loại tu luyện linh mẫn lực, mà Địa Phủ Minh Giới tu luyện là ma lực, giống vậy tu luyện đẳng cấp cũng có chỗ bất đồng, ngũ đại cơ sở cảnh từ thấp đến cao theo thứ tự là Luyện Thể cảnh, Ngưng Nguyên cảnh, Thôn Phệ cảnh, Ma Anh cảnh, Đại Thừa cảnh.

Hắc Bạch Vô Thường là mau sớm tăng lên đẳng cấp, bí quá hóa liều, tu luyện Cẩm Thuật Âm Dương Huyền Ma Công, loại ma công này cần nam nữ cùng tu luyện, nói trắng ra chính là hai người âm dương điều hòa, nam bổ âm, nữ bổ dương.

Tu luyện Âm Dương Huyền Ma Công, cũng để cho hắc hai người tu vi mãnh tiến, ban đầu mặc dù lên cấp thành công, bước vào Đại Thừa cảnh sơ kỳ, có thể trong tu luyện lại xảy ra sự cố, đưa đến hai người tẩu hỏa nhập ma, nếu không phải dựa vào thực lực mạnh mẽ áp chế, hai người đã sớm bạo thể mà chết, hồn phi phách tán.

Thường Hạo Linh bên này xảy ra chiến đấu kịch liệt, tự nhiên bị Đường Nhạc đám người phát hiện, Trư Cương Liệp trong tay Cửu Xi Đinh Ba, hướng về phía Nguyệt Điện Các phía sau tàn bạo đi, bởi vì hắc mới vừa rồi nhận ra được ma lực ba động, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ là Địa Phủ có người đến nhân gian làm hại

Giống vậy, Tôn Ngộ Không cũng không tiếp tục ẩn giấu, lắc mình một cái, khôi phục chân thân, từ lỗ tai lấy ra Kim Cô Bổng, theo sát Trư Cương Liệp bước chân bay vút đi.

Đường Nhạc nhìn thấy một màn này, có chút dở khóc dở cười, cũng còn khá chính mình giả mạo Tôn Ngộ Không thân phận không có bại lộ, coi như Trư Cương Liệp cùng Tôn Ngộ Không chạm mặt, người sau cũng sẽ không nói toạc ra chuyện này, Tôn Ngộ Không tính cách Đường Nhạc vô cùng biết.

Nếu là Tôn Ngộ Không nghĩ (muốn) vạch trần chính mình, lúc ấy liền không chịu được hầu gấp, nói thẳng ra.

Trong phút chốc, vài luồng khí tức kinh khủng phóng lên cao, mà Đường Nhạc mới sẽ không ngốc bắt lạt kỷ tham dự, liền cái kia vỗ về mềo quào, đi vẫn không thể bị một chương vỡ chết.

Đột nhiên nghĩ tới, chính mình chính sự còn không có làm, căn phòng còn có một vị kiều điểm ướt át, gọi cảm mỹ nữ dụ người chờ hắc xem trọng đây!

Mở cửa phòng sau, tiếp theo một màn để cho Đường Nhạc trực tiếp sửng sốt!

Chỉ thấy hai gã mỹ thái hoành sinh, câu hồn đoạt phách hai gã cô gái xinh đẹp, lúc này quần áo xốc xếch, trên người chỉ mặc đơn bạc cái yếm, hai người đỏ mề hôi trần trụi, chính giữa hai bên đòi lấy.

Gọi cảm mê người thân thể mềm mại không ngừng giãy dụa, trắng như tuyết trơn mềm da thịt, để cho người nhìn không nhận được chảy nước miếng.

"Ngọa tào, chơi đùa Bách Hợp" tràng diện hương diễm để cho Đường Nhạc máu mũi cuồng phun, nội tâm dục hỏa trong nháy mắt bị đốt lên.

Lúc này mới rời đi thời gian bao lâu, liền xảy ra cái này đương tư chuyện, cái này gọi ả là có cỡ nào đói khát khó nhịn, Đường Nhạc không nghĩ tới hai nàng này lớn lên quốc sắc thiên hương, có thể hưởng giới tính lại như thể chẳng bình thường.

Canh thứ ba, cái này mấy chương tình tiết hơi nhiều, không phải tốt như vậy chắc chắn, tác giả quân tận lực sửa sang lại ý nghĩ, sẽ không để cho mọi người xem không được tự nhiên!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Rất mang không loạn, Diêm Quân ra tay!

Đường Nhạc mạo muội quấy rầy, đưa đến hai nữ kiều sân một tiếng, Thường Tuyên Linh vuốt ve chính mình trắng như tuyết mề người vai, đưa ra cái lưỡi đình hương liếm gọi cảm môi đỏ mọng, cuối cùng không nhận được, giống như bạch tuộc một dạng, giờ lên hai cánh tay cuốn lấy Đường Nhạc cổ.

Thân thể dán chặt ở Đường Nhạc kiên cố trên ngực, mà miệng nàng không ngừng hôn người sau cổ.

Thấy như vậy một màn, Cao Thúy Lan cũng là không khiêm nhượng nhào vào Đường Nhạc trong ngực, ôm hai cái mỹ nhân tuyệt thế, Đường Nhạc thâm hô một tiếng sáng khoái, có thể tỉ mỉ nghĩ lại, dường như có cái gì không đúng, một vị khác mỹ nữ là ai a, hắc ở Cao phủ có thể chưa từng thấy qua.

"A di đà phật, bản đạo pháp danh Đường Tam Tạng, là danh xứng với thực Khu Ma người, hai vị nữ thí chủ nếu là lại làm càn như thế, đừng trách bản đạo không thương hương tiếc ngọc." Bị hai nàng không ngừng lời xé, Đường Nhạc mặc đơn bạc đồ lót, ổn định đạo (nói).

"Xú Hòa Thượng, người cho rằng là bản cô nương nguyện ý cùng người làm cái này ngược ngược chuyện à." Thường Tuyên Linh một bên hai tay sờ loạn, không ngừng đòi lấy, một bên kêu cả giận nói.

"Bản đạo khi nào cưỡng bách người, người mau rời đi." Cô gái xinh đẹp này thân phận không rõ, Đường Nhạc không dám đối với hân tùy tiện hạ thủ, mà còn hân còn không muốn chơi song phi, cấp độ kia điểm phúc chỉ sợ hân vô phúc tiêu thụ.

"Đều do cái này nha đầu chết tiết kia, vậy mà tìm bình mị được, bản cô nương còn tưởng rằng là nước hoa, lúc này mới phun đến trên người, nhưng ai nghĩ được, phun thượng sau đó định hóa phân thân, mê mị trong đó không cách nào tự kiềm chế." Thường Tuyên Linh hướng về phía Cao Thúy Lan năn to.

Nàng vốn là muốn lấy Cao Thúy Lan tinh huyết, nhưng khi nàng sau khi vào phòng, người được một cổ đậm đà mùi thơm, liền không nhận được muốn rời một tiếng, nữ hài gia đều thích nước hoa, nàng cũng không ngoại lệ.

Thấy Cao Thúy Lan vuốt vuốt trong tay Tử Kim sắc Tiểu Hồ Lô, Thường Tuyên Linh trực tiếp đoạt lấy, dùng mũi người một cái, phát hiện về này mùi thơm chính là từ trong bình phát ra, vì vậy hai người mỗi người phun đến trên người, tiếp theo chính là Đường Nhạc phát hiện một màn.

"Hừ, đó là bản đạo « Phấn Hồng Dục Hoắc », các người đã tự sử dụng, vậy cũng được tiện nghi bản đạo." Biết rõ sự tình ngọn nguồn, Đường Nhạc dờ khóc dờ cười, ngược lại tạo thành như bây giờ vậy cục diện, cũng không trách cho hân.

Nhìn Đường Nhạc nóng bóng ánh mắt, Thường Tuyên Linh cố gắng khắc chế chính mình không nên đụng hân, nhưng thân thể nóng lên, thật hy vọng có người có thể thỏa mãn nàng thoáng cái, loại này ** nàng không không chế được, kinh hoàng thất thố bên dưới, nàng hô lớn: "Người cái này Dâm Tăng nếu dám đụng đến ta, ta Thường Tuyên Linh tuyệt sẽ không bỏ qua cho người."

"Đại tỷ, hình như là người một mực ở đụng ta đi, coi như bản đạo ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, nhưng gặp phải loại tình huống này, coi như là thánh nhân cũng sẽ không kiềm chế được đi." Đường Nhạc muốn thật là tình trùng lên óc người, còn dùng với cái này mỹ nữ nói nhảm nhiều như vậy đã sớm trực tiếp đẩy tới.

"Không đúng, người nói người gọi Thường Tuyên Linh" Đường Nhạc luôn cảm thấy danh tự này có chút quen tai, nhưng trong thời gian ngắn cũng không nhớ ra được.

Nhớ lại một phen, Đường Nhạc bị dọa sợ đến thân thể run lên, run run, vội vàng đẩy ra Thường Tuyên Linh, cũng nói: "Người là Bạch Vô Thường "

Ai cũng biết Hắc Bạch Vô Thường huynh muội tương thân tương ái, nếu là Đường Nhạc vì lợi ích một người, cưỡng ép bên trên Thường Hạo Linh mã tử, đây nếu là bị hân biết rõ, chính mình chẳng phải xong đời

"Bây giờ biết sợ đi, người cái này Dâm Tăng ngược lại cũng khuôn mặt rất thanh tú, nếu không thì bản cô nương thỏa mãn người một lần" Thường Tuyên Linh dựa vào tu vi sau lưng, cho nên mới cường chống đỡ thời gian dài như vậy, xem xét lại Cao Thúy Lan, nàng lúc này đã ý thức không rõ, đối với (đúng) Đường Nhạc lại hôn lại sờ.

"Thỏa mãn người tê dại, thừa dịp bản đạo còn không có nổi giận, người mau rút." Đường Nhạc quyết định, cái này Thường Tuyên Linh vạn vạn không đụng được.

"Nhưng người ta nếu muốn chắc gì!" Thường Tuyên Linh bắt đầu thần chí không rõ, gãy dựa thân thể mềm mại, làm nũng nói.

"Đại tỷ a, người đi tìm người khác đi, bản đạo từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, sợ là thỏa mãn không người a." Đường Nhạc vẻ mặt đưa đám, nữ nhân này còn đặc biệt sao ý lại vào chính mình, đây gọi là chuyện gì chứ sao.

Nguyệt Diệu Các dưới lầu, Tôn Ngộ Không cùng Trư Cương Liệp đến, để cho tình cảnh càng thêm hỗn loạn!

"Oanh, các người Minh Giới người trong tới Dương Gian làm hại, rốt cuộc là dụng ý gì" Tôn Ngộ Không nhìn chăm chăm Ngưu Đầu Mã Diện đám người, hô lớn.

"Nói mau, giá cao Lão Trang dầu gì cũng là ta đây Lão Trư địa bàn, các người không khỏi cũng quá lớn mật đi." Trư Cương Liệp tay cầm Cửu Xi Đình Ba, rất nhiều một lời không hợp liền động thủ ý tứ.

Nhớ năm đó đầu sai Trư thai, chuyện này để cho Trư Cương Liệp đến nay đối với địa phủ hận ý nồng đậm, cho nên nhìn thấy Địa Phủ người vừa tới, hân đã không không chế được nội tâm lửa giận.

Thường Hạo Linh đứng ở một bên, sắc mặt âm trầm, ánh mắt lơ lửng không cố định, trong đầu nghĩ, Tuyên Linh đi thời gian dài như vậy, chẳng lẽ còn không có lấy được tinh huyết

Chẳng lẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn

Không nhận được lòng hiếu kỳ, Thường Tuyên Linh trực tiếp hóa thành một ngày Hắc Vụ, hướng về phía lầu ba bay vút đi.

Khi đi tới lầu ba lúc, hắn phát hiện Thường Tuyên Linh chính quần áo xốc xếch, mà một bên còn đứng một tên hòa thượng, cái này làm cho hắn khí phổi đều nổ.

"Người cái này Dâm Tăng, lại dám ô nhục Tuyên Linh, Lão Tử lăng trì ngươi." Vừa nói, Thường Hạo Linh đem tốc độ phát huy đến cực hạn, một cỗ năng lượng kinh khủng hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo mà tới.

Nghe vậy, Đường Nhạc biết rõ người này chính là Hắc Vô Thường, uy áp kinh khủng để cho hắn có chút không thở nổi, không nghĩ tới Thường Hạo Linh tu vi như vậy cao, tương đương với nhân loại Bất Hủ cảnh cường giả.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Tôn Ngộ Không kịp thời cứu viện, huy động Kim Cô Bổng chặn cái này mãnh liệt một đòn.

"Oanh, ngay trước ta đây Lão Tôn mặt, liền dám đối với ta đây sư phụ ra tay, đây không khỏi quá không đem ta đây Lão Tôn coi ra gì đi." Tôn Ngộ Không âm lãnh ánh mắt phong tỏa Thường Hạo Linh, thời khắc chuẩn bị ra tay.

"Ồ người hòa thượng này không phải mới vừa nói mình là Bất Mã Ôn sao, thế nào lúc này lại thành Bất Mã Ôn sư phụ." Trư Cương Liệp lúc này cũng tới đến lầu ba, khi hắn phát hiện Tôn Ngộ Không đứng ở Đường Tăng trước mặt lúc, tình cảnh này để cho hắn có chút không hiểu.

Cũng may hắn không ngốc, suy nghĩ kỹ một chút, mới phản ứng được mới vừa rồi hắn là hòa thượng này giả mạo Bất Mã Ôn, thảo đặc biệt sao, chính mình lại bị lừa.

"Tuyên Linh, ngươi không sao chứ." Ôm trong ngực ôn nhuận như ngọc mỹ nhân, Thường Hạo Linh đau lòng nói.

"Người cái này Dâm Tăng đối với (đúng) Tuyên Linh làm gì." Thường Hạo Linh ánh mắt tràn đầy tia máu, hướng về phía Đường Nhạc tức giận nói.

"A di đà phật, bản đạo chính là Đại Đường Cao Tăng, há có thể làm những thứ kia người không nhận ra thủ đoạn người nếu là lại bêu xấu bản đạo, đừng trách bản đạo ra tay với ngươi." Chơi đùa một đêm, Đường Nhạc cũng là nổi giận trong bụng không có nơi xuất ra.

Dưới mắt tới nhiều người như vậy, muốn đẩy tới Cao Thụy Lan hiển nhiên là không có khả năng, dứt khoát liền làm một lần chính nhân quân tử, ngược lại hắn cũng không làm gì.

"Hắc Bạch Vô Thường, các ngươi có thể biết tội "

Ẩn núp trong bóng tối Chu Hạo Diêm Quân không nhìn nổi, cái này Đường Tăng nhưng là Kim Thiên Từ chuyển thế, nếu là bị Hắc Bạch Vô Thường đã thương, đây nếu là truyền tới Tây Thiên Như Lai Phật Tổ trong tai, vậy chuyện này thật là liên lụy lớn chuyện.

Đến lúc đó ắt sẽ kinh động Thập Điện Diêm Vương, mà hắn Chu Hạo Diêm Quân cũng phải đi theo bị liên lụy.

Nghe vậy, Hắc Bạch Vô Thường nhìn thấy người vừa tới, vội vàng quỳ xuống, mà Chu Hạo Diêm Quân phát hiện Thường Tuyên Linh khác thường, lại bỗng dưng chỉ một cái, người sau trên mặt đỏ ửng lập tức biến mất không thấy gì nữa, trong lòng dục hỏa cũng không còn sót lại chút gì.

Giống vậy, Chu Hạo Diêm Quân cũng đứng thần chí không thanh cao Thụy Lan bỗng dưng chỉ một cái, người sau khác thường lập tức tiêu trừ, đương hai nữ phát hiện mình quần áo xốc xếch lúc, hồn đảo một tiếng, liền vội vàng chạy đến mép giường, mau mặc vào quần áo.

Dù sao cũng là cô gái, kia tiếp nhận đến nhiều như vậy Đại lão gia theo dõi, mới vừa rồi xuân quang chợt tiết, làm cho các nàng thẹn thùng không dứt.

Canh thứ tư, đẩy tới Thường Tuyên Linh coi như, ta sợ Thường Hạo Linh buổi tối tới tìm ta, bất quá Cao Thụy Lan có thể cân nhắc, mọi người có đề nghị gì có thể bình luận sách nhấn lại nha! Ngoài ra cầu phiếu đề cử, ba gram dầu!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 43: Mạnh Bà hiện thân, Thường Nga Tiên Tử!

"Chu Hạo Diêm Quân thứ tội, ta hai huynh muội cũng là vạn bất đắc dĩ a." Thường Hạo Linh quỳ dưới đất, khẩn cầu.

"Chuyện này trở về rồi hãy nói." Lạnh lùng nhìn Hắc Bạch Vô Thường hai huynh muội liếc mắt, Chu Hạo Diêm Quân hướng về phía Đường Nhạc cười nhạt nói: "Bản quân dạy dỗ vô phương, để cho Thánh Tăng bị giật mình, còn xem ở Tàn Nghiễm Vương mặt mũi, không nên đem chuyện này truyền ra ngoài."

Thấy tuần này hạo Diêm Quân đối với chính mình cung kính như thế, Đường Nhạc cảm thấy rất có mặt mũi, trầm ngâm chốc lát đạo (nói): "A di đà phật, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, bản đạo đương nhiên sẽ không nhiều lời, còn Diêm Quân yên tâm."

"Diêm Quân, ta hai huynh muội có một không tình." Vừa nghĩ tới chuyện này mục đích đến bây giờ còn chưa đạt thành, Thường Hạo Linh có chút không cam lòng, bất kể nói thế nào, máu này Minh đan được dân máu xử nữ, hẳn phải đến, cho dù là bị tàn khốc trừng phạt.

"Nếu là không tình chi, vậy cũng không nên nói." Vừa nói, Chu Hạo Diêm Quân chuẩn bị đối với (đúng) Hắc Bạch Vô Thường động thủ, muốn cưỡng ép dẫn bọn hắn trở về.

Mà Ngưu Đầu Mã Diện ở một bên nhìn thấy một màn này, trong lòng khỏi phải nói cao hứng biết bao nhiêu, không nghĩ tới cái này ngày thường điều vô dương oai Hắc Bạch Vô Thường, cũng có kết cục như thế.

Nhưng vào lúc này, một đạo giả nua thanh âm hùng hậu từ xa địa phương bay vào trong tai mọi người, Chu Hạo Diêm Quân nghe tiếng này, thảm mắng một tiếng, lão thái bà này làm sao tới.

"Chu Hạo Diêm Quân, Hắc Bạch Vô Thường dù sao cũng là lão thân người, người làm như vậy là hay không không quá thích hợp." Một tên thân hình gầy yếu Lão Ấu đột nhiên xuất hiện.

"Cái này Hắc Bạch Vô Thường tự mình ra tay với phạm nhân, bản quân thân là Cháp Pháp Giả, tự nhiên không thể chẳng ngó ngàng gì tới, bất quá nếu Mạnh Bà tự mình đến, bản quân liền cho người mặt mũi này." Mạnh Bà tu vi sâu không lường được, Chu Hạo Diêm Quân biết rõ mình không phải đối thủ.

Ở tranh luận tiếp, cũng có vẻ hắn không tha thứ, là xử phạt Hắc Bạch Vô Thường đi đắc tội Mạnh Bà, cái này cũng không tính toán, ai cũng biết Mạnh Bà là Địa Tàng Vương Bồ Tát người, cấp độ kia đỉnh phong Đại Năng coi như Thập Điện Diêm Vương cũng không dám tùy tiện đắc tội.

Tàn Nghiễm Vương mặc dù đang Địa Phủ vị trí rất cao, nhưng hẳn chắc chắn sẽ không làm một tên gọi Diêm Quân, đi đắc tội Địa Tàng Vương Bồ Tát, huống chi Mạnh Bà cùng rất nhiều Diêm Vương quan hệ cũng không tệ, trong này liền bao gồm Nhị Điện Chủ Sở Giang Vương.

Thấy Chu Hạo Diêm Quân thức thời như vậy, Mạnh Bà gạt đầu một cái, chợt đưa mắt liếc nhìn Hắc Bạch Vô Thường: "Người hai huynh muội chuyện, lão thân đã biết được, chỗ này nữ tính huyết lão thân sẽ giúp các người lấy được."

"Tạ ơn Mạnh Bà." Thường thị huynh muội cảm kích nói.

"Tiểu cô nương, lão thân cần người ba giọt tinh huyết, để báo đáp lại, lão thân sẽ ở Sở Sinh Từ bên trên cho người gia tăng năm mươi năm tuổi thọ, không biết người có bằng lòng hay không" Mạnh Bà điều kiện này có thể nói là cực kỳ mê người, đây đối với phạm nhân mà nói tuyệt đối là không cách nào cự tuyệt cảm dỗ.

"Ta nguyện ý." Cao Thúy Lan không hề nghĩ ngợi, trực tiếp gạt đầu đáp ứng nói.

Mạnh Bà khô héo bàn tay lúc này nhanh như thiểm điện như vậy kết xuất Pháp Ấn, trực tiếp từ trên người Cao Thúy Lan hút lấy ba giọt đỏ tươi tinh huyết, bá đạo này thủ pháp để cho mọi người hít sâu một hơi.

Coi như là Tôn Ngộ Không, cũng không làm được đến mức này!

Bị cưỡng ép trừu ly ba giọt tinh huyết, Cao Thúy Lan sắc mặt tái nhợt, nhìn có chút suy yếu.

"Cái kia Mạnh Bà a, không biết người có thiếu hay không Xử Nam tinh huyết" Đường Nhạc có chút hâm mộ Cao Thúy Lan, chẳng qua là bị rút lấy ba giọt tinh huyết, đổi lại hồi báo chính là gia tăng năm mươi năm tuổi thọ a, ý vị này nàng có thể sống đến trên trăm tuổi.

"Người là Xử Nam" Mạnh Bà có chút thâm ý cười một tiếng, lại không nói thêm gì nữa, ngay sau đó mang theo Hắc Bạch Vô Thường hai huynh muội rời đi.

Bị hỏi lên như vậy, Đường Nhạc xấu hổ cực kỳ, rất thức thời không nói gì thêm, chẳng qua là ho khan mấy tiếng.

"Ngưu Đầu Mã Diện, theo bản Diêm Quân đi Tàn Nghiễm Vương Huyền Minh điện, muốn một chữ không roi báo cáo chuyện này." Mạnh Bà đám người sau khi rời đi, Chu Hạo Diêm Quân sắc mặt có chút khó coi, thở dài một tiếng, lại không dừng lại nữa, trực tiếp thi triển thân pháp rời đi.

"Sớm biết sẽ không đến, thảo đặc biệt sao." Ngưu Đầu thảm mắng một tiếng, kéo Mã Diện cũng theo đó rời đi.

Đêm, giống như nước đọng giống nhau yên lặng!

Bầu trời đêm tựa như xanh đen sắc màn che, điểm chue lờ lờ đầy sao.

Nguyệt Đệp Các, những thứ kia chường mắt người sau khi rời đi, Trư Cương Liệp liếm liếm đầu lưỡi, về mặt hèn mọn biểu tình, không nghĩ tới chút thời gian không thấy, Cao Thúy Lan thay đổi đẹp đẽ, càng mê người.

"Nuơng tử, người nhớ chết ta đây Lão Trư, để cho ta đây hít." Trư Cương Liệp nhắm hai mắt, hướng về phía Cao Thúy Lan mãnh phác đi.

Đường Nhạc đứng ở một bên, thấy Trư Cương Liệp thú tính đại phát, hướng về phía hắn đi lên chính là một cước, để cho hắn uống công vô ích.

"Hôn người tề đại, bản đạo ở chỗ này, há cho người heo này yêu cần rồi." Đường Nhạc hô lớn.

Bị hung hăng mà đập một cước, Trư Cương Liệp then quá thành giận, nếu là lần này Ôn hầu tử khi dễ hắn cũng liền thôi, có thể tu vi này bất quá kim đan cảnh trung kỳ hòa thượng, cũng đặc biệt sao dám đập chính mình, thật là không sống bình tĩnh.

Ngay tại Trư Cương Liệp tay cầm Cửu Xi Đình Ba, chuẩn bị lúc động thủ, Đường Nhạc vội vàng ngăn cản nói: "Trư Cương Liệp, người dám đối với (đứng) bản đạo động thủ, chẳng lẽ sẽ không sợ Quan Âm Bồ Tát trách tội người sao "

"Tề đại, thiếu đặc biệt sao cầm Quan Âm tới dọa ta đây Lão Trư, nói thiệt cho người biết, ta đây Lão Trư đã từng bị Quan Âm chỉ điểm, chờ đợi ở đây người đi lấy kinh, bất quá bây giờ ta đây đổi ý, dựa vào cái gì để tính phúc sinh hoạt không muốn, đi theo người hòa thượng này Tây Thiên Thủ Kinh."

Trư Cương Liệp nhớ Cao Thúy Lan xinh đẹp, hắn mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng hắn trên thực tế cũng không dám không vâng lời Quan Âm ý tứ, hắn là nghĩ (muốn) tạm thời ổn định Đường Tăng, sau đó cùng Thúy Lan hành phòng sự, đến lúc đó, lại đi Tây Thiên Thủ Kinh cũng tới đến cùng.

"Sư phụ, xem ra người gặp phải phiền toái, có cần hay không ta đây Lão Tôn giúp đỡ" Tôn Ngộ Không ngồi ở một bên, có chút hăng hái uống trà, như không có chuyện gì xảy ra đáng về để cho Đường Nhạc hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, bất quá hai người còn có đồ ước, không tới bước ngoặt nguy hiểm, Đường Nhạc thì sẽ không để cho Tôn Ngộ Không ra tay.

Tôn Ngộ Không tâm lý đang nghĩ, Đường Tăng thực lực tuyệt không phải Trư Cương Liệp đối thủ, đến lúc đó một khi đánh, sư phụ nhất định sẽ cầu trợ với hắn, cho nên nói đánh cuộc này, hắn Tôn Ngộ Không thắng định.

"Ha ha, ngay cả cái này Bát Mã Ôn đều không giúp người, cười chết cười ta đây Lão Trư." Trư Cương Liệp cầm trong tay Cửu Xi Đình Ba ném xuống đất, mà hắn ngồi xổm người xuống phình bụng cười to, trong đầu nghĩ, vốn đang cho là Tôn Ngộ Không sẽ xuất thủ, thật không nghĩ đến xảy ra cái này tức cười một màn.

Không có Tôn Ngộ Không ngăn trở, hắn Trư Cương Liệp đối phó Đường Tăng, nhất định chính là dễ như trở bàn tay chuyện, nhớ năm đó hắn đầu gi cũng là Thiên Bồng Nguyên Soái, mặc dù đầu sai Trư thai, nhưng tu vi lại không có biến hóa.

"Bản đạo có biện pháp ở trong vòng ba năm, cho người thấy Thường Nga Tiên Tử." Đường Nhạc không để ý đến Trư Cương Liệp cười nhạo, ngược lại nghiêm túc nói.

Nghe vậy, cười ra nước mắt Trư Cương Liệp nhất thời mặt liền biến sắc, đột nhiên đứng dậy, lớn tiếng nói: "Lời này là thật "

Cao Thúy Lan tuy nói là ngàn dặm mới tìm được một mỹ nữ, nhưng nếu là cùng Quảng Hàn Cung Thường Nga Tiên Tử so sánh, kia chính là một cái dưới đất, một cái trên trời, hai người chút nào không thể so sánh.

Thường Nga Tiên Tử có thể được xưng là Thiên Giới đệ nhất mỹ nhân, nếu hắn không là Trư Cương Liệp năm đó cũng sẽ không uống rượu say đi trêu đùa nàng, vì thế hắn bỏ ra thế thăm đại giới.

Mấy trăm năm nay đến, Trư Cương Liệp đối với (đứng) Thường Nga Tiên Tử có thể nói là mong nhớ ngày đêm, cho dù là gặp được liếc mắt hắn liền thỏa mãn, đáng tiếc hắn tự biết mình, biết rõ mình cái này xấu xí tướng mạo, sẽ chọc cho Thường Nga Tiên Tử chán ghét.

Ngưng ngẹn, hôm nay đau bụng một buổi chiều, rất khó chịu, cho nên đổi mới muộn, tác giả quân tận lực ở 12 điểm lúc trước, canh ba xong!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Gọi là Bát Giới, lương độ xuân tiêu!

"A di đà phật, người xuất gia không nói dối, bản đạo đương nhiên sẽ không lừa dối người, huống chi lấy người chỉ số thông minh, bản đạo có thể hồ người sao" nhìn Trư Cương Liệp phản ứng kích động, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, xem ra Thường Nga Tiên Tử ở trong lòng hắn vị trí không ai bằng.

"Điều này cũng đúng." Trư Cương Liệp lẩm bẩm.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư nguyện ý đảm bảo người đi Tây Thiên Thủ Kinh, bất quá người có thể nhất định phải để cho ta đây Lão Trư gặp được Thường Nga Tiên Tử một mặt a." Trư Cương Liệp quý xuống Đường Nhạc trước mặt, giọng thành khẩn nói.

Bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh là Quan Âm Bồ Tát ủy nhiệm cho hắn nhiệm vụ, mà còn Quan Âm còn hướng hắn bảo đảm, chỉ cần thuận lợi lấy được chân kinh, liền có thể tu thành chính quả, đến lúc đó Phật Tổ hội luận công ban thưởng.

Đến lúc đó, chính mình nếu như bị phong 'Phật'. Nói không chừng có thể được Thường Nga Tiên Tử xem trọng, ám hứa trái tim cũng khó nói.

"Bản đạo nghĩ đến nói lời giữ lời, bất quá người đã theo ta cùng nhau đi tới Tây Thiên Thủ Kinh, cũng coi là vào Phật Môn, từ nay về sau, người cùng Ngộ Không lấy sư huynh tương xứng, hắn là Đại sư huynh, người là Nhị sư đệ." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Sư phụ, có thể hay không cho ta đây Lão Trư làm cái tên."

"Ừm Trư Cương Liệp danh tự này không phải rất êm tai sao" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Êm tai cái rắm a!" Mắng to một tiếng, ý thức được sư phụ vẫn còn ở trước người, Trư Cương Liệp xấu hổ cười một tiếng, chậm rãi giải thích: "Sư phụ, ta đây Lão Trư muốn bỏ ra hồng trần, lần nữa đổi tên, tốt toàn tâm toàn ý bảo vệ người Tây Thiên Thủ Kinh a."

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, Trư Cương Liệp nói rất có đạo lý, nghĩ một lát, Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, đột nhiên nghĩ tới Tây Du Ký bên trong Trư Cương Liệp còn có một Phật Môn tên, tên là Ngộ Năng.

"Được rồi, vậy người sau này liền kêu Ngộ Năng, cùng Ngộ Không cùng thuộc về một cái bối phận." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Ngộ Năng, Ngộ Năng, ta đây Lão Trư có tên mới." Trư Cương Liệp chậm rãi đứng dậy, khua tay múa chân, không biết còn tưởng rằng dương diện phong phạm đây!

"Sư phụ, Quan Âm Bồ Tát để cho ta đây giới ngũ luân ba chán ghét, nhưng bây giờ ta đây Lão Trư đã bá người làm thầy, lần này có thể Phá Giới đi." Vừa dứt lời, Trư Cương Liệp ánh mắt trong lúc lơ đãng liếc nhìn Cao Thúy Lan, nhìn một cái không sót gì đánh giá gọi cảm mê người thân thể mềm mại.

"Tuyệt đối không thể." Đường Nhạc che kín Trư Cương Liệp tầm mắt, vội vàng nói: "Nếu là trước kia, sư phụ sẽ không ngăn trở người, nhưng bây giờ người đã gia nhập Phật Môn, càng phải tuân thủ một cách nghiêm chỉnh Giới Luật, như vậy đi, sư phụ sẽ cho người làm cái tên, tự kêu là Bát Giới, để cho người thời khắc nhớ không thể Phá Giới."

Tôn Ngộ Không ở bên không nhịn được trêu ghẹo nói: "Bát Giới, Trư Bát Giới, ha ha, danh tự này treo nỏ trời ạ!"

"Người cái này Bật Mã Ôn lại dám cười nhạo ta đây Lão Trư, đã như vậy, ta đây cũng không nhất định giấu giếm, Lão Tử vừa vặn nhớ Đại sư huynh của người vị đây." Trư Bát Giới lần nữa cảm lên Cửu Xi Đình Ba, ánh mắt âm lãnh, lạnh lùng nói.

"A a, xem ra người cái này ngốc tử rất là không phục a, cũng được, ta đây Lão Tôn liền cho người cơ hội này, người nếu là có thể đánh được ta, sau này người chính là Đại sư huynh, như thế nào "Tôn Ngộ Không nhất thời hứng thú, trong đầu nghĩ, xem ra không dạy dỗ một chút Trư Bát Giới, hắn thật đúng là cho là Thiên Lão Đại hãn lão Nhị đây.

Nghe cái này ngốc tử đã từng là khổng chế Thiên Hà một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, hôm nay vừa vặn mượn cơ hội này cùng với luận bàn một chút.

"Bật Mã Ôn, người đặc biệt sao khác (dùng) phách lối, ta người bản lĩnh đều là Bồ Đề Lão Tổ truyền thụ, chẳng qua là người đi sớm, kia Địa Sát Thất Thập Nhị Biến bị người cướp đi, bất quá dù vậy, ta đây Lão Trư Thiên Cương Tam Thập Lục Biến cũng không thua gì với người."

Theo Trư Bát Giới, cái này Bật Mã Ôn mặc dù tu vi cao cường, nhưng mình cũng không nhất định đánh không lại hắn.

"Ăn ta đây Lão Tôn một gậy."

"Xem bồ cào!"

Hai người lười nói nhảm, một lời không hợp liền đánh, trong chớp mắt, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới hướng về phía xa xa bay vút đi, hai bóng người rất nhanh biến mất ở chân trời.

Trư Bát Giới là cố ý đem Tôn Ngộ Không dẫn tới mình bàn, cái này 'Vân Sạn Động' khắp nơi sắp đặt cơ quan, nguy cơ tứ phía, coi như là chính bản thân hắn, hơi không cẩn thận cũng sẽ trúng chiêu.

Nguyệt Diệp Các, Đường Nhạc trơ mắt nhìn hai vị học trò kích đánh nhau, hấn cũng không ngăn cản, bởi vì hấn biết rõ, trận chiến này không thể tránh, để cho này Trư Bát Giới tầm lớn lên trí nhớ cũng không tệ, tránh cho ngày khác sau trong mắt không người.

"Nữ thí chủ, sắc trời một đêm, bản đạo sẽ không quấy rầy." Đêm nay xảy ra chuyện quá nhiều, Đường Nhạc có chút thiếu một mối, nghĩ (muốn) trở về phòng nghỉ ngơi.

Cao Thúy Lan nằm ở trên giường, khẽ cắn môi đỏ mọng, ở Tôn Ngộ Không hai người sau khi rời đi, nàng cũng đã đem áo khoác cởi, trên người chỉ mặc áo ngực màu hồng cái yếm, da thịt trắng nõn trơn mềm mê người, để cho người không nhìn được cắn một cái.

"Được, hiện tại lại không người, người còn với ta giả trang cái gì, người còn đang chờ cái gì" Cao Thúy Lan ở trên giường giả dựa như rắn nước eo, quyến rũ động lòng người đáng vẽ, để cho Đường Nhạc trong nháy mắt có phản ứng.

Lúc này Đường Nhạc mặt đỏ tới mang tai, cổ nén nội tâm **, ổn định đạo (nói): "A di đà phật, bản đạo chính là Đại Đường Cao Tăng, nữ thí chủ cũng không thể cảm ứng bản đạo phạm tội a."

Nghe vậy, Cao Thúy Lan tự nhiên cười nói, chậm rãi đứng dậy, đi tới cửa trước, đóng cửa phòng lại sau, mê người thân thể mềm mại gần sát Đường Nhạc trên người, Đinh Hương con rắn nhỏ liếm người sau lỗ tai, hơi thở như hoa lan đạo (nói): "Ta muốn chứ sao."

Bị Cao Thúy Lan như vậy khêu một cái trêu chọc, Đường Nhạc cũng không còn cách nào giữ được tỉnh táo, trực tiếp chặn ngang đem trắng như tuyết mê người ** ôm lấy, thô lỗ đẩy ngã ở giường, tam hạ lưỡng hạ rút đi áo quần, hai người điên cuồng đòi lấy, rất nhanh triển miên chung một chỗ.

Bóng đêm dần dần dày, Nguyệt Diệp Các lầu ba bên trong căn phòng, đầu tiên là truyền ra một đạo nam tử sáng khoái âm thanh, ngay sau đó vang lên một tiếng nữ tử tiếng kêu sợ hãi, thanh âm mang theo một tia thống khổ, trong đó xen lẫn cái này nhân nhật vui thích, trong trẻo rên rỉ sáng khoái âm thanh vang vọng ở Nguyệt Diệp Các tứ phương, đáng tiếc không người nghe.

Nắng sớm ban mai từ từ kéo ra màn che, lại là một cái rực rỡ màu sắc sáng sớm, mang theo thanh tân hàng lâm nhân gian.

Sáng sớm, yên lặng như tờ, phía đông đường chân trời dâng lên một tia ánh sáng, theo mặt trời mọc, một luồng chói mắt ánh mặt trời bắn thẳng đến đến phòng, Đường Nhạc xoa xoa con mắt, nhìn trong ngực ôn nhu nhu thuận, với mèo giống nhau người ngọc, hấn thân mật hôn lên người sau cái trán.

Nghĩ tới tới hôm qua điên cuồng, hấn đến bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, giá cao Thúy Lan thời gian dài Không Hư tịch tịch, đưa đến nàng chưa thỏa mãn dục vọng, tới hôm qua chơi đùa hai giờ, thiếu chút nữa không đem Đường Nhạc ép khô.

Không có đánh thức trong ngực Cao Thúy Lan, Đường Nhạc phát hiện đã mặt trời lên cao, vội vàng mặc quần áo từ tế, tỉ mỉ quan sát Nguyệt Diệp Các chung quanh không người sau, hấn mới bước nhanh, giống như làm tặc một dạng, thoát đi hiện trường.

Chờ Đường Nhạc sau khi đi, Cao Thúy Lan đôi mắt khẽ run, từ từ mở mắt, vừa định thức dậy, lại phát hiện thân thể vô lực, hạ thân đau đớn vô cùng, sớm biết tới hôm qua tất nhiên không thể điên cuồng.

Nghĩ đến đây, Cao Thúy Lan trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, khoe miệng tràn đầy hạnh phúc mỉm cười.

'Vân Sạn Động' cách Cao Lão Trang hơn ba mươi dặm, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới kịch chiến một đêm, cho đến sáng sớm, cũng không quyết ra thắng bại, cái này nguyên nhân ở trong cũng không phải Tôn Ngộ Không không đánh lại Trư Bát Giới.

Mà là Trư Bát Giới Thái Âm, ý vào chính mình quen thuộc ở đây địa hình, khắp nơi tán loạn, đông đoá tây tàng. Tôn Ngộ Không hữu tâm đuổi theo, nhưng không ngờ bên trong không ít hiểm cảnh, cái này làm cho hấn giận tím mặt, nếu là chính diện làm hơn một hồi, coi như mình thua, Tôn Ngộ Không cũng không ý kiến.

Nhưng này ngay cả bóng người đều không nhìn thấy, liền đem chính mình làm chặt vật như vậy, mấy trăm năm nay đến, vẫn là lần đầu.

Đường Nhạc: Bản đạo quả quyết không phải háo sắc người, các vị thí chủ tới tầm phiếu đề cử khỏe không không tật xấu!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ly biệt Cao phủ, đỉnh ước hầu bao!

"Cái này ngọc tử, còn dám với ta đây Lão Tôn đùa bốn tâm cơ, thật sự cho rằng Lão Tử không làm gì được hửn à." Tôn Ngộ Không phát hiện mình ở Vân Sạn Động bên trong đã lạc đường, vốn là không nghĩ ra tuyệt chiêu, có thể chuyển cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể vận dụng Hóa Nhân Kim Tinh.

Cặp mắt bắn thẳng đến ra hai đạo chói mắt Kim Mang, trong núi chường ngại vật giờ khắc này ở Tôn Ngộ Không trước mặt giống như thấu thị một dạng rất nhanh hửn lại phong tỏa Trư Bát Giới thân ảnh.

"Cái này ngọc tử, nhìn ngươi còn chạy tới đó." Cười lạnh một tiếng, Tôn Ngộ Không chợt triển khai thân pháp, trong động tới lui tự nhiên, mới vừa rồi sử dụng Hóa Nhân Kim Tinh, cho nên hửn đối với (đúng) Vân Sạn Động bên trong toàn bộ cơ quan một mực Nhiên, có thể dễ dàng tránh cơ quan.

Vân Sạn Động vị trí trung ương, Trư Bát Giới hai chân đang đưa, ăn trong tay chuối tiêu, trong miệng khê hát, rất tốt nhàn nhã.

"Bật Mã Ôn, ngươi đặc biệt sao liền thông minh này, còn dám với ta đây Lão Trư đầu, đại sư này huynh vị đều ở ta đây Lão Trư trong lòng bàn tay." Trư Bát Giới vô cùng đắc ý nói.

"Phải không "

Đang lúc này, một cổ sâu kín thanh âm, từ Trư Bát Giới bên trái truyền ra, làm cho người sau hoa cúc căng thẳng, nhắc chân chạy.

Thấy vậy, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, hướng về phía Trư Bát Giới tàn bạo đi, thật vất vả tìm được hửn, há có thể tùy tiện bỏ qua cho.

Rời đi Vân Sạn Động sau, Trư Bát Giới xoay người nhìn lại, phát hiện Tôn Ngộ Không đang phía sau kiên nhẫn không bỏ đuổi theo hửn.

"Bật Mã Ôn, ta đây Lão Trư với ngươi liều mạng." Trư Bát Giới biết rõ nếu tiếp tục chạy nữa, thua thiệt nhất định là hửn, chẳng buông tay đánh một trận, sáng khoái một trận chiến!

"Đến tốt lắm "

Hai người lần nữa kích đánh nhau, lần này Tôn Ngộ Không là mau sớm giải quyết chiến đấu, không có chút nào giữ lại, mãnh liệt thể công để cho Trư Bát Giới không kịp đề phòng, cuối cùng chỉ có thể lấy chiến bại kết thúc cuộc chiến đấu này.

Trư Bát Giới tê liệt té xuống đất, ánh mắt tràn đầy kiên nghị, không chút nào bởi vì mới vừa rồi chiến bại, liền tinh thần uể oải, tự cam đoạ lạc.

"Ngươi lần này Ôn hầu tử, tu vi vậy mà đi đến Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, ta đây Lão Trư coi như là phục."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không cầm Trư Bát Giới tay, đem kéo lên một cái, cười nói: "Thiên Bồng Nguyên Soái danh hiệu cũng không phải là chỉ là hư danh, không nghĩ tới ngươi cái này ngọc tử vậy mà bước vào Huyền Tiên cảnh trung kỳ, nếu là tu luyện nữa cái đo đếm ngàn năm, nói không chừng liền vượt qua ta đây Lão Tôn."

"Ài, nói không chừng cuộc đời này vô vọng, ngươi cái này Bật Mã Ôn tu vi hửn không chỉ Huyền Tiên cảnh đỉnh phong đi, chẳng lẽ" đột nhiên nghĩ đến cái gì, Trư Bát Giới cả kinh nói.

"Phật viết, không thể nói." Qua loa lấy lệ Trư Bát Giới một câu, Tôn Ngộ Không trên kệ Cân Đầu Vân, thân ảnh ngừng giữa không trung, lãnh đạm nói: "Ngươi cái này ngọc tử, không quay lại đi, sư phụ nên gấp."

Chờ Tôn Ngộ Không thân ảnh biến mất sau, Trư Bát Giới nhỏ giọng thầm thì một câu: "Cái này Bật Mã Ôn thực lực sâu không lường được, ngày sau cũng không cần trên chọc thì tốt hơn."

Vừa dứt lời, Trư Bát Giới theo sát Tôn Ngộ Không bước chân, hai người hướng về phía Cao Lão Trang bay vút đi.

Cao phủ, đại sảnh.

"Cao Thái Công tối hôm qua đi nơi nào, thế nào không có thấy ngươi a" Đường Nhạc ngồi ở một bên, mím môi trong tay phổ nhị trà, mạn bất kinh tâm nói.

"Ách lão phu đêm qua trở về phòng liền nghỉ ngơi, Đường trưởng lão, chẳng lẽ đêm qua xảy ra chuyện gì" Cao Thái Công nói dối đạo (nói).

Tối hôm qua bị Đường Nhạc nhả một thân, Cao Thái Công trở về phòng đổi một thân quần áo sạch, còn chưa đi đến Nguyệt Diệp Các, liền phát hiện một đám yêu quái chính ra tay đánh nhau, cái gì Ngưu Đầu Quái, Trư Yêu vân vân, bị dọa sợ đến hửn liền vội vàng chạy đến căn phòng, ở trong chấn run rẩy, tránh một đêm.

"Không có xảy ra chuyện gì, tối hôm qua đồ đệ của ta đã đi trước lưng bắt Trư Yêu, tính toán thời gian, hiện tại cũng nên trở lại." Đường Nhạc liếc về liếc mắt tiền viện, cười tùm tùm nói.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn trở lại." Nhận ra được sư phụ khí tức ở đại sảnh, Tôn Ngộ Không cùng Trư Bát Giới chạy thẳng tới đại sảnh.

"Cha vợ, ngươi có nhớ hay không ta đây Lão Trư a." Trư Bát Giới nhìn chủ tọa Cao Thái Công, mặt đầy hèn mọn đáng vẽ, cười híp mắt nói.

"Ngươi heo này yêu, chó có vô lễ, lão phu lúc nào thành ngươi già rồi cha vợ." Bị Trư Bát Giới như vậy vừa gọi, Cao Thái Công chột vổ bàn, nổi giận nói.

Đường Nhạc đứng dậy ngăn lại Bát Giới, quát lạnh: "Bát Giới, chú ý ngươi lời nói, ngươi cũng đừng quên trong nhà Phật Giới Luật."

Bị sư phụ mắng một cái như vậy, Trư Bát Giới ừm khuất nói: "Sư phụ, ta đây Lão Trư chẳng qua là chỉ đùa một chút, sống động thoáng cái bầu không khí chứ sao."

"Cao Thái Công, bản đạo đã hàng phục heo này yêu, bây giờ vì hấn gọi là Bát Giới, đã là bản đạo Nhị Đồ Đệ." Đường Nhạc lễ phép nói.

"Như thế tốt lắm, giá cao Lão Trang ngày sau cuối cùng là thái bình." Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Cao Thái Công hỏi "Đúng, nữ nhi của ta đây "

"A di đà phật, chắc hấn con gái của ngươi còn chưa thức dậy đi!" Đường Nhạc chậm rãi nói.

Mọi người đơn giản ăn xong điểm tâm, Đường Nhạc hãy cùng Cao Thái Công cáo biệt, xưng Tây Thiên Thủ Kinh cấp bách, sẽ không ở chỗ này trì hoãn.

Thu thập sau đi Lý, Đường Nhạc ở Cao phủ bên ngoài, cười ở Bạch Long Mã bên trên, đang chuẩn bị lên đường rồi đi, lúc này, một đạo dịu dàng thân ảnh xuất hiện ở trước mắt hấn.

"Thánh Tăng, cái này hầu bao ngươi giữ lại, cũng không nên quên ta." Nói xong, Cao Thúy Lan hờn dỗi một tiếng, giẫy dụa thân thể mềm mại, liền vội vàng chạy vào Cao phủ.

Đường Nhạc nắm tay bên trong thêu uyên ương hầu bao, dùng mũi ngửi một cái, vẻ này đặc thù mùi thơm cơ thể, để cho hấn lưu luyến quên về, thu hồi hầu bao sau, lại hướng tây lên đường lên đường.

Đi trên đường, Trư Bát Giới lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, đi tới Đường Nhạc trước mặt, lên tiếng hỏi "Sư phụ, cái này Thúy Lan cô nương vì sao đem hầu bao cho ngươi, mà không phải cho ta đây Lão Trư "

"Cái này sư phụ cũng không rõ ràng, có thể là xem là sư trưởng đến soái đi." Đường Nhạc cười ha hả nói.

Trư Bát Giới: "

Tôn Ngộ Không: "

Thầy trò ba người vừa đi vừa nghỉ, dài đến mấy tháng đi đường, vượt qua thu đông hai đại mùa, đảo mắt lại đến đầu mùa xuân.

Trên đường Đường Nhạc chém chết không ít núi cầm mãnh thú, đạt được không ít điểm kinh nghiệm EXP, hiện tại hấn đã lên cấp kim đan cảnh hậu kỳ, chỉ cần ở chém chết vài tên tu vi cao thâm yêu quái, là hấn có thể thuận lợi đi đến Kim Đan đỉnh phong.

Đến lúc đó, là được dùng Quan Âm Bồ Tát để lại cho hấn sáu văn Tiên Đào, đến lúc đó đánh vào Xuất Khiếu Cảnh, cũng sẽ gia tăng mấy phần tự tin.

Ngày này chạng vạng tối, màn đêm buông xuống, sắc trời dần tối.

Thầy trò ba người đi tới một mảnh thôn, thời gian này nhà nhà nấu lửa nấu cơm, toàn bộ thôn cũng có thể ngửi được một cỗ mùi cơm vị.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư đói, nếu không thì tối nay tìm gia đình, tá túc một đêm đi!" Trư Bát Giới sờ kêu lên ừng ực bụng bự, thở hỏn hển nói.

Đuổi một ngày đường, Đường Nhạc cười ngửa có lẽ không có cảm thấy cái gì, có thể Trư Bát Giới chính là một mồi quá sức, liếc mắt nhìn Tôn Ngộ Không, kia hàng với người không có sao một dạng, phảng phất không cảm giác được một mồi, với tên biến thái này so, Trư Bát Giới phỏng chừng có thể bị tức chết.

"Sư phụ vừa vặn cũng đói, chúng ta phải đi phía trước gia đình kia đi." Đường Nhạc chỉ về đằng trước cách đó không xa một gia đình, quay đầu hướng về phía Ngộ Không nói: "Ngộ Không, ngươi đi gõ cửa thời điểm không muốn hù được nhân gia."

"Yên tâm đi, ta đây Lão Tôn trong lòng hiểu rõ." Gật đầu đáp ứng, Tôn Ngộ Không bước nhanh hơn, đến gần sau, đưa tay chậm rãi gõ cửa.

Bát Giới ngồi ở một bên trên đá lớn, không nhìn được hỏi "Sư phụ, vì sao không để cho ta đây Lão Trư đi trước gõ cửa, ta đây Lão Trư cũng không sợ một mồi."

"Bát Giới a, sư phụ ngược lại không phải là sợ một lấy ngươi, mà là dung mạo ngươi quá dọa người, vạn nhất hù chết nhân gia, phải làm sao mới ổn đây" Đường Nhạc tận tình khuyên bảo giải thích.

Nghe vậy, Trư Bát Giới một cái kéo xuống trước mắt lông heo thảo, thấp giọng nỉ non nói: "Thảo đặc biệt sao, xấu xí cũng không phải ta đây Lão Trư sai."

Canh ba xong, có phiếu đề cử phiên toái đầu một tám, nhìn xong đồng hài thuận tiện cho một năm sao chấm điểm, á!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 46: Có lòng tốt khoản đãi, hồ yêu làm hại!

Cũ nát túp lều nhỏ bên trong, một vị tóc hoa râu, thân hình nhìn có chút gầy yếu lão nhân, nghe có người ở gõ cửa, liền vội vàng đứng lên, đẩy cửa ra sau, khi hắn đầu tiên nhìn thấy mặt lòng Lôi Công niệng Tôn Ngộ Không sau, nhất thời bị sợ giật mình.

Bất quá lão nhân cũng là từng va chạm xã hội người, phụ cận yêu quái hắn cũng biết, bất quá người trước mắt cũng là lần đầu tiên thấy.

"Lão nhân gia chớ có sợ hãi, ta đây Lão Tôn cũng không ác ý, thầy trò chúng ta ba người là từ Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên Thủ Kinh, cái này sắc trời đã tối, cho nên muốn ở chỗ này tá túc một đêm." Tôn Ngộ Không giọng ôn hòa nói.

Lúc này, Đường Nhạc đi tới, lễ phép nói: "A di đà phật, đây là bản đạo hai vị học trò, bọn họ tính tình ngoan ngoãn, sẽ không đối với ngài động thủ."

Lão nhân đánh giá thầy trò ba người, chắc chắn không có vấn đề sau, mới lên tiếng nói: "Nguyên lai là Đại Đường quốc tới Cao Tăng a, mấy vị nếu là không chê hàn xá đơn sơ, tạm tại này ở thêm một đêm đi."

"Như thế vậy liền đa tạ lão nhân gia." Gật đầu một cái, Đường Nhạc đi vào bên trong viện, tỏ ý Bát Giới đem Bạch Long Mã sắp xếp cẩn thận, mà hắn cùng với Ngộ Không đi vào bên trong phòng.

Lão nhân sinh hoạt tưng quăn, trong nhà chỉ có cơm canh đạm bạc, vốn là muốn đem nhà mình nuôi hai cái gà nhà giết, làm một bữa phong phú bữa ăn tối, nhưng bị Đường Nhạc vội vàng ngăn cản.

Lão nhân gia sinh hoạt không dễ, nhìn ra được hắn một thân một mình qua rất là chanh chua, cái này làm cho Đường Nhạc nhìn ở trong mắt, hai cái gà nhà cùng lão nhân sống nương tựa lẫn nhau, một mực bồi bạn hắn.

Nếu là ăn thịt, thỏa mãn bản thân tư dục, liền giết hai cái gà nhà, cái này làm cho Đường Nhạc nở lòng nào!

Đơn giản ăn xong cơm tối, Trư Bát Giới ăn uống no đủ, mệt mỏi một ngày, sáng sớm liền trở về phòng nghỉ ngơi.

Bóng đêm mê người, khắp trời đầy sao lóng lánh ở chân trời, màu trắng bạc ánh trăng tự nhiên ở trên mặt đất, trập trập gió xuân phát qua, để cho người cảm thấy sáng khoái.

Đường Nhạc cùng Ngộ Không ngồi ở bên trong viện trên băng đá, thưởng thức cái này một mỹ lệ cảnh đêm, lão nhân đang chuẩn bị nghỉ ngơi, có thể tựa hồ nhớ tới cái gì, lại khom người, chống gậy, từ trong nhà chậm rãi đi về phía sân.

"Thánh Tăng a, người cũng không thể xa hơn tây đi a!" Lão nhân đi tới Đường Nhạc trước mặt, lòng tốt khuyên.

Nghe vậy, Đường Nhạc có chút không hiểu, vội vàng hỏi: "Lão nhân gia, vì sao lại không thể Tây Hành, chẳng lẽ trên đường có lợi hại gì yêu quái?"

"Đúng vậy, ở đây đi tây, ước chừng khoảng ba mươi dặm, có một tòa núi hoang, tên là Hoàng Phong Linh, tin đồn nơi đó yêu quái đông đảo, chuyên môn ăn người a." Lão nhân gật đầu một cái, thành khẩn nói.

Đi qua một đêm sống chung, lão nhân thông qua Đường Nhạc nói năng cử chỉ, từ đó đoán được mấy người kia không phải người xấu, cho nên hắn mới phải ý báo cho biết, tránh cho bọn họ bị yêu quái cho ăn.

"Ta đây Lão Tôn còn tưởng rằng là đại sự gì đây, không phải là một ít không ra gì yêu quái nha, thật không dám giấu giếm, chúng ta vẫn thật là không sợ yêu quái." Gãi gãi tai khi, Tôn Ngộ Không khoát khoát tay, xem thường nói.

Lão nhân thấy mình khuyên giải không có kết quả, cúi đầu thờ dài một tiếng, trong đầu nghĩ, chỉ mong mấy người kia có hàng yêu trừ ma bản lĩnh đi.

Đội đến lão nhân trở về phòng nghỉ ngơi sau, Đường Nhạc cùng Tôn Ngộ Không hàn huyên tới đêm khuya, cái này mới trở về phòng.

Một đêm yên lặng, thời gian như thời gian qua nhanh, chớp mắt rồi biến mất.

Trời tờ mờ sáng, trong trẻo gây âm thanh đánh thức Đường Nhạc, khi hần mở mắt sau, phát hiện một bên Ngộ Không không biết lúc nào rời đi, mà Bát Giới ngáy khò khò, còn đang ngủ, đây quả thực là một con heo a!

Không đúng, hần vốn chính là Trư!

Không có quấy rầy Bát Giới, Đường Nhạc mặc quần áo tử tế, mới vừa rời phòng, liền phát hiện không trung có một đạo thân ảnh chính hướng tự bay cướp mà tới.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn ở phụ cận tìm chút chua ngọt trái cây rừng, ngươi ném thử một chút xem."

Ăn một miếng, cảm giác vị cũng không tệ lắm, Đường Nhạc cười nói: "Gia có Ngộ Không, vạn sự không lo a!"

"Hắc hắc." Bị sư phụ khen ngợi một phen, Tôn Ngộ Không xấu hổ gãi đầu, ngược lại có chút ngượng ngùng.

Biết được Bát Giới còn đang ngủ giấc thẳng, Tôn Ngộ Không trực tiếp nhéo tai lợn, cường ép đem hần đánh thức, cái này ngốc tử còn giữ nước miếng, phỏng chừng còn đang làm gì ngượng ngùng Xuân Mộng đây!

Thầy trò ba người sau khi ăn điểm tâm xong, liền cùng lão nhân chuyển này, ở trước khi đi đang lúc, Đường Nhạc ở Tôn Ngộ Không bên tai nhỏ giọng thăm thi mấy câu, người sau nghe liền vội vàng gật đầu.

Lão nhân có lòng tốt khoản đãi Đường Nhạc thầy trò ba người, để báo đáp lại, Tôn Ngộ Không làm phép đem một ít Tinh Thuần linh lực giao qua lão nhân trong cơ thể, nếu là không ra ngoài dự liệu, lão nhân định có thể sống lâu trăm tuổi.

Hoàng Phong Linh ở vào Đông Thắng Thần Châu, Đông Vực, Huyện Thiên Biên Giới.

Chỉ cần đi ra Hoàng Phong Linh, thuận lợi vượt qua Lưu Sa Hà, liền chính thức bước vào Tây Vực, La Thiên giới.

Ngày này, thời tiết quang đăng, đương vào buổi trưa, Đường Nhạc thầy trò ba người bước vào Hoàng Phong Linh trong phạm vi, đột nhiên, sắc trời trở nên tối mờ, đây trời mây đen như nước biển nước lớn như vậy mãnh liệt tới, ngay sau đó, lại nổi lên cuồng phong, trong phút chốc, Phi Sa Tẩu Thạch, hoàng thổ tung bay.

"Thật là lớn gió a, sư phụ, nếu không thì chúng ta tìm một chỗ tránh một chút đi." Lúc này, gió cát tràn ngập ở trong không khí, mấy hạt cát không cẩn thận rơi vào Bát Giới trong mắt, người sau vội vàng vuốt mắt, vô cùng ủy khuất nói.

"Ở đây trống trải Vô Ngân, đâu đâu cũng có Bình Nhưỡng, nói đó có cái gì ẩn mình địa phương a." Đường Nhạc cười ở Bạch Long Mã bên trên, dùng ngón che con mắt, để tránh gió cát thổi vào trong mắt.

Chật vật đi một đoạn đường, Đường Nhạc đột nhiên ngừng đầu, hô lớn: "Ngộ Không, có Yêu Khí."

Tôn Ngộ Không cẩn thận khắp nơi nhìn ra xa, hiển nhiên, hần cũng nhận ra được dầy đặc Yêu Khí.

"Rống"

Yêu phong tàn phá, mang theo ào ào Hoàng Sa, để cho người không mở mắt ra được, lúc này, một tiếng điếc tai như óc tiếng hổ gầm vang vọng đất trời, theo nguồn thanh âm, Đường Nhạc thầy trò ba người ngừng đầu, phát hiện từ thấp lùn nhăm thạch sau, đi ra một con thân hình khổng lồ Hoàng Hổ.

Hoàng Hổ trực tiếp làm khó dễ, hướng về phía Đường Nhạc mãnh phác tới, Bạch Long Mã bị kinh sợ, trực tiếp đem Đường Nhạc té ngã trên đất, cũng may người sau phản ứng kịp thời, cũng không có bị tổn thương gì.

"Oanh, yêu nghiệt phương nào lại dám ở chỗ này làm hại." Tôn Ngộ Không phản ứng nhanh chóng, không chờ Hoàng Hổ phát động lần công kích thứ hai, hần lại lấy ra Kim Cô Bổng, hướng về phía Hoàng Hổ tàn bạo đi.

"Phanh."

Kim Cô Bổng nặng nề vung xuống, lực lượng đáng sợ đem Hoàng Hổ bổng dung vén lên, một tiếng vang thật lớn sau đó, đột nhiên rơi xuống đất, phía dưới đại địa trực tiếp sụp đổ mà xuống, một cỗ cực đoan cuồng bạo bạo động tràn ngập mở ra.

Trư Bát Giới thấy vậy, sắc mặt hơi đổi, thân hình đột nhiên bạo động, tiếp theo sát, linh lực kinh khủng hội tụ ở Cửu Xi Đình Ba bên trên, trực tiếp bá đạo đánh vào Hoàng Hổ trên người.

Người bị thương nặng bên dưới, Hoàng Hổ lắc mình một cái, biến ảo thành Hổ Đầu Nhân Thân hổ yêu, nhìn mọi người mặt đầy cảnh giác, hổ yêu thấp giọng nói: "Phương pháp quá cứng rắn, rút lui trước thì tốt hơn."

Tôn Ngộ Không làm sao có thể tùy tiện thả hần rời đi, thân ảnh chợt lóe, sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở hổ yêu trước mặt, dùng Kim Cô Bổng chỉ

hắn, lạnh giọng hỏi "Ngươi nhưng là Hoàng Phong Linh yêu quái "

Hồ Yêu Nhân thần lơ lửng không có định, tựa hồ đang tính toán cái gì, đột nhiên, hắn đưa ánh mắt liếc nhìn cách đó không xa Đường Nhạc, khóe miệng phát qua một vòng cười tà, trong lòng âm thầm có kế hoạch.

"Kiệt kiệt, Lão Tử nhưng là Hoàng Phong Đại vương thủ hạ, thức thời mà nói, liền mau mau thúc thủ chịu trời." Hồ yêu hai con ngươi lộ ra máu tươi giống nhau màu đỏ, nhìn cực kỳ sắc nhân.

Canh thứ nhất, hôm nay tâm tình không tệ, mới có thể canh năm, mọi người phiếu đề cử liền không nên keo kiệt, O(∩_∩)O ha ha ~!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Vào Hoàng Phong động, diều võ dương oai!

"Oanh, chết đã đến nơi, còn dám mạnh miệng, ăn ta đây Lão Tôn một gậy." Gầm lên một tiếng, Tôn Ngộ Không thấy hồ yêu như vậy khiêu khích, không nhịn được trực tiếp động thủ.

Hai người nhanh chóng kích đánh nhau, rất nhanh hồ yêu rơi vào hạ phong, hắn biết rõ mình đánh xuống nhất định sẽ chết ở đây, vì vậy thừa dịp Tôn Ngộ Không chưa chuẩn bị, lắc mình một cái, biến ảo thành Hoàng Hồ, trực tiếp hướng về phía Đường Nhạc bay vút đi.

Nhìn thấy một màn này, Tôn Ngộ Không muốn kịp thời ngăn lại, nhưng là đã tới không kịp, một bên Trư Bát Giới ngược lại phản ứng kịp thời, huy động Cửu Xi Đình Ba, muốn trên không trung đem hồ yêu đánh rơi.

Ai có thể từng dự đoán, Hoàng Hồ đột nhiên hóa thành một con gió đen, để cho Trư Bát Giới vô lực.

Đường Nhạc cũng không phải hạng người bình thường, vội vàng cầm lên Cửu Hoàn Tích Trọng, trong cơ thể bùng phát linh lực nhanh chóng vận chuyển, một cỗ mạnh mẽ ba động tràn ngập ra.

Hồ Yêu Nhân thần thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, còn tưởng rằng hòa thượng này cũng là một thâm tàng bất lộ cao thủ, nhưng khi hắn dò xét đến tu vi của người này chỉ có kim đan cảnh hậu kỳ lúc, không khỏi thở phào một cái.

"Kiệt kiệt, với Lão Tử đi thôi." Vừa dứt lời, chỉ thấy một con gió đen cuốn ở Đường Nhạc trên người, trong chớp mắt, hồ yêu liền mang theo Đường Nhạc biến mất ở Ngộ Không đám người trong tầm mắt.

Đường Nhạc không giải thích được bị mang đi, có chút khóc không ra nước mắt, vốn tưởng rằng cái này hồ yêu sẽ cùng hắn chính diện giao phong, nhưng là kia hồ yêu căn bản không dây dưa với hắn, trực tiếp đưa hắn bắt đi, mang đi Hoàng Phong động ra mắt Hoàng Phong Đại vương đi.

Hồ yêu âm hiểm như vậy xảo trá, để cho Ngộ Không cùng Bát Giới bất ngờ, hai người nể to một tiếng, lẫn nhau trách cứ.

"Ngươi cái này ngốc tử, ngay cả sư phụ đều xem không ở, tức chết ta đây Lão Tôn." Nhéo Bát Giới lỗ tai, Tôn Ngộ Không cá giận nói.

Trư Bát Giới âm thầm bị đau, vội vàng cầu xin tha thứ: "Hầu ca, điều này cũng không có thể quái ta đây Lão Trư a, sự tình đến trình độ như vậy, hay là trước cứu viện sư phụ quan trọng hơn a."

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không thở dài một tiếng, buông ra Bát Giới, trầm ngâm chốc lát đạo (nói): "Ngươi cùng Tiểu Bạch Long ở chỗ này xem hành lý, ta đây Lão Tôn đi chỗ đó yêu quái Động Phủ, lão tử hôm nay thế nào cũng phải đem đám kia ăn gan hùm mật báo yêu quái, chuột rút lột da không thể."

Vừa nói, Tôn Ngộ Không trên kệ Cân Đầu Vân, thân ảnh chợt lóe, hướng về phía Hoàng Phong Linh bên trên hoàng thổ sườn núi cao, bay vút đi.

Lúc này Đường Nhạc bị hồ yêu mang tới Hoàng Phong động, một đám tiểu yêu chảy nước miếng, không chớp mắt theo dõi hắn, dường như muốn ăn sống Đường Nhạc dường như.

"Thảo đặc biệt sao, các ngươi coi như ghen tị bản đạo đáng đẹp trai, cũng không trở thành nhìn như vậy bản đạo đi." Bởi vì Đường Nhạc tu vi không

cao, đối với (đúng) Hoàng Phong Đại vương không tạo thành uy hiếp, cho nên cũng không có hạn chế Đường Nhạc tự do.

Bị đông đảo ánh mắt trần trụi nhìn chăm chăm, Đường Nhạc cảm thấy rất không thoải mái, không thể nhịn được nữa sau, hần mới nổi giận nói.

"Hòa thượng này lớn lên da mịn thịt mềm, khẳng định ăn thật ngon a!"

"Lăn mẹ của ngươi, hòa thượng này lớn lên như vậy thanh tú, phải để cho Lão Tử trước thoải mái xuống."

"Không bằng trước cạn sau giết, cạn nữa lại giết."

"

Nghe Chúng Yêu miệng đầy ô ngôn uế ngữ, Đường Nhạc khuôn mặt có trư can sắc, hướng về phía Hoàng Phong động sâu bên trong hô lớn: "Da vàng từ, ngươi đặc biệt sao nhanh cho bản đạo cắt ra đây."

Mặt không thấy ánh mắt trời trong phòng tối, Hoàng Phong Đại vương thích ý ngủ trưa, mới vừa rồi nghe người thủ hạ bẩm báo, hồ yêu bắt trở lại một cái hòa thượng, cái này làm cho hần mừng rỡ như điên, hần chính là rất lâu không ăn qua thịt người thịt.

Đang chuẩn bị nghỉ ngơi một chút trưa, chờ đến trời tối, hồi sinh nồi nấu nỏ hòa thượng kia, có thể mới vừa nhắm mắt, liền nghe có người nhục mạ mình, cái này làm cho hần rất là khó chịu.

Một trận Hoàng Phong phát qua, một người dánh dập hèn mọn, nhìn lăm la lăm lét Đại Hán xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt, người này sắc mặt dữ tợn, bộ mặt có chút vận vẹo, cặp mắt hiện ra tia máu, cái này làm cho Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau mấy bước.

"Khục khục, chắc hẳn các hạ chính là Hoàng Phong Đại vương đi." Cảm nhận được một cỗ âm sát khí, Đường Nhạc đánh rùng mình, cười tủm tỉm nói.

"Ngươi hòa thượng này tặc đặc biệt sao đáng ghét, đang yên đang lành đánh thức Bản vương ngủ trưa, còn dám nhục mạ Bản vương, thật là dũng khí khả gia a." Hoàng Phong Đại vương ánh mắt âm lãnh, ánh mắt tràn đầy sát ý.

"A di đà phật, bản đạo chính là tu luyện đạo (nói) Cao Tăng, như thế nào tùy tiện miệng phun thô tục, chỉ sợ là các hạ nghe lầm." Đường Nhạc lúc này có chút hối hận, sớm biết sẽ không trang bức, tin đồn Hoàng Phong Đại vương nắm trong tay Tam Muội Thần Phong, uy lực bá đạo vô cùng, chỉ cần thổi tới phàm nhân trên người, trực tiếp đi đời nhà ma, không đủ sức xoay chuyển cả đất trời.

Đám này yêu quái làm việc chưa bao giờ theo như động tác võ thuật xuất bài, Hoàng Phong Đại vương càng là tu vi cao thâm, Đường Nhạc hiện nay chỉ là muốn ổn định hần, sau đó các loại (chờ) Ngộ Không tới cứu viện.

"Ồ thật chẳng lẽ là Bản vương nghe lầm" nhìn Đường Nhạc chân thành ánh mắt, không giống như là đang nói láo, hướng chỉ người này từ mặc trang phục nhìn lên, đúng là một tên Phật gia đệ tử, chính gọi là người xuất gia không nói dối, cho nên Hoàng Phong Đại vương có chút tin tưởng Đường Nhạc mà nói.

Nhìn thấy Hoàng Phong Đại vương không tái phát khó khăn, Đường Nhạc thở phào một cái, cũng còn khá cái này gốc thiếu dễ lừa gạt, nếu không chuyện này vẫn thật là khó làm!

"Đại vương, hòa thượng này mới vừa rồi chửi ngươi da vàng từ."

"Đúng vậy, tiểu khả làm chứng, hần còn nói ngươi tướng mạo xấu xí, không có hần đáng đẹp trai."

Vài tên tiểu yêu vội vàng chen miệng, hướng về phía Đường Nhạc liếm liếm môi, phảng phất đã đợi không kịp, hiện tại liền muốn ăn hần.

"Tê đại, bản đạo cùng Hoàng Phong Đại vương nói chuyện, há cho hai ngươi lăm mồm." Nhìn Hoàng Phong Đại vương sắc mặt có chút âm trầm, Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, hướng về phía hai gã nói chuyện tiểu yêu hung hãn đập hai chân.

Đường Nhạc hạ thủ rất là tàn nhẫn, không chút nào lưu tình, hai gã tiểu yêu tu vi chẳng qua là Trúc Cơ trung kỳ, trong vòng mấy cái hít thở, đã bị đánh trở về nguyên hình, biến thành hai cái con chuột.

Hoàng Phong Đại vương hai quả đấm nắm chặt, ánh mắt tràn đầy lửa giận, không có nghĩ tới cái này hòa thượng phách lối như vậy, ngay trước hần mặt liền dám đối với công khai ra tay, đây cũng quá không để hần vào trong mắt đi.

"Cần rồi, Bản vương ngay từ đầu còn muốn đem ngươi lưu đến tối, bây giờ nhìn lại là không thể để ngươi sống nữa." Hét lớn một tiếng, một cỗ khí tức kinh khủng từ Hoàng Phong Đại vương trong cơ thể bùng nổ.

"Da vàng từ, ngươi đừng phách lối, ngươi cũng đã biết bản đạo là ai." Thấy hần thẹn quá thành giận, Đường Nhạc cũng lâm nguy không sợ, trực tiếp lên tiếng uy hiếp nói.

"Lão Tử đặc biệt sao dẻo cần biết ngươi là ai, coi như là Thiên vương lão tử đến, Bản vương cũng giết không tha." Lên cơn giận dữ bên dưới, Hoàng Phong Đại vương nói cái gì cũng nghe không lọt.

Tôn Ngộ Không đi tới yêu quái hang động, phát hiện trước mặt bảy cái chữ to 'Hoàng Phong Linh - Hoàng Phong động '. Lo lắng sự phụ an nguy, tay

hắn cầm Kim Cô Bổng, thẳng tắp đứng ở ngoài động, ánh mắt giống như lưỡi đao như vậy ác liệt, lớn tiếng thách thức đạo (nói): "Bên trong động yêu quái, còn không mau mau cho ta đây Lão Tôn rút ra đây."

Thanh âm vang vọng trời đất, một tên tiểu yêu liền lần một vòng vọt tới Hoàng Phong Đại vương trước mặt, thở hổn hển nói: "Bẩm báo Đại vương, bên ngoài mang đến mặt lòng Lôi Công miệng hòa thượng, chỉ danh muốn tìm người một mình đấu đây."

Liếc về liếc mắt đang đắc ý Đường Nhạc, Hoàng Phong Đại vương chậm rãi thu lại khí thế, việc cần kíp trước mắt trước giải quyết bên ngoài người kia, ngược lại hòa thượng này cũng chạy không.

"Người là Đường Tăng" nghe tới mặt lòng Lôi Công miệng hòa thượng lúc, Hoàng Phong Đại vương cũng đã đoán ra Đường Nhạc thân phận, hắn là như vậy có chút kiến thức, biết rõ Tôn Ngộ Không không dễ trêu chọc, bất quá phú quý hiểm trung cầu, hắn cũng sẽ không lâm trận lùi bước.

"Sợ đi, người bây giờ nếu là thả bản đạo, nói không chừng còn có một chút hi vọng sống."

"Sợ người tê dại, các loại (chờ) Bản vương thu thập kia Tôn Ngộ Không, trở lại lăng trì người." Cái này Đường Tăng thật ăn lại là hội trường sinh không già, cho dù là Hoàng Phong Đại vương cũng không khỏi không động tâm, cấp độ kia cảm dỗ luôn là làm cho không người nào có thể cự tuyệt.

Canh [2]!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tam Muội Thần Phong, kêu gọi đầu hàng Hồ Yêu!

"Hồ Yêu, người xem ở Đường Tăng, nếu để cho hắn chạy, Bản vương bắt người thử hỏi." Dẫn dò Hồ Yêu một câu, Hoàng Phong Đại vương khí thế hung hăng, mang theo mười mấy tên tiểu yêu lao ra Hoàng Phong động.

Kiêng kỵ Tôn Ngộ Không lợi hại, Hoàng Phong Đại vương trước phái mấy chục tên gọi tiểu yêu, để cho bọn họ đi trước ứng chiến, đáng tiếc không có mấy hiệp, liền bị Tôn Ngộ Không đánh cho thành nguyên hình, chỉ có thể hoảng hốt chạy trốn.

Vạn bất đắc dĩ bên dưới, Hoàng Phong Đại vương chỉ có thể nhắm mắt lại, trong đầu nghĩ, là ăn Đường Tăng thịt, vô luận như thế nào cũng phải đuổi đi cái này Tôn Ngộ Không, coi như bỏ ra thiên đại đại giới, kia cũng đáng!

Hai người ở ngoài động giằng co, bốn phía cuồng phong gào thét, lay động áo khoác chít chít vang dội, khi thấy Tôn Ngộ Không gầy yếu thân hình lúc, Hoàng Phong Đại vương mới hơi khẽ thở phào một cái, tin đồn Tôn Ngộ Không Pháp Lực Vô Biên, hắn còn tưởng rằng là cái cao lớn uy mãnh nhân vật, hôm nay gặp mặt, ngược lại tên có chút không phù hợp thực tế.

"Tôn Ngộ Không, người sự tích Bản vương cũng có chút nghe thấy, chắc hẳn bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, cũng không phải là người chỗ nguyện, không bằng người lùi một bước, coi như là mở một con mắt nhắm một con mắt, sau chuyện này cái này Đường Tăng thịt Bản vương phân người một nửa, như thế nào "

Mặc dù Hoàng Phong Đại vương giờ phút này cũng không sợ Tôn Ngộ Không, nhưng là không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn động thủ, nếu có thể không đánh mà thẳng giải quyết chuyện này, kia không còn gì tốt hơn nhất.

"Oanh, người yêu quái này đừng nói bảy nói bọ, nếu là người ngoan ngoãn đem ta sư phụ thả ra, nói không chừng ta đây Lão Tôn còn có thể tha cho người một mạng." Thấy Hoàng Phong Đại vương muốn khích bác hai thầy trò quan hệ, Tôn Ngộ Không quát lạnh một tiếng, chung quanh thân thể linh lực không ngừng ngưng kết quanh quẩn, không gian bắt đầu dần dần vặn vẹo, nhìn hắn là thật tức giận.

"Nói như vậy, chuyện này không có đường xoay sở" Hoàng Phong Đại vương mắt lim dim, thanh âm trầm giọng nói.

"Người yêu quái này rất tốt dài dòng, có bản lĩnh đấu một hồi phân thắng thua." Lười với yêu quái này nói nhảm, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, một cỗ cuồng bạo năng lượng từ trong cơ thể nộ bùng nổ, vọt thẳng lấy Hoàng Phong Đại vương tàn bạo đi.

Chỉ thấy Tôn Ngộ Không đem tốc độ phát huy đến cực hạn, giống như một đạo chói ánh mắt mang, cơ hồ là chọt kẻo mà xuống, liền xuất hiện tại Hoàng

Phong Đại vương phía trên, Kim Cô Bồng nhanh như thiểm điện như vậy đánh vào Hắc Phong Đại vương trên đầu.

"Oành."

Người sau thân thể không chịu nổi công kích mãnh liệt, thân thể trong nháy mắt tê liệt té xuống đất, nửa người bị đánh máu thịt be bét, hẳn nhiên không nghĩ tới Tôn Ngộ Không đi lên chính là sát chiêu, không chút nào ý dò xét.

"Ta đây Lão Tôn còn tưởng rằng ngươi yêu quái này có bản lĩnh gì, không nghĩ tới không chịu được như vậy một đòn." Thân hình dừng lại ở giữa không trung, Tôn Ngộ Không mắt nhìn xuống phía dưới chặt vật không chịu nổi Hoàng Phong Đại vương, ngay sau đó giẫm cột nói.

Bị Tôn Ngộ Không như vậy khiêu khích, Hoàng Phong Đại vương không những không giận mà còn cười, trên mặt đất nhả mấy ngụm máu tươi, chậm rãi đứng dậy, thân thể lão đảo muốn ngã, phảng phất thời khắc phải ngã tiếp theo như vậy.

"Nhiều năm như vậy, ngươi là người thứ nhất đem Bản vương bức đến nước này người." Lấy tay chùi miệng một cái bên trên vết máu, Hoàng Phong Đại vương âm thầm ánh mắt đột nhiên biến thành đỏ như màu máu, một cổ âm sát khí từ trong cơ thể nó đột nhiên bùng nổ, chung quanh nhiệt độ trong nháy mắt hạ xuống.

Nhìn thấy một màn này, Tôn Ngộ Không bắt đầu cẩn thận, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ yêu quái này còn có cái gì hậu thủ

"Tam Muội Thần Phong - Thiên Khấp."

Nhất thời, trận trận cuồng phong giống như mãnh hổ lớn bằng làm điều tàn, bụi đất tung bay, trong phút chốc, tối tăm bao phủ đại địa, mây đen giăng đầy bao trùm lên khoảng không.

Xen lẫn đất cát cuồng phong, lập tức đem cảnh tượng trước mắt biến thành vàng xám nhàn sắc, đinh tai nhức óc tiếng rít để cho lòng người rung một cái.

"Ngọa tào, cái này đặc biệt sao cũng quá khoa trương đi." Dù Tôn Ngộ Không tâm tính, nhìn thấy một màn này, cũng không nhịn được thán phục, bắt quá hẳn mình bạch, lúc này cũng không làm ra phản ứng, nhất định là muốn ăn thua thiệt.

Ngay sau đó, Tôn Ngộ Không rút ra mấy chục cây lông khi, dùng miệng thổi một cái, trong khoảnh khắc, biến thành mười mấy con hầu tử, đoàn đoàn đem Hoàng Phong Đại vương vây quanh, đại chiến chạm một cái liền bùng nổ!

Hoàng Phong bên trong động, Đường Nhạc hai chân đang đưa, lối xé trong tay đuôi gà, làm cho một bên tiểu yêu hận đến hàm răng ngứa ngứa.

Hồ Yêu đứng ở một bên, ngược lại cũng không nói gì, một lát nữa, hẳn cười lạnh nói: "Đường Tăng, đây chính là ngươi ở trong nhân thể cuối cùng một bữa cơm."

"Hồ Yêu, ngươi có muốn hay không ăn chung điểm, nếu không ngày sau nhưng là không có cơ hội ăn." Đường Nhạc cười nói.

"Đường Tăng, lời này của ngươi là ý gì" Hồ Yêu cảm giác Đường Tăng trong lời nói có hàm ý, có chút không hiểu nói.

"Ngươi là một người thông minh, đồng thời bản đạo nhìn ra được ngươi rất có dã tâm, khục khục." Nói đến chỗ này, Đường Nhạc liếc về liếc mắt vài tên tiểu yêu.

Hồ Yêu chân mày nhíu chặt, ngón tay không ngừng gõ bàn đá, trầm ngâm chốc lát sau, hướng về phía vài tên tiểu yêu nói: "Ở đây ta nhìn là được, các ngươi đi ra ngoài giúp Hoàng Phong Đại vương đi."

Đem chúm mắt vài tên tiểu yêu đuổi đi sau, Hồ Yêu ngồi vào Đường Nhạc trước mặt, mở miệng nói: "Hiện tại chỉ còn hai người chúng ta, ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì."

"Hồ Yêu, ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, ngươi liền đối với (đúng) kia thanh thứ nhất giao y không có bất kỳ ý đồ sao, hoặc có lẽ là ngươi thật nguyện ý phục tùng da vàng tử" xoa một chút miệng, Đường Nhạc khóe miệng nhất tà, chậm rãi nói.

Nghe vậy, Hồ Yêu ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, sau đó bị hắn ẩn tàng, chẳng qua là một màn này lại bị Đường Nhạc nhìn ở trong mắt.

"Ngươi hòa thượng này nói năng bậy bạ loạn ngữ, thật coi Lão Tử không dám giết ngươi sao" Hồ Yêu giả bộ giận dữ, hướng về phía Đường Nhạc hét lớn.

"Được rồi, coi như bản đạo chưa nói qua lời này, vốn là nghĩ (muốn) giúp ngươi một tay, giết Hoàng Phong Đại vương, đến lúc đó ngươi chính là cái này Hắc Phong lĩnh bá chủ, không chỉ có như thế, kia Tam Muội Thần Phong cũng sẽ rơi vào trong tay ngươi, bắt quá ngươi nếu như vậy sợ, coi như."

Đường Nhạc vuốt vuốt trên tay ly rượu, mạn bất kinh tâm nói.

Không thể đưa hay không, Hồ Yêu sớm có lòng phản nghịch, luận tu vi, hẳn cùng với kia Hoàng Phong Đại vương đều là Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, nếu không phải kiêng kỵ người sau có được kinh khủng Tam Muội Thần Phong, hẳn đã sớm động thủ.

Tam Muội Thần Phong tương trợ, để cho Hoàng Phong Đại vương phát huy ra Bất Hủ cảnh thực lực.

Đây cũng là Tôn Ngộ Không vì sao chậm chạp hàng phục không Hoàng Phong Đại vương nguyên nhân chủ yếu, nếu là tay không, 1 vs 1, Tôn Ngộ Không có nắm chắc ở ba cái hiệp bên trong, giải quyết kia Hoàng Phong Đại vương.

"Đường Tăng, ngươi thật có chắc chắn giết Hoàng Phong Đại vương đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, trên tay hấn Tam Muội Thần Phong cũng không phải là ăn chay, trừ phi ngươi có biện pháp phá hỏng Tam Muội Thần Phong, ta mới nguyện ý hợp tác với ngươi." Nói không động tâm là giả, bất quá chuyện này không phải chuyện đùa, cũng không do Hồ Yêu không cẩn thận.

Mất đi Tam Muội Thần Phong, Hồ Yêu căn bản không sợ hãi Hoàng Phong Đại vương, thậm chí thay vào đó cũng là dễ như trở bàn tay, qua nhiều năm như vậy, hấn chính là âm thầm phát triển không ít thế lực.

"Phá hỏng Tam Muội Thần Phong chuyện này có khó khăn gì, Hồ Yêu, ngươi có nghe nói qua Định Phong Đan "

"Linh Cát Bồ Tát trong tay Định Phong Đan "

Nếu là có Định Phong Đan nơi tay, là được tùy tiện phá giải Tam Muội Thần Phong, một điểm này, Hồ Yêu tự nhiên biết rõ.

"Đồ đệ của ta thần thông quảng đại, bản đạo để cho hấn đi mượn Định Phong Đan tất nhiên là bắt vào tay, hiện tại ngươi có bằng lòng hay không với bản đạo hợp tác" Đường Nhạc nhìn Hồ Yêu tham lam biểu tình, liền biết hấn nhất định sẽ đáp ứng.

Quả nhiên không ra Đường Nhạc đoán, do dự một lát sau, Hồ Yêu cắn răng một cái, lớn tiếng nói: "Được, ta hợp tác với ngươi lần này, thẳng thắn nói, Lão Tử đã sớm nhìn Hoàng Phong Đại vương khó chịu."

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Con mắt bị thương, Già Lam tặng thuốc!

"Hồ huynh quả nhiên khoái nhân khoái ngữ, bản đạo bội phục, ngươi lại kê vào lỗ tai tôi, bản đạo cùng ngươi nói chuyện một ít chi tiết." Lôi kéo Hồ Yêu thành công, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, cứ như vậy hai người tụm lại, rì rả rì rầm, không biết đang bàn luận cái gì.

Chỉ thấy Hồ Yêu thường xuyên gạt đầu, vẻ mặt nụ cười rực rỡ, tâm hoa nộ phóng đáng vẻ nhìn có vài phần hèn mọn.

Cùng lúc đó, Hoàng Phong ngoài động Hoàng Phong Đại vương cùng Tôn Ngộ Không chính giao chiến kịch liệt, người trước băng vào Tam Muội Thần Phong, chiếm không ít ưu thế.

Mà Tôn Ngộ Không con mắt bị đầy trời cát bụi mê hoặc, đau đến hấn không mở mắt ra được, chỉ có thể dựa vào khí tức tới phong tỏa Hoàng Phong Đại vương vị trí chính xác.

Đánh nửa ngày, Tôn Ngộ Không biết rõ đánh tiếp nữa, cũng không làm gì được yêu quái này, dứt khoát thu tay lại, trực tiếp trên kệ Cân Đầu Vân thoát đi nơi này.

"Ha ha, Tôn Ngộ Không, ngươi cũng không gì hơn cái này à." Tôn Ngộ Không bỏ trốn sau, Hoàng Phong Đại vương cũng không có đuổi theo, ngược lại lớn cười, cố ý trào phúng người trước, đi qua trận chiến này, cũng để cho niềm tin của hấn hướng tăng, coi như Tôn Ngộ Không trở lại gây chuyện, hấn cũng không sợ chút nào.

Đánh thắng trận Hoàng Phong Đại vương nghênh ngang trở lại bên trong động, phát hiện Đường Tăng an tĩnh ngồi ở trên băng đá, trong đầu nghĩ, hòa thượng này ngược lại cũng thức thời, xem ở hấn như vậy biết điều phân thượng, để cho hấn sống lâu một chút.

"Đường Tăng, ngươi đồ đệ kia thực lực chẳng ra sao cả a, bị Bản vương tùy ý mấy cái đánh liền chạy." Hoàng Phong Đại vương vui vẻ khoe khoang đạo (nói).

Đường Nhạc không để ý đến Hoàng Phong Đại vương, như cũ làm theo ý mình, nhắm hai mắt, cũng không người nào biết hấn đang suy nghĩ gì.

"Chết đã đến nơi, ngươi liền cẩn thận hưởng thụ khoảng thời gian này đi, ha ha!" Mới vừa rồi chiến đấu, cũng để cho Hoàng Phong Đại vương bị thương

nặng, hấn hiện tại vội vã trở về phòng điều dưỡng, tránh cho Tôn Ngộ Không lại giết trở lại, ngược lúc không ai có thể có thể cản cản.

Lại nói Tôn Ngộ Không bị Tam Muội Thần Phong vào mắt con người, cùng nhau lăn lê bò trườn, cuối cùng là tìm tới Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long.

"Đại sư huynh, người đây là thế nào?" Trư Bát Giới liền vội vàng đỡ Tôn Ngộ Không, quan tâm nói.

"Ai, khỏi phải nói, yêu quái kia không biết sử cái gì yêu phong, ta đây Lão Tôn con mắt bị nó gây thương tích, đau dữ dội a." Tôn Ngộ Không che mắt, âm thầm kêu khổ đạo (nói).

"Phải làm sao mới ổn đây, ngay cả Đại sư huynh đều không phải là yêu quái kia đối thủ, ta đây Lão Trư thì càng đánh không lại hắn, bây giờ sư phụ bị bắt đi, sinh tử chưa biết, quả thực không được, ta xem nếu không thì rái đám tính." Trư Bát Giới gục khuôn mặt, có chút hăng hái đề nghị.

"Ngốc tử, người phải đi, ta đây Lão Tôn tuyệt không cản người, nhưng người cũng đừng quên chúng ta sứ mệnh là cái gì, ngay cả điểm này thất bại đều vượt qua không, nói gì Tây Thiên thủ kỵ." Nghe vậy, Tôn Ngộ Không kéo lại Bát Giới, tận tình khuyên bảo đạo (nói).

"Đúng vậy, Nhị sư huynh, người tư tưởng này giác ngộ có vấn đề, cũng đừng làm cho bốn điện xem thường a." Tiểu Bạch Long chen miệng nói.

Bị Tiểu Bạch Long khinh bỉ, Trư Bát Giới xấu hổ cười một tiếng, đáp lại: "Ta đây Lão Trư chính là phát càu nhàu, lại không nói thật muốn rời đi."

"Được, đều đừng làm ồn, việc cần kíp trước mắt là tiên tìm một lang trung thay ta đây Lão Tôn chữa trị con mắt, còn như sư phụ, ta khuyên hai người liền không cần lo lắng, cho tới bây giờ đều là người khác thua thiệt mắc lừa, ta đây Lão Tôn còn chưa từng thấy qua sư phụ thua thiệt."

"Kia Hoàng Phong Đại vương tuy nói tu vi cao thâm, có thể chỉ số thông minh cũng không cao, sư phụ chỉ cần lược thi tiểu kế, đám kia yêu quái lại sẽ không làm thương tổn hắn."

Cùng Đường Tăng sống chung thời gian dài như vậy, Tôn Ngộ Không có thể nói là đối với hắn như lòng bàn tay, ngay cả Quan Âm Bồ Tát cấp độ kia cao nhân cũng có thể bị hắn lừa dối đi ba miếng sáu văn Tiên Đào, huống chi là nhỏ nhặt không đáng kể yêu quái.

Bị Tôn Ngộ Không vừa nói như thế, Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long bừng tỉnh đại ngộ, đoạn đường này chạy tới, vẫn thật là chưa thấy qua Đường Tăng thua thiệt.

Cứ như vậy, Tôn Ngộ Không cười ở Bạch Long Mã bên trên, trực tiếp vòng qua Hoàng Phong Linh, cùng nhau đi về phía nam, tận tới đêm khuya, mới phát hiện một gia đình.

Vẫn còn ở trong phòng đèn vẫn sáng, cái này làm cho Bát Giới vui mừng, liền vội vàng đi trước gõ cửa, sau đó một vị lão nhân chậm rãi mở cửa, thấy Trư Bát Giới sau, biểu tình ổn định, không chút nào bị Bát Giới bề ngoài lừa được.

Mà còn lão nhân còn nóng tình chào đón, Bát Giới đỡ Ngộ Không sau khi vào phòng, Tiểu Bạch Long thủ hộ ở ngoài cửa, mặt đầy cảnh giác chung quanh, rất sợ kia Hoàng Phong Đại vương đuổi theo tới.

Uống một ly trà, Tôn Ngộ Không muốn đi dụi mắt, lão nhân sau khi nhìn thấy, trực tiếp ngăn trở, thấp giọng nói: "Vị trưởng lão này mắt nhìn lên bị thương nghiêm trọng, lúc này có thể muôn ngàn lần không thể lấy tay nhào nặn, tránh cho lưu lại mầm bệnh a."

"Nhưng là con mắt vừa đau vừa nhột, ta đây Lão Tôn không nhịn được a."

"Đây rốt cuộc xảy ra vì sự tình gì, vì sao trưởng lão con mắt bị thương thành như vậy?" lão nhân nhìn một chút Tôn Ngộ Không tràn đầy tia máu con mắt, lại nghi ngờ nói.

Bị hỏi đến chuyện này, Tôn Ngộ Không ngược lại cũng không có giấu giếm, sau đó liền đem Hoàng Phong Linh gặp phải Hoàng Phong Đại vương, hai người đánh nhau chuyện tỉ mỉ nói cho lão nhân.

Nghe vậy, lão nhân chợt vỗ bàn, đột nhiên thanh âm, để cho Ngộ Không cùng Bát Giới dọa cho giật mình.

Chỉ thấy lão nhân tại căn phòng đi qua đi lại, nghĩa phần điền ung nói: "Kia Hoàng Phong Đại vương có một loại Tam Muội Thần Phong, cái này Thần Phong uy lực bá đạo vô cùng, phạm nhân xúc giả chết ngay lập tức, trưởng lão có thể cùng yêu quái kia đại chiến mấy trăm hiệp, chỉ là con mắt bị thương, chắc hẳn hai vị trưởng lão cũng là thực lực bất phạm a."

"Đây là tự nhiên, ta đây Lão Trư năm đó đầu gì cũng là Thiên Bồng Nguyên Soái, nếu không phải là bởi vì yêu quái kia có bực này bảo bối, đã sớm bị ta đây Lão Trư một bữa cào đánh chết." Bị lão nhân tán dương, Trư Bát Giới đắc ý nói.

"Bát Giới, chớ có nói bừa." Tôn Ngộ Không loáng thoáng cảm thấy trước mắt lão nhân lại lịch bất phạm, chỉ tiếc ánh mắt hắn bị Tam Muội Thần Phong gây thương tích, không thể thi triển Hỏa Nhãn Kim Tinh, nếu không định có thể nhìn ra lão nhân này chân thân.

Nhưng có một chút, Tôn Ngộ Không biết rõ, lão nhân này cũng không ác ý, ngược lại, hắn là đến giúp chính mình, chính là không biết là ai tốt bụng như vậy.

"Lão nhân gia, người đã biết rõ căn cơ như vậy, nhất định là có biện pháp chữa ta đây Lão Tôn con mắt đi." Tôn Ngộ Không thử dò xét nói.

"Cái này phương viên mấy trăm dặm không có một tên lang trung, bắt quả trưởng lão vận khí không tề, lão phu trong nhà Tổ Truyền một cái đơn thuốc, gọi là Tam Hoa Cửu Tử Cao, chuyên trị mắt nhanh, trưởng lão chờ một chút, lão hù cái này đi lấy." Nói xong, lão nhân chậm rãi đi vào trong phòng.

"Bát Giới, như vậy lần này nhưng là gặp phải quý nhân." Tôn Ngộ Không vừa nghe có thể trị chính mình con mắt, tâm lý hết sức hưng phấn.

Lúc này, lão nhân từ giữa phòng lấy ra một cái tinh xảo cái hộp nhỏ, sau khi mở ra, từ bên trong bóp điễm bạch sắc dược cao, cẩn thận từng li từng tí thoa lên Tôn Ngộ Không trong mắt.

"Được, người nghỉ ngơi một ngày cho khỏe muộn đi, nếu là không ra ngoài dự liệu, ngày mai sẽ có thể kháng phục." Chúc phúc một tiếng, lão nhân lại trở lại trong phòng, tắt đèn nghỉ ngơi.

Bát Giới cùng Tôn Ngộ Không đây ở một gian trong phòng, một đêm này rất an tĩnh, hai người bọn họ ngủ rất an tường.

Sáng sớm, trời tờ mờ sáng, Tôn Ngộ Không từ từ mở mắt, nhỏ nhẹ chớp động mấy cái, quả nhiên không đau, khi hần lúc ngẩng đầu, phát hiện mình ngủ ở xanh lục bát ngát trên cỏ, trước túp lều nhỏ, còn có lão nhân gia kia đã sớm không thấy tăm hơi.

Bát Giới tỉnh ngủ sau, xoa xoa con mắt, phát hiện một bên trên cây dán một tờ giấy, chỉ thấy trên đó viết 'Đại Thánh, mau cứu viện sư phụ đi đi, Huyền Thiên giới hộ pháp Già Lam chữ'.

"Bát Giới, người xem thật là trắng Long Mã cùng hành lý, ta đây Lão Tôn muốn tìm yêu quái kia tính sổ." Tôn Ngộ Không nhìn khí sắc không tề, cẩn thận phần chân, ngày hôm qua ở Hoàng Phong Đại vương trong tay ăn quả đắng, tràng tử này hần vô luận như thế nào muốn tìm trở lại.

Canh thứ tư, ps: Tác giả quân vốn là nghĩ (muốn) canh năm, nhưng là đùa bốn quá mức, trễ nãi chút thời gian, cho nên chỉ có thể ngày mai bỏ tức, có phiếu đề cử đồng hài phiên toái đầu một tấm đi, để cho ta có chút động lực!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Linh Cát Bồ Tát, Bát Giới cứu người!

Hoàng Phong bên trong động, Đường Nhạc dựa lưng vào trên trụ đá ngủ một đêm, vốn là tối hôm qua Hoàng Phong Đại vương liền chuẩn bị giết Đường Tăng, có thể Hồ Yêu lại hết sức ngăn trở, nói cái gì giải quyết Tôn Ngộ Không sau đó, ăn nửa Đường Tăng thịt cũng không muộn, dù sao Đường Tăng cũng chạy không thoát.

Suy nghĩ tí mĩ một phen, Hoàng Phong Đại vương cũng không có cự tuyệt Hồ Yêu đề nghị, cái này Tôn Ngộ Không thủy chung là cái tai họa ngầm, vạn nhất chính mình ăn Đường Tăng, kia Tôn Ngộ Không thẹn quá thành giận, tiến hành điên cuồng trả thù, coi như là hần, cũng chịu đựng không được như vậy lừa gạt.

Ngày này sáng sớm, Tôn Ngộ Không lần nữa đi tới Hoàng Phong động, có chút kiêng kỵ Hoàng Phong Đại vương Tam Muội Thần Phong, suy đi nghĩ lại, hần lặc mình một cái, biến ảo thành một con ong mật, vỗ cánh, nhanh chóng bay vào bên trong động.

Lúc này một đám tiểu yêu còn đang ngủ giấc thẳng, bên trong động hoàn toàn yên tĩnh, Tôn Ngộ Không phát hiện Đường Tăng đang tĩnh tọa, tâm lý âm thầm thở phào một cái, cũng còn khá sư phụ không việc gì.

Tôn Ngộ Không đùa dai ở một đám tiểu yêu trên mặt chập thoáng cái, tiểu yêu bị đau, đột nhiên mở mắt, chỉ là trong nháy mắt, trên mặt liền lên một cái túi lớn, cái này làm cho bọn họ tức miệng mắng to, nhưng là biến ảo thành ong mật Ngộ Không đã sớm rời đi.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn tới cứu người." Ngộ Không bay đến Đường Nhạc bên tai, nhẹ giọng nói.

Nghe được thanh âm quen thuộc, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, nhìn chung quanh phát hiện không người sau, mới nhỏ giọng đáp lại: "Ngộ Không, người cuối cùng là tới."

Tôn Ngộ Không rơi vào Đường Nhạc trên vai, chậm rãi nói: "Sư phụ, nếu không phải yêu quái kia trong tay có Tam Muội Thần Phong, ta đây Lão Tôn đã sớm hàng phục hần."

"Không sao, sư phụ có một biện pháp, định có thể vượt qua Tam Muội Thần Phong."

"Sư phụ có biện pháp gì" Tôn Ngộ Không nghi ngờ nói.

"Người đi tìm Linh Cát Bồ Tát mượn một viên Định Phong Đan, ngược lúc liền có thể phá giải Tam Muội Thần Phong." Sau đó, Đường Nhạc nói cho Ngộ Không, hắn đã cùng Hồ Yêu đạt thành hiệp nghị, chỉ cần Hoàng Phong Đại vương kia Tam Muội Thần Phong mất đi hiệu lực, Hồ Yêu sẽ đổi với hắn ra tay.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không không nghĩ tới cái này Đường Tăng còn có bản lĩnh bực này, lại có thể kêu gọi đầu hàng Hồ Yêu, bởi như vậy, kia Hoàng Phong Đại vương kết quả coi như thế thảm.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn cái này đi tìm Linh Cát Bồ Tát, người trước ổn định yêu quái kia." Nói xong, Tôn Ngộ Không chậm rãi vỗ cánh, từ khe cửa đá khe bay ra ngoài.

Bay ra ngoài động sau, Tôn Ngộ Không khôi phục chân thân, trên kệ Cân Đầu Vân, tìm được trước Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long, đem Hoàng Phong bên trong động tình huống nói cho bọn hắn biết.

"Đại sư huynh, cái này Linh Cát Bồ Tát ở nơi đó a" Bát Giới sờ bụng bự, dò hỏi.

"Ta đây Lão Tôn nếu là biết rõ Linh Cát Bồ Tát ở nơi đó, còn đặc biệt sao trở lại hỏi người làm gì." Đây Trư Bát Giới hỏi gì cũng không biết, xem ra cũng không thể hi vọng nào hàng này.

Nhưng vào lúc này, một tên khí thế bất phàm lão đầu, tay cầm Thái Ất Phát Trần, nhìn một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, đột nhiên xuất hiện.

"Hai vị nhưng là lại tìm Linh Cát Bồ Tát" lão nhân sờ râu, lãnh đạm nói.

Son giao đã ngoại, không giải thích được xuất hiện một vị lão nhân, không phải yêu quái chính là thần tiên, Tôn Ngộ Không âm thầm dùng Hỏa Nhãn Kim Tinh điều tra ra người này thân phận sau, thật cũng không vạch trần, dứt khoát phụng bồi hắn xã giao vui vẻ một lần.

"Lão đầu, người đặc biệt sao nếu là biết rõ, thì nói nhanh lên, khác (đừng) mù ** vòng vo, lãng phí ta đây Lão Tôn thời gian." Tôn Ngộ Không không nhịn được nói.

Một bên Trư Bát Giới phát hiện có cái gì không đúng, cái này Tôn Ngộ Không bình thường không sẽ nói như vậy a, huống chi đối phương chỉ là một lão nhân gia, vì sao lạnh lùng như vậy.

Lão nhân cố nén tức giận, khuôn mặt có trư can sắc, xem ra cái này Tôn Ngộ Không đã là phá thân phận của mình, đã như vậy, hắn cũng không cần phải ở ngay trang cái gì.

"Tê đại, Tôn Ngộ Không, người đặc biệt sao khác (đừng) cho thể diện mà không cần, lão phu lòng tốt giúp người, người lại như vậy không biết điều." Lão đầu trực tiếp dựng râu trợn mắt, tức miệng mắng to, không chút nào mới vừa rồi hào hoa phong nhã, tiên phong đạo cốt dáng vẻ.

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn đùa giỡn với người đây, Thái Bạch Kim Tinh đại giá đến chơi, để cho nơi này bỗng tất sinh huy a." Đùa giỡn về đùa giỡn, hai người vừa thấy mặt đã cãi vã, đã thành quen thuộc, có thể âm thầm hai người chính là chí giao.

"Thiếu đặc biệt sao nịnh hót, kia Linh Cát Bồ Tát ngụ ở tiểu Tu Di Sơn, người đi về phía nam đi hơn hai trăm dặm hắn liền đến." Giờ giờ trong tay Thái Ất Phát Trần, Thái Bạch Kim Tinh khôi phục chân thân, tức giận nói.

Vừa dứt lời, Thái Bạch Kim Tinh đột nhiên biến thành một cỗ khói trắng, biến mất không còn tăm hơi mất tăm, để cho Ngộ Không hai người không chỗ có thể tìm ra, nhìn dáng dấp, Thái Bạch Kim Tinh là thực sự không muốn thấy Tôn Ngộ Không.

"Cất, đùa bỡn cái gì soái a." Tôn Ngộ Không bĩu môi nói.

"Hầu ca a, không phải ta đây Lão Trư nói người, người đặc biệt sao cái này hầu tính khí sau này phải phải sửa lại, Thái Bạch Kim Tinh tính khí tốt như vậy, đều đặc biệt sao bị người khí chạy." Bát Giới thành khẩn nói.

"Người có thể kéo xuống đi, thiếu đặc biệt sao kéo những thứ vô dụng này, người cùng Tiểu Bạch Long đi trước Hoàng Phong động chờ, ta đây Lão Tôn đi tranh tiểu Tu Di Sơn." Không thèm để ý Trư Bát Giới, Tôn Ngộ Không lẳng không nhảy một cái, trên kệ Cân Đầu Vân, ngã nhào một cái lại đến tiểu Tu Di Sơn.

Chờ Tôn Ngộ Không sau khi rời đi, Trư Bát Giới tức miệng mắng to, cái gì tổ tông mười tám đời, cái gì mẫu thân bán nhóm, được kêu là mắng một cái đã ghiền a.

"Trư ca, người đang ở đây phía sau nắng Đại sư huynh, như vậy thật tốt sao" Tiểu Bạch Long yếu ớt nói.

Trư Bát Giới đột nhiên ý thức được Tiểu Bạch Long vẫn còn ở bên người, nói thầm một tiếng hồng bét, cái này Tiểu Bạch Long nếu là mật báo, chính mình lại được bị kia Bật Mã Ôn đánh một trận toi đời.

"Chuyện này trời mới biết, người biết ta biết, Tiểu Bạch Long a, người có thể minh bạch" Trư Bát Giới hung hãn cầm Cửu Xi Đình Ba, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chăm chăm Tiểu Bạch Long, người sau thấy vậy, ngay sau đó lạnh run.

Bị như vậy một uy hiếp, Tiểu Bạch Long liền vội vàng lấy lòng đạo (nói): "Bỏ điện minh bạch, trư ca, ta tuyệt sẽ không bán ra người."

Đương Trư Bát Giới cùng Tiểu Bạch Long đi tới Hoàng Phong động sau, còn chưa kịp thách thức, liền bị một đám tiểu yêu vây quanh.

Đối với cái này, Trư Bát Giới chẳng thèm ngó tới, cười lạnh một tiếng, tam hạ lưỡng hạ liền đem bọn họ đánh về nguyên hình.

Hoàng Phong bên trong động, Hoàng Phong Đại vương cùng Hồ Yêu đám người đang dùng cơm, khiến cho người kinh ngạc là Đường Nhạc vậy mà cũng ngồi ở một bên, cái này vui vẻ hòa thuận bầu không khí, tỏ ra cực kỳ quý dị.

"Hoàng Phong Đại vương, bản đạo có một không tình chi, không biết có nên nói hay không." Cơm nước no nê sau, Đường Nhạc ợ một cái, chợt chấp tay hỏi.

"Người hòa thượng này ngược lại cũng lợi hại, chết đã đến nơi, còn có thể giữ trấn định như vậy, Bản vương bội phục, người có lời gì cứ nói, chỉ cần không quá phận, Bản vương tự nhiên thỏa mãn với người." Hai ngày này trong động, Đường Nhạc an phận thủ thường, thỉnh thoảng cùng các tiểu yêu vừa nói vừa cười, ngay cả Hồ Yêu cũng đứng nó âm thầm khen.

Thảo đặc biệt sao, biết rõ Hoàng Phong Đại vương, cho là hắn là Hoàng Phong động lão đại, không biết còn tưởng rằng Đường Nhạc là lão đại đây.

Cũng may Đường Nhạc không gặp phải loạn gì, cho nên Hoàng Phong Đại vương cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt, coi là làm như không thấy.

"Sự tình là như vậy, bản đạo "

Lời vừa nói ra được phân nửa, một tên tiểu yêu hoang mang rối loạn từ ngoài động xông vào, la lớn: "Bẩm Đại vương, bên ngoài mang đến đầu mập tai to hòa thượng, tuyên bố phải đem người chuột rút nhổ cốt, chém thành muôn mảnh đây."

"Cái gì" thẹn quá thành giận bên dưới, Hoàng Phong Đại vương đột nhiên vỗ bàn một cái, trực tiếp đem nói chuyện tiểu yêu nắm chặt, mắng to: "Mẹ con chim, còn đặc biệt sao không về không, Lão Từ cái này đi giải quyết người kia."

Xin lỗi, đổi mới xong, tôi nay suốt đêm gõ chữ, viết mấy chương, phát mấy chương, có phiếu đề cử phiên toái đầu thoáng cái, !

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Phát sinh biến cố, Hồ Yêu phản bội!

Đem tiểu yêu tùy ý ném một cái, Hoàng Phong Đại vương quay đầu nhìn về phía Đường Nhạc, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, thanh âm khàn khàn đạo (nói): "Kia đầu mập tai to hòa thượng, chắc hẳn cũng là người học trò đi, yên tâm, các loại (chờ) Lão Từ đưa hắn cùng nhau bắt trở lại, cho người hai làm một bạn."

"Hoang đường, bản đạo nhị đồ đệ tu vi cao thâm mật trắc, nghĩ lúc đó hẳn chính là Thiên Đình khổng chế một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, người bây giờ thả bản đạo, nói không chừng người còn có một chút hi vọng sống." Vốn là muốn đợi Ngộ Không mượn Định Phong Đan trở lại, tại giải quyết yêu quái này, bất quá nếu Bát Giới đến, vậy bọn họ kế hoạch liền có thể trước thời hạn tiến hành.

"Bản vương không cùng người trở tài miệng lưỡi lực, chờ một hồi có người hòa thượng này khóc thời điểm "

Nghe lời này, Đường Nhạc âm thầm cho một bên cạnh Hồ Yêu dùng cái ánh mắt, người sau hơi gật đầu, cầm lên trên bàn ly rượu, hướng về phía Hoàng Phong Đại vương cười hi hi đạo (nói): "Đại vương, tiểu kính người một ly rượu, chúc người khai hoàn trở về."

Nhận lấy ly rượu, Hoàng Phong Đại vương cười to nói: "Ha ha, vẫn là Hồ Yêu hiểu chuyện, tôi nay chúng ta liền ăn Đường Tăng thịt, đến lúc đó Bản vương phần thưởng người một khối xương "

"Ha ha, vậy thì cảm ơn Đại vương." Nghe vậy, Hồ Yêu sắc mặt âm trầm, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, sau đó cúi đầu nói.

Mấy năm nay, Hoàng Phong Đại vương một mực ở phòng bị Hồ Yêu, dù sao hai người tu vi bằng nhau, nếu là đem diệt trừ, Hoàng Phong động hội tổn thất một thành viên Đại tướng, cái mất nhiều hơn cái được, nhưng nếu là giữ lại Hồ Yêu, trong lòng của hắn lại rất không thoải mái.

Cho nên hắn âm thầm một mực ở chèn ép Hồ Yêu, có thể nói Hồ Yêu ở Hoàng Phong động vị trí rất thấp, trên danh nghĩa là lão Nhị, nhưng trên thực tế đây chỉ là một hư danh, căn bản không có cái gì thực quyền.

Nếu không phải Hồ Yêu mấy năm nay âm thầm phát triển, dần dần có chính mình thế lực, nếu là hắn muốn chỉ vùng những thứ này tiểu yêu căn bản không khả năng.

Nghe Hoàng Phong Đại vương ý tứ, cái này Đường Tăng thật hắn căn bản không định cho chính mình ăn, muốn dùng mấy khối xương đầu qua loa lấy lệ chính mình.

Hắn làm như thế, chính là lo lắng cho mình ăn Đường Tăng thịt tu vi tăng vọt, đến lúc đó liền có thể uy hiếp địa vị hắn.

Chờ Hoàng Phong Đại vương sau khi rời đi, Hồ Yêu khoe miệng phát qua một vòng cười tà.

"Hồ huynh, vật kia cho hắn hạ sao" Đường Nhạc dò hỏi.

"Yên tâm, Đường huynh, cái này màu đen Mạn Đà La kịch độc vô cùng, Hoàng Phong Quái nhiều nhất giữ vững hai giờ." Ngay từ lúc mới vừa rời, Hồ Yêu mời rượu thời điểm, âm thầm sắp tới sắc Mạn Đà La bột hạ ở trong ly rượu, loại độc này vô sắc vô vị, Hoàng Phong Đại vương uống nửa thời điểm cũng không phát hiện cái gì.

Thân trúng kịch độc, Hoàng Phong Đại vương còn hồn nhiên không biết, thuốc này hiệu quả trong thời gian ngắn cũng sẽ không phát tác, khi hắn đi ra Hoàng Phong động sau, liền phát hiện một đầu mập tai to hòa thượng đang cùng một Bạch Mã ở bàn luận xôn xao cái gì, hoàn toàn không có để hắn vào trong mắt.

"Xấu xí, chính là người nói phải đem Bản vương chuột rút nhỏ cốt" Hoàng Phong Đại vương hét lớn.

Trư Bát Giới cảm kỳ chính là chịu không được người khác mắng hắn xấu, hắn không hề nghĩ ngợi, trực tiếp huy động Cửu Xi Đình Ba, thân hình như điện chớp, một giây kế tiếp xuất hiện ở Hoàng Phong Đại vương hơi nghiêng.

Nhìn thấy một màn này, Hoàng Phong Đại vương âm thầm tình cảnh, không nghĩ tới cái này xấu xí lớn lên như thế mập mạp, còn có loại tốc độ này, thật là xem người không thể chỉ xem tướng mạo.

Bị Cửu Xi Đình Ba đánh trúng, Hoàng Phong Đại vương lập tức kêu la như sấm, trong đầu nghĩ, cái này Đường Tăng học trò mỗi đều là nhân vật hung ác, xem ra chính diện kịch chiến, là thắng không người này.

Vạn bất đắc dĩ hạ, hắn chỉ có thể lần nữa sử dụng Tam Muội Thần Phong, mà lần này cũng không ra ngoài dự liệu, Trư Bát Giới rất nhanh thua trận, một người một con ngựa cũng bị bắt Hoàng Phong trong động.

Bị sợi dây trời gô, Trư Bát Giới phí sức tránh thoát, lại phát hiện cái này sợi dây bền chắc vô cùng, căn bản không tránh thoát.

"Đường Tăng, người nhìn ta mang cho người ai tới." Đẩy Trư Bát Giới, Hoàng Phong Đại vương tại hắn phía sau vô cùng đắc ý nói.

Trư Bát Giới ngược ngừng bùm mặt, thấp giọng nói: "Sư phụ, ta đây Lão Trư tới cứu người."

Đường Nhạc: "

Tê đại, vốn đang cho là Bát Giới có thể cùng da vàng từ chu toàn một hồi, nhưng này ngược lại tốt, còn không có qua thời gian bao lâu đã bị đánh bại.

"Người đâu, cho Bát Giới mở trời." Đường Nhạc hô lớn.

"Tiểu tuân lệnh." Vừa nói, một tên tiểu yêu vội vàng chạy tới, nhanh chóng cho Bát Giới mở trời.

Thấy như vậy một màn, Hoàng Phong Đại vương mặt đầy mừng bức, thảo đặc biệt sao, cái này Hoàng Phong động rốt cuộc là người nào làm chủ, hắn hiện tại có chút hoài nghi nhân sinh.

"Bản vương đặc biệt sao cho người mở trời à." Hoàng Phong Đại vương hướng về phía tiểu yêu đi lên chính là một cước, không ngừng phát tiết nội tâm lửa giận.

"Người một cái da vàng từ vậy mà như vậy lòng dạ ác độc, ngay cả tay hạ đều không bỏ qua cho." Lúc này, Đường Nhạc giận dữ nói.

Bát Giới bị mở trời sau, lắc người một cái ngã ở Đường Nhạc trước mặt, một cỗ cuồng bạo linh lực từ trong cơ thể nộ bùng nổ tràn ngập ra, hắn chiến ý trong nháy mắt đi đến đỉnh phong.

Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi vào thời khắc này cũng ở đây ẩn tàng, uy áp kinh khủng để cho Hoàng Phong bên trong động một ít tu vi yếu tiểu yêu cả người phát run, sắc mặt tái nhợt, xụi lơ trên đất, trực tiếp mất sức chiến đấu.

"Người lại là Huyền Tiên cảnh cường giả." Hoàng Phong Đại vương theo bản năng lui về phía sau mấy bước, vẻ mặt hoảng sợ nói.

"Ta đây Lão Trư không phát uy, người cho ta là bệnh Trư a." Yêu quái này có Tam Muội Thần Phong nơi tay, coi như Bát Giới bại lộ lá bài tẩy, cũng không nhất định đánh thắng được hẳn.

Ngay cả Tôn Ngộ Không cấp độ kia cường giả đều không làm gì được yêu quái này, chớ đừng nhắc tới hẳn, hiện tại Bát Giới cũng không muốn với Hoàng Phong Quái động thủ, chỉ là muốn hù dọa ở hẳn, sau đó mang theo sự phụ nhân cơ hội chạy trốn.

"Bản vương có Tam Muội Thần Phong nơi tay, người cũng không thấy đánh thắng được ta, người nếu là thức thời, lại tự động rời đi." Có chút kiêng kỵ Trư Bát Giới, Hoàng Phong Đại vương cũng không muốn dẫn đầu xuất thủ, chỉ có thể uyển chuyển cầu hòa.

"Đại vương, ta người lực tổng hợp ra tay, chưa chắc đánh không lại hẳn." Hồ Yêu đột nhiên đứng ra, lời thề son sắt đạo (nói).

Thấy vậy, Hoàng Phong Đại vương được kêu là một cái làm rung động a, không nghĩ tới chính mình ngày thường đối với (đúng) Hồ Yêu Lãnh lòng mi liếc ngang, còn khắp nơi ghim hẳn, nguy cơ của ải khó đầu, người này lại có thể không so đo hiềm khích lúc trước, xem ra chính mình lo lắng là dư thừa.

Chờ chuyện này sau đó, hẳn liền cùng Hồ Yêu cùng chung Đường Tăng thịt, bất kể nói thế nào, người huynh đệ này hẳn nhận định!

Tương tượng luôn là tốt đẹp, sự thật xác nhận tàn khốc.

Hồ Yêu cùng Hoàng Phong Đại vương hai mắt nhìn nhau một cái, chỉ là trong nháy mắt, bằng bạc lĩnh lực từ hai người trong cơ thể bùng nổ, Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ tu vi để cho người không thể kinh thường.

Trư Bát Giới tay cầm Cừu Xi Đinh Ba, âm thầm nuốt nước miếng một cái, tuy nói hẳn tu vi cùng hai cái này yêu quái căn bản không phải là một cấp bậc, có thể nhìn đến hai người như thế dọa người việc làm, bị dọa sợ đến hẳn hai chân mềm nhũn, có gan nghĩ (muốn) rút lui cảm giác.

Bất quá sự phụ ngay tại phía sau hẳn, nếu là hẳn rời đi bây giờ, chẳng phải là để cho sự phụ xem thường

Hồ Yêu lúc này dần dần triển khai thế công, song chương biến hóa móng, hướng về phía Trư Bát Giới xông tới mặt, một bên Hoàng Phong Đại vương cũng không phải ăn chay, thi triển Linh Quyết cũng hướng Trư Bát Giới trào lên đi.

"Thiên Cương Tam Thập Lục Biến, bôi thần Ngự Khí."

Trư Bát Giới nắm được Đường Nhạc bả vai, trong miệng niệm động pháp quyết, trong phút chốc hai người tại chỗ biến mất.

Đang lúc Hồ Yêu hai người nghỉ hoặc lúc, Trư Bát Giới cùng Đường Nhạc thân ảnh lại ra hiện sau lưng bọn họ.

"Điểm nhỏ này trò lừa bịp, có cái gì có thể bán làm." Hoàng Phong Đại vương cười lạnh một tiếng, chọt ra tay.

Ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, Hồ Yêu ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, thân ảnh bạo động, từ phía sau đánh lên Hoàng Phong Đại vương, một chương đem đánh bay.

Trư Bát Giới kinh ngạc một phen sau, biết rõ cơ hội khó được, Hoàng Phong Đại vương đã người bị thương nặng, hẳn huy động Cừu Xi Đinh Ba, một kích toàn lực, một bữa cào đánh trúng hẳn bụng.

Oanh.

Hoàng Phong Đại vương thân thể giống như điều đứt dây, đột nhiên rơi xuống đất, đập ra một cái hố to, ngay sau đó phun ra một ngụm máu tươi.

Mọi người xem xong, nhớ thêm vào kho truyện nha!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Giết Hoàng Phong Quái, thuận lợi lên cấp!

"Hổ Yêu, Bản vương ngày thường không xử bạc với ngươi, ngươi đặc biệt sao vì sao phản bội cho ta." Người bị thương nặng bên dưới, Hắc Sắc Mạn Đà La nhanh chóng ăn mòn hân lực phủ ngũ tạng, Hoàng Phong Đại vương lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Một bãi vết máu màu đen cực kỳ sẫm nhân, Hoàng Phong Đại vương sắc mặt trắng bệch, bộ mặt vặn vẹo, chỉ Hổ Yêu tiếp tục nói: "Ngươi lại dám cho Bản vương hạ độc, ta đặc biệt sao với ngươi liều mạng."

Độc Khí công tâm, để cho hân sức chiến đấu mất một nửa, lúc này hân đã không phải Hổ Yêu đối thủ.

Một bên Hổ Yêu một cước đem hân đạp bay, cười lạnh nói: "Lão Tử sớm đặc biệt sao nhìn ngươi không hợp mắt, nếu không phải kiêng kỵ ngươi kia Tam Muội Thần Phong, ta cần gì phải ẩn nhẫn đến bây giờ."

"Hổ huynh, cái này da vàng từ bây giờ đã không đáng để lo, hay là để cho bản đạo cảm hóa hân đi." Nhìn Hoàng Phong Đại vương thoi thóp, vô cùng thê thảm đáng, Đường Nhạc ngăn lại Hổ Yêu, chậm rãi nói.

Phát tiết xong lửa giận, Hổ Yêu cười gật đầu một cái, đáp lại: "Lần này đa tạ Đường huynh."

"Da vàng từ, ngươi bây giờ giao ra Tam Muội Thần Phong, bản đạo lại tha cho ngươi một cái mạng." Đường Nhạc hơi hí mắt ra, lãnh đạm nói.

Nghe vậy, Hoàng Phong Đại vương ánh mắt lơ lửng không có định, hân biết rõ mình đã là nò hết đà, nếu là hân không theo, nhất định là không thấy được ngày mai thái dương.

Tam Muội Thần Phong nói tới quý trọng, nhưng là đến có lệnh hưởng mới là, suy đi nghĩ lại, Hoàng Phong Đại vương quyết định nhượng bộ.

Lưu được núi xanh có ở đây không buồn không có củi đốt, chờ hân tu vi khôi phục, trở lại tìm Hổ Yêu tính sổ cũng không muộn, đến lúc đó, Đường Tăng thầy trò đã sớm Tây Thiên Thủ Kinh.

"Đường Tăng, lời này là thật" lão đạo đứng dậy, Hoàng Phong Đại vương thấp giọng nói.

"A đi đà phạt, người xuất gia không nói dối, nếu là ngươi không tin bản đạo, hậu quả này ngươi nên rõ ràng, đương nhiên, ngươi bây giờ cũng có thể ý vào Tam Muội Thần Phong cùng ta ba người tranh tài một hồi." Cái này da vàng từ chẳng qua là một hạng người ham sống sợ chết, Đường Nhạc biết rõ hân nhất định sẽ nhượng bộ.

Hoàng Phong Đại vương trong lòng cảm giác nặng nề, hân xác thực dự định sử dụng Tam Muội Thần Phong nhân cơ hội đánh lén, sau đó tìm cơ hội chạy đi, có thể chiếu nhìn trước mắt đến, cơ hội này hiển nhiên không thể thực hiện được.

"Được, Bản vương tin ngươi một lần, đây chính là Tam Muội Thần Phong." Hoàng Phong Đại vương coi như là nhận tài, bất quá là giữ được tánh mạng, cũng không đòi hỏi rất nhiều.

Vừa dứt lời, Hoàng Phong Đại vương hai tay Kết Ấn, một đạo Thanh Quang lóng lánh mà ra, một đầu bản mini ba đầu Thanh Ma Lang trống rỗng xuất hiện, cái này làm cho Đường Nhạc đắm người hít sâu một hơi, về mặt kinh ngạc.

"Đây chính là Tam Muội Thần Phong" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Không sai, Tam Muội Thần Phong đã có linh tính, đây cũng là nó bản thể, ngươi chỉ cần nhỏ lên tinh huyết, nó lại nhận ngươi làm chủ nhân." Đem chính mình tinh huyết xóa đi sau, Hoàng Phong Đại vương lưu luyện giao cho Đường Nhạc.

"Hổ huynh, bản đạo nói lời giữ lời, cái này Tam Muội Thần Phong từ nay về sau, chính là ngươi." Cũng không có nhận qua Tam Muội Thần Phong, Đường Nhạc quay đầu hướng về phía Hổ Yêu khẽ cười nói.

"Thật thật cho ta" Hổ Yêu vui vẻ nói.

"Xem Hổ huynh biểu tình như là không muốn, đã như vậy, bản đạo liền từ chối thì bất kính." Vừa nói, Đường Nhạc làm bộ muốn thu lấy Tam Muội Thần Phong.

Hổ Yêu thấy vậy, vội vàng đoạt lấy Tam Muội Thần Phong, đem đầu lưỡi cắn bẻ, trực tiếp nhỏ máu nhận chủ.

"Đường huynh, bị ta xá một cái." Hổ Yêu làm rung động khóc rờn rờn, không nghĩ tới Đường Nhạc như vậy trượng nghĩa, thật là làm cho người bội phục a.

"Khục khục, cái kia các ngươi trước trò chuyện, Bản vương còn có việc, đi trước."

Nhưng vào lúc này, Hoàng Phong Đại vương xấu hổ cười một tiếng, muốn xoay người rời đi, Đường Nhạc cho Hổ Yêu dùng mắt ra hiệu, người sau chợt lộ ra một đạo Âm U nụ cười.

"Hoàng Phong Đại vương, gấp gấp như vậy rồi đi làm gì, vẫn là lưu lại cùng một chỗ vui a vui a đi." Hồ Yêu thân ảnh chợt lóe, xuất hiện ở Hoàng Phong Đại vương phía trước, ngăn trở hần đường lui.

Đường Nhạc cũng là từng bước ép sát, cùng Bát Giới, Hồ Yêu tạo thành ba người vòng vây, để cho Hoàng Phong Đại vương không đường có thể trốn.

Mất đi Tam Muội Thần Phong hần, đối mặt như vậy uy hiếp, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

"Vui a ngươi tê dại, Đường Tăng, ngươi đặc biệt sao nói không giữ lời, ngươi không phải mới vừa nói người xuất gia không nói dối sao" ba người uy áp kinh khủng để cho Hoàng Phong Đại vương run lấy bầy, trong cơ thể Hắc Sắc Mạn Đà La đã sớm phát tác, để cho hần đau đến không muốn sống.

"Hoàng Phong Quái, có đôi lời kêu binh bất yếm trá, ngươi chẳng lẽ không biết" Hồ Yêu lười nói nhảm với hần, một chương hung hần đánh trúng Hoàng Phong Đại vương ngực, đang lúc hần chuẩn bị một đòn đánh chết lúc, Đường Nhạc đột nhiên ngăn trở.

"Hồ huynh, hay là để cho bản đạo tự mình Độ Hóa hần đi." Đường Nhạc chậm rãi đi tới Hoàng Phong Đại vương trước mặt, Hỗn Độn Âm Dương Châu trống trống xuất hiện, hần mặc niệm pháp quyết, một đạo chói mắt Kim Mang đột nhiên bắn về phía Hoàng Phong Đại vương trên người.

Kinh khủng công kích để cho Hoàng Phong Đại vương không chỗ ẩn núp, trực tiếp bỏ mạng ở 'Âm chi quang. Vắn Sát' cái này một sát chiêu bên dưới.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ Hoàng Phong Quái, đạt được 3000 điểm kinh nghiệm EXP."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp kim đan cảnh đình phong."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được Thần Hành Động Tẩu Phù."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Kim đan cảnh đình phong

Kinh nghiệm: 995 0/ 900 0

Hoàng Phong Linh, trạm bầu trời màu lam trên, Tôn Ngộ Không mang theo Linh Cát Bồ Tát chính đẳng vân giá vũ nhanh chóng chạy tới Hoàng Phong động.

"Đại Thánh, ngươi yên tâm, cái này Hoàng Phong Quái liền giao cho bốn tọa, cái này Định Phong Đan cùng phi long bảo Trượng chính là chế phục yêu quái kia." Linh Cát Bồ Tát lời thề son sắt đạo (nói).

"Kia ta đây Lão Tôn trước hết cảm ơn Linh Cát Bồ Tát." Lo lắng sự phụ an nguy, Tôn Ngộ Không đi tới tiểu Tu Di Sơn, đem Hoàng Phong Linh gấp phải phiền toái nói cho Linh Cát Bồ Tát, người sau cũng không từ chối, đi theo Tôn Ngộ Không cùng nhau chạy tới, chuẩn bị chế phục kia Hoàng Phong Quái.

Hai người tới Hoàng Phong động, lúc này cửa đóng chặt, Tôn Ngộ Không không nói hai lời, tay cầm Kim Cô Bổng trực tiếp đem cửa hang đập nát bét.

"Oanh, ta đây Lão Tôn lại tới, các ngươi dám này yêu quái còn không mau tới nhận lấy cái chết." Tôn Ngộ Không lớn tiếng thách thức đạo (nói).

Bên trong động, Đường Nhạc lên cấp kim đan cảnh đình phong, cái này làm cho hần mừng rỡ như điên, cái này muốn tìm một thời gian ăn vào sáu văn Tiên Đào, là có thể nhất cử đột phá kim đan cảnh, thành công lên cấp Xuất Khiếu Cảnh.

"Ngộ Không, cái này Hoàng Phong Quái đã bị sự phụ cảm hóa." Nghe Ngộ Không tiếng âm i, Đường Nhạc liền vội vàng rời đi Động Phủ, hướng về phía đằng đằng sát khí Ngộ Không nói.

Hồ Yêu lúc này đem Hoàng Phong Đại vương bản thể Hoàng Mao chuột, ném ở trước mắt mọi người.

"Đại Thánh, kia Hoàng Phong Quái ở chỗ nào, bốn tọa phi long bảo Trượng đã chuẩn bị ổn thỏa, chỉ cần yêu quái kia dám hiện thân, nhất định có thể hàng phục hần." Linh Cát Bồ Tát rơi vào Ngộ Không bên người, khắp nơi nhìn ra xa muốn tìm Hoàng Phong Quái tung tích.

"A di đà phật, bản đạo gặp qua Linh Cát Bồ Tát." Đường Nhạc cung kính sau khi hành lễ, lên tiếng giải thích: "Kia Hoàng Phong Quái đã chết, thật là ngưng ngừng, để cho Linh Cát Bồ Tát một chuyến tay không."

Linh Cát Bồ Tát: "

"Hầu ca, cái này Hoàng Mao chuột chính là kia Hoàng Phong Quái." Trư Bát Giới chỉ khí tức hoàn toàn không có Hoàng Mao chuột, nhắc nhở.

"Ai, kia Hoàng Phong Quái vốn là tu luyện đạo (nói) con chuột, bởi vì ăn trộm đèn lưu ly tinh du, sợ bị lũng bắt, lúc này mới chạy đến Hoàng Phong Lĩnh gây sóng gió, bản tọa nhiệm vụ chính là phụ trách lũng bắt Hoàng Phong Quái đi gặp Như Lai định tội, nhưng hôm nay ngược lại tốt, cái này Hoàng Phong Quái vừa chết, ngay cả bản tọa cũng phải bị trừng phạt a."

Linh Cát Bồ Tát không nghĩ tới sự tình lấy trình độ như vậy, chỉ có thể về mặt đưa đám than thở đạo (nói).

Tác giả quân hướng mọi người nói lời xin lỗi, vốn là Hoàng Phong Quái cái này một khó khăn, ta kế hoạch bốn chương liền viết xong, nhưng là bây giờ đặc biệt sao viết chương 7, quả thật có chút dài dòng, không hy vọng mọi người tha thứ! Đến tiếp sau này ta khẳng định tăng nhanh tiết tấu, chương sau, Sa Tăng ra sân!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Giải quyết phiền toái, bình nguyên chịu tội!

"Linh Cát Bồ Tát, bản đạo ngược lại có nhất kế, có thể cho ngươi không chịu trừng phạt." Đường Nhạc mở miệng nói.

"Ồ nói nghe một chút" nghe lời này, Linh Cát Bồ Tát đột nhiên hai mắt tỏa sáng.

"Cái này Hoàng Phong Quái đang tu luyện lúc, không cẩn thận tẩu hỏa nhập ma, không còn sống lâu nữa, ở lúc sắp chết hán liền đem Tam Muội Thần Phong truyền thụ cho Hồ Yêu, không biết thuyết pháp này có được hay không" Đường Nhạc cười nhạt nói.

Linh Cát Bồ Tát chân mày nhíu chặt, cái biện pháp này xác thực đi thông, có thể đến Phật Tổ trước mặt, nói xuống không tác dụng, nếu là mang theo Hồ Yêu, để cho hán làm người chứng, như vậy sự kiện Phật Tổ nhất định sẽ không trách tội vào chính mình.

"Đa tạ Huyền Trang chủ ý, bất quá bản tọa cần mang theo Hồ Yêu cùng nhau đi tới Tây Thiên, ra mắt Ngã Phật Như Lai." Linh Cát Bồ Tát đưa mắt về phía Hồ Yêu, hán là như vậy lo lắng người sau không muốn đi theo hán đi.

"Hồ huynh, ngươi theo Linh Cát Bồ Tát đi một chuyến đi, muốn là vận khí tốt, nói không chừng có thể bị Phật Tổ coi trọng, ngược lúc ngươi coi như một bước lên trời, bực này cơ duyên ngươi có thể cần phải nắm chắc." Hồ Yêu có được Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ tu vi, bây giờ lại nắm giữ Tam Muội Thần Phong, coi như là đối mặt Bất Hủ cảnh cường giả cũng có sức đánh một trận.

Nếu là hán bị Phật Tổ coi trọng, cho hán càng cao thâm hơn công pháp tu luyện, ngày sau tiến hóa thành Thần Thú cũng nói không cho phép a.

Do dự một chút, Hồ Yêu cắn răng một cái, thống khoái đạo (nói): "Tiểu nguyên ý theo Linh Cát Bồ Tát ra mắt Phật Tổ."

Nói xong, Linh Cát Bồ Tát liền dẫn Hồ Yêu đằng vân giá vũ, biến mất ở chân trời!

"Đường huynh, ta gọi là hồ tiểu Thiên, chúng ta hữu duyên gặp lại."

Từ chân trời truyền tới một đạo vang vọng trời đất thanh âm, Đường Nhạc sau khi nghe, khóe miệng phát qua một nụ cười, "Hy vọng sẽ có một ngày như vậy đi!"

Đường Nhạc cũng không biết, ngày sau hồ tiểu Thiên thăng quan tiến chức nhanh chóng, ở Tây Thiên giới có được cực cao vị trí, mà khi đó, hồ tiểu Thiên lại chỉ có một huynh đệ, đó chính là Đường Nhạc!

"Sur phụ, những thứ này tiểu yêu làm sao bây giờ, y theo ta đây Lão Trư y tứ, không bằng giết đi."

Hoàng Phong bên trong động tiểu yêu lẫn nhau rúc vào với nhau, trong mắt mang theo nước mắt, nhìn thật đáng thương.

Đường Nhạc có chút không đành lòng, lại lắc đầu một cái, nói: "Vật cạnh thiên trạch, Thích Giả Sinh Tồn, chúng ta không thể tận lực đi phá hoại ở đây

pháp tắc."

"Nghe sư phụ buổi nói chuyện, thắng được đọc sách mười năm a, ta đây Lão Trư minh bạch." Gật đầu một cái, Trư Bát Giới hướng về phía tiểu yêu hồ lớn: "Niệm tình các người tu luyện không dễ, lại tha các người một mạng."

Thầy trò ba người vượt qua Hoàng Phong Lĩnh, tiếp tục Tây Hành đi đường, trên đường tìm không ít trái cây rừng, để cho ba người miễn cưỡng lót dạ.

Vô biên vô hạn bình nguyên, rộng lớn Vô Ngân, giống như một cái to lớn vô cùng màu xanh đậm đại Phi Thúy vòng tròn, mênh mông mênh mông, khí phách khiếp người.

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, Bát Giới gánh gánh, Ngô Không ở phía trước dò đường, cứ như vậy đi ở liên miên không dứt, bát ngát mà yên tĩnh trên bình nguyên, ngày lại một ngày, tháng phục một tháng.

Bất tri bất giác, thầy trò ba người đã đi hơn ba tháng, thời tiết càng ngày càng nóng, chính thức bước vào mùa hè nóng bức nóng bức mùa hè.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư không nhúc nhích, đây cũng quá nóng." Trư Bát Giới đầu đầy mồ hôi, ừng ực ừng ực uống nước xong trong bầu nước, buông mình ngã xuống đất, nói cái gì cũng không chịu lại đi.

Giống vậy, Đường Nhạc cười ở trên lưng ngựa, mặc đơn bạc đồ lót, mồ hôi đã sớm thấm ướt áo quần hần, sớm đi tiếp như vậy, nếu là không tìm được nguồn nước, rất có thể bởi vì cảm nắng, bị lạc ở mênh mông bát ngát trong thảo nguyên.

"Vậy thì nghỉ ngơi một chút đi." Đường Nhạc không có chịu uống chính mình bình nước bên trong nước, mà là cho Bạch Long Mã.

Nóng bóng thái dương như lửa cầu một dạng thiêu nướng đại địa, không khí oi bức, mặt đất hơi nóng cuộn cuộn, khiến người ta cảm thấy hít thở không thông.

Không có nước tài nguyên dưới tình huống, Đường Nhạc uể oải nằm ở trên cỏ, lúc này đã khô miệng khô lưỡi, cảm giác cổ họng muốn bốc lửa.

"Sư phụ, ta chạy nhanh, nếu không thì ta đi phụ cận tìm một chút, nhìn một chút có hay không hồ con sông." Thấy Đường Nhạc tinh thần uể oải, thờ ơ vô tình bộ dáng, Tiểu Bạch Long cảm thấy vô cùng thương tiếc.

"Không không cần, tiết kiệm chút khí lực đi, nếu là phụ cận có nguồn nước, Ngô Không đã sớm trở lại." Đây cũng nhanh hai giờ, Ngô Không vẫn chưa về, cái này nói rõ Ngô Không không có tìm được nguồn nước, đã đi xa hơn địa phương.

"Thảo đặc biệt sao, cái này ma quỷ thời tiết, này cũng một tháng, còn không trời mưa." Tiểu Bạch Long cảm phẫn đáp vó ngựa, oán giận nói.

"Sư phụ, người nếu là không kiên trì nổi, liền đem liền uống chút ta đây Lão Trư nước tiểu đi." Bát Giới lau trên trán mồ hôi, đột nhiên đề nghị đạo (nói).

"Uống người tê dại, bản đạo chính là chết khát, cũng quả quyết không biết uống đi tiểu." Đường Nhạc dùng cả sa ngăn ở trên đầu, tránh cho ánh mặt trời bạo chiếu, như vậy còn có thể giảm bớt bốc hơi người đường khí trong cơ thể.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, sắc trời dần dần trở tối, đảo mắt đã trời tối.

Đường Nhạc cùng Bát Giới, Tiểu Bạch Long cứ như vậy lẳng lặng đợi tại chỗ chờ chết, bọn họ đã không muốn giây giũa.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn trở lại." Tôn Ngô Không đánh Cầm Đầu Vân, từ xa xô chân trời bay vút đến Đường Nhạc trước mặt.

"Hầu ca người rốt cuộc trở lại, đây là ta đây Lão Trư cho người lưu vị trí, chúng ta chính là ở đây ngoan ngoan chờ chết liền có thể." Trư Bát Giới lười biếng nằm ở trên cỏ, chỉ một bên rảnh vị trí, chậm rãi nói.

"Người một cái ngốc tử, khác (đùng) tự giận mình như vậy có được hay không, ta đây Lão Tôn tìm tới nguồn nước." Vừa nói, Ngô Không từ bên hông gỡ xuống ba cái bình nước, đem bên trong hai cái giao cho Đường Nhạc cùng Bát Giới.

Mà Tôn Ngô Không nắm bình nước đi tới Tiểu Bạch Long trước mặt, động tác thuần thục cho hắn ăn uống nước.

"Ngô Không, người vì sao lâu như vậy mới trở về" Đường Nhạc uống một hớp nước, sắc mặt tốt hơn nhiều, dựa theo hắn tính toán, cái này Lưu Sa Hà hẳn ngay tại phía trước, nước này nguyên chắc hẳn chính là Ngô Không ở nơi nào lấy được.

"Điều này cũng không có thể quái ta đây Lão Tôn, cái này phương viên mấy trăm dặm ta đều chuyển biến, dĩ nhiên không tìm được nguồn nước, sau đó ta đây Lão Tôn cùng nhau đi tây, đi thẳng mấy trăm dặm, mới phát hiện một con sông lớn." Tôn Ngô Không buông tay một cái, bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc khẳng định chính mình suy đoán, đi ra mảnh này Hoang Nguyên, chính là Lưu Sa Hà.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại tự ra phát." Đứng lên sau, Đường Nhạc đi tới Bạch Long Mã bên người, quả quyết đạo (nói).

Chờ Đường Nhạc cười Bạch Long Mã sau khi rời đi, Bát Giới chậm rãi công lên hành lý, ai oán đạo (nói): "Gấp làm gì a, lại không thể chờ đến trời sáng đang đuổi đường à."

"Được, sư phụ cũng là muốn mau rời đi địa phương quỷ quái này, nhin thêm một chút đi." Ngô Không vỗ vỗ Bát Giới bụng, khuyên.

Cứ như vậy, thầy trò ba người mỗi đêm ngày đuổi ba ngày đường, rốt cuộc, ở nơi này một ngày sáng sớm, đi tới một cái rộng rãi sông lớn bên bờ.

Nước sông dòng nước xiết, sóng lớn ngút trời, nhìn rất là kinh hiểm, để cho người không nhìn được lùi bước, không dám tùy tiện liên quan đến này sông.

Phóng tầm mắt nhìn tới, con sông này có chừng tám trăm dặm rộng, dài mấy ngàn dặm, đây đối với Bát Giới cùng Ngô Không ngược lại một đĩa đồ ăn, có thể Đường Nhạc sẽ không đành vân giả vũ, cái này ngược lại có chút gặp khó khăn.

"Sư phụ, ở đây cũng không có thuyền, muốn đi thuyền qua sông hiển nhiên là không có khả năng, nếu không thì ta đây Lão Tôn công lấy sau lưng người bay qua" quan sát bốn phía một cái, Tôn Ngô Không trêu ghẹo nói.

"Biện pháp này không thể thực hiện, vẫn là lại nghĩ một chút biện pháp đi." Đường Nhạc lắc đầu nói.

"Ta nói ngốc tử, người Thủy Tinh tốt như vậy, người trực tiếp công lấy sau lưng sư phụ lợi qua đi chứ." Suy đi nghĩ lại, Tôn Ngô Không cảm thấy biện pháp này có thể lấy.

Nghe lời này một cái, Trư Bát Giới nhất thời tức giận, tức miệng mắng to: "Người lần này Ôn hầu tử, thật là biết nghĩ biện pháp, người đặc biệt sao nghĩ (muốn) một chết ta đây Lão Trư a."

"Ngô Không, người xem." Đường Nhạc chỉ bên bờ cách đó không xa một tòa bia đá, lên tiếng nói.

Sau đó còn có một canh.

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54: Lưu Sa Hà hiện, đại chiến Thủy Quái!

Tôn Ngô Không đi tới bia đá trước mặt, chỉ thấy phía trên có thể thấy rõ ràng ba chữ to 'Lưu Sa Hà '. Bia đá bên cạnh còn có khắc một hàng chữ nhỏ '800 Lưu Sa giới, 3000 Nhược Thủy sâu, long ngồng phiêu không tương, hoa lau định đáy chìm.'

"Ha ha, hôm nay có thể ăn no một bữa, các người còn không mau mau thúc thủ chịu trời."

Đang lúc ba người đang nghiên cứu như thế nào qua sông lúc, bỗng nhiên từ Lưu Sa Hà chui ra một tên yêu quái, chỉ thấy người này diện mục dữ tợn, khoác một thân bào, mái tóc màu đỏ rực giống như sư tử rối bù, một lần chuông đồng như vậy con mắt trùng với trâu một dạng, cổ còn treo móc một vòng đầu khô lâu, nhìn cực kỳ khiếp người.

Yêu quái này nắm một thanh Nguyệt Nha Sạn, không nói hai lời, hướng về phía Đường Nhạc đám người tàn bạo mà tới.

"Mẹ con chim, chính là Thủy Quái, cũng dám ở ta đây Lão Trư trước mặt càn rỡ." Bát Giới nhất thời liền hỏa, nhặt lên Cửu Xi Đình Ba hướng về phía Thủy Quái tiến lên.

"Sư phụ, ở đây nguy hiểm." Vừa nói, Tôn Ngô Không lại hộ tống Đường Nhạc đi tới một nơi an toàn địa phương.

Mà lưu sa trong sông, Trư Bát Giới cùng Thủy Quái hai người giao chiến kịch liệt, ai cũng không làm gì được người nào, nước kia quái kinh ngạc một phen, không nghĩ tới cái này đầu mập tai to xấu xí, chiến lực vậy mà cùng hán bắt phân cao thấp, xem ra cũng là một đối thủ khó dây dưa.

"Mẹ, người rút cuộc là người nào, Lão Từ không đánh hạ người vô danh." Thủy Quái có chút lực chống đỡ hết nổi, lại dừng tay hỏi Bát Giới thân phận.

"Người đặc biệt sao vênh tai nghe cho kỹ, nói ra ta đây Lão Trư tên sợ là sợ người giết mình, ta chính là Thiên Đình khổng chế một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái." Trư Bát Giới tay cầm Cửu Xi Đình Ba, chân đạp ở nước sông trên, thật là ngang ngược nói.

Vốn tưởng rằng nói ra tên, nước này quái sẽ dùng tay, nhưng ai biết, nước kia quái trực tiếp trở mặt, tức miệng mắng to: "Tê đại, Lão Tử từng gặp Thiên Bồng Nguyên Soái một mặt, hần cũng không phải là lớn lên người như vậy xấu dạng, người đặc biệt nói gì nói mò cũng không đã thảo cáo."

"Bát Giới, chớ cùng nước này quái chơi đùa, ta người cùng liên thủ, nhanh chóng giải quyết hần." Ngộ Không chạy tới sau, từ trong tai lấy ra Kim Cô Bổng, không chút do dự đánh phía Thủy Quái.

Ánh sáng màu vàng điên cuồng trào lên, bång bạc linh lực hội tụ ở Kim Cô Bổng bên trên, giống như Nộ Long giống nhau gầm thét mà ra, lực lượng kinh khủng để cho Thủy Quái liên tiếp lui mấy chục bước, mới vừa rồi cường ép tiếp, để cho hần có chút không chịu nổi.

Cái này một cái đầu heo quái cũng đã đủ phiền, hiện tại lại xuất hiện một cái Hàu Yêu, cái này giờ ả!

"Ta và các người liều mạng." Thủy Quái giận tím mặt, hần cảm giác mình uy nghiêm đạt được khiêu khích, cuồng bạo linh lực từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra, đáng sợ kinh phong để cho hần áo khoác chít chít vang dội.

Trong hư không, Thủy Quái huy động ác liệt vô cùng Nguyệt Nha Sạn đột ngột xé không gian, ngay sau đó không gian dần dần có chút vặn vẹo, Nguyệt Nha Sạn nhanh như thiểm điện như vậy nhắm phía Bát Giới.

"Phanh."

Tiếng kim loại vang vọng đất trời.

Hai cỗ năng lượng kinh khủng đụng vào nhau, mặt trần có thể thấy bị Âu đông từng tầng một khuếch tán ra, cái này làm cho Lư Sa Hà nước sông không ngừng nổi mạnh, văng lên nước sông có vài chục trượng cao.

Tôn Ngộ Không không nghĩ tới nước này quái tu vi vậy mà bước vào Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, chỉ dựa vào Bát Giới một người, khẳng định hàng phục không nước này quái, việc cần kíp trước mắt, Tôn Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, mặt không chút thay đổi đột nhiên đánh ra Nhất Quyền, một quyền này giống như lời đình vạch qua chân trời một dạng để cho Thủy Quái ứng phó không kịp, trực tiếp bị đánh trúng trong ngực.

Sau đó Thủy Quái thân ảnh bị đánh bay tầm hơn mười trượng, lòng bàn chân ở nước sông bên trên ngay cả đập mấy chục bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình, lúc này sắc mặt hần âm trầm, có gan muốn chửi má nó xung động.

Từ mới vừa rồi giao thủ ngắn ngủi đến xem, hai người này đều là Huyền Tiên cảnh cao thủ, mà còn tu vi so với hần chỉ cao chớ không thấp hơn, trong đó, cái này Hàu Yêu tu vi rất có thể đi đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, nếu không không thể nào một chiêu đem chính mình đánh bay.

Nhìn ra được, cái này Hàu Yêu cũng không có sử xuất toàn lực, hần là hạ thủ lưu tình, nếu không chỉ dựa vào một chiêu này, hần đã người bị thương nặng.

Thảo đặc biệt sao, cái này Lư Sa Hà lúc nào tới như vậy hai vị sát tinh.

Cân nhắc một phen, Thủy Quái quyết định rút lui trước, đánh tiếp nữa, hần khẳng định thua thiệt, đối mặt hai vị Huyền Tiên cảnh cường giả, cái này làm cho hần áp lực rất lớn.

Cũng may cái này Lư Sa Hà là hần địa bàn, đây nếu là ở trên đất bằng, hần hôm nay vẫn thật là đến giao phó ở nơi này trong tay hai người.

"Ở trên mặt nước, coi như các người lợi hại, có bản lĩnh, tới dưới nước đánh." Hô to một tiếng, Thủy Quái thân thể trực tiếp chìm vào đáy nước.

Thấy như vậy một màn, Tôn Ngộ Không thờ dài một tiếng, nước này quái cũng quá không lịch sự đánh, lại nhận tưng.

Tôn Ngộ Không Thủy Tinh rất kém cỏi, nếu là ở dưới nước, vẫn thật là không đánh lại nước này quái, một điểm này hần phải thừa nhận.

"Hầu ca, đều là người sai, vốn là ta cùng với nước kia quái giao chiến chính vui mừng, nếu không phải người tùy tiện ra tay dọa chạy hần, không ra bách thập hiệp, ta nhất định có thể thủ thắng cùng hần." Trư Bát Giới vênh miệng, oán giận nói.

"Tĩnh, hàng phục nước này quái, cũng không gấp vào cái này nhất thời, đi về trước đi." Nói xong, Tôn Ngộ Không cùng Bát Giới lại trở lại Đường Nhạc bên người, đơn giản tự thuật giao chiến quá trình.

"Ngộ Không, ý người là, nước này quái tu vi ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ" cấp độ kia cường giả đủ rồi phiền thủ vi vân phúc thủ vi vũ, bễ tan thành núi sông Đại Năng, Đường Nhạc vốn tưởng rằng cái này Sa Tăng tu vi có ở đây không mục nát cánh, bây giờ xem ra, ngược lại chính mình đánh giá thấp hần.

"Không sai, coi như là ta cùng với Bát Giới cùng liên thủ, vẫn là tùy tiện bị hần chạy thoát." Tôn Ngộ Không cũng không nghĩ tới đây Thủy Quái khó giải quyết như vậy, hần vẫn là lần đầu tiên gặp Huyền Tiên cảnh yêu quái.

"Đều do Hầu ca chỉ vì cái lợi trước mắt, sót ruột hàng phục nước kia quái, mới để cho hần nhân cơ hội trốn, lần này ngược lại tốt, nước kia quái biết rõ không đánh lại được chúng ta hai, cho nên núp ở dưới nước không chịu đi ra." Trư Bát Giới đem hết thấy trách nhiệm đều đẩy tới Ngộ Không trên người, đem chính mình quảng đến không còn một mống.

Đường Nhạc cũng không có trách cứ Ngộ Không, suy nghĩ một chút, ngay sau đó nói: "Dưới mắt muốn thuận lợi qua sông, chỉ có thể hàng phục nước kia quái, chúng ta đầu tiên muốn nghĩ biện pháp, đem nước kia quái dẫn lên bờ tới."

"Sự phụ nói không tẻ, ngốc tử, ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì, nhanh xuống nước tìm yêu quái kia đi." Ngộ Không tán thành Đường Nhạc cách nói, vì vậy phân phó Bát Giới, để cho hắn đi dẫn dụ Thủy Quái, đem dẫn lên bờ đến, đến lúc đó chính mình sẽ xuất thủ.

"Ngươi một cái Tao Ôn hầu tử, dựa vào cái gì xuất lực không có kết quả tốt chuyện, đều giao cho ta đây Lão Trư." Trư Bát Giới bắt mẫn nói.

"Ngươi cũng không phải không biết, ta đây Lão Tôn Thủy Tỉn kém, ngươi đã từng nhưng là khổng chế Thiên Đình một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, nước này tính tự nhiên không thể chế, ta đây Lão Tôn đánh tâm lý bội phục." Thấy Bát Giới không đồng ý, Tôn Ngộ Không lại không ngừng tán dương hắn.

Quả nhiên, Bát Giới đối với (đúng) Ngộ Không mà nói, rất là hưởng thụ, "Hầu ca, ngươi nói lời này ta đây Lão Trư nguyện ý nghe, chờ đi, ta đây Lão Trư cái này xuống nước, tìm nước kia quái một mình đấu."

Lưu Sa Hà, hơn ba ngàn mét sâu bên trong, một cái to lớn sò biển bên trong, Thủy Quái nằm ở trên giường, ăn trái cây, đi qua mới vừa rồi đánh một trận, để cho hắn hơi bị chút thương, trong đầu nghĩ, hai người kia mặc dù bản lĩnh cao siêu, có thể trong nước, chưa chắc là đối thủ của hắn.

Hy vọng hai người kia tự biết mình, không nữa trêu chọc chính mình!

"Đáng chết Thủy Quái, có phải hay không sợ ta đây Lão Trư, có bản lĩnh tự ra tới." Đi tới dưới nước, Bát Giới khắp nơi nhìn ra xa, nửa ngày không tìm được yêu quái kia hành cung, hắn thiên toán vạn toán, cũng sẽ không biết Thủy Quái ngụ ở sò biển bên trong.

Có phiếu đề cử phiên toái đầu một tám đi, ngày mai canh tư, nói được là làm được!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Dưới nước giao chiến, các hiền bản lĩnh!

Thủy Quái không thể nhịn được nữa, tay cầm Nguyệt Nha Sạn, hung tợn đi tới Bát Giới trước mặt, "Đầu heo quái, Lão Trư cùng ngươi không thù không oán, ngươi cũng không nên ở không đi gây sự."

Phía sau truyền tới Thủy Quái thanh âm, Bát Giới liền vội vàng xoay người, đáp lại: "Ngươi đặc biệt sao còn dám nói không thù không oán, vậy ngươi vì sao ngăn trở thầy trò chúng ta ba người qua sông."

"Ngươi một cái đầu heo quái, xấu xí không nói, còn đặc biệt sao nói nhảm lên thiên." Thủy Quái không thèm để ý Bát Giới, ánh mắt đem phong tỏa, khỏe miệng chậm rãi vén lên một vòng chàm chọc độ cong, rồi sau đó, thân hình hắn động một cái, quăng lên Nguyệt Nha Sạn, đối với (đúng) Bát Giới bạo vút đi.

Oanh.

Bát Giới cũng không phải hạng người bình thường, Cửu Xi Đình Ba cùng Nguyệt Nha Sạn đụng vào nhau, nhất thời, giống như Nộ Long như vậy nước gợn mang theo giả bạng bạc linh lực hướng bốn phía khuếch tán, trong nước một ít sinh vật bị liên lụy, trực tiếp mệnh tang tại chỗ.

"Đầu heo quái, ngươi thật sự cho rằng Lão Trư không làm gì được ngươi sao." Bị kích khởi lửa giận trong lòng, Thủy Quái ánh mắt lạnh lẽo, sắc mặt dữ tợn, hướng về phía Bát Giới hô lớn.

"Thảo đặc biệt sao, có bản lĩnh liền chơi chết ta đây Lão Trư." Bát Giới không cam lòng yếu thế nói.

Bạch!

Trong nháy mắt, phẳng phai thời gian ngừng lại, chỉ thấy Thủy Quái thân hình trong nước không ngừng lên cao, ước chừng cách mặt đất chừng ba thước, mới chậm rãi dừng lại, linh lực kinh khủng từ trong cơ thể nó bùng nổ, ở chung quanh không ngừng quanh quẩn, hắn chiến ý giờ phút này cũng đi đến đỉnh phong.

Bát Giới trợn mắt hốc mồm ngẩng đầu nhìn trước mắt một màn, trong đầu nghĩ, nước này quái khẳng định dự định đánh nhanh thắng nhanh, chuẩn bị thi triển cái gì tuyệt chiêu, tề đại, liền Thủy Quái có tuyệt chiêu, hắc Lão Trư cũng chưa có tuyệt chiêu

Bị nước gọn kéo theo, Thủy Quái tóc đỏ phiêu động, hắc trên cao nhìn xuống nhìn Bát Giới, trên khuôn mặt nụ cười, hơi có chút cao thâm mạt trắc.

Thu hồi Cửu Xi Đình Ba, Bát Giới theo bản năng lui về phía sau mấy bước, kéo dài khoảng cách, ánh mắt tràn đầy mấy phần kiên nghị, hai tay Kết Ấn, bàn bạc linh lực màu xanh lam giống như Nộ Hải một dạng không ngừng trào lên, cơ hồ cũng trong lúc đó, thả ra lực lượng cuồng bạo, xem điệu bộ này tựa hồ muốn thi triển cái gì cao cấp Linh Quyết.

Hiện nay đến xem, từ linh lực hùng hồn trình độ, có thể đoán được Bát Giới muốn cường hãn hơn Thủy Quái rất nhiều, Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cùng Huyền Tiên cảnh trung kỳ, mặc dù chỉ là chỉ kém Tiểu Tiêu Nhất giai, có thể song phương thực lực chính là có khác biệt trời vực.

Đi đến loại cấp bậc đó, Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả hoàn toàn có thể đồng thời đối phó mười mấy tên Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, đây cũng chính là vì cái gì năm đó Tôn Ngộ Không có thể chỉ dựa vào sức một mình, cứng rắn hãn toàn bộ Thiên Đình nguyên nhân chủ yếu.

Hai cổ đáng sợ linh lực uy áp, nhanh chóng bao phủ đáy sông, để cho nước ấm độ không khỏi hạ xuống rất nhiều.

Thủy Quái ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Bát Giới, đem Nguyệt Nha Sạn thu hồi, chợt bắt Thủ Ấn, trong phút chốc, mệnh môn linh lực nhất thời cuốn mà ra.

Trong nước chói mắt quang ảnh, trực tiếp phong tỏa Bát Giới, để cho không chỗ tránh.

"Cực Linh Diệu Thiên ấn."

Vừa dứt lời, tia sáng chói mắt từ Thủy Quái trong cơ thể bạo dũng mà ra, giống như Diệu Nhật như vậy sáng chói.

Năng lượng kinh khủng hướng về phía Bát Giới tàn bạo đi!

Trong lúc nguy cấp, Bát Giới cười lạnh một tiếng, chuẩn bị chính diện tiếp hạ một chiêu này.

"Vạn cổ mắt đi chi, chỉ một cái Phá Thương Khung."

Theo Bát Giới ngón tay bỗng dừng một chút, sông nước này phảng phất vào lúc này nhộn nhạo lên từng con sóng gọn, một cây giống như Kinh Thiên Chi Trụ giống nhau to chỉ, mang theo xé chân trời giống nhau uy lực đáng sợ, hướng về phía Thủy Quái uy nghiêm đi.

Oanh.

Cuốn cuộn sát phạt, cuốn đáy sông chu vi mười mấy dặm, vô số sinh vật bị trong nháy mắt giết chết.

Kinh khủng sóng trùng kích ly biệt hướng về phía Bát Giới cùng Thủy Quái tiến lên, hai người theo bản năng muốn tránh né, lấy bọn họ hiện nay tu vi, muốn chọi cứng hạ, hiển nhiên hội người bị thương nặng.

Phốc.

Bát Giới dẫn đầu phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bị vô hình trung lực lượng đánh ra vài trăm thước.

Bên kia, Thủy Quái trực tiếp từ đáy sông bị cỗ lực lượng kia đỉnh ra mặt sông.

"Khục khục, nước này quái thật đặc biệt này lợi hại." Khí tức vững vàng sau, Bát Giới ho nhẹ mấy tiếng, cũng theo Thủy Quái lao ra mặt nước.

Hai người đánh tiếp nữa chỉ có thể lưỡng bại câu thương, Bát Giới đột nhiên nghĩ tới Hắc ca dẫn dò hắc mà nói, cho nên chuẩn bị giả vờ thua Thủy Quái mấy chiêu, sau đó đem dẫn lên bờ đi.

Buổi trưa ánh mặt trời, thẳng đứng chiếu sáng ở trên mặt nước, Lưu Sa Hà kia hiện lên rung động làm sáng tỏ mặt nước lóng lánh cá chép như vậy hào quang.

"Đầu heo quái, ngươi đặc biệt sao còn muốn đánh xuống sao?" Thủy Quái sắc mặt trắng bệch, phát hiện người vừa tới không tha thứ, cái này làm cho hắc vồ cũng khó chịu, lấy hai người bọn họ hiện tại tình trạng, coi như đánh tới trời tối cũng chia không ra thắng bại.

"Mẹ, đầu đánh tới mức này, ta đây Lão Trư há có thể từ bỏ ý đồ." Bát Giới hướng trên tay nhỏ mấy bãi nước miếng, lần nữa cho gọi ra Cửu Xi Đình Ba, xem như vậy là dự định với Thủy Quái sáng khoát một trận chiến.

Nghe vậy, Thủy Quái có chút nhận tưng, trong đầu nghĩ, nếu cứng rắn không được, vậy chỉ có thể tới mềm.

"Đầu heo quái a, ta ngươi cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết, không bằng như vậy, ta đưa ngươi một cái Mỹ Nhân Ngư, ngươi lúc đó thói lui như thế nào" Thủy Quái nhìn Bát Giới về mặt hèn mọn đáng ghét, liền biết người này khẳng định háo sắc.

"Mỹ Mỹ Nhân Ngư" Bát Giới xoa xoa trong ngực, dùng đầu lưỡi liếm liếm môi, tựa hồ có hơi động tâm.

"Đúng vậy, mỹ nhân kia cá nhưng là tương đối đẹp đẽ, chắc chắn, đáng về kia nhưng là trong một vụn không có một cực phẩm a." Nhìn người này mặt đầy trư ca bộ dáng, Thủy Quái cười dâm đãng nói.

Bát Giới chảy nước miếng, âm thầm nuốt nước miếng một cái, ngay tại hần chuẩn bị thỏa hiệp lúc, đột nhiên nghĩ tới Hào ca dặn dò, mà còn nhiệm vụ bọn họ là Tây Thiên Thủ Kinh, tuyệt không có thể ở này trễ nãi thời gian, hần còn vội vã thấy Thường Nga Tiên Từ đây.

"Mẹ hần con chim, người nước này quái thiếu đặc biệt sao tà thuyết mê hoặc người khác, xem bỏ cào." Mắng to một tiếng, Bát Giới tay cầm Cửu Xi Đình Ba, hướng về phía Thủy Quái khí thế hùng hăng tiến lên.

Không nghĩ tới heo này đầu ca định lực mạnh như vậy, đây cũng là để cho Thủy Quái coi trọng một chút.

Hai người chiến bất phân cao thấp, Bát Giới giả vờ thua hần mấy chiêu, vội vàng xoay người, hướng về phía bên bờ bay qua.

Heo này đầu quái đã thể lực không biết, bây giờ đã chạy trốn chết, Thủy Quái đương nhiên sẽ không bỏ qua cho cái này một cơ hội, ngay sau đó quăng lên Nguyệt Nha Sạn, đuổi theo.

Bên bờ sông, Ngộ Không đứng ở Đường Nhạc bên người, các loại (chờ) nửa ngày, cái này ngược từ cuối cùng là đem Thủy Quái đưa tới.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn đi giúp Bát Giới giúp một tay." Ngộ Không quay đầu hướng về phía Đường Nhạc nói.

"Ừ, đánh nhanh thắng nhanh." Đường Nhạc gật đầu đáp ứng nói.

Ngộ Không cùng Bát Giới đi vây công Thủy Quái sau, Đường Nhạc ở bên bờ quan sát ba người giao chiến tình huống, xem loại này cấp bậc cường giả đối chiến, hần cũng có thể từ trong đó học được không ít kinh nghiệm.

Chỉ hy vọng Ngộ Không không muốn hạ thủ quá nặng, đã thương Sa Tăng.

"Đình đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Đến Lưu Sa Hà, thuận lợi thu phục Sa Tăng."

"Đình đông!"

"Ẩn Tàng Nhiệm Vụ tự động mở ra: Đến Ngũ Trang Quan, ăn trộm nhân sâm quả."

Thu phục Sa Tăng ngược lại không phục mấy may sức lực, mà còn hoàn thành nhiệm vụ, Đường Nhạc còn có tương thưởng phong phú, lúc này hần tu vi đã đi đến kim đan cảnh đỉnh phong, chỉ kém một bước ngoặt liền có thể lên cấp Xuất Khiếu Cảnh.

Mặc dù có được sáu văn Tiên Đào, có thể dọc theo con đường này hần một mực không có cơ hội dừng, hiện tại Ẩn Tàng Nhiệm Vụ mở ra, chẳng đi Ngũ Trang Quan ổn định lại sau, ở đem dừng, đến lúc đó, hần cũng có thể thuận lợi lên cấp.

Chẳng qua là nhân sâm này quả ăn trộm dễ dàng, nhưng này đối mặt hậu quả cũng không phải người bình thường có thể chịu đựng, kia Ngũ Trang Quan Trần Nguyên Từ cũng không phải ăn chay, coi như là hần thầy trò bốn người cũng không nhất định đánh thắng được lão đầu kia.

Canh thứ nhất. ps: Cho phiếu đề cử, đưa Mỹ Nhân Ngư, mọi người còn đang chờ cái gì!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 56: Vụn bắt đặc dĩ, Ngộ Không cầu viện!

Nghe nói nhân sâm này quả tên thật Thảo Hoàn Đan, lại thành vụn năm Thảo Hoàn Đan, nghĩ thoáng cái là có thể sống trên trăm tuổi, ăn một viên có thể

sống mấy vạn năm, mà còn sau khi dùng còn có thể gia tăng đạo hạnh tu vi, muốn là vận khí tốt, Đường Nhạc rất có thể liên tiếp đột phá, trong thời gian ngắn tu vi đi đến Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ.

Lưu Sa Hà bên bờ, Thủy Quái mới vừa lên bờ, liền bị Tôn Ngô Không đánh hoa rơi nước chảy, mà một bên còn có đầu heo quái mắt lom lom, hẳn biết rõ mình trúng kế, vì vậy tìm một cơ hội, một đầu chui vào trong nước, mặc cho Bát Giới như thế nào mắng kêu, hẳn chính là không ra.

"Hầu ca, ngươi nói ngươi gặp cái gì, hiện tại ngược lại tốt, nước này quái không bao giờ nữa đi ra." Bát Giới rừ xuống lỗ tai, cá giận nói.

Ngô Không xấu hổ cười một tiếng, cũng không có phản bác, vốn là chính là hấn nóng lòng, cho nên hấn rất thức thời không nói gì.

Hai người tới Đường Nhạc trước mặt, Bát Giới đem hết trách nhiệm đều đẩy tới Ngô Không trên người, còn tuyên bố không bao giờ nữa xuống nước tìm nước kia quái.

"Cái này qua sông cũng không gặp cái này một ngày hay hai ngày, Bát Giới, ngươi nghỉ ngơi một ngày cho khỏe muộn, đợi ngày mai thể lực dư thừa, lại đi tìm nước kia quái." Đường Nhạc nói.

"Cái gì, còn muốn ta đây Lão Trư đi tìm nước kia quái" mới vừa rồi ở dưới nước, hẳn chính là sử dụng ra tất cả vốn liếng, tuy nói hấn còn có chút lá bài tẩy, có thể không phải vận bất đắc dĩ, hẳn là không muốn vận dụng.

"Ngươi cái này ngốc tử, sẽ không lĩnh ngộ sự phụ ý tứ, lại không cho ngươi đi hàng phục nước kia quái, chẳng qua là cho ngươi đi đem hấn dẫn ra, đến lúc đó ta đây Lão Tôn hôn lại từ tay giải quyết hấn." Ngô Không chỉ tiếc rèn sắt không thành thép néo Bát Giới lỗ tai, để cho người sau âm thầm bị đau, bất đắc dĩ chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

Thầy trò ba người ở bên bờ tìm nơi tĩnh lặng trồng trái địa phương, các loại (chờ) hoàng hôn tắm màn rơi xuống, Đường Nhạc cùng Ngô Không đang chảy Sa Hà bắt mấy con cá chép lớn, bữa ăn tối ăn là than nướng cá, sau khi ăn cơm tối xong, cứ như vậy lặng lẽ nghỉ ngơi một đêm.

Sáng sớm, Bát Giới tỉnh ngủ sau, liền tự giác nhảy vào Lưu Sa Hà, một màn này để cho Đường Nhạc cùng Ngô Không tròn mắt hốc mồm, cái này Bát Giới khi nào tích cực như vậy.

Lặn xuống 3000 m sâu bên trong mặt đất, Bát Giới rất nhanh tìm tới Thủy Quái chỗ ở, đại sò biển.

Lúc này, Thủy Quái đang an ổn nghỉ ngơi, ngày hôm qua chơi đùa cho tới trưa, để cho hấn có chút không chịu nổi, đang lúc hấn đang nằm mơ, trong mộng cho Ngọc Đế kéo kéo rèm cửa sổ, xoa một chút đèn lưu ly, dương dương đắc ý lúc, một tiếng vang thật lớn để cho hấn đột nhiên mở hai mắt ra.

"Ngọa tào, phát sinh dao động" Thủy Quái ở sò biển bên trong, cảm giác mặt đất thiện run xuống.

"Ta đây Lão Trư lại tới, ngươi nước này quái còn không mau mau đi ra nhận lấy cái chết." Bát Giới chính ra sức huy động Cửu Xi Đình Ba, hung hấn đập vào sò biển, miệng lẩm bẩm, không ngừng mắng to.

Nghe được thanh âm quen thuộc, Thủy Quái hận đến đỏ là cắn răng nghiêng lợi, thảo đặc biệt sao, heo này đầu quái là sống đến không nhịn được đứng không, năm lần bảy lượt tới khiêu khích hấn, thật coi hấn không tỳ khí à.

"Tê đại, Lão Trư với ngươi liều mạng." Bị quấy rầy mộng đẹp, Thủy Quái cảm lên Nguyệt Nha Sạn, vọt thẳng ra sò biển, với nỗi điên cuồng như hương về phía Bát Giới mãnh liệt tấn công.

Thấy như thế thế công, Bát Giới có chút mộng bức, cái này giờ à, phải dùng tới ác như vậy à.

Ngắn ngủi giao phong, hai người như cũ ai cũng không làm gì được người nào.

Bát Giới cũng không cùng Thủy Quái dây dưa, dứt khoát kiên quyết lựa chọn rút lui.

Thấy vậy, Thủy Quái sắc mặt âm trầm, đứng tại chỗ do dự một hồi, trong đầu nghĩ, nếu là không giải quyết triệt để heo này đầu quái, sau này cái này Lưu Sa Hà chỉ sợ là không có một ngày yên tĩnh, heo này đầu quái nếu là mỗi ngày tới quấy rầy chính mình, đảo đi đảo lại, cũng không phải là một biện pháp.

Suy nghĩ, Thủy Quái theo sát Bát Giới, hai người thân hình vọt thẳng nổi trên mặt nước mặt.

Mà Bát Giới bay thẳng đến bên bờ, hướng về phía Thủy Quái hô lớn: "Ngươi có bản lĩnh liền lên tới."

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi coi lão tử ngốc có phải hay không, chỉ cần ta vừa lên bờ, kia đầu khi sẽ ra tay." Thủy Quái đã sớm đoán được hai người này gian kế, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục hô: "Ngươi có bản lĩnh đặc biệt sao xuống ngay."

"Ngươi đi lên."

"Ngươi đi xuống."

Hai người không ai phục ai, cứ như vậy lẫn nhau kêu tiếng động lớn, một thời gian uống cạn chun trà chớp mắt rồi biến mất, núp ở bên bờ Ngô Không quả thực nhìn không cái này hai hàng, cho nên hấn lấy ra Kim Cô Bông, hướng về phía Thủy Quái tiến lên.

Đứng ở trong nước Thủy Quái sớm đoán được như vậy một chiều, cho nên hấn sớm có chuẩn bị, không đợi Tôn Ngộ Không công kích được đến, Thủy Quái đã lặn xuống nước.

Bỏ tay toàn tập bên dưới, Tôn Ngộ Không đem Kim Cô Bồng trở nên lớn, điên cuồng khuấy động Lư Sa Hà bên trong nước sông, mặc cho hấn thế nào khuấy động, nước này quái chính là thiết tâm không chịu đi ra.

Ngộ Không thở dài một tiếng, thu hồi Kim Cô Bồng, chậm rãi bay đến bên bờ.

Nhìn dần dần khôi phục lại bình tĩnh mặt nước, Bát Giới bủ môi, tùy tiện nói: "Ta thật đặc biệt sao phục ngươi, ngược lại cái này Lư Sa Hà ta đây Lão Trư là không bao giờ nữa đi xuống, ngươi tự xem làm đi."

Nói xong, Bát Giới đi tới Đường Nhạc bên người, không nói thêm gì nữa.

Mới vừa rồi một màn, Đường Nhạc nhìn ở trong mắt, Bát Giới chính là hết sức.

"Sư phụ, dưới mắt xem ra chỉ có một biện pháp." Ngồi ở bên bờ suy nghĩ hồi lâu, Tôn Ngộ Không đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng hướng về phía Đường Nhạc nói.

"Ngộ Không, ngươi có thể có chủ ý gì hay" đang tĩnh tọa Đường Nhạc, từ từ mở mắt, lãnh đạm nói.

"Ta đây Lão Tôn đi tranh Nam Hải, lượng kia Quan Âm Bồ Tát cũng sẽ không đứng nhìn bên cạnh xem, Bát Giới, ngươi bảo vệ tốt sư phụ, ta đây Lão Tôn đi một chút sẽ trở lại." Việc này không nên chậm trễ, Ngộ Không một cái bỏ nhào, liền biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Đi tới Nam Hải sau đó, Tôn Ngộ Không quen đường đi tới Lạc Già Sơn, ngay tại hấn không có đầu mối, không tìm được Quan Âm Bồ Tát lúc, một vị người quen cũ xuất hiện ở trước mặt hấn, cái này làm cho Ngộ Không hai mắt tỏa sáng.

"Đại Thánh, ngọn gió nào đem ngươi cho thổi tới." Người nói chuyện, chính là ở Quan Âm Tự lấy trộm Đường Nhạc cà sa Hắc Hùng Tinh, từ hấn bị Bồ Tát mang đến Nam Hải sau, vẫn ở Lạc Già Sơn làm Thủ Sơn thần, cuộc sống này trải qua cũng coi là tiêu sái.

"Ai, khỏi phải nói, trên đường gặp phải một tên tu vi cao thâm Thủy Quái, lúc này mới bắt đắc dĩ đi cầu giúp Bồ Tát nha." Nhắc lên chuyện này, Ngộ Không liền cảm thấy một trận tức giận, nếu là gặp phải loại tình huống này, hấn là thật không nghĩ đến Nam Hải tìm Quan Âm Bồ Tát.

"Ồ lấy Đại Thánh bản lãnh, còn không làm gì được chính là một tên Thủy Quái" Hắc Hùng Tinh nghi ngờ nói.

"Ta đây Lão Tôn Thủy Tinh không được, trong nước vẫn thật là cảm nước kia quái không có biện pháp a." Ngộ Không có chút ngượng ngùng nói.

"Ha ha, không nghĩ tới Đại Thánh cũng có nhược điểm, cũng được, ngươi đi theo ta đi." Cười mở miệng to mấy tiếng, Hắc Hùng Tinh cũng sẽ không nói nhảm, mang theo Ngộ Không đi tới bảo liên trì.

Lúc này, Quan Âm Bồ Tát đang ngắm hoa làm mồi cho cá, ưu tai du tai đáng vẻ tiện sát người bên cạnh.

"Oanh, ta đây Lão Tôn lại gặp phải phiền toái." Ngộ Không hét lớn.

Bị Tôn Ngộ Không đột nhiên như vậy gầm một tiếng, Quan Âm Bồ Tát thân thể mềm mại không yên, thiếu chút nữa rơi vào bảo liên trong ao.

"Tôn Ngộ Không, ngươi không đi đảm bảo Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, tới ta Lạc Già Sơn làm chi." Cổ nén tức giận, Quan Âm Bồ Tát lạnh nhạt đạo (nói).

Tựa hồ nhận ra được Quan Âm Bồ Tát bất thiện ánh mắt, Ngộ Không xấu hổ gãi gãi tai khi, nịnh nọt nói: "Bồ Tát a, ngươi có chỗ không biết, chúng ta đi ngang qua Lư Sa Hà, gặp phải một tên tu vi cao thâm Thủy Quái, ta đây Lão Tôn cùng Bát Giới hai người liên thủ, kia đều không làm gì được Thủy Quái a."

"Ngươi cái này ngu ngốc, hư việc nhiều hơn là thành công, Bồn Tọa giữ lại ngươi còn có tác dụng gì." Quan Âm Bồ Tát kiêu cả giận nói.

Tôn Ngộ Không: "

Mẫu thân, nữ nhân này nổi điên làm gì, nghe nói nữ nhân mỗi tháng luôn có vài ngày như vậy, chẳng lẽ giải quyết đi!

Canh [2], tác giả quán mỗi tháng cũng sẽ có vài ngày như vậy, cho nên đổi mới chậm, mọi người không nên đánh ta nha!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 57: Huệ Ngạn Hành Giả, thu phục Ngộ Tĩnh!

"Khụ." Ý thức được chính mình quần thái, Quan Âm Bồ Tát tiếp tục nói: "Tôn Ngộ Không, người chẳng lẽ không có nói với Thủy Quái ra các người là đi đến Tây Thiên bái Phật cầu Kinh người đi lấy kinh sao "

"Thảo đặc biệt sao, khỏi phải nói, cũng là bởi vì ta đây Lão Tôn nói cho nước kia quái thân phận chúng ta, kết quả, nước kia quái đại phát lời đình, với nổi điên tựa như đối với chúng ta mãnh liệt ra tay, ngay cả Bát Giới cũng bị hấn cho đánh tàn phế, ta đây Lão Tôn không có cách nào lúc này mới đi cầu Bồ Tát giúp đỡ a!"

Vì để Quan Âm Bồ Tát giúp đỡ, Tôn Ngộ Không cố ý phóng đại đạo (nói).

"Người cái này đầu khi, đừng nói vậy, nước kia quái đã tại Bồn Tọa khuyên, phản y theo Ngã Phật, ta cho hấn lấy cái tên gọi Sa Ngộ Tĩnh, để cho hấn đang chảy Sa Hà chờ Đường Tam Tạng, để cho hấn cùng bảo vệ sự phụ người đi Tây Thiên Thủ Kinh." Quan Âm Bồ Tát hiển nhiên là không tin Ngộ Không mà nói.

"Người nếu nói rõ ý đồ, hấn như thế nào lại ra tay với các người."

Biết được nước kia quái tên là Sa Ngộ Tĩnh, hơn nữa còn là người một nhà, Tôn Ngộ Không đối với hấn thân phận có chút không hiểu nói: "Bồ Tát, kia Sa Ngộ Tĩnh tu vi cao thâm, hấn không phải là bừa bãi hạng người vô danh đi."

"Không sai, kia Sa Ngộ Tĩnh vốn là Thiên Đình bên trong Quyền Liêm Đại Tướng, chỉ vì có một lần ở Vương Mẫu Nương Nương Bàn Đào Hội bên trên phá vỡ đèn lưu ly, lúc này mới bị cách chức hạ phạm giữa, sau đó hấn tự cam đoạ lạc, chiếm cứ Lưu Sa Hà, chuyên môn ăn qua hưởng người đi đường, hấn còn có một ham mê, thích đem thức ăn còn dư đầu người cốt dùng tuyền xuyên vào đeo trên cổ."

Quan Âm Bồ Tát rất nhanh đem Sa Ngộ Tĩnh thân phận tỉ mỉ nói cho Ngộ Không, người sau nghe thật cũng không thể nào kinh ngạc, nhắc tới ba người bọn họ trải qua đều không khác mấy, đều là xúc phạm Thiên Điều, vạn bất đắc dĩ hạ, mới bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh.

Hiện tại chỉ hy vọng lấy được Chân Kinh, tu thành chính quả, trả lại bọn họ một cái tự do thân!

"Ta đi, cái này Sa Ngộ Tĩnh tốt biến thái a, bắt quá ta đây Lão Tôn thích." Ngộ Không cười tủm tỉm nói.

"Người cái này đầu khi ngược lại cũng cơ trí, Bồn Tọa sẽ không để cho người một chuyển tay không." Quan Âm Bồ Tát chợt xoay người, đối với (đứng) một bên Huệ Ngạn Hành Giả dặn dò: "Người đeo cái này vào Hồ Lô, đi theo Ngộ Không chuyển Lưu Sa Hà, thu phục Sa Ngộ Tĩnh sau, lại đem Hồ Lô biến thành một cái thuyền, đưa Đường Nhạc thầy trò qua sông."

Huệ Ngạn Hành Giả nhận lấy Hồ Lô, hướng về phía Ngộ Không nói: "Đại Thánh, chúng ta đi thôi."

Lưu Sa Hà sâu bên trong, Sa Ngộ Tĩnh núp ở sò biển nghỉ xả hơi, nhưng vào lúc này, đột nhiên nghĩ tới mới vừa rồi trong lúc đánh nhau, hấn xé nát đầu heo quái quần áo, trong này còn có một phong thư, ôm lòng hiếu kỳ, hấn mở ra phong thư.

"Thúy Lan: Người khỏe, ngày hôm qua, một cái toàn thể giới thương tâm ngày, ta rút cuộc đi, ta muốn cùng ngoài ra hai cái Lão Quang Côn, một cái tên là Tôn Ngộ Không, một cái tên là Đường Tăng, cùng đi Tây Thiên đi công tác, khả năng ba năm rưỡi mới có thể trở về."

"Người có thể tưởng tượng ta rồi đi Cao Lão Trang cực kỳ bị thương tâm tình sao ta đây muốn cùng người qua cuộc sống hạnh phúc, ta đây muốn cùng người sinh một đồng lớn Trư thẳng nhóc ta đây nên vì Trư loại nổi dối tông đường "

Sa Ngộ Tĩnh thấy nơi này, không nhịn được phình bụng cười to: "Chết cười Lão Tử, không nghĩ tới heo này đầu quái còn có thể nói ra bức này phiền tình mà nói."

Đọc nhanh như gió nhìn phong thư này, Sa Ngộ Tĩnh cười không dừng được, nước mắt đều chảy ra, trong đầu nghĩ, lần sau sẽ cùng kia đầu heo quái giao chiến, thế nào cũng phải hảo hảo trào phúng hấn một phen không thể.

"Thúy Lan, vợ chồng hai năm, ta đây Lão Trư an phận thủ thường, chưa bao giờ chạm qua người, người yên tâm, các loại (chờ) ta đây Lão Trư Tây Thiên Thủ Kinh trở lại, nhất định cho người một cái danh phận tuyền thống mười ba năm canh từ."

Đột nhiên ý thức được cái gì, Sa Ngộ Tĩnh đột nhiên đứng dậy, trong miệng nhắc tới: "Tây Thiên Thủ Kinh, bọn họ chính là người đi lấy kinh "

Cái này rung một cái lay động tin tức, để cho Sa Ngộ Tĩnh thật lâu không thể bình tĩnh, cả ngày các loại (chờ) đốm nhỏ nhìn trắng sáng, cuối cùng là đem sự phụ cho trông,

Bất quá chính mình trời xui đất khiến hạ, dường như đắc tội bọn họ, phải làm sao mới ổn đây.

Suy đi nghĩ lại, Sa Ngô Tịnh quyết định đi trước phụ kinh tội, đi trước nói xin lỗi.

"A, Lão Tử rốt cuộc chờ đến sự phụ á." Vui sướng hét lớn một tiếng, Sa Ngô Tịnh xé ra khoác lên người bèo, quăng lên Nguyệt Nha Sạn đem sò biển đập nát bét, sau một khắc, thân thể đột nhiên lao ra mặt nước.

"Sự phụ, ta đây Lão Sa có lỗi với người a." Vừa nói, Sa Ngô Tịnh đi tới bên bờ, chậm rãi đến gần Đường Nhạc.

Lúc này, Đường Nhạc đang cùng Bát Giới chơi đùa oẳn tù tì, nhìn người tới sau, Bát Giới nhặt lên Cửu Xi Đình Ba, ngăn ở Sa Ngô Tịnh trước mặt, cũng lớn tiếng nói: "Người nước này quái đặc biệt sao còn không hết hi vọng, ta đây Lão Trư hôm nay liều mạng trọng thương, cũng sẽ không khiến người đến gần sự phụ."

Để cho Bát Giới kinh ngạc đến ngây người một màn xảy ra, chỉ thấy nước này quái đem Nguyệt Nha Sạn ném một cái, mà chính hắn ồm một tiếng, quỳ rạp xuống Đường Nhạc trước mặt, cũng tuyên bố để cho Đường Nhạc tha thứ hắn.

"Này, người nước này quái có thể hay không có chút cốt khí, coi như không đánh lại ta đây Lão Trư, cũng không trở thành quỷ xuống đi." Bát Giới cũng không biết nguyên do trong đó, cho nên có chút xem thường Sa Ngô Tịnh cách làm như vậy.

Nghe vậy, Sa Ngô Tịnh liền đem sự tình nguyên nhân nói cho Bát Giới cùng Đường Nhạc, nói hắn phụng Bồ Tát chỉ ý, chờ đợi ở đây chực vị đã lâu.

"Bát Giới, còn không mau thu hồi vũ khí." Quất lớn một tiếng Bát Giới, Đường Nhạc đi tới Sa Ngô Tịnh trước mặt, giọng ôn hòa nói: "Ngô Tịnh, mau mau lên, người cách làm như vậy, thật là chiết sát bản tăng."

"Sự phụ, vậy người phải đáp ứng ta đây Lão Sa, không cho phép sinh ta đây khí." Sa Ngô Tịnh ủy khuất nói.

"Sự phụ đáp ứng người, tuyệt không giận người."

Nghe được câu này, Sa Ngô Tịnh mới chậm rãi đứng dậy, cười lảo lỉnh nói: "Mạo muội si nhục sự phụ, thật là tội đáng chết vạn lần, cũng còn khá ta đây Lão Sa phát hiện kịp thời, bằng không suýt nữa đúc thành đại họa."

"Ngô Tịnh, người đã nhận thức bản tăng sự phụ, ngày sau tự nhiên không thể bộ dáng này, sự phụ cái này cho người quy y, từ nay về sau, người chính là người trong phật môn, muốn tuân thủ Giới Luật, đương nhiên ăn uống chơi gái đánh cược ngoại trừ." Đường Nhạc từ hành lý lấy ra một cái dao cạo, hướng về phía Sa Ngô Tịnh nói.

Sa Ngô Tịnh: "

Đường Nhạc nhìn Sa Ngô Tịnh cái này một bộ lời nhân ăn mặc, sớm đặc biệt sao sẽ không thuận mắt, thấy người sau gật đầu đáp ứng, huy động trong tay dao cạo, trong vòng mấy cái hít thở sau, liền đem Sa Ngô Tịnh cạo thành đại đầu trọc, nhìn thiếu mấy phần hung thần ác sát, nhiều mấy phần khả ái.

Vừa lúc đó, Ngô Không mang theo Huệ Ngạn Hành Giả chạy về, khi nhìn thấy Sa Ngô Tịnh đã bái Đường Nhạc sự phụ sau, Huệ Ngạn Hành Giả nói: "Sa Ngô Tịnh, bắt đầu từ hôm nay, người liền phụ trách bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, trong này không được ra bất kỳ sai lầm nào."

"Ngô Tịnh lĩnh mệnh, Tôn Giả yên tâm." Sa Ngô Tịnh cung kính nói.

Huệ Ngạn Hành Giả dựa theo Bồ Tát chỉ ý, đem Sa Ngô Tịnh trên cổ treo đầu khô lâu hái xuống, dựa theo Cửu Cung xếp hàng, đem Hồ Lô đặt ở trung tâm, thuận tiện biến hóa ra một cái thuyền.

Bát Giới cùng Ngô Tịnh lấy hành lý, che chở Đường Nhạc đi tới trên thuyền, mà Ngô Không chính là cho gọi ra Cẩn Đầu Vân, mang theo Bạch Long Mã đằng vân giá vũ, cứ như vậy, thầy trò bốn người rất nhanh vượt qua Lưu Sa Hà.

Thu hồi Hồ Lô sau, Huệ Ngạn Hành Giả cười cùng Đường Nhạc thầy trò cáo biệt sau, vội vã trở về với Quan Âm phục mệnh, vì vậy liền đằng vân giá vũ biến mất ở trước mặt mọi người.

Ở Tây Hành trên đường, Bát Giới thừa dịp lúc nghỉ ngơi sau khi, lén lén lút lút kéo Ngô Tịnh đi tới một mảnh địa phương ẩn núp, cảm nhận được người trước bất thiện ánh mắt, Ngô Tịnh hoa cúc căng thẳng, một loại dự cảm không tốt do tâm đầu lên!

Canh thứ ba, cầu phiếu đề cử, mọi người xem xong nhớ thêm vào kho truyện nha!

Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 58: Vận khí nghịch thiên, Bát Giới háo sắc!

"Nhị sư huynh, người có thể không thể đừng có dùng loại ánh mắt này xem ta, ta đây Lão Sa thăm đến hoảng." Ngộ Tĩnh theo bản năng lui về phía sau mấy bước, chậm rãi nói.

"Sa sư đệ, ta đây Lão Trư tựa hồ có chút đồ vật ở trên tay người, người xem có phải hay không hẳn trả lại cho ta." Bát Giới nắm tay khoác lên Ngộ Tĩnh trên vai, giọng lạnh như băng nói.

"Đồ vật" đột nhiên nghĩ tới cái gì, Ngộ Tĩnh từ bên hông lấy ra một phong thư, đưa cho Bát Giới, tiếp tục nói: "Nhị sư huynh, thư này hẳn là người đi."

Nhận lấy phong thư, Bát Giới vội vàng giấu, theo thói quen sờ ngón tay cái, lạnh lùng nói: "Sa sư đệ a, ta đây Lão Trư không biết chữ, trong thư này viết cái gì, người có thể hay không nói cho ta biết."

Nghe vậy, Ngộ Tĩnh nói thầm một tiếng không được, đây nhất định là Nhị sư huynh đang thử thăm dò chính mình, trầm ngâm chốc lát, hắc hắc bộ ngu nói: "Nhị sư huynh, phong thư này ta đây Lão Sa đến bây giờ còn không tới kịp xem, coi như người để cho ta đây xem, ta đặc biệt sao cũng không biết chữ a."

"Như thế tốt lắm." Thấy Ngộ Tĩnh như thế lên đường, Bát Giới cảm thấy rất vui vẻ yên tâm.

Đường Nhạc đang nghỉ ngơi lúc, hệ thống lạnh lùng thanh âm nhắc nhở vang lên lần nữa.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thu phục Sa Ngộ Tĩnh!"

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được Thiên Đạo Chuyển Luân Đan."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Kim đan cảnh đỉnh phong

Kinh nghiệm: 995 0 / 900 0

Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, Thiên cấp hạ phẩm Tiên Đan, Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ cường giả sau khi dùng trong thời gian ngắn tu vi tăng vọt, trong nháy mắt có được Bất Hủ cảnh tu vi, lại không có bất kỳ tác dụng phụ (chú thích: Hiệu quả thường xuyên là hai giờ.)

Không thể không nói, cái này Thiên Đạo Chuyển Luân Đan đối với (đúng) Đường Nhạc mà nói, vô cùng trọng yếu, đây chính là thời khắc mấu chốt có thể nghịch chuyển tình thế bảo bối.

"Ngộ Không, người đang làm gì đó." Cố nén nội tâm vui sướng, Đường Nhạc phát hiện một bên Ngộ Không chính nắm một quyển sách, đang không ngừng cười ngây ngô, không biết người còn tưởng rằng hẳn điên đây.

"Sư phụ, người là có hay không còn phải chúng ta ở Quan Âm Tự gặp quyền kia « Như Lai Thần Chú » " Ngộ Không nhắc nhở.

Bị Ngộ Không vừa nói như thế, Đường Nhạc ngược lại nhớ tới chuyện này, kia « Như Lai Thần Chú » chẳng qua là trống không trang, cho nên lúc đó hẳn cũng không có thể nào để ý, sau đó bị Ngộ Không lấy đi.

"Người sẽ không phải là phát hiện huyền cơ gì đi" Đường Nhạc vội vàng hỏi.

"Hắc hắc, người xem." Vừa nói, Ngộ Không liền đem « Như Lai Thần Chú » đưa cho Đường Nhạc, người sau nhìn kỹ một chút, nhất thời dọa cho giật mình, còn tưởng rằng gặp quỷ nhớ lần trước rõ ràng là không có chữ, thế nào đến Ngộ Không trong tay lại đột nhiên có chữ đây.

"Ta đây Lão Tôn nhân quang chưa bao giờ hội nhìn lầm, cái này « Như Lai Thần Chú » mặc dù chỉ có nửa phần trên, nhưng đăng cấp lại đi đến bán thần cấp, ta đây Lão Tôn dùng một giọt Ngọc Đế tinh huyết, lúc này mới phát hiện ảo diệu trong đó." Tôn Ngộ Không lần này kiếm bộn, một giọt Ngọc Đế tinh huyết đổi lấy như vậy một quyển bán thần cấp Linh Quyết, kiếm bộn không lỗi.

Vừa nghe lời này, Đường Nhạc gật đầu một cái, trong tay hắn cũng có một giọt Ngọc Đế tinh huyết, chỉ bắt quả hắn chuẩn bị tu vi đi đến Bát Hù cảnh đỉnh phong sau, dùng để đánh vào Huyền Tiên cảnh.

Đối với Ngô Không mà nói, một giọt Ngọc Đế tinh huyết giá trị còn kém rất rất xa một bộ bán thần cấp Linh Quyết.

"Người vận khí này, liền thành sư đều hâm mộ a." Bán thần cấp công pháp, Đường Nhạc mặc dù thấy thèm, vốn lấy trước mắt hắn tu vi căn bản không chế không, coi như đạt được cũng là uổng công.

"Chính là không biết có thể hay không đạt được nửa phần dưới, ta đây Lão Tôn dám khẳng định, bản đầy đủ « Như Lai Thần Chú » tuyệt đối là trong truyền thuyết thần cấp Linh Quyết." Tôn Ngô Không có chút tiếc nuối đạo (nói).

"Được, người đã biết đủ đi, loại sự tình này còn phải xem cá nhân cơ duyên, không thể cưỡng cầu a." Đường Nhạc tức giận nói.

Chờ Bát Giới cùng Ngô Tịnh sau khi trở lại, thầy trò bốn người tiếp tục Tây Hành đi đường, bọn họ hiện tại vị trí địa giới đã là Tây Vực, La Thiên giới.

Thời gian như thời gian qua nhanh, trong chớp mắt, mùa liền từ mùa hè chói chan đi vào đầu thu, mùa thu gió, hương tràn ra, phong phú thắm thom, ngẩng đầu nhìn mệnh mông bát ngát bầu trời, quang đăng rất nhiều.

Bất tri bất giác, thầy trò bốn người đã rời đi La Thiên giới, chính thức bước vào Tây Ngưu Hạ Châu, Đông Vực, Viêm Thiên giới.

Ngày này chạng vạng tối, Đường Nhạc thầy trò bốn người tới một gia đình, từ bên ngoài xem cái này giống như tứ hợp viện kiến trúc đình viện rất có khí phái, nhìn một cái liền là người nhà có tiền.

"Sư phụ, tối nay có thể ăn một bữa thỏa thích." Bát Giới sờ bụng, tựa hồ thấy thịt cá, sơn trân hải vị.

"Ngô Không, cái này hoang giao dã ngoại, đột nhiên xuất hiện một tòa sang trọng đình viện, cái này rất là kỳ quái a, chẳng lẽ bên trong có yêu quái" đuổi ba tháng đường, Đường Nhạc cũng không biết đây là địa phương nào, bọn họ chẳng qua là cùng nhau đi tây, hiện tại chỉ phân rõ Đông Tây Nam Bắc.

Tôn Ngô Không chân mày nhíu chặt, quan sát thoáng cái trước mắt đình viện, chẳng những không có phát hiện Yêu Khí, ngược lại phát hiện trong sân nhà tràn ngập đậm bạc Tiên Khí.

"Ta đây Lão Tôn không có phát hiện Yêu Khí, chúng ta hay là ở này ở nhờ một đêm đi." Ngô Không đề nghị.

Nghe vậy, Bát Giới vội vàng đi trước gõ cửa, Đường Nhạc vừa định ngăn trở, lúc này, một tên diêm dúa mỹ phụ giãy dụa gọi cảm eo, chậm rãi đẩy cửa ra.

"Cục cục."

Âm thầm nuốt nước miếng một cái, Bát Giới sắc mặt nhìn chăm chăm mỹ phụ, từ trên nhìn xuống, đem cái này đầy đủ vóc người nhìn một cái không sót gì.

"Người hòa thượng này thật vô lễ, không còn rời đi, ta coi như kêu người." Mỹ phụ cũng không sợ hãi Bát Giới, trực tiếp lên tiếng uy hiếp nói.

Ngô Không dùng Hóa Nhân Kim Tinh đã sớm đoán được cái này mỹ phụ thân phận, người này chính là Ly Sơn Lão Mẫu, vừa định nói ra người này thân phận, chỉ thấy mỹ phụ liếc về chính mình liếc mắt, Ngô Không khóe miệng phát qua một vòng cười tà, cũng không có nói toạc.

"A di đà phật, bản tăng là từ Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên bá Phật cầu Kinh, trên đường đi ngang qua nơi đây, hy vọng có thể ở chỗ này tá túc một đêm, còn tỷ tỷ ân chuẩn." Đường Nhạc đầy thoáng cái Bát Giới, tỏ ý hắn thu liễm lại kia mặt đầy trư ca dạng, tránh cho xấu hổ mất mặt.

"Người hòa thượng này nói chuyện coi như nghe được, ta liền tự tiện chủ trương, lưu các người một đêm." Bị Đường Nhạc gọi là tỷ tỷ, Ly Sơn Lão Mẫu rất là hưởng thụ, không nghĩ tới Đường Tăng không chỉ có dáng dấp đẹp trai, vẫn như thế có lễ phép, không hổ là Kim Thiền Tử chuyển thế.

Đem Bạch Long Mã thu xếp ổn thỏa sau, thầy trò bốn người ở Ly Sơn Lão Mẫu dưới sự hướng dẫn chậm rãi đi vào phòng khách, mà Bát Giới ánh mắt bí ối một mực nhìn chăm chăm mỹ phụ kiều đồn bên trên, trong miệng chảy nước miếng đã chảy tới miệng.

Đường Nhạc cố ý cùng Bát Giới giữ một khoảng cách, rất sợ người khác biết chính mình nhận biết hàng này.

Trong phòng trang trí sang trọng, trong không khí nhàn nhạt mùi thơm để cho người tâm thần sáng khoái, mà mỹ phụ người mặc tơ lụa, ăn mặc trang điểm lộng lẫy, đủ rồi trong tâm tay, gia đình này xác thực rất có tiền.

Không chỉ có Ngô Không đoán được ra mỹ phụ thân phận, ngay cả Đường Nhạc cũng có thể từ các loại dấu hiệu nhìn ra mỹ phụ thân phận, cái này một khó khăn chắc là Tứ Thánh thủ Thiên Tâm, Đường Nhạc mặc dù háo sắc, nhưng là sẽ không ngốc đến đi câu dẫn Bồ Tát, trừ phi hắn không sống bình tĩnh.

"Tỷ tỷ, mạo muội hỏi một câu, ở đây là địa phương nào a" Đường Nhạc lễ phép hỏi.

"Nơi này là Tây Ngưu Hạ Châu, các người vị trí địa giới chính là Viêm Thiên giới." Mỹ phụ đối với cái này đến cũng không có giấu giếm.

"Ta phu gia họ Mạc, chồng cùng cha mẹ chồng đều đã về cõi tiên, chỉ chừa cho tiểu nữ một nơi nhà sang trọng cùng ruộng tốt ngàn mẫu, mấy năm nay ngày cũng coi là trải qua nhân nhả, nhưng là ta lại dưới gối không con, chỉ cần ba cái xinh đẹp như hoa con gái, vốn là muốn vì tam nữ tìm tới ba cái con rể tới nhà, vậy mà các nàng nhan giới quá cao, cũng nhìn không thuận mắt a!"

Phụ nhân lấy tay lụa lau chùi nước mắt, đầm đìa đáng yêu bộ dáng để cho người không nhịn được ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

Canh thứ tư, có phiếu đề cử phiên toái đầu một tấm, thuận tiện cho quyền sách cái năm sao chấm điểm, ~

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Con rể tới nhà, tam nữ tranh phu!

"Tỷ tỷ thủ tiết nhiều năm như vậy, có hay không tịch tịch khó nhìn" Đường Nhạc phát hiện mỹ phụ ánh mắt một mực nhìn chăm chăm trên người mình, ánh mắt tràn ngập lửa lò, cái này làm cho hắn rất không thoải mái, cái này Ly Sơn Lão Mẫu không biết sống bao nhiêu năm, chân thân nhất định là một lão bà bà.

Nếu là xuân xanh mười tám mỹ nữ, Đường Nhạc có lẽ sẽ cân nhắc một phen, còn như Lê Sơn Lão Mẫu hắn thật đúng là không có hứng thú.

Một bên Bát Giới chảy nước miếng, vẻ mặt hèn mọn, đột nhiên chen miệng nói: "Tỷ tỷ xinh đẹp như hoa, nếu là chưa thỏa mãn dục vọng, ta đây Lão Trư có thể thỏa mãn người."

"Cần rõ, người hòa thượng này lại còn muốn ngủ ta." Mỹ phụ vỗ nhẹ bàn, giả bộ giận dữ nói.

"A đi đà phạt, Bát Giới cũng chỉ là tùy ý nói một chút, như có mào mũi chổ, còn tỷ tỷ thứ lỗi." Đường Nhạc đứng dậy, cung kính nói.

"Kỳ thực Thiếp Thân quả thật có phương diện kia nhu cầu, nếu là Thánh Tăng nguyện ý, tối nay" mỹ phụ lắc lắc nở nang eo, chậm rãi đi tới Đường Nhạc trước mặt, đối với hắn ném cái mị nhãn, hai tay không kìm lòng được sờ Đường Nhạc kiên cố trong ngực.

Bị lớn tuổi thiếu phụ trêu đùa, Đường Nhạc lúc ấy liền giận, trực tiếp trách cứ: "Tỷ tỷ còn tự trọng, bản tăng toàn tâm toàn ý đi Tây Thiên bá Phật cầu Kinh, đã sớm bỏ hẳn nữ sắc."

Bị đẩy ra, mỹ phụ thân thể trọng tâm không vững, lão đảo sắp té ngã trên đất, nhưng vào lúc này, Bát Giới tay mất lạnh lẽ, sải bước một cái về phía trước, đem mỹ phụ chặn ngang ôm vào trong ngực.

Nghe đậm đà mùi thơm cơ thể, Bát Giới dục hỏa đốt người, một đôi bàn tay heo ăn mặn theo bản năng sờ về phía mỹ phụ kiều đồn, cảm nhận được vẻ này mềm mại, Bát Giới thậm kê một tiếng sáng khoái.

Tê tê đại đại xúc cảm, để cho mỹ phụ rên rỉ một thân, khi nàng ngẩng đầu phát hiện ôm mình là tướng mạo xấu xí Trư Bát Giới, cái này làm cho nàng giận tím mặt, một cước đá vào Bát Giới giữa hai chân.

"Gào." Bát Giới bị đau một tiếng, sắc mặt trắng bệch, chậm rãi ngồi chồm hóm dưới đất, có chút khóc không ra nước mắt.

"Ngốc tử, cho người đùa bỡn lưu manh, cái này sẽ gặp báo ứng đi." Nhìn thấy một màn này, Ngô Không cười cười toe toét.

"Nhị sư huynh, không nghĩ tới người là thứ người như vậy, ta đây Lão Sa coi như là nhìn thấu người." Ngô Tịnh cố nén nụ cười, rất sợ sau chuyện này Bát Giới tìm hắn để gây sự.

"Người nữ nhân này hạ thủ vậy mà cay độc như vậy, ta đây Lão Trư đồ chơi kia hơn phân nửa là phế." Tự mình làm vậy thì không thể sống được, sớm biết sẽ không chiếm mỹ phụ tiện nghi.

Mỹ phụ sửa sang một chút áo quần, nhìn Bát Giới đau đến không muốn sống đáng vẽ, ngay sau đó cười lạnh một tiếng, nàng mới vừa rồi rõ ràng dưới chân lưu tình, sau này giả tu vì, điểm này đau với hắn mà nói không đáng kể chút nào.

Này Trư Bát Giới rõ ràng là giả bộ đau, chẳng lẽ muốn ở chỗ này, làm cho mình bao nuôi hẳn

"Người hòa thượng này rốt cuộc muốn thế nào" mỹ phụ thần sắc hốt hoảng nói.

"Ta đây Lão Trư là một người phúc hậu, sẽ không bắt người thế nào, mới vừa rồi nghe nói người có ba cái con gái, người xem ta đây Lão Trư có thể hay không đem người làm con rể tới nhà" Bát Giới có dụng ý khác, hẳn mục đích chính là nghĩ (muốn) chiếm đoạt mỹ phụ con gái.

Đương nhiên, nếu là mỹ phụ đồng ý gả cho hẳn, Bát Giới cũng không có ý kiến gì, với hẳn mà nói, chỉ cần là nữ là được, ngược lại đóng lại đèn đều giống nhau.

"Thiếp Thân nhưng là có ba cái con gái, có thể người cũng chỉ có một người." Mỹ phụ nói bóng gió chính là, người phương diện kia có được hay không

Danh dự đạt được khiêu khích, Bát Giới đột nhiên đứng dậy, lớn tiếng nói: "Ta đây Lão Trư nhưng là được xưng kim thương bất đảo, không tin tới nay người có thể thử một lần."

"A di đà phật, tỷ tỷ không bằng đem ba cái con gái đi ra, để cho bản tăng gặp mặt một lần a." Đường Nhạc vốn là cự tuyệt, nhưng là lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, để cho hẳn cấp thiết muốn thấy mỹ phụ ba vị con gái.

Coi như không thể bắt các nàng thế nào, trên đầu một phen luôn là có thể chứ!

"Đúng vậy, đây là ngựa chết hay là lừa chết, dù sao cũng phải kéo ra ngoài linh lợi đi, vạn nhất người người nữ kia nhi xấu xí vô cùng, đây không phải là hại Bát Giới à." Ngộ Không xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, lên tiếng ồn ào lên nói.

Mỹ phụ gạt đầu một cái, mắt phượng liếc về liếc mắt Đường Nhạc, thấy hẳn đáng đẹp trai bức người, vì vậy mặt lộ vẻ vui mừng, tâm tình vui thích, chậm rãi nói: "Người hòa thượng này ngược lại cũng phù hợp Thiếp Thân tiêu chuẩn, chính là không biết ta ba người kia con gái có thể hay không vừa ý người."

"Ta đây Lão Trư cũng là tuần tú lịch sự, người vội vàng đem con gái của người gọi ra đi." Bát Giới đã đợi không nhịn được, thiếu chút nữa không có trong con tức giận, vọt thẳng vào tam nữ khuê phòng.

"Chân Chân, Ái Ái, Liên Liên, mau ra đây tiếp khách đi." Mỹ phụ ngẩng đầu hướng về phía lầu hai khẽ gọi đạo (nói).

"Tiếp khách" nghe vậy, Đường Nhạc mặt đen lại, không biết còn cho là bọn họ thầy trò ba người đi tới kỹ viện.

"Tới." Vừa dứt lời, ba gã vóc người ngạo nhân, yêu kiều thướt tha cô gái tuổi thanh xuân, không hẹn mà cùng xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Thật là đẹp a!" Dù Đường Nhạc cũng không nhịn được khen mấy câu, hẳn biết rõ ba người này theo thứ tự là Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền Bồ Tát biến hóa, trong này, Văn Thù cùng Phổ Hiền hai vị Bồ Tát vẫn là nam, cái này xấu hổ.

"Đây là ta đại nữ nhi Chân Chân, năm nay hai mươi tuổi." Mỹ phụ chỉ tên kia nhả trí thanh lệ, phu như ngưng chi thiếu nữ giới thiệu.

"Ta giá sương lễ độ." Chân Chân thẹn thùng nói.

"Ta đây Lão Trư liền chọn người." Bát Giới đánh giá Chân Chân dịu dàng vóc người, ngạo nhân hai ngọn núi để cho hẳn lòng như lửa đốt, hận không được ngay lập tức sẽ đi vào động phòng.

Bực này tuyệt thế vu vật, còn giống như tiên tử, nếu có thể ngủ một giấc, coi như chết sớm mười năm, Bát Giới cũng nguyện ý a.

"Ta độc thân lâu, chẳng biết tại sao, xem heo này đầu quái cũng ni thanh mục tú." Chân Chân nắm khăn tay cười duyên nói.

"Thánh Tăng, đây là ta nhị nữ nhi Ái Ái, năm nay mười tám tuổi."

Ái Ái mặc lãnh đạm quần áo màu xanh lục, chỉ thấy nàng lông mày cong cong, Tiểu Tiểu mũi hơi nhếch lên, sắc mặt như bạch ngọc, nhan sắc hương hoa, trên cổ treo một chuỗi minh châu, thỉnh thoảng phát ra nhàn nhạt vàng sáng, ánh sáng giống như trắng ngần.

Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn ôn nhu động lòng người Ái Ái, lễ phép nói: "Bản tăng gặp qua Ái Ái cô nương."

"Xi." Nhìn Đường Nhạc ngờ ngác đáng vẻ, Ái Ái khẽ cười một tiếng, trên mặt tựa như cười mà không phải cười, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Đường Nhạc, chậm rãi nói: "Người có bằng lòng hay không cưới ta "

"A di đà phật, bản tăng đã sớm đoạn hồng trần, chỉ sợ là cùng cô nương hữu duyên vô phận a." Đường Nhạc tiếc hận nói.

"Hừ, không để ý tới người." Ái Ái kiều giận một tiếng, lại chạy về khuê phòng.

"Ta gọi là Liên Liên, năm nay mười sáu tuổi." Còn lại một tên sau cùng thiếu nữ, tự giới thiệu mình.

Liên Liên mặc dù nhỏ tuổi nhất, có thể trở mặt chính là một chút không rơi xuống, tinh mỹ dung mạo phảng phất khắc họa một dạng Bát Giới thấy Liên

Liên sau, lại đổi chủ ý nói: "Ta đây Lão Trư vẫn là chọn Liên Liên cô nương đi."

"Ngốc tử, y theo ta đây Lão Tôn góc nhìn, người không bằng đem nàng gia ba cái con gái thu sạch, như vậy tình người lẫn nhau nhớ." Ngô Không điều tra ra tam nữ thân phận, trong đầu nghĩ, mấy người kia hẳn là dò xét bọn họ thầy trò Thiên Tâm, mỹ nhân này tính toán chơi được thật đúng là đẹp đẽ.

"Tình cảm kia tốt a, chính là không biết mẹ vợ có nguyện ý hay không a." Bát Giới hai mắt tỏa sáng, cột nhà đạo (nói).

"Cái này Thánh Tăng a, ta ba người kia con gái, một mình người đều không vừa ý" mỹ phụ thân sắc do dự, hướng về phía Đường Nhạc dò hỏi.

"A di đà phật, thầy trò chúng ta bốn người đều là Phật Môn đệ tử, há có thể tham luyến sắc đẹp, lưu ở nơi đây làm con rể tới nhà, đây không phải là hồ nháo sao" cái này muốn là người nhà bình thường con gái, Đường Nhạc chắc chắn sẽ không ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, làm cái gì chính nhân quân tử, có thể dưới mắt, hẳn thật đúng là không có kia là gan dám trêu đùa Bồ Tát.

Hai ngày này, trước giữ canh ba đi, ngày mùng một tháng năm lại bạo nổ càn!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thái độ cường ngạnh, cảm dỗ không ngừng!

"Người hòa thượng này, rất tốt không thú vị, cái này làm hòa thượng có cái gì tốt, cả ngày ăn chay lễ phật, các người nếu là theo ta con gái thành thân, nhà này tài sản vạn quán, ngân mẫu ruộng tốt, còn có ta kia con gái bảo bồi đều là các người, đây có gì không tốt." Mỹ phụ không nghĩ tới Đường Nhạc vậy mà coi thường con gái nàng.

"Tê đại, bản tăng chính là không lập gia đình con gái của người, nhìn người có thể làm khó dễ được ta." Mỹ phụ lại nhai không ngừng, để cho Đường Nhạc có chút tức giận, hẳn hiện tại chỉ muốn rời đi nơi đây, sốt ruột chạy tới Ngũ Trang Quan.

Nghe vậy, mỹ phụ ánh mắt lơ lửng không cố định, không nghĩ tới cái này Đường Tăng tu vi như thế cao sâu, đôi mắt hấp dẫn như vậy, còn có thể làm nguy không loạn, không hổ là Quan Âm Bồ Tát chọn người đi lấy kinh.

Đường Tăng ngôn hành cử chỉ, để cho mỹ phụ rất hài lòng, bất quá khi nàng nhìn thấy Trư Bát Giới bộ kia hèn mọn dạng, liền lên cơn giận dữ, mới vừa rồi hàng này còn dám chiếm chính mình tiện nghi, làm hại nàng phía dưới đều có phản ứng, nếu không phải nàng tu vi cao thâm, nhất định phải làm trò cười cho thiên hạ.

Quyết định muốn hung hãn dạy dỗ một chút Trư Bát Giới, vì vậy nàng âm thầm nghĩ một ý kiến, ngữ trọng tâm trường nói: "Thánh Tăng a, coi như người toàn tâm toàn ý muốn đi Tây Thiên Thủ Kinh, có thể đó cũng là người tự quyết định."

Nghe lời này, Đường Nhạc cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Chỉ sợ làm người thất vọng, bản tăng học trò tuyệt sẽ không tham đồ sắc đẹp, người chính là chết cái kia tâm đi."

"Sư phụ, ta đây Lão Trư muốn lưu lại đương con rể tới nhà." Bát Giới chen miệng nói.

Bị trần trụi đánh mặt, Đường Nhạc sắc mặt có chút khó coi, vốn tưởng rằng Bát Giới hội lấy đại cuộc làm trọng, không nghĩ tới hẳn vẫn thật là vừa ý nhân gia con gái, cái này ngu như heo, chẳng lẽ không biết đám người này là đang ở dò xét bọn họ à.

Không trách Bát Giới một mực không của được Cao Thúy Lan, liền thông minh này, coi như lại trải qua thêm hai mươi năm, hẳn cũng lên không nổi nhân giường!

Đường Nhạc bị Bát Giới giận quá chùng, uống một hớp trà sau, lạnh lùng nói: "Bát Giới, người cần phải hiểu rõ, chúng ta con đường đi tới này không dễ dàng, cũng không thể bỏ vớ nửa chùng a."

"Ta đây Lão Trư tâm ý đã quyết, sư phụ không cần khuyên nữa." Bát Giới giọng cường ngạnh đạo (nói).

Hoa mẫu đơn hạ chết thành quỷ cũng phong lưu, Bát Giới tới nay chuẩn bị làm chút kích thích sự tình!

"Đã như vậy, Bát Giới, Ngộ Không, Ngộ Tĩnh, các người lại lưu lại làm con rể tới nhà đi." Đường Nhạc lười nói nữa cái gì, từ xưa anh hùng nan quá mỹ nhân quan, nếu là hán học trò nguyện ý lưu lại, vậy hán cũng không biện pháp.

Chỉ hi vọng bọn họ không nên hối hận chính là.

"Khanh khách, cái này đúng không, người hòa thượng này có thể không nên trễ nãi người học trò tiền đồ." Thấy thầy trò bốn người xảy ra tranh chấp, mỹ phụ cười duyên một tiếng, sắc mặt ngay sau đó biến đổi, hướng về phía Đường Nhạc mắng: "Người đặc biệt sao còn đợi ở chỗ này làm gì, còn không mau đi."

Bị hạ lệnh trục khách, Đường Nhạc nhất thời nổi trận lôi đình, sắc mặt có chút dữ tợn, hai quả đấm nắm chặt, cuối cùng không thể nhịn được nữa, Nhất Quyền đem tẩm cái bàn gỗ đàn đánh thành bột, sau đó từ trong ngực lấy ra một viên thối vàng, vô cùng ngang ngược ném một cái.

"Cáo từ." Lạnh lùng nói xong hai chữ này, Đường Nhạc một mình khơi mào trọng trách, hướng ngoài cửa chậm rãi đi tới.

Cô đơn tịch mịch thân ảnh, lúc này nhìn qua có chút bi thương.

"Sư phụ, người thật là cái đàn ông, ta đây Lão Tôn bội phục." Ngộ Không giơ ngón tay cái lên, tán dương một tiếng sau, lại xoay người hướng về phía mỹ phụ vô tình nói: "Diễm phúc này ta đây Lão Tôn sợ là vô phúc tiêu thụ, mong rằng các hạ thứ lỗi."

"Ta đây Lão Sa cũng quả quyết sẽ không mê một nữ sắc, cái này con rể tới nhà không làm cũng được, Đại sư huynh, chúng ta vẫn là mau mau đuổi theo sư phụ đi." Ngộ Tĩnh cũng cự tuyệt nói.

"Ngốc tử, người ước chừng phải chú ý thân thể a." Ngộ Không trêu ghẹo nói.

"Hầu ca, các người làm gì cự tuyệt a, chúng ta còn chưa ăn cơm nữa." Bát Giới ở Ngộ Không bên tai nhỏ giọng nói: "Chúng ta trước làm bộ nhận lời, các loại (chờ) ăn cơm no sau, lúc rồi cũng không muộn a!"

"Nhìn cho người cơ trí, người rồi đi bây giờ có thể còn kịp." Vừa dứt lời, Ngộ Không cùng Ngộ Tĩnh lại xoay người rồi đi.

Chờ ba người thân ảnh biến mất ở đình viện sau, mỹ phụ hướng về phía Bát Giới nói: "Sư phụ của người đều đi, người còn ở lại chỗ này làm chi "

Bát Giới lúc này đói bụng kêu lên ừng ực, hán ủy khuất nói: "Mẹ vợ, ta đây Lão Trư đói, có thể hay không ăn cơm trước "

"Ai, Thiếp Thân mới vừa rồi giọng khả năng nặng nhiều chút, người chính là đem Thánh Tăng gọi trở về, cùng một chỗ ăn xong cơm tối, các loại (chờ) sau khi trời sáng, lại Tây Hành đi đường đi." Mỹ phụ cũng không phải kia lòng dạ ác độc người, nàng mới vừa rồi sợ đi nói như vậy, chính là muốn nhìn thầy trò bốn người thái độ.

Màn đêm buông xuống, sắc trời đã tối, nàng cũng không muốn để cho Đường Tăng đói bụng, ở bên ngoài chịu khổ.

"Được rồi, ta đây Lão Trư cái này đi sư phụ trở lại." Nói thật, Bát Giới cũng cảm giác mình có chút ích kỷ, nghe mỹ phụ vừa nói như thế, hán tự nhiên nguyện ý để cho sư phụ trở lại dùng cơm.

Hắc, dần dần phủ đầy bầu trời, vô số đốm nhỏ tránh thoát màn đêm trối buộc, chậm rãi lộ ra thân thể, đêm khí ẩm ướt ở trong không khí từ từ thấm nhuần, khuếch tán ra một loại thương cảm phạm vi.

Đường Nhạc nằm ở trên cỏ, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, nhìn Tĩnh Không phá lệ trường tĩnh, Mãn Thiên Tinh Đẩu giống như từng viên một Pearl, roi ngọc bàn bên trên, giờ khắc này là cỡ nào an bình!

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn đi phụ cận tìm một chút cỏ hay không trái cây rừng."

Ngay tại Ngộ Không chuẩn bị đăng vân giá vũ lúc rồi đi, một đạo thân ảnh quen thuộc đột nhiên từ dưới núi chạy tới, Đường Nhạc liền vội vàng đứng lên, kích động nói: "Bát Giới, người rốt cuộc lương tâm phát hiện, sư phụ còn tưởng rằng người bị quỷ ám, thật muốn đương con rể tới nhà đây."

Quá tốt, xem ra Bát Giới cũng không ngốc, cũng không có bị mỹ ** hoặc, lần này Ly Sơn Lão Mẫu đám người kế hoạch coi như phao thang!

"Sư phụ, ta đây Lão Trư mẹ vợ, để cho ta các người trở về ăn cơm." Bát Giới đi tới Đường Nhạc trước mặt, thở hỏn hỏn nói.

Đường Nhạc: "

"Khụ, sư phụ, ta xem không bằng đi trở về đi, không cần phải với cô nương kia tức giận, liền vì thế đói bụng a." Ngộ Không đề nghị.

Ba người đều đang đợi Đường Nhạc làm quyết định, ai cũng không muốn ở nơi này vắng lặng địa giới ăn gió nằm sương, để son trần hải vị không ăn, đi tìm cái gì trái cây rừng lót dạ, đây là kẻ ngu tài cán chuyện.

Suy nghĩ một chút, Đường Nhạc gật đầu đáp ứng, kỳ thực nếu không phải mỹ phụ kia đuổi chính mình rồi đi, hán cũng sẽ không vô duyên vô cớ liền rồi đi, tối thiểu cũng phải ăn một bữa thỏa thích đi.

Mấy người mặt dày lần nữa đi tới mỹ phụ trong nhà, lúc này, mỹ phụ đã sớm phân phó người làm chuẩn bị xong phong phủ bữa ăn tối.

"Thánh Tăng, người nếu không thì suy nghĩ thêm một chút, chỉ cần người gật đầu đáp ứng, tối nay liền có thể cùng ta con gái động phòng, cái này ** một khắc giá trị thiên kim a!" Mọi người tề tụ trên bàn cơm, mỹ phụ vuốt vuốt ly trà trong tay, tựa hồ không cam lòng, cho nên tiếp tục lên tiếng dụ dỗ nói.

"A di đà phật, bản tăng tâm ý đã quyết, tỷ tỷ chớ có dây dưa." Đường Nhạc mặt không chút thay đổi nói.

"Có thể ta thật rất thích người đây!" Ái Ái bĩu môi, rất là khả ái nói.

Bát Giới còn giống như là con sói đói, rất mau đem bàn ăn thức ăn cướp hết sạch, sau đó cúi miệng một cái bên trên mỡ đông, hướng về phía Ái Ái cười lảo lảo nói: "Sự phụ ta tâm địa sắt đá, hẳn là không biết yêu, không bằng để cho ta đây Lão Trư cùng người điên cuồng một đêm."

"Mẫu thân, Liên Liên cũng muốn điên cuồng một đêm đây." Liên Liên lộ ra một cái mê chết người không đền mạng nụ cười, nàng lông mi thật dài không ngừng rung động, trắng nõn không rãnh da thịt lộ ra nhàn nhạt phấn hồng, thật mỏng đôi môi giống như hoa hồng cánh hoa mềm mại ướt át.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, ba gram dầu!

Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Chuyện tốt sắp tới, Bát Giới kích động!

"Bát Giới, đừng nói bậy." Đường Nhạc mắng

Mỹ phụ cho ba cái con gái dùng một cái ánh mắt, sau đó chúng nữ kiều giận một tiếng, rồi rít trở lại khuê phòng.

"Thiếp thân vẫn là câu nói kia, chỉ cần các người nghĩ thông suốt, tùy thời có thể tới tìm ta." Hừ lạnh một tiếng, mỹ phụ cũng sẽ không lưu lại, liền rời đi phòng khách.

Trên bàn ăn, chỉ còn lại Đường Nhạc thầy trò bốn người, bầu không khí nhất thời có chút xấu hổ.

Một lát sau, Bát Giới đứng dậy nói: "Ta đây Lão Trư muốn đi cho Bạch Long Mã, sư phụ, người sớm một chút trở về phòng nghỉ ngơi đi."

Chờ Bát Giới sau khi rời đi, Đường Nhạc thở dài một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Bát Giới thật là không có cứu."

"Ngô Không, có muốn xem hay không một hồi trò hay" có một số việc nếu không thể ngăn cản, vậy thì thuận theo tự nhiên, Đường Nhạc ngược lại muốn nhìn một chút, Bát Giới tối nay như thế nào ra cơm nắm

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn đang có ý đó." Hai người ăn nháp với nhau, theo sát Bát Giới bước chân đi.

Tất cả mọi người đều sau khi rời đi, Ngô Tịnh sâu mi khổ kiếm, tự nhủ: "Tê đại, cũng đặc biệt sao không mang theo ta đây Lão Sa cùng đi."

Oán trách mấy câu, Ngô Tịnh gánh gánh, một thân một mình trở về phòng, dù sao này hành lý phải có người trông coi, bên trong có cầm lan cà sa, thông quan vẫn điệp các loại (chờ) không ít trọng yếu vật kiện, nếu là làm mất, cái này Tây Thiên Thủ Kinh cũng sẽ không dùng đi, trực tiếp đi trở về phủ.

Hậu viện tắm rửa nhà chính, thỉnh thoảng truyền tới nữ nhân hòn dỗi chơi đùa âm thanh, Bát Giới tránh núp trong bóng tối, không ngừng xoa xoa tay, trong miệng chảy chảy nước miếng, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Đường Nhạc cùng Ngô Không bám theo một đoạn sau lưng Bát Giới, phát hiện hắn chính đứng ở trong bồn hoa, lén lén lút lút đáng vẻ, hiển nhiên là muốn nhìn coi chúng nữ tắm rửa.

Liên biết hàng này không có ý định đi chuồng ngựa, mới vừa rồi sở dĩ nói như vậy, chẳng qua là mượn cớ rời đi mà thôi.

"Ồ kia, Liên Liên, người nơi đó thật là lớn a."

"Rúu rít, không muốn sờ chứ sao."

"Thật thoải mái a!"

"

Bát Giới biểu tình dữ tợn, bộ mặt vặn vẹo, nội tâm vô cùng quẫn quít, hắn đang nghĩ đến đây có muốn hay không vọt vào, trực tiếp đem ba người đẩy tới, bất quá như vậy dường như không quá thỏa đáng, ra về mình quá thô lỗ.

Tính, hay là trước tìm mẹ vợ bàn một phen, nói thế nào hắn Trư Bát Giới cũng là chính nhân quân tử, há có thể làm những thứ kia trộm cắp thủ đoạn.

Tim nửa ngày, Bát Giới rốt cuộc tìm được mẹ vợ căn phòng, đẩy cửa ra sau, sau khi phát hiện giả đang thay quần áo, lúc này trên người chỉ mặc đơn bạc áo ngực cái yếm.

"A, người heo này đầu tới làm gì, còn không mau cút đi." Mỹ phụ kinh hoàng thất thố, hô lớn.

Tê đại, vốn là cho là thời gian này sẽ không có người lại tìm đến mình, cho nên hắn chuẩn bị cởi áo buồn ngủ, ai ngờ mới vừa cởi quần áo, cái này sắc Trư liên đặc biệt sao xông vào.

Thấy cái này nở nang vóc người, Bát Giới âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong lúc mơ hồ hạ thân đã có phản ứng.

"Trượng mẹ vợ, ta đây Lão Trư rồi đi nơi này." Bát Giới lúc xoay người sau khi, vẫn không quên nhìn lâu mấy lần, trong đầu nghĩ, coi như cười không mỹ phụ ba cái con gái, đây nếu là có thể được mỹ phụ cũng được a.

Một lát sau, Bát Giới lần nữa gõ cửa mà vào, mỹ phụ trên mặt nhiều mấy phần đỏ ửng, nhìn ngược lại trẻ mấy tuổi.

"Trư trưởng lão, cái này đêm hôm khuya khoắc, người tới thiếp thân căn phòng, có hay không không quá thỏa đáng." Mỹ phụ ngồi ở trên giường, hai chân chụm lại, đôi môi khẽ run, chậm rãi nói.

"Mẹ vợ, ta đây Lão Trư là tới xin việc con rể tới nhà." Bát Giới trực tiếp tỏ rõ ý đồ.

Mỹ phụ nghe vậy, chợt hất một cái tay áo, giả bộ tức giận đạo (nói): "Hừ, người sư phó kia cũng quá không hiểu tình ý cảm giác, thiếp thân đều nói như vậy mình bạch, hắn còn không chịu hồi tâm chuyển ý, thật là đầu cổ chấp lừa."

Bát Giới tự giác ngồi ở mỹ phụ bên người, chẳng biết xấu hổ đạo (nói): "Mẹ vợ nói là a, ta đây sư phụ trong lòng chỉ có Tây Thiên Thủ Kinh, coi như gió thổi mưa rơi, cũng giao động không hẳn quyết tâm, có thể ta đây Lão Trư không giống nhau, ta có thể thỏa mãn các người bất kỳ nhu cầu."

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Bát Giới ngượng ngùng nói: "Ta đây Lão Trư thật rất muốn lưu lại, hy vọng đi cùng các tỷ tỷ tả hữu, nhưng là, chỉ sợ các nàng ngại ta đây xấu xí, thật không dám giấu giếm, ta đây Lão Trư bản lĩnh có thể đại, không chỉ có cái gì sống cũng có thể làm, mà còn đáng văn giá vũ, trong nước tới lui tự nhiên, đây đều là một đĩa đồ ăn."

Nghe đến mấy cái này, mỹ phụ nhất thời hứng thú, vội vàng vặn hỏi: "Chính là không biết thân thể người điều kiện có được hay không."

Bát Giới đột nhiên đích thân, trực tiếp cầm quần áo xé, lộ ra mập mạp mập mạp bụng, hô lớn: "Ta đây Lão Trư bên trái Thanh Long, Hữu Bạch hổ, lão ngu ở bên hông, Long Đầu ở ngực, khác (đừng) không dám nói, chính là ở đó phương diện đặc biệt mạnh, tặc đặc biệt sao cường."

Ở ngoài cửa nghe lên Đường Nhạc thiếu chút nữa cười ra tiếng, vội vàng dùng tay che miệng lại, thật là xem người không thể chỉ xem tướng mạo, cái này Bát Giới vẫn là rất khả ái.

Ngô Không đột nhiên nghĩ đến một cái ý đồ xấu, lại lắc mình một cái, biến ảo thành một con ong mật, theo khe hở bay vào trong phòng.

"Được rồi, xem ở người nói thành khăn như vậy phân thượng, thiếp thân là không có vấn đề gì, bất quá người thật không cần với người sư phụ lớn tiếng kêu tùy tiện lưu lại tóm lại không tốt lắm đâu." Mỹ phụ có chút bị không Trư Bát Giới, hàng này quá đặc biệt sao có thể thôi.

Mỹ phụ đáp ứng chính mình cầu xin, Bát Giới mừng rỡ như điên, hận không được cao ca một khúc để diễn tả giờ phút này tâm tình của hắn.

"Không cần, ở thầy trò chúng ta trong bốn người, ta đây Lão Trư chính là lão đại, coi như sư phụ cũng phải nghe ta đây mà nói." Ngược lại sư phụ cũng không ở, vừa vặn mượn cơ hội này trang một bức.

Ngoài cửa nghe lên Đường Nhạc hận đến đó là nghiêng răng nghiêng lợi, tê đại, các loại (chờ) quay đầu xem Lão Trư làm sao giáo huấn hàng này.

Ngày thường Bát Giới nhìn thật đáng hoàng, một mực an phận thủ thường, có thể ở sau lưng liền bắt đầu thả bay tự mình, lộ ra mặt mũi thật sự.

Biến thành ong mật Ngô Không cũng nghe không vô, trực tiếp ở Bát Giới trên mông chập xuống.

"Gào." Bát Giới bị đau, khắp nơi nhìn một chút, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía mỹ phụ, oán giận nói: "Mẹ vợ, người sờ ta đây Lão Trư cái mông làm

gi."

Mỹ phụ: "

"Được, người đi về trước đi, thiếp thân đi trước với con gái nói một tiếng, chờ một hồi người có thể phải biểu hiện tốt một chút." Mỹ phụ cố nén tức giận, đây nếu là ở bình thường, nàng đã sớm một bạt tai tát đi qua, còn có thể để cho Trư Bát Giới nói nhảm nhiều như vậy

Thấy vậy, Đường Nhạc cùng Ngô Không nhanh chóng trở về phòng, lúc này, Ngô Tĩnh đang tĩnh tọa nghỉ ngơi, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, lộ ra một cái nụ cười quý dị, chợt xếp chân ngồi ở trên giường, làm bộ làm tịch đi theo ngồi tĩnh tọa.

Bát Giới hưng phấn trở về phòng, phát hiện sư phụ ba người đang nghỉ ngơi, không khỏi thở phào một cái, thật may sư phụ không có đồng ý lưu lại, nếu không cái này chuyện tốt cũng không tới phiên trên đầu mình.

Vừa nghĩ tới tới nay chính mình độc chiến tam nữ, hần liền kích động không thôi!

"Bát Giới, người đi cho Bạch Long Mã, thế nào mới trở về." Đường Nhạc từ từ mở mắt, dò hỏi.

"Sự tình là như vậy, ta đây Lão Trư phát hiện chuồng ngựa không có cỏ cây liệu, vì vậy đi trên núi tìm chút rom cỏ, sau đó trì hoãn thời gian, sư phụ, người sẽ không xảy ra ta đây Lão Trư khi đi." Bát Giới nói láo cũng không đỏ mặt, trình trọng nói bậy nói bạ.

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chớ có trang bức, nội dung cốt truyện đảo ngược!

"Ngốc tử, người điểm phúc không cạn a, người mẹ vợ kia vốc người thế nào a" Ngô Không trêu ghẹo nói.

"Nói đến ta mẹ vợ kia vốc người, đây chính là yêu kiều thướt tha, đầy đủ mê người, kia gọi cảm cái yếm" nói tới chỗ này, Bát Giới đột nhiên ý thức được cái gì, khi hần phát hiện Ngô Không đang cười trộm, ngay sau đó giận dữ nói: "Bật Mã Ôn, người đặc biệt sao dám theo dõi ta."

"Hừ, nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm, người cho rằng là làm những thứ kia trộm cắp thủ đoạn, sẽ không biết đến à." Ngô Không hừ lạnh một tiếng, rất nhiều một lời không hợp, liền động thủ ý tứ.

Thấy Ngô Không sắc mặt trình trọng, không chút nào làm nhượng bộ, Bát Giới theo bản năng lui về phía sau mấy bước, trong đầu nghĩ, không cần phải với cái này Bật Mã Ôn tranh luận, ngược lại hần là dự định lưu lại, đi cùng tam nữ tả hữu.

Đến lúc đó, hần mỗi ngày đều cuộc sống ở ôn nhu hương, cả ngày ăn nhậu chơi bời, vô câu vô thúc, cuộc sống này trải qua chẳng phải tiêu dao tự tại

Nhấn nhất thời gió êm sóng lặng, lùi một bước trời cao biển rộng, Bát Giới tự biết đuối lý, cho nên rất thức thời im lặng, không nói gì nữa.

"Bát Giới, người nhưng là người xuất gia, làm sao có thể nhìn lên cô gái tắm rửa." Đường Nhạc trách cứ.

"Sư phụ, có phải hay không cái này Bật Mã Ôn nói cho người biết." Bị sư phụ phê bình một câu, Bát Giới sắc mặt có chút khó coi, vội vàng giải thích: "Kỳ thực ta đây Lão Trư quả quyết không phải hảo sắc người a."

"Vậy người ngược lại giải thích một chút rình coi cô gái tắm rửa là chuyện gì xảy ra" người chỉ tiện là vô địch, Bát Giới da mặt dày, Đường Nhạc là trước giờ chưa từng thấy, chưa bao giờ nghe a.

"Ai, chuyện này nói rất dài dòng, ta đây Lão Trư đi qua tắm rửa nhà chính, kia tam nữ tham đồ ta đây Lão Trư sắc đẹp, nghĩ (muốn) đối với (đúng) ta đây gây rối, cũng may ta đây phản ứng nhanh, lúc ấy liền dứt khoát kiên quyết cự tuyệt, ai có thể từng dự đoán, mỹ phụ kia là đạt được ta đây Lão Trư **, vậy mà không tiếc hy sinh nhan sắc, muốn đối với (đúng) ta đây Lão Trư dùng sức mạnh a."

"Lăn mẹ của người, người đương ta đây Lão Tôn là ba tuổi nhi đồng phải không." Ngô Không không thể nhịn được nữa, nếu là lại để cho Bát Giới nói một chút, phỏng chừng có thể đem hôm nay cho thổi phả.

Lúc này, căn phòng bầu không khí hơi có chút xấu hổ, Bát Giới đối mặt Đường Nhạc, Ngô Không, Ngô Tịnh ba người bất thiện ánh mắt, không khỏi cười khò một tiếng, sớm biết sẽ không trang bức, bất quá nghĩ tới tới nay có thể sáng khoái một phen, những thứ này tự trách cũng liền tan thành mây khói.

Mỹ phụ mang theo ba cái con gái đi tới Đường Nhạc thầy trò phòng bốn người ở giữa, trọng yếu nhất là chúng nữ ăn mặc trang điểm lộng lẫy, mặc lụa mỏng trong suốt trạng áo khoác, bên trong gợi cảm mê người áo ngực cái yếm có thể thấy rõ ràng.

Trước ngực hai luồng mềm mại để cho người hận không được bóp bên trên một cái, cái này làm cho Đường Nhạc đám người xem trọn cả mắt lên, cái này gọi ả, như thể cảm dỗ, coi như là thánh nhân cũng gánh không được đi.

Loáng thoáng giữa, Đường Nhạc hạ thân đã có phản ứng, để cho người không nghĩ tới là, cái này Ly Sơn Lão Mẫu đám người, là câu dẫn mình, vậy mà như vậy bỏ tiền vốn.

Không đúng, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ đến Văn Thù cùng Phổ Hiền hai vị Bồ Tát là nam, bây giờ ăn mặc như vậy, với đặc biệt sao nhân yêu khác nhau ở chỗ nào.

"Nôn" Đường Nhạc khom người ới không ngừng.

"Tướng công, để cho ta tới nay hầu hạ khỏe không?" Chân Chân giẫy dụa như rắn nước eo thon, đưa tay khoác lên Đường Nhạc khéo đưa đẩy trên đầu trục, mà nàng chân dài là không ngừng trên đùi Đường Nhạc hạ thế.

"Tốt người tề đại, đặc biệt sao đụng ta." Đường Nhạc không chút nào thương hương tiếc ngọc, vô tình đem Chân Chân đẩy ra.

"Cần rõ, nữ nhi của ta nơi nào không xứng với người, người đã không lưu tình, có thể đừng trách thiếp thân không khách khí." Mỹ phụ lông mày nhướn lên, giận dữ nói: "Liên Liên, hòa thượng này liền giao cho người, tới nay được rất tốt phục vụ."

"Người một cái Xú Bà Nương, bản tăng cho dù chết, cũng quả quyết sẽ không bị các người ô nhục." Thảo đặc biệt sao, cái này kịch bản cũng không phải như vậy viết a, dưới mắt đột nhiên xảy ra một màn, để cho Đường Nhạc trong nháy mắt mống bức.

"Khanh khách, cái này có thể cũng không do người." Liên Liên cười duyên một tiếng, hướng về phía Đường Nhạc bỗng dừng một chút, người sau lại phát hiện mình không động đậy, cái này gọi ả, ngay cả Định Thân Thuật đều đặc biệt sao dùng tới.

"Đại tỷ, bản tăng từ nhỏ đã thận hư, hơn phân nửa là thỏa mãn không người a." Đường Nhạc khóc không ra nước mắt, cuối cùng trực tiếp bị Liên Liên kéo dài tới lầu hai khuê phòng.

"Oanh, các người nghĩ (muốn) đối với ta sư phụ thế nào, có tin hay không ta đây Lão Tôn phá người phòng này." Ngô Không hét lớn một tiếng, vừa nói, liền muốn đối với (đúng) mỹ phụ động thủ.

Trên thực tế Tôn Ngô Không cũng không hiểu nổi Ly Sơn Lão Mẫu vì sao làm như vậy, chẳng lẽ các nàng thật sự tịch mịch khó nhin, chưa thỏa mãn dục vọng à.

"Chân Chân, Ái Ái, hai người này giao cho người." Mỹ phụ trừng liếc mắt Ngô Không, lại không nữa phản ứng đến hần.

Nghe vậy, hai nàng chia ra đi về phía Ngô Tịnh cùng Ngô Không, sau đó đột nhiên thân thể mềm nhũn, nhào vào hai người trong ngực.

Ngô Tịnh ngửi được một cỗ thơm dịu, theo bản năng nghĩ (muốn) đẩy ra trong ngực Chân Chân, nhưng vào lúc này, hần đột nhiên cảm thấy thật là mệt, cứ như vậy ngủ mê mang.

"Người dám cho ta đây Lão Tôn bỏ thuốc." Ngô Không tu vi cao thâm, điểm này thuốc mê còn không làm gì được hần, bất quá ngay cả như vậy, hần thân ảnh vẫn lao đảo, phảng phất tùy thời muốn xụi lơ trên đất.

"Đại Thánh, đây là Phật Tổ đối với các người khảo nghiệm, còn hy vọng người phối hợp một chút." Ái Ái nhỏ giọng ở Ngô Không bên tai nói.

Tôn Ngô Không có được Hóa Nhân Kim Tinh, mọi người đều biết, Ly Sơn Lão Mẫu đám người đã sớm biết cái này đầu khi đoán được bọn họ thân phận, cho nên cũng không cần phải giấu giếm, kỳ thực Tứ Thánh thử Thiên Tâm, chủ yếu nhất mục đích là nghĩ dò xét Đường Nhạc.

Còn như Trư Bát Giới, Ly Sơn Lão Mẫu đám người thật đúng là không nhiều hứng thú lắm!

"Tề đại, các người cũng không nên chơi đùa quá mức hòa." Mắng to một tiếng, Ngô Không biết rõ Ly Sơn Lão Mẫu không có ác ý, cho nên cũng không phản kháng nữa, ngoan ngoãn theo Ái Ái đi lầu hai khuê phòng.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, trống không phòng khách chỉ còn lại mỹ phụ cùng Bát Giới hai người.

"Mẹ vợ, ta đây Lão Trư không ứng cử viên a." Bát Giới về mặt đưa đám, hần đang chuẩn bị một nam chiến đấu tam nữ, diễn ra một hồi Xuân Cung đại hí, có thể kế hoạch không cần nổi biến hóa, cái này tam nữ cũng không có lựa chọn hần.

Sư phụ ba người tới nay ngược lại có bạn, nhưng hần Lão Trư vẫn là một người cô đơn.

"Ai nói, thiệp thân chẳng lẽ không đúng người" mỹ phụ nhéo Bát Giới lỗ tai, lạnh lùng nói.

"Mẹ vợ, người cũng quá lão, ta đây Lão Trư coi thường a." Bát Giới nói thẳng không kiêng kỵ.

Dựa vào cái gì Hầu ca bọn họ là có thể ngủ kiêu diễm ướt át tiểu cô nương, mà hán Lão Trư thì phải ngủ cái lão, cái này quá không công bình.

"Người đặc biệt sao dám nói ta lão." Ly Sơn Lão Mẫu hận nhất người khác nói nàng lão, đẩy ra Trư Bát Giới sau, nàng tiếp tục nói: "Tối nay người chỉ ngủ một mình đi."

Nói xong, mỹ phụ lắc lắc mê người kiêu đồn, không nhanh không chậm đi trở về căn phòng.

"Điều đặc biệt sao hưởng diễm phúc đi, thảo." Trong lòng thầm mắng mấy câu, Bát Giới có chút không cam lòng, mẩu thân, mỹ phụ kia mặc dù tuổi lớn nhiều chút, nhưng tất đều giống nhau, miễn cưỡng tạm một đêm đi.

Nghĩ tới đây, Bát Giới di chuyển bước chân theo sát mỹ phụ đi, trong miệng hô lớn: "Mẹ vợ, ta đây Lão Trư không ngại người a, tối nay hai ta sáng khoái một trận chiến!"

Tối om om đêm, phảng phất vô biên mực đậm nặng nề bồi lên ở chân trời, bầu trời từng viên lam sâu kín tiểu tinh tinh, thần bí nháy mắt.

Đường Nhạc nằm ở mềm mại thư thích trên giường, thân thể lại không thể động, cái này làm cho hán rất là khó chịu.

"Liên Liên cô nương, bản tăng thân thể có chút nóng lên, nghĩ (muốn) đi ra ngoài một chút, người xem có phải hay không" Đường Nhạc động linh cơ một cái, hướng về phía một bên béo mập thiếu nữ nói.

Đau bụng một buổi chiều, cho nên hôm nay rất có thể chỉ có hai canh, thiếu kia chương một ngày mai bỏ tức, phiếu đề cử ta cũng không tiện muốn, mọi người tùy ý liền có thể!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Phổ Hiền Bồ Tát, tối cao tâm kinh!

"Ta cũng rất nóng đây, chúng ta hãy nhanh lên một chút đem chính sự làm đi." Vừa nói, Liên Liên đôi mắt đẹp nháy mắt, đem áo khoác cởi một cái, ngạo nhân hai ngọn núi dường như muốn tránh thoát Từ Sắc áo ngực cái yếm trời buộc, trắng nõn da thịt vô cùng mịn màng.

Nhìn Liên Liên yếu điệu đáng yêu, Đường Nhạc âm thầm nuốt nước miếng một cái, cảm giác trong ngực tê tê đại đại, tà hỏa trong lúc nhất thời xông lên đầu, tê dại, thật là cần người mạng già, đối mặt loại này vụ vật, nếu là còn thờ ơ không động lòng, chính mình còn là một nam nhân bình thường chứ sao.

"Thương Liên Liên, bản tăng không biết như lời người nói chính sự là cái gì." Cố nén nội tâm **, Đường Nhạc cắn đầu lưỡi, giả ngây giả dại đạo (nói).

Nhẫn, lúc này nhất định phải nhẫn, dù là con mụ này không mạnh mẽ che thân ở trước mặt mình đập múa thoát ý, hán cũng phải khắc chế chính mình.

Từ Thánh thử Thiên Tâm cái này một khó khăn khảo nghiệm chính là Đường Nhạc định lực.

Bất quá Đường Nhạc cũng không phải tình trùng lên óc gia hỏa, muốn cho hán tùy tiện phá Sắc Giới, cũng không phải dễ dàng như vậy chuyện!

"Ghét, hiện tại liền ta người hai người, ta đã sớm đói khát khó nhịn đây." Liên Liên gãy dựa thân thể mềm mại, chậm rãi nằm ở Đường Nhạc trong ngực, đầu ngón tay vuốt ve người sau mi thanh mục tú gò má, cái lưỡi đình hương liếm Đường Nhạc lỗ tai.

Lúc này, Đường Nhạc phát hiện mình rốt cuộc năng động, hán theo bản năng ôm Liên Liên thân thể mềm mại, lúc này hán lại cũng không khống chế được, điên cuồng hôn Liên Liên vai, tay trái dùng sức nắm Liên Liên kiêu đồn.

"Anh ~" Liên Liên rên rỉ một tiếng.

Cái này Liên Liên chính là Phổ Hiền Bồ Tát trở nên, nàng đang nghĩ, cái này Đường Tăng nói cho cùng còn là một phạm nhân, xem ra vẫn là không chống

đồ được hấp dẫn như vậy, lại để cho Đường Tăng chiếm một hồi tiện nghi, lại tuyên cáo hán cái này một khó mà thất bại mà kết thúc.

"Không được, bản tăng quyết không thể bị sắc đẹp làm cảm dỗ, trọng yếu nhất là cái này Liên Liên rất có thể là Phổ Hiền, Văn Thù một vị trong đó Bồ Tát biến hóa, đây nếu là truyền đi, vẫn không thể bị Ngô Không dám người chê cười chết." Đường Nhạc tràn đầy ngoan tâm, đẩy ra Liên Liên.

"Ồ" nhìn thấy một màn này, Liên Liên kinh ngạc một tiếng, không nghĩ tới Đường Tăng có thể khắc chế nội tâm dục hỏa.

Bất quá Liên Liên đã sớm chuẩn bị đầy đủ, cái này một khó khăn nàng hiển nhiên sẽ không để cho Đường Tăng tùy tiện trải qua.

"A di đà phật." Đường Nhạc nhắm mắt lại, tĩnh tâm xuống, chuẩn bị mang đến mắt không thấy tâm không phiền, chỉ phải kiên trì, cái này Liên Liên chỉ có thể bỏ tay toàn tập.

"Trống công, ta đẹp không?" Liên Liên hồn dỗi một tiếng, chột giầy dựa thân thể mềm mại, vuốt ve mê người hai ngọn núi, nhảy chán ghét, ôn à ôn ền đạo (nói).

Liên Liên làm điệu làm bộ, làm đủ loại kiểu dáng mê người phún huyết động tác.

Đang tỉnh tọa Đường Tăng không nhìn được, nhìn lên mấy lần, "Ngọa tào, có muốn hay không liều mạng như vậy a!"

Ngay tại Đường Nhạc thú tính đại phát, chuẩn bị đẩy tới Liên Liên sáng khoái một phen lúc, hệ thống lạnh lùng thanh âm đột nhiên ở trong đầu hân vang lên.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được Phật Giáo tối cao tâm kinh « Bàn Nhục Ba La Mật Đa Tâm Kinh »."

Liên tiếp tin tức truyền vào Đường Nhạc trong đầu, để cho hán thụ ích lương đa, trong đầu nghĩ, kinh văn này tới quá đặc biệt sao kịp thời, lần này rốt cuộc không cần sợ nhân yêu này.

Liên Liên ánh mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, sau đó tiếp tục ra sức nhảy múa thoát ý, nàng cũng không tin Đường Tăng thật có thể nhìn được.

"Quan Tự Tại Bồ Tát, hành thâm Bàn Nhục Ba La Mật Đa lúc, chiếu thấy Ngũ Uẩn giai không, độ hết thấy khổ ách. Xá Lợi Tử, sắc tức thị không, không tức thị sắc, sắc tức là không, không tức là sắc, bị nghĩ (muốn) đi thường thức, cũng lại như là "

Đường Nhạc không để ý đến Liên Liên, tiếp tục nhớ tới kinh văn, đột nhiên, trong lòng một cỗ lạnh lẽo tràn ngập tới toàn thân, nội tâm dục hỏa trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Lắc eo đập nửa ngày, Liên Liên thất lạng đặc biệt sao nhanh vặn gậy, khi nàng nghe được Đường Tăng trong miệng niệm động kinh văn lúc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ nhếch, một bộ không thể tin được bộ dáng.

"Cái này chẳng lẽ chính là truyền thuyết Phật Giáo tối cao tâm kinh « Bàn Nhục Ba La Mật Đa Tâm Kinh » " không hổ là Kim Thiền Tử chuyển thế, như vậy kỳ ngộ thật là khiến người không theo kịp a.

Nhớ năm đó, Phổ Hiền Bồ Tát ở Tây Thiên từng theo A Nan Đà mượn qua quyển này tâm kinh, đáng tiếc bị cự tuyệt, cái này làm cho hán rất là thất vọng!

Nghe nói cái này tâm kinh có thể tạm thời Phong Ấn người Thất Tình Lục Dục, như vậy thì hội ngăn cản Tâm Ma sinh ra, phải biết đến cảnh giới nhất định, muốn tùy tiện lên cấp, nhiệm vụ thiết yếu chính là át chế Tâm Ma sinh ra, nếu không hơi không cẩn thận, thì sẽ tẩu hỏa nhập ma.

"Được, khác (đừng) niệm, cái này một khó khăn coi như người qua, Bồ Tọa thừa nhận người lợi hại." Liên Liên lắc mình một cái, biến ảo thành chân thân, hướng về phía Đường Nhạc nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc khoe miệng phát qua vẻ đắc ý nụ cười, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, lễ phép nói: "A di đà phật, bản tăng gặp qua Phổ Hiền Bồ Tát."

"Khục khục, hôm nay xảy ra chuyện, trời mới biết, người biết ta biết, Bồ Tọa không hy vọng có người thứ hai biết chuyện này." Nghĩ tới mới vừa rồi chính mình đập kia đoạn múa thoát ý, Phổ Hiền Bồ Tát hận không được tìm một động chui vào.

"A di đà phật, bản tăng mới vừa tỉnh ngủ, không biết Bồ Tát đang nói gì." Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Như thế tốt lắm." Vừa dứt lời, Phổ Hiền Bồ Tát thân ảnh liền biến mất ở trong phòng.

Căn phòng chỉ còn lại Đường Nhạc một người, hán không khỏi thở phào một cái, cũng còn khá có hệ thống bức này nghịch thiên tồn tại, nếu không hôm nay thật đúng là cho ra cơm nắm.

"Ta đặc biệt sao lại hôn một cái nam." Mới vừa rồi Đường Nhạc không chỉ có hôn Liên Liên, còn nhào nặn ngực, sờ mông, thiếu chút nữa giờ thương cứng rắn.

Tẩy một cái khuôn mặt sau, Đường Nhạc sửa sang một chút áo quần, trong đầu nghĩ, cũng không biết Bát Giới, Ngộ Không, Ngộ Tĩnh ba người thế nào, hay là đi nhìn một chút đi.

Ai ngờ mới vừa mở cửa phòng, liền phát hiện Ngộ Không cùng Ngộ Tĩnh cái này hai hàng đang ngoài cửa nghe lén, cái này làm cho Đường Nhạc nhất thời phát cáu.

"Mẹ, hai người các ngươi lại thấy chết mà không cứu, còn đặc biệt sao có thể hay không vui sướng chơi đùa." Xem hai người phong phú biểu tình, liền biết hai người bọn họ tuyệt không phải mới tới.

"Sur phụ, ta đây Lão Tôn là nghĩ xuất thủ cứu giúp, đáng thương thương vớ người quá tốt, kia múa thoát y thật là có thể nói kinh điển, cho nên ta theo Lão Sa không nhịn được nhìn lâu mấy lần." Gãi gãi tai khi, Tôn Ngộ Không mình cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Vốn là muốn nhìn trăng tròn hay, kết quả Đường Tăng vậy mà có thể nhìn được múa thoát y cảm dỗ, đây cũng là để cho Ngộ Không bội phục không thôi.

"Ngươi có thể kéo xuống đi, ngươi biết rõ ràng Liên Liên là Phổ Hiền Bồ Tát biến hóa." Đường Nhạc cả giận nói.

"Hắc hắc, chuyện này lúc đó bỏ qua, chúng ta hay là trước đi xem một chút Bát Giới đi." Ngộ Không cười thâm trầm nói.

"Sur phụ đang có ý đó, kiệt kiệt."

Đêm khuya, toàn bộ trời đất đều tại ngủ yên!

"Không muốn á."

Một đạo kiều tức giận theo mỹ phụ căn phòng truyền ra, hoàn toàn phá vỡ đêm yên tĩnh.

Đường Nhạc ba người rón rén, theo nguồn thanh âm, đi tới Bát Giới chỗ căn phòng.

"Sur phụ, ngươi cùng Sa Sư Đề ở bên ngoài xem kịch vui, ta đây Lão Tôn đi vào trước." Đạt được Đường Nhạc đồng ý, Ngộ Không lắc mình một cái, biến ảo thành một con ong mật, theo khe cửa bay vào căn phòng.

Bát Giới đang cùng mỹ phụ hiệp thương, chuẩn bị tạm ngủ lấy một đêm, có thể nói nửa ngày, mỹ phụ chính là không đáp ứng, cái này làm cho Bát Giới gặp khó khăn.

Nội tâm dục hỏa đã bị câu đi lên, muốn tắt, nói dễ vậy sao.

"Mẹ vợ, liền theo ta đây Lão Trư ngủ lấy một đêm đi!" Bát Giới cầu khẩn nói.

Ta đi, còn kém một phút, vốn là có thể ở trước mười hai giờ hai canh, kết quả chương này phát muộn, ta muốn điên!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Tạm thời tỉnh ngộ, thân phận bại lộ!

"Ai, ta ngươi thật không thích hợp, thiếp thân khuyên ngươi vẫn là chết cái ý niệm này đi." Mỹ phụ ngồi ở mép giường, đầu ngón tay vuốt vuốt trên vai một luồng tóc đen, uyển chuyển cự tuyệt nói.

"Mẹ vợ, ta đây Lão Trư không ngại ngươi là quả phụ, ngược lại đóng lại đèn đều giống nhau." Bát Giới bĩu môi nói.

"Ngươi lặp lại lần nữa" nghe vậy, mỹ phụ giận tím mặt, này Trư Bát Giới lại dám đi hạ phạm thượng, nói mình là quả phụ, nàng đường đường Ly Sơn Lão Mẫu, khi nào bị bức này ủy khuất.

Đột nhiên ý thức được cái gì, Bát Giới liền vội vàng sửa lời nói: "Ta đây Lão Trư cũng không ngại ngươi qua, ở ta đây trong mắt, ngươi vĩnh viễn là đẹp nhất."

Cũng không biết như vậy mê muội lương tâm nói láo, sẽ bị sẽ gặp sét đánh a!

Là thỏa mãn bản thân chi tư, Bát Giới có thể nói là hao hết miệng lưỡi, không ngừng lấy lòng mỹ phụ.

Nghĩ tới sư phụ đám người đang căn phòng sáng khoải, mà hần ngay cả mỹ phụ tay đều không đụng phải, cái này làm cho hần ngay cả từ bỏ ý định đều có.

"Người thật nguyện ý làm thiếp thân hôn phu" không chịu được Bát Giới quần quít chặt lấy, mỹ phụ liếm liếm mê người môi đỏ mọng, không cong vắn lấy làm kiều ngạo hai ngọn núi, gắt giọng.

Thấy hương diễm này cảnh tượng, Bát Giới hô hấp có chút gấp thốc, sắc mặt có chút trướng hồng.

Cuối cùng là trời không phụ người có lòng, mỹ phụ rốt cuộc bị hần bần lòng đã động, nghĩ tới tối nay xảy ra kích thích, Bát Giới trong lòng một bữa kích động.

"Nương tử, ta đây Lão Trư sau này nguyện ý đi cùng người tã hữu." Bát Giới lập tức đổi lời nói, tiếp tục nói: "*** một khắc giá trị thiên kim, chúng ta vẫn là hãy mau đem chính sự làm đi."

Vừa nói, Bát Giới cởi quần áo, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, hướng về phía mỹ phụ mãnh phác đi.

"Chậm" Mỹ phụ theo bản năng né tránh, để cho Bát Giới uổng công vô ích.

"Nương tử, người còn đang chờ cái gì, ta đây Lão Trư tối nay tuyệt đối sẽ thỏa mãn người nội tâm Không Hu." Bát Giới không nhịn được nói.

Lúc này, Đường Nhạc cùng Ngô Tịnh núp ở ngoài cửa che miệng cười to, rất sợ phát ra một chút thanh âm, bị Bát Giới phát hiện.

"Sư phụ, Nhị sư huynh khẩu vị cũng quá nặng đi." Ngô Tịnh cười nhạt nói.

"Đây coi như là cái gì, nếu là Bát Giới dục hỏa đi lên, ngay cả heo mẹ đều không bỏ qua cho." Đường Nhạc cố nén nụ cười, thấp giọng nói.

"Ngọa tào, ta đây Lão Sa coi như là phục." Nói xong, Ngô Tịnh lại trở lại gian phòng của mình, hần làm người biết điều, cảm thấy nhìn coi người khác ** là một loại không lễ phép hành vi.

Ngô Tịnh sau khi đi, Đường Nhạc nín thở ngưng thần, núp ở ngoài cửa, tiếp tục thưởng thức tràng hảo hí này!

Lúc này, mỹ phụ vuốt vuốt trong tay khăn tay, dư quang trong lúc lơ đãng liếc nhìn cửa phòng, hiển nhiên, nàng đã sớm phát hiện Đường Nhạc cùng Ngô Không tồn tại, chẳng qua là không nói phá mà thôi.

"Phu quân, người muốn tùy tiện đạt được ta, chỉ sợ không dễ dàng như vậy, không bằng chúng ta chơi trước cái trò chơi." Mỹ phụ hướng Bát Giới ném cái mị nhãn, đáng thương đạo (nói).

"Chơi một rằm trò chơi, đừng chậm trễ ta đây Lão Trư thời gian." Con mụ này ma ma tức tức, chít chít méo mó, Bát Giới đã sớm không nhịn được, vốn là đều đã cứng rắn, kết quả kéo dài thời gian quá dài, hiện tại cũng đặc biệt sao nhẹ.

"Không nha, nhân gia phải chơi á."

Bát Giới: "

Đối với mỹ phụ yêu cầu, Bát Giới là cự tuyệt, có thể ti mi nghĩ lại, cũng không kém điểm này thời gian, bất kể nói thế nào, vẫn là phải cho nương tử lưu ấn tượng tốt.

Trong lòng của hần sớm đã có kế hoạch, tối nay làm bộ đẩy tới mỹ phụ, đợi ngày mai sư phụ ba người sau khi rời đi, mỹ phụ ba gã con gái còn không cũng phải ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, đến lúc đó, hần lại có được tam thê tứ thiếp, có thể vô hạn thoải mái.

"Nương tử, ta đây Lão Trư mới vừa rồi giọng nặng nhiều chút, người chó nên tức giận." Đi tới mỹ phụ bên người, Bát Giới đưa ra bàn tay heo ăn mặn vuốt ve người sau kiều đồn, tiếp tục nói: "Người muốn chơi đùa trò chơi gì, cây nên roi da các loại đạo cụ, ta đây Lão Trư cũng có thể biến ra."

"Ghét, người liền muốn có được ta thân thể thì phải dụng Thiên Hôn, ta đem khăn tay đắp lên đầu người bên trên, chỉ cần người có thể bắt ta, ta tối nay chính là người người!" Mỹ phụ hưng hân nắm Bát Giới bàn tay heo ăn mặn, sắc mặt miến cưỡng lộ ra một nụ cười.

"Được, ta đây Lão Trư đáp ứng, nương tử, chờ thêm giường, có thể không nên tùy tiện cầu xin tha thứ a!" Bát Giới trong lòng có dự tính đạo (nói).

Sau đó, Bát Giới đưa khăn tay đắp lên trên mặt mình, che kín chính mình tầm mắt, bất nửa ngày, chẳng qua là dụng phải mỹ phụ quần lụa mỏng, ngược lại thì bởi vì khắp nơi đi loạn, làm cho hần sung nặt sung mũi, chặt vật không dứt.

Núp ở căn phòng Ngô Không, như thế nào tùy tiện bỏ qua cho bức này cơ hội, hần vỗ cánh, ở Bát Giới trên mặt chập mười mấy bực lớn, thấy Bát Giới bộ dáng thâm trầm, mỹ phụ ở một bên cười cười toe toé.

Ngay cả nàng Ly Sơn Lão Mẫu tiện nghi cũng dám chiếm, chút từng phật này coi như là nhẹ.

"Thảo đặc biệt sao, ta đây Lão Trư không chơi đùa." Thẹn quá thành giận bên dưới, Bát Giới mang trên đầu khăn tay hung hãn ngã xuống đất, khi hắn thấy mỹ phụ chính tựa như cười mà không phải cười nhìn mình lúc, cái này mới phản ứng được, nhất định là con mụ này đang đùa bỡn chính mình.

"Phu quân, người nếu không bắt được thiếp thân, vậy thì trở về đi." Mỹ phụ mặt liền biến sắc, lạnh lùng nói.

Nghe lời này, Bát Giới sắc mặt âm trầm, ánh mắt lơ lửng không cố định, nhìn ra được hân chân nộ.

"Hừ, nương tử, ta khuyên người chính là suy nghĩ kỹ càng, người nếu là dám không theo, đừng trách ta đây bên trong Lão Trư dùng sức mạnh." Mềm không được, chỉ có thể mạnh bạo, Bát Giới chuẩn bị tới nay làm một chân chính nam tử hán, cường ép đẩy tới mỹ phụ.

Chờ gạo sống nấu thành cơm chín, cũng không được phép nàng không đáp ứng.

"Thiếp thân chính là không theo, nhìn người có thể làm khó dễ được ta." Mỹ phụ không chút nào làm lui bước, qua nhiều năm như vậy, khi nào có người dám như vậy nói chuyện với nàng.

Căn phòng bầu không khí có chút kiếm bạt nổi trương, Bát Giới lúc này nội tâm vô cùng quần quít, hắn đang do dự, dù sao hắn là cái người xuất gia, chẳng lẽ hôm nay làm một mình tư dục, liền thật muốn làm kia không bằng cảm thú sự tình à.

Một giây, hai giây, ba giây!

"Người thắng, ta đây Lão Trư nhận tưng." Lý trí chiến thắng **, Bát Giới mặc dù háo sắc, nhưng là sẽ không làm loại kia táng tận lương tâm chuyện.

Ái tình loại sự tình này, từ trước đến giờ là người tình ta nguyện, cường xoay đưa không ngọt, đạo lý này Bát Giới biết rõ, ban đầu nếu không phải hắn uống rượu hồng việc, làm một mình tư dục, đi trên đùa Thường Nga Tiên Tử, cũng sẽ không xúc phạm Thiên Điều, càng không biết đầu sai Trư thai, luân lạc đến đây.

Loại này trí mạng tính sai lầm, cả đời phạm một lần đã đủ, hắn còn sẽ không ngốc đến đi phạm lần thứ hai.

"Phu quân, người chẳng lẽ không muốn lấy được thiếp thân thân thể sao "

Bát Giới biểu hiện, để cho mỹ phụ thật là hài lòng, bất quá nàng hay là chuẩn bị dò xét cuối cùng một phen.

"Đừng, điểm phúc này ta đây Lão Trư vô phúc tiêu thụ." Lắc đầu một cái, Bát Giới mặc quần áo tử tế, tiếp tục nói: "Đại tỷ, ta đây Lão Trư mới vừa rồi nếu có chỗ mạo phạm, còn thứ lỗi, bất quá người có thể ngàn vạn phải giữ bí mật, không thể nói cho ta đây sư phụ a."

Vì có thể thấy mong nhớ ngày đêm Thường Nga Tiên Tử, bảo vệ Đường Tăng Tây Thiên Thủ Kinh, đây là duy nhất đường tắt, các loại (chờ) khi đó tu thành chính quả, hắn cũng có thể danh chính ngôn thuận đi Quảng Hàn Cung thấy Thường Nga Tiên Tử.

"Đây là vì sao" mỹ phụ nghi ngờ nói.

"Nói ra thật xấu hổ, ta đây Lão Trư tuy nói không phải là cái gì chính nhân quân tử, nhưng cũng là có trình tiết người "

"Xi."

Núp ở ngoài cửa Đường Nhạc nghe được câu này, cũng không nhịn được nữa, trực tiếp cười mở to, đột nhiên, hắn nói thầm một tiếng không được, chính mình bại lộ.

"Bọn chuột nhất phương nào, lại dám nghe lén." Bát Giới chiến ý trong nháy mắt đi đến đỉnh phong, trong cơ thể bàng bạc linh lực tụ tập ở trong lòng bàn tay, trực tiếp một chương đem cửa phòng chụp nát bấy.

"Sư sư phụ" Bát Giới kinh ngạc nói.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Ngày xưa bạn cũ, biết được chân tướng!

"Ách đêm dài từ từ, vô tâm giấc ngủ, sư phụ đi ra đi bộ một chút." Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng.

Nghe lời này, Bát Giới mặt đen lại, trầm giọng nói: "Sư phụ, ta đây Lão Trư không ngốc."

"Bật Mã Ôn, người đặc biệt sao còn tránh cái gì, đi ra đi." Bát Giới cắn răng nghiêng lợi nói.

Nghe vậy, ả núp trong bóng tối Ngô Không cười khỏ một tiếng, chợt lác mình một cái, khôi phục chân thân.

"Ngốc tử, cái này kiểu đồn cảm giác như thế nào" Ngô Không cười tà nói.

"Xúc cảm cũng không tệ lắm, chỉ là có chút cứng nhắc." Bát Giới nói thẳng không kiêng kỵ.

Mỹ phụ trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, thẹn thùng nói: "Trư Bát Giới, người có thể nhận ra ta là ai "

Không chờ Bát Giới đáp lời, mỹ phụ lộ ra một cái nụ cười quý dị, khi nàng khôi phục chân thân lúc, để cho mọi người trợn mắt hốc mồm!

Cô gái này hai hàng lông mày thon dài như tranh vẽ, hai tròng mắt lóe lên như sao, Tiểu Tiểu dưới sông mũi có tám mê người cái miệng anh đào nhỏ nhắn, môi hơi hiện ra hồng, khỏe miệng vì kiều, lộ ra một vẻ nụ cười.

Nàng toàn bộ gương mặt tỉ mỉ thanh lệ, như thể thoát tục, thật là không mang theo mây may khói lửa nhân gian, điềm đạm ưu nhã khí chất, giống như một đóa nụ hoa hoa sen mới nở, không dính một hạt bụi.

Đường Nhạc không khỏi xem si, cái này cô gái tuổi thanh xuân, thật là Ly Sơn Lão Mẫu

"Ly Sơn Lão Mẫu, thế nào lại là người" Bát Giới nhận ra cô gái này, có chút không dám tin tưởng nói.

"Hừ, không phải bốn tọa, sẽ còn là ai." Ly Sơn Lão Mẫu hừ lạnh nói.

"Khụ, người thật là Ly Sơn Lão Mẫu còn trẻ như vậy" Đường Nhạc cảm giác có chút khó tin, bất quá hẳn cũng biết, tu vi đi đến cảnh giới nhất định, liền có thể dung nhan thường trú, giữ thanh xuân thời kỳ điện mạo.

Nhớ lần trước gặp phải Phượng Hoàng tộc Đại Trưởng Lão Thiên Hoàng, cũng là như vậy tuổi trẻ, xem ra giống như là mười tám tuổi cô gái tuổi thanh xuân, nhưng trên thực tế, không biết là sống bao nhiêu năm Lão Yêu Bà.

"Khanh khách, Ly Sơn Lão Mẫu chẳng qua là bốn tọa tôn xưng, cũng không đại biểu ta chính là Lão Yêu Bà, tiểu tử, người chính là tuổi quá trẻ." Ly Sơn Lão Mẫu che miệng cười duyên lúc, sóng mãnh liệt trên hai vú hạ rung rung, phảng phất thời khắc chuẩn bị tránh thoát áo ngực cái yếm trời buộc.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc trong cơ thể tà hỏa xông lên đầu, hạ thân đã có phản ứng, hẳn cố gắng khắc chế chính mình ánh mắt không nên nhìn nàng, nữ nhân này có chút không đơn giản, tựa hồ là luyện cái gì điên đảo chúng sinh Mị Thuật.

Còn như Bát Giới cùng Ngô Không hai người, rói rít vận chuyển trong cơ thể linh lực, âm thầm chống cự trong lòng về này không khỏi tà hỏa.

Ly Sơn Lão Mẫu dễ nghe âm thanh chuông tựa hồ có ma lực, để cho người không nhận được vì đó dâng hiến hết thảy, hận không được quỳ xuống nàng dưới chân thần phục cùng nàng.

"Được, không đùa các người, lần thi này nghiệm các người nhưng là Phật Tổ chỉ ý, cũng may các người đám này tiểu gia hòa thuận lợi thông qua khảo nghiệm, cái này làm cho bốn tọa rất là vui vẻ yên tâm"

"Oanh, ta đây Lão Tôn không thể vô duyên vô cớ bị các người trêu đùa một phen, người dù sao cũng phải cho thầy trò chúng ta bốn người một chút bồi thường đi." Ngô Không quát to.

"A đi đà phạt, theo lý như thế."

"Ta đây Lão Trư tán thành!"

Ly Sơn Lão Mẫu có chút dở khóc dở cười, khi nàng nhìn thấy Trư Bát Giới mặt đầy vô tội đáng vẽ, trong lòng thì có loại không khỏi lửa giận, trực tiếp nổi giận đạo (nói): "Trư Bát Giới, người chiếm tỷ tỷ nhiều như vậy tiện nghi, còn muốn đưa lên quần, quýt nợ có phải hay không "

"Người cũng không nên vu hãm ta đây Lão Trư, ta đặc biệt sao lại không đối với người làm gì." Bát Giới ủy khuất nói.

"Người người rõ ràng sờ cái mông người ta." Ly Sơn Lão Mẫu đôi mắt đẹp nháy mắt, hàm tình mạch mạch nhìn chăm chăm Bát Giới.

Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, cái này Ly Sơn Lão Mẫu ánh mắt tràn đầy ái mộ ý, chẳng lẽ nàng cùng Bát Giới trong lúc đó còn có cái gì không minh bạch quan hệ

"Ta đây Lão Trư nếu là biết rõ mỹ phụ là người biến hóa, coi như người cõi hết, ta đây cũng sẽ không đụng người." Bát Giới lạnh lùng nói.

"Người" không nghĩ tới Trư Bát Giới tính khí vẫn là với năm đó một dạng quật, nghĩ lúc đó Bát Giới vẫn là Thiên Bồng Nguyên Soái lúc, kia tướng mạo có thể nói là tuần mỹ tuyệt luân, sắc mặt như điêu khắc bản tinh xảo, một đôi mày kiếm dưới có lấy một đôi nhỏ dài cặp mắt đào hoa, tràn đầy đa tình, để cho người không cẩn thận sẽ thất thủ đi vào.

Dù Ly Sơn Lão Mẫu nhân quang, cũng bị Thiên Bồng mê muội, hăm sâu trong đó, không cách nào tự kiềm chế, đáng tiếc lúc ấy Thiên Bồng Nguyên Soái mắt cao hơn đầu, tâm lý chỉ có Thường Nga một người.

Đã cách nhiều năm, Thiên Bồng lại cũng không có ngày xưa phong thái, coi như là hiện tại xấu xí diện mạo, Ly Sơn Lão Mẫu vẫn đối với hắn có một ít không khỏi tình cảm, trong lòng vẫn là quên không hắn.

"Như vậy đi, bốn tọa với Ngũ Trang Quan Trấn Nguyên Tử lên tiếng chào hỏi, để cho hắn ban cho các người bốn miếng nhân sâm quả, vậy liền coi là là đối với các người bồi thường như thế nào" Ly Sơn Lão Mẫu biết rõ thầy trò bốn người hội đường tất Ngũ Trang Quan, cho nên mới ra này chủ ý.

"A di đà phật, vậy thì cảm ơn tỷ tỷ." Một viên nhân sâm quả có thể thỏa mãn không Đường Nhạc, bất quá nếu là nhân gia một phần tâm ý, hắn tự nhiên không thể cự tuyệt.

"Bốn tọa còn có việc, liền đi trước một bước." Gật đầu một cái, lúc rời đi, Ly Sơn Lão Mẫu có chút thâm ý liếc về liếc mắt Bát Giới, tựa hồ có lời gì muốn nói, có thể cuối cùng vẫn là nhịn được không nói.

Đương Ly Sơn Lão Mẫu sau khi rời đi, Đường Nhạc cùng Ngô Không không có hảo ý nhìn chằm chằm Bát Giới, người sau hoa cúc căng thẳng, theo bản năng sờ một cái hoa cúc, cười khổ nói: "Ta đây Lão Trư đối với (đúng) nam nhân không có hứng thú."

"A di đà phật, Bát Giới, người theo thực chiêu đến, có phải hay không lúc trước cô phụ Ly Sơn Lão Mẫu, người là không thấy cô ấy là điềm đạm đáng yêu ánh mắt, thật là làm cho người không nhịn được ôm vào trong ngực thương tiếc một phen a." Đường Nhạc dò hỏi.

"Ngốc tử, lợi hại a, vậy mà có thể làm được Ly Sơn Lão Mẫu, ta đây Lão Tôn bội phục." Ngô Không tán dương.

"Ai, chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, không đề cập tới cũng được, ta đây Lão Trư mệt, trước về ngủ." Bát Giới cũng không muốn nhắc tới kia đoạn thương tâm chuyện cũ, cho nên lên tiếng qua loa lấy lệ nói.

Nếu Bát Giới không muốn nói, Đường Nhạc cũng sẽ không như vậy bát quái, mỗi người đều có chính mình **, hắn cũng không ngoại lệ.

Sáng sớm, đương Đường Nhạc khi mở mắt ra, phát hiện chung quanh hoàn toàn hoang lương, nơi nào còn có cái gì đình viện.

"A di đà phật, cái này mặt trời lên cao, vì sao không thấy Bát Giới" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Sur phụ, Bát Giới không chừng núp ở kia thương tâm đây." Ngô Không dọn dẹp hành lý, cười tủm tỉm nói.

"Tốt người một cái Bật Mã Ôn, lại đang giễu cợt ta đây Lão Trư." Lúc này, Bát Giới bung một đồng trái cây rừng, mới từ xa xa trở lại.

"Ngốc tử, cũng còn khá người tới hôm qua không có làm thất thường gì chuyện, nếu không vẫn thật là bị Phật Tổ xem thường." Sau đó, Ngô Không giải nghĩa nguyên do chuyện, tới hôm qua náo nhiệt là vì khảo nghiệm thầy trò bốn người Tây Thiên Thủ Kinh quyết tâm.

Mà tên kia mỹ phụ cùng tam nữ là Ly Sơn Lão Mẫu, Phổ Hiền Bồ Tát, Văn Thù Bồ Tát, Quan Âm Bồ Tát biến hóa, từ đầu chí cuối, chỉ có Ngô Tịnh cùng Bát Giới chẳng hay biết gì.

"Ta đây Lão Trư há lại tham luyến sắc đẹp người." Bát Giới bĩu môi nói.

Ngược lại Bát Giới là quyết định, ngày sau bất kể xảy ra chuyện gì, cũng phải toàn tâm toàn ý bảo vệ Đường Tăng đi đến Tây Thiên lấy được Chân Kinh, cũng may hắn tới hôm qua không có đúc thành sai lầm lớn.

Đơn giản ăn xong điểm tâm, Ngô Tịnh gánh cái thúng, Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, Ngô Không đi trước dò đường, Bát Giới chính là thổi phồng hắn năm đó còn là Thiên Bồng Nguyên Soái lúc, đó là phong quang đường nào vô hạn, cái này làm cho Đường Nhạc hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, hàng này nhất thời không khoắc lác, có thể chết là không phải.

Cứ như vậy, thầy trò bốn người tiếp tục Tây Hành đi đường, dọc theo con đường này có Bát Giới tên dở hơi này, ngược lại cũng không tịch mịch, vô luận lúc nào, hắn đều có thể để cho mọi người thật vui vẻ.

Hy vọng các vị đồng hành 'Ngày mùng một tháng năm' kỳ nghỉ chơi đùa vui vẻ, có phiếu đề cử phiên toái đầu một tấm đi, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 66: Tới Ngũ Trang Quan, ăn nhân sâm quả!

Sừng sững trên ngọn núi, thoảng chốc núi cao chót vót rực rỡ, khắp núi rậm rạp che lấp cây cối cùng xanh thắm bát ngát bầu trời, phiêu miểu vài mây vừa vờn tạo thành một bức thú tao nhã dồi dào lãnh đạm Mặc Sơn nước họa.

Trong đó một tòa cao vút trong mây đỉnh núi bên trong, mây mù lượn quanh, núi kính quanh co khúc chiết, giống một điều băng lụa màu theo trong mây bay xuống.

Trong thâm sơn, từ đằng xa nhìn ra xa, có một tòa như ẩn như hiện Đạo Quan, bên ngoài thẳng đứng một khối Thạch Bì, chỉ thấy trên đó viết 'Vạn Thọ Sơn phủ đệ, Ngũ Trang Quan Động Thiên'.

Trong đạo quan, một tên tiên phong đạo cốt lão giả hướng về phía hai gã Đạo Đồng dặn dò: "Su phụ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn yêu, phải đến kia Thượng Thanh Thiên Di La cung nghe giảng Hồn Nguyên Đạo Quả, cho nên phải mang bốn mươi sáu tên gọi học trò đi trước nghe giảng, Thanh Phong, Minh Nguyệt, hai người các ngươi liền ngừng tay Đạo Quan."

"Su tôn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải ở tại Côn Lôn Sơn sao" Thanh Phong không hiểu nói.

"Cái kia bất quá Thiên Tôn Hạ Giới một đạo phân thân, hần chân thân chính là ở 33 Trọng Thiên chi bên trên đại la thiên." Trần Nguyên Từ giải thích.

"Thì ra là như vậy, đa tạ sư tôn chỉ điểm." Thanh Phong lễ phép nói.

"Đúng, còn có một chuyện, qua mấy ngày có một theo Đồng Thổ Đại Đường tới Thánh Tăng, tên là Đường Tam Tạng, bọn họ thầy trò bốn người đi đến Tây Thiên bái Phật cầu Kinh hội đi ngang qua nơi đây, các ngươi ước chừng phải rất tốt chiêu đãi, đến lúc đó các ngươi đi hậu viện đánh hạ sáu miếng nhân sâm quả, ba miếng giao cho Đường Tăng, còn lại ba miếng chia ra giao cho hần học trò."

Đang chuẩn bị làm phép rồi đi, Trần Nguyên Từ đột nhiên nghĩ tới chuyện này, liền vội vàng nhắc nhở hai vị Đạo Đồng.

"Ngọa tào, dựa vào cái gì phải cho đám kia hòa thượng sáu miếng nhân sâm quả, chúng ta bình thường đều nhìn ăn đây." Một bên Minh Nguyệt biểu thị nhần không, nhân sâm này quả giá trị liên thành, không biết có bao nhiêu Tiên Nhân đến cửa đi cầu, sư tôn từ trước đến giờ keo kiệt, trừ mạt nghịch chi giao bạn tốt, trên căn bản sẽ không tùy ý tặng cho người khác.

Bây giờ đột nhiên phải xuất ra sáu miếng nhân sâm quả, sư tôn khi nào hào phóng như vậy.

"Minh Nguyệt nói không tề, sư tôn, người bình thường như vậy keo kiệt, hôm nay cách làm cũng không phải là người dĩ vãng phong cách." Thanh Phong chen miệng nói.

"Mẹ, bản tôn phải làm gì chuyện, phải dùng tới các ngươi chỉ chỉ trỏ trỏ à." Trần Nguyên Từ dựng râu trợn mắt, mắng.

Trầm ngâm chốc lát, thấy hai vị Đạo Đồng hốc mắt ướt át, ủy khuất không dứt, Trần Nguyên Từ tiếp tục giải thích: "Cái này Đường Tam Tạng là kia Như Lai Phật Tổ ngồi xuống thứ 2 đệ tử Kim Thiên Từ chuyển thế, năm trăm năm trước, hần từng tự tay tặng trà cho ta, hơn nữa còn chỉ điểm bản tôn trong tu luyện gặp phải sai lầm, phần ân tình này bản tôn vô luận như thế nào cũng phải trả, cho nên các ngươi không được vô lễ, phải rất tốt chiêu đãi, có nghe hay không."

Nghe vậy, Thanh Phong vênh miệng, ủy khuất nói: "Coi như sư tôn thiếu Đường Tam Tạng ân huệ, có thể cùng hần ba cái học trò có gì liên quan, vì cái gì ngay cả hần học trò cũng có thể phân đến nhân sâm quả "

"Đúng vậy, cái này không phải công bình!" Minh Nguyệt phụ nghị đạo.

Nhân sâm này quả lại tên gọi "Thảo Hoàn Đan ". 3000 năm nở hoa một lần, 3000 năm kết một lần quả, 3000 năm thành thực một lần, một lần chỉ có thể kết 30 miếng trái cây, nói cách khác một vạn năm mới có thể hái xuống hương dụng.

Trần Nguyên Từ ra tay chính là cho Đường Tăng ba miếng trái cây, đủ để nhìn ra được hai người giao tình không cạn.

Thanh Phong Minh Nguyệt hai người chiếu cố nấy trăm năm, giống như là chính mình hái từ một dạng dù sao nhân sâm quả số lượng có hạn, chỉ có 30 miếng, lần này muốn đưa đi ra ngoài 1 phần 5, trong lòng bọn họ đều đang ri máu a.

"Tê đại, người cho rằng là bản tôn nguyện ý cho bọn họ nhân sâm quả a, nếu không phải Ly Sơn Lão Mẫu lên tiếng, bản tôn quả quyết sẽ không lòng từ bi, làm gì kẻ ba phải." Vừa nhắc tới chuyện này, Trần Nguyên liền nổi giận.

Nghe Ly Sơn Lão Mẫu bốn chữ, Thanh Phong Minh Nguyệt rất thức thời ngậm miệng, không cần phải nhiều lời nữa, cấp độ kia Đại Năng, nhưng là cũng sợ tôn cùng bối nhân, hai người bọn họ tự nhiên không thể đắc tội.

"Được, chẳng qua là sáu miếng nhân sâm quả mà thôi, coi như là bán Ly Sơn Lão Mẫu một cái ân huệ, hai người các ngươi cũng không cần có cái gì câu oán hận, tránh cho thương hòa khí." Bình phục tâm tình sau, Trần Nguyên Từ liền dẫn các học trò đằng vân giá vũ, rời đi Ngũ Trang Quan.

"Thảo đặc biệt sao, Lão Từ đều hai trăm năm không ăn thịt người nhân sâm." Các loại (chò) Trần Nguyên Từ đám người sau khi rời đi, Thanh Phong phát ra than phiền, tức miệng mắng to.

"Người mới hai trăm năm chưa ăn, ta đặc biệt sao sáu trăm năm cũng không ăn đến nhân sâm quả, cái này gọi là mùi gì đều quên, thảo." Minh Nguyệt khi thăng giậm chân, lần này thật đúng là tiện nghi Đường Tam Tạng thấy trò bốn người.

Ba ngày sau, Đường Tăng thấy trò bốn người rút cuộc đi tới đỉnh núi dưới chân, ngẩng đầu nhìn cao vút trong mây, khí thế bàng bạc đỉnh núi, có gan để cho người kính nể cảm giác.

Trong núi Tiên Khí tràn ngập, phong cảnh hợp ý, có thể nói tuyệt thế Bảo Địa!

"Sư phụ, phía trước có ngôi Đạo Quan." Lúc này, Ngô Không dò đường trở lại, hướng về phía Đường Nhạc cười nhạt nói.

"A di đà phật, có thể ở nơi đây khai tông lập phái, cái này Quan Chủ tất nhiên không đơn giản, chúng ta chờ một hồi đi, ước chừng phải lễ phép một ít." Đường Nhạc nhắc nhở.

"Cuối cùng là có thể ăn một bữa thỏa thích, ta đây Lão Trư ở đi trước dẫn đường." Vừa nói, Bát Giới hưng phấn hướng về phía Đạo Quan phương hướng bay vút đi.

Vào buổi trưa, thầy trò bốn người rút cuộc đi tới Đạo Quan, nhìn trước mặt trên tấm bia đá có khắc 'Vạn Thọ Sơn đất lành, Ngũ Trang Quan Động Thiên' mười chữ to, Đường Nhạc khoe miệng phát qua vẻ mỉm cười, nhân sâm quả, bần tăng tới!

Ngồi ở Bạch Long Mã bên trên, Đường Nhạc mặt một cái trên trán mồ hôi, bốn người chính quyết định phái người nào đi trước gõ cửa lúc, Ngũ Trang Quan đại môn từ từ mở ra, hai gã Đạo Đồng ra bọn hắn bây giờ trước mắt.

"Chư vị chắc hẳn chính là đường xa tới Đại Đường Thánh Tăng đi." Thanh Phong cười nói.

"A di đà phật, bần tăng Pháp Danh Đường Tam Tạng, chính là từ Đông Thổ Đại Đường tới, đi Tây Thiên bái Phật cầu Kinh, trên đường đi ngang qua quý bảo địa, muốn tá túc một đêm, còn hai vị thí chủ tạo thuận lợi." Đường Nhạc xuống ngựa sau, đi tới hai vị Đạo Đồng trước mặt, giọng ôn hòa nói.

Thấy Đường Nhạc cung cung kính kính đáng vẻ, Thanh Phong Minh Nguyệt hai người không khỏi đối với hắn sinh ra không ít hảo cảm.

"Sư tôn lúc gần đi phân phó qua, để cho chúng ta rất tốt tiếp đãi ngài, chư vị mau mau vào đi." Thanh Phong tiếp tục nói.

"Vậy thì cảm ơn hai vị thí chủ." Cười gật đầu một cái, thầy trò bốn người đi vào Ngũ Trang Quan.

Bát Giới dắt Bạch Long Mã, tại thán dưới sự hướng dẫn đi tới chuồng ngựa, thu xếp ổn thỏa Bạch Long Mã sau, mọi người tề tụ một nhà chính, bầu không khí hơi có chút xấu hổ.

"Tiểu Thí Chủ a, ta đây Lão Trư có chút đói, không biết có thể hay không ăn cơm trước." Bát Giới đối bụng kêu lên ừng ực, không nhịn được khẩn cầu.

"Ta cùng với Minh Nguyệt hai người đã sớm chuẩn bị xong cơm bố thí, mấy vị Thánh Tăng đi theo ta."

Buổi trưa, Thanh Phong cùng Minh Nguyệt hai người thịnh tình khoản đãi, mặc dù không có rượu không thịt, nhưng Đường Nhạc thầy trò bốn người lại ăn rất no.

Lười biếng buổi chiều, một tia gió cũng không có, Đường Nhạc ở trong phòng ngồi tĩnh tọa tu luyện, lúc này, Thanh Phong bưng một bàn nhân sâm quả, đi tới phòng hắn.

"Thánh Tăng, đây là ta sư phụ cô ý dặn dò cho ngài." Thanh Phong lưu luyến đem người nhân sâm giao cho Đường Nhạc trong tay.

"Đây là cái gì, thế nào tương mạo tựa như trẻ sơ sinh" Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay nhân sâm quả, giả bộ không biết, nghi ngờ nói.

Liền biết xã này ba lão không biết bảo bối này, Thanh Phong ở trong lòng khinh bỉ một phen sau, bắt đầu đi giải thích: "Đây là nhân sâm quả, có thể không phải là cái gì trẻ sơ sinh, Thánh Tăng yên tâm ăn chính là."

Mọi người xem xong nhớ thêm vào kho truyện nha, có phiếu đề cử phiền toái đầu một tấm, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Lên cấp Xuất Khiếu, Tiên Thiên Linh Căn!

Chờ Thanh Phong rời phòng sau, Đường Nhạc nhìn chăm chăm kim bàn bên trong ba miếng nhân sâm quả, ánh mắt có chút nóng bỏng.

"Rốt cuộc có thể ăn được trong truyền thuyết nhân sâm quả." Liếm liếm môi, Đường Nhạc cầm lên một viên nhân sâm quả, hơi cắn một cái, nhân sâm này quả mùi vị đặc biệt, ăn giòn thoải mái mọng nước, mà còn không chua không chất.

Đem trọn miếng nhân sâm quả ăn đến trong bụng sau, lại cảm giác một dòng nước ấm xông lên đầu, ở Nguyên Anh cảnh đỉnh phong quanh quần lâu như vậy, hôm nay vừa vận mượn ba miếng nhân sâm quả cùng sáu văn Tiên Đào công hiệu, nhất cử đột phá Xuất Khiếu Cảnh.

Đường Nhạc lấy ra lần trước Bồ Tát tường thưởng hấn sáu văn Tiên Đào, nghe hương thơm tràn ra vị, hấn cũng không nhận được nửa nội tâm **, tay trái cầm nhân sâm quả, tay phải cầm sáu văn Tiên Đào, lang thôn hổ yết vào bụng.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, Đường Nhạc cảm giác bình cảnh dần ra, có chút khó mà áp chế trong cơ thể linh lực, không khỏi vui vẻ, bởi vì đây là muốn đột phá triệu chứng!

Trăng tròn như cái mâm bạc, khắp trời đầy sao.

Trên giường nhỏ, Đường nhắm mắt ngồi xếp bằng, hai tay ở trước người bày ra kỳ dị Thủ Ấn, trong ngực nhỏ nhẹ lên xuống, một hít một thở giữa, tạo thành hoàn mỹ tuần hoàn.

Trong không khí đậm bạc linh lực dần dần ngưng tụ ở Đường Nhạc trên đỉnh đầu, cuối cùng hóa thành một cỗ Tinh Thuần năng lượng tràn vào thân thể của hấn.

Mà hấn khí tức, theo thời gian trôi qua, cũng ở đây bắt đầu không ngừng tăng thêm.

Mặt trời chiều ngã về tây, Mộ Sắc hàng lâm, một vầng minh nguyệt từ từ dâng lên, mang đến đầy sao Xán Lạn bầu trời đêm.

Một đám nháy lười biếng con mắt đốm nhỏ tán lạc tại Minh Nguyệt bốn phía, lụa mỏng như vậy sương khói trên bầu trời bên trong lơ lửng không chừng, thật giống như cát giấu điện Các cung khuyết phiêu miểu Tiên Cảnh, phương xa bầu trời cùng đại địa liên kết, tạo thành trời đất hợp nhất mỹ lệ cảnh tượng.

Đang lúc Đường Nhạc lặng yên không một tiếng động tiến hành đột phá lúc khản yếu quan đầu, hấn căn phòng cách vách lại an tĩnh dị thường.

Lớn như vậy bàn vuông, Ngô Không cùng Bát Giới, Ngô Tịnh ba người ngồi ở trên cái băng, không chớp mắt nhìn chăm chăm trên bàn ba miếng nhân sâm quả, từ xế chiều đến tối, bọn họ một mực giữ cái trạng thái này, cũng không ai biết bọn họ đang suy nghĩ gì.

"Cục cục."

Đậm đà mùi trái cây để cho Bát Giới không nhận được nuốt nước miếng một cái, trong miệng nước miếng đã lưu đầy đất.

"Hầu ca, cái này tương mạo như trẻ sơ sinh nhân sâm quả, hấn rất đồ ăn ngon (ăn ngon) đi." Bát Giới xoa xoa tay, cười tùm tùm nói.

"Hắc hắc, đây chính là Ly Sơn Lão Mẫu cho chúng ta bồi thường, không ăn chẳng phải là lãng phí, ta đây Lão Tôn ăn trước một ngụm." Ngay từ lúc xế chiều hôm nay, Minh Nguyệt bùng ba miếng nhân sâm quả đến tìm Ngô Không ba người, nói là sư tôn cố ý giao phó.

Nhớ tới Ly Sơn Lão Mẫu nói qua bồi thường, Ngô Không mấy người cũng liền thư thái.

Nhắc tới Ngô Không đây cũng là lần đầu thấy nhân sâm quả, hấn thật đúng là nghĩ (muốn) nếm thử một chút mùi này như thế nào.

Theo kim bàn bên trong cầm lên một viên nhân sâm quả, cắn một cái sau, Ngô Không đột nhiên hai mắt tỏa sáng, nhân sâm này quả có thể so với Tiên Đào đồ ăn ngon (ăn ngon) nhiều, cái này lúc trước làm sao lại không có phát hiện thế gian này còn có bậc này bảo bối.

Đáng tiếc chỉ có một viên, điều này thật không đã ghiền a.

Nhưng vào lúc này, Ngô Không liếc về liếc mắt Bát Giới, trong lòng đột nhiên sinh ra một cái kế hoạch.

"Hầu ca, nhân sâm này quả mùi vị như thế nào" Bát Giới không kịp chờ đợi hỏi.

"Thảo, nhân sâm này quả là đặc biệt sao khó ăn, cái này chua thoải mái ta đây Lão Tôn đều bị không." Ngộ Không vừa ăn, một bên nhỏ nước bọt nhân sâm này quả khó ăn.

Nhìn Ngộ Không biểu tình dữ tợn, không giống như là giả bộ đến, Bát Giới trong lòng âm thầm đắc ý, cũng còn khá trước hết để cho cái này Bật Mã Ôn nếm.

"Tê đại, ta đây Lão Trư liền biết Trần Nguyên Từ không có hảo tâm như vậy, không trách hần thống khoái đáp ứng Ly Sơn Lão Mẫu, nguyên lai nhân sâm này quả khó ăn như vậy." Bát Giới mắng to.

"Ai nói không phải a." Ngộ Không ăn xong chính mình cái viên này nhân sâm quả, lại quang minh chính đại cầm lên Bát Giới cái viên này nhân sâm quả.

"Đại sư huynh, nhân sâm này quả vị ngọt, nào có người nói khó ăn như vậy." Ngộ Tịnh chen miệng nói.

Nghe vậy, Bát Giới đột nhiên ý thức được cái gì, hần quay đầu phát hiện Ngộ Không đang vui vẻ, vội vàng đoạt lấy Ngộ Không trong tay nhân sâm quả, trực tiếp nổi dóa đạo (nói): "Tốt người một cái Bật Mã Ôn, lại dám lừa gạt ta đây Lão Trư."

Nhân sâm quả đã bị Ngộ Không cắn một cái, Bát Giới cũng không chê, một ngụm đem nuốt vào trong bụng.

"Ngốc tử, người ăn từ từ." Bị Bát Giới sau khi phát hiện, Ngộ Không xấu hổ cười một tiếng.

"Thảo đặc biệt sao, ăn quá nhanh, không có nếm được nhân sâm quả mùi vị." Bát Giới hối hận không kịp, mới vừa rồi xem Ngộ Không cùng Ngộ Tịnh đều là nhai kỹ nuốt chậm mà thường thức nhân sâm quả, mà hần lại ăn quá mạnh.

"Người đây có thể trách đến người nào." Ngộ Không trêu ghẹo nói.

Đối với cái này, Bát Giới cũng không thể nói gì được, ở trong phòng đi qua đi lại, một bên lẩm bẩm miệng, một bên nói đông dài oán trách.

Àm!

Một cổ uy áp kinh khủng theo Đường Nhạc căn phòng tràn ngập ra.

"Ừ" nhận ra được cổ ba động này, Ngộ Không tra xét rõ ràng một phen, cười nhạt nói: "Nguyên lai là sư phụ lên cấp Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ."

"Xuất Khiếu Cảnh tu vi, ở ta đây Lão Trư trong mắt không coi là cái gì." Bát Giới khinh bỉ nói.

"Ngốc tử, người cũng đã biết sư phụ theo Trúc Cơ cảnh tu luyện tới Xuất Khiếu Cảnh dùng thời gian bao lâu "

"30 năm "

" Sai, chỉ dùng thời gian hai năm "

"Tê ~" nghe đến lời này, Bát Giới hít sâu một hơi, vẻ mặt khiếp sợ, thiên phú như vậy có thể nói yêu nghiệt a, chẳng lẽ sư phụ người mang linh căn

Riêng lớn Tây Du, người thường muốn theo Trúc Cơ tu luyện tới Xuất Khiếu, ít nhất cần trăm năm thời gian, coi như một ít thiên phú thật tốt thiên tài, cũng cần vài chục năm.

Đương nhiên, cũng có chút ngoại lệ, nếu là tu luyện Thiên cấp hoặc là thần cấp công pháp, vận khí tốt, chỉ cần thời gian mấy năm.

Nhưng có một loại đặc thù tồn tại, chính là tu luyện cao cấp công pháp, còn người mang linh căn, như vậy yêu nghiệt ở Tây Du giới như phượng mao lân giác.

Ngộ Không cùng Đường Nhạc lại nhận biết một người như thế, nàng chính là Tú Nga, cô gái này người mang Xích Viêm linh căn, còn tu luyện Phượng Hoàng tộc thần cấp công pháp « Phượng Tiên Thánh Điển », ngày hôm đó sau tất nhiên tiền đồ vô lượng.

"Ngốc tử, người cũng đã biết năm đó Kim Thiên Tử có được bọc nào linh căn" Ngộ Không dò hỏi.

Bị hỏi lên như vậy, Bát Giới chân mày nhíu chặt, tỉ mỉ nhớ lại đoạn chuyện cũ này, trầm ngâm chốc lát sau, thấp giọng nói: "Hần là Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn."

"Ý người là" Bát Giới bừng tỉnh đại ngộ.

Ngộ Không gật đầu một cái, lại không cần phải nhiều lời nữa.

Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn xếp hạng Viễn Cổ thập đại Tiên Thiên Linh Căn vị thứ ba, tín đồ Đạo Giáo thủy tổ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có được Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, nghe nói có được này linh căn có thể cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, xâm Nhật Nguyệt chi huyền cơ.

Nếu là Đường Nhạc chân thân mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, sợ rằng không có bao nhiêu năm, thế gian này thì sẽ lại xuất hiện một vị có thể so với Thiên Tôn, Phật Tổ Đại Năng, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn sẽ không vẫn lạc.

Thế gian này chưa bao giờ thiếu thiên tài, mấy ngàn năm đi xuống, có được Viễn Cổ thập đại Tiên Thiên Linh Căn yêu nghiệt không đếm xuể, nhưng chân chính có thể lớn lên, lại chỉ có kia chỉ một cái số lượng.

Ngô Không không biết là, ba người bọn họ trong lúc đó đối thoại, đã sớm bị ẩn núp trong bóng tối Đường Nhạc nghe được.

Tu vi đi đến Xuất Khiếu Cảnh liền có thể Nguyên Thần Xuất Khiếu, vui chơi thỏa thích Cửu Thiên.

Đường Nhạc mới vừa lên cấp Xuất Khiếu Cảnh lại Nguyên Hồn Xuất Khiếu, lặng yên không một tiếng động đi tới Ngô Không ba người căn phòng, khi hắn nghe được cái này sao nhiều hiếm ai biết tin tức lúc, nội tâm khiếp sợ không thôi, thật lâu không thể bình tĩnh.

Dựa theo Ngô Không ý tứ, hắn Đường Nhạc cũng có được linh căn, hơn nữa còn là Viễn Cổ thập đại Tiên Thiên Linh Căn một trong Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, xem ra điều bí mật này nhất định phải giấu ở đáy lòng, lại không thể để lộ ra ngoài, nếu không tất nhiên sẽ đưa tới người khác ghen tị, khai ra họa sát thân.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, nghe nói soái người đều bắt đầu hành động.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Bảo thủ bí mật, Nhân Tham Quả Thụ!

Nguyên Thần phục vị sau, Đường Nhạc phun một ngụm đục ngầu khí, cảm thụ trong cơ thể bàng bạc linh lực, khỏe miệng của hắn phát qua một nụ cười.

Ngô Không ba người đi tới Đường Nhạc căn phòng, nhận ra được người sau thật lên cấp Xuất Khiếu Cảnh, Ngô Không cười nhạt nói: "Chúc mừng sư phụ lên cấp thành công."

"Ngô Không, người có phải hay không đã sớm biết sư phụ có được Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn" Đường Nhạc dò hỏi.

"Cái này" xem ra mới vừa rồi nói chuyện bị sư phụ nghe được, Ngô Không lúc này mới nhớ tới Xuất Khiếu Cảnh cường giả có thể Nguyên Thần Xuất Khiếu, tùy ý vui chơi thỏa thích.

Bị hỏi lên như vậy, Ngô Không cũng không có giấu giếm, tiếp tục nói: "Thăng thán nói, ta đây Lão Tôn lần đầu tiên thấy sư phụ lúc, liền dò xét ra người có được Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, chẳng qua là chuyện này sự quan trọng đại, cho nên ta đây Lão Tôn vẫn không nói."

"Chuyện này, sư phụ hy vọng các người thầy trò ba người có thể bảo mật." Đường Nhạc dặn dò.

"Minh bạch." Ba người trăm miệng một lời nói.

"Sư phụ, kia hai gã Đạo Đồng không cho người nhân sâm quả sao" Bát Giới trong đầu nghĩ, ngược lại sư phụ tâm thiện, sẽ không ăn như trẻ con tướng mạo nhân sâm quả, vừa vận tiện nghĩ hắn Lão Trư.

"Kia Thanh Phong cho sư phụ ba miếng nhân sâm quả, thế nào" Đường Nhạc không hiểu nói.

"Ngọa tào, ba miếng" Bát Giới cả kinh nói.

Tề đại, cái này Trấn Nguyên Tử cũng quá keo kiệt, dựa vào cái gì chỉ cho bọn họ mỗi người một viên nhân sâm quả, mà lại cho sư phụ ba miếng, đây cũng quá xem thường người đi.

"Sư phụ, cái này ba miếng nhân sâm quả người nên không ăn hết đi, ta đây Lão Tôn giúp người giải quyết một cái." Ngô Không ăn một viên nhân sâm quả, có chút chưa thỏa mãn, còn muốn thưởng thức một phen.

"Sớm đặc biệt sao ăn xong." Đường Nhạc tức giận nói.

Tê đại, ba người này lại đem chủ ý đánh tới trên đầu của hắn, chính hắn còn ngại ba miếng nhân sâm quả không đủ ăn đây.

"Vậy cũng tốt, sắc trời một đêm, sẽ không quấy rầy sư phụ." Bát Giới có chút thất vọng, vừa nói, liền muốn xoay người rời đi.

"Chậm, ba người các ngươi thật muốn ăn nhân sâm quả" nhìn ba người tội nghiệp đáng vẽ, Đường Nhạc có chút dở khóc dở cười.

Ngô Không ba người mới vừa đi ra ngoài cửa, nghe được sư phụ mà nói, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, vội vàng đi vòng vèo.

"Sư phụ, ngươi nếu có thể lấy nhân sâm quả, ta đây Lão Trư ngày sau nhất định đối với ngươi nói gì nghe nấy." Bát Giới vỗ ngực, bảo đảm nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc hí ngược đạo (nói): "Bát Giới, vậy nếu là sư phụ không lấy được nhân sâm quả, ngươi có phải hay không còn muốn đem sư phụ đánh một trận a."

"Ta đây ta đây Lão Trư nào có lá gan đó." Bát Giới ủy khuất nói.

"Được, thừa dịp bóng đêm, sư phụ mang bọn ngươi đi trộm nhân sâm quả."

"Sư phụ, chúng ta nhưng là người xuất gia, cái này tùy tiện đi trước lấy trộm, không tốt lắm đâu." Ngô Tịnh ngăn cản ở trước mặt mọi người, nghĩa chính ngôn từ nói.

"Ừ, Ngô Tịnh nói không tệ, đã như vậy, ngươi cứ đợi ở chỗ này, sư phụ cùng Ngô Không, Bát Giới đi trước, chỉ bắt quả nhân sâm này quả nhưng là không có phân ngươi."

Nói xong, Đường Nhạc liền dẫn Ngô Không cùng Bát Giới rời phòng, còn lại Ngô Tịnh một người lẳng lặng ngắm người.

Lúc này, Ngô Tịnh nội tâm vô cùng quẫn quít, tê đại, ngay cả sư phụ đều không để ý những thứ này lễ nghi phiền phức, hắn còn trang người tốt lành gì, nghĩ tới nhân sâm quả vị để cho người lưu luyến quên về, hắn liền khẩn cấp nghĩ (muốn) lại ăn thêm như vậy một viên.

Đây nếu là đi trộm, coi như bị sư phụ ba người ăn xong, đi đặc biệt sao, ta đây Lão Sa cũng phải ăn nhân sâm quả.

Cuối cùng, ** chiến thắng lý trí, Ngô Tịnh đuổi theo Đường Nhạc bước chân, hô lớn: "Sư phụ, vân vân ta đây Lão Sa a."

Tĩnh lặng đêm khuya, Đường Nhạc thấy trò bốn người lén lút lút đi tới hậu viện, thừa dịp trong sáng ánh trăng, mọi người ngẩng đầu nhìn trước mắt sinh cơ dồi dào cổ thụ chọc trời, mấy chục miếng nhân sâm quả trên tàng cây không ngừng lay động, dường như muốn tránh thoát cổ thụ trời buột.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn điều tra rõ ràng, kia Thanh Phong Minh Nguyệt hai vị Đạo Đồng ngủ như lợn chết tiết một dạng, chúng ta có thể yên tâm hành động." Ngô Không từ trước điện chạy về, hướng về phía Đường Nhạc cười nói.

"A di đà phật, sư phụ muốn dẫn dò các ngươi một câu, nhiều nhất hái bốn miếng nhân sâm quả, cái này làm người phải phúc hậu, các ngươi biết chưa." Nhắc tới, cái này Trần Nguyên Từ ngược lại đối với chính mình đặc thù chiều cổ, cái này làm cho Đường Nhạc trong lòng sinh ra không ít hảo cảm, mà còn kia Thanh Phong Minh Nguyệt hai vị Đạo Đồng cũng không có làm khó bọn họ.

Chờ ngày mai kia hai gã Đạo Đồng phát hiện nhân sâm quả thiếu chính mình hoàn toàn có thể từ chối không biết, ngược lại bọn họ không có chứng cứ, cũng không thể tùy ý bêu xấu chính mình.

"Sư phụ, ngươi cứ yên tâm đi, lòng tham không đáy đạo lý này ta đây Lão Tôn biết, huống chi kia Trần Nguyên Từ tu vi cao thâm mặt trắc, ta đây có thể không muốn trên chọc hắn."

Mọi người đạt thành hiệp nghị sau, Ngô Không hướng về phía một viên nhân sâm quả bỗng dưng một chút, ngay sau đó nhân sâm quả rơi xuống đất, lại không thấy tăm hơi.

"Ngọa tào, cái này giới ạ, nhân sâm quả đây" Ngô Không xới đất ba thước, cũng không phát hiện nhân sâm quả bóng dáng, nhất thời cảm thấy không tương tượng nổi.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhân sâm này quả, cùng Ngũ Hành bộ dạng sợ, nói một cách đơn giản chính là gấp Kim mà rơi, gấp gỗ mà khô, gấp nước mà biến hóa, gấp hỏa mà cháy sém, gấp thổ sơ mà vào, cho nên hái chỉ có thể dùng Kim Khí đánh rớt.

Không nghĩ tới đem trọng yếu như vậy sự tình quên, uống phí hết một viên nhân sâm quả.

"Thổ địa, ngươi đặc biệt sao cho ta đây Lão Tôn cút ra đây." Không chờ Đường Nhạc báo cho biết nguyên do, Tôn Ngô Không hận đến lấy ra Kim Cô Bồng, trực tiếp đem thổ địa lão Nhị đánh ra.

"Đại Thánh, cái này đêm hôm khuya khoắc, vì sao quấy rầy Tiểu Tiên nghỉ ngơi" thổ địa ngáp, sắc mặt có chút khó coi, đây nếu là đối lại người khác, chính mình đã sớm một cái tát ư đi lên.

"Ta đây Lão Tôn hỏi ngươi, mới vừa rồi đánh rớt nhân sâm quả, có phải hay không bị ngươi ăn trộm" Ngô Không nhéo thổ địa cổ áo, ánh mắt tràn đầy lửa giận, vặn hỏi.

"Người đặc biệt sao cũng không thể oan uống Tiểu Tiên a." Vu oan giá họa, thổ địa vô cùng ủy khuất, vội vàng giải nghĩa nguyên do trong đó.

Ngô Không tỉnh táo lại, tự trách nói: "Đều do ta đây Lão Tôn, lần này ngược lại tốt, chỉ có thể xem không thể ăn, thật là gấp chết người."

"Đại Thánh, tuyệt đối không thể a, nhân sâm này quả nhưng là Trần Nguyên Tử bảo bối, các người nếu là dám tự tiện lấy trộm, chờ hấn trở lại tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho bọn người a." Thổ địa biết rõ Trần Nguyên Tử lợi hại, cho nên liền vội vàng khuyên can.

"Hừ, thiếu đặc biệt sao kéo những thứ vô dụng này, đợi một hồi ta đây Lão Tôn phân cho người một viên nhân sâm quả." Ngô Không không nhận được nói.

"Vậy thì cảm ơn Đại Thánh." Nghe vậy, Thổ Địa Công được kêu là một cái kích động a, hấn đời này còn chưa bao giờ ăn qua nhân sâm, coi như ngày sau Trần Nguyên Tử truy cứu tới, cũng sẽ không ý lại đến trên đầu của hấn.

"Thánh Tăng a, các người nếu là nghĩ (muốn) hái nhân sâm quả, chỉ có thể dùng Kim đánh tử gõ." Thổ địa nhắc nhở.

Rất nhanh, Ngô Không liền từ hai vị Đạo Đồng căn phòng trộm ra Kim đánh tử, liên tiếp đánh hạ Ngũ Mai nhân sâm quả, dựa theo mới vừa rồi ước định, phân cho thổ địa một viên.

Chờ thổ địa sau khi rời đi, Đường Nhạc với Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh hai mắt nhìn nhau một cái, lại nhai kỹ nuốt chậm thưởng thức nhân sâm quả, trong vòng mấy cái hít thở sau, mọi người hài lòng, chia ra trở về phòng nghỉ ngơi.

Mà Ngô Không cũng không gấp nghỉ ngơi, mà là trước tiên đem Kim đánh tử trả lại.

Sáng sớm, yên lặng như tờ, phía đông đường chân trời dâng lên một tia ánh sáng, hoàn toàn mới một ngày theo tới.

Thanh Phong Minh Nguyệt hai vị Đạo Đồng thức dậy rất sớm, dựa theo thường ngày thông lệ, làm xong điểm tâm sau, nhiệm vụ thiết yếu chính là đi chiếu cố hậu viện Nhân Tham Quả Thụ.

Tác giả quân muốn phát đại chiêu, bắt đầu từ bây giờ, mỗi ngày phiếu đề cử vượt qua Chương 100; liền thêm một canh, hạn mức tối đa là sáu càn! Hy vọng mọi người nhiều hơn, đầu mấy tấm phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Sự việc đã bại lộ, thực tế bại lộ!

"Minh Nguyệt, ta là không phải hoa mắt." Thanh Phong vuốt mắt, có chút không dám tin tưởng trước mắt cái này một màn kinh người.

Nhân Tham Quả Thụ bên trên ngày hôm qua còn có hai mươi tám miếng nhân sâm quả, hai người bọn họ hái sáu miếng, hấn còn dư lại hai mươi hai miếng, nhưng mới rồi Thanh Phong đếm xem, vậy mà chỉ còn mười sáu miếng, vô duyên vô cớ thiếu sáu miếng nhân sâm quả.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật đúng là không thể tin được, người nào lại lớn mật như thế, dám tự mình lấy trộm nhân sâm quả.

"Thảo đặc biệt sao, chỉ còn lại mười sáu miếng nhân sâm quả, đây nếu là bị sư tôn biết rõ, hai ta coi như xong đời." Minh Nguyệt phàn nàn, ngồi chồm hồm dưới đất gào khóc lên.

"Minh Nguyệt, người trước đừng khóc, chúng ta Ngũ Trang Quan trừ Đường Tam Tạng thầy trò bốn người, cũng chỉ còn lại có ta người hai người, rất có thể là bọn họ làm." Thanh Phong suy đoán nói.

"Nhưng là chúng ta không phải cho bọn hấn nhân sâm quả sao, vì cái gì bọn họ còn muốn trộm, ô ô ~" đã nói giữa người và người tin nhiệm đây, Minh Nguyệt đã tuyệt vọng, vốn là nếu là không ra ngoài dự liệu, năm nay sư tôn là có thể khen thưởng hấn một viên nhân sâm quả.

Có thể dưới mắt ra cái này đương từ chuyện, sư tôn nhất định sẽ trách tội hấn hai người bảo vệ không chu toàn, không chỉ có không ăn được nhân sâm quả, còn có bị trừng phạt, cái này đặc biệt sao còn có thiên lý hay không.

"Hiện tại chúng ta cũng không thể tự coi nhẹ mình, cũng có thể là những người khác trộm." Thanh Phong cũng không dám một mực chắc chắn chính là

Đường Tam Tạng thầy trò làm, nếu là oan uổng bọn họ, coi như cái mất nhiều hơn cái được.

"Thỏ địa gia gia, người mau ra đây nha." Minh Nguyệt lau nước mắt, gấp đến độ thẳng giậm chân.

"Khục khục, hai vị Đạo Đồng không biết triệu hoán Tiểu Tiên có chuyện gì" thấy sự việc đã bại lộ, thỏ địa nói thảm một tiếng không được, hai người này ý đồ hấn đại khái đã biết được, bất quá hấn tuyệt sẽ không đem Đường Tăng thầy trò nói ra, vạn nhất bức bách đám người kia, lại đem chính mình khai ra, ngay cả hấn cũng phải gặp họa theo.

"Thỏ địa gia gia, người chúng ta nhân sâm bị trộm, người biết là ai làm sao" Minh Nguyệt khóc mắt đỏ, bĩu môi, đáng thương đạo (nói).

"Ách cái này cái kia Tiểu Tiên cũng không biết, tối hôm qua uống nhiều, một cảm giác ngủ tới hừng sáng, cho nên không thấy, thật là xin lỗi a." Vừa dứt lời, thỏ địa lại thi triển Độn Địa Thuật, biến mất không còn tăm hơi mất tăm

"Có thể thần không biết quỷ không hay trộm đi nhân sâm quả, người này bản lĩnh khẳng định rất lớn." Thanh Phong chắc chắn đạo (nói).

Hai người thảo luận một phen, cuối cùng vẫn cho là Đường Tam Tạng thầy trò bốn người hiểm nghi lớn nhất, nhưng bọn họ lại không dám ngay mặt chỉ trích, dù sao cũng là suy đoán, không có mười phần chứng cứ, bọn họ quyết định đi trước chứng thực một phen.

Đi tới Đường Tam Tạng đám người trụ sở, phát hiện thầy trò bốn người đã có giường, chính tụ tập chung một chỗ vừa nói vừa cười, nhìn khí sắc rất không tồi.

Thanh Phong miễn cưỡng lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, đi tới Đường Nhạc trước mặt, chậm rãi nói: "Thánh Tăng, có thể hay không hỏi một chút, nhân sâm này quả mùi vị như thế nào "

Đường Nhạc không chút hoang mang, trấn định như thường đạo (nói): "Đa tạ hai vị thí chủ thịnh tình khoản đãi, nhân sâm này quả mùi vị ngọt ngào hương vị ngon miệng, bản tăng thật là hài lòng."

"Kia Thánh Tăng tối hôm qua có từng đi qua hậu viện" Thanh Phong không tha thứ đạo (nói).

"A di Đà Phật, bản tăng tối hôm qua rất sớm đã nghỉ ngơi, cũng không đi qua hậu viện." Đường Nhạc trong lòng cười lạnh không dứt, cái này Tiểu Đạo Đồng vẫn là quá non nớt, thật coi chính mình ngốc, hội ngoan ngoãn thừa nhận à.

Liên Thanh Phong kia chỉ số thông minh, còn muốn theo hấn Đường Nhạc trong miệng khách sáo, không khỏi quá ngây thơ một ít.

"Này, ba người các người đây" xem ra cái này thầy trò bốn người hiển nhiên là không muốn thừa nhận, có thể chính mình lại không chứng cứ, tức giận không có nơi xuất ra, thật là tức giận.

"Người cái này Tiểu Đạo Đồng thật vô lễ, sáng sớm sẽ tới vặn hỏi ta đây Lão Tôn, rốt cuộc là dụng ý gì" Tôn Ngộ Không lạnh lùng nói.

"Hừ, chư vị đều là người thông minh, ta cũng cũng không cần phải giấu giếm, hậu viện này nhân sâm quả, hấn là các người ăn trộm đi." Thanh Phong trách cứ.

"Hai vị Đạo Đồng, các người có thể có chứng cứ gì" Đường Nhạc không nghĩ tới hai người này trực tiếp làm khó dễ, xem ra bọn họ cũng là bị buộc gấp, dù sao tồn thất Ngũ Mai nhân sâm quả cũng không phải là chuyện nhỏ.

Nếu là không tra được hung thủ, xui xẻo nhưng chính là Thanh Phong Minh Nguyệt hai người.

"Tạm thời không có chứng cứ." Thanh Phong sức lực không đáng nói đến.

"Ha ha, người không có bằng chứng, nhất định là chúng ta làm, đây không khỏi quá trò đùa đi." Đường Nhạc vuốt vuốt ly trà trong tay, cười lạnh nói: "Chẳng lẽ là hai người ăn trộm nhân sâm quả, sau đó nghĩ (muốn) vu oan giá họa cho chúng ta "

"Sự phụ nói không tề, các người muốn hấn hại ta đây Lão Tôn, có thể phải suy nghĩ cho kỹ hậu quả." Vừa nói, một cỗ bàn bạc linh lực tự ngộ khoảng không trong cơ thể lan tràn ra, uy áp kinh khủng để cho Thanh Phong Minh Nguyệt hai người có chút không thở nổi.

Trong vòng mấy cái hít thở, lại đổ mồ hôi như mưa, trên người mồ hôi bắt tri bắt giác thấm ướt áo quần, hai người hai chân run rẩy kịch liệt, rất sợ Ngộ Không ra tay giết bọn họ.

Là bản thân an nguy, Thanh Phong quyết định hay là trước ổn định bốn người này, vạn nhất chộc gấp bọn họ, đến lúc đó động thủ, chỉ bằng hai người bọn họ võ vẽ mèo quào, vẫn không thể bị đánh thành tàn phế.

"Chư vị trước xin bớt giận, Thanh Phong chẳng qua là với các người chỉ đùa một chút." Thấy cái này thầy trò bốn người bất thiện ánh mắt, Minh Nguyệt ngăn ở Thanh Phong trước mặt, cười ha ha nói.

"Ta cùng với Thanh Phong đã chuẩn bị xong cơm bồ thí, chư vị Thánh Tăng dời bước đi trước dùng bữa đi." Minh Nguyệt ngăn đề tài, tiếp tục nói.

"Cũng là người cái này đồng hiểu chuyện, ta đây Lão Trư cũng liền không tính toán với người." Vừa nghe đến ăn cơm, Bát Giới liền hưng phấn không thôi.

Đơn giản sau khi ăn điểm tâm xong, Bát Giới ở phòng bếp tự mình thổi phồng, nói cái này com bó thí so với nhân sâm quả thật là kém xa, đáng tiếc hẳn ngày hôm qua chẳng qua là ăn hai quả nhân sâm quả, nếu là lại đi lấy trộm mấy viên, vậy thì đã ghìen.

Thanh Phong Minh Nguyệt một mực núp ở ngoài cửa nghe lén bốn người nói chuyện, nghe được Bát Giới nói, trong đầu nghĩ, ngày hôm qua chỉ có Đường Tam Tạng ăn ba miếng nhân sâm quả, còn lại ba gã học trò mỗi người ăn một viên, tại sao hai quả nhân sâm quả.

Nhất định là bọn họ đi trước ăn trộm sáu miếng nhân sâm quả, mới vừa rồi còn không thừa nhận, lời thề son sắt nói không ăn thịt người nhân sâm, lần này có thể nói lỗ miệng đi.

Có chứng cứ, Thanh Phong trực tiếp đập cửa mà vào, tức miệng mắng to: "Mẹ con chim, quả nhiên là các ngươi dám này hòa thượng ăn trộm nhân sâm quả, hiện tại các ngươi còn muốn như thế nào tranh cãi "

Thấy ăn trộm nhân sâm quả sự tích bại lộ, Đường Nhạc liếc về liếc mắt Bát Giới, cái này ngu như heo, hư việc nhiều hơn là thành công, lần này ngược lại tốt, trăm miệng cũng không thể bào chữa.

Vốn là hai vị Đạo Đồng không có chứng cứ, Đường Nhạc suy nghĩ buổi trưa liền lên đường rồi đi Ngũ Trang Quan, ngày hôm đó sau coi như Trần Nguyên Từ trở lại, hẳn không có bất kỳ chứng cứ nào, cũng sẽ không làm khó chính mình.

Không sợ Thần nhất dạng đối thủ, chỉ sợ Trư một dạng đồng đội, những lời này quả thật là thiên cổ không thay đổi chân lý a!

"Chuyện cho tới bây giờ, ta đây Lão Tôn cũng sẽ không giấu giếm nữa, là ta lấy trộm bốn miếng nhân sâm quả, muốn đánh muốn giết tùy theo ngươi." Ngô Không một người chống được toàn bộ tội danh, ngược lại hẳn tu luyện Kim Cương Bất Hoại thần công, đã sớm đao thương bất nhập, cái này Thái Thượng Lão Quân Đan Lô đều không làm gì được hẳn, huống chi hai vị tu vi nhỏ Đạo Đồng.

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi rõ ràng trộm sáu miếng, coi lão tử không biết sao." Đều đến giờ phút quan trọng này, cái này đầu khi còn không chịu nói thật, dù Thanh Phong tâm tính, cũng không nhịn được roi ra một câu chửi bậy.

Có phiếu đề cử, có khen thưởng liền thêm chương nha, các vị thổ hào!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Phát hiện bí mật, phong khởi vân dũng!

"Ngươi này đạo đồng khinh người quá đáng." Ngô Không hồi tưởng tới hôm qua chuyện phát sinh, hẳn cùng với sư phụ các loại (chờ) rõ ràng chẳng qua là ăn bốn miếng, còn lại hai quả, trong đó một viên xuống mồ, một cái khác miếng bị thổ địa ăn, nỗi oan ức này cũng không thể cũng để cho hẳn tới công đi.

"A di đà phật, thầy trò chúng ta bốn người thật chẳng qua là ăn bốn miếng nhân sâm quả." Đường Nhạc gật đầu nói.

"Ngươi một cái chết con lừa trọc, thua thiệt chúng ta còn thịnh tình khoản đãi, cho ngươi ba miếng nhân sâm quả, không nghĩ tới ngươi vậy mà vong ân phụ nghĩa." Nếu cùng bốn người này vạch mặt, Thanh Phong cũng không có ý định giả trang cái gì tư văn nhân, trực tiếp bại lộ bản tính, trực tiếp Đường Nhạc mũi mắng to.

Thanh Phong tức miệng mắng to đồng thời, đem nước bọt cũng phun đến Đường Nhạc trên mặt, người sau hai quả đấm nắm chặt, sắc mặt âm trầm, trong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, hẳn Đường Nhạc khi nào bị bực này làm nhục.

"Ngươi đặc biệt sao lại trùng liếc mắt Lão Tử thử xem." Cảm nhận được Đường Nhạc bất thiện ánh mắt, Thanh Phong theo bản năng lui về phía sau mấy bước, nhưng khi hẳn phát hiện cái này con lừa trọc tu vi chẳng qua chỉ là Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ lúc, hẳn liền có một ít sức lực.

Thanh Phong cùng Minh Nguyệt ở Ngũ Trang Quan trong tu hành ngàn năm, tu vi đã sớm đi đến Bất Hủ cảnh, chính là một tên Xuất Khiếu Cảnh hòa thượng, bọn họ còn không coi vào đâu.

Nghe vậy, Ngô Không sát ý hiện lên, nghĩ (muốn) giải quyết cái này hai gã Đạo Đồng, hai người này không biết trời cao đất rộng, cũng dám ở hẳn Tôn Ngô Không trước mặt trang bức, thật là không biết chữ "chết" viết như thế nào.

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc cho Ngô Không một cái ánh mắt, tỏ ý hẳn không nên vọng động.

"Người trẻ tuổi, ngươi có bản lĩnh lập lại lần nữa." Đường Nhạc mặt một cái trên mặt bản thủ nước miếng, không những không giận mà còn cười đạo (nói).

Ở Thanh Phong Minh Nguyệt hai người trong mắt, cái này thấy trò bốn người chỉ có cái này thói hầu tử tu vi cao thâm, mà Đường Tam Tạng hai gã khác học trò, nhìn ngốc không sót mấy, trên người không có chút nào sóng linh lực, nhìn tu vi cũng sẽ không quá cao.

Chỉ cần cái này thói hầu tử không ra tay, Thanh Phong Minh Nguyệt hai người cũng không sợ Đường Tam Tạng.

"Chết con lừa trọc, Lão Tử liền mắng ngươi, ngươi đặc biệt sao có thể làm khó dễ được ta, các loại (chờ) sư tôn trở lại, xem các ngươi còn như thế nào phách lối." Thanh Phong xem thường nói.

"Tìm chết." Đường Nhạc tiên phát chế nhân, một cước hung hãn đạp trúng Thanh Phong của quý, một cước này dốc hết hãn toàn lực, đủ để cho Thanh Phong đoạn tử tuyệt tôn.

"Gào." Không nghĩ tới cái này con lừa trọc đột nhiên ra tay, Thanh Phong theo bản năng muốn né tránh, nhưng là Đường Nhạc tốc độ quá nhanh, hạ thế trực tiếp bị trúng mục tiêu.

"Thanh Phong, ngươi không sao chứ." Một bên Minh Nguyệt thấy Thanh Phong mặt đầy thống khổ biểu tình, chính ngồi chồm hổm dưới đất gào thét bị thương, liền vội vàng quan tâm nói.

"Người trẻ tuổi, trang bức cũng phải có cái hạn độ, có vài người ngươi còn không trêu chọc nổi." Đường Nhạc được kêu là một cái hả giận, nghe Thanh Phong chít chít méo mó nửa ngày, hiện tại cuối cùng là bên tai thanh tịnh.

"Minh Nguyệt, ta đùa chơi kia không có cảm giác, sợ rằng sẽ ảnh hưởng hai ta ngày sau tính phúc sinh hoạt a!" Dùng một viên ngừng đau đan sau, Thanh Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, hai tay thân mật vuốt ve Minh Nguyệt gò má, vội vàng nói.

Đường Nhạc: "

Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người mặt đen lại, phảng phất biết rõ cái gì không được sự tình, vạn vạn không nghĩ tới, Thanh Phong Minh Nguyệt hai người lại là gay, quái không phải nói âm dương quái khí, nguyên lai là có như vậy đặc thù thích.

Thừa dịp Thanh Phong Minh Nguyệt nói chuyện với nhau đang lúc, Ngô Không Nguyên Thần Xuất Khiếu, hướng về phía hậu viện Nhân Tham Quả Thụ bay vút đi, nghe nói cuộc sống này cây ăn quả là hai vị Đạo Đồng tâm can bảo bối, chiếu cố mấy ngàn năm, hôm nay, hẳn lại hủy cái này Nhân Tham Quả Thụ.

Đắc tội hãn Tôn Ngô Không, ước chừng phải bỏ ra trăm thống đại giới!

"Ngô Không" Đường Nhạc phát hiện Ngô Không không nhúc nhích, ánh mắt âm đạm, thấy hẳn không để ý chính mình, Đường Nhạc liền biết Ngô Không khẳng định đi hậu viện.

"Bát Giới, Ngô Tịnh hai người các ngươi ở chỗ này nhìn chăm chăm, sư phụ có chuyện muốn đi làm." Dận dò một tiếng, ngay sau đó Đường Nhạc Nguyên Thần Xuất Khiếu, cũng hướng hậu viện bay vút đi.

Thanh Phong Minh Nguyệt cũng không biết hậu viện chuyện phát sinh, mà Thanh Phong biến thành thái giám, cái này làm cho hẳn lên con giận dữ, hướng về phía Đường Nhạc thấy trò bốn người tức miệng mắng to, cái gì tổ tông mười tám đời đều dính dấp đi ra.

Bát Giới cùng Ngô Tịnh mặt âm trầm, không có sư phụ mệnh lệnh, bọn họ cũng không dám tự tiện giáo huấn hai người này, chỉ có thể lặng lẽ bị mắng.

Sáng sớm, thái dương dần dần lên cao, ngàn vạn sợi giống như lợi kiếm một dạng kim quang, xông phá sương mù sáng sớm.

Đường Nhạc Nguyên Thần đi tới hậu viện, phát hiện Ngô Không chính mắt lom lom vây quanh Nhân Tham Quả Thụ không ngừng lòn vòn, xem ra hẳn cũng ở đây do dự, dù sao Thanh Phong Minh Nguyệt đứng sau lưng là Trần Nguyên Tử.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Ngô Không cũng không muốn với Trần Nguyên Tử giao thủ.

"Ngô Không, ngươi không phải là sợ đi." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Trò cười, ta đây Lão Tôn khi nào sợ qua." Ngô Không quyết định, hôm nay nhất định phải hủy cái này Nhân Tham Quả Thụ.

Việc này không nên chậm trễ, Ngô Không lấy ra Kim Cô Bổng, trong cơ thể linh lực nổi lên không dứt tụ tập, hướng về phía Nhân Tham Quả Thụ hung hãn đánh tới, trong vòng mấy cái hít thở sau, hậu viện này đã một mảnh hỗn loạn.

Đường Nhạc ôm Nhân Tham Quả Thụ, sắc mặt trưởng hồng, sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực, lúc này hẳn gân xanh tăng cao, biểu tình ngưng trọng, không biết người còn tưởng rằng hắn điên đây.

"Sư phụ, người đây là "Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bồng, không hiểu nói.

"Sư phụ phải đem Nhân Tham Quả Thụ nhỏ tận gốc." Đường Nhạc giải thích.

"Ngọa tào, sư phụ, người đặc biệt sao cũng quá ác đi." Người sư phụ này cũng là một nhân vật hung ác, ngày sau vẫn là bớt chọc hấn thì tốt hơn, tránh cho niệm lên Kim Cô Chú, chính mình còn muốn nhục nhả.

"Kiệt kiệt, bắt quá ta đây Lão Tôn thích." Cuối cùng, Ngộ Không cùng Đường Nhạc liên thủ, cuối cùng là đem Nhân Tham Quả Thụ nhỏ tận gốc, đem hoàn toàn phá hủy.

Thanh Phong cùng Minh Nguyệt mắng nửa ngày, có chút khô miệng khô lưỡi, đang lúc hai người bọn họ chuẩn bị đi về trước uống nước, nghỉ ngơi một hồi lúc, phát hiện cái này tướng mạo xấu xí đầu heo quái chính cảm tức nhìn hai người này.

"Thảo đặc biệt sao, có tin hay không Lão Tử cũng để cho người biến thành thái giám" Thanh Phong bức bội thời gian dài như vậy, đã không thể nhịn được nữa, coi như là sư tôn ngày sau trách tội, hấn cũng phải nhường cái này thầy trò bốn người trả giá một chút.

"Các người đám này người xấu, lại đem ta Phong ca làm thành thái giám, ngày hôm đó sau chút ít Đắc Lắc thú, còn để cho Nguyệt nhi sống thế nào nha." Minh Nguyệt niệm Lan Hoa Chi, ồ à ồ ồ ồ ồ (nói).

"Lão Sa, ta đây Lão Trư muốn đại khai sát giới." Bát Giới trầm giọng nói.

"Tính ta đây Lão Sa một cái." Ngộ Tịnh đã sớm bị đủ hai người này, Bát Giới mà nói vừa vắn nói ra hấn tiếng lòng.

"A a, còn dám không phục." Thanh Phong mặt liền biến sắc, cũng sẽ không nói nhảm, trực tiếp thi triển Linh Quyết.

"Lôi Ngưu Quyền."

"Hỏa Lư Chưởng."

Ầm!

Hai cỗ năng lượng kinh khủng hội tụ vào một chỗ, mặt đất sụp đổ ra một cái to lớn hố sâu, kẻ hở thật nhanh lan tràn.

Đại địa ở run không ngừng lắc, Đường Nhạc cùng Ngộ Không thân hình chính là vẫn không nhúc nhích.

Thiên quân một phen đang lúc, Ngộ Không cùng Đường Nhạc Nguyên Thần vừa vận phục vị, vội vàng thân hình bạo động, theo bản năng lui về phía sau tránh né, trong đầu nghĩ, cái này giới ạ tình huống gì, chẳng lẽ cái này hai hàng biết rõ Nhân Tham Quả Thụ bị hủy

Bát Giới cùng Ngộ Tịnh trông mắt màu đen bên trong, xông ra vô tận khí sát phạt, vô hình trung cuộn cuộn giết phát, cuộn mà ra, trong cơ thể hai người bàng bạc linh lực trong nháy mắt bùng nổ, để cho phòng bếp này dần dần bắt đầu sụp đổ.

Đầy trời linh lực điên cuồng bạo động, Bát Giới cùng Ngộ Tịnh hai tay nhanh chóng Kết Ấn, một cỗ linh lực kinh khủng ba động bắt đầu bập bênh ngưng tụ.

Trong thiên địa, hơi có chút ám trầm, thiên địa linh khí điên cuồng tụ đến, Đường Nhạc nhìn chăm chú một màn này, trong lòng vô cùng hoảng sợ, bởi vì hấn cảm giác khí tức từ vong,

Mãnh liệt cầu phiếu đề cử, mọi người cho điểm lực a! Ba gram dầu, Clark dầu, cống ngầm dầu.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Thống hạ sát thủ, liều mạng chạy trốn!

Trong phút chốc, ào ào linh lực rung động, tại không gian cuộn mở.

Năng lượng kinh khủng đem không gian xé, dần dần vụn vụn, hai loại bá đạo vô cùng ba động, đột nhiên nhắm phía Thanh Phong Minh Nguyệt.

"Không được, sư phụ mau rút lui." Ngộ Không quyết định thật nhanh, kéo Đường Nhạc phóng lên cao, loại này cấp bậc chiến đấu, không phải Đường Nhạc có thể tham dự, tu vi kém nhau quá nhiều.

Cảm nhận được cái này uy áp kinh khủng, Thanh Phong Minh Nguyệt hai người bị dọa sợ đến hai chân phát run, không nghĩ tới đầu heo quái cùng râu ria xồm xoàm ẩn tàng sâu như vậy, chỉ sợ là hai người đã bước vào Huyền Tiên cảnh.

Ngộ Tĩnh chân mày nhíu chặt, phong tỏa Thanh Phong khí tức, trầm giọng nói.

"Cực Linh Diệu Thiên Ấn."

Bát Giới hướng về phía Minh Nguyệt bỗng đứng chỉ một cái, linh lực màu xanh lam ngưng kết thành Kinh Thiên to chỉ.

"Vạn Cổ Tịch Diệt Chi, Nhất Chi Phá Thương Khung."

Chỉ là chỉ một cái, nan giải Bát Giới mỗi hận trong lòng, hấn lần nữa nhấn một ngón tay.

"Nhị Chi Định Kiền Khôn."

Ầm!

Tàn phá linh lực đột nhiên bộc phát ra, khổng lồ linh lực sóng trùng kích quét ra, đập sập ở không trung Đường Nhạc cùng Ngộ Không cũng là được sóng năng lượng cùng, cũng may Ngộ Không phản ứng nhanh chóng, bày phòng ngự năng lượng kinh người cái lồng, ngăn che hạ kinh khủng dư âm.

"Sư phụ, loại này cấp bậc chiến đấu, nhưng là trăm năm vừa thấy a, người được ti mỉ tính toán, nói không chừng có thể từ trong cảm ngộ cái gì." Ngộ Không cười nhạt nói.

Đường Nhạc thờ một hơi thật dài, vẫn là lần đầu tiên thấy Bát Giới cùng Ngộ Tĩnh thi triển kinh khủng như vậy Linh Quyết, bình thường cái này hai hàng một mực khiêm tốn, để cho bọn họ đi Hàng Yêu Trừ Ma, hai người lại tìm lý do từ chối, cái gì Lạp Hi, chuột rút, hoa cúc đau, đủ loại thiên kỳ bách quái kỳ lạ lý do.

Bất quá có thể chộc Bát Giới cùng Ngộ Tĩnh nổi giận như vậy, Thanh Phong Minh Nguyệt cũng coi là có chút bản lĩnh, cũng không biết hai người bọn họ có thể hay không từ nơi này kinh khủng dưới sự công kích, còn sống sót.

"Ngộ Không, đổi lại là người, có thể hay không chặn bức này công kích." Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Dễ như trở bàn tay chuyện." Ngộ Không lãnh đạm nói.

"Như vậy điều "

"Nếu là đánh nhau chết sống, ta đây Lão Tôn muốn thắng được Bát Giới cùng Lão Sa hai người, chỉ sợ cũng phải đánh đổi một số thứ." Ngộ Không ngược lại không phải là vô cùng khiêm tốn, chẳng qua là luận sự mà thôi.

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, hấn ba vị này học trò, tu vi sâu không lường được, còn dùng thần bí lá bài tẩy, bình thường mỗi một người đều giấu giếm, nhưng trên thực tế, nhưng đều là giả heo ăn thịt hổ gia hỏa.

Thanh Phong Minh Nguyệt chính là bên trên bọn họ đương, cho nên kết quả cực kỳ thê thảm!

Lúc này, toàn bộ Ngũ Trang Quan bụi mù tràn ngập, kiến trúc chung quanh hoặc nhiều hoặc ít bị chiến đấu ảnh hưởng đến, biến thành một đồng phế tích.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư sai." Các loại (chờ) Đường Nhạc thân hình sau khi rơi xuống, Bát Giới bĩu môi, cúi đầu nhận sai nói.

"Ồ Bát Giới, người sai kia."

"Ta đây Lão Trư giết người."

Mới vừa rồi Bát Giới ti mỉ tìm một phen, phát hiện căn bản không tìm được Thanh Phong Minh Nguyệt thân ảnh, chắc hẳn hai người bị khủng bố công kích đánh cho ngay cả không còn sót lại một chút cặn, đã hài cốt không còn, hóa thành tro bụi, tiêu tan ở trong thiên địa.

"Ta đây Lão Sa cũng giết người, sư phụ trách phạt." Ngộ Tĩnh khẩn cầu.

"Được, đặc biệt sao đang sư phụ trước mặt trang, chuyện này lúc đó lướt qua." Đường Nhạc tức giận nói.

"Sư phụ, lấy ta đây Lão Tôn góc nhìn, chúng ta hay là trước chạy trốn đi, cái này Nhân Tham Quả Thụ bị hủy, hơn nữa hai gã Đạo Đồng vẫn lạc, nếu như bị Trần Nguyên Từ biết rõ, phỏng chừng khí phối đều phải nổ." Ngộ Không đề nghị.

"Định đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành Ân Tàng Nhiệm Vụ, ăn trộm nhân sâm quả."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được địa cấp hạ phẩm Linh Quyết « Cửu Long Khiếu Thiên Ân »."

"Đỉnh đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ

Kinh nghiệm: 995 0 / 360 0 0 0

Địa cấp hạ phẩm: Cửu Long Khiếu Thiên Ân, công kích tâm xa Linh Quyết, luyện đến Đại Thành có thể đánh ra chín con rồng ẩn, cửu ẩn chồng, uy lực có thể so với địa cấp trung phẩm Linh Quyết.

Thu thập xong hành lý, thầy trò bốn người rời đi Ngũ Trang Quan, liền bắt đầu đại đào vong, điên cuồng Tây Hành đi đường, trong lúc này, Đường Nhạc không ngừng nghiên cứu Cửu Long Khiếu Thiên Ân, lấy trước mắt hần tu vi, tu luyện địa cấp hạ phẩm Linh Quyết, không còn gì tốt hơn nhất.

Ngày thứ tư, sáng sớm, Đường Nhạc ở giữa núi rừng tu luyện Cửu Long Khiếu Thiên Ân, hần thiên phú thật tốt, đã bước đầu khống chế ba cái Long Ân, coi như luyện tới chút thành tựu.

"Chắc chắn, loại rác rưởi này Linh Quyết, còn tu luyện như vậy hào hứng." Ngô Không trên tàng cây an tĩnh nằm, cười tủm tỉm trêu ghẹo nói.

Đường Nhạc nghe lời này, cười khò một tiếng, thật là bảo hần không biết đàn ông chết đói, Ngô Không có được bán thân cấp Linh Quyết, có thể chính mình đặc biệt sao vừa không có, hần bây giờ trên tay có được đẳng cấp cao nhất Linh Quyết chính là Cửu Long Khiếu Thiên Ân.

Còn như trước đạt được Cửu Long Lôi Ngục Trọng, chẳng qua là Nhân Cấp thượng phẩm Linh Quyết, cũng may này Linh Quyết có thể phối hợp Cửu Hoàn Tích Trọng, hai người hỗ trợ lẫn nhau, ngược lại cũng uy lực không tầm thường.

"Thiếu đặc biệt nói gì lời nói mát." Đường Nhạc ngẩng đầu hướng về phía Ngô Không nói.

"Sư phụ, chúng ta mấy ngày nay đi mấy trăm dặm đường, kia Trần Nguyên Từ khẳng định không đuổi kịp." Bát Giới tựa vào hành lý bên trên, lười biếng nói.

"Vây cũng tốt, chúng ta nghỉ ngơi đến buổi trưa lại lên đường đi." Đường Nhạc tán thành nói.

Oi bức buổi trưa, nóng bỏng thái dương không chút lưu tình thiêu nướng đại địa, theo trận trận thoải mái gió tập qua, mới khiến người ta cảm thấy thoải mái một ít.

Cùng lúc đó, Trần Nguyên Từ mang theo học trò đằng vân giá vũ, vui vẻ vui thích trở lại Ngũ Trang Quan, khi thấy trước mắt một vùng phế tích, khói dày đặc ào ào, mọi người còn tưởng rằng đi nhầm địa phương.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì." Trần Nguyên Từ gầm lên giận dữ, vang vọng trời đất.

Toàn bộ sơn cốc chìm trong nháy mắt bị kinh động, mấy vạn con Phi Cầm nổi lên không dứt thoát đi đỉnh núi.

Trần Nguyên Từ khuôn mặt có trư can sắc, ánh mắt tràn đầy lửa giận, hần đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng nhắm phía hậu viện, khi phát hiện Nhân Tham Quả Thụ bị người nhổ tận gốc lúc, tức giận công tâm bên dưới, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

"Sư tôn, người không sao chứ." Các đệ tử quan tâm nói.

"Khục khục, Thanh Phong Minh Nguyệt đi đâu" cổ nén tức giận, Trần Nguyên Từ sắc mặt có chút dữ tợn, diện mục có chút vặn vẹo, vuốt ve ngực thanh khụ đạo (nói).

"Sư tôn, nói ra người có thể sẽ không tin, Thanh Phong Minh Nguyệt hai vị sư đệ, đã chết, đây là chúng ta ở phòng bếp phát hiện quần áo vải vụn." Một tên đệ tử đem đốt tro tàn bố trí đưa cho Trần Nguyên Từ.

"A, ta đồ nhi ngoan a." Trong lúc nhất thời, có chút không chịu nổi cái này thâm tin tức, Trần Nguyên Từ lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

"Sư tôn, bớt đau buồn đi, người có thể phải bảo trọng thân thể a."

"Có thể chúng ta quyết không thể để cho hung thủ nhon nhon ngoài vòng pháp luật."

"

Các đệ tử ngơoi một lời ta một lời, tranh cãi Trần Nguyên Từ lỗ tai cũng sắp dao động điếc.

"Đều đặc biệt sao cảm miệng cho ta." Tinh táo lại sau, Trần Nguyên Từ dậm chân một cái, hô lớn: "Thỏ địa, ngơoi cho bản tôn cút ra đây."

Trong chớp mắt, Thỏ Địa Công lại xuất hiện ở trước mặt mọi người, còn không chờ hấn nói chuyện, liền bị Trần Nguyên Từ giống như nhổ củ cà rốt một dạng bức tốc nhắc tới.

Thỏ Địa Công đập chân, liều mạng gãy giữa, vội vàng mắng: "Trần Nguyên Từ, ngơoi có thể không nên quá mức phân."

"Trang, ngơoi tiếp tục giả bộ, ngơoi tốt nhất thức thòi một chút, nói ra là ai làm, còn có thể thiếu bị nhiều chút hành hạ." Trần Nguyên Từ cũng không có bởi vì Thỏ Địa Công quát lớn, liền lựa chọn buông tay.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ngàn dặm đuổi giết, kịch liệt giao chiến!

"Tiểu Tiên thật không biết ngơoi đang nói gì." Thỏ Địa Công có làm đáng thương nói.

"Thỏ địa, ngơoi hấn biết bản tôn tính khí, muốn sống, thì nói nhanh lên đi ra, bản tôn liền đối với ngơoi không nhắc chuyện cũ." Đất đai này công khi nào trở nên như vậy trượng nghĩa, tình nguyện hy sinh mình cũng không muốn nói ra hung thủ, một điểm này để cho Trần Nguyên Từ khâm phục không dứt.

Buông tay sau, Thỏ Địa Công một cái trọng tâm không vững, té lăn trên đất, lúc này sắc mặt hấn âm trầm không chừng, dù sao hấn cũng ăn nhâm sâm quả, cùng Đường Tăng bốn người đều là trên một cái thuyền.

Do dự đang lúc, Trần Nguyên Từ đã không có kiên nhẫn, trong đầu nghĩ, xem ra đất đai này công cũng là tên hấn tử, để cho hấn chết thống khoái một ít đi!

"Chờ ngơoi chết, bản tôn sẽ cho ngơoi hoá vàng mã tiền." Vừa nói, Trần Nguyên Từ vận chuyển trong cơ thể bàng bạc linh lực, một cỗ kinh khủng ba động tràn ngập mà tới.

Cảm nhận được cái này uy áp kinh khủng, Thỏ Địa Công một ngụm bực bội máu phun ra, đương tử vong tới đang lúc, hấn mới phát hiện sinh mệnh là cỡ nào đáng quý.

Tê đại, dựa vào cái gì hấn Thỏ Địa Công muốn hy sinh chính mình, tác thành Đường Tăng thầy trò, nhân sâm này quả không phải hấn trộm, người cũng không phải bị sát, vô duyên vô cớ thay bọn họ công lấy sau lưng oan ức, thế gian này nào có tốt như vậy chuyện.

"Van cầu ngơoi không nên giết ta, Tiểu Tiên biết rõ hung thủ là người nào." Sống chết trước mắt, Thỏ Địa Công đột nhiên quỳ xuống, hai tay ôm Trần Nguyên Từ bắp đùi, khóc ròng ròng cầu khẩn.

Đột Như Kỳ Lai một màn, sợ Trần Nguyên Từ giết mình, còn tưởng rằng đất đai này công thà chết chứ không chịu khuất phục, chuẩn bị ở trước khi chết, với chính mình liều mạng đây.

"Thỏ Địa Công, ngơoi mới vừa rồi cũng không phải là nói như vậy, thế nào lúc này tự biến quái." Trần Nguyên Từ một cước đem Thỏ Địa Công đá ra ba mét ra ngoài, bỏ rơi ống tay áo, lạnh lùng nói.

"Tiểu Tiên nhất thòi hồ đồ, mong rằng ngài đại nhân có đại lượng, không muốn với Tiểu Tiên so đo a." Thỏ Địa Công té chó ăn cứt, đập đầu rơi hai khóa răng cửa, nói chuyện đều có chút lộn gió.

"Hừ, còn không theo thực chiêu tới." Nhìn Thỏ Địa Công đáng vẻ chật vật, Trần Nguyên Từ cũng sẽ không làm khó hấn.

Ngay sau đó, Thổ Địa Công đem chuyện đã xảy ra, tỉ mỉ nói cho Trần Nguyên Từ, chỉ bắt quả lại hắn đem mình cũng ăn nhâm sâm quả chuyện giấu giếm.

Nghे vậy, Trần Nguyên Từ có chút biết vậy chẳng làm, hắn hảo tâm hảo ý cho Đường Tăng thầy trò ăn nhâm sâm quả, quay đầu lại, lại lạc đến kết cục như thế, thật là nhậт chớ!

"Lưu lại mười tên đệ tử trông chừng Ngũ Trang Quan, còn lại tất cả mọi người, với bản tôn đi trước lưng bắt Đường Tăng thầy trò." Tính toán thời gian, Đường Tăng thầy trò hắn đi một chút xa, lúc này đuổi theo còn kịp.

Cái này Đường Tăng thầy trò quả thực đáng hận, coi như muốn trộm ăn nhâm sâm quả, cũng không trở thành hủy Nhân Tham Quả Thụ đi, phải biết nhâm sâm này quả không có, chờ thêm một vạn năm còn có thể mọc lại, có thể ngay cả cây đều không, còn dài hơn cái rắm a.

Không chỉ có như thế, bốn người này còn đặc biệt sao hủy thi diệt tích, nghĩ đến cái không có chứng cứ, thậm chí còn thu mua Thổ Địa Công, phần này tâm cơ để cho hắn bội phục không thôi.

Cũng may Thổ Địa Công là một tham sống sợ chết gia hỏa, này mới khiến hắn biết được chuyện đã xảy ra, nếu hắn không là bây giờ còn bị chẳng hay biết gì.

Chờ tìm tới Đường Tăng thầy trò, nhất định phải đem bọn họ chuột rút bái cốt, tháo thành tám khối, cho dù làm như thế, cũng khó biết hắn mỗi hận trong lòng.

Việc này không nên chậm trễ, Trần Nguyên Từ mang theo mười mấy tên đệ tử đẳng vân giá vũ, trùng trùng điệp điệp đi tây bay vút đi.

Lúc xế chiều, Đường Nhạc thầy trò ở trong rừng núi thu thập xong hành lý, thờ ơ tiếp tục đi đường.

"Tốt khí tức kinh khủng." Còn chưa đi ra sơn lâm, Đường Nhạc phát hiện trên đỉnh đầu hơn mười đạo thân ảnh vượt qua.

"Đám này ngốc thiếu, bay nhanh như vậy, đuổi đi đầu thai đây." Ngô Không trêu ghẹo nói.

Trần Nguyên Từ cùng nhau hướng tây mấy ngàn dặm, vậy mà chưa từng phát hiện Đường Tăng thầy trò thân ảnh, thật là tà môn.

"Mã lạc sa mạc, coi như các người chạy trốn tới chân trời góc biển, bản tôn cũng phải tìm được các người." Trần Nguyên Từ cắn răng nghiền lợi nói.

"Sư tôn, chúng ta thật giống như bay xa, ở mười phút trước, ta nhìn thấy có bốn cái và vẫn còn trong núi rừng đi đường đây." Thấy Trần Nguyên Từ đại phát lôi đình, một tên đệ tử đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng lên tiếng nói.

"Bốn cái hòa thượng vậy khẳng định là Đường Tăng thầy trò, thảo đặc biệt sao, người thế nào không nói sớm" Trần Nguyên Từ quát to.

"Đồ nhi chưa từng thấy qua Đường Tăng, cũng không dám xác định a." Tên đệ tử kia ủy khuất nói.

Sau đó, Trần Nguyên Từ đám người đường cũ trở về, mọi người mắt nhìn xuống phía dưới, nhìn một cái không sót gì, bởi vì tầm mắt rộng rãi, rất nhanh lại phát hiện Đường Tăng thầy trò thân ảnh.

Nên tới từ đầu đến cuối sẽ đến, Đường Nhạc đã sớm biết Trần Nguyên Từ sẽ không từ bỏ ý đồ, chẳng qua là không nghĩ tới bọn họ đến như vậy nhanh.

"Đường Tam Tạng, bản tôn hảo tâm hảo ý khoản đãi người, người vì sao hủy ta Nhân Tham Quả Thụ, giết ta đồ nhi." Trần Nguyên Từ dẫn người đem Đường Nhạc thầy trò bao bọc vây quanh, rất nhiều một lời không hợp liền động thủ ý tứ.

"A đi đã phạt, xảy ra như vậy chuyện, bản tăng tâm lý rất là áy náy, nguyện ý gánh vác hết thảy hậu quả, bỏ qua cho bản tăng ba vị đồ nhi." Luận sự, Đường Nhạc quả thật cảm thấy có lỗi với Trần Nguyên Từ, nhưng hắn đối với (đúng) chuyện làm, nhưng xưa nay không hối hận.

"Oanh, hủy Nhân Tham Quả Thụ là ta đây Lão Tôn làm, giết người học trò cũng là ta đây Lão Tôn làm, muốn đánh muốn giết tùy theo người, ta đây Lão Tôn nếu là một chút nhũ này, liền nhận thức làm cha người." Ngô Không ngăn ở Đường Nhạc trước mặt, ngưỡn chính ngôn từ nói.

"Hầu ca, là ta đây Lão Trư giết người, chuyện này không có quan hệ gì với người." Lúc này, Bát Giới cũng không tính lùi bước, đường đường Thiên Bồng Nguyên Soái, nếu là dám làm không dám chịu, đây nếu là truyền vào Thường Nga Tiên Tử trong tai, vẫn không thể bị nàng chê cười chết.

"Nói bậy, rõ ràng là ta đây Lão Sa làm."

"

Trần Nguyên Từ ánh mắt giống như rắn nhìn chằm chằm thầy trò bốn người, hắn thấy, mấy người kia rõ ràng không để hắn vào trong mắt, ngược lại là đang đùa bỡn cùng hắn, xem ra nhiều năm không ra tay, thể nhân thật đúng là quên mất hắn Địa Tiên Chi Tổ danh hiệu.

"Hôm nay, các người ai cũng chạy không." Trần Nguyên Từ con mắt híp lại, cười lạnh một tiếng, khí tức kinh khủng từ trong cơ thể nộ tràn ngập ra, đem thầy trò bốn người bao phủ ở bên trong.

"Sư phụ, các người đi trước, ta đây Lão Tôn bọc hậu." Ngô Không cũng sẽ không nói nhảm, lấy ra Kim Cô Bổng hướng về phía Trần Nguyên Từ tàn bạo đi.

Ầm!

Hai người chiến ý trong nháy mắt đi đến đỉnh phong, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai đóng đánh nhau, ào ào linh lực rung động, ở trên bầu trời cuốn mờ.

Hai cỗ cuồng bạo linh lực oanh động vào nhau, một đạo mấy trăm trượng linh lực sóng trùng kích, hướng về phía hai người mãnh liệt bắn ngược đi.

Rầm rầm!

Hai người thân ảnh đều là bị thật chặt vật không chịu nổi bay ngược.

Ngô Không lão đảo miễn cưỡng ổn định thân thể, thần sắc hơi chăm chú, cái này Trần Nguyên Từ không hổ là Địa Tiên Chi Tổ, chỉ sợ là tu vi đã đi đến địa tiên cảnh đỉnh phong, cũng may hắn cũng không có sử xuất toàn lực, nếu không mình tuyệt đối người bị thương nặng.

Lớn như vậy Tây Du, có sâm nghiêm chế độ cấp bậc, ở ngũ đại cơ sở cảnh trên, chính là ngũ đại Tiên Cảnh, theo thấp đến cao là Huyền Tiên cảnh, Địa Tiên Kim, thiên tiên cảnh, Kim Tiên cảnh, Đại La Kim Tiên cảnh.

Đi qua mới vừa rồi giao thủ ngắn ngủi, Trần Nguyên Từ 冷哼 lấy râu, trong ánh mắt thoáng hiện lên một tia miệt thị, cái này Tề Thiên Đại Thánh không gì hơn cái này, cũng không biết hắn năm đó bằng vào gì, có thể Đại Náo Thiên Cung, nếu là hắn lúc ấy tại chỗ, há cho Tôn Ngô Không như vậy càn rỡ

Xem ra Thiên Đình đám người kia dường tôn xử ưu quen, chẳng qua là Đồ có nhệ biểu hiện mà thôi, thậm chí ngay cả cái Tôn Ngô Không đều không giải quyết được.

Mọi người cho ta một tấm phiếu đề cử, ta có thể khiêu động toàn bộ Trái Đất!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Ngăn trở Ngô Không, Đường Nhạ cười Trư!

"Tôn Ngô Không, ngươi hay là thúc thủ chịu trời đi." Trần Nguyên Từ cười to nói.

Nghe vậy, Tôn Ngô Không hơi nhàu mày, nắm thật chặt Kim Cô Bổng, hắn đang nghĩ, rốt cuộc muốn không muốn bại lộ lá bài tẩy, cùng cái này Trần Nguyên Từ đại kiến bên trên một hồi, khi hắn quay đầu phát hiện sư phụ đám người chạy thoát sau, trong lòng liền có chủ ý.

Coi như đánh tiếp nữa, song phương cũng là lưỡng bại câu thương, Tôn Ngô Không mục đích chính là trì hoãn lão đầu này.

"Ha ha, ngươi cho rằng là kéo bản tôn, sư phụ ngươi thì không có sao nha, nói thiệt cho ngươi biết, ta kia đồ nhi bên trong, có ba người tu vi đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ." Trần Nguyên Từ cũng không sót ruột đuôi theo Đường Tăng, hắn thấy, chỉ cần Tôn Ngô Không không ra tay, hắn đồ nhi muốn bắt Đường Tăng ba người, thật là không uổng thời lực.

"Ngươi một cái Lão Bất Từ, động tác võ thuật chơi đùa rất sâu a." Ngô Không nói thầm một tiếng hồng bét, coi như Bát Giới cùng Ngô Tịnh có thể ngăn cản ba gã Huyền Tiên cảnh cường giả, có thể còn lại hơn mười người đều là Bất Hủ cảnh tu vi, chỉ bằng sư phụ kia Xuất Khiếu Cảnh tu vi, khẳng định không phải đối thủ.

Mắng to một tiếng, Ngô Không lại chuẩn bị đi trước tiếp viện sư phụ, nhưng là Trần Nguyên Từ há có thể thả hắn rời đi.

"Kiệt kiệt, ngươi chính là lưu lại, bồi bản tôn nói hội thoại đi." Trong giây lát đó, Trần Nguyên Từ thân ảnh chợt lóe, xuất hiện ở Ngô Không trước mặt.

"Nói ngươi tên đại, ăn ta đây Lão Tôn một gậy."

Ầm!

Hai cổ hùng hồn linh lực trên bầu trời gồ lên mờ, phát ra kinh người âm thanh, giống như trong tầng mây lời đình đưng nhau.

Linh lực đánh vào tạo thành dư âm điện cuồng tàn phá mờ, trong rừng núi cây cối bị nhổ tận gốc, bị khủng bố đánh vào dao động thành mảnh vụn.

Trần Nguyên Từ hí ngược nhìn Tôn Ngô Không, hắn cũng bất động dùng toàn lực, chính là muốn nhìn Tôn Ngô Không tức giận, nhưng lại không làm gì được chính mình bộ dáng, cái này làm cho tâm tình của hắn vô cùng sáng khoái.

Lúc này, sắc trời tối tăm, từng mảnh mây đen dường như muốn đè xuống một dạng một mảnh đen kịt, âm trầm kinh khủng bầu không khí tràn ngập ở trong rừng núi.

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã điên cuồng chạy thoát thân, mà Ngô Tịnh gánh cái thúng, đầu đầy mồ hôi, theo sát Bạch Long Mã bước chân.

Bát Giới chính là một người đi ngăn cản mười mấy tên gọi Bát Hủ cảnh cường giả, là Đường Nhạc chạy thoát thân tranh thủ thời gian.

Đương Đường Nhạc cùng Ngô Tịnh lao ra sơn lâm sau, hai người không khỏi thở phào một cái, trong đầu nghĩ, đám người kia hẳn bị Bát Giới tiêu diệt đi.

"Sur phụ, mau đào mạng a." Bát Giới khiêng Cửu Xi Đình Ba, cùng nhau chạy như điên, đuổi theo Đường Tăng.

Nghe được Bát Giới thanh âm, Đường Nhạc cười nhạt nói: "Bát Giới, ngươi đều đã giải quyết những người đó, còn sợ cái cầu a."

"Giải quyết một rằm, chính ngươi xem." Bát Giới thở hồng hộc đứng ở Đường Nhạc bên người, chỉ phía sau sơn lâm mênh to.

Đương Đường Nhạc thấy trước mắt một màn, bị dọa sợ đến thiếu chút nữa không có theo trên lưng ngựa tì lệ đi xuống, cái này gọi a, không nghĩ tới Bát Giới như vậy rắc rối, thậm chí ngay cả hơn mười người Bát Hủ cảnh Đạo Đồng đều giải quyết không.

"Mẹ, ngươi không phải Huyền Tiên cảnh cao thủ sao, thế nào gặp phải vài tên Bát Hủ cảnh cường giả liền sợ đầu sợ đuôi." Đường Nhạc tức giận nói.

"Ngọa tào, đám này Đạo Đồng bên trong, có ba người cũng đi đến Huyền Tiên cảnh, ngươi đương ta đây Lão Trư có ba đầu sáu tay, có thể đối phó nhiều người như vậy à." Bát Giới tổ khổ đạo (nói).

Thời gian cấp bách, Đường Nhạc không có tiếp tục trách cứ Bát Giới, mười mấy tên gọi Đạo Đồng chính đối với mình chạy như điên tới, chính diện giao chiến, thầy trò ba người khẳng định không phải đối thủ của bọn họ.

"Sur phụ, chuyện cho tới bây giờ, chúng ta chỉ có thể đăng vân giá vũ, rời khỏi nơi này trước tị tị phong đầu a." Bát Giới đề nghị.

"Không được, Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, sư phụ quyết không thể bay trên trời, nếu là ngay cả cái này một khó khăn đều qua không, nói gì lấy được Chân Kinh." Tu vi đi đến Nguyên Anh cảnh, liền có thể bay trên trời, có thể muốn lấy được Chân Kinh, phải tự thể nghiệm cửu cửu tám mươi khó khăn, quyết không thể trốn tránh.

Nếu không Đường Nhạc trực tiếp đăng vân giá vũ, bay đến Tây Thiên là được chứ, cần gì phải phiền toái như vậy.

"Sur phụ, này hành lý quá nặng, nếu là nếu tiếp tục chạy nữa, ta đây Lão Sa khẳng định không kiên trì nổi a." Chạy thời gian dài như vậy, Ngô Tịnh đã thể lực chống đỡ hết nổi.

"Như vậy, ngươi đem cái thúng đặt ở trên lưng ngựa." Đường Nhạc nhảy xuống ngựa, quyết định để cho Bạch Long Mã vác cái thúng.

"Sur phụ, ngươi khi nào tốt bụng như vậy." Bát Giới kinh ngạc nói.

Đường Nhạc hướng về phía Bát Giới lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, người sau sau khi thấy, một loại dự cảm không tốt do tâm đầu lên.

"Bát Giới, ngươi biến thành Trư, để cho sư phụ cười đi." Đường Nhạc vỗ Bát Giới rắn chắc bả vai, cười híp mắt nói.

Bát Giới: "

Cứ như vậy, Bát Giới biến thành một đầu hung mãnh dị thường Dã Trư, Đường Nhạc cười ở Trư trên người, thầy trò ba người tiếp tục chạy thoát thân.

Mất đi cái thúng trói buộc, Ngô Tịnh tốc độ rõ ràng có tăng lên, đương mười mấy tên gọi Đạo Đồng đuổi tới, phát hiện Đường Tăng thầy trò thân ảnh biến mất sau, mọi người cũng sẽ không có chút giữ lại, trực tiếp bay trên trời, kiên nhẫn không bỏ đuổi theo Đường Tăng.

"Giá giá." Đường Nhạc cười ở Trư trên người, hai tay nhéo tai lợn, tình cảnh cực kỳ tức cười.

"Thảo đặc biệt sao, sư phụ, ngươi có thể không thể khác (đừng) nắm chặt ta đây Lão Trư lỗ tai." Bát Giới phàn nàn nói.

"Không được, đám kia Đạo Đồng đuổi theo." Lúc này, Ngô Tịnh ngẩng đầu nhìn trên bầu trời là 10 mấy đạo thân ảnh, vội vàng hướng về phía Đường Nhạc la lên.

"Mẹ con chim, theo chân bọn họ liều mạng." Ở tiếp tục như thế, Đường Nhạc cũng không bỏ rơi được đám kia Đạo Đồng, cùng với bị động chạy thoát thân, không bằng chủ động đánh ra.

Trên bầu trời, mười mấy tên gọi Đạo Đồng phát hiện Đường Tăng không nữa chạy trốn, trong lòng thở phào một cái.

Mười mấy người này bên trong, lấy Mạc Ly tu vi cao nhất, đã đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ đỉnh phong, khoảng cách lên cấp Huyền Tiên cảnh trung kỳ, cũng chỉ kém một bước ngoặt mà thôi.

Mọi người đem Đường Tăng thầy trò vây khốn chung một chỗ, Mạc Ly cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi một cái chết con lừa trọc, thế nào không chạy, tiếp lấy cho lão tử chạy a."

"Ha ha, đã từng cũng có người như vậy mắng ta, ngươi đoán hán kết quả là cái gì." Người trước mắt này đã liệt vào Đường Nhạc phải giết danh sách.

"A a, một cái Xuất Khiếu cảnh rác rưởi, cũng dám ở Lão Tử trước mặt điệu võ điệu uy, biết rõ chữ "chết" viết như thế nào sao" Mạc Ly hận nhất người khác ở trước mặt hán trang bức, đứng nói là hán, ở đây tùy tiện đi ra một người, cũng có thể tùy tiện giải quyết cái này rác rưởi.

Nghĩ tới nhân sâm quả bị cái này con lừa trọc ăn, Mạc Ly liền khí không đánh ra, vốn là sư tôn đã đáp ứng, theo Thượng Thanh Di La cung trở lại, liền ban thưởng cho chính mình một viên nhân sâm quả, đến lúc đó hán liền có thể nhờ vào đó đánh vào Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Có thể vạn vạn không nghĩ tới, Nhân Tham Quả Thụ bị đám người này cho hủy, hán nếu muốn lên cấp, chỉ sợ ở chờ thêm vài chục năm.

"Tê đại, Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, cũng dám ở ta đây Lão Trư trước mặt can rờ, thật là không biết trời cao đất rộng." Sư phụ bị khi dễ, làm đồ đệ làm sao có thể ngồi yên không lý đến

Bát Giới ngăn ở Đường Nhạc trước người, tu vi trong nháy mắt leo lên tới Huyền Tiên cảnh trung kỳ, uy áp kinh khủng đem mười mấy tên gọi Đạo Đồng bao phủ ở bên trong.

"Thật là mạnh thực lực." Mạc Ly theo bản năng lui về phía sau một bước, ngay cả hán đều có chút kiêng kỵ heo này đầu quái.

"Ngươi một cái chết con lừa trọc, đại trọc đầu, sẽ núp ở học trò sau lưng, thật là làm cho Lão Tử xem thường." Mạc Ly mắng to.

"Phép khích tướng đối với (đúng) bản tăng vô dụng, bắt quá, bản tăng hôm nay thế tất yếu giết ngươi." Đường Nhạc là thực sự giận, hán đi ở Bát Giới trước mặt, hướng về phía hán nói: "Cái này rác rưởi giao cho sư phụ, còn lại người liền làm phiền ngươi cùng Ngộ Tĩnh giải quyết."

"Sư phụ, bốn điện cũng xem đám này cấu tạp chúng không vừa mắt." Tiểu Bạch Long lắc mình một cái, biến ảo thành một tên nam tử tuấn mỹ, đây mới là hán chân thân.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Do ta tấn công, lá bài tẩy tấn thi!

"Nói khoác mà không biết ngượng."

Mạc Ly trong mắt hàn mang bạo dũng, đột nhiên vừa sai bước ra, hùng hồn linh lực kim loại bạo phát ra, này cỗ linh lực kinh khủng đem phụ cận mặt đất trong nháy mắt đánh rách.

"Các ngươi kéo heo này đầu quái cùng râu ria xồm xoàm, cái này con lừa trọc giao cho Lão Tử."

Mạc Ly ánh mắt tàn bạo, không có chút nào do dự, quyết định đánh nhanh thắng nhanh, hán chợt đạp lên mặt đất, khắp đại địa phảng phất vào thời khắc này run rẩy xuống.

"Sư phụ, người này nhưng là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, ngươi kia võ về mèo quào, vẫn là coi vậy đi, chớ có sinh nhất thời nhanh, mất mạng a." Bát Giới khuyên.

"Không cần nhiều lời, sư phụ tâm ý đã quyết." Đường Nhạc thân hình bạo động, hướng về phía phụ cận một mảnh rộng rãi vùng bay vút đi.

Thấy vậy, Mạc Ly cười lạnh một tiếng, trong đầu nghĩ, cái này con lừa trọc là che ở đây Phong Thủy chưa khỏi hán, muốn tìm một nơi thích hợp hán mộ

địa à.

Thu lại khí thế, Mạc Ly chợt thi triển thân pháp, theo sát Đường Nhạc đi.

"Động thủ." Bát Giới cùng Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long hai mắt nhìn nhau một cái, ba người lập tức triển khai mãnh liệt thế công, muốn mau sớm giải quyết đám người này, sau đó đi giúp sư phụ.

Đại chiến chạm một cái liền bùng nổ, Bát Giới tay cầm Cừu Xi Đinh Ba, một thân một mình ngăn lại hai gã khác Huyền Tiên cảnh sơ kỳ Đạo Đồng, mà Ngô Tịnh cùng Tiểu Bạch Long chính là liên thủ, đối phó mười mấy tên gọi Bất Hủ cảnh cường giả.

Ngô Tịnh cùng Tiểu Bạch Long đều là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, đối phó đám này người, muốn thủ thắng, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Mà Bát Giới tu vi càng là nghiền ép hai gã Huyền Tiên cảnh sơ kỳ Đạo Đồng, ngăn ngại giao phong, để cho hai người bị trọng thương.

Đường Nhạc đi tới trống trải trên cỏ, dừng lại bước chân, hai tay phía sau, trập trập thoải mái gió lay qua, lay động hần cà sa chít chít vang dội, một bộ cao thâm mặt trắc đáng vẻ, nhìn cực kỳ trang bức.

"Ngươi tới." Đưa lưng về phía Mạc Ly, Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Mẹ, chết đã đến nơi, vẫn còn ở Lão Tử trước mặt trang bức, ngươi trang một rắm a." Mạc Ly răng cắn nghiến lợi nói.

"Ai chết vào tay ai, chưa thể biết được đây." Chậm rãi xoay người, Đường Nhạc tự tiếu phi tiếu nói.

"Lão Tử ngược lại là phải nhìn một chút, ngươi cái này Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ tu vi, có thể làm ra mạnh mẽ gì." Mạc Ly cũng không sốt ruột động thủ, dự định trêu đùa Đường Tăng một phen.

"Dám hỏi Huynh Đãi đại danh" kéo nửa ngày, còn không biết cái này rác rưởi tên, thật là thất bại a!

"Mạc Ly."

"Mạc Ly đứng không, ta ngươi tu vi chênh lệch quá lớn, không bằng để ta làm tấn công, ngươi tới ngăn cản, ý của ngươi như thế nào" có chút thâm ý liếc về Mạc Ly liếc mắt, tiếp tục nói "Đương nhiên, ngươi cũng là sợ hãi, cũng có thể cự tuyệt."

Bị trắng trợn khiêu khích, Mạc Ly hai quả đấm nắm chặt, nếu là chính mình cự tuyệt, tỏ ra hèn quá sợ, tốt xấu mình cũng là Huyền Tiên cảnh cường giả, há sẽ sợ Xuất Khiếu Cảnh rác rưởi.

"Trò cười, Lão Tử liền cho ngươi cơ hội này, ngươi động thủ đi." Mạc Ly trực tiếp nhắm mắt lại, xem thường nói.

"Ngọa tào, như vậy điều" hôm nay cuối cùng là gặp phải trang bức giới giang bà tử, cái này rác rưởi nhắm mắt lại, là lựa chọn không nhìn chính mình sao

Mình nói như thế nào cũng là Xuất Khiếu Cảnh tu vi, tốt xấu không lẫn tránh liếc mắt a, cái này quá không nề mặt mũi.

Àm!

Kính người sóng linh lực lan tràn ra, Đường Nhạc linh lực bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi lúc, một bên Mạc Ly hơi mở mắt liếc trộm liếc mắt, còn tưởng rằng cái này con lừa trọc có bản lĩnh gì đây, liền điểm này mãnh khỏe cũng không cảm thấy ngại phô trương, xem ra chính mình lo lắng là dư thừa.

Đường Nhạc hai tay chậm rãi dựa vào, chợt đầu ngón tay biến ảo, theo đầu ngón tay hần không ngừng bỗng dừng chỉ vào, chỉ thấy từng đạo mắt trần có thể thấy Trần Văn, ở tại chung quanh thân thể thật nhanh ngưng tụ.

"Đây là Trần Văn "

Cảm nhận được cổ ba động này, Mạc Ly mở hai mắt ra, ánh mắt đồng lại một cái, nhỏ giọng thì thầm.

"Chết con lừa trọc, Lão Tử liền lăng lăng nhìn ngươi trang bức." Hần thấy, Đường Tăng chẳng qua là cố làm ra vẻ thôi, đoán chừng là đang bố trí cái gì Phàm Cấp, Nhân Cấp trận pháp, chuyện này với hắn căn bản không tạo được cái gì tính thực chất tổn thương.

Trời đất vào lúc này trở nên u tối, một loại gần như linh lực kinh khủng ba động, bắt đầu bập bênh ngưng tụ.

"Mạc Ly, ngươi bây giờ đối ý còn kịp, bằng không đợi bản tăng lấy ra Trần Đồ, ngươi sẽ phải vẫn lạc." Đường Nhạc lòng tốt nhắc nhở.

"Ha ha, chết cười Lão Tử, ngươi cứ lấy, nếu là Lão Tử một chút nhú mảy, coi như ta thua!" Coi như Đường Tăng có được thần cấp Trần Đồ, lấy hắn Xuất Khiếu Cảnh tu vi, ngay cả một hai phần mười uy lực đều không phát huy ra được, dù sao xây dựng cao cấp trận pháp, cần tiêu hao số lớn linh lực, đây là một cái không tranh sự thật.

"Ai, vậy thì đừng trách bản tăng hạ thủ không lưu tình." Đầu năm nay, trang bức là muốn bị sét đánh.

Đường Nhạc muốn xây dựng chính là bán thần cấp trận pháp « Cừu Âm Huyền Ma trận », đây chính là Ngô Không theo Tứ Đại Thiên Vương trong tay

giành được, nói thật, đây cũng là Đường Nhạc lần đầu tiên xây dựng trận này, nhưng là hắn có lòng tin, khoảng thời gian này đến, hắn chính là đã đem trận này nghiên cứu triệt để.

Trận Đồ vừa ra, thủy dữ tranh phong!

Chung quanh mấy trăm đạo Trận Văn dung hợp ở Trận Đồ bên trong, một cỗ tang thương cùng cỗ xua khí tức tràn ngập ra.

Mạc Ly bị vây ở Cửu Âm Huyền Ma trong trận, cảm nhận được sâm u kinh khủng Ma Khí, để cho hắn không rét mà run, hắn lúc này đã bắt đầu hồi hận, cái này con lừa tặc làm sao sẽ có được kinh khủng như vậy Linh Trận.

Chờ chờ một hồi phá đại trận này, nhất định phải đem Trận Đồ đoạt lại, bức này chỉ bảo ở lại đây con lừa tặc trong tay, đơn giản là lãng phí.

Đường Nhạc đem trong cơ thể linh lực rót vào trong đại trận, « Cửu Âm Huyền Ma trận » trong nháy mắt bị kích hoạt, trong trận nhiệt độ cấp tốc hạ xuống, Mạc Ly cảm giác huyết dịch đều phải bị đông lại.

Vô số đạo sâm u Ma Khí nhằm phía Mạc Ly, chỉ là nháy mắt công phu, Mạc Ly trên người xuất hiện mấy trăm cái lỗ máu, trên người chảy ra dòng máu màu đen nhìn cực kỳ khiếp người, dòng máu của hắn đã bị Ma Khí xâm phạm.

Lúc trước Tôn Ngô Không cũng bị cái này « Cửu Âm Huyền Ma trận » chơi đùa quá sức, cũng may hắn tu luyện Kim Cương Bất Hoại thần công, đao thương bất nhập, Vô Kiềm Bất Tội, cho nên trong trận kinh khủng công kích đối với hắn không có tác dụng gì, nhiều nhất để cho hắn chật vật không chịu nổi mà thôi.

"Phốc."

Mạc Ly không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, trên đất vết máu mào hiểm tề tề khói đen, thật may cái này Đường Tăng tu vi chỉ có Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, nếu là hắn tu vi đi đến Bất Hủ cảnh, chính mình hôm nay vẫn thật là đến chết ở đây.

"Đáng chết con lừa tặc, các loại (chờ) Lão Tử Phá Trận sau, nhất định phải xé xác ngươi không thể." Lau ngoài miệng vết máu, Mạc Ly sắc mặt dữ tợn nói.

"Chi sợ là ngươi không có cơ hội này." Đường Nhạc khẽ miệng phát qua một vòng cười tà, một viên kim sắc êm dịu đan được bỗng dưng mà hiện.

Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, Thiên cấp hạ phẩm Tiên Đan, Xuất Khiếu Cảnh tu vi sau khi dùng, trong nháy mắt có được Bất Hủ cảnh tu vi, lần trước hệ thống khen thưởng, Đường Nhạc một mực trực tiếp sử dụng, dưới mắt vừa vận phải thượng dụng tràng.

Cái này Tiên Đan duy nhất thiếu sót chính là được liệu thời gian quá ngắn, chỉ có thể giữ vững hai giờ.

Nếu là trong khoảng thời gian này giải quyết không kẻ địch, xui xẻo có thể chính là mình.

Đường Nhạc ngay trước Mạc Ly mặt, nuốt vào Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, ngay sau đó, hắn khí tức đột nhiên tăng vọt.

"Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ trung kỳ hậu kỳ đỉnh phong."

"Bất Hủ cảnh sơ kỳ trung kỳ đỉnh phong."

Bao vây « Cửu Âm Huyền Ma trận » bên trong Mạc Ly, không tưởng tượng nổi nhìn một màn này, cái này Đường Tăng rốt cuộc là thần thánh phương nào, không chỉ có có được kinh khủng như vậy Trận Đồ, còn có được như vậy nghịch thiên đan dược, hắn giờ phút này mới ý thức tới, chính mình trên chọc không nên trên chọc người.

Mọi người xem xong, nhớ đi chỗ bình luận truyền nhãn lại nha, tác giả quân mỗi một cái cũng sẽ xem, có cái gì tốt nội dung cốt truyện, đều có thể nói ra, chọn ưu tú áp dụng nha! PS: Cầu phiếu đề cử, học máu cầu xin!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Mạc Ly vẫn lạc, thầy trò bị bắt!

"Chết con lửa trọc, người nếu là dám giết Lão Tử, sư tôn ta tuyệt sẽ không bỏ qua cho người." Mạc Ly đã kiềm lư kỹ cùng, vạn bất đắc dĩ bên dưới, chỉ có thể uy hiếp Đường Nhạc.

"Chết đã đến nơi, còn dám ở bên tảng trước mặt trang bức." Cái này Mạc Ly miệng đầy phun phân, cũng không nhìn một chút hiện tại tình thế, lại còn dám uy hiếp chính mình, thật coi hán Đường Nhạc là sợ đại à.

« Cừu Âm Huyền Ma trận » trôi lơ lửng ở giữa không trung, đem Mạc Ly che phủ ở trong đó, theo Đường Nhạc toàn lực thúc giục, đại trận nhanh chóng bắt đầu vận chuyển, đang xoay tròn trong lúc đó, phảng phất ngay cả không gian đều vận vẹo.

Đường Nhạc sắc mặt bộc phát khỏi bệnh tái nhợt, trong cơ thể có suy yếu cảm giác vọt tới, xem ra coi như là Bất Hủ cảnh trung kỳ tu vi, cũng khó mà không chê cái này bán thân cấp trận pháp.

Lúc này, trong thiên địa sóng linh lực, trở nên càng cuồng bạo.

"Rầm rầm!"

Vô số Ma Khí đập đến lấy Mạc Ly nhục thân, để cho sắc mặt hán bộc phát khỏi bệnh dữ tợn, chỉ là chống đỡ ba cái hô hấp giữa, thân thể buông mình ngã xuống đất, nhìn đã thoi thóp.

Cảm thụ từ vong sợ hãi, Mạc Ly trên mặt đất không ngừng co quắp, ý thức dần dần bắt đầu mơ hồ.

"Thảo Lão Tử sau khi chết, người cái này con lửa trọc sẽ chờ chịu đựng sư tôn lửa giận đi, ha ha!" Nhả một ngụm máu tươi, Mạc Ly bị Ma Khí xâm phạm, môi biến thành màu đen, tiếng cười giống như quỷ khóc sói tru, cực kỳ khiếp người.

"Ha ha, ta ngược lại muốn nhìn một chút, Trần Nguyên Tử có thể làm khó dễ được ta, bất quá trước lúc này, người chính là an tâm đi chết đi." Mẫu thân, cũng sắp phải chết người, nói nhảm vẫn như thế nhiều.

Ầm!

Ở Đường Nhạc nhìn soi mói, một đạo trắng tấp rù xuống chùm sáng màu đen, vô tình đánh phía Mạc Ly, đụng chớp mắt, sáng chói Hắc Mang, giống như Diệu Nhật một dạng linh lực kinh khủng gió bão kéo dài 10 mấy hơi thở, cuối cùng tan thành mây khói.

Mạc Ly thi thể phảng phất bị đốt trọi, tỏa ra màu đen khói dày đặc, một cổ hơi thổi xông vào mũi, để cho Đường Nhạc buồn nôn thiếu chút nữa không đem bữa cơm đêm qua phun ra.

Tự mình làm vậy thì không thể sống được, nếu là hán không nhục mạ Đường Nhạc, cũng sẽ không rơi vào kết cục như thế!

"Ngọa tào, cái này giỏi ạ quá khoa trương đi."

Bát Giới, Ngô Tịnh cùng Tiểu Bạch Long giải quyết mười mấy tên gọi Đạo Đồng sau, lại ngựa không ngừng vó câu chạy tới, khi thấy trước mắt rung động một màn lúc, để cho bọn họ hít sâu một cái hơi lạnh.

Kinh khủng như vậy!

Lấy Bất Hủ cảnh trung kỳ tu vi chém chết Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả tối đỉnh, phần này chiến tích, Đường Nhạc đủ để kiêu ngạo.

"Sư phụ là bài tẩy tấn thi, mới giải quyết cái này rác rưởi."

"Sư phụ, ta đây Lão Trư đối với người sùng bái giống như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt, đáng tiếc người là nam, nếu không ta đây Lão Trư nhất định phải cùng người ** một phen không thể." Bát Giới thẳng đứng ngón tay cái, tán dương.

"Lăn mề của người, thiếu đặc biệt sao đang sư phụ trước mặt bán manh, có ác tâm hay không." Đường Nhạc giả bộ cả giận nói.

Đang trong rừng núi cùng Ngô Không kịch liệt giao chiến Trần Nguyên Tử, đột nhiên ý thức được cái gì, sắc mặt âm trầm, muốn mau sớm giải quyết Tôn Ngô Không đây dựa, bởi vì hán mới vừa rồi đã không cảm giác được Mạc Ly dám người Sinh Mệnh Khí Tức, bọn họ rất có thể đã chết.

Vốn là Trần Nguyên Tử chỉ cần mấy hiệp liền có thể thoát khỏi Tôn Ngô Không, nhưng này Bát Hủ càng chiến càng hăng, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, vậy mà cùng hán miễn cưỡng chiếm ngang tay.

Cái này làm cho hán khí phôi đều nổ, muốn biết rõ mình nhưng là địa tiên cảnh đỉnh phong, mà Bát Hủ chẳng qua là Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, hai người suốt kém một cái cấp bậc, đây nếu là truyền đi, hán Địa Tiên Chi Tổ danh hiệu vẫn không thể bị thể nhân nhạo báng.

"Trần Nguyên Tử, người làm gì vậy kích động như thế, lại bởi ta đây Lão Tôn vui a vui a." Ngô Không tay cầm Kim Cô Bổng, chân đạp Cân Đầu Vân, có chút hăng hái nói.

"Tôn Ngô Không, nếu là đồ nhi ta có cái gì tam trường lưỡng đoan, bản tôn chính là liều mạng vẫn lạc, cũng phải nhường các người thầy trò trả giá thật lớn." Trần Nguyên Tử ánh mắt âm lãnh, hung tợn nói.

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không không khỏi do dự, nhìn Trần Nguyên Từ vội vàng đáng vẻ, không giống như là đang nói láo, chẳng lẽ hán học trò thật xảy ra chuyện

Nghĩ tới đây, Ngộ Không cũng không ngăn cản nữa Trần Nguyên Từ, hai người đem tốc độ phát triển tới cực hạn, trong chớp mắt, lại xuất hiện ở Đường Nhạc thầy trò ba người trước mặt.

Nhìn thi thể đầy đất, Trần Nguyên Từ ngửa mặt lên trời gầm thét một tiếng, cái này mười mấy tên đệ tử, nhưng là hán hao tổn tâm cơ, tiêu phí vô số Thiên Tài Địa Bảo, mới bồi dưỡng một cỗ lực lượng, ngay cả hán Thủ Tịch đại đệ tử Mạc Ly đều mệnh tang tại chỗ.

Cái này làm sao không để cho hán cảm phần!

"Hôm nay, bản tôn phải dùng các người thầy trò máu, để tế điện đồ nhi ta trên trời có linh thiêng." Cổ nén nội tâm lửa giận, Trần Nguyên Từ chỉ Đường Nhạc tan nát tâm can hết lớn.

"Xem ra chuyện này hoàn toàn làm lớn chuyện, chờ một hồi ta đây Lão Tôn cùng Bát Giới, Sa Sư Đệ cùng ra tay đối phó người này, sư phụ người liền mau trốn mệnh." Ngộ Không đề nghị.

"Hoang đường, sống chết trước mắt, sư phụ há có thể bỏ các người vào không để ý, một mình chạy thoát thân, người đem sư phụ trở thành người nào." Đường Nhạc phần nộ quát.

Trần Nguyên Từ ở một bên nhìn thấy thầy trò bốn người chít chít méo mó, lái nhai không ngừng nói không ngừng, cái này làm cho hán càng là lên cơn giận dữ.

"Mãi lạc qua bích, các người ai cũng chạy không thoát."

Trần Nguyên Từ trực tiếp đằng vân giá vũ, thân hình đậu sát ở giữa không trung, đem tay áo khẩu nhắm ngay thầy trò bốn người, trong miệng mặc niệm pháp quyết.

"Tụ Lý Càn Khôn."

Đường Nhạc đám người còn không tới kịp làm ra phản ứng, liền bị Trần Nguyên Từ thu vào trong tay áo.

Hung thần ác sát trở lại Ngũ Trang Quan, Trần Nguyên Từ để cho còn lại vài tên đệ tử đem Đường Tam Tạng thầy trò vững vàng giới hạn ở Trần Long trụ bên trên.

"Sư tôn, làm sao lại người một người trở lại, những sư huynh đệ khác đây" đem Đường Tam Tạng thầy trò buộc chặt lại sau, một tên đệ tử không nhịn được nghi ngờ nói.

"Đều đặc biệt sao treo." Nhìn chằm chằm trước mặt Đạo Đồng, Trần Nguyên Từ vỗ bả vai hán, ra lệnh: "Mặc Trần, kể từ hôm nay, người chính là Đại sư huynh."

Mặc Trần: "

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Mặc Trần trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp, phải biết hán tu vi cũng chỉ có Bát Hủ cảnh trung kỳ, cái này ở sư tôn học trò bên trong, chỉ có thể xếp hàng sau cùng.

Dưới mắt mơ hồ tự thành Đại sư huynh, cái này đặc biệt sao cũng quá qua loa đi.

Trần Nguyên Từ phát hiện Mặc Trần vẫn còn ở lưỡng lự, trực tiếp đá hán một cước, quát to: "Chuyện tốt bức này, người còn không nguyện ý "

"Sư phụ, đồ nhi tu vi nhỏ, chỉ sợ không thể phục chúng a." Mặc Trần cung kính nói.

"Người cảm thấy tại chỗ sư huynh đệ, còn có tu vi so với người cao sao" Trần Nguyên Từ mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

Tê đại, nếu không phải Mạc Ly bọn người bị Đường Tam Tạng đánh chết, đại sư này huynh vị, còn đặc biệt sao có thể đến phiên người

Còn lại mười tên Đạo Đồng, Mặc Trần tu vi cao nhất, đại sư này huynh vị trừ hán ra không còn có thể là ai khác!

"Ha ha, chết cười ta đây Lão Tôn, người cái này Ngũ Trang Quan lại luân lạc tới để cho Bát Hủ cảnh tu vi làm lớn đệ tử, ta xem vẫn là thừa dịp còn sớm giải tán đi." Ngộ Không bị trời ở Trần Long trụ bên trên, cúi đầu cười to nói.

"Hầu ca nói không tệ, y theo ta đây Lão Trư góc nhìn, cái này Ngũ Trang Quan cũng không cần thiết tồn tại." Bát Giới trêu ghẹo nói.

"Người đâu, trước tiên đem heo này đầu lỗ tai cắt đi, tới nay bản tôn phải dùng tới đồ nhắm." Trần Nguyên Từ phân phó nói.

"A di đà phật, học trò từng có, lẽ ra phải do sư phụ gánh vác, vẫn là cắt bản tăng lỗ tai đi."

Cầu phiếu đề cử a, làm phiền mọi người đầu một tắm đi, sách mới kỳ cực kỳ trọng yếu, quỳ tạ ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Tự đoạn vận mệnh, nửa đêm chạy thoát!

"Trần Nguyên Tử, có bản lĩnh hướng ta đây Lão Tôn tới." Ngộ Không hô lớn.

"Được, bản tôn thành toàn cho ngươi, trước hết cắt ngươi lỗ tai." Trần Nguyên Tử cười lạnh nói.

Mặc Trần nắm sắc bén đao, chậm rãi đi tới Ngộ Không trước mặt, đang chuẩn bị giơ tay chém xuống, cắt lấy hầu lỗ tai, lại bị Ngộ Không một cước hung hãn đá trúng hạ bộ.

"Gào." Kêu thảm một tiếng, Mặc Trần theo bản năng muốn che hạ bộ, nhưng hân lại quên trong tay vô cùng sắc bén đao, vì vậy trời xui đất khiến hạ, trực tiếp cắm trúng mạng hân gốc rễ.

"Đau chết ta." Mặc Trần hai chân chụm lại, khuôn mặt có trư can sắc, mồ hôi lạnh thấm ướt áo quần hân.

"Cái này ngốc thiếu, chết cười ta đây Lão Trư, ha ha ha "

"Ha ha ha "

Trước mắt một màn để cho Đường Nhạc thầy trò cười miệng toét, nước mắt đều bật cười, trong đầu nghĩ, hàng này là tới khôi hài đi.

"A di đà phật, đường đường Ngũ Trang Quan Đại sư huynh thành thái giám, đây nếu là truyền đi, sợ rằng đối với (đúng) quý trang ảnh hưởng rất lớn đi." Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

"Sư tôn, ta nhất định có thể đảm nhiệm Đại sư huynh vị, người không nên nghe từ nơi này hòa thượng hồ ngôn loạn ngữ." Mặc Trần hạ thể bị máu tươi nhuộm đỏ, hân cố nén đau đớn, quỳ xuống Trần Nguyên Tử trước mặt, ôm hân bấp đùi, không ngừng chà xát vào lưng tung.

"Người cái này là đang làm gì, còn không mau mau buông tay." Trần Nguyên Tử quát to.

"Trừ phi ngươi đáp ứng ta, nếu không ta sẽ không buông tay." Đau đớn kịch liệt để cho Mặc Trần thiếu chút nữa ngất đi, hai tay của hân thật chặt bắt Trần Nguyên Tử quần, nói cái gì cũng không chịu buông tay.

Trần Nguyên Tử điên cuồng giãy giụa, nhéo Mặc Trần tóc, muốn mau sớm đưa hân thoát khỏi, miễn cho bị Đường Tam Tạng thầy trò cười nhạo.

Đâm!

Để cho người dở khóc dở cười sự tình xảy ra, Mặc Trần trong hốt hoảng, lại đem Trần Nguyên Tử quần xé rách, cái này đặc biệt sao liền xấu hổ.

Cảm nhận được một cỗ gió lạnh thổi ở trên đùi, Trần Nguyên Tử không khỏi đánh rùng mình, ánh mắt tràn đầy lửa giận, trong cơ thể bàng bạc linh lực nhanh chóng vận chuyển, một cỗ năng lượng khổng lồ đem Mặc Trần đánh ra mấy chục thước.

Trần Nguyên Tử là thực sự giận, ngay trước nhiều người như vậy mặt, ra lớn như vậy cơn nắm, cái này làm cho hân mặt già đỏ lên.

May ở chỗ này đều là Đại lão gia, Trần Nguyên Tử cũng không cái gì cảm kích, lần nữa đối cái hoàn toàn mới quần.

"Sư phụ, lão đầu này của quý, vừa ngắn vừa nhỏ, nhìn một cái phương diện kia lại không được." Bát Giới khinh bỉ nói.

"Hừ, người nhỏ tiếng một chút, chớ để cho hân nghe." Đường Nhạc cố nén nụ cười, chậm rãi nói.

Nghe được hai người đối thoại, Trần Nguyên Tử trừng Bát Giới liếc mắt, dưới mắt nhiệm vụ thiết yếu không phải giáo huấn Đường Tam Tạng thầy trò, mà là trước giải quyết Mặc Trần cái này hư việc nhiều hơn là thành công phế vật.

Không giết Mặc Trần, nan giải Trần Nguyên Tử mối hận trong lòng!

"Su tôn, ta không phải cố ý, van cầu ngươi lại cho ta một cơ hội." Mặc Trần quỳ sụp xuống đất, không ngừng cầu khẩn nói.

"A, sẽ cho ngươi một cơ hội, cho ngươi xé rách bản tôn quần à." Trần Nguyên Từ cũng sẽ không nói nhảm, một chương đánh phía Mặc Ly, kết quả tính mạng hẳn.

"Chắc chắn, lòng độc ác, ngay cả đồ đệ mình đều không bỏ qua cho." Ngô Không cười nói.

"Thiếu đặc biệt sao đặc ý, chờ một hồi liền đến phiên các ngươi." Trần Nguyên Từ lạnh lùng nói.

Mặc Ly vừa chết, để cho còn thừa lại chín tên đồ tử kinh hồn bạt vía, bọn họ vui mừng mình không phải là Đại sư huynh, nếu không gương xe trước chính là bọn hắn kết quả.

Nhưng là, nên tới từ đầu đến cuối sẽ đến, Trần Nguyên Từ đưa mắt liếc nhìn còn lại học trò, dò hỏi: "Các ngươi có thể có ai nguyện ý làm lớn sư huynh "

Nghe vậy, mọi người liền vội vàng lắc đầu, biểu thị cự tuyệt !

"Hừ, vậy cũng không do các ngươi, chớ làm sao, cho bản tôn đứng ra." Hừ lạnh một tiếng, Trần Nguyên Từ quát to.

"Sở nữ chính là Đường Nhạc cũng không nhận được nữa, trực tiếp cắt tiếng cười to.

Đột nhiên ý thức được không ổn, Đường Nhạc rất thức thời ngậm miệng, Trần Nguyên Từ lòng dạ ác độc, giết người không chớp mắt, nếu là làm phát bực hắn, chính mình sẽ phải xui xẻo.

Bị sư tôn chỉ đích danh, chớ làm sao chột vật chuyển bước, chậm rãi đứng ra, về mặt đưa đám nói: "Sư tôn, ta không muốn đương Đại sư huynh, cái này thần thánh chức vị, hay là để cho cấp cho người khác đi."

"Nhường một rắm, ngươi." Trần ngâm chốc lát, Trần Nguyên Từ tiếp tục nói: "Ngươi đi cắt Tôn Ngô Không lỗ tai."

"Sư tôn, ta không dám." Chớ làm sao nhần nhần nhỏ nhỏ, niêm Lan Hoa Chỉ, ồ à ồ ồ ồ ồ (nói).

"Tiểu Đạo Đồng, tới giả bộ a, ngược lại có bó lớn thời gian." Ngô Không đã sớm đao thương bắt nhập, cho nên hắn căn bản không sợ hãi.

Thấy chớ làm sao trì trệ không tiến, Trần Nguyên Từ thở dài một tiếng, sau đó lấy ra dùi Long Bì làm Thất Tinh roi, đây chính là khoảng cách xa vũ khí công kích, chớ làm sao biến thành A DC, lần này dù sao cũng nên sẽ không sợ hãi đi.

Nhận lấy Thất Tinh roi, chớ làm sao ưỡn ngực hóp bụng, chống hông lên, lắc eo, cùng một cô nàng như chậm chậm đi tới Ngô Không trước mặt.

"Tiểu huynh đệ, Hầu ca da dày thịt béo, ngươi dùng sức đánh, ngàn vạn lần không nên lưu tình." Bát Giới khích bác đạo (nói).

"Ngươi heo này đầu quái, ta đặc biệt sao cho ngươi nói chuyện à." Vốn là một bụng tức giận, heo này đầu quái còn dám tới trêu chọc chính mình, đúng là cần ăn đòn.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, chớ làm sao huy động Thất Tinh roi, hung hãn quát vào Bát Giới trên người, người sau liên tục kêu đau, khổ không thể tả.

"Ha ha, ngươi cái này ngốc tử, lần này bị giáo huấn đi." Ngô Không cười to nói.

"Còn ngươi nữa con khỉ này, cũng đừng quá kiêu ngạo, xem roi."

Một giờ sau đó, Tôn Ngô Không bình yên vô sự, mà chớ làm sao lại tê liệt trên mặt đất, hẳn thật sự là không còn khí lực.

"Được, hôm nay tới đây thôi, ngày mai lại tiếp tục." Mặt trời chiều ngã về tây, màn đêm buông xuống, Trần Nguyên Từ quyết định ngày mai lại tiếp tục hành hạ thầy trò bốn người, hẳn muốn cho cái này thầy trò bốn người sống không bằng chết.

Khuya khoắt, chờ đến trông chừng hai gã Đạo Đồng ngủ mất sau, Ngô Không nhỏ giọng hỏi "Sư phụ, ngươi ngủ đi "

"Không có đâu." Suy nghĩ một chút, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Thừa dịp trời tối, chúng ta vẫn là chạy trốn đi."

Ngô Không gật đầu một cái, dễ như trở bàn tay tránh thoát sợi dây trời buộc, sau đó nhanh chóng đánh thức Bát Giới, Ngô Tịnh hai người.

Lén lén lút lút cho mọi người mở trời sau, Ngô Không nhỏ năm cái lông khỉ, biến thành bọn họ thầy trò bốn người bộ dáng, thay thế bọn họ giới hạn ở Trần Long trụ bên trên, mà còn lại một cây lông khỉ chính là biến thành Tiểu Bạch Long.

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, thầy trò bốn người ngày tiếp nối đêm điên cuồng đi đường, hy vọng mau rồi đi địa phương quý quái này, nếu là ngồi chờ chết, nhất định sẽ bị Trần Nguyên Từ cho hành hạ chết.

Sáng sớm, mặt trời lên cao, Trần Nguyên Từ thức dậy đuổi người một cái, hẳn đi tới tiền viện quảng trường, nhìn Đường Tam Tạng thầy trò bốn người,

đột nhiên phát hiện trong đó đầu mối, không nghĩ tới lại để cho bọn họ cho chuồn mất, chính mình vẫn là lơ là sơ suất.

Trông chừng Đường Tam Tạng thầy trò Đạo Đồng bị Ngô Không lúc sắp đi, hạ truyện dờ, còn đang ngủ.

Bây giờ cũng không trông cậy nổi hần học trò, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Trần Nguyên Từ đành vân giá vũ, dọc theo đường đi tây, tìm tòi tỉ mỉ mỗi một nơi, cuối cùng vẫn là phát hiện Đường Tam Tạng thầy trò.

"Chạy, các ngươi đặc biệt sao tiếp tục chạy a!" Trần Nguyên Từ mắng to.

"Oanh, ngươi có thể không nên quá mức phân." Ngô Không bảo hộ ở Đường Nhạc trước mặt, lạnh giọng đáp lại.

Trần Nguyên Từ chẳng thèm cùng bọn họ chơi liều, trực tiếp thi triển trong tay áo càn khôn, đưa bọn họ thu nhập trong tay áo.

Trở lại Ngũ Trang Quan, Đường Nhạc thầy trò lần nữa bị trói ở Trần Long trụ bên trên.

"Người đâu, lên chảo dầu, bản tôn muốn sống nổ bọn họ." Vốn còn muốn chơi với bọn hần mấy ngày, có thể đến một cái ban đêm bọn họ liền chạy trốn, mình cũng bó tay toàn tập, dù sao hần cũng không thể cả ngày đều nhìn chăm chăm Đường Tam Tạng thầy trò đi.

Cầu phiếu đề cử, khen thưởng vượt qua 1000 sách tiền, liền tăng thêm một chương, vượt qua 10000 sách tiền, thêm chương ba chương (phân kỳ thêm chương)

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Chảo dầu quá nhỏ, quá mức chế giễu!

"Đường Tam Tạng, ngươi làm sư phụ, liền làm cái cầm đầu tác dụng, chờ một hồi chính mình nhảy vào trong chảo dầu, tính bản tôn tự mình động thủ." Trần Nguyên Từ liền nghiêm mặt, giờ lên lông mày hạ, một đôi bị lửa giận cháy cặp mắt bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo.

"Ngọa tào, dựa vào cái gì là bản tăng trước đập, đây cũng quá không công bình." Đường Nhạc nhất thời gấp, cái này nấu sôi chảo dầu cũng không phải là đùa giỡn, lấy trước mắt hần nhục thân, coi như là đem Bát Hủ Kim Thân luyện tới chút thành tựu, cũng phải bị trong nháy mắt bị nấu chín a.

Hần Tây Thiên Thủ Kinh đại nghiệp còn chưa hoàn thành, sẽ chết ở nơi này chó địa phương, cái này giới ạ cũng quá hãm hại đi.

"Hừ, cái này có thể cũng không do ngươi." Trần Nguyên Từ cười lạnh nói.

Vừa dứt lời, mấy tên Đạo Đồng đơn giản ở một bên đơn giản bắc lên chảo dầu, một lát sau, ở ngọn lửa hùng hực thiêu đốt hạ, nóng bỏng dầu sôi bắt đầu sôi trào, nhìn cực kỳ khiếp người.

"Cục cục."

Đường Nhạc âm thầm nuốt nước miếng một cái, hai chân bắt đầu run lên, nhìn chăm chú Trần Nguyên Từ lạnh lùng biểu tình, trong đầu nghĩ, lão bắt từ kia là quyết định, muốn đưa bọn họ vào chỗ chết.

Dưới mắt quyết không thể ngồi chờ chết, phải nghĩ cái đối sách!

"Đình đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Thuận lợi hàng phục Bạch Cốt Tinh."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Tăng' chém chết một tên Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kỉ chủ 'Đường Nhạc' đạt được Thái Cổ Bằng Linh Long."

"Đỉnh đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ

Kinh nghiệm: 995 0/ 360 0 0

Còn nhỏ Thái Cổ Bằng Linh Long dài bảy tấc, rộng một tấc, thiên tính ngoan ngoãn, thuộc tính thuộc âm, quanh năm cuộc sống ở Băng chi Cực Địa, trong cơ thể ẩn chứa số lớn khí lạnh.

Không nghĩ tới còn có thể được Thái Cổ nhất mạch Bằng Linh Long, đây cũng là để cho Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, đáng tiếc tên tiểu tử này tu vi chỉ có Nguyên Anh cảnh đỉnh phong, sợ rằng cần thời gian phải rất lâu mới có thể tiến hóa thành Thần Thú.

Hệ thống lạnh lùng thanh âm sau khi biến mất, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, hệ thống này tới quá kịp thời, đơn giản là hấn rom rạ cứu mạng a!

Đột nhiên, hấn cảm giác cánh tay phải chợt lạnh, lạnh như băng thấu xương rùng mình rút vào trong cơ thể hấn.

Lúc này, vài tên Đạo Đồng là Đường Nhạc mở trời sau, hấn vội vàng cởi quần áo, khi thấy trên cánh tay phải Bằng Linh Long Văn thân lúc, hấn mới thở phào một cái, nguyên lai người này ẩn trốn ở chỗ này, không trách cảm thấy một cỗ lạnh như băng xúc giác.

Thích ứng cỗ hàn ý này sau, Đường Nhạc giãy dụa cỗ, không nhanh không chậm đi tới chảo dầu trước mặt.

"Sư phụ, người cũng không nên không nghĩ ra a." Ngộ Không vội vàng nói.

"Người lão bát tử kia, có bản lĩnh hướng về phía ta đây Lão Sa đến, đừng làm khó dễ ta đây sư phụ."

"

Ngộ Tĩnh ba người điên cuồng giãy giụa, muốn thoát khỏi sợi dây trời buộc, nhưng là Trần Nguyên Từ há có thể như bọn họ sở ý.

"Ta khuyên các người vẫn là an tĩnh một chút đi." Trần Nguyên Từ theo tay vung lên, ba đạo linh lực không hện mà cùng rút vào trên sợi dây.

Nhưng vào lúc này, một màn kinh người xảy ra, chỉ thấy Đường Nhạc một cước đem chảo dầu đập ngã, nóng bỏng phí dầu trực tiếp bắn tung tóe đến Mạc Nại trên mặt.

"Gào." Mạc Nại đau đớn khó nhịn, hai tay bịt mắt, không ngừng gào thét bị thương, hấn vốn là nghĩ (muốn) đứng gần một nhiều chút, chuẩn bị thưởng thức Đường Nhạc bị sống sừ sờ nấu chín tình cảnh này, nhưng hấn nơi nào sẽ nghĩ đến, Đường Nhạc hoàn toàn không theo động tác võ thuật xuất bài.

"Xú Hòa Thượng, người lại dám hủy ta cho." Mạc Nại hét lớn.

"A di đà phật, hủy dung đối với người chính là giải phẫu thẩm mỹ, người nên muốn bản tăng." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Làm trông rất đẹp!" Ngộ Không cười to nói.

Trần Nguyên Từ bộ mặt vô cùng vận vẹo, ánh mắt như đao phong như vậy phong tỏa Đường Nhạc, trầm giọng nói: "Đường Tam Tạng, người đã như thế không thức thời vụ, quyền kia tôn chỉ có thể tự mình động thủ."

"Chậm." Đường Nhạc lên tiếng ngăn cản nói.

"Ồ người còn có di ngôn gì phải nói" Trần Nguyên Từ khước miệng phát qua một vòng cười tà, có chút hăng hái nói.

"Còn con này chảo dầu còn không làm gì được bản tăng."

"Mẹ, người đặc biệt sao trên người xăm con rồng, liền coi chính mình vô địch thiên hạ" không nghĩ tới Đường Tam Tạng như vậy xã hội, trên người còn có xăm, thật hoài nghi hàng này có phải hay không Phật Môn Đệ Tử.

Bất quá nghĩ (muốn) bằng xâm liền hù dọa chính mình, không khỏi quá trò đùa một ít.

"A di đà phật, bản tăng ý là cái này chảo dầu quá nhỏ, đây không phải là chế giễu ta nha, người nói có đúng hay không a." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Kiệt kiệt, trang bức là muốn bị sét đánh, Đường Tam Tạng người cũng không nên hời hợt." Trần Nguyên Từ không những không giận mà còn cười, hấn ngược lại là phải nhìn một chút, hòa thượng này có thể chơi đùa ra cái trò gì.

"Cái này Xú Hòa Thượng tặc đặc biệt sao đáng hận, không chỉ có hủy ta cho, còn dám ở sư tôn trước mặt nói khoác mà không biết ngượng, thật là sống

đến không nhìn được."

"Nghe ăn Đường Tăng thịt, có thể trường sinh bất lão, các loại (chò) Đường Tăng bị nấu chín, chúng ta vừa vặn ăn một bữa thỏa thích."

"Lão Từ muốn ăn hán xúc xích bự."

"

Hiện trường trong nháy mắt vỡ tổ, mọi người nghị luận âm ỉ!

Trừ Đường Nhạc tương đối lạnh nhạt ở ngoài, chỉ có Ngô Không đang không ngừng cười lạnh, tựa hồ đang cười Ngũ Trang Quan đám này ngốc thiểu.

Sư phụ tính cách, Ngô Không có thể nói là biết rõ ràng, hàng này bình thường tham sống sợ chết, hôm nay khó có được chủ động đứng ra, còn lớn lối như thế, nhất định là có bài tây gì.

"Ngốc tử, Sa Sư Đề, chúng ta liền cẩn thận mà xem cuộc vui đi." Ngô Không cười nói.

"Xem cuộc vui" Bát Giới cùng Ngô Tịnh mặt đầy mộng bức, sư phụ đều đặc biệt sao nhanh mắt mạng, Đại sư huynh còn có nhân tình nhã trí xem cuộc vui, lần này cảnh giới, chuyện thật để cho người không theo kịp a.

"Người đầu, đôi dầu đỉnh, nhất định phải xứng với Đường Tăng thân phận." Cố nén nội tâm vui vẻ, Trần Nguyên Từ trầm giọng nói.

Mười phút sau, trong lò dầu đã bị nấu sôi, toàn bộ ánh mắt đều tụ tập ở Đường Nhạc trên người.

"Đường Nhạc nếu có thể còn sống đi ra, ta tại chỗ tự thiến."

"Mẹ, tự thiến tính là gì, Lão Từ tại chỗ ăn tường."

"

"Đường Tăng, người đặc biệt sao ngược lại đập a, chẳng lẽ là nhận tủng" thấy Đường Nhạc ở dầu mặt đỉnh trước do dự, Trần Nguyên Từ không nhìn được nói.

Trần Nguyên Từ trong mắt hàn mang chột lóe, hai quả đấm nắm chặt, bång bạc linh lực từ trong cơ thể nộ mãnh liệt mà ra, rất nhiều một lời không hợp, liền trực tiếp động thủ giết Đường Tam Tạng ý tứ.

"Ha ha, Trần Nguyên Từ, không nên nóng lòng nha, bản tăng nếu là bình yên vô sự theo dầu trong đỉnh đi ra, lại nên làm như thế nào "

Nghe vậy, Trần Nguyên Từ không hề nghĩ ngợi, trực tiếp thống khoái đáp lại: "Nếu là người có thể còn sống đi ra, bản tôn lại tha các người thầy trò một mạng, bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha."

Nếu muốn làm cho mình tùy tiện thả bọn họ đi, cái này là không có khả năng, bất kể nói thế nào, cũng phải cho bọn hán một bài học.

"Được."

Đường Nhạc đang nhảy vào dầu đỉnh trước, ở một bên làm vận động nóng người, tại chỗ không ít gay thấy cái này cổ đồng sắc da thịt, thực lực mạnh mẽ bấp thịt, không nhìn được nuốt nước miếng một cái.

Hít sâu một hơi, Đường Nhạc nhìn trước mắt nấu sôi dầu sôi, tâm lý sinh ra ý lùi bước, cũng không biết này Thái Cổ Băng Linh Long có đáng tin cậy hay không, cái này vạn nhất nếu là không thể hấp thu dầu bên trong đỉnh nhiệt lượng, vậy hán chẳng phải là đem mình cho đùa chơi chết

Sờ trên cánh tay phải xâm, nhưng vào lúc này, Thái Cổ Băng Linh Long Hóa thành một ánh hào quang, chui vào dầu trong đỉnh.

Đang nhảy trước, Đường Nhạc còn cố ý lấy tay đưa vào dầu bên trong đỉnh, thử xem nhiệt độ, xác nhận không có vấn đề sau, hán cắn răng một cái, ở dưới con mắt mọi người, dứt khoát kiên quyết nhảy vào sôi trào dầu trong đỉnh.

'Phác đăng' một tiếng. Nóng bỏng có trách bắn tung toé.

"A "

Hét thảm một tiếng, theo dầu trong đỉnh truyền ra, bị trôi ở Trần Long trụ bên trên Ngô Không đám người, mặt liền biến sắc, chân mày nhíu chặt, trong lòng một cỗ dự cảm không tốt do tâm đầu mà sống.

Chẳng lẽ sư phụ trước một mực ở cổ làm ra vẻ, căn bản không có bài tây gì

Mãnh liệt cầu phiếu đề cử, nhờ cậy chư vị đại lão. ps: Phiếu đề cử siêu (vượt qua) một ngàn, truyền trực tiếp đập chào đầu!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mạc Nại chết cười, lại đi Nam Hải!

"Ai a mẹ ta nha, chết cười Lão Tử, ha ha ha."

"Hòa thượng này trang bức phải không ngược lại bị thảo, không được, ta đặc biệt sao cười xóa khí."

"Ai, Đường Tam Tạng trắng niên mất sớm, ô hô đau tai a!" Trần Nguyên Tử mặt đầy tiếc cho đáng về, không biết chân tướng người, thật đúng là sẽ bị hấn bề ngoài lừa gạt.

Một lát sau, dầu trong đỉnh không tái phát ra cái gì âm thanh, Mạc Nại cùng vài tên Đạo Đồng kích động phình bụng cười to, bởi vì cười điên cuồng, cho nên tạo thành Mạc Nại bị sống sờ sờ chết cười, cuối cùng tê liệt trên mặt đất, mắt thấy là không có khí.

Còn lại vài tên Đạo Đồng cũng bởi vì cười trước lật ngựa về sau, đưa đến chứng động kinh, dương điên phong các loại (chờ) bệnh trạng phát tác, rồi rít té xuống đất miệng sùi bọt mép, nếu không phải Trần Nguyên Tử ngay đầu tiên chuyển vận linh lực chữa trị, mấy người kia chỉ sợ là không thấy được ngày mai thái dương.

Ngay cả như vậy, cái này vài tên Đạo Đồng tánh mạng là giữ được, nhưng thân thể lại như cũ xụi lơ trên đất, không ngừng co quắp.

"Mẹ con chim, đều đặc biệt sao cười cái rắm a, lúc này được, Ngũ Trang Quan hoàn toàn xong." Trần Nguyên Tử hoàn toàn giận, hấn học trò tiểu điểm cứ như vậy thấp sao, dầu gì cũng là Bất Hủ cảnh cường giả, lại bị sống sờ sờ chết cười, đây nếu là truyền tới Thiên Đình, vẫn không thể bị đám kia thần tiên nhạo báng.

"Sur tôn, ngươi ngàn vạn lần không nên tức giận, cái này Mạc Nại sống sờ sờ chết cười, cũng là hấn đáng đời, không oán được người khác." Tức cười một màn, để cho người dở khóc dở cười, một tên Đạo Đồng thấy Trần Nguyên Tử đại phát lời đĩnh, liền vội vàng khuyên.

"Ừm nghe nói Mạc Nại chết cười"

Dầu trong đỉnh Đột Như Kỳ Lai thanh âm, để ở người trong sân, đều là dọa cho giật mình, ngay cả Ngô Không đều cho là sư phụ đã treo, có thể nghe được thanh âm quen thuộc, để cho hấn không khỏi vui mừng.

"Đường Đường Tăng, ngươi đặc biệt sao không có chết như thế sôi trào chảo dầu, ngươi vậy mà bình yên vô sự, tuyệt không có khả năng này." Trần Nguyên Tử mang theo nụ cười mặt mũi trong nháy mắt biến mất, theo tới là nội tâm rung động.

"Tê đại, ai nói bản tăng chết, đứng ra, bản tăng bảo đảm không đánh chết hấn." Vốn định trêu đùa Trần Nguyên Tử một phen, thật không nghĩ đến vậy mà xảy ra tình cảnh như vậy, chỉ có thể nói Mạc Nại tâm lý tư chất quá kém, Bất Hủ cảnh cường giả lại bị sống sờ sờ chết cười, đây là Đường Nhạc bình sinh thấy.

"Vậy ngươi mới vừa rồi kêu thăm thiết cái gì" nếu không phải Đường Nhạc hét thăm một tiếng, hấn học trò cũng không trở thành cười thành như vậy, cái này Đường Tăng chính là kẻ cầm đầu.

"Lăn mẹ của ngươi, bản tăng khi nào kêu thăm thiết, mới vừa rồi ở dầu trong đỉnh quá mức thoải mái, ta không kim lòng được, rên ri mấy tiếng, cái này có vấn đề sao" ở dầu trong đỉnh, Thái Cổ Băng Linh Long hấp thu phần lớn nhiệt lượng, còn lại dư nhiệt đối với (đúng) Đường Nhạc căn bản không tạo thành uy hiếp, và lại nói, hấn tu luyện Bất Hủ Kim Thân, điểm này đau đớn đối với hấn không coi là cái gì.

"Ngươi" Trần Nguyên Tử không phản bác được, chỉ có thể đến đây thì thôi.

"Ngọa tào, Lão Tử cũng không muốn tự thiên, cái này dầu đỉnh khẳng định không nóng, cho nên mới để cho Đường Tăng lợi dụng sơ hở." Một tên đệ tử nói sạo.

"Mẹ, ta đặc biệt sao còn không muốn ăn tường đây, nếu không thì hai ta nhảy vào dầu trong đỉnh thử xem nhiệt độ"

Đường Nhạc nghe lời này, vội vàng ngăn lại, lớn tiếng nói: "Cái này dầu trong đỉnh quá mức nguy hiểm, cũng không thể tùy ý nhảy vào, nào không được, sẽ cho ra nguy hiểm tánh mạng a!"

"Xú Hòa Thượng, ngươi thiếu đặc biệt sao vô nghĩa, nếu là thật có nguy hiểm, thế nào không thấy ngươi có chuyện." Không thèm để ý Đường Tăng, hai

gã Đạo Đồng hai mắt nhìn nhau một cái, cũng không trước thời hạn thử một chút dầu nhiệt độ, ngay trước mặt mọi người, trực tiếp nhảy vào dầu trong đỉnh.

"A "

Dầu trong đỉnh truyền ra tan nát tâm can kêu thảm thiết, không có Thái Cổ Băng Linh Long hấp thu nhiệt lượng, cái này nấu sôi dầu đỉnh nhưng là thứ thiệt, hai gã Đạo Đồng ở dầu trong đỉnh không ngừng phác đăng.

"Sur tôn cứu ta!" Hai người trăm miệng một lời kêu cứu.

Nghe vậy, Trần Nguyên Tử chính là không nhúc nhích, hần thấy, cái này hai gã Đạo Đồng khẳng định bình yên vô sự, chẳng qua là đang diễn trò thôi, dù sao Xuất Khiếu Cảnh Đường Tăng đều không sao, huống chi hai người bọn họ là không mục nát cảnh tu vi.

"Trần Nguyên Tử, ngươi không khỏi quá lòng dạ ác độc đi, lại thấy chết mà không cứu, bọn họ nhưng là ngươi học trò a." Đường Nhạc thần sắc hốt hoảng, hần có thể không muốn nhìn thấy hai gã vô tội sinh mệnh cứ như vậy chết thảm.

"Trang, ngươi tiếp tục giả bộ, bản tôn chính là không cứu, ngươi cần ta a." Trần Nguyên Tử đắc ý nói.

"Thảo đặc biệt sao, ngươi thích có cứu hay không, ngược lại cũng không phải là đồ đệ của ta." Đường Nhạc buông tay một cái, bắt đắc dĩ nói.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, dầu trong đỉnh truyền ra một cỗ thom bông bênh mùi thịt.

Người được cái mùi này, Trần Nguyên Tử đột nhiên ý thức được cái gì, lắc người một cái, đem hai người trực tiếp theo dầu trong đỉnh lôi ra ngoài, chẳng qua là cái này hai gã Đạo Đồng đã sớm khí tức hoàn toàn không có.

"A sư tôn có lỗi với các ngươi a." Trần Nguyên Tử hối hận không kịp, hần đang tự trách, vì sao phải cùng Đường Tăng giận dữ.

"A đi đà phạt, Ngươi chết không thể sống lại, bót đau buồn đi." Đường Nhạc khuyên giải nói.

"Đường Tam Tạng, ngươi thiếu đặc biệt sao ở chỗ này nói lời nói mát, vốn là ta còn muốn lưu ngươi một cái mạng, bây giờ nhìn lại, vẫn là giết ngươi tương đối khá." Bình phục tâm tình sau, Trần Nguyên Tử băng lãnh như xà như vậy ánh mắt phong tỏa Đường Nhạc, trong ánh mắt sát cơ hiện lên.

Nếu là hần ngay từ đầu liền nhẫn tâm giải quyết cái này thầy trò bốn người, cũng sẽ không phát sinh như vậy chuyện, xem ra chính mình vẫn là quá nhân từ.

"Oanh, chớ có làm tổn thương ta sư phụ, không phải là giết vài tên Đạo Đồng, hủy ngươi Nhân Tham Quả Thụ nha, ta đây Lão Tôn đưa bọn họ cứu sống chính là." Ngô Không tự nhiên không thể trơ mắt nhìn sư phụ bị giết, cho nên vội vàng hô lớn.

"Tôn Ngô Không, ngươi cũng không nên quá cuồng vọng, ngươi đã khoe khoang khoác lác, bản tôn cho ngươi ba ngày thời gian, nếu như ngươi thật có thể đem ta thổ địa cùng quả nhân sâm cây cứu sống, ta liền cùng ngươi kết làm huynh đệ, không chỉ có như thế, ta còn hội đưa sư phụ ngươi một hồi Đại Tọa Hóa."

Cùng với giết bọn hần, còn không bằng để cho Tôn Ngô Không thử một lần, nếu là đúng như hần từng nói, đến lúc đó tất cả đều vui vẻ, nhưng nếu là hần không làm được, cũng đừng trách chính mình lòng dạ ác độc.

"Đại Tọa Hóa" Đường Nhạc có chút hiếu kỳ Trần Nguyên Tử nói tới Đại Tọa Hóa.

Đem Ngô Không ba người mở trời sau, Trần Nguyên Tử lại để mặc cho Ngô Không rời đi, còn lại ba người chính là bị hần nhốt vào phòng chứa củi, các thứ chuyện làm xong sau, mới thịnh tình khoản đãi bọn hần cũng không muộn.

Rời đi Ngũ Trang Quan sau, Ngô Không nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là quyết định đi Nam Hải nhờ giúp đỡ Quan Âm Bồ Tát, chuyện này không phải chuyện đùa, hay là tìm cái đáng tin một chút, dù sao thời gian cấp bách, chỉ có ba ngày thời gian.

Đi tới Nam Hải sau, vừa vận gặp phải Quan Âm Bồ Tát, Ngô Không xấu hổ cười một tiếng, không thể làm gì khác hơn là kiên trì đến cùng, đem Ngũ Trang Quan xảy ra chuyện, tỉ mỉ nói cho Quan Âm Bồ Tát.

"Ngươi cái này Bát Hầu, vì sao vừa gặp phải phiền toái, sẽ tới tìm Bồn Tọa, chính ngươi sẽ không giải quyết sao" Quan Âm Bồ Tát kiêu cả giận nói.

"Bồ Tát, ta đây Lão Tôn biết sai, ngươi xem ở sư phụ ta mặt mũi, thì giúp một chút ta đây Lão Tôn đi, nếu không kia Trần Nguyên Tử sẽ không từ bỏ ý đồ." Ngô Không khẩn cầu.

Không chịu được Ngô Không quần quít chặt lấy, Quan Âm Bồ Tát vẫn là mềm lòng, trầm ngâm chốc lát, đôi môi khẽ run, lãnh đạm nói: "Cái này Trần Nguyên Tử chính là Địa Tiên Chi Tử, ngay cả Bồn Tọa cũng phải để cho hần 3 phần, vốn là ta là không muốn nhúng tay chuyện này, bất quá, ngươi nếu đến, quyền kia ngồi liền phá lệ, sẽ giúp ngươi một lần."

Cầu phiếu đề cử, cầu bình luận, muốn sách tiền đồng hài có thể đi đưa lên cao nhất bình luận sách lâu nhấn lại! Mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Đạt thành hiệp nghị, mới vào Địa Phủ!

Quan Âm Bồ Tát đi theo Ngô Không đi tới Ngũ Trang Quan, Trần Nguyên Từ thấy tới người quen cũ, vội vàng mặt mày vui vẻ chào đón.

Khi thấy Ngũ Trang Quan một mảnh hỗn độn, kiến trúc cơ hồ bị hủy một nửa lúc, Quan Âm phượng lông mi nhíu chặt, không nghĩ tới Đường Tăng thầy trò lần này huyền não lớn như vậy.

"Trần Nguyên Từ, cái này Nhân Tham Quả Thụ Bồn Tọa sẽ giúp ngươi cứu sống, có thể nhường cho ngươi học trò khỏi tử hồi sinh, ta lại không có năng lực làm." Quan Âm Bồ Tát nói.

"Đã như vậy, vậy coi như đừng trách ta trở mặt." Trần Nguyên Từ không chút nào cho Quan Âm Bồ Tát mặt mũi, ở trong lòng hằn, cái này Nhân Tham Quả Thụ cố nhiên trọng yếu, có thể nhưng không sánh được hãn học trò.

Cái này trên trăm năm sống chung, thầy trò trong lúc đó sớm có cảm tình, đồ đệ này bị giết, nói không đau lòng đó là giả.

"Oanh, ngươi cũng không nên khinh người quá đáng, người này chết không thể sống lại, ngươi cũng không phải không biết." Ngô Không lạnh lùng nói.

Song phương ai cũng không chịu nhượng bộ, bầu không khí có chút kiếm bạt nổ truong, rất nhiều một lời không hợp, liên động thủ ý.

Suy bụng ta ra bụng người, Quan Âm Bồ Tát có chút đồng tình Trần Nguyên Từ, đối lại là người nào, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, dù sao đây chính là mấy chục mạng người a.

"Ngô Không, Bồn Tọa có một phe phái, có thể cứu sống Trần Nguyên Từ học trò, chính là không biết ngươi có dám đi hay không mạo hiểm." Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Quan Âm Bồ Tát quay đầu hướng về phía Ngô Không cười duyên nói.

"Ách ngươi chẳng lẽ để cho ta đây Lão Tôn đi Địa Phủ đi." Nói thật, Ngô Không trong lòng là cự tuyệt, cái này Minh Giới cao thủ nhiều như mây, ngay cả hãn đều có chút kiêng kỵ.

Quan Âm Bồ Tát nói bóng gió, chính là để cho hãn đi Địa Phủ, tìm tới những thứ kia chết đi Đạo Đồng vong hồn, sau đó sửa đổi Sổ Sinh Từ, như vậy bọn họ liền có thể hoàn dương.

Có thể làm như thế, lại có vi thiên đạo, cái này đã xúc phạm Thiên Điều!

Thập Điện Diêm Vương ngược lại không đáng để lo, để cho Ngô Không sợ hãi chính là kia Địa Tàng Vương Bồ Tát, người này nhưng là thứ thiệt thiên tiên cảnh cường giả, coi như mình là bài tây tần thi, sợ rằng trong tay hãn cũng kiên trì không được 10 hiệp.

Như thế tính ra, hãn còn không bằng trực tiếp với Trần Nguyên Từ đánh một trận đây, tốt như vậy ngạt có mấy phần thắng.

"Ngô Không, lấy ngươi bản lĩnh, sẽ không có vấn đề đi." Quan Âm Bồ Tát che miệng cười duyên nói.

"Không đi, nói cái gì cũng không đi." Ngô Không cự tuyệt nói.

Một bên Trần Nguyên Từ nghe được hai người đối thoại, nhất thời hai mắt tỏa sáng, bất quá hãn cũng biết đi Minh Giới nguy hiểm bao lớn, coi như là chính mình, cũng không dám hứa chắc không bị phát hiện.

"Tôn Ngô Không, ngươi nếu là không đi, bản tôn hiện tại liền giết sư phụ của ngươi." Trầm ngâm chốc lát, Trần Nguyên Từ trực tiếp uy hiếp nói.

Vừa nói, Trần Nguyên Từ thân ảnh bạo động, vọt thẳng vào phòng chứa cũi, đang ngủ trưa nghỉ ngơi Đường Nhạc, đột nhiên mở hai mắt ra, nhưng hãn còn không tới kịp nói chuyện, liền bị người trước nủ lại quần áo, trực tiếp mang tới tiền viện.

"Không được, sư phụ gặp nguy hiểm." Ý thức được tình hình nghiêm trọng tính, Bát Giới cùng Ngô Tịnh chợt triển khai thân pháp, trong vòng mấy cái hít thở, liền tới đến tiền viện.

"A đi đà phạt, ngươi vì sao quấy rầy bản tăng ngủ trưa." Buồn ngủ mông lung bên dưới, Đường Nhạc thân hình lão đảo muốn ngã, nếu không phải Trần Nguyên Từ ở lời hãn, Đường Nhạc khẳng định tê liệt ngã xuống trên đất.

"Hừ, người chính là đến Âm Tào Địa Phủ đi ngủ trưa đi!" Trần Nguyên Tử trong cơ thể linh lực bạo động, thời khắc chuẩn bị ra tay giết Đường Nhạc.

"Ngọa tào, người có bệnh a, bản tăng khi nào trêu chọc người." Đường Nhạc mặt đầy mộng bức, hắn cũng không biết tiền viện chuyện phát sinh, khi hắn thấy Quan Âm Bồ Tát ở bên cạnh lúc, còn cho là mình rất cuộc cứu.

Trần Nguyên Tử liền đem sự tình tỉ mỉ nói cho Đường Nhạc, còn nói chỉ cần Ngô Không có thể để cho hắn học trò hoàn dương, lại bỏ qua cho bọn họ.

"Ngô Không, người còn đứng ngây ở đó làm gì, nhanh đi Địa Phủ a." Đường Nhạc cũng không muốn tiếp tục bị nhốt đi xuống.

"Mẹ, người nói ngược lại nhẹ nhàng." Ngô Không mắng to một tiếng, ánh mắt đột nhiên thoáng hiện lên một đạo tinh mang, vì vậy đối với (đúng) Đường Nhạc cười tủm tỉm nói: "Sự phụ, nếu không thì người bôi ta đây Lão Tôn cùng đi chứ."

"Được, sự phụ lại đi theo người một chuyến." Đường Nhạc thống khoái đáp ứng.

Ngô Không khoe miệng phát qua một vòng quỷ dị cười tà, mang theo Đường Nhạc đi tới Âm Phủ.

Chờ Ngô Không hai người thân hình sau khi biến mất, Quan Âm Bồ Tát dùng Ngọc Tịnh Bình bên trong Cam Lộ cứu sống Nhân Tham Quả Thụ, để cho khôi phục trước Phồn Thịnh đáng vẽ, mười mấy miếng nhân sâm quả không ngừng đung đưa trái phải, hình như là đang hoan hô.

"Đa tạ Quan Âm Bồ Tát." Thấy cái này thần kỳ một màn, Trần Nguyên Tử tâm lý hết sức kích động, liền vội vàng cảm ơn đạo (nói).

"Không cần đa lễ, Bồn Tọa còn có việc, sẽ không quấy rầy." Cười gật đầu một cái, Quan Âm Bồ Tát đạp Ngũ Thái Tường Vân, dần dần biến mất ở chân trời.

Đi tới Âm Phủ, Đường Nhạc cảm giác chung quanh nhiệt độ đột nhiên hạ xuống mấy phần, mà còn khắp nơi tràn ngập một cổ Âm U kinh khủng bầu không khí.

Một cổ không khí cảm giác đè nén, để cho Đường Nhạc cả người không được tự nhiên, hắn hiện tại đã hối hận tới chỗ này.

"Ồ ồ ồ "

"Ta chết thật oan a "

"Trà mạng ta lại "

Tiếng quỷ khóc sói tru thanh âm, để cho Đường Nhạc cơ hồ sụp đổ, hắn khi nào gặp qua bức này tình cảnh, cái này giờ ả quá dọa người.

Đường Nhạc run rẩy tránh sau lưng Ngô Không, chặt nhắm chặt hai mắt, rất sợ thấy một ít bản thiêu đến đồ vật.

"Đại ca, người mau cứu ta à!" Nhưng vào lúc này, vài tên Quỷ Hồn bị âm soa khóa theo Đường Nhạc bên người đi qua, thừa dịp âm soa thất thần, trực tiếp nhào tới trên đất, ôm Đường Nhạc bóp đùi cầu khẩn nói.

Cảm giác bóp đùi lạnh lẽo, Đường Nhạc vừa mở mắt, thấy hoàn toàn thay đổi, tướng mạo dữ tợn lâu lỏng lẻo, theo bản năng một cước đem đạp bay.

"Lăn mẹ của người, xấu xí không phải người sai, nhưng là người đi ra dọa người thì không đúng." Bị hù dọa một cái như vậy, Đường Nhạc ngược lại gan lớn mấy phần.

"Xin lỗi, hai vị, cho các người bị giết mình." Âm soa gãi đầu, xấu hổ cười một tiếng.

"Không sao." Thấy cái này âm soa tao nhã lễ phép, Ngô Không khoát khoát tay, nhẹ giọng nói.

Đường Nhạc ưỡn ngực ngẩng đầu, cùng Ngô Không song song đi ở một nhóm, kỳ thực hắn phát hiện cái này Âm Tào Địa Phủ, cũng không có tin đồn đáng sợ như vậy, theo âm soa tư chất là có thể nhìn ra, ở đây trông nom chế độ vẫn là rất không tệ.

"Ngô Không a, ta có chút thích ở đây." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Ha ha, sự phụ quả nhiên không giống người thường, ta đây Lão Tôn bội phục." Sự phụ vẫn là tuổi quá trẻ, cuối cùng là lịch duyệt không đủ, đợi một hồi hắn liền không cười nổi.

"Ngô Không, cái này Hoàng Tuyền Lộ ở đâu a, thật vất vả tới một lần, dù sao cũng phải hảo hảo thưởng thức một phen đi." Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Chân người hạ dẫm đến chính là Hoàng Tuyền Lộ."

Đường Nhạc: "

Hoàng Tuyền Lộ rất dài, Đường Nhạc cùng Ngô Không đã đi nửa giờ, mới đi tới Quỷ Môn Quan.

Vốn là Đường Nhạc là nghĩ bay trên trời, có thể Ngộ Không cũng không tán thành, ở đây dù sao cũng là Địa Phủ, nếu là bay trên trời rất dễ dàng bại lộ, đến lúc đó khó tránh khỏi hội tều chọc một ít không cần thiết phiền toái.

"Sư phụ, chúng ta cứ như vậy xông vào Quỷ Môn Quan, khẳng định không được." Vừa dứt lời, Ngộ Không lắc mình một cái, biến ảo thành một tên âm soa, cầm trong tay câu hồn tác, nhìn hung thần ác sát.

"Người thế nào không đem sư phụ cũng thay đổi Thành Âm kếm" Đường Nhạc mặc cả sa, một bộ hòa thượng ăn mặc, khẳng định dễ dàng bại lộ thân phận.

"Hắc hắc, không cần phiền toái như vậy, chờ một hồi người đi theo ta đây Lão Tôn phía sau, xem tình thế mà làm" Ngộ Không lập lòe cười một tiếng, cực kỳ khiếp người.

"Ừm." Gật đầu một cái, Đường Nhạc ngoan ngoãn đi sau lưng Ngộ Không, rất thức thời không nữa nói chuyện.

Thứ bảy, mọi người khẳng định chơi đùa phi thường vui vẻ, cho nên tâm tình vui thích đồng thời, liền cho mấy tấm phiếu đề cử đi, á!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Vương Dật Diêm Quân, máu tanh Địa Ngục!

Quỷ Môn Quan hai bên có một tôn dữ tợn Quỷ Thú trần thủ, làm cho người ta không rét mà run cảm giác.

Vài tên quỷ sai đang nhân nhả tuần tra, phát hiện người vừa tới sau, lập tức tinh thần phấn chấn.

"Này, người cái này âm soa nhìn có chút xa lạ a, Lão Tử lúc trước thế nào chưa thấy qua người." Quỷ sai dễ Phong lãnh khốc vận hỏi.

"Ta ngày hôm qua mới vừa lên đảm nhiệm, đại nhân không nhận biết tiểu rất bình thường." Ngộ Không thuận miệng nói.

"Như vậy và trên là làm gì" quỷ sai chỉ Đường Nhạc, tiếp tục vận hỏi.

"Há, hán là Chuyển Luân Vương điện hạ chỉ mặt gọi tên phải gấp người, không tin người có thể đi tra hỏi một phen."

Nghe lời này, quỷ sai lòng nghi ngờ không khỏi thiếu mấy phần, Chuyển Luân Vương cấp độ kia nhân vật cũng không phải là hán Tiểu Tiểu quỷ sai có thể tều chọc, vẫn là mau sớm cho đi đi.

"Vậy người có lệnh bài sao "

"Lệnh bài "

"Chính là loại lệnh bài này." Vừa nói, quỷ sai từ bên hông lấy ra một khối màu đen phong cách cổ xưa lệnh bài.

Ngộ Không sau khi thấy được, thừa dịp quỷ sai không chú ý, lén lút lút biến hóa ra một khối giống nhau như đúc lệnh bài.

Thấy lệnh bài, sau khi xác nhận không có sai lầm, quỷ sai mới chịu cho đi, làm bọn họ một chuyến này, nhất định phải cẩn thận, vạn nhất xuất hiện cái gì không may, hậu quả này không phải bọn họ có thể chịu đựng.

Đi vào Quỷ Môn Quan, dọc theo con đường này càng ngày càng nhiều Quỷ Hồn, u linh, để cho Đường Nhạc không nhận được hít một hơi hơi lạnh.

"Ngộ Không, những Đạo Đồng đó vong hồn bị giam ở đâu a" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ta đây Lão Tôn cũng không rõ lắm, chúng ta hay là trước đi tầng thứ nhất Địa Ngục xem một chút đi."

Âm Tào Địa Phủ có tầng mười tám Địa Ngục, mỗi một tầng trừng phạt trình độ đều là khác nhau, người bình thường coi như khi còn sống tội ác tày trời, nghiệp chướng nặng nề, cũng chỉ có thể được an bài đến thứ Cửu Tầng Địa Ngục.

Dù vậy, thứ Cửu Tầng Địa Ngục trừng phạt, cũng không phải bọn họ có thể chịu đựng!

Nhưng vào lúc này, một tên lạc đàn Cô Hồn Dã Quỷ bay tới Đường Nhạc trước mặt, hắn vừa mới chuẩn bị nói chuyện, liền bị Đường Nhạc bắt lại cổ.

"Nói mau, tầng thứ nhất Địa Ngục ở đâu" Đường Nhạc thâm độc đạo (nói).

"Mẹ, Lão Tử dựa vào cái gì nói cho ngươi biết." Tiểu quỷ ngạo kiêu đạo (nói).

"Ồ kia, còn dám mạnh miệng, có tin hay không bản tăng cho ngươi hồn phi phách tán, trọn đời không được siêu sinh!" Đường Nhạc hung hãn bóp tiểu quỷ cổ, một lần để cho hắn hít thở không thông.

Đường Nhạc bên này gây ra động tĩnh quá lớn, nhất thời hấp dẫn vô số Si Mị Vong Lộng vây xem.

"Các ngươi đang làm gì" phụ trách trông chừng bên này Vương Dật Diêm Quân, hướng về phía Đường Nhạc quát to.

Đình tai nhức óc tiếng quát, để cho Đường Nhạc nói thầm một tiếng hồng bét, không nghĩ tới vậy mà đưa tới một tên Diêm Quân, người này nhưng là Đại Thừa cảnh cường giả tới đình, tương đương với trong nhân loại Bất Hủ cảnh đỉnh phong tu vi.

Nếu là ở chỗ này đánh, còn muốn đi tầng thứ nhất Địa Ngục, chỉ sợ là không có khả năng.

"A di đà phật, bản tăng là Chu Hạo Diêm Quân bằng hữu, cái này tiểu quỷ tuyên bố nói phải đại náo Địa Phủ, ta là cảm thấy hắn quá kiêu ngạo, muốn giáo huấn một phen a." Đường Nhạc giả bộ ôn định đạo (nói).

"Chết con lừa trọc, ngươi ăn nói bừa bãi, rõ ràng là ngươi dự định đi "

"Àm!"

Không chờ tiểu quỷ nói xong, Đường Nhạc trực tiếp một chưởng đánh trúng hắn Thiên Linh Cái, để cho hồn phi phách tán.

"Tê "

Vây xem bây giờ hít sâu một hơi, trong đầu nghĩ, hòa thượng này hạ thủ cũng quá ác đi, bọn họ vui mừng không có trêu chọc hắn.

Cái này một thủ đoạn tàn nhẫn, chấn nhiếp toàn bộ quỷ mị!

Đối với Đường Nhạc mà nói, Vương Dật Diêm Quân ngược lại không có đa nghi, hắn cùng với Chu Hạo Diêm Quân là bạn tốt, cho nên đối với Đường Nhạc ấn tượng cũng liền càng sâu rất nhiều.

"Cái này không biết trời cao đất rộng tiểu quỷ, chết chưa hết tội." Vương Dật Diêm Quân cũng có trách tội Đường Nhạc, cười nhạt một tiếng, tiếp tục nói: "Đứng, các ngươi cái này là muốn đi đâu "

"A di đà phật, bản tăng muốn đi tầng thứ nhất Địa Ngục." Đường Nhạc đáp lại.

"Bản quân vừa vặn trong lúc rảnh rỗi, ta mang bọn ngươi đi." Vương Dật Diêm Quân cười mở cười to nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc vẻ mặt đưa đám, ngoài cười nhưng trong không cười đạo (nói): "Không cần đi, chút chuyện nhỏ này, liền không cần làm phiền Diêm Quân."

"Không phiền toái, bản quân cùng ngươi mới gặp mà như đã quen từ lâu, chúng ta vẫn là nhanh đi đi." Không chờ Đường Nhạc cự tuyệt, Vương Dật Diêm Quân sờ bóng bóng té nhuận đại đầu trọc, trực tiếp ôm Đường Nhạc bả vai, hướng tầng thứ nhất Địa Ngục chậm rãi đi tới.

Có lẽ là bởi vì hai người đều là đầu hói duyên cớ, cho nên thông minh gặp nhau đi!

Đối với cái này, Ngô Không mặt đen lại, phải biết bọn họ hôm nay tới đây, là có chuyện trọng yếu muốn làm, cũng không phải là tới bái bả tử, nhận thức huynh đệ!

Hai người vừa đi vừa nói, cái này thân mật đáng vẽ, không biết còn tưởng rằng hai người là thân huynh đệ đây.

"Đứng lại, các ngươi có thể có Diêm La lệnh bài" phụ trách trông chừng tầng thứ nhất Địa Ngục quỷ sai, ngăn cản ở trước mặt mọi người.

"Thảo đặc biệt sao, ngay cả Lão Tử cũng dám cản, có phải hay không chán sống." Thẹn quá thành giận bên dưới, Vương Dật Diêm Quân một cước tên này quỷ sai đạp bay, để cho té chó ăn cứt.

"Nguyên lai là Vương Dật Diêm Quân, tiểu mất mồm, nhất thời không nhận ra được, còn Diêm Quân thứ tội a." Quỷ sai bị dọa sợ đến sắc mặt trắng bệch, vội vàng dập đầu nhận sai nói.

"Được, lần sau không được phá lệ!"

"Đa tạ Diêm Quân ân không giết."

Xảy ra một cái như vậy tiểu nhạc đệm sau, Đường Nhạc cùng Ngô Không thuận lợi đi vào tầng thứ nhất Địa Ngục.

Khi thấy trước mắt tràng cảnh này, Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, máu này quang tể nhất tầng thứ nhất Địa Ngục, khắp nơi dính Tinh Hồng huyết thủy, mảnh này Âm U Luyện Ngục bên trong, vô tận hải cốt ở lơ lửng, kêu thê lương thảm thiết âm thanh bên tai không dứt.

Một cỗ mùi hôi thối xông vào mũi, để cho Đường Nhạc một lần nôn mửa.

"Đường lão đệ, ngươi không sao chứ?" Vương Dật Diêm Quân đánh phía trước Đường Nhạc sau lưng, quan tâm nói.

"Ngọa tào, ngươi thế nào cũng tiến vào" tề đại, hàng này lại còn không đi, chờ một hồi bọn họ ước chừng phải giải cứu vong hồn, nếu là có một tên Diêm Quân đi theo, còn cứu cái rắm a.

"Thế nào, không hoan nghênh lão ca a" Vương Dật Diêm Quân trêu ghẹo nói.

"Đương nhiên hoan nghênh." Xem ra hàng này cái này thiết tâm muốn đi theo chính mình, thảo đặc biệt sao, phải làm sao mới ổn đây.

Tầng thứ nhất Địa Ngục rất lớn, Ngô Không đánh giá chung quanh chung quanh, định tìm tới những Đạo Đồng đó vong hồn.

Địa Ngục sâu bên trong, vô tận vũ khí màu đỏ ngòm đang lượn lờ, trập trập tinh phong gửi vào làm người ta nôn mửa, Tinh Hồng huyết thủy, hội tụ thành sông, từng cỗ Tử Thi treo ở cốt trên núi, trước khi chết gặp cực hình đủ loại thảm thiết trạng thái, còn vẫn duy trì.

"Hiện tại đến phiên ngươi, nói, ngươi tên là gì" Thường Hạo Linh nắm giữ tợn xương gãy roi, hung hãn quát trước mặt Đạo Đồng.

Từ lần trước đạt được Cao Thúy Lan tinh huyết sau, Hắc Bạch Vô Thường hai người lại luyện chế Huyết Minh đan, liên thủ tương kỳ luyện hóa sau, hai người ở ngăn ngủ hai tháng, tu vi lại thuận lợi lên cấp đến đại thừa cảnh trung kỳ.

"Ta gọi là Mạc Nại, cầu xin ngươi đừng đánh ta." Lúc này Mạc Nại thương tích khắp người, khí tức có chút phù phiếm.

"Sờ nữ chính là ngươi lưu manh này lại dám trêu đùa bản cô nương." Ngồi ở một bên Thường Tuyên Linh hờn dỗi một tiếng, tiếp tục nói: "Đại ca, người này đùa bốn lưu manh, ngươi ước chừng phải hảo hảo giáo huấn hắn."

Vốn là bị phái đến địa phương quý quái này, Thường Hạo Linh thì không cam lòng, một bụng lửa giận không có nơi xuất ra, nhưng trước mắt này người còn dám trêu đùa vợ hắn, cái này quả không có để hắn vào trong mắt đi.

"Ta đặc biệt sao cho ngươi đùa bốn lưu manh." Thường Hạo Linh vung xương gãy roi, hung hãn quát Mạc Nại, trong vòng mấy cái hít thở, lại đánh hắn trầy da sứt thịt, vô cùng thê thảm!

Chờ một hồi còn có một canh nha, cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Gặp lại người quen, sát ý hiện lên!

"Oa!"

Đau nhức khó nhịn bên dưới, Mạc Nại trực tiếp khóc, trong hốc mắt giọt lệ chậm rãi hạ xuống.

Lòng dạ ác độc Thường Hạo Linh tiếp tục quát hắn, cho đến đánh mệt mỏi sau, mới lên tiếng hỏi "Ngươi khi còn sống làm chuyện xấu xa gì, là thế nào chết."

"Ồ ô ta không có làm chuyện xấu a, ta đặc biệt sao là bị sống sờ sờ chết cười." Mạc Nại co quắp đạo (nói).

Không có lý tới Mạc Nại, Thường Hạo Linh lại đem ánh mắt nhìn về phía hai gã khác Đạo Đồng.

"Hai người là thể nào chết "

Thấy được Thường Hạo Linh thủ đoạn tàn nhẫn sau, hai gã Đạo Đồng vội vàng nói: "Hai ta nhảy dầu đỉnh bị tạc chết."

"Xì!"

Thường Tuyên Linh che miệng cười duyên một tiếng, mấy người kia chết kiểu này thật đúng là rất khác biệt đây!

"Không nghĩ tới hai người thảm như vậy, rốt cuộc là người nào vậy sao ác, lại đem các người đẩy tới dầu đỉnh." Thường Hạo Linh có chút đồng tình bọn họ gặp phải, cho nên không có quát bọn họ.

"Chúng ta tự nguyện nhảy vào dầu đỉnh." Hai gã Đạo Đồng tiếng như ruồi muỗi, cúi đầu nói.

"Tê đại, cái này đặc biệt sao đều là đồ chơi gì, một là chết cười, hai cái tự nguyện nhảy dầu đỉnh bị tạc chết, cái này giờ ạ có phải hay không chỉ số thông minh không đủ dùng a." Thật vất vả tra hỏi vong hồn một lần, gặp phải đều đang là gốc thiếu, thật hoài nghi bọn họ có phải hay không không có đầu óc.

Lúc này, Vương Dật Diêm Quân mang theo Đường Nhạc, Ngô Không hai người tới Địa Ngục sâu bên trong.

"Đường lão đệ, ta giới thiệu cho người hai vị bằng hữu." Vương Dật Diêm Quân vỗ Đường Nhạc bả vai, cười ha hả nói.

Khi thấy hai đạo thân ảnh quen thuộc lúc, Đường Nhạc sắc mặt có chút khó coi, tê đại, hai người này làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này, lần này xong đời.

Sớm biết để cho Ngô Không đem mình biến thành quỷ soa, thật là biết vậy chẳng làm a, ai có thể nghĩ đến đại danh đỉnh đỉnh Hắc Bạch Vô Thường, lại ở chỗ này tra hỏi vong hồn.

Cái này xấu hổ!

"Hạo Linh, Tuyên Linh, đây là Đường lão đệ, hẳn chính là Chu Hạo Diêm Quân bằng hữu." Vương Dật Diêm Quân kéo Đường Nhạc, thờ ơ đi tới Hắc Bạch Vô Thường trước mặt.

Đường Nhạc kiên trì đến cùng, làm đủ loại mặt quỷ, khoe miệng một bữa co quắp, hy vọng Hắc Bạch Vô Thường không nhận ra chính mình.

Tượng tượng luôn là tốt đẹp, hiện thực luôn là tàn khốc.

Đầu tiên nhìn thấy Đường Nhạc lúc, Thường Tuyên Linh đôi mắt đẹp nhỏ nháy mắt, mê người cái lưỡi thom tho liếm gọi cảm môi, trong lúc lơ đãng còn hướng Đường Nhạc ném cái mị nhãn.

Không nghĩ tới nhanh như vậy liền gặp được Đường Tăng, nhớ lần trước hẳn chính là chiếm chính mình không ít tiện nghi, thậm chí còn sờ nắn tư mật địa phương, thật là mắc cỡ chết người!

Thường Hạo Linh ánh mắt lạnh lẽo, cái này Dâm Tăng còn dám xông vào Địa Phủ, thật là thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục Vô Môn người xông tới, ở nhân gian có lẽ chính mình không làm gì được hắn, có thể ở chỗ này, Đường Tăng không có học trò bảo vệ, nhìn hẳn như thể nào ngông cuồng.

"Dâm Tăng, đã lâu không gặp a, gần đây trải qua khỏe không?" Thường Hạo Linh cắn răng nghiêng lợi nói.

"A di đà phật, ký thác người phúc, bản tăng sinh hoạt trải qua rất dễ chịu, cái này không phải, hôm nay rảnh rồi buồn chán, cho nên tới của người phủ chơi đùa một phen, Hạo Linh huynh, người sẽ không để tâm chứ." Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể đi một bước xem một bước, cùng lắm lưỡng bại câu thương, ngược lại có Ngô Không ở, hẳn cũng không cần phải lo lắng.

"Ha ha, ta đương nhiên không ngại, ta cao hứng còn không kịp đây." Đang không có làm rõ ràng Đường Tăng tới đây ý đồ trước, Thường Hạo Linh còn sẽ không ngờ đến trực tiếp làm khó dễ, hơn nữa nhìn đáng vẻ, Vương Dật Diêm Quân tựa hồ cùng Đường Tăng quan hệ không tệ, đây cũng là ra ngoài ý hẳn bên ngoài.

"Thể nào, hai vị nhận biết" nhìn hai người đối chọi gay gắt, không ai phục ai đáng vẻ, Vương Dật Diêm Quân mặt đầy mừng bức.

"A di đà phật, ta cùng với Hạo Linh huynh trong lúc đó có chút hiểu lầm, bất quá ngược lại cũng không phải thâm cừ đại hận gì, chính là giữa nam nữ về điểm kia chuyện, người biết." Đường Nhạc cười nhạt nói.

Nghe lời này, Vương Dật Diêm Quân liếc trộm một bên thẹn thùng Thường Tuyên Linh, giờ mới hiểu được nguyên do trong đó, nguyên lai là hai nam tranh nữ a.

"Cái này bao lớn chút chuyện, yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, đây là nhân chi thường tình chứ sao." Vương Dật Diêm Quân tiếp tục nói: "Hạo Linh, xem ở ta mặt mũi, chuyện này coi như đi."

"Vậy cũng tốt, ta đại nhân có đại lượng, sẽ không so đo chuyện này." Vốn là muốn tìm cơ hội giáo huấn Đường Tăng thoảng cái, nhưng nghĩ đến Đường

Tăng Đại Đồ Đề Tôn Ngộ Không, hẳn cũng có chút kiêng kỵ, dứt khoát làm một thuận nước giong thuyền, bán Diêm Quân một bộ mặt.

Và lại nói, Tuyên Linh yêu là chính mình, nàng với bản sẽ không thích một cái hòa thượng, kỳ thực lần trước hẳn tùy tiện đối với (đúng) Đường Tăng động thủ, xác thực lỗ mãng, sau đó biết được chân tướng sau, hẳn mới hiểu được chuyện này cũng không trách đến Đường Tăng.

"Thảo đặc biệt sao, chết con lừa trọc, nhìn thấy ngươi cũng chết, ta cứ yên tâm."

Theo nguồn thanh âm, Đường Nhạc quay đầu, khi hẳn phát hiện chữ mình chính là Mạc Ly lúc, trong đầu nghĩ, hàng này đều đặc biệt sao chết, miệng vẫn như thế thiếu, thật sự cho rằng thành vong hồn, là có thể tứ vô kỵ đạn nhục mạ mình à.

"Ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Mạc Ly a, hôm đó bản tăng đưa ngươi chém chết, trong lòng ngươi tràn đầy oán hận đi." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Nói thiệt cho ngươi biết, ta đến bây giờ còn nhảy nhót tung bùng đây, ngay cả ngươi sư tôn cũng không làm gì được ta."

Cái này rung một cái sợ tin tức, để cho mọi người biểu tình đờ đẫn, về mặt không thể tin được.

Phải biết cái này Mạc Ly nhưng là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, hẳn lại bị Đường Tăng cho giết, chẳng lẽ nói Đường Tăng tu vi đã vượt xa Huyền Tiên cảnh trung kỳ

Đây không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

"Không cái này không thể nào, sư tôn ta nhưng là Địa Tiên cảnh đỉnh phong, hẳn muốn giết ngươi dễ như trở bàn tay."

Không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

"Địa, Địa Tiên cảnh đỉnh phong" Thường Hạo Linh sắc mặt có chút trắng bệch, cũng còn khá một chiêu chọc Đường Tăng, ngay cả Địa Tiên cảnh cường giả tới đỉnh đều không làm gì được hẳn, chớ nói chi là đã biết Đại Thừa cảnh trung kỳ tu vi, phỏng chừng còn chưa đủ nhân gia một chương vỗ đây.

"Khụ, bản tôn Pháp Lực Vô Biên, chính là Địa Tiên cảnh đỉnh phong, ta coi trong lòng bàn tay đồ chơi." Vừa vặn mượn cơ hội này trang một lớp bức, nói không chừng có thể hù dọa đám người này, đến lúc đó giải cứu đám này Đạo Đồng cũng nhiều mấy phần tự tin.

"Ta đi, không khoát lác có thể chết a." Ngộ Không nhỏ giọng thì thầm.

Vốn là mang Đường Tăng tới Âm Tào Địa Phủ, Ngộ Không chuẩn bị tìm cơ hội dọa một chút hẳn, thật không nghĩ đến, tình thế này đều bị Đường Tăng cho cướp, tự mình rút thành nền lá xanh, thảo đặc biệt sao, còn có thể hay không thể khoát trả chơi đùa.

"Thật là đẹp trai a, đây mới là ta nghĩ muốn nam nhân đây." Thường Tuyên Linh trong mắt tràn đầy tiểu tình tình, hận không được lập tức lấy thân báo đáp.

"Tuyên Linh, ngươi chết cái kia tâm đi, bức này cường giả, làm sao có thể thích ngươi." Thường Hạo Linh vô tình dả kích đạo (nói).

Đường Nhạc đã sớm nhìn Mạc Ly không vừa mắt, tê dại, hôm nay không dạy hẳn làm người, hẳn thật đúng là đem mình làm căn thông!

"Hạo Linh huynh, người này có thể hay không giao cho ta tới tra hỏi." Đường Nhạc quay đầu hướng về phía Thường Hạo Linh cười nhạt nói.

"Đường huynh lại." Thường Hạo Linh quyết định, cái này Đường Tăng chỉ có thể quan hệ thân thiết, không thể đắc tội.

Đường Nhạc lấy ra Hàng Long Tiên, có chút thâm ý liếc về liếc mắt Mạc Ly, khóe miệng phát qua một vòng cười tà.

Cái này Hàng Long Tiên ngay cả Tiểu Bạch Long đều gánh không được, chính là không biết Mạc Ly có thể gánh nổi vài roi.

"Con lừa trọc ngươi đừng tới." Cảm giác Đường Tăng trong ánh mắt nồng nặc sát ý, Mạc Ly có chút gấp, nhưng hẳn bị dây xích vô tình trói buộc ở trên cột sắt, mặc cho hẳn giãy giụa như thế nào, cũng không cách nào chạy thoát.

Đều lúc này, cái này Mạc Ly còn dám gọi mình con lừa trọc.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao khen ngợi, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Giải cứu vong hồn, xông Sâm La Điện!

"Ba."

Đường Nhạc dùng Hàng Long Tiên hung hãn quát Mạc Ly, đau đớn kịch liệt để cho Mạc Ly một lần bất tỉnh.

"Nói, ngươi có phục hay không?" Đường Nhạc quát lạnh.

"Phục ngươi tê dại, có bản lĩnh liền chơi chết ta, Lão Tử mười tám năm sau lại là một cái hảo hán." Mạc Ly mắng to.

"Tìm chết." Cái này Mạc Ly đã đối với hán sinh lòng oán hận, nếu là chính mình bỏ qua cho hắn, ngày sau khó tránh khỏi hội lưu lại mối họa.

Đường Nhạc thu hồi Hàng Long Tiên, bằng bạc linh lực từ trong cơ thể nộ mãnh liệt mà ra, một cỗ khí tức kinh khủng tràn ngập ra.

"Ngươi ngươi thật muốn giết ta" cảm nhận được một cỗ khí tức tử vong, Mạc Ly bị dọa sợ đến hai chân phát run, nếu là hán hồn phi phách tán, coi như hoàn toàn tiêu tan ở trong thiên địa.

"Ngươi cho rằng là bản tăng lại đùa giỡn với ngươi sao?" Đường Nhạc hai tay bắt Thủ Ấn, cuồng bạo linh lực hội tụ vào một chỗ, tạo thành ba cái năng lượng Long.

"Ta sai, thật sai, van cầu ngươi không nên giết ta." Lúc này, Mạc Ly lại cũng không để ý cái gì danh dự, mặt mũi, xem Đường Tăng còn không ngừng tay, hán tiếp tục nói: "Kỳ thực ta là gay, ta sống được, tình thông đủ loại tư thế, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta mỗi ngày đều cho ngươi sáng khoái một phen, như thế nào "

"Lăn mẹ của ngươi, bản tăng đối với ngươi không có hứng thú." Thảo đặc biệt sao, cái này Ngũ Trang Quan là chuyện gì xảy ra, cái này bồi dưỡng ra đệ tử đều giỏi ả là gay.

Tình tảo một phen sau, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ đến Ngũ Trang Quan không có Nữ Đề Tử, đám này các lão gia quanh năm tịch tịch khó nhìn, nếu là ** đến, sợ rằng ngay cả heo mẹ cũng không chê bỏ!

Như thế, Đường Nhạc cũng liền thư thái!

Năng lượng kinh khủng Long trực tiếp đem Mạc Ly oanh hôn phi phách tán, hét thảm một tiếng vang vọng chân trời.

"Khanh khách, Đường ca ca vì sao không đáp ứng tiểu tử kia, hán đều nguyện ý cho ngươi sáng khoái một phen đây!" Thường Tuyên Linh giầy dựa kiêu đồn, mềm mại thân thể dán vào Đường Nhạc trước ngực, có chút hăng hái trên ghẹo nói.

Nghe một cỗ trên người cô gái đặc biệt mùi thơm cơ thể, Đường Nhạc hạ thân lập tức có phản ứng, cái này một nhọc tiểu yêu tinh quá mê người, hán đang nghĩ, vì cái gì lần trước muốn giả bộ thánh nhân, trực tiếp đem nàng đẩy tới khỏi bất khoái tai

"Ủm thứ gì đẩy đến ta" cảm giác cứng rắn vật thể đè ở chính mình trên bụng, cái này làm cho Thường Tuyên Linh rất không thoải mái.

Không chờ Đường Nhạc đáp lời, Tuyên Linh đột nhiên ý thức được cái gì, chợt dùng tiểu từng quyền đánh phía trước Đường Nhạc trong ngực, trên mặt không khỏi hiện lên một vòng đỏ ửng.

"Ghét, ngươi thật là xấu a." Tuyên Linh thẹn thùng nói.

Nhìn trong ngực kiêu diễm ướt át mỹ nhân, Đường Nhạc hai tay mất tự nhiên sờ về phía nàng kiêu đồn.

Một bên Thường Hạo Linh trơ mắt nhìn một màn này, sắc mặt âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước, mẫu thân con chim, cái này Đường Tăng lại dám ngay trước chính mình mặt trên đùa Tuyên Linh, thật coi mình không tồn tại chứ sao.

"Đường Tăng, ngươi đặc biệt sao đang làm gì." Thường Hạo Linh hét lớn.

Gầm lên giận dữ, để cho Đường Nhạc thanh tĩnh rất nhiều, trong đầu nghĩ, lại đem hàng này quên, hán còn chuẩn bị tiến hành động tác kế tiếp đây.

Đẩy ra Tuyên Linh sau, Đường Nhạc xoa xoa tay, xấu hổ cười nói: "Không kìm lòng được, còn Hạo Linh huynh nhiều hơn tha thứ."

"Thiếu đặc biệt sao kiếm cớ, chuyện này ta có thể đến đây thì thôi, ngươi chính là mau mau giao phó tới đây Địa Phủ, rốt cuộc muốn làm gì." Thường Hạo Linh có thể đoán được, đám này Đạo Đồng tử khẳng định cùng Đường Tăng cời không quan hệ, chẳng lẽ hán ngay cả những thứ này vong hồn đều không bỏ qua cho, muốn để cho hồn phi phách tán

Đây không khỏi cũng quá ác đi!

Thế nhân đều truyền Hắc Bạch Vô Thường âm hiểm xảo trá, lãnh huyết vô tình, có thể Thường Hạo Linh cảm thấy với Đường Tăng vừa so sánh với, đơn giản là tiểu vu kiến đại vu, chân chính nhân vật hung ác ở chỗ này đây.

"A di đà phật, bản tăng muốn cho những thứ này Đạo Đồng hoàn dương, hy vọng Hạo Linh huynh có thể đáp ứng chuyện này." Đường Nhạc cũng không có giấu giếm, nói ngay vào điểm chính.

"Đường Tăng, những thứ này Đạo Đồng vong hồn ta có thể giao cho ngươi." Thường Hạo Linh gật đầu nói.

"Ngọa tào, đáp ứng thống khoái như vậy" hạnh phúc tới quá đột nhiên, để cho Đường Nhạc vội vàng không kịp chuẩn bị, vốn đang chuẩn bị động thủ, trực tiếp cướp đoạt đây.

Thường Hạo Linh theo tay vung lên, trói buộc những thứ này Đạo Đồng xích sát lại trong nháy mắt biến mất.

"Đa tạ Thánh Tăng ân cứu mạng!"

"Không nên đa lễ." Cười nhạt một tiếng, Đường Nhạc liền đem những thứ này vong hồn thu được tay ông tay áo.

"A di đà phật, bản tăng còn có việc, liền đi trước một bước."

Thấy Đường Nhạc xoay người rời đi, Ngô Không vội vàng đuổi theo, hắn cũng không nghĩ đến sự tình tiến triển được thuận lợi như vậy, chẳng lẽ trong này có cái gì mờ ám

Bất kể nói thế nào, vẫn là mau sớm đi tìm Thôi phán quan đi!

Sổ Sinh Từ cộng phân hai cuốn, một quyển 'Sinh cuốn '. Một quyển 'Từ cuốn '. Sinh cuốn tại Diêm Vương trong tay, mà chết cuốn nhưng ở Thôi phán quan trong tay.

"Đứng lại, ngươi quý này kém vì sao phải đi theo Đường Tăng." Thường Hạo Linh cũng không biết Đường Tăng bên người quý sai là Ngô Không trở nên, cho nên hắn mới không nhận được nội tâm nghi hoặc, vội vàng dò hỏi.

"A di đà phật, quý này kém nhưng là bản tăng người, cũng không nhọc đến Hạo Linh huynh phí tâm." Tùy ý qua loa lấy lệ một câu, Đường Nhạc cùng Ngô Không thân ảnh liền biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Chờ hai người sau khi rời đi, Vương Dật Diêm Quân gãi đầu trọc, hiếu kỳ nói: "Hạo Linh, ngươi chừng nào thì tốt như vậy nói chuyện, cứ như vậy để mặc cho Đường Tăng rời đi "

Tầng thứ nhất này Địa Ngục không có ở đây Vương Dật Diêm Quân bên trong phạm vi quản hạt, cho nên hắn không có quyền ngăn cản Đường Nhạc.

"Ha ha, muốn hoàn dương nào có dễ dàng như vậy, như ta đoán không lầm, Đường Tăng hắn phải đi tìm Thôi phán quan, đi sửa đổi Sổ Sinh Từ." Thường Hạo Linh niêm Lan Hoa Chi, vuốt vuốt nhỏ dài tóc, không nhanh không chậm nói.

"Cái gì, lại có chuyện này, bản quân cái này đi báo cho biết Tần Nghiễm Vương, cái này sửa đổi Sổ Sinh Từ nhưng là xúc phạm Thiên Điều tội lớn." Tri tình không báo, tội thêm một bậc, nếu như bị Thập Điện Diêm Vương tra ra chính mình bao che Đường Tăng, đến lúc đó mình cũng hội bị liên lụy.

"Đừng nóng lòng a, chúng ta hay là đi xem tràng trò hay đi."

"Cái này" Vương Dật Diêm Quân có chút không hiểu nổi cái này Thường Hạo Linh trong hồ lô rốt cuộc bán thuốc gì, bất quá nhìn hắn không có sợ hãi, trong lòng có dự tính đáng vè, chắc là đã sớm có kế sách.

Cứ như vậy, ba người hóa thành một cỗ Âm U hắc khí, lén lút lút lút với sau lưng Đường Nhạc.

"Ngô Không, cái này Thôi phán quan khẳng định ở Sâm La Điện, chúng ta muốn có được Sổ Sinh Từ, chỉ sợ là không dễ dàng như vậy." Đường Nhạc lo lắng nói.

"Sư phụ, ta cùng với kia Tần Nghiễm Vương vương nhưng là quen biết đã lâu, tin tưởng hắn bán đầu giá ta một bộ mặt, và lại nói, coi như hắn không đáp ứng, ta đây Lão Tôn cũng sẽ đánh tới hắn đáp ứng mới thôi, chỉ cần không phải Thập Điện Diêm Vương tới đông đủ, ta đây Lão Tôn cần bản không sợ hãi hắn." Ngô Không cười nhạt nói.

Sâm La Điện cộng phân Thập Điện, chia ra có mười vị Diêm Vương trú đóng, trong đó Tần Nghiễm Vương lại trú đóng đệ nhất điện.

Nhìn tiền phương dễ thấy Sâm La Điện ba chữ to, Đường Nhạc bắt đầu lo lắng đề phòng, tâm lý khẩn trương tới cực điểm.

Hắn phát hiện cùng nhau đi tới, phi thường lạnh tanh, ngay cả một Quỷ Ảnh cũng không thấy đến, đây cũng quá quỷ dị đi.

Sâm La Điện cùng Địa Phủ còn lại địa giới khác nhau, ngoài điện trực tiếp do hai gã Diêm Quân trông chừng, người bình thường muốn trắng trợn xông vào, căn bản không có một khả năng nhỏ nhoi.

Mà còn động thủ, ắt sẽ đưa tới Sâm La Điện bên trong Thập Điện Diêm Vương, đến lúc đó, chỉ sợ là Địa Tiên cảnh cường giả, cũng không thể xông vào

đi vào.

"Ngươi là người nào vì sao phải tự tiện xông vào Sâm La Điện" Phương Trạch Diêm Quân khôi ngô thân hình ngăn ở Đường Nhạc trước mặt, cúi đầu phần nộ quát.

"A đi đà phạt, bản tăng Đường Tam Tạng, là từ Đông Thổ Đại Đường đi Tây Thiên bái Phật cầu Kinh." Đường Nhạc đứng mực đạo (nói).

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Ra mắt Diêm Vương, hủy Sổ Sinh Tử!

"Thật là trò cười, ngươi đương bản quân là ba tuổi nhi đồng phải không, ngươi muốn thật là Đường Tam Tạng, không đi Tây Thiên, tới đây Địa Phủ làm gì, chẳng lẽ là ngại chính mình sống được thời gian quá dài, nghỉ (muốn) nhanh tới đây báo cáo "

"Ngươi nếu là không tin có thể đi vào bấm báo một tiếng, nếu là Tàn Nghiễm Vương không để cho bản tăng tiến vào Sâm La Điện, ta lập tức rời đi."

Nghe vậy, Phương Trạch Diêm Quân do dự, hòa thượng này nói có chút đạo lý, mà còn người này có thể thuận lợi vượt qua Quý Môn Quan, rất có thể thật là Đường Tam Tạng.

"Chờ lấy, bản quân cái này đi bấm báo."

Lúc này, Tàn Nghiễm Vương ngồi ở trên đại điện, chính thoải mái nhàn nhã thưởng thức vài tên quý cơ nhảy múa thoát y, hấn về mặt hèn mọn, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, ánh mắt một mực nhìn chăm chăm chúng nữ trên mông, trong miệng chảy nước miếng cũng sắp chảy tới cằm.

Ngồi ở phía dưới Thôi phán quan chính là trịnh trọng phê chữa công văn, hấn làm người chính trực, chưa bao giờ trầm mê ở tửu sắc.

Thôi phán quan tên thật kêu Thôi Ngọc, chính là Tùy Đường giữa người, hấn sinh ra thông minh, năm tuổi đi học, 15 tuổi đọc khắp Ngũ Kinh, mười sáu tuổi được tôn sùng là Hiếu Liêm, mười bảy tuổi người đảm nhiệm Thái Tử Phủ giám, mười tám tuổi khám phá hồng trần, từ quan trở về quê quán Phong Đô chăn heo.

Bởi vì lúc ấy Tùy Dạng Đế hoang dâm vô đạo, đưa đến trăm họ gặp họa, cho nên dân gian bắt đầu lưu hành quỷ thần nói đến, mà Thôi Ngọc liền là lão bách tính bói quẻ, xem phong thủy, bắt quỷ.

Thôi Ngọc cả đời cương trực không a, đi tới Địa Phủ sau, bị Thập Điện Diêm Vương khai thác, cấp cho trọng chức.

Sâm La Điện sắp đặt bốn ty, Thương Thiện ty, Phạt Ác ty, Âm Luật ty, Sát Tra ty, Thôi Giác chính là trông coi Âm Luật ty số một phán quan.

"Tàn Nghiễm Vương điện hạ, bên ngoài mang đến hòa thượng, tự xưng là Đường Tam Tạng, nói muốn gặp ngươi." Phương Trạch Diêm Quân quỳ một chân trên đất, chậm rãi nói.

"Ồ Đường Tam Tạng đây cũng là hiếm lạ, ta cùng với hấn cũng không qua lại, hấn vì sao phải tìm ta." Tàn Nghiễm Vương ánh mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, giờ phút này, cũng không tâm tình thưởng thức múa thoát y, cái này Đường Tam Tạng nhất định là lai giả bất thiện.

"Ta đây đi đưa hấn đuổi đi." Vừa nói, Phương Trạch Diêm Quân muốn xoay người rời đi.

"Tính, hay là để cho hấn vào đi, Bản vương ngược lại là phải xem hấn có thể đùa bốn ra cái trò gì." Người tới là khách, nếu là cự tuyệt, ngược ra về mình quá mức hẹp hòi, mà còn Đường Tam Tạng nhưng là Kim Thiên Tử chuyển thế, hạ nhân vật này cũng không cần đắc tội cho thỏa đáng.

"Thuộc hạ tuân lệnh."

"Chờ một hồi Đường Tam Tạng sau khi đi vào, các ngươi biết rõ nên làm như thế nào đi." Tàn Nghiễm Vương hướng về phía vài tên ăn mặc diêm dúa, mặc hồ hang quý cơ nói.

"Chính là nghĩ (muốn) thăm một chút, mong rằng Thôi phán quan đáp ứng chuyện này, nhờ cậy."

"Cái này "

Chuyện này Thôi phán quan cũng làm không chủ, hần chỉ có thể đưa mắt về phía Tàn Nghiễm Vương.

"Không sao, liền cấp cho Đường Tăng đi." Nếu Đường Tăng muốn nhìn, chính mình liền thỏa mãn hần.

"Vây cũng tốt, chờ chốc lát." Nói xong, Thôi phán quan liền rời đi tìm Ngũ Trang Quan Sở Sinh Tử.

Một thời gian uống cạn chun trà sau, Thôi phán quan đi tới Đường Nhạc trước mặt, cầm trong tay phong cách cổ xưa sách vở giao cho hần, chột nói: "Đây chính là Ngũ Trang Quan Sở Sinh Tử."

Gật đầu một cái, Đường Nhạc tùy ý lật xem mấy tờ, cái này Thanh Phong Minh Nguyệt hai người tên đã bị Thôi phán quan cho hoa roi, nói không chừng hiện tại đã đầu thai chuyển thế.

Cũng may Đường Nhạc tới kịp thời, trừ đi đã hồn phi phách tán Mạc Ly bên ngoài, còn lại Đạo Đồng hần cũng có thể thuận lợi hoàn dương.

Àm!

Đột nhiên, Đường Nhạc ở dưới con mắt mọi người, trực tiếp phát lực, cầm trong tay Sở Sinh Tử đánh thành bột.

"Ngọa tào, Đường Tăng, ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không." Tàn Nghiễm Vương cũng không còn cách nào giữ được tỉnh táo, không nghĩ tới Đường Tăng điên cuồng như vậy, lại dám hủy Sở Sinh Tử, thật coi cái này Sâm La Điện là hần gia à.

"Đường Tăng, ngươi mắc phải đầy trời tội lớn." Nói từng dự đoán, sẽ phát sinh chuyện như thế, Thôi phán quan mặt xám như tro tàn, cái này Sở Sinh Tử bị hủy, hần người phụ trách này khó khăn bỏ kỳ cữu, nếu là Thập Điện Diêm Vương trách tội xuống, hậu quả này hần cũng gánh không nổi.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, ba gram dầu!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Chưởng Trung Phật Quốc, Thập Điện Diêm Vương!

"Thật không dám giấu giếm, bản tăng tới đây mục đích, chính là hủy Ngũ Trang Quan Sở Sinh Tử." Đường Nhạc trấn định như thường đạo (nói).

"Được, rất tốt, Đường Tăng, ngươi xong, ngươi hoàn toàn xong." Cái này Đường Tăng thật là rất khỏe mạnh, lại dám tới khiêu chiến chính mình quyền uy, xem ra hần Tàn Nghiễm Vương nhiều năm không ra tay, thế nhân đều quên mất hần thủ đoạn đây.

"Ai, lão phu cũng cứu không ngươi." Thôi phán quan thở dài một tiếng, lại không nói thêm gì nữa.

"A di đà phật, nếu là không có chuyện gì, bản tăng liền đi trước một bước."

"Đi ngươi tê đại, hay là cho Bản vương lưu lại đi." Vừa dứt lời, sâm u kinh khủng Ma Khí theo Tàn Nghiễm Vương trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hai tay của hần biến hóa móng, hướng về phía Đường Tăng tàn bạo đi.

"Không biết tự lượng sức mình." Thấy vậy, Ngô Không Nhất Quyền đánh phía không trung Tàn Nghiễm Vương.

Thấy Tiểu Tiểu quý sai cũng dám đối với (đúng) tự mình động thủ, Tàn Nghiễm Vương không có chút nào né tránh, hai cổ cuồng bạo năng lượng đụng vào nhau, để cho hai người đều thối lui mấy bước.

Lúc trước Tàn Nghiễm Vương chẳng qua là dò xét một phen, không có xuất hết toàn lực, nhưng hần hiển nhiên không nghĩ tới một tên Tiểu Tiểu quý sai, tu vi lại như thế cao sâu.

"Ngươi quý này kém vì sao giúp Đường Tăng không giúp đỡ ta." Mắng to một tiếng sau, Tàn Nghiễm Vương đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng, mặt liền biến sắc, quát to: "Ngươi rốt cuộc là người nào, vì sao phải giả mạo quý sai "

"Ha ha, Tàn Nghiễm Vương, thời gian qua đi năm trăm năm, ngươi chẳng lẽ ngay cả ta đây Lão Tôn cũng không nhận ra" nếu bị phát hiện, Ngộ Không cũng sẽ không giấu giếm, lắc mình một cái, khôi phục chân thân, hướng về phía Tàn Nghiễm Vương cười to nói.

Khi thấy người tới là Tôn Ngộ Không lúc, Tàn Nghiễm Vương khuôn mặt có trư can sắc, thật là nhật chó, không trách Đường Tăng lớn lối như vậy, nguyên lai là có Tôn Ngộ Không vừa vận bảo vệ.

Có Tôn Ngộ Không nhúng tay, chuyện này coi như không dễ làm!

Nếu là tùy tiện bỏ qua cho Đường Tăng, thế nhân còn tưởng rằng hần Tàn Nghiễm Vương bị Tôn Ngộ Không sợ mất mặt tử, Sở Sinh Tử bị hủy, ngay cả rắm cũng không dám thả một cái.

"Tôn Ngộ Không, sư phụ của ngươi hủy của ta phủ Sở Sinh Tử, Bản vương tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi nếu là thức thời liền mau mau rời đi." Tàn Nghiễm Vương lạnh lùng nói.

"Ha ha, nếu là Địa Tàng Vương Bồ Tát đối với (đúng) ta đây Lão Tôn nói những lời này, nói không chừng ta còn sẽ xem xét một phen, nhưng hiển nhiên, ngươi lại không tư cách này."

"Có hay không tư cách này, đánh mới biết."

Thẹn quá thành giận bên dưới, Tàn Nghiễm Vương cũng sẽ không có chút giữ lại, hùng hồn Ma Khí ở trong không khí gồ lên mở.

Ầm!

Thân hình hần bạo hướng lên, lòng bàn tay Hắc Quang bắt đầu khởi động, sâm u Ma Khí ở lòng bàn tay ngưng tụ thành hình, tản ra một loại cực đoan kỳ dị ba động.

"U Minh Ma Thủ."

Tàn Nghiễm Vương trong cơ thể Ma Khí cơ hồ là vào lúc này toàn bộ thúc giục lên, hắc quang kia lờ lờ bàn tay trở nên sáng chói lên, nhìn cực kỳ dữ tợn.

Đối phó Tôn Ngộ Không loại này cấp bậc cường giả, quyết không thể kéo dài thời gian, phải đi lên chính là dùng sát chiêu, nếu không thua thiệt nhất định là chính mình, một điểm này Tàn Nghiễm Vương vẫn là tự biết mình.

Tàn Nghiễm Vương thân hình dừng lại ở giữa không trung, Tả Chương chợt đánh ra, nhất thời đầy trời Hắc Quang Ma Khí bắt đầu khởi động, một đạo tầm hơn mười trượng Hắc Quang năng lượng Thủ Ấn cuốn mà ra, hướng về phía Tôn Ngộ Không tàn bạo đi.

Nhìn thấy một màn này, Tôn Ngộ Không vẻ mặt trịnh trọng, cảm nhận được chiêu này uy áp kinh khủng, hần biết rõ, nhất định phải nghiêm túc đối đãi, tuyệt không có thể xem thường.

Oành!

Một cỗ linh lực sóng trùng kích theo Ngộ Không trong cơ thể bộc phát ra, chung quanh mặt đất nhất thời bị đánh văng ra từng đạo vết nứt, cũng may Đường Nhạc cùng Thôi phán quan trước thời gian liền trốn một bên, nếu không khó tránh khỏi sẽ bị chiến đấu ảnh hưởng đến.

"Như Lai Thần Chương, Chương Trung Phật Quốc!"

Đồng dạng là một đạo chói mắt kim quang Đại Thủ Ấn bỗng dung mà hiện, kim sắc Thủ Ấn trên có mấy trăm đạo rõ ràng đường vân, tràn ngập cỗ xua khí tức, để cho người sinh ra lòng kiêng kỵ,

Rầm rầm!

Kim sắc Thủ Ấn lấy một loại khí thế bàng bạc đánh ra, hung hãn cùng gào thét tới màu đen Cự Ma tay oanh đụng vào nhau.

Đùng!

Hai loại năng lượng kinh khủng đụng vào nhau, sinh ra dư âm đột nhiên khuếch tán.

Toàn bộ Sâm La Điện lúc này xảy ra run rẩy kịch liệt, còn lại Điện Chủ nói thảm một tiếng không được, rồi rít thì triển thân pháp, hướng về phía đệ nhất điện bay vút đi.

"Phốc xuy."

Tàn Nghiễm Vương cuối cùng không chịu nổi kinh khủng này công kích, thân thể giống như điều đứt dây, trên không trung vạch qua ưu mỹ độ cong, thân thể đột nhiên rơi xuống đất, đập ra một cái hố to, để cho mặt đất có chút nứt nẻ, sau đó hần đột nhiên phun ra mấy ngụm máu tươi.

Cái này Tôn Ngộ Không tu vi quá mức kinh khủng, chỉ là một chiêu, chính mình đã bị đánh không còn sức đánh trả chút nào, mà còn người này thi triển Linh Quyết cũng là kinh khủng, dựa theo hần suy đoán, cái này Linh Quyết đẳng cấp khẳng định ở Thiên cấp trung phẩm trên.

"Đại ca, ngươi không sao chứ."

"Tôn Ngộ Không, ngươi không muốn trong mắt không người."

"Tê đại, thật sự cho rằng của ta phủ không người phải không."

"

Mấy đạo khí tức kinh khủng theo nhau mà tới, đệ nhất điện bị Ma Khí bao phủ, bầu không khí có chút kiềm nén.

"Chuyển Luân Vương, Bình Đẳng Vương, Sở Giang Vương "

Thập Điện Diêm Vương tề tụ đầu, ánh mắt bất thiện nhìn chăm chăm Ngộ Không cùng Đường Nhạc hai người.

"Tôn Ngộ Không, huynh đệ của ta mười người chưa bao giờ trêu chọc qua ngươi, bây giờ ngươi đại náo Địa Phủ, đã thương ta đại ca, số nợ này có phải hay không có thể coi là tính toán." Sở Giang Vương ánh mắt tràn đầy sát ý, cái này Tôn Ngộ Không cũng quá trong mắt không người, không cho hắn chút dấy dỗi, thật đúng là cho là hắn Thập Điện Diêm Vương là trang trí đây.

"Khục khục, Nhị đệ, cái này Tôn Ngộ Không hừ của ta phủ Sở Sinh Tử, quyết không thể tùy tiện thả hắn rời đi." Tàn Nghiễm Vương sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên là chịu không nổi thương thế.

"Mẹ, cái này trông chừng Quý Môn Quan đám người kia, là làm gì ăn, người ngoài này đều khi dễ về đến nhà cửa, còn hồn nhiên không biết, nuôi đám này phế vật có ích lợi gì." Chuyển Luân Vương mắng to.

"Bên ngoài ba người cho Bản vương lăn vào." Sở Giang Vương ánh mắt liếc nhìn ngoài điện, trực tiếp hét lớn.

Núp ở Sâm La Điện bên ngoài Hắc Bạch Vô Thường cùng Vương Dật Diêm Quân vừa nghe lời này, nhất thời run lên trong lòng, không nghĩ tới Sở Giang Vương cảm giác lực mạnh như vậy.

Ba người hai mắt nhìn nhau một cái, vội vàng vọt vào trong điện, khi thấy trước mắt một màn này lúc, bị dọa sợ đến bọn họ hai chân như nhũn ra, thiếu chút nữa không có tê liệt ngã xuống trên đất.

Thập Điện Diêm Vương từ trước đến giờ khác tận tụy với công việc thủ, tận tụy, rất hiếm thấy đến mười người tụ chung một chỗ.

Xem ra chuyện này thật làm lớn chuyện!

"Vương Dật, ngươi là Quý Môn Quan người phụ trách, bây giờ có người xa lạ xông vào, ngươi vì sao không đến bẩm báo" Sở Giang Vương dò hỏi.

"Sở Giang Vương điện hạ, chuyện này cũng không trách đến Vương Dật Diêm Quân, đều là ta sai, ta nghĩ xem trăng trò hay, cho nên mới" Thường Hạo Linh chen miệng nói.

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao, ngươi có tư cách nói chuyện à." Chợt quát một tiếng, Sở Giang Vương chợt một chưởng vỗ hướng Thường Hạo Linh, người sau tới không kịp trốn tránh, trực tiếp bị đánh trúng trong ngực, bay rớt ra ngoài.

"Phốc."

Thường Hạo Linh tê liệt trên mặt đất, ánh mắt tràn đầy không cam lòng, nói cho cùng hay là thực lực không đủ, rõ ràng là Đường Tăng thầy trò chọc cho chuyện, cái này Thập Điện Diêm Vương không dám trêu chọc bọn hắn, lại đem lửa giận xuất ra đến trên người mình, thảo đặc biệt sao.

"Đại ca, ngươi không sao chứ." Thường Tuyên Linh đỡ hắn, quan tâm nói.

"Không việc gì, tiểu muội không cần phải lo lắng." Miễn cưỡng nở nụ cười, Thường Hạo Linh lão đảo đứng dậy.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, để cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Vội vàng thoát thân, Mạnh Bà che chở!

"Oanh, muốn chiến liền chiến, lấy ở đâu nói nhảm nhiều như vậy." Ngô Không không nhận được nói.

"A di đà phật, có chuyện gì không bằng ngồi xuống thương lượng một chút, cần gì phải chém chém giết giết đây." Song phương một khi giao chiến, tất nhiên là lưỡng bại câu thương, đây là Đường Nhạc không muốn nhìn thấy.

"Tim chết!"

Sở Giang Vương trong mắt rét lạnh ánh sáng tựa như là muốn bắn ra đến, hấn rút cuộc không cách nào nhẫn nhịn chịu, đâm ra một quyền, bằng bạc Ma Khí giống như Nộ Hải sôi trào một dạng hướng về phía Đường Tăng cuốn đi.

"Ngọa tào, Ngô Không cứu mạng a!" Tê đại, cái này Sở Giang Vương thật là âm hiểm, đặc biệt nhắm vào chính mình, Đường Nhạc tu vi chỉ có Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, căn bản kháng không ra Sở Giang Vương Huyền Ma cảnh tu vi Toàn Lực Nhất Kích.

Ở Minh Giới, ngũ đại cơ sở cảnh trên, chính là Ma Cảnh, theo thấp đến cao phân thành(hay) là Huyền Ma cảnh, Địa Ma cảnh, Thiên Ma cảnh, Thánh Ma cảnh, Tiên Ma cảnh.

Linh lực kinh khủng tự ngộ khoảng không trong cơ thể ào ào bùng nổ, đồng thời đâm ra một quyền, hai cổ cuồng bạo năng lượng hung mãnh đụng vào nhau.

Thấy trong lúc nguy cấp, Ngô Không chặn Sở Giang Vương công kích, Đường Nhạc mới thở phào một cái, vội vàng lui ở một bên.

"Biết gặp phải cường địch, cùng tiến lên." Chỉ giao chiến một hiệp, Sở Giang Vương lại rơi vào hạ phong, ở đây sao đánh xuống, nhất định là thua không nghi ngờ.

Chuyển Luân Vương hô to một tiếng, còn lại vài tên Diêm Vương đem trong cơ thể Ma Khí thúc giục đến mức tận cùng, rồi rút thi triển thân pháp, hung tợn hướng về phía Tôn Ngô Không tàn bạo đi.

Ầm!

Ngô Không kia mang theo cuồng bạo linh lực quả đấm, không chút lưu tình đánh phía Sở Giang Vương.

Thập Điện Diêm Vương cùng Ngô Không hỗn chiến với nhau, Quyền Chương cứng rắn hấn, cuồng bạo vô cùng năng lượng điên cuồng tàn phá chung quanh.

"Chuyển Luân Vương, ngươi đi đối phó Đường Tăng." Không nghĩ tới hấn huynh đệ mười người liên thủ, đều không làm gì được Tôn Ngô Không, cái này làm cho Tàn Nghiễm Vương lên cơn giận dữ, hấn hiểu được, ở đây sao đánh xuống, thắng được nhất định là Tôn Ngô Không.

Nhưng vào lúc này, hấn phát hiện một bên Đường Tăng vậy mà muốn chạy đi, hấn đang nghĩ, chỉ cần bắt được Đường Tăng, còn sợ kia Tôn Ngô Không không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ

Nghe vậy, Chuyển Luân Vương nhận lời một tiếng, ngay sau đó rời khỏi chiến đấu.

"Sư phụ, cẩn thận." Ngô Không lúc này bị bọn họ cuốn lấy, tạm thời không cách nào thoát thân.

"Kiệt kiệt, Xuất Khiếu Cảnh rác rưởi, Bản vương còn không coi vào đâu." Chuyển Luân Vương khoe miệng, uy nghiêm nụ cười hiện lên, mắt lộ châm chọc nhìn xa xa Đường Tăng, như cùng ở tại xem bị giết dê con.

Đường Nhạc là không để cho Ngô Không Phân Thân, vội vàng thi triển bộ pháp, hướng về phía Quỷ Môn Quan bay vút đi.

"Tuyên Linh, chúng ta cũng đi." Thường Hạo Linh thấp giọng nói.

"Ừm."

"Bản vương ngược lại là phải xem các ngươi một chút có thể trốn đi nơi nào." Chuyển Luân Vương cười lạnh một tiếng, trực tiếp hóa thành một đoàn Hắc Vụ, theo Đường Nhạc khí tức, theo sát đi.

Đường Nhạc thoát đi Sâm La Điện sau, lại lựa chọn bay trên trời, nhanh đến Quỷ Môn Quan lúc, hấn mới cảm giác thể lực chống đỡ hết nổi, tốc độ bắt trì bất giác chậm lại.

Chạy xa như vậy, kia Chuyển Luân Vương hấn không theo kịp đi.

Đương Đường Nhạc quay đầu lúc, trong nháy mắt mòng bức!

"Ngọa tào, hai người các ngươi đi theo ta cái gì" Đường Nhạc mắng to.

"Người nào đặc biệt sao đi theo ngươi, chớ tự yêu." Thường Hạo Linh thở hắt nói.

"Kia Chuyển Luân Vương giết tới, ta hai huynh muội muốn đi Nại Hà Kiều, tìm Mạnh Bà che chở." Tuyên Linh dịu dàng nói

Vừa dứt lời, Hắc Bạch Vô Thường cũng không lại lý tới Đường Nhạc, thân hình hướng về phía Nại Hà Kiều phương hướng bay vút đi.

Nghe vậy, Đường Nhạc xoay người nhìn ra xa, phát hiện kia Chuyển Luân Vương quả nhiên kiên nhẫn không bỏ đuổi theo, nếu là chính diện giao phong hẳn khẳng định không phải là đối thủ, cùng với bị hấn bắt, không bằng đi theo Hắc Bạch Vô Thường đi tìm Mạnh Bà.

Hắn hiện tại mục đích chính là muốn kéo dài thời gian, các loại (chờ) Ngô Không giải quyết đám kia hung thần ác sát Diêm Vương, cái này Chuyển Luân Vương cũng liền không đáng để lo.

"Này, bản tăng cũng phải đi Nại Hà Kiều a." Vừa nói, Đường Nhạc lại thay đổi phương hướng, thật chặt đi theo Hắc Bạch Vô Thường phía sau.

Cứ như vậy, Đường Nhạc đám người đầu tiên là vòng qua Quỷ Môn Quan, sau là đi lên Hoàng Tuyền Lộ.

Trên đường nở rộ lấy chỉ thấy hoa không thấy lá Bi Ngạn Hoa, đáng tiếc Đường Nhạc hiện tại không tâm tình thưởng thức cái này một mỹ lệ cảnh tượng.

Hoàng Tuyền Lộ cuối cùng, có một con sông tên là Vong Xuyên Hà, trên sông có một cây cầu, chính là Nại Hà Kiều.

Đi qua Nại Hà Kiều có một đài đất kêu Vọng Hương Thai, Vọng Hương Thai bên có một đình kêu Mạnh Bà đình, trong đình ở nữ nhân liền kêu Mạnh Bà.

Mạnh Bà người mặc váy đầm dài màu trắng, trước ngực là rộng phiến cẩm đoạn quần ngực, nàng da thịt tể nhuận như ngọc, nhu quang nếu dính, cái miệng anh đào nhỏ nhắn không điểm mà Xích, quai hàm bên hai lọn tóc Khinh Nhu quất vào mặt tăng thêm mấy phần có người phong tình, kiều diễm ướt át đáng vẻ, thật là quyến rũ.

Nàng đứng ở Tam Sinh Thạch bên cạnh, vuốt vuốt trên vai thom một luồng tóc đen, trong mắt mang theo nước mắt, tựa hồ nhớ tới cái gì chuyện thương tâm, nhưng vào lúc này, thi tình họa ý cảnh tượng đột nhiên bị phá vỡ.

"Mạnh Bà, việc lớn không tốt, kia Chuyển Luân Vương đánh tới, nói phải đem ngươi tiền dâm hậu sát, tái gian tái sát a." Đường Nhạc phát hiện Mạnh Bà sau, được kêu là một cái kích động a, liền lần một vòng vượt qua Hắc Bạch Vô Thường hai người, đi thẳng tới Mạnh Bà trước mặt.

"Đường Tăng ngươi làm sao sẽ tới ở đây, chẳng lẽ ngươi muốn uống Mạnh Bà Thang" Mạnh Bà chân mày nhíu chặt, ánh mắt liếc nhìn Đường Tăng cùng Hắc Bạch Vô Thường.

Thật là kỳ quái, cái này Hắc Bạch Vô Thường không phải đi tăng thứ nhất Địa Ngục sao, nhiệm kỳ vẫn chưa tới một năm, làm sao lại trở lại.

Còn như Đường Tăng, Mạnh Bà ở Cao Lão Trang từng cùng hắn có duyên gặp qua một lần, cho nên có rất sâu ấn tượng.

"Uống cái rắm a, bản tăng nói câu là thật, không tin ngươi hỏi Hắc Bạch Vô Thường." Tình huống khẩn cấp, Đường Nhạc há mồm liền ra tục làm cho Mạnh Bà nảo thẹn thùng ngượng hấn một cái.

"Lại có chuyện này" Mạnh Bà kiều cả giận nói.

Mình cùng Chuyển Luân Vương ngày xưa không oán, ngày nay không thù, chẳng lẽ là hắn tham đồ chính mình xinh đẹp, nghĩ (muốn) đối với chính mình ý đồ bất chính

Lúc trước, Chuyển Luân Vương có đến vài lần trắng trợn đưa ra, muốn cùng chính mình ngồi kia ngượng ngùng chuyện, bất quá đều bị nàng cự tuyệt.

"Thiên chân vạn xác đây." Tuyên Linh gật đầu nói.

Sau đó, Tuyên Linh thừa dịp Mạnh Bà không chú ý, hoạt bát hướng về phía Đường Nhạc le lưỡi, đây cũng là để cho Đường Nhạc đỡ khóc đỡ cười.

"Đường Tăng, ngươi đặc biệt sao cút ra đây cho lão tử." Gầm lên giận dữ, vang vọng trời đất.

Không nghĩ tới cái này Đường Tăng vậy mà chạy Nại Hà Kiều, chuyện này ngược lại có chút khó làm, hắn ngưỡng mộ Mạnh Bà đã lâu, nhiều lần biểu lộ bị cự, cái này làm cho hắn muốn chết tâm đều có.

Mặt đối với nữ nhân này, Chuyển Luân Vương có thể nói là bất năng không có một điểm biện pháp nào, luận tu vi, Mạnh Bà hơn mình xa, luận nhan giá trị, Mạnh Bà xa bỏ rơi chính mình mấy con phố.

"Chuyển Luân Vương, ngươi có phải hay không không sống bình tĩnh, lại dám ở lão nương địa bàn giương oai." Sau một khắc, Mạnh Bà thân hình xuất hiện ở Nại Hà Kiều.

"Mạnh Bà, Bản vương hôm nay không phải tới tìm ngươi, ngươi tốt nhất tranh thủ thời gian để cho mở." Chuyển Luân Vương lạnh lùng nói.

"Thật là buồn cười, ngươi không phải mới vừa còn nói muốn làm tử ta sao, thế nào lúc này sợ" Mạnh Bà sắc mặt âm trầm, ánh mắt sát ý hiện lên.

Lúc này, Đường Nhạc cùng Hắc Bạch Vô Thường đi tới Mạnh Bà sau lưng, về mặt đặc ý nhìn Chuyển Luân Vương.

"Mạnh Bà, cái này Chuyển Luân Vương bụng dạ khó lường, ý đồ đúng không quý a." Đường Nhạc có chút hăng hái nhìn chằm chằm Chuyển Luân Vương, có Mạnh Bà che chở, hẳn giờ phút này cũng sẽ không dùng sợ Chuyển Luân Vương.

"Đường Nhạc, người đặc biệt sao bớt ở kia ăn nói bừa bãi, ta cùng với Tiểu Mạnh quan hệ, há lại người bực này rác rưởi có thể khích bác." Chuyển Luân Vương hai quả đấm nắm chặt, nếu không phải Mạnh Bà ngăn ở Đường Nhạc trước người, hẳn đã sớm tiến lên.

"Im miệng, người muốn đánh, ta cùng người chính là." Mạnh Bà mắng.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Linh Ma Thần chuông , Mạnh Bà uống canh!

"Tiểu Mạnh, ta đối với người thích, trời đất chứng giám, như thế nào lại nói ra cường gian rồi giết chết bực này dơ bẩn từ ngữ đây." Chuyển Luân Vương nhu tình nói.

"Lăn mẹ của người, Chuyển Luân Vương, người có ác tâm hay không, nói như vậy nói dối, người lương tâm sẽ không đau không" Đường Nhạc cười lạnh nói.

"Đường Tăng, đừng tưởng rằng có Mạnh Bà che chở, Lão Tử liền lấy người không có biện pháp." Thấy Đường Tăng phách lối đáng về, Chuyển Luân Vương hận đến cắn răng nghiền lợi, mặc dù trong lòng căm phẫn, nhưng hẳn trong lúc nhất thời lại không làm gì được Đường Tăng, thật là tức chết người.

Mạnh Bà ánh mắt có chút âm trầm, lần này nhục ma lời tỏ tình theo Chuyển Luân Vương trong miệng nói ra, để cho nàng một lần nôn mửa.

"Đường Tăng, cho lão tử chết đi." Hắn tự nhiên nhìn ra tiểu tử này đang kéo dài thời gian, cũng không biết Sâm La Điện bên kia tình huống như thế nào, vẫn là mau sớm bắt Đường Tăng lại nói.

Chuyển Luân Vương chợt quát một tiếng, trong cơ thể cuộn cuộn ma lực mãnh liệt mà ra, chợt hắn lấy ra Huyết Ảnh súng, một thương tàn nhẫn đâm về phía Đường Nhạc.

Huru!

Không khí vào lúc này phảng phất bị xé nứt, đầy trời Ma Khí trào lên, một đạo tầm hơn mười trượng Thương Mang, đột nhiên lướt đi, nhanh như thiểm điện như vậy hướng về phía Đường Nhạc hung mãnh đâm đi.

Như vậy thế công để cho Mạnh Bà trong lòng cả kinh, nàng đang nghĩ đến đây có muốn hay không cứu Đường Tăng, xem Chuyển Luân Vương tàn bạo bộ dáng, tựa hồ không phải hướng về phía tự mình tiến tới, mà là muốn đối phó Đường Tăng.

Chắc hẳn Đường Tăng tiểu tử này là cố ý chạy đến Nại Hà Kiều, muốn tìm cầu xin chính mình che chở, không thể không nói, tiểu tử này còn rất thông minh.

Nội tâm giãy giụa một phen sau, Mạnh Bà quyết định xuất thủ cứu Đường Tăng, lý do chỉ có một, chính là nàng xem Chuyển Luân Vương khó chịu.

"Linh Ma Thần chuông "

Một tiếng khẽ kêu, lực phòng ngự kinh người linh Ma Thần chuông trong nháy mắt ngưng luyện, đưa nàng cùng Đường Nhạc ba người bao phủ ở bên trong.

Ầm!

Thương Mang đánh tới Thần Chung trên, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Chuyển Luân Vương thấy vậy, sắc mặt có chút khó coi, bất quá hắn cũng không tin, hắn đánh liền không vỡ cái này vỏ rùa đen.

Khẽ quát một tiếng, hắn nắm ngón tay nắm chặt thành quyền, một quyền đánh vào Thần Chung trên, sinh ra đỉnh tai nhức óc Âm Ba.

"Huyết Thần tể "

Vạn bất đắc dĩ bên dưới, Chuyển Luân Vương cắn chót lưỡi, đem một giọt tinh huyết phun ở Huyết Ảnh súng bên trên, ngay sau đó, Huyết Ảnh súng phát ra vo ve run giọng.

Giờ phút này, mất đi một giọt tinh huyết, Chuyển Luân Vương sắc mặt trắng bệch, bất quá dưới mắt cũng không nghĩ ngợi nhiều được, hắn cũng không tin, ngay cả một chiêu này đều phá không Mạnh Bà linh Ma Thần chuông .

Ầm!

Đỏ như màu máu sẫm u Ma Khí, giống như triều Hải như vậy hội tụ ở Huyết Ảnh súng trên, trong thiên địa Ma Khí, phảng phất vào lúc này trở nên cuồng bạo vô cùng.

Đùng!

Chỉ thấy kia giống như sao chổi như vậy máu đỏ Thương Ảnh, trực tiếp thế như chẻ tre đụng vào linh Ma Thần chuông bên trên, kinh khủng công kích để cho Thần Chung nứt nẻ, cái khe to lớn tràn ngập ra.

"Phốc xuy."

Mạnh Bà đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, mềm mại thân ảnh lão đảo muốn ngã, cũng may Đường Nhạc tay mắt lanh lẹ, một cái bước nhanh về phía trước, ôm lấy nàng.

"Ngươi không sao chứ." Đường Nhạc quan tâm nói.

"Nhanh trốn." Đứt quãng nói xong sau, Mạnh Bà lại ngủ mê mang.

Bà mẹ nó không phải đâu." Không nghĩ tới Mạnh Bà như vậy không khỏi đánh, Đường Nhạc chặn ngang ôm lấy Mạnh Bà, hướng về phía Hắc Bạch Vô Thường dặn dò: "Cái này Chuyển Luân Vương đã thành nỏ chi cuối, thực lực đại giảm, hai người các ngươi đứng trước ở, ta nghĩ biện pháp cứu Mạnh Bà."

Vừa dứt lời, Đường Nhạc ôm Mạnh Bà liền rời đi Nại Hà Kiều, hướng về phía Mạnh Bà đình bay vút đi.

Hắc Bạch Vô Thường: "

Mẫu thân, cái này Đường Tăng còn biết xấu hổ hay không, sống chết trước mắt, cứ như vậy đem hai người họ cho bán, còn có thể hay không thể vui sướng chơi đùa.

"Đường Tăng chạy đâu, nạp mạng đi." Thi triển một chiêu này, cũng để cho Chuyển Luân Vương bỏ ra thể thâm đại giới, ít nhất một tháng mới có thể khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh.

Hiện nay Chuyển Luân Vương thực lực đại giảm, tối đa chỉ có thể phát huy ra Đại Thừa cảnh đỉnh phong thực lực, bất quá ngay cả như vậy, phải đối phó hai gã Đại Thừa cảnh trung kỳ Hắc Bạch Vô Thường cũng là dư dả.

"Hừ, trước qua ta huynh muội của ả này lại nói." Đường Nhạc nói không sai, cái này Chuyển Luân Vương xác thực đã thành nỏ chi cuối, nếu là hắn huynh muội đem hết toàn lực, chưa chắc không thể thủ thắng.

"Hắc Bạch Vô Thường, ngươi dám phạm thượng" Chuyển Luân Vương lạnh lùng nói.

"Thập Điện chủ nói đùa, ta huynh muội sao dám phạm thượng, bất quá Đường Tăng đang cứu Mạnh Bà, còn hy vọng ngươi tạm thời không nên quấy rầy." Thường Hạo Linh không chút nào làm nhượng bộ, thẳng thắn nói, hắn thật đúng là không đem Chuyển Luân Vương coi ra gì.

Tại địa phủ, trừ Mạnh Bà cùng Địa Tạng Vương Bồ Tát, hắn Hắc Bạch Vô Thường vẫn thật là không có phục qua người nào!

"Ngươi" thật là hồ xướng đồng bằng bị chó khinh, nếu là chính mình thời kỳ toàn thịnh, sớm đặc biệt sao một quyền đập tới, cần gì phải phí nhiều lời như vậy.

Cân nhắc một phen sau, Chuyển Luân Vương quyết định bỏ qua cho Đường Tăng, ở đây sao giằng co đi xuống, cũng chỉ là lãng phí thời gian.

"Các ngươi tự thu xếp ổn thỏa đi." Nói xong, Chuyển Luân Vương đổi thành một đoàn Hắc Vụ, hướng về phía Sâm La Điện bay vút đi.

"Hô, hù chết bản cô nương, còn tưởng rằng thật muốn đánh đây." Tuyên Linh sờ ngực, yếu điệu nói.

"Sợ cái gì, nếu là bức bách hai ta, chúng ta liền hút khô hắn ma lực." Đem Tuyên Linh thân thể mềm mại ôm vào trong ngực, Thường Hạo Linh liếm liếm

nàng lỗ tai, mị cười nói.

"Khanh khách." Bị Thường Hạo Linh như vậy khêu một cái trêu chọc, Tuyên Linh mặt đỏ tới mang tai, một trận hờn dỗi.

Tay chân luống cuống Đường Nhạc ôm Mạnh Bà đi tới Mạnh Bà đình, nghe một cổ nhân nhạt mùi thơm cơ thể, một đôi bàn tay heo ăn mặn không khỏi sờ về phía nàng hai ngọn núi.

Kinh Nhu lấy hai luồng mềm mại, Đường Nhạc thâm kêu một tiếng sáng khoái, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại ý niệm tà ác, để cho không kịp chờ đợi đem Mạnh Bà giải quyết tại chỗ.

"Đường Nhạc, ngươi thuần khiết như vậy, tại sao có thể nghĩ (muốn) xấu xa như vậy chuyện." Lúc khẩn cấp quan trọng, Đường Nhạc vỗ một cái đầu, lập tức xua tan cái này nhất niệm đầu.

Mạnh Bà vẫn còn ở trạng thái hôn mê, mặc cho Đường Nhạc như thế nào hô hoán, nàng chính là bất tỉnh.

Đường Nhạc ánh mắt liếc nhìn một bên mùi thơm nức mũi cháo, không biết vì cái gì, trong lòng của hắn có một loại **, muốn uống một ngụm.

Thảo đặc biệt sao, đây chẳng lẽ là Mạnh Bà Thang đi!

Bỏ một chén Mạnh Bà Thang, Đường Nhạc đang nghĩ, đồ chơi này vì cái gì thần kỳ như vậy, lại có thể lau đi người trí nhớ.

Trầm ngâm chốc lát, lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, Đường Nhạc lấy ra một cái tinh xảo bình ngọc, đem Mạnh Bà Thang rót vào trong đó, thật vất vả tới một chuyển, quyết không thể tay không mà quay về, hắn muốn để lại cái kỷ niệm.

Nói không chừng cái này Mạnh Bà Thang ngày sau sẽ hữu dụng!

"Rút rút ~" Mạnh Bà từ từ mở mắt, cảm giác một cổ khí dương cương đập vào mặt, cái này làm cho nàng trắng bệch sắc mặt hiện lên một vòng vận đỏ.

"Mạnh Bà, ngươi tỉnh rồi, đến, uống hớp Mạnh Bà Thang." Thấy vậy, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, liền vội vàng đỡ nàng, cầm chén bên trong Mạnh Bà Thang đặt ở miệng nàng bên.

"Ngươi phải chết a, ta mới không uống đây!" Mạnh Bà dùng tiểu tửng quyền chùy Đường Nhạc ngực, uể oải kiêu cả giận nói.

"Hắc hắc, chỉ đùa một chút thôi." Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng.

Trên thực tế hắn thật muốn biết, Mạnh Bà uống Mạnh Bà Thang sau sẽ có phản ứng gì, chẳng lẽ cũng sẽ mất trí nhớ

Sâm La Điện, Ngô Không với mấy đại Diêm Vương đánh phi thường cao hứng, thật lâu không có như vậy đã ghiền, đây càng thêm kích khởi Ngô Không háo chiến lòng.

"Đại ca, ta tới giúp ngươi một tay." Chuyển Luân Vương trở lại Sâm La Điện, phát hiện các anh em đã ở hạ phong, khi thấy Tôn Ngô Không vẻ mặt dễ dàng, mặt đầy đạm nhiên lúc, hắn mới hiểu được, cái này Tôn Ngô Không rõ ràng đang đùa bọn họ.

"Thập Đệ, ta cho ngươi đi bắt Đường Tăng, ngươi không chỉ có không đem người đến bắt đến, còn đem mình làm chặt vật như vậy, rốt cuộc xảy ra chuyện gì" Sở Giang Vương vội vàng hỏi.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin cái năm sao chấm điểm, làm phiền mọi người, để cho tác giả quân có chút động lực, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Thi triển thủ đoạn, Địa Tạng Vương hiện!

"Thảo đặc biệt sao, kia Mạnh Bà nhất định phải che chở Đường Tăng, ta cũng vậy bó tay toàn tập a." Chuyển Luân Vương thở dài nói.

Nghe vậy, Sở Giang Vương gật đầu một cái, thật cũng không tiếp tục trách tội Chuyển Luân Vương, dù sao Mạnh Bà tu vi sâu không lường được, coi

như là hần cũng phải cho Mạnh Bà mấy phần mặt mông.

"Oanh, các người đánh thoải mái đi, hiện tại giờ đến phiên ta đây Lão Tôn." Cùng bọn họ chơi đùa lâu như vậy, là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật!

Àm!

Bảng bạc linh lực không ngừng theo Ngô Không trong cơ thể cuốn mà ra, toàn bộ Sâm La Điện nhiệt độ trong nháy mắt lên cao.

Kinh khủng cảm giác bị áp bách để cho Thập Điện Diêm Vương sắc mặt bộc phát càng đậm Úc, xem điệu bộ này, Tôn Ngô Không tựa hồ muốn thi triển cái gì cao cấp Linh Quyết.

"Mau ngăn cản Tôn Ngô Không." Sở Giang Vương đột nhiên ý thức được cái gì, vội vàng hô to một tiếng, hần cảm giác một khi để cho Tôn Ngô Không thi triển ra chiêu này, hần huynh đệ mười người nhất định phải người bị thương nặng.

Thập Điện Diêm Vương sắc mặt nghiêm túc, âm lãnh giống như rắn ánh mắt giống như hung thú một dạng mười người trong cùng một lúc lướt ầm ầm ra, lấy bao vây chi hình, đem Tôn Ngô Không bao bọc vây quanh.

Sâm u Ma Khí theo thân thể bọn họ mãnh liệt mà ra, tạo thành một đạo công xoè, phong tỏa ngăn cản Tôn Ngô Không toàn bộ đường lui.

"Si Mị Sâm La - Vông Lượng Vạn Tượng!"

Àm

Mọi người cùng kêu lên chột quất, kinh khủng ma lực hội tụ ở Ngô Không trên đỉnh đầu, để cho trong không khí nhiệt độ lại đột nhiên hạ xuống mấy phần.

Vô số quỷ mị phát ra tê thiên liệt mà tiếng kêu thảm thiết, nếu là người bình thường nghe được, chỉ sợ tinh thần hội trong nháy mắt sụp đổ.

Ngô Không ngẩng đầu nhìn năng lượng màu đen đặc cầu, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, hần vào thời khắc này, cảm giác khí tức nguy hiểm.

Hần tin tưởng, coi như mình tiếp một chiêu này, chỉ sợ cũng đến người bị thương nặng.

Không nghĩ tới Thập Điện Diêm Vương liễu mạng như vậy, hần căn bản là không có nghĩ (muốn) vận dụng sát chiêu, chỉ là muốn hù dọa bọn họ mà thôi.

Chuyện cho tới bây giờ, Ngô Không cũng không thể tùy tiện nhận tưng, nếu không ngày sau vẫn không thể bị Thập Điện Diêm Vương nhạo báng

Dưới mắt, cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng, đi chơi cứng hạ một chiêu này!

"Phản Thiên Chi Nộ - Diệu Nhật Luân Bàn!"

Ngô Không gầm nhẹ một tiếng, ngọn lửa màu đỏ thắm, tập tụ chung một chỗ, giống như nóng bỏng thái dương một dạng to lớn hỏa diễm chi luân, lấy tốc độ kinh người nhắm phía năng lượng màu đen đặc cầu.

"Thiên Địa pháp tướng - Cấm "

Thế ngàn cân treo sợi tóc, theo một đạo linh hoạt kỳ ảo thanh âm xuất hiện, cái này phủ thiên cái địa cuồng bạo năng lượng lại trong nháy mắt bị tan rã, toàn bộ không gian trong nháy mắt an tĩnh lại.

Cái này thần kỳ thủ đoạn để cho Ngô Không cùng Thập Điện Diêm Vương trợn mắt hốc mồm, trong nháy mắt mòng bức, rốt cuộc là người nào, đã vậy còn quá trâu bò, đây cũng quá khoa trương đi.

Ngô Không chân mày nhíu chặt, trong đầu nghĩ, loại thủ đoạn này ngược lại với Thái Bạch Kim Tinh chữ đạo Quyết chênh lệch không bao nhiêu, lần trước ở thiên đình, hần công kích cũng là bị không giải thích được bị hóa giải, thật là nhật chó.

Bất quá nói chuyện cũng tốt, tránh cho song phương lưỡng bại câu thương.

"Tôn Ngô Không, ngươi là nghĩ (muốn) hủy cái này Sâm La Điện sao" nhưng vào lúc này, một ông già cười một đầu cửu không giống, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Lão giả tọa kỵ rất là kỳ lạ, nó người mang Hồ Đầu, Độc Giác, chó tai, Long Thân, sư tử đuôi, Kỳ Lân đủ, tướng mạo giống như rồng mà không phải là rồng, tựa như hổ không phải là hổ, tựa như sư tử không phải là sư tử, tựa như Kỳ Lân không phải là Kỳ Lân, tựa như chó không phải là chó.

"Địa Tàng Vương Bồ Tát, ngươi cũng không thể oan uổng ta đây Lão Tôn a, là cái này Thập Điện Diêm Vương động thủ trước, ta đây Lão Tôn chẳng qua là tự vệ mà thôi." Cái này Địa Tàng Vương Bồ Tát nhưng là Thiên Ma cảnh tu vi, tương đương với nhân loại thiên tiên cảnh cường giả, bây giờ hần cái này cầm một cái tay, Ngô Không chỉ có thể đến đây thì thôi.

Mặc dù hần xem cái này Thập Điện Diêm Vương rất không thuận mắt, nhưng dưới mắt muốn tiếp tục làm khó dễ, hiển nhiên là không có khả năng, huống chi hần chuyện này mục đích đã đạt thành, cũng không cần phải lại lưu lại đi xuống.

Chẳng qua là để cho Ngô Không bắt ngờ là, cái này Đường Tăng lại như vậy gà tặc, còn chạy đến Nại Hà Kiều, tìm Mạnh Bà che chở, hần nữ nhân này duyên đã quá tốt đi.

Mạnh Bà là cứu hần, thậm chí ngay cả Chuyển Luân Vương mặt mũi cũng không cho, thảo đặc biệt sao, hần Tôn Ngô Không đó cũng là lớn lên tuần tú lịch sự, vì sao sẽ không điểm phúc này đây!

"Cái này đầu khi hoàn toàn là đang nói hưu nói vượn, người chết đều đặc biệt sao có thể bị hần nói sống, cái này rõ ràng là trước hần hủy ta Sở Sinh Tử, cho nên huynh đệ của ta mới ra tay với hần." Tần Nghiễm Vương liền vội vàng giải thích.

"Được, chuyện này Bồn Tọa tự có phán đoán, các ngươi không cần nhiều lời." Địa Tàng Vương Bồ Tát lãnh đạm nói.

"Tôn Ngô Không, Bồn Tọa đối với ngươi không có ác ý, kia Quan Âm Bồ Tát đã theo ta chào hỏi, cho nên ngươi hủy của ta phủ Sở Sinh Tử một chuyện, Bồn Tọa lại không truy cứu nữa."

"Hắc hắc, vậy thì cảm ơn Địa Tàng Vương Bồ Tát, nếu là không có chuyện gì, ta đây Lão Tôn liền đi trước." Toét miệng cười một tiếng, Ngô Không lại xoay người chuẩn bị rời đi, địa phương quý quá này âm trầm, hần là một khắc cũng không muốn sống ở chỗ này.

"Chậm."

"Ngọa tào, ngươi lão đầu này cũng có thân phận người, chẳng lẽ muốn đổi ý?" Ngô Không còn chưa bước ra một bước, liền bị gọi lại, một cỗ dự cảm không tốt do tâm đầu lên.

Liền biết lão đầu này sẽ không từ bỏ ý đồ, tề đại, thật là nhật chó!

"Bồn Tọa chỉ nói là Sở Sinh Tử một chuyện không truy cứu nữa, có thể ngươi đại náo Địa Phủ, đã thương Thập Điện Diêm Vương sau, liền muốn vừa đi chi, cái này có thể không nói được đi." Địa Tàng Vương khóe miệng phất qua một vòng nụ cười quỷ dị, nhìn có chút khiếp người.

"Kiệt kiệt, cho ngươi đang ngồi xạo lên~."

"Mẹ, Bà vương bị cái này đầu khi đánh trọng thương, dù sao cũng phải cho điểm tiền thuốc thang đi."

"Ta đặc biệt sao bị Tôn Ngô Không đánh đại tiện tiện thất cảm?"

"Mẹ con chim, Lão Tử bị đá bên trong vận mệnh, đều đặc biệt sao không cứng nổi, nhìn đáng đáp hơn phân nửa là phế."

"

Thập Điện Diêm Vương cãi vã chung một chỗ, ngươi một lời ta một lời, mỗi người tố khổ, cái này làm cho Ngô Không hận đến nghiến răng nghiến lợi, tề đại, hần mới vừa rời căn bản là không có sử dụng toàn lực, bọn họ bị thương thể nào có nghiêm trọng như vậy.

Thời khắc máu chốt, sự phụ cũng không ở, đây cũng là để cho Ngô Không gặp khó khăn, cũng không thể là trốn tránh trách nhiệm, liền trực tiếp chạy trốn đi, mà còn có Địa Tàng Vương Bồ Tát ở bên mắt lom lom, hần cũng không chạy ra được a.

"Ngươi rút cuộc muốn thế nào?" Ngô Không âm trầm nói.

"Xem ở sự phụ của ngươi Đường Tam Tạng mặt mũi, Bồn Tọa cũng sẽ không thái quá làm khó dễ ngươi, ta chỉ muốn ngươi một giọt tinh huyết." Địa Tàng Vương Bồ Tát cười nhật nói.

"Ngươi muốn ta đây Lão Tôn tinh huyết làm gì?" Địa Tàng Vương Bồ Tát nhưng là Thiên Ma cảnh tu vi, chính mình tinh huyết với hần mà nói một chút chỗ dùng cũng không có.

"Không nên hiểu lầm, là Đế Thích muốn ngươi một giọt tinh huyết."

"Cái này xấu xí"

Bị chửi làm xấu xí, Đế Thích gầm nhẹ một tiếng, biểu thị bất mãn, phải biết nó nhưng là Thần Thú, tu vi đã sớm bước vào Địa Ma cảnh, nó muốn mau sớm lên cấp, chiếm đoạt Thần Thú tinh huyết, hiển nhiên là mau lẹ nhất kính.

Tôn Ngô Không là từ đá dựng tới Thần Hồn, hần huyết mạch so với máu của thần thú, đây chính là chỉ có hơn chứ không kém, cho nên mới đưa đến Đế Thích mơ ước.

"Ta đây Lão Tôn có thể cự tuyệt sao?" biết được là cái điều kiện này, Ngô Không trong lòng là cự tuyệt, mặc dù một giọt tinh huyết với hần mà nói không coi là cái gì, nhưng là đang yên đang lành, người nào đặc biệt sao nguyện ý cống hiến ra một giọt tinh huyết a.

"Không thể." Địa Tàng Vương Bồ Tát trực tiếp cự tuyệt nói.

Đế Thích mắt thú trừng trừng nhìn chăm chăm Tôn Ngô Không, ánh mắt tràn đầy tham lam.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Rời đi Địa Phủ, Bàn Đào đại hội!

Do dự một chút, Ngô Không vẫn là đáp ứng, không có cách nào người ở dưới mái hiên không cúi đầu không được.

"Tính ta đây Lão Tôn xui xẻo." Thầm nghĩ một tiếng, Ngô Không cưỡng ép theo trong cơ thể rút ra một giọt tinh huyết, sau đó dùng linh lực bọc, chậm rãi bay về phía Đế Thích.

Thấy tinh huyết phiêu động qua đến, Đế Thích nhất thời hai mắt tỏa sáng, trực tiếp đem tinh huyết nuốt vào trong bụng.

"Cáo từ." Mồ lặc qua bích, tới đây Địa Phủ một chuyến, không chỉ có cái gì đều không kiếm được, còn tổn thất một giọt tinh huyết, thật là lỗ lớn.

Chờ Ngô Không sau khi rời đi, Địa Tàng Vương Bồ Tát thân mật vuốt ve Đế Thích, dò hỏi: "Người có thể cảm giác được Tôn Ngô Không tu vi thật sự "

"Rõ ràng." Đế Thích găm nhẹ nói.

"Ha ha, Bồ Đề Lão Tổ, người thật đúng là thu cái không tương học trò a." Địa Tàng Vương nhỏ giọng thì thầm.

Kỳ thực hướng Tôn Ngô Không đòi lấy một giọt tinh huyết có hai cái mục đích, người thứ nhất chính là Đế Thích, cái thứ 2 chính là muốn biết được Tôn Ngô Không tu vi thật sự.

Tôn Ngô Không rời đi Sâm La Điện sau, liền đối với Nại Hà Kiều bay vút đi, cũng không biết sự phụ thế nào.

Khi hắn đi tới Nại Hà Kiều, thấy Đường Tăng đang cùng Mạnh Bà vừa nói vừa cười, hai người thảnh thơi còn có tứ chi đụng chạm, Tôn Ngô Không sắc mặt có chút âm trầm, thảo đặc biệt sao, chính hắn ở Sâm La Điện gắng sức đại chiến.

Mà còn vô duyên vô cớ còn bị lão đầu kia hãm hại một giọt tinh huyết, có thể Đường Tăng nhưng ở ở đây tán gái, trêu chọc, cái này làm cho Ngô Không không thể nhịn được nữa, bằng chuyện gì tốt đều bị Đường Tăng chiếm, phí sức không có kết quả tốt chuyện thì phải mình làm.

"Sự phụ, người cái này là đang làm gì" Ngô Không hô lớn.

Đường Nhạc đang ngồi ở trên Tam Sinh thạch, cùng Mạnh Bà nói nhân sinh trò chuyện lý tưởng, nghe thanh âm quen thuộc, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, không nghĩ tới Ngô Không lợi hại như vậy, Thập Điện Diêm Vương Liên hợp lại cùng nhau đều không phải là đối thủ, lần này bản lãnh thật là làm cho người kính nể a!

"Ngô Không, đối với (đúng) thua thiệt Mạnh Bà tỷ cứu sự phụ, nếu không kia Chuyển Luân Vương chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ta." Đường Nhạc chỉ Mạnh Bà, cười nhạt nói.

"Hừ, còn Mạnh Bà tỷ, bảo tốt thân thiết a." Ngô Không hừ lạnh một tiếng, giọng có chút lạnh lẽo.

"Cần gì phải để ý những chi tiết này, đúng kia Thập Điện Diêm Vương không có làm khó người đi" Đường Nhạc quan tâm nói.

"Người còn biết quan tâm ta đây Lão Tôn a." Ngô Không tức giận nói.

Ngay sau đó, Ngô Không liền đem sự tình tỉ mỉ đi qua nói cho Đường Nhạc.

Nghe vậy, Đường Nhạc tâm tình có chút phức tạp, không nghĩ tới ngay cả Địa Tàng Vương Bồ Tát đều kinh động, mẫu thân, nếu không phải nọ vậy đáng chết Chuyển Luân Vương đuổi giết chính mình, hắn liền có thể ở lại Sâm La Điện thấy được một màn này, thật là đáng tiếc.

"Khanh khách, không nghĩ tới Tề Thiên Đại Thánh cũng có bị người khi dễ thời điểm." Nghe Ngô Không bị Địa Tàng Vương Bồ Tát hãm hại một giọt tinh huyết sau, một bên Mạnh Bà cười cười toe toét.

"A di đà phật, nhiệm vụ này cũng coi là hoàn thành viên mãn, chúng ta cũng có thể đi trở về với Trần Nguyên Từ giao nộp."

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là mau trở về đi, Bát Giới cùng Lão Sa còn đang chờ chúng ta đây." Ngộ Không gật đầu nói.

"Đường Tăng, có rảnh rồi nhớ đi xuống chơi đùa a."

Ly biệt đang lúc, Mạnh Bà giẫy dựa thân thể mềm mại, cắn gọi cảm mê người môi đỏ mọng, chậm rãi đi tới Đường Nhạc trước mặt, đầu ngón tay vuốt ve hân trong ngực, yếu điệu nói.

"Sư phụ, đều là lúc nào, còn chơi liều cái rắm a." Ngộ Không quả thực không nhìn nổi, kéo Đường Tăng hướng về phía phía trên bay vút đi.

Đường Nhạc lúc rời Địa Phủ trước, đối với (đúng) Mạnh Bà hô to một tiếng: "Hữu duyên sẽ tự gặp nhau."

Chờ Ngộ Không cùng Đường Nhạc thân ảnh biến mất tại địa phủ sau, Hắc Bạch Vô Thường đột nhiên xuất hiện sau lưng Mạnh Bà.

"Mạnh Bà, ngươi sẽ không phải là thích Đường Tăng đi." Thường Tuyên Linh cười duyên nói.

Đột Như Kỳ Lai thanh âm để cho Mạnh Bà dọa cho giật mình, vội vàng gắt giọng: "Nói bậy gì đấy."

"Khanh khách, nữ nhân trực giác nhưng là rất chính xác nha!" Tuyên Linh che miệng cười nhạt nói.

"Hai người các ngươi còn đợi ở chỗ này làm gì" Mạnh Bà đột nhiên nghĩ tới hai người này tự mình chạy đến, nàng còn chưa kịp truy cứu trách nhiệm đây.

Bị như vậy một quát lớn, Hắc Bạch Vô Thường bất đắc dĩ buông tay một cái, chợt triển khai thân pháp hướng về phía đệ nhất Địa Ngục bay vút đi.

Đường Nhạc cùng Ngộ Không trở lại Ngũ Trang Quan, ngẩng đầu nhìn nóng bỏng thái dương, không khỏi cảm khái nói: "Vẫn là nhân gian được a."

"Tôn Ngộ Không, các ngươi chuyến này có thể đem sự tình làm xong" Trần Nguyên Từ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người, vội vàng dò hỏi.

"A đi đà phạt, sự tình tự nhiên làm xong, bất quá Thanh Phong, Minh Nguyệt, Mạc Ly ba người chính là không thể trả dương, bọn họ từ thời gian quá dài, tên ở Sổ Sinh Tử bên trên ở liền bị hoa rơi, nói không chừng bọn họ đã đầu thai chuyển thế, thật là xin lỗi." Đường Nhạc chậm rãi nói.

"Không sao, chỉ cần bọn họ đầu thai chuyển thế, bản tôn liền có thể tìm tới bọn họ." Trần Nguyên Từ cũng không có trách cứ Đường Nhạc.

Đường Nhạc cũng không lãng phí thời gian nữa, trực tiếp đem trong tay áo linh hồn thả ra.

Trước lúc này, những thứ này Đạo Đồng thi thể liền bị Trần Nguyên Từ mang về, bọn họ muốn hoàn dương, chỉ cần linh hồn trở về vị trí cũ liền có thể.

Cứu sống Đạo Đồng, Trần Nguyên Từ mừng rỡ, vì vậy thực hiện trước hứa hẹn, cùng Ngộ Không đều vì khác phái huynh đệ, hơn nữa còn phái người hái mấy viên nhân sâm quả Đường Tăng thầy trò thưởng thức.

Sáng sớm ngày thứ hai, lúc rời thời điểm, Đường Nhạc không chịu được trong lòng hiếu kỳ, hướng về phía Trần Nguyên Từ hỏi "A đi đà phạt, Trần Nguyên Đại Tiên hay không còn nhớ, nói muốn đưa bản tăng một hồi Đại Tạo Hóa "

"Ngươi xem ta đây trí nhớ, ngươi không nói, ta còn thực sự thiếu chút nữa quên." Trần Nguyên Từ bưng tỉnh đại ngộ, sau đó bỗng dưng biến hóa ra kim sắc giản đưa cho Đường Tăng.

"Đây là Bàn Đào đại hội mời hàm, Vương Mẫu Nương Nương vốn là nghĩ (muốn) mời ta, nhưng là đoạn thời gian gần nhất ta muốn bé quan, cho nên liền từ ngươi thay mặt bản tôn đi đi." Trần Nguyên Từ giải thích.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, để cho Đường Nhạc bất ngờ, có cái này giản, hẳn liền có tư cách đi tham gia Vương Mẫu Nương Nương tổ chức Bàn Đào đại hội.

"Kia bản tăng liền cứng kính không bằng tuân mệnh." Đường Nhạc vội vàng thu hồi giản, lễ phép nói.

"Khục khục, kia Đầu Suất Cung, ngươi nếu là có hứng thú, cũng có thể đi đi thăm một chút." Vừa dứt lời, Trần Nguyên Từ lại biến mất không thấy gì nữa, dù sao có một số việc chỉ có thể hiểu ý không thể nói, hy vọng Đường Tăng là một người thông minh, có thể lĩnh ngộ trong đó hàm nghĩa.

"Sư phụ, ngươi vận khí này cũng quá nghịch thiên, tốt như vậy chuyện đều đến phiên trên người của ngươi, cái này Bàn Đào Hội ta đây Lão Tôn cũng muốn đi a." Ngộ Không ghen tỵ nói.

"Ta đây Lão Trư cũng muốn đi."

"Tính ta đây Lão Sa một cái!"

Đường Nhạc: "

Trần Nguyên Từ nói bóng gió chính là muốn cho chính mình đi trộm Tiên Đan, kỳ thực không cần hắn nhắc nhở, mình cũng sẽ làm như vậy, Đường Nhạc đã tâm rất lớn, cái này Bàn Đào còn thỏa mãn không hẳn.

Bất quá muốn hoàn thành chuyện này, khẳng định cần người giúp đỡ, đến lúc đó để cho Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long cải trang một phen, muốn đi vào Đâu Suất Cung, ngược lại cũng không phải việc khó.

Đường Nhạc lấy ra giản, nhìn một chút Bàn Đào đại hội ngày tháng, còn dư lại không tới nửa tháng, xem ra hẳn dành thời gian làm chuẩn bị.

"Yên tâm đi, bản tăng mới có lợi há có thể quên các người, đến lúc đó cùng đi, bất quá các người cũng không nên làm loạn, phải nghe sư phụ an bài." Đường Nhạc cười tủm tỉm nói.

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn người còn tin bất quá chứ sao." Ngô Không cười nhỉnh nói.

"Mẹ, bản tăng không nhất tin tưởng chính là người." Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Lão Sa, đến lúc đó đi Đâu Suất Cung, kia Tiên Đan mở rộng tạo." Bát Giới vỗ Ngô Tịnh bả vai, đắc ý nói.

"Ta đây Lão Sa đã sớm đói khát khó nhịn!"

"Ha ha "

Thương lượng xong sau, thầy trò bốn người cười mở cười to, cười thật là hèn mọn ~

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, mọi người nha! Chương sau Bạch Cốt Tinh ra sân!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Thôn cô tịch tịch, Bát Giới thỏa mãn!

Trạm bầu trời màu lam, ở cuối mùa thu thời tiết, không nhiễm một hạt bụi, óng ánh trong suốt.

Từ biệt Ngũ Trang Quan, Đường Nhạc thầy trò bốn người tiếp tục đi tây hành tẩu.

Tây Ngưu Hạ Châu, Đông Vực, Viêm Thiên giới có một Bạch Hồ Linh, ở nơi này sâu thẳm trong núi non trùng điệp, bay lên quỷ thần khó lường mờ mịt son khí.

Bạch Hồ Linh, Bạch Cốt Động.

Một tên người mặc màu trắng quần áo nữ tử ngồi ở cốt chỗ ngồi, nàng có thon dài yếu điệu gọi cảm vóc người, tuyết ngó sen như vậy mềm mại cánh tay ngọc hân không được để cho người cắn một cái, ưu mỹ tròn trịa thon dài **, mảnh nhỏ gọt bóng loáng bắp chân, hợp với mịn tron mềm, mềm mại ngọc nhuận bằng cơ ngọc cốt, cực kỳ mê người.

"Chủ nhân, nghe nói cái này Đường Tăng thịt ăn có thể trường sinh bất lão, chúng ta có thể không thể buông tha cơ hội này a." Một tên tướng mạo diêm dúa, mặc phôi bày, màu tím nhạt áo ngực cái yếm, phảng phất trời buộc không dùng được trước ngực nàng hai luồng mềm mại, cô gái này tướng mạo mặc dù không bằng chủ tọa nữ tử, nhưng là gọi là mỹ nữ.

"Tiểu Lam, người nghĩ rằng ta không muốn ăn Đường Tăng thịt sao, chẳng qua là hòa thượng kia có ba gã học trò vừa vụn bảo vệ, phải làm sao mới ổn đây" bạch y nữ tử vành miệng, điệu dàng nói.

"Chủ nhân, không phải Tiểu Lam chê bai người, người thông minh này, ta cũng vậy say." Tiểu Lam giãy dụa thân thể mềm mại, vuốt vuốt trên vai thơm một luồng tóc đen, kiều cả giận nói.

"Bản cô nương mới không ngu ngốc đây." Hồn dỗi một tiếng, bạch y nữ tử thấy Tiểu Lam khoe miệng phát qua một nụ cười, vội vàng dò hỏi: "Tiểu Lam, người có phải hay không có biện pháp oa."

"Đó là tự nhiên, chủ nhân người chỉ cần biến ảo thành người bình thường, sau đó đi câu dẫn Đường Tăng, đây còn không phải là bắt vào tay" Tiểu Lam đắc ý nói.

"Khanh khách, chủ ý này quả nhiên không sai, bản cô nương làm sao lại không nghĩ tới đây, ta biến thành người bình thường, cái kia ba vị học trò tất nhiên buông lỏng cảnh giác, đến lúc đó ta lại có cơ hội để lợi dụng được, lấy bản cô nương sắc đẹp, còn sợ kia Đường Tăng không mắc câu" bạch y nữ tử cười duyên nói.

Cả tòa Huyền Âm núi đều tại bạch y nữ tử nắm trong bàn tay, có thể nói trong núi bất kỳ gió thổi cỏ lay, đều không gạt được nàng.

Dò xét đến bốn cổ xa lạ khí tức bước vào Huyền Âm núi, bạch y nữ tử liếm liếm gòy cảm môi đỏ mọng, chợt hóa thành một đạo Bạch Vụ, hướng về phía dưới núi bay vút đi.

Ngày này, Đường Nhạc thầy trò tiến vào một mảnh rừng sâu núi thẳm bên trong, ngay sau đó, một cỗ âm phong phát qua, làm cho mọi người không khỏi lạnh run.

Ở trong sơn cốc, thỉnh thoảng có thể phát hiện trên đất dẫm tợn Bạch Cốt, mà còn cái này trong rừng núi rất là an tĩnh, bầu không khí cực kỳ quỷ dị.

Đi tới một mảnh hoang dã đồng ruộng, Đường Nhạc xuống ngựa sau, ngẩng đầu nhìn Âm U kinh khủng sơn cốc, chắc hẳn đây chính là Bạch Cốt Tinh địa bàn, tại hắc trong ấn tượng, cái này Bạch Cốt Tinh dung mạo rất đẹp đẽ, chính là thủ đoạn vô cùng máu tanh.

"Sư phụ, mảnh núi rừng này có chút không đơn giản, nhất định là có yêu quái, chúng ta cần cẩn thận một chút." Ngộ Không nhú mày lại, đánh giá hoàn cảnh chung quanh, hướng về phía Đường Nhạc chậm rãi nói.

"Sư phụ mình bạch, ở chỗ này nghỉ ngơi một hồi, liền mau rời khỏi cái này Âm U địa phương đi." Đường Nhạc gật đầu nói.

"Hầu ca, người khi nào như vậy sợ, cho dù có yêu quái, có ta đây Lão Trư ở, nàng cũng đừng mơ tưởng thương tổn đến sư phụ." Bát Giới đặt mông ngồi vào trong đồng, xem thường nói.

"Được, thiếu kéo ghế con, người cùng Sa Sư Đề bảo vệ tốt sư phụ, ta đây Lão Tôn đi tìm điểm trái cây rừng." Bị Bát Giới khinh bỉ, Ngộ Không không thèm để ý hấn, dặn dò một tiếng sau, hấn lại trên kệ Cân Đầu Vân, hướng về phía cách đó không xa một cái đỉnh núi bay vút đi.

Ngay tại Đường Nhạc đắm người ở lúc nghỉ ngơi sau khi, bạch y nữ tử chính núp trong bóng tối quan sát, xem mấy người kia trang trí, trong lúc này giữa hòa thượng nhất định là Đường Tăng không thể nghỉ ngơi.

Nàng đưa tay điểm một cái số người, phát hiện thiếu một cái, Đường Tăng Đại Đồ Đề Tôn Ngộ Không vậy mà không có ở đây, thật là cơ hội tốt trời ban, lúc này không động thủ còn đợi khi nào.

Bất quá nàng cũng không ngốc đến trực tiếp động thủ cướp người, Đường Tăng ngoài ra hai cái học trò cũng không phải đèn cạn dầu, một cái đã từng là Thiên Bồng Nguyên Soái, một là Quyển Liêm Đại Tướng, coi như là một đôi một, nàng cũng không có chút nào cơ hội.

Dưới mắt chỉ có thể thi triển mỹ nhân kế, lấy chính mình sắc đẹp, nàng tin chắc tuyệt đối sẽ đem Đường Tăng mê diên đảo tâm thần, cùng lắm hy sinh điểm nhan sắc, chỉ cần có thể ăn đến Đường Tăng thịt, cái này lại coi là cái gì.

Nghĩ đến đây, bạch y nữ tử lấy mình một cái, biến ảo thành một tên mặc giản dị thôn cô, nàng bỗng dưng biến hóa ra một cái giỏ thức ăn, lại đang bốn phía tìm con chuột, con cóc ghê, xà các loại động vật, đưa chúng nó biến thành trái cây, đặt ở giỏ thức ăn bên trong.

Đang đánh ngủ gật Bát Giới đột nhiên ngủi được một cỗ thơm dịu, hấn vội vàng mở hai mắt ra, phát hiện một tên tướng mạo xinh đẹp thôn cô đâm đầu đi tới, có chút không dám tin tưởng một màn này, cái này trong rừng sâu núi thẳm, làm sao có thể sẽ có một cô gái.

Nhưng là thôn này Cô nhìn nhu nhược đáng thương, cũng không giống là yêu quái a!

"Đứng lại, người là người nào" Bát Giới nóng bỏng ánh mắt nhìn chằm chằm thôn cô ngạo nhân hai ngọn núi, trong miệng chảy nước miếng cũng sắp chảy tới cằm.

Thấy Trư Bát Giới vẽ mặt hèn mọn dạng, thôn cô ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý, nhưng nàng ăn giấu rất tốt.

"Trư đại ca, ta là ở đây thổ dân, bởi vì tịch mịch khó nhìn, cho nên muốn tới trong núi thử vận khí một chút, xem xem có thể hay không tìm tới một tên dương cương nam tử, tới thỏa mãn ta nội tâm trống không." Thôn cô vuốt ve Bát Giới trong ngực, hơi thở như lan dụ dỗ nói.

"Ồ kia, nữ thí chủ vận khí quá tốt, ta đây Lão Trư có một tước hiệu, được xưng kim thương bắt đảo, người xem ta có vừa hay không" Bát Giới bị thôn cô trên đùa, tâm lý làm cho thăng ngựa.

"Hừ, dung mạo người quá xấu, ta không thích người thì sao." Thôn cô trực tiếp cự tuyệt nói.

"Ha ha chết cười ta đây Lão Sa." Nghe vậy, Ngộ Tịnh phình bụng cười to, ngay cả nước mắt đều bật cười.

"Lão Sa, người cười cái rắm a, này nữ thí chủ nếu coi thường ta đây Lão Trư, vậy khẳng định cũng coi thường người." Bát Giới hô lớn.

"A di đà phật, thứ cho bản tăng nói thẳng, nữ thí chủ, người sẽ không phải là yêu quái biến hóa đi" Đường Nhạc có chút thâm ý nhìn thôn cô, cười lạnh nói.

"Sư phụ, người này khẳng định không phải yêu quái biến hóa, nàng chẳng qua là tịch mạch khó nhẹn, muốn tìm nam nhân đây." Bát Giới chen miệng nói.

"Đúng vậy, Trư đại ca nói không tệ, nếu là Thánh Tăng đáp ứng, ta tối nay chính là người người." Gật đầu một cái, thôn cô tiếp tục nói: "Ta đến nay vẫn còn thân xử tử đây."

"Coi vậy đi, bản tăng đối với người không có hứng thú."

Không nghĩ tới cái này Đường Tăng vậy mà không háo sắc, cái này khó làm!

"Thánh Tăng, người đối đi, chỗ này của ta có trái cây nha."

Vừa nghe có trái cây, Bát Giới đột nhiên hai mắt tỏa sáng, vội vàng theo gió thức ăn bên trong lấy ra một cái quả táo.

"Bát Giới, người xa lạ này đồ vật, người cũng dám ăn" Đường Nhạc trực tiếp rầy đạo (nói).

"Sư phụ, người đừng cả ngày nghi thần nghi quỷ, này nữ thí chủ không chỉ có xinh đẹp như hoa, còn tâm địa thiện lương, lần này hảo ý chúng ta có thể không thể cự tuyệt a."

Bất đắc dĩ, Đường Nhạc trực tiếp đem Bát Giới trong tay trái táo đánh rớt trên đất, sau đó hướng về phía thôn cô phần nộ quát: "Bạch Cốt Tinh, người điếm đạo hạnh này, cũng dám ở bản tăng trước mặt múa rìu qua mắt thợ"

Nghe vậy, Bạch Cốt Tinh trong lòng cả kinh, không nghĩ tới nhanh như vậy liền bại lộ, cái này Đường Tăng cũng quá lợi hại, vậy mà có thể biết phá thân phận của mình.

Thấy cái này Bạch Cốt Tinh thờ ơ không động lòng, còn không thừa nhận, Đường Nhạc một cước đá bay trong tay nàng giỏ thức ăn, bên trong trái cây trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng, biến thành con cóc ghê, con chuột, xà.

Bát Giới lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, nhìn trên đất trái táo biến thành con cóc ghê, hấn run lên trong lòng, cũng còn khá sư phụ kịp thời ngăn lại chính mình, nếu không hấn liền muốn ăn sống con cóc ghê, vừa nghĩ đến đây, Bát Giới liền muốn nhà, đây cũng quá buồn nôn.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Bạch Cốt phân thân, thầy trò bị lừa bốn!

Lúc này, Bát Giới cùng Ngô Tịnh ngăn lại Bạch Cốt Tinh đường lui, đại chiến chạm một cái liền bùng nổ.

"Đường Tăng, người còn ngoan ngoãn theo ta trở về đi thôi." Quát lạnh một tiếng, Bạch Cốt Tinh tiên phát chế nhân, hai tay biến hóa móng, hướng về phía Đường Tăng đầu tàn bạo đi.

"Vậy người cũng có bản lĩnh này." Đường Nhạc cũng không có chút nào lui bước, trong cơ thể cuồng bạo linh lực hiện lên mà ra, quơ lên trong tay Cửu Hoàn Tích Trọng, thi triển Cửu Long Lôi Ngục Trọng, hai người đóng đánh nhau, Bạch Cốt Tinh hạ thủ cay độc, từng chiêu đều là sát chiêu.

Thấy sư phụ rơi vào hạ phong, Bát Giới cùng Ngô Tịnh vội vàng gia nhập chiến đấu, ba người vây công Bạch Cốt Tinh.

"Máu cốt thù!"

Bạch Cốt Tinh đem hết toàn lực, đem Bát Giới cùng Ngô Tịnh hai người đánh lui, đồng thời, nàng hướng về phía Đường Tăng lộ ra một cái quỷ dị mỉm cười, thân hình chợt lóe, biến mất ở Đường Tăng trong tầm mắt.

"Sư phụ, cẩn thận phía sau." Bát Giới hét lớn một tiếng.

Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, không nghĩ tới cái này Bạch Cốt Tinh như vậy âm hiểm, muốn đánh lén.

"Oanh, phương nào yêu quái, lại dám đá thương ta đây sư phụ." Ngô Không hái trái cây vừa vịn chạy về, khi hấn phát hiện một tên thôn cô muốn đánh

lén sư phụ lúc, hét lớn một tiếng, đem trong bọc trái cây trực tiếp từ không trung ném cho Bát Giới.

Sau đó, Ngô Không lấy ra Kim Cô Bổng, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, hung hãn đánh phía thôn cô.

"Phốc."

Không chịu nổi Tôn Ngô Không công kích mãnh liệt, Bạch Cốt Tinh trực tiếp bị hấn một gậy đánh bay, thân thể không bị khống chế đập về phía mặt đất.

Phun ra một ngụm tiên huyết, Bạch Cốt Tinh sắc mặt trắng bệch, ánh mắt âm lãnh nhìn chằm chằm trước mặt Tôn Ngô Không.

"Nguyên lai là tu luyện ngàn năm Bạch Cốt Tinh." Dùng Hóa Nhân Kim Tinh nhìn ra thôn cô chân thân, Ngô Không cười lạnh một tiếng, chọt huy động Kim Cô Bổng, như muốn chém chết.

"Dừng tay." Chém chết Bạch Cốt Tinh hẳn sẽ đạt được không ít điểm kinh nghiệm EXP, Đường Nhạc tự nhiên không thể trơ mắt bỏ qua.

Nghe sư phụ ngăn trở, Ngô Không vội vàng dừng tay, nghi ngờ nói: "Sư phụ, người không phải là muốn cảm hóa nàng đi."

"Ngô Không a, người thật là cực kì thông minh, này cũng bị người phát hiện." Đường Nhạc cười nói.

Tôn Ngô Không: "

Nhận ra được Đường Tăng không có hảo ý ánh mắt, Bạch Cốt Tinh đạp chân, không ngừng lui về phía sau, trong đầu nghĩ, hàng này không phải là muốn đem chính mình tiền dâm hậu sát đi.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ấn."

Đường Nhạc hai tay Kết Ấn, gầm nhẹ một tiếng, bàng bạc linh lực hóa thành ba cái năng lượng Long, trực tiếp đánh vào Bạch Cốt Tinh trên người, giết chết nàng sinh cơ.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' chém chết Bất Hủ cảnh đỉnh phong Bạch Cốt Tinh phân thân, đạt được 10000 điểm điểm kinh nghiệm EXP."

Cái này Bạch Cốt Tinh há có thể ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, ở Đường Nhạc công kích được đến từ lúc, nàng chân thân liền biến thành một luồng khói xanh chạy trốn.

"Ngọa tào, sư phụ lại ác như vậy!"

"Ta đây Lão Sa cảm thấy, không phải chúng ta bảo vệ sư phụ Tây Thiên Thủ Kinh, mà là hấn bảo vệ chúng ta Tây Thiên Thủ Kinh a!"

Đường Nhạc cũng không có bởi vì giết Bạch Cốt Tinh phân thân, liền buông lỏng cảnh giác, kia Bạch Cốt Tinh chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thầy trò bốn người chính ăn trái cây lót dạ, một tên cao tuổi lão bà bà chống gậy, chậm rãi đi tới thầy trò trước mặt.

"Chư vị Thánh Tăng, có từng gặp qua nữ nhi của ta" lão bà bà khăn khăn nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc cùng Ngô Không hai mắt nhìn nhau một cái, Ngô Không không nói hai lời, lấy ra Kim Cô Bổng đem lão bà bà đánh nửa chết nửa sống.

"Tê đại, ta đều đặc biệt sao tuổi đã cao, các người cũng xuống thuận lợi" lão bà bà nằm trên đất, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, lạnh lùng đạo (nói).

"Tĩnh nói nhiều chút vô dụng nói nhảm." Đường Nhạc lần nữa thi triển Cửu Long Khiếu Thiên Ấn, kết liễu nàng tánh mạng.

Bà lão này bà tự nhiên cũng là Bạch Cốt Tinh biến ảo, nàng cho là có thể man thiên quá hải, thật không nghĩ tới chính mình đã sớm bại lộ thân phận.

"Sư phụ, hợp tác vui vẻ." Ngô Không cười nhạt nói.

"Ha ha, vẫn là Ngô Không hiểu chuyện, cho người cái quả đào làm thưởng." Lần nữa chém chết Bạch Cốt Tinh phân thân, để cho Đường Nhạc có một lần đạt được 10000 điểm điểm kinh nghiệm EXP, cái này làm cho hắn vui vẻ chết.

Nếu là Bạch Cốt Tinh có mấy trăm phân thân, hẳn trực tiếp liền lên cấp Bất Hủ cảnh, người khác khổ tu mấy trăm năm, không kịp hắn chém chết vài tên Bạch Cốt Tinh phân thân, đây nếu là truyền đi, khẳng định tiện sát người bên cạnh a.

Bạch Cốt Tinh chân thân tránh tại nơi xa tiểu sơn khâu phía sau, nàng khí phổi đều phải nổ, cái này hai đạo phân thân nhưng là hao phí nàng 20 giọt tinh huyết, mà còn luyện hóa mấy trăm năm thời gian, bây giờ trực tiếp bị Đường Tăng giết chết, cái này làm sao không để cho nàng tức giận.

Bất quá cái này Đường Tăng thiên toán vạn toán, khẳng định không có tính tới mình còn có một đạo phân thân.

Buổi trưa, thái dương không nhúc nhích treo cao ở trên trời, chước thiêu hết thấy, trong không khí không có một tia thoải mái gió, phảng phất ngưng trệ.

Nghỉ ngơi cho tới trưa thời gian, Đường Nhạc đứng dậy đuổi người một cái, thầy trò bốn người thu thập sau đi Lý, chuẩn bị tiếp tục đi đường.

"Nữ nhi của ta với bạn già cũng không trông thấy, lão hủ còn sống có ý gì." Bạch Cốt Tinh lần này biến thành một tên lão gia gia, khom người, mặt đầy thương tiếc biểu tình, diễn kỹ này cũng là không có người nào.

Nhìn thấy một màn này, Ngô Không bắt đầu đi thờ dài một tiếng, cái này Bạch Cốt Tinh vẫn chưa xong, còn đặc biệt sao chơi đùa ghê là không.

Ngô Không huyết sáo, lần nữa quăng lên Kim Cô Bông, làm bộ muốn một gậy đánh ngã lão gia gia.

"Tôn Ngô Không, bản cô nương biến thành như vậy, người đặc biệt sao cũng có thể nhận ra" Bạch Cốt Tinh hận đó là cần rằng nghiêng lợi, nếu thân phận bại lộ, nàng dứt khoát cũng không giả bộ tiếp nữa, lắc mình một cái, khôi phục chân thân.

"Hảo mỹ nữ tử a!" Bạch Cốt Tinh người mặc màu trắng áo váy, chỉ thấy nàng thanh lệ xinh đẹp nho nhã, nhan sắc cực đẹp, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, hai mắt trong vắt có thần, ánh mắt trời chiếu sáng ở trên mặt nàng, càng lộ ra nàng màu da trong suốt, nhu mỹ như ngọc.

Bực này nghiêng nước nghiêng thành đàn bà xinh đẹp, có thể nói cực phẩm a!

"Người thật là Bạch Cốt Tinh" Đường Nhạc có chút không dám tin tưởng.

"Cái gì Bạch Cốt Tinh, Hắc Cốt tinh, người có hay không lễ phép, bản cô nương tên gọi Bạch Tuyết." Bạch Tuyết kiều cả giận nói.

Bạch Tuyết hận nhất người khác gọi nàng Bạch Cốt Tinh, nghĩ lúc đó nàng cũng là tao ác nhân làm hại, phơi bày hoang dã, nàng sinh lòng oán hận, theo năm tháng tích lũy, leng keng Bạch Cốt tu luyện thành tinh, trở thành Bạch Cốt Tinh.

Có thể nàng mấy năm nay chưa bao giờ giết hại qua người tốt, giết tất cả đều là Đại Gian Đại Ác người, vận mệnh đối với nàng như thể chẳng công bình, có thể nàng lại không thể cùng trời đào (nói) đối nghịch, kia Nghịch Thiên Cải Mệnh chuyện, nàng cũng không dũng khí đi làm

"Nhị Lang Thần" Bạch Tuyết khác biệt một tiếng.

"Cái gì "

Vừa nghe lời này, thầy trò bốn người liền vội vàng quay đầu, phát hiện không người lúc, mới nhận ra được mắc lừa.

Bạch Tuyết hóa thành một cỗ Bạch Phong, lúc rời đi sau khi thuận tiện đem Đường Nhạc cũng mang đi.

"Thảo đặc biệt sao, lại bị nha đầu này cuộn phim cho tính kế." Ngô Không mắng to.

"Hầu ca, bây giờ hối hận cũng vô dụng thôi, ai có thể ngờ tới cái này Bạch Cốt Tinh có thể tới chiêu thức ấy a." Bát Giới bắt đầu dĩ nhiên nói

"Đại sư huynh, Nhị sư huynh, sư phụ bị yêu quái bắt đi." Ngô Tịnh lo lắng nói.

"Ta đây Lão Tôn con mắt không mù, cũng không phải là không thấy."

"Hầu ca, núi này lớn như vậy, muốn tìm sư phụ nói dễ vậy sao, ta đây Lão Trư đề nghị vẫn là phân tán đi tìm." Bát Giới đề nghị.

Gật đầu một cái, Ngô Không đi tới Bạch Long Mã trước mặt, thân mật sờ nó đầu, dặn dò: "Tiểu Bạch Long, ở nơi này xem hành lý, ta cùng với Bát Giới, Ngô Tịnh đi tìm sư phụ tung tích."

"Đại sư huynh, các người yên tâm đi đi, này hành lý do bốn điện trông chừng, tuyệt đối không sơ hở tí nào." Tiểu Bạch Long đáp lại.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin cái năm sao chấm điểm, hiện tại bên trên đề cử, đặc biệt cần mọi người, tác giả quân ở chỗ này mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: U mê thiếu nữ, hài lòng!

An bài thỏa đáng sau, Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người chia ra ba đường, chột triển khai thăm thức lục soát.

Bạch Cốt Động.

Đường Nhạc ngồi ở cốt chỗ ngồi, hai chân đơng đưa, nhàn nhả nhàn nhả thường thức trà, không biết còn tưởng rằng cái này Bạch Cốt Động là hấn gia đây.

"Khanh khách, đây chính là Đường Tăng nha, lớn lên thật là đẹp trai nha!" Tiểu Lam bị Đường Nhạc đẹp trai dung nhan hấp dẫn, hận không được lấy thân báo đáp.

"A di đà phật, đa tạ nữ thí chủ khen." Đường Nhạc lễ phép nói.

Vốn là cho là Bạch Tuyết đem mình bắt Bạch Cốt Động, sẽ giết chính mình, có thể người trước cũng không có làm như thế, ngược lại tốt sinh chiêu đãi chính mình, đây cũng là để cho hấn buồn bực.

Phải biết, Bạch Tuyết hai đạo phân thân, có thể đều là mình chém chết, chẳng lẽ nàng không thù dai

Vẫn là cái này Bạch Tuyết bởi vì hận sinh thích, bất tri bất giác, đã thật sâu yêu chính mình, cái này không phải có thể a!

"Đường Tăng, bản cô nương không giết ngươi, nhưng là có chuyện hy vọng ngươi nói rõ sự thật." Bạch Tuyết đứng ở Đường Nhạc bên người, sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, viên cổ cô gò má rất là khả ái, để cho người hận không được đi bóp bên trên một cái.

"Khục khục, chuyện gì a" Đường Nhạc đột nhiên có gan dạn cảm không hay, cái này Bạch Tuyết nhưng là giết người không chớp mắt, nàng hội tùy tiện bỏ qua cho chính mình nàng sẽ không muốn ăn Đường Tăng thịt

"Ta hỏi ngươi, nếu như bản cô nương cùng Tiểu Lam đồng thời rơi vào trong nước, ngươi sẽ chọn ai" Bạch Tuyết cắn cặp môi thom, thẹn thùng nói.

"A" Đường Nhạc trong nháy mắt mộng bức, hấn cũng không phải là cái này hai mỹ nữ chồng, hỏi hấn cái vấn đề này, có ý nghĩa sao

"Ta có thể cự tuyệt sao" Đường Nhạc đột nhiên ý thức được vấn đề mang tính then chốt, cái này Bạch Tuyết chẳng lẽ tự cấp chính mình hạ sáo đi, hai người vô luận hấn chọn người nào, một phe khác đều sẽ tức giận, đến lúc đó xui xẻo hay là hấn.

Nhiều lần cân nhắc, Đường Nhạc vẫn là quyết định không trả lời cái vấn đề này.

"Không thể." Bạch Tuyết u oán nói.

"Đại tỷ a, đây đều là ba tuổi đứa trẻ chơi đùa còn lại, chúng ta là người trưởng thành, vẫn là chơi đùa điểm mới mẻ độc đáo, nói thí dụ như nam nữ lần đầu tiên là bực nào cảm giác, hôn môi như thế nào thoải mái hơn các loại." Đường Nhạc đề nghị.

"Hôn môi cái gì là hôn môi oa" Bạch Tuyết hiểu kỳ nói.

"Ta đi." Cảm tình cô nàng này là cái xử nữ, đối với (đúng) chuyện nam nữ không chút nào biết.

"Ngươi qua đây, bản tăng dạy ngươi như thế nào hôn môi." Đường Nhạc nhìn chăm chăm Bạch Tuyết mê người thân thể mềm mại, trong lúc mơ hồ có phản ứng, bực này vu vật, quyết không thể tùy tiện bỏ qua cho.

"Thật oa, quá tốt." Bạch Tuyết vui vẻ nói.

Đường Nhạc cúi người, nâng lên Bạch Tuyết đỏ bừng tinh xảo mặt đẹp, môi chậm rãi rơi vào nàng cái trán, con mắt, chớp mũi, hấn hô hấp có chút nóng bỏng, thấy trong ngực thân thể mềm mại khẽ run, nhưng cũng không chút nào phản kháng.

Nghe Bạch Tuyết trên người độc nhất mùi thơm cơ thể, Đường Nhạc cũng không nhịn được nữa cảm dỗ, đem môi chạm được Bạch Tuyết trên môi, chột một cỗ ý lạnh như băng tràn ngập toàn thân.

Bạch Tuyết từ từ có phản ứng, phối hợp Đường Nhạc, loại cảm giác này rất kỳ diệu, để cho người lưu luyến quên về.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, hai môi mới lưu luyến tách ra.

Bạch Tuyết hàm tình mạch mạch nhìn Đường Nhạc, đem đầu tựa vào hấn bên chắc trên ngực, nàng hi vọng nhiều có người có thể thương yêu cả đời mình.

"Này, hai người các ngươi hôn đủ không có" xem lâu như vậy, Tiểu Lam mặt đỏ tới mang tai, thân thể sớm đã có phản ứng, nàng không còn ngăn lại, hai người này có phải hay không còn muốn ở trước mặt nàng biểu diễn một hồi Xuân Cung đại hí a.

Bị quát lớn một tiếng, Đường Nhạc mới thanh tỉnh lại, hai người xấu hổ cười một tiếng, vội vàng tách ra.

"Đường Tăng, ta cũng phải với ngươi hôn môi." Tiểu Lam kéo lại Đường Nhạc cánh tay, cái này làm cho Đường Nhạc nội tâm mới vừa tắt lửa giận, lại bị lần nữa đốt.

"Không phải đâu, hai vị đại tỷ, các ngươi là bao nhiêu năm không có trải qua tính phúc sinh hoạt, còn như vậy vội vã không nhịn nổi sao, bản tăng từ nhỏ thận hư, chỉ sợ là không cách nào thỏa mãn nhị vị a." Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau một bước, trực tiếp cự tuyệt nói.

Đường Nhạc không phải tình trờng lên óc người, hắn rất dễ dàng thỏa mãn, này đôi bay hắn thật đúng là không dám chơi đùa, hôm nay như thế, sau này cũng là như thế, hắn mặc dù háo sắc, nhưng lại có làm người ranh giới cuối cùng.

Đây đối với hoa tỷ muội, chỉ sợ là hắn vô phúc tiêu thụ.

"Tiểu Lam, đừng làm rộn, kia Tôn Ngộ Không thầy trò ba người nhất định sẽ tìm tới nơi này, ngươi đi ra ngoài nghỉ biện pháp đem bọn họ dẫn ra." Bạch Tuyết dịu dàng nói.

"Hừ, sẽ đem khổ như vậy vô tích sự giao cho ta." Oán trách một tiếng, Tiểu Lam thật cũng không cự tuyệt, chột thi triển thân pháp, biến mất ở Bạch Cốt Động bên trong.

"Đường ca ca, hiện tại chỉ còn lại ta ngươi hai người, chúng ta là không phải sâu sắc thảo luận một chút, nam nữ lần đầu tiên là cảm giác gì" Bạch Tuyết đưa ra cái lưỡi thỏ tho liếm Đường Nhạc lỗ tai, sắc mặt mắc cỡ đỏ bừng, phảng phất có thể chảy ra nước.

"A di đà phật, bản tăng là người xuất gia, không hiểu nữ thí chủ nói gì nữa." Cố nén nội tâm **, Đường Nhạc đưa ánh mắt liếc nhìn một bên, cái này một nhọc tiểu yêu tinh quá mê người.

"Khanh khách, ngươi vẫn còn ở giả trang cái gì đây, ngươi sẽ không sợ biệt phối?" Bạch Tuyết không biết lấy ở đâu dũng khí nói thẳng

Nếu cái này Bạch Tuyết lái như vậy thả, hắn đang chứa đựng đi, cũng có vẻ hắn quá sợ, là thời điểm biểu diễn hắn tiểu huynh đệ phong thái.

Đường Nhạc ôm lấy Bạch Tuyết, thô bạo đem nàng ném lên giường, đưa nàng quần áo trực tiếp xé nát.

Chơi đùa một giờ, Bạch Tuyết đỏ mặt hồng trần, nhu thuận tựa vào Đường Nhạc trên người, đầu ngón tay không ngừng tại hắn ngực vẽ vòng tròn.

"Cục cưng, ngươi không hối hận sao" Đường Nhạc ôm mê người thân thể mềm mại, ôn nhu nói.

"Đường ca ca, ta vốn là Hồng Nhan Bạc Mệnh, coi như ngươi ngày sau không thể làm bạn với ta, ta cũng sẽ không hối hận hôm nay chuyện làm." Bạch Tuyết hôn Đường Nhạc cái trán, tiếp tục nói: "Ngươi ngày sau sẽ không quên ta chứ."

"Không biết, các loại (chờ) Tây Thiên Thủ Kinh, tu thành chính quả sau, ta nhất định sẽ trở lại tìm ngươi, nếu có vi thể này nói, để cho ta trời đánh "

"Không nên phát ác độc như vậy lời thề, ta tin tưởng ngươi." Bạch Tuyết vội vàng che Đường Nhạc miệng, dịu dàng nói.

"Hạt châu này tặng cho ngươi, coi như là tín vật đính ước đi." Đường Nhạc đem địa cấp hạ phẩm Tiên Khí Hồn Độn Âm Dương Châu đưa cho Bạch Tuyết, còn dạy hội nàng chú ngữ.

"Đường ca ca." Cảm nhận được trong tay Hồn Độn Âm Dương Châu hàm chứa năng lượng thật lớn, Bạch Tuyết liền biết hạt châu này giá trị không phục, nhất định không phải là phẩm vật.

"Ồ, ngươi trả thế nào có khắc xâm a, thật là đáng yêu tiểu Long a." Lúc này, Bạch Tuyết mới chú ý tới Đường Nhạc trên cánh tay phải xâm, mới vừa rồi chỉ lo làm kia ngượng ngùng chuyện, cho nên không có phát hiện.

"Có khắc xâm, người khác hội sinh ra sợ hãi, cũng không dám khi dễ ta à" Đường Nhạc vuốt ve Bạch Tuyết đen nhánh mái tóc, chậm rãi nói.

"Đường ca ca, ngươi thế nào thông minh như vậy oa." Bạch Tuyết tán dương.

Hai người rúc vào với nhau, vừa nói đủ loại lời ngon tiếng ngọt, thật không nghĩ tới Ngộ Không đám người đã tìm được nơi này.

Tiểu Lam vốn muốn mượn giúp Bạch Hồ Linh hiểm trở địa thế, muốn cho Tôn Ngộ Không lạc đường, không nghĩ tới người này quá mức lợi hại, trực tiếp phát hiện mình bóng dáng.

Biết rõ Tôn Ngộ Không bản lĩnh, Tiểu Lam không cùng hắn chính diện giao phong, mà là lựa chọn rút lui.

Thông minh Ngộ Không biến ảo thành ong mật, bám theo một đoạn Tiểu Lam, cuối cùng phát hiện Bạch Cốt Động, vốn đang cần tìm một đoạn thời gian, nhưng là có người nguyện ý vì hắn dẫn đường, Ngộ Không tự nhiên tình nguyện.

Nếu không tượng con ruồi không đầu một dạng ở trong rừng loạn chuyển, chẳng biết lúc nào có thể tìm được sư phụ.

Biết được Bạch Cốt Động chỗ, Ngộ Không vội vàng đem tin tức này nói cho Bát Giới, Ngộ Tịnh, vì vậy ba người khí thế hùng hăng đi tới Bạch Cốt Động bên ngoài.

Cầu xin tấm phiếu đề cử, mọi người.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Ly biệt Bạch Tuyết, đi Thiên Đình!

Hai người đang ôn tồn đang lúc, Tiểu Lam thở hồng hộc xông vào, khi thấy trước mắt một màn hương diễm lúc, nàng hoàn toàn ngu dốt.

Mẫu thân, nàng ở bên ngoài liều chết ngăn địch, hai người này nhưng ở làm cái này ngượng ngùng chuyển.

"Khục khục, chủ nhân, Tôn Ngộ Không ba người đang ngoài cửa ầm ỉ, cái này Đường Tăng nếu là nếu không đi ra, chỉ sợ bọn họ liền muốn phá cửa mà vào." Tiểu Lam ho khan đạo (nói).

"Tiểu Lam, ngươi trước đi ra ngoài trì hoãn một hồi, ta cùng với Đường ca ca cái này đi ra ngoài." Bạch Tuyết then thùng nói.

Nghe vậy, Tiểu Lam sắc mặt có chút âm trầm, chỉ nàng cái này vỗ về mèo quào, có thể kéo diên cái rắm a.

Bất quá nàng thật cũng không cự tuyệt, chủ nhân lên tiếng, nàng cũng không dám không nghe theo, coi như là Bạch Tuyết làm cho mình đi chết, nàng cũng sẽ không một chút nhú mày.

Bạch Tuyết một mực đợi nàng như tỷ muội, nhiều năm như vậy, hai người sống nương tựa lẫn nhau, có thể nói không có uống phí tuyết, cũng chưa có nàng Tiểu Lam hôm nay, cho nên hẳn đối thoại tuyết phi thường trung thành.

Chờ Tiểu Lan sau khi rời đi, Đường Nhạc mau mau đưa lên quần, cầm quần áo sau khi mặc chỉnh tề, hẳn mới đi ra khỏi Bạch Cốt Động.

"Đường ca ca sẽ không đưa lên quần, sẽ không thừa nhận đi." Bạch Tuyết nhỏ giọng thì thầm.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Tuyết mặt đẹp trong nháy mắt đỏ bừng vô cùng, mới vừa rồi hai người điên cuồng, vẫn rõ mồn một trước mắt, loại cảm giác đó để cho nàng cả đời này khó mà quên.

Thức dậy mặc quần áo sau, quay đầu liếc mắt nhìn trắng tinh trên giường êm vết máu loang lổ, nàng mặt đẹp lần nữa dâng lên đỏ thắm.

Lúc này, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, nhìn chăm chú trước mặt Bạch Cốt Động, hẳn cùng với Bát Giới, Ngộ Tinh hao tổn tâm cơ, thật vất vả tìm được kia Bạch Cốt Tinh trụ sở, kết liễu ăn bẻ môn canh.

Kia Bạch Cốt Tinh thật sự cho rằng đóng cửa lại, chính mình liền không thể làm gì nàng sao, đây không khỏi quá coi thường chính mình đi.

"Oanh, mau thả ta đây sư phụ, nếu không ta đây Lão Tôn liền phá cửa mà vào." Ngộ Không hô lớn.

"Hầu ca, cái này Bạch Cốt Tinh sẽ không đã đem sư phụ ăn đi."

"Đại sư huynh, Nhị sư huynh, lại như vậy trì hoãn nữa, nhưng là đối Bạch Cốt Tinh có lợi a."

Nghe vậy, Ngộ Không gật đầu một cái, cũng sẽ không nói nhảm, trong cơ thể linh lực mãnh liệt mà ra, đang chuẩn bị một gậy đánh vỡ cửa đá.

Nhưng vào lúc này, đại môn đột nhiên mở ra, Tiểu Lam lác lác kiêu đồn, có ý không cong trước ngực hai luồng mềm mại, nàng che miệng cười duyên nói: "Khánh khách, chủ nhân nhà ta lại không giết sư phó của các người, chờ một hồi Đường Tăng chính mình tự ra tới."

"Nữ thí chủ, dung mạo ngươi thật là đẹp a, nếu không thì ngươi với ta đây Lão Trư đi một bên bắp mà ** một phen" Bát Giới ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, trần trụi nhìn chăm chăm Tiểu Lam trước ngực hai tòa Thánh Phong, vẻ mặt hèn mọn đạo (nói).

"Ban ngày ban mặt, ngươi heo này đầu còn muốn đùa bốn lưu manh là không" Tiểu Lam hai tay vòng ngực, nặn ra tuyết bạch cái khe sâu không thấy đáy, nàng giờ phút này chút nào không có ý thức được xuân quang chột tiết.

"Cục cục."

Bát Giới âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong đầu nghĩ, cái này mỹ nữ là có ý đi.

"A đi đã phạt, bản tăng đang Bạch Cốt Động làm khách, các ngươi cái này là đang làm gì" Đường Nhạc xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, lên tiếng nghi ngờ nói.

"Sư phụ, ngươi không việc gì liền có thể, ta đây Lão Tôn cái này đi giải quyết kia Bạch Cốt Tinh."

"Chậm đã, cái này Bạch Cốt Tinh chưa bao giờ làm qua thương thiên hại lý chuyện, ngươi tạm tha nàng đi." Đường Nhạc khuyên can.

Nghe lời này, Ngô Không thu hồi Kim Cô Bổng, rất thức thời không cần phải nhiều lời nữa.

"Tiểu Lam cô nương, bản tăng còn có việc, trước hết một bước."

"Ừm."

Đường Nhạc có chút thâm ý liếc về liếc mắt Bạch Cốt Động sâu bên trong, chợt xoay người rời đi.

Chờ thầy trò thân ảnh bốn người sau khi biến mất, Bạch Tuyết đột nhiên xuất hiện ở Tiểu Lam bên người, lấp lánh nước mắt ở ánh mắt của nàng bên trong nhấp nhô, nàng cả người đang phát run, cặp mắt ngưng mắt nhìn phương xa, dần dần, ánh mắt của nàng đã có nhiều chút sưng đỏ, nhưng là nàng không có lên tiếng khóc rống.

Bởi vì nàng tin chắc, chính mình yêu say đắm nam nhân tuyệt sẽ không cô phụ chính mình, cuối cùng cũng có một ngày, hân hội bước lên Thất Thái Tường Vân, tới đón cưới chính mình.

Thầy trò bốn người trở lại dưới núi đồng ruộng, Tiểu Bạch Long canh chừng hành lý, đang đợi bọn họ.

"Sư phụ, ngươi thế nào khóc" thấy sư phụ con mắt ướt át, Ngô Không không nhịn được dò hỏi.

"Không việc gì, chính là con mắt vào cát." Đường Nhạc nhỏ nhẹ vuốt mắt, che giấu nội tâm đau đớn.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thuận lợi thu phục Bạch Cốt Tinh."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được 10000 điểm điểm kinh nghiệm EXP."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' lên cấp Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ."

"Đình đông!"

Kí chủ: Đường Nhạc

Đăng cấp: Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ

Kinh nghiệm: 399 50/ 7 2000

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, thầy trò bốn người rời đi Bạch Hồ Lĩnh, cùng nhau đi tây.

Ba ngày sau, một mảnh vắng vẻ trong rừng cây tùng, Bát Giới đối con mắt đăm đăm, tê liệt té xuống đất, hữu khí vô lực nói: "Sư phụ, ta đây Lão Trư sắp chết đói."

"Ngốc tử, ngươi nếu biết đói, còn không mau đi hóa duyên." Ngô Không nhéo Bát Giới lỗ tai, tức giận nói.

"Biến hóa cái rắm a, có chút thời gian, ta đây Lão Trư còn không bằng đi bắt mấy con thỏ hoang đây."

"Sư phụ, cả ngày ăn thỏ hoang, Dã Kê, ta đây Lão Sa đều ăn dính, chúng ta vẫn là đói một chút khẩu vị đi."

Đường Nhạc lười biếng nằm trên đất, híp mắt lại, chính là không để ý Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh, ba người này về điểm kia tâm địa gian xảo, còn có thể lừa gạt được hán cái này làm sư phụ

Còn ăn thỏ hoang, Dã Kê, chán ăn, lời này lừa gạt quý đi đi!

Thấy sư phụ thờ ơ không động lòng, Ngô Không chau mày, chột cho Bát Giới một cái ánh mắt.

Bát Giới vội vàng lắc đầu, cuối cùng hai người đưa ánh mắt nhìn về phía Ngô Tịnh.

"Khụ, người sư phụ kia a, người có phải hay không quên chuyện gì." Ngô Tịnh lòng tốt nhắc nhở.

"Người rốt cuộc muốn nói cái gì" Đường Nhạc hỏi.

"Chính là cái kia Bàn Đào Hội." Ngô Tịnh xấu hổ cười một tiếng.

"Tốt người một cái Ngô Tịnh, nguyên lai chờ ở đây ta đây." Đường Nhạc giả bộ cả giận nói.

"Sư phụ, tính toán thời gian, cái này Bàn Đào đại hội cũng nên bắt đầu, chúng ta vẫn là sẽ đi ngay bây giờ đi." Ngô Không cười nói.

"Đúng vậy, ta đây Lão Trư đã đợi không kịp."

"Sư phụ chỉ có một điều kiện, đó chính là nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời." Đường Nhạc nghiêm túc nói.

Ngô Không ba người liền vội vàng gật đầu, biểu thị tuyệt đối nghe lời.

Lúc này, Bạch Long Mã khôi phục chân thân, một tên tư thể hiện ngang nam tử xuất hiện ở thầy trò bốn người trước mặt.

Tiểu Bạch Long từ bên hông lấy ra Túi Trữ Vật, trực tiếp đem hành lý thu nhập trong đó.

Hết thầy chuẩn bị ổn thỏa sau, năm người bước lên Ngô Không cho gọi ra Cân Đầu Vân, chột bay trên trời, hướng về phía Thiên Đình bay vút đi.

"Ngô Không, các người không có giận, vì tránh cho một ít không cần thiết phiền toái, các người trước biến thành ong mật, núp ở sư phụ tay ống tay áo." Đường Nhạc đề nghị.

Đối với cái này, mọi người cũng không ý kiến, rồi rít lắc mình một cái, biến ảo thành ong mật, phe phẩy cánh, bay vào Đường Nhạc tay ống tay áo.

Đường Nhạc một mình trên kệ Cân Đầu Vân, ngao du cửu thiên trên, còn chưa đi đến Nam Thiên Môn, liền phát hiện cách đó không xa một đạo thân ảnh chính hướng hần bay vút mà tới.

"Tiên hữu, đây là muốn đi đâu a "

"Nguyên lai là Xích Cước Đại Tiên a, ngưỡng mộ đại danh đã lâu." Đường Nhạc phát hiện người này Xích Cước trang phục, mặt tươi cười, liền đoán được người này thân phận.

Xích Cước Đại Tiên là tiên giới một tên Tấn Tiên, hần thích nhất vân du tứ hải, quảng kết bạn tốt, mà còn hần thường thường hội hạ phạm đến nhân gian, đi trợ giúp phạm nhân diệt trừ yêu ma, hần tính tình hiền lành, ngược lại là một đáng giá thâm giao bằng hữu.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Chúng Tiên tề tụ, Viêm Đế giúp đỡ!

"Người biết Tiểu Tiên" Xích Cước Đại Tiên kinh ngạc nói.

"A đi đã phạt, bản tăng Đường Huyền Trang, tuy nói tu vi nhỏ, nhưng là coi như là có chút kiến thức." Đường Nhạc cung kính nói.

"Tu vi gì thấp, tu vi cao, chỉ cần Bản Tiên xem thuận mắt, dù là người là phạm nhân, ta cũng nguyện ý cùng người làm bạn." Xích Cước Đại Tiên cười nói.

"Xích Cước Đại Tiên chắc cũng là đi tham gia Bàn Đào Hội đi." Đường Nhạc hỏi.

"Không sai, Tiểu Tiên nhờ Vương Mẫu Nương Nương yêu thích, ngược lại cho một tấm mời hàm, chẳng lẽ Đường huynh cũng thu được mời hàm" phạm

là đạt được mọi hàm giả, đều là Thiên Giới có uy tín danh dự nhân vật.

Phần lớn Tán Tiên căn bản không tư cách đạt được mọi hàm, dù sao Bàn Đào Hội vị trí có hạn.

Đang lúc hai người nói chuyện với nhau đang lúc, theo chân trời lục tục bay tới hơn mười đạo thân ảnh, toàn bộ Nam Thiên Môn nhất thời náo nhiệt lên.

"Ha ha, may mắn mà thôi." Đường Nhạc khiêm tốn nói.

"Lợi hại a, Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ tu vi có được Vương Mẫu Nương Nương xem trọng, ngày sau nếu là phát đạt, mong rằng nhiều hơn diu đất a." Xích Cước Đại Tiên hâm mộ nói.

"Xích Cước Đại Tiên, đã lâu không gặp a!"

Nghe thanh âm quen thuộc, Xích Cước Đại Tiên liền vội vàng mặt mày vui vẻ chào đón đạo (nói): "Lữ huynh, nhiều năm không gặp, ngươi chính là phong thái như cũ a."

"Ngọa tào, ngươi cái này chân to lại còn còn sống." Một tên đại hán khô ngô vuốt chòm râu, trêu ghẹo nói.

"Tào Quốc Cửu, ngươi đặc biệt sao cũng chưa chết, Tiểu Tiên như thế nào chết trước." Xích Cước Đại Tiên bĩu môi nói.

"Được rồi, đều là nhiều năm lão hữu, làm gì như vậy tổn hại nha." Lam Thái Hòa kiêu cả giận nói.

Một bên Đường Nhạc hoàn toàn sững sờ, cảm tình mấy người kia chính là trong truyền thuyết Bát Tiên, Đường Nhạc lúc trước đặc biệt sùng bái tám người này, đặc biệt là Lữ Đồng Tân, Hàn Tương Tử, không chỉ có tài hoa, vóc người còn tạc soái.

Đường Nhạc đang suy nghĩ có phải hay không nên hỏi bọn họ đòi cái ký tên, lưu cái kỷ niệm cái gì.

"Tiểu Suất Ca, ngươi tên là gì nha" Hà Tiên Cô hướng về phía Đường Nhạc ném cái mị nhãn, cắn đôi môi, dò hỏi.

"Ách bản tăng Đường Huyền Trang, gặp qua Tiên Cô." Không biết vì cái gì, Đường Nhạc giờ phút này vậy mà có chút khản trương, nói chuyện đều có chút phát run, hẳn vẫn là lần đầu tiên thấy nhiều như vậy thần tiên.

"Khanh khách, không nên xấu hổ chứ sao." Hà Tiên Cô che miệng cười duyên nói.

Nam Thiên Môn bên ngoài, người đông nghìn nghịt, toàn bộ Thiên Giới có uy tín danh dự nhân vật tất cả đều là tề tụ nơi này.

Vài luồng uy áp kinh khủng ngưng tụ chung một chỗ, để cho không ít tu vi nhỏ Tiên Nhân sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên bọn họ có chút không chịu nổi.

Đường Nhạc hai chân phát run, hần căn chặt hàm răng, liều mạng chống cự cái này uy áp kinh khủng.

Nhưng hần tu vi chỉ có Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, giờ phút này hần đã đem hết toàn lực, biểu tình có chút dữ tợn, thảo đặc biệt sao, ở tiếp tục như thế, khẳng định không nhịn được.

Nhưng vào lúc này, chung quanh thân thể hần đột nhiên xuất hiện một cái hỏa năng lượng màu đỏ cái lồng, uy áp kinh khủng bị ngăn cách, Đường Nhạc sắc mặt mới có chuyển biến tốt.

"Tiểu huynh đệ, rất không tồi chứ sao."

Nghe vậy, Đường Nhạc liền vội vàng xoay người, hần mới vừa rồi còn đang kỳ quái, là ai hảo tâm như vậy, chịu nguyện ý trợ giúp chính mình.

Khi hần quay đầu lại lúc, mới phát hiện một tên người mặc Hỏa Vân hồng bào, một thân tóc đỏ người đàn ông trung niên, chính cười ha hả nhìn mình.

"Đa tạ các hạ trọng nghĩa ra tay." Nhân gia giúp mình, Đường Nhạc tự nhiên muốn cảm ơn.

"Ta gọi là Viêm Đế, rất hân hạnh được biết ngươi." Nam tử tóc đỏ cười nhạt nói.

"Ngọa tào, Viêm Đế Tiểu Viêm" cái này gọi à, Đấu Phá Thương Khung Tiểu Viêm đều đứng tới, trong nháy mắt kinh ngạc đến ngây người Đường Nhạc.

"Tiểu Viêm ta tên thật liền kêu Viêm Đế, đương nhiên, ngươi cũng có thể gọi ta là Thái Dương Thần." Viêm Đế gỡ tóc, cười nói.

Thái Dương Thần Viêm Đế cùng Hỏa Thần Chúc Dung chung nhau thống trị một vạn hai nghìn dặm Thiên Nam vùng, Đường Nhạc ngược lại đối với (đúng) Thái Dương Thần không xa lạ gì, nhắc tới mình cũng là hần fan đây.

"Tiểu tử Đường Nhạc." Đường Nhạc chấp tay nói.

"Ừm ngươi không phải mới vừa còn nói ngươi gọi Đường Huyền Trang sao" một bên Hà Tiên Cô chen miệng nói,

"Cần gì phải để ý những chi tiết này, bản tăng danh xưng có rất nhiều, cái gì Đường Tam Tạng, Đường Huyền Trang, Đường Tăng, Đường Nhạc, chỉ cần

ngươi thích, gọi ta lão công cũng không có vấn đề gì."

"Lão công "

"Vợ, ngươi kêu ta làm gì." Đường Nhạc vô sỉ đạo (nói).

"Không việc gì đây."

"Uông uông "

Đột nhiên, một trận tiếng chó sủa theo Nam Thiên Môn bên trong truyền vào trong tai mọi người.

"Mẹ, là ai chó nuôi trong nhà ở sủa vậy?" Đường Nhạc mắng to.

Đường Nhạc thanh âm nói lớn không lớn, nhưng vừa vặn có thể để cho Chư Tiên cũng nghe được.

"Tiểu tử, ngươi dám mắng Lão Từ "

Hạo Thiên Khuyển nhất thời giận, khi nào có người dám như vậy mắng hắn

Chủ nhân hắn nhưng là Nhị Lang Hiến Thánh Chân Quân Dương Tiễn.

Không chờ Hạo Thiên Khuyển xông lại, Thái Dương Thần Viêm Đế cong ngón búng ra, một đạo nóng bỏng hỏa diễm chợt tàn bạo mà ra.

Dương Tiễn tay cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thần Phong, cách không vạch ra một nguồn năng lượng sóng, hai người hung hãn đụng vào nhau, ánh lửa trong nháy mắt tràn ngập chân trời, sau đó tiêu tan mờ.

"Viêm Đế, đầu năm nay đánh chó còn phải xem chủ nhân, ngươi không khỏi quá không đem bản quân coi ra gì đi." Dương Tiễn sắc mặt âm trầm, cái này Viêm Đế tu vi cùng mình chênh lệch không bao nhiêu, cho nên hắn cũng không sợ hãi Viêm Đế.

"Ha ha, Nhị Lang nói đùa, Bản Đế chẳng qua là với Hạo Thiên Khuyển chỉ đùa một chút mà thôi." Dương Tiễn mặc dù nổi tiếng bên ngoài, nhưng thật động thủ, hắn còn chưa nhất định là đối thủ mình.

"Nhị Lang ** Huyền Công chắc là luyện đến đại thành đi, nếu không thì luận bản một chút" Viêm Đế tiếp tục nói.

Nghe lời này, Dương Tiễn cười lạnh một tiếng, đáp lại: "Sẽ có cơ hội."

"Hạo Thiên Khuyển, ngươi còn không mau với Viêm Đế nói xin lỗi." Dương Tiễn mắng.

"Uông uông "

"A a, cái này Hạo Thiên Khuyển mới vừa rồi mắng chửi người thật hào hứng a, thế nào hiện tại đừng nói tiếng người." Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

"Con lừa trọc, ngươi nếu là không sống bình tĩnh, bản quân có thể giúp ngươi một tay." Dương Tiễn ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, lúc nào Xuất Khiếu Cảnh rác rưởi, cũng dám nói ầu nói tả.

Cái này Bản Đào Hội há lại bức này rác rưởi có thể tham gia!

"Mẹ, ngươi một cái con mất thứ ba, thần khí cái gì a." Đường Nhạc không chút nào làm lui bước, chính mình nếu là lui bước nhận túng, cái này Dương Tiễn còn thật sự coi chính mình là sợ đại.

"Tìm chết." Ngay trước mặt Chư Tiên, cái này rác rưởi dám gọi mình con mất thứ ba, cái này làm cho Dương Tiễn lên cơn giận dữ, nói xong, lại huy động Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thần Phong hướng về phía Đường Nhạc bạo vút đi.

"Dừng tay, ngươi nếu muốn động vị tiểu huynh đệ này, còn phải hỏi qua chúng ta Bát Tiên có đáp ứng hay không." Hà Tiên Cô kiêu cả giận nói.

"Nhị Lang a, ngươi nếu là có chắc chắn đồng thời đối phó Bản Đế cùng Bát Tiên, có thể tiếp tục ra tay." Viêm Đế vượt vượt trong tay Hóa Thần Châu, lạnh lùng nói.

Mẫu thân con chim, cái này rác rưởi có tài đức gì, lại có thể bị Bát Tiên cùng Viêm Đế che chở, chẳng lẽ hắn có cái gì sau lưng

Nhiều lần cân nhắc, Dương Tiễn thu hồi Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thần Phong, ánh mắt băng lãnh như xà như vậy nhìn chăm chăm Đường Nhạc.

"Chủ nhân, ngươi sợ bọn họ làm chi, hôm nay ta ngươi liên thủ, tất nhiên đánh bọn họ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ." Hạo Thiên Khuyển đắc ý nói.

"Lăn mẹ của ngươi." Dương Tiễn lúc này giận dữ, đem mình nội tâm lửa giận phát tiết ở Hạo Thiên Khuyển trên người, một cước đưa hắn đập bay.

Nếu là chính mình có bản lĩnh đó, còn có ở chỗ này im hơi lặng tiếng

"Chủ nhân, ta đối với ngươi trung thành tuyệt đối a." Hao Thiên Khuyển liền lần một vòng chạy đến Dương Tiễn bên người, hô lớn.

"Ta cho ngươi nói xin lỗi." Dương Tiễn cắn răng nghiêng lợi nói.

Do dự một chút, Hao Thiên Khuyển xoay người hướng về phía Viêm Đế nói: "Thật xin lỗi."

"A, Bản Đế sẽ không theo chó giống nhau so đo." Viêm Đế khoát tay nói.

Cầu phiếu đề cử, mỗi ngày vượt qua 50 tấm liền thêm chương! Mọi người nhiều hơn thoáng cái a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Dương Tiễn nhận thua, thần bí lão giả!

"Chư vị, chắc hẳn đều có Vương Mẫu Nương Nương cấp cho mời hàm đi." Đột nhiên nghĩ tới chính sự, Dương Tiễn vội vàng dò hỏi.

"Đương nhiên." Mọi người trăm miệng một lời nói.

Dương Tiễn tự mình kiểm tra Chư Tiên mời hàm, thời gian từng giây từng phút trôi qua, cuối cùng chỉ còn lại Đường Nhạc một người lẻ loi đứng ở một bên.

Những người khác chính là thông qua kiểm tra, thuận lợi tiến vào Nam Thiên Môn.

"Con lừa trọc, ngươi còn đứng ở chỗ này làm gì, còn không mau cút đi." Dương Tiễn không nhịn được nói.

Bàn Đào đại hội ở hôm nay cử hành, Dương Tiễn cũng không muốn mở ra Sát Giới, bất kể nói thế nào, cái này Vương Mẫu Nương Nương mặt mũi hẳn vẫn cho.

"Con mất thứ ba, ngươi chẳng lẽ là ghen tị bản tăng dung mạo so với ngươi soái, cho nên mới dùng mọi cách ngăn trở" nếu không phải thực lực không đủ, Đường Nhạc đã sớm một cái tát đi qua, còn có như vậy bức bối bị khí

"Ngươi có thể kéo xuống đi, thừa dịp bản quân tâm tình tốt, ngươi chính là lấy ở đâu về đâu đi đi." Dương Tiễn tượng đuôi ăn mày dường như, thuận miệng nói.

"Trò cười, bản tăng có Vương Mẫu Nương Nương mời hàm, vì sao phải rời đi." Đường Nhạc khinh thường nói.

"Ngươi cái này rác rưởi, còn có thể có mời hàm" Dương Tiễn nhất thời vui, xem ra cái này xa lạ tiểu tử hơn phân nửa là một tên lòng gât, nghĩ (muốn) lẫn vào Bàn Đào Hội hết ăn lại uống, người như vậy hẳn Dương Tiễn thấy quá nhiều.

"Ngươi nếu là có mời hàm, bản quân nhận thức ngươi làm đại ca, nếu là không có, đừng trách Hao Thiên Khuyển miệng hạ không lưu tình." Dương Tiễn sờ Hao Thiên Khuyển đầu chó, mặt bất kinh tâm nói.

"Lời này là thật" đã có tiểu đệ thế nào cũng phải nhận thức hẳn làm đại ca, Đường Nhạc tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

"Bản quân nói chắc chắn, ngươi đừng chơi liêu, nếu là có mời hàm liền mau mau lấy ra."

Đường Nhạc cũng sẽ không nói nhảm, đưa ngón tay bồng dung một chút, kim sắc mời hàm bồng dung mà hiện.

"Kiệt kiệt, ngươi nếu là biến hóa cái giả mời hàm, hậu quả ước chừng phải tự phụ." Là thật hay giả, Dương Tiễn nhìn một cái liền biết, bởi vì này mời hàm chính là hẳn phụ trách chế tác.

Kiểm tra cẩn thận lấy mời hàm, Dương Tiễn sắc mặt càng ngày càng khó coi, tê dại, cái này mời hàm thế nào không phải giả, cái này không khoa học a!

Đường Nhạc Nhị Lang Hiển Thánh Chân Quân, tự nhiên không thể thất tín với người, Dương Tiễn nguyện thua cuộc.

"Người thắng, cái này mới là thực sự." Dương Tiễn lãnh đạm nói.

"A đi đã phạt, người xuất gia không nói dối, bản tăng đương nhiên sẽ không lừa dối cùng người, còn như trước đồ ước, coi như là trò đùa, không tính toán gì hết đi." Vừa nói, Đường Nhạc bước chập chững, hướng về phía Nam Thiên Môn chậm rãi đi.

"Đại ca."

Mới vừa đi ra mấy bước, Đường Nhạc cả người run lên, cái này Dương Tiễn thật chịu bỏ đi tôn nghiêm, kêu đại ca của mình

"Dương Tiễn, người "

"Rất giật mình có phải hay không, người quá không hiểu bản thân, làm một tên gọi nam nhân, nên nhất ngôn cửu đỉnh." Dương Tiễn trầm giọng nói.

"Nói thật hay, là tên hán tử, bản tăng bội phục." Kỳ thực cái này Dương Tiễn vẫn đủ không tệ, là vì người quá mức kiêu hoành, nếu là khiêm tốn một chút, hẳn thành tựu cũng sẽ không giới hạn nơi này.

Chờ Dương Tiễn cùng Hao Thiên Khuyển sau khi rời đi, Đường Nhạc mới bước vào Nam Thiên Môn.

"Sư phụ, người quẹo trái Trục Hành 200m, sau đó quẹo phải Trục Hành 600 mét." Núp ở tay ống tay áo Ngộ Không nhỏ giọng nói.

"Được." Ngộ Không nhìn trời đình quen đường, Đường Nhạc chỉ có thể hi vọng nào hán.

Nửa nén hương công phu sau, Đường Nhạc đi tới một mảnh Đào Viên, nhìn trước mặt 'Bàn Đào Viên' ba chữ to, khoe miệng của hán phát qua một vòng cười tà.

Từ bên ngoài, có thể rõ ràng thấy bên trong to lớn béo khỏe Tiên Đào, nghe mùi thơm nức mũi mê người vị, Đường Nhạc đã không kịp chờ đợi muốn chạy đi vào, làm chút kích thích chuyện.

Nhưng trước mắt có một vấn đề trọng yếu phải giải quyết, Bàn Đào Viên bức này trọng địa nhất định là có người canh giữ, muốn thần không biết quỷ không hay chạy vào đi, căn bản không khả năng.

"Người tới người nào, hãy xưng tên ra."

Gầm lên giận dữ, vang vọng chân trời!

"Ngọa tào, cái này gọi là liên bại lộ "

Đường Nhạc vừa muốn xoay người rời đi, một đạo thương lão thân ảnh lại xuất hiện ở trước mặt hán.

Người này tiên phong đạo cốt, đầu tóc bạc trắng, nhìn hiền hòa khả ái, ngược lại không giống như là ngang ngược không biết lý lẽ người.

Đường Nhạc chuẩn bị động chỉ lấy lý, hiểu chỉ lấy tình, nói dối mình là không cẩn thận đi qua nơi này, chắc hán hán sẽ không làm khó chính mình.

"A đi đã phạt, bản tăng không phải cố ý "

"Ồ kìa mẹ ta nha, Kim Thiên Từ, người thế nào được thả ra" trông chừng Bàn Đào Viên Thổ Địa Thần bắt lại Đường Nhạc cánh tay, được kêu là một cái kích động a.

Đường Nhạc: "

"Người tới đây mau, vàng này Thiên Từ được thả ra." Thổ Địa Thần hét lớn.

Thấy vậy, Đường Nhạc vội vàng che miệng hán, nếu như bị hán đem người gọi tới, chính mình coi như xong đời.

"A a "

"Người trước tỉnh táo một chút, không muốn là ta."

Thấy Thổ Địa Thần gật đầu, Đường Nhạc mới buông ra hán.

"Bản tăng không phải là cái gì Kim Thiên Từ, người nhận lầm người, ta chẳng qua là lạc đường, mới đi tới đây, thật là ngượng ngùng, nếu là không có chuyện gì, ta trước hết rời đi." Thấy tình huống không ổn, Đường Nhạc nhắc chân chạy.

"Nói vậy, người chính là Kim Thiên Từ, người chính là hóa thành tro, ta cũng nhận ra người." Thổ Địa Thần kéo Đường Nhạc, khẳng định nói.

"Được, người nói là chính là đi, ta còn có chuyện, chúng ta ngày khác trò chuyện tiếp." Lão đầu này điên điên khùng khùng, lại theo hán tiếp xúc nữa, chính mình phòng chừng cũng phải biến hóa điên, cũng không biết Vương Mẫu Nương Nương tại sao lại phải như vậy cái lão đầu, đến trông giữ Bàn

Đào Viên.

"Kim Thiên Từ, ta ngại bao năm không thấy, ngại cũng không thể cứ như vậy đi, như vậy, hôm nay ta làm chủ, cái này Bàn Đào Viên bên trong Tiên Đào, ngại tùy tiện ăn, mở rộng tạo." Thổ Địa Thần vỗ ngực bảo đảm nói.

Năm đó Kim Thiên Từ đã từng đã cứu hấn, phần ân tình này Thổ Địa Thần nhất định phải còn.

"Lão già già, ngại muốn nói như vậy, bản tăng coi như từ chối thì bất kính." Lão đầu này có phải hay không ngốc, lại làm cho mình tùy tiện ăn, bầu trời này thật là có rót bánh nhân chuyện tốt a.

Đi tới Bàn Đào Viên, Đường Nhạc tiện tay hái một viên Tiên Đào, vừa mới chuẩn bị cắn một cái, liền bị Thổ Địa Thần hét lớn một tiếng.

"Ngươi để xuống cho ta."

"Lão già già, ta sai, ta cũng không dám nữa." Liền biết lão đầu này không yên lòng, xem ra chính mình lại túi chữ nhật đường.

Nhưng là Thổ Địa Thần một câu nói tiếp theo, để cho Đường Nhạc trong nháy mắt mất mông bức.

"Cái này mấy trăm năm Tiên Đào có cái gì đồ ăn ngon (ăn ngon), ta dẫn ngươi đi ăn vạn năm Tiên Đào." Vừa dứt lời, Thổ Địa Thần kéo Đường Nhạc hướng Đào Viên sâu bên trong đi.

Con đường đi tới này, Đường Nhạc phát hiện trên cây Tiên Đào càng ngày càng lớn, lớn nhất Tiên Đào không sai biệt lắm có dưa hấu lớn như vậy.

Cái này phong chủng đều đặc biệt sao Thành Trung đi.

Thổ Địa Thần tỉ mỉ nói cho hấn biết Bàn Đào Viên có bao nhiêu viên cây đào, có bao nhiêu chủng loại, cái nào ăn sẽ thành tiên, cái nào ăn có thể trường sinh bất lão, cái nào ăn có thể dữ thiên đồng thọ.

Nói nhiều như vậy, Đường Nhạc dĩ nhiên không có thể nào nhớ kỹ.

"Ngươi nên ăn qua sáu vạn Tiên Đào đi." Thổ Địa Thần thuận miệng nói.

"Ngọa tào, này cũng bị ngươi phát hiện" Đường Nhạc kinh ngạc nói.

"Ngươi cái này ngu ngốc, sáu vạn Tiên Đào khó ăn như vậy, ngại cũng có thể ăn được đi" Thổ Địa Thần bừa bãi nói.

"Sáu vạn Tiên Đào khó ăn" mẫu thân, lão đầu này tuyệt đối là trang bức giới đại lão, nhưng suy nghĩ một chút hấn nói cũng có chút đạo lý, lão đầu này mỗi ngày canh giữ ở Bàn Đào Viên, cái gì Tiên Đào chưa ăn qua, tự nhiên xem thường sáu vạn Tiên Đào.

Sáu vạn Tiên Đào đối với (đúng) Đường Nhạc mà nói, đây chính là giá trị liên thành a!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, để cho tác giả quân có chút động lực, như vậy mới năng lực mọi người thêm chương a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Ăn trộm Tiên Đào, trêu đùa mỹ nữ!

"Chờ một hồi Thất Tiên Nữ còn muốn tới đây Bàn Đào Viên hái Tiên Đào, ta còn muốn đi chiếu cố mấy vị kia cô nãi nãi, sẽ không cùng ngại." Thổ Địa Thần nói.

"Thất Tiên Nữ rất xinh đẹp không" Đường Nhạc đột nhiên hai mắt tỏa sáng, tin đồn Thất Tiên Nữ xinh đẹp như hoa, có nghiêng nước nghiêng thành dung nhan, cho dù là ở phía xa xem một chút, hấn cũng thỏa mãn.

"Đó là tương đương đẹp đẽ, ngại nếu là thích mấy cái nha đầu, ta có thể giúp ngại một cái." Nói xong, Thổ Địa Thần bỗng dung biến hóa ra một bọc được liệu mảnh liệt mị được, chọt giao cho Đường Nhạc.

"Âm dương Hợp Hoan tán" vuốt vuốt trong tay mịn mượt, Đường Nhạc phát hiện phía trên rõ ràng viết năm cái chữ nhỏ.

Vạn vạn không nghĩ tới, lão đầu này như vậy không đứng đắn, theo ở bên ngoài đến xem, lão đầu này hiền hòa hòa ái, một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, nhưng trên thực tế hẳn lại thuộc về im lìm hình một loại.

"Khụ sau khi chuyện thành công, người cũng đừng nói là ta cho người." Ho nhẹ một tiếng, Thổ Địa Thần thân hình trong nháy mắt biến mất ở Đường Nhạc trước mặt.

Chờ thổ địa thân sau khi rời đi, Đường Nhạc chắc chắn chung quanh không người, mới để cho Ngô Không dám người khôi phục chân thân.

"Quen thuộc địa phương, quen thuộc vị, thật là khiến người khó mà quên a." Ngô Không đuổi người một cái, ngẩng đầu nhìn chung quanh Tiên Đào mỗi đây dậm êm dịu, mùi thơm tỏa ra khắp nơi.

"Các người còn đang chờ cái gì, ăn mau a." Nhìn học trò chảy nước miếng, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, nhưng ở tại chỗ ngăn người, Đường Nhạc vội vàng nhắc nhở.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long, Ngô Không, Ngô Tịnh ba người ríu rít nhảy đến cây đào bên trên, đặc biệt hái những cái này nhưc đầu, nhan sắc sâu Tiên Đào.

"Ủm Bát Giới, người không đi ăn Tiên Đào, còn đợi ở chỗ này làm gì" cái này Bát Giới thêm ăn mọi người đều biết, đối mặt vạn năm cửu vân Tiên Đào, lại có thể giữ ổn định, đây cũng là đề cho Đường Nhạc nhìn với cặp mắt khác xưa.

Ngô Không ba người giống như Ngạ Quỷ, lang thôn hổ yết ăn trong tay Tiên Đào, chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, trên đất lại nhiều hơn mấy chục hột đào.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư có một không tình." Bát Giới ngại nói đạo (nói).

"Bát Giới, người thế nào cùng một cô nàng một dạng, như vậy chơi đùa, có chuyện hấp tấp nói, đừng chậm trễ sư phụ ăn Tiên Đào." Đường Nhạc thấy Bát Giới nhăn nhó nhí nhí, hơi không kiên nhẫn thúc giục.

"Cái này âm dương Hợp Hoan tán" Bát Giới xoa xoa tay, có chút thâm ý liếc về liếc mắt Đường Nhạc.

"Người giữ đi, sư phụ chưa bao giờ sẽ đối với nữ nhân, sử dụng bực này thấp hèn chiêu số." Đường Nhạc đem âm dương Hợp Hoan tán tiện tay ném cho Bát Giới, sau đó leo đến một viên vạn năm cây đào trên, hái cửu vân Tiên Đào, ngay sau đó triển khai sói đối hình thức.

Một chữ, 'Ăn'.

Sau nửa giờ, Đường Nhạc sờ khéo đưa đẩy bụng, hài lòng ợ một cái.

Dưới đất hột đào chất đống thành núi, rất khó tưởng tượng, thầy trò năm người ở nơi này trong thời gian ngắn, rốt cuộc ăn bao nhiêu Tiên Đào.

Phụ cận mấy chục viên cây đào chỉ còn lá xanh, nơi nào còn có Tiên Đào tung tích.

"Sư phụ, chúng ta làm như vậy không phải là không quá tốt." Bát Giới tay trái tay phải chia ra nắm một viên Tiên Đào, trong lòng nghĩ ăn, nhưng lại quả thực không ăn được.

"Ngốc tử, còn đặc biệt sao còn biết xấu hổ hay không, người ăn nhiều nhất." Ngô Không khinh bỉ nói.

Một dòng nước ẩm xông lên đầu, để cho Đường Nhạc sáng khoái không dứt, hẳn cảm giác tu vi đã đi đến bình cảnh, chỉ kém một bước ngoặt liền có thể lên cấp Xuất Khiếu Cảnh hậu kỳ.

Đường Nhạc đang suy nghĩ có phải hay không nên đi Đầu Suất Cung chơi đùa một phen, nói không chừng vận khí tốt còn có thể nhặt được một viên Tiên Đan đây!

"Sư phụ, có người tới." Không khỏi bại lộ thân phận, Ngô Không lắc mình một cái, biến ảo thành ong mật, lần nữa bay vào Đường Nhạc trong tay áo.

Bát Giới, Tiểu Bạch Long, Ngô Tịnh ba người hai mắt nhìn nhau một cái, giống vậy biến ảo thành ong mật, trốn Đường Nhạc tay ổng tay áo.

"Nói đó có người" khác biệt một tiếng, Đường Nhạc theo cây đào bên trên nhảy xuống, bởi vì ăn quá no, một cái trọng tâm không vững, trực tiếp té chổng ầu.

"Thật là nhật chó."

Bàn trong vườn đào vị trí, Thất Tiên Nữ kéo gờ, giãy dụa thân thể mềm mại, thỉnh thoảng phát ra dễ nghe tiếng cười duyên.

"Thổ Địa Thần, năm nay vạn năm Tiên Đào, hẳn lớn lên không ít đi." Một tên người mặc Hồng Y đàn bà xinh đẹp, dịu dàng nói.

"Không có bao nhiêu, mấy ngàn miếng mà thôi." Thổ Địa Thần đắc ý nói.

"Oa tặc, nhiều như vậy nha." Từ Y tiên nữ của mọi người trong tỷ muội, nhỏ tuổi nhất, nhưng nàng đặc biệt nhu thuận hiểu chuyện.

"Bàn Đào Hội, còn có hai giờ liền bắt đầu, chúng ta nhanh lên một chút hái Tiên Đào đi." Lục Y tiên nữ kéo lão đại Hồng Nhi cánh tay, gất giọng.

Ở Thổ Địa Thần dưới sự hướng dẫn, Thất Tiên Nữ đi tới Bàn Đào Viên sâu bên trong, khi nhìn thấy trước mắt một màn lúc, chúng nữ thân thể mềm mại run lên, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Đã nói vạn năm Tiên Đào đây

Lúc này, mấy chục viên cây đào bên trên, chỉ còn lại một ít gầy không sót mấy Tiên Đào.

Nhìn tiền phương chất đống thành cây đào núi hạt nhân, Thất Tiên Nữ hoàn toàn giận!

"Thổ Địa Thần, ngươi thành thật khai báo, cái này vạn năm Tiên Đào có phải hay không bị ngươi ăn trộm" Hồng Nhi vênh miệng, kiêu cả giận nói.

"Oan uổng a, ta chính là ăn trộm mấy viên mà thôi, kia có nhiều như vậy." Thổ Địa Thần về mặt đưa đám giải thích.

Núp ở cây đào phía sau Đường Nhạc, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo phức tạp ý, sớm biết để cho Ngô Không bọn họ khiếm tốn một chút, lần này coi như làm lớn chuyện.

Thất Tiên Nữ đang trách cứ Thổ Địa Thần, Đường Nhạc quyết không thể ngồi yên không lý đến, dù sao đây là hấn gây ra họa.

"A di đà phật, là bàn tăng ăn Tiên Đào, mấy vị nữ thí chủ chớ có làm khó Thổ Địa Thần "

"Ngươi là ai "

Thất Tiên Nữ đồng thời đưa ánh mắt nhìn về phía trước mắt nam tử xa lạ, người này lớn lên mi thanh mục tú, khí vũ hiên ngang, để cho chúng nữ không khỏi nhìn lâu mấy lần.

"Chư vị cô nãi nãi đừng nóng giận, người này có thể có lai lịch lớn, các ngươi có thể không chọc nổi." Thổ Địa Thần sắc mặt có chút khó coi, trong đầu nghĩ, vàng này Thiên Tử cũng quá đặc biệt sao có thể ăn đi, sớm biết sẽ không dẫn hấn tới.

Có thể bây giờ hối hận đã trễ!

"Khanh khách, ở nơi này Thiên Đình, còn có chúng ta tỷ muội không chọc nổi người" Hồng Nhi che miệng cười một tiếng, tiếp tục nói: "Ngươi hòa thượng này ăn trộm Tiên Đào, nhưng là xúc phạm Thiên Điều."

"Mấy vị nữ nữ, gặp nhau tức là duyên phận, không bằng tìm nơi tĩnh lặng địa phương, bàn luận cuộc sống, trò chuyện một chút lý tưởng" thật vất vả thấy Thất Tiên Nữ, tự nhiên muốn trêu đùa một phen, nếu có thể đem các nàng đẩy tới

"Được a, bản cô nương nhưng là đối với ngươi cảm thấy rất hứng thú." Từ nhi vui vẻ nói.

Đường Nhạc liếm liếm môi, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, xâm lược tính đánh giá Thất Tiên Nữ, cái này Hồng Nhi vốc người ngược lại không tệ, chính là ngực quá nhỏ, Chanh nhi, Hoàng nhi, Lục nhi cái này tam nữ hấn là D tráo bôi, đáng tiếc cái mông không đủ vênh.

Thanh nhi, Lam nhi ba vòng ngược lại gọi là tiêu chuẩn, bắt quá hai nàng luôn là nghiêm mặt, một bộ từ chối người ngoài ngàn dặm dáng vẻ, để cho Đường Nhạc không đề được một tia hứng thú.

Vây quanh Thất Tiên Nữ, đi một vòng, Đường Nhạc vẫn là cho là Từ nhi cô nương rất thích hợp bản thân, người rất xinh đẹp, còn ôn nhu nhu thuận, trọng yếu nhất là ngực to.

"Chắc chắc "

Đường Nhạc mắt lim dim, về mặt hèn mọn.

"Hòa thượng, ngươi đang xem nơi nào" Hồng Nhi theo bản năng nói một chút áo ngực cái yếm, cử động này, thiếu chút nữa không có để cho Đường Nhạc phun máu mũi.

"Bàn tăng đang nhìn ngươi ngực" đột nhiên ý thức được cái gì, Đường Nhạc sửa lời nói: "Ngươi cũng không phải là vợ ta, ta tại sao phải nói cho ngươi biết."

"Ngươi ngực nhỏ, liền không cần nói "

"A ngươi cái này đáng Đồ lăng tử, Dâm Tăng, đại sắc lang, bản cô nương muốn giết ngươi." Hồng Nhi hoàn toàn giận, ban ngày ban mặt, hòa thượng này lại dám trêu đùa chính mình, nàng khi nào bị bức này ủy khuất.

"Định." Thổ Địa Thần thi triển pháp thuật, đem Thất Tiên Nữ trực tiếp định tại chỗ.

Chuyện này đã huyền não đủ loạn, hẳn cũng không muốn tiếp tục chơi đùa đi xuống.

"Kim Thiên Tử, ngươi mau trốn chạy đi, ở đây giao cho ta xử lý." Thổ Địa Thần đề nghị.

"Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, ngày sau nếu là có cần gì, tẩn phân phó bần tăng, ta muốn nói là một chữ "Không", đó chính là "

"Thiếu kéo ghế con, mau cút." Thổ Địa Thần tức giận nói.

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 96: Chiếm hết tiện nghi, gặp phải phiền toái!

"Dâm Tăng, ngươi có bản lĩnh cũng đừng đi, bản cô nương muốn thiến ngươi." Thấy hòa thượng này chuẩn bị rời đi, Hồng Nhi nhất thời gấp, có thể nàng bây giờ bị định trụ, lại không thể động.

"Ngọa tào, ác như vậy "

"Ba."

Đường Nhạc một cái tát hung hãn vỗ vào Hồng Nhi êm dịu kiêu đồn bên trên, cười to nói: "Bản tăng liền thích nhìn ngươi tức giận, nhưng lại không làm gì được ta đáng về."

"Dâm Tăng, ta "

"Ba."

"Đại sắc lang, ngươi dám đánh ta cái mông."

"Ba."

"Đồ lưu manh, lão nương "

"Ba."

Liên tiếp bị Đường Nhạc đánh mấy cái cái mông, Hồng Nhi sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, cảm nhận được kiêu đồn truyền tới đau nhức, nàng là hận đến cắn răng nghiêng lợi.

"Ngươi có hiểu hay không đến thương hương tiếc ngọc nha, hạ thủ ác như vậy." Nước mắt không ngừng ở Hồng Nhi hốc mắt lớn tròn, mặc dù nàng rất tức giận, nhưng không biết vì cái gì, thứ khoái cảm này để cho nàng thân thể đã có phản ứng, chẳng lẽ mình thích bị ngược

"Kêu lão công, bản tăng sẽ không đánh ngươi." Đường Nhạc lẻ lười liếm Hồng Nhi lỗ tai, nhỏ giọng ní non nói.

"Ngươi chính là giết, bản cô nương cũng không kêu." Thân thể mềm mại hơi phát run, bị cái này Dâm Tăng trêu đùa, để cho nàng tâm lý sinh ra một cỗ không khỏi tà hòa, thật sự muốn với cái này Dâm Tăng ngồi kia ngược ngừng chuyện a.

Trời ạ, ta đây là thế nào, thật là mắc cỡ chết người!

"Được, bản tăng thưởng thức ngươi một cái tính, đã như vậy, ta đây coi như cứng lại." Đường Nhạc đưa ra bàn tay heo ăn mặt.

"A lão công." Duyên dáng kêu to một tiếng, Hồng Nhi vội vàng thỏa hiệp.

Mẫu thân, bản cô nương nhớ kỹ người cái này Dâm Tăng!

"Thông minh vợ, sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế đây." Đường Nhạc cũng không có đuổi xoay tay.

"Người tại sao còn chưa đi a." Hồng Nhi khóc kể lể.

"Ngọa tào, người mới vừa gọi ta là lão công, liền vội vã đuổi ta đi "

"Vậy người còn muốn thế nào chứ sao."

"Hắc hắc, đến, hôn một cái, vợ." Vừa nói, Đường Nhạc cúi người đem môi chạm được Hồng Nhi đôi môi bên trên, một cái hôn thâm tình.

"Riu rít ~" Hồng Nhi không kìm lòng được rên rỉ một tiếng, tốt cảm giác kỳ diệu a!

"Chanh nhè cô nương, người biết nên làm như thế nào đi." Đường Nhạc chậm rãi đi tới Chanh nhè trước mặt, cười tà nói.

"Lão công ~ "

Có Hồng Nhi gương xe trước, chúng nữ rất là phối hợp Đường Nhạc, loại kia bông bênh, muốn, tiền cảm giác, làm cho các nàng cảm thấy rất thoải mái.

"Lão công, ta yêu người ~" Từ nhi rất thức thời nhắm mắt lại, vênh miệng, ý kia phảng phất là đang nói, nhanh tới đây hôn ta, cùng một chỗ khoái hoạt nha!

Bực này điểm phúc, Đường Nhạc tự nhiên sẽ không cự tuyệt!

Thất Tiên Nữ hôn môi phương thức rất là không lưu loát.

Một mình chiếm đoạt Thất Tiên Nữ nụ hôn đầu, chỉ dựa vào chuyện này, là có thể để cho Đường Nhạc thoải mái trước.

"Khục khục, hôn môi, cần lãng phí thời gian dài như vậy sao" Thổ Địa Thần mặt đen lại.

Ở toàn bộ Thiên Giới, Thất Tiên Nữ không biết là bao nhiêu nam tử trong lòng nữ thần, nếu như bị đám người kia biết rõ, phỏng chừng muốn kết bè kết đội theo đuổi giết Đường Nhạc.

"Vợ môn, lão công phải rời khỏi, hữu duyên gặp lại." Vừa dứt lời, Đường Nhạc lại thi triển thân pháp, hướng về phía Bàn Đào Viên bên ngoài, bạo vút đi.

Chờ Đường Nhạc thân ảnh biến mất sau đó, Thổ Địa Thần vung tay lên, để cho Thất Tiên Nữ khôi phục sự tự do.

"Thổ Địa Thần, chuyện hôm nay, người nếu là dám truyền đi, tỷ muội chúng ta bảy người tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người." Hồng Nhi đưa ra cái lưỡi dính hương, liếm đôi môi, tựa hồ đang trở về chỗ mới vừa rồi tuyệt vời.

"Ách mới vừa rồi xảy ra chuyện gì, ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì a" Thổ Địa Thần giả bộ ngu nói.

Thất Tiên Nữ thấy Thổ Địa Thần như thế lên đường, liền vội vàng gạt đầu, cũng sẽ không làm khó cùng hắn!

"Đều do kia Dâm Tăng, hắn đem vạn năm Tiên Đào đều ăn quang, bây giờ chúng ta tỷ muội cũng không thể tay không mà biết, chỉ có thể hái ngàn năm Tiên Đào." Hồng Nhi kêu cả giận nói.

Rời đi Bàn Đào Viên Đường Nhạc, có thể nói là tâm tình thật tốt.

Nghĩ tới Từ nhi mới vừa rời ra sức phối hợp, Đường Nhạc liền kích động không thôi.

"Sư phụ, mới vừa rồi thật thoải mái đúng không" Ngô Không ở Đường Nhạc tay ông tay áo, cười tủm tỉm nói.

"Mẹ con chim, ta đây Lão Trư tại sao sẽ không điểm phúc này." Bát Giới mắng thăm.

"Các người đây là trần trụ hâm mộ và ghen ghét." Trầm ngâm chốc lát, Đường Nhạc dò hỏi: "Đầu Suất Cung ở đâu sư phụ mang bọn người đi ăn Tiên Đan."

Vừa nghe đến Tiên Đan, Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long nhất thời hai mắt tỏa sáng, Ngô Không vội vàng đem Đầu Suất Cung cận kề chỉ nói cho Đường Nhạc.

Ước chừng nửa giờ, một tòa trang nghiêm cung điện sang trọng xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

'Đầu Suất Cung' ba chữ to đặc biệt dễ thấy.

Đường Nhạc không có tùy tiện xông vào, vạn nhất Thái Thượng Lão Quân ở bên trong, vậy thì xấu hổ.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn đi vào trước tìm tòi kết quả." Nói xong, Ngô Không vỗ cánh, theo khe cửa, chậm rãi bay vào trong cửa lớn.

Theo lý thuyết, Thái Thượng Lão Quân phủ đệ, chắc có trọng binh nắm tay, nhưng hần khắp nơi nhìn ra xa, ngay cả một Quỷ Ảnh cũng không có, chẳng lẽ đều đi tham gia Bàn Đào Hội?

Trong vòng mấy cái hít thở chớp mắt rồi biến mất, Đường Nhạc phát hiện Ngô Không sau khi trở lại, vội vàng hỏi: "Thái Thượng Lão Quân có ở đó hay không bên trong?"

"Lão nhân kia không có ở đây, chắc là đi tham gia Bàn Đào Hội." Ngô Không sắc mặt có chút phức tạp.

"Vậy quá được, thật là cơ hội tốt trời ban, lúc này không vào, còn đợi khi nào?" Đường Nhạc trong lòng vui mừng, vừa nói, liền muốn đẩy cửa vào.

Nhắc tới, thầy trò năm người đội hình cũng coi như được cho sang trọng, đối phó vài tên trông chừng Đan Lô Đạo Đồng, thật là dễ như trở bàn tay.

Cho nên Đường Nhạc cũng không có cân nhắc nhiều như vậy, dù sao thời gian cấp bách, vạn nhất Thái Thượng Lão Quân đột nhiên đi vòng vèo, đến lúc đó không chỉ có Tiên Đan không ăn được, mà còn thầy trò bốn người còn muốn bị Thái Thượng Lão Quân trừng phạt.

"Chậm, cái này Đầu Suất Cung bên trong, có một tôn Hộ Cung Thần Thủ, không đem nó giải quyết, chúng ta ai cũng đừng nghĩ đi vào." Ngô Không sắc mặt có chút khó coi, hiển nhiên hần hướng về phía Hộ Cung Thần Thủ cũng có chút kiêng kỵ.

Nếu là đem hết toàn lực, ngược lại cũng có thể thắng nó, có thể ắt sẽ tạo thành tiếng vang cực lớn, đến lúc đó nhất định sẽ kinh động toàn bộ Thiên Đình.

Vậy coi như cái mất nhiều hơn cái được!

"Hộ Cung Thần Thủ Ngô Không, chuyện này cứ giao cho người tới xử lý." Đường Nhạc xem thường nói.

"Người có thể kéo xuống đi, kia Hộ Cung Thần Thủ nhưng là Hòa Kỳ Lân, nếu là tầm thường miêu cầu, ta đây Lão Tôn đã sớm giải quyết." Ngô Không tức giận nói.

"Vạn thứ báng xếp hạng thứ mười tám vị Hòa Kỳ Lân" Đường Nhạc giật mình nói.

Trưởng thành Hòa Kỳ Lân nhưng là thiên tiên cảnh tu vi, không trách Đầu Suất Cung không người canh giữ, có như vậy một đầu Thần Thủ trông chừng, sợ rằng không người nào dám tới xông vào đi.

"Chính là, cũng may kia Hòa Kỳ Lân còn chưa trưởng thành, tu vi chẳng qua là trên đất Tiên Cảnh đình phong." Ngô Không tiếp tục nói.

"Ngọa tào, đây chẳng phải là với Địa Tiên Lão Tổ một cái cấp bậc?"

"Hắc hắc, chúng ta không thể tới cứng rắn, nhưng là có thể tới mềm, nói thí dụ như dẫn dụ" Ngô Không cười nhạt nói.

"Tiểu Bạch Long, kia Hòa Kỳ Lân là một mẫu, chuyện này liền nhờ người."

"Vậy bốn điện đi vào thử xem, trước thời hạn đã nói, nếu là thất bại, các người cũng không nên trách ta." Tiểu Bạch Long trầm giọng nói.

Thấy sư phụ gật đầu sau khi đáp ứng, Tiểu Bạch Long phe phẩy cánh, chậm rãi bay vào Đầu Suất Cung.

Cùng nhau bay đến chính điện, Hòa Kỳ Lân thân hình lại xuất hiện ở Tiểu Bạch Long trước mắt, nó cả người phủ đầy hỏa diễm, hình dáng giống như lộc, trên đầu có sừng, toàn thân có miếng vảy, còn có cái đuôi.

Giờ phút này Hòa Kỳ Lân đang nằm ở bên ngoài đại điện, an tường ngủ.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, nhờ mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Dẫn dụ Hỏa Vũ, Cứu Chuyển Kim Đan!

Tiểu Bạch Long lắc mình một cái, khôi phục chân thân.

Nhận ra được một cỗ khí tức nguy hiểm, Hỏa Kỳ Lân đột nhiên mở hai mắt ra.

"Người tới người nào "

"Chớ khần trương, ta là Tây Hải Tam thái tử Ngao Liệt." Tiểu Bạch Long cười nhạt nói.

Nghe lời này, Hỏa Kỳ Lân ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, nàng cả ngày đợi ở chỗ này cũng sắp chết ngộp, cái này Ngao Liệt cũng là lớn lên tuần tú lịch sự, nếu có thể đem hắn đẩy tới

Tin đồn, long tộc nhân Lực bền bỉ đặc biệt mạnh, chính là không biết cái này Ngao Liệt có thể hay không thỏa mãn chính mình.

"Người tới nơi này làm gì nha" không biết vì cái gì, chính mình đối với (đúng) tên mặt trắng nhỏ này có gan không khỏi cảm giác thân thiết, chẳng lẽ đây chính là trong truyền thuyết vừa thấy đã yêu

"Khụ bốn điện ngày gần đây tịch tịch khó nhìn, muốn tìm một mỹ nữ tuyệt thế, mây ** một phen." Nói đến chỗ này, Tiểu Bạch Long hận không được tìm một kẻ hồ chui vào.

Rất khó tưởng tượng, những lời này có thể theo trong miệng mình nói ra!

Hắn Tiểu Bạch Long đầu gì cũng là có thân phận người, bây giờ lại muốn câu dẫn đầu này mẫu Kỳ Lân, vạn nhất dung mạo của nàng xấu vô cùng, là một mẫu dạ xoa, phải làm sao mới ổn đây.

"Khanh khách, vậy người xem ta đẹp không" Hỏa Kỳ Lân trong lòng vui mừng, trong đầu nghĩ, nếu là hai người có thể ở cùng một chỗ Song Tu, kết thành bạn lữ, chính mình tu vi cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh, nàng hiện tại cũng chỉ kém một bước ngoặt, liền có thể lên cấp thiên tiên cảnh!

Vừa dứt lời, một vị mặc màu đỏ váy bào diêm dúa nữ nhân, xuất hiện ở Tiểu Bạch Long trước mặt.

Nàng thân hình miêu điều, thon dài ngọc cánh hạ, hai tòa Thánh Phong giống như ngưng chi Bạch Ngọc, một đôi trắng nõn đều đặn đùi đẹp phơi bày.

Đại đại con mắt hàm tiếu ngậm yêu, ý tốt bập bênh!

Xinh xắn hơi nhếch khóe môi lên lên, môi đỏ mọng khẽ nhếch, cùng dụ cho người một hôn phong Trạch, theo bề ngoài là có thể nhìn ra, nàng là một cái trong xương tằm ra Yêu Mị nữ nhân.

Nàng tựa hồ vô thời vô khắc đều tại dẫn dụ nam nhân, dẫn động tới nam nhân thần kinh.

"Cục cục!"

Nghe cô gái này nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, Tiểu Bạch Long âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong lúc mơ hồ, hạ thân đã có phản ứng.

Không nghĩ tới cái này mẫu Kỳ Lân chân thân đẹp như vậy, thật muốn đem nàng ôm vào trong ngực, hung hãn dầy xéo một phen.

"Người thật đẹp."

Long tính bản tâm, gặp phải loại này cấp bậc vu vật, Tiểu Bạch Long có thể sẽ không dễ dàng bỏ qua cho.

"Ta tên là Hỏa Vũ, ở nơi này Đâu Suất Cung đã nghỉ ngơi ngàn năm, đáng tiếc lão đầu kia một mực không để cho ta rời đi." Hỏa Vũ dùng kia quyền rũ phải nhường xương người đầu có chút tê dại yếu điệu thanh âm, phàn nàn nói.

"Hỏa Vũ cô nương, ngược lại Thái Thượng Lão Quân đi tham gia Bàn Đào Hội, hắn trong thời gian ngắn, là sẽ không trở về, bằng không chúng ta đi tìm một nơi tĩnh lặng địa phương, cùng một chỗ trao đổi như thế nào tạo nhân vấn đề" Tiểu Bạch Long liếm môi, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng, nhìn chăm chăm Hỏa Vũ chọc giận mê người thân thể mềm mại, hận không được lập tức xông lên, xé nát nàng quần áo.

"Ghét, làm gì nói trực bạch như vậy á." Đôi mắt đẹp có chút thâm ý liếc về liếc mắt Tiểu Bạch Long, Hỏa Vũ khẽ cắn môi đỏ mọng, cũng không nói thêm gì nữa.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Long cũng sẽ không nói nhảm, đem Hỏa Vũ chặn ngang ôm lấy, chợt hóa thành một đạo bạch quang, bay vút đi.

"Sự phụ, cái này Tiểu Bạch Long mang theo đầu kia mẫu Kỳ Lân làm gì đi" Ngộ Tịnh ngẩng đầu nhìn Tiểu Bạch Long thân ảnh mơ hồ, không khỏi nghi ngờ nói.

"A đi đã phạt, sự phụ cũng không biết." Đường Nhạc buông tay đạo (nói).

"Ta đây Lão Trư thuần khiết như vậy, tự nhiên cũng không hiểu hai người bọn họ muốn đi làm cái gì." Thảo đặc biệt sao, vì cái gì chuyện tốt bực này luôn là không tới phiên chính mình.

Không có Hỏa Vũ ngăn trở, Đường Nhạc thầy trò bốn người đánh thẳng một mạch, đi thẳng tới phòng luyện đan bên ngoài.

Ngô Không biến thành ong mật, theo khe cửa bay vào bên trong phòng, phát hiện hai gã Đạo Đồng đang xem thủ Đan Lô, Ngô Không cho hai người này hạ truyện dờ, chắc chắn không thành vấn đề sau, mới thông báo sư phụ, để cho bọn họ đi vào.

"Ngọa tào, nhiều như vậy Tiên Đan "

"Ta đây Lão Trư đã đợi không kịp." Bát Giới tiện tay mở ra một cái Tủ Kim Hồ Lô, sau đó đổ ra mười mấy miếng màu đỏ Tiên Đan, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

"Các người nghe, ăn xong Tiên Đan, nhất định phải đem Hồ Lô phục vị." Đường Nhạc dặn dò.

"Không thành vấn đề, ta đây Lão Trư lại không ngốc."

Bát Giới, Ngô Không, Ngô Tịnh ba người đã ăn, chỉ nửa nén hương thời gian, cái này phòng luyện đan đan được liền bị ba người hấn ăn hơn nửa.

Đường Nhạc ngược lại muốn ăn, nhưng là hấn tu vi quá thấp, nếu là ăn quá nhiều, Tiên Đan bên trong ẩn chứa năng lượng, nhất định sẽ đem hấn thân thể xanh bọ, đến lúc đó coi như cái mất nhiều hơn cái được.

Bất quá hấn cũng không có ngồi chờ chết, hiện tại không thể ăn, không có nghĩa là sau này cũng không thể ăn.

Đường Nhạc đem trước mặt mấy chục bình Tiên Đan, thu sạch vào hệ thống thương thành!

"Cửu Chuyển Kim Đan" bày ra ở vị trí trung ương một chai Tiên Đan, đưa tới Đường Nhạc chú ý.

"Sư phụ, cái này Cửu Chuyển Kim Đan nhưng là đặc biệt là Ngọc Đế luyện chế, chúng ta thật vất vả tới một lần, tuyệt không thể bỏ qua a." Ngô Không cười nhạt nói.

Đường Nhạc mở ra thịnh có Cửu Chuyển Kim Đan Hồ Lô, phát hiện bên trong chỉ có chín miếng.

Do dự một hồi, Đường Nhạc chỉ lấy ra Ngũ Mai, vừa vặn thầy trò năm người, một người một viên.

Nếu không phải Tiểu Bạch Long dẫn ra đầu kia mẫu Kỳ Lân, bọn họ căn bản không vào được, cho nên Đường Nhạc đương nhiên sẽ không quên hấn.

Ăn vào Cửu Chuyển Kim Đan sau, Đường Nhạc hai tay gân xanh tăng cao, sắc mặt có chút khó coi, không nghĩ tới cái này Cửu Chuyển Kim Đan bá đạo như vậy, chỉ là ăn vào một viên, thân thể của hấn cũng có chút chịu không.

"Ngô Không, làm hộ pháp cho ta."

"Không thành vấn đề."

Vừa vặn mượn cổ được lực này, tới đánh vào Xuất Khiếu Cảnh hậu kỳ.

Sau nửa giờ, Đường Nhạc khí tức trong nháy mắt tăng lên, một cổ không khỏi uy áp theo trong cơ thể hấn truyền ra.

"Đại sư huynh, sư phụ khí tức vẫn còn ở tầng lên, đã đi đến Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong." Ngô Tịnh chậm rãi nói.

"Hy vọng sư phụ có thể chịu được ở Bát Hủ cảnh cảm dỗ, nếu là hấn nhân cơ hội đột phá đến Bát Hủ cảnh, nhất định sẽ đưa đến căn cơ bất ổn, ngày hôm đó sau muốn lên cấp Huyền Tiên cảnh, chỉ sợ là khó lại càng khó hơn." Ngô Không lo lắng nói.

Lúc này ai cũng giúp không Đường Nhạc, chỉ có thể toàn bằng ý hấn chí.

Lúc này, Đường Nhạc đầu đầy mồ hôi, mồ hôi thấm ướt áo quần hấn, sắc mặt hấn nhìn có chút dữ tợn, hiển nhiên hấn ở chịu đựng to lớn thống khổ.

Nội tâm của hấn vô cùng quần quít, điều này có thể không thể lên cấp Bát Hủ cảnh, toàn ở hấn nhất niệm chi gian.

Cửu Chuyển Kim Đan ẩn chứa năng lượng, hoàn toàn có thể chống đỡ Đường Nhạc lên cấp Bát Hủ cảnh.

"Cho ta đề." Đường Nhạc hét lớn một tiếng, thời khắc máu chốt, lý tính chiến thắng xung động, hấn lựa chọn buông tha lên cấp Bát Hủ cảnh.

Cuối cùng, Đường Nhạc khí tức dần dần ổn định, tu vi bị hấn gắng gượng đè đến Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong.

"Lợi hại a." Ngô Không giờ lên ngón cái, tán dương.

Nếu là đổi lại người bình thường, khẳng định không kịp chờ đợi lựa chọn lên cấp Bát Hủ cảnh.

"Cửu Chuyển Kim Đan, quả thật danh bất hư truyền." Mới vừa rồi, Đường Nhạc chẳng qua là luyện hóa Cửu Chuyển Kim Đan một hai phần mười được liệu, nếu là hần toàn bộ luyện hóa, thân thể tất nhiên không chịu nổi kia năng lượng kinh khủng.

Còn lại được liệu còn lưu lại ở trong cơ thể hần, chỉ cần hần nghỉ, tùy thời có thể luyện hóa!

Tương lai còn dài, Đường Nhạc cũng không gấp cái này nhất thời nữa khác.

Cầu phiếu đề cử, thiếu mấy chương, qua mấy ngày trả lại đi, dù sao cũng là sách mới kỳ, đổi mới quá nhanh, đề cử theo không kịp, khẳng định không được, không hy vọng mọi người hiểu.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Phát hiện cơ quan ngầm, xông ra đại họa!

"Hay là chúng ta mau rời đi đi." Đường Nhạc xoay người muốn rời đi, vạn nhất kia mẫu Kỳ Lân đột nhiên đi vòng vèo, vậy coi như xong đời.

"Sư phụ, chỉ những thứ này phá Tiên Đan, để cho nguoi cao hứng như vậy" thấy sư phụ hài lòng, muốn rời khỏi, Ngộ Không vội vàng gọi lại hần.

"Chẳng lẽ ở đây còn có tốt hơn Tiên Đan" Đường Nhạc vui vẻ nói.

"Đó là tự nhiên." Nói xong, Ngộ Không đi tới phòng luyện đan xó xỉnh, đưa tay giầy dựa trước mặt Từ Kim Hồ Lô.

Cơ quan trong nháy mắt bị kích hoạt, một đạo cơ quan ngầm bỗng dựng mà hiện.

Cái này ẩn tàng cơ quan là Ngộ Không năm trăm năm trước tới đây, trong lúc vô tình phát hiện, lúc ấy hần vận khí tốt, cái này cơ quan ngầm bên trong có một viên Kim Cương đan, sau khi dùng, này mới khiến hần luyện thành đạo thương bất nhập Kim Cương Bất Hoại thần công.

Chính là không biết lần này vận khí thế nào.

"Vô Cực Chuyển Luân Đan" cơ quan ngầm bên trong chỉ có ba cái mê nhĩ hình Hồ Lô, Ngộ Không thuận tay cầm lên một cái, nhìn phía trên như là kiến hôi chữ nhỏ, tiếp tục nói: "Thiên cấp hạ phẩm Tiên Đan, bất luận kẻ nào sau khi dùng, trong thời gian ngắn đều sẽ có được Huyền Tiên cảnh tu vi."

"Ngọa tào, trâu như vậy bức" cái này Vô Cực Chuyển Luân Đan đơn giản là Thiên Đạo Chuyển Luân Đan bản thăng cấp a, hoàn toàn là vì chính mình chế tạo riêng a.

Ngộ Không dám nguoi tu vi đều là ở Huyền Tiên cảnh trên, bọn họ tự nhiên không cần.

"Sư phụ, cái này về nguoi."

Nhận lấy Tiểu Hồ Lô, Đường Nhạc cẩn thận từng li từng tí đem mở ra, một cỗ mùi thuốc xông vào mũi.

Quả thật là đồ tốt, đáng tiếc chỉ có một viên!

Còn lại hai cái Tiểu Hồ Lô bên trong theo thứ tự là thánh dương đan, âm dương vạn thọ đan, cái này hai loại Tiên Đan cũng là Thiên cấp hạ phẩm Tiên Đan, trực tiếp bị Ngộ Không, Bát Giới, Ngộ Tịnh ba nguoi cho phân.

"Ồ" một cỗ đặc thù mùi thuốc theo bên trong lò luyện đan truyền ra, để cho Đường Nhạc kinh ngạc một tiếng.

Ôm lòng hiếu kỳ, Đường Nhạc leo đến Đan Lô phía trên, mở ra nắp, phát hiện bên trong có một lớn chùng bằng trái long nhãn màu trắng Tiên Đan.

"Ngộ Không, đây là cái gì Tiên Đan" Đường Nhạc một cái chop vào trong tay, sau đó đưa cho Ngộ Không.

"Đây chẳng lẽ là Bồ Đề Tạo Hóa Đan đi" Ngộ Không kích động hai tay phát run, ánh mắt tràn đầy tham lam.

"Ngọa tào, Bồ Đề Tào Hóa Đan" Bát Giới, Ngô Tịnh hai người hiển nhiên là nghe qua danh tự này.

Đường Nhạc mặt đầy mộng bức đứng tại chỗ, trong đầu nghĩ, cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan rốt cuộc là cái gì đồ chơi, có thể để cho Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người kích động thành như vậy

Nhưng có một chút, hẳn có thể kết luận, cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan giá trị muốn vượt xa khác toàn bộ Tiên Đan.

"Thiên cấp thượng phẩm Tiên Đan, Bồ Đề Tào Hóa Đan, đây chính là thiên tiên cảnh cường giả tha thiết ước mơ bảo bối a." Ngô Không chậm rãi nói.

"Không đến nỗi đi." Đường Nhạc bĩu môi nói.

"Người cái này ngu ngốc, nếu là người thả ra mà nói đi, nói người có được Bồ Đề Tào Hóa Đan, ta đây Lão Tôn dám cam đoan, tuyệt đối sẽ oanh động toàn bộ Thiên Giới, mà còn toàn bộ thiên tiên cảnh cường giả cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào để cướp đoạt."

"Nguyên nhân chỉ có một, đó chính là cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan sẽ để cho thiên tiên cảnh cường giả tối đỉnh gia tăng ba thành lên cấp Kim Tiên cảnh cơ hội." Bực này bảo bối, ngay cả Ngô Không đều động tâm.

"Mẹ nhà nó, như vậy điều" Đường Nhạc cả kinh nói.

"Sư phụ, cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan cho ta đây Lão Tôn đi, là bù đắp người tổn thất, ta đây Lão Tôn nguyện thụ cho người Thất Thập Nhị Biến, Càn Đầu Văn như thế nào" Ngô Không khẩn cầu.

"Lời này là thật" xem Ngô Không ngưng trọng biểu tình, liền biết cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan đối với hắn rất trọng yếu.

Đường Nhạc mặc dù có chút không bỏ được, nhưng cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan với hắn mà nói cũng không cái gì tác dụng, dù sao hắn muốn lên cấp thiên tiên cảnh, còn cần thời gian phải rất lâu.

Ngô Không so với chính mình càng cần hơn cái này Bồ Đề Tào Hóa Đan, nếu là hắn thật có thể lên cấp Kim Tiên cảnh, như vậy Tây Du con đường, chính mình chẳng lẽ có thể đi ngang.

Ở Đường Nhạc tâm lý, đã sớm đem Ngô Không, Ngô Tịnh, Bát Giới, Tiểu Bạch Long mấy người kia coi là huynh đệ, bọn họ tu vi đạt được tăng lên, chính mình cũng cao hứng theo.

Nói khó nghe, nếu là không có Ngô Không đảm người bảo vệ, hẳn Đường Nhạc muốn một thân một mình đi Tây Thiên Thủ Kinh, đó chẳng khác nào nói vớ vẩn.

Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên, một điểm này hắn vẫn tự biết mình.

"Ta đây Lão Tôn nghĩ đến nói lời giữ lời." Ngô Không vỗ ngực bảo đảm nói.

"Được, như vậy Bồ Đề Tào Hóa Đan liền về người." Đường Nhạc gật đầu nói.

Nhưng vào lúc này, một cỗ cuồng bạo hỏa diễm, theo bên trong lò luyện đan tràn ngập ra.

Cả phòng nhiệt độ trong nháy mắt lên cao.

"Không được, nhanh lên một chút chạy." Ngô Không kinh hô.

"Ngô Không, chúng ta cũng không thể như vậy không chịu trách nhiệm, ít nhất phải đem ngọn lửa này diệt sẽ rồi đi đi." Đường Nhạc trách cứ.

"Diệt cái rắm a, đây là Kim Đế Phần Thiên Viêm, muốn tiêu diệt nó, nói dễ vậy sao." Ngô Không mắng to một tiếng, ôm lấy hai gã Đạo Đồng, nhanh chóng lao ra phòng luyện đan.

Đường Nhạc hữu tâm cứu hỏa, làm gì cứu không a!

Ngô Không đem hai gã Đạo Đồng đặt ở Đầu Suất Cung bên ngoài sau, biến ảo hóa thành ong mật bay vào Đường Nhạc tay ổng tay áo.

Bát Giới cùng Ngô Tịnh cũng là như thế!

Đường Nhạc sắc mặt có chút hốt hoảng, trong đầu nghĩ lần này có thể làm lớn chuyện.

Lúc này, phòng luyện đan bốc lên ào ào khói dày đặc, thể lửa dần dần mở rộng.

Xoay người liếc mắt nhìn Đầu Suất Cung, Đường Nhạc liền vội vàng triển khai thân pháp, hướng về phía Bàn Đào Hội phương hướng bay vút đi.

Dưới mắt, chỉ có thể lựa chọn chạy trốn, nếu như bị Thái Thượng Lão Quân phát hiện là mình làm, nhất định phải đưa hắn chuột rút nhỏ cốt.

Dao Trì, Bàn Đào Hội.

Mấy tên tướng mạo xinh đẹp tiên nữ giãy dựa thân thể mềm mại, làm đủ loại tư thế mê người.

Thái Thượng Lão Quân cùng Nhị Lang Thần ngồi chung một chỗ, có chút hăng hái thưởng thức múa thoát y.

"Ngọa tào, thể nào hòa" Cự Linh Thần uống rượu say, đang trên đà tiên nữ, đột nhiên phát hiện phương xa khói đen tràn ngập, ánh lửa ngút trời, vội vàng hét lớn một tiếng.

Chư Tiên rồi rít đứng dậy nhìn ra xa.

"Lão Quân, nơi đó hình như là nơi Đâu Suất Cung a." Nhị Lang Thần nhắc nhở.

"Không được, ra việc lớn." Thái Thượng Lão Quân cầm trong tay ly rượu ném một cái, liền vội vàng dâng vãn giá vũ, hướng về phía Đâu Suất Cung phương hướng bạo vút đi.

Cùng lúc đó, Đường Nhạc vừa vận đi tới Dao Trì, phát hiện trên bàn rượu cũng không bày ra Bàn Đào, tâm lý thở phào một cái, cái này Bàn Đào Hội hẳn còn chưa bắt đầu.

"Đường Nhạc, người thời gian dài như vậy đi đâu" Hà Tiên Cô phát hiện thân ảnh quen thuộc, dịu dàng nói.

"Ài, khỏi phải nói, bản tăng có chút mắc đái, tìm nửa ngày nhà cầu, Tiên Cô cũng không nên giễu cợt ta." Đường Nhạc quấy nhiễu chấp sau ót, xấu hổ cười một tiếng.

"Xi." Hà Tiên Cô bị Đường Nhạc chọc cho cười, trong đầu nghĩ, cái này Tiểu Suất Ca thật có thú đây.

"Đúng, bản tăng ở lại lịch bên trên, phát hiện Đâu Suất Cung bốc cháy, đây rốt cuộc là tên khốn kiếp nào làm." Đường Nhạc khí thế hung hăng nói.

"Tỷ tỷ cũng không biết, người là không thấy Thái Thượng Lão Quân sắc mặt kia, quá dọa người, phỏng chừng trở về muốn nổi điên."

"Ai nói không phải a, những Tiên Đan đó nhưng là Thái Thượng Lão Quân của quý, nếu là xuất hiện bất kỳ không may, nói không chừng có thể bị tươi sống tức chết đây." Lữ Đồng Tân trên gheo nói.

Chư Tiên xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, ngược lại Đâu Suất Cung cũng không phải là bọn họ bàn.

Cái này Thái Thượng Lão Quân khu vực kì, cho nên Chư Tiên đối với hấn ấn tượng cũng không thể nào tốt.

"Tính, không cần để ý hấn, khác (đừng) ảnh hưởng chúng ta tâm tình." Trương Quả Lão cười to nói.

Đường Nhạc nói với Bát Tiên mấy câu nói, lại xoay người rời đi, không khỏi bị người phát hiện sơ hở, hấn hiện tại không muốn nói với bất kỳ người nào mà nói.

Chờ tham gia xong Bàn Đào Hội, hẳn lại trước tiên trở lại nhân gian!

"Đường huynh."

Đột nhiên một cái tay vỗ vào Đường Nhạc sau lưng, bị dọa sợ đến hấn cả người run lên!

Ngày mai tình tiết, sẽ phi thường đặc sắc, mọi người đoán một chút, Thái Thượng Lão Quân có thể hay không phát hiện là Đường Nhạc được! PS: Có phiếu đề cử đồng hài phiên toái đầu một tấm, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Đại phát lộc đình, đại hội bắt đầu!

Đường Nhạc xoay người, phát hiện là người quen, lộ ra một cái xấu hổ nhưng lại không thất lễ mạo mỉm cười.

"Viêm Đế đại ca, ngươi có chuyện gì sao "

"Ở đây nói chuyện không tiện, ngươi đi theo ta."

Nhìn Viêm Đế bóng lưng, Đường Nhạc trong lòng có chút nghi hoặc, trong đầu nghĩ, chuyện gì cần cẩn thận như vậy

Do dự một hồi, Đường Nhạc vẫn là đuổi theo Viêm Đế bước chân.

Hai người tới một nơi tĩnh lặng địa phương, Viêm Đế ngừng đầu bừa bộn bốn phía, chắc chắn không thành vấn đề sau, khước miệng Nhất Tà, tự tiểu phi tiểu nói: "Đầu Suất Cung lửa cháy, hẳn cùng Đường huynh không thoát liên hệ đi."

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng trầm xuống, nói thầm một tiếng không được, cái này Viêm Đế làm sao biết là mình làm, chẳng lẽ hẳn theo dõi chính mình

Cái này cũng không quá có thể, dù sao nếu là có người theo dõi, lấy Ngô Không tu vi nhất định sẽ nhận ra được.

Mà còn cái này Viêm Đế rất có thể cố ý nói như vậy, mục đích là muốn thấy mình phản ứng.

Mặc dù Đường Nhạc đối với (đúng) Viêm Đế ấn tượng không tệ, nhưng hẳn không ngờ, sẽ không bởi vì Viêm Đế một câu nói, liền đem sự tình toàn bộ thoái thác!

Vạn nhất Viêm Đế đi mật báo, vậy mình chẳng phải là mang đá lên đập chân mình chứ sao.

Trừ phi hẳn có thể lấy ra chứng cứ.

"Tiểu tử không biết Viêm Đế đại ca đang nói gì." Đường Nhạc cười nói.

"Ha ha, Đường huynh, ngươi cứ như vậy không tin ta "

Thấy Đường Nhạc tiếp tục giả ngây giả dại, Viêm Đế tiếp tục nói: "Nếu như ta nhớ không lầm mà nói, Đường huynh hai giờ trước, tu vi vẫn Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, nhưng bây giờ tu vi lại đi đến nửa bước Bất Hủ cảnh."

"Tính, coi như Bản Đế không nói gì." Nói xong, Viêm Đế lại xoay người chuẩn bị rời đi.

Cái này Viêm Đế nếu là thật muốn đi Thái Thượng Lão Quân trước mặt tỏ giác chính mình, chỉ sợ cũng sẽ không theo chính mình phế nhiều lời như vậy.

"Được rồi, bản tăng thừa nhận ăn trộm mấy viên Tiên Đan." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Ồ chẳng qua là mấy viên sao" Viêm Đế có chút háng hái hí ngược đạo (nói).

"Ách hình như là mấy trăm ngàn viên đi." Đường Nhạc gãi đầu, lúng túng nói.

"Ngọa tào, mấy ngàn miếng Tiên Đan, ngươi đặc biệt sao thật là được." Viêm Đế cả kinh nói.

Đầu Suất Cung Tiên Đan đều là có giá trị không nhỏ, có thể nói là thiên kim khó cầu!

Mà Đường Nhạc một thân một mình, liền ăn trộm hơn ngàn miếng Tiên Đan, thật là tiện sát người bên cạnh a.

Nghĩ đến đây, Viêm Đế không khỏi có chút ghen tị, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, tựa hồ có cái gì không đúng.

Đường Nhạc nhục thân coi như mạnh hơn đi nữa, cũng không nhịn được mấy ngàn miếng Tiên Đan ẩn chứa năng lượng, nói cách khác, tiểu tử này khẳng định còn có hàng tích trữ.

"Đường huynh, chính gọi là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, ngươi xem có phải hay không" Viêm Đế xoa xoa tay, cười tủm tỉm nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp theo hệ thống thương thành lấy ra một chai Tiên Đan, đưa cho Viêm Đế.

"Đường huynh chính là sáng khoái, Bản Đế cũng không phải bắt ngươi chỗ tốt, sẽ không cán sự người, nếu là Thái Thượng Lão Quân tìm ngươi phiền toái, thời khắc mấu chốt ta có thể no ngươi một mạng."

"Vậy thì cảm ơn Viêm Đế đại ca."

Một chai Tiên Đan, đổi lấy Viêm Đế một cái cam kết, cái này mua bán tuyệt đối không thua thiệt!

Đầu Suất Cung, phòng luyện đan.

"Hai người các ngươi, cho sự phụ một cái hoàn mỹ giải thích." Thái Thượng Lão Quân chấp tay sau lưng, đứng ở trong viện, ánh mắt sát ý lẫn nhiên.

Mới vừa rồi hần sau khi trở về, liền đem ngoài cửa hai gã Đạo Đồng đánh thức.

Ba người lực tổng hợp cuối cùng là tất phòng luyện đan lửa lớn.

Lửa cháy nguyên nhân, chính là có người trộm đi hần Bồ Đề Tạo Hóa Đan, không có kịp thời để lên nắp, đưa đến bên trong lò luyện đan Kim Đế Phần Thiên Viêm mất khống chế, lúc này mới thiêu hủy phòng luyện đan.

Thông qua kiểm điểm, Thái Thượng Lão Quân tổng cộng tổn thất 3600 miếng Tiên Đan, trong đó bao gồm 30 miếng thánh dương đan, 30 miếng âm dương vạn thọ đan, một viên Vô Cực Chuyển Luân Đan.

Này cũng không coi vào đâu!

Trọng yếu nhất là hần dốc hết tâm huyết, luyện chế ba tháng Bồ Đề Tạo Hóa Đan cũng đặc biệt sao bị trộm đi.

Đây chính là là Từ Vi Đại Đế luyện chế, đây nếu là trách tội xuống, hần nhất định phải bị xử phạt.

"Sur phụ, ta mới vừa rồi mơ hồ ngủ, cụ thể xảy ra cái gì, ta thật không biết a." Hồng Y Đạo Đồng ủy khuất nói.

"Hỏa Vũ đi đâu" phải biết, lửa này Kỳ Lân nhưng là Địa Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, có thể thông qua năng phòng tuyến, thuận lợi tiến vào phòng luyện đan, chẳng lẽ kia trộm đan tặc là thiên tiên cảnh cường giả

Nghĩ tới đây, Thái Thượng Lão Quân cũng liền thư thái, cái này Bồ Đề Tạo Hóa Đan giá trị, xác thực đủ để cho thiên tiên cảnh cường giả tự mình động thủ.

"Ta ta không biết a." Hồng Y Đạo Đồng buông tay đạo (nói).

"Thảo đặc biệt sao, ngươi đều biết cái gì." Trong con tức giận, Thái Thượng Lão Quân một cước tương đạo đồng đập bay, nếu không phải nể tình người này đi theo chính mình nhiều năm phân thượng, mình tuyệt đối sẽ không khinh xuất tha thứ hần.

Cùng lúc đó, ở thiên đình một mảnh tĩnh lặng trong rừng cây nhỏ, Tiểu Bạch Long mặc quần áo tử tế, hướng về phía quần áo xóc xếch Hỏa Vũ cười nhạt nói: "Bồn điện mới vừa rồi biểu hiện thế nào "

"Ngươi thật giỏi đây." Nghĩ tới hai người mới vừa rồi cảm xúc mạnh mẽ, Hỏa Vũ trên mặt hiện lên một mặt triều hồng, thẹn thùng không dứt.

Loại cảm giác đó thật là quá mỹ diệu, thật giống như một lần nữa đây!

"Hắc hắc, có thời gian bồn điện trở lại thỏa mãn ngươi, ta còn có chuyện, đi trước một bước."

"Ừ, ta chờ ngươi."

Chờ Tiểu Bạch Long sau khi rời đi, Hỏa Vũ sửa sang một chút áo quần, liền đối với Đâu Suất Cung bay vút đi.

Trong vòng mấy cái hít thở, Hỏa Vũ thân ảnh lại xuất hiện ở Đâu Suất Cung bên trong.

Khi phát hiện phòng luyện đan một vùng phế tích lúc, nàng mới ý thức tới chính mình mắc lừa.

"Hỏa Vũ, ta cho ngươi trấn thủ Đâu Suất Cung, ngươi đặc biệt sao đi đâu" Thái Thượng Lão Quân đi tới Hỏa Vũ trước mặt, quát to.

"Hung cái gì hung, ta cũng vậy bị người lừa gạt chứ sao." Hỏa Vũ vênh miệng, ôn nhu nói.

Sau đó, Hỏa Vũ liền đem sự tình tỉ mỉ đi qua nói cho Thái Thượng Lão Quân, chỉ bất quá nàng không có đem những thứ kia ngượng ngùng chuyện nói ra.

"Tiểu Bạch Long, Ngao Liệt" Thái Thượng Lão Quân lập đi lập lại lắm bả danh tự này, cái này Tiểu Bạch Long không phải với Đường Tăng đi Tây Thiên Thủ Kinh sao, làm sao sẽ tới Đâu Suất Cung

Bất kể nói thế nào, cái này Tiểu Bạch Long là hiện nay con đường duy nhất, chỉ cần theo hần đi tra, nhất định có thể tra được trộm đan tặc.

Bất quá dưới mắt vẫn là phải đi trước tham gia Bàn Đào đại hội, dù sao Vương Mẫu Nương Nương mặt mũi không thể không cấp.

"Hỏa Vũ, bản quân muốn đi Bàn Đào đại hội, ở đây liền giao cho ngươi, nếu là lại xuất hiện bất kỳ sơ suất, ta lấy ngươi thử hỏi." Thái Thượng Lão Quân dặn dò.

"Biết rồi." Hỏa Vũ đang nghĩ, nếu là kia Tiểu Bạch Long trở lại, lão nương nhất định phải lăng trì hần không thể.

Thiên Đình mỗi năm một lần Bàn Đào đại hội chính thức bắt đầu!

Thất Tiên Nữ lác lác gọi cảm kiều đồn, kéo giỏ, chia ra đem Chư Tiên trước mặt mâm trái cây, thả tràn đầy Tiên Đào.

"Ngọa tào, cái này Tiên Đào thế nào nhỏ như vậy" Na Tra vuốt vuốt trong tay sáu văn Tiên Đào, mắng thầm.

Cái này ngày xưa Bàn Đào Hội, đều là hái thượng đẳng vạn năm Tiên Đào, coi như năm nay đình trệ tiêu điều, cũng không trở thành một cái vạn năm Tiên Đào cũng không có đi.

"Hừ, có Tiên Đào ăn cũng không tệt, làm gì như vậy kén chọn." Hồng Nhi kiêu cả giận nói.

Na Tra: "

Lúc này, Đường Nhạc cùng Viêm Đế ngồi chung một chỗ, hai người nói chuyện với nhau thật vui.

"Đường huynh, đến, cạn một ly." Viêm Đế giơ lên trong tay ly rượu, cười to nói.

"Được, hôm nay ta nguoi không say không về." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Sư phụ, bốn điện trở lại."

Đường Nhạc mới vừa uống xong một ly, liền nghe được bên tai thanh âm quen thuộc.

Tiểu Bạch Long biến thành ong mật, chính dừng lại ở Đường Nhạc trên vai.

Thấy sư phụ gật đầu, Tiểu Bạch Long ngay sau đó vỗ cánh, bay vào Đường Nhạc trong tay áo.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin cái năm sao chấm điểm, ba gram dầu!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Thất nữ tranh phu, sự tình bại lộ!

"Xin chào, đây là nguoi Tiên Đào." Tử Nhi kéo giỏ, đi tới Viêm Đế trước mặt, trắng nõn đầu ngón tay cầm nhẹ lấy Tiên Đào, chậm rãi bỏ vào mâm trái cây bên trong.

"Tử Nhi cô nương, đã lâu không gặp a."

Bởi vì Đường Nhạc mới vừa rời cúi đầu, cho nên Tử Nhi cũng không có nhận ra hắn.

"Đại sắc lang, nguoi tại sao lại ở chỗ này" Tử Nhi kinh hô.

"Đương nhiên là nhớ nguoi á." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Thật đi" Tử Nhi tâm lý ngọt ngào, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Đường Nhạc, vui vẻ nói.

"Tiểu Thất, nguoi đang ở đây nói chuyện với nguoi nào đây" khi phát hiện cái kia chiếm chính mình tiện nghi Dâm Tăng, đang đùa giỡn em gái mình lúc, Hồng Nhi nhất thời giận dữ, mắng to: "Nguoi cái này Dâm Tăng, ta hôm nay nhất định phải thiên nguoi không thể."

"Ngọa tào, nguoi con mụ này điên đi." Đường Nhạc nhấc chân chạy, chính mình không phải là sò nạng cái mông, hôn nạng miệng, còn như như vậy không tha thứ à.

Hai người một đuổi theo một đuổi, nhất thời thành Bàn Đào đại hội điểm sáng.

Nhìn thấy một màn này, Viêm Đế có chút dở khóc dở cười.

Rất nhanh, Thất Tiên Nữ liên hợp lại cùng nhau, tạo thành bao vây thế, ngăn chặn Đường Nhạc toàn bộ đường lui.

"Hòa thượng này là ai a, nhìn đáng đáp thật giống như trên chọc Thất Tiên Nữ."

"Mẹ, hòa thượng này điểm phúc không cạn a, cái này Thất Tiên Nữ nhưng là trong nội tâm của ta nữ thần."

"Người có thể kéo xuống đi, người cái này tướng mạo, ngay cả heo mẹ đều chê người."

"

"Dâm Tăng, người hoặc là trả ta thanh bạch, hoặc là cho ta hạnh phúc." Hồng Nhi kiều cả giận nói.

"Không được, cái này đại sắc lang sờ ngực ta, thì hửn là chúng ta." Từ Nhi bắt lại Đường Nhạc cánh tay, biểu thị sẽ không đem Đường Nhạc nhường cho còn lại tỷ tỷ.

"Cát, cái này Dâm Tăng còn thân hơn ta đây."

"Hửn còn sờ cái mông ta."

"

Chúng tỷ muội trong nháy mắt cãi vả, đều muốn đem Đường Nhạc chiếm làm của mình.

Nữ nhân đều là ích kỷ động vật, tuyệt không sẽ đem mình nam nhân chia sẻ cho những nữ nhân khác.

"Thảo đặc biệt sao, đừng cản ta, ta muốn đi giết hòa thượng này."

"Ta nữ thần lại bị một cái hòa thượng ô nhục."

"Hòa thượng này không phải là so Lão Từ đáng đáp đẹp trai sao, dựa vào cái gì có thể được Thất Tiên Nữ xem trọng."

Thất Tiên Nữ giờ phút này cũng không để ý hình tượng.

Thất nữ tranh phu, để ở ngòi phái nam không ngừng hâm mộ, trong đầu nghĩ, hòa thượng này rốt cuộc là thần thánh phương nào

Thất Tiên Nữ vô luận là vóc người, vẫn là xinh đẹp, vậy cũng là không thể kén chọn.

"A di đà phật, bản tăng chính là người xuất gia, há có thể trầm mê ở nữ sắc, các người nếu là gây rối nữa, liền đừng trách bản tăng đánh các người cái mông." Đường Nhạc giả bộ giận dữ.

Không ít người ánh mắt tràn đầy sát ý, hận không được đem Đường Nhạc đánh ngã trên đất.

Mọi người trong lòng nữ thần, há lại hòa thượng này có thể ô nhục

Nhất là tu vi của người này chỉ có Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong.

Bực này rác rưởi xứng sao được cho Thất Tiên Nữ

Thất Tiên Nữ vừa nghe đến đánh đòn, theo bản năng che kiều đòn, ngay sau đó sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng.

Chúng nữ then thùng bộ dáng, để cho vây xem phái nam không khỏi xem si, thật là đẹp a.

"Con lừa trọc, người cái này rác rưởi, cũng có thể xứng với bảy vị mỹ lệ Tiên Từ" Lưu Tuấn đứng ra mắng to một tiếng, tiếp tục hô: "Người nếu là thức thời, người cút nhanh lên ra Bàn Đào đại hội, tỉnh Lão Từ tự mình động thủ."

Cái này Lưu Tuấn là Tăng Trưởng Thiên Vương Ma Lực Thanh thủ hạ tám Đại tướng một trong, mặc dù hửn tu vi chỉ có Bát Hủ cảnh sơ kỳ, nhưng hửn tự tin, đối phó một cái Xuất Khiếu cảnh đỉnh phong tu vi và còn, vẫn là dư dả.

Dù sao hửn tu luyện đều là công pháp thượng thừa Linh Quyết, ở đồng đẳng cấp bên trong, hửn không sợ bất luận kẻ nào.

"Người là ai" Đường Nhạc sắc mặt có chút âm trầm, lạnh lùng nói.

"Ha ha, người cái này con lừa trọc cũng không biết ta là ai, nghe cho kỹ, ta chính là Lưu Tuấn."

"Lưu Tuấn đứng không, thừa dịp bản tăng tâm tình tốt, người bây giờ quỳ dưới đất cho ta dập đầu ba cái, ta lại tha cho người một mạng." Ngốc thiếu hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, nếu là tu vi của người này ở Tu Tiên Giới, Đường Nhạc còn vẫn sợ hửn 3 phần.

Có thể chính là Bát Hủ cảnh sơ kỳ tu vi, liền dám ở trước mặt mình diễu võ dương oai, không khỏi quá đem mình làm căn thông đi.

"Ai a, hửn chết Lão Từ, người tốt trâu bò a." Lưu Tuấn sắc mặt dữ tợn, bộ mặt vụn vụn, nói xong, liền muốn đối với (đứng) Đường Nhạc động thủ.

"Luru Tuấn, người muốn làm cái gì" Thất Tiên Nữ ngăn ở Đường Nhạc trước mặt, trăm miệng một lời đạo (nói).

"Tê đại, người cái này con lừa trọc chỉ có thể núp ở sau lưng đàn bà sao" cái này Thất Tiên Nữ tu vi tất cả ở Huyền Tiên cảnh trên, cho nên Luru Tuấn cũng không dám tùy tiện đắc tội.

Đường Nhạc hai quả đấm nắm chặt, hấn quyết định, thế tất yếu giết Luru Tuấn.

"Vương Mẫu Nương Nương giá lâm."

Một tên đầu đội phượng quan, người khoác kim ngân ti loan điều triều phượng thêu văn phục mỹ phụ xuất hiện ở Chư Tiên trước mặt.

Trước ngực nàng là rộng phiến màu vàng nhạt cảm đoạn quần ngực cái yếm, gờ tay nhắc chân Như Phong phát dương liễu như vậy yêu kiều thướt tha.

"Tham kiến Vương Mẫu Nương Nương." Chư Tiên cung kính nói.

"Không cần đa lễ, mọi người ném thử một chút năm nay vạn năm Tiên Đào vị như thế nào." Vương Mẫu Nương Nương cười nhạt một tiếng, tỏ ý đạo (nói).

"Thảo đặc biệt sao, đây đều là ngàn năm Tiên Đào, nói đó có vạn năm Tiên Đào" một tên Tán Tiên nói thẳng không kiêng kỵ.

"Ừ" người này bạo nỏ một câu chửi bậy, Vương Mẫu Nương Nương vừa muốn nổi giận, lại phát hiện mình trước mặt Tiên Đào chỉ có một quyền lớn nhỏ, mà còn hình dáng bất quy tắc, nhìn gây không sót mấy.

Nhìn kỹ một chút, thật đúng là ngàn năm Tiên Đào.

Trong này thậm chí ngay cả tam vân Tiên Đào cũng đựng tới!

Trần trụi đánh mặt, để cho Vương Mẫu Nương Nương sắc mặt có chút khó coi.

Ở Bàn Đào đại hội tổ chức một ngày trước, nàng còn đích thân đi một chuyến Bàn Đào Viên, theo lý thuyết, cái này vạn năm Tiên Đào số lượng hoàn toàn thỏa mãn Bàn Đào đại hội nhu cầu.

Nhưng vì cái gì không thấy một viên vạn năm Tiên Đào, cái này không phải hấn a!

"Hong Nhi, đây là chuyện gì xảy ra" chuyện này sự quan trọng đại, quan hệ đến Thiên Đình mặt mũi, nếu là không cho Chư Tiên một câu trả lời, nhất định sẽ chọc trong lòng bọn họ bất mãn, không biết, còn tưởng rằng là nàng Vương Mẫu Nương Nương keo kiệt, không nỡ dùng vạn năm Tiên Đào chiêu đãi bọn họ đây.

"Mẫu Hậu, cái này" nếu là đem kia Dâm Tăng khai ra, hấn nhất định phải bị Mẫu Hậu trừng phạt, đây là Hồng Nhi không muốn thấy.

"Còn không bằng thực chiêu tới." Thấy Hồng Nhi áp a áp ứng, Vương Mẫu Nương Nương liền biết chuyện này có kỳ hoặc.

"Kia vạn năm Tiên Đào bị Tiểu Thất ăn." Từ Nhi vội vàng nói.

Nghe vậy, Vương Mẫu Nương Nương đưa ra đầu ngón tay, có chút tiết tấu gõ bàn, chính mình con gái bảo bối, mặc dù bình thường có chút điều ngoa tuy hứng, nhưng các nàng phi thường hiểu chuyện, biết rõ cái này vạn năm Tiên Đào là dùng để chiêu đãi Chư Tiên, các nàng coi như là ăn trộm, cũng sẽ không toàn bộ ăn sạch đi.

"Người đâu, đem Tiểu Thất phế trừ tu vi, đưa đi Chân Quân Thần Điện." Vương Mẫu Nương Nương lạnh lùng nói.

Chân Quân Thần Điện là Nhị Lang Thần địa bàn, nơi đó có được Thiên Đình tàn nhẫn nhất khắc hình, so với tầng mười tám Địa Ngục cũng chỉ có hơn chứ không có kém.

"Nương nương, cái này không tốt lắm đâu, tiểu thần là sợ Thất Công Chúa chịu không được các loại (chờ) khắc hình a." Dương Tiễn đứng ra ngăn cản nói.

Trên thực tế, Vương Mẫu Nương Nương sở dĩ nói như vậy, chính là hy vọng Tiểu Thất biết khó mà lui, ngoan ngoãn nói ra cái này vạn năm Tiên Đào rốt cuộc đi đâu.

Không có lý tới Dương Tiễn, ở Vương Mẫu Nương Nương nói xong sau, liền có hai gã Thiên Binh không có hảo ý đi về phía Từ Nhi.

"Thất Công Chúa, thật xin lỗi." Vừa nói, hai người liền muốn động thủ phế bỏ Từ Nhi tu vi.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, Vương Mẫu Nương Nương vừa muốn ra tay ngăn trở hai người.

Không ngờ lại phát sinh biến cố!

"Hai cái tôm tép, cũng dám động Tử Nhi cô nương" Đường Nhạc mắng to một tiếng, hai chân đột nhiên đạp đất, lẳng không lên, trực tiếp đem ngay cả hai gã Thiên Bình đạp bay.

Cầu phiếu đề cử

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Gánh chịu trách nhiệm, lâm nguy không loạn!

"Người là người nào" Vương Mẫu Nương Nương phần nộ quát.

Hòa thượng này cực kỳ xa lạ, lần này Bàn Đào đại hội, nàng cũng không nhớ chính mình mời qua hán.

Chẳng lẽ tiểu tử này là len lén chạy vào tới

"Bàn tăng ngồi không đổi họ, đi không đổi tên, Đường Nhạc là vậy." Đường Nhạc đem Tử Nhi ôm vào trong ngực, cường thế đáp lại.

"Dương Tiễn, người đặc biệt sao từ đi đâu." Là bảo đảm Bàn Đào đại hội không sơ hở tí nào, Vương Mẫu Nương Nương cố ý phải chính mình tâm phúc Dương Tiễn, đặc biệt ở Nam Thiên Môn bên ngoài kiểm tra, thật không nghĩ đến, vẫn bị nghi (muốn) những người không có nhiệm vụ lẫn vào tới.

"Nương nương, tiểu thần ở chỗ này đây." Dương Tiễn vội vàng từ trong đám người đi ra.

"Ta hỏi người, cái này Đường Nhạc là chuyện gì xảy ra" Vương Mẫu Nương Nương nghi ngờ nói.

"Ách cái này Đường Nhạc có được mời hàm, tiểu thần chỉ có thể thả hán đi vào a." Dương Tiễn mặt một cái mồ hôi, rất sợ Vương Mẫu Nương Nương trách tội chính mình.

"Vương Mẫu Nương Nương, cái này vạn năm Tiên Đào là bàn tăng ăn, không có quan hệ gì với Thất Tiên Nữ."

Ai làm nấy chịu, Đường Nhạc tuyệt sẽ không để cho Thất Tiên Nữ thay mình chống được chuyện này.

"Được, là tên hán tử." Vương Mẫu Nương Nương tán dương một tiếng, tiếp tục nói: "Người đầu, đem cái này Đường Nhạc kéo xuống chém thành muôn mảnh, sau đó cầm đi cho chó ăn."

"Ngọa tào, ác như vậy" Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau một bước, sắc mặt hơi có chút hốt hoảng.

Thất Tiên Nữ đương nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến, rồi rút quỳ sụp xuống đất, là Đường Nhạc cầu tha thứ.

Đứng ở xó xỉnh Lưu Tuấn khỏe miệng phát qua một vòng cười tà, thấy Đường Nhạc rơi vào kết cục như thế, tâm lý được kêu là một cái cao hứng a, hán hận không được đứng ở Dao Trì trung ương, nhảy lên một đoạn vũ đạo, tới ăn mừng xuống.

Nhưng vào lúc này, một thân một mình uống rượu giải sầu Thái Thượng Lão Quân, đưa mắt liếc nhìn Đường Nhạc.

Hán nhú mày lại, tựa hồ nghĩ đến cái gì, chợt lặng yên không một tiếng động đem một cỗ yếu ớt linh lực, cong ngón tay đạn hướng người trước, đi qua hán dò xét, người này trong cơ thể ẩn chứa số lớn Cửu Chuyển Kim Đan năng lượng.

Chân tướng của sự tình nổi lên mặt nước, kia trộm đan tặc chính là Đường Nhạc, không đúng, nói đúng ra hán là Đường Tăng.

Hán cho là đổi một tên, là có thể man thiên quá hải, thật không nghĩ tới hán Thái Thượng Lão Quân bản lĩnh.

Cái này mỗi một miếng Tiên Đan đều là đích thân hán luyện chế, mỗi một miếng Tiên Đan đều có thuộc về hán đóng dấu.

Muốn cảm ứng được Tiên Đan có hay không bị Đường Tăng ăn, đây đối với Thái Thượng Lão Quân mà nói, cũng không phải là việc khó!

"Vương Mẫu Nương Nương, hòa thượng này người không thể động." Sau một khắc, Thái Thượng Lão Quân thân ảnh xuất hiện ở trong tầm mắt mọi

người,

Phát hiện Thái Thượng Lão Quân có chút thâm ý liếc về chính mình liếc mắt, Đường Nhạc nói thầm một tiếng hồng bét, sự tình khẳng định bại lộ.

Lần này xong đời!

Mọi người sinh lòng nghi hoặc, cái này Đường Nhạc bức nào cần gì phải có thể, lại có thể để cho Thái Thượng Lão Quân lên tiếng cứu giúp, Thiên Đình khi nào xuất hiện hạng nhân vật này.

"Lão Quân, người đây là ý gì, Đường Nhạc ăn trộm vạn năm Tiên Đào, quyết không thể tùy tiện bỏ qua." Vương Mẫu Nương Nương kiều cả giận nói.

"Đường Nhạc hấn tên thật hấn là Đường Tăng đi." Thái Thượng Lão Quân đưa mắt về phía Đường Nhạc, ánh mắt tràn đầy sát ý.

"A di đà phật, bản tăng họ quá mức tên gọi người nào, dường như cùng các hạ không quan hệ chứ." Đường Nhạc giả bộ ổn định.

"Ha ha, tốt một câu không liên quan." Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân không những không giận mà còn cười, trầm ngâm chốc lát, quay đầu hướng về phía Vương Mẫu Nương Nương nói: "Người này không chỉ có ăn trộm vạn năm Tiên Đào, còn tới ta Đầu Suất Cung lấy trộm mấy ngàn miếng Tiên Đan."

"Ồ ào "

Lời vừa nói ra, bên trong sân trong nháy mắt yên tĩnh!

"Cái gì mấy ngàn miếng Tiên Đan" Vương Mẫu Nương Nương hoàn toàn mộng, có chút không tin Thái Thượng Lão Quân mà nói.

"Không sai, cái này Đường Tăng tổng cộng lấy trộm 3600 miếng Tiên Đan, trong đó bao gồm Từ Dương đan, thiên cực đan, Cửu Chuyển Kim Đan, thánh dương đan, âm dương vạn thọ đan, Vô Cực Chuyển Luân Đan "

Thái Thượng Lão Quân Nhất Khẩu Khí nói ba mươi mấy loại Tiên Đan, mà còn một ít đệ giai Tiên Đan hấn còn chưa nói.

"Tê "

Cái này rung một cái lay động tin tức để cho mọi người hít sâu một cái hơi lạnh!

Cái này mỗi một miếng Tiên Đan đều là giá trị liên thành, một ít tu vi thấp thiên binh thiên tướng, phấn đấu cả đời, có lẽ cũng không chiếm được một viên Tiên Đan.

Dưới mắt Đường Tăng một thân một mình, liền lấy trộm hơn ba nghìn miếng Tiên Đan, thật là làm cho người tốt sinh hăm mộ.

"Ha ha, vu oan giá hoạ, Lão Quân như vậy vu hãm bản tăng, sợ là có chút không ổn đi, người cũng không thể bởi vì không tìm được trộm đan tặc, liền nương nhờ trên người của ta." Ở Thái Thượng Lão Quân không có lấy ra chứng cứ trước, Đường Nhạc quả quyết sẽ không thừa nhận.

"Mẹ con chim, người đặc biệt sao còn không thừa nhận." Mắng to một tiếng, Thái Thượng Lão Quân tiếp tục lạnh lùng nói: "Người trước là để cho học trò Tiểu Bạch Long dùng một chiêu kế diệu hồ ly sơn, dẫn ra Hóa Vũ, sau đó cho ta hai vị kia học trò hạ truyện dơ."

"Trộm xong Tiên Đan sau đó, người còn không bỏ qua, còn phóng hỏa đốt phòng luyện đan, mà còn ta ở bên trong cơ thể người cảm ứng được Cửu Chuyển Kim Đan, người đây giải thích như thế nào "

Nghe lời này, Đường Nhạc sắc mặt âm trầm không chừng, lược có chút khó coi, cái này Thái Thượng Lão Quân bảo hoàn toàn chính xác, chỉ bất quá hấn cũng không cố ý phóng hỏa, là kia bên trong lò luyện đan Kim Đế Phần Thiên Viêm chính mình chạy đến.

Bất quá hấn cũng không có ý định giải thích, dù sao lửa đốt phòng luyện đan, cái này cùng hấn không thoát liên hệ.

Thấy Đường Tăng do dự, Thái Thượng Lão Quân thở dài một tiếng, chậm rãi nói: "Cũng được, ta tự nhận xui xẻo, có thể bỏ qua người lần này, bất quá cái này 3600 miếng Tiên Đan người phải trả cho ta, khác (đừng) nói với ta, người toàn bộ ăn, lời này người lừa gạt quỷ đi đi."

"Xin lỗi, ta cự tuyệt." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Ngọa tào, hòa thượng này quá trang bức, cũng không nhìn một chút tình thế, sẽ không sợ Thái Thượng Lão Quân một chương vỡ tử hấn "

"Đều đến lúc này, còn có thể mặt không đỏ sắc, Lão Tử bội phục."

"Người này chẳng lẽ có cái gì dựa vào lại dám ngay cả Lão Quân mặt mũi cũng không cho."

"

Thái Thượng Lão Quân lại xưng Đạo Đức Thiên Tôn, luận bối phận, hấn cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Linh Bảo Thiên Tôn là cùng đồng lứa, này ba người bị người rộng rãi trở thành Tam Thanh.

Coi như là Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng phải cho Thái Thượng Lão Quân mấy phần mặt mũi, dù sao người này không chỉ tu là cao thâm mạt trắc, mà còn tinh thông Luyện Đan Chi Thuật, chỉ dựa vào một điểm này, toàn bộ Thiên Đình sẽ không người dám đắc tội hắn.

Trừ phi người kia không muốn Tiên Đan!

Con đường tu luyện, công pháp Linh Quyết là ắt không thể thiếu, nhưng ở lúc tu luyện, cũng cần Tiên Đan hỗ trợ lẫn nhau, như thế mới có thể tăng nhanh lên cấp tốc độ.

"Tiểu tử, ngươi cần phải hiểu rõ." Không nghĩ tới cái này Đường Tăng như thế tham lam, vậy mà muốn đem Tiên Đan toàn bộ chiếm đoạt, đây không khỏi quá không đem hắn Thái Thượng Lão Quân coi ra gì đi.

"Đường Tăng, ngươi tới ta Thiên Đình, không chỉ có ăn trộm vạn năm Tiên Đào, còn lấy trộm Lão Quân Tiên Đan, nếu là không cho ngươi chút dạy dỗ, thật đúng là cho là nơi này là nhà ngươi phải không." Vương Mẫu Nương Nương là thực sự giận.

"Tam thái tử Na Tra."

"Thần ở."

"Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh."

"Thần ở."

"Tứ Đại Thiên Vương."

"Thần ở."

"Điện Công Lôi Mẫu."

"Thần ở."

"Nhị Lang Thần Dương Tiễn."

"Tiểu thần ở."

"Các ngươi vừa động thủ một cái, tru diệt người này." Vương Mẫu Nương Nương khẽ kêu một tiếng, trực tiếp ra lệnh.

Vài luồng khí tức kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ.

Tham gia Bàn Đào đại hội một ít Tán Tiên thấy vậy, rồi rít tránh né, sợ bị chiến đấu ảnh hưởng đến.

Bát Tiên liếc mắt nhìn nhau, mặc dù bọn họ đối với (đúng) Đường Nhạc ấn tượng không tệ, nhưng vào lúc này, vẫn là lựa chọn bo bo giữ mình, là Đường Tăng đi đối kháng toàn bộ Thiên Đình, cũng không đáng giá.

Canh thứ nhất, cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Viêm Đế ra tay, đại chiến nổi lên bốn phía!

"Ha ha, các ngươi nhiều người như vậy, liên thủ khi dễ Đường huynh một người, hơi bị quá mức phân đi."

Một đạo cười mở miệng cười lớn truyền vào trong tai mọi người.

"Viêm Đế, ngươi nghĩ cứu Đường Tăng" Dương Tiễn kinh ngạc nói.

"Bản Đế đối với (đứng) Đường huynh ưng thuận qua hứa hẹn, nói đảm bảo hấn một mạng, tự nhiên muốn nói lời giữ lời." Viêm Đế lấy ra Hòa Thần Châu, trong cơ thể linh lực nổi lên không dứt cuộn cuộn mà ra, khí tức trong nháy mắt tăng vọt.

"Huyền Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong."

"Địa Tiên cảnh sơ kỳ trung kỳ."

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, không nghĩ tới cái này Viêm Đế lại là Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi, lần này có thể cứu chữa.

"Cái này" Dương Tiễn, Na Tra, Lý Tinh đám người do dự, bọn họ tu vi đều là Huyền Tiên cảnh trung kỳ, coi như liên thủ lại, cũng tuyệt không phải Viêm Đế đối thủ.

Có Viêm Đế nhúng tay chuyện này, muốn để cho Đường Tăng ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, thật đúng là không phải chuyện dễ dàng!

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc thừa dịp mấy người do dự, chợt đằng vân giá vũ hướng về phía Nam Thiên Môn bay vút đi.

"Viêm Đế đại ca, như vậy ân tình người vừa tới Đường Nhạc sẽ làm gấp trăm lần trả lại."

"Ha ha, mấy người kia, Bản Đế còn không coi vào đâu, người yên tâm rồi đi chính là."

Đứng ở xó xỉnh Lưu Tuấn thấy Đường Tăng muốn chạy, liền vội vàng thi triển thân pháp, theo sát hấn đi.

Cái này cơ hội tốt trời ban được nắm chặt, chỉ cần hấn bắt Đường Tăng, liền có thể ở Vương Mẫu Nương Nương trước mặt giành công, muốn là vận khí tốt, nói không chừng có thể liên thăng Tam cấp đây.

"Các người mau đuổi theo Đường Tăng, cái này Viêm Đế giao cho bản quân." Nếu là người này không lấy trộm hấn Tiên Đan, chính mình nhất định sẽ khoanh tay đứng nhìn, dù sao hấn không phải xen vào việc của người khác người.

Nhưng hôm nay cái này Đường Tăng trộm hấn mấy ngàn miếng Tiên Đan, nếu là hấn lựa chọn ẩn nhẫn, chẳng phải là bị Chư Tiên cười đến rụng răng, đến lúc đó bọn họ lại nói chính mình trơ mắt để mặc cho trộm đan tặc rồi đi, lại không thể làm gì.

Vậy sau này sẽ có trộm đan tặc xuất hiện, lần này nhất định phải nghiêm trị Đường Tăng, mang đến răn đe.

"Như thế, lại phiền toái Lão Quân." Dương Tiễn đám người gật đầu một cái, chợt hướng về phía Đường Nhạc rồi đi phương hướng đuổi theo đi.

Đối với cái này, Viêm Đế cũng không lại ngăn trở.

"Ta người nếu là ở chỗ này động thủ, sợ rằng phải hủy cái này Dao Trì, hay là đi Nam Thiên Môn bên ngoài đánh một trận đi."

"Bản Đế đang có ý đó."

Chờ Thái Thượng Lão Quân với Viêm Đế thân ảnh biến mất ở Dao Trì sau đó, Chư Tiên rồi rít cùng Vương Mẫu Nương Nương nói lời từ biệt, loại này cấp bậc chiến đấu, trăm năm khó gặp, bọn họ tự nhiên muốn đi ngắm nhìn.

Cái này Bản Đào đại hội vừa mới bắt đầu, cũng đã kết thúc!

"Mẫu Hậu, chúng ta cũng phải đi." Hồng Nhi gắt giọng.

"Không cho đi." Vương Mẫu Nương Nương trực tiếp cự tuyệt nói.

Dưới cái nhìn của nàng, chiến đấu này gần như chỉ ở trong vòng mấy cái hít thở thì sẽ kết thúc, mà kết liễu nhất định là Đường Tăng bị bắt.

Mất đi Viêm Đế che chở, lấy Đường Tăng Xuất Khiếu Cảnh tu vi, khẳng định không phải Dương Tiễn, Na Tra đám người đối thủ.

"Hừ, chúng ta thì đi xem." Hừ lạnh một tiếng, Thất Tiên Nữ rồi rít triển khai thân pháp, hướng về phía Nam Thiên Môn bay vút đi.

"Ai, thật là nữ cùng lắm có ích a." Vương Mẫu Nương Nương lắc đầu một cái, thờ dài nói.

Nam Thiên Môn.

Đường Nhạc chấp hai tay sau lưng, ánh mắt giống như rắn nhìn chăm chăm đuổi theo tới Lưu Tuấn.

"Con lừa trọc, người tiếp lấy chạy a." Lưu Tuấn thờ hỏn hên nói.

"Bản tăng vì sao phải chạy" Đường Nhạc cười nhạt nói.

Thấy vậy, Lưu Tuấn thăm mắng một tiếng, mẩu thân, cái này từ Đường con lừa trọc, còn dám ở trước mặt hấn làm bộ như một bộ cao thâm mặt trắng bộ

đáng, hấn trang một rầm a.

Chính mình Bất Hủ cảnh sơ kỳ tu vi, muốn diệt hấn, nửa phút chuyện!

"Tìm chết." Luru Tuấn vẫn cảm thấy mau sớm ra tay giải quyết hấn cho thỏa đáng, tránh cho chậm thì sinh biến.

Luru Tuấn thân hình lướt ầm ầm ra, bàn tay nắm chặt, màu đen đại đao hiện lên, nhanh như thiểm điện như vậy hướng về phía Đường Nhạc chém mạnh đi.

Đôi mắt bén nhọn như vậy thể công, Đường Nhạc nhanh chóng lui về phía sau, trong cơ thể cuồng bạo linh lực hội tụ tại hấn song chưởng.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ân."

Ầm!

Sáu cái năng lượng Long đánh vào Luru Tuấn trên người.

"Phốc."

Không nghĩ tới Đường Tăng thi triển chiêu này bá đạo như vậy, trực tiếp đưa hấn trong tay đại đao nổ,

Mất đi vũ khí, Luru Tuấn không có lựa chọn nữa chút nào nương tay, trong cơ thể hấn linh lực thúc giục đến mức tận cùng, thân hình tàn bạo, cùng Đường Nhạc nhanh chóng đóng đánh nhau.

Hai người giao chiến kịch liệt, trong lúc mơ hồ, Đường Nhạc lại chiếm thượng phong.

"Thảo đặc biệt sao, cái này con lừa trọc nhục thân cũng quá mạnh hấn đi." Luru Tuấn giờ phút này, mới bắt đầu không lẩn tránh Đường Tăng, nếu là trước hấn không khinh địch, cũng sẽ không rơi vào chật vật như thế.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, Luru Tuấn bị Đường Nhạc một chưởng đánh sập trên đất.

"Ngốc Đường Tăng, ta van cầu ngươi không nên giết ta, ta dập đầu cho ngươi."

"Ha ha, trước ta đã cho ngươi cơ hội, nhưng là ngươi không quý trọng, hiện tại cầu xin tha thứ, muộn." Ở giao chiến trong quá trình, Đường Nhạc phát hiện Luru Tuấn linh lực phù phiếm, chỉ có thể phát huy ra Xuất Khiếu Cảnh thực lực.

Nhìn đáng dấp hàng này hấn là dùng Tiên Đan, cưỡng ép tăng cao tu vi, nếu không Đường Nhạc muốn thủ thắng, căn bản không dễ dàng như vậy.

Đối với mình địch nhân, Đường Nhạc chưa bao giờ hội nương tay.

Nhân từ đối với địch nhân chính là tàn nhẫn đối với mình.

"A."

Bị Đường Nhạc trực tiếp phé bỏ giờ lên hai cánh tay, kịch liệt đau đớn để cho Luru Tuấn phát ra như giết heo kêu thảm thiết.

Luru Tuấn sắc mặt trắng bệch, tê liệt trên mặt đất, không ngừng co quắp.

"Đường Đường Tăng, ta đều thành phế nhân, ngươi bây giờ có thể tha ta đi." Luru Tuấn mặt xám như tro tàn, kêu trời trách đất cầu khẩn nói.

"Ha ha, không thể." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc trực tiếp một chưởng đoạn tuyệt Luru Tuấn sinh cơ.

Cái này tàn nhẫn một màn, trùng hợp để cho chạy tới Dương Tiễn, Na Tra đám người nhìn thấy.

"Đường Tăng, ngươi lại dám hạ sát thủ" Lôi Công Điện Mầu trăm miệng một lời nói.

"Thật là buồn cười, cái này rác rưởi muốn giết ta, ta chẳng lẽ thờ ơ không động lòng, mặc kệ giết."

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Kết thúc chiến đấu, tu vi thật sự!

"Đương nhiên." Nói xong, Đường Nhạc theo hệ thống thương khổ lấy ra một viên kim sắc Tiên Đan.

"Vô Cực Chuyển Luân Đan" mẫu thân, đây nhất định Đường Tăng theo Thái Thượng Lão Quân kia lấy trộm Vô Cực Chuyển Luân Đan, không trách tiểu tử này không có sợ hãi.

Bất luận kẻ nào dùng Vô Cực Chuyển Luân Đan, trong thời gian ngắn tu vi cũng sẽ đi đến Huyền Tiên cảnh.

Vốn là không muốn vận dụng bức này nghịch thiên Tiên Đan, nhưng tình thế vội vã, cũng không khỏi không ăn.

Dùng Vô Cực Chuyển Luân Đan sau, Đường Nhạc khí tức trong nháy mắt tăng vọt.

"Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong "

"Bát Hù cảnh sơ kỳ trung kỳ đỉnh phong."

"Huyền Tiên cảnh sơ kỳ trung kỳ đỉnh phong."

Cảm nhận được trong cơ thể bằng bạc linh lực, Đường Nhạc hai quả đấm nắm chặt, giọng dục cổ, nhỏ giọng thì thầm: "Đây chính là Huyền Tiên cảnh đỉnh phong lực lượng sao, quả nhiên rất mạnh."

"Ngọa tào, có muốn hay không khoa trương như vậy!" Ma Lực Hải bị dọa sợ đến thiếu chút nữa không đem trong tay Tỳ Bà ngã xuống đất, cái này còn đánh rắm a.

"Không sai, chính là khuếch đại như vậy, đến đây đi, Ma Lực Hải, để cho chúng ta sáng khoái một trận chiến." Vừa dứt lời, cuồng bạo linh lực như Nộ Hải một dạng theo Đường Nhạc trong cơ thể mãnh liệt mà ra.

Uy áp kinh khủng để cho Ma Lực Hải hai chân như nhũn ra, hắn biết rõ Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cùng Huyền Tiên cảnh đỉnh phong chênh lệch, lúc này, coi như là Ma gia Tứ huynh đệ liên thủ, cũng không phải Đường Tăng đối thủ.

"Không đánh, được không, ta nhận thua." Ma Lực Hải vẻ mặt đưa đám nói.

Hắn mới vừa rồi nhưng khi nhìn đến Đường Nhạc thủ đoạn, đây chính là cái nhân vật hung ác.

"Vậy ngươi cũng đừng cản trở bản tăng đường."

"Ta đây liền cho ngài nhường đường."

Hào hán không ăn thua thiệt trước mắt, hắn Ma Lực Hải tuyệt không phải hạng người ham sống sợ chết, chẳng qua là thể xác và tinh thần mệt mỏi, hơi mệt chút, không muốn đánh nhau mà thôi.

Ừm, sự thật chính là như thế, Ma Lực Hải tâm lý an ủi chính mình.

"Dưới mắt tình thế nghịch chuyển, Dương Tiễn bọn họ sắp không chống đỡ được."

"Ai có thể nghĩ tới cái này thầy trò năm người toàn đặc biệt sao tới a."

"Tê đại, cái này Đường Tăng không đi Tây Thiên Thủ Kinh, tới đây Thiên Đình làm âm ỉ cái gì."

Núp trong bóng tối Chư Tiên, thấy như vậy một màn nghị luận âm ỉ, tranh cãi lộn không ngừng.

Lúc này, bảy đạo Thiên Ảnh rơi vào Nam Thiên Môn bên trong, các nàng vốn đang lo lắng Đường Tăng bị thương tổn, khi thấy Dương Tiễn đám người rơi vào hạ phong lúc, các nàng mới thở phào một cái, trong đầu nghĩ, cũng còn khá cái này đại sắc lang không việc gì.

"Đại tỷ, cái này Đường Tăng cũng quá lợi hại, vậy mà đánh Dương Tiễn không còn sức đánh trả chút nào." Chanh nhi che miệng, kinh ngạc nói.

"Cái này đại sắc lang hiện tại tu vi, chỉ sợ là đi đến Huyền Tiên cảnh đỉnh phong." Hồng Nhi chậm rãi nói.

"Oa tắc, thật là lợi hại a." Từ Nhi trong mắt bốc lên ngôi sao nhỏ, hoạt bát, vui vẻ giống như con thỏ.

Đường Nhạc gia nhập chiến đấu sau, tình thế nhanh chóng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Dương Tiễn cùng Na Tra vốn là đã thể lực chống đỡ hết nổi, nơi nào có thể gánh nổi Đường Nhạc công kích mãnh liệt.

"Đường Nhạc, người thân thể này cũng quá biến thái đi." Dương Tiễn một chương đánh trúng Đường Nhạc ngực, lại phát hiện hàng này một chút việc cũng không có.

"Quên nói cho người biết, bản tăng Bất Hủ Kim Thân đã luyện đến Đại Thành." Đường Nhạc đắc ý nói.

"Thảo đặc biệt sao, ta không đánh." Na Tra thu hồi Càn Khôn Quyền cùng Hỗn Thiên Lăng, vênh miệng, ủy khuất nói.

Đối mặt hai gã Huyền Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, còn có đánh xuống cần phải sao

"Ngọa tào, các người đã không đánh, ta đây cũng không đánh." Lý Tình đang chuẩn bị sử dụng Linh Lung Bảo Tháp, dự định đem Tiểu Bạch Long thu vào bên trong tháp, nhưng dưới mắt, hiển nhiên là không nhất thiết phải thế.

"Ma Lực Thọ, ăn nữa ta đây Lão Trư một bữa cào." Trư Bát Giới đánh lên nguyền, đuổi theo Ma gia Tam huynh đệ chạy loạn khắp nơi.

Bên cạnh xem Ma Lực Hải vốn định ra tay, nhưng lại buông tha, bởi vì hắn biết rõ mấy người kia ở làm bộ làm tịch, ai cũng không có đem hết toàn lực.

Thực lực bọn hắn đều không khác mấy, nếu muốn phân ra thắng bại, chỉ có thể liều mạng, nhưng loại kết quả này không phải bọn họ muốn thấy được, bất quá Vương Mẫu Nương Nương ra lệnh, bọn họ cũng không thể lúc đó thu tay lại, tự nhiên muốn giả bộ một chút đáng vẻ.

"Không hổ là Thiên Bồng Nguyên Soái, quả nhiên lợi hại, ta nhận thua."

"Ta cũng nhận thua."

"Tính ta một người."

Bát Giới: "

"Ma gia Tam huynh đệ Pháp Lực Vô Biên, quả nhiên danh bất hư truyền, coi như ta đây Lão Trư đem hết toàn lực, chỉ sợ cũng chỉ có thể cùng các người chiến đấu ngang tay." Bát Giới khiêm tốn nói.

"Lão Quân, chúng ta chiến bại, phải làm sao mới ổn đây" Dương Tiễn ngẩng đầu, hướng về phía ở trên trời chiến đấu Thái Thượng Lão Quân hô lớn.

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân một chương đem Viêm Đế đánh lui, sau đó mắt nhìn xuống lần này địa phương, phát hiện bọn họ đã dừng tay, cái này Đường Tăng còn đối với mình toét miệng mỉm cười, đây là trần trụi đánh hắn khuôn mặt a.

Vô luận như thế nào, cái này Tiên Đan hắn nhất định phải đoạt lại.

Hì vọng nào dám phế vật này, thì không được, thời khắc mấu chốt, còn phải dựa vào chính mình.

"Viêm Đế, người thật sự cho rằng bản quân không phải đối thủ của người à." Chuyện cho tới bây giờ, Thái Thượng Lão Quân cũng không có ý định ăn tàng, vốn đang dự định với Viêm Đế vui đùa một chút, chỉ cần trì hoãn ở hắn, Dương Tiễn dám người liền có thể bắt Đường Tăng, nhưng hiển nhiên, cái kế hoạch này không thể thực hiện được.

Rất làm hắn tức giận là, cái này Bất Mã Ôn cũng đi theo Đường Tăng đến, cái này trộm Tiên Đan chủ ý, nhất định là Tôn Ngộ Không xúi giục.

Phải biết, Đường Nhạc hôm nay mắc phải chuyện, với Tôn Ngộ Không năm trăm năm trước mắc phải giống nhau như đúc.

Đầu tiên là ăn trộm Tiên Đan, sau đó là lấy trộm Tiên Đan, duy nhất khác nhau là, Đường Nhạc không có Đại Náo Thiên Cung.

Nếu là Đường Nhạc có được Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, phỏng chừng hắn thật đúng là dám Đại Náo Thiên Cung.

Thái Thượng Lão Quân hơi hí mắt ra, trên người đạo bào bị gió thổi chít chít vang dội, trong thiên địa bàng bạc linh lực, nhanh chóng tuân hướng trong cơ thể hắn.

Uy áp kinh khủng từ trong cơ thể tràn ngập ra!

"Cỗ ba động này Thiên Tiên cảnh cường giả" Viêm Đế cả kinh nói.

"Viêm Đế, chúng ta còn có đánh xuống cần phải sao" lúc này Thái Thượng Lão Quân, tu vi đã đạt Thiên Tiên cảnh.

"Thôi, ta nhận thua." Viêm Đế cười khổ một tiếng, buông tay một cái, bất đắc dĩ nói.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Huyền Vũ phòng ngự, tiếp ta một chiêu!

"Động thủ." Ngộ Không quát lên một tiếng lớn, thầy trò năm người trực tiếp thi triển thủ đoạn mạnh nhất.

Trong phút chốc, một cỗ không cách nào hình dung uy thế, bao phủ trời đất, đưa đến Nam Thiên Môn chu vi mấy dặm đều là đang rung rung.

"Cực Linh Diệu Thiên Ấn."

"Như Lai Thần Chưởng, Chưởng Trung Phật Quốc."

"Vạn Cổ Tịch Diệt Chi, Nhị Chi Định Kiền Khôn."

"Long Thần quyền."

"Cửu Long Khiếu Thiên Ấn."

Ầm!

Trong thiên địa Phong Vân nhấp nhô, kinh khủng uy thế tràn ngập, Thái Thượng Lão Quân đứng tại chỗ, thần sắc vô cùng ngưng trọng.

"Xem ra Đường Tăng thầy trò là dự định liều mạng."

"Ai, lấy trứng chọi đá a."

"Ngay cả Viêm Đế cấp độ kia cường giả tối đỉnh, đều lựa chọn nhận thua, huống chi bọn họ thầy trò."

"Bọn họ Huyền Tiên cảnh tu vi, căn bản đối với (đúng) Thái Thượng Lão Quân không tạo được tính thực chất tổn thương a!"

"

Ấn núp trong bóng tối Chư Tiên, là Đường Tăng thầy trò đồ mồ hôi hột.

"Đại tỷ, ta không muốn đại sắc lang tử, chúng ta đi mau cứu nàng đi." Từ Nhi mặt một cái nước mắt, khóc thút thút nói.

"Tiểu Thất, coi như chúng ta đi giúp đỡ, chi sợ cũng là vô sự vào bỏ a." Hồng Nhi hốc mắt có chút ướt át, hai tay nắm thật chặt chung một chỗ, khẽ cắn môi, than thở.

Đối mặt kinh khủng như vậy thế công, Thái Thượng Lão Quân ánh mắt biến ảo, nhanh chóng thối lui về phía xa.

"Huyền Quy Đế Hoàng Giáp."

Hồng Hoang như vậy linh lực từ Thái Thượng Lão Quân trong cơ thể bạo dũng nà ra, chột xếp thành một đạo năng lượng màu xanh cái lồng.

Một chiêu này đã là hấn phòng ngự mạnh nhất thủ đoạn, cái này Tôn Ngộ Không gấp mạnh là mạnh, tu vi tuyệt đối không chỉ Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, cho nên hấn nhất định phải cẩn thận, quyết không thể ra bất kỳ sai lầm nào.

Ầm!

Ở vô số đạo lửa nóng ánh mắt nhìn chăm chú bên trong, Đường Tăng thầy trò chung nhau thi triển Linh Quyết, đụng vào năng lượng màu xanh phủ lên, nhất thời phát ra kinh thiên âm thanh!

Kinh khủng sóng trùng kích trong nháy mắt tràn ngập ra.

"Ngọa tào, băng lửa quyền."

"Ta tích má ơi, đại địa Huyền Trư quyền."

"Vịt miệng Bàn nhược công."

"

Chư Tiên thấy vậy, mặt liền biến sắc, thân hình hết tốc lực chọt lui, chọt thi triển Linh Quyết.

Một ít tu vi nhỏ Tán Tiên, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, xụi lơ trên đất.

Rắc rắc!

Muôn người chú ý bên dưới, Thái Thượng Lão Quân thi triển Huyền Quy Đế Hoàng Giáp, lại bắt đầu nứt nẻ, hơn nữa không ngừng khuếch tán.

Đối với cái này, Thái Thượng Lão Quân sắc mặt tái xanh, hiển nhiên hắn xem thường Đường Tăng thầy trò.

Phải biết, hắn cái này Huyền Quy Đế Hoàng Giáp nhưng là Thiên cấp trung phẩm Linh Quyết, chính là Huyền Vũ tộc đỉnh cấp phòng ngự Linh Quyết một trong, ban đầu hắn chính là dùng hai quả Thiên cấp Tiên Đan, mới đổi được tay.

Hắn thậm chí đang nghĩ, nếu là mình tu vi trên đất Tiên Cảnh, chỉ sợ là khó mà tiếp Đường Tăng thầy trò công kích.

"Nếu như các ngươi tu vi trên đất Tiên Cảnh, chỉ sợ bản quân hôm nay thật đúng là không làm gì được các ngươi, thật là đáng tiếc." Cười lạnh một tiếng, Thái Thượng Lão Quân bắt Thủ Ấn, thanh âm khàn khàn đạo (nói): "Không gian nhà tù."

"Làm sao có thể" Đường Nhạc đột nhiên cảm giác mình không động đậy, tựa hồ bị một cỗ vô hình bên trong lực lượng trời buộc chặt, hắn vội vàng quay đầu, phát hiện Ngộ Không mấy người cũng là bị giam cầm.

Bọn hắn bây giờ giống như là tay trói gà không chặt dê con, chỉ có thể mặc người chém giết!

"Sur phụ, đây là Thiên Tiên cảnh đặc biệt thủ đoạn, lần này xong đời." Ngộ Không cười khổ nói.

Lúc này, Thái Thượng Lão Quân chấp hai tay sau lưng, đứng lơ lửng trên không, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Đường Tăng.

"Thủ đoạn này quá nghịch thiên đi!"

"Mẹ, các loại (chờ) Lão Tử trong tu luyện ức năm, nhất định cũng có thể đi đến Thiên Tiên cảnh."

"Đây mới là trong thiên địa cường giả chân chính a."

"

Đường Tăng thầy trò bại cục đã định, chỉ sợ là không thể cứu vãn.

Đối với (đúng) Chư Tiên mà nói, bọn họ có thể xem cuộc chiến đấu này, cũng đã hài lòng, còn như ai thắng ai thua, bọn họ vẫn thật là không quan tâm.

Mà còn bọn họ cũng ở đây vui mừng, ban đầu không có đi trêu chọc Thái Thượng Lão Quân.

Thất Tiên Nữ lòng như lửa đốt, tự nhiên không thể trơ mắt thấy Đường Tăng bị tổn thương.

Đang lúc thất nữ chuẩn bị đi cứu viện lúc, lại bị Dương Tiễn ngăn lại.

"Bảy vị Công Chúa, chuyện này các ngươi cũng không cần nhúng tay, nếu không bị Vương Mẫu Nương Nương biết được, chỉ sợ là "

"Thiếu đặc biệt sao cầm Mẫu Hậu tới dọa chúng ta, ngươi nếu là thức thời, liền tranh thủ thời gian để cho mở." Từ Nhi kiêu cả giận nói.

"Tiểu thần cũng là vì mấy vị công chúa lo nghĩ, nếu như các ngươi không nghe lời, kia tiểu thần chỉ có thể mạo phạm." Cái này Thái Thượng Lão Quân đang bực bội, nếu là Thất Tiên Nữ hiện tại chạy tới, vạn nhất bị tổn thương gì, hắn Dương Tiễn có thể đảm đương không nổi trách nhiệm này.

"Các chị em, động thủ." Hồng Nhi khẽ kêu một tiếng, thất nữ cũng sẽ không làm giữ lại, trực tiếp hướng về phía Dương Tiễn mãnh công đi.

"Uông uông, đừng tổn thương chủ nhân ta."

Hao Thiên Khuyển mới vừa gia nhập chiến đấu, liền trực tiếp bị Từ Nhi một cước đạp bay.

"Chó khôn không cần đường nha!"

"Mẹ, các ngươi lại dám tổn thương tiểu thần thích chó." Nhị Lang Thần Dương Tiễn cũng không để ý cái gì lễ phép, hắn huy động Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thần Phong, tìm tới sơ hở sau, trực tiếp đem Chanh Nhi cùng Lục nhi đá thương.

Song phương đóng đánh nhau, trong lúc nhất thời, ai cũng không làm gì được người nào!

"Đường Tăng, không muốn hi vọng nào còn sẽ có người tới cứu ngươi, trước bản quân đã cho ngươi cơ hội, đáng tiếc ngươi không quý trọng." Nói xong, một cô cường bạo lĩnh lực hội tụ ở Thái Thượng Lão Quân trong lòng bàn tay, mặc dù không có thể giết Đường Tăng, nhưng là đưa hắn đánh tàn phế vẫn là không có vấn đề.

Dù sao người này là Quan Âm Bồ Tát bổ nhiệm người đi lấy kinh, hẳn tự nhiên phải cho Quan Âm một bộ mặt.

Huống chi thật động thủ giết Đường Tăng, cái này Tôn Ngộ Không cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Muốn chém giết muốn róc thịt tùy theo ngươi, bản tăng nếu là một chút nhú mày, liền nhận thức làm cha ngươi." Vừa dứt lời, Đường Nhạc lại nhú mày.

"Lăn mẹ của ngươi." Đến lúc này, cái này Đường Tăng còn dám động tác võ thuật chính mình, thật là không biết chữ "chết" viết như thế nào.

Ngay tại Thái Thượng Lão Quân chuẩn bị lúc động thủ, một đạo linh hoạt kỳ ảo thanh âm truyền vào trong tai mọi người.

"Dừng tay."

Nghe lời này, Đường Nhạc tâm lý được kêu là một cái kích động a, quá tốt, trời không tuyệt đường người, lần này có thể cứu chữa!

Nhưng khi hắn thấy thân ảnh quen thuộc lúc, nội tâm vui sướng trong nháy mắt biến mất, còn lại tất cả đều là tuyệt vọng.

"Thổ Địa Thần, ngươi làm cái gì a" Đường Nhạc cá giận nói.

Vốn đang cho là mạng đến cao thủ, ai có thể nghĩ, lại là trông chừng Bàn Đào Viên Thổ Địa Thần.

"Kim Thiên Từ, ta tới cứu ngươi." Thổ Địa Thần đứng ở Đường Nhạc bên người, trầm giọng nói.

"Cứu cái rắm a, đại ca, đều lúc này, ngươi cũng không cần thêm phiền có được hay không." Theo Đường Nhạc, đất đai này thần chính là tới không chịu chịu.

"Ngươi đã từng đã cứu ta một mạng, phần ân tình này ta phải muốn đổi, tiếp theo liền giao cho ta đi." Thổ Địa Thần biểu tình trầm trọng, với bình thường điên điên khùng khùng đáng vẻ, tưởng như hai người.

Ngộ Không liều mạng gãy gậy, muốn tránh thoát không gian nhà tù trời buộc, chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, hắn lại khôi phục sự tự do.

"Ngươi cái này Bất Mã Ôn, ngược lại có nhiều chút bản lĩnh." Đối với cái này, Thái Thượng Lão Quân cũng không cảm thấy kỳ quái.

Ngay sau đó, Thái Thượng Lão Quân vung tay áo, trời buộc Đường Tăng thầy trò không gian nhà tù trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Tiếp đó, các ngươi cũng tiếp ta một chiêu đi." Thái Thượng Lão Quân cười nói.

Àm!

Bảng bạc mệnh mỏng lĩnh lực giống như Hồng Hoang giống nhau tràn ngập ra!

Đỉnh tai nhức óc tiếng rít vang vọng đất trời.

Đường Tăng thầy trò trở mắt nhìn nhau, sắc mặt đều có nhiều chút trắng bệch, xem điệu bộ này, Thái Thượng Lão Quân muốn thi triển một chiêu rất khủng bố Linh Quyết.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn cầu xin ngươi, ngươi chạy mau." Ngộ Không khẩn cầu.

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Lôi Thần Chi Nộ, Cửu Thiên Kinh Lạc!

"Sư phụ nếu đem các người mang tới Thiên Đình, liền tuyệt sẽ không vứt bỏ các người, một mình chạy thoát thân." Đường Nhạc vẫn lựa chọn cự tuyệt.

Thổ Địa Thần thấy Đường Tăng thầy trò ma ma tức tức, chít chít méo mó, nghe lỗ tai đều lên kén, trực tiếp không nhận được nói: "Các người đều đuổi chặt đi, lão bắt từ kia giao cho ta."

"Thổ Địa Thần, người tâm ý bần tăng dần, chẳng qua là cái này Thái Thượng Lão Quân nhưng là Thiên Tiên cảnh tu vi, hần một chương là có thể đánh chết người a." Đường Nhạc khuyên.

"Ha ha, một chương đánh chết ta, ta ngược lại muốn nhìn một chút lão bắt từ kia như thế nào một chương đánh chết ta." Cười lớn một tiếng, Thổ Địa Thần xoay người hướng về phía Tôn Ngộ Không nói: "Người mang theo Kim Thiên Tử rút lui trước, nếu không thì không kịp."

Nghe vậy, Ngộ Không ánh mắt thoáng hiện lên một đạo phức tạp ý, trong đầu nghĩ, lão đầu này cũng quá trượng nghĩa, thà chịu hy sinh chính mình, cũng phải tác thành cho bọn hần.

"Bát Giới, người mang theo sư phụ rồi đi, ta đây Lão Tôn lưu lại."

"Hầu ca, vậy người cẩn thận một chút."

Bát Giới biết rõ Ngộ Không có rất nhiều thủ đoạn, cho nên cũng không lo lắng.

Đường Nhạc vốn là còn muốn nói gì, lại bị Bát Giới cùng Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long cưỡng ép kéo dài rồi đi Nam Thiên Môn.

Nhìn thấy một màn này, Thái Thượng Lão Quân cũng không ngăn trở, chỉ cần hần đánh bại Tôn Ngộ Không với Thổ Địa Thần, muốn đi bắt Đường Tăng, căn bản không phí nhiều sức, để cho hần trước nhảy nhót một đoạn thời gian đi.

Àm!

Thái Thượng Lão Quân bầu trời, màu trắng đen tầng mây điên cuồng cuộn cuộn hội tụ.

Tiếng sấm ầm vừa vang lên, giống như Thiên Bổng Địa Liệt.

"Ngọa tào, đây chẳng lẽ là thần cấp Linh Quyết "

"Cổ ba động này, chỉ sợ là sẽ không thấp hơn Thiên cấp trung phẩm."

"Thiên Tiên cảnh cường giả thi triển bức này cấp bậc Linh Quyết, thật là khủng bố cỡ nào!"

"Hy vọng Tôn Ngộ Không với lão đầu kia có thể gánh nổi đi!"

"

Chư Tiên bắt đầu là Tôn Ngộ Không với Thổ Địa Thần cầu nguyện.

"Bảy vị Công Chúa, ở đây nguy hiểm, hay là trước rút lui đi." Thu lại khí thế, Dương Tiễn vội vàng nói.

"Ừm."

Đối với cái này, Thất Tiên Nữ cũng không có ý kiến!

Hiện tại Nam Thiên Môn, chỉ còn lại Thái Thượng Lão Quân, Tôn Ngộ Không, Thổ Địa Thần ba người, nguyên bản phụ trách bảo vệ thiên binh thiên tướng, đã sớm bị dọa sợ đến tè ra quần, bỏ trốn.

Đường Nhạc, Bát Giới, Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long đi tới khu vực an toàn sau, mới dừng bước lại, liền vội vàng xoay người nhìn Nam Thiên Môn một màn này.

"Sư phụ, Đại sư huynh người hiền tự có thiên tướng, không có việc gì, có đúng hay không?" Ngộ Tĩnh lo lắng nói.

"Kỳ thực, sư phụ đột nhiên cảm thấy mình làm sai, nếu là ta không đi lấy trộm Tiên Đan, sự tình cũng sẽ không tiến triển như thế hồng bát, nếu là Ngộ Không xảy ra chuyện gì, cái này làm cho sư phụ làm sao an lòng a."

"Yên tâm đi sư phụ, lần này Ôn hầu tử sẽ không như thế dễ dàng liền treo." Bát Giới an ủi.

"Chỉ mong đi." Đường Nhạc thở dài nói.

Nói cho cùng hay là thực lực không đủ, nếu là hần thực lực cường đại, cũng sẽ không trở mặt nhìn Ngộ Không bị khi dễ, chính mình lại không có năng

lực làm, loại tư vị này quá khó khăn chịu.

Nếu là Thổ Địa Thần với Ngộ Không bị thương tổn, hấn Đường Nhạc hội áy náy cả đời!

Thiên Đình, 33 Trọng thiên.

"Cái này Lão Quân xem bộ dáng là thật tức giận, Thái Bạch, ngươi thật không dự định ra tay ngăn trở" một tên người mặc hồng bào, dùng dây đỏ buộc tiểu tiện lão già cười tùm tùm nói.

"Nguyệt Lão a, ngươi khi nào như vậy thích xen vào việc của người khác" Thái Bạch Kim Tinh vuốt lấy râu, cười đáp lại.

"Ta chính là không ưa Thái Thượng Lão Quân hành động, trừ hội ý lớn hiệp nhỏ, hấn sẽ còn làm gì." Nguyệt Lão khinh bỉ nói.

Trước lúc này, Nguyệt Lão từng nhiều lần đi Đầu Suất Cung cầu xin lấy Tiên Đan, kết liễu đều bị cự tuyệt, cái này làm cho hấn rất khó chịu.

Bây giờ Đường Tăng lấy trộm Thái Thượng Lão Quân mấy ngàn miếng Tiên Đan, thật là khiến người hà giận a!

Nếu là Đường Tăng có thể vượt qua kiếp này, Nguyệt Lão dự định đi đưa hấn một món lễ lớn, thế gian này, chi cần là Đường Tăng vừa ý nữ nhân, hấn Nguyệt Lão cũng có thể làm trung gian giới thiệu thành công.

"Cũng may Ngọc Đế đi bế quan tu luyện, nếu không chuyện này nếu là truyền tới hấn trong tai, nhất định phải đại phát lôi đình." Thái Bạch Kim Tinh giờ giờ trong tay Thái Ất Phất Trần, chậm rãi nói.

"Thái Bạch, ngươi không ra tay nữa, cái này Tôn Ngộ Không với Thổ Địa Thần ước chừng phải xui xẻo." Nguyệt Lão nóng lòng đạo (nói).

"Hắc hắc, này Thổ Địa Thần không đơn giản." Cười nịnh một tiếng, Thái Bạch Kim Tinh tiếp tục nói: "Không phải vạn bất đắc dĩ, ta sẽ không xuất thủ."

"Lôi Thần Chi Nộ - thông thiên thần quang "

Thái Thượng Lão Quân ánh mắt ác liệt, chợt quát một tiếng, chỉ thấy trong thiên địa nhất thời tiếng sấm ào ào, linh lực kinh khủng ở tại phía trên cấp tốc tụ tập, giờ phút này, ngay cả không gian đều bắt đầu vận vẹo.

Vô số khe hở không gian trong nháy mắt bị xé ra!

Kinh khủng Hắc Ma lôi phát ra tia sáng chói mắt, đâm vào người không mở mắt ra được.

Tôn Ngộ Không cũng không có ngồi chờ chết, trực tiếp thi triển bán thần cấp Linh Quyết.

"Phản Thiên Chi Nộ - Diệu Nhật Luân Bàn."

Ngon lửa màu đỏ thắm, cuốn chân trời, giống như nóng bỏng thái dương, uy thế kinh thiên!

Kinh khủng hỏa diễm chi luân hướng về phía vô số đạo Hắc Ma Lôi Bạo hành hạ đi, trong thiên địa nhất thời hỗn loạn.

Cứ việc Tôn Ngộ Không hiện tại tu vi đến gần vô hạn Địa Tiên cảnh, nhưng muốn tiếp Lôi Thần Chi Nộ, căn bản không khả năng.

Hắc Ma lôi hội tụ vào một chỗ, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai, đột phá hỏa diễm chi luân phòng tuyến, hướng về phía Tôn Ngộ Không, Thổ Địa Thần phương hướng bay vút đi.

"Thổ Địa Thần, ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì, chạy mau a." Tôn Ngộ Không thân hình chợt lui, liền vội vàng hét lớn.

Hấn phát hiện Thổ Địa Thần hai mắt nhắm nghiền, thân hình vẫn không nhúc nhích.

Này Thổ Địa Thần chẳng lẽ là bị sợ ngốc

Ngay tại Ngộ Không chuẩn bị trở lại cứu hấn thời điểm, Thổ Địa Thần đột nhiên mở hai mắt ra, một cỗ không kém gì Thái Thượng Lão Quân khí tức từ hấn trong cơ thể tràn ngập ra.

"Ngọa tào, cái này gọi là a." Mẫu thân, nguyên lai này Thổ Địa Thần cũng là một thâm tàng bất lậu cao thủ, Thiên Đình này rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu cao thủ, vì cái gì năm trăm năm trước, hấn Đại Náo Thiên Cung lúc, những người này không có đứng ra.

"Ta X, này Thổ Địa Thần đặc biệt sao cũng là Thiên Tiên cảnh tu vi "

"Cái này ẩn tàng cũng quá sâu đi!"

"Hôm nay có thể đồng thời thấy hai gã Thiên Tiên cảnh cường giả, cũng không uống cuộc đời này."

"

Một màn này để cho Chư Tiên rung động không dứt!

Thái Thượng Lão Quân sắc mặt tái xanh, hần nhiên không nghĩ tới này Thổ Địa Thần cũng có được Thiên Tiên cảnh tu vi, mà còn hần cảm giác, tu vi của người này so với chính mình chắc chắn mạnh hơn.

"Cửu Thiên Kinh Lạc, Tinh Hải Hồi Lưu."

Thổ Địa Thần hai tay huy động, thanh âm khàn khàn khẽ gọi một tiếng, trong nháy mắt kế tiếp, một đạo mênh mông như thực chất như vậy linh lực Quang Trụ, đột nhiên nổ bắn ra lên.

Àm!

Cái này linh lực màu xanh lam Quang Trụ, hàm chứa vô tận lực lượng, cùng đạo kia kinh khủng Hắc Ma lời đụng vào nhau, cuối cùng trực tiếp đem Yên Diệt.

Cường hần dư âm nhằm phía Thái Thượng Lão Quân, mặc dù hần kịp thời bày phòng ngự, có thể Thổ Địa Thần một chiêu này quả thực kinh khủng, để cho hần chịu không nổi thương thế.

Muốn khôi phục, chỉ sợ là cần một năm nửa năm thời gian.

Vốn là thắng lợi trong tầm mắt, ai biết nửa đường giết ra cái Thổ Địa Thần, lần này muốn theo Đường Tăng trong tay phải ra Tiên Đan, chỉ sợ là không có khả năng.

Thật là lớn!

"Ta thua." Thái Thượng Lão Quân giờ phút này phảng phất già nua rất nhiều, chùi miệng một cái góc trên vết máu, chọt ăn vào một viên Tiên Đan, dùng để khôi phục thương thế.

"Vốn là ta là không nghĩ ra tay, nhưng này Kim Thiên Tử đã từng đã cứu ta, ân tình này ta tự nhiên muốn báo đáp, hiện tại ta đã báo ân, ngươi nếu là nghĩ (muốn) tiếp tục động thủ, ta tuyệt không ngăn trở." Thổ Địa Thần giải thích.

"Coi vậy đi, chuyện này bản quân nhận tài." Thái Thượng Lão Quân lắc đầu nói.

"Ngọa tào, này Thổ Địa Thần rốt cuộc là thần thánh phương nào, ngay cả Thái Thượng Lão Quân đều không phải là đối thủ."

"Nghe nói hần thật giống như phụ trách trông chừng Bàn Đào Viên."

"A, chức vị thấp như vậy "

"

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, á!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Rời đi Thiên Đình, Nguyệt Lão hiện thân!

"Đường Tăng, cái này mấy ngàn miếng Tiên Đan, bản quân cũng không cần, bắt quá cái này Bồ Đề Tọa Hóa Đan, ngươi phải trả cho ta." Thái Thượng Lão Quân trầm giọng nói.

Không chờ Đường Nhạc đáp lời, Ngộ Không chen miệng nói: "Thật là không khéo, cái này Bồ Đề Tọa Hóa Đan đã bị ta đây Lão Tôn cho ăn, thật là xin lỗi."

"Mẹ con chim, ngươi đáng chết này Bật Mã Ôn, đây chính là cho Từ Vi Đại Đế luyện chế." Thái Thượng Lão Quân dưng râu tròn mắt, tức miệng mắng

to.

"Lấy Lão Quân bản lĩnh, lại luyện chế một viên chắc hẳn không phải việc khó đi" Ngô Không cười nhạt nói.

"Thiếu đặc biệt sao nịnh hót, chuyện này nếu là bị Từ Vi Đại Đế trách tội xuống, bản quân liền đem trách nhiệm toàn bộ từ chối đến trên người của ngươi."

"Ngươi yên tâm đi, ta đây Lão Tôn cùng Từ Vi Đại Đế có chút giao tình, chỉ cần ngươi nói rõ sự thật, hẳn nhất định sẽ không trách tội ngươi." Trầm ngâm chốc lát, Ngô Không tiếp tục nói: "Như vậy đi, chờ một hồi ta đây Lão Tôn tự mình đi chuyển phương Bắc Cực Địa, đi theo Từ Vi Đại Đế van nài, cho ngươi tái tranh thủ ba tháng, ngươi xem coi thế nào "

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân gật đầu một cái, kỳ thực trong lòng của hắn rõ ràng, cái này Tôn Ngô Không khẳng định chưa ăn Bò Đê Tạo Hóa Đan, chẳng qua là bị hắn giấu, không muốn giao cho mình a.

Bất quá nếu Tôn Ngô Không nguyên ý vì mình tranh thủ ba tháng, hẳn cũng không cần phải tính toán chi li, lấy hắn bản lĩnh, trong vòng ba tháng luyện chế lần nữa một viên Bò Đê Tạo Hóa Đan, ngược lại cũng không phải việc khó!

"Vậy ngươi bây giờ hãy đi đi, còn như sự phụ của ngươi ăn trộm vạn năm Tiên Đào chuyện, bản quân sẽ thay hắn với Vương Mẫu Nương Nương cầu tha thứ." Thái Thượng Lão Quân nóng lòng đạo (nói).

Nghe lời này, Ngô Không cũng không cự tuyệt.

Hắn thân ảnh chợt lóe, đi tới Đường Nhạc bên người, nhỏ giọng nói: "Sự phụ, ta đây Lão Tôn muốn tới phương Bắc Cực Địa, nhỏ thì ba ngày, lâu thì nửa tháng, nhất định sẽ trở lại, trong lúc này, các ngươi con đường về hướng tây nhất định phải cẩn thận."

"Yên tâm đi, có Bát Giới, Ngô Tinh, Tiểu Bạch Long bảo vệ sự phụ, sẽ không xảy ra chuyện." Đối với cái này, Đường Nhạc không có bất kỳ ý kiến, trộm nhân gia Tiên Đan, tự nhiên muốn cho Lão Quân một câu trả lời.

Chờ Tôn Ngô Không sau khi rời đi, Nam Thiên Môn chiến đấu mới xem như hạ màn kết thúc.

"Mẹ, cái này Đường Tăng vận khí quá tốt đi!"

"Thảo đặc biệt sao, hâm mộ chết Lão Từ."

"Nương cái chân, mắc phải bực này đầy trời tội lớn, đều đặc biệt sao không việc gì "

"Không nói, ta đây tự ra phát, đi Bàn Đào Viên ăn trộm Tiên Đào."

"Các anh em, có hay không thành đoàn đi Đầu Suất Cung lấy trộm Tiên Đan "

"

Chư Tiên thương lượng xong sau, lại dâng vãn giá vũ, chia binh hai đường, hướng về phía Bàn Đào Viên, Đầu Suất Cung phương hướng tàn bạo đi.

Mới vừa trở lại Bàn Đào Viên Thổ Địa Thần, thấy mấy trăm đạo thân ảnh khí thế hùng hăng bay vút tới, dưới cơn nóng giận, trực tiếp một chương đem bọn họ đánh ra mười mấy dặm.

Đồng thời, trông chừng Đầu Suất Cung Hỏa Vũ, cũng là một chiêu đem đám này Tán Tiên đánh lui.

Nàng bị Thái Thượng Lão Quân đồ ập xuống mắng một trận, vốn là tâm tình sẽ không được, đám người này lại dám không nhìn chính mình, còn muốn quang minh chính đại trộm đi Tiên Đan

Cuối cùng, Chư Tiên cho ra một cái kết luận, muốn thành công ăn trộm Tiên Đan, Tiên Đào, hoàn toàn xem mặt.

Mẫu thân, xấu xí cũng không phải bọn họ sai a!

Nam Thiên Môn.

"Đường Tăng, chuyện này như là đã kết thúc, các ngươi hãy đi về trước đi, đừng chậm trễ Tây Thiên Thủ Kinh chính sự, còn như Vương Mẫu Nương Nương bên kia, tiểu thần cũng sẽ giúp cầu tha thứ." Dương Tiễn đề nghị.

"Con mất thứ ba, ngươi khi nào hảo tâm như vậy" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Ngươi cho ta câu kia đại ca, là thuận miệng nói sao" Dương Tiễn tức giận nói.

"Ha ha, chỉ bằng ngươi câu này đại ca, bản tăng liền sẽ không bạc đãi ngươi, chai này Tiên Đan phần thưởng ngươi." Đường Nhạc theo hệ thống thương khó lấy ra một chai Tiên Đan, giao cho Dương Tiễn.

"Vây thì cảm ơn đại ca." Dương Tiễn hết sức hưng phấn, không nghĩ tới Đường Tăng ra tay xa hoa như vậy, một tiếng này đại ca kêu tuyệt đúng không thua thiệt.

"Đại sắc lang, ngươi trở lại nhân gian sau, có nhớ ta hay không a." Từ Nhi thẹn thùng nói.

"Ách đương đương nhiên biết." Xấu hổ cười một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Các ngươi có muốn hay không Tiên Đan, chỗ này của ta còn rất nhiều hàng tích trữ đây."

"Tĩnh, cái này Tiên Đan đối với các ngươi mà nói, là bảo vật vô giá, nhưng đối với tỷ muội chúng ta, tựa như cùng đường đói, muốn ăn tùy thời có thể đi tìm Thái Thượng Lão Quân, nếu là hấn không cho, bản cô nương liền nhổ hấn chòm râu." Hồng Nhi cười duyên nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt đen lại, mẩu thân, nhà người có tiền hài tử chính là không giống nhau a!

"Vây cũng tốt, ta muốn đi, có thời gian các ngươi có thể tới nhân gian tìm ta chơi đùa."

Đường Nhạc nói với Thất Tiên Nữ mấy câu lời tỏ tình, chọc cho chúng nữ hờn dỗi không dứt.

Nói lời từ biệt sau đó, thầy trò mấy người lại đăng vân giá vũ, trở lại Phàm Trần.

Tiểu Bạch Long đem hành lý theo trong túi đựng đồ mang lấy ra, chợt biến ảo thành Bạch Long Mã.

"Người nào" Đường Nhạc đột nhiên cảm giác một cỗ khí tức kinh khủng, xuất hiện ở chung quanh, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ cái này Thái Thượng Lão Quân lật lọng, trực tiếp đuổi tới Phàm Trần

Bát Giới, Ngô Tịnh hai mắt nhìn nhau một cái, chia ra lấy ra Cửu Xi Đình Ba, Nguyệt Nha Sạn, cảnh giác chung quanh, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Chư vị chớ khản trương a." Một tên người mặc hồng bào, già vẫn tráng kiện lão già, cười híp mắt xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

"Ngươi là ai" ở Đường Nhạc trong ấn tượng, tựa hồ cũng chưa gặp qua người này.

"Ta là Nguyệt Lão."

"Ách" Đường Nhạc mặt đầy mộng bức, tháng này lão vô duyên vô cớ, tìm hấn làm gì.

Nguyệt Lão cũng là Đạo Giáo người trong, theo hấn mới vừa rồi phát ra khí tức kinh khủng đến xem, Đường Nhạc kết luận, tu vi của người này tuyệt đối trên đất Tiên Cảnh trên.

Thiên Đình này cường giả Như Vân, nhìn liền thủ Bàn Đào Viên Thổ Địa Thần, đều đặc biệt sao là Thiên Tiên cảnh tu vi.

"Lão phu đối với ngươi mới vừa rồi biểu hiện rất hài lòng, thẳng thắn nói, ta ở liền nhìn Thái Thượng Lão Quân không vừa mắt, có thể thấy hấn ăn quả đắng, ta là phi thường vui vẻ a." Cười nhạt một tiếng, Nguyệt Lão tiếp tục nói: "Là khen thưởng ngươi, thiên hạ này giữa chỉ cần là ngươi xem cười nữ nhân, lão phu cũng có thể giúp ngươi đoạt tới tay."

"Lời này là thật" Đường Nhạc vẽ mặt hèn mọn, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng.

"Ngọa tào, còn có chuyện tốt bức này" Bát Giới hăm mộ nói.

"Lão phu nói lời giữ lời, ngươi thích người nào, thì nói nhanh lên đi ra đi." Nguyệt Lão cười nói.

"Thật không dám giấu giếm, bản tăng đối với (đúng) Quảng Hàn Cung Thường Nga Tiên Tử ngưỡng mộ đã lâu, không biết Nguyệt Lão có thể hay không" nói đến chỗ này, Đường Nhạc có chút thâm ý liếc về liếc mắt Nguyệt Lão, cho hấn một cái ngươi biết ánh mắt.

"Mẹ hấn, sư phụ, ngươi còn biết xấu hổ hay không, ngươi đã có Thất Tiên Nữ, vì sao còn phải cường ta đây Lão Trư Thường Nga Tiên Tử." Bát Giới tức miệng mắng to.

"Bát Giới, yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, hiện tại ta ngươi nhưng là cạnh tranh công bình, và lại nói, dung mạo ngươi tuần tú lịch sự, anh tuấn tiêu sái, còn sợ không tranh hơn sư phụ" Đường Nhạc chậm rãi nói.

"Nói cũng vậy, Thường Nga Tiên Tử nhất định là ưa thích ta đây Lão Trư." Bát Giới cười lão lĩnh nói.

"Chuyện này quần ở lão phu trên người, ngươi chỉ nhìn được rồi." Vừa dứt lời, Nguyệt Lão liền biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

"Cái này xong" Đường Nhạc gỡ đầu, vẽ mặt nghi hoặc, cũng không biết tháng này lão có đáng tin cậy hay không.

Tin đồn Thường Nga Tiên Tử xinh đẹp như hoa, nghiêng nước nghiêng thành, được hưởng Thiên Giới người đẹp nhất mỹ xưng, có thể Đường Nhạc nhưng chưa từng thấy qua năng, cái này ngược lại có chút tiếc nuối!

"Sư phụ, chúng ta hay là ở này nghỉ ngơi một ngày đi, ta đây Lão Sa cảm giác muốn đột phá."

"Ta đây Lão Trư cũng vậy, ăn nhiều như vậy Tiên Đan, nếu là không lên cấp, ta đặc biệt sao cũng hoài nghi đó là giả Tiên Đan."

"Cũng tốt, sư phụ cũng phải cùng cố tu vi." Đường Nhạc không có cự tuyệt.

Theo hệ thống thương khó lấy ra ba bình Tiên Đan giao cho Tiểu Bạch Long sau, thầy trò bốn người lại ở cánh rừng cây này bên trong, tìm nơi địa phương ẩn núp, bế quan tu luyện.

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Hồng Hoang Lão Tổ, giới thiệu bạn trai!

Dao Trì.

"Nhị Lang Thần, cái này Đường Tăng cho ngươi chỗ tốt gì, ngươi vậy mà vì hắn như vậy cầu tha thứ" Vương Mẫu Nương Nương hiểu kỳ nói.

"Cái này Đường Tăng nhưng là Quan Âm Bồ Tát bổ nhiệm người đi lấy kinh, mà còn Tây Thiên Như Lai Phật Tổ đối với hắn cũng đặc biệt chiều chuộng." Dương Tiễn nhắc nhở.

"Mặc dù Đường Tăng có chút đáng hận, nhưng nếu là đắc tội hắn, không nói trước Tây Thiên giới bên kia sẽ làm ra phản ứng ra sao, vèn vèn là cái này Tôn Ngộ Không cũng rất là khó giải quyết, cái này Đường Tăng dù sao cũng là Kim Thiên Tử chuyển thế, dứt khoát chẳng làm một thuận nước giong thuyền, khoan thứ hắn lần này." Thái Thượng Lão Quân lên tiếng xin xỏ cho.

"Mẫu Hậu, ngươi tạm tha Đường Tăng đi." Thái Tiên Nữ làm nũng nói.

Nghe vậy, Vương Mẫu Nương Nương do dự, bởi vì Ngọc Đế bế quan tu luyện, Thiên Đình này tất cả lớn nhỏ chuyện, hiện tại cũng là nàng đang xử lý.

Nếu là đối với (đúng) Đường Tăng không tha thứ, đến lúc đó rước lấy Tây Thiên giới cường giả, vậy thì không tốt thu tràng.

Trọng yếu nhất là nàng sợ Tôn Ngộ Không một lần nữa Đại Náo Thiên Cung!

"Ta đây tạm tha thứ cho Đường Tăng." Vương Mẫu Nương Nương lựa chọn thỏa hiệp.

"Nương nương Thánh Minh."

"Mẫu Hậu Thánh Minh."

"Đúng, tiểu thần có một nghi vấn, không biết nương nương có thể hay không là tiểu Thần Giải hoặc" Dương Tiễn không nhịn được hỏi.

"Ngươi là muốn hỏi trông chừng Bàn Đào Viên Thổ Địa Thần, có lai lịch gì đi." Vương Mẫu Nương Nương vuốt vuốt ly rượu trong tay, lãnh đạm nói.

"Chính là."

"Hắn là Hồng Quân lão tổ sư đệ, Hiến Viên triệt." Vương Mẫu Nương Nương chậm rãi nói.

"Không thể nào, đây tuyệt đối không thể nào."

Nghe lời này, Thái Thượng Lão Quân có chút kích động, liền vội vàng chối.

Mọi người chúng biết, Hồng Quân lão tổ là Chư Thánh chi sư, Chúng Tiên chi tổ.

Hắn đặc ý nhất tam đại đệ tử chính là Tam Thanh, trong đó bao gồm Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Linh Bảo Thiên Tôn.

Này ba người đều là đạt được Hồng Quân lão tổ chân truyền, cũng thừa kế hần tuyệt thể thần thông 'Nhất Khí Hóa Tam Thanh'.

Thái Thượng Lão Quân tu luyện ra Thái Huyền thanh khí, cũng tự lập môn hộ, sáng lập Đạo Giáo, sau đó rực rỡ hào quang, môn nhân gọi hần là Đạo Đức Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tu luyện ra Ngọc Huyền thanh khí, sáng lập Xiển Giáo, trong đó 'Ngọc Hư mười hai cửa người' là hần đệ tử đặc ý, bao gồm Thái Ất chân nhân, Ngọc Đình Chân Nhân, Quảng Thành Tử, Vân Trung Tử các loại.

Linh Bảo Thiên Tôn tu luyện ra Thượng Huyền thanh khí, sáng lập Tiệt Giáo, Ngọc Đế thủ hạ hai mươi bốn Tinh Túc, Lôi Công Điện Mẫu, Phò Thiên tinh tương chính là bọn họ người, nó môn hạ đệ tử gọi hần là Thông Thiên Giáo Chủ.

Xiển Giáo, Tiệt Giáo đều thuộc về Đạo Giáo, cho nên mặc dù là Thái Thượng Lão Quân sáng lập Đạo Giáo, có thể dựa theo danh vọng, tu vi tới phân, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới là Đạo Giáo người cầm lái.

"Bản quân chưa từng nghe từ sư phó nhắc qua, hần còn có vị sư đệ." Thái Thượng Lão Quân giải thích.

"Ha ha, mới đầu ngay cả ta đều không tin, có thể sau đó ta tin." Cười nhạt một tiếng, Vương Mẫu Nương Nương tiếp tục nói: "Có lẽ Hiên Viên triệt danh tự này người có chút xa lạ, có thể Hồng Hoang Lão Tổ cái danh hiệu này người nên nghe qua đi."

"Hồng Hoang Lão Tổ hần không phải rời đi vị diện này sao" Thái Thượng Lão Quân kinh ngạc nói.

Tỷ như Hồng Quân lão tổ, Hồng Hoang Lão Tổ một ít Thượng Cổ Đại Năng, tu vi đều là vượt qua Đại La Kim Tiên cảnh, bọn họ đã sớm rời đi cái thế giới này, theo đuổi cảnh giới cao hơn.

"Ta đây không được rõ lắm, một ngàn năm trước, Hiên Viên triệt đến tìm Ngọc Đế, nói cái gì trong trời đất này thiếu chút gì, sau đó nói một đồng không giải thích được mà nói, sau đó hần liền làm Bàn Đào Viên Thủ Hộ Giả, đối với cái này ta theo Ngọc Đế cũng không ý kiến, ta biết nhiều như vậy."

"Chẳng lẽ sư phụ cũng không hề rời đi vị diện này" cái này rung một cái lay động tin tức, để cho Thái Thượng Lão Quân trong lúc nhất thời khó mà tiêu hóa, những Viên Cổ đó Đại Năng rốt cuộc gặp phải phiền toái gì.

Thái Thượng Lão Quân tâm lý có một đồng vấn đề, hần không được lập tức vứt tới Bàn Đào Viên đi tìm Hiên Viên triệt, đi hỏi rõ ràng.

Nhưng hần biết rõ, người này nếu mai danh ẩn tính, lựa chọn ẩn lui, liền chắc chắn sẽ không tự nói với mình.

Không trách Hiên Viên triệt tùy ý một chiêu, liền phá chính mình bán thần cấp Linh Quyết, mới đầu hần vẫn còn ở kỳ quái, Thiên Đình này khi nào xuất hiện bức này cường giả.

Hồng Hoang Lão Tổ Hiên Viên triệt, hần trên danh nghĩa Sư Thúc, thật muốn đi viếng thăm thoáng cái đây!

Quảng Hàn Cung.

Một tên yêu kiều thướt tha, vóc người mê người thiếu nữ mím môi trong chén trà, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm trên bàn Thỏ Ngọc, dịu dàng nói: "Con thỏ nhỏ thỏ, cái này Ngô Cương tại sao còn chặt cây"

"Cái này còn phải nói sao, cái này Ngô Cương đối với người thú vị chứ." Thỏ Ngọc bĩu môi, gặm một cái củ cà rốt, thuận miệng nói.

"Người này thật phiền, muốn ngủ cái an ổn giấc trưa, cũng không được." Thường Nga Tiên Tử kiều cả giận nói.

"Mẹ hần con chim, cái này từ Ngô Cương, lại dám gây trở ngại tỷ tỷ ngủ, Lão Tử cái này đi giải quyết hần." Thỏ Ngọc mắng to một tiếng, cũng không lo đến ăn xong củ cà rốt, thân ảnh chợt lóe, liền biến mất ở bên trong căn phòng.

"Ai, con thỏ nhỏ thỏ cái này bạo tính khí, ta cũng vậy say." Thường Nga Tiên Tử lắc đầu, bắt đầu nói.

"Nếu đến, cần gì phải che che giấu giấu" tựa hồ nhận ra được cái gì, Thường Nga Tiên Tử kiều cả giận nói.

"Ha ha, Thường Nga Tiên Tử tu vi ngày càng tinh tiến, chưa tới nhiều chút thời gian, chỉ sợ là lão phu đều không phải là đối thủ của người." Một tiếng thoải mái sau khi cười xong, Nguyệt Lão thân ảnh lại xuất hiện ở bên trong căn phòng.

Nghe một cỗ làm người ta tâm thần sáng khoái xừ từ hương thơm, Nguyệt Lão mặt già đỏ lên, xấu hổ cười một tiếng.

"Nguyệt lão gia gia, vô sự không lên Tam Bảo Điện, người có chuyện thì nói nhanh lên đi." Thường Nga Tiên Tử vì nguyệt lão châm một ly trà, cười nói.

"Hắc hắc, ta là tới giới thiệu cho người bạn trai." Nói xong, Nguyệt Lão liền đem Đường Nhạc bức họa đưa cho Thường Nga Tiên Tử.

"Ta có thể là độc thân lâu, xem trong bức họa kia hòa thượng cũng mi thanh mục tú." Thường Nga Tiên Tử che miệng cười duyên nói.

Ngay sau đó, Nguyệt Lão liền đem Đường Nhạc thân phận tỉ mỉ nói cho Thường Nga Tiên Tử, thậm chí còn đem Bàn Đào đại hội xảy ra chuyện, cùng nhau nói cho nàng biết.

"Cái này Đường Tăng ngược lại cũng có chút bản lĩnh, bốn tiểu thư đối với hắn hơi có mấy phần hứng thú." Cái này Đường Tăng lớn lên ngược lại thật đẹp trai, hẳn nếu không phải cái hòa thượng, tự mình nói không chừng vẫn thật là phương tâm ám hứa, trực tiếp hướng hắn biểu lộ.

Chính là không biết Đường Tăng nhân phẩm thế nào!

"Khục khục Đường Tăng gần nhất hội đi qua Bảo Tượng Quốc, ngươi có thể đi dò xét một phen." Nguyệt Lão đề nghị.

"Khanh khách, nghe nói nhân gian có rất nhiều chơi vui địa phương, bốn tiểu thư sớm muốn đi, bất quá tự mình hạ phạm, chuyện này nếu như bị Chân Quân Thần Điện biết đến, vậy coi như xong đời, Dương Tiễn tên kia lãnh huyết vô tình, hẳn cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc."

Tự mình Hạ Giới đã xúc phạm Thiên Điều, Nhị Lang Thần Dương Tiễn chức trách, chính là lòng bất xúc phạm Thiên Điều thần tiên, phạm là đến trong tay hắn thần tiên, cũng sẽ bị không thuộc mình hành hạ.

Nghe nói Chân Quân Thần Điện khắc hình so Âm Tào Địa Phủ tăng mười tám Địa Ngục còn lợi hại hơn!

"Ngươi đây hoàn toàn không cần lo lắng, kia Dương Tiễn đại ca chính là Đường Tăng, ngươi cảm thấy hắn hội làm khó mình đại tẩu sao?" Nguyệt Lão già mà không đứng đắn cười tà nói.

"Khanh khách, cái này Đường Tăng lợi hại như vậy à!" Dương Tiễn làm người kiêu căng khó thuần, toàn bộ Thiên Giới, trừ Vương Mẫu Nương Nương, hẳn lại cũng không có phục qua bất luận kẻ nào.

Cái này Đường Tăng xem ra có chút bản lĩnh, ngay cả Nhị Lang Hiên Thánh Chân Quân Dương Tiễn đều là hắn tiểu đệ!

"Nhà ngươi kia thô trở lại, lão phu rút lui trước."

Chờ Nguyệt Lão sau khi rời đi, Thỏ Ngọc cả người bắn thủ, nhìn có chút chật vật, hoạt bát đến trên bàn, thở hổn hển nói: "Ta theo lão tiểu tử kia đại chiến hơn trăm hiệp, cuối cùng là đem hắn đuổi chạy."

Mẫu thân, nhìn lầm điểm, sau đó đổi mới muộn. PS: Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, có đề nghị gì, có thể bình luận sách nhấn lại.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thường Nga hạ phạm, thầy trò gặp ngăn trở!

"Con thô nhò thô, tỷ tỷ muốn đi Phạm Trần chơi đùa một phen, ngươi đi không đi nha" Thường Nga Tiên Từ nắm Thỏ Ngọc lông xù lỗ tai, ôn nhu nói.

Nghe vậy, Thỏ Ngọc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh quang, trực tiếp nhảy đến Thường Nga Tiên Từ trước ngực, dùng đầu không ngừng cào xát vào lưng tung.

"Khanh khách, ngựa quá a." Thường Nga Tiên Từ cũng không có phản kháng, tựa hồ rất hưởng thụ.

"Mẹ hắn, Lão Từ đã sớm ở nơi này Quảng Hàn Cung ngồi đợi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này lên đường đi." Chiếm hết tiện nghi sau, Thỏ Ngọc Nhân Tinh Hóa đứng ở trên bàn, đề nghị.

"Đừng nóng lòng a, ta viết một phong thư, ngươi giúp ta mang tới Chân Quân Thần Điện, tỷ tỷ ở Nam Thiên Môn chờ ngươi nha."

"Mẹ, ngươi nhiều chuyện." Thỏ Ngọc phản nản nói.

Chân Quân Thần Điện.

"Uông uông ngươi cái này con thô chết tới nơi này làm gì" canh giữ ở ngoài điện Hao Thiên Khuyển nghi ngờ nói.

"Thối Hắc Cầu, ngươi cho rằng là Lão Từ nguyện ý tới a, cái này là chị của ta giao cho Dương Tiễn tin, ngươi mau mau đưa vào đi." Thỏ Ngọc không nhịn được nói.

"Đưa ngươi tề đại, ta đặc biệt sao dựa vào cái gì nghe ngươi." Hao Thiên Khuyển mắng to.

"Ngươi thích đưa không tiền, nếu là trễ nãi việc lớn, xui xẻo nhưng là ngươi." Nói xong, Thỏ Ngọc thân ảnh liền biến thành một đạo Lưu Tinh, hướng về phía Nam Thiên Môn bay vút đi.

Nhìn trên đất phong thư, Hao Thiên Khuyển sửa diên cuồng mấy tiếng, vây quanh phong thư đi qua đi lại, miệng lầm bầm: "Thảo đặc biệt sao, ngươi một cái con thỏ chết, thần khí cái gì."

"Tĩnh, vẫn là giúp ngươi một lần đi." Hao Thiên Khuyển cũng là nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, trên thực tế hẳn âm thầm với Thỏ Ngọc quan hệ vẫn là rất không tệ, hai người thường chơi chung đùa bỡn, lẫn nhau trêu chọc.

Hao Thiên Khuyển ngậm phong thư, chậm rãi đi vào Chân Quân Thần Điện.

Lúc này, Nhị Lang Thần Dương Tiễn đang cùng Mai Sơn Lục huynh đệ nói chuyện với nhau chính vui mừng.

"Chủ nhân, Thường Nga Tiên Tử có phong thư để cho ta chuyển giao cho ngươi." Vừa nói, Hao Thiên Khuyển liền đem phong thư đưa cho Dương Tiễn.

Trong thư thuật: Dương Tiễn, bốn tiểu thư muốn đi Phàm Trần tìm Đường Tăng!

"Đại ca, trong thư nói cái gì" Mai Sơn lão đại hiểu kỳ nói.

"Tự các ngươi xem đi." Dương Tiễn thở dài một tiếng, liền đem tin giao cho Mai Sơn lão đại.

"Cái gì, Thường Nga Tiên Tử lại muốn đi Phàm Trần đây chính là xúc phạm Thiên Điều tội lớn a." Thán phục một tiếng, Mai Sơn lão đại tiếp tục nói: "Lão đại, có muốn hay không ta phái người đi lùng bắt nàng"

"Không cần, bắt quá nhân gian hiểm ác, ta sợ nàng bị mắc lừa, như vậy, lão Tứ, lão Lục, hai người các ngươi đi âm thầm bảo vệ Thường Nga Tiên Tử, nếu là nàng xảy ra chuyện gì, các ngươi cũng sẽ không dùng trở lại." Dương Tiễn phân phó nói.

"Không thành vấn đề, chuyện này liền giao cho ta với lão Lục đi." Mai Sơn lão Tứ vỗ ngực bảo đảm nói.

Bầu trời một Thiên, Địa năm tiếp theo.

Hạ Giới thời gian trôi qua thật nhanh, trong chớp mắt, một ngày thời gian lại chớp mắt rồi biến mất.

Sáng sớm, Đông Phương thái dương từ từ dâng lên, hơi lớn mà phủ thêm lù lù Hà Quang.

Dưới bóng rừng, trên cỏ trong suốt Lộ Châu điệp điệp sáng lên, trong không khí tản ra thanh tân khí tức.

Đi qua một ngày thời gian bế quan tu luyện, Tiểu Bạch Long, Ngộ Tĩnh tu vi thuận lợi lên cấp Huyền Tiên cảnh trung kỳ, Bát Giới tu vi chính là lên cấp Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, hiển nhiên đi qua Nam Thiên Môn đánh một trận, bọn họ đạt được chỗ tốt cực lớn.

Trong này rất nhân tố trọng yếu chính là bọn họ dùng số lớn Tiên Đan.

Đường Nhạc tu vi mặc dù dừng lại ở Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong, nhưng muốn lên cấp Bát Hù cảnh, cũng chỉ kém một bước ngoặt, hẳn hiện tại ngược lại cũng không nóng nảy lên cấp, vững chắc tốt căn cơ mới là trọng yếu nhất.

Thầy trò mấy người trùng trùng điệp điệp tiếp tục Tây Hành đi đường, buổi trưa thời gian, liền đi ra cánh rừng rậm này.

"Sư phụ, trước mặt cách đó không xa có một tòa Bảo Tháp, nghĩ đến nhất định là có người gia cư ở, ta đây Lão Trư cái này đi trước hóa duyên, các ngươi ở chỗ này chờ chờ lát." Bát Giới theo trong hành lý lấy ra hóa duyên Bát, lại dâng vãn giá vũ, biến mất ở trước mặt mọi người.

Chờ Bát Giới sau khi rời đi, Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng nói: "Ngộ Tĩnh, phía trước Yêu Khí tràn ngập, cái này Bảo Tháp đúng trọng tâm nhất định sẽ có yêu quái, sư phụ lo lắng Bát Giới không phải yêu quái kia đối thủ, ngươi chính là đi giúp giúp hắn đi."

"Sư phụ, vậy ngươi cẩn thận một chút." Ngộ Tĩnh quan tâm nói.

"Yên tâm đi."

Trong vòng mấy cái hít thở sau, Bảo Tháp bên trong lại truyền ra binh khí va chạm tiếng, Đường Nhạc ở mấy dặm bên ngoài, cũng có thể cảm giác được mặt đất đang rung rung.

Chiến đấu kéo dài mấy phút, Bát Giới cùng Ngộ Tĩnh lại dâng vãn giá vũ, vội vàng chạy về, bọn họ nhìn có chút chật vật, nhưng cũng may cũng không bị thương.

"Tề đại, tức chết ta đây Lão Trư, kia Bảo Tháp bên trong có một cái mặt xanh nanh vàng Hoàng Bào quái, dung mạo so với ta đây Lão Trư đều xấu, hừ chết bảo bảo." Bát Giới mắng to.

"Loại thời điểm này, người đặc biệt sao còn bán manh, sự phụ cũng coi là phục người." Đường Nhạc bất đắc dĩ nói.

"Sự phụ, kia Hoàng Bảo quái thân thủ bắt phạm, ta theo Nhị sư huynh liên thủ, cũng chỉ chẳng qua là hơi chiếm thượng phong." Ngô Tịnh thậm chí đang nghĩ, nếu là hai người lần này không có thuận lợi lên cấp, nói không chừng sẽ bị yêu quái kia đánh bại.

"Bây giờ Ngô Không không có ở đây, chúng ta cũng không thể phô trương quá mức." Nhiều lần cân nhắc, Đường Nhạc vẫn là quyết định không tính đường vòng, hắn chuẩn bị với kia Hoàng Bảo quái nói chuyện với nhau một phen, xem xem có thể hay không để cho hắn châm chọc thoáng cái, thả tự mình đi tới.

Tàn phá Bảo Tháp bên trong, Hoàng Bảo quái thích ý nằm ở trên giường đá nghỉ ngơi.

"Đại vương, mới vừa rồi hai người kia còn muốn thật lợi hại a." Yêu tiểu tam tán dương.

"Lợi hại liền lợi hại chứ, ngược lại Bản vương lại không trêu chọc bọn hắn." Hoàng Bảo quái tùy ý nói.

"Phụ thân, ta muốn ôm một cái." Một tên hài đồng hoạt bát, xuất hiện ở Hoàng Bảo quái trước mặt.

"Con trai ngoan, mẩu hậu người đây" Hoàng Bảo quái thân mật ôm lấy con trai, cười nói.

"Hừ, Mẫu Hậu đang vì người dệt áo phục, nàng đều không chơi với ta." Hài đồng ủy khuất nói.

Hoàng Bảo quái thân phận chân thật là Thiên Đình Nhị Thập Bát Tinh Tú bên trong Khuê Mộc Lang, người này mặc dù diện mục dữ tợn, nhưng lại là cái không hơn không kém si tình loại.

Năm đó, ở thiên đình, hắn yêu Phi Hương Điện Ngọc Nữ, hai người lẫn nhau ái mộ, rất nhanh rơi vào bể tình, lại không cách nào tự kiềm chế.

Có thể làm gì có Thiên Điều trói buộc, hai người liền muốn một ý kiến, đó chính là hắn hai trước sau hạ phạm, chuẩn bị ở Phàm Trần nổi lại tiền duyên.

Ngọc Nữ dẫn đầu đi đến Phàm Trần, lại thuận lợi thác sinh vào Bảo Tượng Quốc hoàng cung, trở thành Bách Hoa Tu Công Chúa.

Khuê Mộc Lang cũng không thua trước mình, đi tới Phàm Trần sau, biến thành yêu ma, chiếm Oản Từ Sơn Ba Nguyệt Động, các loại (chờ) Bách Hoa Tu Công Chúa sau khi trưởng thành, hắn liền đem nó bắt đến Động Phủ, làm mười ba năm vợ chồng.

Trong thời gian này, Bách Hoa Tu còn là Khuê Mộc Lang sinh hai đứa bé, hai người ngược lại cũng coi là qua cuộc sống hạnh phúc.

"Báo, lúc trước kia hai cái hòa thượng lại tới" yêu tiểu Ngũ ngay cả bò mang biến, vội vàng bẩm báo.

"Vội cái gì, ta cùng bọn hắn không thù không oán, bọn họ nhiều lần xâm phạm, đây là ý gì" nghi hoặc một tiếng, Hoàng Bảo quái liền dẫn vài tên tiểu yêu đi tới bên ngoài động phủ.

"A di đà phật, chắc hắn các hạ chính là Khuê Mộc Lang đi." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Người là ai, làm sao biết ta thân phận chân thật" Hoàng Bảo quái liền vội vàng hỏi.

"Ta là Đường Tăng, chắc hắn người nên không xa lạ gì đi."

"Tin đồn ăn Đường Tăng thịt, là được trường sinh bất lão, người chẳng lẽ sẽ không sợ ta ăn người "

"Ha ha, người nếu là muốn cùng Bách Hoa Tu tiếp tục sống được, bản tăng khuyên người cũng không cần động những thứ này lệch đầu óc cho thỏa đáng."

Nghe lời này, Hoàng Bảo quái kiểm sắc âm trầm, trong đầu nghĩ, cái này Đường Tăng là đối với (đúng) chuyện mình như thế biết, chẳng lẽ hắn ở thiên giới có người

"Đường Tăng, ta người đều là người thông minh, có lời gì cứ nói đừng ngại." Cái này Đường Tăng nếu tìm đến mình, quả quyết sẽ không chỉ nói những lời nhảm nhí này.

Cầu phiếu đề cử a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 109: Thường Nga bị lừa, Thiên Thượng Nhân Gian!

"A đi đà phạt, bản tăng Tây Thiên Thủ Kinh, đi qua nơi đây, còn các hạ tạo thuận lợi, để cho thầy trò chúng ta đi qua."

"Nói nửa ngày, nguyên lai là muốn cho Bản vương bỏ qua cho bọn người a."

Nhưng vào lúc này, một tên xinh đẹp thiếu phụ theo bên trong động chậm rãi đi ra.

"Phu quân, người để cho bọn họ đi qua đi." Bách Hoa Tu làm nũng nói.

"Ta vốn là không có ý định làm khó bọn họ." Nói xong, Hoàng Bảo quái liền dẫn tiểu yêu trở lại Động Phủ.

Bách Hoa Tu theo trong tay áo lấy ra một phong thư, nhét vào Đường Nhạc trong tay.

"Thánh Tăng, ta vốn là Bảo Tượng Quốc Công Chúa, chung quy theo đến sau này, liền có mười ba năm chưa thấy qua phụ hoàng Mẫu Hậu, phong thư này làm phiền người đi hoàng cung giao cho bọn họ, van cầu người." Bách Hoa Tu nhu bên trong mang lệ, đáng thương đáng vẽ, làm cho không người nào có thể cự tuyệt nàng yêu cầu.

"Công Chúa, bản tăng nhất định sẽ đem thư mang cho bọn họ, người cứ yên tâm đi." Đường Nhạc thu hồi phong thư, đáp ứng nói.

"Thánh Tăng đại ân đại đức, tiểu nữ không bao giờ quên." Bách Hoa Tu cảm kích nói.

Cáo biệt Bách Hoa Tu sau đó, thầy trò mấy người liền rời đi Ba Nguyệt Động, tiếp tục Tây Hành đi đường.

Bảo Tượng Quốc, náo nhiệt phồn hoa phố xá.

"Oa tắc, người ở đây rất nhiều a." Thường Nga Tiên Tử hạ phẩm sau, lại lắc mình một cái, đổi thành một tên mặc giản dị nữ tử, như vậy cũng sẽ không dễ người chú ý.

"Tỷ tỷ, ta muốn ăn kẹo Hồ Lô." Thổ Ngọc nằm ở Thường Nga Tiên Tử trong ngực, lười biếng nói.

Hỗn loạn trong đám người, hai gã tặc mục đích nhất chuột, tướng mạo tên hèn mọn ánh mắt tham lam nhìn chăm chăm Thường Nga Tiên Tử, mặc dù nàng cải trang một phen, nhưng vẫn là bị người dễ mất tới.

"Vương Đại Nha, nữ nhân này lớn lên thật là khá tốt a." Lưu Lão Tam chảy nước miếng, trong lúc mơ hồ hạ thân đã có phản ứng.

"Ai nói không phải a, bực này vụ vật nếu có thể ngủ lấy một đêm, chết sớm hai mươi năm cũng nguyện ý a." Gật đầu một cái, Vương Đại Nha tiếp tục nói: "Tú bà tử để cho chúng ta đi ra tìm mỹ nữ, ta xem nàng cũng rất không tệ."

"Hắc hắc, chúng ta cái này hành động." Lưu Lão Tam hèn mọn cười nói.

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, chậm rãi đi tới Thường Nga Tiên Tử trước mặt, Vương Đại Nha cười nhỉnh nói: "Mỹ nữ, có hứng thú hay không, với hai anh em chúng ta đi Thiên Thượng Nhân Gian a "

Nghe vậy, Thường Nga Tiên Tử xoay người, phát hiện hai cái xấu bực chính không có hảo ý nhìn mình chăm chăm, cái này làm cho nàng cảm thấy rất không thoải mái, nàng vừa định nổi giận, lại nghĩ tới đây là nhân gian, không thể tùy tiện vận dụng linh lực.

"Thiên Thượng Nhân Gian nơi đó chơi vui sao" Thường Nga Tiên Tử theo bản năng lui về phía sau mấy bước, cùng hai người này vẫn duy trì một khoảng cách, bởi vì trên người hai người này vị quá thú.

"Đương nhiên, tuyệt đối cho người sáng khoái không dứt." Vương Đại Nha liếm môi, gật đầu nói.

"Vậy cũng tốt, ta và các người đi Thiên Thượng Nhân Gian." Đơn thuần Thường Nga Tiên Tử cũng không biết cái gọi là Thiên Thượng Nhân Gian, chính là Phàm Trần kỹ viện, nàng còn tưởng rằng là cái gì tốt chơi đùa địa phương đây.

"Vậy thì đi theo ta." Vương Đại Nha không nghĩ tới, cái này Ngốc Nữ dễ dàng như vậy bị lừa, đợi nàng đến kỹ viện, muốn chạy coi như cũng không do nàng.

Thường Nga Tiên Tử đi theo hai người sau khi rời đi, hai đạo quỷ mị thân ảnh xuất hiện ở một nơi nơi hẻo lánh.

"Lão Lục, chúng ta có muốn hay không giải quyết kia hai nam nhân" Mai Sơn lão Tử dò hỏi.

"Không phải vạn bất đắc dĩ, tuyệt không thể ra tay, chớ quên nơi này chính là Phạm Trần." Mai Sơn lão Lục lắc đầu nói.

"Chúng ta đẩy trước đuổi theo đi."

"Ừm."

Mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời dần tối.

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã đi tới Bảo Tượng Quốc biên giới.

"Sư phụ, chúng ta tìm nơi khách sạn nghỉ ngơi trước một đêm đi." Bát Giới bưng kêu lên ùng ục, lúc này hắn, đã sớm đói không được.

"Cũng tốt."

Thầy trò mấy người rất nhanh tìm tới một cái khách sạn, đem Bạch Long Mã đầu vào đẩy ở chuồng ngựa sau, mấy người chậm rãi đi vào khách sạn.

"Hoan nghênh đi tới Hoa Mãn Lâu, mấy vị khách quan là muốn ở trọ vẫn là ăn cơm" tiểu nhị nhiệt tình chào đón.

"Mở ba gian phòng thượng đẳng." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Yes Sir, khách quan đi theo ta." Tiểu nhị mang theo Đường Nhạc thầy trò đi tới lầu ba, đem hành lý sắp xếp cẩn thận sau, ba người lại ở lầu một đại sảnh đơn giản ăn xong cơm tối.

"Tiểu nhị, đây là phần thưởng ngươi." Đường Nhạc rất rộng rãi lấy ra một lượng bạc trực tiếp ném cho tiểu nhị.

"Đại gia." Tiểu nhị cảm kích nói, cái này một lượng bạc tương đương với hắn nửa tháng tiền công, cái này làm sao không để cho hắn kích động.

"Đứng, các ngươi ở đây có cái gì không chơi vui, tỷ như đại bảo kiện các loại, ngươi biết." Đường Nhạc cười tà nói.

"Đương nhiên là có, ngươi ra ngoài quẹo trái 100m, có một nhà Thiên Thượng Nhân Gian, chính là tiêu phí có chút cao." Tiểu nhị tự nhiên biết Đường Nhạc ý tứ, mọi người đều là nam nhân mà!

"Chỉ cần phục vụ được, bao nhiêu tiền, bản tăng cũng nguyện ý lấy ra." Thoải mái cười một tiếng, Đường Nhạc đưa mắt liếc nhìn Bát Giới, phân phó nói: "Bát Giới, tối nay bởi sư phụ đi kỹ viện."

"A cái này vạn vạn không được a, ta đây Lão Trư quả quyết không phải háo sắc người a!" Bát Giới cự tuyệt nói.

"Ngươi có thể kéo xuống đi, ngươi rốt cuộc có đi hay không, nếu là không đi, sư phụ liền chính mình một người đi hưởng thụ." Đường Nhạc khinh bỉ nói.

"Khụ, nếu sư phụ thịnh tình tương yêu, kia ta đây Lão Trư liền cung kính không cho tòng mệnh." Chuyện tốt bức này, Bát Giới đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Chờ Đường Nhạc, Bát Giới sau khi rời đi, Ngô Tịnh bất đắc dĩ lắc đầu một cái, kỳ thực hắn cũng muốn đi, bất quá là trông chừng hành lý, hắn vẫn lựa chọn lưu lại.

Chân chính sinh hoạt ban đêm vừa mới bắt đầu!

Thiên Thượng Nhân Gian là Bảo Tượng Quốc sang trọng nhất kỹ viện, bên trong mỹ nữ như mây, không chỉ có vóc người mê người, trọng yếu nhất là sống được!

Đường Nhạc mang theo Bát Giới rất nhanh tìm tới tiểu nhị nói tới kỹ viện, lúc này, đang có vài tên mặc phoi bày, nùng trang điểm mặt nữ tử ở ngoài cửa kiểm khách.

"Hòa thượng, ngươi muốn hóa duyên cũng đừng tới đây a." Mẫu Đan lắc lắc gọi cảm eo, vuốt ve ngực, khẽ kêu đạo (nói).

"Mẹ, ai nói bản tăng là tới hóa duyên." Mới vừa đi tới, liền bị nữ nhân này xem thường, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu.

"Vậy ngươi tới làm chi" Mẫu Đan hiểu kỳ nói.

"Bản tăng dĩ nhiên là đến tìm chuyện vui, đây là phần thưởng ngươi, nhớ kỹ, ca cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền." Đường Nhạc trực tiếp lấy ra mười lượng bạc, hung hăng nện ở Mẫu Đan trên mặt, đây chính là xem thường chính mình đại giới.

Đối với cái này, Mẫu Đan vừa định nổi giận, khi thấy trên đất bạc lúc, vội vàng mặt mày vui vẻ chào đón, dùng trước ngực hai luồng mềm mại cọ xát Đường Nhạc cánh tay, không có nghĩ tới cái này hòa thượng còn là một có tiền chủ.

Đối với các nàng những thứ này yên trần nữ tử, chỉ cần đưa tiền, làm cái gì cũng được.

"Đại gia, người xem như tôi đứng chúng ta Thiên Thượng Nhân Gian hôm nay mới tới một vị Hoa Khôi, không biết người là có hay không có hứng thú." Mẫu Đan cười nói.

"Hoa Khôi" không có lý tới Mẫu Đan, Đường Nhạc lại dậm chân đi vào Thiên Thượng Nhân Gian.

"Sur phụ, người ở đây rất nhiều a." Bát Giới kinh ngạc nói.

"Ồ đây tựa hồ có hơi không đơn giản, chúng ta xem tình thế mà làm." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Minh bạch." Bát Giới đáp lại.

Tối nay, toàn bộ Bảo Tượng Quốc có uy tín danh dự nhân vật, đều là hội tụ ở Thiên Thượng Nhân Gian bên trong, trong đó không thiếu một ít đạt quan quý nhân, có tiền công từ ca vãn vãn.

Bọn họ những người này đều là muốn gặp một lần, kia Hoa Khôi dung nhan.

Lúc này, Thiên Thượng Nhân Gian lầu sáu thiên tử số 1 phòng, Thường Nga Tiên Tử mặc màu tím nhạt đồ bó sát người váy, dịu dàng đường cong cực kỳ mê người.

"Tỷ tỷ, đám người kia để cho chúng ta miễn phí ăn sơn trân hải vị, còn cho người ăn mặc thật xinh đẹp, nói cái gì phong người là Hoa Khôi, tối nay đi đón khách những thứ này không giải thích được mà nói, bọn họ vì sao hảo tâm như vậy?" Thỏ Ngọc gặm đùi gà, miệng đầy mỡ đông.

Cầu phiếu đề cử, cầu bình luận, cầu xin năm sao chấm điểm, ba gram dầu!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Hoa Khôi Thường Nga, bại lộ thân phận!

"Ta cũng không biết nha, nếu là bọn họ dám đối với bốn tiểu thư ý đồ bất chính, xem ta như thế nào thu thập bọn họ." Thường Nga Tiên Tử nắm phần quyền, tức giận nói.

Thiên Thượng Nhân Gian, không ít sắc sỡ cô nương nửa thân trần trên người, chỉ mặc đạm bạc áo ngực cái yếm, giờ phút này các nàng đang chiêu đãi lấy bốn phương tám hướng mà khách tới người, không ít căn phòng truyền ra giữa nam nữ tiếng thở gấp, khiến cho người mặt đỏ tới mang tai tiếng rên rỉ, kích thích toàn bộ phái nam trong cơ thể Hùng Tinh hóc-môn.

"Quy bà, cho ta tới một vò Nữ Nhi Hồng." Đường Nhạc với Bát Giới ngồi ở tầm thường xó xỉnh, có chút hăng hái đánh giá chung quanh.

"Hòa thượng, các người người xuất gia không phải là không thể uống rượu không?" Quy bà lạnh lùng nói.

Đường Nhạc trực tiếp lấy ra hai thỏi bạc hung hãn nện ở Quy bà trên người, cười nhạt nói: "Hiện tại người xuất gia có thể uống rượu không?"

Từ dưới đất nhật lên bạc, Quy bà dùng răng cắn thoáng cái, xác nhận không thành vấn đề sau, mới mặt mày vui vẻ chào đón đạo (nói): "Cái này dĩ nhiên có thể, có muốn hay không ta tìm vài vị cô nương bồi bồi các người."

"Chúng ta ở đây cô nương kia chất lượng là không có nói, cái gì như hoa, Thúy Hoa, thạch lưu, nha trứng."

"A đi đà phạt, bản tăng chỉ cần rượu." Mẫu thân, những tên này vừa nghe liền không phải hàng tốt gì, Đường Nhạc tới đây, chủ yếu mục đích là vì buông lỏng một chút, cũng không phải là thật đến tìm cô nương qua đêm.

"Mọi người trước an tĩnh, hãy nghe ta nói, tối nay chư vị có phúc, có thể nhìn thấy chúng ta Thiên Thượng Nhân Gian số một Hoa Khôi." Tú bà mà nói truyền vào trong tai mọi người, toàn bộ Thiên Thượng Nhân Gian trong nháy mắt an tĩnh lại.

Hiển nhiên mọi người đối với (đúng) Tú bà trong miệng Hoa Khôi cảm thấy rất hứng thú!

"Thảo đặc biệt sao, người một cái Tú bà từ đặc biệt sao chơi liêu, tranh thủ thời gian để cho Hoa Khôi đi ra a."

"Lão Từ có là tiền, người đặc biệt sao còn dẫu dẫu giếm giếm cái gì."

"Bao nhiêu tiền bao một đêm a "

"

Mọi người nhất thời hưng phấn, an tĩnh đại sảnh lần nữa huyền ảo lên, hỗn loạn không chịu nổi, thậm chí một ít công tử ca lẫn nhau ra tay đánh nhau, hiện trường cực kỳ máu tanh.

"Tê đại, đều cho lão nương an tĩnh, các người nếu là còn dám can rờ, cứ ngay ra Thiên Thượng Nhân Gian." Làm cho này gia sang trọng kỹ viện người chủ sự, Tú bà từ từ nhiên cũng có nhiều chút, nếu không năng cái này kỹ viện đã sớm hoạn.

Bị Tú bà từ từ đại âm thanh quát một tiếng, mọi người rồi rít á khẩu không trả lời được, không tái phát ra cái gì âm thanh.

Thấy mọi người thức thời như vậy, Tú bà từ từ hài lòng gật đầu một cái, tiếp tục nói: "Có hoa khôi hiện thân."

Vừa dứt lời, bên trong đại sảnh yên lặng như tờ.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, một tên ước chừng mười bảy mười tám tuổi thiếu nữ xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, nàng da thịt tể nhuận như Ôn Ngọc, tựa như nhu quang nếu dính, mặt hồng hào đôi môi, bày ra tươi như tích, gò má hai bên vài sợi tóc, theo gió khẽ giờ lên, cho thiếu nữ tăng thêm mấy phần quyến rũ phong tình.

"Tỷ tỷ, thế nào nhiều người như vậy a." Thỏ Ngọc ở Thường Nga Tiên Từ trong ngực, chậm rãi nói.

"Một đám tên háo sắc thôi, không cần để ý." Thường Nga Tiên Từ sờ Thỏ Ngọc mũi đẹp, dịu dàng nói.

Tầm thường xó xỉnh, Bát Giới cùng Đường Nhạc bùng ly rượu, uống chính vui mừng, nghe tới Hoa Khôi đi ra thời điểm, Bát Giới vội vàng ngẩng đầu, khi thấy thân ảnh quen thuộc sau, hắn trực tiếp đem trong miệng rượu phun ra ngoài.

"Sur phụ, hoa này khôi chính là Thường Nga Tiên Từ." Bát Giới kích động nói.

"Cái gì cái này không thể nào đi, Thường Nga Tiên Từ như thế nào đi tới loại địa phương này" mặc dù cô gái này xinh đẹp hơn người, nhưng Đường Nhạc vẫn là chưa tin nàng chính là Thường Nga Tiên Từ.

"Ta đây Lão Trư tuyệt sẽ không nhận sai, người thấy nàng trong ngực thỏ nha, đó chính là Thỏ Ngọc." Bát Giới nhắc nhở.

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng cả kinh, thật là không có nghĩ đến hội ở loại địa phương này gặp phải Thường Nga, nếu như bị nàng biết rõ mình tới đây loại Phong Hoa Tuyết Nguyệt nơi, vậy còn đến

Suy đi nghĩ lại, Đường Nhạc quyết định rút lui trước!

"Bát Giới, hai ta mau mau chuẩn bị, cũng không thể bị nàng nhận ra."

"Nếu như bị Thường Nga Tiên Từ biết rõ ta đây Lão Trư tới chỗ như vậy, kia ta đây hình tượng trong lòng hắn chẳng phải là toàn hủy." Nhỏ giọng thầm thì một tiếng, Bát Giới với Đường Nhạc lại lên lên lút lút chuẩn bị rời đi.

"Mỹ nhân, Lão Từ ra năm ngàn lượng bạc, chỉ cầu người theo ta một đêm."

"Lăn mẹ của người, chính là năm ngàn lượng cũng không cảm thấy ngại nói ra được, Bản Thiếu Gia ra một vạn lượng bạc."

"Chỉ cần Tiên Từ nguyện ý bởi Bản Công Tử, ta nguyện ra ba chục ngàn lượng bạc."

"Ồn ào."

Bên trong sân bầu không khí trong nháy mắt bị lôi kéo lại!

Thường Nga Tiên Từ mặc đồ bó sát người vậy, nổi lên vóc người hoàn mỹ đường cong, nàng eo mọn, không chịu nổi nắm chặt, mặt mũi ở đèn chiếu rọi xuống đẹp như này không tỳ vết, để ở tròng nam tử không khỏi xem si.

Thế gian này vì sao có như thế không ăn khói lửa Tiên Từ!

Bực này tuyệt thế vu vật, nếu có thể đẩy ngã ở giường, coi như là táng gia bại sản, cũng sẽ không tiếc a!

"Các người ý tứ, là nghĩ theo ta ngủ" Thường Nga Tiên Từ che miệng cười duyên nói.

"Khục khục, Tiên Từ cần gì phải nói trực bạch như vậy, Bản Công Tử chỉ là muốn với Tiên Từ ở trong phòng tham khảo một ít sâu sắc vấn đề."

"Mỹ nhân, cha ta nhưng là Ba Tư vương."

"Ba Tư người tề đại, cắt cho lão tử đi sang một bên."

Lầu một đại sảnh đã là người đông nghìn nghịt, nghĩ (muốn) ở trong đám người chen ra ngoài tuyệt không phải cái chuyện dễ.

Đường Nhạc với Bát Giới chen đến vị trí trung ương, liền bị vài tên Đại Hán ngăn trở.

"Mẹ, lấy ở đâu Xú Hòa Thượng" một tên đại hán khô ngo mắ to.

"Tào ni mã, chó khôn không cần đường." Đường Nhạc vội vã rời đi, cũng sẽ không có đến cái gì hình tượng, trực tiếp tức miệng mắ to.

"Ha ha, người hòa thượng này đổ nước vào não đi, biết rõ ta là ai không" người này hai tay ôm ngực, hí ngược nhìn Đường Nhạc.

"Cười người tề đại a, người chính là Thiên vương lão tử, cũng phải cắt đi." Đường Nhạc quay đầu phát hiện không ít người chính nhìn mình chăm chăm, hần nói thẳm một tiếng không được, rất có thể bại lộ, thảo đặc biệt sao, cái này từ Đại Hán, không cho hần chút dạy dỗ, thật đúng là cho là Thiên Lão Đại hần lão Nhị đây.

"Thừa dịp ta đây Lão Trư không có nổi giận trước, mấy người các người vẫn là cắt nhanh lên đi." Bát Giới cúi đầu, rất sợ Thường Nga Tiên Từ nhận ra hần.

Năm đó hần đi nhằm Trư thai, chuyện này Thường Nga Tiên Từ cũng biết, vì thế nàng còn có ý đi tìm chính mình, nói ban đầu nếu là nàng không phản kháng, liền sẽ không phát sinh như vậy chuyện.

Bất kể nói thế nào, nhân gia cũng là cô gái, đối mặt khác phái công khai trêu đùa, làm sao có thể không phản kháng.

Cho nên Bát Giới cũng không có trách cứ Thường Nga Tiên Từ, nói cho cùng, đều là hần sai.

"Chết cười Lão Từ, heo này đầu quái biết rõ mình xấu, không mặt mũi biết người, còn có ý cúi đầu, ha ha."

"Ha ha "

Vài tên Đại Hán phình bụng cười to, cười miệng toé toét!

"Tim chết." Bát Giới không thể nhịn được nữa, thân ảnh chợt lóe, vọt tới mấy người trước mặt, hướng về phía bọn họ khuôn mặt chính là một trận đám đá, rất nhanh đem bọn họ đánh sưng mặt sưng mũi, vói đầu heo đường như.

Cái này vài tên Đại Hán hoàn toàn không có lực phản kháng.

"Ồ Thiên Bồng" phía dưới xảy ra chuyện, Thường Nga Tiên Từ tự nhiên nhìn ở trong mắt, chẳng qua là không nghĩ tới hần lại cũng lại ở chỗ này.

"Cái kia mi thanh mục tú hòa thượng, chắc là Đường Tăng đi." Xem ra Đường Tăng bản thân nếu so với bức họa đẹp trai hơn bên trên rất nhiều đây.

Thường Nga Tiên Từ đã biết ở đây chính là Phạm Trần pháo hoa noi, chính là nam nữ đặc biệt làm kia ngượng ngừng chuyện địa phương.

Chẳng lẽ Đường Tăng với Thiên Bồng cũng là loại người như vậy

Đang không có làm rõ ràng trước, Thường Nga Tiên Từ sẽ không vọng tự hạ quyết định kết luận, vạn nhất hai người bọn họ cũng là bị lừa tới đây!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, cầu bình luận!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Vô hình trang bức, trí mạng nhất!

Vài tên đại hán khôi ngô bị Bát Giới đánh nửa chết nửa sống, chính nằm trên đất không ngừng co quắp.

"Cười a, thế nào không cười." Đường Nhạc dùng chân đi lên một người trong đó khuôn mặt, ánh mắt tràn đầy sát ý.

"Sư phụ, có thể chớ gây ra án mạng a." Bát Giới phát hiện Đường Nhạc đằng đằng sát khí, rất sợ hãi làm ra cái gì xung động chuyện.

"Bát Giới, người mới vừa rồi là đánh thoải mái, sư phụ còn không có đánh nghiêm đây." Đường Nhạc cũng không tính thu tay lại.

Bị Đường Nhạc giẫm ở dưới chân Đại Hán dầu gì cũng là có thân phận người, hẳn tự nhiên chịu không được loại vũ nhục này, vì vậy lên tiếng uy hiếp nói "Xú Hòa Thượng, đem người bắn chân lấy ra, chuyện này Lão Tử có thể không so đo với người."

"Người cái này trí chướng, bây giờ còn dám uy hiếp bản tăng." Nếu là người này ngoan ngoãn cầu xin tha thứ, nói không chừng Đường Nhạc lòng mềm nhũn, vẫn thật là bỏ qua cho hắn.

Người này muốn trang bức cũng không nhìn một chút hiện tại tình thế.

Luận trang bức, hẳn Đường Nhạc mới là trang bức giới Caesar Đại Đế!

"Mẹ cái bức, người lại không buông ta ra, có tin ta hay không để cho người bạo nỏ người hoa cúc."

"Ha ha." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc chậm rãi gia tăng trên chân cường độ.

Lúc này, Đại Hán cảm giác đầu tựa hồ phải bị giẫm đạp đánh một dạng hán hiện tại thật rất khó chịu.

"Ta sai, ta van cầu người không nên giết ta, chỉ cần người nguyện ý, ta có thể đem hoa cúc giao cho người, nhắc tới, đây là ta lần đầu tiên đây." Đại Hán nắm Lan Hoa Chi, khổ khổ cầu khẩn nói.

"Thật xin lỗi, bản tăng không làm chuyện gay, cho nên người chính là đi chết đi." Đường Nhạc tràn đầy ngoan tâm, trực tiếp giẫm đạp bạo nỏ Đại Hán đầu.

"A."

Tàn nhẫn thủ đoạn để cho bên trong sân không ít cô nương bị dọa sợ đến hoa dung thất sắc, còn như nam nhân khác đối với cái này ngược lại chuyện thường ngày ở huyện.

"Ai a mẹ ta nha, cái này nào tương đều đặc biệt sao phun ra ngoài, hù chết ta." Một tên cô gái xinh đẹp nắm khăn tay, cản trở con mắt, khẽ kêu đạo (nói).

"Ai nói đây là não tương, cái này rõ ràng là đậu hủ não." Phản bác một câu, Đường Nhạc quay đầu hướng về phía Tú bà tử nói: "Tú bà tử, bản tăng nói nhưng đối với "

Vì tránh cho gây thêm rắc rối, Tú bà tử đương nhiên sẽ không nhiều chuyện.

"Thánh Tăng nói không tệ, đây chính là đậu hủ não, người đâu, đem tên này Đại Hán mang xuống, rất tốt chiếu có một phen." Tú bà tử hướng về phía thủ hạ phân phó nói.

Đối với cái này, mọi người trong lòng một trận khinh bỉ, mẫu thân, người đều chết, cũng còn khá sinh chiếu có, chiếu có cái rắm a.

Trên đất màu trắng uế vật, rốt cuộc là não tương hay là đậu hủ não, mọi người lòng biết rõ, chỉ bất quá không người nguyện ý vì hắn xuất đầu a.

"Các người muốn làm người kia báo thù sao" Đường Nhạc ánh mắt như đao phong như vậy nhìn chăm chăm nằm dưới đất mấy người, rất nhiều một lời không hợp, liền giải quyết bọn họ tư thế.

"Ta chúng ta kỳ thực với mới vừa rồi người kia không quen, cầu xin người bỏ qua cho chúng ta đi."

"Thật không dám giấu giếm, nhỏ hơn có tám mươi mẹ già, dưới có bộ vú hải đồng, người một nhà sẽ chờ ta chiếu có đây."

"Ta cũng không dám nữa ô ô."

Giết mới vừa rồi người kia, Đường Nhạc thủ đoạn đã chán nể tất cả mọi người tại chỗ, lúc này, lại cũng không ai dám đứng ra trên chọc hắn.

"Ta thích thi từ ca phú, các người có thể lẫn nhau tỷ đấu một phen, người nào cực kỳ có tài hoa, tối nay ta chính là người nào." Thường Nga Tiên Tử đôi mắt đẹp nháy mắt, trong mắt nghiền ngẫm trở nên nồng, hé miệng khẽ cười nói.

Nàng chủ yếu mục đích chính là nghĩ (muốn) dò xét Đường Nhạc!

Vạn nhất Đường Nhạc là một mù chữ, chính mình gả cho hắn, chẳng phải là quá ủy khuất

Ít nhất theo ấn tượng đầu tiên đến xem, nàng đối với (đúng) Đường Tăng vẫn tương đối hài lòng.

"Ồn ào "

Lời vừa nói ra, bên trong sân một mảnh ồn ào.

Ở đây công tử ca, cái nào không phải tài trí hơn người, học phú ngũ xa, không phải là ngâm thơ đối câu nha, chuyện này có khó khăn gì!

Bọn họ vừa nghĩ tới tới nay có thể cùng Hoa Khôi cộng độ lương tiêu, nội tâm lại thật lâu không thể bình tĩnh.

"Sư phụ, chúng ta có muốn hay không tham dự?" Bát Giới dò hỏi.

"Coi vậy đi, sư phụ nếu là tham dự, người quán quân này nhất định là ta a." Đường Nhạc lắc đầu một cái, cự tuyệt nói.

Hắn biết rõ Thường Nga Tiên Tử đang đùa bỡn mọi người, nàng với bản sẽ không để cho người khác chiếm được tiện nghi.

Cùng với ở chỗ này lãng phí thời gian, còn không bằng về ngủ đây!

"Mẹ, hòa thượng này thật có thể giả bộ bức, ta coi như là phục."

"Nếu là hắn có thể được hạng nhất, Lão Tử tại chỗ băm treo, tuyệt không hàm hồ."

"Đầu năm nay, khoác lác bức lại không tốn tiền, chúng ta chớ để ý hắn."

"

Nghe vậy, Đường Nhạc sắc mặt có chút khó coi, hắn rõ ràng là nói thật, vì sao không người tin tưởng chính mình, mà còn hắn thật không có trang bức a.

Mặc dù hắn đòi trước học tập chẳng ra sao cả, nhưng là một ít nổi danh thi từ ca phú, hắn vẫn có thể thuộc lòng trôi chảy.

Thăng thần nói, Đường Nhạc tùy tiện lưng ra vài bài thơ, vậy cũng là làm kinh điển, hắn chẳng qua là không muốn ở trước mặt mọi người xuất hết danh tiếng mà thôi.

"Mẹ, không phải là đối câu đối sao, bản tăng cũng tham gia." Đường Nhạc hô lớn.

"Vậy thì theo bốn công tử bắt đầu đi." Một tên phong độ nhẹ nhàng nam tử, tay cầm mỹ nhân phiến, chậm rãi từ trong đám người đi ra.

"Oa tắc, thật là đẹp trai a, hắn chính là Bảo Tượng Quốc đệ nhất mỹ nam tử Trương Mạnh Dương đi."

"Nghe nói hắn chẳng những văn tài được, hơn nữa còn luyện một thân Tuyệt Thế Vô Công đây."

"Dương tử, ta yêu ngươi, ta hạ thân đều có phản ứng đây."

"

Không thiếu nữ từ phạm hoa si, chen lấn biểu lộ!

Cùng lúc đó, tại chỗ tất cả đàn ông ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Trương Mạnh Dương, tên mặt trắng nhỏ này cướp bọn họ danh tiếng, cái này làm cho mọi người rất là khó chịu.

"Một cái tinh trùng lên óc gia hỏa mà thôi." Đường Nhạc phát hiện người này sắc mặt tái nhợt, tứ chi mềm nhũn vô lực, phảng phất thời khắc bị gió thổi ngã, đây rõ ràng là thân hư biểu hiện, còn đặc biệt sao luyện một thân Tuyệt Thế Vô Công, lời này lừa gạt quý đi đi.

"Chậm, ta có một cái vấn đề, hy vọng Trương công tử có thể vì bản tăng giải thích." Đường Nhạc đi tới Trương Mạnh Dương trước mặt, có chút thâm ý cười nhạt nói.

"Ồ người cái này con lừa trọc có lời hỏi mau, đừng chậm trễ bốn công tử đi thảo cùng Hoa Khôi nói nhân sinh trò chuyện lý tưởng." Nói đến một nửa, Trương Mạnh Dương đột nhiên ý thức được không ổn, liền vội vàng sửa lời nói.

"Ha ha." Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, nhưng rất nhanh bị hắn ẩn tàng.

"Vấn đề rất đơn giản, Trương công tử hôm nay tới tầm hoan tác nhạc, nếu phát hiện quần không cần thận roi, hỏi nên làm cái gì "

Này hỏi vừa ra, mọi người rồi rít kinh ngạc, trong đầu nghĩ, vấn đề đơn giản như vậy còn cần dạy Trương Mạnh Dương

Hòa thượng này trong hồ lô rốt cuộc mua bán cái gì thuốc.

"Trong vấn đề này giấu giếm huyền cơ, khẳng định không có mặt ngoài đơn giản như vậy."

"Nói không tẻ, đây là một cái đáng giá suy nghĩ sâu xa vấn đề."

"Loại này cấp bậc vấn đề, chỉ sợ là bằng vào ta chỉ số thông minh, rất khó đáp đi ra a."

"

Mọi người lẫn nhau thảo luận, xem xét lại Trương Mạnh Dương, hán chân mày gấp gấp, khóe miệng căng thẳng, trên mặt tất cả đều là do dự ý.

Hòa thượng này chắc chắn sẽ không ra vấn đề đơn giản như vậy, đúng như người khác từng nói, cái vấn đề này xác thực rất khó.

Bất quá loại thời điểm này nếu là hán lựa chọn lùi bước, nhất định sẽ bị người khác xem thường, trọng yếu nhất là không thể ở Hoa Khô trước mặt mất mặt.

"Con lừa trọc, nguoi cái này đề xác thực rất khó, bất quá lại không làm khó được bốn công tử." Trong lòng tựa hồ có câu trả lời, Trương Mạnh Dương đắc ý nói: "Nếu như ta quần roi, ta sẽ lựa chọn về nhà, lần nữa đòi một món mới quần."

"Ha ha" nghe lời này, Đường Nhạc chột còi mở cười to, tấm này Mạnh Dương là thực sự ngu đần, ba tuổi nhi đồng cũng có thể trả lời đi lên vấn đề, hán lại đáp không đúng, liền thông minh này còn dám đi ra trang bức.

"Nguoi cười cái gì chẳng lẽ bốn công tử đáp không đúng" Trương Mạnh Dương mặt đầy mê mẩn, trong lòng của hán đột nhiên có gan dự cảm không hay.

Cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử! Chuyện trọng yếu nói ba lần!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Cáp Mô Thần Công, mở mắt!

Thường Nga Tiên Tử nắm Thổ Ngọc lông xù lỗ tai, nàng đã cảm thấy Đường Tăng sẽ không hỏi ra vấn đề đơn giản như vậy.

"Nguoi cái này ngốc thiếu, còn Bảo Tượng Quốc đệ nhất mỹ nam tử, còn văn võ song quyền, nguoi đặc biệt sao là tới khôi hài đi." Đường Nhạc khóe miệng hơi hơi thượng dương, cười nhạo nói.

"Vậy nguoi nói đáp án dĩ nhiên là cái gì" Trương Mạnh Dương sắc mặt dữ tợn, trên trán gân xanh tăng cao, hòa thượng này ngay trước nhiều người như vậy, cười nhạo mình, hoàn toàn là không có để hán vào trong mắt.

Hán đang nghĩ, nếu là hòa thượng này không nói ra cái như thế về sau, liền trực tiếp thi triển khổ luyện nhiều năm Cáp Mô Công, chơi chết hán nha.

"Nói nguoi ngu đần, nguoi còn không thừa nhận, cái này câu trả lời rất đơn giản, quần roi, nhắc lại đi lên là được chứ, nguoi thông minh này, còn muốn con cóc ghè ăn thịt thiên nga, ăn nguoi tê dại." Đường Nhạc cười khẩy nói.

"

Mọi người bùng tình đại ngộ!

Tất cả mọi người đều là không nghĩ tới, câu trả lời hội đơn giản như vậy.

"Mẹ cái bức, bốn công tử với nguoi liều mạng." Thẹn quá thành giận bên dưới, Trương Mạnh Dương liền muốn ra tay với Đường Nhạc.

"Nguoi một cái rác rưởi, có bản lĩnh liền chơi chết ta." Đường Nhạc chính là cố ý muốn chọc giận Trương Mạnh Dương, để cho hán ở trước mặt mọi người ra com nảm.

Nghe vậy, Trương Mạnh Dương mặt liền biến sắc, đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng thu tay lại.

"Hòa thượng, bốn công tử nhưng là tư văn nhân, tuyệt sẽ không động thủ đánh ngươi." Trương Mạnh Dương vuốt vuốt trong tay mỹ nhân phiến, chậm rãi nói.

"Ha ha, ngươi đã không động thủ, kia bản tăng ước chừng phải động thủ."

"Ồ kìa má ơi, chết cười ta." Tựa hồ nghe được cái gì tốt cười chuyện, tấm Mạnh Dao khom người, chỉ mình khuôn mặt, khinh thường nói: "Xú Hòa Thượng, ngươi không phải muốn động thủ sao, đến, hướng cái này đánh, ngàn vạn lần chớ nương tay, cũng đừng làm cho bốn công tử xem thường ngươi."

Trương Mạnh Dương thừa nhận hòa thượng này thật sự có tài, không đúng vậy sẽ không một cước giết chết mới vừa rồi kia ngọc đại cá tử.

Bất quá hẳn Trương Mạnh Dương cũng không phải ăn chay, mấy năm nay, chết ở trong tay hắn người không có một trăm, cũng có tám mươi.

Hắn từ nhỏ khắc khổ tu luyện Cáp Mô Công, hắn đã đem một chiêu cuối cùng Cáp Mô Tại Thiên luyện đến Đại Thành cảnh giới.

Chỉ cần hòa thượng này dám ra tay đánh chính mình, hắn liền có thể danh chính ngôn thuận giải quyết hòa thượng này.

"Ngươi chắc chắn bản tăng hạ thủ không nhẹ không nặng, cái này vạn nhất nếu là đem ngươi đánh tàn phế, cái này tiền thuốc thang "

"Thảo đặc biệt sao, ngươi và còn tặc đặc biệt sao chơi liều, ngươi coi như đem ta đánh chết, cũng là bốn công tử cam tâm tình nguyện."

Trương Mạnh Dương vẫn chờ giải quyết hòa thượng này, đi theo Hoa Khôi cô nương động phòng đây!

Cái này ** một khắc giá trị thiên kim, hắn cũng không muốn bị hòa thượng này trễ nãi thời gian.

Nhìn người này một bộ cần ăn đòn bộ dáng, Đường Nhạc cũng không có nương tay, trong cơ thể linh lực hội tụ ở lòng bàn tay phải, uy áp kinh khủng tràn ngập ra.

Cảm nhận được cỗ uy áp này, Trương Mạnh Dương theo bản năng nuốt nước miếng một cái, hai chân không ngừng run lên, hắn giờ phút này đã có nhiều chút hối hận.

"Hòa thượng, ta nhận tống cầu xin ngươi "

"Ba."

Trương Mạnh Dương còn chưa nói xong, liền bị Đường Nhạc hung hăng một cái tát, đập ngã trên đất.

"Phi" Trương Mạnh Dương run rẩy thân thể chậm rãi từ dưới đất bò dậy, theo trong miệng phun ra hai khóa răng cửa.

Chùi miệng một cái góc trên vết máu, hắn không những không giận mà còn cười đạo (nói): "Từ con lừa trọc, bốn công tử hôm nay muốn chơi chết ngươi."

"Ngốc thiếu, nói chuyện đều đặc biệt sao lọt gió." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc sửa sang một chút áo quần, lãnh đạm nói: "Bản tăng cũng muốn chơi chết ngươi thì sao."

"Sư phụ, chúng ta nhưng là người xuất gia, khả năng không thể tùy ý giết người a." Dưới con mắt mọi người, Bát Giới cũng không muốn sư phụ trêu chọc một ít không cần thiết phiền toái, hướng chỉ Thường Nga Tiên Tử vẫn còn ở phía trên nhìn đây.

"A đi đại phạt, người xuất gia không nói dối, bản tăng nói muốn chơi chết hắn liền nhất định chơi chết hắn." Nói xong, Đường Nhạc một cước đạp trúng Trương Mạnh Dương ngực, trực tiếp đưa hắn đá ra ba mét ra ngoài.

Trương Mạnh Dương mặt xám như tro tàn, ánh mắt có chút âm trầm, lần nữa nhả mấy hớp máu bầm sau, hắn nằm trên đất, hai chân đột nhiên biến lớn, tránh phá quần, cảm cũng so với trước kia đại gấp đôi.

"Ngọa tào, đây là cái gì thần công." Điều bộ này có chút dọa người, bị dọa sợ đến Đường Nhạc cùng Bát Giới liền vội vàng lui về phía sau.

"Trương công tử muốn thi triển tuyệt thế võ học, mọi người mau mau lui về phía sau."

"Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết kinh thiên địa khiếp quỷ thần "

" Không sai, chính là Cáp Mô Thần Công "

"

Lúc này, Trương Mạnh Dương tóc tai bù xù, bộ mặt vụn vỡ, hắn đã người bị thương nặng, nếu không phải Đường Nhạc hạ thủ lưu tình, hắn đã sớm bị một cái tát chết.

Trong lòng của hắn hiện tại chỉ có một ý nghĩ, đó chính là giết hòa thượng này!

"Oa oa oa "

Nghe Trương Mạnh Dư­ơng đ­ang học con cóc kêu, Đư­ơng Nhạc cố nén nụ cười, nhỏ giọng thì thầm: "Tê đại, vì cái gì ta đây sao buồn cười."

"Ha ha ta đây Lão Trư đã không nhịn đư­ợc, còn tưởng rằng cái này Cáp Mô Công có bao nhiêu điều, nguyên lai như vậy dọa người." Bát Giới phình bụng cười to.

Thấy cái này khô­i hài một mản, Thường Nga Tiên Tử che miệng cười duyên.

Thỏ Ngọc tròn to cặp mắt, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chằm chằm Thường Nga Tiên Tử trước ngực hai luồng mềm mại.

"Con thô nhò thô, người thế nào chảy máu mũi" Thường Nga Tiên Tử vuốt ve mềm mại lông thỏ, hiếu kỳ nói.

"Khụ có thể là gần nhất củ cà rốt ăn nhiều, bốc lửa." Thỏ Ngọc đưa mắt liếc nhìn nơi khác, tùy ý qua loa lấy lệ nói.

"Củ cà rốt ăn nhiều, sẽ còn phát hỏa" đơn thuần Thường Nga Tiên Tử vẫn thật là tin Thỏ Ngọc mà nói.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ân."

Đư­ơng Nhạc hai tay Kết Ấn, nhanh chóng đánh ra Lục Đạo tính thực chất năng lượng Long, hấn chuẩn bị vận dụng sát chiêu, một đòn giải quyết cái này con cóc ghê.

"Oa Cáp Mô Tại Thiên."

Trương Mạnh Dư­ơng hét lớn một tiếng, thân thể nhảy lên một cái, mạnh mẽ lực trùng kích để cho mặt đất trong nhảy mất nứt nẻ.

Ầm!

Nộ Long mang theo năng lượng kinh người, hung hăng đánh vào Trương Mạnh Dư­ơng trên thân thể, nhất thời cuồng bạo linh lực sóng trùng kích quét ra.

Mới vừa rồi Đư­ơng Nhạc chỉ sử dụng một thành lực lượng, nếu là toàn lực ứng phó, sợ rằng toàn bộ Thiên Thượng Nhân Gian đều phải bị hủy.

Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong tu vi, phải đối phó người bình thường, thật là không phí nhiều sức!

Không phải vận bất đắc dĩ, Đư­ơng Nhạc căn bản sẽ không ra tay với phạm nhân, trừ phi người kia ranh rồi trúng đau, cố ý khiêu khích chính mình.

"Thế nào khả năng, ta Cáp Mô Công vô địch thiên hạ, ta sẽ không thua, ta là đệ nhất thiên hạ." Trương Mạnh Dư­ơng cả người là máu, sắc mặt bộc phát khỏi bệnh dữ tợn, hấn hiện tại hoàn toàn điên.

"Ha ha" hao hết cuối cùng lực lượng, ngửa mặt lên trời cười to mấy tiếng, Trương Mạnh Dư­ơng lại khí tức hoàn toàn không có.

"Hòa thượng, người xong đời, tám này Mạnh Dư­ơng nhưng là con trai của Cáp Mô Vương."

"Cái này Cáp Mô Vương nhưng là nổi danh che chở con cái, hấn khẳng định sẽ không bỏ qua cho người."

"

Nghe vậy, Đư­ơng Nhạc lại không thêm để ý chút nào, bất kể hấn là cái gì Cáp Mô Vương, Ô Quy Vương, chỉ cần dám trêu chọc chính mình, giết không tha!

"Tú bà tử, cuộc so tài này cũng có thể tiếp tục đi." Đư­ơng Nhạc cười nhạt nói.

"Ách đương nhiên phải tiếp tục." Tú bà tử thần sắc hốt hoảng, thân thể không ngừng đang run run, trước mắt cái này mi thanh mục tú hòa thượng, nhưng là giết người không chớp mắt chủ, nàng đang nghĩ, cái này Bảo Tượng Quốc lúc nào tới như vậy cái nhân vật hung ác.

"Tại hạ Trần Hằng Quang, chuyên tới để lãnh giáo." Mọi người yên lặng như tờ thời điểm, một tên vóc người gầy yếu, da thịt ngăm đen thanh niên đứng ra, người này con mắt rất nhỏ, lông mày rất nhạt, chỉ cần là không nhìn kỹ, còn tưởng rằng hấn đang nhắm mắt nói chuyện đây.

"Người anh em, người quá không lễ phép đi, có dám hay không mở mắt" Đư­ơng Nhạc cả giận nói.

"Ta đặc biệt sao đã tròn đến lớn nhất." Trần Hằng Quang bất đắc dĩ nói.

Thảo đặc biệt sao, đôi mắt này tiểu, cũng không thể trách hấn a!

Hôm nay 520, mọi người hấn chơi đùa rất vui vẻ đi, ở vui vẻ sau khi, đầu tám phiếu đề cử khỏe không

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Trận đấu ca hát, giương ra giọng hát!

"Hòa thượng, ta muốn với người so ca hát."

"A đi đà phạt, người kêu ta Đường Nhạc là được."

"Đường huynh, luận võ công, tại hạ thừa nhận không phải đối thủ của người, có thể luận văn thái, ta nhưng là hơi thắng người một nước."

Trần Hằng Quang ở âm nhạc phương diện có thành tựu cực cao, thường thường là Bảo Tượng Quốc quốc vương, Phi Tần môn trình diễn miễn phí hát, bởi vì hắn hát êm tai, cho nên bị quốc vương phong làm Ca Vương.

Tên hắn trong một đêm, truyền khắp toàn bộ Bảo Tượng Quốc, có thể nói là nhà nhà đều biết nhân vật.

Rất nhiều mới biết yêu thiếu nữ đối với hắn phương tâm ám hứa, thế phải làm Trần Hằng Quang nữ nhân.

"Ha ha, luận nhan giá trị, bản tăng cũng phải hơi thắng người một nước." Đường Nhạc mặt dày nói.

"Oa tác, đây là ta thần tượng a!"

"Ca Vương Trần Hằng Quang, hôm nay rốt cuộc thấy bản thân."

"Ta muốn cho người sinh hầu tử "

"Ta sống được, ta có thể chính mình động."

Đường Nhạc: "

Mẫu thân, hàng này Fan nữ cũng quá mạnh đại đi!

"Hừ, không phải là Ca Vương à." Hừ lạnh một tiếng, Đường Nhạc gân giọng, hét lớn: "Chuyện cho tới bây giờ, bản tăng cũng không thể khiêm tốn nữa, mọi người nghe cho kỹ, kỳ thực ta chính là Ca Thần."

"Đường Nhạc, người đặc biệt sao còn biết xấu hổ hay không" nhưng vào lúc này, một đạo vệt đực giọng thanh âm truyền vào mọi người trong lỗ tai.

Một tên vóc người thấp bé người lùn xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt.

"Người nào nói chuyện, đứng ra cho ta, ta bảo đảm không đánh người." Thảo đặc biệt sao, tại sao chỉ nghe được âm thanh, không thấy đến người đây, chẳng lẽ người này dùng là cách không truyền âm

Đường Nhạc rống cổ, hết nhìn đông tới nhìn tây.

"Đường Nhạc, đừng tìm, ta ở đây." Noda Kojiro lấy tay nhéo Đường Nhạc quần, nhắc nhở.

Nghe lời này, Đường Nhạc liền vội vàng cúi đầu, phát hiện một tên thân cao chừng chớ khoảng chín mươi cen-ti-mét người lùn, chính ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn chính mình.

"Người đặc biệt sao chó đem ta quần kéo xuống tới a." Đường Nhạc cười khở nói.

"Hét tây, ta tích đại đại tích minh bạch." Noda Kojiro gật đầu nói.

"Ngọa tào, người đặc biệt sao người nước nào a" vì cái gì nghe được cái này người lùn mà nói, Đường Nhạc nghĩ như vậy động thủ đánh người chứ!

"Sinah đường cát, bát dất nha đường, ta tích Đông Doanh tích làm việc."

"Ha ha, người quỷ tử này tại sao lại tới nơi này" Đường Nhạc thống hận nhất Đông Doanh Uy Quốc người, tại hắn trong ấn tượng, Uy Quốc tổng hợp

quốc lực ngay cả Đại Đường quốc cũng không sánh nổi, bất quá miễn cưỡng cũng có thể cùng Bảo Tượng Quốc sánh vai.

"Ta tích, tới Bảo Tượng quốc học tập tích làm việc, thuận tiện tìm Hoa cô nương tích làm việc." Noda Kojiro đưa mắt về phía Tú bà tử, hần đối với (đúng) loại này đàn bà lớn tuổi đặc biệt yêu quý.

"Học tập người tề đại, tiểu quý tử rút nhanh lên trở về người Đông Doanh." Đây tiểu quý tử trường đến cũng quá toà, khi dễ hần cũng không tránh khỏi quá thấp kém.

"Bát dát, ta tích có là tiền, đại đại tích có."

Đường Nhạc không thêm để ý tiểu quý này tử, chỉ cần hần không trêu chọc chính mình, cũng không cần phải làm khó hần.

Noda Kojiro là xuất tồn tại cảm giác, trực tiếp ôm lấy Đường Nhạc bấp đùi, Đường Nhạc trong con tức giận, nhéo hần đuôi sam, trực tiếp đưa hần ném tới trong đám người.

Không ít người còn nhân cơ hội giẫm đạp hần mấy đá.

Nhất thời, thê thảm tiếng kêu truyền khắp toàn bộ Thiên Thượng Nhân Gian, với quý khóc sói tru tựa như.

"Trần huynh, không cần để ý tiểu quý này tử, người không phải nếu so với ca hát sao, vậy người tới trước đi." Đường Nhạc chấp tay tỏ ý đạo (nói).

"Ta đây liền bêu xấu." Trần Hằng Quang cũng sẽ không nói nhảm, chuẩn bị trực tiếp bắt đầu hát.

Bên trong sân trong nháy mắt an tĩnh lại!

"Đây là một bài tình ca, đưa cho tại chỗ toàn bộ cô nương." Trần Hằng Quang cung kính cúi người chào nói.

"Oa, ta thật là có phúc ba đời đây."

"Ta hiện muốn phải cho người làm âm giường nha!"

"

Này, ta thật tốt nhớ người.

Nếu như thời gian không kịp.

Ta nguyện chờ người đến Thiên Hoang Địa Lão.

Mang theo từ tính giọng nói để cho người nghe rất thoải mái, Đường Nhạc hai tay ôm ngực, nhắm mắt lại, lắng lắng lắng nghe.

Không thể không nói, cái này Trần Hằng Quang ca hát xác thực rất êm tai, hần là đang dùng tâm đi hát.

Một thời gian uống cạn chun trà chớp mắt rồi biến mất, Trần Hằng Quang hát xong sau đó, thắng được cả sảnh đường ủng hộ.

Mấy trăm người vì hần vỗ tay, đối với hần khen không dứt miệng.

Ngay cả Thường Nga Tiên Tử cũng không nhịn được nhiều liếc hần một cái.

"Tỷ tỷ, người này giọng nói không tệ, chính là người quá đen." Thỏ Ngọc uốn éo người, ở Thường Nga Tiên Tử mềm mại ngực đi từ từ.

Tề tề đại đại cảm giác, để cho Thường Nga Tiên Tử trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng.

"Chính là không biết Đường Tăng hát thế nào." Thường Nga Tiên Tử cười duyên nói.

"Ca Vương Trần Hằng Quang, quả nhiên danh bất hư truyền."

"Đó là đương nhiên, hần chính là quốc vương tự mình sắc phong Ca Vương a!"

"Cuộc đời này nếu có thể ngủ đến Trần Hằng Quang, lão nương nằm mơ cũng có thể cười tỉnh."

"

"Trần huynh, hát đến không tệ a." Đường Nhạc tán dương.

"Ha ha, Đường huynh quá khen." Cười lớn một tiếng, Trần Hằng Quang tiếp tục nói: "Tiếp đó, thì nhìn Đường huynh biểu hiện, người cũng không nên ta thất vọng nha."

"Sư phụ, người đặc biệt sao lại không biết hát, tại sao phải cưỡng ép trang bức, đợi một hồi nếu là làm trò cười cho thiên hạ, cũng đừng nói nhận biết ta đây Lão Trư." Bát Giới đứng ở cùng Đường Nhạc sau lưng, nhỏ giọng nói.

"Ai nói sư phụ không biết hát, ta chỉ là bình thường khiêm tốn mà thôi." Nói xong, Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn liếc mắt Thường Nga Tiên Tử, hai người liếc mắt nhìn nhau, mỗi người gật đầu một cái.

Đường Nhạc chậm rãi đi tới giữa đại sảnh.

Muôn người chú ý bên dưới, hần dự định giương ra giọng hát.

"Cái này Đường Nhạc khẳng định Ngũ Âm không được đầy đủ."

"Nếu là hần hát không được, chúng ta sẽ dùng hột gà thối đập hần."

"Các chị em, không muốn kết luận bừa, cái này Đường Nhạc không có sợ hãi đáng về, nói không chừng thật có nhiều chút bản lĩnh đây."

"

"Reddy sâm, ta đây Jeter môn, Arie Ba Tơ, các người chuẩn bị xong sao" Đường Nhạc vẫy tay, hô lớn.

"Cắt, tốt cuộc có hát hay không a."

"Sao như vậy chơi liêu "

Tại chỗ nam nhân biểu thị nhần không, trong đầu nghĩ, hòa thượng này thế nào với cô nàng dường như, tức tức oai oai, muốn hát liền mau mau hát, không hát liền mau cắt, đừng chậm trễ mọi người thời gian.

"Khúc khúc" Đường Nhạc ho nhẹ mấy tiếng, cũng không lãng phí thời gian nữa, trực tiếp bắt đầu hát.

Sông lớn hướng đông lưu oa, bầu trời tinh tinh tổ Bắc Đầu oa.

Nói đi ta liền đi oa, người có ta có tất cả có oa.

Hắc nha y, nhi nha ai, hắc ai hắc y theo nhi nha!

"Ai a mẹ ta nha, cái này người khác ca hát đòi tiền, cái này Đường Nhạc ca hát muốn chết a."

"Thật giỏi ạ khó nghe."

"

Tử bà tử thật lòng chịu không, nghe nữa đi xuống, phỏng chừng muốn điên.

"Đường công tử, người ca hát tắc ên tai, người xem có phải hay không cũng không cần hát." Tử bà tử lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, nếu không phải là bởi vì Đường Nhạc thân thủ bất phạm, nàng đã sớm để cho người đuổi hần ra ngoài.

"Ên tai ta đây tiếp tục hát." Đường Nhạc nhất thời hứng thú, hần tiếp tục lái hát: "Ta tích lão gia, ngu ở cái này truân, ta là cái này truân bên trong, sinh trưởng ở địa phương người, đừng xem làng không lớn đại nha, nó có núi có sông có rừng cây "

"Nôn." Không ít nam tử không nhịn được tại chỗ nôn mửa.

"Một kiếm giết ta đi!"

"Không nghĩ tới, thế gian này, lại có như thế khó nghe ca khúc."

"Thật là khiến người mở rộng tầm mắt a."

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Ninja hiện thân, giành được thắng lợi!

"Tú bà tử, hiện tại có được hay không công bố kết quả" hát đến một nửa sau khi dừng lại, Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Thảo đặc biệt sao, cái này còn phải nói sao, nhất định là Trần công tử a!"

"Không sai, kết quả này một mực đúng."

"

Tại chỗ phần lớn người đều Trần Hằng Quang.

"Ách cái này tốt giống như là Trần công tử hơn một chút." Tú bà tử áp ứng, sức lực không đáng nói đến.

Trước mắt hai người này đều không đơn giản, đặc biệt là Đường Nhạc, tu vi của người này sâu không lường được, vạn nhất nếu là đắc tội hắn, chính mình ước chừng phải xui xẻo.

Nàng cũng không tin tưởng dưới tay người, sẽ là Đường Nhạc với heo này đầu quái đối thủ.

"Ủm người chắc chắn" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Lại lại tốt giống như là Đường công tử hơn một chút." Cảm nhận được Đường Nhạc bất thiện ánh mắt, Tú bà tử cả người run lên, mồ hôi thấm ướt áo quần, thiếu chút nữa không có tê liệt trên mặt đất.

Tên sát tinh này tuyệt không thể đắc tội, nàng Tú bà tử còn muốn sống thêm mấy năm nữa!

"Mẹ, Tú bà tử, người cũng không thể ăn nói bừa bãi, người không thể bởi vì Đường huynh dung mạo so với ta soái, liền thiên vị hắn a." Trần Hằng Quang biểu thị nhân không, tức miệng mắng to.

"Bát dật, cái này Đường Nhạc với Tú bà tử âm thầm nhất định là có một chân, nói không chừng có cái gì người không nhận ra hoa cúc giao dịch." Noda Kojiro sung mặt sung mũi từ trong đám người đi ra, điên cuồng bôi đen Đường Nhạc.

Mới vừa rồi hòa thượng này để cho hắn ném khỏi đây bao lớn mặt mũi, vì vậy hắn ghi hận trong lòng.

"Ngọa tào, không trách Tú bà tử như vậy thiên vị Đường Nhạc đây."

"Ta X, cái này Đường Nhạc quá nặng khẩu vị đi."

"Ai, người tuổi trẻ bây giờ có chút đặc thù thích, rất bình thường."

"

"Tiểu quý tử, người đây là đang đùa lừa." Đường Nhạc song quyền nắm chặt, ánh mắt sát ý chính nồng.

"Người tích, dám uy hiếp ta tích làm việc, bát dật nha đường, người tích chết rồi chết rồi xuống." Noda Kojiro cũng không cam chịu yếu thế, hắn lần này tới, cũng không phải một thân một mình.

Là đạt được Hoa Khôi, hắn cố ý mang hai gã Ninja, có thể nói là sớm có chuẩn bị.

"Tìm chết." Vừa nói, Đường Nhạc liền muốn đối với (đúng) Noda Kojiro động thủ.

"Thổ Phi Viên, Trường Cốc Lạp Tư, cho ta giải quyết hòa thượng này."

Vừa dứt lời, hai gã người mặc Hắc Y Ninja còn giống như quỷ mặt, bỗng dưng mà hiện.

"Bát dật nha đường, cú khốc dĩ mã tư, chụp cơ tử đập chết mẫu thân lạc~" nói chuyện là Thượng Nhãn Thổ Phi Viên, người này vóc người béo phệ, vóc người thấp bé, nói chuyện ôn à ôn ền, với nương pháo đường như.

Tiểu quý này từ một hơi nói nhiều như vậy, Đường Nhạc dĩ nhiên một câu nói đều không nghe hiểu.

"Cái kia cái gì Lạp Tư, người tại sao không nói lời nào" Đường Nhạc chỉ một tên khác Thượng Nhãn nghi ngờ nói.

"Lạp Tư quân là một người câm, người tích liền không nên làm khó hắn tích làm việc." Noda Kojiro giải thích.

Hai gã Thượng Nhẫn hai mắt nhìn nhau một cái, trực tiếp rút đao, hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

Đối với cái này, Đường Nhạc tiếp tục đứng tại chỗ, thân thể vẫn không nhúc nhích, tựa hồ cũng không tính tránh.

"Hét tây, còn tưởng rằng hòa thượng này là nhân vật lợi hại, không nghĩ tới cái này bị sợ ngốc." Noda Kojiro toét miệng cười to nói.

Trong phút chốc, tức cười một màn xảy ra, Đường Nhạc tùy ý đánh ra một chưởng, hai gã Thượng Nhẫn thân thể giống như là điều đứt dây, hung hãn té ngã trên đất, sau đó mỗi người phun ra một ngụm tiên huyết.

"Cái này không thể nào, chúng ta Uy Quốc người tuyệt sẽ không chiến bại." Nhìn thấy một màn này, Noda Kojiro mặt liền biến sắc, nhất thời hoảng.

"Các ngươi hai cái này ngu ngốc, còn không mau mau thi triển Nhẫn Thuật bên trong đứng đầu võ học." Noda Kojiro hung hãn đáp hai người, không nghĩ tới hai người này thực lực như thể rác rưởi, ngay cả một hòa thượng đều đối phó không.

Nghe vậy, hai gã Thượng Nhẫn từ dưới đất nhấc lên đao, một cổ sát khí từ hai người trong cơ thể tràn ngập ra, hai người ánh mắt tràn đầy tia máu, trên trán gân xanh tưng cao, tựa hồ thi triển một chiêu này, phải bỏ ra giá thật lớn.

"Đường Nhạc, ngươi nếu có thể tiếp Sát Thần một đao chém, ta tích liền nhận thức ngươi làm gia gia tích làm việc."

"Ha ha tiểu quỷ tử, ngươi còn không có tư cách làm bạn tăng Tôn Tử, nếu là ta có thể tiếp, ngươi phải chạy trở về Đông Doanh." Cái này đồ bỏ Sát Thần một đao chém, nghe tên rất ngang ngược, chính là không biết bao lớn uy lực.

"A tây."

Thổ Phi Viên với Trường Cốc Lạp Tử gầm thét một tiếng, một cổ đỏ tươi Hung Sát Chi Khí, còn giống như là thủy triều từ bên trong cơ thể của bọn họ cuốn mà ra, hai người con mắt trong nháy mắt biến đỏ, dữ tợn bộ dáng cực kỳ khiếp người.

Hừ.

Âm thanh xé gió lên, hai người đem tốc độ thúc giục đến mức tận cùng, huy động Ninja đao, bỗng dưng chém ra một đạo màu đen tính thực chất Đao Mang.

Thường Nga Tiên Tử đầu ngón tay hung hãn néo Thổ Ngọc lỗ tai, giờ phút này trong nội tâm nàng vạn phần lo lắng, nàng đang vì Đường Nhạc lo lắng.

"Cẩn thận!" Nàng mặt đẹp đột nhiên đại biến, gấp giọng nói.

Đối mặt bén nhọn như vậy thế công, Đường Nhạc vùng hai tay lên, trực tiếp thi triển phòng ngự mạnh nhất.

"Bất Hù Kim Thân - Tam Trọng Thiên Lại."

"Đệ Nhất Trọng, Thiên Minh."

Vô hình trung Âm Ba trong nháy mắt để cho kinh khủng Đao Mang ở giữa không trung đình trệ.

"Đệ Nhị Trọng, Địa Hát."

Kim quang chợt lóe, lại một đạo Âm Ba đánh phía Đao Mang, trực tiếp đem đánh tan.

"Đệ Tam Trọng, Thần Khấp."

Vô số đạo Âm Ba hội tụ vào một chỗ, trên không trung thoáng hiện lên một đạo chói ánh mắt mang, nhanh như nhanh như tia chớp hướng về phía hai gã Thượng Nhẫn nổ tung đi.

Oành!

Hai gã Thượng Nhẫn trên không trung phun ra một đạo máu tươi, chợt rơi xuống đất mà chết.

Chiến đấu gần như chỉ ở trong nháy mắt, lại kết thúc!

Rung động một màn, để cho tất cả mọi người tại chỗ trợn mắt hốc mồm!

"Ta siết cái mẹ ruột đến, cái này Đường Nhạc quá kinh khủng đi."

"Bắt đầu từ bây giờ, Đường Nhạc chính là bản cô nương Nam Thần."

"Ta thề, nhất định phải gả cho Đường Nhạc, như vậy nam nhân thật có cảm giác an toàn nha!"

"

"Thiên Thần, ngươi là Thiên Thần đại nhân, thu ta xá một cái!" Nói xong, Noda Kojiro trực tiếp quỳ xuống Đường Nhạc trước mặt, điên cuồng đập đầu.

"A đi đà phạt, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, ngươi không cần phải sợ, bản tăng sẽ không giết ngươi, mà còn ta cũng không phải là cái gì Thiên Thần." Đường Nhạc thu lại khí thế, mặt đầy hiền hòa bộ dáng.

Nghe vậy, không ít người đối với (đúng) Đường Nhạc giơ ngón tay giữa lên, mẩu thân, cái này Đường Nhạc da mặt thật là đủ dày, còn ra người nhà lấy lòng dạ từ bi, cái này trong vòng nửa canh giờ, đã có bốn người chết tại trên tay hắn.

"Hét tây, ta tích cái này cút đi tích làm việc." Noda Kojiro trong lòng vui mừng, liền lăn một vòng lao ra ngoài cửa, hấn thể, đời này cũng sẽ không đặt chân ở đây, vẫn là biết điều đợi ở Uy Quốc an toàn nhất.

"Khục khục Trần huynh, nghe nói ngươi ca hát so bản tăng êm tai vậy theo quy định, coi như là ngươi thắng rồi" Đường Nhạc chậm rãi đi tới Trần Hằng Quang bên người, lấy tay đánh phía trước bả vai hắn.

"Cái này cái này" Trần Hằng Quang nhất thời gấp, hai chân không ngừng run rẩy, sắc mặt có chút trắng bệch, cái này Đường Nhạc giết người không chớp mắt, vạn nhất tự mình nói sai, đây chẳng phải là ngay cả mạng đều không.

Đều lúc này, còn đặc biệt sao quan tâm thắng bại

Hoa này khô xinh đẹp nữa, hắn cũng có mệnh đi hưởng thụ a!

"Trần huynh, ngươi khẩn trương cái gì" Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Ta ta không có khẩn trương, tiểu đệ từ nhỏ Ngũ Âm không được đầy đủ, ca hát giống như quỷ khóc sói tru, cho nên dĩ nhiên là Đường huynh thắng." Trần Hằng Quang hít sâu một hơi, cổ già bộ trấn định nói.

"Tú bà tử, là thế này phải không" Đường Nhạc quay đầu hướng về phía Tú bà tử dò hỏi.

"Không sai, chính là như vậy, ta tuyên bố rằng này ca hát trận đấu, Đường Nhạc chiến thắng." Bị Đường Nhạc mới vừa rồi quả quyết sát phạt thủ đoạn chấn nhiếp, Tú bà tử đến nay không có tỉnh lại, trầm ngâm chốc lát, nàng hướng về phía thủ hạ phân phó nói: "Đem cái này hai cô thi thể lôi ra cho chó ăn."

Rất nhanh, vài tên tráng hán lại đơn giản đem lâu một đại sảnh dọn dẹp xong

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Hắn là thái giám, ngâm thơ đối câu!

"Trần huynh, tại sao ta cảm giác giành được có chút không quang thái đây" Đường Nhạc cười tủm tỉm nói.

Mẫu thân, hàng này chiếm tiện nghi còn ra vẻ, bốn công tử chưa từng thấy qua như thế vô liêm sỉ người!

"Đường huynh giành được rất hào quang, là tại hạ tài nghệ không bằng người mà thôi." Trần Hằng Quang vẻ mặt đưa đám nói.

"Còn có ai hay không muốn khiêu chiến Đường công tử" Tú bà tử đại hô.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều là yên lặng!

Mặc dù trong lòng bọn họ rất là không phục, nghĩ (muốn) đứng ra cùng Đường Nhạc tỷ thí một phen, nhưng nghĩ đến Trương Mạnh Dương với Trần Hằng Quang hai người kết quả, bọn họ lại bỏ ý niệm này đi.

"Ai, hoa này khô tới nay nhất định phải bồi Đường Nhạc."

"Nương cái chân, thật không cam lòng a!"

"Tại sao ta sẽ không phúc khí này."

"Tĩnh, chúng ta hay là đi tìm khác (đừng) cô nương đi theo đi."

"

Một lát sau, Tú bà tử thấy không có người đáp lại, liền mở miệng tuyên bố: "Tối nay hạng nhất chính là "

"Chậm đã." Nhưng vào lúc này, một tên ăn mặc kiểu thư sinh thanh niên áo tím đột nhiên đứng ra.

Vốn là không muốn đứng ra, nhưng là hắn lại không muốn nhìn thấy Đường Nhạc như vậy trang bức.

Trọng yếu nhất là, hắn đối với (đứng) hoa này khỏi cô nương cũng là cảm thấy hứng thú rất!

"Ngọa tào, Thi Thánh Liêu Văn Uyên "

"Ta trời ạ, hắn không phải là một thái giám sao thế nào cũng tới thuốc lá này hoa nơi "

"Thật là đáng tiếc, hắn nếu không phải thái giám, phỏng chừng sẽ có rất nhiều nữ nhân nguyện ý gả cho hắn đi."

"Hắn có thể không phải bình thường thái giám, hắn là Bảo Tượng Quốc quốc vương bên người đại hồng nhân."

"

Người này vừa hiện thân, mọi người lại nghị luận ầm ỉ.

Tiếng huyền ảo thanh âm hoặc nhiều hoặc ít truyền vào Đường Nhạc trong tai, không nghĩ tới người này lại còn có Thi Thánh danh xưng, nhìn dáng dấp hắn ở Thi Phú trên có thành tựu cực cao.

"Liêu huynh, ngươi nếu là thái giám, vì sao còn phải cùng bản tăng tranh nữ nhân" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ha ha, ai nói thái giám lại không thể tìm nữ nhân, và lại nói, ngươi chính là cái hòa thượng đây!" Liêu Văn Uyên không phục nói.

"A đi đà phật, nhưng là bản tăng có thể kiên cường, chẳng lẽ ngươi cũng có thể" Đường Nhạc cười nhạo nói.

"Ngươi" nghe lời này, Liêu Văn Uyên nhất thời á khẩu không trả lời được, không cách nào phân bác, hừ lạnh một tiếng, hắn tiếp tục nói: "Bớt ở chỗ này trở tài miệng lưỡi lực, chờ ngươi thắng được ta, lại cùng ta trang bức đi."

"Ngươi nói không tệ, chính là không biết ngươi có bản lĩnh gì" Đường Nhạc gật đầu cười nói.

Liêu Văn Uyên nhếch miệng lên một đạo vi diệu độ cong, hắn thơ này Thánh danh xưng có thể tuyệt không phải là hư danh, nếu là không có chút tài năng, hắn cũng sẽ không đứng ra trang bức.

Ngay sau đó, không ít người chuẩn bị xem Đường Nhạc bị còn ăn hiếp, sau đó ra com nắm!

Từ tâm tư đổ kị, tự nhiên có chút phái nam không muốn để cho Đường Nhạc chiếm giữ Hoa Khôi.

Chỉ là bọn hắn muốn cho Đường Nhạc biết khó mà lui, chỉ sợ là sai tính toán!

Đường Nhạc là một muốn chiếm làm của riêng rất mạnh nam nhân, muốn theo trong tay hắn cướp nữ nhân, trừ phi theo trên thân thể hắn dẫm lên.

"Bản thân ba tuổi biết chữ, năm tuổi học thơ, mười tuổi làm thơ, mười tám tuổi bị quốc vương sắc phong là "Thi Thánh ". Ở khác lĩnh vực, có lẽ ta không kịp ngươi, nhưng là nếu so với ngâm thơ đối câu, ngươi chính là không được." Liêu Văn Uyên tự hào nói.

"Ngươi cũng không phải là mỹ nữ, bản tăng có được hay không, ngươi như thế nào biết rõ." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Tê đại, đều lúc này ngươi còn muốn trang bức, chờ một hồi nhìn ngươi thế nào khóc." Liêu Văn Uyên răng cắn nghiền lợi nói.

Đường Nhạc có chút hăng hái nói: "Bản tăng ba tuổi chăn heo, bảy tuổi đi học, mười tuổi lúc, thế gian vạn vật đều có thể làm thơ, mười hai tuổi lúc bị thế nhân xưng là "Thi Tiên ". 15 tuổi lúc khám phá hồng trần xuất gia làm hòa thượng, tước hiệu Đường Tam Tạng."

"

Toàn trường đột nhiên yên tĩnh!

"Ồ bầu trời thế nào có một con trâu đang bay đây "

"Có người hay không theo ta thành đoàn, đi giáo huấn Đường Nhạc "

"Bắt đầu hăm hại sao tính ta một người!"

"Hôm nay coi như là thấy được trang bức giới Giang Bả Từ."

"

Mọi người hiển nhiên là không tin Đường Nhạc thuật, cái này gọi ạ đem trâu đều chém gió đến bầu trời!

Thường Nga Tiên Từ nắm Thỏ Ngọc mũi, một trận cười duyên, cái này Đường Tăng quá hài hước, nếu là đi cùng với hắn, ngày sau tuyệt đối sẽ rất vui về!

"Tỷ tỷ, người đặc biệt sao đừng nặn lỗ mũi của ta, ta khừu giác đều không nhạy." Thỏ Ngọc điên cuồng giãy giụa, nó ghét nhất có người bóp lỗ mũi mình, đây nếu là bóp hư, hoặc là bóp biến hình, sau này làm sao còn bán mạnh

Trọng yếu nhất là, làm sao còn đi ngủ về này ** vị.

"Người đã lợi hại như vậy, liền đối với (đúng) ra ta câu đối trên đi!" Liêu Văn Uyên nắm Lan Hoa Chi, âm dương quái khí đạo (nói).

"Rửa tai lắng nghe." Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

Hắn cũng không tin, người lường tính này vẫn tài còn cao hơn chính mình, nói thế nào đời trước, hắn Đường Nhạc cũng là trải qua cao trung người.

"Nhất hương nhị lý cộng tam phu tử bất thức tứ thư ngũ kinh lục nghĩa, cánh giáo thất ** tử, thập phân đại đảm."

"Oa tắc, thật là lợi hại a!"

"Không hổ là Thi Thánh a!"

"Lão Từ cũng không tin Đường Nhạc có thể đối được."

Nghe vậy, Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, luôn cảm thấy thơ này ở nơi nào nghe qua.

Suy đi nghĩ lại, Đường Nhạc búng tính đại ngộ, cái này gọi ạ không phải Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương bên trong xuyên qua tràng lời kịch sao

Đời trước kinh điển điện ảnh « Đường Bá Hổ Điểm Thu Hương », Đường Nhạc xem vài chục lần, bên trong mỗi một câu lời kịch kinh điển, hắn đều có thể thuộc lòng trôi chảy.

"Bản tăng câu đối dưới là: Thập thất cửu bản thấu đắc bát lưỡng thất tiến lục phân ngũ hào tứ lý, thượng thả tam tâm nhị ý, nhất đẳng hạ lưu." Đường Nhạc trầm giọng nói.

Bà mẹ nó đối với (đúng) tốt công chính a!"

"Thần tượng a!"

"Chẳng lẽ hắn thật là Thi Tiên "

Này đối với (đúng) vừa ra, không ít người ríu rít lâm trận phản bội, biểu thị Đường Nhạc, ít nhất bọn họ không thể nào đáp đến như thế công chính.

"Người đặc biệt sao chó đắc ý, chúng ta tiếp tục mới vừa, lão tử hôm nay nhất định phải đối với (đúng) chết người." Liêu Văn Uyên tan nát tâm can hét lớn.

"Nói nhiều vô ích, tiếp tục ra đúng không." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Đồ họa lý, long bát ngâm hồ bất khiêu, tiểu tiểu hòa thượng khả tiểu khả tiểu."

Đường Nhạc tiếp tục đáp lại: "Kỳ bàn lý, xa vô luân mã vô cương, khiêu thanh thái giám đề phòng đề phòng"

"Mẹ cái bức." Thầm mắng một tiếng, Liêu Văn Uyên sắc mặt có chút dữ tợn, bộ mặt vô cùng vằn vẹo, không nghĩ tới Đường Nhạc cũng là một thực lực phái thi nhân, xem ra không ra đòn sát thủ, là thắng không hẳn.

"Thập khẩu tâm tư, tư quân tư quá tư xã tắc."

Đường Nhạc cười nhạt một tiếng, ánh mắt nhu tình nhìn chăm chăm Thường Nga Tiên Từ, lên tiếng nói: "Bát mục cộng thưởng, thưởng hoa thưởng nguyệt thưởng thưởng nga."

"Phốc."

Liêu Văn Uyên tức giận công tâm, thân thể đột nhiên ngã xuống đất, từ trước đến giờ cao ngạo hấn, chưa bao giờ gặp phải như vậy trăm thống đã kích, hấn lại thua ở một cái hòa thượng, đây là vô cùng nhục nhã a!

Bụng dạ hẹp hòi hấn, ngẩng đầu hướng về phía không trung điên cuồng phún huyết, tình cảnh cực kỳ máu tanh.

"Liêu huynh thật là lợi hại a, trong vòng mấy cái hít thở lại phun ra hơn 10 lượng máu tươi, thật là làm cho bản tăng bội phục không thôi." Đường Nhạc tán dương.

"Người đâu, đem Liêu công tử mang xuống, đúng hậu viện heo mẹ đang phát tình, các người biết rõ nên làm như thế nào đi." Tú bà từ hướng về phía thủ hạ lạnh lùng nói.

"Kiệt kiệt, tiểu minh bạch." Mấy người nhận lời một tiếng, lại kéo dài Liêu Văn Uyên, hướng hậu viện chuồng heo đi tới.

"Chư vị, còn có ai không phục, mau mau đứng ra, đừng lãng phí bản tăng thời gian." Đường Nhạc hướng về phía mọi người chấp tay nói.

Mọi người hoàn toàn phục, rồi rít lắc đầu, biểu thị Đường Nhạc trở thành hạng nhất.

"Ta tuyên bố, Đường Nhạc chính là tối nay hạng nhất." Tú bà từ gần giọng hô to một tiếng sau, liền đối với Đường Nhạc nhẹ giọng nói: "Đường công tử, Hoa Khôi cô nương tối nay chính là người người, bất quá trước lúc này, người trước phải phó một vạn lượng bạc."

"Ngọa tào, một vạn lượng bạc" mẩu thân, Đường Nhạc trên người chỉ còn lại mấy mươi lượng bạc, ngay cả toàn bộ cũng không đủ, chớ đừng nhắc tới bao đêm!

Thảo đặc biệt sao, cùng nhau quá quan trăm tướng, quay đầu lại, lại bị tiền cho làm khó, thật là nhật chó!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Hồi lộ Bát Giới, dò xét Đường Tăng!

"Đường công tử, người sẽ không phải là không có tiền đi." Tú bà từ hai tay chống nạnh, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý.

"Tú bà từ, bản tăng trên người còn sót lại ba mươi lượng bạc, người xem có thể hay không châm chước thoáng cái" Đường Nhạc lấy ra rải rác bạc vụn, cười khổ nói.

"Châm chước cái rắm, không có tiền còn tới kỹ viện, nghĩ (muốn) hướng chơi gái a" nếu không phải kiêng kỵ Đường Nhạc quá mức lợi hại, Tú bà từ đã sớm để cho người đuổi hấn ra ngoài.

"Viên này Nam Hải Dạ minh châu giá trị liên thành, hấn đủ rồi bù đắp được một vạn lượng bạc đi."

Thường Nga Tiên Từ lấy ra một viên sáng chói chói mắt Dạ minh châu, trực tiếp ném về Tú bà từ.

Ngược lại đêm này minh châu là Ngô Cương đưa cho chính mình, nàng vốn là không thể nào thích, bây giờ vừa vận phái thượng dụng tràng!

Nhìn thấy một màn này, Tú bà từ trong lòng vui mừng, mập mập thân thể từ lâu hai lạng không nhảy, muốn bắt này cái Dạ minh châu.

Nhưng là bởi vì nàng quá béo, thân hình mới vừa bay ra 1 mét, liền hung hăng té xuống đất.

"Mẹ, lão nương xương cũng sắp tan vỡ." Tú bà từ ngã người lên nằm trên đất, miệng sùi bọt mép, điên cuồng co quắp.

Ngay tại Dạ minh châu sắp lúc rơi xuống đất, Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, tay trái hơi cong vòng, thành chộp hình hình dáng, cuối cùng hấp lực phun ra, trực tiếp tương dạ minh châu bắt trong tay mình.

"Tú bà từ, người phải cho bản tăng một ngàn lượng." Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay Dạ minh châu, cười nhạt nói.

Tú bà từ lão đảo từ dưới đất bò dậy, mắng to: "Đường công tử, ngươi đang ở đây nói đùa ta đi, ngươi đến chỗ của ta tiêu phí, ta đặc biệt sao còn muốn rót cho ngươi tiền "

"Ha ha, như vậy Dạ minh châu" vừa nói, Đường Nhạc liền muốn làm bộ đem thu lại.

"Xem như ngươi lợi hại." Tú bà từ đoạt lấy Dạ minh châu, sau đó từ trong ngực lấy ra một ngàn lượng ngân phiếu giao cho Đường Nhạc.

Cái này Nam Hải Dạ minh châu nếu là cầm đi đấu giá, tuyệt đối có thể bán được mười vạn lượng trên, nếu là bán cho hoàng thất, giá cả khả năng cao hơn!

Ninh Tinh ban đêm, ánh trăng như chú thích, khí lạnh tập nhân!

Phần lớn người đã rời đi Thiên Thượng Nhân Gian, còn lại mười mấy tên đói khát khó nhịn Đại Hán, lựa chọn ở chỗ này lưu đêm.

"Khụ cái kia Bát Giới a." Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng.

"Thường Nga Tiên Tử là ta nữ thân!" Bát Giới trầm giọng nói.

"Một chai Tiên Đan."

"Ta đây Lão Trư có làm người ranh giới cuối cùng."

"Hai bình Tiên Đan."

"Đồng ý, ta đây Lão Trư cái này rời đi." Bát Giới mặt mày hớn hờ nói.

Đường Nhạc: "

Thảo đặc biệt sao, đã nói làm người ranh giới cuối cùng đây

Đường Nhạc nói lời giữ lời, theo hệ thống trong kho hàng lấy ra hai bình Tiên Đan, giao cho Bát Giới.

Thu được Tiên Đan sau, Bát Giới vui vẻ giống như một hài tử, uốn éo cái miệng, hoạt bát rời đi Thiên Thượng Nhân Gian.

Lầu sáu, Thiên Tự Nhất Hào phòng.

Nhân nhật xử tử hương thơm tràn ngập ở trong không khí, chạm rỗng chạm hoa dưới cửa sổ, để một cái Cổ Cầm, bên trong là để một tấm mềm mại giường gỗ, tinh xảo chạm hoa giải thích bất phàm.

Thường Nga Tiên Tử đưa lưng về phía Đường Nhạc, sắc mặt hiện lên một vòng đỏ ửng!

"Đường Tăng, ngươi còn đang chờ cái gì" Thường Nga Tiên Tử theo thói quen sờ Thỏ Ngọc mũi, dịu dàng nói.

Nhìn Thường Nga Tiên Tử có lời có lối vốc người, Đường Nhạc mặc dù đang cố giả bộ trấn định, nhưng là hai tay hơi phát run, trong lòng một cỗ không khỏi tà hỏa xông lên đầu.

Hắn trong lòng bây giờ có gan khẩn cấp **, đó chính là đẩy tới Thường Nga Tiên Tử.

Nhưng luôn cảm thấy không đúng chỗ nào, cái này Thường Nga Tiên Tử hẳn từ trước đến giờ bảo thủ, tại sao ở trước mặt mình liền như vậy mở ra

Chẳng lẽ là mình quá tuần tú, Thường Nga Tiên Tử yêu chính mình, muốn ngừng cũng không được

"Tiên Tử, cái này có chút không ổn đi, bàn tăng còn chưa chuẩn bị xong đây." Âm thầm nuốt nước miếng một cái, Đường Nhạc tâm lý mặc niệm « Bàn Nhược Ba La Mật Đa Tâm Kinh », một cỗ lạnh lẽo trải rộng toàn thân.

Thấy Đường Nhạc trong suốt ánh mắt, Thường Nga Tiên Tử đôi mắt đẹp hơi nhú, nàng vốn là nghĩ (muốn) dò xét thoáng cái Đường Nhạc, thật không nghĩ đến hắn định lực mạnh như vậy.

Chính mình dầu gì cũng là Thiên Giới người đẹp nhất, chẳng lẽ cứ như vậy không có sức hấp dẫn sao

Nghĩ đến đây, Thường Nga Tiên Tử khẽ cắn môi, chậm rãi mở ra áo quần, trắng nõn vai bại lộ ở trong không khí, nhũ bạch sắc áo ngực cái yếm bên trên thêu một đôi uyên ương.

"Tỷ tỷ, ngươi đặc biệt sao điên đi" Thỏ Ngọc nơi nào có thể chịu được ở hấp dẫn như vậy, trực tiếp máu mũi cuồn phun.

"Con thỏ nhỏ thỏ, ngươi cũng không thông minh nha." Thường Nga Tiên Tử lấy ra khăn tay, lau chùi Thỏ Ngọc mũi chảy ra máu tươi.

Đường Nhạc cố gắng khắc chế chính mình, đưa ánh mắt nhìn về phía nơi khác, hương điểm này cảnh tượng quá mức mê người, hắn thật lo lắng cho mình

không cảm được, đẩy tới Thường Nga Tiên Tử.

Nghĩ đến đây là Thường Nga Tiên Tử đang khảo nghiệm chính mình, Đường Nhạc trực tiếp quay lưng lại, dứt khoát không nhìn nữa nàng.

Vốn tưởng rằng như vậy, Thường Nga Tiên Tử thì sẽ thả bỏ trêu đùa chính mình.

Có thể tiếp nhận đi xuống một màn, để cho Đường Nhạc hạ thân tiểu huynh đệ trong nháy mắt có phản ứng.

Thường Nga Tiên Tử đem Thỏ Ngọc ném lên giường, chính nàng đi tới Đường Nhạc sau lưng, trực tiếp ôm eo ếch hân.

Cảm nhận được vẻ này khí dương cương, Thường Nga Tiên Tử hờn dỗi một tiếng, đầu ngón tay theo bản năng vuốt ve Đường Nhạc trong ngực, thân thể mềm mại giống như bạch tuyết một dạng quấn quanh ở trên người hân.

Đường Nhạc nhắm chặt hai mắt, tâm lý không ngừng mặc niệm: Không tức là sắc, sắc tức là không.

Hai luồng mềm mại dán chặt tại hân sau lưng, để cho hân thậm kê một tiếng sáng khoái.

"Ủm Đường Tăng lại lợi hại như vậy, này cũng nhìn được" Thường Nga Tiên Tử là lần thứ hai với nam tử có thân thể tiếp xúc, lần đầu tiên là năm trăm năm trước ở Bàn Đào trong đại hội, Thiên Bồng Nguyên Soái uống rượu say, công khai trêu đùa chính mình, lúc ấy hân đung tay mình.

Bất quá sau đó Thiên Bồng cũng bởi vì xúc phạm Thiên Điều, bị giáng chức vào Phạm Trần, sau đó đi nhâm Trư thai.

Thăng thần nói, Thiên Bồng như bây giờ vậy bộ dáng, xấu là xấu điểm, nhưng là rất khả ái a!

Cái này làm cho nàng thiếu nữ tâm tăng cao, đặc biệt muốn đi sờ Thiên Bồng mũi heo.

"A đi đã phạt, Tiên Tử, bây giờ có thể buông ra bản tăng sao" Đường Nhạc từ từ mở mắt, lãnh đạm nói.

Thường Nga Tiên Tử ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, trong đầu nghĩ, sẽ không phải là Đường Tăng phía dưới không được đi.

"Hừ, người đã coi thường bốn tiểu thư, vậy thì trở về đi." Thường Nga Tiên Tử mặc quần áo tử tế, vuốt vuốt trên vai thom một luồng tóc đen, vẻ mặt u oán nói.

Trên thực tế, Đường Tăng đã thông qua nàng khảo nghiệm, có thể miễn cưỡng làm chính mình chuẩn bạn trai.

Muốn có được chính mình, nào có dễ dàng như vậy!

"A" mẫu thân, nữ nhân này trở mặt còn nhanh hơn lật sách, cái này muốn đuổi chính mình đi.

"Tiên Tử sợ là hiểu lầm, kỳ thực bản tăng có thể thỏa mãn."

"Không cần giải thích."

Đường Nhạc khóc không ra nước mắt, cái này đặc biệt sao kêu cái gì chuyện a!

Vừa mới chuyển thân, liền bị Thường Nga Tiên Tử gọi lại: "Đường Tăng, chúc mừng người, trở thành bốn tiểu thư chuẩn bạn trai."

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, kích động phát điên hơn.

Đúng như dự đoán, cái này Thường Nga Tiên Tử thật là đang thử thăm dò chính mình!

"Đến đây đi, khang bạn rộn ngang, bắc mũi, để cho chúng ta tối nay sáng khoái một trận chiến!" Đường Nhạc một cái hoa lệ xoay người, trực tiếp đem Thường Nga Tiên Tử đẩy tới ở giường.

"Này, hai người các người ở bản thổ trước mặt làm loại sự tình này, thật tốt sao" Thỏ Ngọc đứng ở trên đầu giường, hai mắt trừng trừng nhìn chăm chăm hai người.

"Ngọa tào, người cái này thỏ còn biết nói chuyện" xem ra ngọc này thỏ cũng không phải bình thường thỏ.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 117: Hai điều kiện, Hậu Nghệ Thần Cung!

"Mẹ, Lão Từ đương nhiên biết nói chuyện." Thỏ Ngọc trực tiếp một cái Tảo Đường Thối, đá trúng Đường Nhạc phần eo, chỉ bất quá nó cũng không có dùng sức, chỉ đang nói đùa mà thôi.

"Đường Tăng, ngươi cái này là đang làm gì" lúc này, Đường Nhạc chính nằm ở Thường Nga Tiên Tử trên người, hai người hành vi cực kỳ mập mờ.

"Bàn tăng bây giờ là bạn trai ngươi a, ta chỉ là thực hiện làm bạn trai nghĩa vụ mà thôi." Đường Nhạc vô sỉ đạo (nói).

"Ghét, ngươi trước lên." Thường Nga Tiên Tử dùng phần quyền nện Đường Nhạc ngực, thẹn thùng nói.

Một lát sau, Đường Nhạc ngồi ở giường nhỏ hơi nghiêng, mặt đầy mê mang nhìn Thường Nga Tiên Tử.

"Xi."

Nhìn Đường Tăng ngây ngốc bộ dáng, Thường Nga Tiên Tử cười duyên một tiếng, giải thích: "Ngươi nghĩ trở thành bạn trai ta, nhất định phải thỏa mãn bốn tiểu thư hai điều kiện."

"Mẹ hán, ta liền biết không có đơn giản như vậy." Thấy Thường Nga Tiên Tử lộ ra giả hoạt nụ cười, Đường Nhạc liền biết hai cái điều kiện này không đơn giản.

"Không cho nói thô tục." Thường Nga Tiên Tử kiều cả giận nói.

Đường Nhạc: "

"Ngươi nói trước đi đi, nếu là quá mức, kia bàn tăng cũng liền không có năng lực làm." Đường Nhạc đạo (nói).

"Số một, ngươi nhất định phải đi Phụng Hoàng tộc làm gốc tiểu thư thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung."

"Thứ hai, ngươi cả đời này, phải chỉ yêu quý bốn tiểu thư một người, không được có tam thê tứ thiếp!"

Nghe vậy, Đường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đứng dậy muốn rời đi!

"Này, ngươi làm gì vậy" Thường Nga Tiên Tử đối với (đúng) Đường Nhạc việc làm có chút không hiểu.

"Đại tỷ a, ngươi hai cái điều kiện này ta đều không có biện pháp thỏa mãn, ngươi đây không phải là cố tình làm khó ta sao" Đường Nhạc bắt đầu dĩ nói.

Thường Nga Tiên Tử năm đó còn không có được thành tiên lúc, từng cùng hậu duệ từng có một đạo tình duyên.

Nghĩ lúc đó, hậu duệ tay cầm hậu duệ Cung, liền tiếp bắn xuống bầu trời chín con Kim Ô, sau đó đạt được Tây Vương Mẫu thương thức, cố ý ban cho hán một viên tiên Thánh Đan, muốn hán đắc đạo thành tiên sau, vì chính mình hiệu lực.

Ai ngờ sau đó lại bị hán tình nhân nhỏ Thường Nga cho ngộ phục.

Cái này rồi sau đó Thường Nga Bôn Nguyệt sự kiện.

Thế nhân ở truyền, Thường Nga không để ý tình xưa, vì lợi ích một người, ăn trộm Hậu Nghệ Tiên Đan.

Thực ra không phải vậy, cái này Hậu Nghệ vốn là không có ý định chính mình dùng, hán đưa cái này thành tiên cơ hội để lại cho Thường Nga!

Bởi vì Thường Nga lúc ấy không có tiếp nhận, Hậu Nghệ sinh lòng nhất kế, đem Tiên Đan tan thành phần cuối, đặt ở nạng trong thức ăn.

Mặc dù Tiên Đan bị tan thành phần cuối, nhưng được liệu vẫn còn ở đó.

Sau đó Thường Nga Tiên Tử biết rõ chuyện này, nội tâm hối hận không thôi, vì cái gì thăng ngọc này đem thành tiên cơ hội để lại cho mình.

Nàng từng nhiều lần hạ phạm tìm Hậu Nghệ, chẳng qua là tìm không có kết quả.

Vì thế, nàng cố ý khản cầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, để cho vận dụng Côn Lôn Kính, thăm dò Hậu Nghệ tung tích.

Cuối cùng, cho ra một cái kết quả, Hậu Nghệ đã không tại cái vị diện này, nếu không lấy Côn Lôn Kính thần lực, không thể nào không tìm được hán.

Mà Hậu Nghệ ở biển mất trước, cuối cùng xuất hiện địa phương chính là Phụng Hoàng tộc.

Phụng Hoàng tộc cũng thừa nhận một điểm này, hơn nữa thanh minh, Hậu Nghệ Thần Cung là Phụng Hoàng tộc Trấn Tộc Thần Khí một trong.

Dưới mắt Thường Nga Tiên Tử muốn Đường Nhạc đi Phụng Hoàng tộc thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, cái này căn bản là không thể nào hoàn thành sự tình.

Hai năm trước sự tình, Đường Nhạc vẫn rõ mồn một trước mắt, hôm đó ở Ứng Sầu Giản, Phụng Hoàng tộc Đại Trưởng Lão Thiên Hoàng cường ép theo trong tay mình mang đi Tú Nga, ở cường giả trước mặt, Đường Nhạc mới phát hiện mình là yếu cớ nào tiểu.

Nếu là tự có đủ thực lực, há có thể để cho lão kia Yêu Bà mang đi Tú Nga.

Từ đó trở đi, Đường Nhạc minh bạch một cái đạo lý, ở trên thế giới này, không có thực lực, chẳng bằng con chó, chỉ có thể mặc người chém giết.

Có thể nói Đường Nhạc phi thường thống hận Phụng Hoàng tộc, hắn còn muốn đi Phụng Hoàng tộc mang đi Tú Nga đây!

Nhưng hắn biết rõ, loại này xung động cách làm vô cùng ngu xuẩn.

Phụng Hoàng tộc nội tình thâm hậu, trong tộc cường giả như mây, chỉ là một cái Đại Trưởng Lão, để cho Ngô Không có chút kiêng kỵ, nếu là bên trong tộc một ít Lão Bất Tử toàn đi ra, coi như là Thiên Tiên cảnh cường giả cũng phải tránh né mũi nhọn đi!

Ít nhất ở cũng không đủ thực lực trước, Đường Nhạc còn sẽ không ngốc đến đi Phụng Hoàng tộc trang bức.

Nói thật, hắn cũng sợ tử a!

"Kia điều kiện thứ hai, ngươi chẳng lẽ cũng làm không được" phải nói điều kiện thứ nhất, Đường Tăng tạm thời không cách nào làm được, cái này còn nói được, dù sao Thường Nga Tiên Tử cũng biết Phụng Hoàng tộc lợi hại.

Nhưng là để cho Đường Tăng cả đời chỉ yêu quý chính mình, không được có tam thê tứ thiếp, chẳng lẽ cái này cũng làm không được

Nếu là hai người ngày sau kết thành vợ chồng, cái này Đường Tăng còn muốn bên ngoài... Phải không

Nhìn Đường Tăng mặt đầy người hiền lành đáng vẻ, không nghĩ tới hắn lại có một bụng tâm địa gian xảo.

Thường Nga Tiên Tử đối với chính mình vóc người, tướng mạo rất là tự tin, nàng đang nghĩ, lớn như vậy mỹ nhân gả cho Đường Tăng, chẳng lẽ hắn còn chưa đầy đủ

"Thật xin lỗi, ta không muốn lừa dối ngươi, bản tăng xác thực còn có còn lại yêu say đắm nữ nhân." Đường Nhạc cũng không muốn làm một mình tư dục, liền lừa dối nàng.

Nếu là làm như vậy, với cảm thú có gì khác biệt!

Đường Nhạc mặc dù háo sắc, nhưng tuyệt sẽ không cưỡng bách người khác, ái tình loại vật này từ trước đến giờ là chú trọng người tình ta nguyện!

Cường xoay đưa không ngọt!

Đường Nhạc có thể nhìn ra, Thường Nga Tiên Tử rất đơn thuần, nàng không có quá nhiều tâm cơ, như vậy nữ hài quá hoàn mỹ, để cho dưới người ý thức muốn đi bảo vệ nàng, chiếu cố nàng!

"Vậy ngươi quên các nàng, sau đó toàn tâm toàn ý ở chung với ta, có được hay không" Thường Nga Tiên Tử nhu bên trong mang lệ, đầm đìa đáng yêu đáng vẻ, để cho người hận không được ôm vào trong ngực thương tiếc một phen.

"Ta sẽ không vứt bỏ các nàng, mà còn ta cũng sẽ không để cho người khác tổn thương các nàng." Đường Nhạc là một muốn chiếm làm của riêng rất mạnh nam nhân, hắn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào đi động đến hắn nữ nhân.

Trừ phi theo trên thân thể hắn đâm lên!

Thường Nga Tiên Tử không nghĩ tới Đường Nhạc cố chấp như thế, bất quá nàng cũng không có tức giận, ngược lại rất vui vẻ, ít nhất Đường Nhạc là một chịu trách nhiệm nam nhân.

Nếu là hắn gật đầu đáp ứng, chính mình ngược lại xem thường hắn.

"Bốn tiểu thư có thể không so đo những thứ này, nhưng ngươi phải nói cho ta biết, ngươi rốt cuộc có mấy người nữ nhân" Thường Nga Tiên Tử tức giận nói.

"Ách cái này há."

"Không cho do dự, nói nhanh một chút!"

"Hai ba bốn, năm sáu cái đi!" Đường Nhạc cúi đầu, nhỏ giọng nói.

"Ngươi phải chết a!" Nghe đến lời này, Thường Nga Tiên Tử cũng không còn cách nào giữ lý trí, huy động mạnh mẽ quyền, đập nhẹ lấy Đường Nhạc ngực.

Đường Nhạc làm bộ trực tiếp đem Thường Nga Tiên Tử ôm vào trong ngực, cảm nhận được áp lực thân thể mềm mại đang run rẩy, hắn thật chặt ôm lấy nàng.

"Nhưng ta bảo đảm, ta sẽ đối với ngươi tốt cả đời." Đường Nhạc trên mặt hiện lên một vòng kiên nghị.

"Ừm" Thường Nga Tiên Tử đem đầu chỗ dựa ở Đường Nhạc trên vai, ôn nhu nói.

"Ta sẽ nghĩ biện pháp theo Phương Hoàng tộc bên trong lấy Hậu Nghệ Thần Cung, bắt quá ngươi phải cho ta một đoạn thời gian."

"Ừm."

"Mẹ con chim, ở Lão Tử trước mặt, nói những thứ này tệ đại mà nói, thú vị sao" Thỏ Ngọc Nhân Tính Hóa che hai lỗ tai, bĩu môi nói.

Đêm khuya, tĩnh lặng hém nhỏ!

"Lão Lục, ngươi đoán Đường Tăng với Thường Nga Tiên Tử ở trong phòng làm gì chứ" Mai Sơn lão Tử ngồi chồm hổm dưới đất, mặt đầy hâm mộ nhìn chăm chăm Đường Nhạc hai người chỗ căn phòng.

"Thuần khiết như ta, làm sao có thể biết rõ hai người bọn họ đang làm gì." Mai Sơn lão Lục liếm môi, sắc mặt trướng hồng.

"Mẹ, thật là trắng thức ăn cũng để cho Trư cũng, không được, ta đặc biệt sao muốn đi ngăn cản bọn họ." Mai Sơn lão Tử biểu thị nhẫn không, hần giờ phút này hết sức ghen tỵ Đường Tăng.

Dựa vào cái gì một cái hòa thượng cũng có thể ôm mỹ nhân về.

Hắn Mai Sơn lão Tử đó cũng là Ngọc Thụ Lâm Phong, tuấn tú lịch sự, coi như mình là mất gà chọi, mà còn một chân lớn lên, một chân ngắn, nhưng cũng phải có nữ nhân thích chính mình a!

"Ngươi có thể kéo xuống đi, chúng ta nhiệm vụ chẳng qua là âm thầm bảo vệ Thường Nga Tiên Tử, chớ xen vào việc của người khác." Mai Sơn lão Lục ngăn lại lão Tử, ngăn cản nói.

Giải thích một chút, tiền văn bên trong Mai Sơn lão Nhị, hắn là Mai Sơn lão Tử, Mai Sơn Thất huynh đệ, Dương Tiễn xếp hàng lão Nhị, hắn huynh đệ cũng gọi hắn Nhị gia! Ta trước làm, hiện tại đã đổi, xin lỗi! PS: Cầu phiếu đề cử, cầu bình luận, cầu xin năm sao chấm điểm!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Đạt thành hiệp nghị, gặp lại phiên toái!

Bên trong căn phòng, Đường Nhạc ôm Thường Nga Tiên Tử, nghe về này nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, để cho hắn một đôi bàn tay heo ăn mặn, từ từ leo lên thiếu nữ hai ngọn núi.

"Rút rút ~ không muốn á!" Thường Nga Tiên Tử thân thể mềm mại mềm nhũn, hữu khí vô lực nói.

"Mẹ con chim, lại dám đùa bỡn ta tỷ tỷ, Lão Tử với ngươi liều mạng." Thỏ Ngọc biểu thị nhẫn không, cái kia thần thánh địa phương chỉ thuộc về mình.

Thỏ Ngọc nhảy đến Đường Nhạc trên vai, huy động mạnh mẽ, ngay tại nó chuẩn bị động tác kế tiếp lúc, lại bị Đường Nhạc néo hai cái lỗ tai thỏ, giống như là nhô củ cà rốt một dạng bỗng dưng nhấc lên.

Đối với cái này, Thỏ Ngọc điên cuồng giãy giụa, đập hai cái chân thỏ, tức cười bộ dáng, để cho Thường Nga Tiên Tử tự nhiên cười nói.

"Mẹ, người cái này thô, còn muốn hủy ta cho." Thầm mắng một tiếng, Đường Nhạc khoe miệng phất qua một vòng cười tà, hí ngược đạo (nói): "Con thô nhỏ, có tin hay không bản tăng đem người hàm."

"Ai a, hù chết Lão Tử, người có bản lĩnh liền ăn ta." Thỏ Ngọc ngạo kiều đạo (nói).

"Được rồi, người không muốn hù dọa nó." Thường Nga Tiên Tử cười duyên một tiếng, tiếp tục nói: "Ta muốn hỏi Thiên đình, chờ người thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, liền bóp vỡ khối ngọc bội này, đến lúc đó ta sẽ tới tìm người."

Vừa nói, Thường Nga Tiên Tử bỗng dung biến hóa ra một viên ngọc bội, giao cho Đường Nhạc.

"Ách nếu không thì trước khi đi, chúng ta trước tiên đem chính sự làm" Đường Nhạc liếm môi, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng.

"Trông đẹp, chờ người thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, người muốn làm cái gì, ta đều theo người." Thường Nga Tiên Tử trên mặt phất qua một vòng đỏ ửng, cúi đầu ôn nhu nói.

"Lời này là thật" Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, xem ra là tính phúc sinh hoạt, cái này Phụng Hoàng tộc hẳn nhất định phải lên trên một chuyến.

"Ừm."

"Ha ha, vậy người trước hết để cho ta hít." Thừa dịp Thường Nga Tiên Tử chưa chuẩn bị, Đường Nhạc trực tiếp hôn hường nàng cái trán.

Thấy Thường Nga Tiên Tử bất thiện ánh mắt, Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng, lại vội vàng rời đi Thiên Thượng Nhân Gian!

Gắn xong bức chạy, thật đặc biệt sao kích thích!

"Tỷ tỷ, người sẽ không thật thích hòa thượng kia đi, hẳn tu vi mới Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong đây." Thỏ Ngọc Nhân Tính Hóa đứng ở mép giường, hai móng ôm ngực, một bộ xem thường Đường Nhạc đáng vẻ.

"Hắn còn có rất lớn trưởng thành không gian, mà còn muốn theo Phụng Hoàng tộc thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, chịu không phải chuyện dễ dàng." Nói xong, Thường Nga Tiên Tử ôm lấy Thỏ Ngọc, trực tiếp phá cửa sổ mà ra.

Đêm khuya bao phủ đại địa, gương sáng như vậy trắng sáng treo ở không trung, trong sáng như ngọc.

Trên bầu trời từng viên sáng chói chói mắt tinh tinh, thần bí nháy mắt.

Thường Nga Tiên Tử đứng ở trên đường phố ương, đưa mắt liếc nhìn nơi hẻo lánh, lạnh lùng nói: "Đi ra đi."

Vừa dứt lời, liền có hai bóng người xuất hiện ở nàng trong tầm mắt.

"Tiên Tử, đừng hiểu lầm, hai ta cũng là phụng mệnh hành sự." Mai Sơn lão Tứ cười nhỉnh nói.

Không nghĩ tới Thường Nga Tiên Tử cũng biết tự mình ở theo dõi nàng, phải biết hai người bọn họ huynh đệ tu vi đều là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, mà còn tinh thông ẩn nấp thủ đoạn, coi như là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, cũng rất khó phát hiện mình.

"Ta biết, cho nên bốn tiểu thư không giết các người, bắt quá hai vị hay là ở này nghỉ ngơi một đêm đi." Thường Nga Tiên Tử cười nói.

Nghe vậy, Mai Sơn hai huynh đệ mặt liền biến sắc, tựa hồ ý thức được cái gì, muốn xoay người rời đi.

"Nguyệt Thần Quyết - không."

Đem hai người giam cầm tại chỗ sau, Thường Nga Tiên Tử hài lòng gật đầu một cái, cúi đầu vuốt ve Thỏ Ngọc, thân mật nói: "con thô nhỏ thô, giải quyết đại bại hoại, chúng ta cũng phải trở về rồi."

Chờ Thường Nga Tiên Tử dịu dàng thân ảnh biến mất sau đó, Mai Sơn hai huynh đệ thi triển đủ loại thủ đoạn, muốn thoát khỏi cái này không khỏi trời buộc.

Trong vòng mấy cái hít thở chớp mắt rồi biến mất, hai người hoàn toàn buông tha giây giữa, trong đầu nghĩ, chỉ có thể chờ đợi đến trời sáng, các loại (chờ) cái này trời buộc tự động biến mất.

"Lão Tứ, cái này Thường Nga Tiên Tử ẩn tàng đủ sâu a!" Mai Sơn lão Lục thở dài nói.

"Thiên Giới ẩn tàng cao thủ đông đảo, như ta đoán không lầm, cô gái này tu vi chỉ sợ là trên đất Tiên Cảnh trên." Mai Sơn lão Tứ chậm rãi nói.

"Lợi hại a!"

Theo đêm khuya thanh vắng, đại địa vạn vật dần dần an tĩnh lại, thời gian không ngừng trôi qua, nghênh đón ngày thứ hai bình minh.

Sáng sớm một luồng ánh mặt trời, chiếu vào nhà, Đường Nhạc mơ mơ màng màng mở mắt, đầu tiên nhìn thấy là đầu mập tai to đầu heo, thiếu chút nữa không có hủ chết hẳn.

"Ngọa tào, Bát Giới ngươi chừng nào thì đi vào" Đường Nhạc kinh hô.

"Hắc hắc, Thường Nga Tiên Tử hẳn cự tuyệt sư phụ đi." Bát Giới cười tùm tùm nói.

"Làm sao ngươi biết" Đường Nhạc mặc quần áo, dò hỏi.

"Ngươi tới hôm qua lúc trở về, ta đây Lão Trư cũng không phải không biết, ta đây hãy nói đi, cái này Tiên Tử đều không tiếp nhận ta đây Lão Trư, như thế nào lại tiếp nhận sư phụ đây." Bát Giới tự tin nói.

"Ha ha." Đường Nhạc không làm giải thích.

Thầy trò ba người đơn giản ăn xong điểm tâm, lại thu thập xong hành lý hướng về phía Bảo Tượng Quốc Vương Cung nghênh ngang mà đi.

Trên đường đi ngang qua Thiên Thượng Nhân Gian lúc, Đường Nhạc ở bên ngoài nghe được bên trong Tú bà tử tức miệng mắng to âm thanh, ý kia hình như là Hoa Khôi không thấy.

Toàn bộ Thiên Thượng Nhân Gian trong nháy mắt vỡ tổ!

Còn như Mai Sơn hai huynh đệ sáng sớm liền đăng vân giá vũ, trở lại Chân Quân Thần Điện bẩm rõ thật tình, mà còn cái này hai hàng còn bị Dương Tiễn phê bình một bữa, nói chút chuyện nhỏ này đều không làm xong, còn nuôi các ngươi để làm gì

Nhưng nghĩ đến Thường Nga Tiên Tử là Tiên Cảnh tu vi, Dương Tiễn cũng không có giáng tội hai người, dù sao ngay cả chính hắn cũng không phải Thường Nga Tiên Tử đối thủ.

"Sư phụ, Hầu ca khi nào có thể trở về a" Bát Giới hiếu kỳ nói.

"Thế nào, ngươi nghĩ Ngộ Không" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Nghĩ (muốn) cái rắm a, kia Tao Ôn hầu tử không có ở đây tốt nhất, như vậy ta đây Lão Trư chính là lão đại."

"Ngươi có thể kéo xuống đi." Đường Nhạc tức giận nói.

Bảo Tượng Quốc, hoàng cung.

Kim Loan đại điện.

Văn võ bá quan đang cùng quốc vương đàm luận quốc gia việc lớn.

"Báo." Một tên gầy yếu tiểu binh vọt tới đại điện, hô lớn.

"Chuyện gì" quốc vương vuốt lấy chòm râu, trầm giọng nói.

"Bên ngoài mang đến hòa thượng, nói là theo Tây Thổ Đại Đường đi Đông Phương bá Phật cầu Kinh." Tiểu binh run run rẩy rẩy đạo (nói).

"Tây Thổ Đại Đường Bản vương đặc biệt sao chỉ nghe qua Đông Thổ Đại Đường." Quốc vương tức giận nói.

"Ách hình như là Đông Thổ Đại Đường, tiểu lầm." Tiểu binh cái này mới phản ứng được, liền vội vàng nhận sai.

"Để cho bọn họ vào đi." Người tới là khách, quốc vương nghĩ đến nhiệt tình hiếu khách, tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Một lát sau, Đường Nhạc, Bát Giới, Ngộ Tịnh ba người ở văn võ bá quan nhìn soi mói, chậm rãi đi vào Kim Loan đại điện.

"A đi đà phạt, bản tăng là từ "

"Mẹ cái bức, Đường Nhạc, ngươi cho ta nạp mạng đi."

Không chờ Đường Nhạc nói xong, một hung thần ác sát hăm người trung niên mắng to một tiếng, nhất thời sát ý hiện lên, hai tay biến hóa móng, hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

"Dừng tay." Nhìn thấy một màn này, quốc vương liền vội vàng ngăn cản.

"Các ngươi cái này Bảo Tượng Quốc đạo đãi khách, không khỏi quá rất khác biệt đi." Đường Nhạc tự nhiên có thể nhìn ra cái này mặc hoa lệ người đàn ông trung niên, đã đối với chính mình sinh ra sát ý, cái này làm cho hắn rất là khó chịu.

"Quốc vương Bệ Hạ, thứ cho lão thần vô lễ, chẳng qua là cái này Đường Nhạc, ta hôm nay nhất định phải muốn giết hắn." Người đàn ông trung niên sắc

mặt dữ tợn, với từ thân nhĩ tử.

"Muốn giết bản tăng, vậy cũng phải nhìn người có bản lãnh này hay không." Đường Nhạc cười lạnh nói.

PS: Cầu phiếu đề cử! !

Cầu phiếu đề cử, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Sự tình bại lộ, giường cung bạt kiếm!

"Kiệt kiệt, người giết con của ta, ta muốn cho người nợ máu trả bằng máu." Người đàn ông trung niên lắc lắc cổ, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý, con trai của hắn bị người giết hại tin tức này, hắn là như vậy sáng sớm mới biết được.

Là tìm tới hung thủ giết người, hắn tiêu phí không ít tiền tài vật lực, mới lấy Đường Nhạc bức họa.

Bây giờ Đường Nhạc xuất hiện ở trước mặt mình, đây thật là cơ hội tốt trời ban, lúc này không giết hắn, còn đợi khi nào.

Nghe lời này, Đường Nhạc nhướng mày một cái, chợt lạnh lùng nói: "Người rút cuộc là người nào "

"Ha ha, ta chính là Cáp Mô Vương, sợ hãi đi!" Người đàn ông trung niên gầm hét lên.

"Ta tưởng là ai đây, nguyên lai là Cáp Mô Vương a, con trai của người chết chưa hết tội, chỉ trách hắn trêu chọc không nên trêu chọc người." Đường Nhạc nhớ tới tối ngày hôm qua Trương Mạnh Dương, người này cuồng vọng tự đại, trong mắt không người.

Nếu là hắn không chửi mình con lừa trọc, Đường Nhạc còn sẽ còn tha cho hắn một mạng, chỉ là chính bản thân hắn tìm đường chết, cũng không trách đến người khác!

"Tốt một câu chết chưa hết tội, lão phu kia hôm nay giết người, người có phải hay không cũng chết chưa hết tội." Cáp Mô Vương khuôn mặt có màu gan heo, hắn giờ phút này hận không được đem Đường Nhạc chém thành muôn mảnh.

Hắn Trương gia từ trước đến giờ nhất mạch đơn truyền, hắn chỉ có Mạnh Dương một đứa con trai độc nhất này, bây giờ bị Đường Nhạc giết chết, cái này làm sao không làm hắn tức giận.

Coi như con trai của hắn có lỗi, vậy cũng không tới phiên Đường Nhạc đi giáo huấn.

"Người Thắng Lâm Vua, người thua làm giặc, đạo lý này người nên rõ ràng, muốn giết ta, liền tận tình ra tay đi." Đường Nhạc đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, hắn cũng muốn lãnh giáo một phen, cái này Cáp Mô Vương thi triển Cáp Mô Thần Công.

"Hai vị trước xin bớt giận, xem ở Bản vương mặt mũi, không bằng dùng biện pháp hòa bình để giải quyết, chẳng phải tốt thay" quốc vương tự nhiên không muốn nhìn thấy hai người ở đại điện động thủ, cho nên lên tiếng khuyên giải.

"Tiểu liễu tử, đi ra cho mọi người làm vài bài thơ, giúp trợ hứng."

Một lát nữa, quốc vương thấy không có người đáp lại chính mình, nhất thời có chút căm tức.

"Liêu Văn Uyên, người đặc biệt sao từ đi đâu" quốc vương không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy.

"Bệ Hạ, Liêu công công tối hôm qua đi kỹ viện, đến nay còn chưa có trở lại a." Một tên Ngự Tiền thái giám đáp lại.

"Mẹ, hắn một cái thái giám, đi kỹ viện có thể làm cái gì, thảo." Quốc vương giận tím mặt, trực tiếp vỗ bàn, đột nhiên đứng dậy.

Nhưng vào lúc này, một tên vóc người mập mập chương sự thái giám chậm rãi đứng ra, người này đêm qua cùng Liêu Văn Uyên cùng đi kỹ viện, khi thấy Đường Nhạc lúc, hắn là như vậy dọa cho giật mình, không có nghĩ tới cái này sát tính lại đi tới nơi này.

Đêm qua hần cùng với Liêu Văn Uyên vốn là nghĩ (muốn) đi gặp một lần Hoa Khôi, nhìn xong liền rời đi, dù sao hai người bọn họ cũng có thân phận người, xuất đầu lộ diện tóm lại không tốt.

Cuối cùng nếu là hai người bọn họ đều là thái giám, đây nếu là bị người nhận ra, khó tránh khỏi sẽ gặp dân số lười.

Có thể chuyện cho tới bây giờ, hần cũng không khỏi không đứng ra, là Liêu công công nói câu công đạo.

"Bệ Hạ, tối hôm qua Liêu công công cùng người ngâm thơ đối câu, bởi vì không chịu nhận thất bại, đưa đến chứng động kinh phát tác, sau đó bị kỹ viện Tú bà tử đưa đến chuồng heo, để cho mấy đầu heo mẹ cho làm chết." Chương sự thái giám giải thích.

Quốc vương: "

Văn võ bá quan: "

"Vớ tiểu liêu tử ngâm thơ đối câu là người phương nào, bắt hần cho ta tìm đến, Bản vương muốn sống quả hần." Liêu Văn Uyên là quốc vương tâm phúc, hai người quan hệ cực tốt, cơ hồ là không có gì giấu nhau, bây giờ Liêu Văn Uyên cứ như vậy tử, quốc vương cực kỳ bị thương.

"Cái này" chương sự thái giám liếc về liếc mắt Đường Nhạc, hai chân không ngừng phát run, người này lòng dạ ác độc, giết người không chớp mắt, hần cũng không muốn tùy tiện đắc tội Đường Nhạc.

"Người nếu là không nói, Bản vương hiện tại liền ban cho người tội chết." Quốc vương uy hiếp nói.

Nghe vậy, chương sự thái giám liền vội vàng quỳ sụp xuống đất, điên cuồng đập đầu cầu xin tha thứ: "Bệ Hạ không nên giết ta, ngài muốn tìm người xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt."

"Ừ" vừa nghe lời này, quốc vương thật giống như minh bạch cái gì, chợt đưa mắt liếc nhìn Đường Nhạc, dò hỏi: "Tối hôm qua là người cùng tiểu liêu tử ngâm thơ đối câu "

"Bệ Hạ, cái này Liêu Văn Uyên tử, cũng không thể nương nhờ bản tăng trên đầu, là chính bản thân hần nhất định phải trang bức, kết quả trang bức phải không ngược lại bị thảo, điều này có thể quái đến người nào" Đường Nhạc biểu thị cái này nòi hần không lưng, nếu là hần tự mình động thủ giết Liêu Văn Uyên, hần khẳng định thừa nhận.

"Vậy theo người trong lúc đó, chuyện này không trách người, kia trách ta rồi" quốc vương con mắt híp lại, thanh âm có chút lạnh lẽo, rất nhiều một lời không hợp, lại giết Đường Nhạc y tử.

"Là cái Trư làm chết Liêu Văn Uyên, người đặc biệt sao sẽ không đi tìm heo mẹ a." Đường Nhạc một bộ việc không liên quan đến mình đáng vẻ.

"Bẩm Bệ Hạ, ta đề nghị lập tức giết Đường Nhạc." Cáp Mô Vương tâm lý hết sức kích động, trong đầu nghĩ, lần này liền có thể danh chính ngôn thuận giết Đường Nhạc.

Vốn là quốc vương nhúng tay, hần vẫn thật là cảm Đường Nhạc không có biện pháp.

"Nghĩ (muốn) động ta đây sư phụ, hỏi trước một chút ta đây Lão Trư trong tay Cửu Xi Đình Ba có đáp ứng hay không." Thấy tình thế không ổn, Bát Giới trực tiếp lấy ra Cửu Xi Đình Ba, mặc dù khi để một đám phạm nhân, có chút ý lớn hiệp nhỏ, nhưng là chính bọn hần thành tâm tìm chết, cũng đừng trách chính mình đại khai sát giới.

Trên đại điện, song phương giương cung bạt kiếm.

Trong không khí tràn đầy mùi thuốc súng.

"Đường Nhạc, đừng nói Bản vương không cho người cơ hội, người cùng Cáp Mô Vương 1 vs 1, nếu là người thắng, chuyện này xóa bỏ, nếu là người thua, liền ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, như thế nào" ở quốc vương trong mắt, ba thầy trò này đã sớm thành cá nằm trên thớt.

Cáp Mô Vương được xưng Bảo Tượng Quốc cao thủ số một, ở quốc vương xem ra, Cáp Mô Vương muốn chiến thắng Đường Nhạc, chỉ cần muốn ba cái hiệp.

"Người tính toán thom bơ vậy sao, cũng dám đối với (đứng) bản tăng quơ tay múa chân." Đường Nhạc nhất thời giận, vốn còn muốn lễ nhượng cái này quốc vương ba người, nhưng hần như thế giẫm lên mặt mũi, cũng đừng trách chính mình không khách khí.

Đem hần Đường Nhạc chọc gáp, coi như hần là Bảo Tượng Quốc quốc vương, cũng giết không tha!

Hần cái này quốc vương bảo tọa, nhưng là rất nhiều người nhớ đây!

Đến lúc đó quốc vương vừa chết, không ít người không những sẽ không làm khó chính mình, còn muốn cảm tạ mình đây!

"Người người" quốc vương bị Đường Nhạc khí, bệnh tim đều phạm, mặc dù Bảo Tượng Quốc tổng hợp quốc lực so ra kém Đại Đường quốc, nhưng là chó quên, cái này Đại Đường quốc tại phía xa ngoài ngàn dặm.

Cái này Bảo Tượng Quốc nhưng là hắc bản, một cái Đông Thổ Đại Đường tới hòa thượng, liền dám lớn lối như vậy, không khỏi cũng quá không có để hắc vào trong mắt đi!

"Ha ha, quốc vương Bộ Hạ, ngươi ước chừng phải đình trụ a, vạn nhất nếu là tức chết, cái này quốc vương vị trí" Đường Nhạc mà nói không cần nói cũng biết.

Nghe lời này, quốc vương nhất thời tới tinh thần, Đường Nhạc nói không tặc, chính mình tuyệt không có thể chết.

Bản vương một ngày bất tử, bọn ngươi cuối cùng là thần!

"Đường Nhạc, ngươi không phải là sợ đi." Cáp Mô Vương khinh bỉ nói.

"Ngươi cái này rác rưởi quá đem mình làm căn thông, cũng được, ngươi đã muốn tìm cái chết, kia bản tăng thành toàn cho ngươi." Đường Nhạc vung tay phải lên, Cửu Hoàn Tích Trọng bỗng dưng mà hiện.

Ầm!

Cửu Hoàn Tích Trọng rơi trên mặt đất, làm cho mặt đất trong nháy mắt nứt nẻ.

Một cỗ uy áp kinh khủng từ Đường Nhạc trong cơ thể lan tràn ra.

"Có thể chết ở Cửu Hoàn Tích Trọng bên dưới, ngươi cũng không uổng cuộc đời này."

"Đường Đường Nhạc, ngươi cho rằng là lão phu là sợ cùng lắm thành." Cảm nhận được cỗ uy áp này, Cáp Mô Vương sắc mặt có chút trắng bệch, thân thể phát run, hắc hiện tại đã hồi hận, cái này Đường Nhạc thật giống như thật rất lợi hại.

Nhưng Cung ở trên cung, không phát không được!

Lúc này, hắc Cáp Mô Vương nếu là lùi bước, chẳng phải là bị văn võ bá quan nhạo báng.

Hắn cũng không tin, đã biết Bảo Tượng Quốc đệ nhất cao thủ, ngay cả một hòa thượng đều không đánh lại.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Cáp Mô Độn Địa, làm ra bồi thường!

"Đừng nói nhảm, mau mau thi triển ngươi cái gì đó Cáp Mô Thần Công đi." Đường Nhạc lui về phía sau mấy bước, ánh mắt ác liệt nhìn chằm chằm Cáp Mô Vương.

"Oa."

Cáp Mô Vương trực tiếp nằm trên đất, hai tay cong còng vai đủ, trong miệng phát ra khanh khách tiếng kêu, tựa như một con Đại Thanh con ếch làm bộ Đồ Vật.

Này công ảo diệu chính là lấy tịnh chế động, toàn thân súc thái độ hàm thế, vận lực không nói, chỉ cần địch nhân một thi công kích, liền có vô cùng mãnh liệt kinh đạo phản kích đi ra.

Chỉ bất quá thẹn quá thành giận bên dưới, Cáp Mô Vương nóng lòng cầu thành, cấp thiết muốn muốn trăm sát Đường Nhạc, cho nên tỷ số tiên phát chế nhân.

Hắn Đan Xạ mà nó, thân thể xông ngang đánh thẳng, hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

Cảm nhận được một cỗ cứng rắn bá khí đập vào mặt, Đường Nhạc thân ảnh chợt lóe, lựa chọn tránh, để cho Cáp Mô Vương trong nháy mắt uổng công vô ích.

Đi qua mấy phen chơi đùa, Cáp Mô Vương như cũ không có chạm được Đường Nhạc, hắn không nghĩ tới hòa thượng này tốc độ nhanh như vậy!

Vạn bất đắc dĩ bên dưới, Cáp Mô Vương thu lại khí thế, hướng về phía bên ngoài đại điện hét lớn: "Ngự Lâm Quân ở chỗ nào "

Nghe vậy, quốc vương ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, người Ngự lâm quân này trực thuộc hoàng thất khổng chế, nói cách khác, chính là chỉ vì chính mình phục vụ.

Dưới mắt cái này Cáp Mô Vương lại dám tự mình điều động Ngự Lâm Quân

Đây rõ ràng là không đem hắn cái này quốc vương coi ra gì!

Để cho quốc vương tức giận là, cái này mấy trăm tên Ngự Lâm Quân vẫn thật là nghe theo Cáp Mô Vương mệnh lệnh, đang định liên hợp lại cùng nhau đối phó Đường Nhạc!

Cái này giới ạ tại gây cười đây!

Thông thường hạ, trừ quốc vương, bất luận kẻ nào không có điều động Ngự Lâm Quân tư cách.

Ngự Lâm Quân chức vụ chính là phụ trách hoàng thất an toàn, trọng yếu nhất là bảo vệ quốc vương an toàn tánh mạng.

Tự mình điều động Ngự Lâm Quân nhưng là tội lớn, quốc vương bây giờ hoài nghi cái này Cáp Mô Vương âm thầm thu mua Ngự Lâm Quân, ý đồ mưu phản.

Nếu không Ngự Lâm Quân không có mệnh lệnh mình, tại sao lại nghe theo Cáp Mô Vương mệnh lệnh.

Cái này Bảo Tượng Quốc rốt cuộc hắn là quốc vương, vẫn là Cáp Mô Vương là quốc vương.

"Cáp Mô Vương, ngươi đây là ý gì" quốc vương sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói.

"Bệ Hạ, ngươi tuổi tác đã cao, không bằng đem cái này quốc vương bảo tọa nhường cho ta đi." Cáp Mô Vương cũng không có ý định giải thích, hắn âm thầm phát triển thế lực nhiều năm, đã sớm mua chuộc Bảo Tượng Quốc văn võ bá quan.

"Ta ngày thường đối với ngươi không tệ, ngươi vì sao như vậy đối với ta." Quốc vương đến nay còn không thể tin được, phát sinh trước mắt hết thảy là thực sự.

"Khụ bản tăng còn có việc, liền đi trước một bước." Đường Nhạc tự nhiên lười quan cái này việc vớ vẩn, để cho bọn họ chó cắn chó liền có thể.

"Đi ngươi tê dại, hôm nay ngươi hẳn phải chết." Cáp Mô Vương hướng về phía Ngự Lâm Quân nói; "Trước tiên đem ba thầy trò này giết."

"Ừ." Ngự Lâm Quân trăm miệng một lời nói.

Đối mặt mấy trăm người vây công, Đường Nhạc không chút nào hốt hoảng, đám người này với hắn mà nói, không có chút nào uy hiếp!

"Sư phụ, đám này thói khoai lang nát trứng chim giao cho ta đây Lão Trư." Vừa nói, Bát Giới huy động Cửu Xi Đình Ba, phát ra một đạo năng lượng kinh khủng sóng, trực tiếp đem đám người này đánh sập trên đất, để cho quân lính tan rã.

Chỉ là một chiêu, lại phân ra thắng bại.

"Cáp Mô Vương, ngươi cái này thủ hạ Ngự Lâm Quân, cũng quá rác rưởi đi." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Coi như các ngươi hận, hôm nay Bản vương nhận tài." Không nghĩ tới cái này Đường Nhạc học trò cũng là nhân vật lợi hại, bây giờ đại thế đã qua, hắn cũng không để ý tranh đoạt ngôi vua, hay là trước rút lui thì tốt hơn.

Lưu được núi xanh có ở đây không buồn không có cũi đốt!

Chờ Đường Nhạc thầy trò rời đi Bảo Tượng Quốc, hắn Cáp Mô Vương lại đứng tới cướp ngôi vua cũng không muộn, đến lúc đó, đem không người có thể cản cản chính mình.

"Thánh Tăng, ngàn vạn lần không nên để cho hắn chạy." Quốc vương cũng không ngốc, lúc này không giải quyết Cáp Mô Vương, ngày sau cuối cùng là cái họa lớn.

"Hừ, Bản vương muốn thi triển một chiêu này, ngay cả ta mình cũng đặc biệt sợ hãi." Cáp Mô Vương lần nữa nằm trên đất, kêu ong ong nãy tiếng, trong lúc mơ hồ mặt đất lại có nhiều chút nứt nẻ, cái này làm cho tất cả mọi người tại chỗ hít sâu một hơi.

"Ngọa tào, cái này đồ bỏ Cáp Mô Vương làm như vậy mơ hồ, là muốn thi triển cái gì đại chiêu a." Bát Giới mặt đầy cảnh giác đáng sợ.

"Chúng ta trước lấy tịnh chế động, nhìn hắn ở chơi trò xiếc gì." Đường Nhạc cứ như vậy lẳng lặng nhìn Cáp Mô Vương trang bức.

Bất kể nói thế nào, mình cũng là Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong tu vi, nếu như bị điểm này chiến trận hù dọa, đây nếu là truyền đi, còn không bị người khác chê cười chết.

Trên chủ tọa quốc vương đầu đầy mồ hôi, bị dọa sợ đến hai chân phát run, một bãi màu vàng tản ra hôi thối chất lỏng, chậm rãi theo ống quần chảy ra.

Hàng này lại bị sợ đi tiêu!

"Không nên giết ta, không nên giết ta" quốc vương núp ở dưới mặt bàn, nhỏ giọng thì thầm.

Cả triều văn võ bá quan tất cả đều là núp ở dưới bàn run lấy bầy, rất sợ bị liên lụy!

"Cáp Mô Độn Địa." Hét lớn một tiếng, Cáp Mô Vương lấy tay điên cuồng lay mặt đất, khu nửa ngày, chỉ là đem đầu với thân thể chui vào, còn lại cặp chân còn đang không ngừng mà đạp loạn.

"Cáp Mô Vương, nghiêm túc như vậy trường hợp, ngươi đặc biệt sao đừng đùa ta cười a!" Đường Nhạc cố nén nụ cười.

Còn tưởng rằng cái này Cáp Mô Vương còn có hậu chiêu gì, nguyên lai là muốn chạy đường.

"Chết cười ta" Bát Giới cùng Ngô Tịnh ngồi chồm hồm dưới đất, phình bụng cười to.

Cáp Mô Vương lúc này cũng là khóc không ra nước mắt, vốn là chiêu này lần nào cũng đúng, ai biết vàng này loan đại diện mặt đất cứng như thế, đây thật là hại chết hần.

Trọng yếu nhất là hần thân thể kẹt lại, hoàn toàn không thể động, loại cảm giác này tặc đặc biệt sao khó chịu.

Nếu như có thể cho hần thêm một lần cơ hội lựa chọn, hần tình nguyện buông tay đánh một trận, với Đường Nhạc liều mạng.

Mọi người thấy cái này tức cười một màn, cũng là cất tiếng cười to.

"Ta đặc biệt sao cười xóa khí không được."

"Cái này Cáp Mô Vương khả năng chỉ là muốn sống động thoát cái bầu không khí."

"

"Bệ Hạ, nghe nói ngươi muốn giết bản tăng" Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

"Thánh Thánh Tăng hiểu lầm, Bản vương mới vừa rồi chẳng qua là lại đùa giỡn với ngươi, cái này Liêu Văn Uyên chết chưa hết tội, chết không có gì đáng tiếc, hần đáng chết." Quốc vương càng nói càng kích động, rất sợ Đường Nhạc giết hần.

"O kìa, cái này Cáp Mô Vương thân công cái thể, mới vừa rồi thi triển một chiêu này, kinh thiên địa khiếp quỷ thần, thiếu chút nữa không có hủ chết bản tăng, Bệ Hạ có phải hay không phải cho ta ăn lót dạ thưởng, dù sao hần chính là ngươi người a." Đường Nhạc chậm rãi đi tới Cáp Mô Vương bên người, hung hăng đá trúng mạng hần gốc rễ.

Cáp Mô Vương đồ chơi kia hơn phân nửa là phế.

"Ồ ồ" đau đớn kịch liệt để cho Cáp Mô Vương thiếu chút nữa ngất đi.

Hiện tại hần không ngừng giãy giụa, hai chân đạp loạn.

"Thánh Tăng, Bản vương nguyện ý làm ra bồi thường." Đầu lúc này, cho dù là Đường Nhạc muốn chính mình ngôi vua, hần cũng sẽ không chút do dự đáp ứng, dù sao mạng nhỏ trọng yếu nhất.

"Một vạn lượng." Đường Nhạc đưa ra một đầu ngón tay, trầm giọng nói.

Nghe lời này, quốc vương trong lòng một trận vui vẻ, cũng còn khá cái này Đường Nhạc không có đòi hỏi nhiều, chính là một vạn lượng bạc với hần mà nói, giống như chín trâu mất sợi lông, hần cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền.

"Người đâu, đi quốc khố lấy một vạn lượng bạc giao cho Thánh Tăng." Quốc vương thuận miệng nói.

"Ha ha, bản tăng nói là một vạn lượng Hoàng Kim" Đường Nhạc xem thường nói.

"Cái gì, một vạn lượng Hoàng Kim" quốc vương trong nháy mắt hỏa, cái này Đường Nhạc là muốn hần mạng già a.

"Nếu Bệ Hạ không muốn cho, kìa bản tăng chỉ có thể để cho Cáp Mô Vương cùng ngươi nói chuyện với nhau một phen, tin tưởng hần rất bằng lòng gặp đến ngươi." Đường Nhạc bắt Cáp Mô Vương hai chân, làm bộ phải đem hần bắt tới.

Nhìn thấy một màn này, quốc vương trong nháy mắt gấp, muốn thật đem Cáp Mô Vương thả ra, chỉ sợ là chính mình tính mạng còn không giữ nổi.

"Không phải là một vạn lượng Hoàng Kim sao, ta cho." Lúc nói những lời này, quốc vương tâm lý trên thực tế đang rỉ máu, cái này một vạn lượng Hoàng Kim đủ để chống đỡ Bảo Tượng Quốc hai năm chi tiêu.

Vốn còn muốn xây một tòa phong nhã lầu, lại từ dân gian tìm một ít mỹ nhân, đến lúc đó mỗi ngày phong lưu khoái hoạt, chẳng phải tốt thay

Hiện tại cái kế hoạch này, là không cần nghĩ!

Cầu phiếu đề cử! Cầu xin năm sao chấm điểm, cầu bình luận!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Cứu Bách Hoa Tu, Bát Giới bị bắt!

Ngay sau đó, quốc vương để cho người theo quốc khố lấy ra một vạn lượng Hoàng Kim cho Đường Nhạc.

Có hệ thống thương khố tồn tại, Đường Nhạc căn bản không lo lắng những thứ này Hoàng Kim như thế nào chứa đựng.

Cái này nghịch thiên tồn tại có thể mạnh hơn Túi Trữ Vật nhiều!

"Bệ Hạ, cái này Cáp Mô Vương tội đáng chết vạn lần, Vi Thần đề nghị, lập tức đem nó tru diệt."

"Bọn thần tán thành!"

"

"Chư vị đại thần, các ngươi không phải là bị Cáp Mô Vương thu mua sao" quốc vương chính kim nén đầy bụng tức giận, hắc giọng lạnh lẽo, ánh mắt tràn đầy lửa giận.

"Bệ Hạ, chúng ta đối với ngài trung thành tuyệt đối a." Mọi người rồi rít quỳ xuống dập đầu.

"Được, Bản vương cho các ngươi một cái chứng minh chính mình cơ hội." Vừa nói, quốc vương từ một bên rút ra chính mình bội kiếm, trực tiếp ném xuống đất, lạnh lùng nói: "Cái này Cáp Mô Vương phải chết, các ngươi hẳn biết nên làm như thế nào."

"Cái này "

Do dự một hồi, một tên võ tướng nhặt lên trên đất kiếm, tràn đầy ngoan tâm, trực tiếp chặt đứt Cáp Mô Vương một chân.

Sau đó, văn võ bá quan rồi rít chứng minh chính mình, mỗi người hướng về phía Cáp Mô Vương đâm bên trên một kiếm, trong vòng mấy cái hít thở sau, Cáp Mô Vương lại không có sinh cơ.

Từ không thể chết lại!

Cảnh tượng cực kỳ đầm máu.

"Nôn." Không ít văn nhân hai tay phát run, đương ngữ được về này mùi máu tanh, lập tức khom người nôn mửa, bọn họ đám này văn nhân bình thường ngay cả con gà cũng không dám giết, huống chi là người.

"Chư vị Ái Khanh quả nhiên một vốn một lời vương trung thành tuyệt đối." Nhìn thấy một màn này, quốc vương mới thả hạ phòng bị, chỉ cần Cáp Mô Vương vừa chết, lại không người có thể uy hiếp được địa vị hắn.

"Chắc chắn, thật là ác." Đường Nhạc đạo (nói).

"Thánh Tăng, mới vừa rồi người cũng đã nói, Người Thăng Lâm Vua, người thua làm giặc, các đời quân vương, ai dám nói trên tay mình không có dính máu."

"Nói không tệ." Gật đầu một cái, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới chính sự, vì vậy hắn tiếp tục nói: "A di đà phật, bản tăng lần này tới có hai cái mục đích, đệ nhất chính là Bệ Hạ là bản tăng ngược lại vẫn thông quan văn điệp."

"Đồng ý." Ở Đường Nhạc đưa tới thông quan văn điệp đắp lên ấn sau, quốc vương nghi ngờ nói: "Không biết Thánh Tăng cái thứ 2 mục đích là "

"Đây là Bách Hoa Tu để cho bản tăng giao cho người tin." Vừa nói, Đường Nhạc từ trong ngực lấy ra một phong thư, giao cho quốc vương.

Xem xong thư sau, quốc vương hốc mắt ướt át, phảng phất già nua rất nhiều.

"Thánh Tăng, ta có thể cầu xin người một chuyện sao" quốc vương thành khẩn nói.

"Không thể." Đường Nhạc trực tiếp cự tuyệt nói.

"Chỉ cần Thánh Tăng có thể theo yêu quái kia trong tay cứu ra nữ nhi của ta, ta nguyện ý đem quốc vương vị nhường cho người." Quốc vương trực tiếp quỳ xuống Đường Nhạc trước mặt.

"Bệ Hạ, người cái này là đang làm gì." Đường Nhạc vội vàng đỡ dậy quốc vương.

"Ta van cầu người." Sau khi đứng dậy, quốc vương lau một cái nước mũi một cái lệ, được kêu là một cái đáng thương a.

"Chuyện này không phải chuyện đùa, cho bản tăng cân nhắc một phen đi." Đường Nhạc uyển chuyển cự tuyệt.

Kia Khuê Mộc Lang cùng Bách Hoa Tu vốn chính là tương thân tương ái, thậm chí ngay cả hải tử đều có, Đường Nhạc cũng không muốn xen vào việc của người khác!

Hắn hiện tại có hai chuyện sốt ruột đi làm, đệ nhất chính là đi Phụng Hoàng tộc thỉnh cầu Hậu Nghệ Thần Cung, thuận tiện đi thăm thoáng cái Tú Nga, bao năm không thấy, cũng không biết cô nàng kia có phải hay không biến hóa đẹp đẽ, nhưng có một chút Đường Nhạc có thể xác định, chính là nàng ngực khẳng định trở nên lớn.

Chuyện thứ hai chính là đi Côn Lôn Sơn tìm Nguyên Thủy Thiên Tôn, vô luận như thế nào cái này « Vạn Phật Thánh Điển » hắn phải đến, đây chính là thần cấp công pháp.

Hắn lập tức tu luyện « Diệt Thế Phù Đồ Quyết » tới đa chi có thể chống đỡ lên cấp đến Bát Hủ cảnh, muốn mau sớm lên cấp Huyền Tiên cảnh, tu luyện thần cấp công pháp là mau lẹ nhất kính.

Cho nên Đường Nhạc thật không muốn vì những chuyện xấu này đi bận tâm, hắn thật là không có thời gian a!

Huống chi nhân gia Khuê Mộc Lang lại không bức bách Bách Hoa Tu, đứng ở nam nhân góc độ đi lên nói, Đường Nhạc là Khuê Mộc Lang.

Là thích, thì đi dám theo đuổi!

"Người cái này quốc vương cũng quá keo kiệt, muốn cho ta đây sư phụ giúp đỡ, dù sao cũng phải bãi yến tịch rất tốt khoản đãi một phen đi, dù sao ăn cơm no mới có khí lực a." Bát Giới oán giận nói.

"Trư trưởng lão nói cực phải, là Bản vương cân nhắc không chu toàn, ta đây cũng làm người ta thiết yến." Quốc vương tự trách nói.

Cực nhiệt buổi trưa, mặt trời chói chan ngay đầu, bầu trời không có một đám mây, không gian không có một tia gió nhẹ, không khí dường như muốn ngưng trệ.

Trên yến tiệc, Bát Giới lang thôn hồ yết, mở rộng bụng dùng sức tạo, rất nhanh liền đem thức ăn cuốn hết sạch.

"Bản vương phân phó Ngự Thiện Phòng làm tiếp nhiều chút thức ăn." Quốc vương có chút dở khóc dở cười, heo này trưởng lão cũng quá có thể ăn, trên bàn thức ăn phần lớn đều bị một mình hắn ăn.

"Không cần, bản tăng đã ăn no." Đường Nhạc ngăn cản nói.

"Thánh Tăng, người nhất định phải mau cứu nữ nhi của ta a." Nói chuyện là Bảo Tượng Quốc Vương Hậu, ở trước khi ăn cơm, quốc vương liền đem con gái tin tức nói cho nàng biết.

Chỉ bất quá mới vừa rồi đang dùng cơm, Vương Hậu cùng quốc vương rất thức thời không có đề cập chuyện này.

Không chờ Đường Nhạc nói chuyện, Bát Giới chen miệng nói: "Hai vị yên tâm, chuyện này quán ở ta đây Lão Trư trên người, kia Hoàng Bảo quái mặc dù lợi hại, nhưng tuyệt không phải ta đây Lão Trư đối thủ."

Lúc ăn cơm, Bát Giới uống hai vò rượu, đã là say khướt.

"Bát Giới, chớ có xen vào việc của người khác." Đường Nhạc nhắc nhở.

"Sư phụ, không phải là cái Hoàng Bào quái sao, ta đây ta đây Lão Trư cái này đi giáng hắn." Bát Giới trực tiếp đằng vân giá vũ, hướng về phía Ba Nguyệt Động phương hướng bay vút đi.

"Ai." Nhìn Bát Giới biến mất bóng lưng, Đường Nhạc thở dài một hơi.

Bát Giới chuyển đi này, nhất định phải đại bại mà về!

"Sư phụ, cái này Nhị Sư Huynh khẳng định không phải Hoàng Bào quái đối thủ, nếu không thì ta đây Lão Sa đi giúp giúp hắn" Ngô Tịnh cùng Hoàng Bào quái đã giao thủ, sau khi biết giả thực lực, nếu là Bát Giới thời kỳ toàn thịnh, có lẽ có thể cùng kia Hoàng Bào quái liều mạng hơn mấy chiêu.

Nhưng là uống rượu say Bát Giới, thực lực khẳng định giảm nhiều, quả quyết không phải kia Hoàng Bào quái đối thủ!

"Tĩnh, coi như là cho Bát Giới một bài học." Đường Nhạc lắc đầu nói.

Đúng như dự đoán, cái này còn chưa tới một canh giờ thời gian, Bát Giới thì trở lại.

Chỉ bắt quá hắn giờ phút này bị trói gô, đáng vẻ nhìn cực kỳ chật vật.

Cùng hắn cùng đi còn có Khuê Mộc Lang!

Vốn là Khuê Mộc Lang đang Ba Nguyệt Động cùng Bách Hoa Tu, còn có hai đứa bé ăn cơm trưa, người một nhà vui vẻ hòa thuận.

Ai ngờ heo này đầu quái không nói hai lời, vọt thẳng vào hang bên trong, còn tuyên bố phải cứu đi Bách Hoa Tu.

Bất thành linh một màn, để cho Khuê Mộc Lang dọa cho giật mình, trong đầu nghĩ, heo này đầu quái chẳng lẽ là uống nhiều, ở không đi gây sự

Hai người chợt triển khai chiến đấu, chỉ không tới mười hiệp, uống rượu say Bát Giới liền bị Khuê Mộc Lang chế phục, mấy phen hỏi, heo này đầu Quái Tài đem sự tình toàn bộ lời ra.

Nguyên lai là hắn cha vợ phải tới.

Ngay tại hắn cân nhắc xử trí như thế nào heo này đầu quái thời điểm, trong lòng của hắn đột nhiên văng ra một cái ý niệm, cái này Bảo Tượng Quốc tốt xấu là quốc thổ bất ngạt, chính mình sao không đi nhận thức cái hôn.

Mình làm Bảo Tượng Quốc Phò mã, ngược cũng là chuyện tốt 1 cộc a!

Nghĩ đến đây, hắn biến thành một tên nam tử tuấn mỹ, mang theo Bát Giới tràn đầy phấn khởi đi tới Bảo Tượng Quốc hoàng cung.

"Sư phụ, nhanh cứu ta đây Lão Trư a."

"Cha vợ, ngươi coi như phải cứu con gái, cũng không trở thành phái cái tửu quỷ đến đây đi."

Quốc vương cùng Vương Hậu thấy phong độ nhẹ nhàng nam tử lúc, nhất thời hai mắt tỏa sáng, không nghĩ tới bọn họ con rể đẹp trai như vậy.

Sớm biết như vậy, cần gì phải phái người đi cứu viện.

Nhìn dáng dấp con gái hắn trải qua rất hạnh phúc.

"Ồ kia, đều là Bản vương thất sách, ta thân ái Phò mã, ngươi có thể đừng để trong lòng." Quốc vương liền vội vàng đi tới Khuê Mộc Lang bên người, thân thiết kéo tay hắn, giống như thân nhi tử.

Đường Nhạc lười biếng tựa vào một bên trên trụ đá, không nói câu nào, bây giờ Ngô Không không có ở đây, nếu là cái này Khuê Mộc Lang thật phát động ác đến, chính mình khẳng định không phải đối thủ.

Đến nghĩ biện pháp chế phục Khuê Mộc Lang mới được!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 122: Vô tình trở mặt, bốn bề thọ địch!

"Hào nữ tế a." Vương Hậu tán dương.

"Ha ha, mẹ vợ quá khen." Cười lớn một tiếng, Khuê Mộc Lang ánh mắt thâm độc liếc nhìn Đường Nhạc, vốn là hai người nước giếng không phạm nước sông, nhưng là hòa thượng này lại phải heo này đầu quai tới chia rẽ hai người bọn họ vợ chồng, cái này làm cho hắn không thể nhìn được nữa.

Đối đãi địch nhân, Khuê Mộc Lang chưa bao giờ hội lưu tình.

Huống chi cái này Đường Tăng biết rõ mình lai lịch, cái này vạn nhất nếu là đem việc này thọt đến Thiên Đình, hắn Khuê Mộc Lang còn sẽ có kết quả tốt

"Bẩm Phụ Vương, ta vốn là kia sóng Nguyệt son trang trang chủ, mười ba năm trước đây, nhân duyên dưới sự trùng hợp, cứu quý quốc Công Chúa, lúc ấy Công Chúa tuổi trẻ tướng mạo đẹp, không phải là nói ta đáng đáp đẹp trai, nghĩ (muốn) lấy thân báo đáp." Khuê Mộc Lang đang khi nói chuyện, ánh mắt trong lúc lơ đãng liếc nhìn Đường Nhạc, hòa thượng này tu vi chỉ có Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong, chính mình phải đối phó hắn, hoàn toàn không phí nhiều sức.

"Sau đó thì sao" Vương Hậu vội vàng nói.

"Ta dĩ nhiên là đáp ứng, bắt quá cái này mười ba năm đến, ta cùng với Bách Hoa Tu cả ngày lo lắng đề phòng, có đến vài lần chịu khổ yêu quái trong tay a." Khuê Mộc Lang càng nói càng đáng thương, sau khi nói xong, lại còn hạ xuống mấy giọt nước mắt.

Vương Hậu nương nương thấy vậy vậy thì một cái thương tiếc a, liền vội vàng ôm lấy Khuê Mộc Lang.

"Thật là thoải mái a!" Khuê Mộc Lang dùng đầu không ngừng cọ xát hắn lão trượng mẫu nương trước ngực hai luồng mềm mại.

Cái này Vương Hậu nương nương mặc dù lâu năm, nhưng phong vận vẫn còn, xem ra giống như là chừng ba mươi tuổi mỹ phụ, có thể thấy nàng bảo dưỡng rất tốt.

"Đáng thương con ta, yêu quái kia rốt cuộc ở đâu, ngươi yên tâm, chúng ta Bảo Tượng Quốc binh cường mã tráng, ủng quân mấy chục ngàn, phải đối phó vài tên yêu quái dư dả, chuyện này Mẫu Hậu cho ngươi làm chủ."

Nghe vậy, Khuê Mộc Lang hai mắt tỏa sáng, hắn phải nghe chính là cái này câu nói!

"Mẹ vợ, cái này vài tên hòa thượng chính là yêu quái, bọn họ lòng dạ ác độc, không chuyện ác nào không làm, cái gì giết người phóng hỏa, cưỡng gian rồi giết chết bắt cóc toàn đã làm, đặc biệt là cái này nhìn người hiền lành Đường Tăng, người này giết người không chớp mắt, được xưng thảo hoa cuồng ma, mười mấy năm qua, không biết có bao nhiêu hoàng hoa đại khuê nữ bị hắn cho gieo họa."

Khue Mộc Lang cuối cùng đem mũi dùi chỉ Đường Nhạc, Bát Giới, Ngộ Tịnh ba người.

Hắn chính là nghĩ (muốn) mượn đao giết người, chỉ dựa vào hắn bản lĩnh, phải đồng thời cùng Đường Tăng thầy trò giao thủ, vẫn thật là không làm gì được bọn họ.

Chờ song phương đánh lưỡng bại câu thương, hắn Khuê Mộc Lang ngồi nữa thu ngư ông thủ lợi.

"Ha ha, Khuê Mộc Lang, ngươi nếu muốn chết như vậy, bản tăng liền giúp ngươi một cái." Đường Nhạc cười nói.

Thảo đặc biệt sao, cái này Khuê Mộc Lang điên đảo thị phi bản lĩnh, có thể nói nhất tuyệt, lại còn nói mình là 'Thảo hoa cuồng ma'.

"Con rể a, ngươi vừa nói như thế, thật là thức tỉnh người trong mộng a." Quốc vương bùng tỉnh đại ngộ, không trách Đường Tăng thầy trò lợi hại như vậy, nguyên lai là yêu quái a!

Nghĩ tới bị Đường Tăng hãm hại đi kia một vạn lượng Hoàng Kim, hắn liền một trận đau lòng, dưới mắt vừa vặn mượn cơ hội này diệt trừ Đường Tăng thầy trò.

"Bệ Hạ, ngươi ước chừng phải nghĩ lại a, có vài người ngươi không đắc tội nổi." Thấy quốc vương sắc mặt âm trầm, ánh mắt lạnh lẽo, Đường Nhạc lại nhắc nhở.

Nếu là cái này quốc vương dám đối với tự mình động thủ, Đường Nhạc không ngại giết hắn.

Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, tất phải giết! — Đường Nhạc lời cách ngôn

"Mẹ con chim, Bản vương gọi ngươi một tiếng Thánh Tăng, ngươi đặc biệt sao thật đúng là đem mình làm căn thông, nói thiệt cho ngươi biết, Bản vương

đã sớm nhìn người không hợp mắt, người nếu là thức thời, liền đem một vạn lượng hoàng kim giao đi ra, nói không chừng Bản vương sẽ còn tha cho người một cái mạng chó."

Quốc vương cũng không biết lấy ở đâu sức lực, trực tiếp cùng Đường Nhạc vạch mặt, tức miệng mắng to.

"Đây là các người buộc ta." Đường Nhạc không muốn giải thích, phàn là có thể động thủ giải quyết sự tình, hắn không muốn nhiều lời một câu nói nhằm

Cạnh tranh sinh tồn, Thích Giả Sinh Tồn.

Bọn họ nếu muốn chết, vậy thành toàn cho bọn họ được!

Hôm nay, hắn Đường Nhạc muốn đại khai sát giới!

Người cản thì giết người, yêu ngăn cản Sát Yêu.

"Đinh đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Đến Bảo Tượng Quốc, thuận lợi thu phục Khuê Mộc Lang."

Nghe hệ thống lạnh lùng thanh âm, Đường Nhạc cười lạnh một tiếng, thu phục Khuê Mộc Lang xem ra là không cần phải, vẫn là giết đi.

Người này nhục hắn quá đáng, nhất định phải chết!

"Ha ha, người hòa thượng này tại gây cười đi." Khuê Mộc Lang cất tiếng cười to, chính là một cái Xuất Khiếu cảnh rác rưởi, cũng dám ở trước mặt mình trang bức, thật là không biết trời cao đất rộng.

"Tận tình cười đi, hy vọng người chờ một hồi còn có thể cười được." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Tượng Vệ Quân ở đâu" quốc vương hét lớn.

"Có thuộc hạ."

Tượng Vệ Quân có thể nói là quốc vương bí mật vũ khí, chi quân đội này từ một trăm người tạo thành, hàng năm đào thải mười người, lại từ trong một ngàn người tuyển chọn mười người, cạnh tranh vô cùng kịch liệt, chỉ có cường giả chân chính, mới có tư cách lưu lại.

"Ngự Lâm Quân ở đâu "

"Có thuộc hạ."

Lần này Ngự Lâm Quân biến hóa khôn ngoan, nhân thủ một cây cung mũi tên, chỉ cần quốc vương ra lệnh một tiếng, bọn họ lại vạn tên cùng bắn.

"Thiết Giáp Quân ở đâu "

"Có thuộc hạ."

"Hám Sơn Doanh ở đâu "

"Có thuộc hạ."

"

Ngẩn ngừ trong vòng mấy cái hít thở, toàn bộ hoàng cung đã tụ họp mấy chục ngàn quân đội.

Bát Giới thấy trận này trọng, không khỏi đánh rùng mình, hắn lúc này cũng sẽ không có chút giữ lại, trực tiếp tránh thoát sợi dây trói buộc, vội vàng đi tới Đường Nhạc bên người.

Một bên Khuê Mộc Lang cũng không có trở ngại cản, ngược lại là hai tay ôm ngực, có chút hăng hái nhìn Đường Tăng.

Chờ một hồi đánh, hắn Khuê Mộc Lang lại ngăn lại Đường Tăng hai cái học trò, hắn cũng không tin, Đường Tăng chỉ dựa vào sức một mình, còn có thể cứng rắn hãn mấy chục ngàn quân đội phải không.

"Đường Tăng, Bản vương sẽ cho người cơ hội cuối cùng, giao ra một vạn lượng Hoàng Kim, sau đó ở Bản vương trước mặt dập đầu nhận sai, ta lại tha cho người một mạng."

Đường Nhạc không có lý tới quốc vương, hắn chân mày nhíu chặt, hướng về phía bên người Bát Giới, Ngô Tịnh nói: "Ta muốn bố trí Thiên cấp hạ phẩm trận pháp « Cửu Âm Huyền Ma trận »."

"Sư phụ, người yên tâm được, chờ một hồi ta đây Lão Trư đi đối phó Hoàng Bảo quái, để cho Lão Sa lưu lại bảo vệ người." Bát Giới đáp lại.

"Bát Giới, người chắc chắn người có thể đánh được Hoàng Bào quái" Đường Nhạc có chút không tin hấn, trước lúc này, Bát Giới còn bị Hoàng Bào quái đánh bại, sau đó trôi gô đi tới Bảo Tượng Quốc.

Cái này chờ một hồi nếu là lịch sử tái diễn, vậy thì xấu hổ!

"Mẹ, đó là ta đây Lão Trư không dùng toàn lực, lần này bảo đảm không sợ hờ tở nào." Bát Giới vỗ ngực bảo đảm nói.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Bạch Long đang vân giá vũ, kịp thời đi tới Đường Nhạc bên người.

"Tiểu Bạch Long, người tới vừa vặn, thấy đám kia cầm cung tên Ngự Lâm Quân sao, người nhiệm vụ chính là giết bọn hấn, nhớ kỹ, tình cảnh nhất định phải tặc máu tanh, tặc bạo lực." Đường Nhạc dặn dò.

"Không thành vấn đề." Tiểu Bạch Long vốn là ở bên ngoài hoàng cung chờ, khi thấy mấy chục ngàn quân đội vọt vào hoàng cung lúc, hấn liền cảm giác có cái gì không đúng, trong đầu nghĩ, nhất định là sự phụ gặp phải nguy hiểm.

Cho nên hấn vội vàng đang vân giá vũ, chạy tới tiếp viện, cũng may tới kịp thời.

"Trận chiến ngày hôm nay, sự phụ chỉ có một yêu cầu."

"Yêu cầu gì "

"Một chữ 'Giết' !" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Ha ha, hôm nay ta đây Lão Trư lại đại khai sát giới, giết chết đám này Quy Nhi Tử."

Bát Giới tay cầm Cửu Xi Đình Ba, trong cơ thể bùng nổ lực tàn phá mở.

"Hoàng Bào quái, nạp mạng đi." Bát Giới thân hình chợt lóe, sau một khắc lại xuất hiện ở Hoàng Bào quái hơi nghiêng.

"Bại tướng dưới tay, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn, thật coi Lão Tử không dám giết người sao." Hoàng Bào quái chìm ứng đối, hấn tự tin, phải chiến thắng heo này đầu quái, chỉ cần muốn mười hiệp.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Quân lính tan rã, chuẩn bị trang bức!

Hai người đang vân giá vũ, trên không trung kịch liệt giao chiến.

Ầm!

Hai cỗ năng lượng kinh khủng oanh động vào nhau, vang dội chân trời.

Cuồng bạo lực từ hai người trong cơ thể cuốn mà ra, cả vùng không gian cũng vì đó hỗn loạn.

"Đám hòa thượng này hôm nay muốn ngòm tại đây."

"Đáng đời, ai bảo bọn họ đắc tội quốc vương Bệ Hạ."

"Kiệt kiệt, hòa thượng kia lớn lên mi thanh mục tú, ngược lại đưa tới Lão Tử mấy phần hứng thú, nếu là có cơ hội, nhất định phải đem hấn đây tới, sáng khoái một phen."

"Người có thể kéo xuống đi, chúng ta Ngự Lâm Quân bên trong, phần lớn đều là gay, người cảm thấy chuyện tốt bức này hội đến phiên người "

"

Ở đó toàn trường xông xáo trong tiếng, Tiểu Bạch Long sắc mặt chính là có chút âm trầm xuống, những người này trắng trợn nhục mạ sư phụ, cái này làm cho hắn không thể nhịn được nữa.

Hắn lấy ra song kiếm, chậm rãi đi về phía Ngự Lâm Quân vị trí chỗ ở, lạnh lùng nói: "Các người đám này gay, bốn điện hôm nay liền muốn các người mệnh."

Vừa dứt lời, một cỗ kinh người linh lực uy áp, giống như thủy triều từ trong cơ thể nộ nhộn nhạo lên, hắn là chân nộ.

Bây giờ hắn đã bước vào Huyền Tiên cảnh trung kỳ, thực lực đại tăng, phải đối phó mấy trăm tên phạm nhân, căn bản không phí nhiều sức.

"Mẹ cái bức, lấy ở đâu tiểu bạch kiếm, cũng dám ở Lão Tử trước mặt nói ầu nói tả."

"Hắc hắc, tên mặt trắng nhỏ này là ta, ai cũng không cho theo ta cướp."

"Lăn mẹ của ngươi, Lão Tử phải người thứ nhất trước cạn."

Nghe mọi người ô ngôn uế ngữ, Tiểu Bạch Long hét lớn một tiếng, huy động song kiếm, trực tiếp bỗng dưng phát ra một ánh kiếm, trong nháy mắt miểu sát hơn mười người.

"Hi!"

Nhìn thấy một màn này, mọi người trở mắt nhìn nhau, bọn họ lúc này mới cảm thấy sợ hãi.

Tiểu Bạch Long vọt tới trong đám người, giết kia kêu một cái thống khoái, mấy trăm tên Ngự Lâm Quân không còn sức đánh trả chút nào.

Nếu là bọn họ lựa chọn vũ khí cận chiến, còn còn có thể ngăn cản một phen, nhưng bọn họ thông minh quá sẽ bị thông minh hại, không có nhân thủ bên trong cầm đầu là cung tên, đồ chơi này cận chiến hoàn toàn không có cái gì dùng a, không chờ người bắn ra một mũi tên, liền bị địch nhân cho giết.

"Cái này Sát Thần quá kinh khủng, mọi người chạy mau a!" Ngự Lâm Quân chỉ huy Giáo Úy bị Tiểu Bạch Long chặt đứt một cánh tay, cố nén đau đớn, nhắc chân chạy.

"Ha ha, chạy thoát à." Tiểu Bạch Long thu hồi song kiếm, hai tay Kết Ấn, bàn bạc linh lực tạo thành một đạo Long Ảnh.

"Long Thần quyền."

Ầm!

"Phốc."

Còn lại mấy chục người, thân thể trực tiếp bị đánh bên trong, cuồng phun một ngụm máu tươi, rớt rớt ngã xuống đất, sinh cơ hoàn toàn không có.

"Tiếp theo đến phiên các người." Vừa nói, Tiểu Bạch Long lần nữa lấy ra song kiếm, nhắm phía Thiết Giáp Quân.

"Ác ma a." Thiết Giáp Quân chỉ huy lúc này hoàn toàn sụp đổ, toàn bộ hoàng cung hiện tại tràn ngập một cỗ máu tanh mùi vị, một ít trong lòng tư chất kém, trực tiếp nằm trên đất nôn mửa.

Bọn họ mặc dù số người đông đảo, nhưng khi nào gặp qua bức này tình cảnh.

Bảo Tượng Quốc quân đội cũng không có chân chính trải qua trên chiến trường chém giết.

Lúc này Thiết Giáp Quân quân lính tan rã, mấy vạn người trong hoàng cung hoảng hốt chạy trốn, một ít đồ háo sắc, trực tiếp bắt vài tên cung nữ, tại chỗ cời quần thì làm.

Toàn bộ tình cảnh đã mất khống chế.

Nhìn thấy một màn này, quốc vương thiếu chút nữa không còn khí từ, mấy vạn người lại bị một người đánh bại, đám phế vật này ngay cả Trư cũng không bằng.

Cái này mấy vạn con Trư đưa ra cổ, để cho Đường Tăng thầy trò đi chém, vậy cũng phải phế bên trên một phen công phu đi.

Có thể dưới mắt chỉ là một thời gian uống cạn chun trà, cái này mấy vạn người lại chết một nửa, còn lại người cũng bị sợ mất mật, tạm thời mất đi sức chiến đấu.

Quốc vương hoảng hốt, hắn hối hận với Đường Tăng thầy trò vạch mặt.

Lần này có thể kết cuộc như thế nào!

Cùng lúc đó, Ngô Tịnh quăng lên Nguyệt Nha Sơn, với một trăm tên gọi Tượng Vệ Quân đóng đánh nhau.

Vốn là không muốn đại khai sát giới, nhưng nghĩ tới mới vừa rồi quốc vương thâm độc sắc mặt, Ngô Tịnh liền giận không chỗ phát tiết.

Bọn họ thầy trò Tây Thiên Thủ Kinh chưa bao giờ đã làm thương thiên hại lý chuyện, giết tất cả đều là đáng chết người.

Cái này quốc vương không phân tốt xấu, tin vào Hoàng Bào quái lời của một bên, liền lựa chọn đối với (đúng) sư phụ động thủ, đây không khỏi quá không đem chính mình coi ra gì.

"Cực Linh Diệu Thiên Ân."

Thu hồi Nguyệt Nha Sơn, Ngô Tịnh hướng về phía mặt đất hung hăng đánh một cái, một cỗ cuồng bạo sóng năng lượng tràn ngập ra.

"Chạy mau."

Đám này Tượng Vệ Quân mới vừa bước ra nửa bước, liền bị sóng năng lượng cuốn, trong nháy mắt bị giết hết.

"Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long các người dừng tay đi, tiếp đó, lại giao cho để ta giải quyết đi."

Hỗn loạn hoàng cung, một đạo Đột Như Kỳ Lai thanh âm vang vọng chân trời, tất cả mọi người ánh mắt, chợt theo nguồn thanh âm phương hướng, đột nhiên bắn tới.

Trên quảng trường một tòa cao vút vật kiến trúc bên trên, Đường Nhạc hai tay phía sau, một bộ phong khinh vân đạm dáng vẻ, tỏ ra cao thâm mịt mịt.

Theo nhàn nhạt Thanh Phong phát qua, thối Đường Nhạc áo quần, xa xa ngắm nhìn, thật đúng là cho là hắn là tên gọi không kinh truyện cao thủ tuyệt thế đây.

Mới vừa rồi trong hỗn chiến, tất cả mọi người chỉ lo chạy thoát thân, cái này liền cho Đường Nhạc bố trí trận pháp cơ hội.

Khiêm tốn nửa ngày, là thời điểm xuất một lớp tồn tại, trang một cường thế bức.

"Ngọa tào, vì cái gì ta cảm thấy hòa thượng này chiến lực giá trị ở tăng lên không ngừng "

"Chiến lực giá trị là cái gì quý "

"Chẳng lẽ là siêu cấp Ninja Quy "

"Thánh Tăng a, Bản vương biết sai, cầu xin người thu tay lại đi." Quốc vương quỳ sụp xuống đất, điên cuồng dập đầu, ngược lại đây cũng không phải là hắn lần đầu tiên quỳ xuống, chỉ cần có thể bảo vệ tánh mạng, để cho hắn đi ăn tòng, cũng không có vấn đề gì.

"Người không phải mới vừa rất trang bức sao, thế nào lúc này sợ." Khinh bỉ một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Tiếp theo chiến đấu, ta sẽ không để cho học trò giúp đỡ, các người có thể tận tình ra tay đối phó ta."

Nghe lời này, quốc vương trước mắt đột nhiên sáng ngời, chỉ cần Đường Tăng học trò không ra tay, hắn quân đội muốn đối phó Đường Tăng thật là dễ như trở bàn tay.

Hắn thấy, cái này Đường Tăng căn bản không bản lĩnh chút nào, chẳng qua là hắn học trò lợi hại mà thôi, mất đi học trò bảo vệ, Đường Tăng giống như đội làm thịt dê con.

Mẫu thân, vậy mình còn quỳ cái rắm a.

Quốc vương từ dưới đất bò dậy, cười khẩy nói: "Lời này là thật "

"Đương nhiên." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Ha ha, người đã tìm chết, kia bản vương thành toàn cho người." Quốc vương sắc mặt dữ tợn, theo bên người tiểu binh trong tay đoạt lấy một cái đại đao, hắn lần này chuẩn bị tự mình ra tay.

"Các tướng sĩ, nghe lệnh, theo Bản vương cùng một chỗ giết Đường Tăng." Quốc vương tan nát tâm can hét lớn.

"Tuân lệnh."

Sắp tới sáu vạn nhân mã, bây giờ còn có khí lực tác chiến người không tới ba chục ngàn, mới vừa rồi chiến đấu, từ sắp tới một vạn người, hai vạn người bị thương nghiêm trọng.

Cái này làm cho Bảo Tượng Quốc tổn thất nặng nề.

Bất quá chỉ cần có thể giết Đường Tăng, coi như còn lại ba vạn người chết hết, quốc vương cũng không thèm quan tâm, ngược lại hắn có là tiền, lần nữa

động viên là được.

Đầu năm nay, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, lần nữa xây dựng sáu vạn nhân mã, ngay cả thời gian một năm cũng không dùng tới.

Nếu là không đủ tiền, liền gia tăng phú thuế, nếu là dám có người không theo, liền giết không xá.

Ngược lại chỉ cần mình trải qua vui vẻ, vậy liền đủ.

Đến khi hần con dân sống hay chết, không có quan hệ gì với hần.

Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long rất thức thời cho đám người này nhường đường, bọn họ đang vân giá vũ, thân hình ngừng giữa không trung bên trong.

"Sư phụ bên kia ta ngược lại thật ra không lo lắng, bất quá chúng ta thật không cần đi tiếp viện Nhị sư huynh sao" Tiểu Bạch Long nghi ngờ nói.

"Cái này Hoàng Bào không lạ là Nhị sư huynh đối thủ, người cũng đừng quên, Nhị sư huynh Tam Thập Lục Biến còn không có thi triển đây." Ngộ Tĩnh nói.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long âm thầm gật đầu một cái, cái này Tam Thập Lục Biến với Thất Thập Nhị Biến đều là Bò Đẻ Lão Tổ truyền thụ cho Bát Giới, Ngộ Không.

Tra cứu lên, cái này Thiên Cương Tam Thập Lục Biến là muốn so Địa Sát Thất Thập Nhị Biến lợi hại!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu bình luận, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Đại trận mở ra, bi thảm quốc vương!

"Đầu heo quái, chơi với người lâu như vậy, cũng nên giải quyết người." Khuê Mộc Lang một chương đem Bát Giới đánh lui, cười lạnh nói.

Vốn là nghĩ (muốn) mượn đao giết người, các loại (chờ) Bảo Tượng Quốc đám kia gốc thiếu giết Đường Tăng sau, hần lại toàn lực ứng phó, giải quyết triệt để heo này đầu quái.

Có thể dưới mắt cái kế hoạch này chỉ có thể phao thang!

Đám kia trông khá được mà không dùng được gốc thiếu, cũng không trông cậy nổi.

"Có chiêu số gì liền khiến cho đi ra đi, nếu không chờ một hồi cũng không cơ hội." Bát Giới lạnh nhạt nói.

"Ha ha, người heo này đầu quái thực lực không lớn mà, có thể khoác lác bức một cái đỉnh hai." Theo Khuê Mộc Lang, heo này đầu quái vẫn là nỏ hết đà, hần cho là nói vài lời nganh khí mà nói, là có thể đem chính mình hù dọa một cái lui, đây không khỏi quá ngây thơ nhiều chút.

Rống!

Khuê Mộc Lang lúc này cũng sẽ không làm chút nào giữ lại, hần gió thẳng lên trời gầm thét một tiếng, một cổ mắt trần có thể thấy sóng linh lực, trên bầu trời cuốn mờ.

Cao vút kiến trúc trên, Đường Nhạc sắc mặt hơi đổi, ánh mắt trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Vạn nhất Bát Giới nếu là bại bởi cái này Khuê Mộc Lang, vậy hần thầy trò mấy người đem rơi vào cực kỳ nguy hiểm tình cảnh.

Cái này Khuê Mộc Lang tu vi chỉ sợ là đã đạt Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, coi như Đường Nhạc, Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long ba người liên hợp lại cùng nhau, cũng sẽ không là Khuê Mộc Lang đối thủ.

"Đường Tăng, cho Bản vương chết đi." Quốc vương huy động đại đao trong tay, sắc mặt dữ tợn.

"Mẹ, đám này hòa thượng giết chúng ta nhiều huynh đệ như vậy, quyết không thể bỏ qua bọn họ."

"Cứ như vậy giết hẳn, đó cũng quá tiện nghi hẳn."

"Hắn hoa cúc liền giao cho ta đây đi."

"Cút sang một bên, phải Lão Từ người thứ nhất tới."

"

Mấy vạn người đem Đường Nhạc bao bọc vây quanh, ở trong mắt bọn hắn, hòa thượng này đã thành cá nằm trên thớt, chấp cánh khó thoát.

Không ít gay đang ảo tưởng sáng khoái lúc cảnh tượng!

Mọi người dự định thay nhau bên trên hắn.

"A di đà phật, các ngươi hiện tại chạy trốn còn kịp." Đường Nhạc khuyên.

"Trốn ngươi tê dại, đều đến lúc này, ngươi cái này con lừa trọc vẫn còn ở trang bức, ta thảo mẹ của ngươi."

Quốc vương sát ý hiện lên, trong lòng của hắn chỉ có một ý nghĩ, đó chính là giết trước mắt hòa thượng này.

Hôm nay, coi như là hòa thượng này nói toạc thiên, nói toạc mà, cũng giao động không hắn ý quyết giết.

"Chúng tướng sĩ, cho Bản vương xông lên, người nào trước hết giết Đường Tăng, Bản vương phần thưởng thiên kim, phong Vạn Hộ Hầu." Quốc vương hô lớn.

"Giết a!"

Nghe khen thưởng phong phú như vậy, mọi người đều là đỏ mắt, phấn đấu quên mình nhắm phía Đường Nhạc.

"Ai." Thấy vậy, Đường Nhạc thở dài một tiếng, chợt cảm trong tay Trận Đồ ném lên trời.

Mới vừa rồi, Đường Nhạc xây dựng mấy ngàn đạo (nói) Trận Văn, toàn bộ đại trận đã bố trí thành công.

Có Trận Đồ thúc giục, Thiên cấp hạ phẩm đại trận trong nháy mắt bị kích hoạt.

"Cửu Âm Huyền Ma trận, khai!"

Ầm!

Uy áp kinh khủng đám đông bao phủ ở bên trong, một cỗ tang thương cùng cỗ xua khí tức tràn ngập ra.

Trời đất vào lúc này trở nên u tối, một loại gần như linh lực kinh khủng ba động, bắt đầu bập bênh ngưng tụ.

Mà chung quanh nhiệt độ cũng bắt đầu hạ xuống.

"Ngọa tào, cái này gọi là cái gì Yêu Pháp "

"Mọi người không nên hốt hoảng, hòa thượng này khẳng định đang hư trương thanh thế."

"Chúng ta tiếp tục hướng."

Đường Nhạc thấy đám người này còn không hết hi vọng, chợt Ấn Pháp biến đổi, Cửu Âm Huyền Ma trận run rẩy kịch liệt, cuồng bạo linh lực điên cuồng hội tụ vào một chỗ.

Ầm!

Đại địa bắt đầu chấn động!

Tiếp theo sát, tính bằng đơn vị hàng nghìn Quang Trụ, giống như xé Thiên Khung chùm ánh sáng, nổ tung mà ra, mang theo sâm u Ma Khí, không chút khách khí hướng về phía phía dưới mấy vạn người đánh hạ.

"A "

Tan nát tâm can kêu thảm thiết tiếng điếc tai nhức óc, vang vọng chân trời.

Chỉ là trong nháy mắt, lại có mấy ngàn người vẫn lạc.

Đột Như Kỳ Lai biến hóa, làm cho mọi người ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Trên lầu tháp, Đường Nhạc ánh mắt lạnh lẽo, hân hờ hững nói: "Các ngươi trải qua tuyệt vọng sao "

"Thánh Tăng a, cầu xin ngươi bỏ qua cho Bản vương đi, chỉ cần ngươi đồng ý, ta liền đem hoa cúc cống hiến cho ngươi." Quốc vương bị một đạo chùm sáng màu đen bắn trúng bắp đùi, hân nằm trên đất, đau mồ hôi lạnh chảy ròng, loại này cảm giác vô lực, để cho hân hoàn toàn tuyệt vọng.

Nếu như Thượng Thiên cho hân thêm một lần cơ hội lựa chọn, vô luận như thế nào, hân cũng sẽ không lựa chọn với cái này Đường Tăng đối nghịch.

"Ngươi chính là khác (đừng) buồn nôn bản tăng, dưới tay ngươi chính giữa không phải có rất nhiều gay sao, tin tưởng bọn họ sẽ đối với ngươi cảm thấy hứng thú." Sự tình phát triển đến nước này, muốn cho Đường Nhạc thu tay lại, kia đoạn không khả năng.

Trước đã cho bọn họ cơ hội, nhưng là bọn họ không quý trọng, điều này có thể quái đến người nào!

Duy trì Cửu Âm Huyền Ma trận, cần tiêu hao số lớn linh lực, nếu là ở lúc trước, Đường Nhạc tuyệt không dám tùy tiện thi triển trận này, chớ nói chi là chống đỡ thời gian dài như vậy.

Có thể hôm nay không giống ngày xưa, Đường Nhạc có đầy đủ Tiên Đan, chỉ cần bản thân linh lực bị tiêu hao hầu như không còn, hân lại điên cuồng dùng Tiên Đan.

Đến lúc đó Tiên Đan ẩn chứa năng lượng có thể chuyển đổi thành linh lực, cho nên hân lúc này cũng không cần lo lắng linh lực khô kiệt.

"Mẹ, hòa thượng này cũng ở đây đại trận bên trong, vì cái gì hân không có bị thương "

Nghe vậy, Đường Nhạc cười nhạt nói: "Ha ha, bởi vì ở nơi này trong đại trận, ta làm chủ làm thật!"

Đùa, cái này Cửu Âm Huyền Ma trận nhưng là Đường Nhạc bố trí, toàn bộ đại trận quyền khống chế đều nắm ở Đường Nhạc trong tay.

Cửu Âm Huyền Ma trận sẽ công kích nó chủ nhân

Không tồn tại.

"Các ngươi không phải mới vừa rất phách lối sao, không phải nói bên trên ta sao, mau tới a, bản tăng ở nơi này, cùng đi khoái hoạt a!" Đường Nhạc vô cùng trang bức đạo (nói).

"A, ta cánh tay đoạn, ta không muốn làm Độc Tỉ Hiệp a!"

"Mẹ, mất ta mùi!"

"Thảo, ta ra lệnh căn từ đoạn."

"

Mọi người đang Cửu Âm Huyền Ma trong trận, điên cuồng chạy trốn, nơi nào chú ý đi đối phó Đường Nhạc.

Bị vây ở Cửu Âm Huyền Ma trong trận, chờ đợi bọn họ chỉ có chết.

"Ai, cao thủ tịch mịch a, nhiều người như vậy, đều đang không có một người đi đối phó ta, thật là làm cho bản tăng thất vọng a!" Đường Nhạc thở dài nói.

"Chúng tướng sĩ, nghe Bản vương mệnh lệnh, đi nhanh giết Đường Tăng." Quốc vương dứt khoát cũng sẽ không cầu xin tha thứ, hân lựa chọn liều một phen, hân tin chắc, chỉ cần Đường Tăng vừa chết, đại trận này lại không đánh tự thua.

"Nghe ngươi mẫu thân cái bức, đều lúc này, vẫn còn ở Dương Vũ Dương Uy!"

"Nếu không phải cái này từ quốc vương, chúng ta như thế nào rơi tới mức như thế."

"Thảo đặc biệt sao, dù sao đều là một cái từ, lại không làm gì được Đường Tăng, trước hết giải quyết cái này quốc vương"

"Lão Từ đã sớm xem quốc vương không vừa mắt, hân hoa cúc liền giao cho Lão Từ đi."

"Mẹ, độc thân nhiều năm, xem cái này Lão Quốc Vương cũng mi thanh mục tú, tính ta một người."

"

Sống chết trước mắt, không người nào nguyện ý nghe theo quốc vương mệnh lệnh!

Mấy trăm tên gay cố nén thương thế, khắp khểnh, ánh mắt bất thiện nhằm phía quốc vương.

"Các người muốn làm gì, ta nhưng là quốc vương, các người không thể đối với ta như vậy."

"Kiệt kiệt, Lão Tử đã sớm nghĩ (muốn) ném thoáng cái quốc vương mùi vị."

Mấy trăm người chen chúc tới, quyết định ở trước khi chết, sáng khoái một phen.

Từ vong tới đang lúc, chỉ cần có thể thỏa mãn trong bọn họ tâm **, cho dù là một đầu heo mẹ, bọn họ cũng sẽ không bỏ qua.

"A!" Quốc vương kêu thảm thiết đạo (nói).

Nhìn phía dưới buồn nôn một màn, Đường Nhạc hơi nhắm hai mắt lại, hát lên đạo (nói): "Vô địch là cỡ nào, cỡ nào tịch mịch!"

"Vô địch là cỡ nào, cỡ nào trống không!"

"Một mình đứng ở đỉnh phong bên trong, gió lạnh "

"Ủm người thế nào không hát" tên kia của quý đoàn tiểu binh nghi ngờ nói.

"Khục khục ngượng ngùng, quên từ!" Đường Nhạc lúng túng nói.

"Ta đi, người thông minh này ngộ tào." Tiểu binh vừa định khinh bỉ Đường Tăng, không ngờ trực tiếp kinh khủng chùm sáng màu đen đánh trúng trong ngực, trong nháy mắt sinh cơ hoàn toàn không có.

Đường Nhạc: "

Cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử, chuyện trọng yếu nói ba lần! Mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Không đành lòng, đại chiến hồi sinh!

Ở mấy trăm người thay nhau tấn công hạ, quốc vương vừa mới bắt đầu vẫn còn ở hưởng thụ một khắc kia, theo thời gian đưa đẩy, quốc vương hoa cúc đau đớn khó nhịn, cuối cùng chết ở mọi người kiên vững bên dưới.

Thấy cái này thảm thiết một màn, Đường Nhạc lắc đầu một cái, thờ dài một tiếng.

Tự mình làm vậy thì không thể sống được!

Nếu kẻ cầm đầu đã chết, Đường Nhạc cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt, đem đám người này toàn bộ giết.

Đường Nhạc không đành lòng, chợt dừng lại đại trận vận chuyển, thu hồi Trần Đồ.

"Ha ha, được cứu!"

"Quá tốt, Lão Tử rốt cuộc không cần chết."

Mọi người như mang nặng Thịch, hoan hô đạo (nói).

"Đa tạ Thánh Tăng ân không giết." Những người này tự nhiên biết là Đường Tăng cố ý bỏ qua cho bọn họ, liền ngay cả bận rộn quỳ xuống, cảm kích nói.

"Không cần cảm ơn ta, bản tăng chẳng qua là không muốn lạm sát kẻ vô tội mà thôi." Đường Nhạc lạnh lùng nói.

Tiểu Bạch Long, Ngộ Tịnh đang vân giá vũ đi tới Đường Nhạc bên người, mới vừa rồi kia đồ sộ một màn, hai người bọn họ tự nhiên nhìn ở trong mắt,

không nghĩ tới này Thiên cấp hạ phẩm trận pháp kinh khủng như vậy.

Mặc dù sư phụ cách làm có chút tàn nhẫn, nhưng hắn cũng chẳng qua là tự vệ mà thôi.

Cũng không thể thúc thủ chịu trời, các loại (chờ) đám người này tới giết đi!

Và lại nói, hai người bọn họ mới vừa rồi giết người cũng không phải số ít, ai cũng không cần phải nói người nào.

Đều là nhân vật hung ác!

"Sư phụ, Nhị sư huynh thật giống như không đánh lại cái này Hoàng Bào quái a." Tiểu Bạch Long ngẩng đầu nhìn bầu trời kịch chiến hai người, lo âu đạo (nói).

"Hai người bọn họ hẳn đều có lá bài tẩy." Ngộ Tịnh đạo (nói).

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, trầm ngâm chốc lát, hắn ngẩng đầu hướng về phía bầu trời hô: "Bát Giới, có cần hay không giúp đỡ a "

"Ta đây Lão Trư coi Hoàng Bào quái như trong lòng bàn tay đồ chơi, muốn đánh bại hắn, đó chính là nửa phút chuyện." Bát Giới vừa hướng phó Hoàng Bào quái, một bên đáp lại.

"Mẹ con chim, người heo này đầu quái còn dám nói khoác mà không biết ngượng, thật sự cho rằng Lão Trư không làm gì được người sao" phía dưới chiến đấu, Hoàng Bào quái tự nhiên nhìn ở trong mắt, hắn không nghĩ tới Đường Tăng ẩn tàng sâu như vậy, vậy mà thi triển ra kinh khủng như vậy trận pháp.

Vốn đang lo lắng Đường Tăng thầy trò liên thủ, cùng một chỗ đối phó chính mình.

Muốn quả thật như thế, hắn chỉ có thể lựa chọn chạy trốn.

Cái này một cái đầu heo quái đã làm hắn bể đầu sứt trán, nếu là hơn nữa hai gã Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả, với một tên trận pháp đại sư, nói không chừng hắn hôm nay thật đúng là đến chết ở đây.

Bất quá nhìn dáng dấp Đường Tăng cũng không tính ra tay, mà còn heo này đầu quái như thế cuồng vọng tự đại, cái này làm cho Khuê Mộc Lang rất là khó chịu.

Hắn từ trước đến giờ chuyên trị đủ loại không phục, nếu heo này đầu không phục, chính mình lại đánh tới hắn phục.

Dù sao cũng 1 vs 1, hắn Khuê Mộc Lang cũng không sợ đầu heo quái!

"Hoàng Bào quái, có dám theo hay không ta đây Lão Trư đánh cuộc." Bát Giới toét miệng cười nói.

Khue Mộc Lang bị Bát Giới đánh lén được như ý, chống cự hắn một chương, trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, mới vừa hạ phát giận, lại nghe được đánh cuộc hai chữ, cái này làm cho Khuê Mộc Lang nhất thời hứng thú.

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút heo này đầu quái rốt cuộc muốn đùa bỡn cái trò gì.

"Có gì không dám, người muốn đánh cuộc gì" Hoàng Bào quái lau chùi trên mép máu tươi, âm trầm nói.

"Rất đơn giản, ta người đơn độc đánh một trận, nếu là ta đây Lão Trư thua, ta đây mệnh về người, nếu là người thua, mạng người về ta đây sư phụ, có dám đánh cuộc hay không" Bát Giới hí ngược đạo (nói).

Nhìn đầu heo quái không có sợ hãi đáng vẻ, Hoàng Bào quái do dự, vạn nhất heo này đầu quái thật có lợi hại gì lá bài tẩy, phải làm sao mới ổn đây.

Hắn Khuê Mộc Lang mặc dù không phải là cái gì chính nhân quân tử, nhưng cũng là nói giữ lời, phạm là ưng thuận qua lời hứa, tuyệt sẽ không hối hận, nếu không ắt gặp Thiên Khiển.

Giống vậy, hắn tin tưởng heo này đầu quái cũng sẽ không nuốt lời, đến bọn họ cảnh giới này, không cần phải đi làm lật lọng chuyện.

Mặt mũi này bọn họ không ném nổi.

Đây nếu là truyền đi, bọn họ danh tiếng chẳng phải là hủy trong chốc lát

"Thế nào, người nếu là sợ, liền mau rút, ta đây Lão Trư sẽ không làm khó cùng người." Bát Giới thấy Hoàng Bào quái do dự, tâm lý vô cùng đắc ý.

"Hừ, Lão Trư biết sợ người heo này đầu quái" hừ lạnh một tiếng, Khuê Mộc Lang tựa hồ làm quyết định gì, thông khoái đạo (nói): "Lão Trư đánh cuộc với người."

Heo này đầu quái có lẽ có chút lá bài tẩy, chẳng lẽ hắn Khuê Mộc Lang cũng chưa có lá bài tẩy

Huống chỉ ở tu vi bên trên, chính mình nhưng là nghiền ép heo này đầu quái.

"Sư phụ, Nhị sư huynh nếu là thua, cái này Hoàng Bào quái tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hắn a." Tiểu Bạch Long có chút không tin Bát Giới.

"Sư phụ đối với (đúng) Bát Giới có lòng tin." Đường Nhạc tự tin nói.

"Nhị sư huynh cố gắng lên, đừng để cho chúng ta thất vọng." Tiểu Bạch Long hô lớn.

Àm!

Bảng bạc linh lực từ Khuê Mộc Lang trong cơ thể ào ào bùng nổ, hần giờ phút này cũng không lưu tay nữa, dù sao đây là cuộc chiến sinh tử.

Khue Mộc Lang mất hiện lên hàn quang, hần trực tiếp đâm ra một quyền, linh lực kinh khủng giống như cuộn cuộn sóng lớn, hướng về phía Bát Giới cuốn đi.

Đối mặt Khuê Mộc Lang lạnh lùng thế công, Bát Giới cũng là không làm lui bước, đồng dạng là đâm ra một quyền, hai cổ kinh người linh lực oanh động vào nhau.

Linh lực đánh vào khuếch tán ra, đem hai người trực tiếp đánh lui.

Phía dưới mọi người ánh mắt lửa nóng, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chăm chăm bầu trời, trong đầu nghĩ, đây mới thực sự là cuộc chiến của cường giả, bọn họ khi nào mới có thể đạt đến nước này.

Chỉ là một chiêu đụng nhau, liền có thể nhìn ra hai người ai mạnh ai yếu.

Khue Mộc Lang lui về phía sau năm bước, mà Bát Giới lui về phía sau sáu bước.

Theo linh lực hùng hậu trong trình độ mà nói, dĩ nhiên là Khuê Mộc Lang muốn chiếm thượng phong, dù sao hần tu vi đã đạt Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, mà Bát Giới tu vi cũng chỉ có Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

"Đầu heo quái, xem ra ta coi trọng ngươi." Khuê Mộc Lang cười nhạo nói.

"Đừng cao hứng quá sớm, chiến đấu vừa mới bắt đầu đây!" Bát Giới khoe miệng phát qua một vòng cười tà.

Bát Giới hai mắt nhắm nghiền, một cổ khí tức kinh khủng từ trong cơ thể tràn ngập ra.

Linh lực màu xanh lam nhạt hội tụ tại hần ngón trỏ phải với trên ngón giữa, tạo thành một đoàn tia sáng chói mắt.

Trong khoảnh khắc, cuồng phong gào thét!

Trời đất cũng trở nên ảm đạm phai mờ.

Màu đen mây đen tràn ngập ở trên bầu trời, bầu không khí tỏ ra cực kỳ kiềm nén.

"Đây là "

Cao vút kiến trúc bên trên, Tiểu Bạch Long cùng Ngô Tịnh nhìn thấy một màn này, mắt sáng lên, ánh mắt ngay sau đó thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc.

"Xem ra Bát Giới muốn tốc chiến tốc thắng, nếu hần không là sẽ không trực tiếp thi triển một chiêu này." Đường Nhạc biết rõ Bát Giới làm như vậy là đúng nếu là đánh trường kỳ kháng chiến, thất bại nhất định là Bát Giới.

Dù sao Bát Giới linh lực hùng hậu trình độ so ra kém Khuê Mộc Lang, một khi hần linh lực tiêu hao hầu như không còn, chỉ có thể nhận thua.

"Nghĩ (muốn) buông tay đánh cuộc à." Hiển nhiên Bát Giới cách làm ở Khuê Mộc Lang trong dự liệu, cho nên hần cũng có cảm thấy ngoài ý muốn.

"Vạn Cổ Tịch Diệt Chi, Nhị Chi Định Kiền Khôn!"

Hai cây giống như Kinh Thiên Chi Trụ giống nhau to chỉ, mang theo xé chân trời giống nhau uy lực đáng sợ, hướng về phía Khuê Mộc Lang tàn bạo đi.

"Ha ha, chỉ có hai ngón tay sao" Khuê Mộc Lang thừa nhận chiêu này rất khủng bố, nhưng chỉ bằng một chiêu này liền muốn đánh bại hần, đó chẳng khác nào nói vớ vẩn.

"Ách còn lại ba chiêu, ta đây Lão Trư còn không có học được." Bát Giới lúng túng nói.

"Ha ha nếu là ngươi trực tiếp thi triển chiêu thứ năm, nói không chừng Lão Trư vẫn thật là đến thua dưới tay ngươi, thật là đáng tiếc." Khuê Mộc Lang cười to nói.

Mất thấy công kích theo nhau mà tới, Khuê Mộc Lang chính là trấn định như thường.

"Lang Thần Chung!"

Khuê Mộc Lang cũng không dám khinh thường kinh khủng này hai ngón tay, hấn trực tiếp thi triển phòng ngự mạnh nhất.

Lúc này, trong thiên địa linh lực điên cuồng hội tụ, với Khuê Mộc Lang trong cơ thể linh lực ngưng tụ chung một chỗ, tạo thành một đạo năng lượng màu xanh chuông, đem Khuê Mộc Lang bao phủ ở bên trong.

Đối với cái này, Khuê Mộc Lang cảm thấy còn không bảo hiểm, chợt cắn chót lưỡi, đem một giọt tinh huyết phun ở trước mặt Lang Thần Chung bên trên.

Lang Thần Chung tán mát ra mấy trăm đạo Kỳ Dị đường vân, thanh sắc quang mang cực kỳ chói mắt.

Lúc trước ở thiên đình thời điểm, ngay cả Nhị Lang Thần Dương Tiễn cũng chưa từng phá vỡ hấn Lang Thần Chung.

Có thể thấy cái này Lang Thần Chung lực phòng ngự kinh người!

PS: Ngày mai Ngô Không cường thế trở về, Bảo Tượng Quốc tình tiết sau khi kết thúc, nên đi Phượng Hoàng tộc trang một lớp bức! Ha ha! Thuận tiện nói cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Ngũ Hành Đại Độn, bày đánh cuộc!

Àm!

Mang theo ào ào linh lực hai ngón tay, không chút lưu tình đánh phía Lang Thần Chung.

"Làm sao có thể" thấy Khuê Mộc Lang chặn chỉ một chiêu này, Bát Giới ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc.

Lúc này, một công một thủ, hai cỗ năng lượng cứng rắn hấn, cuồng bạo vô cùng linh lực tạo thành một đạo kinh khủng dư âm, cuốn mở.

Khuê Mộc Lang băng vào Lang Thần Chung, thân hình Bát Động Như Sơn, cũng không lui bước, bất quá cường ép tiếp một chiêu này, vẫn để cho hấn chịu nghiêm trọng thương thế.

Xem xét lại Bát Giới, dư âm giống như gió bão một dạng hướng về phía hấn hung tợn tiến lên, thân thể của hấn run lên, trực tiếp bị rung ra tầm hơn mười trượng, mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

"Phốc." Khuê Mộc Lang đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

"Đầu heo quái, Lão Tử thừa nhận coi thường ngươi." Khuê Mộc Lang lau chùi khóe miệng vết máu, thâm độc đạo (nói).

"Không nghĩ tới ngươi cái này vỏ rùa đen còn rất cứng rắn." Bát Giới bữu môi nói.

"Hừ, ngươi mới vừa rồi đánh thoải mái đi, tiếp đó, nên đến lượt ta tấn công."

Khuê Mộc Lang ánh mắt che lấp, hấn trôi lơ lửng ở ở chân trời, cúi đầu mắt nhìn xuống Bát Giới, thâm linh lực màu đen, giống như đợt sóng như vậy từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra.

Kinh người uy áp, làm cho phía dưới mọi người hít sâu một cái, thậm chí một ít không chịu nổi loại này uy áp kinh khủng người, trực tiếp xụi lơ trên đất.

Khuê Mộc Lang nổi giận gầm lên một tiếng, ngay sau đó hai mắt nhắm nghiền, chung quanh kia ngút trời linh lực nhất thời bạo động lên.

"Xem điệu bộ này, Hoàng Bào quái muốn thi triển uy lực không tầm thường Linh Quyết." Đường Nhạc con mắt hít lại, vẻ mặt nghiêm túc, vào giờ phút này, hấn lại có chút bận tâm Bát Giới.

Nghe vậy, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long mỗi người gật đầu một cái, bọn họ hiện tại cũng không thể cưỡng ép nhúng tay.

Dù sao đây là Bát Giới với Hoàng Bào quái giữa hai người sinh tử quyết đấu.

Nếu là Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long hiện tại đi giúp Bát Giới, người sau không những sẽ không cảm kích bọn họ, ngược lại sẽ trách cứ hấn môn.

Đây là cường giả danh dự, không được phép người ngoài nhúng tay.

"Thiên Lang thí Phong Nhận!"

Ầm

Bảng bạc thiên địa linh lực như cuồng phong như vậy tàn phá, ở Khuê Mộc Lang trước mặt tạo thành mấy vụn thanh sắc bén vỡ đao.

Trong lúc mơ hồ hóa thành một đầu hung mãnh vô cùng Thiên Lang.

Cuồng bạo gió xoáy tịc quyền trứ vỡ đao, tựa như tia chớp tốc độ, hướng về phía Bát Giới bay vút đi.

"Mẹ, Lão Từ cũng không tin ngươi có thể tiếp một chiêu này." Khuê Mộc Lang âm hiểm cười nói.

"Mẹ nhà nó, heo này trường lão dường như không tiếp nổi một chiêu này a!"

"Ai nói không phải a, ngươi xem hấn đều bị sợ ngốc, bất động đứng nguyên tại chỗ đây."

"Đến đến, mua định rồi tay, Lão Từ đề yêu quái này thắng."

"Ta đặc biệt sao đề mười lượng, đánh cược yêu quái thắng."

"Ngươi cũng quá chộp, cái này thắng bại rất rõ ràng a, ta đề một trăm lượng đánh cược yêu quái thắng."

"

Đường Nhạc thần hình chợt lóe, vọt tới trong đám người, lấy ra một khối bạc vụn ném xuống đất, cười nhạt nói: "Ta ở Bát Giới trên người đề một lượng bạc, cho hấn trắng tăng thanh thế, làm sư phụ, dù sao cũng phải ý tứ ý tứ đi."

Chỉ trong vòng mấy cái hít thở, lại có mấy ngàn người tham dự đánh cược, tỷ số bồi đã là một bồi 5000.

Chỉ có mấy chục người lựa chọn đề Bát Giới thắng, còn lại tất cả mọi người đề Hoàng Bào quái thắng.

"Bát Giới, ngươi đặc biệt sao nếu để cho sư phụ thua cái này một lượng bạc, sau này đừng hy vọng ta dẫn ngươi đi kỹ viện." Đường Nhạc hướng về phía bầu trời, ngửa mặt lên trời gào to đạo (nói).

Bát Giới: "

Kinh khủng công kích theo nhau mà tới, Bát Giới cũng không để ý đáp lại Đường Nhạc, lúc này nếu là Phán Thần, chờ đợi hấn rất có thể là uy hiếp trí mạng.

"Thiên Cương Tam Thập Lục Biến - Ngũ Hành Đại Độn."

Vừa dứt lời, Bát Giới thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

"Ngọa tào." Nhìn thấy một màn này, Khuê Mộc Lang vẻ mặt đưa đám, muốn chết tâm đều có, không mang theo chơi như vậy.

Người này vừa biến mất, Khuê Mộc Lang công kích cũng liền không đánh tự thua, tiêu tan ở bên trong trời đất.

Khue Mộc Lang cũng không không có lời biếng, hấn chân này nhũn chặt, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc, theo lý mà nói, heo này đầu quái nếu là Ân Độn, trốn ở không gian bên trong, hấn Khuê Mộc Lang nhất định có thể dò xét ra hấn khí tức, hơn nữa cuối cùng chắc chắn phương vị.

Có thể dưới mắt Khuê Mộc Lang giống như là một con ruồi không đầu, bởi vì hấn dò xét không tới heo này đầu quái khí tức.

Thật là tà môn.

Nhưng có một chút, hấn có thể khẳng định, heo này đầu quái khẳng định núp ở chung quanh hấn, nói không chừng đang chuẩn bị đánh lên mình đây.

Bát Giới thi triển Thiên Cương Tam Thập Lục Biến bên trong Ngũ Hành Đại Độn, trong trời đất này Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, đều có thể khống chế.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Khuê Mộc Lang đứng tại chỗ, không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Hắn đầu đầy mồ hôi, mồ hôi đã thấm ướt áo quần hắn.

"Thảo đặc biệt sao, heo này trưởng lão tử đi đâu, Lão Tử nhưng là đề ba mươi lượng ở trên người hắn."

"Mẹ, heo này trưởng lão nói không chừng đã treo, thật may ta đem tiền đề ở yêu quái trên người."

"

Mọi người dẫn luận rối rít, phần lớn người đều tại vui vẻ, bởi vì bọn họ đem tài sản đều đề ở yêu quái trên người, bọn họ tự nhiên không muốn thấy Bát Giới thắng.

"Thánh Tăng a, người cái này một lượng bạc coi như về ta." Vừa nói, một tên đại hán khôi ngô liền muốn đưa tay đi kiếm Đường Nhạc ném xuống đất kia một lượng bạc.

"Chậm, lại chờ một lát đi, đứng hiện tại bàn tăng muốn gia chú, không biết có thể hay không" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

Đường Nhạc mới vừa rồi còn không có tất thắng chắc chắn, nhưng bây giờ hắn dám 100% kết luận Bát Giới sẽ thắng.

Loại này kiếm tiền thời cơ, có thể không thể bỏ qua a!

Hiện tại bên trên tiền đánh bạc không sai biệt lắm có mấy trăm ngàn bạc, đây chính là một khoản con số không nhỏ.

"Ha ha, Thánh Tăng thật đúng là khôn khéo, biết rõ học trò thua, cho nên muốn đề yêu quái kia."

"Nếu Thánh Tăng muốn đặt tiền cuộc, chúng ta tuyệt không ngăn trở, bất quá Lão Tử cũng phải gia chú."

"Cái này ba trăm lượng là ta toàn bộ tài sản, ta đề yêu quái thắng."

"Chính là ba trăm lượng tính là gì, Lão Tử đề một ngàn lượng ở yêu quái trên người, đây chính là ta cưới vợ tiền."

"

Tham dự đánh cuộc số người đã đạt trên vạn người, mà lúc này trên đất tiền đánh bạc cao đến một triệu ba trăm ngàn lượng bạc.

Phần lớn người đem toàn bộ tài sản, đều đề ở Hoàng Bảo quái trên người.

"Nếu chư vị chơi đùa lớn như vậy, bàn tăng tự nhiên cũng phải phụng bồi tới cùng." Cười lớn một tiếng, Đường Nhạc theo hệ thống thương khó lấy ra một rương Hoàng Kim, trực tiếp té xuống đất, đau lòng đạo (nói): "Cái này gọi là hai ngàn Hoàng Kim, ta đặc biệt sao toàn đề ở Bát Giới trên người."

Mọi người thấy nhiều như vậy vàng chói lọi Hoàng Kim, trong mắt tràn đầy tham lam.

"Ha ha, Thánh Tăng thật đúng là khảng khái, cái này không bày rõ ra là đưa chúng ta huynh đệ Hoàng Kim à."

"Thánh Tăng, chịu chúng ta xá một cái."

Vừa nói, mọi người rối rít quỳ xuống, không ngừng cho Đường Nhạc dập đầu, không biết còn tưởng rằng ở nhận thức cha đây!

Đối với cái này, Đường Nhạc không thêm để ý bọn họ, chia đều ra thắng bại sau, chỉ mong bọn họ còn có thể cười được.

"Đầu heo quái, có bản lĩnh tự ra đến, đạo thật thương thật làm hơn một hồi, ần ần nấp nấp có gì tài ba." Khuê Mộc Lang mặt một cái mồ hôi, hắn đã đợi không nhịn được, hắn thậm chí hoài nghi heo này đầu quái đã rời đi.

Bất quá từ trước đến giờ cẩn thận hắn, vẫn là lựa chọn chờ một chút!

"Hoàng Bảo quái, không nghĩ tới ngươi còn rất có thể nhịn." Tránh núp trong bóng tối Bát Giới, chuẩn bị tìm cơ hội đánh lên Khuê Mộc Lang, nhưng ai biết hàng này như thế cảnh giác.

Nhìn xuất hiện sau lưng thân ảnh, Khuê Mộc Lang mắng to: "Lão Tử với ngươi liều mạng!"

Khue Mộc Lang song quyền nắm chặt, đem trong cơ thể linh lực phát triển tới cực hạn, hướng về phía Bát Giới đập tới.

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Ngũ Hành thuật, Ngộ Không trở về!

Bát Giới ánh mắt ác liệt, hai tay Kết Ấn, cười lạnh nói: "Trạch Đoái Thiên Trần Châu."

Trong phút chốc, vô số lông lánh Kim Châu xâm nhập Khuê Mộc Lang trong cơ thể.

"Phốc." Khuê Mộc Lang lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Mặc dù chiều này để cho hắn bị thương, nhưng không đủ để trí mạng.

"Khục khục đầu heo quái, nếu như đây chính là nguoi là bài tẩy cuối cùng, ta đây lại nói cho nguoi biết, cuộc chiến đấu này nguoi thua." Khuê Mộc Lang thanh khụ đạo (nói).

"Ồ phải không" Bát Giới lộ ra một cái quỷ dị mỉm cười.

Thấy heo này đầu quái lớn lối như thế bộ dáng, Khuê Mộc Lang là hận đến cắn răng nghiêng lợi.

Mẫu thân, còn dám ở trước mặt mình trang bức, trang một rắm a!

Không cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút, thật đúng là cho là hắn Khuê Mộc Lang là giấy đây!

"Thiên Lang quyền." Khuê Mộc Lang hét lớn một tiếng, lại Nhất Quyền đánh phía Bát Giới.

Cái này nhìn như mềm yếu vô lực Nhất Quyền, vào lúc này lại có xé chân trời lực lượng.

Đối với cái này, Bát Giới hai tay phía sau, một bộ thần bí khó lường bộ dáng, hắn cũng không lựa chọn tránh, cứ như vậy lẳng lặng đợi tại chỗ.

"Ha ha, nguoi bây giờ coi như là muốn tránh, cũng không kịp." Quyền Ấn sắp tới, Khuê Mộc Lang cười to nói.

"Chỉ sợ làm nguoi thất vọng." Cười nhạt một tiếng, Bát Giới chậm rãi đưa ra một cái tay, lạnh lùng nói: "Trạch đoi Thiên Trần Cẩm giống như."

Lúc này, Bát Giới có thể khống chế Ngũ Hành lực lượng, hắn có thể tùy ý thi triển Ngũ Hành thuật.

Đây cũng là Thiên Cương 30 biến hóa biến thái chỗ.

"Ủm vì cái gì Lão Tử không thể động" Khuê Mộc Lang quả dám dừng lại ở khoảng cách Bát Giới trong ngực khoảng ba tấc, nhưng lúc này hắn nhưng thân thể bị khống chế, căn bản không động đây, cái này làm sao không làm hắn tức giận.

Quyền Phong để cho Bát Giới không khỏi lui về phía sau mấy bước, bắt quá quyền này gió đối với hắn không tạo được tính thực chất tổn thương.

"Nguoi đoán." Bát Giới vượt trong ngực, mặt lộ mỉm cười.

"Nguoi đoán Ta đoán không đoán." Khuê Mộc Lang gương mặt vận vẹo, ánh mắt tràn đầy tia máu.

"Nguoi nhận thua sao" Bát Giới hỏi.

"Nhận nguoi tê đại."

Nghe vậy, Bát Giới cũng không muốn với hắn tổn nhiều miệng lưỡi, tiếp tục thi triển Ngũ Hành thuật.

"Phong Tồn Liệt Thiên Trảm."

Ầm!

"Phốc."

Hoàng Bào quái trên không trung phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể giống như điều đứt dây, nhanh chóng rơi xuống.

Thân thể của hắn cứng ngắc, căn bản là không có cách thi triển Linh Quyết, chớ nói chi là đăng vân giá vũ, ổn định thân hình.

Bát Giới như thế nào bỏ qua cho bức này cơ hội, thân hình hắn chợt lóe, giành trước một bước roi trên mặt đất,

"Thùy Khảm Nham Băng Phá!"

"Hỏa Ly Thần Viêm Chương!"

"Địa Khôn Phong Sa Chỉ!"

Mấy đạo kinh khủng công kích liên tiếp đánh vào Khuê Mộc Lang trên người, đây cũng là băng, lại là hỏa, lại là cát.

Giờ phút này Khuê Mộc Lang quần áo lam lù, chật vật không dứt.

Vội trước cao lớn uy mãnh hình tượng, tưởng như hai người.

"Phi." Khuê Mộc Lang thân thể hung hãn ngã xuống đất, hắn miệng đầy hạt cát, trên đầu lông cũng bị đốt trụi.

Đem trong miệng hạt cát sau khi ỏi xong, hắn sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Bát Giới.

Thấy Khuê Mộc Lang còn không phục, Bát Giới nhất thời giận, là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật.

"Ngũ Hành hợp nhất, vô vọng "

Nhìn thấy một màn này, Khuê Mộc Lang cả kinh thất sắc, hắn dự cảm mình tuyệt đối không tiếp nổi một chiêu này.

Mặc dù không nghĩ (muốn) nhận tưng, nhưng là giữ được mạng nhỏ quan trọng hơn a!

"Đại ca, ta phục, cầu xin ngươi đừng đánh ta." Khuê Mộc Lang cầu xin tha thứ.

"Dựa theo trước đồ ước, mạng ngươi hiện tại về ta đây sư phụ, ngươi nếu là nghĩ (muốn) đòi ý, hai ta đánh tiếp." Bát Giới thần khí đạo (nói).

"Đòi ý cái rắm, đánh lại ta đặc biệt sao mệnh đều không." Khuê Mộc Lang thầm mắng một tiếng, cũng không nuốt lời, trực tiếp đi tới Đường Nhạc bên người, thành khẩn nói: "Thánh Tăng, ngươi để cho ta làm cái gì đều được, cầu xin ngươi đừng giết ta, ta trên có tám mươi tuổi "

"Cút sang một bên, đừng làm trở ngại bản tăng thu tiền." Đường Nhạc một cước đem Khuê Mộc Lang đạp ngã, vô cùng không nhin được nói.

"Trư trưởng lão quá trâu bò!"

"Ha ha, cũng còn khá Lão Tử cơ trí, dè Trư trưởng lão thắng."

"Ta hiện tại phú khả địch quốc, ta đặc biệt sao tháng 15,000 lượng bạc."

"

Mới vừa rồi có mấy chục người dè Bát Giới thắng, giờ phút này bọn họ hưng phấn khua tay múa chân, đây chính là một bồi 5000 tỷ số bồi a!

Còn lại dè Hoàng Bào quái thắng trên vạn người, chính là khuôn mặt có màu gan heo, thấy cái này mấy chục người ở thu tiền, bọn họ được kêu là một cái thấy thêm a!

Bọn họ giờ phút này hối hận không thôi, cái này một đánh cược để cho bọn họ bồi huyết bản vô quy.

Đánh cuộc nhỏ di tình, đại đánh cược tổn hại sức khỏe a!

Đạo lý này, bọn họ đến bây giờ mới hiểu được, nếu là trước bọn họ không đem toàn bộ tài sản đều đặt lên, cũng sẽ không rơi vào kết quả như thế này.

"Ai, mới thắng 103 vạn lượng bạc." Nhìn trước mặt Ngân Sơn, Đường Nhạc buồn rầu đạo (nói).

"Mẹ, hơn một triệu lượng bạc vẫn không biết a!"

"Ô ô ~ đây chính là ta cưới vợ tiền a!"

"Ngược lại chúng ta cũng là gay, tiếp cận hợp lại cùng nhau qua đi!"

"

Thấy mọi người bộ dáng thê thảm, Đường Nhạc quả thực không nhìn nổi, số tiền này đều là bọn họ may mắn hạnh khổ khổ, liều mạng kiếm được tiền mớ

hôi nước mắt, nếu là chính mình toàn bộ lấy đi, bọn họ đời sau sống thế nào a!

Dù sao bọn họ cũng phải nuôi gia đình sống qua ngày!

Nhìn mọi người nhìn về phía chính mình điềm đạm đáng yêu ánh mắt, Đường Nhạc cười khổ nói: "Như vậy đi, bản tăng chỉ lấy đi ba trăm ngàn lượng bạc, còn lại các ngươi phân đi."

Vừa dứt lời, Đường Nhạc liền đem thuốc về mình hai ngàn Hoàng Kim với ba trăm ngàn lượng bạc thu vào hệ thống thương khó.

Còn lại bảy trăm ngàn lượng bạc rất nhanh bị mọi người giành cướp.

"Thánh Tăng đại ân đại đức, tiểu không bao giờ quên a!"

"Cái gì cũng không nói, chịu ta đây xá một cái."

"Thánh Tăng thu con trai sao, quả thực không được, ta nguyện ý làm tôn tử của ngươi."

"Cầu xin bao nuôi!"

Đường Nhạc: "

"Ách Thánh Tăng a, ngươi tâm địa thiện lương, nhất định phải tha ta một mạng a!" Khuê Mộc Lang chấp tay khẩn cầu.

"Có thể." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Thật" không nghĩ tới hòa thượng này tốt như vậy nói chuyện, Khuê Mộc Lang mừng rỡ vạn phần.

"Bất quá, bản tăng muốn ngươi một vật." Đường Nhạc cười tà nói.

"Cái thứ gì?" Khuê Mộc Lang lắp bắp nói.

Một cỗ dự cảm không hay do tâm đầu mà sống.

"Bản tăng muốn ngươi Xá Lợi Tử Linh Lung Nội Đan."

"Mẹ con chim, ngươi cũng không nên sư tử mở rộng miệng." Cái này Xá Lợi Tử Linh Lung Nội Đan nhưng là hần tu luyện mấy trăm năm tạo thành, trong này hàm chứa Khuê Mộc Lang mấy trăm năm tu vi.

"Nếu là không cho, vậy ngươi liền tự sát đi, ngược lại mạng ngươi bây giờ là bản tăng, ngươi muốn nguyện thua cuộc, đương nhiên, ngươi cũng có thể không thừa nhận mới vừa rồi đồ ước, đều có thể vừa đi chi, bản tăng tuyệt sẽ không ngăn trở ngươi." Đường Nhạc tỏ ý đạo (nói).

"Ngươi" Khuê Mộc Lang á khẩu không trả lời được.

"Lão Tử sẽ không đổi ý, cái này Xá Lợi Tử Linh Lung Nội Đan, cho ngươi lại ngại gì, cùng lắm tu luyện nửa mấy trăm năm!" Vừa nói Khuê Mộc Lang phun ra chính mình Nội Đan, giao cho Đường Tăng.

Mà hần tu vi cũng theo Huyền Tiên cảnh đỉnh phong ngã nhào Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Nắm tay bên trong ảm áp Xá Lợi Tử Linh Lung Nội Đan, Đường Nhạc trong lòng vui mừng, có trong lúc này đan, liền có thể dễ như trở bàn tay đột phá đến Bất Hủ cảnh, muốn là vận khí tốt, trực tiếp liên thăng hai cấp, lên cấp đến Bất Hủ cảnh trung kỳ cũng khó nói.

Sau đó Đường Nhạc dự định đi Phụng Hoàng tộc, ít nhất lên cấp đến Bất Hủ cảnh, mới sẽ không để cho đám kia tâm cao khí ngạo người xem thường.

Phụng Hoàng tộc mặc dù cao thủ nhiều như mây, nhưng chỉ cần những lão bất tử kia không ra tay, Đường Nhạc cũng không kiêng kỵ Phụng Hoàng tộc bình thường tộc nhân, nói không chừng các nàng tu vi còn không bằng chính mình đây.

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn trở lại." Ngộ Không một cái lộn nhào lật tới Đường Nhạc trước mặt, khi thấy trước mắt thảm thiết một màn lúc, hần mặt liền biến sắc, ngay sau đó hỏi "Người này chết rất nhiều người đây "

Đường Nhạc liền vội vàng đem chuyện đã xảy ra nói cho Ngộ Không.

"Người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận, đám người này chết cũng tốt." Ngộ Không nghĩa phần điền ung nói.

"Bật Mã Ôn, không nghĩ tới ngươi lại là Đường Tăng học trò." Khuê Mộc Lang cả kinh nói.

"A, đây không phải là Nhị Thập Bát Túc bên trong Khuê Tinh sao, ngươi nếu là không nói chuyện, ta đây Lão Tôn còn tưởng rằng ngươi là ăn mày đây." Ngộ Không trên gheo nói.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Đi Phụng Hoàng tộc, trưng cầu ý kiến!

"A di đà phật, Khuê Mộc Lang, ngươi vốn là Thiên Đình Nhị Thập Bát Tinh Tú bên trong Khôi Tinh, bản tính khuyên ngươi vẫn là ngoan ngoãn trở về nhận tội đi, nếu không bị Ngọc Đế tra được, hậu quả này ngươi nên rõ ràng." Đường Nhạc khuyên.

"Nhưng là ta còn có vợ con." Khuê Mộc Lang nội tâm vô cùng quần quít, vợ hắn Bách Hoa Tu chuyển thể làm người, mà hắn lại xúc phạm Thiên Điều, tự mình hạ phạm, đi tới nhân gian làm yêu quái, hai người chủ định không thể tương mạo tư thù.

Một điểm này Khuê Mộc Lang đã sớm ngờ tới.

Chẳng qua là không nghĩ tới ngày này tới nhanh như vậy!

"Bây giờ quốc vương đã chết, chẳng để cho Bách Hoa Tu làm cái này Bảo Tượng Quốc nữ vương, còn như ngươi là có hay không đi Thiên Đình nhận tội, bản tính là sẽ không can dự, ngươi tự xem làm đi." Đường Nhạc vô cùng đồng tình Khuê Mộc Lang.

"Ai." Khuê Mộc Lang thở dài một tiếng, lại đằng vân giá vũ hướng về phía Ba Nguyệt Động phương hướng bay vút đi.

Nhưng vào lúc này, lạnh lùng hệ thống thanh âm ở Đường Nhạc trong đầu vang lên.

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành Ân Tàng Nhiệm Vụ, thuận lợi thu phục Khuê Mộc Lang."

"Đình đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được một viên Vô Cực Chuyển Luân Đan."

Vô Cực Chuyển Luân Đan đối với Đường Nhạc mà nói, cũng không xa lạ.

Lần trước quá Đầu Suất Cung, Đường Nhạc lại trộm Thái Thượng Lão Quân một viên Vô Cực Chuyển Luân Đan, dùng viên thuốc này, bất luận kẻ nào trong thời gian ngắn tu vi cũng có thể đi đến Huyền Tiên cảnh.

"Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi ba ngày đi, sư phụ đã chạm được Bát Hủ cảnh che chở, vừa vặn nhân cơ hội đột phá." Đường Nhạc hướng về phía học trò đề nghị.

"Ngọa tào, biến thái a!" Bát Giới kinh ngạc nói.

"Lợi hại a." Ngộ Không giờ lên ngón cái, tán dương.

Ba ngày sau sáng sớm, một tiếng hùng hậu chuông vang, đánh thức đang tĩnh tọa Đường Nhạc.

Trong lúc này, Đường Nhạc ăn vào Khuê Mộc Lang Xá Lợi Tử Linh Lung Nội Đan, tu vi với mở auto dường như, trực tiếp lên cấp đến Bát Hủ cảnh trung kỳ, cái này làm cho hắn mừng rỡ như điên, hưng phấn không thôi.

Đường Nhạc thức dậy mặc chỉnh tề, tẩy một cái khuôn mặt thanh tịnh sau, lại chậm rãi đi ra khỏi phòng.

"Sư phụ, hôm nay là Bách Hoa Tu gia miện nữ vương ngày, chúng ta có muốn hay không đi tiếp cận thoáng cái não nhiệt" Ngộ Không đột nhiên xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt, dò hỏi.

"Kia Khuê Mộc Lang đấy" Đường Nhạc hiểu kỳ nói.

"Hắn với vợ con trên miền hai ngày, lại hồi Thiên đình nhận tội."

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, đối với cái kết quả này, hắn rất hài lòng!

"Tham gia náo nhiệt cũng không cần, thông báo Bát Giới, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long, ăn xong điểm tâm chúng ta liền lên đường." Đường Nhạc phân phó nói.

"Được rồi." Nói xong, Ngô Không thân hình chợt lóe, liền biến mất ở Đường Nhạc trước mặt.

Đơn giản ăn cơm, thầy trò bốn người lại thu thập xong hành lý, chưa từng với Bách Hoa Tu chào hỏi, liền rời đi Bảo Tượng Quốc.

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, cũng không tiếp tục Tây Hành, ngược lại là hướng bắc đi.

Cái này làm cho các học trò không nghĩ ra.

"Sư phụ, người đi nhầm đường đi." Bát Giới sờ đầu, nghi ngờ nói.

"Không có a, đây cũng là hướng bắc đi thôi." Đường Nhạc chỉ về đằng trước con đường, lãnh đạm nói.

"Ngọa tào, chúng ta không phải Tây Thiên Thủ Kinh sao" Bát Giới trong nháy mắt mộng bức.

"Thình kinh chuyện trước tạm hoãn một đoạn thời gian, việc cần kíp trước mắt, trước theo bản tăng đi Bắc Câu Lô Châu." Đường Nhạc giải thích.

"A "

"Sư phụ, người rốt cuộc muốn náo như vậy a."

"Còn có thể hay không thể vui về Tây Thiên Thủ Kinh."

"

Bát Giới đi tới hành lý bên cạnh, oán giận nói: "Quả thực không được, liền phân hành lý, giải tán."

"Tán người tề đại." Đường Nhạc giả bộ giận dữ.

"Sư phụ, người rốt cuộc muốn đi đâu a" Bát Giới vênh miệng bán manh đạo (nói).

"Sư phụ, người yên tâm, coi như là núi đao biển lửa, ta đây Lão Tôn cũng sẽ cùng người đi xông xáo, bất quá trước lúc này, người dù sao cũng phải nói trước ra muốn đi đâu đi." Ngô Không nói.

Nhìn các học trò mặt đầy mê mang đáng vẽ, Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, trong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo phức tạp, hắn sợ nói ra, các học trò sẽ cùng chính mình mỗi người một ngã, nghênh ngang mà đi.

Ngô Không, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long hắn ngược lại không lo lắng, ba người này tuyệt không phải tham sống sợ chết, sợ đầu sợ đuôi hạng người.

Bất quá cái này Bát Giới, hắn cũng không nói không chừng, hàng này vừa gặp phải khó khăn, liền tuyên bố giải tán.

Suy đi nghĩ lại, Đường Nhạc quyết định còn là nói đi ra, nếu là có người nào không muốn đi, hắn cũng sẽ không ngăn trở.

"Sư phụ, người sẽ không phải là đi tìm Tú Nga đi" nhìn Đường Nhạc vẻ mặt phức tạp, Ngô Không đột nhiên nghĩ đến cái gì, kinh ngạc nói.

"Tú Nga" Bát Giới không hiểu nói.

"Ngốc tử, Tú Nga là người sư nương." Vừa nói, Ngô Không liền đem liên quan tới Tú Nga sự tình, nói cho mọi người.

"Sư phụ quả thật muốn đi Phụng Hoàng tộc tìm Tú Nga." Đường Nhạc đưa mắt về phía Bát Giới, trêu ghẹo nói: "Bát Giới a, sư phụ biết rõ người nhất gan như chuột, tham sống sợ chết, người trước hết trở về Cao Lão Trang đi."

Nghe lời này, Bát Giới sắc mặt có chút khó chịu, trực tiếp phản bác: "Sư phụ, người cũng quá xem thường ta đây Lão Trư đi, thảo đặc biệt sao, cái này Phụng Hoàng tộc ta đây Lão Trư còn không đi không thể."

"Ngốc tử, Phụng Hoàng tộc thực lực người nên rõ ràng, người ước chừng phải cân nhắc kỹ, cái này vạn nhất người nếu như bị Phụng Hoàng tộc người đả thương, đánh tàn phế" Ngô Không tựa vào Bát Giới bên người, tự tiểu phi tiểu nói.

"Hầu ca không cần nhiều lời, ta đây Lão Trư ngược lại là phải nhìn một chút, cái này Phụng Hoàng tộc người, như thế nào đem ta đây đánh tàn phế." Bát Giới ánh mắt kiên nghị, lòng tin mười phần.

"Được, Bát Giới quả nhiên không có để cho sư phụ thất vọng." Khen lớn một tiếng, Đường Nhạc hướng về phía Ngô Không đám người hỏi "Các người

có tính toán gì không "

"Ngay cả là đầm rồng hang hổ, ta đây Lão Tôn cũng phải đi xông xáo một phen."

"Ta đây Lão Sa không có ý kiến."

"Bồn điện không có ý kiến."

Nghe lời này, Đường Nhạc thật là lâm rung động, nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên nghĩ tới một câu nói.

Làm một tên gọi nam nhân liền muốn giống như Tề Thiên Đại Thánh, đi qua, yêu, hận qua, Huy Hoàng qua, chán nản qua, đấu qua, thua quá, cố gắng qua, bị người tính kế qua, nhưng là người chừng nào thì thấy hắn sợ qua.

Lúc còn trẻ, không làm điểm điên cuồng chuyện, thật đúng là ngại nói chính mình tuổi trẻ qua.

"Các người đối với (đúng) vì muốn tốt cho Sư Thái, ta lâm rung động muốn khóc a!" Đường Nhạc vuốt mắt, thấp giọng nói.

"Người có thể kéo xuống đi, nhanh đừng giả bộ." Ngô Không mắng to.

"Nói như vậy phiền tình làm gì, làm ta đây Lão Trư cũng muốn khóc."

"Sư phụ, người đi Phụng Hoàng tộc khẳng định còn có khác (đùng) mục đích đi, ta đây Lão Tôn cũng không tin người chỉ là đơn thuần muốn đi thấy Tú Nga." Ngô Không hí ngược đạo (nói).

"Ách không nghĩ tới này cũng bị người phát hiện." Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Được rồi, sư phụ thẳng thắn, lần này đi Phụng Hoàng tộc, có hai cái mục đích, người thứ nhất chính là thấy Tú Nga."

"Cái thứ 2 mục đích mới là trọng điểm đi!" Cơ trí như Ngô Không, đã sớm liếc mắt xuyên thủng Đường Nhạc tâm tư.

"Cái thứ 2 mục đích chính là đạt được Hậu Nghệ Thần Cung." Đường Nhạc chậm rãi nói.

Hậu Nghệ Thần Cung đối với hắn vô cùng trọng yếu, hắn còn muốn mau sớm với Thường Nga Tiên Tử đem chính sự làm đây.

Vừa nghĩ tới Thường Nga Tiên Tử lửa nóng thân thể mềm mại, Đường Nhạc liền nóng lòng khó nhịn.

"Hậu Nghệ Thần Cung nhưng là Thần Khí, muốn từ Phụng Hoàng tộc trong tay cướp đoạt, chỉ sợ là rất khó." Ngô Không có chút kiêng kỵ Phụng Hoàng tộc thực lực tổng hợp.

"Dù sao cũng phải thử một chút đi, dễ dàng buông tha không phải vì sư phong cách." Đường Nhạc quyết tâm phải lấy được Hậu Nghệ Thần Cung, cái này dù sao quan hệ đến ngày sau hắn tính phúc sinh hoạt a.

Cầu phiếu đề cử, vạ phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Thánh Nữ Thánh Tử, lẫn vào bên trong tông!

"Sư phụ nói không tệ, cùng lắm với Phụng Hoàng tộc làm hơn một hồi." Ngô Không gật đầu nói.

"Vậy thì lên đường đi." Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, đưa mắt về phía phương Bắc, khóe miệng phát qua một nụ cười.

"Khụ, người sư phụ kia a, thứ cho ta đây Lão Tôn nói thẳng, Phụng Hoàng tộc khoảng cách nơi đây ít nhất có tám nghìn dặm mà, người nhất định phải đi bộ đi tới sao" Ngô Không thanh khụ đạo (nói).

Nếu là đi tiếp như vậy, ít nhất cũng phải đi một cái tháng!

"Ngọa tào, ngươi không nhắc nhở ta đều quên."

Đường Nhạc xuống ngựa sau, Tiểu Bạch Long lắc mình một cái khôi phục chân thân, sau đó đem hành lý thu được trong túi trữ vật.

Thầy trò năm người đằng vân giá vũ, trùng trùng điệp điệp hướng về phía Bắc Câu Lô Châu bay vút đi.

Bắc Câu Lô Châu.

Cao vút trong mây đỉnh núi vút lên từ mặt đất, trên núi cây xanh tạo bóng mát, lại có hoa nhĩ nổi bật, đem cả ngọn núi ăn mặc hết sức sặc sỡ.

Ở dưới chân núi ngửa mặt trông lên, trên đỉnh núi mây mù lượn quanh, núi kính quanh co khúc chiết, giống như một đầu Cự Long.

Thánh Linh núi ở vào khu vực trung tâm, núi này lấy 'Bạt Địa thông thiên thể, giơ cao tay nâng Nguyệt chi tư' ngẫu nhiên sừng sững ở trong quần sơn.

Phượng Hoàng tộc lại nghỉ lại ở Thánh Linh núi, hơn nữa khai tông lập phái, bồi dưỡng Ngũ Hồ Tứ Hải đệ tử thiên tài.

Tiên Hoàng Tông.

Lúc này, Tông bên ngoài đang có hai gã Nữ Đệ Tử quét sân.

"Mẹ, lại là lão nương trực." Một tên người mặc đạo bào màu trắng, vóc người miêu điều cô gái xinh đẹp, u oán nói.

"Ai, nghe nói hôm nay là Thánh Nữ với Thánh Tử thi đấu ngày, cho nên bên trong tông phần lớn đệ tử đều đi ngắm nhìn, bên kia chiến đấu khẳng định rất đặc sắc, thật sự muốn đi a." Nhu thương không cam lòng nói.

"Thánh nữ kia nhưng là cái yêu nghiệt, nàng mới đến vài năm, tu vi thì đến được Bát Hù cảnh đỉnh phong, hâm mộ chết lão nương."

"Nghe nói Thánh Nữ nhưng là người mang Xích Viêm linh căn, là Đại Trưởng Lão đặc biệt theo ngoại giới mang về."

"

Trên bầu trời, Đường Nhạc mắt nhìn xuống phía dưới như ẩn như hiện đỉnh núi, hần chậm rãi nói: "Đây chính là Phượng Hoàng tộc địa bàn đi."

"Sư phụ, thấy tòa kia Tiên Khí tràn ngập đỉnh núi sao, đó chính là Thánh Linh núi."

"Ừm." Đường Nhạc gật đầu nói.

Thầy trò năm người tăng thêm tốc độ, giống như giống như sao băng, hướng về phía Thánh Linh núi lao xuống đi.

"Tiên Hoàng Tông" nhìn tiền phương khí thế bàng bạc ba chữ to, Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Cái này Tiên Hoàng Tông nhưng là thiên tài tụ tập địa phương, sư phụ, chờ một hồi ngươi cũng không nên bị đá kích đến." Ngô Không trêu ghẹo nói.

"Sư phụ cũng không tin cái này Tiên Hoàng Tông đệ tử, tu vi đều tại Huyền Tiên cảnh." Muốn quả thật như thế, Đường Nhạc trực tiếp đường củi trở về, đối mặt đồng đạo Huyền Tiên cảnh cường giả, hẳn muốn lấy được Hậu Nghệ Thần Cung, căn bản không có một khả năng nhỏ nhoi.

"Hắc hắc, kia ngược lại không đến nỗi." Nói xong, Ngô Không liền đi trên đũa đang quét sân hai gã Nữ Đệ Tử.

Hai nàng ngẩng đầu, phát hiện một cái mặt lông Lôi Công miệng hòa thượng, đang làm mặt quỷ, bị dọa sợ đến hai nàng cầm trong tay điều trử ném một cái, liền vội vàng ôm ở cùng một chỗ, khóc thút thít nói: "Yêu quái a!"

"Ngô Không, ngươi cũng đừng dọa hòng hai vị nữ thí chủ." Lúc này, Đường Nhạc đi tới hai nàng trước mặt, cung kính nói: "A di đà phật, hai vị gái đẹp thí chủ, chẳng biết có được không để cho thầy trò chúng ta đi vào "

Thấy Đường Nhạc mi thanh mục tú đáng vẽ, hai nàng mới thả thả lỏng lòng cảnh giác.

"Các ngươi không phải Tiên Hoàng Tông đệ tử, đây nếu là tha các ngươi đi vào, nhất định sẽ bị sư phụ trách mắng." Lâm uyển giải thích.

"Cái này" Đường Nhạc đưa mắt liếc nhìn Ngô Không.

"Ngọa tào, suýt ca!" Ngô Không hô lớn.

"Nơi nào" vừa nghe lời này, hai nàng rồi rít quay đầu.

Ngô Không không nói hai lời, trực tiếp đem hai nàng đánh ngất xỉu.

Tiên Hoàng Tông tàng long ngọa hổ, rồng rắn lẫn lộn, không biết ẩn tàng bao nhiêu thực lực cường đại nhân vật.

Là không bại lộ thân phận, Đường Nhạc để cho Ngô Không đám người biến thành ong mật, núp ở chính mình trong tay áo.

Ở Tiên Hoàng Tông chuyển nửa ngày, Đường Nhạc dĩ nhiên không có phát hiện một người.

Cái này giờ ạ cũng quá lạnh tanh đi!

Nhưng vào lúc này, một tên mặc đạo bào màu trắng nam đệ tử, vô cùng lo lắng theo Đường Nhạc trước mặt đi qua.

Là hiểu rõ nguyên nhân, Đường Nhạc trực tiếp đưa hắn ngăn lại, tên nam tử này đệ tử tu vi chẳng qua chỉ là Xuất Khiếu Cảnh sơ kỳ, Đường Nhạc muốn giết hắn dễ như trở bàn tay.

"Người anh em, ngươi gấp gáp như vậy đi đâu đây?" Đường Nhạc cười hỏi.

"Đi diễn võ trường a." Vừa nói, người này liền đem tự mình biết tin tức, toàn nói cho Đường Nhạc.

"Không đúng, ngươi hòa thượng này không phải Tiên Hoàng Tông Nhân, nói mau, ngươi rốt cuộc là người nào, nếu không thì đừng trách ta không khách khí" tên nam tử này đệ tử đột nhiên ý thức được cái gì, vội vàng hô lớn.

"Ồ, phía sau ngươi mỹ nữ lại không mặc quần áo."

"Nói nào." Nam đệ tử liền vội vàng xoay người.

Đối với cái này, Đường Nhạc dùng Ngô Không trước thủ pháp, trực tiếp đưa hắn đánh ngất xỉu, thuận tiện bái hắn quần áo, đeo vào trên người mình.

Diễn võ trường, lúc này người đông nghìn nghịt, vô số nam đệ tử đang hoan hô, đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần có thể thấy trong lòng nữ thần, lại hài lòng.

Làm Tiên Hoàng Tông Thánh nữ, tự nhiên có vô số fan vì nàng si cuồng.

"Ta nữ thần quả nhiên lợi hại, cái này Phụng Thiên Hồng muốn thua."

"Lời ấy sai rồi, mặc dù Thánh Tử bị Thánh Nữ đánh không còn sức đánh trả chút nào, nhưng ngươi không nhìn ra, hàng này là cố ý để cho Thánh Nữ à."

"Nói không sai, cái này Phụng Thiên Hồng ngay từ lúc hai năm trước lại bước vào Huyền Tiên cảnh, làm sao có thể không đánh lại Bất Hủ cảnh đỉnh phong Thánh Nữ."

"Ngu ngốc, các ngươi không có nhìn ra sao, Thánh Tử thích Thánh Nữ a, bởi vì hắn thương hương tiếc ngọc, cho nên mới khắp nơi né tránh, không chịu ra tay."

"

Chiến đấu dài, một tên người mặc màu đỏ quần áo nữ tử, huy động trong tay Phụng Vũ Kiếm, hướng về phía trước mặt anh tuấn nam tử triển khai công kích, giờ phút này nàng đã đỏ mặt hồng trần.

Mồ hôi thấm ướt áo nàng, đưa nàng có lỗi có lỗi vốc người bại lộ ở trong không khí.

"Cục cục." Phụng Thiên Hồng âm thầm nuốt nước miếng một cái, hắn ánh mắt tràn đầy tham lam, bức này vu vật, thật là cực phẩm a, nếu có thể đẩy tới ở giường, sáng khoái một phen

Nghĩ đến đây, hắn liếm liếm môi, trong đầu nghĩ, chỉ cần có thể đem nữ nhân này đoạt tới tay, cho dù là dùng một ít thấp hèn thủ đoạn, hắn cũng sẽ không tiếc.

Ngược lại hắn cũng không phải lần thứ nhất làm, loại kia Bá Vương Ngạnh Thượng Cung cảm giác, quá đặc biệt sao kích thích!

Với hắn mà nói, nữ nhân như quần áo, chỉ cần thoải mái đủ, lại lập tức thay đổi một cái!

Mấy năm nay, hắn bằng vào Thánh Tử thân phận, không biết gieo họa nhiều thiếu nữ đứa bé.

Đường Nhạc đi tới diễn võ trường, đây nửa ngày, mới chen đến giữa đám người, bất quá hắn không thỏa mãn, hắn nghĩ (muốn) chen đến trước đám người địa phương, hắn muốn nhìn một chút cái này Tiên Hoàng Tông Thánh nữ lớn lên thế nào.

Nếu là cái đại mỹ nhân, cái này nhất định phải đoạt tới tay a!

"Ta phác thảo sao, đẩy ngươi tề đại a!"

"Không còn lần mà nói, có tin hay không Lão Tử chơi chết ngươi!"

"

Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, âm thầm vận chuyển linh lực, một chưởng đánh vào trên đất, hấn lẳng không nhảy, mà chung quanh mấy người lại gặp hại, trực tiếp bị đánh ngã trên đất, hộc máu co quắp.

Không ít người thấy Đường Nhạc thủ đoạn, rồi rít cho hấn nhường đường, dù sao bọn họ tu vi chẳng qua chỉ là Xuất Khiếu Cảnh, nào dám trêu chọc Bất Hủ cảnh cường giả.

"Mẹ, thế nào cũng phải buộc ta động thủ." Đường Nhạc nặng to một tiếng, lại ngẩng đầu đi xem Thánh Nữ.

"Ngọa tào, Tú Nga chính là Thánh Nữ" Đường Nhạc cả kinh nói.

Vài năm không thấy, cô nàng này biến hóa đẹp đẽ, vóc người biến hóa cao gầy, một đầu thật dài tóc đỏ, càng nổi lên Tú Nga thành thực ý nhị.

Tú Nga ướt dưới người, đem trước ngực hai tòa hoàn mỹ không một tí vết Thánh Phong bại lộ ra, dựa theo Đường Nhạc suy đoán, cái này ngực ít nhất cũng là D tráo bôi.

"Vợ ta chính là đẹp đẽ!" Đường Nhạc hèn mọn cười nói.

"Lão huynh, ngươi còn biết xấu hổ hay không, cái này Thánh Nữ rõ ràng là bạn gái của ta."

"Lăn mẹ của ngươi, bạn gái ngươi không phải tay trái sao "

"Thánh Nữ là ta, các ngươi không cho với ta đây cướp."

"Ta thảo mẹ của ngươi cái bức, Lão Tử trước chơi chết các ngươi lại nói."

"

Diễn võ trường trong nháy mắt bạo động lên, không ít người ra tay đánh nhau, tình cảnh cực kỳ thảm thiết.

Đường Nhạc không thêm để ý bọn họ, một thân một mình đi tới nơi hẻo lánh, ở chỗ này không chỉ có không người quấy rầy chính mình, mà còn có thể đem chiến đấu trên đài nhất cử nhất động, đều thấy ở trong mắt.

"Tú Nga, hai chúng ta đánh tiếp nữa còn có ý tứ sao, ngươi cũng biết, ta rất thích ngươi, chỉ cần một câu nói của ngươi, ta hiện tại liền nhận thua." Phụng Thiên Hồng bắt Tú Nga cổ tay, thấp giọng nói.

"Ừ" Phụng Thiên Hồng dứt lời vào Đường Nhạc trong tai, trong nháy mắt để cho hấn giận tím mặt, thảo đặc biệt sao, người này lại dám trắng trợn cướp chính mình nữ nhân, có còn muốn hay không sống!

Cầu phiếu đề cử, ngày mai tình tiết đem đặc biệt đặc sắc, kính mong đợi!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Vì sao đánh lén, nhìn người khó chịu!

"Phụng Thiên Hồng, ta đã có lòng sở thuộc, ngươi sau này không muốn dây dưa nữa ta." Tú Nga một chưởng vỗ ở Phụng Thiên Hồng ngực, đem đánh lui.

Tú Nga một chưởng này cũng không dùng sức, cho nên Phụng Thiên Hồng chẳng qua là lui về phía sau hai bước, cũng không bị thương.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt bị công khai cự tuyệt, Phụng Thiên Hồng ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, hấn là thiên chi kiêu tử, khi nào bị bức này đối đãi.

Bất quá cái này sát ý rất nhanh bị hấn ẩn tàng, hấn thấy, không chiếm được, ngược lại là tốt nhất.

Đây càng dễ cho hắn quyết định, đem Tú Nga đẩy tới ở giường, cho đến lúc này, hắn Phụng Thiên Hồng muốn làm bên trên ba ngày ba đêm.

"Tú Nga, ta là yêu người, chỉ cần người nguyện ý gả cho ta, để cho ta làm cái gì cũng được." Phụng Thiên Hồng tiếp tục quấn quýt chặt lấy đạo (nói).

"Thánh Nữ vậy mà cự tuyệt Thánh Tử biểu lộ!"

"Cái này Phụng Thiên Hồng đức hạnh cực kém, nếu là Thánh Nữ đáp ứng hắn, ngày sau chắc chắn sẽ không hạnh phúc!"

"

Nhưng vào lúc này, một tên vóc người nam từ gầy yếu từ trong đám người đứng ra, tức miệng mắng to: "Phụng Thiên Hồng, ta thảo người tổ tông mười tám đời, người cái này tinh trùng lên óc súc sinh, lần trước hoa ngôn xảo ngữ đem ta muội muội lừa lên giường, cuối cùng đưa lên quần quýt nợ, lần này lại nghĩ (muốn) gạt ta nữ thần."

Nam tử càng nói càng kích động, trực tiếp nhảy đến chiến đấu trên đài, hướng về phía Tú Nga khẩn cầu nói: "Nữ thần, súc sinh này không bằng heo chó, người muôn ngàn lần không thể đi cùng với hắn a."

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc mừng thầm, vốn là hắn đang chuẩn bị ra tay, nhưng bây giờ hắn chỉ cần xem kịch vui là được.

Phụng Thiên Hồng song quyền nắm chặt, ánh mắt sát ý hiện lên, hận không được lập tức ra tay giết trước mặt nam tử, nhưng lý trí nói cho hắn biết không thể làm như thế.

Là giữ tự mình ở Tú Nga trong lòng tốt đẹp ấn tượng, hắn thu lại khí thế, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, chậm rãi đi tới nam tử trước mặt, đánh phía trước bả vai hắn, cười nhạt nói: "Tiểu huynh đệ, cơm có thể ăn lung tung, không thể nói lung tung được."

"Lăn mẹ của người, đều đến lúc này, người vẫn còn ở trang, trang người tệ đại a!" Nam tử gầy yếu một cước đạp trúng Phụng Thiên Hồng của quý, chút nào không nề mặt hắn.

"Ngọa tào, tiểu tử này quá trâu bò!"

"Chỉ tiếc trang bức phải trả giá thật lớn."

"Người anh em này muốn trắng niên mất sớm."

"

Mọi người rối rít lui về phía sau, sợ bị văng đến một thân máu.

Thánh Tử tính khí, toàn bộ Tiên Hoàng Tông đệ tử đều biết, cho tới bây giờ chỉ cần hắn khi dễ người khác phần, người khác nào dám khi dễ hắn, chớ nói chi là ngay trước mấy ngàn người mặt, trực tiếp đạp Thánh Tử của quý.

Đây không phải là trần trụi đánh mặt à.

Hạ thể đau đớn dễ cho Phụng Thiên Hồng sắc mặt trắng bệch, hắn hai chân dựa vào, một cổ lĩnh lực kinh khủng tại hắn đầu ngón tay hội tụ.

Cảm nhận được Tú Nga lạnh lùng ánh mắt, Phụng Thiên Hồng cố nén tức giận, thảo đặc biệt sao, Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, là đạt được con mụ này, coi như bị chút thương cũng đáng.

Chờ chuyện này kết thúc, hắn muốn cho cái này không phải mất dài tiểu tử, muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể!

"Tú Nga, tiểu huynh đệ này có thể là uống nhiều, người không nên nghe hắn hồ ngôn loạn ngữ." Phụng Thiên Hồng miễn cưỡng nở nụ cười.

"Hừ." Tú Nga không thêm đề ý Phụng Thiên Hồng, chợt đưa mắt liếc nhìn nơi khác.

Trùng hợp sự tình xảy ra, Tú Nga đôi mắt đẹp nháy mắt, vừa vặn với Đường Nhạc mắt đối mắt chung một chỗ.

Chính mình ý trung nhân xuất hiện ở nơi này, để cho Tú Nga trong lòng ngọt ngào, nhất thời cảm thấy vui thích.

Trời ạ, hắn làm sao sẽ tới ở đây, chẳng lẽ là đặc biệt đến xem chính mình

Nghĩ đến đây, Tú Nga cúi đầu, trên mặt không khỏi phát qua một vòng đỏ ửng, thẹn thùng không dứt.

"Tiểu huynh đệ, sẽ cho người một cơ hội, hiện tại nói xin lỗi còn kịp." Phụng Thiên Hồng sắc mặt âm trầm, rất nhiều một lời không hợp, liền trực tiếp ra tay ý tứ.

"Người gieo họa muội muội ta, ta muốn cho người đoạn tử tuyệt tôn." Vừa nói, nam tử gầy yếu lần nữa một cước đạp trúng Phụng Thiên Hồng của quý.

Lịch sử luôn là tương tự kinh người.

Vốn là lấy Phụng Thiên Hồng thực lực, hoàn toàn có thể né tránh, nhưng hấn làm sao sẽ ngờ tới tiểu tử này không theo động tác võ thuật xuất bài, hoàn toàn không nể mặt hấn, tiếp tục đập mạng hấn gốc rễ.

Bị hai lần đá trúng của quý, Phụng Thiên Hồng không thể nhịn được nữa, bởi vì hấn hạ thể đã không có cảm giác, hơn phân nửa là phế.

"Người đi chết đi." Phụng Thiên Hồng bộ mặt vô cùng vận vẹo, bằng bạc linh lực từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra.

"Tao, Phụng Ma Chi."

"Cái này Phụng Ma Chi nhưng là Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết, tiểu tử này khẳng định không tiếp nổi."

"Phụng Thiên Hồng vận dụng cái này một sát chiêu, xem ra là chân nộ."

Nam tử gãy yếu cũng không có phản kháng, hấn chậm rãi nhắm hai mắt lại, chờ đợi tử vong hàng lâm.

Tại hấn nói những lời này thời điểm, liền biết rõ mình chắc chắn phải chết.

Hai lần đá trúng Phụng Thiên Hồng của quý, với hấn mà nói đã là kiểm bọn.

Àm!

Sấm vang dội, linh lực đánh vào tạo thành dư âm điên cuồng tàn phá mở, trên chiến đài cột đá trực tiếp bị dao động thành phần vụn.

Nam tử gãy yếu trực tiếp bị đánh bay, thân thể hung hấn té ngã trên đất, ngay sau đó nhả mấy ngụm máu tươi.

"Ồ, ta không có chết" vốn là cho là mình chết chắc, không nghĩ tới vẫn sống đi xuống.

"Người đương nhiên không có chết, mới vừa rồi có người cứu người." Một tên nam tử khôi ngô chỉ trên chiến đài, một đạo cao ngất thân ảnh, nhắc nhở.

Vừa mới phát sinh một màn, mọi người nhưng là nhìn ở trong mắt, nếu không có người xuất thủ cứu cái này nam tử gãy yếu, hấn đã sớm chết không thể chết lại.

"Các hạ, đây là ý gì" Phụng Thiên Hồng ánh mắt giống như rắn độc nhìn chằm chằm trước mặt nam tử, nếu không phải người này đột nhiên ra tay, bằng một chiêu kia mới vừa rồi, tuyệt đối có thể giết kia tiểu tử.

"A di đà phật, bản tăng nhìn người khó chịu, cho nên mới ra tay, người không phục à." Mới vừa xuất thủ chính là Đường Nhạc, cái này cái gì chó má Thánh Tử dám đánh chính mình vợ chủ ý, coi như giết hấn, đều không đủ để giải hận.

"Được, rất tốt, tốt vô cùng." Phụng Thiên Hồng không những không giận mà còn cười, hấn vừa mới chuẩn bị ra tay, lại đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng, hòa thượng này dường như không phải Tiên Hoàng Tông đệ tử đi.

Tại động thủ trước, hay là trước làm rõ ràng, vạn nhất hòa thượng này là một cao thủ, lấy chính mình chẳng phải là xui xẻo.

"Người rút cuộc là người nào, lại dám tới Tiên Hoàng Tông giương oai." Phụng Thiên Hồng cảnh giác nói.

"Người còn không có tư cách biết rõ bản tăng thân phận."

"Chết cười Lão Tử, một cái Bất Hủ cảnh trung kỳ rác rưởi, cũng dám ở Lão Tử trước mặt diễu võ dương oai." Mới vừa rồi Phụng Thiên Hồng thi triển Phụng Ma Chi, chỉ dùng bảy thành lực lượng.

Hòa thượng này nếu là cho là có thể tiếp chính mình Phụng Ma Chi, liền có thể không kiêng nể gì trang bức, chỉ có thể nói hấn quá ngây thơ.

"Phốc."

Đột nhiên, Phụng Thiên Hồng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hấn mở to hai mắt, nhìn cắm vào thân thể của mình bên trong Phụng Vũ Kiếm, trong nháy mắt mạng bức.

"Tú Nga, người vì sao phải đánh lên ta." Phụng Thiên Hồng ánh mắt vận vận tia máu, lớn tiếng gầm hét lên.

"Bản cô nương nhìn người khó chịu, cho nên mới đánh lên, người không phục sao" Tú Nga rút ra Phụng Vũ Kiếm, khẽ kêu đạo (nói).

"Người cái này đàn bà thú, Lão Tử phải đem người tiền dâm hậu sát, tái gian tái sát."

Àm!

Nghe lời này, Đường Nhạc một cước đem Phụng Thiên Hồng đập ngã trên đất.

"Tú Nga là ta vợ, cũng là người cái này rác rưởi có thể khi dễ "

Dưới con mắt mọi người, Đường Nhạc chậm rãi đi tới Tú Nga bên người, trực tiếp đám đông trong suy nghĩ nữ thần ôm vào trong ngực, thậm chí còn hôn nữ thần môi.

Trọng yếu nhất là nữ thần vậy mà không có phản kháng

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Trang bức thất bại, quỳ xuống cầu xin tha thứ!

"Ngọa tào, hòa thượng này cứ như vậy ô nhục nữ thần "

"Nữ thần, ta dung mạo so với hòa thượng này soái nhiều, người ở chung với ta đi!"

"Lăn mẹ của người, nữ thần là ta đây!"

"Nữ thần, ta mặc dù không có tiền, lớn lên cũng không soái, nhưng là ta tao a!"

"

Mọi người được kêu là một cái hâm mộ và ghen ghét a!

Nếu không phải kiêng kỵ Đường Nhạc thực lực, bọn họ đã sớm xông lên chiến đấu trên đài, đi theo Đường Nhạc liều mạng.

"Sur phụ, làm sao người tới." Tú Nga tựa vào Đường Nhạc trên vai, ôn nhu nói,

"Đang không có người ngày, sur phụ ngủ không yên, thật là quá nhớ người." Nghe trên người cô gái nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, Đường Nhạc cảm thấy rất thỏa mãn, hân thân mật vuốt ve thiếu nữ mái tóc, hận không được thời gian vĩnh viễn cố định hình ảnh vào giờ khắc này.

"Ta cũng rất nhớ người đây!"

"Nhớ người tề đại, các người đôi câu nam nữ này, ta phác thảo à." Nhìn một nam một nữ ở đẹp đề tình yêu, nằm trên đất chật vật không chịu nổi Phụng Thiên Hồng trực tiếp tức miệng mắng to.

Coi như Phụng Thiên Hồng ngu nữa, lúc này cũng có thể nhìn ra được giữa hai người này quan hệ, xem ra hòa thượng này chính là Tú Nga mong nhớ ngày đêm ý trung nhân.

"Tú Nga, chỉ cần người ở chung với ta, chuyện khi trước, ta có thể không nhắc chuyện cũ, mà còn ta còn có thể đi cầu xin sư tôn, để cho nàng đem « Phụng Thiên Thánh Điển » quyền thứ hai giao cho người." Phụng Thiên Hồng còn không hết hi vọng, hân thấy, chỉ có mình mới có thể xứng với Tú Nga.

Hòa thượng này chẳng qua là một tiểu bạch kiểm, trừ đáng đẹp trai, hân còn có bản lĩnh gì, luận tu vi, chính mình hoàn toàn có thể nghiền ép hân, luận thân phận, chính mình nhưng là Phụng Hoàng tộc Thánh Tử.

"Vợ, trước chờ ta một hồi." Đường Nhạc buông ra Tú Nga, thân mật thổi mạnh thiếu nữ mũi đẹp, để cho nàng hờn dỗi không dứt.

"Ừm." Tú Nga khôn khéo nói.

Bên dưới mọi người thấy trọn cả mắt lên, bọn họ khi nào gặp qua Thánh Nữ lộ ra nhỏ như vậy nữ nhân tư thái.

"Nói đi, người muốn chết như thế nào." Đường Nhạc sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Phụng Thiên Hồng, lạnh lùng nói.

"Lão Từ mặc dù người bị thương nặng, nhưng là muốn giết người, dễ như trở bàn tay." Phụng Thiên Hồng lão đảo đứng lên, ngay mới vừa rồi, hân đã dùng thuốc chữa thương.

Tú Nga một kiếm kia mặc dù mặc xuyên thấu qua thân thể của hắn, nhưng tịnh không đủ để trí mạng, chỉ cần nghỉ ngơi một đoạn thời gian, thương thể hắn liền có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Bất quá trước lúc này, hắn phải giải quyết trước mắt hòa thượng!

Chỉ thấy Phụng Thiên Hồng một tay phát lên, linh lực màu xanh giống như Hồng Hoang như vậy cuốn mà ra.

Cuồng bạo linh lực tạo thành ước chừng trăm trượng Phụng Hoàng hư ảnh, sừng sững tại hắn trên đỉnh đầu.

"Nguyên lai ngươi là Băng Hoàng tộc nhân." Đường Nhạc trong mắt hàn mang chợt lóe, trầm giọng nói.

"Băng Hoàng giáng thế."

Ầm!

Phụng Thiên Hồng trực tiếp vận dụng sát chiêu, hắn phải nói cho hòa thượng này, chỉ có hắn Phụng Thiên Hồng, mới có thể giống như Cửu Thiên Tinh Thần một dạng chói mắt mà làm người khác chú ý.

Hắn phải đem hòa thượng này hoàn toàn giết chết, hơn nữa muốn chứng minh, chỉ cần hắn như vậy thiên chi kiêu tử, mới có thể xứng với Tú Nga.

Quanh quần trên không trung Băng Phụng phụng hoàng hư ảnh, hội tụ Phụng Thiên Hồng uy nghiêm sát ý, tàn sát ra uy áp kinh khủng.

Xem cuộc chiến bên trong không ít Phụng Hoàng tộc người, đang run rẩy bầy, đây là một loại huyết mạch bên trên áp chế.

Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, đang lúc hắn chuẩn bị ẩn vào Vô Cực Chuyển Luân Đan lúc, lại nghe được Ngô Không thanh âm.

"Sự phụ, có một cỗ cường đại khí tức đang đến gần, hắn là Phụng Hoàng tộc cường giả." Ngô Không vội vàng nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc trực tiếp thu lại khí thế, bởi vì Phụng Hoàng tộc già cường giả kia đã xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

Nếu là lúc này bại lộ thân phận, lại muốn có được Hậu Nghệ Thần Cung, chỉ sợ là không có một tia cơ hội.

"Thánh Tử, ngươi cái này là đang làm gì" tiếp theo sát, một tên cung trang nữ tử xuất hiện ở trên chiến đài, nàng liếc về liếc mắt Đường Nhạc, liền đem ánh mắt nhìn về phía Phụng Thiên Hồng.

"Ha ha, không có làm cái gì." Phụng Thiên Hồng liền vội vàng thu tay lại, có Thiên Hoàng trưởng lão nhúng tay, còn muốn đi giết hòa thượng này, chỉ sợ là không có khả năng.

Thiên Hoàng trưởng lão là Phụng Hoàng tộc Tứ Đại Trưởng Lão đứng đầu, đồng thời nàng cũng là Hỏa Hoàng Tộc người.

Hỏa Hoàng Tộc với Băng Hoàng tộc từ trước đến giờ bất hòa, hai tộc mình tranh ám đấu nhiều năm, nhưng người nào cũng không vạch mặt, dù sao hai tộc khai chiến, nhất định sẽ tạo thành Sinh Linh Đồ Thán, dân chúng lâm than.

Trọng yếu nhất là còn có những chủng tộc khác ở mắt lom lom, cái này linh Hoàng Tộc, Thánh Hoàng Tộc thực lực tổng hợp đều không cần bọn họ yếu.

Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, đây là bọn hắn lo lắng nhất một chút.

Bởi vì Thánh Tử là Băng Hoàng tộc nhân, cho nên Thiên Hoàng trưởng lão bình thường liền nhìn hắn không thuận mắt, hận không được trừ chi cho thống khoái.

Giống vậy, Băng Hoàng tộc nhân cũng nhìn Tú Nga không vừa mắt, không có lý do gì khác, chỉ là bởi vì Tú Nga là Thiên Hoàng trưởng lão quan môn đệ tử, nhắc tới cũng là nửa Hỏa Hoàng Tộc người.

Mà còn Tú Nga người mang Xích Viêm linh căn, ngày sau tiềm lực vô hạn, Băng Hoàng tộc dự định đem thiên tài này bóp chết trong trứng nước, chẳng qua là kiêng kỵ Thiên Hoàng thân phận trưởng lão, lúc này mới không dám trên mặt nổi động thủ.

Đương nhiên, nếu là Thánh Tử có thể đem Tú Nga đoạt tới tay, Băng Hoàng tộc cũng là rất vui lòng thấy!

"Sự tôn, cái này Thánh Tử mới vừa rồi muốn giết ta đây!" Tú Nga kéo cung trang nữ tử cánh tay, bĩu môi, làm nũng nói.

"Cái gì, lại có chuyện này, ta đây liền giết hắn, cho ngươi hả giận." Cung trang nữ tử đặc biệt sủng ái Tú Nga, vừa nghe đến học trò chịu ủy khuất, liền muốn ra tay với Phụng Thiên Hồng.

Nghe vậy, Phụng Thiên Hồng bị dọa sợ đến hai chân phát run, liền vội vàng quỳ sụp xuống đất, không ngừng dập đầu, nơi nào còn có mới vừa rồi uy phong.

Hắn biết rõ, lão bất tử kia tuyệt không phải ngoài miệng nói một chút mà thôi, nàng đặc biệt sao thực có can đảm giết chính mình.

"Ta cũng không dám nữa, van cầu ngươi không nên giết ta." Dập đầu đồng thời, Phụng Thiên Hồng phát hiện bên người hòa thượng chính đang cười nhạo mình, cái này làm cho hắn giận đến phổi đều nổ.

Thảo đặc biệt sao, chính mình không dễ chịu, cũng không thể khiến hòa thượng này sống dễ chịu.

"Thiên Hoàng trưởng lão, hòa thượng này mới vừa rồi trêu đùa Thánh Nữ, còn với Thánh Nữ hôn miệng, thậm chí tuyên bố muốn đẩy ngược Thánh Nữ, sáng khoái một phen đây!" Nói xong, Phụng Thiên Hồng có chút thâm ý nhìn về phía Đường Nhạc.

Cung trang nữ tử nghe lời này, hai tay phía sau, khoe miệng phát qua một nụ cười, chậm rãi đi tới Đường Nhạc trước người.

Thấy như vậy một màn, Phụng Thiên Hồng được kêu là một cái hưng phấn a, hắn thấy, hòa thượng này chắc chắn phải chết, Thiên Hoàng trưởng lão muốn mặt sát hắn, chỉ cần muốn một đầu ngón tay.

Hắn hận không được lập tức nhảy lên một đoạn múa thoát y, để phát tiết chính mình kích động tâm tình.

Mẫu thân, cho ngươi hòa thượng này giả bộ bức.

Lão Tử không chiếm được, ngươi đặc biệt sao cũng đừng nghĩ đạt được.

Chờ ngươi chết, Lão Tử sẽ ở ngươi mộ phần hoá vàng mã tiền!

Nghĩ đến đây, Phụng Thiên Hồng cũng không nhịn được nữa, trực tiếp đứng dậy giãy dụa cái mông, bắt đầu nhảy múa thoát y.

"Ai a mẹ ta nha, cái này Thánh Tử điên sao "

"Cái này giới ạ quá cay con mắt!"

"Có đạo sao, ta đặc biệt sao nghĩ (muốn) bấm tên khốn kiếp này!"

"

Ngược lại đã mất hết mặt mũi, hắn Phụng Thiên Hồng lúc này cũng không ở u cái gì mặt mũi, danh dự, vui vẻ mới là trọng yếu nhất!

"Đường Tăng, vẫn khỏe chứ a!" Cung trang nữ tử cười như không cười nói.

"Ách không nghĩ tới ăn mặc như vậy, đều bị ngươi nhận ra." Đường Nhạc lúng túng nói.

"Ngắn ngủi thời gian mấy năm, ngươi tu vi lại đi đến Bất Hủ cảnh trung kỳ, xem ra trong thời gian này ngươi có không ít kỳ ngộ a."

Lúc trước nàng đem Tú Nga mang về, còn để cho Tú Nga tu luyện thần cấp công pháp « Phụng Tiên Thánh Điển », mấy năm này càng là dùng số lớn Thiên Tài Địa Bảo, tu vi lúc này mới đi đến Bất Hủ cảnh đỉnh phong.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Địa Hoàng trưởng lão, cường thế trang bức!

"Thiên Hoàng trưởng lão, ngươi còn đang chờ cái gì, mau mau giết hòa thượng này." Phụng Thiên Hồng hét lớn.

"Cần rồi."

Nghe vậy, cung trang nữ tử ánh mắt nhanh chóng lạnh lùng đi xuống, bàn tay nàng, linh lực màu tím ào ào mà ra, không chút do dự đánh phía Phụng Thiên Hồng.

Lấy nàng thân phận địa vị, há có thể nghe theo Phụng Thiên Hồng mà nói.

Chính mình đang cùng Đường Tăng nói chuyện với nhau, đầu có cái này rác rưởi chen miệng phần

"Phốc."

Phượng Thiên Hồng thân thể giống như điều đứt dây, bay thẳng xuất chiến đài đấu bên ngoài, hấn trên mặt đất nhả mấy ngụm máu tươi, thân thể lại không ngừng co quắp.

Cung trang nữ tử cũng không tính bỏ qua cho Phượng Thiên Hồng, nàng dự định mượn cơ hội này giết hấn.

Như vậy cũng có thể đã kích Băng Hoàng tộc kiêu căng phách lối.

Ngay tại nàng chuẩn bị một chút tử thủ lúc, một đạo thanh âm hùng hậu theo chân trời truyền vào trong tai mọi người.

"Phượng Thanh Dao, ngươi quá không đem Bồn Tọa coi ra gì đi."

Sau một khắc, một người đàn ông tuổi trung niên xuất hiện ở chiến đấu trên đài đấu, hấn thân thể lấm lấm, một đôi mắt quang bắn hàn mang.

Người này chính là Phượng Hoàng tộc trời đất Huyền u, trong tứ đại trưởng lão Địa Hoàng trưởng lão.

Đồng thời hấn là như vậy Băng Hoàng tộc nhân, hơn nữa là Phượng Thiên Hồng sư tôn.

Bồi dưỡng một tên Thánh Tử cần hao phí vô số tài nguyên, mà còn Phượng Thiên Hồng thiên phú tu luyện thật tốt, càng là người mang Huyền Băng linh căn.

Cho nên hấn đương nhiên sẽ không tro mắt, nhìn Thánh Tử chết ở Thiên Hoàng trưởng lão trong tay.

Nhìn trước mặt người quen biết, cung trang nữ tử chậm rãi thu lại khí thế, nàng hừ lạnh một tiếng, đạo (nói): "Ta chỉ là giúp ngươi giáo huấn một chút, cái này không phải mất dài chó má."

"Đồ đệ của ta còn chưa tới phiên ngươi lại điều giáo." Phượng Hàn Khiếu đi tới Phượng Thiên Hồng bên người, điều tra lấy hấn học trò thương thế, sau đó đem một đạo Tinh Thuần linh lực giao qua Phượng Thiên Hồng trong cơ thể.

Phượng Thiên Hồng xương sườn toàn bộ bị cắt đứt, trong cơ thể càng là kinh mạch thác loạn, thậm chí có tẩu hỏa nhập ma triệu chứng.

Hấn không nghĩ tới Phượng Thanh Dao hạ thủ ác như vậy!

"Phượng Hàn Khiếu, ngươi còn đợi ở chỗ này làm chi, còn không mau mang theo Phượng Thiên Hồng cút đi." Phượng Thanh Dao chút nào không nể mặt Phượng Hàn Khiếu, trực tiếp mắng to.

"Cái này Thánh Tử trên chộc Đại Trưởng Lão, cũng coi là hấn xui xẻo!"

"Ngươi không thấy Đại Trưởng Lão với hòa thượng kia vừa nói vừa cười sao, cái này rõ ràng cho thấy nhận biết a!"

"Thật là ngày chó, không nghĩ tới hòa thượng này còn có mạnh như vậy."

"Chẳng lẽ là Đại Trưởng Lão con tư sinh "

"

Nếu không phải kiêng kỵ Phượng Thanh Dao thực lực, hấn Phượng Hàn Khiếu đã sớm động thủ, còn có như vậy im hơi lặng tiếng

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, công khai làm cho mình cút đi, đây không khỏi cũng quá khinh người quá đáng nhiều chút.

Bất kể nói thế nào, hấn hôm nay cũng phải vì học trò đòi một nói chuyện.

"Đồ đệ của ta người bị thương nặng, hung thủ lại nhon nhon ngoài vòng pháp luật, làm sư tôn, ngươi nghĩ rằng ta hội từ bỏ ý đồ sao" Phượng Hàn Khiếu ánh mắt thoáng hiện lên một đạo rừng mình, một cỗ Băng Hàn Chi Khí từ trong cơ thể tràn ngập ra.

"Dựa theo ý ngươi, ngươi nghĩ động thủ với ta" nếu là gió này lạnh Khiếu phát điên lên, nàng Phượng Thanh Dao cũng sẽ có mấy phần kiêng kỵ, nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu chính mình liền đánh không lại hấn.

Nghe vậy, Phượng Thiên Khiếu lắc đầu một cái, hấn đem mục tiêu phong tỏa Đường Nhạc, trái hồng muốn tìm mềm bốp, cái này Phượng Thanh Dao hấn không đắc tội nổi, nhưng muốn giết một tên Bất Hủ cảnh rác rưởi, vẫn là dư dả.

"Hòa thượng này không phải Tiên Hoàng Tông Nhân." Phượng Thiên Khiếu lạnh lùng nói.

"Không phải thì như thế nào." Phượng Thanh Dao đáp lại.

Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, cái này Phụng Hàn Khiếu rõ ràng cho thấy nghĩ (muốn) bắt hắn khai đao.

"Thương thế hắn đồ đệ của ta, thì nhất định phải chết." Vừa nói, Phụng Thiên Khiếu liền muốn động thủ.

Mới vừa rồi là Phụng Thiên Hồng chữa thương lúc, hắn lại khẩn cầu mình nhất định muốn giết hòa thượng này.

Làm sư tôn, tự nhiên muốn thỏa mãn học trò cái này một ít tiểu nguyện vọng.

"Người lão già này còn biết xấu hổ hay không, người chỉ có thể bắt nạt kẻ yếu à." Đường Nhạc mắng to.

Đường Nhạc suy đoán cái này Phụng Thiên Khiếu tu vi khẳng định trên đất Tiên Cảnh trên, nếu là hắn quyết tâm muốn giết mình, cái này Phụng Thanh Dao nhất định sẽ lựa chọn khoan tay đứng nhìn.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Đường Nhạc không muốn để cho Ngô Không dám người đi ra.

Dù sao lần này mục đích là vì đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, mà không phải tới đánh nhau.

Bất quá nếu là bức bách Đường Nhạc, cùng lắm lưỡng bại câu thương, đương nhiên, đây là hạ hạ sách, cũng là hành động bất đắc dĩ!

"Qua nhiều năm như vậy, người là người thứ nhất đối với bản tọa nói như vậy người." Phụng Thiên Khiếu sắc mặt có chút khó coi, nếu không phải kiêng kỵ Phụng Thanh Dao, hắn đã sớm ra tay diệt sát hòa thượng này.

Cần gì phải như vậy nói nhảm!

"Người một cái lão già kia, thiếu đặc biệt sao ở bàn tăng trước mặt trang bức, nghĩ lúc đó, bàn tăng trang bức thời điểm, người chính là tích chất lòng." Đường Nhạc cũng không biết lấy ở đâu dũng khí, chỉ Phụng Thiên Khiếu mũi mắng to.

"Sư phụ, người bớt tranh cãi một tí đi, cái này Phụng Thiên Khiếu tu vi sâu không lường được, hắn thật sẽ giết người!" Tú Nga liền vội vàng kéo Đường Nhạc cánh tay, khuyên.

"Thảo đặc biệt sao, đánh nhau có thể thua, khí thế không thể ném, tới nha, lẫn nhau tôn thương a!"

"Người một cái lão già kia, tới đánh một trận a!"

"Ừm tại sao không nói chuyện, người câm "

"Người người" Phụng Hàn Khiếu sắc mặt dữ tợn, bộ mặt vẩn vơ, hắn khi nào bị bức này làm nhục.

"Ngọa tào, hòa thượng này dám ở Địa Hoàng trước mặt trường lão trang bức!"

"Quý lạy a!"

"Chẳng lẽ hòa thượng này có lợi hại gì là bài tẩy "

"

Phụng Thiên Khiếu chân mày nhíu chặt, không khỏi do dự, hòa thượng này nhìn cũng không giống kẻ ngu, hắn dám như vậy nhục mạ mình, thật chẳng lẽ như sau địa phương mọi người từng nói, hắn có bài tẩy gì

"Sư phụ, người tốt lợi hại a, nhanh thi triển ra là bài tẩy, đánh chết cái này đại bại hoại." Tú Nga huy động phần quyền, trong mắt bốc lên ngôi sao nhỏ, nàng phảng phất thấy sư phụ đại triển oai hùng, đem cái này Phụng Thiên Khiếu giẫm ở dưới chân cảnh tượng.

"Ta đặc biệt sao có một rắm lá bài tẩy a." Đường Nhạc cười khổ một tiếng, hắn nếu là thật có lợi hại gì là bài tẩy, còn dùng nói nhảm nhiều như vậy

Đường Nhạc cường thế chẳng qua là hắn giả bộ tới mà thôi, hắn mục đích chính là muốn hù dọa Phụng Hàn Khiếu.

"Phụng Thanh Dao, Bản Tọa muốn giết hòa thượng này, người không có ý kiến chứ!" Phụng Thiên Khiếu trầm giọng nói.

"Đương nhiên không có ý kiến, người lại." Vừa dứt lời, Phụng Thanh Dao lại kéo Tú Nga tay lưng không nhảy, rồi đi chiến đấu đài.

"Sư tôn, cầu xin người mau cứu Đường Tăng đi." Tú Nga trong mắt mang theo nước mắt, khóc thút thít nói.

"Tú Nga, người là ta tộc Thánh Nữ, đem tới vị trí siêu phàm, Đường Tăng mặc dù thiên phú tu luyện không tệ, nhưng hắn cuồng vọng tự đại, trong mắt không người, tính tình như vậy rất dễ dàng thua thiệt, cho nên người chính là thừa dịp còn sớm quên hắn đi." Phụng Thanh Dao lấy ra khăn tay lau chùi Tú Nga khóe mắt nước mắt, chậm rãi nói.

"Nhưng ta liền thích hắn trang bức đáng vẽ a!" Tú Nga phản bác.

Phượng Thanh Dao: "

"Trước chờ một lát đi." Không chịu được cô nàng này những nhẽo đòi hỏi, Phượng Thanh Dao quyết định ở thời khắc máu chốt, xuất thủ cứu Đường Tăng.

Trên chiến đài, Đường Nhạc hai tay phía sau, hai mắt nhắm nghiền, một bộ cao thâm mặt trắc đáng vẻ.

"Sư phụ, có ta đây Lão Tôn ở, lão già này không làm gì được ngươi."

"Ta đây Lão Trư Cửu Xi Đình Ba, đã đói khát khó nhịn!"

"Bồn điện cũng không phải bần nặn!"

"Chờ một hồi các ngươi động thủ, ta đây Lão Sa cho các ngươi cố gắng lên!"

Bát Giới: "

Ngộ Không: "

Tiểu Bạch Long: "

Đường Nhạc sau lưng đã bị mồ hôi thấm ướt, hần lúc này khăn trương tới cực điểm.

Hần cũng sợ chết a!

Vạn nhất cái này Phượng Hàn Khiếu trực tiếp vận dụng sát chiêu, không cho mình cơ hội phản ứng, vậy mình chẳng phải là xong đời!

Xem ra, chỉ có để cho Ngộ Không đâm người đi ra!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Thâm sâu, đi Băng Ma Quật!

"Bồn Tọa không giết hạng người vô danh, ngươi cho biết tên họ đến đây đi." Phượng Hàn Khiếu cũng không gấp động thủ, ngược lại hòa thượng này cũng chạy không.

Nghe vậy, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, có chút thâm ý liếc về liếc mắt Phượng Hàn Khiếu, lại thờ ơ đang chiến đấu trên đài đi.

"Ngươi nếu là không nói coi như, Bồn Tọa hôm nay liền cho ngươi phá lệ, cổ mà làm giết ngươi đi." Phượng Hàn Khiếu hí ngược đạo (nói).

"Ngọa tào." Đường Nhạc thảm máng một tiếng, dù sao đều là bị giết, chẳng nhân cơ hội trang một lớp bức.

"Ngươi hòa thượng này ngay cả tên đều không dám nói ra "

"Có thể là tên hần khó nghe, ngại nói đi ra đi!"

"

Mọi người vốn đang thật bội phục Đường Nhạc, người này phóng đảng không kềm chế được, tính cách đặc biệt, ngay cả Địa Hoàng trường lão đều không coi vào đâu, đây quả thực là thần tượng a!

Thật không nghĩ đến hần ngay cả tên cũng không dám nói, thật là khiến người ta thất vọng a!

"Nói ra tên ta, sợ là sợ bọn người giết mình." Chuyện cho tới bây giờ, cũng không thể giấu giếm thân phận!

"Ai a, hù chết Lão Từ."

"Người đặc biệt sao không trang bức có thể chết a!"

"

Mọi người lúc này mới phát hiện, hòa thượng này đơn giản là trang bức giới giang bà tử a.

"Xin lỗi, bản tăng nếu là không trang bức, cả người khó chịu a!" Cười nhạt một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Bản tăng chính là Ngọc Thụ Lâm Phong thắng Phan An, một đóa Lê Hoa đề hải đường tiểu Dâm Lang - Đường Tăng."

"Ừ, quả nhiên rất thâm."

"Lợi hại anh ta!"

"

"Đường Tăng" không biết vì cái gì, Phụng Hàn Khiếu luôn cảm giác danh tự này rất quen tai, tựa hồ đang nơi nào đã nghe qua.

Trầm ngâm chốc lát, hần đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng hỏi: "Người chính là Quan Âm Bồ Tát bỏ nhiệm người đi lấy kinh, Đường Tăng"

"Người như vậy biết rõ" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Quan Âm Bồ Tát đã từng tới Phụng Hoàng tộc, trong lúc vô tình từng đề cập tới chuyện này, người đặc biệt sao không đi Tây Thiên Thủ Kinh, tới ta Phụng Hoàng tộc làm chi" Phụng Hàn Khiếu tức giận nói.

Nghe nói Đường Tăng là Kim Thiên Từ chuyển thế, ngay cả Quan Âm Bồ Tát đều phải lễ nhượng hần 3 phần.

Dù sao Đường Tăng nhưng là Tây Thiên Như Lai Phật Tổ người, chính mình nếu là giết hần, kia toàn bộ Phụng Hoàng tộc ước chừng phải gặp họa.

Coi như giờ toàn tộc lực, cũng không cách nào chống lại Tây Thiên Chư Phật lửa giận a!

Phụng Hàn Khiếu từng nghe tộc trưởng nói qua, Kim Thiên Từ khi còn sống giao hữu rộng rãi, nghe nói hần với Côn Lôn Nguyên Thủy Thiên Tôn là sinh tử chi giao.

Cái này giờ ạ cấp độ kia Đại Năng, cấp cho chính mình mười mật, hần cũng không dám đi đắc tội a!

"Bản tăng rảnh rồi buồn chán, tới người Phụng Hoàng tộc chơi đùa một phen, người có ý kiến" cái này Phụng Hàn Khiếu biết rõ mình thân phận sau, rõ ràng cho thấy sợ, xem ra hần biết rõ mình không đơn giản.

Nói như vậy, gió này lạnh Khiếu nhất định không dám giết chính mình.

Kia Đường Nhạc chẳng lẽ có thể ở Phụng Hoàng tộc đi ngang

Là thời điểm trang một lớp chân chính bức!

"Đường Tăng, xem ra người biết Bồn Tọa không dám giết người."

"Người không phải mới vừa còn muốn tuyên bố giết ta sao, thế nào lúc này sợ, mau tới giết ta a, ta bảo đảm không phản kháng, cầu xin chơi chết!"

"Ngọa tào, cái này Đường Tăng rốt cuộc là thần thánh phương nào, ngay cả Địa Hoàng trưởng lão đều sợ hần."

"Ai, không trách Đường Tăng trước giả bộ như vậy bức, thì ra là như vậy sâu."

"Nghe nói Thánh Nữ là hần vợ, thật là trai tài gái sắc a!"

"Ta giờ ạ, hần không phải là cùng còn sao, đã nói tuân thủ Giới Luật đây"

"

Vào lúc này, phía dưới vang lên tiếng bàn luận xôn xao, không ít người đều tại ghen tị Đường Tăng, luận nhan giá trị, bọn họ không sánh bằng Đường Tăng, luận tu vi, cũng không sánh bằng Đường Tăng, luận trang bức, cũng trang bất quá Đường Tăng.

Trọng yếu nhất là trong lòng bọn họ nữ thần, cũng bị Đường Tăng đem tới tay, bằng chuyện tốt gì đều bị hần chiếm.

Mọi người cho ra một cái kết luận, nữ thần thích thích trang bức nam nhân.

Không phải là trang bức sao, bọn họ cũng sẽ a!

"Phượng Hàn Khiếu, ta phác thảo sao, có bản lĩnh chơi chết Lão Từ!" Một tên ước chừng chừng hai mươi tuổi nam tử, đột nhiên từ trong đám người đứng ra, hần không nói hai lời, trực tiếp tức miệng mắng to.

Nói xong, nam tử đi tới Tú Nga bên người, hần không chớp mắt nhìn chăm chăm bộ ngực thiếu nữ, âm thầm nuốt nước miếng một cái, sau đó hạ thân mờ hồ có phản ứng.

Cái này cao ngất hai ngọn núi hần có thể chơi đùa một năm!

"Nữ thần, ta mới vừa rồi trang một cái bá đạo bức, ngươi cảm thấy thế nào." Nam tử hỏi.

"Thật tốt." Tú Nga giống như liếc si một dạng liếc về liếc mắt nam tử.

"Ha ha, nữ thần, ngươi thích liền có thể, ta đây tiếp tục giả vờ bức." Nam tử vui vẻ nói.

"Ách chỉ sợ ngươi là không có cơ hội này." Tú Nga che miệng cười nói.

Nghe lời này, nam tử cười nhạt nói: "Ta làm sao lại không có cơ hội, kia ngọc thiếu Phượng Hàn Khiếu, ta đặc biệt sao liền không để vào mắt."

"Phải không" Phượng Hàn Khiếu đột nhiên xuất hiện ở phía sau nam tử, hần tự tay đánh phía trước nam tử bả vai, cười lạnh nói.

Mới vừa rồi nam tử đột nhiên nhục mạ mình, để cho Phượng Hàn Khiếu trong nháy mắt mọng bức, trong đầu nghĩ, người này là sống được không nhịn được sao

Nếu hần muốn chết, chính mình liền thỏa mãn hần!

Một cổ lãnh ý truyền khắp nam tử toàn thân, hần hai chân phát run, sắc mặt tái nhợt, cảm nhận được khí tức kinh khủng, hần lúc này hối hận không thôi.

Sớm biết sẽ không trang bức, là đòi nữ thần vui vẻ, cái này giờ ạ đem mình mệnh đều nhập vào.

Thật là ngày chó!

"Mà Địa Hoàng trưởng lão, ngươi nghe ta giải thích." Nam tử quỳ sụp xuống đất, rung giọng nói.

"Ha ha, mới vừa rồi mắng rất tận hứng a." Phượng Hàn Khiếu sắc mặt bộc phát khỏi bệnh âm lãnh, cuồng bạo linh lực hội tụ ở lòng bàn tay, âm lãnh đạo (nói): "Đền Âm Tào Địa Phủ, hy vọng ngươi còn có thể tiếp tục giả vờ bức."

Ầm!

Không chờ nam tử đáp lời, Phượng Hàn Khiếu lại kết tính mạng hần.

Đối với cái này, trên chiến đài Đường Nhạc bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cái này trang bức cần cẩn thận, không tìm đường chết sẽ không phải chết.

"Phượng Hàn Khiếu, nếu là không có chuyện gì, bản tăng trước hết rời đi." Đường Nhạc nhận ra được chung quanh có mấy cổ khí tức kinh khủng, nghĩ đến hần là Phượng Hoàng tộc cường giả, bây giờ thân phận của mình đã bại lộ, coi như lưu lại, cũng sẽ bị Phượng Hoàng tộc cường giả giám thị.

Xem ra nghĩ đến đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, cũng không phải đơn giản sự tình a!

Dưới mắt chỉ có thể rời đi trước, lại quyết định!

"Đường Tăng, nếu đến, cần gì phải vội vã rời đi." Phượng Hàn Khiếu thân hình chợt lóe, xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt.

"Vậy ngươi ngược lại giết ta a, không giết ta coi như đi." Đường Nhạc ngạo kiều đạo (nói).

"Tú Nga, ngươi cái này tình nhân nhỏ thật là phách lối a!" Phượng Thanh Dao hai tay ôm ngực, trêu ghẹo nói.

"Sur tôn, ta thời gian rất lâu không thấy hần, có thể hay không cùng hần một ngày." Nói xong, Tú Nga trên mặt phát qua một vòng đỏ ửng.

"Ngươi là muốn cùng hần làm kia ngưng ngưng sự tình đi!"

"Sur tôn hoại từ"

"Sợ rằng không thể như ngươi mong muốn, Phượng Hàn Khiếu mặc dù sẽ không giết Đường Tăng, nhưng là sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hần."

Phượng Hàn Khiếu vung hai tay lên, bằng bạc linh lực tạo thành một cây năng lượng ống khóa, trực tiếp đem Đường Nhạc trói buộc chặt.

Đối với cái này, Đường Nhạc sinh lòng nghi hoặc, có chút không hiểu nói: "Ngươi đây là ý gì "

"Kiệt kiệt, mặc dù không có thể giết ngươi, nhưng là hành hạ ngươi, vẫn là có thể, ta muốn đem ngươi nhốt vào Băng Ma Quật."

"Băng Ma Quật" một loại dự cảm không hay từ tâm đầu mà lên, liền biết lão già này sẽ không dễ dàng bỏ qua cho chính mình.

Đường Nhạc thử giãy giụa thoát cái, phát hiện căn bản không làm gì được điều này có thể lượng ổng khóa, ngược lại bị một đạo khí lạnh xâm nhập trong cơ thể.

Bị dọa sợ đến Đường Nhạc liền vội vàng điều động trong cơ thể linh lực đi hóa giải về này rừng mình.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Thủ đoạn cường ngạnh, Băng Chi Cực Địa!

"Chớ phản kháng, với bốn tọa đi thôi." Cười lớn một tiếng, Phụng Hoàng Khiếu liền dẫn Đường Nhạc với Phụng Thiên Hồng hai người rời đi chiến đấu đài, đằng vân giá vũ hướng về phía chân trời bay vút đi.

Chờ ba người thân ảnh biến mất sau, Phụng Thanh Dao phụng lóng mi nhíu chặt, đầu ngón tay đan chéo chung một chỗ, vẻ mặt nhìn có chút lo âu!

"Sư tôn, cái này Băng Ma Quật địa phương nào" ở Tiên Hoàng Tông đợi thời gian dài như vậy, Tú Nga cũng là lần đầu tiên nghe được Băng Ma Quật chỗ này.

"Ai, Đường Tăng lần này đi, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít a." Phụng Thanh Dao thở dài nói.

"A cái này Băng Ma Quật có kinh khủng như vậy sao" Tú Nga giật mình nói.

"Ngươi liền không nên hỏi nhiều, Đường Tăng nếu là chết cũng được, tình ngươi cả ngày nhớ." Nói xong, Phụng Thanh Dao thân ảnh liền biến mất ở Tú Nga trong tầm mắt.

"Hừ, ta tin tưởng sư phụ không có việc gì." Có Tôn Ngộ Không bảo vệ Đường Tăng, Tú Nga cũng không thể nào lo lắng, nàng cũng không tin tưởng sư phụ là một thân một mình tới.

Một tòa phiêu miểu trên ngọn núi, Phụng Thanh Dao đưa mắt về phía đối diện khí lạnh trùng thiên Băng Ma Quật, nàng nhỏ giọng nói: "Mấy trăm năm vội vã rồi biến mất, ngươi cũng đã biết mấy năm nay ta vẫn yêu ngươi, hy vọng ngươi trải qua mạnh khỏe!"

Diễn võ trường.

Đường Tăng bị Phụng Hoàng Khiếu mang đi sau, mọi người trong nháy mắt vỡ tổ.

"Cái này Đường Tăng coi như ngao mạn đi nữa, đến Băng Ma Quật cũng phải vẫn lạc."

"Nghe nói Băng Ma Quật đang đóng một tên đại nhân vật."

"Cái này Băng Ma Quật là Băng Hoàng tộc cấm địa, hơn một trăm năm trước, từng có một tên Địa Tiên cảnh đạo sư làm vào trong đó, sau đó cũng không có đi ra nữa!"

"Mẹ nhà nó, khoa trương như vậy "

"

"Không cho các ngươi nói sư phụ ta nói xấu." Tú Nga tay cầm Phụng Vũ Kiếm, chỉ mọi người, kiêu cả giận nói.

"Nữ thần, hòa thượng kia chắc chắn phải chết, không bây giờ sau người đi theo ta, Lão Tử bảo đảm cho người ăn ngon mặc đẹp." Một tên gã bi ổi, đi tới Tú Nga bên người, làm bộ phải đem nàng ôm vào trong ngực.

Gã bi ổi một đôi bàn tay heo ăn mỡ, hướng về phía hai tòa cao ngất hai ngọn núi mò đi.

Tu vi của người này là Bất Hủ Cảnh sơ kỳ, cũng coi như được cho thiên tư ngang dọc, mặc dù thân phận địa vị so ra kém Thánh Tử, nhưng hấn cha là Tiên Hoàng Tông một tên đạo sư, cho nên hấn thường thường ý thế hiếp người.

"A."

Như giết heo tiếng kêu thảm thiết vang vọng chân trời!

Tú Nga bắt kẻ hấn có cái gì, dám nói sư phụ nói xấu, chính là không được.

"Tay ta." Gã bi ổi tay trái trực tiếp bị Tú Nga một kiếm chặt đứt, đồ tươi huyết dịch điên cuồng mãnh liệt mà ra.

Sắc mặt hấn trắng bệch, thân thể phát run, sắc mặt cực kỳ dữ tợn, hấn không nghĩ tới con mụ này ác như vậy, trực tiếp chặt đứt chính mình một cái tay.

"Nếu là lại để cho bản cô nương nghe có người nói sư phụ ta nói xấu, hấn chính là các người kết quả." Tú Nga mặt liền biến sắc, không chút nào mới vừa rồi vậy tiểu nữ nhân tư thái.

Chỉ có ở Đường Nhạc trước mặt, nàng mới có thể ôn nhu nhu thuận, thiên kiều bách mị.

"Tê thật là ác độc a!"

"Mẹ, ta sẽ không lại nói Đường Tăng nói xấu."

"

Mọi người bị cái này thủ đoạn tàn nhẫn chấn nhiếp, vội vàng rời đi diễn võ trường, ngay trong bọn họ rất nhiều người chính là miệng tiện, gọi tắt bình xị, bởi vì không quản được chính mình miệng, cho nên chỉ có thể rời đi, bọn họ cũng không muốn gây tay.

Bọn họ dự định phía sau nói Đường Tăng nói xấu, chỉ cần không bị nữ thần nghe là được!

"Cha ta là Tiên Hoàng Tông đạo sư, hấn sẽ không bỏ qua cho người." Gã bi ổi cắn răng nghiêng lợi nói.

"Tùy thời cung kính chờ đợi!" Vừa dứt lời, Tú Nga lại đằng vân giá vũ, rời đi diễn võ trường.

"Người" gã bi ổi khí thẳng giậm chân, cha của hấn tu vi chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, có thể hay không đánh thắng được Thánh Nữ vẫn là hai lời.

Mà còn Thánh Nữ nhưng là Tiên Hoàng trưởng lão quan môn đệ tử, chỉ dựa vào cái này một thân phận, cha của hấn cũng không dám đắc tội.

Chuyện này hấn chỉ có thể nhận tài!

Nếu là hấn không nói Đường Tăng nói xấu, không đi trêu đùa Thánh Nữ, nơi nào sẽ rơi vào kết cục như thế!

"Thảo đặc biệt sao, phải nghĩ biện pháp tu luyện một môn một tay thi triển Linh Quyết, nếu không đời này coi như là phế."

Thánh Linh núi, Băng Chi Cực Địa.

Tàn phá bông tuyết bay là tả mà bay xuống, lăm lăm gió rét từng trận mà thổi qua, trong không khí khắp nơi bành trướng lấy giá rét cùng khô ráo.

Đường Nhạc cố nén giá rét, bông tuyết điên cuồng gào thét, đánh vào trên mặt hấn giống như kim châm một dạng tảng băng thấu xương.

Địa phương quý quái này người ở hi hữu tới, ngay cả Phi Cầm đều chưa từng thấy đến một con.

"Phượng lạnh Khiếu, bản tăng chi sợ là không đi đến Băng Ma Quật, sẽ bị chết rét." Đường Nhạc xoa xoa tay, run lên đạo (nói).

Tới chỗ này sau, Phượng Hàn Khiếu lại không nữa trối buộc Đường Nhạc, hấn cũng không lo lắng Đường Nhạc có thể chạy thoát.

"Sư tôn, ta lạnh quá a!" Phượng Thiên Hồng thân thể mềm nhũn, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên đất.

"Kiên trì một chút nữa đi." Phượng Hàn Khiếu đạo (nói).

"Các người đi trước đi, ta ở chỗ này nằm một hồi." Phượng Thiên Hồng nói cái gì cũng không chịu càng đi về phía trước, trong lòng của hấn tràn đầy nghi hoặc, sư tôn mang Đường Tăng đi Băng Ma Quật, làm gì đem mình cũng mang đến.

Cái này không bày rõ ra là sống chịu tội à.

"Ở đây nhiệt độ quá thấp, người đợi ở chỗ này, sẽ bị lạnh cóng." Phụng Hàn Khiếu quan tâm nói.

"Lạnh cóng liền lạnh cóng thôi!"

Thấy học trò cổ chấp như thế, Phụng Hàn Khiếu cũng không muốn nói nhiều.

"Cái này gọi là thật sự là quá lạnh, bản tạng cũng không muốn lại đi, cái này vạn nhất nếu là cảm mạo làm sao bây giờ" Đường Nhạc mặt một cái nước mũi, chen miệng nói.

"Bồn tọa đem người chộp tới, là vì hành hạ người, người nếu là chết rét, đúng hợp ý ta."

"Bản tạng có câu mẫu thân bán nhóm, không biết có nên nói hay không "

"Người không thích đáng nói!"

Phụng Hàn Khiếu cũng không để ý ngã vào trong tuyết học trò, mang theo Đường Nhạc tiếp tục tiến lên.

Đường Nhạc tay ống tay áo bốn chỉ ong mật lẫn nhau rúc vào với nhau sưởi ấm, không biết còn tưởng rằng đang làm chuyện gay đây.

"Hầu ca, lạnh quá a."

"Lại Lãnh cũng phải nhin lấy, hiện tại đi ra ngoài, nhất định sẽ bị Phụng Hàn Khiếu phát hiện!"

"

Băng Ma Quật.

"Chờ một hồi bồn tọa mở ra phong ấn, chính người vào đi thôi." Phụng Hàn Khiếu lạnh lùng nói.

"Ta lại không ngốc, còn đặc biệt sao chính mình đi vào, người nào thích vào người nào vào." Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau một bước, lên tiếng cự tuyệt nói.

"Vậy cũng cũng không do người." Một cổ Băng Hàn lĩnh lực từ Phụng Hàn Khiếu trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hấn vung hai tay lên, phá giải Phong Ấn sau, thân hình chợt lóe, xuất hiện sau lưng Đường Nhạc, trực tiếp đưa hấn đẩy tới Băng Ma Quật.

"Ta phác thảo sao!" Đường Nhạc mắng to.

"Ha ha, ba ngày sau ta sẽ trở lại, hy vọng người còn có thể sống được." Cười lớn một tiếng, Phụng Hàn Khiếu hai tay Kết Ấn, lần nữa bố trí xong Phong Ấn, chắc chắn không có vấn đề sau, hấn mới an tâm rồi đi.

Phụng Hàn Khiếu đường cũ trở về, khi hấn tìm tới Phụng Thiên Hồng thời điểm, sau khi phát hiện giả đã bị lạnh cóng, cũng may còn có một hơi thở.

Ở trong động, Đường Nhạc cẩn thận từng li từng tí đi trước, hấn thần kinh căng thẳng, đánh giá chung quanh.

Trên đất thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một ít Khô Lâu, nhìn qua chết thời gian rất lâu.

Đi một đoạn đường, phát hiện không có nguy hiểm gì sau, Đường Nhạc mới thở phào một cái.

Còn tưởng rằng cái này Băng Ma Quật khủng bố cỡ nào, xem ra là hấn lo ngại.

"Xem ra cũng chỉ có thể ở đây nghỉ ngơi ba ngày, chỉ mong Phụng Hàn Khiếu nói lời giữ lời, ba ngày sau sẽ đến thả chính mình đi ra ngoài." Đường Nhạc tự nhủ.

Nhưng vào lúc này, một vệt bóng đen đột nhiên xuất hiện sau lưng Đường Nhạc.

"Tiểu huynh đệ, người là đang tìm ta sao!"

Sâu kín thanh âm truyền vào Đường Nhạc trong tai, bị dọa sợ đến hấn hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa không có té ngã trên đất.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Thần bí lão giả, bài ta làm thầy!

Cái này Băng Ma Quạt không phải là ma quỷ lộng hành đi!

Đường Nhạc cổ giả bộ trấn định, hần chậm rãi xoay người.

"Ngọa tào, quý a."

Một ông già xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt, chỉ thấy hần tóc tai bù xù, quần áo lam lũ.

Sắc mặt hần trắng bệch như chết thi, thậm chí so Tử Thi càng kinh người.

"Ngươi mới là quý, cả nhà ngươi đều là quý." Lão giả dựng râu tròn mắt, mắng to.

Không cảm giác được trên người lão giả sóng linh lực, Đường Nhạc mới thả hạ cảnh giác.

Bất quá nhưng nên có tâm phòng bị người, Đường Nhạc vẫn với lão giả vẫn duy trì một khoảng cách, lão đầu này hội xuất hiện ở cái địa phương này, khẳng định không phải là một hiền lành.

"Lão đầu, ngươi tại sao lại ở chỗ này" Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Lão phu ở chỗ này đợi hơn ba trăm năm." Lão giả hơi hí mắt ra, cảm khái nói.

"Vậy ngươi sẽ không nghĩ biện pháp rời đi nơi đây "

"Ngươi đi vào trước, không thấy ngoài động bìa đá sao "

"Đương nhiên thấy."

Đường Nhạc đối với (đứng) Băng Ma Quạt bên ngoài bìa đá có chút ấn tượng, phía trên thật giống như có khắc 'Trì Dao Nữ Hoàng' bốn cái dễ thấy chữ to.

Bất quá hần không nghĩ ra là, lão đầu này có thể hay không rời đi Băng Ma Quạt, với tấm bìa đá này có quan hệ gì

Chẳng lẽ cũng bởi vì 'Trì Dao Nữ Hoàng' bốn chữ

"Có bìa đá kia, lão phu lại không ra được." Lão giả nhớ tới năm đó chuyện cũ, lại bất đắc dĩ lắc đầu.

"Ngươi ở nơi này ngồi thời gian dài như vậy, chẳng lẽ không Tu Tiên sao" nhắc tới lão đầu không có một chút tu vi, Đường Nhạc khẳng định là không tin.

"Ta tu ngươi tê đại tiên." Đối với (đứng) lão giả mà nói, có thể hay không đi ra ngoài, với tu vi không có chút quan hệ nào.

Mà còn vừa nhắc tới tu vi, lão giả lại khí không đánh ra một nơi tới.

"Ách bần tăng không có chớ để ý nghĩ, ngươi đừng kích động a!" Minh chính là thuận miệng hỏi một chút, không nghĩ tới lão đầu này phản ứng kịch liệt như vậy.

Xem ra lão đầu này có rất nhiều cố sự a!

Nếu hần không muốn nói, Đường Nhạc cũng sẽ không đi qua hỏi.

Có lúc, lòng hiếu kỳ quá nặng, không thấy được là một chuyện tốt.

Đường Nhạc đi theo lão giả đi tới Băng Ma Quạt chỗ sâu nhất, nơi này có giường đá, có dụng cụ thường ngày, thậm chí còn có một nơi Thủy Đàm.

Như thế lạnh địa phương, đầm nước này bên trong nước vậy mà không có đóng băng, đây quả thực là kỳ tích a!

Từ hiếu kỳ, Đường Nhạc chậm rãi đi tới bên đầm nước, đưa tay đi đụng chạm.

Để cho hần kinh ngạc là, đầm nước này bên trong nước lại còn là nhiệt độ.

Đường Nhạc không nhịn được uống mấy hớp, Đầm Thủy Cam Diễm ngon miệng, thấm vào ruột gan!

"Hòa thượng, người đói không?" lão giả lười biếng nằm ở trên giường đá, thuận miệng hỏi.

"A đi đã phật, người kêu ta Đường Tăng là được." Đường Nhạc đạo (nói).

"Đường Tăng thật là khó nghe tên." Lão giả khinh thường nói.

"Lão đầu, người thiếu đặc biệt sao ở bần tăng trước mặt trang bức, có bản lĩnh nói ra tên người." Tên mình lại bị người khinh bỉ, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu.

"Tên ta Phụng Ca Tiểu." Lão giả đứng dậy, tự hào nói.

"Thế nào, danh tự này có phải hay không rất gieo vần."

"Còn Phụng Ca Tiểu, ta đặc biệt sao còn nói Phụng Ca Khốc đây!" Đường Nhạc bĩu môi nói.

Vừa dứt lời, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới cái gì, liền vội vàng hỏi: "Người là Phụng Hoàng tộc người?"

Lão giả lựa chọn yên lặng.

"Người không nói lời nào, ta coi như người là ngầm thừa nhận." Đường Nhạc dám nói, lão đầu này nhất định là Phụng Hoàng tộc người, mà còn hần lại nhốt ở Băng Ma Quật, chắc hẳn hẳn hẳn là Băng Hoàng tộc nhân.

Băng Ma Quật là Băng Hoàng tộc cấm địa, lão đầu này có thể bị nhốt ở chỗ này hơn ba trăm năm, vậy hẳn trước khẳng định cũng là một trâu bò hống hống nhân vật.

Chính là không biết hần phạm chuyện gì!

"Lão phu có phải hay không Phụng Hoàng tộc người, mắc mớ gì tới người." Phụng Ca Tiểu hiển nhiên không muốn nói tới chuyện này, nằm một hồi, hần tiếp tục nói: "Người rốt cuộc có đói bụng hay không?"

Nghe vậy, Đường Nhạc sờ kêu lên ừng ực bụng, đáp lại: "Đương nhiên đói, bắt quá người ở đây dường như không ăn đi!"

Đường Nhạc bĩu bĩu bốn phía, phát hiện cũng không có thức ăn.

"Nếu là chưa ăn, cái này ba trăm năm đến, lão phu sớm đặc biệt sao bị chết đói."

"Vậy ăn ở kia a"

Àm!

Một cỗ linh lực kinh khủng từ Phụng Ca Tiểu trong cơ thể tràn ngập ra.

Trong phút chốc, cuồng phong gào thét!

"Ta giới ạ, lão đầu này quả nhiên là cao thủ!"

Một cỗ kinh khủng hấp lực, theo Phụng Ca Tiểu trong lòng bàn tay truyền tới, Đường Nhạc liền vội vàng vận chuyển linh lực, ổn định thân hình.

"Lão đầu, không phải nói tìm ăn không người cái này là đang làm gì?" Đường Nhạc có chút không hiểu nổi Phụng Ca Tiểu hành động, chẳng lẽ lão đầu này nhốt ở chỗ này hơn ba trăm năm, đến chứng uất ức

Ngay tại Đường Nhạc nghi hoặc thời điểm, hai cái to lớn Tri Chu theo bên trong động bay ra, cuối cùng bị Phụng Ca Tiểu hút tới trong lòng bàn tay.

Không chỉ có như thế, còn có mấy cái Huyền Băng xà cũng bị hần hút vào trong lòng bàn tay.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc tại chỗ nôn mửa.

Hần hiện tại cuối cùng biết rõ, Phụng Ca Tiểu ở nơi này ba trăm năm đến, là như thế nào sống sót.

Cái này Phụng Ca Tiểu quá nặng khẩu vị, Đường Nhạc coi như là chết đói, cũng sẽ không ăn sống Tri Chu, rắn độc.

"Người không phải đói không, cái này cho người ăn." Vừa nói, Phụng Ca Tiểu cầm trong tay một cái Huyền Băng xà ném cho Đường Nhạc.

Trùng hợp là, Huyền Băng xà vừa vắn roi vào Đường Nhạc trên cổ.

Cái này xấu hổ.

"Ngọa tào." Cảm giác trên cổ một cổ lạnh lẽo, Đường Nhạc run lên trong lòng, hần phản ứng nhanh chóng, trực tiếp nắm được Huyền Băng xà bảy tấc, cuồng bạo linh lực hội tụ tại hần đầu ngón tay, trong nháy mắt muốn Huyền Băng xà sinh cơ.

Đem Huyền Băng xà ném một cái, Đường Nhạc lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Bản tăng đột nhiên cảm thấy, lại không đói bụng."

Phượng Ca Tiểu chính ăn Tri Chu, nồng nhiệt!

"Tiểu tử, ngươi chính là tuổi quá trẻ." Chỉ cần có thể còn sống, ăn Tri Chu, rắn độc lại coi là cái gì!

Một đêm này, Đường Nhạc trong động xó xinh âm u, tạm một đêm.

Giường đá rất lớn, hoàn toàn có thể chứa hai người.

Vốn là Phượng Ca Tiểu mời Đường Nhạc cùng một chỗ ở trên giường đá ngủ, cái này một đề nghị, quả quyết bị Đường Nhạc cự tuyệt.

Nghĩ tới lão đầu này ăn sống Tri Chu tình cảnh, hần liền muốn nhá!

Mà còn, vạn nhất lão đầu này tịch mịch khó nhịn, nửa đêm canh ba thời điểm đối với chính mình gây rối, phải làm sao mới ổn đây

Sáng sớm, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra.

Lúc này, Phượng Ca Tiểu đang luyện công, như Hồng Hoang như vậy linh lực quanh quẩn ở chung quanh thân thể hần, trong lúc mơ hồ mặt đất đang chấn động.

"Thật là cường hãn khí tức." Đường Nhạc cả kinh nói.

Từ hôm qua Đường Nhạc một bước vào Băng Ma Quật, hần liền phát hiện Ngộ Không dám người với chính mình đoạn liên lạc, thậm chí chính mình không cảm giác được bọn họ khí tức, nếu không phải thấy tay ông tay áo bốn chỉ ong mật vẫn còn, hần đều hoài nghi Ngộ Không, Bát Giới, Ngộ Tĩnh, Tiểu Bạch Long đã chạy đi.

Duy nhất giải thích, chính là Ngộ Không bọn họ cố ý làm như thế, nghĩ đến bọn họ là đang sợ cái gì.

Nhưng này bên trong động trừ Đường Nhạc, chỉ có Phượng Ca Tiểu!

"Tiểu tử, ngươi có muốn hay không cân nhắc bái ta làm thầy" Phượng Ca Tiểu thu lại khí thế, hướng về phía Đường Nhạc nở nụ cười.

"Coi vậy đi" Đường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt nói.

Lão đầu này tu vi sâu không lường được, Đường Nhạc hết sức rõ ràng, có thể thiên hạ không có miễn phí bữa trưa.

Phải nói Phượng Ca Tiểu không có bất kỳ mục đích, Đường Nhạc đương nhiên sẽ không tin tưởng.

"Ngươi nhớ rõ ràng, nếu không phải là bởi vì ngươi người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, lão phu mới sẽ không nhận ngươi làm đồ đệ đây!" Phượng Ca Tiểu vẫn chưa từ bỏ ý định, hần là như vậy thấy Đường Nhạc thiên tư ngang dọc, lúc này mới có thu học trò lòng.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Truyền thụ Linh Quyết, nhớ lại chuyện cũ!

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng cả kinh, không nghĩ tới Phụng Ca Tiểu nhân quang cay độc như vậy, liếc mắt lại nhìn ra chính mình người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn.

Thấy Đường Tăng không nói lời nào, Phụng Ca Tiểu trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Vậy ngươi nhận thức ta làm đại ca đi!"

"Không nhận."

"Tiểu tử, nghĩ (muốn) trở nên mạnh mẽ sao nghĩ (muốn) bị người khác tôn sùng sao" thấy Đường Tăng vẫn cự tuyệt, Phụng Ca Tiểu cũng không có tức giận, hần chậm rãi đi tới Đường Nhạc bên người, cười nói.

"Dĩ nhiên muốn." Lão đầu này tịnh nói nói nhảm.

"Chỉ cần ngươi nhận thức ta làm đại ca, ta lại truyền thụ cho ngươi bán thần cấp Linh Quyết." Phụng Ca Tiểu kia nếp nhăn phủ đầy nét mặt già nua, giờ phút này giống như một đóa nở rộ hoa cúc, nhìn khiến cho người ta sợ hãi.

Vừa nghe đến bán thần cấp Linh Quyết, Đường Nhạc nhất thời hai mắt tỏa sáng, hần hiện tại chính cần tu luyện một loại cao cấp Linh Quyết.

Bất quá hần cũng không tin tưởng, lão đầu này sẽ có tốt bụng như vậy.

Bán thần cấp Linh Quyết nhưng là phi thường hiếm thấy, đến tận bây giờ, Đường Nhạc chỉ gặp qua Ngộ Không với Thái Thượng Lão Quân từng thi triển bán thần cấp Linh Quyết.

Lần trước quyền kia Như Lai Thần Chú cùng mình lỡ mất dịp may, đã để cho hần hối hận không kịp.

Vừa nghĩ tới Ngộ Không có được hai loại bán thần cấp Linh Quyết, Đường Nhạc được kêu là một cái hâm mộ và ghen ghét a!

Bây giờ cơ hội đặt ở trước mắt, hần có thể sẽ không dễ dàng bỏ qua cho.

"Vậy ngươi trước truyền thụ cho ta bán thần cấp Linh Quyết, sau đó ta lại nhận ngươi làm đại ca." Đường Nhạc cố nén nội tâm vui sướng, nhàn nhạt nói.

"Tiểu tử, ngươi đặc biệt sao thật biết tính kẻ a!"

"Hắc hắc, đi ra lẫn lộn, dù sao phải lưu trường tượng." Đường Nhạc lại không ngốc, vạn nhất lão đầu này nói không giữ lời, chính mình chẳng phải là lỗ lớn.

Phụng Ca Tiểu buông tay một cái, trêu ghẹo nói: "Lão phu nếu là truyền thụ cho ngươi bán thần cấp Linh Quyết sau đó, ngươi cũng không nhận thức ta làm đại ca, cái này nên làm cái gì "

"Ngươi" mẫu thân, lại bị lão đầu này động tác võ thuật.

"A di đà phật, người xuất gia không nói dối, bản tăng tuyệt sẽ không lừa dối ngươi." Đường Nhạc chấp hai tay, giả vờ chính đáng đạo (nói).

"Thiếu đặc biệt sao tới đây một bộ, nói xuống không tác dụng!" Đường Nhạc lần này tâm trí, thật ra khiến Phụng Ca Tiểu âm thầm bội phục, do dự một hồi, hần cười lạnh nói: "Lão phu hôm nay đem lời lược ở nơi này, ngươi nếu là không quý xuống nhận thức ta làm đại ca, cái này bán thần cấp Linh Quyết ngươi mơ tưởng được."

"Có thể hay không lại thương lượng một chút "

"Thương lượng ngươi tê đại, ngươi không nhận ta làm đại ca, liền muốn để cho ta dốc túi truyền cho, nằm mơ đi" Phụng Ca Tiểu trợn mắt một cái, tiếp tục nói: "Lão phu đã cho ngươi cơ hội, ngươi đã không quý trọng, ta đây liền "

"Đại ca."

Phụng Ca Tiểu: "

Không chờ Phụng Ca Tiểu nói xong, Đường Nhạc lại phác đàng một tiếng, quỳ sụp xuống đất, ánh mắt được kêu là một người trung thực đáng kính a.

Không biết còn tưởng rằng Phụng Ca Tiểu là hần cha đây!

Đối với Đường Nhạc mà nói, thực lực mới là trọng yếu nhất, ở cái thế giới này, nếu là không có thực lực, chẳng bằng con chó.

Và lại nói, Phụng Ca Tiểu tu vi sâu không lường được, nhận thức như vậy một vị cường giả làm đại ca, kiếm bộn không lỗ a!

Thấy Đường Tăng quỳ ở trước mặt mình, Phụng Ca Tiểu ở trên người hần quan sát một phen, hài lòng gật đầu.

Rất nhanh một vòng gian kế được như ý cười quái dị tại hần trên khuôn mặt hiện lên, hần mở miệng nói: "Lão đệ, mau mau lên."

"Đại ca, cái này bán thần cấp Linh Quyết "

"Khục khục trước không nóng nảy, chúng ta trước bàn luận cuộc sống, nói một chút lý tưởng." Phụng Ca Tiểu vuốt râu từ, khoát tay tỏ ý đạo (nói).

"Ngọa tào." Đường Nhạc trong nháy mắt hòa, xem Phụng Ca Tiểu nghiền ngẫm biểu tình, hẳn rõ ràng là nghĩ (muốn) đổi ý.

"Thảo đặc biệt sao, coi như ta xui xẻo." Đường Nhạc vừa định ra tay với Phụng Ca Tiểu, đột nhiên nghĩ đến mình không phải là đối thủ của hắn.

Nhìn Đường Tăng then quá thành giận khuôn mặt nhỏ nhắn, Phụng Ca Tiểu cố nén nụ cười, hẳn liền thích thấy tên tiểu tử này thống hận chính mình, nhưng lại không làm gì được chính mình đáng về.

"Tức giận" Phụng Ca Tiểu cười hắc hắc, có chút ưỡn ngực, hí ngược đạo (nói).

Nghe vậy, Đường Nhạc hừ lạnh một tiếng, đem đầu chuyển hướng hơi nghiêng, lại không nữa phản ứng đến hắn.

"Lão phu chẳng qua chỉ là chỉ đùa với ngươi, cần gì phải thật a!"

"Thật là phục ngươi, ta đây liền truyền thụ cho ngươi bán thân cấp Linh Quyết."

"Thật" Đường Nhạc ánh mắt nóng bỏng, kích động nói.

"Đương nhiên là giả." Phụng Ca Tiểu lộ ra âm mưu được như ý nụ cười.

"Lão đầu, ngươi đặc biệt sao lại trêu chọc ta."

Một lát sau, Đường Nhạc tiếng gầm gừ tức giận truyền khắp toàn bộ Băng Ma Quật.

Nhìn trước mặt tiểu tử này bị tức bộ mặt vặn vẹo, sắc mặt dữ tợn, Phụng Ca Tiểu đắc ý cười lên.

Có thể đem tiểu tử này bày thành bộ dáng này, hẳn cảm thấy rất có cảm giác thành công.

Ở chỗ này đợi hơn ba trăm năm, hẳn thật sự là buồn chán cực kỳ.

"Kia bán thân cấp Linh Quyết, tên gọi là gì" tỉnh táo lại sau, Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Lục Đạo Kiền Khôn Kinh!" Hơi trầm mặc, Phụng Ca Tiểu trầm giọng nói.

Vừa nói, Phụng Ca Tiểu liền từ trong ngực tay lấy ra phong cách cổ xưa cuộn da dê, giao cho Đường Nhạc.

"Đây chính là lão phu tuyệt kỹ thành danh, ngươi cũng không nên nhục nó danh tiếng." Phụng Ca Tiểu dặn dò.

"Đa tạ đại ca." Đường Nhạc đem cuộn da dê nội dung ghi ở trong lòng sau, liền ngay cả bận rộn thu hồi cuộn da dê, rất sợ Phụng Ca Tiểu đổi ý.

"Mới vừa rồi còn một ngụm một câu lão đầu, thế nào lúc này liền đổi lời nói." Phụng Ca Tiểu giả bộ cả giận nói.

"Đại ca, hai ta ai cùng ai a, cần gì phải để ý những chi tiết này." Lập lòe cười một tiếng, Đường Nhạc tựa hồ nhớ tới cái gì, liền vội vàng hỏi: "Đại ca, ngươi vì sao lại bị nhốt ở chỗ này "

"Ai, lúc này nói rất dài dòng a!" Ngay sau đó, Phụng Ca Tiểu liền đem năm đó sự tình, nói cho Đường Nhạc.

Hơn 300 năm trước, Phụng Ca Tiểu thiên tư ngang dọc, hẳn người mang Hàn Băng Tiên Thiên Linh Căn, rất nhanh bị chọn làm Băng Hoàng tộc Thánh Tử.

Lúc đó, hắn với Hỏa Hoàng Tộc Thánh Nữ là thanh mai trúc mã, hai người hồ sinh tình cảm, với nhau yêu say đắm lấy đôi phượng.

Bởi vì Phụng Ca Tiểu trẻ tuổi nóng tính, ý vào chính mình tu vi cao thâm, lại Vân Du Tứ Hải, khiêu chiến trẻ tuổi cường giả.

Trọng yếu nhất là hắn chưa từng từng có bại một lần, hẳn Phụng Ca Tiểu danh tiếng cũng ở đó lúc truyền khắp Ngũ Hồ Tứ Hải.

Thế nhân ban cho hắn một cái danh xưng - Bất Bại Chiến Thần!

Phụng Ca Tiểu một mực bị người bắt chước, nhưng lại chưa bao giờ bị vượt qua.

Cho đến có một ngày, hắn đi Tây Thiên giới, gặp phải Trì Dao.

Hai người tu vi sần sần với nhau, hai người đại chiến ba ngày ba đêm, vẫn chưa phân ra thắng bại.

Khi biết được Phụng Ca Tiểu là Băng Hoàng tộc Thánh Tử lúc, Trì Dao quả quyết lựa chọn nhận thua, hơn nữa hướng hắn biểu đạt chính mình tình yêu.

Đôi mắt sắc đẹp cảm dỗ, Phụng Ca Tiểu cuối cùng vẫn không đem nắm lấy, trực tiếp đem đẩy tới, làm kia ngưng ngừng sự tình.

Đem sự tình sau khi phát sinh, Phụng Ca Tiểu mới hối hận, hắn cảm thấy có lỗi với Hòa Hoàng Tộc Thánh Nữ.

Mà còn hắn cũng không muốn lừa dối Trì Dao, liền đem chính mình đã có người thương, nói cho nàng biết.

Người sau nghe vậy, nói mình không quan tâm những thứ này.

Cho đến có một ngày, Trì Dao nói mình muốn Phụng Hoàng tộc một món Thần Khí, đối với cái này, Phụng Ca Tiểu không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đáp ứng.

Vì vậy hắn trở lại bên trong tộc, tự mình lấy trộm Thần Khí, bất quá hắn cũng không ngốc, hắn lựa chọn đem Thần Khí giấu, không có trực tiếp giao cho Trì Dao.

Ngày ấy, Trì Dao thấy Phụng Ca Tiểu không có đem Thần Khí mang đến, trong nháy mắt giận tím mặt, ban đầu nàng đem thân thể giao cho hắn, mục đích là vì đạt được Thần Khí.

Sở dĩ đổi mới muộn, là bởi vì hôm nay ta đụng chạm! PS: Cầu phiếu đề cử, thuận tiện nói một câu, Ngày quốc tế thiếu nhi vui vẻ nha!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Tuân thủ hứa hẹn, Trì Dao Nữ Hoàng!

Biết được chân tướng sau, Phụng Ca Tiểu mới biết mình cỡ nào hồn nhiên, cái gì chó má ái tình đều là giả, cái gì vĩnh viễn không chia cách cũng là giả, đều là nữ nhân này giả bộ tới.

Nàng lợi dụng chính mình đi bên trong tộc lấy trộm Thần Khí, vì đạt được đến mục đích, thậm chí bán đứng thân thể.

Phụng Ca Tiểu đang nghĩ, nếu là chính mình thật đem Thần Khí giao cho nàng, sợ rằng chính mình trực tiếp liền bị nàng đá một cái bay ra ngoài, thậm chí nữ nhân này hội giết chính mình cũng khó nói.

Chỉ có giết người diệt khẩu, mới có thể vĩnh viễn bảo thủ bí mật, mà Phụng Hoàng tộc cũng sẽ không biết Thần Khí là bị Dao Trì đạt được.

Dù sao người chết là không biết nói chuyện!

Bất quá cuối cùng sự tình bại lộ, Thần Khí bị trộm một chuyện, rất nhanh liền bị Phụng Hoàng tộc cao tầng biết được.

Là bắt Phụng Ca Tiểu, Băng Hoàng tộc, Hòa Hoàng Tộc, Thánh Hoàng Tộc các loại (chờ) rất nhiều chủng tộc phái ra mười mấy tên Địa Tiên cảnh cường giả.

Ngày ấy, Phụng Ca Tiểu đứng ở đỉnh núi, cuồng vọng nói, đánh bại các ngươi, ta chỉ cần cừu giây!

Đúng như dự đoán, mười mấy tên Địa Tiên cảnh cường giả, ở trong vòng mấy cái hít thở bên trong, liền bị Phụng Ca Tiểu đánh bại.

Trì Dao không cam lòng, nàng cởi hết quần áo, hướng về phía Phụng Ca Tiểu nói, chỉ cần ngươi nguyện ý đem Thần Khí cho ta, ngươi chơi thế nào ta đều có thể, mà còn ta có thể chính mình động.

Đối với cái này, Phụng Ca Tiểu quả quyết cự tuyệt, hắn cũng không phải là tính tròng lên óc người, mà còn mình đã trải qua nàng một lần, đã sớm phá nàng tấm thân xử nữ.

Hiện tại Trì Dao, coi như cởi hết quần áo ở trước mặt hắn nhảy thoát y vũ, hắn cũng sẽ thờ ơ không động lòng.

Phụng Ca Tiểu hận nhất chính là có người lừa dối hắn, nữ nhân này đùa bỡn tình cảm mình, dựa theo hắn lúc ấy tính khí, không có lập tức ra tay giết nàng, vậy lấy hết lòng rồi.

Nữ nhân này còn muốn Thần Khí, làm nàng Xuân Thu Đại Mộng đi đi!

Nếu Thần Khí đã trộm ra, kia Phụng Ca Tiểu cũng sẽ không trả lại, chẳng chính mình chiếm đoạt.

Lấy hấn lúc ấy tu vi, ở trong thiên địa này, đã tiên hữu đối thủ.

Chỉ cần những lão bất tử kia không ra tay, có thể nói, cái này Ngũ Hồ Tứ Hải, hấn Phụng Ca Tiểu đều có thể đi ngang.

Thấy Phụng Ca Tiểu quyết tâm không chịu đem Thần Khí giao cho mình, Trì Dao cắn đôi môi, tựa hồ ngồi xuống quyết định gì, hướng về phía Phụng Ca Tiểu nói, ngươi không phải là rất lợi hại sao, đánh với ta một hồi, nếu là ngươi thắng, ta tùy ngươi xử trí, nếu là ngươi thua, theo ta xử trí.

Nghe vậy, Phụng Ca Tiểu phảng phất nghe được trên đôi này buồn cười nhất trò cười, nữ nhân này còn dám khiêu chiến chính mình, thật hoài nghi nàng lấy ở đâu dũng khí.

Là Lương Tình Như cho nàng dũng khí

Phụng Ca Tiểu không có cự tuyệt Trì Dao, hai người chợt triển khai chiến đấu kịch liệt.

Vừa mới bắt đầu, Phụng Ca Tiểu tùy tiện nghiền ép Trì Dao, có thể nhường cho hấn không ngờ tới là, Trì Dao vẫn ẩn núp tu vi.

Nữ nhân này tu vi thật sự vậy mà còn cao hơn chính mình, đã nói giữa người và người tín nhiệm đây!

Phụng bài hát cười cũng không được hạng người bình thường, đem hết toàn lực, đến cũng không rơi vào hạ phong.

Chỉ tiếc, hai người chiến đấu đến cuối cùng, Phụng Ca Tiểu lấy nửa chiêu chỉ kém, bại bởi Trì Dao.

Hấn lại thua ở trong tay nữ nhân, cái này làm cho hấn trong lúc nhất thời khó mà tiếp nhận.

Dựa theo trước ước định, Phụng Ca Tiểu mặc cho Trì Dao xử trí, hấn thu lại khí thế, cũng không phản kháng nữa.

Ngoài dự đoán mọi người là, Trì Dao cũng không có giết hấn, mà là tiếp tục hỏi hấn Thần Khí tung tích.

Phụng Ca Tiểu hừ lạnh một tiếng, lại không cần phải nhiều lời nữa.

Trì Dao dưới cơn nóng giận, mang theo Phụng Ca Tiểu trở lại Phụng Hoàng tộc, nàng cũng không tin người này ở Phụng Hoàng tộc, sẽ còn mạnh miệng, dù sao Thần Khí là Phụng Hoàng tộc.

Chờ Thần Khí trở lại Phụng Hoàng tộc trong tay sau, Trì Dao dự định trực tiếp cướp đoạt.

Lấy nàng tu vi, toàn bộ Phụng Hoàng tộc không người có thể ngăn được nàng.

Chẳng qua là nàng vụn vụn không nghĩ tới, Phụng Ca Tiểu vẫn thật là mạnh miệng, chính là không nói ra Thần Khí tung tích.

Vạn bất đắc dĩ bên dưới, Phụng Hoàng tộc liền đem Phụng Ca Tiểu nhốt ở Băng Ma Quật, hơn nữa bày Phong Ấn.

Đối với cái này, Trì Dao không có bất kỳ ý kiến, nàng để cho Phụng Ca Tiểu đợi ở Băng Ma Quật, không có nàng mệnh lệnh, không cho phép rời đi, đây là nàng yêu cầu duy nhất.

Nàng hy vọng Phụng Ca Tiểu nguyện thua cuộc, tuân thủ hứa hẹn.

Phụng Ca Tiểu là một tuân thủ hứa hẹn người, nếu thua, hấn tự nhiên hội nghe theo Trì Dao xử trí, cho nên hấn gật đầu đáp ứng.

Trì Dao là nhắc nhở Phụng Ca Tiểu, cố ý ở Băng Ma Quật lập được bia đá, hơn nữa trước mắt nàng tên, chỉ cần Phụng Ca Tiểu đi tới Băng Ma Quật bên ngoài, liền có thể thấy tên mình.

Cái này ba trăm năm đến, Trì Dao cách mỗi mười năm sẽ tới Băng Ma Quật một lần, thậm chí nàng mỗi lần tới thời điểm, cũng sẽ mang theo hai gã cường giả, mục đích là vì dò xét Phụng Ca Tiểu thực lực.

Kết quả những người này đều bị Phụng Ca Tiểu giết chết!

Lúc trước Đường Nhạc lúc đi vào sau khi, thiếu chút nữa bị Phụng Ca Tiểu một chương vỡ chết, hấn còn tưởng rằng tiểu tử này cũng là Trì Dao phái tới dò xét chính mình đây.

Nếu không phải phát hiện tiểu tử này tu vi quá mức rác rưởi, Phụng Ca Tiểu đã sớm giết hấn.

Bởi vì hấn không tin Trì Dao sẽ phái tu vi như vậy rác rưởi người, đến xò xét chính mình, đây không khỏi quá xem thường chính mình đi!

Chờ dò xét người bị Phụng Ca Tiểu giết chết sau, Trì Dao hội tán dương Phụng Ca Tiểu mấy câu, tiếp theo sau đó hỏi Thần Khí tung tích, hơn nữa

hứa hẹn, chỉ cần hấn chịu nói ra, liền cho hấn tự do.

Phượng Ca Tiểu không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt!

Hơn ba trăm năm chớp mắt rồi biến mất, Phượng Ca Tiểu cảm giác mình rất có lỗi với Hỏa Hoàng Tộc Thánh Nữ, đời này của hấn làm rất nhiều chuyện sai lầm, nhưng hấn chưa bao giờ hối hận qua.

Dừng mảnh nhân sinh không cần giải thích!

Nhưng duy chỉ có thẹn với thanh mai trúc mã Hỏa Hoàng Tộc Thánh Nữ.

Đã từng có một phần chân thành cảm tình bại ở trước mặt hấn, hấn không có đi quý trọng, chờ đến sau khi mất đi, mới hối hận không kịp.

Nhân thế gian bi thống nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, nếu như Thượng Thiên cho hấn thêm một cơ hội, hấn sẽ đối với cô gái kia nói ba chữ, ta yêu ngươi!

Nếu như nhất định phải ở chút tình cảm này phía trên thêm một thời hạn, hấn hy vọng là một vạn năm!

"Ngừng, ngươi dám không dám lại nhục mạ một chút." Lúc này, đã là buổi trưa, Đường Nhạc nghe Phượng Ca Tiểu nói cho tới trưa, không nghĩ tới hấn còn có một đoạn như vậy đã qua.

"Lão đệ, ta hy vọng ngươi có thể đáp ứng ta một chuyện." Phượng Ca Tiểu phảng phất già nua rất nhiều, hấn đưa ra một đôi khô héo tay, bắt lại Đường Nhạc tay, trịnh trọng nói.

"Bàn tăng hướng giới tính, ngươi chính là chết cái kia tâm đi." Đường Nhạc nổi da gà tất cả đứng lên, đưa tay tránh thoát sau, trực tiếp cự tuyệt nói.

"Tên tiểu tử thói nhà ngươi, lão phu lại không làm chuyện gay." Nghe vậy, Phượng Ca Tiểu có chút dở khóc dở cười, hấn lần nữa bắt Đường Nhạc tay, nói: "Ta muốn ngươi giúp ta giết một người."

"Chỉ cần không làm chuyện gay, giết người đó đều được!" Đường Nhạc thuận miệng nói.

"Ta muốn ngươi đi giết Trì Dao Nữ Hoàng." Phượng Ca Tiểu ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, nữ nhân này đem hấn làm hại thảm như vậy, hơn ba trăm năm không có tự do, nếu là đổi lại người thường, đã sớm điên.

Hấn mấy năm nay là không bị chết đói, ăn sống Trì Chu, Độc Hạt, rắn độc, cái này gọi ả là người sống qua ngày ả.

Mới đầu, hấn cũng rất ngăn chặn những sinh vật này, hấn cảm thấy rất buồn nôn, khó mà vào bụng.

Nhưng khi hấn hai mắt nhắm đi, sắp bị chết đói thời điểm, cũng liền không lo được những thứ này, ăn qua lần đầu tiên, cũng liền có lần thứ hai, lần thứ ba, một lúc sau, cũng liền quen thuộc.

"Đại ca, ngươi không nên làm ta ả, ngay cả ngươi đều không giết chết nàng, huống chi là ta." Đường Nhạc phản nản nói.

"Ngươi cái này ngu ngốc, ta đặc biệt sao lại không cho ngươi hiện tại đi giết nàng." Phượng Ca Tiểu mắng to.

"Đại ca, chuyện này cũng là ngươi tự mình giải quyết đi, ở đây Phong Ấn hấn không ngăn được ngươi đem!" Đường Nhạc bĩu môi nói.

"Ta muốn tuân thủ hứa hẹn." Phượng Ca Tiểu ánh mắt tràn đầy kiên nghị.

"Hứa hẹn nhằm nhò gì ả, bao lớn chút chuyện ả."

"Một cái không tuân thủ hứa hẹn nam nhân, căn bản không tính nam nhân." Nói đến chỗ này, Phượng Ca Tiểu lại không nói thêm gì nữa, hai tay của hấn phía sau, chậm rãi đi về phía ngoài động.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Tu vi thật sự, một hồi tạo hóa!

Nhìn Phụng Ca Tiểu bóng lưng, Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, vẻ mặt có chút phức tạp.

Là một cái hư vô phiêu miêu hứa hẹn, liên cam nguyện ở nơi này chim không ỉa phân địa phương quý quái, nghỉ ngơi hơn ba trăm năm.

Nếu là đổi thành Đường Nhạc, hẳn đã sớm rời đi.

Băng Ma Quật bên ngoài, bông tuyết đầy trời bay tán loạn, giống như vô số tuyết Tinh Linh ở trên trời bay múa.

Trong thiên địa một mảnh trắng xóa, bông tuyết bay là tả theo bầu trời nhẹ nhàng rơi xuống, đại địa lập tức trở nên bao phủ trong làn áo bạc.

Phụng Ca Tiểu ngồi ở cửa hang một bên trên đá, cứ như vậy lẳng lặng thưởng thức xinh đẹp này cảnh tượng.

Hắn muốn nói lại thôi, thỉnh thoảng đưa mắt về phía phía trước bia đá, thấy Trì Dao Nữ Hoàng bốn chữ lớn, hẳn lại hồi tưởng lại năm đó chuyện cũ.

Một cái búng tay, thời gian không trở lại!

Từ từ tuyết ngừng, hai mắt nhắm chặt Phụng Ca Tiểu từ từ mở mắt, lúc này đã là vào lúc giữa trưa.

"Trì Dao, coi như Lão Tử giết không người, nhưng ta lão đệ sẽ thay ta làm thịt người, thật mong đợi ngày hôm đó đến a." Đứng dậy nhìn bầu trời, Phụng Ca Tiểu nhỏ giọng thì thầm: "Đáng tiếc, ta thấy không đến ngày đó đến."

Trở lại bên trong động, Phụng Ca Tiểu phát hiện Đường Tăng đang tĩnh tọa tu luyện, hắn lên tiếng nói: "Nghĩ xong sao "

Nghe vậy, Đường Nhạc phun một ngụm Ô Trọc Chi Khí, hắn từ từ mở mắt, cự tuyệt nói: "Đại ca, ta thật muốn giúp người, nhưng là ta hữu tâm vô lực a, theo ta cái này không phải mục nát cảnh trung kỳ tu vi, coi như qua hai mươi năm nữa, cũng giết không Trì Dao."

"Người nghe lão đệ khuyên một câu, không cần lo cái gì đó chó má hứa hẹn, rời đi địa phương quý quái này, trực tiếp đi tìm Trì Dao báo thù, nếu không người cả đời đều đợi ở chỗ này, cái này một thân tu vi chẳng phải là lãng phí à." Đường Nhạc tận tình khuyên bảo đạo (nói).

Nói thật, hắn là thật không muốn đáp ứng Phụng Ca Tiểu, vạn nhất nào không được, hắn ngay cả mạng nhỏ mình đều bị lôi kéo vào.

Kỳ thực Đường Nhạc cũng có thể tạm thời đáp ứng trước Phụng Ca Tiểu, các loại (chờ) rời đi Băng Ma Quật, hẳn đổi ý nữa chính là.

Dù sao hắn có thể sẽ không để ý cam kết gì, hắn người này không có khác (đừng) ưu điểm, chính là da mặt dày.

Nhưng Đường Nhạc cũng sẽ không như thế làm, chính mình nếu gọi hắn một tiếng đại ca, lại coi hắn là kết thân đại ca, tin tưởng Phụng Ca Tiểu cũng là như vậy.

Phụng Ca Tiểu là một cái cam kết, đợi ở địa phương quý quái này hơn ba trăm năm, đã rất đáng thương, nếu là chính mình là qua loa lấy lệ hắn, lựa chọn lừa dối, kia Đường Nhạc hội cảm thấy áy náy, lương tâm bên trên cũng sẽ gây khó dễ.

"Chỉ cần người đáp ứng ta đi giết Trì Dao, ta đây một thân tu vi thì sẽ không lãng phí." Phụng Ca Tiểu do dự một hồi, tựa hồ làm quyết định gì, thanh âm hơi có chút khàn khàn nói.

Đường Nhạc có chút không nghe rõ Phụng Ca Tiểu nói tới, cái này có đáp ứng hay không giết Trì Dao, với hắn một thân tu vi lãng không lãng phí, giữa hai người này có một mao tiền quan hệ sao

"Đại ca, kia Trì Dao Nữ Hoàng bây giờ là cảnh giới gì" Đường Nhạc quyết định trước làm rõ ràng cô gái kia tu vi thật sự, chỉ cần không phải cường vượt quá bình thường, hắn liền đáp ứng Phụng Ca Tiểu yêu cầu.

"Mười năm trước, nàng từng tới một lần, mặc dù nàng dùng một ít thủ đoạn che giấu mình tu vi, nhưng vẫn là không gạt được ta."

Cách mỗi mười năm Trì Dao thì sẽ đi tới Băng Ma Quật một lần, cái này hơn ba trăm năm đến, nàng chưa bao giờ buông tha cho, cái này Phụng Ca Tiểu giấu Thần Khí, nàng tình thế bắt buộc.

Tính toán thời gian, Trì Dao cái này trong vòng mấy ngày sẽ lần nữa đi tới Băng Ma Quật.

Nếu là Đường Tăng không đáp ứng chính mình, hắn nghĩ (muốn) lần nữa tìm một tên thiên tư thật tốt thiên tài tu luyện, chỉ sợ là không có khả năng.

Từ vừa mới bắt đầu phát hiện Đường Nhạc người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn thời điểm, Phụng Ca Tiểu lại dự định thu hắn làm Đồ, trong trời đất này người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn thiên tài, chỉ cần không có bị bóp chết trong trứng nước, các loại (chờ) lớn lên, không có chỗ nào mà không phải là trong thiên địa Đại Năng.

Truyền thuyết Côn Lôn Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, ở trong thiên địa này, có thể cùng Thiên Tôn Hương sánh bằng Đại Năng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nói cách khác, chỉ cần Đường Tăng lớn lên, tuyệt đối là trong thiên địa đứng đầu Đại Năng, hấn thành tựu bất khả hạn lượng.

Mặc dù Đường Tăng cự tuyệt mình, không muốn làm hấn học trò, nhưng nhận thức mình làm đại ca cũng giống như vậy.

Làm đệ đệ, giúp ca ca báo thù, đây là thiên kinh địa nghĩa chuyện!

Không tệ xấu!

"Trì Dao tu vi là" Đường Nhạc hiểu kỳ nói.

"Kim Tiên cảnh sơ kỳ."

Đường Nhạc: "

"Trì Dao thiên phú tu luyện so với ta còn yêu nghiệt, cái này thời gian mười năm, năng tu vi rất có thể đi đến Kim Tiên cảnh sơ kỳ đỉnh phong." Phụng Ca Tiểu cảm thấy không bằng đạo (nói).

Lúc trước hấn tuổi trẻ khinh cuồng, tự cho là ở trẻ tuổi, hấn chính là vô địch thiên hạ, không người có thể cùng tranh tài.

Nhưng khi gặp phải Trì Dao sau, hấn mới biết Nhân Ngoại Hữu Nhân, Thiên Ngoại Hữu Thiên.

Nữ nhân này mặc dù đáng hận, nhưng không thể chối là, năng xác thực thiên tư ngang dọc, lúc ấy Trì Dao tuổi tác so Phụng Ca Tiểu còn nhỏ hơn mấy tuổi, có thể năng tu vi lại cao hơn Phụng Ca Tiểu.

Hơn ba trăm năm đã qua, mặc dù Phụng Ca Tiểu tu vi đi đến Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng này nữ nhân một chút sa sút sau, ngược lại bước đầu tiên, lên cấp Kim Tiên cảnh.

Thật là người so với người, tức chết người.

Có thể là Phụng Ca Tiểu đời trước làm chuyện sai lầm gì, đời này Thượng Thiên phái Trì Dao tới trừng phạt hấn.

"Đại ca, nếu là không việc gì, ta trước hết đi tu luyện." Đường Nhạc gãi đầu một cái, giả ngây giả dại đạo (nói).

Đùa, cô gái kia nhưng là Kim Tiên cảnh cường giả, chỉ sợ là trong trời đất này, năng đều tiên hữu đối thủ.

Đường Nhạc đi giết Trì Dao, đó chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, thuần túy tìm chết.

Thiên Tiên cảnh cường giả cũng đã kinh khủng như vậy, có thể nói là phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ, cái này vượt qua Thiên Tiên cảnh cường giả, nên khủng bố đến mức nào.

"Ai nói ta không sao, ta có việc a, ngươi còn không có đáp ứng ta đi giết Trì Dao đây." Phụng Ca Tiểu không tha thứ đạo (nói).

"Ngươi có thể kéo xuống đi, chuyện này đừng nhắc lại." Đường Nhạc tức giận nói.

"Lão đệ, ngươi có thể phải có lòng tin với chính mình a!"

"Ta đặc biệt sao có một rắc lòng tin, đại ca, đây chính là Kim Tiên cảnh cường giả, năng một đầu ngón tay là có thể giết ta, ta chút tu vi này ngươi cũng biết, Bất Hủ cảnh trung kỳ, phỏng chừng tu luyện nửa trăm năm, cũng không khả năng đi đến Kim Tiên cảnh."

Đường Nhạc vốn là không muốn tức giận, nhưng Phụng Ca Tiểu rõ ràng là nghĩ chính mình đi chịu chết.

Bất Hủ cảnh trung kỳ hấn đi giết Kim Tiên cảnh Trì Dao, đây nếu là truyền đi, sợ rằng sẽ bị người cười đến rụng răng.

"Lão đệ, ngươi yên tâm được, làm đại ca tuyệt sẽ không hại ngươi." Hơi trầm mặc, Phụng Ca Tiểu nghiêm túc nói: "Ta sẽ đem cả đời tu vi toàn bộ truyền thụ cho ngươi."

"Cái gì đại ca ngươi" Đường Nhạc cả kinh nói.

Phụng Ca Tiểu đem hấn trọn đời tu vi truyền thụ cho chính mình, có lẽ trong thời gian ngắn, Đường Nhạc tu vi hội lên cấp thần tốc, mà còn sẽ không đưa đến căn cơ bất ổn.

Nhưng là Phụng Ca Tiểu nhất định sẽ chết, mất đi tu vi, hấn thì sẽ dầu cạn đèn tắt.

Riêng lớn Tây Du thế giới, được bao nhiêu người nguyện ý hy sinh chính mình, đi tác thành cho hấn người.

"Vô luận như thế nào, ta sẽ không rời đi Băng Ma Quật, cùng với lãng phí một thân tu vi, chẳng tác thành nguoi, thắng thần nói, như vậy ngày ta đã sớm qua đủ." Phụng Ca Tiểu phàn nàn nói.

"Ngay từ lúc 30 năm trước, ta liền muốn thông, cũng may lão thiên có mắt, để cho ta gặp nguoi."

"Đại ca, ta sẽ không cho nguoi truyền thụ tu vi, bởi vì ta không muốn nguoi chết." Đường Nhạc tâm tình có chút kích động, hét lớn.

"Đưa nhỏ ngốc, ta sống nhiều năm như vậy, đã sớm sống đủ, chẳng lẽ nguoi muốn cho ta kéo dài hơi tàn, ở nơi này chỗ địa phương uất ức đợi đời trước sao!" Phụng Ca Tiểu ngữ trọng tâm trường nói.

"Ngược lại ta sẽ không tiếp nhận nguoi tu vi, ta nghĩ cho nguoi còn sống."

"Hừ, vậy cũng cũng không do nguoi!"

Phụng Ca Tiểu quát lạnh một tiếng, một cỗ khí tức kinh khủng từ trong cơ thể tràn ngập ra.

Thiên Tiên cảnh đỉnh phong khí thế không ngừng leo lên, toàn bộ không gian bắt đầu vặn vẹo.

Ngượng ngùng, trong nhà ngắt mạng, ta cũng thật cảm tức, phiền chết, chương này là dùng điện thoại di động cây số, hôm nay chỉ có chương một, cho nên ta cũng không cầu phiếu đề cử, ngày mai đổi mới 5 chương, coi như là bù đắp mọi người đi!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Cường thế thủ đoạn, quá mức trùng hợp!

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, theo bản năng muốn rời khỏi.

"Hàn Băng Kính "

Băng Hàn Chi Khí tràn ngập trong không khí, Băng Hàn sương mù màu trắng đem Đường Nhạc che phủ ở trong đó.

Đường Nhạc trong lòng thoáng hiện lên một vòng không ổn, sương mù để cho hắn mất đi phương hướng cảm giác.

Hắn vừa mới chuyển thân, thân thể lại đụng vào một cánh ước chừng cao hai mét, rộng một mét Băng Kính trên, Đường Nhạc âm thầm bị đau.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ấn "

Đường Nhạc cũng không nghĩ ngợi nhiều được, hắn đem hết toàn lực, cũng phải rời đi nơi này, bởi vì hắn không muốn để cho Phụng Ca Tiểu chết.

Quát lên một tiếng lớn, chín đạo năng lượng màu trắng Long giống như xé rách không khí một dạng hung hãn đánh vào Băng Kính trên.

Chỉ thấy Băng Kính mặt ngoài xuất hiện mấy đạo vết nứt, sau đó muốn nổ tung lên, biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Không chờ Đường Nhạc mừng rỡ, lại một khối trong suốt Băng Kính, đột ngột ngăn cản ở trước mặt hắn.

"Thảo "

Đường Nhạc không nhận được bạo nổ một câu chửi bậy, một chiêu kia mới vừa rồi, hắn đã đem hết toàn lực.

Phụng Ca Tiểu là Thiên Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, cho nên Đường Nhạc không dám lười biếng, lại không dám khinh thị.

"Lão đệ, nguoi chính là ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ đi, bức này cơ duyên, có thể không nên bỏ qua a." Nhìn sắc mặt hơi tái nhợt Đường Tăng, Phụng Ca Tiểu lạnh lùng nói.

"Xin lỗi, ta cự tuyệt." Đường Nhạc thà không muốn cơ duyên này, cũng không muốn nhìn thấy Phụng Ca Tiểu chết ở trước mặt hắn.

"Người cho rằng là có thể từ trong tay của ta chạy thoát sao" hán Phụng Ca Tiểu nhận định chuyện, vẫn chưa có người nào có thể cự tuyệt, ít nhất Đường Tăng không thể cự tuyệt.

"Không thử một chút làm sao biết, có thể với Thiên Tiên cảnh cường giả tối đỉnh đối chiến, tuy bại nhưng vinh!" Đường Nhạc không chút nào làm nhượng bộ, hán vội vàng điều động trong cơ thể linh lực, hai tay nắm quyền, lòng bàn chân đột nhiên đạp đất, một cái bước dài, nhắm phía Phụng Ca Tiểu.

"Không biết tự lượng sức mình!" Vừa vận mượn cơ hội này dạy dỗ một chút Đường Tăng, cho hán biết giữa song phương chênh lệch.

"Hàn Băng đâm!"

Phụng Ca Tiểu trấn định như thường, đương Đường Nhạc thân ảnh sắp tiếp cận hán thời điểm, thân hình hán chợt lóe, đi tới Đường Nhạc phía sau, chợt hai tay Kết Ấn, trong không khí lạnh ngưng kết thành Băng Thủ, phủ thiên cái địa hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

"Ngọa tào."

Cũng may Đường Nhạc phản ứng nhanh chóng, trực tiếp nằm trên đất, nếu không bị những băng này thứ kích bên trong, nhất định phải người bị thương nặng.

Đường Nhạc biết rõ Phụng Ca Tiểu không dùng ra đem hết toàn lực, hán thậm chí ngay cả 10% lực lượng đều không sử dụng ra, nếu không hán một chiêu, liền có thể giết chết chính mình.

Hai người đẳng cấp chênh lệch khác xa, không có chút nào khả năng so sánh!

"Ồ" Phụng Ca Tiểu kinh ngạc một tiếng, xem ra Đường Tăng tốc độ phản ứng cũng không tệ lắm.

Coi như mình cố ý nương tay, nhưng là không là Bất Hủ Cảnh tu vi Đường Nhạc, có thể chống cự.

Cùng hán chơi đùa lâu như vậy, cũng nên kết thúc chiến đấu.

Nếu không hán còn thật sự coi chính mình lợi hại đến mức nào đây.

Trong không khí lạnh bốc phát khỏi bệnh lạnh lẽo, Phụng Ca Tiểu trên khuôn mặt không khỏi dâng lên một vòng cười nhạt cùng châm chọc.

Cảm nhận được cổ hàn khí kia, Đường Nhạc lạnh run, hán biết rõ Phụng Ca Tiểu muốn động thật sự.

"Viêm băng giáng thiên!"

Cảm nhận được khí tức tử vong, Đường Nhạc liền vội vàng hô lớn: "Đại ca, ta nhận thua."

Mẫu thân, không nghĩ tới Phụng Ca Tiểu ác như vậy, hán hoài nghi mình nếu là không kêu nhận thua, hàng này thật hội giết chính mình.

Không cần phải là sính nhất thời khả năng, liền đem mạng nhỏ nhập vào!

Tựa hồ sớm đoán được Đường Tăng hội kêu nhận thua, Phụng Ca Tiểu cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, thu hồi khí thế hung mãnh, hán cười nhạt nói: "Còn tưởng rằng người có thể tiếp ta đây một chiêu đây!"

"Ta đón người tề đại, ta cũng không muốn tráng niên mất sớm." Đường Nhạc vuốt ve ngực, tức giận nói.

"Lão đệ, người còn chưa nói cho ta biết, người vì sao bị giam vào Băng Ma Quật" Băng Ma Quật là Băng Hoàng tộc cấm địa, phải nói Đường Nhạc không có phạm cái gì sai lầm lớn liền bị nhốt vào đến, hán khẳng định không tin.

Mới đầu, Phụng Ca Tiểu thậm chí suy đoán, Đường Tăng là Phụng Hoàng tộc phái đi vào dò xét chính mình khẩu phong, mục đích là vì hỏi ra Thần Khí tung tích.

Nhưng đi qua gần gũi sống chung, hán phát hiện Đường Tăng cũng không phải Phụng Hoàng tộc người, chỉ bằng hán người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, Phụng Ca Tiểu liền dám nói hán không phải.

Mà còn tự mình nói phải đem cả đời tu vi truyền cho hán thời điểm, quả quyết bị hán cự tuyệt, bởi vì hán không muốn nhìn thấy chính mình chết, tiểu tử này trọng tình trọng nghĩa, không bị lợi ích che đậy cặp mắt, bằng hán thiên tư, ngày sau nhất định là nổi danh Tứ Hải nhân vật.

Hán đang nghĩ, chỉ cần cho Đường Tăng đủ thời gian trưởng thành, tiểu tử này rất có thể thật có cơ hội giết Dao Trì.

Đường Nhạc rất nhanh đem sự tình tỉ mỉ đi qua nói cho Phụng Ca Tiểu.

"Phụng Hàn Khiếu lão tiểu tử kia thiên tư thượng khả, nhưng chính là quá mức bảo thủ, nếu là Phụng Hoàng tộc có thể đoàn kết nhất trí, cùng chung mối thù, cũng sẽ không chia năm xẻ bảy, sa sút thành như bây giờ vậy mức độ." Nghe vậy, Phụng Ca Tiểu chỉ tiếc rên sắt không thành thép đạo (nói).

Hắn là như vậy Bổng Hoàng tộc nhân, cũng đã từng kinh Thánh Tử, chỉ bất quá hắn hiện tại chỉ là một lấy trộm Thần Khí tội nhân.

Phượng Hoàng tộc năm đó thời kỳ cường thịnh, Địa Tiên cảnh cường giả có mấy trăm tên gọi, nếu không lúc ấy vây quét Phượng Ca Tiểu, Phượng Hoàng tộc cũng sẽ không xuất thủ rộng rãi như vậy, trực tiếp phái ra mười mấy tên Địa Tiên cảnh cường giả.

Tuy nói cuối cùng vẫn là bị Phượng Ca Tiểu đánh bại.

Còn như Thiên Tiên cảnh cường giả, Phượng Hoàng tộc cũng có hai tay số lượng, vào lúc đó, Phượng Hoàng tộc thực lực tổng hợp so Thiên Đình còn có cường hãn.

Thấy Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng phái cho Phượng Hoàng tộc mấy phần mặt mông.

Chỉ tiếc, những năm gần đây, Băng Hệ nhất mạch, Hỏa Hệ nhất mạch, linh hệ nhất mạch, Thánh hệ nhất mạch, bọn họ là tranh đoạt quyền chủ đạo, mình tranh ám đấu nhiều năm, bọn họ đều muốn đương bá chủ, trở thành mấy tộc đứng đầu.

Vì thế, ở hơn một trăm năm, từng bùng nổ qua một hồi đại chiến, lúc ấy vẫn lạc trên trăm tên địa tiên cảnh cường giả, ngay cả Thiên tiên cảnh cường giả đều vẫn lạc hai vị.

Cho tới sau này, vẫn là Tây Thiên Như Lai Phật Tổ ra mặt, hóa giải cái này một tranh chấp, lúc ấy hắn đề cho Nam Hải Quan Âm Bồ Tát phụ trách chuyện này.

Phượng Hoàng tộc vốn là tôn thờ nguyên khí nặng nề, tự nhiên muốn cho Quan Âm Bồ Tát mất mũi, trọng yếu nhất là bọn hắn kiêng kỵ Tây Thiên Như Lai Phật Tổ, cấp độ kia Đại Năng, muốn diệt Phượng Hoàng tộc toàn tộc, dễ như trở bàn tay.

Ngoài mặt các tộc tâm bình khí hòa, nhưng trên thực tế âm thầm, vẫn lẫn nhau sử dụng, không ai phục ai.

"Bổng Hoàng tộc Thánh Tử đối với ta lên sát ý, người này tất phải giết" Đường Nhạc chậm rãi nói.

"Tùy ngươi" không có phản đối Đường Tăng mà nói, do dự một hồi, hắn tiếp tục nói: "Tiểu tử ngươi cơ trí cực kỳ, ta cũng không tin ngươi là thấy cô bạn gái nhỏ, liền ngàn dặm xa xôi, theo Tây Ngưu Hạ Châu, đi tới Bắc Câu Lô Châu."

"Hắc hắc. Không nghĩ tới này cũng bị ngươi phát hiện, kỳ thực ta trừ thấy Tú Nga, còn có một cái mục đích, đó chính là lấy trộm Hậu Nghệ Thần Cung." Đường Nhạc không có giấu giếm, thành thật nói.

Nghe lời này, Phượng Ca Tiểu cố nén nụ cười.

Trong trời đất này, trùng hợp là cũng quá nhiều đi.

Chỉ có thể nói đây cũng là duyên phận.

"Lão đệ, chỉ sợ ngươi là Trộm không đi Hậu Nghệ Thần Cung."

"Làm sao ngươi biết "

"Bởi vì ta năm đó đánh cắp Thần Khí chính là Hậu Nghệ Thần Cung."

Đường Nhạc: "

"Ngọa tào, ta đặc biệt sao còn hi vọng nào cái này Hậu Nghệ Thần Cung tán gái đây, ngươi mau nói cho ta biết nó tung tích." Đường Nhạc trong lòng vô cùng buồn bực, cảm tình chính mình một chuyến tay không.

Thường Nga Tiên Tử nhưng là đã đáp ứng chính mình, chỉ cần hắn theo Phượng Hoàng tộc thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, hơn nữa giao cho nàng.

Đến lúc đó, Thường Nga Tiên Tử lại lấy thân báo đáp, thỏa mãn chính mình bất kỳ yêu cầu gì, vừa nghĩ đến đây, Đường Nhạc nội tâm liền hưng phấn không thôi.

Đường Nhạc là vì nghĩ đến Thường Nga Tiên Tử, mới quyết tâm phải lấy được Hậu Nghệ Thần Cung.

Nếu không, hắn đang yên đang lành không đi Tây Thiên Thủ Kinh, tới Phượng Hoàng tộc làm gì, chẳng lẽ là vì liếc mắt nhìn hắn cô bạn gái nhỏ

Nhược quả đúng như này, chỉ có thể nói rõ hắn rảnh rồi trứng đau!

Canh thứ nhất, ba giờ sáng, thật là mệt, chờ chút trưa lại đổi mới còn lại bốn chương! Ps : Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Giao phó di ngôn, gian phòng thương lượng!

"Hậu Nghệ Thần Cung bị ta giấu ở Tây Thiên Bắc Giới Tuyết Hoàng Phong, nhắc tới, này Tuyết Hoàng Phong thuộc về Trì Dao phạm vi quản hạt, nàng khẳng định không nghĩ tới ta sẽ đem Hậu Nghệ Thần Cung giấu ở nàng dưới mí mắt, ha ha." Coi như Đường Tăng không hỏi, Phụng Ca Tiểu cũng sẽ đem Hậu Nghệ Thần Cung tung tích nói cho hắn biết.

"Đại ca, ngươi đặc biệt sao cũng quá tiện." Thường thường nguy hiểm nhất địa phương, vừa vặn là an toàn nhất địa phương.

"Tên tiểu tử thói nhà ngươi, dám nói ta tiện." Phụng Ca Tiểu dựng râu trợn mắt, tức giận nói.

"Tám lệnh bài này ngươi nắm, là che giấu Hậu Nghệ Thần Cung khí tức, ta ở Tuyết Hoàng Phong bày Thiên cấp thượng phẩm trận pháp, không có tám lệnh bài này, ngươi là phá giải không lớn trận." Vừa nói, Phụng Ca Tiểu lấy ra một khối phong cách cổ xưa lệnh bài màu đen, giao cho Đường Nhạc.

Nhìn Đường Tăng cười cười toe toét, Phụng Ca Tiểu nghiêng ngẫm nói: "Nhìn đem ngươi vui, ngươi cho rằng là như vậy có thể có được Hậu Nghệ Thần Cung "

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt liền biến sắc, không chờ hắn mở miệng, Phụng Ca Tiểu tiếp tục nói: "Hậu Nghệ Thần Cung nhưng là Thần Khí, ngươi muốn cho nó nhận chủ, thì nhất định phải trước lau đi ta ở lại trên người nó Linh Hồn Ấn Ký."

"Ngươi nói ngược lại nhẹ nhàng, nghĩ (muốn) lau đi người Linh Hồn Ấn Ký, nói dễ vậy sao." Một điểm này Đường Nhạc hết sức rõ ràng, coi như là Thiên Tiên cảnh cường giả, cũng không khả năng tùy tiện lau đi.

"Rất đơn giản, chỉ cần ngươi đem ta tinh huyết rơi vào Hậu Nghệ Thần Cung bên trên, liền có thể lau đi Linh Hồn Ấn Ký, sau đó ngươi liền có thể khiến nó lần nữa nhận chủ, bất quá ngươi nếu là không chiếm được nó công nhận, ta đây liền không có năng lực làm." Ngay sau đó, Phụng Ca Tiểu theo trong cơ thể cường ép rút ra một giọt tinh huyết.

Tinh huyết giống như Tinh Linh một dạng trên không trung nhảy, tựa hồ đang hoan hô.

Thấy vậy, Đường Nhạc liền vội vàng theo hệ thống thương khố lấy ra bình ngọc, đem thu vào bên trong bình.

"Yên tâm đi, đại ca, ta có lòng tin thu phục nó." Đường Nhạc vỗ ngực bảo đảm nói.

"Di ngôn giao phó nhiều như vậy, cũng nên làm chính sự." Như Hồng Hoang như vậy linh lực theo Phụng Ca Tiểu trong cơ thể mãnh liệt mà ra, cùng lúc đó, Đường Nhạc thân thể vậy mà không bị khống chế chậm rãi bay lên không.

"Đại ca, ngươi mau buông ta xuống." Đường Nhạc biết rõ Phụng Ca Tiểu muốn làm cái gì, vội vàng hô lớn.

Phụng Ca Tiểu không để ý đến Đường Nhạc, hắn đôi mắt híp lại, thân hình chợt lóe, sau một khắc xuất hiện sau lưng Đường Nhạc.

Hắn tự tay bắt Đường Nhạc hai chân, bằng bạc linh lực ở xung quanh tạo thành năng lượng màu xanh lam cái lồng, đem hai người bao phủ ở bên trong.

Đường Nhạc điên cuồng giãy giụa, không ngừng chết thẳng cứng, hắn vừa định mở miệng nói chuyện, đột nhiên mắt tối sầm lại, trực tiếp ngất đi.

"Lão đệ, đại ca có thể vì ngươi làm, chỉ có những thứ này, ngươi ước chừng phải để cho ta thất vọng a!" Phụng Ca Tiểu tự nhủ.

Phụng Ca Tiểu đem trong cơ thể Tinh Thuần linh lực, lấy ôn hòa thủ đoạn, chậm rãi chuyển vận đến Đường Nhạc trong cơ thể.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tóc hắn dần dần biến trắng, trên mặt nếp nhăn cũng càng ngày càng nhiều.

Băng Hoàng tộc, Băng Tinh điện.

Sang trọng bên trong căn phòng, Phụng Thiên Hồng ngồi ở trên cái băng, cầm trong tay ly trà, thờ ơ thưởng thức trà.

"Thiên Hồng, thân thể ngươi thế nào "

"Nghe nói ngươi bị Đường Tăng tiểu tử kia đánh bại, có muốn hay không chúng ta hai anh em giúp ngươi giáo huấn hắn một trận."

Phượng Thành Huy với Phượng Thịnh Nguyên hai người đều là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, hẳn hai người đã từng tranh đoạt qua Thánh Tử vị trí, chỉ bất quá cuối cùng thất bại.

"Hai người bót ở chỗ này nói lời nói mát, coi như hai người các ngươi liên thủ, chỉ sợ cũng không phải là Đường Tăng đối thủ." Phượng Thiên Hồng cố ý nói như vậy, mục đích là vì chọc giận hai người này.

Ở Phượng Hàn Khiếu dưới sự giúp đỡ, Phượng Thiên Hồng mặc dù đã không còn đáng ngại, bất quá hắn tu vi lại quay ngược lại tới Bất Hủ cảnh, cái này với hắn mà nói là một đả kích trầm trọng.

Cái này cũng chưa tính cái gì, mới vừa rồi, hắn biết được Băng Hoàng tộc cao tăng đã phế hắn cái này Thánh Tử, nói muốn lần nữa chọn người, còn nói Băng Hoàng tộc không nuôi phế vật.

Tin tức này để cho hắn lửa công tâm, tại chỗ phun ra một ngụm máu tươi.

Trước mắt xuất hiện hai người này, chính là tới cười nhạo mình.

"Kia Đường Tăng bất quá là Bất Hủ Cảnh trung kỳ tu vi, ta hai người muốn giết hắn, như tàn sát heo chó, mà còn ngươi ý đồ kia, liền nhận lấy đi, nghĩ (muốn) mượn đao giết người" Phượng Thành Huy lạnh lùng nói.

"Vậy không tồn tại!" Phượng Thịnh Nguyên cười khẩy nói.

"Vô luận như thế nào ta cũng phải giết Đường Tăng, chỉ cần hai người các ngươi chịu giúp ta, cái này hai quả Băng Linh đan liền trở về các ngươi." Vừa nói, Phượng Thiên Hồng đau lòng lấy ra hai quả êm dịu màu lam đan được.

Địa cấp thượng phẩm Tiên Đan, Băng Linh đan, Huyền Tiên cảnh cường giả đặc biệt yêu quý nó, bởi vì Băng Linh đan có thể hạ thấp Lục Thành Huyền Tiên cảnh cường giả, tẩu hỏa nhập ma tỷ lệ.

Rất nhiều người đem cảnh giới cường ép đề ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ đỉnh phong, Huyền Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong, nguyên nhân chủ yếu là bọn hắn không dám tùy tiện đột phá, rất sợ quá trình tấn cấp bên trong tẩu hỏa nhập ma, đưa đến thất bại trong gang tấc.

Lúc này bọn họ nếu là có một viên Băng Linh đan, liền có thể hạ xuống tẩu hỏa nhập ma tỷ lệ, để cho bọn họ nhanh chóng lên cấp.

Nghe một cổ đậm đà đan mùi thơm, hai người trong mắt lóe lên một đạo tham lam, cái này Thánh Tử mặc dù đã quá hạn, nhưng trong tay vẫn có không ít bảo bối.

Giống như Băng Linh đan loại này cấp bậc Tiên Đan, trừ phi đối với (đúng) bên trong tộc có công hiến trọng đại, nếu không căn bản không khả năng có được.

"Thiên Hồng huynh như thế khẳng khái, thật là làm cho không người nào có thể cự tuyệt a."

"Cuộc mua bán này, huynh đệ của ta hai người làm."

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, lại thống khoái gật đầu đáp ứng.

"Sảng khoái." Phượng Thiên Hồng cầm trong tay hai quả Băng Linh đan chia ra ném cho hai người này, mặc dù có chút Bất Xá, nhưng chỉ cần có thể giết Đường Tăng, hết thảy các thứ này đều là đáng giá.

Nghĩ tới Đường Tăng với Thánh Nữ hôn môi tình cảnh, Phượng Thiên Hồng lại hận cắn răng nghiêng lợi, Đường Tăng cái này con lừa trọc, dựa vào cái gì có thể ôm mỹ nhân về.

Chờ Đường Tăng vừa chết, hắn liền có cơ hội thừa lúc vắng mà vào, chiếm cứ Đường Tăng ở Thánh Nữ trong lòng vị trí, lấy chính mình thiên phú, muốn lần nữa lên cấp Huyền Tiên cảnh, đây chẳng qua là vấn đề thời gian.

Hắn phải đem thuộc về mình hết thảy, lần nữa đoạt lại.

Đến lúc đó đem Thánh Nữ đẩy tới ở giường, hắn muốn thoải mái bên trên ba ngày ba đêm.

Bởi vì mấy năm nay Phượng Thiên Hồng chơi bời quá độ, hành phòng sự chỉ có thể giữ vững năm giây, trên căn bản ba giây liền nhẹ.

Nhưng hắn cũng không lo lắng, cùng lắm chính mình dùng mấy viên thuốc cường dương, năm viên không được, vậy thì mười viên, nếu là không được nữa, vậy thì một trăm viên.

Tóm lại một câu nói, nhẹ liền uống thuốc.

Ba ngày ba đêm, thuốc không thể ngừng!

Hoa mẫu đơn hạ chết thành quỷ cũng phong lưu, cho dù chết ở trên bụng nữ nhân, hắn cũng nguyện ý.

"Hai vị, Đường Tăng bị giam ở Băng Ma Quật, các ngươi có thể phải chuẩn bị sẵn sàng." Phụng Thiên Hồng mỉm môi trà, lãnh đạm nói.

"Băng Ma Quật đây chính là trong tộc cấm địa a!"

"Cái này ngược lại có chút khó giải quyết."

"Nhị vị không cần phải lo lắng, ta và các ngươi cùng đi trước." Tựa hồ nhìn ra hai người lo lắng, Phụng Thiên Hồng cười nói.

"Như thế tốt lắm." Vốn đang cho là cái này Phụng Thiên Hồng nghĩ (muốn) thiết kế hại bọn họ, nhưng hiện tại xem ra, hẳn là bọn họ lo ngại, cái này Phụng Thiên Hồng cũng sẽ không ngốc đến lấy chính mình mệnh đi mạo hiểm.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ tựu ra phát đi, cái này Đường Tăng một ngày bất tử, ta lại ăn ngủ không yên a!"

"Vậy cũng tốt!" Trầm ngâm chốc lát, hai người gật đầu đáp ứng nói.

Canh [2], khục khục, cái kia cái gì, trong nhà lưới vẫn là không có được, hôm nay đã cho công ty sửa chữa gọi điện thoại, ngày mai mới có thể tới tu, cho nên ta lại phải nuốt lời, sợ rằng không thể canh năm, xin lỗi, kỳ thực ta cũng muốn tuân thủ hứa hẹn, nhưng là luôn là có chuyện ngoài ý muốn xảy ra chỉ có thể từ từ còn, ah! Sau đó còn có một canh!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Cực kỳ bi thương, lên cấp Huyền Tiên!

Thánh Linh núi, bông liễu như vậy tuyết bay theo gió lướt nhẹ, theo gió càng thổi càng mạnh mẽ, tuyết càng rơi xuống càng mật, bông tuyết cũng càng ngày càng lớn.

Trời đông giá rét, Bạo Phong Tuyết càng ngày càng mạnh liệt, lăng liệt không khí thường xuyên rót vào Phụng Thiên Hồng đám người trong tay áo.

Yên lặng như tờ, chỉ nghe bông tuyết lả chã không ngừng đi xuống, trong thiên địa càng là một mảnh trắng xóa.

"Thiên Hồng huynh, vì cái gì ta luôn có một loại dự cảm không hay." Phụng Thành Huy run rẩy nguy đạo (nói).

"Ngươi nếu là sợ, đi trở về đi, cái này Băng Linh đan coi như ta tặng không cho ngươi." Phụng Thiên Hồng có chút xem thường hẳn, dầu gì cũng là Huyền Tiên cảnh cường giả, cái này còn không có thấy người, liền sợ đến như vậy, đây nếu là thấy cái gì yêu ma quỷ quái, vẫn không thể sợ đi tiểu

Hắn Phụng Thiên Hồng nếu là trợ thủ, không phải gánh nặng.

Nếu là hàng này thời khắc máu chốt như xe bị tuột xích, còn không bằng hiện tại để cho hắn rút đi.

Nghe vậy, Phụng Thành Huy sắc mặt có chút khó coi, lúc này nếu là một mình rời đi, đây nếu là truyền đi, chính mình danh tiếng coi như hủy trong chốc lát.

"Thật là trò cười, Lão Tử há lại hạ người ham sống sợ chết, thu ngươi thù lao, tự nhiên muốn làm việc cho ngươi." Phụng Thành Huy giả bộ ổn định, chỉ cao khí ngang đạo (nói).

"Đã như vậy, vậy cứ tiếp tục đi trước đi." Phụng Thiên Hồng đi ở phía trước, Phụng Thành Huy với Phụng Thịnh Nguyên theo sát phía sau, ba người cẩn thận đánh giá chung quanh, ở đây thật sự là quá an tĩnh, tĩnh đáng sợ.

Băng Ma Quật.

Đường Nhạc vuốt mắt, chậm rãi mở hai mắt ra, hắn cảm giác mình mới vừa rồi làm một giấc mộng, giấc mộng này rất chân thực, hắn mơ thấy chính mình lên cấp Huyền Tiên cảnh.

"Nguyên lai là một mộng!" Đường Nhạc thất vọng nói.

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói thầm một tiếng không được, hần đột nhiên đứng dậy, khắp nơi nhìn ra xa, phát hiện một tên tóc bạc hoa râu, thân hình ông già gầy nhom đang nằm ở một bên.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc nước mắt không ngừng ở trong hốc mắt lớn vồn, sau đó không ngừng được chảy xuống, trong lòng đột nhiên có loại không hiểu đau xót.

Giờ phút này, hần cũng không còn cách nào kiềm nén bản thân tâm tình, nam nhi không dễ rơi lệ, chỉ vì chưa tới chỗ thương tâm.

"Đại ca." Đường Nhạc tan nát tâm can hét lớn.

Đường Nhạc đi tới Phụng Ca Tiểu bên người, phác đặng một tiếng quý sụp xuống đất, cảm hần khô héo bàn tay, tâm tình kích động, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

"Thối xú tiểu tử, ngươi đặc biệt đặc biệt bao lớn gằm cái gì, ta đặc biệt sao còn chưa có chết đây." Phụng Ca Tiểu sắc mặt tái nhợt, miễn cưỡng nở nụ cười, hữu khí vô lực nói.

"Đại ca, ngươi vì cái gì ngu như vậy, làm như vậy thật đáng giá sao" Đường Nhạc khóc mắt đỏ, nước mũi đều chảy vào trong miệng hần.

Chẳng qua là lúc này, hần nơi nào còn có đến những thứ này.

"Vội ta mà nói, quá giá trị." Gật đầu một cái, Phụng Ca Tiểu chặt vật từ dưới đất chậm lên, Đường Nhạc liền vội vàng đỡ hần.

Phụng Ca Tiểu nằm ở Đường Nhạc trong ngực, hần tự tay vuốt ve Đường Nhạc gò má, lau chùi hần nước mắt.

"Tiểu tử, có một số việc muốn lượng sức mà đi, nếu là thật giết không Trì Dao, vậy thì buông tha đi, còn sống, so với cái gì đều trọng yếu." Phụng Ca Tiểu hữu khí vô lực nói.

"Đại ca, ta "

"Ngươi đừng nói chuyện, trước hết nghe ta nói." Phụng Ca Tiểu cắt đứt Đường Nhạc mà nói, tiếp tục nói: "Chờ sau khi ta chết, ta hy vọng ngươi đi tìm một cái kêu Phụng Thanh Dao nữ nhân, nói cho nàng biết, ta rất yêu nàng."

"Phụng Thanh Dao, danh tự này thật quen tai." Nhỏ giọng thăm thì một câu, tựa hồ nhớ tới cái gì, Đường Nhạc bưng tỉnh đại ngộ, nhẹ giọng nói: "Đại ca, ta biết Phụng Thanh Dao, nàng bây giờ là Phụng Hoàng tộc Đại Trưởng Lão."

"Xem ra nàng so với ta tưởng tượng trải qua tốt hơn, Thanh Dao là ta cả đời tiếc nuối, ta cả đời cái gì cũng không dám làm, nhưng chính là, không dám nói với nàng, ta yêu nàng, thậm chí còn cô phụ nàng, với Trì Dao cô gái kia chung một chỗ, ha ha, buồn cười không" Phụng Ca Tiểu tự giễu nói.

"Đại ca, ngươi yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem ngươi mà nói chuyện giao cho nàng, còn như Trì Dao" nói đến chỗ này, Đường Nhạc lại phát hiện Phụng Ca Tiểu đã không có hô hấp, đã từng Bất Bại Chiến Thần, lúc đó chết đi.

"Ngươi ở nơi này ngọc thời gian dài như vậy, chẳng lẽ không Tu Tiên à."

"Ta tu ngươi tê đại tiên."

"Lão đầu, ngươi thiếu đặc biệt sao ở bàn tăng trước mặt trang bức, có bản lĩnh nói ra tên ngươi."

"Tên ta Phụng Ca Tiểu."

"Còn Phụng Ca Tiểu, ta đặc biệt sao còn nói Phụng Ca Khốc đây."

"Hứa hẹn nhằm nhò gì a, bao lớn chút chuyện a."

"Một cái không tuân thủ hứa hẹn nam nhân, căn bản không tính nam nhân."

"

Giữa hai người nói chuyện, Đường Nhạc vẫn rõ mồn một trước mắt.

"A" Đường Nhạc ngửa mặt lên trời gằm thét, dưới cơn nóng giận, Nhất Quyền đánh vào trên đất.

Toàn bộ mặt đất đều tại rung rung, đỏ tươi huyết dịch theo Đường Nhạc trên tay chậm rãi hạ xuống, hần giờ phút này cũng không cảm giác được đau đớn.

Đại ca rời đi, để cho Đường Nhạc cực kỳ bi thương.

Đường Nhạc ngồi chồm hổm dưới đất ôm đầu khóc rống, thời gian qua rất lâu, hần chậm rãi đứng dậy, ánh mắt tràn đầy tia máu, sát ý chính nồng.

"Đại ca, ta Đường Nhạc thề với trời, cái này Tri Dao ta tất phải giết, nếu có vi thề này nói, ắt gặp thiên đạo khiến trách."

"Phượng Ca Tiểu là tên hán tử, ta đây Lão Tôn cả đời chưa bao giờ phục qua mấy cá nhân, hán tính một cái." Ngộ Không phe phẩy cánh, chậm rãi theo Đường Nhạc tay ông tay áo bay ra.

"Sư phụ, có ba cỗ cường hãn khí tức đang đến gần, hai gã Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, một tên Bất Hủ cảnh đỉnh phong, có muốn hay không ta đây Lão Trư đi giải quyết bọn họ." Bát Giới đề nghị.

"Không cần." Đường Nhạc song quyền nắm chặt, trầm giọng nói.

Àm!

Bằng bạc linh lực theo Đường Nhạc trong cơ thể tràn ngập ra, hán lúc này cảnh giới vậy mà đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Phượng Ca Tiểu cũng không có cường ép tăng lên Đường Nhạc tu vi, bởi vì hán biết rõ làm như vậy, chẳng qua là ở bất miếu trợ trường, chính mình cũng không phải đang giúp hán, mà là ở hại hán.

Khôn ngoan Phượng Ca Tiểu, đem mình Tinh Thuần linh lực, thông qua thủ đoạn đặc biệt, phong ấn ở Đường Nhạc trong cơ thể.

Theo thời gian trôi qua, hán Phong Ấn thì sẽ dần dần biến mất, đến lúc đó, về này Tinh Thuần linh lực hội từng điểm từng điểm rỉ ra, để cho Đường Nhạc từ từ hấp thu, luyện hóa.

Phượng Ca Tiểu ở lại Đường Nhạc trong cơ thể Tinh Thuần linh lực, hoàn toàn có thể chống đỡ hán tu luyện Thiên Tiên cảnh.

Cái này không thể nghỉ ngơi tăng nhanh Đường Nhạc lên cấp tốc độ!

"Kia Phượng Hàn Khiếu nếu là biết rõ chuyện này, chỉ sợ là phải bị tức chết, sư phụ chẳng những không có chết, ngược lại nhân họa đắc phúc." Tiểu Bạch Long đạo (nói).

"Sư phụ, ở bước ngoặt nguy hiểm, ngươi có thể trực tiếp vận dụng phong ấn ở trong cơ thể linh lực, đến lúc đó, ngươi tu vi trong thời gian ngắn sẽ đạt tới Thiên Tiên cảnh, chỉ bất quá sử dụng sau đó, bên trong cơ thể ngươi Phong Ấn linh lực cũng sẽ biến mất." Ngộ Không nhắc nhở.

"Có thể trực tiếp vận dụng" nếu không phải Ngộ Không nhắc lên chuyện này, Đường Nhạc còn thật không biết đây.

"Đương nhiên, mặc dù Phượng Ca Tiểu đem bản thân linh lực phong ấn, nhưng là Phong Ấn cũng sẽ không bài xích ngươi, cho nên ngươi tùy thời có thể giải phong, chỉ cần ngươi không sợ bị linh lực xanh bạo thân thể, hiện tại liền có thể luyện hóa."

"Có thể lên cấp đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, ta đã rất thỏa mãn." Đường Nhạc lắc đầu nói.

Trừ phi là sống chết trước mắt, nếu không Đường Nhạc thì sẽ không tự tiện vận dụng Phượng Ca Tiểu lưu ở trong cơ thể hán về này Tinh Thuần linh lực.

"Ngộ Không, các ngươi trước trốn sư phụ tay ông tay áo, không phải vạn bất đắc dĩ, không nên tùy tiện bại lộ thân phận, còn như ngoài động mấy người kia, giao cho sư phụ liền có thể."

Nghe vậy, Ngộ Không mấy người cũng không có cự tuyệt, mặc dù tâm lý không muốn, nhưng bọn hán vẫn là ngoan ngoãn đến nghe lời.

Thời gian dài núp ở trong tay áo, đúng là bức bối đến hoảng.

Trước bởi vì kiêng kỵ Phượng Ca Tiểu, cho nên bọn họ mới che dấu hơi thở, thậm chí không nói một lời.

Thật vất vả đi ra, vốn đang cho là có thể khôi phục chân thân, với Phượng Hoàng tộc đám người kia làm hơn một hồi.

Nhưng không nghĩ tới sư phụ hay là để cho bọn họ núp ở trong tay áo, thật hoài nghi cái này Tây Thiên Thủ Kinh, rốt cuộc là bọn họ bảo vệ sư phụ, vẫn là sư phụ bảo vệ bọn họ.

Tựa hồ nhìn ra Ngộ Không đám người không muốn, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Nếu là sư phụ làm bất quá bọn hán, nhất định sẽ cho các ngươi ra tay."

"Hắc hắc, có sư phụ những lời này, ta đây Lão Tôn cứ yên tâm."

Đường Nhạc ôm Phượng Ca Tiểu chậm rãi đi về phía ngoài động, khi thấy thân ảnh quen thuộc lúc, khóe miệng của hán phát qua một vòng cười tà.

Cái này Phượng Thiên Hồng thật đúng là bám dai như đĩa a!

Nếu hán muốn tìm cái chết, chính mình sẽ giúp đỡ hán.

Canh thứ ba, rạng sáng hán còn có thể đổi mới chương một! Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Đánh ngã các người, chỉ cần ba giây!

"Đường Tăng, người thật đúng là mạng lớn a!" Phụng Thiên Hồng hai tay thua lập, mặc cho phong tuyết thổi đánh vào người, hắn vừa mới đến Băng Ma Quật, cái này Đường Tăng lại xuất hiện trong tầm mắt, vốn là còn nhiều chút kiêng kỵ Băng Ma Quật nguy cơ tứ phía, nghĩ tại bên ngoài quan sát một hồi.

Nếu Đường Tăng không phát hiện chút tổn hao nào xuất hiện ở trước mặt hắn, cái này nói rõ Băng Ma Quật cũng không có trong tộc truyền như vậy tà hồ.

"Thiên Hồng huynh, hòa thượng này rõ ràng là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, người vì sao lừa gạt hai huynh đệ chúng ta nói, hắn là Bất Hủ Cảnh tu vi." Phụng Thành Huy cả giận nói.

"Ta không có lừa các người a, hắn lúc ấy xác thực là Bất Hủ Cảnh trung kỳ tu vi, bây giờ nhìn lại trước hắn hẳn là ẩn giấu tu vi." Dưới mắt dường như chỉ có một cái giải thích như vậy, Phụng Thiên Hồng cũng không tin tưởng ngăn ngại hai ngày thời gian, hòa thượng này Liên Tấn hai cấp. Trực tiếp lên cấp đến Huyền Tiên cảnh.

"Tính, chính là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ Lão Tử còn không coi vào đâu, ba người chúng ta liên thủ, muốn giết hắn hẳn không phải là việc khó." Chuyện cho tới bây giờ, than phiền cũng vô dụng, ở trong mắt Phụng Thành Huy, Bất Hủ cảnh trung kỳ với Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, không có bao nhiêu khác biệt, đơn giản là người sau tương đối khó giải quyết mà thôi.

"Như vậy đi, sau khi chuyện thành công, ta cho các người thêm hai quả Xà Huyết thuốc cường dương, như thế nào" Phụng Thiên Hồng liếm môi, vẻ mặt hèn mọn ý.

"Kiệt kiệt, vẫn là Thiên Hồng huynh biết huynh đệ chúng ta." Vừa nghe thuốc cường dương, Phụng Thành Huy với Phụng Thịnh Nguyên hai người được kêu là một cái hưng phấn a, hai người bọn họ đều là thường xuyên chơi bởi quá độ, đưa đến hành phòng sự chỉ có thể giữ vững ba giây.

Có này xà huyết thuốc cường dương, hai người bọn họ ít nhất có thể kiên trì nửa giờ.

Cái này làm sao không để cho hắn hai người kích động!

"Khục khục, các người nói đủ không có, nếu không thì bản tăng cho các người thêm thời gian một chun trà" Đường Nhạc chậm rãi bỏ xuống Phụng Ca Tiểu, khoe miệng phát qua một vòng uy nghiêm nụ cười.

"Mẹ cái bức, người một cái Xú Hòa Thượng, phách lối cái gì." Phụng Thành Huy mắng to một tiếng, liền đối với Phụng Thiên Hồng nói với Phụng Thịnh Nguyên: "Ba người chúng ta cùng ra tay, trước phá vỡ phong ấn."

"Được, chờ một hồi Lão Tử muốn cho hòa thượng này muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể." Phụng Thịnh Nguyên ánh mắt Băng Hân nhìn chăm chú Đường Nhạc.

Ầm!

Ba cỗ mạnh mẽ linh lực, cơ hồ là trong cùng một lúc, đột nhiên từ ba người trong cơ thể bùng nổ lên, trong nháy mắt mang theo trận trận gió toàn.

Không trung bay xuống bông tuyết bị gió cuốn, phăng phất ở phiến phiến khởi vũ.

Chỉ bất quá lúc này không người sẽ đi thưởng thức xinh đẹp này cảnh tượng.

Ba người đem hết toàn lực, trải qua hơn luân đánh mạnh, cơ hồ hao hết trong cơ thể linh lực, cuối cùng là để cho phong ấn có dẫn ra.

"Ba người các người đây là đang khôi hài sao, nếu là không phá nổi phong ấn, liền mau rút." Đường Nhạc ngáp một cái, thuận miệng nói.

Vừa mới bắt đầu, Đường Nhạc có bày thành chắc chắn có thể giết cái này ba cái thiếu năng trí tuệ, nhưng bây giờ, hắn có một trăm phần trăm tự tin.

Ba người này coi như phá vỡ phong ấn, bên trong cơ thể của bọn họ linh lực cũng sẽ tiêu hao hơn nửa, đến lúc đó Đường Nhạc hoàn toàn có thể không phí nhiều sức, giải quyết bọn họ.

"Ta phác thảo sao, các loại (chờ) Lão Tử phá vỡ phong ấn, ta đặc biệt sao lắng trị người." Phụng Thành Huy thở hổn hển, tức miệng mắng to.

"Nếu là không phá vỡ cái này phong ấn, chúng ta căn bản không làm gì được hắn, cho nên chúng ta cũng không cần giữ lại thực lực nữa." Phụng Thiên Hồng lo lắng nói.

"Được." Hai người trăm miệng một lời đạo (nói).

"Băng Dương Quyền!"

"Hỗ Nguyên Chương!"

"Phụng Ma Chi!"

Ầm!

Ba đạo kinh khủng công kích, trực tiếp đánh vào phong ấn trên, phát ra tiếng vang cực lớn.

"Không tốt." Ba người sắc mặt tái nhợt, theo bản năng thi triển thân pháp muốn tránh nhằm phía bọn họ dư âm.

Nếu là bọn họ thời kỳ toàn thịnh, muốn tránh, dễ như trở bàn tay.

Chẳng qua là hiện tại, bên trong cơ thể của bọn họ linh lực tiêu hao hầu như không còn, tốc độ so bình thường chậm gấp đôi.

Cuối cùng tràn ngập ra dư âm đánh phía ba người thân thể.

"Phốc xuy." Ba người thân thể giống như điều đứt dây, trên không trung vạch qua một đạo ưu mỹ đường vòng cung, hung hãn ngã tại trong tuyết, ba người rơi rớt phun ra một ngụm máu tươi.

"Ba cái thiếu năng trí tuệ." Đường Nhạc buông tay bắt đầu dĩ nói.

"Con lừa trọc, người thể nào không chạy a" Phụng Thành Huy lão đảo từ dưới đất bò dậy, đánh phía trước trên người bông tuyết, thâm độc đạo (nói).

Ba người sau khi đứng dậy, tạo thành nửa bao vây thế, đứng ở Đường Nhạc phía trước.

"Bản tăng vì sao phải chạy, chạy hắn là các người." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Mẹ, chết đã đến nơi, vẫn như thế trang bức." Phụng Thiên Hồng nhìn chăm chăm Đường Nhạc, giống như đối xử con mèo.

"Trang bức ta đây để cho các người biết một chút về, cái gì gọi là chân chính trang bức." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc trầm giọng nói: "Ta đánh ngã các người, chỉ cần ba giây."

"Ai a, hù chết "

Bạch!

Đường Nhạc thân thể, trong nháy mắt này lướt ầm ầm ra, hắn Nhất Quyền đánh vào Phụng Thiên Hồng trên ngực, để cho hắn đem vừa tới mép mà nói, lại nuốt xuống.

Đụng chớp mắt, cuồng bạo linh lực sóng trùng kích chợt cuốn mờ, kia mặt đất cứng rắn, cũng ở đây lúc này bị đánh rách một đạo rất nhỏ kẽ hở.

"Cẩn thận." Không nghĩ tới Đường Tăng thực lực kinh khủng như vậy, kinh hoàng thất thố hạ, Phụng Thành Huy vội vàng hướng Phụng Thịnh Nguyên hô lớn.

Đường Nhạc tốc độ, nhanh như sấm đánh, cơ hồ là trong nháy mắt, hắn Toàn Phong Thối lại đã trúng phản ứng không kịp nữa Phụng Thịnh Nguyên.

"Đi chết đi." Phụng Thành Huy cũng không phải hạng người bình thường, hắn ở Đường Tăng công kích Phụng Thịnh Nguyên thời điểm, lại không chút do dự đánh ra, bởi vì hắn minh bạch, đây là cơ hội duy nhất.

Cảm giác phía sau lạnh lùng chân gió, Đường Nhạc phản ứng nhanh chóng, trong cơ thể linh lực nổi lên không dứt hội tụ bên phải quyền trên.

Đường Nhạc hữu quyền, với Phụng Thành Huy càn quét tới chân gió cứng rắn tiếc chung một chỗ.

"A!"

Phụng Thành Huy cuồng loạn kêu thảm một tiếng.

Hắn bị Đường Nhạc đâm ra một quyền ba mét ra ngoài, thân thể xụi lơ trên đất, điên cuồng co quắp.

"Ta chân a!" Phụng Thành Huy cũng không để ý cái gì hình tượng, khom người ôm bắp đùi ở trong tuyết lập đi lập lại.

"A đi đã phạt, người xuất gia không nói dối, nói ba giây đánh ngã các người, liền nhất định đánh ngã các người." Đường Nhạc cũng không tính bỏ qua cho ba người này, nếu bọn họ đối với chính mình nổi sát tâm, hẳn cũng sẽ không sinh lòng nhân từ.

Nhân từ đối với địch nhân, chính là tàn nhẫn đối với mình.

Một khi bỏ qua cho bọn họ, ngày sau ba người này ghi hận trong lòng, tất nhiên sẽ ý nghĩ nghĩ cách trả thù, giữ lại bọn họ, chỉ có thể vô cùng hậu hoạn.

"Đường Tăng, ta sai, cầu xin người không nên giết ta." Phụng Thiên Hồng lau chùi khóe miệng vết máu, cố nén đau đớn, chậm rãi leo đến Đường Nhạc dưới chân, hẳn điên cuồng đập đầu, hẳn trong lòng bây giờ chỉ có một ý nghĩ, đó chính là còn sống.

"Sớm biết như vậy, sao lúc trước còn như thế." Đường Nhạc một cước đưa hắn đập bay, lạnh lùng nói.

"Đường Tăng, đây đều là Phụng Thiên Hồng cái này rác rưởi sai sử chúng ta, người muốn giết cứ giết hẳn được, phòng ta còn có vị cời hết quần áo mỹ có vị tám mươi tuổi mẹ già chờ ta trở về chiếu cố đây!" Gió thịnh nguyên phát run nói.

"Tê đại, Đường Nhạc, chúng ta nhưng là Băng Hoàng tộc nhân, người nếu là giết chúng ta, ước chừng phải chịu đựng Băng Hoàng tộc lửa giận, người nếu là bỏ qua cho chúng ta, nói không chừng Lão Tử một cao hứng, còn có thể tìm một thiếu phụ tặng cho người vui đùa một phen." Phụng Thành Huy tâm cao khí ngạo, để cho hắn quỳ xuống cầu xin tha thứ, kia quả quyết không thể nào.

"Ha ha, người rất tốt, thật rất tốt." Nghe vậy, Đường Nhạc tựa như cười mà không phải cười đi tới Phụng Thành Huy bên người.

"Người nếu là đồng ý, liền mau mau đưa ta trở về." Phụng Thành Huy chỉ Đường Nhạc mũi, chỉ cao khí ngang đạo (nói).

"Yên tâm, ta đây sẽ đưa người trở về." Đường Nhạc đánh phía trước Phụng Thành Huy bả vai, sắc mặt đột nhiên biến đổi, Nhất Quyền oanh bạo đầu hắn.

Phụng Thành Huy lúc sắp chết, khóe miệng còn treo móc một nụ cười, hẳn thế nào cũng không nghĩ ra, Đường Nhạc hội thật ra tay giết hắn.

"Ta đưa người đi Âm Tào Địa Phủ, với Hắc Bạch Vô Thường gặp mặt, bọn họ hẳn sẽ khoản đãi người." Đường Nhạc lạnh lùng nói.

PS: Cầu phiếu đề cử. !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 143: Chết rồi sống lại, hẳn đang giả chết!

Thấy máu này tinh một màn, Phụng Thiên Hồng với Phụng Thịnh Nguyên bị dọa sợ đến thân thể phát run, liền vội vàng trên mặt đất dập đầu.

"Đến phiên hai người các người, có di ngôn gì thì nói nhanh lên." Đường Nhạc không nhanh không chậm đi tới bên cạnh hai người, cười nói.

"Ta không muốn chết a, chỉ cần người chịu tha ta một mạng, ta nguyện làm trâu làm ngựa cho người." Phụng Thiên Hồng cầu khẩn nói.

"A đi đã phạt, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, kỳ thực bản tạng cũng không phải kia lòng dạ ác độc người."

Nghe vậy, hai người mặt đen lại, thảo đặc biệt sao, mới vừa rồi nhìn người giết người thời điểm, thế nào không thấy người lấy lòng dạ từ bi.

"Đừng nói bản tạng không cho các người cơ hội, hai người các người chỉ có một người có thể còn sống xuống núi, nên làm như thế nào, các người hẳn tâm lý rõ ràng." Nói xong, Đường Nhạc lại lui về phía sau mấy bước, có chút hăng hái nhìn hai người biểu diễn.

Nghe lời này, Phụng Thiên Hồng với Phụng Thịnh Nguyên hai người, trong nháy mắt kéo dài khoảng cách, sợ bị đối thủ đánh lên.

"Thịnh Nguyên huynh, người tự sát đi, đến lúc đó cha mẹ người chính là phụ mẫu ta, thê tử người liền là vợ ta, ta sẽ rất tốt chiếu cố bọn họ." Phụng Thiên Hồng đề nghị.

"Được, ta đáp ứng ngươi." Phụng Thiên Nguyên ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, rất nhanh bị hấn ẩn tàng, trầm ngâm chốc lát, nàng tiếp tục nói: "Thiên Hồng huynh, ta có mấy câu nói muốn nói với ngươi, ngươi lại đưa lỗi tại tôi."

Phụng Thiên Hồng không có bất kỳ phòng bị đi về phía Phụng Thiên Nguyên, hấn trong đầu nghĩ, ngược lại tiểu tử này cũng phải chết, nghe hấn nói mấy câu thì thế nào.

"Ngươi có lời gì, cứ nói đi." Phụng Thiên Hồng ngồi chồm hồm dưới đất, chậm rãi nói.

"Chuyện này rất trọng yếu, đó chính là ngươi đi chết đi" nhưng vào lúc này, Phụng Thiên Nguyên đột nhiên nổi lên, hao hết trong cơ thể toàn bộ linh lực, một chương đánh trúng Phụng Thiên Hồng thân thể.

"Phốc." Phụng Thiên Hồng đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết.

Hấn không ngờ tới chính mình vậy mà bên trong Phụng Thiên Nguyên tính toán, nếu là hấn trước đó có chút phòng bị, quả quyết sẽ không bị hấn đánh lên thành công.

"Ngươi ngươi dám gạt ta." Phụng Thiên Hồng nằm trên đất thoi thóp.

"Cái này gọi là bình bất yếm trá, chờ ngươi sau khi chết, ngươi đang ở đây Băng Hoàng tộc bao nuôi kia vài tên như hoa như ngọc tình nhân, ta cũng sẽ giúp ngươi chiếu cố các nàng, bảo đảm làm cho các nàng mỗi ngày sáng khoái không dứt, ha ha ha." Phụng Thiên Nguyên ngửa mặt lên trời cười to nói.

"Thảo nghĩ sao." Nghẹn ngào một tiếng, Phụng Thiên Hồng lại không còn khí tức.

"Đường Tăng, nếu là không có chuyện gì, ta trước hết rời đi." Phụng Thiên Nguyên tâm tình được kêu là một cái thoải mái a, các loại (chờ) trở về chữa khỏi vết thương, hấn liền đi tìm Phụng Thiên Hồng bao nuôi tình nhân, hấn muốn thoải mái bên trên ba ngày ba đêm.

Cho dù chết ở trên bụng nữ nhân, hấn cũng vui về!

"Ừ, rời đi đi." Đường Nhạc khỏe miệng phất qua một vòng cười tà.

"Ách ngươi sẽ không phía sau đánh lên ta đi" thấy cái này nụ cười quỷ dị, Phụng Thiên Nguyên có chút không yên lòng.

"Ngươi đoán "

"Ta đoán ngươi tê dại." Mắng to một tiếng, Phụng Thiên Nguyên lại xoay người nhắc chân chạy.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ân."

Ầm!

Phụng Thiên Nguyên mới vừa chạy ra hai bước, liền bị chín đạo năng lượng Long đánh trúng sau lưng.

"Ngươi nói chuyện không tính toán gì hết, không phải nói không không giết ta sao "

"Ngươi con mắt kia thấy ta ra tay "

"Ngươi" Phụng Thiên Nguyên không phản bác được, trong con tức giận, lại tìm đập dừng lại, không có hô hấp.

Đường Nhạc ở Băng Ma Quật bên ngoài, tay không đào một cái hố to, hấn đem Phụng Ca Tiểu chôn sau khi đi vào, lại một chương đánh sập một bên có khắc Dao Trì Nữ Hoàng bia đá, chính là cái này đồ chơi, hại đại ca ở địa phương quý quái này đợi hơn ba trăm năm.

Trên thực tế, coi như không có tấm bia đá này, Phụng Ca Tiểu cũng sẽ không rời đi Băng Ma Quật, hứa hẹn đối với hấn mà nói, thậm chí so mệnh còn trọng yếu hơn.

Đem trên tấm bia đá bốn chữ lớn lau đi sau, Đường Nhạc đưa ra máu chảy đầm đìa hai tay, ở phía trên viết 'Bất Bại Chiến Thần Phụng Ca Tiểu mộ'.

Đường Nhạc quỳ xuống trước mộ, nặng nề đập đầu ba cái.

"Đại ca, ngươi giao phó sự tình, lão đệ nhất định sẽ giúp ngươi làm xong."

Làm xong hết thấy các thứ này sau đó, Đường Nhạc lại xoay người rời đi.

Phụng Hàn Khiếu đem hấn nhốt ở Băng Ma Quật, cái thù này Đường Nhạc nhất định phải báo, coi như đối mặt toàn bộ Băng Hoàng tộc cường giả, hấn cũng không sợ.

Chẳng qua là Đường Nhạc không biết là, hấn rời đi Thánh Linh núi sau đó, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở Băng Ma Quật bên ngoài.

Nếu là Đường Nhạc ở chỗ này, tất nhiên sẽ bị sợ giật mình.

Người này đúng là hán đại ca, Phụng Ca Tiểu.

Hết thầy các thứ này kỳ thực đều là Phụng Ca Tiểu kế hoạch, giả chết cũng là trong kế hoạch một bộ phận.

Hắn kỳ thực cũng không muốn lừa gạt Đường Tăng, bất quá là trò lừa bịp làm đủ, là mê muội Trì Dao, hắn chỉ có thể làm như thế.

Chỉ có như vậy, hắn có thể đạt được tự do.

Còn như cái gì truyền thụ trọn đời tu vi, càng là vô nghĩa.

Phụng Ca Tiểu đúng là đem một đạo tinh thuần linh lực phong ấn ở Đường Tăng trong cơ thể, cái này linh lực cũng thực sự có thể chống đỡ hắn tu luyện tới Thiên Tiên cảnh.

Bất quá đạo kia tinh thuần linh lực, với hắn mà nói, chẳng qua là chín trâu mất sợi lông.

Đến khi hắn tướng mạo biến hóa lão, tóc lại tái nhợt, cái này với hắn mà nói càng không phải là việc khó, chẳng qua là một loại thủ đoạn mà thôi.

Kỳ thực trong động, Phụng Ca Tiểu đã sớm phát hiện Tôn Ngộ Không dám người tồn tại, chỉ bất quá hắn không có vạch trần mà thôi, Tề Thiên Đại Thánh uy danh hắn năm đó cũng là nghe qua, chẳng qua là không nghĩ tới hắn lại có thể sẵn sàng khuất thân đi bảo vệ Đường Tăng.

Xem ra chính mình lão đệ, cũng không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Ngăn cách với đời hắn, tự nhiên không biết Đường Tăng đi Tây Thiên Thủ Kinh chuyện này, càng không biết Ngộ Không dám người là chịu Bồ Tát chi điểm, mới đi bảo vệ Đường Tăng.

Còn có sự kiện mình cũng lừa gạt Đường Tăng, đó chính là hắn tu vi.

Hắn tu vi thật sự cũng không phải Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, mà là Kim Tiên cảnh sơ kỳ, ở ba năm trước đây, hắn lại lên cấp đến Kim Tiên cảnh.

Chẳng qua là là tuân thủ hứa hẹn, hắn không có lựa chọn rời đi.

Khi thấy Đường Tăng tiến vào Băng Ma Quật thời điểm, hắn lại âm thầm làm cái kế hoạch này.

Ngày xưa Phụng Ca Tiểu đã chết, cho nên theo một loại ý nghĩa khác đi lên nói, hắn cũng không tính là không tuân thủ hứa hẹn.

Mặc dù hắn thừa nhận Đường Tăng thiên phú không tệ, càng người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, nhưng hắn cũng không tin tưởng Đường Tăng thật có thể giết Trì Dao, phải biết đây chính là Kim Tiên cảnh cường giả, coi như là chính mình, cũng không có hoàn toàn chắc chắn, có thể đánh bại nàng.

Sở dĩ nói như vậy, chẳng qua là khích lệ Đường Tăng, về phần mình giả chết, cũng có một bộ phận nguyên nhân là vì để hắn biến hóa bị phần là động lực.

Phụng Ca Tiểu ở Đường Tăng trên người lưu lại Linh Hồn Lạc Ấn, chỉ cần hắn người bị thương nặng, chính mình là có thể cảm ứng được, ở bước ngoặt nguy hiểm, chính mình liền có thể xé không gian, đi trước cứu hắn một mạng.

Làm đại ca, tự nhiên không thể bạc đãi tên tiểu tử này.

Bây giờ phản mộ, chẳng qua là một huyết trống, dùng để che giấu tai mắt người a.

Phụng Ca Tiểu nhìn sừng sững ở trước mặt mình Mộ Huyết, có chút dở khóc dở cười lắc đầu một cái.

Thấy mặt trời lặn nửa sau đó, ngược lại có nhiều chút không thích ứng, hắn dự định đi trước Nam Chiêm Bộ Châu du lịch một phen, thuận tiện gặp một lần ngày xưa bạn cũ, cũng không biết bọn họ chết không có.

Hắn biết rõ Trì Dao mấy ngày nay sẽ tới đến Băng Ma Quật, tòa kia giả phản mộ khẳng định không gạt được nàng, đến bọn họ loại cảnh giới này, muốn chết nói dễ vậy sao.

"Lão đệ, làm đại ca xuất hiện tại trước mặt ngươi lúc, không biết ngươi hội làm phản ứng gì, có thể hay không dọa sợ đây, thật là mong đợi a!" Phụng Ca Tiểu tự nhủ.

Bất quá trước khi đi, trước giải quyết một chuyện.

"Đừng giả bộ chết, ở trước mặt lão phu, cũng không cần đùa bỡn những thứ này trò lừa bịp." Phụng Ca Tiểu lạnh lùng nói.

Đang giả chết Phụng Thiên Hồng nói thầm một tiếng không được, hắn mặc trên người Kim Tầm Giáp, cho nên cũng không có bị Phụng Thịnh Nguyên một chương võ chết, là còn sống, hắn chỉ có thể tương kế tựu kế, thi triển quy tức công, nằm trên đất giả chết.

Chiều này man thiên quá hải, có thể nói là không chề vào đâu được.

Thiên toán vạn toán, không có tính tới còn có như vậy cái Lão Bất Từ xuất hiện.

"Tiền bối, người chắc cũng là Băng Hoàng tộc nhân đi." Bị Phụng Ca Tiểu một lời vạch trần, gió Thiên Hồng dứt khoát không nữa giả chết, ý đồ làm quen, hy vọng lão đầu này tha chính mình một mạng.

"Khác (đùng) kéo những thứ vô dụng này, ra tay đi, người chỉ có một cơ hội này." Phụng Ca Tiểu mặt không chút thay đổi nói.

"Ta với người liều mạng." Người bị thương nặng Phụng Thiên Hồng nắm chặt song quyền, hướng về phía Phụng Ca Tiểu tiến lên.

Phụng Ca Tiểu vung tay lên một cái, một đạo linh lực kinh khủng đánh phía Phụng Thiên Hồng thân thể, hoàn toàn muốn hấn sinh cơ.

Lần này Phụng Thiên Hồng là thực sự chết.

"Lão đệ kinh nghiệm giang hồ không đủ, nói cho cùng vẫn là tuổi quá trẻ, rất dễ dàng thua thiệt a!" Nhỏ giọng thầm thì một tiếng, Phụng Ca Tiểu thân thể liền biến thành một đạo Lưu Tinh, hướng về phía Nam Chiêm Bộ Châu bay vút đi.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Tuyển chọn Thánh Tử, bắt đầu tranh tài!

Tiên Hoàng Tông, diễn võ trường.

Rất nhiều học viên với thường ngày, tề tụ nơi này, bọn họ ánh mắt nóng bỏng, mỗi người đều đang rục rịch.

Hôm nay diễn võ trường, so bình thường muốn náo nhiệt rất nhiều, đủ loại tiếng huyên náo hội tụ vào một chỗ, xông lên mây xanh.

Xa xa khuếch tán ra, ở chu vi mấy dặm đều đủ để nghe thấy.

Từ Phụng Thiên Hồng Thánh Tử thân phận bị phế sau đó, Phụng Hoàng tộc cao tăng lại làm ra quyết định, dự định ở Tiên Hoàng Tông rất nhiều trong học viện, lần nữa chọn Thánh Tử.

Ở cái thế giới này, từ trước đến giờ là lấy võ vi tôn, người nào thực lực mạnh, thì sẽ đạt được người khác tôn trọng.

Là lý do công bình, Phụng Hoàng tộc cao tăng đang diễn Võ Trạng bày lời đài, ai có thể thủ lời thành công, theo mấy ngàn người bên trong bộ tộc tài năng, đoạt được danh hiệu đệ nhất, chính là Phụng Hoàng tộc Thánh Tử.

Làm như vậy cũng là vì công bình công chính công khai, cho nên không có bất kỳ người nào có ý kiến.

Nói cách khác, tất cả mọi người tại chỗ, đều đưa sẽ có cơ hội trở thành Thánh Tử.

Lần này trận đấu duy nhất điều kiện chính là nữ sinh không được dự thi, dù sao không phải là tuyển chọn Thánh Nữ.

Đây nếu là nữ sinh giành được trận đấu, phải làm sao mới ổn đây, cũng không thể để cho nàng trở thành Thánh Tử đi, cái này còn thể thống gì.

Trận đấu không có tu vi điều kiện ràng buộc, cho dù là cơ sở cảnh sơ kỳ tu vi, cũng có thể dự thi.

"Chư vị học viên, lần này tuyển chọn Thánh Tử, không có quá nhiều điều kiện ràng buộc, nhưng có một chút các người phải nhớ kỹ, đó chính là không cho phép tổn thương người tánh mạng, nếu ai dám hạ tử thủ, bốn tọa nhất định sẽ không khinh xuất tha thứ hấn, đều hiểu sao" Phụng Hàn Khiếu đằng vân giá vũ, sừng sững ở trên bầu trời, hấn uy nghiêm khí thế, để cho phía dưới rất nhiều người không dám ngẩng đầu.

"Minh bạch." Các học viên trăm miệng một lời gật đầu nói.

Phụng Hoàng tộc tuyển chọn Thánh Tử, là cái vô cùng trọng yếu sự tình, là bảo đảm không xảy ra bất trắc, Phụng Hoàng tộc Thiên Địa Huyền U Tử

Đại Trưởng Lão cùng hiện thân, tới giám sát trận đấu.

Diễn võ trường rất nhiều học viên, thấy bốn vị trưởng lão thân ảnh, nội tâm hưng phấn không thôi, lớn tiếng hoan hô, bình thường có thể thấy một vị trưởng lão, cũng rất là may mắn, bây giờ bốn người đồng thời xuất hiện, cái này làm sao không để cho bọn họ kích động.

Phải biết bốn người này cũng đều là Tiên Cảnh cường giả, là bọn hắn không theo kịp tồn tại.

"Thanh Dao, người thế nào, không thoải mái sao?" U Hoàng trưởng lão Phụng Yên Cầm đôi mắt đẹp nháy mắt, nghi ngờ nói.

Nàng với Phụng Thanh Dao tình như tỷ muội, hai người âm thầm quan hệ từ trước đến giờ quan hệ thân thiết, khi nàng nhìn thấy người sau sắc mặt có chút khó coi lúc, lúc này mới lên tiếng quan tâm.

"Không việc gì, có thể là tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt." Phụng Thanh Dao khoát khoát tay, nở nụ cười.

Nàng ngừng đầu liếc nhìn xa xa Thánh Linh núi, sau đó âm thầm thở dài một hơi, cũng không biết Băng Ma Quật bên kia tình trạng thế nào.

Kìa Đường Nhạc chẳng lẽ bị Ca Tiểu giết đi!

Hai ngày này, Tú Nga cô nàng kia, mỗi ngày đều quán chính mình, nói cái gì Đường Tăng nếu là chết, nàng cũng không sống.

Đối với cái này, Phụng Thanh Dao rất là bất đắc dĩ, Băng Ma Quật là Băng Hoàng tộc địa bàn, coi như là nàng, muốn đến gần Băng Ma Quật, cũng phải đi qua Băng Hoàng tộc cao tầng đồng ý mới được.

Băng Hoàng tộc với Hỏa Hoàng Tộc mấy năm nay đã là thủy hỏa bất dung, coi như những người khác đồng ý, nàng từ chối đầu Phụng Hàn Khiếu, cũng sẽ không đồng ý.

Nếu không nàng đã sớm đi Băng Ma Quật, bởi vì nơi đó có cá nhân để cho nàng mong nhớ ngày đêm, đó là nàng yêu say đắm người.

Phụng Hàn Khiếu trở lại chỗ ngồi sau đó, một bên Huyền Hoàng trưởng lão Phụng Chiến Minh toét miệng cười nói: "Hàn Khiếu, lần này tuyên ra Thánh Tử khẳng định không phải người Băng Hoàng tộc nhân."

Nghe vậy, Phụng Hàn Khiếu cầm lên trên bàn ly trà, nhấp một hớp trà, đáp lại: "Mới mắt mong chờ đi!"

Diễn võ trường, bốn gã trưởng lão ngồi ở trưởng lão chỗ ngồi, có chút háng hái mắt nhìn phía dưới.

Còn có một chút nổi bật đặc thù chỗ ngồi, ngồi đầy thân ảnh, từng đạo thân ảnh này khí thế bất phàm, linh lực hùng hậu, nhãn quang quét nhìn phía dưới học viên, bọn họ tu vi tất cả ở Huyền Tiên cảnh trên.

Những thứ này uy nghiêm hiển lộ cường giả, đương nhiên đó là Tiên Hoàng Tông các đạo sư.

Nếu là thủ hạ bọn hắn học viên đạt được trận đấu số một, trở thành Thánh Tử, bọn họ thân phận địa vị, cũng sẽ sau đó đáng cao.

Trên chiến đài một tên Tảo Địa Lão Giả, thờ ơ quét dọn vệ sinh, hán đầu tóc bạc trắng, thân hình cồng lưng, một bộ có vẻ bệnh đàng vè, nhìn tùy thời té liệt té xuống đất.

Trưởng lão chỗ ngồi, bốn người hai mắt nhìn nhau một cái, bọn họ nhận ra lão giả này thân phận, đột nhiên thân thể run lên.

Phụng Thanh Dao thân ảnh chợt lóe, sau một khắc xuất hiện ở chiến đấu trên đài, nàng liền vội vàng đỡ lão giả.

"Sư tôn, lão nhân gia không đi bế quan tu luyện, tới nơi này làm gì." Phụng Thanh Dao gắt giọng.

"Xứ Nha Đầu, người quản ta làm chi." Lão giả lập tức dựng râu trợn mắt, hắn là Phụng Hoàng tộc trước một đời Đại Trưởng Lão, cũng là Phụng Thanh Dao sư tôn, ngày thường nhân tàn quen, thật vất vả có trận đấu, hắn tự nhiên muốn đến xem thử.

Chủ yếu nhất là, hắn muốn nhìn một chút tại chỗ chư vị học viên bên trong, có hay không nổi bật hạt giống.

Tự mình năm Phụng Ca Tiểu sau đó, Phụng Hoàng tộc cũng không có xuất hiện nữa cấp độ kia thiên tài yêu nghiệt.

Lão giả không nữa lý tới Phụng Thanh Dao, hắn quét xong mà, lại nắm trong tay điều trử, chậm rãi đi xuống chiến đấu đài.

Thấy như vậy một màn, Phụng Thanh Dao có chút dở khóc dở cười.

"Bắt đầu tranh tài đi!" Nói xong, Phụng Thanh Dao thân ảnh liền biến mất ở chiến đấu trên đài đấu, sau một khắc, nàng xuất hiện ở trưởng lão chỗ ngồi.

"Thương Tu sư thúc, sẽ không làm loạn đi?" Phụng Hàn Khiếu hỏi.

"Phóng chừng hắn đợi một hồi liền rời đi." Phụng Thanh Dao cười khổ nói.

Phượng Thương Tu bình dị gần gũi, chút nào không có phách lối gì, hắn đem điều trù đặt ở chiến đấu dưới đài, liền đi vào trong đám người, thỉnh thoảng với học viên nói lên mấy câu.

Diễn võ trường học viên cũng không nhận ra Phượng Hoàng tộc trước một đời Đại Trưởng Lão, dù sao đây đều là mấy trăm năm trước chuyện, bọn họ cũng không để ý lão đầu này.

"Nếu không người nguyện ý làm đài chủ, vậy thì để cho ta đi." Vừa nói, một tên vóc người gầy yếu, da thịt trắng nõn, nhìn với nương pháo dường như nam tử, thân thể lẳng không nhảy một cái, trực tiếp nhảy đến chiến đấu giữa đài.

"Tại hạ Phượng Cửu Nương, Bất Hủ cảnh đỉnh phong tu vi." Nam tử nắm tay hoa, hướng mọi người ném cái mị nhãn.

"Nôn." Không ít người tại chỗ nôn mửa.

"Cái này gọi là đều là đồ chơi gì, Phượng Hoàng tộc chẳng lẽ đã xuống dốc thành như vậy phải không." Phượng Thương Tu mắng to.

"Lão nhân gia, nghe nói cái này Phượng Cửu Nương còn là một gay, người nếu là có hứng thú, có thể với hắn ước bên trên một pháo." Một tên thấp bé nam tử hèn mọn đạo (nói).

"Ước người tệ đại." Phượng Thương Tu mắng to một tiếng, lại xoay người đi về phía đám người phía sau, lấy thân phận của hắn đương nhiên sẽ không với tiểu bối so đo.

Coi như cái này Phượng Cửu Nương đoạt được hạng nhất, Phượng Thương Tu cũng sẽ không thừa nhận hắn Thánh Tử thân phận, đây nếu là truyền đi, quả ném Phượng Hoàng tộc mặt mũi.

Nhất định sẽ bị thể nhân nhạo báng.

"Ta đây kêu Phượng Bình Sơn, Bất Hủ cảnh trung kỳ tu vi, chuyên tới để lãnh giáo các hạ cao chiêu." Lúc này, một tên đại hán khôi ngô nhảy đến chiến đấu trên đài, toàn bộ mặt đất đều run rẩy, hắn hình thể không lồ, đạt tới 2m cao.

"Người cũng như tên." Phượng Cửu Nương ánh mắt híp lại, có chút kiêng kỵ nhìn Phượng Bình Sơn.

Nhìn hắn bạo tạc tính chất bắp thịt, liền biết người này chuyên tu nhục thân, mặc dù hắn tu vi so với chính mình thấp hơn Nhất cấp, nhưng mình nếu là muốn lấy thắng, chỉ sợ là sẽ không dễ dàng như vậy.

"Băng Sơn quyền." Phượng Bình Sơn lười với cái này nương pháo nói nhảm, một cỗ cuồng bạo linh lực từ trong cơ thể bùng nổ, hắn nắm quả đấm, hướng về phía Phượng Cửu Nương bạo vút đi.

Đối với cái này, Phượng Cửu Nương cười lạnh một tiếng, thân hình hắn tạt lược mà động, linh lực bạo dũng mà ra, dễ dàng tránh thoát Phượng Bình Sơn công kích.

"Toái Băng Chương." Phượng Cửu Nương đi vòng qua phía sau hắn, một chương đánh trúng Phượng Bình Sơn sau lưng.

Nóng bỏng đau đớn, để cho Phượng Bình Sơn hét lớn một tiếng, với nỗi điên cuồng như nhắm phía Phượng Cửu Nương.

Trong cơn giận dữ, đưa đến hắn công kích lộn xộn bừa bãi, mà Phượng Cửu Nương một mực ở vào bị động phòng ngự, hắn mục đích rất rõ ràng, chỉ cần kéo dài tới cái này ngốc đại cá từ linh lực hao hết là được.

Liều mạng, chính mình tuyệt không phải Phượng Bình Sơn đối thủ!

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc xuất hiện ở trong diễn võ trường, bởi vì tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập ở chiến đấu trên đài, trong lúc nhất thời vậy mà không có ai phát hiện hắn.

Đường Nhạc tại hạ sơn lúc, lại che giấu khí tức, cho nên trường lão chỗ ngồi bốn người cũng không có phát hiện hắn tồn tại.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định không vội ra tay, trước quan sát một phen, hắn theo hệ thống thương khó lấy ra một món đầu bóng màu đen áo choàng khoác lên người sau đó, lại chậm rãi đi về phía trong đám người.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 145: Chiến đấu kịch liệt, dung mạo rất xấu!

"Phượng Cửu Nương, ngươi nếu là người đàn ông, liền quang minh chính đại với ta đây tranh tài một hồi." Phượng Bình Sơn mặt một cái trên trán mồ hôi, thở hắt ra nói.

Trong cơ thể hần lĩnh lực đã tiêu hao hơn nửa, nếu là ở đây sao đánh xuống, nhất định sẽ thua.

"A, ngươi với lão nương nói những thứ này, hữu dụng không?" Phượng Cửu Nương uốn éo cái miệng, niêm tay hoa, che miệng nói.

"Ngươi một cái tử nương pháo, thiếu đặc biệt sao buồn nôn ta đây." Hét lớn một tiếng, Phượng Bình Sơn tiếp tục phát động mãnh liệt thể công.

Mà Phượng Cửu Nương vẫn còn đang tránh né, không với hần chính diện giao phong, cuối cùng Phượng Bình Sơn lĩnh lực tiêu hao hầu như không còn, tự động nhận thua.

Sau đó, Phượng Cửu Nương thắng liên tiếp sáu cục sau đó, lại thua ở một tên kêu Phượng Nguyên Phách trong tay nam tử.

Người này là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, không ít người khiêu chiến, trực tiếp bị hần một chiêu đánh tàn phế, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Phượng Nguyên Phách hai tay ôm quyền, miệt thị lấy phía dưới mọi người.

"Các ngươi cũng quá rác rưởi, nếu là không ai dám lên đến, ta đây coi như thắng."

"Mẹ, người này rất đáng hận."

"Chỉ tiếc ta tu vi chỉ có Bất Hủ cảnh sơ kỳ, không thể dạy dỗ hần a!"

"Chúng ta chính giữa có không ít Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi học viên, bọn họ hần muốn đợi Phượng Nguyên Phách hao hết lĩnh lực, mới có thể lựa chọn ra tay."

"

Trong diễn võ trường, đông đảo tiếng bàn luận xôn xao truyền ra, cuộc chiến đấu này để cho rất nhiều người xem dị thường bận tâm, bọn họ muốn lên đi giáo huấn cái này không biết trời cao đất rộng nam tử, có thể làm gì tu vi chênh lệch khác xa, chỉ có thể qua qua chủ nghị, mắng lên mấy câu.

"Ngươi đừng ngông cuồng, để cho ta tới gặp gỡ ngươi." Rốt cuộc, một tên Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi nam tử biểu thị nhẫn không, trực tiếp nhảy đến chiến đấu trên đài, sắc mặt khó coi nhìn Phượng Nguyên Phách.

"Các hạ hãy xưng tên ra đi!" Phượng Nguyên Phách cười lạnh nói.

"Phượng Quân Hào."

"Không tệ tên, chính là không biết có thể trong tay ta đi qua mấy hiệp." Cái này Phượng Quân Hào thực lực, coi như là tương đối khá, ở Phượng Hoàng tộc trẻ tuổi bên trong, ngược lại cũng có thể xếp được cho Top 50, nhưng là hần nghĩ (muốn) rung chuyển địa vị mình, kia đoạn không khả năng.

Mặc dù hai người tu vi giống nhau, nhưng là Phượng Nguyên Phách đã lên cấp Huyền Tiên cảnh sơ kỳ mười năm, bởi vì hần một mực không nắm chắc đánh vào Huyền Tiên cảnh trung kỳ, cho nên mới áp chế chính mình tu vi.

Nếu là luận lĩnh lực hùng hậu trình độ, Phượng Nguyên Phách muốn mạnh hơn xa hần.

"Nói khoác mà không biết ngượng." Phượng Quân Hào bị Phượng Nguyên Phách lần này khí thế đè dừng lại một hồi, chột cấn chặt hàm răng, im lặng đạo (nói).

Phượng Quân Hào hít sâu một hơi, cố gắng giữ trấn định, hần song quyền nắm chặt, một cổ dồi dào lĩnh lực theo trong cơ thể bộc phát ra, này mới khiến hần hơi có chút lòng tin.

Hần vừa sai bước ra, tỷ số tiên phát chế nhân, chạy thẳng tới Phượng Nguyên Phách đầu đi, hần muốn tốc chiến tốc thắng.

Phượng Nguyên Phách ánh mắt lạnh lùng nhìn bạo cướp tới Phượng Quân Hào, hần hai chân đạp một cái, trong nháy mắt này, thân thể hóa thành một đạo Từ Quang, chính diện nhắm phía hần.

"Không tốt." Phượng Quân Hào theo bản năng muốn biến hóa công kích là phòng ngự.

Àm!

Phượng Nguyên Phách tốc độ quá nhanh, căn bản không được phép hấn có phòng ngự thời gian, kinh khủng Nhất Quyền đánh vào Phượng Quân Hào trong ngực, trực tiếp đưa hấn thân thể đánh ra chiến đấu đài ở ngoài.

Chỉ là ba cái hô hấp giữa, lại giải quyết chiến đấu.

"Tê ~ "

"Tốt thực lực kinh khủng."

"Phượng Nguyên Phách tu vi hấn đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ đỉnh phong, coi như đối mặt Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả, hấn cũng có sức đánh một trận."

"

Không ít người ở vui mừng chính mình không có đi trước khiêu chiến Phượng Nguyên Phách, nếu không nằm trên đất chính là bọn họ.

"Các ngươi thật đúng là dễ cho ta thất vọng a!" Phượng Nguyên Phách cười nhạo nói.

Diễn võ trường, đám người phía sau.

Ở to lớn đấu bông màu đen áo choàng che giấu bên dưới, không chỉ có che giấu Đường Nhạc dung mạo, ngay cả hấn đơn bạc nhắc nhở, vào thời khắc này, cũng trở nên có chút mập mạp.

Hiện tại Đường Nhạc, coi như là Tú Nga đứng ở trước mặt hấn, cũng rất khó liếc mắt nhận ra thân phận của hấn.

Đường Nhạc khẽ ngẩng đầu, song quyền nắm chặt, chiến đấu trên đài người này, quá mức trong mắt không người, nếu không phải là bởi vì mình không phải là Phượng Hoàng tộc người, hấn đã sớm xông lên đài hung hấn giáo huấn hấn.

"Tiểu huynh đệ, ta xem thực lực ngươi thật tốt, thế nào không đi lên thử một lần a "

Đang lúc này, một đạo thanh âm giả nua truyền vào Đường Nhạc trong tai.

"Ừ" theo nguồn thanh âm, Đường Nhạc cúi đầu, nhìn một bên thân hình lão giả lưng còng.

Muốn biết rõ mình đã ẩn nấp tu vi, lão đầu này nói như vậy, chẳng lẽ là nhìn ra chính mình tu vi thật sự

Chẳng lẽ nói lão đầu này cũng là một cao thủ

"Lão nhân gia, ta không quá vui vẻ nổi tiếng," Đường Nhạc thô giọng, lãnh đạm nói.

"Người trẻ tuổi, làm người khiêm tốn là chuyện tốt, nhưng có lúc cũng không thể quá vô danh, chỉ cần ngươi đang ở đây chiến đấu trên đài đứng ở cuối cùng, chính là Phượng Hoàng tộc Thánh Tử a!" Phượng Thương Tu tự nhiên nhìn ra Đường Nhạc không phải Phượng Hoàng tộc người, nhưng lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, hấn vẫn muốn cho tiểu tử này đi lên thử một lần.

Nếu là hấn thật có thể đứng cuối cùng, cũng nguyện ý ở lại Phượng Hoàng tộc, để cho hấn trở thành Phượng Hoàng tộc Thánh Tử, thì thế nào.

Thời đại đang biến hóa, bọn họ đám lão nhân này, cũng không thể quá mức bảo thủ.

"Xin lỗi, ta không có hứng thú." Đường Nhạc không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt nói.

"Ngươi" tiểu tử này khó chơi, Phượng Thương Tu cũng là rất là bất đắc dĩ.

"Vốn là nghĩ (muốn) đợi đến cuối cùng ra tay, nhưng là ngươi quá mức ngông cuồng." Trong đám người, một tên nam tử tóc đỏ, chậm rãi đi ra, hấn vốc người béo phệ, tướng mạo bình thường, khoe miệng còn có một nốt ruồi đen, hấn theo nấc thang, chậm rãi đi lên chiến đấu đài.

Người khác đều là đùa bỡn chơi, lẳng không nhảy, trực tiếp nhảy đến chiến đấu trên đài.

Nhưng là hấn lại trung quy trung củ, không chút nào làm bộ.

Bên trong sân cũng không người chê cười hấn, ngược lại là rất là tôn trọng hấn!

"Phượng Tử Rừng, Hỏa Hoàng Tộc thế hệ trẻ, Đệ Nhất Cao Thủ!"

"Nghe nói hấn ngay từ lúc ba năm trước đây, lại lên cấp đến Huyền Tiên cảnh trung kỳ."

"Có hấn ra tay, Phượng Nguyên Phách phải thua không thể nghi ngờ."

"

Hiển nhiên tất cả mọi người là Phụng Tử Rừng, nhìn một chút nhân gia cái này tư chất, ngày thường làm người khiêm tốn, không dễ dàng trang bức!

Đồng dạng là cao thủ, chênh lệch thế nào lại lớn như vậy chứ!

"Trang bức là phải trả giá thật lớn, cho nên để cho ta tới kết cuộc người đi." Phụng Tử Rừng toét miệng cười nói.

"Không nghĩ tới người cũng tới tranh đoạt Thánh Tử." Người trước mắt này phi thường khó giải quyết, Phụng Nguyên Phách cũng không có mới vừa rồi trong mắt không người khí thế.

"Người cũng biết, ta từ trước đến giờ không màng danh lợi, cái này Thánh Tử vị, ta còn thực sự không lạ gì, bất quá ta thích Tú Nga, ta theo nàng biểu lộ mấy lần, đều bị nàng cự tuyệt, ta biết nàng là chê ta thân phận nhỏ, chỉ có trở thành Thánh Tử, ta mới có theo đuổi nàng tư cách." Phụng Tử Rừng ánh mắt có chút lạnh lẽo, hẳn người này muốn chiếm làm của riêng rất mạnh, hẳn vừa ý nữ nhân, nhất định phải đạt được.

Vì thế, hẳn có thể không chứa thủ đoạn nào.

Thật vất vả có trở thành Thánh Tử cơ hội, có thể với Thánh Nữ ngồi ngang hàng, hẳn làm sao có thể tùy tiện bỏ qua.

Phía dưới Đường Nhạc nghe lời này, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát cơ, thảo đặc biệt sao, cái này xấu bức, còn dám với chính mình cướp nữ nhân.

Có phải hay không không sống bình tĩnh!

Vô luận như thế nào không thể để cho hàng này trở thành Thánh Tử, chỉ mong có người có thể đem đánh bại, nếu không chỉ có thể tự mình ra tay.

Đối đãi tình địch, Đường Nhạc cũng sẽ không chút nào nương tay, chính mình nữ nhân, người khác nếu là dám chạm müt, nhất định phải để cho hắn trả giá thật lớn.

"Ha ha, thật là buồn cười, dung mạo người xấu như vậy, người cho rằng là Thánh Nữ sẽ thích người sao nghĩ (muốn) con cóc ghè ăn thịt thiên nga, cái này không phải tồn tại!" Phụng Nguyên Phách nói thẳng không kiêng kỵ.

"Tìm chết." Phụng Tử Rừng hận nhất người khác nói hắn xấu, vốn đang cho Phụng Nguyên Phách chứa chút mặt mũi, nhưng hiện tại xem ra, chính mình liền một chiêu giải quyết hắn được!

Ngày mai tình tiết sẽ phi thường đặc sắc, lại xem Đường Nhạc như thế nào trang bức, hẳn có thể hay không đem Phụng Hoàng tộc huyền náo long trời lở đất đây kính mong đợi! PS: Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Tàn nhẫn thủ đoạn, biểu lộ Tú Nga!

"Ai chết vào tay ai, chưa thể biết được đây." Phụng Nguyên Phách cười lạnh một tiếng, cũng là không cam lòng yếu thế, đem trong cơ thể linh lực thúc giục đến mức tận cùng.

Phụng Tử Rừng lòng bàn tay trong lúc đó, hóa hồng ngưng tụ, giống như một đoàn nóng bỏng vô cùng hỏa diễm.

"Bát Hoang Diệt Viêm Chương."

Chợt quát một tiếng, hắn mang theo cuồng bạo kinh phong, hướng về phía Phụng Nguyên Phách trong ngực chợt vỗ đi.

"Kim Cương Quyền."

Ầm!

Hai cỗ năng lượng kinh khủng đụng thẳng vào nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Một cỗ cuồng bạo khí lăng, lấy hai người làm trung tâm, quét ra.

Phượng Nguyên Phách cánh tay phải trực tiếp bị chấn đoạn, hấn sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi không ngừng được xuống phía dưới chảy xuôi.

"Ta nhận thua." Cổ nén đau đớn, Phượng Nguyên Phách thân thể phát run, liền vội vàng hô lớn.

Đánh tiếp nữa, cũng là từ nó khi dễ mà thôi.

Vốn tưởng rằng có thể với hấn thống khoái tranh tài mấy hiệp, nhưng hiện tại xem ra, chẳng qua là hấn suy nghĩ nhiều.

Hai người thực lực chênh lệch khác xa, căn bản không cùng một đẳng cấp.

"Mặc dù ta nguoi tu vi không kém nhiều, nhưng ta muốn giết nguoi dễ như trở bàn tay, lần này đoạn nguoi một cánh tay, coi như là cho nguoi một bài học, nếu lần sau miệng vẫn là như vậy thiếu mà nói, cũng đừng trách ta hạ tử thủ." Phượng Tử Rừng mặt không chút thay đổi nói.

"Hừ." Hừ lạnh một tiếng, Phượng Nguyên Phách lại tự giác rời đi chiến đấu đài, mặc dù đoạn một cánh tay, nhưng là muốn lần nữa nhận, cũng không phải việc khó, hấn có thể nhìn ra được, Phượng Tử Rừng mới vừa rồi là hạ thủ lưu tình.

Bất quá hấn cũng không muốn cảm kích Phượng Tử Rừng, nguoi này đoạn chính mình một cánh tay, ngay trước mọi người trước mặt làm nhục chính mình, cái này làm cho hấn mất hết thể diện.

Phượng Nguyên Phách mới vừa rồi còn thổi phồng chính mình lợi hại dường nào, bây giờ trần trụi bị Phượng Tử Rừng đánh mất, cái này làm cho trên mặt hấn không ánh sáng.

"Các nguoi cẩn thận một chút, cái này Phượng Tử Rừng ẩn tàng rất sâu." Trước lúc ly khai, Phượng Nguyên Phách vẫn không quên dưới sự nhắc nhở địa phương rất nhiều học viên.

"Nguyên Phách ca, thương thế của nguoi đến rất nặng a!" Một tên ước chừng mười lăm mười sáu tuổi non nớt thiếu niên, quan tâm nói.

"Chút thương nhỏ này, không có gì đáng ngại, không cần phải lo lắng." Phượng Nguyên Phách miễn cưỡng nở nụ cười, nói xong, hấn liền rời đi diễn võ trường.

"Ai, cái này Phượng Nguyên Phách mặc dù cuồng vọng, nhưng cũng là tên hấn tử."

"Không sai, hấn bị Phượng Tử Rừng đoạn một cánh tay, vậy mà không có la đau, đây nếu là đổi thành ta, đã sớm kêu cha gọi mẹ."

"Cái này xấu bức nếu là thành thánh tử, đây tuyệt đối là ở hủy chúng ta Tiên Hoàng Tông hình tượng a!"

"

Sau đó, còn rất nhiều người không phục Phượng Tử Rừng, ríu rít lên đài với hấn chiến đấu, kết quả đều bị hấn một chiêu đánh bại.

Trong đó còn có một tên gọi Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả, hấn được xưng Thánh Hoàng Tộc thế hệ trẻ đệ nhất cường giả.

Cho dù là hấn cũng chỉ là ở Phượng Tử Rừng trong tay, chống nổi ba cái hiệp.

"Không nguoi lên đài sao" Phượng Tử Rừng ngạo thị lấy phía dưới, khinh bỉ nói.

Trong diễn võ trường ngàn nguoi, dĩ nhiên không có một nguoi dám lên đài, bọn họ đều bị Phượng Tử Rừng thủ đoạn cường ngạnh chấn nhiếp.

Nếu là đi lên khiêu chiến hấn, thất bại ngược không có vấn đề, vạn nhất bị hấn đánh tàn phế đánh phế, phải làm sao mới ổn đây.

"Xem ra nguoi quán quân này là Phượng Tử Rừng."

"Thật là không cam lòng a!"

"Chỉ có thể tro mắt nhìn hấn trở thành Thánh Tử."

"Như vậy đi, đừng nói ta không cho các nguoi cơ hội, các nguoi có thể lên một lượt tới ba nguoi khiêu chiến ta." Phượng Tử Rừng có chút hăng hái nói.

Ngay mới vừa rồi, hấn ở trường lão chỗ ngồi thấy Tử Nga thân ảnh, nữ thần chính vuốt vuốt trên vai thơm một luồng tóc đen, đôi mắt đẹp nhìn chăm chú chính mình, từ trước đến giờ nàng là bị chính mình đẹp trai dung nhan hấp dẫn.

Không có cách nào ca lớn lên chính là cái này sao soái!

Phượng Tử Rừng chuẩn bị ở nữ thần trước mặt, hảo hảo triển lộ một phen, hấn muốn thông qua hành động tỏ rõ, hấn mới là Phượng Hoàng tộc thế hệ trẻ

người mạnh nhất, chỉ có hấn Phụng Tử Rừng, mới xứng đáng bên trên nữ thần.

Hấn đang nghĩ, sau khi cuộc tranh tài kết thúc, nữ thần có thể hay không hẹn hấn đi một nơi địa phương ẩn núp, đi lên một phát đây!

Nói không chừng nữ thần vào giờ phút này, đã yêu chính mình đây!

Không thể không nói, Phụng Tử Rừng thật là da mặt dày có thể.

"Ồ ào "

Phụng Tử Rừng truyền vào diễn võ trường tất cả mọi người trong tai, hấn cái này rõ ràng cho thấy xem thường tất cả mọi người.

"Mẹ, một đôi một Lão Tử không đánh lại, nhưng là ba đánh một, Lão Tử có thể hành hạ đến ngơ ngác."

"Tính ta một người!"

"Ta tu vì mặc dù chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng ba người liên hợp lại cùng nhau đối phó hấn, chưa chắc cũng chưa có phần thắng."

"

Rất nhanh, thì có ba gã Huyền Tiên cảnh sơ kỳ học viên xuất hiện ở chiến đấu trên đài.

Ba người hai mắt nhìn nhau một cái, có bao vây thế, đem Phụng Tử Rừng vây quanh ở chính giữa.

"Sớm nói rõ, bởi vì các ngươi là ba người liên thủ, ta vốn là thua thiệt, cho nên chờ một hồi động thủ, ta sẽ không hạ thủ lưu tình, nếu là đem các ngươi đánh tàn phế đã thương, các ngươi cũng chớ có trách ta." Phụng Tử Rừng giả mù sa mưa nói.

Nghe vậy, ba người nhất thời liền giận, cái này rõ ràng là không đem bọn họ coi ra gì.

"Bớt nói nhảm, coi như ngươi đánh chết ta, ta cũng sẽ không có nửa câu oán hận."

"Rất tốt." Phụng Tử Rừng ánh mắt có chút âm trầm, hấn lần nữa điều động trong cơ thể linh lực, hướng về phía bên trái người học viên kia, bạo hướng đi.

"Cẩn thận." Hai người khác triển khai thân pháp, nhắm phía Phụng Tử Rừng.

Ầm!

Phụng Tử Rừng một quyền đánh trúng bên trái người học viên kia đầu, để cho thân thể trong nháy mắt bay ngược mà ra, phun ra một ngụm máu tươi đến, chập vật té trên mặt đất.

Còn lại hai người nói thầm một tiếng không được, theo bản năng muốn lui về phía sau, không ngờ Phụng Tử Rừng tốc độ quá nhanh, hai người đều là bị hấn đánh trúng xương sống mũi, chỉ nghe rắc rắc một tiếng, thân thể hai người lại bay ra chiến đấu đài.

Một cỗ mùi máu tanh, tràn ngập ra.

"Thật là tàn nhẫn thủ đoạn."

"Trên đài tiểu tử kia bị Phụng Tử Rừng một quyền đánh trúng đầu, chỉ sợ là không sống được."

"Trước cứu dưới đài hai người kia đi."

"

Trưởng lão chỗ ngồi, Phụng Hàn Khiếu con mắt híp lại, thân hình hấn chợt lóe, chỉ là trong nháy mắt, liền tới đến chiến đấu trên đài.

"Phụng Tử Rừng, ngươi tại sao phải hạ sát thủ" Phụng Hàn Khiếu phát hiện té xuống đất tiểu tử kia, đã không có hô hấp, Tiên Hoàng Tông bồi dưỡng một tên Huyền Tiên cảnh học viên, phải tiêu hao số lớn tài nguyên.

Đột nhiên này chết một tên Huyền Tiên cảnh học viên, để cho là Tiên Hoàng Tông tổn thất trọng đại.

"Địa Hoàng trưởng lão, ta thật không phải cố ý, nếu bị kích đã xảy ra, ta nguyện ý gánh chịu trách nhiệm, còn Địa Hoàng trưởng lão ra tay giết ta." Phụng Tử Rừng cúi đầu, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tình mang.

"Tính, mới vừa rồi bọn họ cũng nói, coi như bị ngươi đánh chết, bọn họ cũng sẽ không có câu oán hận nào, nhắc tới, ngươi cũng không tính là không tuân theo quy định, tiếp tục tranh tài đi." Cái này Phụng Tử Rừng thiên tư không tệ, ngày sau tiền đồ vô lượng, Phụng Hàn Khiếu tự nhiên không nỡ giết hấn.

"Đa tạ Địa Hoàng trưởng lão!" Phụng Tử Rừng cúi đầu, khoe miệng phát qua một vòng cười tà, sau đó, hắn chậm rãi ngẩng đầu, lộ ra một bộ thương tiếc biểu tình.

Chờ Phụng Hàn Khiếu trở lại trưởng lão tịch sau, Phụng Tử Rừng đưa mắt liếc nhìn trưởng lão tịch, hắn ánh mắt nóng bỏng, vẻ mặt hèn mọn nhìn đạo kia dịu dàng thân ảnh, chợt hô lớn: "Tú Nga, ta yêu ngươi, chờ ta trở thành Thánh Tử, lại hướng ngươi cầu hôn."

Tú Nga kia mê người vốc người, để cho Phụng Tử Rừng xem dục hỏa đốt người, hận không được hiện tại liền cởi quần, xông lên trưởng lão tịch, cưỡng ép đẩy ngã nàng.

Trưởng lão chỗ ngồi, Tú Nga đứng ở Phụng Thanh Dao bên người, nàng giống như xem kẻ ngu một dạng, đôi mắt đẹp nháy mắt, đem tầm mắt nhìn về phía Phụng Tử Rừng.

"Sư tôn, người này có bị bệnh không!" Tú Nga chê đạo (nói).

"Tú Nga, cái này Phụng Tử Rừng mặc dù lớn lên xấu, nhưng hắn thiên phú tu luyện không tệ, nếu là hắn trở thành Thánh Tử, cũng coi là xứng với ngươi thân phận." Phụng Thanh Dao cười nói.

"Ta mới sẽ không gả cho cái này xấu bực đây!" Kiều giận một tiếng, Tú Nga tiếp tục nói: "Lòng ta có chút thuộc, trừ Đường Tăng, ai cũng sẽ không gả."

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Xấu hổ lên đài, muôn người chú ý!

"Mẹ con chim, chó này rác rưởi, lại dám công khai biểu lộ bỏ của ta." Đường Nhạc ở đầu bồng màu đen che giấu hạ, sát ý hiện lên.

"Tại sao không ai đi lên, quả thực không được, các ngươi có thể năm người cùng tiến lên!" Phụng Tử Rừng hai tay ôm ngực, giễu cợt nói.

"Tê đại, Lão Tử liều mạng với hắn."

"Ngọa tào, ngươi đặc biệt sao đừng kích động a, ngươi chẳng lẽ muốn chết phải không "

"Cái này Phụng Tử Rừng thủ đoạn tàn nhẫn, giết người không chớp mắt, nếu là chúng ta tùy tiện đi lên, tên kia chết đi học viên chính là chúng ta gương xe trước a."

"Ai, thật là uất ức a!"

"

Diễn võ trường, đám người phía sau.

Phụng Thương Tu vuốt râu, ánh mắt lấp lánh có thần.

Trên thực tế hắn cũng không thấy thế nào tốt cái này Phụng Tử Rừng, người này lòng dạ ác độc, bụng dạ cực sâu, nếu để cho nhỏ như vậy người trở thành Thánh Tử, tuyệt đối là Phụng Hoàng tộc sỉ nhục.

Có thể phóng tầm mắt nhìn tới, cái này trong diễn võ trường ngàn người, chỉ sợ là không có người nào là Phụng Tử Rừng đối thủ.

Phụng Hoàng tộc thế hệ trẻ đã xuống dốc thành như vậy.

Nhớ năm đó Phụng Ca Tiểu ở cái tuổi này thời điểm, cũng đã là Địa Tiên cảnh đỉnh phong tu vi.

Trăm năm một Thánh Tử, ngàn năm Phụng Ca Tiểu.

Thậm chí lại trải qua thêm vạn năm, cũng rất khó lại xuất hiện ngừi (muốn) Phụngơng Ca Tiểu cấp độ kia thiên tài yêu nghiệt.

"Ừm thế nào đem tiểu tử này quên." Đang lúc này, Phụngơng Thương Tu cảm nhận được một cỗ không hiểu sát khí, mà cỗ sát khí chính là từ Hắc Bào nam tử trên người truyền tới.

"Tiểu huynh đệ, ta không không cần biết ngươi là cái gì thân phận, chỉ cần ngươi có thể đánh bại Phụngơng Tử Rừng, sau chuyện này lão phu có thể thỏa mãn một mình ngươi, ở ta trong phạm vi năng lực yêu cầu, ngươi thấy thế nào" Phụngơng Thương Tu thấp giọng nói.

"Ngươi có thể cho ta bán thân cấp Linh Quyết sao "

"Không thể."

"Nếu không thể, đừng nói là cái này nói bậy." Đường Nhạc không nhịn được nói.

Lão đầu này theo mới vừa rồi liền chít chít méo mó, ma ma tức tức, nghe Đường Nhạc lỗ tai đều lên kén.

"Khục khục, ngươi yêu cầu này đúng là quá đáng điểm, lại không thể đòi một bình thường một chút yêu cầu" Phụngơng Thương Tu xấu hổ cười một tiếng, sau đó già mà không đứng đắn đạo (nói): "Sau khi chuyện thành công, ta có thể để cho Thánh Nữ trở thành nữ nhân ngươi."

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt đen lại, thảo đặc biệt sao, Tú Nga vốn chính là chính mình nữ nhân.

"Ngươi lão đầu này có phiền hay không a, đặc biệt sao nói chuyện với ta." Đường Nhạc phẫn nộ quát.

"Xú tiểu tử, ngươi đặc biệt sao đừng ép ta, ngươi rút cuộc có đi hay không." Phụngơng Thương Tu uy hiếp nói.

"Không đi."

"Ngươi không đi cũng phải đi." Nói xong, Phụngơng Thương Tu thân ảnh chợt lóe, xuất hiện sau lưng Đường Nhạc, hắn không nói hai lời, thúc giục linh lực, trực tiếp đem Đường Nhạc ném về chiến đấu đài.

Chính là đơn giản như vậy thô bạo!

"Ta phác thảo à." Đường Nhạc tức miệng mắng to.

Phanh.

Đường Nhạc thân thể hung hãn ngã tại chiến đấu trên đài, toàn bộ mặt đất đều tại khẽ run.

Chuyện đột nhiên xảy ra, để cho Đường Nhạc phản ứng không kịp nữa, bằng không cũng sẽ không làm chặt vật như vậy.

"Ồ hắc bào nhân này là ai a" trưởng lão chỗ ngồi, Phụngơng Hàn Khiếu ánh mắt phát qua vẻ nghi ngờ.

"Ồ Hắc Bào ngăn che hạ, ta xem không rõ hắn khuôn mặt, chúng ta trước yên lặng theo dõi kỳ biến đi!" U Hoàng trưởng lão Phụngơng Yên Cầm chậm rãi nói.

"Tiểu tử này tu vi chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, phỏng chừng ngay cả tử trùng một chiêu đều không tiếp nổi." Huyền Hoàng trưởng lão gió chiến đấu mình toét miệng nói.

Đường Nhạc đột nhiên xuất hiện, nhất thời đưa tới mọi người chú ý.

"Người này làm gì làm thần bí như vậy "

"Đoán chừng là xấu xí, sợ hù được người khác đi!"

"Hắc bào nhân này nói không chừng có thể đánh bại Phụngơng Tử Rừng đây."

"Ngươi có thể kéo xuống đi, hắc bào nhân này nếu có thể thắng, ta đặc biệt sao tại chỗ băm điều."

"

Hiển nhiên, phần lớn người là không xem Đường Nhạc, dù sao hắn nếu là thật có thực lực, tại sao phải chờ tới bây giờ mới ra tay.

Mọi người trong đầu nghĩ, hắc bào nhân này dũng khí khá gia, nhưng vẫn thoát khỏi không thất bại vận mệnh.

Đường Nhạc chậm rãi từ dưới đất bò dậy, ánh mắt như đao phong như vậy phong tỏa Phụngơng Tử Rừng.

"Người tới người nào, hãy xưng tên ra!" Phụngơng Tử Rừng đánh giá trước mặt hắc bào nhân, trong lòng của hắn sinh ra mấy phần kiêng kỵ, không biết vì cái gì, người trước mắt này làm cho mình cảm thấy một tia nguy hiểm.

"Là người son dã, Vô Danh Vô Tính." Đường Nhạc lạnh lùng nói.

Tại chỗ phần lớn người gặp qua Đường Nhạc, đề phòng dùng bọn họ nhận ra mình, Đường Nhạc cố ý thay đổi chính mình thành tuyến, dùng trầm thấp thanh âm khàn khàn nói chuyện.

"Các hạ, ngươi không khỏi quá xem thường ta đi, chẳng lẽ ngay cả tên cũng không chịu báo cho biết sao?" Phượng Từ Rừng ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý, rất nhiều một lời không hợp, liền trực tiếp động thủ ý tứ.

Bất quá hắn cũng không phải hữu dũng vô mưu người, ở không có làm rõ ràng hắc bào nhân thân phận trước, hắn sẽ không tùy tiện ra tay.

Biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng!

"Đối với sắp chết người, ta từ trước đến giờ sẽ không nói nhiều với hắn nói nhảm."

"Tiểu tử, ngươi như vậy điều, người nhà biết không?" mẫu thân, người trước mắt này so với chính mình còn cuồng vọng, hôm nay coi như là mở mang hiểu biết.

Phượng Từ Rừng cuồng vọng là bởi vì hắn có trang bức tư bản, hắn có thực lực này.

Hắn cũng không tin tưởng, trước mắt hắc bào nhân này thực lực hội còn mạnh hơn chính mình.

Chính là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, hắn còn không coi vào đâu, hắn muốn giết Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, như tàn sát Trư lam thịt chó.

Muôn người chú ý hạ, Phượng Từ Rừng sắc mặt khó coi nhìn Đường Nhạc, hắn âm thầm thề, nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắc bào nhân này, nếu là có cơ hội, hắn không ngại giết hắc bào nhân này.

Cái này Thánh Từ vị, hắn tình thế bất buộc.

"Có thể không nói nhảm sao?" Đường Nhạc thờ dài một hơi, lạnh lùng nói.

"Ngươi!" Phượng Từ Rừng thấy hắc bào nhân cái này không nhìn thái độ mình, hận đến nghiến răng nghiến lợi, khí phổi đều nổ, nếu là ở nói với hắn mấy câu nói, sợ rằng chính mình còn không có ra tay, liền bị sống sờ sờ tức chết.

"Chờ ta đánh bại ngươi, ta sẽ tự tay xé nát trên người của ngươi Hắc Bào."

Phượng Từ Rừng quát lạnh một tiếng, hùng hồn linh lực chợt từ trong cơ thể bộc phát ra, hắn cũng sẽ không làm chút nào giữ lại.

Hắn khí tức bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, trong nháy mắt tăng tới Huyền Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong.

"Cái này Phượng Từ Rừng lại còn giữ gìn thực lực."

"Xem ra cuộc chiến đầu này, thắng bại đã phân."

"Chư vị đừng vội kết luận, hắc bào nhân này cũng không đơn giản."

"Chỉ hy vọng hắc bào nhân có thể đánh bại Phượng Từ Rừng, vừa nghĩ tới kia xấu bức muốn chấm dứt nữ thần, ta liền cảm thấy buồn nôn."

"

Diễn võ trường bầu không khí trong nháy mắt bị điều động, mọi người tập trung tinh thần, đưa ánh mắt nhìn về phía chiến đấu đài.

Đường Nhạc thân thể, vẫn không nhúc nhích, lẳng lặng đứng tại chỗ.

Mát mẻ gió nhẹ lay động lấy trên người hắn Hắc Bào chút vang dội, Phượng Từ Rừng tán mát ra uy áp kinh khủng, tràn ngập đến hắn phía trên đỉnh đầu, lại biến mất không thấy gì nữa.

"Cao thủ." Phượng Từ Rừng cho ra một kết luận như vậy.

Đang lúc mọi người mong đợi dưới ánh mắt, Phượng Từ Rừng là lý do an toàn, vậy mà không có dẫn đầu xuất thủ, hắn sợ bị hắc bào nhân tính kế.

Hắc bào nhân này trên người không có một tia sóng linh lực, nhưng hắn không có sợ hãi đáng vẻ, để cho Phượng Từ Rừng không nghĩ ra.

"Ta cho ngươi xuất thủ trước." Phượng Từ Rừng làm xong phòng ngự chuẩn bị, cảnh giác nói.

"Ngươi đặc biệt sao tại điểm sao" thấy hắc bào nhân không để ý chính mình, Phượng Từ Rừng thẹn quá thành giận bên dưới, song chương âm thầm ngưng tụ linh lực, hắn nghĩ (muốn) trước dò xét một phen.

Phượng Từ Rừng gương mặt trướng hồng lên, sau một khắc, thân thể của hắn run lên bần bật, hai chân đạp đất, song chưởng hướng về phía Đường Nhạc trong ngực chọt vô đi.

Đây là hắn quen dùng chiêu số, chỉ cần bị hắn đánh trúng, trên căn bản liền mất đi một nửa sức chiến đấu.

Trừ phi người kia nhục thân rất cường hãn, có lẽ có thể tiếp chỉ một chiêu này.

Phượng Từ Rừng song chưởng trực tiếp đánh trúng "Đường Nhạc ". Nhưng là hắn cũng không có cao hứng, ngược lại là tâm lý sinh ra một loại sợ hãi.

"Tàn ảnh" Phượng Từ Rừng cả kinh nói.

"Người liền chút thực lực này sao" tiếp theo một cái chớp mắt, Đường Nhạc xuất hiện sau lưng Phượng Từ Rừng, cười lạnh nói.

"Làm sao có thể "

Phượng Từ Rừng đột nhiên xoay người, trên khuôn mặt tràn đầy vẻ khó tin, hắc bào nhân này tốc độ thật là nghịch thiên, coi như là Huyền Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, cũng khó mà có được tốc độ như vậy đi.

"Người mới vừa rồi có tốt như vậy cơ hội, vì sao không đánh lên ta" Phượng Từ Rừng người đồ mồ hôi lạnh, tiếp tục hỏi.

"Giết người, cần gì phải đánh lên!"

Ta tận lực mỗi một chương viết nhiều một chút, có phiếu đề cử đồng hài phiên toái đầu một chút thôi, vạn phần cảm ơn, thuận tiện cầu xin cái năm sao chấm điểm, sách mới kỳ đặc biệt cần, phiên toái!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Nhục ta quá đáng, Âm Ba Linh Quyết!

"Ta không tin người lợi hại như vậy." Phượng Từ Rừng con mắt đỏ bừng, hắn khi nào bị nhục này sỉ nhục, hắn quát khẽ một tiếng, hướng về phía hắc bào nhân tàn bạo đi.

Ba!

Thanh thúy tiếng vang, ở trong sân đột nhiên vang tới.

Phượng Từ Rừng dừng bước lại, ánh mắt có chút mờ ảo, ánh mắt của hắn thâm độc nhìn chăm chăm trước mặt hắc bào nhân, trên khuôn mặt truyền tới nóng bỏng đau đớn, để cho hắn một lần điên cuồng.

Hắn lại không giải thích được bị tát một phát

Trọng yếu nhất là, hắn căn bản không thấy rõ hắc bào nhân là lúc nào ra tay, người này tốc độ quá nhanh, hơn xa hắn gấp mấy lần thậm chí còn mấy chục lần.

Tu vi của người này rõ ràng so với chính mình thấp, vì sao có tốc độ như vậy, đây cũng quá nghịch thiên.

"Cái này "

"Hắc bào nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào "

"Chúng ta Tiên Hoàng Tông, khi nào xuất hiện hạng nhân vật này "

Diễn võ trường mọi người nhất thời bộc phát ra một ít kinh ngạc tiếng, lúc trước Phượng Từ Rừng thực lực, là quá rõ ràng, rất nhiều người lên đài khiêu chiến hắn, trực tiếp bị hắn một chiêu đánh bại, có thể nói là không còn sức đánh trả chút nào.

Có thể tình hình dưới mắt, vừa vặn ngược lại, Phụng Tử Rừng hoàn toàn là bị hãm hại bởi người treo đánh.

Phần lớn thậm chí không thấy rõ kết quả xảy ra chuyện gì, chỉ nhìn thấy Phụng Tử Rừng trên mặt hiện lên dấu bàn tay cùng với đạo kia thanh thúy tiếng vang.

"Hắc bào nhân này tốc độ quá nhanh, chỉ sợ là so với Huyền Tiên cảnh cường giả tối đỉnh bộc phát ra tốc độ, cũng chỉ có hơn chứ không có kém!"

"Ta X, có muốn hay không khoa trương như vậy!"

"Có thể hay không với hắc bào nhân một ký tên a "

"Hắc bào nhân, ta vô cùng yêu thích ngươi a, ngươi là ta thần tượng."

Dưới trận rất nhiều nữ học viên dâng lên hoa si, lớn tiếng hoan hô, hận không được lập tức xông lên đài, đối với (đúng) hắc bào nhân lấy thân báo đáp.

Phụng Tử Rừng bùm mặt, đưa mắt liếc nhìn phía dưới, chính mình vốn là phong quang vô hạn, nếu không ngoài ý, cái này Thánh Tử vị tất nhiên là chính mình.

Nhưng bây giờ danh tiếng đều bị hắc bào nhân cướp đi, xem xét lại chính mình, nhiều lần bị hắc bào nhân nhục, mà chính mình lại không làm gì được hắc bào nhân.

"Ta muốn giết ngươi."

Thẹn quá thành giận bên dưới, Phụng Tử Rừng cũng không để ý tranh tài gì quy tắc, chỉ cần giết hắc bào nhân, hắc bào nhân lại không đối thủ nữa.

Là đây tới Tử Nga, là ngày sau tính phúc sinh hoạt, hắc bào nhân không tiếc bất cứ giá nào, chém chết người này.

Phụng Tử Rừng con mắt tràn đầy tia máu, hắc bào nhân nhìn hắc bào nhân, trong cơ thể linh lực không giữ lại chút nào toàn bộ gào thét đi.

Đối mặt Phụng Tử Rừng hung ác như vậy thế công, Đường Nhạc lại như cũ trấn định như thường, không chút nào vẻ hốt hoảng.

Thiên hạ võ công, duy mau bất phá.

Đường Nhạc bước chân nhẹ nhàng, giống như nhàn đình tín bộ một dạng trong vòng mây cái hít thở sau đó, Phụng Tử Rừng dĩ nhiên không có dụng phải chính mình nửa điểm vật áo.

"Ta giết, ta giết, ta sát sát sát!"

Phụng Tử Rừng hoàn toàn điên, mặc cho hắc bào nhân như thế nào điên cuồng, chính là đánh không tới hắc bào nhân.

"Tốc độ ngươi quá chậm, ta khuyên ngươi hay là buông tha đi!" Đường Nhạc một cái bên tránh, tránh thoát Phụng Tử Rừng chính diện một quyền, hắc bào nhân nhìn thành thạo, cười nói.

"Hắc bào nhân, ngươi nhục ta quá đáng." Phụng Tử Rừng hờn hển nói.

Mỗi lần công kích đều đánh hụt, cái này làm cho hắc bào nhân rất khó chịu!

Là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật!

"Bát Hoang Diệt Viêm Chương."

Phụng Tử Rừng ánh mắt sát ý hiện lên, chợt vừa sai bước ra, trong cơ thể linh lực cũng ở đây lúc này hội tụ ở trong lòng bàn tay.

Lúc trước Phụng Tử Nguyên Phách chính là bị chỉ một chiêu này, cắt đứt cánh tay.

Hắc bào nhân, lịch sử hội tái diễn, coi như không thể đánh hắc bào nhân tàn phế, cũng có thể để cho hắc bào nhân bị thương nặng, đến lúc đó, chính mình cơ hội sẽ tới.

Hắc bào nhân nhất cổ tác khí, trực tiếp đánh bại hắc bào nhân, thậm chí có thể giết hắc bào nhân, cũng khó nói.

Nhìn khí thế hung hung công kích, Đường Nhạc cũng không làm tránh né, cùng hắc bào nhân chơi đùa lâu như vậy, là nên để cho hắc bào nhân biết một chút về, cái gì mới thật sự là lực lượng.

Linh lực kinh khủng Đường Nhạc trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hắc bào nhân ra một quyền, với Phụng Tử Rừng Bát Hoang Diệt Viêm Chương cứng rắn tiết chung một chỗ.

Ầm!

Một cổ khí lăng, từ hai người chung quanh cuốn mở.

Chỉ một thoáng, chiến đấu trên đài, bụi đất tung bay.

Đường Nhạc lui về phía sau ba bước, Phượng Từ Rừng lui về phía sau năm bước.

Ngấn ngời giao phong, để cho Đường Nhạc chiếm được yếu ớt ưu thế, đang không có thi triển Linh Quyết dưới tình huống, mình có thể với Phượng Từ Rừng ráp thành như vậy, mà không rơi xuống hạ phong, cái này đã để cho hắn rất thỏa mãn.

Nếu là thi triển Linh Quyết, Phượng Từ Rừng thua không nghi ngờ.

Phượng Từ Rừng giờ lên hai cánh tay tê dại, lúc này đã mất cảm giác.

"Ta không tin ta sẽ thua." Phượng Từ Rừng ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, lại chuẩn bị thi triển hắc tuyệt chiêu.

"Hỏa Phượng Diệt Lăng Ngâm"

Đây là một loại Âm Ba Linh Quyết, ở Tây Du thế giới, thuộc về hiếm hoi Linh Quyết, mà còn muốn tu luyện thành công, cũng phải tiêu phí vô số thời gian, nó trình độ khó khăn, so đồng đẳng cấp Linh Quyết, muốn khó hơn gấp mấy lần.

Những năm gần đây, tu luyện Âm Ba Linh Quyết thất bại, mà biến thành người câm, có khối người.

Mặc dù Âm Ba Linh Quyết công kích tính mạnh, nhưng rất nhiều người nhưng cũng không dám tùy tiện chăm chút cao cấp Âm Ba Linh Quyết, dù sao tu luyện thành công tỷ lệ quá nhỏ.

Nếu là tu luyện đẳng cấp thấp Âm Ba Linh Quyết, vậy còn không như không luyện, bởi vì đó thuần túy là lãng phí thời gian.

Phượng Từ Rừng vận khí rất không tồi, cái này Hỏa Phượng Diệt Lăng Ngâm là cấp thượng phẩm Linh Quyết, một khi thi triển, uy lực không kém gì Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết.

Lúc trước hắn mới vừa lên cấp Huyền Tiên cảnh lúc, đạt được tiến vào Hỏa Hoàng Tộc Linh Quyết Các vị trí, hắn vốn là có thể chọn một quyền Thiên cấp trung phẩm Linh Quyết, nhưng bị hắn quả quyết cự tuyệt, cuối cùng hắn lựa chọn địa cấp thượng phẩm Âm Ba Linh Quyết.

Thượng Thiên tựa hồ đang chiếu cố hắn, cái này Âm Ba Linh Quyết, vẫn thật là để cho hắn tu luyện thành công!

Bởi vì cái này Âm Ba Linh Quyết uy lực quá mạnh, một khi thi triển, nhẹ thì đánh vỡ màng nhĩ, để cho người thất thông, nặng thì chấn thất khiếu chảy máu mà chết, để cho người mà chết.

Cho nên không phải vạn bất đắc dĩ, Phượng Từ Rừng không muốn thi triển.

Chẳng qua là xấu hổ một màn xảy ra, Phượng Từ Rừng mới vừa cái miệng, còn không tới kịp thi triển, một vệt bóng đen giống như quỷ mị vậy xuất hiện ở trước mặt hắn, còn không đợi hắn kịp phản ứng, một con lạnh như băng bàn tay, lại bóp ở hắn nơi cổ họng.

Chỉ cần Phượng Từ Rừng dám hành động thiếu suy nghĩ, Đường Nhạc không ngại vạn gãy cổ của hắn.

"Thế nào không kêu, tiếp tục kêu a!" Đường Nhạc biết rõ Phượng Từ Rừng muốn thi triển Âm Ba Linh Quyết, cho nên mới liền vội vàng ngăn lại, hắn hướng về phía Âm Ba Linh Quyết cũng là hiếu kì cực kì, vì vậy hắn tiếp tục nói: "Đem Âm Ba Linh Quyết giao cho ta, ta lại tha cho ngươi khỏi chết."

"Ngươi ngươi nằm mơ!" Phượng Từ Rừng đỏ lên khuôn mặt, sự khó thở, hữu khí vô lực nói.

"Vậy ngươi phải đi chết đi!" Đường Nhạc tiếp tục gia tăng trên tay cường độ, hắn cũng không sót ruột mật sát Phượng Từ Rừng.

Đương từ vong tới, Phượng Từ Rừng mới cảm thấy sợ hãi, cái này làm cho hắn cơ hồ sụp đổ.

Hắn hiện tại mới hiểu được sinh mệnh là cỡ nào đáng quý, hắn muốn sống, chỉ cần có thể còn sống, hắn nguyện ý trả bất cứ giá nào.

"Cầu xin cầu xin cầu xin ngươi đừng giết ta, ta cho ngươi Âm Ba Linh Quyết." Vừa nói, Phượng Từ Rừng từ bên hông thu nạp trong túi, lấy ra một quyền màu đỏ phong cách cổ xưa quyền trục, giao cho Đường Nhạc.

"Hỏa Phượng Diệt Lăng Ngâm quả nhiên là đồ tốt, nếu từ trường huynh như thế khẳng khái, ta đây liền từ chối thì bất kính." Đường Nhạc trong lòng vui mừng, liền vội vàng thu hồi Âm Ba Linh Quyết.

"Không không khách khí." Phượng Từ Rừng vẻ mặt đưa đám, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười, thảo đặc biệt sao, hắc bào nhân này còn biết xấu hổ hay không, rõ ràng là hắn cưỡng ép đòi lấy, lại không phải mình chủ động cho hắn.

Cầu phiếu đề cử, ! Hôm nay hắn là thi đại học ngày, tham gia thi đại học đồng hành khẳng định thi mãn phần, nhớ thưởng cho ta ăn mừng nha! , nếu như thi rất tốt, còn không thưởng cho ta mà nói, hừ, ta sẽ hận ngươi!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Chém chết thiên tài, tức chết ta vậy!

"Còn phải tiếp tục đánh xuống sao" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

Cảm thụ nơi cổ họng lạnh như băng bàn tay, Phụng Tử Rừng thân thể cứng ngắc, nghe hắc bào nhân lạnh lùng mà Băng Hàn khàn khàn âm thanh, hắc tin tưởng, chính mình nếu là không nhận thua, hắc bào nhân thật hội giết chính mình.

"Ngươi ngươi thắng."

Cân nhắc nhiều lần, Phụng Tử Rừng quyết định buông tha, Thánh Nữ tuy đẹp, nhưng là đến có lệnh đi hưởng mới là, muốn trở thành Thánh Tử, sau đó đây tới Thánh Nữ, chỉ sợ là không có khả năng.

"Ta đặc biệt sao đều nhận thua, ngươi vì sao còn không buông tay" Phụng Tử Rừng hiện tại cũng không dám phản kháng, sợ mình động một cái, liền bị hắc bào nhân vịn gãy cổ.

"Ta có nói muốn bỏ qua ngươi sao" Đường Nhạc nắm Phụng Tử Rừng cổ, giống như nói con gà con một dạng đưa hắc nhấc lên khỏi mặt đất.

Phụng Tử Rừng đạp chân, điên cuồng giãy giụa.

"Ta ta không có đắc tội qua ngươi, ngươi vì sao phải giết ta." Phụng Tử Rừng cảm giác đại não thiếu dưỡng, sắp hít thở không thông cảm giác, để cho hắc khó chịu dị thường.

"Tú Nga là ta nữ nhân, mà ngươi lại nghĩ (muốn) chấm dứt nàng."

Nghe vậy, Phụng Tử Rừng trong lòng cả kinh, liền vội vàng giải thích: "Đại ca, ngươi ngươi hiểu lầm, ta đối với (đúng) Thánh Nữ tuyệt không ý đồ không an phận, chỉ cần ngươi tha ta một mạng, ta nguyện làm ngươi làm trâu làm ngựa, thậm chí có thể cống hiến ra chính mình hoa cúc."

Đường Nhạc: "

Không nghĩ tới tiểu tử này nam nữ thông sát, người này biết ẩn nhẫn, phần này tâm trí, quả thực đáng sợ, hôm nay nếu không giết hắc, ngày sau tất thành họa lớn.

Tú Nga quá mức đơn thuần, luận tâm cơ, nàng không phải Phụng Tử Rừng đối thủ.

Phụng Tử Rừng muốn thật muốn đẩy tới nàng, hoàn toàn có thể lược thi tiểu kế, là diệt sạch loại chuyện này xảy ra, vẫn là sớm giết Phụng Tử Rừng.

"Ngươi chính là đi chết đi."

"Hắc bào nhân, ngươi nếu là giết ta, ngươi tuyệt đối không đi ra lốt Phụng Hoàng tộc."

"Cái này không nhọc ngươi bận tâm."

Đường Nhạc cười lạnh một tiếng, lại vịn gãy Phụng Tử Rừng cổ, đoạn tuyệt hắc sinh cơ.

"Ta gọi ạ, hắc bào nhân này quá ác đi!"

"Giết Phụng Tử Rừng, hắc bào nhân này xem như gây chuyện lớn rồi."

"Ít nhất Tứ Đại Trưởng Lão sẽ không bỏ qua hắc."

"

Diễn võ trường mọi người nghe rắc rắc một tiếng, rớt rít kinh hãi, không nghĩ tới hắc bào nhân thực có can đảm giết Phụng Tử Rừng.

Bên trong sân lúc này đột nhiên sôi trào, rất nhiều học viên nội tâm hết sức kích động, không biết vì cái gì, cái này Phụng Tử Rừng vừa chết, bọn họ vậy

mà cảm thấy rất hưng phấn, có loại không hiểu khoái cảm

Rất nhiều nữ học viên bắt đầu lo lắng hắc bào nhân an nguy, thậm chí có người oa một tiếng, trực tiếp khóc lên.

Trưởng lão chỗ ngồi, Tứ Đại Trưởng Lão sắc mặt có chút khó coi, hắc bào nhân này không rõ lai lịch, để cho bọn họ có chút kiêng kỵ, cho nên mới vừa rồi không có lập tức xuất thủ cứu giúp, kết quả đưa đến Phượng Tử Rừng tử vong.

Cái này Phượng Tử Rừng mặc dù cuồng ngạo tự đại, trong mắt không người, nhưng hẳn dù sao cũng là Phượng Hoàng tộc người, bây giờ hẳn bị người giết, Tứ Đại Trưởng Lão tự nhiên muốn vì hắn đòi một lời giải thích, đem hung thủ trả lại.

"Sư tôn, Phượng Tử Rừng chết chưa hết tội, người có thể không nên làm khó hắc bào nhân này." Tú Nga huy động phần quyền, hết sức phản khởi nói.

"Ai, coi như ta không ra tay, người khác cũng sẽ ra tay." Phượng Thanh Dao bắt đầu dĩ nhiên nói.

Học viên bị giết, không phải một chuyện nhỏ, nhất là giống như Phượng Tử Rừng thiên tài như vậy, nếu là không ra ngoài dự liệu, ngày khác sau tất nhiên sẽ lên cấp tới địa tiên cảnh.

Phượng Hoàng tộc cao tầng tuyệt sẽ không dung túng hung thủ nhon nhon ngoài vòng pháp luật, nếu không chuyện này nếu là truyền đi, nhất định sẽ bị thế nhân nhạo báng.

"Người dám giết ta tộc thiên tài, thật là không sống bình tĩnh phải không?" Phượng Hàn Khiếu đột nhiên đứng dậy, một cỗ Băng Hàn ý tứ trong cơ thể bùng nổ, khí thế của hắn cũng ở đây lúc này leo lên tới đỉnh phong.

Phượng Hàn Khiếu tu vi là trong tiên cảnh kỳ đỉnh phong, cho hắn thêm một đoạn thời gian, liền có thể lên cấp tới địa tiên cảnh hậu kỳ.

Ở trong tứ đại trưởng lão, luận tu vi, hẳn đứng sau Phượng Thanh Dao, cô nương kia quá biến thái, nghĩ lúc đó hai người bọn họ đồng thời Địa Tiên cảnh sơ kỳ, cái này không phải đến trăm năm thời gian, nâng lại lên cấp tới địa tiên cảnh đỉnh phong.

Thậm chí nàng tu vi thật sự đã đi đến nửa bước Thiên Tiên cảnh.

Những năm gần đây, Phượng Hàn Khiếu một mực bị Phượng Thanh Dao đè lên đầu, cái này làm cho hắn rất là khó chịu.

Đường Nhạc cúi đầu, ở Hắc Bào nón lá rộng vành che đầy hạ, không người nào có thể thấy rõ ràng hắn diện mạo, nhưng theo thanh âm, trên thể hình phán đoán, tuyệt đại đa số người, cho là Đường Nhạc là ước chừng chừng ba mươi tuổi người trung niên.

"Địa Hoàng trưởng lão nổi giận."

"Hai người tu vi căn bản không cùng đẳng cấp, Địa Hoàng trưởng lão muốn giết hắc bào nhân dễ như trở bàn tay."

"Giết người thì thường mạng, thiên kinh địa nghĩa, hắc bào nhân này nếu là không tìm đường chết, há có thể hạ xuống đến trình độ như vậy."

"Ai, lại một tên gọi thiên tài phải bỏ mạng."

Phượng Thương Tu khẽ ngẩng đầu, ánh mắt phong tỏa hắc bào nhân, theo mới vừa rồi đã cảm thấy hắn không đơn giản, tu vi của người này chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, lại có thể dễ như trở bàn tay giết Phượng Tử Rừng, đây tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài.

Chi tiếc hắn không phải Phượng Hoàng tộc người!

Chờ một hồi nhìn một chút hắc bào nhân ứng đối ra sao Phượng Hàn Khiếu, ở thời khắc máu chó, hắn hội xuất thủ cứu hắc bào nhân, sau đó nghĩ đủ phương cách để cho gia nhập Phượng Hoàng tộc, thậm chí hắn nguyện ý để cho hắc bào nhân trở thành Thánh Tử.

"Ta chính là không sống bình tĩnh, người có thể làm khó dễ được ta" Đường Nhạc đã sớm nhìn Phượng Hàn Khiếu không vừa mắt, cái này tốt mượn cơ hội này, với hắn tranh tài một hồi.

"Ngọa tào, hắc bào nhân này quá trâu bò."

"Hắn thậm chí ngay cả Địa Hoàng trưởng lão đều không coi vào đâu."

"Thật là khiến người quỳ lạy a!"

"Hy vọng hắn có cuồng ngạo tư bản đi!"

"

Đặc thù chỗ ngồi, mười mấy tên đạo sư phong tỏa hắc bào nhân khí tức, chỉ chờ trong tộc trưởng lão ra lệnh một tiếng, bọn họ lại ra tay bắt hắc bào nhân.

"Tặc Tử đừng ngông cuồng." Hét lớn một tiếng, Phượng Hàn Khiếu hí mắt, tiếp tục nói: "Người vì sao không dám lấy mặt mũi thực kỳ nhân, có bản lãnh

liền đem Hắc Bào nón lá rộng vành coi ra."

"Người tính toán thom bơ vậy sao, cũng dám ra lệnh cho ta" Đường Nhạc mắng to.

"Tức chết ta vậy." Phụng Hàn Khiếu giận tím mặt, những năm gần đây, còn chưa bao giờ có người dám khiêu chiến hán quyền uy, chẳng lẽ là hán nhiều năm không ra tay, tất cả mọi người quên hán thủ đoạn à.

"Phụng Hàn Khiếu, cút cho ta đi xuống."

Gầm lên một tiếng, vang vọng chân trời.

Vốn là tuyển chọn Thánh Tử, không nghĩ tới cuối cùng lại làm thành như vậy!

Dựa theo quy định, hắc bào nhân giành được thắng lợi cuối cùng, hán chính là một đời mới Thánh Tử.

Nhưng hiển nhiên, Tứ Đại Trưởng Lão là sẽ không thừa nhận hán thân phận này, vừa đến hắc bào nhân không phải Phụng Hoàng tộc người, thứ hai hắc bào nhân giết Phụng Tử Rừng.

"Càng ngày càng muốn biết hắc bào nhân này thân phận chân thật đây." Phụng Thanh Dao che miệng cười duyên nói.

Không biết vì cái gì, nàng luôn cảm giác hắc bào nhân tàn mát ra khí tức có chút quen thuộc, giống như đã từng quen biết, nhưng trong lúc nhất thời lại không nhớ nổi là ai.

Ở nàng trong ấn tượng, tựa hồ không có cuồng vọng như vậy người, người này dám trắng trợn chọc giận Phụng Hàn Khiếu, chỉ có hai loại khả năng, loại thứ nhất là hán có bệnh, là một kẻ ngu, ranh rỏi ở không đi gây sự.

Loại thứ hai là hán thật không sợ Phụng Hàn Khiếu, thậm chí có được đối kháng Phụng Hàn Khiếu thực lực.

"Sur tôn, ta xem hắc bào nhân này thật thuận mắt, chờ một hồi người có thể không thể cứu hán một mạng." Tú Nga căn bản không tin tưởng hắc bào nhân là Phụng Hàn Khiếu đối thủ, cho nên mới lo lắng cho hán.

"Khanh khách, địch nhân địch nhân chính là bằng hữu, ta theo Phụng Hàn Khiếu vốn là thủy hỏa bất dung, thế bất lưỡng lập, bây giờ thấy hán ăn quả đắng, ta vui vẻ còn không kịp đây." Cười nhạt một tiếng, Phụng Thanh Dao đôi mắt đẹp nháy mắt, cắn đôi môi đỏ (nói): "Yên tâm đi, ta sẽ không để cho hắc bào nhân chết, ta nhưng là đối với hán thân phận cảm thấy rất hứng thú."

Phụng Hàn Khiếu sắc mặt dữ tợn, bộ mặt vận vẹo, không đem hắc bào nhân này chém thành muôn mảnh, nan giải hán mối hận trong lòng.

"Tìm chết." Phụng Hàn Khiếu gầm lên một tiếng, sau một khắc, hán thân ảnh lại xuất hiện ở chiến đấu trên đài.

"Địa Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong, chỉ sợ là đời ta cũng không đạt tới độ cao này."

"Hắc bào nhân nhất định sẽ bị Địa Hoàng trường lão một chương vỗ chết."

"Trang bức bị sét đánh, chết cũng đáng đời."

"Chờ hắc bào nhân sau khi chết, Lão Tử phát phát thiện tâm, thay hán nhặt xác, ha ha ha."

Cầu phiếu đề cử, ! Mỗi ngày vượt qua 66 tấm phiếu đề cử liền thêm chương, lần này là thật, ta muốn là lừa các người, ta liền nhận thức làm cha người, được không

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Địa tiên sơ kỳ, cảm trật khớp!

"Người cái này bọn chuột nhất giấu đầu lòi đuôi, tính hảo hán gì." Thấy hắc bào nhân không đáp lời, Phụng Hàn Khiếu tiếp tục nói; "Người không phải

đối thủ của ta, nếu là thức thời, liền quỳ ở trước mặt ta sám hối, nói không chừng ta còn có thể lưu người toàn thân."

"Ha ha, không phải đối thủ của ngươi!" Đường Nhạc cười lạnh một tiếng, lại âm thầm ăn vào Thiên Đạo Chuyển Luân Đan,

Một cỗ không kém gì Phượng Hàn Khiếu khí thế, từ Đường Nhạc trong cơ thể bùng nổ.

Uy áp kinh khủng làm cho mọi người tại đây hít sâu một hơi, rồi rít vận chuyển linh lực chống cự.

Một ít thực lực hơi yếu học viên, sắc mặt trắng bệch, đổ mồ hôi như mưa, trực tiếp tê liệt trên mặt đất.

"Vậy bây giờ đây!" Đường Nhạc lý trực khí tráng nói.

"Cái này cái này không thể nào." Lúc này hắc bào nhân, tu vi đã đạt Địa Tiên cảnh sơ kỳ, trong cơ thể hần linh lực hùng hậu trình độ, vậy mà so với chính mình mạnh hơn.

Loại này cấp bậc nhân vật, quả quyết không phải là bừa bãi hạ người vô danh.

"Ai a mẹ ta nha, đây là muốn nghịch thiên a!"

"Hắc bào nhân này rốt cuộc là thần thánh phương nào, vậy mà cũng là Địa Tiên cảnh cường giả."

"Có trò hay xem, chúng ta hay là trước lui về phía sau đi, tránh cho bắn một thân máu."

"Ngươi có thể kéo xuống đi, ngươi cái này kinh sợ là sợ bị chiến đấu ảnh hưởng đến đi!"

Trưởng lão tịch với đặc thù chỗ ngồi trưởng lão, đạo sư đột nhiên đứng dậy, bọn họ cũng là bị trước mắt một màn kinh ngạc đến ngây người.

"Hắc bào nhân này lai giả bất thiện, rõ ràng cho thấy đến tìm vụ, ta xem chúng ta vẫn là cùng ra tay, có thể bắt được." Huyền Hoàng trưởng lão gió Chiến Minh đề nghị.

"Chiến Minh đại ca lo ngại, hắc bào nhân này tu vi chẳng qua chỉ là Địa Tiên cảnh sơ kỳ, cần gì phải chúng ta bốn người đồng thời ra tay, đây không khỏi quá cho hần mặt mũi đi." Phượng Thanh Dao cười nhạt nói.

Nàng chỉ mong Phượng Hàn Khiếu bị hắc bào người đánh gần chết đây, nếu có thể đánh chết, vậy thì càng tốt.

"Nói cũng vậy, Hàn Khiếu đối phó hần, hần dễ như trở bàn tay." Gật đầu một cái, gió Chiến Minh chậm rãi ngồi ở trên ghế, tràn đầy phấn khởi nhìn chiến đấu dài.

"Nói đi, ngươi muốn chết như thế nào" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Ngươi người này cuồng vọng cực kỳ, thật sự cho rằng tu vi đi đến Địa Tiên cảnh sơ kỳ, là có thể đánh bại ta sao." Phượng Hàn Khiếu cũng sẽ không nói nhảm với hần, trong cơ thể mạnh mẽ linh lực đột nhiên bùng nổ, mang theo trận trận gió toàn.

Phượng Hàn Khiếu lạnh lẽo con ngươi nhìn chăm chăm hắc bào nhân, hần muốn đánh nhanh thắng nhanh, vừa vận mượn cơ hội này, vì chính mình tạo uy danh.

Ầm!

Cơ hồ là cũng trong lúc đó, hai người song chưởng hung hãn đánh vào cùng một chỗ, hai người mỗi người lui về phía sau mấy bước.

Lúc trước một chưởng này, chẳng qua là đơn giản dò xét, tiếp đó, chính là chân chính giao phong.

Bạch!

Đường Nhạc đem bản thân tốc độ phát triển tới cực hạn, muốn liều mạng linh lực hùng hậu trình độ, chính mình khẳng định không đụng nổi Phượng Hàn Khiếu, chỉ có thể dựa vào tốc độ chiếm lấy một ít ưu thế.

Để cho hần kinh ngạc là, ăn vào Thiên Đạo Chuyển Luân Đan sau, để cho hần tu vi tăng vọt, trực tiếp tăng lên tới địa tiên cảnh sơ kỳ.

Vốn là cho là tu vi có thể đi đến Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, nhưng hiện tại xem ra hần đánh giá thấp chính mình, nói cho đúng là đánh giá thấp bản thân linh lực hùng hậu trình độ.

Lúc trước tu vi xuất hiện ở Khiếu cảnh thời điểm, Đường Nhạc dùng Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, qua trong giây lát, tu vi lại đi đến Huyền Tiên cảnh đỉnh phong.

Bây giờ hần tu vi ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, ăn vào Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, vậy mà đi đến Địa Tiên cảnh, đây là hần nằm mơ đều không nghĩ đến chuyện.

Cảm thụ trong cơ thể linh lực kinh khủng, Đường Nhạc song quyền nắm chặt, loại cảm giác này quá thoải mái, hiện tại hắn, hoàn toàn không sợ Địa Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong Phượng Hàn Khiếu.

Bất quá Phượng Hàn Khiếu muốn tốc chiến tốc thắng, hắn Đường Nhạc lại làm sao không nghĩ, Thiên Đạo Chuyển Luân Đan chỉ có thể giữ vững ba canh giờ, nếu là kéo dài tới được liệu thường xuyên qua, vậy mình chẳng phải là xong đời

Cũng may Phượng Hàn Khiếu không có phát giác mình là dùng tăng cao tu vi Tiên Đan, hắn cho là mình từ vừa mới bắt đầu liền ẩn giấu tu vi.

Nếu như bị hắn phát hiện đầu mối, chắc chắn sẽ không với chính mình đồ máu.

Hắn thậm chí hội tránh né mũi nhọn, chờ đến được liệu vừa qua, đến lúc đó hoàn toàn có thể không uống thời lực, giải quyết chính mình.

Nhưng là lấy Phượng Hàn Khiếu chỉ số thông minh, khẳng định phát hiện không.

Hai bóng người trong nháy mắt lướt ầm ầm ra, một vết bóng đen, một bóng xanh, bọn họ phẳng phát xuyên thủng không khí trở ngại, không có áp dụng bất kỳ né tránh, hai người ở vị trí trung ương, như hai đầu mãnh hổ, không chút nào né tránh oanh động vào nhau.

Đường Nhạc nắm lấy thời cơ, liên tiếp ở Phượng Hàn Khiếu trong ngực đánh ra mấy chục bàn tay, đánh hắn từng bước lui về phía sau.

Phượng Hàn Khiếu bằng vào nhục thân cường hãn, cũng không tránh, dùng chính mình máu thịt cứng rắn hắc bào nhân công kích mãnh liệt.

Rốt cuộc, bị hắc bào người đánh trúng ba mươi mấy bàn tay sau, để cho Phượng Hàn Khiếu tìm tới sơ hở, một quyền đánh trúng hắc bào nhân bụng.

Ăn một cái trọng quyền, Đường Nhạc thân thể trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, cũng may hắn thân thủ nhanh nhẹn, kịp thời đang chiến đấu trên đài ổn định trận cước.

Dưới mắt thời gian thương khó to, Đường Nhạc cũng không có thời gian tới bố trí trận pháp, chỉ có thể với Phượng Hàn Khiếu mặt đối mặt, liều mạng.

"Khục khục" Đường Nhạc che bụng, nhả một ngụm máu tươi, lão bắt từ kia hạ thủ thật đúng là ác, nếu không phải hắn đã đem Bất Hủ Kim Thân tu luyện tới Đại Thành, chỉ một quyền này, liền có thể làm cho mình mất sức chiến đấu.

"Lão thất phu, ta phác thảo à." Đường Nhạc liền vội vàng ăn vào một viên chữa thương Tiên Đan, chẳng qua là hắn mới vừa cắn to mấy tiếng, Phượng Hàn Khiếu công kích lại theo nhau mà tới, không chút nào cho hắn thở dốc cơ hội.

Ầm!

Hai người lần nữa đụng nhau một chương, đụng chớp mắt, cuồng bạo linh lực sóng trùng kích chọt cuốn mở, chiến đấu đài mặt đất cứng rắn, vào lúc này lại có nứt nẻ.

Đường Nhạc không chịu nổi cái này mãnh liệt một chương, trực tiếp bị đánh ngã trên đất.

"Ha ha ha "

"Chết cười Lão Tử, còn tưởng rằng hắc bào nhân này lợi hại đến mức nào, nguyên lai như vậy rác rưởi."

"Ngán ngùi giao phong, liền có thể nhìn ra ai mạnh ai yếu, hắc bào nhân thua không nghi ngờ a!"

"Đó là, Địa Hoàng trưởng lão muốn giết hắn, đó là dễ như trở bàn tay!"

"

Những thứ kia vốn là Đường Nhạc học viên, thấy hắn tê liệt trên mặt đất, tựa hồ là không bò dậy nổi, rồi rít lên trận phản bội, biểu thị Phượng Hàn Khiếu.

Thậm chí còn lên tiếng nhục mạ Đường Nhạc!

Đám này gió chiều nào theo chiều nấy tiểu nhân, Đường Nhạc cũng là thấy nhiều, bọn họ không ở đây ngại thời khắc nguy nan, chém người một đao, cũng đã rất không tồi.

"Kiệt kiệt, biết rõ ta ngại trong lúc đó chênh lệch sao" Phượng Hàn Khiếu cũng không sót ruột ra tay, hắn thấy, thắng bại đã định, hắn thậm chí còn không có thi triển Linh Quyết, đánh liền bại hắc bào nhân, xem ra chính mình là đánh giá cao hắn.

Đường Nhạc nằm trên đất, cũng không trả lời hắn.

"Hừ, để cho ta nhìn người đến cùng người nào." Vừa nói, Phượng Hàn Khiếu liền đi tới Đường Nhạc bên người, muốn khom người cưỡi xuống trên người hắn Hắc Bào.

Nhưng vào lúc này, Phượng Hàn Khiếu vạn vạn không nghĩ tới, hắc bào nhân đột nhiên làm khó dễ, một quyền đánh trúng hắn cảm, linh lực kinh khủng

dưới sự xung kích, để cho thân thể của hắn trên không trung vạch qua một đường vòng cung, hung hãn ngã xuống đất.

"Bình bát yếm trá." Đường Nhạc chậm rãi đứng dậy, lắc lắc cổ, cười nói.

Đường Nhạc cố ý kỳ địch lấy yếu, là vì tìm thời cơ, đánh lén Phụng Hàn Khiếu.

Như vậy thủ đoạn mặc dù có chút không quang thái, nhưng ở đây chúng chúng dưới tình huống, Đường Nhạc cũng không nghĩ ngợi nhiều được, luận thực lực, chính mình vốn là hơi kém vào Phụng Hàn Khiếu.

Nếu là với hắn chính diện cứng rắn mới vừa, trong thời gian ngắn, chính mình ngược lại cũng sẽ không rơi xuống hạ phong.

Nhưng hắn cũng sẽ không lấy được thắng lợi.

"Ồ ô ~" Phụng Hàn Khiếu cảm trật khớp, muốn nói chuyện nhưng lại không nói ra, hắn ánh mắt tràn đầy lửa giận.

"Lão thất phu, ngươi không phải mới vừa nói ta người cầm sao, thế nào lúc này ngươi lại biến thành người cầm." Đường Nhạc cười nhạo nói.

"Ồ ô ~" cổ nén đau đớn, Phụng Hàn Khiếu đem cảm trở lại vị trí cũ sau, hắn mắng to: "Ta thảo mẹ của ngươi cái bức."

Cầu phiếu đề cử " hôm nay phiếu đề cử không có đi đến 66 tấm, cho nên mọi người cho điểm lực a, chỉ có ra sức, ta mới có thể thêm chương a!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Ba chiêu ước hẹn, người bị thương nặng!

"Đây là ngươi buộc ta." Phụng Hàn Khiếu thân thể chậm rãi bay lên không, một cổ Băng Hàn Chi Khí ở tại chung quanh thân thể quanh quẩn.

"Lúc này mới có chút ý tứ." Đường Nhạc liếm liếm môi, ánh mắt run lên, hắn vừa sai bước ra, thân ảnh hóa thành một đạo bóng đen bay về phía bầu trời.

Xem ra cái này Phụng Hàn Khiếu là bị bức bách, nếu là thi triển cái gì đại chiêu.

Đường Nhạc chính mong mới có thể với hắn một chiêu quyết định thắng bại đây.

Nếu không hai người dò xét lẫn nhau ra tay, coi như là đại chiến một trăm hiệp, cũng chia không ra thắng bại.

"Trận chiến này trăm năm khó gặp, sẽ dị thường kịch liệt."

"Đúng vậy, bọn họ muốn liều mạng Linh Quyết."

"Nghe Địa Hoàng trưởng lão tu luyện Thiên cấp thượng phẩm Linh Quyết, chỉ tiếc ta chưa từng thấy qua hắn thi triển."

"Mọi mắt mong chờ đi."

Trong diễn võ trường, đông đảo học viên ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Khiếp sợ xôn xao âm thanh, giống như bài son hải đảo một dạng ở trong sân cuốn mở.

Trong mắt rất nhiều người phủ đầy mong đợi cùng lo lắng, bọn họ cũng không hy vọng hắc bào nhân thắng, cũng không hy vọng Phụng Hàn Khiếu thắng, tốt nhất là có thể lưỡng bại câu thương, như vậy mới nhìn đã ghiên.

Còn như hai người sinh tử, là không có ở đây bọn họ quan tâm phạm vi bên trong, bọn họ là xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

"Hắc bào nhân này có chút bản lĩnh, Hàn Khiếu muốn thủ thắng, chỉ sợ không phải là chuyện dễ." Huyền Hoàng trưởng lão Phụng Chiến Minh gõ bàn, chậm rãi nói.

"Phượng Hàn Khiếu nếu là chết, đất này phượng hoàng trường lão vị, nhưng chính là ngươi, ngươi chẳng lẽ không động tâm" Phượng Thanh Dao tựa như cười mà không phải cười nói.

"Ha ha, Thanh Dao muội muội nói đùa." Phượng Chiến Minh khoát khoát tay, lại không nói thêm gì nữa.

Bị Phượng Thanh Dao một lời đánh thức, Phượng Chiến Minh mới bừng tỉnh đại ngộ, Thiên Địa Huyền U Tứ Đại Trường Lão xếp hạng cũng không phải cố định, thực lực mạnh nhất mới có thể làm Đại Trường Lão, thực lực yếu nhất chỉ có thể xếp hàng cuối cùng.

Qua nhiều năm như vậy, Phượng Chiến Minh một mực bị Phượng Hàn Khiếu với Phượng Thanh Dao đề lên đầu, tâm lý vô cùng khó chịu, nếu là hắn có đầy đủ thực lực, tự nhiên cũng có thể đi khiêu chiến bọn họ vị.

Nhưng là chính mình lại không có thực lực kia, cho nên chỉ có thể ỉn nhẫn.

Lần này nếu là Phượng Hàn Khiếu bị giết, hắn là được không phí nhiều sức, là có thể trở thành Địa Hoàng trường lão.

Vốn là hắn còn muốn ra tay với Phượng Hàn Khiếu cùng đối phó hắc bào nhân, nhưng hiện tại xem ra, hình như là không có cái này cần phải.

Phía dưới đám người sau đó, ả núp xó xinh, Phượng Thương Tu híp mắt, hắn sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hắn không nghĩ tới hắc bào nhân ả tàng sâu như vậy, để cho hắn không nghĩ ra là, hắc bào nhân này vì cái gì như thế ghi hận Phượng Hàn Khiếu.

Chẳng lẽ giữa hai người từng có ân oán

"Ngươi bây giờ tự phế tu vi, quỳ ở trước mặt ta dập đầu nhận sai, ta có thể không giết ngươi, có thể ngươi nếu là hồ đồ ngu xuẩn, cũng đừng trách ta không khách khí." Muốn giết một tên Địa Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, hiển nhiên không phải chuyện dễ, coi như Phượng Hàn Khiếu có thể thành công, hắn cũng phải trả bất cứ giá nào.

Nếu là không đánh mà thắng, là có thể để cho hắc bào nhân thù chịu trôi, kia không còn gì tốt hơn nhất.

"Lão thất phu, ngươi nói thế nào với đánh rắm một dạng, lúc trước còn nói lưu cho ta toàn thân, nhưng bây giờ trở quẻ, đổi thành không giết ta, ngươi đây là đang khôi hài đi!" Đường Nhạc châm chọc nói.

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi đã không biết phải trái, vậy hãy để cho bốn tọa tự tay diệt sát ngươi." Phượng Hàn Khiếu thẹn quá thành giận nói.

Một đạo khí lạnh tạo thành Băng Thứ nhắm phía Đường Nhạc, ngay sau đó Băng Thứ chính là từ trong cơ thể xâm vào.

"Tàn ảnh "

Công kích rơi vào khoảng không, Phượng Hàn Khiếu ánh mắt đông lại một cái, hắc bào nhân tốc độ quá nhanh, chính mình những công kích này căn bản đánh không tới hắn.

"Không tốt."

Oành!

Đường Nhạc thân ảnh xuất hiện sau lưng Phượng Hàn Khiếu, muốn đánh lên hắn, làm gì tốc độ của hắn cũng không kém với chính mình, cho nên đánh trúng chẳng qua là hắn tàn ảnh.

"Thân pháp không tệ." Đường Nhạc tán dương.

"Như nhau." Cười lạnh một tiếng, Phượng Hàn Khiếu tiếp tục nói: "Ta ngươi lòng biết rõ, lại đánh như vậy đi xuống, ai cũng không đụng tới người nào."

"Ồ kia theo ý kiến của ngươi" lão thất phu này quả nhiên không nhẫn nại được, hận không được lập tức giết chết chính mình.

"Ba chiêu quyết định thắng bại, như thế nào" Phượng Hàn Khiếu đề nghị.

Nếu là so đấu Linh Quyết, Phượng Hàn Khiếu có bảy thành chắc chắn lấy được thắng lợi.

Hắc bào nhân này chẳng qua là tốc độ kinh người, nhưng hắn trong cơ thể linh lực hùng hậu trình độ kém xa chính mình, nếu là chính diện mới vừa, hắc bào nhân này thua không nghi ngờ.

"Đang có ý đó."

"Tốt lắm"

Muôn người chú ý bên dưới, một cỗ Băng Hàn Chi Khí tràn ngập ở chân trời.

Toàn bộ bầu trời nhiệt độ, vào thời khắc này vậy mà hạ xuống mấy phần.

Phượng Hàn Khiếu hai tay Kết Ấn, kinh khủng từ trong cơ thể bạo dũng mà ra linh lực vậy mà cũng là tăng vọt.

Cùng lúc đó, Đường Nhạc cũng không có ngồi chờ chết.

Đường Nhạc thân thể trong lúc mơ hồ biến thành kim sắc, tia sáng chói mắt lóe lên, cũng tương tự tản ra một loại cực kì khủng bố ba động.

Đây là hấn hiện nay phòng ngự mạnh nhất.

"Cực Độ Thâm Hàn - Vạn Tiễn Xuyên Tâm "

Khí lạnh ngưng kết thành mấy vạn cây Băng Thứ.

Phượng Hàn Khiếu hét lớn một tiếng, kia làm người ta đầu phá tê dại Băng Thứ, xé không khí, thẳng hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

Lúc trước chẳng qua là một cây Băng Thứ, lại để cho hắc bào nhân bị dọa sợ đến tránh né, đây nếu là mấy vạn cây Băng Thứ, hắc bào nhân vẫn không thể bị dọa sợ đến tè ra quần

Thắng lợi Thự Quang đang ở trước mắt, Phượng Hàn Khiếu cũng không tin hắc bào nhân có thể tiếp một chiêu này, cho dù là có thể tiếp, hấn cũng phải người bị thương nặng.

Cực Độ Thâm Hàn là Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết, Phượng Hàn Khiếu đã sớm tu luyện tới Đại Thành, có thể nói là tu luyện lô hỏa thuần thanh.

"Bất Hủ Kim Thân - Tam Trọng Thiên Lại!"

"Đệ Nhất Trọng Thiên Minh."

"Đệ Nhị Trọng Địa Hát."

"Đệ Tam Trọng Thần Khấp."

Ầm!

Hung mãnh vô cùng đối oanh, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Đường Nhạc thân thể trực tiếp bị đánh ra mấy chục thước ra ngoài, hấn vẫn coi thường Phượng Hàn Khiếu thực lực.

May là không có thu được cái gì tính thực chất tổn thương.

Lão đảo ổn định thân hình sau, Đường Nhạc thân ảnh chợt lóe, xuất hiện ở Phượng Hàn Khiếu trước mặt.

"Lợi hại." Phượng Hàn Khiếu giờ ngón tay cái lên, tán dương.

Hấn không nghĩ tới, hắc bào nhân tiếp một chiêu này sau, vậy mà không có bị thương, đây cũng quá biến thái, hắc bào nhân nhục thân thật sự là quá kinh khủng.

"Người thi triển Linh Quyết quá rác rưởi, ta "

"Phốc xuy."

Nói đến chỗ này, Đường Nhạc phun ra một ngụm tiên huyết, trực tiếp bắn ở Hắc Bào phía trên.

Đường Nhạc lần nữa ăn vào mấy viên chữa thương Tiên Đan, cảm giác ngực một dòng nước ấm, hấn mới phải chịu một ít.

Có thể coi Tiên Đan là ăn đậu, Cổ Vãng Kim Lai, chắc không có bao nhiêu người đi.

"Ta xem cũng không cần đánh, người đã bị thương." Trầm ngâm chốc lát, Phượng Hàn Khiếu tiếp tục nói: "Đánh tiếp nữa, người chắc chắn phải chết."

"Khu lão thất phu, thiếu đặc biệt sao giả mù sa mưa, ta muốn là thúc thủ chịu trôi, kết quả tất nhiên cực kỳ thâm, người nghĩ rằng ta là con nít ba tuổi phải không." Muốn cho Đường Nhạc nhận thua cái này không phải tồn tại, cho dù là chết trận, cũng sẽ không với địch nhân nhận thua.

Huống chi Đường Nhạc cũng không bởi vì chính mình thất bại!

"Xem ra người không ngốc chứ sao." Thấy mưu kế bị đoán được, Phượng Hàn Khiếu cười lạnh một tiếng, đúng như hắc bào nhân từng nói, chính mình tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hấn.

Phượng Hàn Khiếu dự định phế hấn hai chân, hai tay, sau đó cắt hấn đầu lưỡi, muốn cho hấn muốn sống không được, muốn chết không xong.

"Lão thất phu, nguoi mới vừa rồi đánh thoải mái đi, tiếp theo nên ta tấn công."

"Cái gì, nguoi còn có lực đánh một trận?"

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Ung thuận đồ ước, phát hiện đầu mối!

Phượng Hàn Khiếu ánh mắt lạnh lùng dừng lại ở hắc bào nhân trên người, người sau thực lực xác thực rất mạnh, xem ra chính mình vẫn là khinh thường hắn.

Trên bầu trời, Đường Nhạc hít sâu một hơi, thân hình hắn chậm rãi phiêu thối, liên tục không ngừng lĩnh lực từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra, ngay cả trong không khí ẩn chứa lĩnh lực cũng ở đây hướng chung quanh hắn hội tụ.

Đường Nhạc có chút thâm ý liếc về Phượng Hàn Khiếu liếc mắt, khoe miệng của hắn phát qua một vòng cười tà, chợt khép lại hai mắt.

Lần này quý dị việc làm, nhất thời đưa tới diễn võ trường mọi người kinh ngạc tiếng.

"Xem điệu bộ này, hắc bào nhân dường như muốn thi triển cái gì đại chiêu."

"Hắn mới vừa rồi bị Địa Hoàng trưởng lão đánh không còn sức đánh trả chút nào, Lão Tử cũng không tin hắn có thể thi triển ra lợi hại gì chiêu số."

"Mọi mắt mong chờ đi."

"

Phượng Hàn Khiếu âm thầm nuốt nước miếng một cái, ánh mắt như xà giống nhau nhìn chăm chăm hắc bào nhân, nội tâm của hắn đột nhiên hiện lên một loại xung động, lúc này nếu ra tay đánh lén, tuyệt đối sẽ thành công.

Nhưng chiếu cố đến thân phận của mình, cái ý niệm này lại lập tức biến mất.

Dưới con mắt mọi người, nếu là hắn làm ra loại này thủ đoạn, chẳng phải bị người nhạo báng

Coi như quang minh chính đại liều mạng, hắn Phượng Hàn Khiếu cũng không sợ hắc bào nhân.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ân!"

Rống!

Theo Đường Nhạc và tiếng vang lên, trước người của nó kia chín cái năng lượng màu trắng Long, chợt bộc phát ra bạch quang chói mắt, cuối cùng có trầm thấp Long Ngâm tiếng từ trong truyền ra.

Một loáng sau, cuồng bạo uy mãnh Cửu Long giống như sao chổi một dạng hướng về phía Phượng Hàn Khiếu cuốn đi.

Cửu Long bay vút trên không trung, ngửa mặt lên trời hét dài, mang theo lĩnh lực kinh khủng, ở ánh mắt mọi người nhìn soi mói, hoa phá trường không.

Như vậy thể công, làm cho Phượng Hàn Khiếu run lên trong lòng, ngay cả hắn đều cảm thấy khí tức nguy hiểm.

Chỉ sợ là Địa Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, cũng sẽ có nhiều chút kiêng kỵ.

Hung mãnh kinh phong, gào thét tới, dường như muốn đem cái này một khoảng trời chiếm đoạt.

Bóng mờ bao phủ Phụng Hàn Khiếu, hắn nhìn trong ánh mắt cấp tốc phóng đại Long Ảnh, sắc mặt cũng ở đây lúc này trở nên cực kỳ khó coi.

"Đây cũng là người thủ đoạn mạnh nhất đi!" Quát lạnh một tiếng, Phụng Hàn Khiếu tiếp tục nói: "Nếu là cho là như vậy thì có thể đánh bại ta, chỉ có thể nói người quá ngây thơ."

"Băng Hoàng Chung!"

Àm!

Giống như sóng dữ giống nhau linh lực, ở trên trời tàn phá mở.

"Ngọa tào, Địa Hoàng trưởng lão sẽ không treo đi!"

Trong diễn võ trường, mọi người kêu lên một tiếng.

Chờ linh lực sóng trùng kích tàn đi sau đó, Phụng Hàn Khiếu thân ảnh mới xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

"Không biết tự lượng sức mình, bằng điểm này công kích, giống như đánh bại Hàn Khiếu" trưởng lão chỗ ngồi, Phụng Chiến Minh khóe miệng vén lên một vòng châm chọc độ cong.

"Sư tôn, vì cái gì ta cảm thấy đến hắc bào nhân này rất giống một người." Mới đầu Tú Nga cũng không có phát hiện đầu mối gì, nhưng ngay mới vừa rồi, hắc bào nhân thi triển Cửu Long Khiếu Thiên Ấn để cho nàng có nghi kỵ.

Bởi vì nàng quen thuộc người kia, cũng sẽ thi triển một chiêu này!

Thiên hạ lấy ở đâu trùng hợp nhiều như vậy!

"Ta đã sớm hoài nghi hắc bào nhân này là Đường Tăng, chỉ bất quá ta không dám xác định, trước đây mấy ngày hắn tu vi vẫn Bất Hủ cảnh trung kỳ, thế nào lúc này đột nhiên biến thành đất Tiên Cảnh sơ kỳ, đây cũng quá tà môn đi!" Phụng Thanh Dao nhấp một hớp trà, chén trà trong tay của nàng đều tại phát run.

Hắc bào nhân muốn thật là Đường Tăng, vậy thì có thú.

Nghe vậy, Tú Nga đầu ngón tay đan chéo, khế cắn môi đỏ mọng, sắc mặt hiện ra hết lo lắng.

Lúc này, Phụng Hàn Khiếu sắc mặt trắng bệch, hắn thi triển Băng Hoàng Chung, cũng dần dần nứt nẻ.

"Có thể phá ta Băng Hoàng Chung, người cho dù là bại, cũng đủ để kiêu ngạo." Hùng hậu linh lực bộc ở Phụng Hàn Khiếu toàn thân, hắn nhìn qua cũng không thu được cái gì tính thực chất tổn thương.

"Thật là mạnh a!"

Thấy Phụng Hàn Khiếu không phát hiện chút tổn hao nào, trong sân mọi người đều là cả kinh.

"Ài, bây giờ xem ra, hắc bào nhân thua không nghi ngờ a!"

"Không sai, Địa Hoàng trưởng lão còn không có thi triển Thiên cấp Linh Quyết đây."

"Hy vọng hắc bào nhân sẽ có lá bài tẩy đi!"

"Lão thất phu, người xem lên nắm chắc phần thắng a!" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Ha ha, tiểu súc sinh, hôm nay người chắc chắn phải chết." Phụng Hàn Khiếu ngửa mặt lên trời cười to.

"Có muốn đánh cuộc hay không một lần "

"Ồ đánh cuộc gì "

"Nếu người thắng, ta tự sát, nếu ta thắng, người tự phế một cánh tay." Đường Nhạc khề ngằng đầu, mắt sáng như đuốc.

"Bỏn tọa đáp ứng, nhưng ta nghĩ làm sơ sửa đổi, nếu ta thắng, người vung Đao tự Thiên, lại tự phế tu vi, nếu người thắng, ta tự phế một cánh tay, lại do người xử trí, như thế nào" Phụng Hàn Khiếu có chút hăng hái đạo (nói).

Muốn làm thì phải làm lớn, Phụng Hàn Khiếu sở dĩ nói như vậy, bởi vì hắn có nắm chắc tất thắng.

Nếu để cho hắc bào nhân cứ như vậy chết, đó cũng quá tiện nghi hắn.

Phụng Hàn Khiếu dự định hành hạ hắn, muốn cho hắn sống không bằng chết.

"Ha ha, tùy ngươi." Thảo đặc biệt sao, cái này lão cầu khinh người quá đáng, muốn cho mình làm thái giám hừ, cái này không phải tồn tại.

"Chậm"

"Ừ"

"Nói xuông không tác dụng, y theo bốn tọa xem, ta ngươi vẫn là thê với trời đi." Phụng Hàn Khiếu cũng không tin tưởng hắc bào nhân này thua sau đó, hội ngoan ngoan thực hiện đồ ước.

Nghe lời này, Đường Nhạc âm thầm cười lạnh, cái này lão cầu ở tính kế chính mình, mà chính mình làm sao không phải là ở tính kế hắn.

Dưới con mắt mọi người, hai người đều là nhìn trời thê, người nào nếu là đổi ý, thì sẽ bị thiên đạo trừng phạt.

Làm xong hết thấy các thứ này sau, Phụng Hàn Khiếu mới hài lòng gật đầu một cái.

"Này Thiên cấp Linh Quyết bốn tọa cũng là hồi lâu chưa từng thi triển "

Phụng Hàn Khiếu chậm rãi giang hai tay ra, tại hắn trên thân thể, từng đạo Băng Tinh điểm sáng chậm rãi hiện lên, những điểm sáng này giống như Đăng Phi Phụng Hoàng, lóe lên tia sáng chói mắt.

Kính khung ba động trần ngập ở ở chân trời.

Toàn trường yên tĩnh không tiếng động.

Băng bạc linh lực từng đợt sóng nhộn nhạo lên, nhưng vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên bay lên bông tuyết.

"Mẹ nhà nó, lão thất phu này thi triển Linh Quyết vậy mà có thể dẫn động cảnh tượng kì dị trong trời đất." Thấy như vậy một màn, Đường Nhạc cả kinh nói.

Đường Nhạc mặt trầm như nước, xem ra chính mình cũng không thể giữ lại.

Phụng Ca Tiểu truyền thụ cho hắn bán thần cấp Linh Quyết, hắn chưa bao giờ thi triển, vừa vận mượn cơ hội này, thử xem uy lực.

Chính là không biết có thể hay không đánh bại Phụng Hàn Khiếu.

Đây nếu là thua, sẽ phải vận kiếp bất phục!

Hiệp Lộ Trương Phùng Dũng Giả Thắng, lúc này lùi bước, cũng không phải là hắn Đường Nhạc tác phong.

"Sư phụ, có muốn hay không ta đây Lão Tôn giúp đỡ" Ngô Không ở trong tay áo khăn cấp hỏi.

"Nếu là sư phụ không tiếp nổi một chiêu này, ngươi sẽ xuất thủ cũng tới đến cùng." Đường Nhạc tự nhiên muốn cho mình lưu cái đường lui, nói thật, Đường Nhạc cũng sợ chết a!

Hai người đang đánh đánh cuộc thời điểm, cũng không nói không thể tìm ngoại viện.

Làm như vậy mặc dù quá tiện, nhưng dù sao cũng hơn thua đồ ước, bỏ mạng tốt hơn đi!

Àm!

Hồng Hoàng như vậy linh lực theo Đường Nhạc trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hắn Tâm Tĩnh như nước, sáng lạng linh lực tái khởi thân chung quanh quanh quần.

Trong thiên địa, nhất thời Phong Vân biến.

Lục Đạo sáng lạng ánh sáng, giống như chùm ánh sáng một dạng hội tụ ở Đường Nhạc trước người.

"Hắc bào nhân này thi triển Linh Quyết chẳng lẽ là" nghĩ đến đây, đứng ở nơi hẻo lánh Phụng Thương Tu, cũng không còn cách nào giữ được tĩnh táo.

Nhưng hắn không nghĩ ra, hắc bào nhân làm sao sẽ nhận biết Phụng Ca Tiểu, mà hậu giả tại sao phải đem bán thần cấp Linh Quyết truyền thụ cho hắn.

Hắc bào nhân thi triển bán thần cấp Linh Quyết, chính là Phụng Ca Tiểu sáng chế, có thể nói, riêng lớn thế giới, trừ Phụng Ca Tiểu, không có người nào nữa hội thi triển.

Một cỗ dự cảm không hay xông lên đầu.

Phụng Thương Tu thậm chí hoài nghi, hắc bào nhân này là Phụng Ca Tiểu.

Kinh khủng kia gia hỏa thế nào được thả ra, cái này giờ à!

Muốn quả thật như thế, chỉ sợ là toàn bộ Phụng Hoàng tộc liên hợp lại cùng nhau, cũng không phải Phụng Ca Tiểu đối thủ.

Thi đại học xong, mọi người hẳn rất hưng phấn đi, cao hứng đồng thời đầu tâm phiếu đề cử khỏe không các người nếu là không đầu, hừ, tuyệt đối thi không khá! (đùa)

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Lưỡng bại câu thương, thân phận bại lộ!

Trên bầu trời, hai cỗ cực đoan kinh người linh lực uy áp trong bóng tối tỷ đấu.

"Tốt thực lực kinh khủng a!"

"Mẹ, Lão Tử vậy mà nhìn lầm, hắc bào nhân này tặc mấy bà điều."

"Như ta đoán không lầm, người này thi triển rất có thể là bán thần cấp Linh Quyết, nếu không sẽ không có kinh khủng như vậy ba động."

"Cái gì "

Diễn võ trường tất cả mọi người trở nên hoảng sợ, bao gồm đặc thù chỗ ngồi rất nhiều đạo sư, nếu là đối lại bọn họ, chỉ sợ là liên thủ, cũng rất khó ngăn cản cái này bán thần cấp Linh Quyết.

Nếu là hắc bào nhân là Thiên Tiên cảnh tu vi, chỉ dựa vào một chiêu này, chỉ sợ là có thể hủy nửa Tiên Hoàng Tông.

"Tiểu súc sinh, người khẳng định đang hư trương thanh thế, bốn tọa cũng không tin người sẽ có bán thần cấp Linh Quyết." Phụng Hàn Khiếu sắc mặt dữ tợn, bán thần cấp Linh Quyết là bảo vật vô giá, lại trân quý dị thường.

Cho dù là Phụng Hoàng tộc, cũng gần cất giữ ba bộ, mà còn chỉ có tu vi đi đến Thiên Tiên cảnh mới có tư cách tu luyện.

"Nói nhảm thật nhiều." Đường Nhạc không thèm để ý hấn.

"Ta phác thảo à." Thấy hắc bào nhân không nhìn chính mình, Phụng Hàn Khiếu giận tím mặt.

"Lạnh Thần Quyết - tuyền không lưu!"

Nhìn bao phủ chính mình quanh thân mấy trăm trượng linh lực thể công, Đường Nhạc con người màu đen xẹt qua một vòng hết sạch.

Đầy trời Hàn Băng gào thét, mang theo cực kì khủng bố bão táp linh lực thẳng nhằm phía Đường Nhạc.

"Tới được!"

Đường Nhạc quát lạnh một tiếng, toàn lực thúc giục trong cơ thể linh lực.

"Lục Đạo Kiền Khôn Kinh - Toại Vũ Huyền Mang!"

Lục Đạo cực kỳ Cương Mãnh bá đạo sáng lạng ánh sáng, xé rách trường không, hướng về phía Phụng Hàn Khiếu thẳng tới công kích tàn bạo đi.

Ầm!

Phô thiên cái địa cường hãn thể công, oanh động vào nhau.

Ngay sau đó, kinh người khí lãng, chính là từng đợt sóng muốn nổ tung lên!

Linh lực khí lãng, ở trên bầu trời, vén lên mảnh liệt gió bão.

Theo phong bạo tàn phá mở ra, hướng về phía phía dưới lan tràn đi, diễn võ trường một ít vật kiến trúc, trực tiếp sụp đổ.

Tất cả mọi người cũng không để ý thương thức hai người so đấu, đều chen lẫn chạy thoát thân.

"Mau rút, đừng ngăn cản Lão Tử đường."

"Ngăn cản người tề đại, đi chết đi!"

Rất nhiều người tức miệng mắng to, ở thương hoàng bên trong, vậy mà ra tay chém giết, tình cảnh vô cùng hỗn loạn.

"Chư vị đạo sư ổn định tình cảnh." Phụng Thương Tu dặn dò một tiếng, sau một khắc, hần thân ảnh lại xuất hiện ở Đường Nhạc với Phụng Hàn Khiếu phía dưới.

Bá đạo vô cùng lực lượng sắp đập đến phía dưới, thân là Phụng Hoàng tộc Thái Thượng Trưởng Lão, hần tuyệt không có thể ngồi yên không lý đến.

Một khi kinh khủng này sóng trùng kích đánh vào trong diễn võ trường, chỉ sợ đám này học viên phải chết một nửa.

"Băng Hoàng Thân Kính."

Phụng Thương Tu ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lẽ, cho dù hần là Thiên Tiên cảnh tu vi, cũng không dám khinh thường kinh khủng này dư âm.

Mấy trăm đạo Băng Kính trong nháy mắt ngưng kết, bá một tiếng, toàn bộ gào thét mà ra.

Cơ hồ là trong nháy mắt, kia dư âm lại đập đến ở Băng Kính trên, đem oanh chia năm xẻ bảy.

Thấy tình huống không ổn, Phụng Thương Tu lần nữa ngưng kết mấy trăm đạo Băng Kính, rồi mới miễn cưỡng chặn cuốn tới dư âm.

"Hô." Phun một ngụm khí, Phụng Thương Tu sờ một cái trên trán mồ hôi, hôm nay nếu không phải hần tại chỗ, hậu quả khó mà lường được.

Lúc này, trưởng lão chỗ ngồi tam đại trưởng lão cũng không ngồi yên được nữa, rồi rít thì triển thân pháp, hướng về phía bầu trời bay vút đi.

"Hàn Khiếu, ngươi không sao chứ!" Phụng Chiến Minh đỡ thôi thóp Phụng Hàn Khiếu, giờ phút này hần mặt xám như tro tàn, quần áo trên người cũng là rách nát, trọng yếu nhất là, hần bị mới vừa rồi tàn bạo tới ánh sáng mạnh bắn trúng mắt trái.

Hần mắt trái máu thịt be bét, con ngươi càng là nổ tung mở ra, nhìn cực kỳ khiếp người.

Phụng Thanh Dao liếc về liếc mắt Phụng Hàn Khiếu, lại thân hình chợt lóe, bay đến hắc bào nhân bên người.

Cường ép thi triển bán thân cấp Linh Quyết, đối với (đúng) Đường Nhạc gánh vác rất lớn, một chiêu kia mới vừa rồi, tiêu hao trong cơ thể hần toàn bộ linh lực.

Nếu không phải hần nhục thân cường hãn, hần đã sớm bị kia uy lực kinh người tuyền không lưu cán giết.

Lúc này hần bị thương thể so Phụng Hàn Khiếu được không bao nhiêu!

"Ngươi ngươi không sao chứ!" Phụng Thanh Dao đưa tay ôm lấy Đường Nhạc, đôi mắt đẹp nháy mắt, lo lắng nói.

Dịu dàng thân thể mềm mại dán vào Đường Nhạc trên người, cảm nhận được vẻ này mềm mại, Đường Nhạc nói thảm một tiếng sáng khoái.

Con mắt trần trụi nhìn chăm chăm Phụng Thanh Dao trước ngực hai tòa Thánh Phong, Đường Nhạc âm thầm nuốt nước miếng một cái.

"Hừ, đều bị thương thành như vậy, còn dám chiếm lão nương tiện nghi." Phụng Thanh Dao xoa xoa đôi ngực, kiều cả giận nói.

Cử động này, thiếu chút nữa không có để cho Đường Nhạc phún huyết, cái này gọi ả là đang ở cám dỗ chính mình đi.

Cái này ngực tuyệt đối là D cup (mút ngực)!

Ngực không có ở đây đại, kiên đỉnh liền có thể!

"Ngươi có thể không thể đem Hắc Bào áo choàng cởi ra." Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Phụng Thanh Dao đôi môi khẽ run, thấp giọng nói.

"Khục khục cái này không tốt lắm đâu, có thể chờ hay không ta hết bệnh, làm tiếp kia ngưng ngưng chuyện." Đường Nhạc hiển nhiên là muốn lách, mặc dù trong lòng của hần muốn đem cái này quyến rũ nữ nhân đẩy ngã ở giường, nhưng hần vẫn không dám hành động, cái này dù sao cũng là đại ca nữ nhân a.

Lại nói đại ca nhân quang thật không tệ, Phụng Thanh Dao dung nhan so với Thất Tiên Nữ cũng chỉ có hơn chứ không có kém, bất quá Đường Nhạc đặc biệt yêu quý Thất Công Chúa, cô nàng kia thanh thuần khả ái, tướng mạo xinh đẹp, mà còn nàng đặc biệt chủ động.

Xem ra muốn tìm một thời gian đi Thiên Đình với Thất Tiên Nữ gặp mặt một lần, nhiều ngày không thấy, thật là tưởng niệm a!

Nghĩ tới hôm đó ở Bàn Đào Viên, với Thất Công Chúa hôn môi lúc tình cảnh, Đường Nhạc liền hưng phấn không thôi, cho tới bây giờ còn hiểu được vô cùng, cô nàng kia rất có thể đòi lấy, thiếu chút nữa không đem Đường Nhạc môi cắn đến, cái này giờ ạ là có nhiều đói khát!

"Ngượng ngùng chuyện" nghe vậy, Phụng Thanh Dao nghi hoặc một tiếng, ngay sau đó bừng tỉnh đại ngộ, đầu ngón tay hung hăng nắm Đường Nhạc bên hông thịt mềm, hôn dỗi thử dò xét nói: "Người lại còn dám đùa bỡn ta, luận bối phận ta mà là người sư nương a!"

Phụng Thanh Dao là Tú Nga sư tôn, theo lý mà nói Đường Nhạc thành nàng một tiếng sư nương cũng là phải, dù sao Tú Nga là mình nữ nhân.

Nhưng vấn đề là, Phụng Thanh Dao lại là Phụng Ca Tiểu nữ nhân, mà Phụng Ca Tiểu lại là đại ca của mình, chính mình theo lý xưng nàng là đại tẩu.

Thảo đặc biệt sao, quan hệ này thật là đủ loạn!

"Ta "

Không chờ Đường Nhạc nói xong, Phụng Thanh Dao lộ ra một vòng giao hoạt nụ cười, nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, nàng trực tiếp cưỡi xuống Đường Nhạc trên người Hắc Bào áo choàng.

Mi thanh mục tú gương mặt xuất hiện ở Phụng Thanh Dao trong tầm mắt, nàng cười duyên một tiếng, vui vẻ nói: "Quả nhiên là người."

"Ách sư nương đại tẩu người nghe ta giải thích." Trong lúc nhất thời, Đường Nhạc không biết nên nói cái gì.

"Cái gì sư nương, đại tẩu, người đang nói gì." Phụng Thanh Dao kiều cả giận nói.

"Quay lại lại giải thích với người." Tránh thoát Phụng Thanh Dao ôm trong ngực, Đường Nhạc đăng vân giá vũ, chậm rãi bay đến Phụng Hàn Khiếu bên người, mới vừa rồi, hắn đã ăn vào mười miếng chữa thương Tiên Đan, thương thế hắn đã khôi phục thất thất bát bát.

Xem xét lại Phụng Hàn Khiếu, hắn sẽ không tốt như vậy đại ngộ, cứ việc Phụng Chiến Minh cho hắn chuyển vận tinh thuần linh lực, tự mình chữa thương cho hắn, nhưng là không có gì trướng dưng, không có có thời gian một tháng tĩnh dưỡng, hắn căn bản không khả năng khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh.

Mà còn hắn sau này trên căn bản là người tàn phế, bởi vì hắn mù một con mắt.

Nghe nói qua cụt tay có thể tiếp nối, nhưng còn chưa từng nghe nói qua con mắt cũng có thể trọng đôi, đương nhiên, Đại Thiên Thế Giới, không thiếu cái lạ, nếu là Phụng Hàn Khiếu có đầy đủ cơ duyên, nói không chừng mất trái hội thấy mặt trời lần nữa.

Nhìn Đường Tăng bóng lưng, Phụng Thanh Dao vênh miệng, ánh mắt tràn đầy u oán, nàng hiện tại cấp thiết muốn biết rõ Phụng Ca Tiểu hiện tại trải qua thế nào.

Nhưng ít ra nàng biết rõ Phụng Ca Tiểu còn sống, mà còn đem bán thân cấp Linh Quyết Lục Đạo Kiền Khôn Kinh truyền thụ cho Đường Tăng, đây cũng nói Đường Tăng đạt được Phụng Ca Tiểu công nhận.

Cho nên hắn cho dù là với Phụng Hoàng tộc trở mặt thành thù, cũng phải giữ được Đường Tăng tánh mạng.

Chỉ vì Đường Tăng là Phụng Ca Tiểu truyền nhân!

Mà còn hai người tính cách rất là tương tự, đây có lẽ là Phụng Ca Tiểu công nhận hắn nguyên nhân chủ yếu đi.

Phụng Thanh Dao liền vội vàng bay đến Đường Tăng bên người, rất sợ hắn bị thương tổn.

"Lão Tật Mao, người thua." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Đường Tăng, không nghĩ tới người chính là hắc bào nhân, thật là khiến ta kinh ngạc a!" Phụng Hàn Khiếu khoe miệng co giật, mất trái mắt sau đó, hắn mắt phải xem sự vật cũng có chút mơ hồ, hơn phân nửa cũng phải cần mù.

Cầu phiếu đề cử, vạn phần cảm ơn, muốn thêm chương đồng hài, nhất định phải đầu một tám a! Mỗi ngày đủ 66 tám, liền thêm chương! Nhớ cho một năm sao chấm điểm nha!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 154: Tự đoạn một cánh tay, cường thế uy hiếp!

"Người thua."

"Người có thể không nên quá mức phân!"

Phượng Hàn Khiếu dĩ nhiên là nghĩ (muốn) đổi ý, lấy thân phận của hắn, làm sao có thể nghe theo Đường Tăng xử trí.

"Ha ha, chớ quên người nhưng là đã thề." Đường Nhạc cười lạnh nói.

Nghe vậy, Phượng Hàn Khiếu sắc mặt âm trầm, do dự một hồi, hắn tiếp tục nói: "Nguyên thua cuộc, ta có thể tự đoạn một cánh tay, nhưng ta hy vọng người có thể tha ta một mạng."

"Người trước tự phế một cánh tay đi." Đường Nhạc không có đáp ứng, nhưng là không có cự tuyệt!

"Hàn Khiếu, người ước chừng phải nghĩ lại a." Phượng Chiến Minh khuyên.

"Người cho rằng là bản tọa nghĩ (muốn) thực hiện đồ ước sao, ta đã thề với trời, hôm nay nếu là vi ước, tất nhiên gặp phải thiên đạo cần trả." Nói xong, Phượng Hàn Khiếu tràn đầy ngoan tâm, Hữu Chưởng làm đao, trực tiếp đem cánh tay trái chém đứt.

Máu tươi tràn ra cao hơn hai mét, cảnh tượng cực kỳ đẫm máu.

Phượng Hàn Khiếu bộ mặt vận vẹo, cả người phát run, bây giờ hắn đã là một phế nhân, mất đi một cánh tay, để cho hắn sức chiến đấu trong nháy mắt hạ xuống ba thành.

"Độc Nhân Long, người điên rồi a!" Trầm ngâm chốc lát, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Người hiến chính mình năm mươi bạt tai, hơn nữa nói mình là Độc Nhân Long, ta lại bỏ qua người, đương nhiên, người cũng có thể không làm."

Nghe vậy, Phượng Hàn Khiếu trong con tức giận, phun ra một ngụm tiên huyết, hắn khi nào bị bức này làm nhục.

"Đường Tăng, trước là Phượng Thiên Hồng trêu chọc người, không có quan hệ gì với Bản Tọa, ta chẳng qua là đem người nhốt vào Băng Ma Quật mà thôi, và lại nói, người đang ở đây Băng Ma Quật đạt được cơ duyên lớn, người nên phải cảm tạ ta, hôm nay người nếu là đem sự tình làm tuyệt, bản tọa dám cam đoan, người không đi ra lot Tiên Hoàng Tông." Phượng Hàn Khiếu cắn răng nghiêng lợi nói.

Tự đoạn một cánh tay với hắn mà nói, đã là vô cùng nhục nhã, hiện tại lại để cho hắn tự vả bạt tai, còn muốn nói mình là Độc Nhân Long, đây cũng quá khinh người quá đáng đi!

"Nói như vậy, người là không muốn thực hiện đồ ước" Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Bản tọa biết rõ trong lòng người có lửa giận, chỉ cần người bỏ qua cho ta, ta có thể đem Phượng Thiên Hồng giao cho người, tùy người xử trí, như thế nào" lúc này, hắn cũng không để ý cái gì tình thầy trò.

"Xin lỗi, thứ cho bản tọa không cách nào đáp ứng."

"Vì cái gì" Phượng Hàn Khiếu gầm hét lên.

"Bởi vì Phượng Thiên Hồng đã bị ta giết." Đường Nhạc lạnh nhạt nói.

"Con lừa trọc, người ước chừng phải thấy rõ tình thế, người cho rằng là có thể theo trong tay chúng ta chạy thoát à." Phượng Chiến Minh uy hiếp nói.

Nhưng vào lúc này, Phượng Thanh Dao đi tới Đường Nhạc bên người, nhỏ giọng nói: "Người bỏ qua cho Phượng Hàn Khiếu đi, nếu không người thật không đi ra lot Tiên Hoàng Tông, vị lão giả kia tên là Phượng Thương Tu, hắn là sư tôn ta, cũng là lần trước Thiên Hoàng trưởng lão, hắn chính là Thiên Tiên cảnh cường giả."

"Chính là Thiên Tiên cảnh mà thôi, có thể làm khó dễ được ta!" Đường Nhạc ngang ngược nói.

"Người" Phượng Thanh Dao khí thẳng giậm chân, tiểu tử này thế nào không biết tốt xấu như thế, hắn cho là mình ở hại hắn à.

Nếu không phải Đường Tăng là Phượng Ca Tiểu truyền nhân, nàng mới sẽ không quản hắn khi gió sống chết đây!

"Tiểu súc sinh, thật sự không có chữa chỗ thương lượng sao" Phụng Hân Khiếu khí phỉ phôi đều phải nổ, hân hận không được lập tức ra tay giết hòa thượng này, có thể chính mình lại đánh không lại hân, không đúng vậy sẽ không rơi vào như vậy chật vật.

"Ngươi một cái Độc Nhân Lão Tật Mao, ta phác thảo à." Ý thức được có chút không ổn, tỉnh táo lại sau, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Hân Khiếu huynh a, kỳ thực bản tạng cũng không phải kia lòng dạ ác độc người, ngược lại, ta rất là hiền lành, nhưng là ta không không nhớ được ta gửi mấy, chính là nghĩ (muốn) làm nhục ngươi thì sao!"

Nhưng vào lúc này, Phụng Thương Tu thân ảnh xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt, hân có chút thâm ý liếc về Đường Nhạc liếc mắt, liền đem ánh mắt nhìn về phía Phụng Hân Khiếu.

"Làm một tên gọi nam nhân, liền muốn tuân thủ hứa hẹn, nếu vị tiểu hữu này không muốn bỏ qua ngươi, vậy ngươi liền tự vả bạt tai đi." Phụng Thương Tu đề nghị.

"Thái Thượng Trưởng Lão, bổn tọa" thấy Phụng Thương Tu không nghi ngờ gì nữa ánh mắt, Phụng Hân Khiếu cắn răng một cái, lại tự vả bạt tai, hô lớn: "Ta là Độc Nhân Long ta là Độc Nhân Long "

Phụng Thương Tu thân ảnh chợt lóe, đột nhiên xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt, hân chân mày nhíu chặt, dò hỏi: "Tiểu hữu, không biết ngươi với Phụng Ca Tiểu là quan hệ như thế nào "

"Hân là ta đại ca." Đường Nhạc cũng không làm giấu giếm, thành thật nói.

"Qua một thời gian ngắn, ta muốn đi Băng Ma Quật đi gặp hân một chút." Nói cho cùng, Phụng Ca Tiểu thủy chung là Phụng Hoàng tộc người, đem hân nhốt ở không thấy ánh mặt trời Băng Ma Quật mấy trăm năm, cái này trừng phạt đã quá ác.

Coi như đắc tội Trì Dao Nữ Hoàng, hân Phụng Thương Tu cũng phải thả ra Phụng Ca Tiểu!

Nhưng tiếp theo Đường Nhạc một câu nói, để cho Phụng Thương Tu thiếu chút nữa không có theo bầu trời té xuống.

"Ta đại ca đã chết!"

"Không thể nào, đây tuyệt đối không thể nào!"

"Ta không cần phải lừa ngươi, ta tự mình chôn đại ca, hân Mộ Huyết ngay tại Băng Ma Quật bên ngoài, không tin mà nói, ngươi có thể đi nhìn một chút."

Nhìn Đường Tăng chân thành ánh mắt, Phụng Thương Tu vẫn thật là tin tưởng hân mà nói.

"Ngươi đang ở đây nói láo." Phụng Thanh Dao thân thể mềm mại run lên, trực tiếp bắt Đường Tăng hai vai, điên cuồng đóng đũa, thiếu chút nữa không đem hân xương rung tan vỡ.

"Đại ca để cho ta mạng câu nói cho ngươi, hân nói hân rất yêu ngươi!" Nhìn Phụng Thanh Dao nơi nơi lệ quang, Đường Nhạc âm thầm thở dài một hơi, hỏi thể gian tình là cái chi chi, khiến người ta sống chết vì nhau a.

"Ngươi đừng đừng thương tâm " Đường Nhạc không nhìn được nhất nữ nhân khóc, hân theo bản năng muốn đem Phụng Thanh Dao ôm vào trong ngực, thương tiếc một phen, nhưng loại tà ác này ý nghĩ rất nhanh bị hân xua tan.

Phụng Thanh Dao nhưng là chính mình sư nương a!

Chính mình lại còn nghĩ (muốn) sàm sở nàng, mẫu thân, đây là một cái nam nhân nên làm việc à.

"Lăn" Phụng Thanh Dao khẽ kêu một tiếng, đầu ngón tay đưa ra, vỗ về phía Đường Nhạc trong ngực, không chờ người sau kịp phản ứng, nàng lại dang vãn giả vũ, hướng về phía Băng Ma Quật bay vút đi.

"Thảo." Đường Nhạc ổn định thân thể sau, thầm mắng một tiếng.

Hân biết rõ Phụng Thanh Dao đang bức bối, có thể coi là nàng muốn phát tiết, cũng không cần phải giận hận chính mình a!

Chớ quên, hân chính là cái bệnh nhân!

Cái này giờì a!

"Đường Tiểu hữu, ngươi nếu đạt được Phụng Ca Tiểu chân truyền, ta đây hôm nay thì càng không thể thả ngươi đi, chỉ cần ngươi đáp ứng làm ta tộc Thánh Tử, trước chuyện cũng liền xóa bỏ, mà còn ta còn sẽ để cho ngươi tu luyện thân cấp công pháp « Tiên Hoàng Thánh Điển », bức này cơ duyên, ngươi có thể không nên bỏ qua a!" Phụng Thương Tu vuốt cằm râu, híp mắt, cười nói.

Cái này Phụng Thương Tu Tiểu Lý Tàng Dao, Đường Nhạc tự nhiên nhìn ở trong mắt, hân thậm chí đang nghĩ, nếu là chính mình cự tuyệt, chỉ sợ là lão đầu này hội lập tức ra tay, giải quyết chính mình.

"Thái Thượng Trưởng Lão, quyết không thể để cho tiểu súc sinh này làm ta tộc Thánh Tử, bổn tọa đề nghị lập tức tru diệt hần." Lúc này Phụng Hân Khiếu đã là sung mặt sung mũi, nhìn cực kỳ tức cười.

"Cần rõ, nơi này có người chen miệng phần à." Phụng Thương Tu một cước đem Phụng Hân Khiếu đạp ngã trên đất, nếu không phải một bên Phụng Chiến Minh kịp thời đỡ hần, chỉ sợ là Phụng Hân Khiếu trực tiếp theo trên trời rơi xuống đi.

Mặc dù Phụng Hân Khiếu là Phụng Hoàng tộc Địa Hoàng trưởng lão, hơn nữa còn là Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi, nhưng Phụng Thương Tu muốn giết hần, dễ như trở bàn tay.

Phụng Hoàng tộc mặc dù Thiên Tiên cảnh cường giả thừa thốt, nhưng Địa Tiên cảnh chính là vừa nắm một bó to, chỉ là hơn mười vị đạo sư bên trong liền muốn 1 phần 3 là Tiên Cảnh tu vi.

Có thể nói muốn thay thế Phụng Hân Khiếu vị trí người có là, chỉ cần hần Phụng Thương Tu một câu nói, cái này Tứ Đại Trưởng Lão trong đó bất kỳ một vị, tùy thời đều có thể thay đổi người.

Ở trong mắt Phụng Thương Tu, mười Phụng Hân Khiếu cũng so ra kém một cái Đường Tăng!

Bất quá nếu là Đường Tăng không thức thời, chính mình sẽ không để ý giết hần.

"Cần nhắc thế nào" Phụng Thương Tu trên mặt tràn đầy nụ cười, nhìn giống như một hòa ái lão gia gia.

Đường Nhạc cúi đầu, trong đầu nghĩ, cái này Phụng Thương Tu cũng không phải là cái gì hảo hảo, muốn cho mình làm cái gì Thánh Tử, kia đoạn không khả năng.

Người khác không có quyền quyết định vận mạng mình.

Mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, Đường Nhạc cũng không tin tưởng, Phụng Thương Tu so thiên đạo còn trâu bò!

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Lấy nhiều khi ít, kéo xuống ngục trang!

"A đi đà phạt, bản tăng đối với (đúng) « Tiên Hoàng Thánh Đế » không có hứng thú." Đường Nhạc uyển chuyển cự tuyệt nói.

"Ha ha đã như vậy, vậy ngươi phải đi chết đi!" Vừa dứt lời, Phụng Thương Tu thân ảnh chợt lóe, tiếp theo sát, lại xuất hiện sau lưng Đường Nhạc.

Cảm nhận được sau lưng một cổ lạnh lẽo, Đường Nhạc trong nháy mắt người đổ mồ hôi lạnh, Thiên Tiên cảnh cường giả tốc độ thật không ngờ nhanh.

Đường Nhạc phản ứng nhanh chóng, thân thể lệch một cái, tránh thoát Phụng Thương Tu tùy ý một đòn.

"Hồng bét." Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, Thiên Đạo Chuyển Luân Đan được liệu dần dần biến mất, hần tu vi đã ngã nhào Huyền Tiên cảnh đỉnh phong.

Lão bát tử kia nghĩ (muốn) muốn giết mình, căn bản không phí nhiều sức.

"Nguyên lai là dùng cường ép tăng thực lực lên Tiên Đan." Thấy như vậy một màn, Phụng Thương Tu bưng tỉnh đại ngộ, hần mới vừa rồi còn đang nghĩ, cái này Đường Tăng tuổi còn trẻ, tu vi làm sao có thể đi đến Địa Tiên cảnh, đây chính là tương đương với người khác mấy trăm năm khổ tu a!

"Thái Thượng Trưởng Lão, cái này con lừa trực đem Hân Khiếu hại thảm như vậy, quyết không thể tùy tiện bỏ qua cho hần." Phụng Chiến Minh quát lạnh.

Nghe vậy, Phụng Thương Tu gật đầu một cái, hần hướng về phía Đường Nhạc nói: "Thúc thủ chịu trời đi, chỉ cần ngươi tự phé giờ lên hai cánh tay, sau đó tự phé tu vi, lão phu liền tha cho ngươi khỏi chết."

"Còn muốn cho tiểu súc sinh này quỳ ở trước mặt ta sám hối, bồng tọa muốn ngày đêm hành hạ hấn, để cho hấn muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể." Phurong Hàn Khiếu nắm hữu quyền, hấn không được lập tức xông lên, với Đường Tăng tái chiến một hồi.

Thương thế hấn đã khôi phục hơn nửa, coi như mù mắt trái, đoạn cánh tay trái, nhưng hấn vẫn có thể phát huy ra Địa Tiên cảnh sơ kỳ thực lực.

"Độc Nhân Long, Lão Táp Mao, Lão Bất Tử, ba người các ngươi lại là thứ gì, cũng dám ở bên tăng trước mặt diều võ dương oai, ta đặc biệt sao năm đó trang bức thời điểm, các ngươi ngay cả chất lỏng đều không phải là, thảo nghị à." Đoàn chiến có thể thua, khí thế không thể nếm, Đường Nhạc dự định để cho Ngô Không dám người ra tay, cho dù không thể thủ thắng, cũng phải để cho những người này bỏ ra thê thảm đại giới.

Những người này liên thủ, chỉ sợ là Thiên Tiên cảnh cường giả cũng phải nhượng bộ lui binh, Đường Nhạc còn không có góc đến một mình đi đối phó bọn họ.

Vốn là không muốn để cho Ngô Không dám người ra tay, bởi vì hấn không muốn đem sự tình làm lớn chuyện.

Đường Nhạc với Phurong Hàn Khiếu đồ ước vốn là quá rõ ràng, nói cách khác, hôm nay nếu là Đường Nhạc thua, hấn cũng phải thực hiện đồ ước, vung Dao tự Thiên, lại tự phế tu vi.

Đến lúc đó, lại sẽ có người đứng ra đến, vì chính mình khuếch trương chính nghĩa, vì chính mình lấy lại danh dự

Quả quyết không biết.

Thậm chí bọn họ biết lái mang cười to, vui vẻ cười toe tóe!

Bọn họ chỉ mong chính mình trở thành thái giám đây!

Bây giờ Phurong Hàn Khiếu thua, bọn họ dám người này liền đứng tới muốn đòi ý, còn uy hiếp chính mình.

Đám này rác rưởi là cho bọn họ khuôn mặt

Không cho bọn họ chút dạy dỗ, còn thật sự coi chính mình có thể Thượng Thiên, với thái dương vai sóng vai đây!

Thảo đặc biệt sao!

Đường Nhạc là càng nghĩ càng giận, đặc biệt là thấy Phurong Chiến Minh cái này Lão Táp Mao, chính mình cũng không đắc tội hấn, nhưng hấn lại cường ép là Phurong Hàn Khiếu xuất đầu, năm lần bảy lượt lên tiếng làm nhục chính mình, một ngum một câu con lừa trọc, còn đặc biệt sao kêu lên nghiệm là không.

"Tiểu súc sinh, ngươi tìm chết!" Phurong Hàn Khiếu không thể nhịn được nữa, thân hình bạo động, một chưởng đánh phía Đường Nhạc.

"Hừ, một người tàn phế người, cũng dám ra tay với ta" Đường Nhạc đồng tử đột nhiên co rút nhanh, vội vàng điều động trong cơ thể linh lực, hấn đánh ra một quyền, cuối cùng hung hăng đánh vào Phurong Hàn Khiếu trên vai.

Mà chính hấn cũng bị Phurong Hàn Khiếu một chưởng đánh trúng trong ngực, Đường Nhạc phun ra một ngum máu tươi, thân thể trực tiếp bay rớt ra ngoài.

"Không nghĩ tới Đường Tăng chính là hắc bào nhân."

"Hấn thật là quá lợi hại!"

"Lúc này hấn đã là nỏ hết đà, chỉ sợ là chống đỡ không bao lâu!"

"Hy vọng sẽ có kỳ tích xảy ra đi!"

Diễn võ trường người đông nghìn nghịt, mới vừa rồi kinh thiên đại chiến kinh động toàn bộ Tiên Hoàng Tông, Đường Tăng tên có thể nói là không người không biết không người không hiểu.

Rất nhiều người đều âm thầm bội phục hấn, lại dám công khai gọi nhíp Thái Thượng Trưởng Lão, cái này không phải thuần túy là muốn chết sao.

Trước khi muốn nói Đường Tăng với Phurong Hàn Khiếu chiến đấu, vẫn là có không ít người Đường Tăng, dù sao hai người đều là Địa Tiên cảnh tu vi, nếu là toàn lực ứng phó, thắng bại khó liệu!

Trưởng lão chỗ ngồi, Tú Nga đi qua đi lại, thỉnh thoảng đưa mắt liếc nhìn không trung, nàng đang vì Đường Nhạc lo lắng.

Nàng muốn xuất thủ giúp Đường Nhạc, có thể chính mình tu vi quá thấp, chỉ có Bất Hủ cảnh đỉnh phong, coi như xông lên, cũng chỉ là giúp qua loa mà thôi.

Dưới mắt chỉ có một biện pháp, đó chính là để cho sư tôn xuất thủ cứu hấn!

Nghĩ đến đây, Tú Nga chợt triển khai thân pháp, hướng về phía Băng Ma Quật bạo vút đi.

"Hàn Khiếu, Chiến Minh, Yên Cầm, chúng ta bốn người cùng ra tay, trước phé Đường Tăng lại nói." Phụng Thương Tu sắc mặt dữ tợn, nếu vạch mặt, vậy cũng không cần lại nguy trang, chờ bắt lại Đường Tăng sau đó, hắn còn muốn pháp nghĩ cách, đạt được Đường Tăng trong tay bán thần cấp Linh Quyết Lục Đạo Kiền Khôn Kinh.

"Cái này không tốt lắm đâu" U Hoàng trưởng lão Phụng Yên Cầm khẽ cắn môi đỏ mọng, nàng xem Đường Tăng tiểu tử này thật thuận mắt, cho nên cũng không muốn ra tay đối phó hắn.

Trọng yếu nhất là ba gã Địa Tiên cảnh cường giả với một tên Thiên Tiên cảnh cường giả liên thủ, đi đối phó một tên Huyền Tiên cảnh đỉnh phong Đường Tăng, đây nếu là truyền đi, chẳng phải là tao thế nhân nhạo báng

"Người mềm lòng người nếu là không ra tay, lão phu lại phé trừ người U Hoàng trưởng lão vị." Phụng Thương Tu uy hiếp nói.

Nghe vậy, Phụng Yên Cầm cân nhắc nhiều lần, vẫn là gật đầu đáp ứng, ngược lại nàng với Đường Tăng cũng vô thân vô cố, không cần phải bởi vì chuyện này, đi đắc tội Phụng Thương Tu.

"Ta ra tay chính là" Phụng Yên Cầm thờ dài nói.

"Mẹ cái bức, người lão bắt từ kia, còn đặc biệt sao có xấu hổ hay không, bốn người đối phó ta một cái." Đường Nhạc ăn vào mấy viên chữa thương Tiên Đan sau, tức miệng mắng to, tốt trong lòng hắn tư chất không tệ, nếu không thật có thể bị bọn họ cho tức chết.

Đường Nhạc bình thường là không nói thế nào thô tục, có thể ngay hôm nay, hắn mình cũng không biết nói bao nhiêu câu.

"Kiệt kiệt, một thân một mình đùa bốn người thật không có ý tứ, nhiều nhiều người mấy phần thú vui không phải sao" cười nịnh mồm miệng, Phụng Thương Tu lạnh lùng nói: "Giao ra Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, ta có thể làm chủ, cho người rời đi."

"Nguyên lai người chờ ở đây ta đây, người đặc biệt sao thật là có thể giả bộ, hoàn toàn có thể cầm Oscar Ảnh Đế a, đây mới là người chân chính mục đích đi." Lúc trước Phụng Thương Tu từ mi thiện mục, hòa ái dễ gần, nguyên lai đều là giả bộ tới.

"Cái gì Oscar, người rốt cuộc có cho hay không" Phụng Thương Tu không nhịn được nói.

Nếu là Phụng Ca Tiểu còn sống, hắn có lẽ còn có kiêng kỵ Đường Tăng, dù sao Phụng Ca Tiểu là người này đại ca.

Có tăng này thân phận, Đường Tăng hoàn toàn có thể ở Phụng Hoàng tộc đi ngang.

Phụng Ca Tiểu mặc dù thiên tư ngang dọc, nhưng hắn chết, cũng không có giá trị.

"Không cho." Đường Nhạc cự tuyệt nói.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy thì đừng trách chúng ta nhiều người khi dễ người thiếu lão phu hôm nay phải chơi chết người." Phụng Thương Tu sắc mặt khó coi nhìn về phía Đường Nhạc.

"Thương Tu lão cầu, người cho rằng là người có ai không" cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc hất một cái ống tay áo, hô lớn: "Đi ra đi, bì tạp khâu "

"Bì tạp khâu cái gì đồ chơi "

Mọi người rối rít không hiểu!

"Ách ngưng ngưng, kêu sai lời kịch." Đường Nhạc lúng túng nói.

Cầu phiếu đề cử. Cầu xin năm sao chấm điểm, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Học trò hiện thân, Ngộ Không giận dữ!

Chỉ thấy bốn chỉ ong mật vỗ cánh, xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

"Ừ" cảm giác bốn cỗ khí tức cường đại, Phượng Thương Tu chân mày nhíu chặt, nói thầm một tiếng không tốt.

"Sự phụ, người sớm bảo ta đây Lão Tôn đi ra, như thế nào lại xảy ra cái này đương tử chuyện." Lắc mình một cái, khôi phục chân thân sau, Tôn Ngộ Không trên cao nhìn xuống nhìn Đường Nhạc, cười nhạt nói.

Sau đó Ngộ Không dùng nghiêng ngấm ánh mắt, giống như đối xử con mồi một dạng nhìn chăm chú về phía Phượng Thương Tu đám người.

"Cuối cùng là không cần ẩn núp, hôm nay ta đây Lão Trư muốn làm một trận lớn."

"Phượng pháp có chút khó giải quyết, chỉ sợ là không đánh lại a!"

"Lão Sa, người sợ cái bướm a, coi như không đánh lại cũng phải đánh, người nếu là sợ chết, chờ một hồi núp ở bốn điện phía sau."

"Tiểu Bạch Long, người nói lời này liền chăm tâm, ta đây Lão Sa há lại hạ người ham sống sợ chết."

"

Ngộ Không đám người nói chuyện với nhau, nhìn dáng dấp hoàn toàn không đem Phượng Thương Tu đám người coi ra gì.

Thấy vậy, Phượng Thương Tu khuôn mặt có màu gan heo, hẳn tự nhiên nhận biết Tôn Ngộ Không, năm trăm năm trước hai người từng có duyên gặp qua một lần, chẳng qua là không có nghĩ tới cái này sát tính cũng tới.

Xem ra chuyện hôm nay không tốt thu tràng!

"Ngộ Không, sự phụ thật sự là không chịu nổi, nếu không sẽ không để cho các người ra tay." Đường Nhạc cười khổ nói.

"Mẹ nhà nó, cái này Đường Tăng lại còn có trợ thủ!"

"Kia mặt lông Lôi Công miệng là ai a chẳng lẽ là yêu quái "

"Còn có cái kia đầu heo quái, lớn lên tặc đặc biệt sao xấu."

"Mẹ, ta thậm chí hoài nghi Đường Tăng là yêu quái biến hóa."

"

Tình thế xảy ra long trời lở đất nghịch chuyển, đột nhiên xuất hiện bốn người khí tức đều không yếu, tu vi tất cả ở Huyền Tiên cảnh trên, cái này làm cho diễn võ trường phía dưới mọi người vây xem rất là khiếp sợ.

Song phương nếu là giao thủ, ai chết vào tay ai, chưa thể biết được!

Nhưng theo thực lực tổng hợp đến xem, Phượng Thương Tu bên này nếu so với Đường Tăng bên kia mạnh hơn rất nhiều, dù sao tam đại trưởng lão đều là Địa Tiên cảnh tu vi, hơn nữa Phượng Thương Tu là Thiên Tiên cảnh tu vi, nếu Đường Tăng lại không lá bài tẩy, chỉ sợ là hội bại rất thảm.

"Sự phụ!" Ngộ Không bốn người tới Đường Nhạc bên người.

"Đám này Lão Táp Mao tu vi không yếu, các người có nắm chắc đối phó sao" Đường Nhạc trong lòng hơi trầm xuống, hẳn lo lắng nhất chính là Phượng Thương Tu, tu vi của người này quá mức kinh khủng, hoàn toàn có thể nghiền ép bọn họ thấy rõ.

Nếu quả thực không được, Đường Nhạc cũng chỉ có thể vận dụng trong cơ thể về này Tinh Thuần linh lực, đó là Phượng Ca Tiểu Phong Ấn ở trong cơ thể mình, không phải vận bất đắc dĩ, hẳn không muốn vận dụng.

Một khi vận dụng, hẳn tu vi cũng sẽ trong vòng thời gian ngắn lên cấp đến Thiên Tiên cảnh, có lẽ có thể ngăn lại Phượng Thương Tu.

"Phượng Thương Tu giao cho ta đây Lão Tôn, còn lại ba người liền giao cho các người." Ngộ Không do dự một hồi, vỗ ngực bảo đảm nói.

"Ngộ Không, người cũng không nên quá cậy mạnh, cái này Thương Tu lão câu nhưng là Thiên Tiên cảnh tu vi." Đường Nhạc lo lắng nói.

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn chưa bao giờ hội khoe khoang khoác lác, người cứ yên tâm đi."

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, trong lòng của hắn rõ ràng, Ngộ Không khẳng định ẩn giấu tu vi, dựa theo hắn suy đoán, Ngộ Không tu vi tuyệt đối trên đất Tiên Cảnh trên, hơn nữa hắn có rất nhiều thủ đoạn, coi như không đánh lại Phượng Thương Tu, ít nhất cũng có thể ngăn lại hắn.

"Kìa Độc Nhân Long giao cho sư phụ để giải quyết, Bát Giới, Ngô Tịnh, hai người các ngươi liền thủ đối phó Phụng Chiến Minh, còn như Tiểu Bạch Long, ngươi liền một mình đối phó Phụng Yên Cầm." Đường Nhạc đề nghị.

"A" nghe lời này, Tiểu Bạch Long vĩnh miệng, được kêu là một cái ừ khuất a.

Phụng Yên Cầm tuy nói là nữ lưu hạng người, nhưng nàng nhưng là Phụng Hoàng tộc U Hoàng trưởng lão, càng là Địa Tiên cảnh tu vi.

Tiểu Bạch Long tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh trung kỳ, muốn cho hắn một thân một mình đi đối phó Phụng Yên Cầm, cái này không khác nào lấy trứng chọi đá, chỉ sợ là không có mấy hiệp, liền bị cô nương kia đánh bại.

Coi như hóa thành Long Thế, hắn cũng kiên trì không thời gian bao lâu, ngược lại sẽ người bị thương nặng!

Tựa hồ nhìn ra Tiểu Bạch Long ừ khuất, Đường Nhạc cười nói: "Yên tâm đi, sư phụ sẽ không hại ngươi, cô gái kia tu vi tuy cao, nhưng là trong nội tâm nàng không phục Phụng Thương Tu, cùng ngươi giao chiến lúc, quả quyết sẽ không ra tay toàn lực."

"Sư phụ, bốn điện ít đọc sách, ngươi cũng không thể hù dọa ta!" Tiểu Bạch Long suy nghĩ một chút, vẫn là gật đầu đáp ứng.

Đường Nhạc: "

Nhìn Đường Tăng đám người tụ tập chung một chỗ, xì xào bàn tán, Phụng Thương Tu hai tay thua lập, ánh mắt tràn đầy khinh thường, hắn thấy, đám người này chẳng qua là ô hợp chi chúng, một đám Huyền Tiên cảnh rác rưởi, cũng dám với tự mình động thủ

Trừ Tôn Ngô Không để cho hắn có vài phần kiêng kỵ, những người khác căn bản không đáng để lo!

"Bọn ngươi nghe, chờ một hồi nhất định có một hồi đại chiến, lão phu sẽ xuất thủ ngăn lại Tôn Ngô Không, còn lại bốn người liền giao cho các ngươi." Phụng Thương Tu nói.

"Kiệt kiệt, đám kia rác rưởi coi như liền hợp lại cùng nhau, cũng không phải đối thủ của ta." Phụng Chiến Minh cười khẩy nói.

"Tiểu súc sinh kia đem Bốn Tọa hại thành bộ dáng như vậy, không giết hắn, nan giải mối hận trong lòng của ta." Phụng Hàn Khiếu không biết từ nơi nào tìm một giây nịt da, cột vào trên mắt trái, nhìn cực kỳ tức cười.

Hắn tin chắc, coi như mình mù một con mắt, đoạn một cánh tay, cũng có thể dễ như trở bàn tay chém chết Đường Tăng.

"Yên Cầm, ngươi tại sao không nói chuyện" Phụng Thương Tu lạnh lùng nói.

"Ta gần nhất tu luyện ra chuyện rắc rối, hiện tại chỉ có thể phát huy ra Huyền Tiên cảnh đỉnh phong thực lực, ta lo lắng "

"Không sao, ngươi chỉ cần đứng ở thế bất bại là được." Phụng Thương Tu khoát tay nói.

"Ừm." Phụng Yên Cầm gật đầu nói.

Phụng Yên Cầm cũng không ngốc, nàng cũng sẽ không cho Phụng Thương Tu đương pháo sứ, lời mới vừa nói, dĩ nhiên là nàng mượn có, nàng cuối cùng mục đích chính là giữ trung lập, như vậy song phương cũng sẽ không đắc tội.

Không biết vì cái gì, nàng luôn cảm giác Đường Tăng đám người sẽ thắng!

"Tôn Ngô Không, ngươi vốn là Hoa Quả Sơn một Thạch Hài, bình an dám phạm ta địa giới, ngươi nếu lúc này thoái lui, chính là ta tộc bằng hữu, ngươi nếu không thức thời vụ, đừng trách ta tru diệt ngươi." Phụng Thương Tu cười híp mắt nhìn Tôn Ngô Không, trong lời nói, rất nhiều ý uy hiếp.

Phụng Chiến Minh với Phụng Hàn Khiếu cũng là hí ngược nhìn Đường Tăng đám người, hiển nhiên bọn họ cũng không cho là Đường Tăng đám người có thể theo trong tay mình chạy thoát.

Ngô Không nhìn chăm chăm Phụng Thương Tu, trong mắt lóe lên vẻ ác liệt vẻ, cái này Lão Tật Mao nhìn bề ngoài ôn hòa, nhưng trong lòng chính là Độc Hạt lòng dạ, nếu không phải hắn kiêng kỵ chính mình, quả quyết sẽ không nói với tự mình những thứ này nói nhảm, khẳng định liền trực tiếp ra tay.

"Oanh, Thương Tu lão đầu, ngươi một cái Tật Mao Điều, là ai cho ngươi dũng khí, cho ngươi ở chỗ này nói ầu nói tả." Ngô Không phẫn nộ quát.

"A di đà phật, có thể là Lương Tinh Như!" Đường Nhạc yếu ớt nói.

Ngô Không: "

"Nói như vậy, ngươi là không phải là chiến đấu không thể" Phụng Thương Tu cố nén tức giận, lạnh lùng nói.

"Tật Mao Điều, ngươi nói nhảm quá nhiều!" Ngô Không lấy ra Kim Cô Bổng, rất nhiều một lời không hợp liền động thủ ý tứ.

"Sư phụ, có thể hay không đại khai sát giới" Ngô Không dò hỏi.

"Đúng vậy, sư phụ, ta đây Lão Trư cũng muốn hỏi cái vấn đề này, vốn là địch cường ta yếu, nếu là lại nương tay, chỉ sợ là" nói đến chỗ này, Bát Giới lại không cần phải nhiều lời nữa.

Hết thầy đều phải nghe sư phụ an bài!

Nhìn các học trò mong đợi ánh mắt, Đường Nhạc khước miệng phất qua một vòng cười tà, chợt mở miệng nói: "A di đà phật, hành thiện giả không phải là có thể giết sinh mệnh là không có thể giết lung tung sinh, Phật nói "

"Phật nói cái gì a" mọi người không hiểu nói.

"Phật nói làm cho ta chết nha!" Đường Nhạc quát to.

"Được rồi."

Ngô Không dẫn đầu xuất thủ, hấn huy động Kim Cô Bổng, hướng về phía Phượng Thương Tu tàn bạo đi, cái này Tập Mao Điều nhục hấn quá đáng, hôm nay không cho hấn biết thế nào là lễ độ nhìn một chút, thật đúng là cho là hấn Tôn Ngô Không là dễ khi dễ đây!

"Tập Mao Điều, ăn ta đây Lão Tôn một gậy!"

"Tìm chết." Xem bất thành linh thể công, Phượng Thương Tu cũng không có vẻ bối rối ý, hấn tu vi nghiền ép Tôn Ngô Không, cho nên hoàn toàn không sợ.

Hai người rất nhanh đóng đánh nhau, linh lực kinh khủng ở trên bầu trời tàn phá mở.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Ngô Tịnh bị thương, trêu muội thành công!

Ngô Không băng vào Kim Cô Bổng uy lực, trong lúc nhất thời lại không rơi xuống hạ phong!

"Người cho rằng là lão phu sẽ không bình khí sao" bị Ngô Không một gậy đánh ra, Phượng Thương Tu trên không trung ổn định thân thể sau đó, lại lấy ra một thanh màu trắng dữ tợn cốt súng, đây là hấn tiêu phí suốt thời gian nửa năm mới luyện chế thành công Thiên cấp hạ phẩm Tiên Khí.

Àm!

Phượng Thương Tu khí thế trong nháy mắt leo lên tới đỉnh phong, bàn bạc linh lực từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra, uy áp kinh khủng để cho Ngô Không sắc mặt có chút khó coi.

"Chính là Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, cũng dám với lão phu đối chiến, đừng tưởng rằng người đại náo hôm khác cung, liền tự nhận vô địch thiên hạ." Phượng Thương Tu cười nhạo nói,

Hấn đang nghĩ, nếu là chính mình nhằm phía Thiên Đình, chỉ sợ là không người có thể ngăn được chính mình, chỉ cần hấn nguyện ý, tùy thời có thể đi giết Ngọc Hoàng Đại Đế, sau đó thay thế vị trí hấn.

Chờ giải quyết trước mắt chuyện, hấn quyết định đi tranh Thiên Đình, cũng tới một lần Đại Náo Thiên Cung!

Đến lúc đó Thiên Vương Cái Địa Hộ, Thương Tu thảo Vương Mẫu, Bảo Tháp trấn Hà Yêu, Thương Tu điều dây dưa thất lung!

Suy nghĩ một chút chuyện này, đều cảm thấy kích thích đây!

Tôn Ngô Không thấy Phượng Thương Tu vẻ mặt hèn mọn, ý vị cười ngây ngô, còn tưởng rằng hấn điên đây!

"Tập Mao Điều, người cho rằng là ta đây Lão Tôn tu vi thật chẳng qua là Huyền Tiên cảnh à." Nói xong, Tôn Ngô Không hét lớn một tiếng, hấn cũng sẽ

không có chút giữ lại, kia cường hân sóng linh lực chính là bùng nổ lên.

Khí thể của hắn cũng đang không ngừng leo lên!

"Huyền Tiên cảnh đỉnh phong "

"Địa Tiên cảnh sơ kỳ Địa Tiên cảnh trung kỳ "

"Địa Tiên cảnh trung kỳ đỉnh phong."

Đây mới là Tôn Ngộ Không tu vi thật sự!

Nhìn thấy một màn này, Phượng Thương Tu mặt âm trầm, gương mặt vắn vẹo, ánh mắt tràn đầy lửa giận, cái này Tôn Ngộ Không quả nhiên không đơn giản.

Tại hắn tu vi ở Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi lúc, liền có thể với chính mình chiến đấu bất phân cao thấp, mặc dù hắn cũng không vận dụng toàn lực, nhưng là đã rất không lên.

Bây giờ hắn tu vi bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi, mình muốn tùy tiện áp chế hắn, chỉ sợ là không quá có thể.

Cái này Tôn Ngộ Không gặp mạnh là mạnh, hoàn toàn có thể vượt cấp khiêu chiến không rơi xuống hạ phong, thật là tên biến thái!

Nếu không phải hắn vội vã giết Đường Tăng, thật đúng là không muốn cùng Tôn Ngộ Không giao thủ!

Bất kể nói thế nào, Lục Đạo Kiền Khôn Kinh hắn tình thế bất buộc, cái này bán thần cấp Linh Quyết quá mức kinh khủng, nếu là chính mình tu luyện thành công, hoàn toàn có cơ hội đi tranh đoạt chức tộc trưởng.

Hắn cũng không cam tâm làm một tên Thái Thượng Trưởng Lão!

Đường Tăng mới vừa đạt được Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, chẳng qua là lược nắm giữ da lông, ngay mới vừa rồi, hắn ngay cả cái này bán thần cấp Linh Quyết 10% uy lực, cũng không có thi triển ra.

Ngay cả như vậy, hắn cũng sắp Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi Phượng Hàn Khiếu đánh chặt vật không chịu nổi, nếu là hắn tu luyện tới Đại Thành, chỉ sợ là một chiêu này, liền có thể mật sát Phượng Thương Tu.

Như vậy có thể thấy, cái này Lục Đạo Kiền Khôn Kinh bá đạo chỗ.

Bực này Linh Quyết rơi vào tay Đường Tăng, thật sự là phí của trời, cho nên hắn Phượng Thương Tu liền cố mà làm đến cướp đoạt, sau đó chính mình tu luyện.

Năm đó Phượng Ca Tiểu, bằng vào Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, khiêu chiến Ngũ Hồ Tứ Hải thế hệ trẻ cường giả, mà chưa từng thất bại.

Còn như thua ở Trì Dao Nữ Hoàng nửa chiêu, đây hoàn toàn không phải Linh Quyết uy lực không đủ mạnh, mà là bởi vì song phương tu vi chênh lệch, huống chi Trì Dao Nữ Hoàng cũng có được bán thần cấp Linh Quyết.

"Địa Tiên cảnh tu vi mà thôi, lão phu còn không coi vào đâu." Hắn chỉ cần ngăn lại Tôn Ngộ Không là được, các loại (chờ) Phượng Chiến Minh đám người giải quyết Đường Tăng bọn họ, đến lúc đó mọi người là có thể liên thủ đối phó Tôn Ngộ Không.

Phượng Thương Tu nắm cốt sủng, thân hình giống như Thương Ưng như vậy bay nhào mà lên, cuồng bạo linh lực trực tiếp là đem Ngộ Không bao phủ mà vào.

Hai người lần nữa đóng đánh nhau, tình cảnh cực kỳ đồ sộ!

Bát Giới với Ngộ Tĩnh liên thủ, hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng phương pháp, đánh Phượng Chiến Minh chặt vật không chịu nổi, hắn là như vậy Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi, nhưng là bởi vì dùng số lớn Thiên Tài Địa Bảo, hắn là tốc thành, cũng không có củng cố căn cơ.

Cái này đưa đến hắn nhiều nhất phát huy ra Địa Tiên cảnh sơ kỳ thực lực!

Bát Giới là Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, Ngộ Tĩnh là Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi, hai người tu vi mặc dù yếu, nhưng lại có được rất nhiều thủ đoạn, bọn họ đã từng một là Thiên Bồng Nguyên Soái, một là Quyền Liêm Đại Tướng, đều là có được đẳng cấp không tầm thường Linh Quyết.

Mà Phượng Chiến Minh là Phượng Hoàng tộc một vị trưởng lão, hắn nếu muốn tu luyện cao cấp Linh Quyết, thì phải đối với (đúng) bên trong tộc làm ra công hiến trọng đại.

Cái này trăm năm qua, hắn hao tổn tâm cơ, mới từ Phượng Hoàng tộc Linh Quyết Các lấy một quyền Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết.

Ba người kịch chiến say sưa, Phượng Chiến Minh Nhất Quyền đánh trúng Ngộ Tĩnh trong ngực, mà Ngộ Tĩnh cố nén đau đớn, một chương vỡ bên trong hắn bụng.

Bát Giới chính là lựa chọn đánh lên, quăng lên Cửu Xi Đình Ba hướng về phía Phụng Chiến Minh sau lưng đánh mạnh đi.

"Phốc xuy." Phụng Chiến Minh sau lưng xuất hiện chín lỗ máu, máu tươi không ngừng chảy xuôi, trong nháy mắt nhuộm đỏ áo quần hắn, mà bản thân hắn cũng là chột thoáng cái, phun ra một ngụm máu tươi.

Ngô Tịnh cũng không có cho hắn thời gian thở dốc, quơ lên Nguyệt Nha Sạn, hướng về phía Phụng Chiến Minh búng đi.

Thấy vậy, Phụng Chiến Minh theo bản năng tránh né, không ngờ lần nữa bị Trư Bát Giới Cửu Xi Đình Ba đánh trúng sau lưng, hai người tiền hậu giáp kích, để cho hắn tự lo không xong.

Sau lưng xuất hiện mười tám cái lỗ máu, nhìn cực kỳ khiếp người.

"Ta và các người liều mạng." Thẹn quá thành giận bên dưới, Phụng Chiến Minh cũng không để ý phía sau Bát Giới, hắn nhanh chóng điều động trong cơ thể linh lực, giống như mảnh hổ vồ mồi, xẹt qua giữa không trung, kia quyền phong cuồng bạo, giống như ào ào đào lăng, hung hăng hướng về phía Ngô Tịnh bao phủ đi.

Ở đây sao đánh xuống, hắn thua không nghi ngờ.

Thà rằng như vậy, không bằng liều mạng trọng thương, đem sau lưng để lại cho đầu heo quái, chính mình trước đem hết toàn lực, giải quyết cái này mặt đây râu râu hòa thượng lại nói.

Ngô Tịnh nhất thời tay chân luống cuống, 1 vs 1, hắn căn bản không phải Phụng Chiến Minh đối thủ.

Liên tiếp bị gió Chiến Minh đánh trúng ba quyền, Ngô Tịnh cũng không nhịn được nữa, đột nhiên phun ra mấy ngụm máu tươi, lúc này hắn, sắc mặt trắng bệch, cực kỳ chật vật.

Bát Giới mới vừa rồi cũng không nhàn rồi, quăng lên Cửu Xi Đình Ba, điên cuồng nện lấy Phụng Chiến Minh, trong đó có một bùa cào trực tiếp cào vào hắn cánh tay phải.

Đau đớn kịch liệt để cho Phụng Chiến Minh kêu thảm một tiếng, một chương đem Ngô Tịnh đánh ra mười mét ra ngoài.

Hắn sau lưng đã sẫm máu thịt be bét, thậm chí có thể thấy leng keng Bạch Cốt, hiện tại hắn cánh tay phải bị đánh xuyên, nếu không chữa trị kịp thời, chỉ sợ là sẽ bị phế bỏ.

"Lão Sa, ngươi phải kiên trì lên a." Bát Giới lắc người một cái, vọt tới Ngô Tịnh bên người, đem đỡ.

"Khục khục không có gì đáng ngại." Ho nhẹ mấy tiếng, Ngô Tịnh lấy ra mấy viên chữa thương Tiên Đan lập tức ăn vào, ban đầu ở Đầu Suất Cung, hắn chính là len lén lưu không ít hàng tích trữ.

"Cho." Ngô Tịnh cầm trong tay mấy chục miếng Tiên Đan đưa cho Bát Giới, người sau không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nuốt vào.

Mới vừa rồi tiêu hao, đối với (đúng) hai người gánh vác rất lớn, mà Tiên Đan không chỉ có thể chữa thương, còn có thể bổ sung trong cơ thể linh lực.

Phụng Chiến Minh quyết định thật nhanh, kéo xuống một khối áo quần, cuốn lấy cánh tay phải, sau đó treo ở trên cổ mình, nhìn rất là thâm trầm.

"Động thủ." Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, liền tiếp tục triển khai công kích.

"Ta chỉ dùng một cái tay, cũng có thể giết các ngươi." Lần này Phụng Chiến Minh thay đổi phương lược, hắn không nữa toàn lực công kích Ngô Tịnh, ngược lại là hướng về phía Bát Giới đi.

Hắn cái này một thân thương thế, cơ hồ đều là Bát Giới làm, hắn bây giờ là hận đến nghiến răng nghiến lợi!

"Mỹ nhân, hai ta đánh như vậy đi xuống, còn có cần không?" Tiểu Bạch Long tránh thoát Phụng Yên Cầm một chương, cười nói.

"Tiểu Suất Ca, vậy ngươi có đề nghị gì?" không nghĩ tới trước mắt nam tử như thế đẹp trai, cái này làm cho Phụng Yên Cầm xuân tâm bập bênh, trong lúc mơ hồ hạ thân có phản ứng, nàng đến nay vẫn còn thân xử tử, đã sớm muốn cùng nam nhân làm kia ngưng ngưng sự tình.

Chẳng qua là nàng thân là trưởng lão, cũng không thể âm thầm đi câu dẫn phái nam học viên, đây nếu là truyền đi, còn thể thống gì a!

Còn như những đạo sư kia, trưởng lão, nàng thật đúng là nhìn không thuận mắt, muốn trở thành nàng Phụng Yên Cầm nam nhân, có thể không có tu vi, nhưng nhất định phải soái, phải là soái phẩm không người hoàn, dù sao nàng là một nhan khổng!

Tiểu Bạch Long nhìn Phụng Yên Cầm, âm thầm nuốt nước miếng một cái, hắn liền thích thành thực quyền rũ nữ nhân, mặc dù ngực nhỏ một chút, nhưng nàng vóc người đẹp, mông lớn.

Long tính bản đảm, cái này tự nhiên kích khởi nội tâm của hắn dục vọng.

Hắn biết rõ nữ nhân này một mực ở hạ thủ lưu tình, đúng như sư phó hắn từng nói, nữ nhân này đối với (đúng) Phụng Thương Tu sinh lòng hận ý, cho nên sẽ không ra tay toàn lực.

Hai người lần này giao chiến, cũng chẳng qua là ở làm bộ làm tịch mà thôi.

"Khụ phía trước ngoài mười dặm, có một nơi xanh um tươi tốt rừng cây nhỏ, mỹ nhân có nguyện ý hay không với bốn điện đi nơi đó kịch chiến một phen" Tiểu Bạch Long hèn mọn cười nói.

Nghe vậy, Phụng Yên Cầm theo bản năng liếc về liếc mắt Tiểu Bạch Long hạ thê, nàng cười duyên một tiếng, che miệng nói: "Vậy thì cũng kính không bằng tuân mệnh rồi."

"Hắc hắc, bốn điện nhất định thỏa mãn ngươi." Trêu muội thành công, Tiểu Bạch Long cố nén nội tâm vui sướng, liền dẫn Phụng Yên Cầm đằng vân giá vũ, hướng về phía phía trước rừng cây nhỏ bay vút đi.

"Ngọa tào, Tiểu Bạch Long cái này là muốn đi đâu" nhìn về phía trước Tiểu Bạch Long thân ảnh, Đường Nhạc gãi đầu, nghi ngờ nói.

"Tiểu Súc Sinh, nạp mạng đi." Thảo đặc biệt sao, cái này Đường Tăng với chính mình giao chiến, còn dám Phán Thần, đây hoàn toàn là không đem chính mình coi ra gì a!

"Ta phác thảo à." Đường Nhạc mắng to một tiếng, liền đối với Phụng Hàn Khiếu bạo vút đi.

Cái chương này hơn 2600 chữ, xem ở ta cố gắng như vậy phân thượng, có phải hay không muốn đầu một tấm phiếu đề cử đây! Quy củ cũ, thiên vượt qua 66 tấm phiếu đề cử. Liên thêm chương nha! Mỗi một tuần, mọi người cho điểm lực a!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Cặp mắt đều mù, chân ái ngươi!

Ở Đường Nhạc thân hình khẽ nhúc nhích trong nháy mắt, một đạo tàn ảnh nổi lên, Phụng Hàn Khiếu quyền phong cuồng bạo gào thét tới, trực tiếp đem đạo kia tàn ảnh đánh thành hư vô.

"Tàn ảnh" một đòn rơi vào khoảng không, Phụng Hàn Khiếu mặt liền biến sắc, hắn không nghĩ tới Đường Tăng tu vi xuống đến Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, còn có tốc độ như thế.

Bạch!

Tại hắn biến sắc mặt ngay lập tức, Đường Nhạc thân ảnh như quỷ mị xuất hiện ở Phụng Hàn Khiếu bên trái, hắn đem tốc độ phát huy đến cực hạn, điên cuồng điều động trong cơ thể linh lực, liên tiếp trên không trung đánh ra hơn mười đạo Chương Ấn.

Lúc này Đường Nhạc tu vi đang cấp tốc hạ xuống, thời gian lợi nhuận dịch không lợi kỷ, một khi chính mình tu vi xuống đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, đến lúc đó, hắn quả quyết không phải là Phụng Hàn Khiếu đối thủ.

Đường Nhạc muốn tốc chiến tốc thắng, Phụng Hàn Khiếu mù một con mắt, đoạn một cánh tay, hắn bây giờ căn bản không thi triển được Linh Quyết, hoàn toàn là băng vào trong cơ thể hùng hậu linh lực đang chống đỡ.

Bị đánh bên trong mấy bàn tay, Phụng Hàn Khiếu kêu thảm một tiếng, liền vội vàng triển khai thân pháp, tránh Chương Ấn.

"Tiểu Súc Sinh, ngươi thật sự cho rằng Bốn Tọa không làm gì được ngươi sao" Phụng Hàn Khiếu hai ngón tay cũng khúc, Lam Quang lóe lên, giống như một cây Băng Thứ, nhanh như sấm đánh xé không khí, hướng về phía Đường Nhạc cổ họng tàn bạo đi.

Thấy vậy, Đường Nhạc thất kinh, hắn vạn vạn không nghĩ tới cái này Lão Tật Mao còn có được Chi Pháp Linh Quyết, cho dù là hắn chỉ có một cánh tay, cũng có thể thi triển.

"Băng Mang Chi!"

Đây là địa cấp Linh Quyết, lấy hán Phụng Hàn Khiếu thân phận, đặt ở trong ngày thường, quả quyết sẽ không thi triển, đây là hán ban đầu tu vì vẫn còn Huyền Tiên cảnh lúc, tu luyện Chí Pháp Linh Quyết.

Vốn là cho là đời này là không có khả năng thi triển, nhưng kế hoạch không cần nỗi biến hóa, hiện tại hán, chỉ cần là có thể một tay thi triển Linh Quyết, cho dù là Phàm Cấp Linh Quyết, hán cũng sẽ không chút do dự thi triển.

Thấy Phụng Hàn Khiếu chỉ phong ác liệt, Đường Nhạc chợt biến chuyển thành quyền, Quyền Phong xen lẫn hùng hậu linh lực.

"Không biết tự lượng sức mình." Phụng Hàn Khiếu cười lạnh một tiếng, hán cũng không tin, Đường Tăng Nhất Quyền có thể chịu nổi chính mình chỉ một cái.

Chỉ là làm hán kinh ngạc một màn xảy ra, ngay tại hai cổ năng lượng kinh khủng đụng vào nhau thời điểm, Đường Nhạc đột nhiên thân ảnh chợt lóe, biến mất ở Phụng Hàn Khiếu trước mặt.

"Người đâu" hét lớn một tiếng, Phụng Hàn Khiếu cẩn thận nhìn chung quanh, bởi vì mù một con mắt duyên cớ, để cho hán xem sự vật dị thường mơ hồ, hán cố gắng trốn to mắt phải, trùng với mắt trái con người một dạng, con người nhìn thời khắc hội tụ tới.

"Tiểu Súc Sinh, cho Bồn Tọa cút ra đây."

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc thân ảnh xuất hiện ở Phụng Hàn Khiếu phía trên.

"Lão Tật Mao, người nghe nói qua có một chiêu từ trên trời hạ xuống Chưởng Pháp sao" Đường Nhạc đáp xuống, hán trong mắt lóe lên một vòng ánh sáng lạnh lẽo, chợt hướng về phía Phụng Hàn Khiếu đánh ra một chưởng.

"Tới vừa vặn!" Phụng Hàn Khiếu lâm nguy không sợ, cười lạnh một tiếng, ngẩng đầu nhìn bạo cướp tới công kích, bằng bạc linh lực từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hán cũng không làm tránh né, trực tiếp Nhất Quyền hướng về phía từ trên trời hạ xuống Đường Nhạc đánh tới.

Ầm!

Bá đạo kinh phong, nhất thời cuốn mờ.

Phụng Hàn Khiếu thân hình cũng ở đây cấp tốc hạ xuống, cuối cùng trực tiếp rơi vào diễn võ trường chiến đấu trên đài, hán hai chân đột nhiên đạp đất, toàn bộ mặt đất trong nháy mắt nứt nẻ.

"Tiểu Súc Sinh, người liền chút bản lĩnh này sao" Phụng Hàn Khiếu cười nhạo nói.

"Chớ quên, ta còn có một con tay."

"Cái gì "

Nghe vậy, Phụng Hàn Khiếu đột nhiên ý thức được cái gì, hán nghĩ (muốn) đưa tay trái ra đi ngăn cản, nhưng là, hán đặc biệt sao cánh tay trái đều đoạn, còn ngăn cản cái rắm a!

"A!"

Hết thắm một tiếng âm thanh, truyền khắp toàn bộ diễn võ trường!

Đường Nhạc chỉ một cái đánh trúng Phụng Hàn Khiếu mắt phải, để cho hán mắt tối sầm lại, cặp mắt mù!

"Phốc xuy."

Trong cơn giận dữ, Phụng Hàn Khiếu đột nhiên phát lực, đem Đường Nhạc đánh ra mấy thước ra ngoài.

Nằm trên đất nhả mấy búng máu, Đường Nhạc ánh mắt lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Phụng Hàn Khiếu!

"Bồn Tọa không nhìn thấy, cái gì cũng không nhìn thấy, ta mù a!" Phụng Hàn Khiếu hoàn toàn điên, tay phải hán che mắt phải, thân thể phát run, đang chiến đấu trên đài đi loạn đi loạn.

"Người không sao chứ." Một tên ước chừng mười sáu bảy tuổi thiếu nữ, chậm rãi đi tới Đường Nhạc bên người, nàng bước hai cái tóc thắt bím đuôi ngựa, da thịt trắng nõn trơn mềm, êm dịu khuôn mặt nhỏ nhắn mập mập trắng trẻo, để cho người hận không được đi bóp bên trên một cái.

"Khụ mỹ nữ quan tâm, ta chết không." Đường Nhạc lần nữa lấy ra mùi mấy miếng chữa thương Tiên Đan, một ngụm ăn vào với hán mà nói, này Phụng Hàn Khiếu đã không tạo thành uy hiếp, bất quá là để ngừa vạn nhất, vẫn là trăm thảo trừ căn cho thỏa đáng.

"Mỹ nữ người nói ta là mỹ nữ" nghe được Đường Nhạc tán dương, trên mặt cô gái hiện lên một vòng đỏ ửng.

"Tiểu muội muội, người đương nhiên là mỹ nữ á." Đường Nhạc miễn cưỡng nở nụ cười, trong cơ thể hán linh lực tiêu hao hơn nửa, mà còn chịu rất nghiêm trọng thương thế, nếu là cách mỗi mười ngày nửa tháng, sợ rằng rất khó kháng phục.

Thiên Đạo Chuyển Luân Đan được liệu đã qua, hần hiện tại tu vi ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng trên thực tế, trước mắt hần chỉ có thể phát huy ra Bất Hủ cảnh thực lực.

Nói cách khác, hần đã mất sức tái chiến!

"Oa, thần tượng ai, có thể hay không cho ta ký cái tên a!"

"Đường Tăng, ngươi có thể không thê hôn ta thoáng cái, muốn hôn miệng nha!"

"Bên cạnh ngươi có thiếu hay không nha hoàn, ta sẽ giặt quần áo nấu cơm, sẽ còn làm ấm giường đây!"

"

Tiên Hoàng Tông thiếu nữ chen nhau lên, có thậm chí cởi áo khoác, chỉ mặc mê người áo ngực cái yếm, các nàng vóc người rất tốt, có thể nói hoàn mỹ tỷ lệ.

"Đại tỷ a, các ngươi cái này là đang làm gì." Đường Nhạc điên cuồng giầy giụa, ngay cả như vậy, vẫn bị vài tên thiếu nữ hôn đến gò má, trong đó còn có một tên gọi diêm dúa mỹ nữ, trực tiếp đưa tay cầm chính mình Nhị đệ, cái này làm cho hần thầm kêu một tiếng sáng khoái.

"Không được, bản cô nương chịu không, ta muốn lấy thân báo đáp." Vừa nói, tên thiếu nữ này liền muốn ở đại sảnh đám đông bên dưới, cởi quần xuống.

"Ngọa tào, vạn vạn không được a." Mẫu thân, coi như mình đáng đáp đẹp trai, lại không cần điên cuồng như vậy đi!

Một bên vây xem nam tử được kêu là một cái hâm mộ và ghen ghét a, tại sao chuyện tốt như vậy liền không tới phiên bọn họ.

"Đường Tăng, ngươi chết đi đâu, giấu đầu lòi đuôi tính anh hùng gì hảo hán." Phượng Hàn Khiếu la hét.

Đường Nhạc liếm môi, sinh lòng nhát kè!

"Các mỹ nữ, lớn tiếng gọi ra, các ngươi yêu ta sao" Đường Nhạc sau khi đứng dậy, hô lớn.

"Thích." Chúng thiếu nữ trăm miệng một lời nói.

Diễn võ trường phái nam đệ tử: "

"Mẹ con chim, cái này Đường Tăng vẫn chưa xong không có!"

"Thật là ngày chó, thảo."

"Lão Tử liền lăng lăng nhìn Đường Tăng trang bức!"

"

"Các ngươi đã như vậy yêu ta, kia bản tăng tự nhiên phải có điểm biểu thị." Vừa nói, Đường Tăng theo hệ thống trong Thương Thành lấy ra một chai Tiên Đan, hần đổ ra mấy chục viên, cười nói: "Đây chính là ta theo Thái Thượng Lão Quân nơi đó trộm ra Tiên Đan, hiện tại phân cho mọi người, mỗi người một viên nha!"

"Đường Tăng ca ca."

"

Chúng thiếu nữ nắm trong tay Tiên Đan, hài lòng nói.

Nhìn thấy một màn này, đám kia phái nam học viên, sắc mặt âm trầm, bọn họ đang nghĩ, vì cái gì mình không phải là nữ nhân!

"Đường Tăng."

Nhưng vào lúc này, một người đàn ông chậm rãi theo đám người đi ra.

"Ừ" Đường Nhạc không hiểu nói.

"Ta yêu ngươi." Nam tử nắm tay hoa, then thùng nói.

Đường Nhạc: "

"Ngọa tào, ngươi một cái tử nương pháo, cút sang một bên." Một tên tráng hán một cước đạp phái nam tử, hướng về phía Đường Nhạc chậm rãi nói: "Đường Tăng, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không thể giấu giếm nữa, kỳ thực ta là một phụ nữ, ngươi nguyện ý theo ta ngủ sao "

"Đường Tăng, chúng ta đều yêu ngươi!" Là Tiên Đan, đám này nam nhân cũng không nghĩ ngợi nhiều được.

"Nôn." Đường Nhạc cũng không nhìn được nữa, khom người liền phun.

Thảo đặc biệt sao, đám người này còn biết xấu hổ hay không!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Lấy được thắng lợi, người thắng làm vua!

"Các ngươi muốn Tiên Đan cũng được, bất quá cần là bản tăng làm một chuyện." Đường Nhạc khoe miệng phát qua một vòng quỹ dị mỉm cười, làm cho trong lòng mọi người xông lên một tia bất an,

"Trong phạm vi năng lực chuyện, chúng ta nguyện ý giúp ngươi."

Tiên Đan giá trị liền thành, coi như là ở Tiên Hoàng Tông, đó cũng là phượng mao lân giác tồn tại.

Là đạt được Tiên Đan, coi như đề cho bọn họ đi làm heo mẹ, bọn họ đều không có bất kỳ ý kiến!

"Thấy lão kia tạp mao sao, mỗi người đi đập hấn một cước, người nào đập vô cùng tàn nhẫn, cái này mười miếng Tiên Đan chính là người nào." Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay Tiên Đan, cười nói.

"Ồ ào "

Lời vừa nói ra, mọi người đều sợ!

Không thể không nói, bức này cáng dỡ, không được phép bất luận kẻ nào cự tuyệt.

Suốt mười miếng Tiên Đan, nếu ai đạt được, hoàn toàn có thể trong thời gian ngắn đột phá cảnh giới!

Phải biết bọn họ tu vi chẳng qua chỉ là Xuất Khiếu Cảnh, Bất Hủ cảnh, có thể được một viên Tiên Đan, liền cảm ơn trời đất!

Vị trí chỉ có một, mà bọn họ lại có mấy trăm người.

Cái này cạnh tranh sẽ dị thường kịch liệt.

Nếu muốn đạt được Tiên Đan, chỉ sợ là muốn sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực, quyết không thể chút nào giữ lại.

"Đường Tăng, ngươi cái này quá đáng, chúng ta nếu là đi đập Địa Hoàng trưởng lão, một khi bị hấn nhận ra, kia kết quả chẳng phải là cực kỳ thê thảm!"

"Không sai, chúng ta cũng không muốn có lệnh cầm Tiên Đan, cũng không mệnh hưởng dụng!"

Phần lớn người đều do dự.

"Ai, các ngươi đám người này, chỉ số thông minh kham ưu a!" Thở dài một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Cái này Lão Tạp Mao đều đặc biệt sao mù, hấn có thể thấy là người nào đá hấn "

"Chờ sau chuyện này, các ngươi hoàn toàn có thể tới cái chết không thừa nhận, cái này Tiên Hoàng Tông chẳng lẽ sẽ vì một người tàn phế trưởng lão, đem toàn bộ các ngươi giết "

Nghe lời này, mọi người gật đầu một cái, trong đầu nghĩ, Đường Tăng nói có đạo lý, phú quý hiểm trung cầu, cái này dù sao nhưng là mười miếng Tiên Đan a!

"Các ngươi dám này kinh sợ, sợ chết tự đừng tới."

Một tên tướng mạo hèn mọn, thân hình gầy yếu thanh niên đem tốc độ phát triển tới cực hạn, dẫn đầu một người một ngựa, cực kỳ cuồng bạo giá rét linh lực hiện lên, hấn thừa dịp Phurong Hàn Khiếu chưa làm phòng bị, trực tiếp một cước đem đạp ngã.

"Đường Tăng, Bồn Tọa phải đem tòa cốt dương hôi, chém thành muôn mảnh!" Phurong Hàn Khiếu cho là Đường Tăng đánh lén hấn, hấn từ dưới đất bò dậy, cánh tay phải điên cuồng vung.

"Mẹ, tính ta một người."

"Là Tiên Đan, liều mạng."

"Ngược lại Phurong Hàn Khiếu cho là chúng ta là Đường Tăng!"

"

Có điều sẽ có hai, mọi người cuối cùng vẫn không có thể bù đắp được ở Tiên Đan cảm dỗ.

Mấy trăm người cổ hoi thờ trong nháy mắt bùng nổ, mọi người chen chúc tới, hướng về phía Phurong Hàn Khiếu quyền đâm cước đá, tất cả mọi người đều không có hạ thủ lưu tình, đều là dùng hết thủ đoạn.

Phurong Hàn Khiếu liều mạng phản kháng, không ngờ người đông thế mạnh, ở mấy trăm người dưới sự vây công, hấn không thể không ôm hận vẫn lạc.

"Hồng bát, Phurong Hàn Khiếu thật giống như chết."

"Chết thì chết chứ, mới vừa rồi là Lão Tử hạ thủ nặng nhất, ai cũng chó cùng ta cướp a."

"Lăn mẹ của ngươi, này Phurong Hàn Khiếu nhưng là ta giết."

"

"Như vậy đi, ta đem mười miếng Tiên Đan đồng thời ném ra, người nào cướp được chính là người đó, như thế nào" thấy những người này nghị luận âm ỉ, đều nắm ý kiến mình, Đường Nhạc đi tới Phurong Hàn Khiếu trước mặt, xác nhận hấn không có sinh cơ sau đó, lên tiếng đề nghị.

Đường đường Địa Tiên cảnh cường giả, lại bị người tươi sống đạp chết, chết thật đúng là đủ oan khuất.

Hấn ban đầu nếu là không đắc tội chính mình, như thế nào lại rơi vào kết quả như thế này.

Tự mình làm bậy thì không thể sống được!

"Cũng chi có thể như thế."

Mọi người thương lượng qua sau, biểu thị không có ý kiến.

Đem Tiên Đan ném sau khi đi ra ngoài, Đường Nhạc lại ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Bát Giới với Ngô Tịnh liên thủ, hai người phối hợp ăn ý, để cho Phurong Chiến Minh trước sau đều khó khăn, lúc này hấn đã thành nỏ hết đà, không đáng để lo.

Biệt khuất nhất là Phurong Thương Tu, đánh nửa ngày, hấn không chút nào lấy được ưu thế, ngược lại là bị Ngô Không áp chế đánh.

Tôn Ngô Không Việt Chiến càng mạnh, Phurong Thương Tu chỉ có thể khắp nơi tránh né, mà trong tay hấn cốt sủng cũng bị Tôn Ngô Không Kim Cô Bổng, một gậy cắt đứt, đây chính là hấn phế nửa năm tâm huyết, luyện chế Thiên cấp hạ phẩm linh khí a!

Khi thấy Phurong Hàn Khiếu không có sinh cơ sau đó, Phurong Thương Tu vội vàng thu tay lại, đánh tiếp nữa, chỉ có thể lưỡng bại câu thương, đây là hấn không muốn thấy.

Hấn không nghĩ tới Phurong Hàn Khiếu theo gió Chiến Minh như vậy rác rưởi, ngay cả Huyền Tiên cảnh tu vi Đường Tăng thầy trò đều không đánh lại.

Đại thế đã qua, hấn cũng sẽ không cậy mạnh, một khi Đường Tăng thầy trò liên thủ đối phó hấn, làm không cẩn thận hấn hôm nay cũng phải chết ở đây.

"Tập Mao Điều, chúng ta tái chiến bên trên ba trăm hiệp." Ngô Không huy động Kim Cô Bổng, làm bộ phải tiếp tục triển khai công kích.

"Tôn Ngô Không, lần này lão phu nhận tài." Phurong Thương Tu thu lại khí thế, không cam lòng nói.

"Đường Tăng thầy trò lại lợi hại như vậy!"

"Ài, có cái gì dạng sư phụ, sẽ có cái đó dạng học trò, sư phụ lợi hại như vậy, học trò vừa có thể kém đến nỗi đi đâu a!"

"Đường Tăng thầy trò, rất thâm tàng bất lộ hân là kia mặt lông Lôi Công miệng, bằng vào Địa Tiên cảnh tu vi, có thể đánh Phượng Thương Tu chặt vật như thế."

"Ta tộc khi nào luân lạc tới trình độ như vậy, thật hoài niệm Phượng Ca Tiểu năm đó thời đại a!"

"

Tiên Hoàng Tông đạo sư vẫn không có ra tay, trên thực tế bọn họ từng người mang ý xấu riêng, cố ý thấy chết mà không cứu, mới vừa rồi, bọn họ hoàn toàn có thể xuất thủ cứu Phượng Hàn Khiếu.

Nhưng bọn hân lựa chọn yên lặng, cứ như vậy trơ mắt nhìn Phượng Hàn Khiếu chết đi.

Bởi vì Phượng Hàn Khiếu vừa chết, liền muốn hội lần nữa tuyển chọn trưởng lão, đến lúc đó bọn họ những đạo sư này, chính là người chọn tốt nhất!

"Bát Giới, Ngô Tịnh, gió này Chiến Minh phải chết!" Đường Nhạc ngừng đầu hô lớn.

"Biết."

Bát Giới lập tức triển khai mãnh liệt tấn công, người bị thương nặng Phượng Chiến Minh nơi nào có thể gánh nổi bức này công kích, hân sau lưng xuất hiện mấy trăm cái lỗ máu, cơ hồ phải đem máu cạn.

Hân hiện tại trên căn bản là da bọc xương, sắc mặt dị thường trắng bệch, nhìn cực kỳ khiếp người.

"Ta nhận thua, cầu các ngươi không nên giết ta." Phượng Chiến Minh vội vàng cầu xin tha thứ, hân cũng không muốn bước Phượng Hàn Khiếu vết xe đổ.

"Huynh đệ ngươi tại địa phủ tịch mịch khó nhịn, ngươi chẳng lẽ sẽ không muốn đi cùng hân sao" Bát Giới cười lạnh nói.

"Ta không nghĩ, thật không nghĩ, ta biết sai, ta không nên can thiệp vào, ta không phải là người, ta là súc sinh, các ngươi có thể hay không nể tình ta tu luyện không dễ phân thượng, tha ta một cái mạng chó." Chỉ cần có thể còn sống, để cho hân bây giờ làm gì đều được.

"Ta đây Lão Trư làm không cái này chủ, ngươi còn hỏi ta đây sư phụ đi." Thấy Phượng Chiến Minh cái này sợ dạng, Bát Giới trong lòng một bữa khinh bỉ, giết hân, đều bản tay mình.

Dầu gì cũng là Địa Tiên cảnh cường giả, ít nhất phải có cốt khí đi!

Đầu rơi, bát quá to bằng cái bát sọ!

Là còn sống, ngay cả cường giả danh dự cũng không muốn, thật là có thể!

Cái này Lão Táp Mao tuyệt đối là Địa Tiên cảnh trong cường giả một dòng nước trong!

Phượng Chiến Minh đi tới Đường Nhạc trước mặt, không nói hai lời, trực tiếp quỳ xuống, không ngừng dập đầu.

"Thánh Tăng, người xuất gia phải lấy lòng dạ từ bi, ngươi cũng không thể giết ta a!" Phượng Chiến Minh nhắc nhở.

Đường Nhạc theo gió Chiến Minh vẫn duy trì một khoảng cách, hân một mực ở cảnh giác, rất sợ cái này Lão Táp Mao đột nhiên động thủ đánh lên mình.

"A đi đã phạt, chỉ cần ngươi tự phế tu vi, bản tăng lại không nữa làm khó dễ ngươi." Đối đãi địch nhân, Đường Nhạc có lẽ sẽ không có lòng thương hại, hôm nay nếu là mình bại, bọn họ lại sẽ tha chính mình một mạng

Người thắng làm vua, người thua làm giặc, đây là tuyên cổ bất biến đạo lý.

"Ta đáng chết, ta không bằng heo chó, ta có thể tự phế một cánh tay, ngươi xem được không" muốn cho hân phế trừ tu vi, kia tuyệt đối không thể, muốn quả thật như thế, còn không bằng giết hân đây!

"Chiến Minh, ngươi cái này là đang làm gì, ngươi nhưng là ta tộc trưởng lão, cho dù chết, cũng phải chết có cốt khí, ngươi làm sao có thể cho Đường Tăng quỳ xuống." Phượng Thương Tu mắt nhìn xuống lần này địa phương, quá to.

"Ta không muốn chết a!" Phượng Chiến Minh tiếp tục dập đầu.

"Ngô Không a, nếu Thương Tu lão câu như vậy có cốt khí, vậy ngươi liền theo hân vui đùa một chút đi, nhớ kỹ, cho ta đánh vào chỗ chết!" Đường Nhạc cười lạnh nói.

"Được rồi." Mới vừa rồi chiến đấu, để cho Ngô Không cảm giác rất không đã nghiền, gật đầu sau khi đáp ứng, hân quơ lên Kim Cô Bổng, hướng về phía Phượng Thương Tu tàn bạo đi.

"Ngọa tào, Đại Thánh tha mạng a!" Phụng Thương Tu điên cuồng chạy trốn, trong cơ thể hắn linh lực đã sớm tiêu hao hầu như không còn, tái chiến tiếp, chỉ có thể vẫn lạc, hắn cũng không tin tưởng Tôn Ngộ Không hội hạ thủ lưu tình.

Cầu phiếu đề cử, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Thương Tu lão cầu, bại rất thảm!

"Tha cho ngươi tề đại!" Ngộ Không con ngươi màu đen bên trong, lộ ra làm người sợ hãi Băng Hàn lạnh lùng, hắn mạnh mẽ linh lực không giữ lại chút nào tràn ngập mở ra.

"Tôn Ngộ Không, ngươi có thể không nên được voi đòi tiên, ngươi thật sự cho rằng lão phu sợ ngươi sao."

Phụng Thương Tu đồng tử có chút co rút lại, nhìn ra được Tôn Ngộ Không là thực sự muốn giết chính mình.

Sợ hãi theo sâu trong nội tâm hắn lan tràn ra, hắn giả bộ trấn định, vội vàng điều động trong cơ thể còn thừa lại linh lực, hắn trên miệng nói không sợ chết, nhưng trên thực tế cực kỳ sợ chết.

"Oanh, ăn ta đây Lão Tôn một gậy!" Ngộ Không lười nói nhảm với hắn, thân hình hắn như mũi tên giống nhau lướt đi, sau một khắc lại xuất hiện ở Phụng Thương Tu hơi nghiêng, Kim Cô Bổng đột nhiên vung xuống, xen lẫn tiếng xé gió, lấy một loại tàn nhẫn tư thái, trực tiếp đánh trúng Phụng Thương Tu xương sườn.

Rắc rắc.

Đoạn mấy chiếc xương sườn, Phụng Thương Tu kêu thảm một tiếng, hắn biết rõ, nếu là không liều mạng nữa mệnh, hôm nay tuyệt đối muốn chết ở đây.

Đáng hận là diễn võ trường phía dưới mười mấy tên đạo sư, nhưng lại không có một người tới cứu giúp.

Mà ẩn nấp trong bóng tối Phụng Hoàng tộc cao tăng, bọn họ một mực ở ngắm nhìn, thậm chí bọn họ chỉ mong chính mình chết sớm một chút, như vậy cũng có thể nhường ra một ít tài nguyên tu luyện.

"Tập Mao Điều, ngươi còn có bản lĩnh gì không ngại đều sử dụng ra, để cho ta đây Lão Tôn biết một chút về." Ngộ Không một kích thành công, nhưng cũng không có buông lỏng, cái này Tập Mao Điều tu vi tuy cao, nhưng lại không làm gì được chính mình.

Nghĩ lúc đó, Thái Thượng Lão Quân đem mình đầu đến Lò Luyện Đan, dùng Kim Đế Phần Thiên Viêm luyện hóa 77 - 49 ngày, cũng chưa từng thương tổn tới mình một sợi lông.

Nếu là Ngộ Không có Địa Tiên cảnh tu vi, chỉ sợ là vừa đối mặt, liền có thể giải quyết cái này Tập Mao Điều.

"Tôn Ngộ Không, ngươi đừng ngông cuồng, đợi lão phu lấy nhĩ hầu mệnh!"

Phụng Thương Tu giữa cổ họng chợt truyền ra một đạo trầm thấp gầm thét, tiếp theo sát, trong mắt của hắn Hung Lệ đột nhiên cuốn đi ra, hai tay của hắn biến hóa móng, hiện lộ ra lão luyện mà âm độc thể công, với trước hắn hoàn toàn không phải một cái trạng thái.

"Lúc này mới có chút ý tứ!"

Ngộ Không chợt triển khai phòng ngự, hắn không ngừng tránh né, để cho Phụng Thương Tu vô từ hạ thủ.

Hắn chuẩn bị tránh né mũi nhọn, đợi đến cái này Tập Mao Điều linh lực tiêu hao hầu như không còn lúc, lại ra tay toàn lực, đem chém chết.

"Hiện tại ta để cho ngươi biết Thiên Tiên cảnh cùng Địa Tiên cảnh chênh lệch!"

Phụng Thương Tu tâm lý rất là đắc ý, hắn cho là Tôn Ngộ Không tại chính mình công kích mãnh liệt bên dưới, không còn sức đánh trả chút nào.

Xem ra cái này Tôn Ngộ Không chẳng qua là chi là hư danh mà thôi, nếu hấn thật là có bản lĩnh, cần gì phải tránh né.

"Ai a, lợi hại, lợi hại!"

Ngộ Không thân hình chợt lóe, tránh thoát Phụng Thương Tu tàn nhẫn một móng, đối mặt phô thiên cái địa tới uy thế, hấn vẫn không quên tán dương Phụng Thương Tu mấy câu.

"Biết rõ lợi hại!" Phụng Thương Tu đắc ý nói.

"Hắc hắc, cũng không biết mới vừa rồi là người nào với ta đây Lão Tôn câu xin tha thứ." Ngộ Không cười nhạt nói.

"Ta phác thảo sao, lão phu đó là kỳ địch lấy yếu, ngươi biết cái gì a!" Phụng Thương Tu thẹn quá thành giận nói.

Hai người kịch chiến say sưa, Ngộ Không vừa đánh vừa lui, nhưng lại không rơi xuống hạ phong, cái này làm cho Phụng Thương Tu giận tím mặt, mặc cho hấn sử dụng ra tất cả vốn liếng, chính là đối với (đúng) Tôn Ngộ Không không tạo được tính thực chất tổn thương.

Lại đánh như vậy đi xuống, chờ hấn linh lực tiêu hao hầu như không còn, Tôn Ngộ Không tất nhiên sẽ tiến hành mãnh liệt phản công!

Ngay tại hấn vô kế khả thi thời điểm, theo Băng Ma Quạt phụng hướng bay tới một bóng người xinh đẹp, nhìn người tới, Phụng Thương Tu đột nhiên mừng rỡ.

"Tôn Ngộ Không, ngươi xong đời."

Cười lớn một tiếng, Phụng Thương Tu quay đầu hướng về phía Phụng Thanh Dao nói: "Học trò, ngươi tới chính là thời điểm, ta ngươi liên thủ, nhất định có thể đánh bại Tôn Ngộ Không!"

Phụng Thanh Dao đôi mắt đẹp nháy mắt, vuốt vuốt vai một luồng tóc đen, trầm ngâm một hồi đạo (nói): "Sư tôn, ta không thể giúp ngươi!"

Nghe vậy, Phụng Thương Tu mặt liền biến sắc, cái kia hiện lên dữ tợn gương mặt, nhìn qua cực kì khủng bố.

Hấn phần nộ quát: "Phụng Thanh Dao, ngươi nhưng là ta tộc Đại Trưởng Lão, ngươi nếu là không giúp ta, có tin ta hay không phế ngươi trưởng lão vị."

"Chỉ sợ ngươi còn không có tư cách này!" Phụng Thanh Dao trầm giọng nói.

"Ngươi "

Phụng Thương Tu á khẩu không trả lời được.

Ở Phụng Hoàng tộc, trừ tộc trưởng ở ngoài, những người khác cũng không có quyền hạn phế trừ trưởng lão vị, cho dù là Thái Thượng Trưởng Lão, cũng không có tư cách này!

"Thanh Dao a, dù nói thế nào, lão phu cũng là ngươi sư tôn, đã từng cũng dạy dỗ qua ngươi, bây giờ ngươi cũng không thể vong ân phụ nghĩa a!" Phụng Thương Tu lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười.

"Thật xin lỗi, sư tôn, ngươi chính là thu tay lại đi!" Vừa nói, Phụng Thanh Dao thân hình chợt lóe, xuất hiện ở Tôn Ngộ Không một bên, nàng hướng về phía Phụng Thương Tu nói: "Cho phép Thanh Dao tùy hứng một lần."

Mới vừa rồi, nàng học trò bảo bối Tú Nga đi trước cầu xin nàng, khẩn cầu chính mình đi cứu Đường Tăng, thậm chí lấy cái chết uy hiếp.

Đường Tăng là phong cách cười truyền nhân duy nhất, nàng vô luận như thế nào, cũng phải đảm bảo hấn một mạng.

"Chết cười ta đây Lão Tôn." Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, phình bụng cười to.

"Học trò, ngươi làm như vậy để cho sư phụ rất thương tâm a, đã như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!" Phụng Thương Tu gầm thét một tiếng, trong cơ thể linh lực trào lên mà động, chợt bàn tay hấn nắm chặt song quyền, không có chút gì do dự, hướng về phía Phụng Thanh Dao đâm ra một quyền.

Hấn thấy, nhất định phải trước tiên đem Phụng Thanh Dao cái này cật lý bá ngoại nữ nhân, trước giải quyết.

Nếu không, một khi nàng với Tôn Ngộ Không liên thủ, đến lúc đó, hấn thua không nghi ngờ!

"Thanh Dao cô nương, cẩn thận." Thấy vậy, Ngộ Không mặt liền biến sắc, theo bản năng muốn đi chặn một chiêu này.

Ầm!

Mệnh môn linh lực màu đỏ từ Phụng Thanh Dao trong cơ thể mãnh liệt mà ra, nàng khí thế vào lúc này trong nháy mắt leo lên tới đỉnh phong.

Nhìn thấy một màn này, Ngộ Không liền vội vàng lui về phía sau, cả kinh nói: "Ta giới ạ, nữ nhân này tu vi vậy mà đi đến nửa bước Thiên Tiên cảnh!"

"Phượng Vũ Cửu Thiên!"

Phượng Thanh Dao khẽ kêu một tiếng, do linh lực tạo thành Hỏa Phượng Hoàng hư ảnh bỗng dựng hiện lên.

Thấy tình thế không ổn, Phượng Thương Tu muốn tránh né, hắn không nghĩ tới chính mình ngày xưa học trò ẩn tàng sâu như vậy, hắn mới đầu cho là Phượng Thanh Dao tu vi chẳng qua chỉ là Địa Tiên cảnh hậu kỳ.

Địa Tiên cảnh hậu kỳ với nửa bước Thiên Tiên cảnh tu vi, thi triển ra Thiên cấp Linh Quyết uy lực căn bản không cùng đẳng cấp.

Hiện tại Phượng Thanh Dao thi triển ra Linh Quyết, cho dù là hắn, cũng phải lui bước chín mươi dặm, không dám tùy tiện cứng rắn hấn.

"Phốc "

Hỏa Phượng Hoàng hư ảnh tốc độ quá nhanh, Phượng Thương Tu tới không kịp trốn tránh, trực tiếp bị đánh bên trong thân thể.

Hắn trên không trung phun ra mấy ngụm máu tươi, thân thể thẳng tắp hạ xuống, cuối cùng hung hăng rơi xuống ở trong diễn võ trường.

"Thương Tu lão cầu, nạp mạng đi!"

Thừa dịp hấn nhẹ, đòi mạng hấn!

Đường Nhạc hét lớn một tiếng, bị dọa sợ đến chung quanh mấy trăm người thân thể run lên, thiếu chút nữa không có sợ ra bệnh tim tới!

Thảo đặc biệt sao, người phải ra tay liền mau mau hành động a, đột nhiên đại hồng đại khiêu, đây là ý gì.

"Đường Tăng, người "

Phượng Thương Tu mới vừa rồi bò dưới đất lên, liền bị vọt mạnh tới Đường Nhạc một cước đạp lộn mào trên đất.

"Ta giẫm đạp, ta giẫm đạp, ta đuổi theo."

Lúc này Phượng Thương Tu chỉ còn lại nửa cái mạng, hấn mới vừa rồi hao hết toàn bộ linh lực đi ngăn cản Phượng Thanh Dao kinh khủng Linh Quyết, hiện tại hấn, ngay cả Bất Hủ cảnh tu vi đều không đánh lại.

Đường Nhạc dẫm đến được kêu là một cái thoải mái a.

Hắn dùng chân điên cuồng đạp Phượng Thương Tu, trọng yếu nhất là hấn chỉ đạp Phượng Thương Tu khuôn mặt.

"Lão phu tuổi tác đã cao, người là cao quý Thánh Tăng, ước chừng phải kính già yêu trẻ a!" Phượng Thương Tu thân thể cong, hai tay ôm đầu, trên mặt đất lết đi lết lại gào lên, nơi nào còn có mới vừa rồi uy phong.

Đường đường Thiên Tiên cảnh cường giả, lại lún lặn đến đây.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Cường giả vẫn lạc, chuẩn bị rời đi!

"Người không phải mới vừa rất chảnh sao, lại chảnh một cái thử xem!" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Ta cũng không dám nữa." Phượng Thương Tu cầu xin tha thứ.

"Người không phải là muốn ta bán thân cấp Linh Quyết sao "

"Thánh Tăng, ngài đại nhân có đại lượng, liền coi ta là cái rắm đem thả đi!"

Phượng Thương Tu cố nén tức giận, trong đầu nghĩ, cái nhục ngày hôm nay, ngày khác tất nhiên gặp trăm lần trả lại, cái này con lừa trọc lại dám làm nhục như vậy chính mình, thật hối hận đang tuyển chọn Thánh Tử thời điểm, không có một chương vỡ chết hấn.

Nghe vậy, Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, do dự một chút sau, hấn hô lớn: "Phượng Chiến Minh, ngươi lăn tới đây cho ta!"

"Tiểu ở chỗ này đây!"

Nghe được Đường Tăng tên sát tinh này gọi mình, Phượng Chiến Minh nói thầm một tiếng không được, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ hấn muốn giết mình

Hấn với Phượng Thương Tu một dạng, đều là người bị thương nặng, trong cơ thể linh lực cũng còn dư lại không có mấy.

Nếu là đem hết toàn lực, ngược lại cũng có thể với Đường Tăng đánh một trận, thậm chí có cơ hội giết hấn.

Bất quá đầu heo quái còn có kia mặt đầy râu râu và vẫn còn một bên mắt lom lom, coi như bị sát Đường Tăng, mình cũng sẽ vẫn lạc.

Hấn cũng không muốn cùng Đường Tăng đồng quy vu tận, hấn hiện tại chỉ có một ý nghĩ, đó chính là còn sống.

Huống chi hấn cũng không có nắm chắc giết được Đường Tăng!

Phượng Chiến Minh liền lăn một vòng, đi tới Đường Nhạc trước mặt, hấn quỳ sụp xuống đất, ánh mắt liếc về liếc mắt Phượng Thương Tu, lại mặt đầy cung kính nhìn Đường Nhạc.

"A di đà phật, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, bản tăng có thể tha cho ngươi một mạng, hơn nữa không nữa làm khó cùng ngươi." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Nói như vậy, ta không cần tự phế tu vi" Phượng Chiến Minh vui vẻ nói.

"Ngươi đừng vội cao hứng, ta là có điều kiện!"

"Chỉ cần ở ta trong phạm vi năng lực, để cho ta làm cái gì cũng được, cho dù là để cho tiểu cống hiến ra hoa cúc, ta cũng "

"Khục khục, ngươi hoa cúc vẫn là để lại cho người khác đi!"

Cái này Phượng Chiến Minh đột nhiên đối với chính mình cung kính như vậy, để cho Đường Nhạc rất là không được tự nhiên, hấn cũng quá chê bai thân phận, dầu gì cũng là Phượng Hoàng tộc trưởng lão, Địa Tiên cảnh cường giả a.

"Đây là chúng ta nhận biết Huyền Hoàng trưởng lão sao "

"Sợ ép một cái!"

"Nếu là đổi lại ta, cho dù chết, cũng quả quyết sẽ không dưới quỳ, còn đặc biệt sao gọi mình là tiểu, thật cho Tiên Hoàng Tông bôi đen."

"

Một bên đứng rất nhiều học viên, đối với (đúng) Phượng Chiến Minh khịt mũi coi thường.

"Ngươi đi đập Thương Tu lão cầu mấy đá, ta lại bỏ qua ngươi." Đường Nhạc cười nói.

"Cái gì" nghe lời này, Phượng Chiến Minh thất kinh, hấn muốn thật làm như vậy, ngày sau tất nhiên sẽ gặp phải Phượng Thương Tu trả thù.

Tựa hồ nhìn ra Phượng Chiến Minh suy nghĩ trong lòng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Thương Tu lão cầu hôm nay hấn phải chết."

"Ta minh bạch." Lúc này hấn, nội tâm cực kỳ quán quít, nếu là hấn không làm như vậy, chính mình thì phải chết, làm liền có mạng sống.

Ngược lại hấn với Phượng Thương Tu trong ngày thường cũng không có giao tình gì, Phượng Thương Tu cũng không phải hấn sư tôn.

Phượng Chiến Minh chậm rãi đứng dậy, sắc mặt khó coi đi tới Phượng Thương Tu bên người.

"Tình thế vội vã, trả lại như cũ lượng!"

"Lão phu nhưng là Thái Thượng Trưởng Lão, ngươi dám đập ta "

Thấy vậy, Phượng Thương Tu đập chân, không ngừng lui về phía sau.

"Hừ, có gì không dám." Vừa nói, Phượng Chiến Minh dùng chân hung hăng đập Phượng Thương Tu, loại cảm giác này quá thoải mái, vừa vặn nhờ vào

đó phát tiết chính mình nội tâm lửa giận.

"A."

Thê thảm tiếng kêu truyền khắp toàn bộ diễn võ trường.

"Đường Tăng, lão phu thề giết ngươi." Phượng Thương Tu bị đập rơi hai khóa răng cửa, nói chuyện gió lửa.

"Chỉ sợ ngươi không có cơ hội này." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc hướng về phía các học trò phân phó nói: "Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh, cái này Thương Tu lão đầu rất là không phục, các ngươi cũng đi đập hắn mấy đá đi."

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn sợ một cước đập chết hắn a!" Ngô Không liếm môi, nghiền ngẫm nói.

"Ngươi nếu là đập chết hắn, chai này Tiên Đan liền về ngươi." Đường Nhạc theo hệ thống thương thành lấy ra một chai Tiên Đan, tiện tay ném cho Ngô Không, hiện trong tay hắn chỉ còn lại sáu bình Tiên Đan, hắn đang nghĩ, có phải hay không nên tìm cái thời gian, đi một chuyến nữa Đâu Suất Cung.

Tiên Đan phong phú quá nhanh, hoàn toàn ra ngoài Đường Nhạc dự đoán.

Ngô Không bắt được Tiên Đan, trong lòng vui mừng, rất nhanh gia nhập giẫm đạp người trần doanh.

Hắn vào chỗ chết giẫm đạp, rất nhanh đem Phượng Thương Tu khuôn mặt dẫm đến biến hình.

Bát Giới, Ngô Tịnh cũng không nhàn rỗi, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, trực tiếp phé Phượng Thương Tu hai chân.

"Ta cầu các ngươi không muốn hành hạ ta, cho ta thống khoái đi!" Phượng Thương Tu hữu khí vô lực nói.

"Như ngươi mong muốn." Ngô Không một chưởng đánh trúng Phượng Thương Tu Thiên Linh Cái, đoạn tuyệt hẳn sinh cơ.

Thiên Tiên cảnh cường giả, lúc đó vẫn lạc!

"Sư phụ, bốn điện trở lại."

Một thanh âm quen thuộc từ xa địa phương truyền tới, Đường Nhạc ngẩng đầu, phát hiện hai bóng người đang nhanh chóng bay vút mà tới.

Đường Nhạc phát hiện Phượng Yên Cầm sắc mặt đỏ ửng, lại quần áo xóc xếch, mà Tiểu Bạch Long sắc mặt tái nhợt, đi bộ không yên, đây rõ ràng là thận hư biểu hiện.

Thảo đặc biệt sao, hắn với Ngô Không đấm người, ở chỗ này liều chết chiến đấu hăng hái, mà Tiểu Bạch Long lại với Phượng Yên Cầm đi rừng cây nhỏ ước pháo, làm kia ngưng ngừng sự tình.

"Tiểu Bạch Long, ngươi đi đâu" Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Khỏi phải nói, bốn điện với Yên Cầm cô nương ở trong rừng cây nhỏ đại chiến ba trăm hiệp, cuối cùng vẫn bại bởi nàng nửa chiều a." Tiểu Bạch Long thở dài nói.

"Ha ha, còn Yên Cầm cô nương, võ tay kêu rất tốt thân thiết a." Đường Nhạc không nghĩ tới, Tiểu Bạch Long lại có như thế điểm phúc, lần trước thành công bắt lại mẫu Kỳ Lân, lần này lại bắt lại mẫu Phượng Hoàng.

"Tiểu Bạch Long rất lợi hại đây." Phượng Yên Cầm cắn môi, tán dương.

Hồi tưởng lại mới vừa rồi ở rừng cây nhỏ điên cuồng, nàng liền thẹn thùng không dứt, loại cảm giác đó thật quá mỹ diệu!

Ngô Không ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, hắn đi tới Đường Nhạc bên người, nhỏ giọng nói: "Sư phụ, có chừng mấy cô khí tức cường đại chính nhìn chăm chăm chúng ta đây."

"Đây là trong dự liệu chuyện, để cho sư phụ kỳ quái là, chúng ta giết Phượng Hàn Khiếu với Phượng Thương Tu, bọn họ vì sao phải thờ ơ không động lòng, ngồi yên không quan tâm" Đường Nhạc đáp lại.

"Y theo ta đây Lão Tôn góc nhìn, bọn họ hẳn là không muốn đắc tội chúng ta, thừa dịp bọn họ không có ra tay, chúng ta vẫn là mau rời khỏi Tiên Hoàng Tông đi." Ngô Không đề nghị.

Bọn họ thầy trò đi tới Tiên Hoàng Tông, chủ yếu mục đích là vì đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, nếu biết được nó tung tích, cũng bắt tất trên chọc lư.

"Được rồi, ngược lại Hậu Nghệ Thần Cung không ở chỗ này nơi." Đường Nhạc gật đầu một cái, hắn quyết định, nhất định phải đi Tây Thiên Bắc Giới Tuyệt Hoàng Phong, tìm tới Hậu Nghệ Thần Cung, hơn nữa thu phục nó.

Còn như Trì Dao Nữ Hoàng, Đường Nhạc ở cũng không đủ thực lực trước, còn sẽ không đi trên chọc nàng.

Đây chính là Kim Tiên cảnh cường giả, với Thương Tu lão cầu Thiên tiên này cảnh sợ kỳ tu vi, căn bản không cùng đẳng cấp.

Dưới con mắt mọi người, Đường Nhạc đi tới một tên yêu kiều thướt tha nữ tử trước mặt, đây là hán người thương.

"Tú Nga, ta muốn rời đi." Đường Nhạc có chút khó mà mở miệng, hai người vừa mới gặp mặt, rất nhiều mà nói cũng không kịp nói, sẽ phải rời khỏi.

"Ta sẽ nhớ ngươi." Tú Nga rất thức thời không có nói gì nhiều, nàng sẽ ở người đàn ông này phía sau, yên lặng hắt.

Đường Nhạc đem Tú Nga ôm vào trong ngực, vuốt ve nàng mái tóc, thân mật đạo (nói): "Ta không nỡ bỏ ngươi."

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Trừ hoả phượng hoàng núi, Dao Trì đến!

Hai người triền miên hồi lâu, mới lưu luyến không rời tách ra.

Không để ý đến ánh mắt mọi người, Đường Nhạc với Ngô Không đám người quang minh chính đại rời đi Tiên Hoàng Tông.

Thầy trò năm người đằng vân giá vũ, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, hướng về phía Tây Ngưu Hạ Châu bay vút đi.

"Sur tôn, hắt đi." Tú Nga cúi đầu, nhỏ giọng nói.

"Đường Tăng thiên phú tu luyện không dưới ngươi, ngươi nếu là không còn cố gắng tu luyện, chỉ sợ là với hắt chênh lệch càng ngày sẽ càng lớn, đến lúc đó, ngươi thì sẽ trở thành hắt gánh nặng." Phượng Thanh Dao đạo (nói).

"Sur tôn, ta muốn trừ hoả phượng hoàng núi." Tựa hồ làm quyết định gì, Tú Nga cắn môi đỏ mọng, dịu dàng nói.

"Ngươi nghĩ được không" đối với cái này, Phượng Thanh Dao cũng không cảm thấy kỳ quái.

"Ừm." Tú Nga gật đầu nói.

"Ai." Yên lặng một hồi, Phượng Thanh Dao nhẹ giọng nói: "Chuyện này ta sẽ với tộc trưởng bẩm báo, nghĩ đến nàng cũng sẽ không cự tuyệt, sớm một chút tiến vào Hóa Hoàng Sơn, đối với ngươi tốt nơi, thật không nhỏ."

Hóa Hoàng Sơn là Hóa Hoàng Tộc cấm địa, trên núi nguy cơ tứ phía, cho dù là Huyền Tiên cảnh cường giả, cũng khó mà sinh tồn.

Bất quá nơi đó chính là tu luyện tuyệt cao nơi, trăm ngàn năm qua, phàm là có thể theo Hóa Hoàng Sơn đi ra người, không có chỗ nào mà không phải là trong thiên địa cường giả đỉnh cao.

Lúc trước Phượng Thanh Dao bị Phượng Ca Tiểu vứt bỏ thời điểm, nàng mất hết ý chí, lại đưa ra tiến vào Hóa Hoàng Sơn, khi đó nàng tu vi chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh trung kỳ, ba năm sau đó, nàng đi ra thời điểm, tu vi lại đi đến Địa Tiên cảnh trung kỳ.

Ngắn ngủi ba năm, tu vi tăng vọt, bù đắp được người bình thường mấy trăm năm khổ tu, như vậy, đủ rồi nhìn ra được Hóa Hoàng Sơn bên trong cơ duyên.

Hóa Hoàng Sơn là Hóa Hoàng Tộc qua nhiều thế hệ tộc trưởng ngủ yên chỗ, bọn họ đem truyền thừa đều là ở lại trong đó.

"Sur tôn." Tú Nga cảm kích nói.

"Ngươi chớ vội cảm ơn, có một số việc ta phải nói cho ngươi biết, mấy ngàn năm qua, có tư cách tiến vào Hóa Hoàng Sơn tộc nhân có 260 người, trong đó có hai trăm người lựa chọn buông tha, nói cách khác chỉ có sáu mươi người tiến vào Hóa Hoàng Sơn, mà từ trong đó đi ra chỉ có ba người."

"Cái gì" Tú Nga cả kinh nói.

"Người biết đây là khái niệm gì sao, ngay trong bọn họ không thiếu có Địa Tiên cảnh cường giả, nhưng là vẫn còn đang trong đó vẫn lạc, sự phụ vận khí tốt, đạt được cơ duyên lớn sau, mới sống sót mà đi ra ngoài, nhưng nếu như lại cho ta một lần lựa chọn lần nữa cơ hội, ta nhất định Nhiên sẽ không tiến vào bên trong."

"Vậy căn bản không phải người gốc địa phương." Hồi tưởng lại Hỏa Hoàng Sơn bên trong kinh khủng, Phượng Thanh Dao đến bây giờ đều lòng vẫn còn sợ hãi.

Nghe vậy, Tú Nga do dự, nói không sợ chết đó là giả, bất quá nàng một lòng muốn trở nên mạnh mẽ, cho dù sư tôn có thể theo Hỏa Hoàng Sơn bên trong đi ra, vì sao nàng lại không thể.

Con đường tu luyện vốn là lận đận, nàng biết rõ, một khi tiến vào Hỏa Hoàng Sơn, nàng nhất định sẽ hối hận, nhưng nếu như không vào vào, nàng nhất định sẽ hối hận cả đời!

"Ta tin tưởng, ta nhất định có thể còn sống đi ra." Tú Nga trên mặt tràn đầy kiên nghị.

Mà ở hai người đang lúc nói chuyện, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện ba bóng người, trong đó có hai người tu vi đi đến Thiên Tiên cảnh trung kỳ, mà làm đầu cô gái xinh đẹp trên người cũng không một chút sóng linh lực, nàng tọa kỵ là một đầu Ngũ Thái Ban Lan Khổng Tước.

"Tri Dao Nữ Hoàng!" Nữ nhân này Phượng Thanh Dao cũng không xa lạ, ban đầu chính là người nữ nhân hạ tiện này câu dẫn Phượng Ca Tiểu.

"Nữ nhân này quả nhiên tới." Trong bóng tối, một tên mỹ phụ thờ dài nói.

"Người tới là khách, chúng ta vẫn là hảo hảo chiêu đãi đi." Một tên ước chừng chừng bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên cười khổ nói.

"Kim Tiên cảnh cường giả, kinh khủng như vậy."

Ba người này vẫn ẩn núp ở trong bóng tối, cho dù là Đường Tăng thầy trò đại náo Tiên Hoàng Tông, giết hai vị trưởng lão, bọn họ cũng không có ra tay.

Mà bây giờ ba người bọn họ lại không thể không hiện thân, chỉ vì người tới là Tri Dao Nữ Hoàng!

"Ta đặc biệt sao cũng coi là phục, cái này Đường Tăng thầy trò chân trước mới vừa đi, nữ nhân này chân sau sẽ tới, thật là không để cho chúng ta Phượng Hoàng tộc có một khắc an bình a!" Người đàn ông trung niên mắng to một tiếng, lại thi triển thân pháp, hướng về phía diễn võ trường bay vút đi.

Hai gã khác mỹ phụ hai mắt nhìn nhau một cái, theo sát đi.

Diễn võ trường, tất cả mọi người cúi đầu yên lặng, không dám phát ra một chút thanh âm.

Hai gã Thiên Tiên cảnh cường giả tản mát ra uy áp, để cho thân thể bọn họ phát run, sắc mặt tái nhợt.

"Tộc trưởng đại nhân." Phượng Thanh Dao kéo Tú Nga, đi tới mỹ phụ trước mặt, cung kính nói.

"Ừm." Mỹ phụ gật đầu một cái.

Mới vừa rồi nói chuyện với nhau ba người này chính là Hỏa Hoàng Tộc, Băng Hoàng tộc, Thánh Hoàng Tộc tam đại tộc trưởng, ba người đều là Thiên Tiên cảnh đỉnh phong tu vi.

Bọn họ sở dĩ không có ra tay đối phó Đường Tăng thầy trò, trọng yếu nhất là kiêng kỵ Đường Tăng phía sau thực lực, dù nói thế nào Đường Tăng cũng là Kim Thiên Từ chuyển thế, nếu là giết hấn, Tây Thiên giới người là sẽ không từ bỏ ý đồ.

Ở Như Lai Phật Tổ trước mặt, bọn họ Phượng Hoàng tộc thật đúng là liền không coi là cái gì!

Hơn nữa còn có Tôn Ngộ Không cái này đầu đầu, cái này Bát Hầu tu vi mặc dù không cao, lại có thể vượt cấp chiến đấu, cuối cùng nếu là hấn ở thiên đình còn rất nhiều bằng hữu.

Là không đem sự tình làm lớn chuyện, Phượng Hoàng tộc mấy vị tộc trưởng mới không có ra tay, chết mấy vị trưởng lão, dù sao cũng hơn đưa tới diệt tộc tai ương mạnh hơn nhiều.

Và lại nói, Phượng Thương Tu với Phượng Hàn Khiếu cái chết, là bọn họ lỗi do tự mình gánh, nếu là bọn họ không đi trêu chọc Đường Tăng, làm sao có thể rơi vào kết cục như thế.

"Chư vị không cần khẩn trương, Bản Hoàng là tới tìm Phượng Ca Tiểu." Ở giữa không trung, Tri Dao Nữ Hoàng mắt nhìn xuống phía dưới, cười nói.

Tri Dao Nữ Hoàng khoác một bộ lụa mỏng như vậy Kim Y, còn tựa như thân ở khói bên trong trong sương mù, nàng hướng vai nhẹ lộ, như tuyết da thịt với Kim Y đậm sẫm.

Nàng cổ áo mở rất thấp, lộ ra đầy đủ ngực, để cho rất có loại muốn đi bóp một cái xung động!

Không ít nam tử không nhìn được lòng hiếu kỳ, không khỏi ngẩng đầu ngắm nhìn, nhìn thấy cô gái này mặt tựa như Phù Dung, lông mày như, kia so Đào Hoa còn muốn ánh mắt quyến rũ con người vô cùng câu nhân tâm Huyền.

Một đầu tóc đen kéo thành thật cao mỹ nhân kế, trăm cái tóc bên trên châu báu dưới ánh mặt trời chiếu ra nhức mắt ánh sáng.

Nhìn cái này quyến rũ nữ nhân đồ tươi đôi môi hơi hơi thượng dương, không ít nam tử âm thầm nuốt nước miếng một cái, chợt đưa mắt nhìn chăm chú về phía cô gái này có lẽ có lồi thốn thân thể, trong ánh mắt tràn đầy tham lam.

Bực này vật thể gian hiểm thấy, nếu có thể đem cô gái này đẩy ngã ở giường, cho dù là lập tức chết đi, bọn họ cũng nguyện ý a!

Hoa mẫu đơn hạ chết thành quỷ cũng phong lưu!

Trong đám người, một tên tướng mạo tên hèn mọn đưa tay đặt ở trong quần, chỉ thấy ánh mắt của hắn nóng bỏng, thân thể không ngừng rung động, làm cực kỳ bất nhã sự tình.

Nếu là Đường Nhạc ở chỗ này, khẳng định không nhìn được bạo nổ một câu chữ này: "Ngọa tào, người anh em người thật mạnh!"

"Nữ Hoàng các hạ, Phụng Ca Tiểu đã" Phụng Thanh Dao trong hốc mắt mang theo nước mắt, tựa hồ không muốn nhắc tới lên chuyện này.

"Đã cái gì chẳng lẽ hắn không tuân thủ lời hứa, rồi đi Băng Ma Quật" Trì Dao nói thầm một tiếng không được, cái này Phụng Ca Tiểu tu vi cao thâm mật trảo, lại thiên phú tu luyện yêu nghiệt, cái này gần mười năm, hắn rất có thể cũng lên cấp đến Kim Tiên cảnh.

Người này đối với chính mình hận thấu xương, nếu là hắn rồi đi Băng Ma Quật, khẳng định trở lại báo thù.

Nàng cách mỗi mười năm, thì sẽ mang hai gã cao thủ tuyệt thế tới, mục đích là vì dò xét Phụng Ca Tiểu tu vi.

Lần này nàng cố ý ở tuyệt hoàng cung chọn hai gã Thiên Tiên cảnh trung kỳ tu vi cao thủ.

"Ca Tiểu đã chết."

"Không thể nào, người đang ở đây gạt ta!" Dao Trì mặt liền biến sắc, trầm ngâm chốc lát, nàng dò hỏi: "Phụng Ca Tiểu bị người nào giết "

Ở trong thiên địa này, có thể giết Phụng Ca Tiểu Đại Năng có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho dù là chính nàng, cũng không bán lãnh kia có thể giết hắn.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Đại Vu Hậu Nghệ, phát hiện đầu mối!

"Nếu người không tin, có thể đi Băng Ma Quật nhìn một chút."

Nghe vậy, Trì Dao chỉ huy dưới chân Không Tước, hướng về phía Thánh Linh núi Băng Ma Quật phi hành đi.

Đi theo hai gã Thiên Tiên cảnh cường giả liếc về liếc mắt phía dưới, lại theo sát đi.

"Chúng ta cũng đi xem một chút đi!" Vừa nói, ba gã tộc trưởng liền biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Nhìn Trì Dao biến mất thân ảnh, Phụng Thanh Dao vẻ mặt có chút phức tạp, dừng lại chốc lát, nàng mang theo Tú Nga cũng đi Băng Ma Quật.

Đi tới Băng Ma Quật, nhìn trước mặt trên mộ bia viết 'Bất Bại Chiến Thần Phụng Ca Tiểu mộ' cái này vài cái chữ to, Trì Dao cau mày, nàng vẫn còn có chút không tin Phụng Ca Tiểu cứ như vậy chết.

"Có thể là Phụng Ca Tiểu ở Băng Ma Quật bên trong cực kỳ tịch mịch, đưa đến buồn bực sâu não mà chết đi!" Băng Hoàng tộc tộc trưởng phụng

Thần thiên giải thích.

"Cái này mộ bia là ai lập" Trì Dao lạnh lùng nói.

"Ách hình như là Đường Tăng vì hấn lập." Phụng Thần trời cũng không có giấu giếm.

"Đường Tăng nhưng là đi Tây Thiên Thủ Kinh Đường Tăng" danh tự này Trì Dao có chút ấn tượng, nghe nói người này là Kim Thiên Từ chuyển thế, là Nam Hải Quan Âm Bồ Tát cố ý theo Đông Thổ Đại Đường chọn người đi lấy kinh.

"Chính là."

"Hắn không đi Tây Thiên Thủ Kinh, tới Phụng Hoàng tộc làm gì" Trì Dao cảm thấy chuyện có kỳ hoặc, lại dò hỏi.

"Ta đặc biệt sao cũng không biết a." Phụng Thần Thiên Nhẫn không dùng được bạo nổ một câu chữ bậy.

"Ừ" Trì Dao khẽ kêu đạo (nói).

"Khụ" ý thức được có chút không ổn, phụng Thần thiên thanh khụ mấy tiếng, liền đem nguyên do chuyện nói cho Trì Dao, thậm chí đem Đường Tăng giết Phụng Hàn Khiếu với Phụng Thương Tu sự tình cũng nói cho nàng biết.

"Nói như vậy, Phụng Ca Tiểu ở trước khi chết, đem hấn tuyệt kỹ thành danh Lục Đạo Kiền Khôn Kinh truyền thụ cho Đường Tăng "

"Không sai."

"Kia Hậu Nghệ Thần Cung tung tích đây "

"Ta đây cũng không biết."

"Hừ, Phụng Ca Tiểu khẳng định đem Hậu Nghệ Thần Cung tung tích, nói cho Đường Tăng."

"Nữ Hoàng anh minh!"

Trì Dao nhìn trúng là Hậu Nghệ Thần Cung, cung này chính là Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại trọng yếu vật kiện, muốn chẳng qua là bình thường một món Thần Khí, nàng như thế nào lại hao tổn tâm cơ muốn lấy được nó.

Thần Khí mặc dù trân quý, vốn lấy thân phận nàng, muốn lấy mấy món, cũng không phải là việc khó!

Truyền thuyết Đại Vu Hậu Nghệ lúc rời vị diện này thời điểm, lưu hấn lại truyền thừa, mà hấn truyền thừa ngay tại Vu Thần điện.

Vu Thần điện bản thân liền là một món Nghịch Thiên Thần Khí, nó đã có linh tính, thích du lịch đại lục.

Ba trăm năm trước, Vu Thần điện ngay tại Tây Thiên giới xuất hiện qua một lần, lúc ấy ngay cả Như Lai Phật Tổ đều kinh động.

Trong thiên địa cường giả mơ ước không chỉ là Đại Vu truyền thừa, rất nhiều Đại La Kim Tiên cảnh cường giả tới đỉnh tu vi đã không cách nào tiến, bọn họ muốn rời đi vị diện này, theo đuổi cảnh giới cao hơn.

Nhưng là cái thế giới này tựa hồ thiếu thứ gì, đưa đến bọn họ không cách nào rời đi.

Mà Đại Vu Hậu Nghệ chính là cái thế giới này, người cuối cùng đi đến vị diện khác Đại Năng, nói cách khác, hấn rất có thể ở Vu Thần điện lưu lại cái thế giới này thiếu đồ vật.

Lần đó Vu Thần điện xuất hiện, thế lực khắp nơi rối rít phái ra cường giả đỉnh cao, mục đích là vì tiến vào Vu Thần điện, đạt được Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại đồ vật.

Như Lai Phật Tổ đối với chuyện này cực kỳ nhìn trúng, phái ra hấn học trò Đại Già Diệp với A Nan Đà, hai người đều là Kim Tiên cảnh tu vi.

Mọi người ở đây tới đông đủ lúc, ngoài dự đoán mọi người sự tình xảy ra, Vu Thần điện chung quanh phủ đầy Cẩm Chế, cho dù là mấy tên Kim Tiên cảnh cường giả liên thủ, cũng không cách nào phá vỡ Cẩm Chế.

Đây chính là Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại cấm chỉ, cho dù là Đại La Kim Tiên cảnh cường giả, cũng khó mà phá vỡ.

Muốn phá Cẩm Chế, thì nhất định phải có chìa khóa, mà Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại Hậu Nghệ Thần Cung chính là chìa khóa.

Mọi người đều biết, Hậu Nghệ Thần Cung một mực giữ gìn ở Phụng Hoàng tộc, muốn từ Phụng Hoàng tộc cướp đoạt Hậu Nghệ Thần Cung, đây là một kiện phi thường khó khăn chuyện.

Năm đó Phụng Hoàng tộc chính xử ở thời kỳ đỉnh phong, bên trong tộc cường giả Như Vân, trong đó Kim Tiên cảnh cường giả liền có ba gã, Thiên Tiên cảnh cường giả đếm không hết, trẻ tuổi còn có Phụng Ca Tiểu bực này thiên tài tuyệt thế.

Tri Dao gia tộc ở Tây Thiên giới nhưng là tiếng tăm lừng lẫy, bọn họ cũng muốn đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, là không đánh mà thắng, kỳ tộc lớn lên lại để cho nữ nhi mình đi cầu dẫn Phượng Ca Tiểu.

Mới đầu, kế hoạch rất thành công, nhưng ngay khi thời khắc mấu chốt, lại thất bại trong gang tấc, Phượng Ca Tiểu trộm Hậu Nghệ Thần Cung, nhưng hấn vẫn giấu nghề, cũng không có trực tiếp giao cho Tri Dao, ngược lại là bị hấn giấu.

Tượng tượng luôn là tốt đẹp, hiện thực luôn là tàn khốc.

Phượng Ca Tiểu là thực sự thích Tri Dao, hấn sờ đi làm như vậy, nhưng thật ra là muốn cho nàng một kinh hi, nếu không phải nàng không có kiềm chế lại tính tình, nói ra chân tướng, hấn tuyệt đối sẽ đem Hậu Nghệ Thần Cung giao cho nàng.

Cái này hơn ba trăm năm đến, Tri Dao chưa bao giờ buông tha cho đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, Phượng Ca Tiểu tính tình nàng rất rõ, coi như giết hấn, hấn cũng sẽ không nói ra Hậu Nghệ Thần Cung tung tích.

Thiên hạ này lớn, không có Hậu Nghệ Thần Cung chính xác tọa độ, muốn tìm được nó, nói dễ vậy sao.

Cứng rắn không được, chỉ có thể tới mềm.

Tri Dao hy vọng Phượng Ca Tiểu ở Băng Ma Quật có thể nghĩ rõ ràng, chỉ cần hấn ngoan ngoãn nói ra Hậu Nghệ Thần Cung tung tích, chính mình liền cho hấn tự do.

Nếu như nếu là hấn dám trốn, coi như hấn chạy đến chân trời góc biển, mình cũng phải không tiếc bất cứ giá nào tìm tới hấn.

Thậm chí chỉ cần nàng thả ra mà nói, nói Phượng Ca Tiểu biết rõ Hậu Nghệ Thần Cung tung tích, trong thiên địa cường giả đỉnh cao tuyệt đối sẽ nổi điên tựa như, đi trước tìm hấn.

Hậu Nghệ Thần Cung không chỉ có thể phá Vu Thần điện cấm chỉ, người có còn có thể cảm giác được Vu Thần điện vị trí chính xác, nói cách khác, ai có thể đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, liền có thể đạt được Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại đồ vật.

Thường Nga Tiên Tử muốn lấy được Hậu Nghệ Thần Cung, nó mất không không phải là chính là muốn tìm Vu Thần điện, sau đó đạt được trong đó đồ vật.

Chỉ tiếc Đường Nhạc cái này ngọc thiếu còn bị chẳng hay biết gì, bị người bán còn thay người gia số tiền đâu!

Nếu là hấn biết rõ Hậu Nghệ Thần Cung trọng yếu như vậy, hấn chắc chắn sẽ không giao cho Thường Nga Tiên Tử, cho dù là người sau coi hết quần áo, hấn cũng sẽ thờ ơ không động lòng.

"Bản Hoàng vẫn là chưa tin Phượng Ca Tiểu chết." Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, coi như thấy trước mắt phần mộ, nàng cũng không ngừng tùy tiện tin tưởng, trừ phi để cho nàng thấy Phượng Ca Tiểu thi thể.

Àm!

Ngay trước mặt mọi người, Tri Dao một chưởng đánh phía phần mộ, đất cát bay lên đầy trời.

"Không được a!" Mọi người kinh hô.

Vừa dứt lời, khiến cho người khiếp sợ một màn xảy ra.

"Người đâu" nhìn trong huyết mộ không có một bóng người, Tri Dao giọng có chút lạnh lẽo, trong ánh mắt sát ý hiện lên.

"Cái này cái này cái này!"

"Cái này cái gì cái này, các ngươi không phải nói Phượng Ca Tiểu chết sao, các ngươi lại dám khung ta." Phượng Ca Tiểu là đang ở giả chết, lúc này hấn sớm cũng không biết đi đâu.

"Phượng Ca Tiểu, ngươi thật là đi, là rời đi Băng Ma Quật, vậy mà nghĩ ra loại biện pháp này, thật sự cho rằng ta là con nít ba tuổi, dễ dàng như vậy lừa bịp phải không."

Cái gì chó má hứa hẹn, đều là hấn đang nói hươu nói vượn, nếu là hấn thật tuân thủ hứa hẹn, vì sao còn phải giả chết rời đi.

"Phượng Ca Tiểu không chết." Phượng Thanh Dao trong lòng vui mừng, nàng ngay từ đầu sẽ không quá tin tưởng Đường Tăng mà nói, nàng đi tới rước phần mộ, lúc ấy liền muốn ra tay hủy phần mộ, muốn nhìn một chút Phượng Ca Tiểu kia Phụ Tâm Hấn rốt cuộc chết hay chưa, nhưng nàng cuối cùng nhìn được, vạn nhất Phượng Ca Tiểu chết thật, nàng kia làm như thế, chẳng phải là để cho hấn ở dưới cửu tuyền, đều không được an bình à.

"Đường Tăng ở đâu, để cho hấn cho Bản Hoàng quay lại đây."

Cầu phiếu đề cử, mọi người, phiền toái cho điểm lực a! Để cho ta có thừa cang cơ hội được không!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Ý quyết giết, gặp lại Thường Nga!

"Nửa giờ trước, Đường Tăng thầy trò cũng đã rời đi Tiên Hoàng Tông" phượng Thần thiên sắc mặt có chút khó coi, hắn rất sợ Trì Dao dưới cơn nóng giận, sẽ đối với Phượng Hoàng tộc ra tay.

Nghe vậy, Trì Dao bên người người đàn ông trung niên cung kính nói: "Cung chủ, Đường Tăng thầy trò khẳng định còn không hề rời đi Bắc Câu Lô Châu, hiện tại đuổi theo vẫn còn kịp."

"Bằng vào chúng ta hai tu vi, muốn đối phó Đường Tăng thầy trò dễ như trở bàn tay." Hai người đều là Thiên Tiên cảnh trung kỳ tu vi, coi như chống lại Thiên Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, cũng có sức đánh một trận.

Trì Dao đôi mắt đẹp nhỏ nháy mắt, trầm tư hồi lâu, nàng dịu dàng nói: "Tính, Đường Tăng đi Tây Thiên Thủ Kinh tất nhiên sẽ đi qua tuyết hoàng cung, đến lúc đó đi trước bắt hắn cũng tới đến cùng."

"Cung chủ, kia Hậu Nghệ Thần Cung "

"Nếu như Đường Tăng hiểu biết chính xác đạo (nói) Hậu Nghệ Thần Cung tung tích, hắn nhất định sẽ đi lấy tới tay, như vậy chúng ta liền không phí nhiều sức, liền có thể đạt được Hậu Nghệ Thần Cung." Trì Dao đạo (nói).

"Nhưng nếu là hắn không biết đây "

"Giết!"

"Vậy chúng ta nếu là theo trong tay hắn đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, nên xử trí như thế nào hắn "

"Giết!"

Mọi người: "

Bất kể kết quả như thế nào, Đường Tăng dù sao đều là chết!

"Chúng ta chỉ cần ở tuyết hoàng cung, chờ đợi Đường Tăng đến là được!" Khóe miệng phát qua một vòng giáo hoạt nộ cười, Trì Dao gãy dựa thân thể mềm mại, hướng về phía Phượng Hoàng tộc mọi người nói: "Quấy rầy chư vị, Trì Dao còn có việc, lại không nữa ở lâu!"

Nói xong, Trì Dao lại đi lên tọa kỵ, cùng đi theo hai gã Thiên Tiên cảnh cường giả rời đi Tiên Hoàng Tông.

"Nữ Hoàng đi thông thả "

Chờ Trì Dao đám người sau khi rời đi, Phượng Thanh Dao hướng về phía mỹ phụ nghi ngờ nói: "Tộc trưởng đại nhân, người biết Phượng Ca Tiểu đi nơi nào sao "

Nàng trong lòng mặc dù hận Phượng Ca Tiểu, nhưng trên thực tế vẫn là vô cùng nhớ mong hắn, khi biết được hắn là đang gạt chết, khỏi phải nói tâm lý có nhiều vui vẻ.

Cái kia đáng ghét gia hỏa, làm cho mình uống công lưu nhiều như vậy nước mắt, đợi khi tìm được hắn, nhất định phải giáo huấn hắn một trận không thể.

"Phượng Ca Tiểu tu vi chỉ sợ là đi đến Kim Tiên cảnh, ta căn bản không cảm ứng được hắn khí tức." Mỹ phụ thở dài nói.

"Chúng ta đây có muốn hay không phái người đi thông báo Đường Tăng, nói cho hắn biết Trì Dao đã đối với hắn hạ ý quyết giết." Phượng Thanh Dao đề nghị.

"Không có cần thiết này, nếu ai dám đi tiếp xúc Đường Tăng, Bản Tộc lớn lên quyết không khoan dung." Mỹ phụ tộc trưởng chỉ mong Đường Tăng bị Trì

Dao cho giết đây, bọn họ nghĩ (muốn) mượn dao giết người, trừ đi Đường Tăng, là Phụng Thương Tu với Phụng Hàn Khiếu hai vị trưởng lão báo thù.

Nói cho cùng, hai vị trưởng lão này cũng là Phụng Hoàng tộc người, coi như phạm qua sai lầm, cũng không tới phiên Đường Tăng đi giáo huấn.

Phụng Hoàng tộc kiêng kỵ Đường Tăng, nhưng là tuyệt hoàng cung phương diện lại không sợ chút nào, Như Lai Phật Tổ với Quan Âm Bồ Tát tuyệt sẽ không là Đường Tăng, đi theo tuyệt hoàng cung khai chiến.

Nghe lời này, Tú Nga nhất thời gấp, nàng vừa định mở miệng, liền bị Phụng Thanh Dao một cái ánh mắt át chế ở, người sau tiếp tục mở miệng đạo (nói): "Tộc trưởng đại nhân, còn có một việc, Tú Nga muốn đi vào Hóa Hoàng Sơn, người xem chuyện này "

"Hóa Hoàng Sơn quá nguy hiểm, những năm gần đây, ta tộc không biết có bao nhiêu thiên tài bỏ mạng ở trong đó, Tú Nga người mang Xích Viêm linh căn, coi như là bình thường tu luyện, ở trong vòng mấy chục năm, cũng có thể bước vào Địa Tiên cảnh, cần gì phải là nóng lòng cầu thành, đặt mình vào nguy hiểm đây." Mỹ phụ nói bóng gió rất rõ ràng, nàng cự tuyệt chuyện này.

"Tộc trưởng đại nhân nếu không phải đáp ứng, Tú Nga lại quỳ chết tại đây Băng Ma Quật." Đường Tăng hiện tại tình cảnh rất là nguy hiểm, hắn một khi bước vào tuyệt hoàng cung địa giới, tất nhiên sẽ gặp phải Trì Dao độc thủ, trước lúc này, nàng phải mau sớm tăng cao tu vi, đến lúc đó cũng có thể đi bảo vệ Đường Tăng.

Coi như không thể cứu hắn, cũng phải với Đường Tăng chết cùng một chỗ!

Nhìn Tú Nga quỳ dưới đất, mỹ phụ thở dài một tiếng, đạo (nói): "Người cô nàng này cái gì cũng tốt, chính là tính tình quá quật, cũng được, ta lại cho người tiến vào Hóa Hoàng Sơn."

"Đa tạ tộc trưởng đại nhân." Tú Nga dập đầu nói cảm tạ.

"Chớ vội cảm ơn, có thể ta làm như vậy không có giúp người, ngược lại là hại người, chờ người còn sống theo Hóa Hoàng Sơn đi ra lại cảm ơn ta đi." Mỹ phụ đỡ dậy Tú Nga, sờ nàng mái tóc, nhẹ giọng nói.

"Tú Nga minh bạch."

"Người đem một giọt tinh huyết rơi vào khối ngọc bội này bên trên, nếu như người vẫn lạc, khối ngọc bội này sẽ vỡ vụn."

Làm xong hết thấy các thứ này sau, mỹ phụ đem ngọc bội thu lại, nếu như ngọc bội vỡ vụn, nàng thì sẽ lần nữa chọn Thánh Nữ.

Tiên Hoàng Tông đi qua lần này biến cố sau đó, thực lực tổng hợp tổn hao nhiều, dù sao tổn thất một tên Địa Tiên cảnh trung kỳ trưởng lão, còn có một tên gọi Thiên Tiên cảnh sơ kỳ Thái Thượng Trưởng Lão.

Làm Phụng Hoàng tộc tam đại đại biểu tộc trưởng, bọn họ quyết định để cho Phụng Yên Cầm đảm nhiệm Địa Hoàng trưởng lão, mà còn lại Huyền Hoàng trưởng lão, U Hoàng trưởng lão, chính là ở hơn mười vị đạo sư bên trong, chọn hai vị Địa Tiên cảnh sơ kỳ tu vi đạo sư, để cho bọn họ tới đảm nhiệm rảnh hai chức Đại trưởng lão.

Còn như Phụng Chiến Minh chính là bị miễn trừ trưởng lão vị, xuống chức trở thành một tên gọi đạo sư, nguyên nhân cũng là bởi vì hắn tham sống sợ chết, là còn sống, vậy mà hướng Đường Tăng quỳ xuống, đây quả thực mất hết Tiên Hoàng Tông mặt mũi.

Không có giết hắn, vậy lấy hết lòng rồi!

Bởi vì tuyển chọn Thánh Tử thời điểm, Đường Tăng hóa thành hắc bào nhân đang chiến đấu trên đài giành được thắng lợi cuối cùng, cho nên lần này tuyển chọn không đếm, bởi vì Tiên Hoàng Tông căn bản không khả năng để cho Đường Tăng làm Thánh Tử.

Đối với cái này, Tiên Hoàng Tông lần nữa tuyển chọn Thánh Tử, cuối cùng bị một tên Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi học viên đoạt được thắng lợi.

Một mờ rừng rậm, liếc nhìn lại, là kia không nhìn thấy cuối cùng um tùm màu xanh lá cây, thỉnh thoảng một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, nhất thời ở đó um tùm biển rừng bên trên, từng đạo to lớn xanh lã, chính là từ xa đến gần khuếch tán tới, cuối cùng biến mất cuối tầm mắt, nhìn qua rất là đồ sộ.

Biển rừng trên, là xanh thăm bầu trời, này Thời, Không khoáng trên bầu trời, đang có mấy bóng người đang vân giá vũ, bay trên trời.

Cuối cùng mấy bóng người đi tới phía dưới, rậm rạp um tùm biển rừng bên dưới, một viên đại thụ che trời bên cạnh, ở cây chung quanh, cao hơn nó đại thụ không biết bao nhiêu, vì vậy, cũng tịnh không thể nào nổi bật.

"Sur phụ, chúng ta hiện tại liền Tây Hành sao" Ngô Không thích ý nằm ở trên thân cây, chung quanh có rậm rạp lá cây che giấu, vì vậy, rất là mát mẻ.

Đi qua Tiên Hoàng Tông đánh một trận, trừ Tiểu Bạch Long, thầy trò bốn người trong cơ thể linh lực tiêu hao rất lớn, nếu là lúc này ở gặp thực lực gì mạnh mẽ yêu quái, chỉ sợ là thầy trò mấy người đều phải bị bắt đi.

"Trước nghỉ ngơi một hồi đi, sur phụ phải đem Tiên Hoàng Tông chuyện phát sinh nói cho Thường Nga Tiên Tử, dù sao sur phụ đáp ứng nàng, muốn lấy trở về Hậu Nghệ Thân Cung, bây giờ nuốt lời, tự nhiên muốn đi phụ kinh tội." Nói xong, Đường Nhạc liền đối với rừng cây sâu bên trong, chậm rãi đi.

Thấy sur phụ biến mất bóng lưng, Bát Giới quệt mồ hôi đạo (nói): "Sur phụ phải gặp Thường Nga Tiên Tử, còn muốn làm thần bí như vậy, trong này chẳng

lẽ có cái gì người không nhận ra chuyện "

"Nhị Sư Huỳnh, hai người bọn họ phải làm gì chuyện, chẳng lẽ trong lòng người không có mấy sao" Tiểu Bạch Long cười hỏi ngược lại.

"Người" Bát Giới khóc không ra nước mắt, cả Thiên giới người đẹp nhất đều bị sư phụ cưa được, thật là làm cho người hâm mộ và ghen ghét a!

"Ngốc tử, ta đây Lão Tôn nếu là người, phải đi đem Thường Nga Tiên Tử đoạt lại." Ngộ Không xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

"Người một cái Bát Mã Ôn, thiếu đặc biệt nói gì lời nói mát, nếu là ta đây Lão Trư có thể đánh được sư phụ, còn dùng ở chỗ này cầu nhau à." Ở Tiên Hoàng Tông thời điểm, sư phụ nhưng là bộc phát ra Địa Tiên cảnh thực lực, ngay cả Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi Phụng Hoàng Khiếu đều bị hấn đánh không còn sức đánh trả chút nào.

Bát Giới tu vi ở Huyền Tiên cảnh đỉnh phong, nếu là dùng hết thủ đoạn, ngược lại cũng có thể với Đường Tăng chiến đấu bất phân cao thấp, nhưng là là một nữ nhân, muốn lấy thầy trò trở mặt thành thù, đây là Bát Giới không muốn thấy.

Huống chi, nhân gia Thường Nga Tiên Tử cũng coi thường chính mình a!

Thảo đặc biệt sao, coi như mình đánh bại sư phụ, lại có tác dụng chó gi!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Thường Nga hạ phàm, trêu đùa Thổ Ngọc!

Rừng cây sâu bên trong, Đường Nhạc sắc bén ánh mắt thật nhanh quét nhìn bốn phía, chắc chắn không thành vấn đề sau, hấn lấy ra một viên ngọc bội, đây là đang Bảo Tượng Quốc, Thường Nga Tiên Tử lúc rời đi, giao cho hấn, nói chỉ cần bóp vỡ ngọc bội này, nàng sẽ hiện thân.

Bóp vỡ ngọc bội sau, Đường Nhạc liền đi tới một viên méo cổ dưới tàng cây, ngồi xếp bằng, hai mắt nhắm chặt, khôi phục trong cơ thể tiêu hao linh lực.

Cao cây cao vút trong rừng rậm, rậm rạp chức nghiệp đem nóng bỏng ánh mặt trời che giấu mà xuống, thỉnh thoảng có một ít quang sáng theo cành lá khe hở giữa bắn đem xuống.

Lấm tấm mà chiếu trên mặt đất, tạo thành một bức hồn nhiên thiên thành quang sáng đồ án, cực kỳ mỹ lệ.

Ước chừng thời gian một chun trà, một bóng người xinh đẹp xuất hiện ở rừng cây phía trên, nàng ôm trong ngực Thổ Ngọc, đôi mắt đẹp nhỏ nháy mắt, thăm dò lấy Đường Tăng khí tức.

Rất nhanh, nàng tìm tới Đường Tăng vị trí, lại thi triển thân pháp, hướng về phía rừng cây sâu bên trong bay vút đi.

Thường Nga Tiên Tử ở Quảng Hàn Cung buồn chán cực kỳ, mỗi ngày chỉ có thể với Thổ Ngọc làm bạn, nói vài lời trong lòng.

Mà Ngộ Cương mỗi ngày đều ở chặt Quế Thụ, người này từng nhiều lần đối với nàng biểu đạt tình yêu, thậm chí tuyên bố đưa ra, muốn ở Quảng Hàn Cung bên trong đi lên một phát, nói cái gì trong sự thỏa mãn tâm Không Hư.

Cái này làm cho Thường Nga Tiên Tử rất tức tối, cái này Ngộ Cương chính là một tình tròng lên óc gia hỏa, hấn yêu là thân thể của mình, cũng không phải là là người mình.

Từ lần trước Bảo Tượng Quốc từ biệt, Thường Nga Tiên Tử thường xuyên nhớ tới Đường Tăng, người này hài hước phong thú, đi cùng với hấn, chính mình rất vui vẻ.

Chỉ tiếc hấn tu vi quá thấp, nếu không Thường Nga Tiên Tử thật đúng là sẽ xem xét hấn xuống.

Nàng ban đầu cứ là nghĩ lợi dụng Đường Tăng, để cho hấn đi Phụng Hoàng tộc thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, đến lúc đó, Đường Tăng cũng không có giá trị lợi dụng, chính mình liền có thể đem hấn một cước đá văng.

Coi như trong lòng của hắn không phục, cũng không làm gì được chính mình!

Đến khi hắn đem mình đẩy tới ở giường, muốn ngủ chính mình, kia là không có khả năng!

Ngay mới vừa rồi, Đường Tăng bóp vỡ ngọc bội, đang tắm Thường Nga Tiên Tử lập tức cảm ứng được, trong lòng nàng vui mừng, liền y phục cũng không mặc, liền chuẩn bị lao ra Quảng Hàn Cung.

Nàng không nghĩ tới Đường Tăng nhanh như vậy có được Hậu Nghệ Thần Cung, xem ra tên tiểu tử này hiệu suất làm việc còn rất cao, chỉ cần đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, nàng lại có thể cảm giác được Vu Thần điện tồn tại.

Đến lúc đó, Đại Vu Hậu Nghệ lưu lại đồ vật liền toàn đều là mình!

Qua nhiều năm như thế, nàng đối với (đúng) Hậu Nghệ đã sớm không có cảm tình, nàng hiện tại một lòng muốn tu luyện, đề cao mình tu vi, sau đó rời đi vị diện này.

Ngay tại nàng muốn đẩy cửa đi ra ngoài thời điểm, mới cảm giác được hạ thể lạnh lẽo, cúi đầu nhìn một cái, chính mình vậy mà thân thể trần truồng, không mặc quần áo, cũng may nàng không có cú như vậy rời đi Quảng Hàn Cung, nếu như bị Ngô Cương thấy, đó thật đúng là mắc cỡ chết người.

Nàng mặc quần áo vào, trang điểm ăn mặc sau, phát hiện Thỏ Ngọc cũng không tại Quảng Hàn Cung, cuối cùng nàng ở Chân Quân Thần Điện tìm tới Thỏ Ngọc, hàng này với Hao Thiên Khuyển chơi đùa chính này đây!

Vì vậy Thường Nga Tiên Tử ôm Thỏ Ngọc, lao ra Nam Thiên Môn, lấy tốc độ nhanh nhất đi tới nhân gian.

Thời gian cấp bách, cũng không do nàng không nóng nảy, tự mình hạ phạm nhưng là tội lớn, nếu như bị Vương Mẫu Nương Nương biết rõ, nhất định phải giáng tội cùng nàng.

Đi tới rừng cây sâu bên trong, Thường Nga Tiên Tử thấy phía trước dưới tàng cây Đường Tăng, nàng nhếch miệng lên lộ ra một cái mỹ lệ độ cong, mặt nàng thật giống như triển khai hoa bạch lan, nụ cười tháo dỡ trên mặt nàng, tràn đầy thỏa mãn vui thích.

Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện trước mặt cô gái này con mắt cười chúm chím hàm tiếu ngậm yêu, nước che sương mù lượn quanh, mị ý bập bênh, nàng Tiểu Tiểu hơi nhếch khóe môi lên lên, môi đỏ mọng khẽ nhếch, muốn dụ cho người âu yếm.

Nàng nhả trí ngọc nhan bên trên vẽ thanh đạm mai hoa trang, thanh tú trên gò má lộ ra tí ti quyến rũ, câu hồn thần Phách.

"Chúng ta phải ở chỗ này đi lên một phát sao" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

Nghe lời này, Thường Nga Tiên Tử trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, trong đầu nghĩ, nam nhân đều háo sắc như này sao Ngô Cương cũng là như thế, Đường Tăng cũng là như vậy.

"Hậu Nghệ Thần Cung đây" Thường Nga Tiên Tử khoe miệng độ cong tựa như trăng rằm như vậy hoàn mỹ.

"Ách hai chúng ta thật vất vả gặp mặt một lần, lại không thể ôn chuyện một chút sao" Đường Nhạc hỏi ngược lại.

"Nói chuyện cũ người tê dại, mau mau lấy ra Hậu Nghệ Thần Cung, Lão Tử còn muốn đi tìm Hao Thiên Khuyển chơi đùa, khác (đừng) mù mịt bả trẻ nãi thời gian." Thỏ Ngọc Nhân Tinh Hóa đứng ở Thường Nga Tiên Tử trên vai thơm, nó huy động thỏ móng, rất là khả ái.

"Ngọa tào, người một cái thằng nhóc con, nhiều ngày không thấy, người bộc phát khỏi bệnh chảnh a!" Đường Nhạc cũng không đi qua Thường Nga Tiên Tử đồng ý, trực tiếp nữu Thỏ Ngọc lỗ tai, cười tà nói: "Để cho bản tăng nhìn một chút, người rốt cuộc là công vẫn là mẫu."

"Không cho xem." Thỏ Ngọc đập chân, điên cuồng giãy giụa.

Nhìn một màn này, Thường Nga Tiên Tử che miệng cười một tiếng, cũng không nói gì nhiều, cái này con thỏ nhỏ bình thường phách lối quen, ngay cả mình mà nói, nó có lúc cũng không nghe.

Để cho Đường Tăng giáo huấn nó thoảng cái cũng tốt, ngọc này thỏ không sợ trời không sợ đất, duy chỉ có sợ Đường Tăng một người.

"Đường ca ca, ta cay sao khả ái, người sẽ bỏ qua bản manh đi!" Thỏ Ngọc cầu xin tha thứ.

"Thiếu đặc biệt sao bản manh, bản tăng không để mình bị đẩy vòng vòng." Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc biết được giới tính nó sau, hí ngược đạo (nói): "Nguyên lai là một mẫu a, ta đặc biệt sao còn tưởng rằng người là công đây!"

Đường Nhạc trong lòng cả kinh, dựa theo Thỏ Ngọc nói chuyện giọng, cái này rõ ràng là một hán tử a!

Hàng này thường thường bạo nổ thô tục, cái gì 'Lão Tử '. 'Người tê dại '. 'Mẫu thân con chim '

Thật hoài nghi rốt cuộc là ai dạy nàng nói những lời này!

Không có chút nào thực nữ!

Thấy Thỏ Ngọc là một mẫu, Đường Nhạc cũng yên lòng.

Hắn đang suy nghĩ, có muốn hay không đem Thỏ Ngọc cùng một chỗ bắt lại, đây đối với hoa tỷ muội nếu là đồng thời đẩy tới ở giường

Suy nghĩ một chút đều kích thích đây.

Ở Đường Nhạc trong trí nhớ, ngọc này thỏ sẽ đến đến nhân gian là yêu, hình như là Thiên Trúc Quốc Công chủ kiếp trước là Quảng Hàn Cung làm nga, nàng đã từng đánh Thỏ Ngọc một cái tát, sau đó Thỏ Ngọc ghi hận trong lòng, tự mình Hạ Giới, dùng một trận gió đem làm nga quét đến bổ trí Kim Thiên Viện, mà Thỏ Ngọc chính là thay thế làm nga vị trí, đi Thiên Trúc quốc làm Công Chúa.

Nói như vậy, Đường Nhạc vẫn có cơ hội đẩy tới Thỏ Ngọc.

"Mẹ, ta là nữ, không phải mẫu, Lão Tử với ngươi liệu mạng." Thỏ Ngọc mắng to.

"Con thỏ nhỏ, ngươi nên có thể hóa thành hình người đi." Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang.

"Thế nào, ngươi nghĩ đem bản mệnh với tỷ tỷ cùng một chỗ đẩy ngã ở giường chính là không biết ngươi phía dưới có được hay không." Tránh thoát Đường Nhạc trối buộc, Thỏ Ngọc lần nữa trở lại Thường Nga Tiên Tử trên vai thỏ, nó giường thỏ miệng, cười nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng, không nghĩ tới con thỏ nhỏ chết bầm này nói thẳng như vậy hương, mà còn chính mình lại bị khinh bỉ.

"Bản tăng phương diện kia có được hay không, ngươi thử một lần thì biết đạo (nói), mảnh này rừng cây nhỏ yên tĩnh không người, nếu không thì chúng ta làm chút kích thích chuyện" Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Được, không muốn tái đầu miệng." Thường Nga Tiên Tử nhớ tới chính sự, tiếp tục nói: "Đường Tăng, hiện tại ngươi có thể đem Hậu Nghệ Thần Cung giao cho ta đi, ngươi yên tâm, đáp ứng ngươi chuyện, ta nhất định sẽ làm được, ta có thể cùng ngươi ngủ nha!"

Đường Nhạc: "

"Ai, chỉ sợ là hai chúng ta không thể ngủ chung một chỗ." Đường Nhạc thở dài một tiếng, bắt đầu đi nói.

Cầu phiếu đề cử " mọi người nhất định phải cho lực điểm a, phiếu đề cử là càng ngày càng tệ, thật đau lòng!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Thường Nga tức giận, Thỏ Ngọc khó chịu!

"Ngươi có ý gì" nghe vậy, Thường Nga Tiên Tử nhướn mày một cái, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý.

"Chỉ sợ bản tăng không thể đem Hậu Nghệ Thần Cung giao cho ngươi." Đường Nhạc cười khổ nói.

Nghe lời này, Thường Nga Tiên Tử nói thầm một tiếng không được, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ Đường Tăng biết rõ Hậu Nghệ Thần Cung bí mật

"Đường Tăng, cái này Hậu Nghệ Thần Cung nhưng là ngươi chính miệng đáp ứng phải giao cho ta, chẳng lẽ ngươi sẽ không muốn cùng bản tiểu thư ngủ" Thường Nga Tiên Tử kiều cả giận nói.

"Đặc biệt sao bên trái một câu ngủ, bên phải một câu ngủ, ngươi đem bản tăng trở thành người nào." Đường Nhạc giả bộ giận dữ nói.

"Hừ, ở bản mệnh xem ra, đàn ông các ngươi đều là đại bại hoại!" Thỏ Ngọc Nhân Tính Hóa hai móng ôm ngực, tức giận nói.

"Mẹ, nơi này có ngươi chen miệng phần sao" Đường Nhạc làm bộ muốn đi nắm chặt lỗ tai thỏ.

"Bản mệnh có câu mẫu thân bán nhóm, không biết có nên nói hay không." Bên dưới thỏ ngọc ý thức tránh né, miệng lẩm bẩm.

"Người không thích đáng nói!"

Thỏ Ngọc: "

Thường Nga Tiên Tử cho là Đường Tăng đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, cố ý không cho nàng.

Dù sao Hậu Nghệ Thần Cung nhưng là Thần Khí, nếu là đổi lại nàng, nàng cũng không nguyện ý đem thần khí này giao cho người khác.

Là đạt được Hậu Nghệ Thần Cung, là thời điểm bán đúng một lớp nhan sắc.

Thường Nga Tiên Tử phơi bày vai, cái lưỡi thom tho liếm môi, đem đậm bạc áo quần rút đi hơn nửa, mơ hồ thấy nàng vừa vặn áo ngực cái yếm.

Kìa ngao nhân hai ngọn núi như ẩn như hiện, có thể nói hoàn mỹ!

"Người đây là" thấy vậy, Đường Nhạc mặt đầy mừng rỡ, chẳng lẽ Thường Nga Tiên Tử tịch mịch khó nhìn, muốn với tự mình ở cái này rừng cây nhỏ, đi lên một phát

Ngoa tào, đây cũng quá đói khát đi!

"Ta đẹp không" Thường Nga Tiên Tử ôn à ôn ền đạo (nói).

"Mỹ."

"Muốn ta sao "

"Đương đương nhiên."

"Đem Hậu Nghệ Thần Cung giao cho ta, ta tựa như người mong muốn."

Đường Nhạc hạ thân đã có phản ứng, trong lòng một cỗ tà hỏa xông lên đầu, hấn hận không được lập tức đẩy ngã cái này quyền rũ nữ nhân.

Tính phúc tới quá đột ngột, để cho Đường Nhạc có chút không biết làm sao.

Ngay tại hấn chuẩn bị lấy ra Hậu Nghệ Thần Cung thời điểm, mới nhớ tới một món chuyện trọng yếu, ta gọi ạ, ta đặc biệt sao lấy ở đâu Hậu Nghệ Thần Cung.

Hậu Nghệ Thần Cung còn giấu ở Tây Thiên giới Tuyệt Hoàng Phong đây!

"Tiên Tử, chớ nói bản tăng không có Hậu Nghệ Thần Cung, coi như là có, hơn nữa giao cho người, người cũng sẽ không lấy thân báo đáp đi, người đặc biệt sao thật sự cho rằng bản tăng là ngu ngốc sao" Đường Nhạc áp chế một cách cường ép ở nội tâm dục hỏa, cười lạnh nói.

Hấn tu luyện « Bàn Nhược Ba La Mật Đa Tâm Kinh », điểm này cảm dỗ với hấn mà nói, không coi là cái gì.

Nghe vậy, Thường Nga Tiên Tử thu hồi nụ cười, sắc mặt có chút khó chịu, không nghĩ tới chính mình kế hoạch lại bị Đường Tăng nhìn thấu, xem ra hấn cũng không ngốc nha!

Nàng cuối cùng, chính là đang lợi dụng Đường Tăng, sẽ không muốn cho Đường Tăng dụng chính mình, chớ nói chi là lấy thân báo đáp!

Sở dĩ nói như vậy, mục đích là vì đem Hậu Nghệ Thần Cung lừa gạt tới tay, sau đó nàng liền có thể đổi ý, làm bộ như không có nói qua những chuyện kia.

Đến lúc đó nàng liền có thể nói với Đường Tăng: Ngàn vạn lần không nên tin tưởng nữ nhân xinh đẹp mà nói, càng nữ nhân xinh đẹp càng hội gạt người.

Coi như Đường Tăng thẹn quá thành giận, muốn trở mặt, mình cũng không sợ hấn.

Đường Tăng Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, nàng Thường Nga Tiên Tử tùy ý mấy chiêu liền có thể giải quyết hấn.

Thấy sự tình bại lộ, Thường Nga Tiên Tử mặc quần áo tử tế, đôi mắt đẹp chăm chú nhìn Đường Tăng, trầm ngâm một hồi, đạo (nói): "Người rốt cuộc thế nào, mới chịu đem Hậu Nghệ Thần Cung giao cho ta."

Không phải vạn bất đắc dĩ, Thường Nga Tiên Tử cũng không muốn dùng sức mạnh.

"Đại tỷ ạ, ta thật không có Hậu Nghệ Thần Cung a!" Đường Nhạc vẻ mặt đưa đám, rất là bất đắc dĩ.

"Lời này là thật "

"So trần châu còn thật hơn."

"Vậy lưu người còn có ích lợi gì!" Thường Nga Tiên Tử đã là không thể nhìn được nữa, cái này Đường Tăng năm lần bảy lượt trêu đùa chính mình, nếu hắn không có Hậu Nghệ Thần Cung, tại sao phải nhường nàng đi xuống, không biết nàng tự mình hạ phàm, phải bỏ ra giá thật lớn à.

Nàng nhưng là hối lộ Nam Thiên Môn bảo vệ không ít chỗ tốt, mà còn Chân Quân Thần Điện Nhị Lang Thần gần nhất cũng không có làm khó chính mình, đây cũng là một chuyện ly kỳ.

Thường Nga Tiên Tử tự nhiên không biết, Nhị Lang Thần là xem ở Đường Tăng mặt mũi, mới lựa chọn mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nếu như bị nàng biết rõ Đường Tăng là Nhị Lang Thần đại ca, nàng nên có gì cảm tưởng!

Khí tức kinh khủng để cho Đường Nhạc sắc mặt tái nhợt, hắn sau lưng áo quần đã bị mồ hôi làm ướt, hắn không nghĩ tới, Thường Nga Tiên Tử lại là Địa Tiên cảnh cường giả.

Ẩn tàng quá sâu!

Tu vi này so Dương Tiễn, Na Tra đám người, còn có cao, Thiên Đình này cao thủ quả nhiên đều giỏi về ẩn tàng.

Lần trước ở thiên đình, đụng tới cái Thiên Tiên cảnh tu vi Thổ Địa Công, sau đó treo lên đánh Thái Thượng Lão Quân, lần này lại đụng tới cái Địa Tiên cảnh tu vi Thường Nga Tiên Tử, treo lên đánh chính mình, cái này gọi ả, còn có thể hay không thể khoái trá chơi đùa.

"Tiên Tử, người không nên khích động a!" Đường Nhạc ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Tức chết bốn tiểu thư, ta quyết không khoan dung người." Thường Nga Tiên Tử điều động trong cơ thể linh lực, muốn đối với (đúng) Đường Nhạc động thủ.

Nhưng vào lúc này, một cổ không kém khí thế theo Thổ Ngọc trong cơ thể bùng nổ, bằng bạc màu hồng linh lực ở Thổ Ngọc chung quanh thân thể quanh quần.

"Ngọa tào, cái này thô là Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi" Đường Nhạc thất kinh, thảo đặc biệt sao, đầu năm nay, một con thô tu vi đều còn cao hơn chính mình.

Thật là ngày chó!

"Đường Tăng, bản mệnh đã sớm nhìn người khó chịu, ta theo tỷ tỷ cùng ra tay, ta cũng không tin người có thể chạy mất." Thổ Ngọc đắc ý cười nói.

"Ta không có ý định chạy." Đi qua Tiên Hoàng Tông đánh một trận, Đường Nhạc trong cơ thể linh lực tiêu hao rất lớn, mà còn hắn lúc này cũng không có dư thừa Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, bây giờ hắn một thân một mình tới chỗ này, có thể nói là kêu trời trời không lên tiếng, kêu đất đất chẳng hay.

"Chịu chết đi." Thường Nga Tiên Tử vung tay nhỏ lên, mỹ lệ hoa sen hư ảnh bỗng dưng mà hiện.

"Chậm." Đường Nhạc ổn định đạo (nói).

"Chết đã đến nơi, người có lời gì phải nói."

"Tiên Tử a, có chuyện gì, không bằng ngồi xuống hảo hảo thương lượng, cần gì phải chém chém giết giết đây" Đường Nhạc khoe miệng phất qua một vòng cười tà.

"Người đây là đang cầu xin ta sao" Thường Nga Tiên Tử thu lại khí thế, tức giận nói.

Nàng căn bản là không có nghĩ (muốn) thật muốn giết Đường Tăng, nàng chẳng qua là nghĩ (muốn) hù dọa hắn một chút mà thôi.

Nghĩ tới Đường Tăng lừa gạt mình, Thường Nga Tiên Tử liền khí không đánh ra.

"Không phải vậy, Không Tử viết: Người mà vô tín, không biết nó nhưng cũng, xe lớn không nghe, xe nhỏ không nguyệt, nó làm sao đi chỉ tại."

"Tiếng người mà nói."

"Bản tăng ý là, ta đáp ứng phải cho người Hậu Nghệ Thần Cung, liền nhất định sẽ cho người."

"Vậy người ngược lại cho ta a!"

"Hậu Nghệ Thần Cung cũng không tại Phượng Hoàng tộc, nhưng bản tăng lại biết nó giấu ở đâu, bắt quá người cần cho ta một chút thời gian."

Nhìn Đường Tăng trong suốt ánh mắt, không giống như là đang nói láo, Thường Nga Tiên Tử bĩu môi nói: "Cần cần thời gian bao lâu a."

"A đi đà phạt, người xuất gia không nói dối, nhỏ thì vài năm, lâu thì trăm năm." Đường Nhạc chấp hai tay, một bộ cần ăn đòn biểu tình.

"Ngươi" Thường Nga Tiên Tử phát hiện, nói chuyện với Đường Tăng, tâm lý tư chất nhất định phải được, nếu không tuyệt đối có thể bị hấn tui sống tức chết.

"Vây cũng tốt, hy vọng ngươi nói lời giữ lời." Thường Nga Tiên Tử cuối cùng vẫn nhượng bộ.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Biết được chân tướng, chiếm hết tiện nghi!

"Tiên Tử, ta đây sao ra sức giúp ngươi tìm Hậu Nghệ Thần Cung, ngươi chẳng lẽ không định cho ta điểm chỗ tốt sao?" Đường Nhạc về mặt hèn mọn, nhìn một cái không sót gì đánh giá kia dịu dàng thân thể mềm mại.

"Ngươi khi nào ra sức." Thường Nga Tiên Tử nghi ngờ nói.

"Ngọa tào, ngươi nếu là nói như vậy, ta đây coi như tức giận, là giúp ngươi thu hồi Hậu Nghệ Thần Cung, ta cố ý đi Phụng Hoàng tộc, kết quả thiếu chút nữa bị người giết." Đường Nhạc ủy khuất nói.

"Lại có chuyện này "

"Đúng vậy, cuộc chiến đấu kia cực kỳ thảm thiết, lúc ấy có hai gã Kim Tiên cảnh cường giả, ba gã Thiên Tiên cảnh cường giả liên thủ đối phó bản tăng, ta là liều chết đánh một trận, đem hết toàn lực theo chân bọn họ đại chiến ba ngày ba đêm, nếu không phải thời khắc mấu chốt, bên trong cơ thể của bọn họ linh lực tiêu hao hầu như không còn, ta chỉ sợ là phải bỏ mạng tại chỗ, sẽ không còn được gặp lại Tiên Tử a!" Đường Nhạc vuốt mắt, khóc kể lể.

"Ồ bầu trời thế nào có con trâu" Thổ Ngọc chưa từng thấy qua như thế vô liêm sỉ người, cái này Đường Tăng bản khác chuyện không có, sẽ trang bức với khoác lác, cũng không biết tỷ tỷ vì cái gì hết lần này tới lần khác đối với người này có hảo cảm.

"Ha ha." Thường Nga Tiên Tử trong nháy mắt không nói gì.

Cảm giác bầu không khí có chút xấu hổ, Đường Nhạc ho khan một tiếng đạo (nói): "Khụ mặc dù có chút khoa trương, nhưng ta thật kém điểm bị bọn họ cho giết a!"

"Ngươi muốn chỗ tốt gì" Thường Nga Tiên Tử lười nói nhảm với hắn.

"Ngươi hôn ta một chút đi!" Đường Nhạc ánh mắt nóng bỏng, nói nửa ngày, đây mới là hắn cuối cùng mục đích.

Thật vất vả với Thường Nga Tiên Tử gặp mặt một lần, tự nhiên muốn chiếm chút tiện nghi.

"Cút!" Thường Nga Tiên Tử bạo nổ một câu chửi bậy.

"Tiên Tử, ngươi ước chừng phải nghĩ lại a, trong thiên hạ, trừ bản tăng, tuyệt đối không có người thứ hai có thể tìm được Hậu Nghệ Thần Cung, coi như là có thể tìm được, người kia cũng không thể phá ta đại ca lưu lại cấm chỉ, trừ phi hắn là Kim Tiên cảnh cường giả." Đường Nhạc tự hào nói.

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta sao" Thường Nga Tiên Tử khề kêu đạo (nói).

"Ngược lại ngươi tự xem làm đi." Buông tay một cái, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Đương nhiên, ngươi cũng có thể trực tiếp giết ta."

"Ta làm sao biết ngươi nói là thật hay là giả, vạn nhất ngươi lại đang khung ta làm sao bây giờ, đại ca ngươi chắc hẳn cũng là thuận miệng biên đi ra đi!"

"Ai a ta đi, ngươi nói như vậy, liền châm tâm." Ngay sau đó, Đường Nhạc cũng sẽ không giấu giếm, đem Băng Ma Quạt chuyện phát sinh nói cho Thường Nga Tiên Tử, chỉ bất quá hắn không nói ra Tuyết Hoàng Phong cái địa danh này.

"Phụng Ca Tiểu thật giống như nghe qua một nhân vật như vậy, không nghĩ tới là hắn trộm đi Hậu Nghệ Thần Cung." Nhỏ giọng thăm thì mấy câu,

Thường Nga Tiên Tử cười nói: "Không nghĩ tới ngươi lại có như thế cơ duyên, có thể được bán thân cấp Linh Quyết, bất quá ngươi khả năng bị Phượng Ca Tiểu cho lừa gạt."

"Có ý gì" Đường Nhạc không hiểu nói.

"Hắn hẳn không chết, còn như đem trọn đời tu vi truyền thụ cho ngươi, đây càng là lời nói vô căn cứ, Thiên Tiên cảnh cường giả trong cơ thể ẩn chứa linh lực vượt quá ngươi tưởng tượng, hẳn tùy tiện chuyển vận một chút linh lực tiến vào bên trong cơ thể ngươi, thì sẽ cho ngươi hưởng thụ vô cùng." Thường Nga Tiên Tử giải thích.

"Cái này" Đường Nhạc bưng tỉnh đại ngộ, nhưng hắn không nghĩ ra Phượng Ca Tiểu tại sao phải lừa gạt mình.

"Có lẽ hẳn thật không có chết đi!" Đường Nhạc cũng không nghĩ nhiều, trong cơ thể mình còn phong ấn đại ca lưu lại đạo kia Tinh Thuần linh lực, một khi vận dụng, hẳn tu vi cũng sẽ trong thời gian ngắn đi đến Thiên Tiên cảnh, ít nhất đây là thật.

Hắn ban đầu đã cảm thấy chuyện có kỳ hoặc, nhưng thấy Phượng Ca Tiểu thi thể, hắn cũng liền xua tan hoài nghi ý nghĩ, dù sao cũng là chính mình tự tay chôn hắn.

Vốn đang thật sự cho rằng Phượng Ca Tiểu đem trọn đời tu vi truyền thụ cho chính mình, xem ra là tự mình nghĩ nhiều, về điểm kia linh lực đối với chính mình mà nói, phi thường hùng hậu, nhưng đối với Thiên Tiên cảnh cường giả mà nói, giống như chín trâu mất sợi lông.

Không trách ở chuyển vận linh lực thời điểm, Phượng Ca Tiểu dùng thủ đoạn đem mình mê đi, nguyên lai là không muốn để cho mình thấy.

Mẫu thân, hại chính mình không vui một hồi, thậm chí còn là Phượng Ca Tiểu lưu lại mấy giọt nước mắt.

Như vậy thứ nhất, sự tình liền có thể giải thích thông, Phượng Ca Tiểu đem một cỗ bằng bạc Tinh Thuần linh lực, Phong Ấn ở trong cơ thể mình sau, lại thi triển thủ đoạn, nhanh chóng già yếu, tiếp đó, chính là mình thấy một màn.

Chờ chính mình rời đi Băng Ma Quật sau, Phượng Ca Tiểu lại từ trong huyết mộ đi ra, cái kế hoạch này thiên y vô phòng, thầy trò mấy người đều là không có phát hiện, bất quá cũng có thể là Ngộ Không đám người phát hiện đầu mối, nhưng bọn hắn không có nói ra, dù sao Phượng Ca Tiểu sẽ không hại Đường Tăng.

Có một số việc tâm lý rõ ràng liền có thể, không cần phải ngay mặt điểm phá.

"Tiên Tử, ngươi không muốn ngăn đề tài, ngươi làm ra quyết định kỷ càng sao" Đường Nhạc không nhịn được nói.

"Có thể hay không lại thương lượng một chút" Thường Nga Tiên Tử thử dò xét nói.

"Không thể!"

"Vây cũng tốt, bốn tiểu thư hôn ngươi chính là." Thường Nga Tiên Tử lựa chọn thỏa hiệp, nàng cực kỳ không tình nguyện đi tới Đường Nhạc bên người, có chút nhón chân lên.

Đường Nhạc cố nén nội tâm hưng phấn, nghe trên người cô gái nhàn nhạt mùi thơm cơ thể, hắn hô hấp có chút gấp thốc, mặt đỏ tới mang tai, mà hắn một đôi bàn tay heo ăn mỡ, trong lúc lơ đãng sờ về phía Thường Nga Tiên Tử kiều đồn.

Sờ mộng giết!

"Anh ~ ngươi làm gì" hờn dỗi một tiếng, Thường Nga Tiên Tử kinh hô.

Nghe vậy, Đường Nhạc ở mềm mại kiều đồn bên trên nhào nặn hai cái, liền vội vàng thu tay lại.

"Không kim lòng được." Đường Nhạc vô si đạo (nói).

"Cay con mắt!" Thỏ Ngọc đứng ở Thường Nga Tiên Tử trên vai thơm, Nhân Tính Hóa che mắt.

"Bốn tiểu thư hôn ngươi, chuyện này, ngươi cũng không thể nói đi ra ngoài."

"Không thành vấn đề."

Thường Nga Tiên Tử bữu bữu bốn phía, phát hiện không người sau, mới nhắm mắt lại, giống như tình đình điểm thủy như vậy, môi đỏ mọng mới vừa chạm được Đường Nhạc gò má, liền ngay cả bận rộn tách ra.

"Ngươi hôn khuôn mặt làm gì, hôn môi cũng là muốn hôn miệng có được hay không." Đường Nhạc được voi đòi tiên đạo (nói).

Kia lạnh như băng xúc cảm để cho Đường Nhạc run lên trong lòng, loại cảm giác đó quá mỹ diệu, chỉ tiếc thời gian quá ngắn, ngay cả một giây đồng hồ cũng chưa tới.

"Đường Tăng, ngươi không nên quá mức phân!" Thường Nga Tiên Tử kiều cả giận nói.

"Tiên Từ, ngươi cũng không phải là muốn đổi ý đi, ngược lại đều hôn lần thứ nhất, còn kém cái này cái thứ hai sao" Đường Nhạc cười nói.

Thấy Đường Nhạc nói có đạo lý, Thường Nga Tiên Từ trầm ngâm chốc lát, gật đầu nói: "Thật là tiện nghi ngươi."

Thường Nga Tiên Từ tiếp tục nhắm mắt lại, lúc này nàng tim đập rộn lên, không hiểu cảm giác khẩn trương để cho nàng có chút hưng phấn, trong nội tâm nàng lại có nhiều chút mong đợi.

Thật là mắc cỡ chết người!

Mê người môi đỏ mọng chạm được kia ấm áp môi, Thường Nga Tiên Từ đầu trống rỗng, thân thể nàng mềm nhũn, dán vào Đường Nhạc trên ngực.

Cảm nhận được kia hai cổ mềm mại, Đường Nhạc nói thầm một tiếng sáng khoái.

Nhìn kia trở mã hoàn mỹ bộ ngực không lớn, nhưng trên thực tế càng như thế có liệu.

Cảm giác môi có chút ướt át, tựa hồ có vật gì vào trong miệng mình, Thường Nga Tiên Từ đột nhiên mở mắt, đẩy ra Đường Nhạc, khẽ kêu đạo (nói): "Ngươi tại sao phải đưa đầu lưỡi."

Không chờ Đường Nhạc đáp lời, Thường Nga Tiên Từ đầu ngón tay sờ môi đỏ mọng, mặt đầy chê đáng vẽ, nàng u oán nói: "Ngươi mới vừa rồi là không phải có vật gì đẩy đến ta bụng."

Nói xong, Thường Nga Tiên Từ tựa hồ nhớ tới cái gì, nàng sắc mặt lần nữa hiện lên một vòng vận đỏ, trắng nõn thon dài cổ cũng hiện lên đỏ ửng.

"Tiên Từ, ngươi đỏ mặt." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Không cho phép nói, chúng ta mới vừa rồi rồi nhưng là không hề làm gì cả." Thường Nga Tiên Từ thẹn thùng nói.

"Tùy ngươi, không thể không nói, kia xúc cảm thật là đẹp hay lắm, chắc chắn "

"Đường Tăng, ngươi nếu dám đem chuyện này nói ra, bốn tiểu thư tuyệt đối sẽ giết ngươi."

"Đem chuyện gì nói ra" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Chính là hôn miệng ngươi phải chết a!" Ý thức được không ổn, Thường Nga Tiên Từ huy động phản quyền, nện Đường Nhạc ngực.

"Hai người các ngươi, ngay trước bản mệnh mặt, liếc mắt đưa tình, thật tốt sao" không biết vì cái gì, Thổ Ngọc cũng muốn thử nghiệm thoáng cái hôn môi cảm giác ~

Cầu phiếu đề cử. ! Mọi người cho điểm lực a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Thường Nga rời đi, Kim Ngân nhị giác!

"Con thỏ nhỏ, ngươi có phải hay không hâm mộ và ghen ghét a, chỉ tiếc bản tăng đối với ngươi không có hứng thú!" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Bản mệnh nếu là biến ảo thành người, không thể so với tỷ tỷ kém, ta không chỉ có ngực so tỷ tỷ lớn hơn, cái mông cũng phải so tỷ tỷ vênh đây." Thổ Ngọc bĩu môi nói.

"Cắt!"

"Đường Tăng, hiện tại ngươi nên hài lòng đi." Thường Nga Tiên Từ cắn răng, lạnh lùng nói.

"A di đà phật, Tiên Từ cái hôn này, để cho bản tăng hăm sâu trong đó, không cách nào tự kiềm chế, tràn đầy đầu đều là Tiên Từ thân ảnh, nếu có thể tiến

hơn một bước, làm chút kích thích hơn chuyện" nói đến chỗ này, Đường Nhạc phát hiện Thường Nga Tiên Tử ánh mắt tràn đầy sát ý, nếu là chính mình nói thêm gì nữa, chỉ sợ là thật sẽ chọc cho náo nức nhân này.

Vì vậy Đường Nhạc liền vội vàng sửa lời nói: "Ta chẳng qua là với Tiên Tử chỉ đùa một chút, ngươi yên tâm đi, cái này Hậu Nghệ Thần Cung quán ở bần tăng trên người."

"Hy vọng ngươi có thể nói lời giữ lời, nếu không ." Thường Nga Tiên Tử giọng lạnh lẽo, trong lời nói rất nhiều ý uy hiếp.

"Bần tăng cả người đều là thiếu sót, duy nhất ưu điểm chính là tuân thủ hứa hẹn." Đường Nhạc ngẩng đầu ưỡn ngực, ho khan một cái, đạo (nói): "Một cái không tuân thủ hứa hẹn nam nhân, căn bản không coi như là nam nhân."

"Xi!"

Thường Nga Tiên Tử không nhịn được cười ra tiếng, nghe Đường Tăng nói những lời này, vì cái gì cứ như vậy buồn cười đây!

"Tiên Tử, ngươi có thể không thể nghiêm túc một chút." Đường Nhạc trong nháy mắt không nói gì, trong đầu nghĩ, mình nói chuyện thì có như vậy khôi hài à.

"Thất thố, ngưng ngưng." Cố nén nụ cười, Thường Nga Tiên Tử dịu dàng nói: "Ngươi mới vừa nói những lời này, hẳn là tham khảo người khác đi."

Nghe vậy, Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng nói: "Không nghĩ tới này cũng bị ngươi phát hiện."

Cái gì gọi là tham khảo người khác, rõ ràng là còn nguyên, trực tiếp theo Phụng Ca Tiểu nơi đó ăn cắp tới.

Thường Nga Tiên Tử hẳn còn chưa biết, Đường Nhạc chuyển lời, mười câu trong lời nói, có câu là giả, hứa hẹn đối với (đúng) người khác mà nói có lẽ rất trọng yếu, nhưng đối với Đường Nhạc mà nói, vẫn thật là không coi vào đâu.

Người sống một đời, không phải là là sống vui vẻ nha, cần gì phải đề ý nhiều như vậy!

"Bồn tiểu thư phải về Thiên Đình, sẽ không với ngươi nói nhảm, khối ngọc bội này ngươi thu cất, chỉ cần ngươi bóp vỡ nó, ta thì sẽ ngay đầu tiên đi tìm ngươi, còn nữa, ở không có tìm được Hậu Nghệ Thần Cung trước, không cho tùy tiện bóp vỡ nó." Dặn dò mấy tiếng, thấy Đường Tăng gật đầu đáp ứng, Thường Nga Tiên Tử lại không nữa lưu lại, ôm Thỏ Ngọc hướng về phía Thiên Đình, bay vút đi.

Nhìn kia yêu kiều thướt tha bóng lưng, Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay mang theo mùi thơm ngọc bội, khóe miệng có chút nâng lên, tự nhủ: "Một ngày nào đó ta sẽ đem ngươi đẩy ngã ở giường, thật hy vọng ngày hôm đó sớm một chút đến a!"

Là đẩy ngã Thường Nga Tiên Tử, mà cố gắng tu luyện!

"Đỉnh đông!"

"Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Đến Liên Hoa Động, thuận lợi thu phục Kim Ngân Giác!"

Hệ thống lạnh lùng thanh âm đột nhiên ở Đường Nhạc trong đầu vang lên, tốt lâu không nghe được hệ thống thanh âm, thật là hoài niệm a!

Đường Nhạc quả đắm dần dần nắm chặt, khẽ ngẩng đầu, tầm mắt xuyên thấu qua lá cây ong mật, nhìn kia xanh thăm bầu trời, vàng này sừng, Ngân Giác thực lực cụ thể, hẳn còn không rõ ràng lắm, nhưng nếu là chính diện liều mạng, nghĩ đến hẳn có phải là bọn hắn hay không thầy trò đối thủ.

Để cho Đường Nhạc kiêng kỵ là trong tay hai người pháp bảo, cái này Từ Kim Hồng Hò Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình đều là uy lực không tầm thường, một khi bị hút vào, tất nhiên sẽ hóa thành huyết thủy.

Đường Nhạc cũng không luyện qua cái gì Kim Cương Bất Hoại thần công, hẳn không có Ngộ Không biến thái như vậy.

Nếu muốn đánh bại Kim Ngân Giác, thì nhất định phải trước nghĩ đủ phương cách, lấy hai kiện pháp bảo này.

Đường Nhạc lòng bàn chân đạp một cái mặt đất, thân thể biến hóa hóa thành một đạo bóng đen, hướng về phía ngoài rừng cây nhanh chóng chạy trốn.

Ước chừng mười phút sau, Đường Nhạc mới nhìn thấy Bát Giới đám người.

"Các học trò, lên đường lên đường đi." Đường Nhạc đạo (nói).

"Sư phụ, thoải mái xong" Bát Giới cười như không cười nói.

"Ừ" cười ở Bạch Long Mã bên trên, Đường Nhạc đầu tiên là kinh ngạc một tiếng, nhưng thấy Bát Giới hèn mọn biểu tình, hẳn tức giận nói: "Tốt ngươi một cái Bát Giới, thậm chí ngay cả sư phụ cũng dám trêu đùa."

"Ngốc tử, nói ngươi đần, ngươi còn không thừa nhận, không thấy sư phụ mặt rất vui vẻ quang sao, vậy khẳng định là với Thường Nga Tiên Tử cái gì đó." Ngộ Không theo trên thân cây nhảy xuống, đánh phía trước Bát Giới bả vai, cười nói.

"Ngô Không, chớ có nói bậy." Nhìn Ngô Không ồn ào hấn lên, Đường Nhạc liền vội vàng ngăn lại, cái này rõ ràng là giả dối không có thật chuyện, có thể bị Ngô Không bọn người nói với thật tựa như.

"Ta đây Lão Trư tại sao sẽ không phúc khí này, cho dù là xuất hiện một tên nữ yêu quái, ta đây Lão Trư sẽ không để ý a!" Bát Giới ủy khuất nói.

Thầy trò mấy người vừa nói vừa cười, tiếp tục bước lên con đường về hướng tây.

Cứ như vậy, Ngô Không ở phía trước dò đường, Bát Giới bảo hộ ở Đường Nhạc bên người, Ngô Tịnh gánh hành lý, mà Đường Nhạc cười ở Bạch Long Mã bên trên, xem chừng bốn phía, thầy trò mấy người rất nhanh xuyên qua cánh rừng cây này.

Thời gian biến mất thật nhanh, như thời gian qua nhanh!

Đường Nhạc vốn tưởng rằng mấy ngày là có thể đến Bình Định Sơn Liên Hoa Động, nhưng không nghĩ tới đi lần này, chính là mấy tháng!

Trong khoảng thời gian này, Ngô Không đem mình Thất Thập Nhị Biến với Cân Đầu Vân toàn bộ truyền thụ cho Đường Nhạc, cũng không phải là hấn rộng lượng như vậy, mà là hấn ở thực hiện trước hứa hẹn, hôm đó ở Đầu Suất Cung, Đường Nhạc đem Bồ Đề Tạo Hóa Đan nhường cho Ngô Không, người sau biểu thị nguyện ý đem cái này hai loại tuyệt học truyền thụ cho hấn.

Chỉ bất quá đoạn thời gian gần nhất phi thường bận rộn, lúc này mới trì hoãn!

Khó tu nghiên cứu mấy tháng, Đường Nhạc cũng chỉ là hơi nắm giữ chút da lông, hấn hiện tại đã có thể thuần thực cho gọi ra Cân Đầu Vân, chính là cái này hàng có chút không nghe lời, thường thường phản kháng.

Có một lần Đường Nhạc bay trên trời, ngao du ở trên chín tầng trời, chính chơi được kích thích thời điểm, Cân Đầu Vân đột nhiên biến mất, để cho Đường Nhạc đập hụt, trực tiếp theo mấy vạn mét trời cao rơi xuống, thiếu chút nữa không có té chết hấn.

Cũng may đây là Cân Đầu Vân với Đường Nhạc kể chuyện cười, ở Đường Nhạc sắp lúc rơi xuống đất, Cân Đầu Vân lần nữa trở lại dưới chân hấn.

Còn như Thất Thập Nhị Biến, Đường Nhạc chỉ học hội mơn gió, bố trí sương mù, kỳ tinh, cầu mong mưa, ngồi hòa, nước vào, Yểm Nhật, ngự phong cái này đơn giản tám loại, muốn tốc thành, là căn bản không thể nào.

Cho dù là Tôn Ngô Không tư chất hơn người, lấy hấn thiên phú tu luyện, đem cái này Thất Thập Nhị Biến hoàn toàn nắm giữ, còn dùng thời gian bảy năm đây!

Để cho Đường Nhạc vui vẻ là, hấn đã có thể làm đơn giản biến hóa, mặc dù biến ảo thành ong mật với hấn mà nói còn có chút khó khăn, nhưng muốn biến thành một tên Ngô Không, Bát Giới đám người đáng vẻ vẫn là không có vấn đề.

Mà còn hấn còn có thể biến thành một tên mỹ nữ, đây là để cho hấn hưng phấn nhất chuyện

Ngày này, thầy trò mấy người đi tới một nơi hiểm trở đường núi, trước thuận lợi là một tòa cao vút trong mây núi cao.

Bởi vì ngăn trở đường đi, Đường Nhạc lại chậm rãi xuống ngựa, chau mày, hấn đang nghĩ, có muốn hay không vòng qua ngọn núi lớn này, nhưng như vậy thứ nhất, liền muốn lãng phí rất nhiều thời gian.

"Sự phụ, có Yêu Khí!" Bát Giới đột nhiên hô lớn.

Thầy trò mấy người bị Bát Giới như vậy một kêu, nhất thời dọa cho giật mình, ngay cả Ngô Không đều bị dọa sợ đến liền vội vàng lấy ra Kim Cô Bổng.

"Bát Giới, người làm cái gì a" phát hiện phía trước chẳng qua là một tên tiểu phụ đi tới, cũng không yêu quái, Đường Nhạc ở thu lại khí thế, dò hỏi.

"Ngốc tử, nói đó có Yêu Khí, người đặc biệt sao dám lừa dối ta đây Lão Tôn" thảo đặc biệt sao, cái này ngốc tử cướp chính mình lời kịch cũng không tính, còn dám lừa dối hấn, coi như là nghĩ (muốn) xoát tồn tại cảm giác, cũng không trở thành làm như vậy đi!

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Nhật Trị Công Tào, thương lượng kế sách!

"Có thể là ta đây Lão Trư lắm." Bát Giới cúi đầu, yếu ớt nói.

Lúc này, đống củi tiểu phu chạy tới thầy trò trước mặt, hần thấy mấy người kia tướng mạo cổ quái, liền muốn ném xuống trên lưng củi khô, chuẩn bị chạy trốn.

"Lão nhân gia, đừng sợ, chúng ta không phải yêu quái." Đường Nhạc thân ảnh chợt lóe, ngăn ở tiểu phu trước mặt, hần chấp hai tay, lễ phép nói.

Thấy vậy, tiểu phu mới thở phào một cái, dù sao mấy người kia muốn thật là yêu quái, cũng sẽ không với hần cung kính như vậy nói chuyện, đã sớm trốn gô, trực tiếp bị bắt đi.

"Các ngươi thật không phải là yêu quái" có chút không tin được, tiểu phu nắm thật chặt trong tay búa, chỉ cần tình huống không đúng, hần lại ra tay với đám người này liều mạng.

"A di đà phật, ngươi xem bản tăng lớn lên giống yêu quái sao?" Đường Nhạc cười nói.

Thấy tiểu phu ánh mắt liếc nhìn Ngô Không đám người, Đường Nhạc giải thích: "Bọn họ là đồ đệ của ta, là bảo vệ ta đi Tây Thiên Thủ Kinh."

Nghe vậy, tiểu phu mặt liền biến sắc, tựa hồ nhớ tới cái gì, liền vội vàng ngăn cản nói: "Thánh Tăng a, các ngươi cũng không thể đi trước ngọn núi lớn kia a, nếu như các ngươi thật muốn Tây Hành, nghe lão hủ khuyên một câu, vòng qua ngọn núi lớn kia đi!"

"Lão nhân gia, thế nào nói ra lời này?" Đường Nhạc không hiểu nói.

"Thật không dám giấu giếm, ngọn núi lớn kia tên là Bình Đỉnh Sơn, trên núi có một Liên Hoa Động, bên trong có hai vị thần thông quảng đại yêu quái, thủ hạ bọn hần còn có một đàn lợi hại tiểu yêu, bọn họ chuyên môn ăn đã qua người đi đường, Thánh Tăng dung mạo người da mịn thịt mềm, khẳng định trốn không yêu quái độc thủ, cho nên các ngươi vẫn là đường vòng đi." Tiểu phu giải thích.

"Đường vòng kia cần cần thời gian bao lâu mới có thể vòng qua Bình Đỉnh Sơn."

"Ngắn thì nửa tháng, lâu thì một tháng."

Thật là trời không phụ người có lòng, cuối cùng là đi tới Bình Đỉnh Sơn!

Còn như muốn đường vòng, kia là không có khả năng, vừa đến tiêu hao thời gian quá dài, thứ hai Đường Nhạc còn muốn hoàn thành hệ thống nhiệm vụ.

Và lại nói, hần cũng không sợ Kim Ngân nhị giác.

Hần muốn cho chung quanh đây yêu quái, vừa nghe đến tên hần, lại nghe tin đã sợ mất mật!

"Đa tạ lão nhân gia hảo ý, bất quá bản tăng không tính đường vòng." Đường Nhạc cự tuyệt nói.

"Thánh Tăng, ngươi vì sao liền cố chấp như vậy đây, lão hủ đây cũng là vì muốn tốt cho ngươi!" Tiểu phu bắt đầu dỗi nói.

"Hắc hắc, chính là mấy cái tiểu yêu, ta đây Lão Tôn đạn chỉ giữa, là được diệt bọn họ." Ngô Không thu hồi Kim Cô Bổng, cười nhạt nói.

"Lão nhân gia, ngươi một thân một mình đi ra đống củi, thật sự là quá nguy hiểm, cái này đỉnh vàng ngươi thu cất, coi như là bản tăng một chút tâm ý, nghĩ đến cũng có thể thay đổi ngươi cuộc sống trong nhà." Đường Nhạc lấy ra một thỏi vàng, giao cho tiểu phu, hần cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền.

Lần trước ở Bảo Tượng Quốc, nhưng là thắng trên một triệu ngân lượng đây!

Nhận lấy thỏi vàng, tiểu phu lộ ra đầy mặt, vội vàng nói cảm ơn.

"Thánh Tăng, người tốt cả đời bình an, lão hủ tin tưởng các ngươi có thể Phùng Hung Hóa Cát!" Nói xong, tiểu phu lại công lấy sau lưng củi khô rồi đi nơi đây.

Chờ tiểu phu sau khi rời đi, Đường Nhạc khoe miệng phát qua một vòng nụ cười quý dị, hần hướng về phía các học trò nói: "Này Nhật Trị Công Tào còn rất lòng tốt nha!"

Bát Giới, Ngô Tịnh trở mặt nhìn nhau, biểu thị không hiểu!

Chỉ có Ngô Không có thể nghe hiểu Đường Nhạc mà nói, hần đã sớm đoán được tiểu phu thân phận, nhưng hần không nghĩ tới là, ngay cả Bát Giới, Ngô Tịnh cũng không phát hiện cái này tiểu phu là Nhật Trị Công Tào biến hóa, cái này chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi sư phụ lại có thể phát hiện, thật là quái tài!

"Ngốc tử, mới vừa rồi kia tiểu phụ là Nhật Trĩ Công Tào biến hóa, ngươi đặc biệt sao không có nhìn ra sao?" Ngô Không đạo (nói).

"Ta đặc biệt sao vẫn thật là không nhìn ra." Bát Giới mắng thầm.

Không có lý tới Bát Giới với Ngô Không thường ngày cãi vã, Đường Nhạc có chút thâm ý liếc nhìn Bình Đỉnh Sơn.

Mới vừa rồi biến ảo thành tiểu phụ Nhật Trĩ Công Tào cũng không có đi xa, hần ẩn núp trong bóng tối, nhỏ giọng nói: "Đường Tăng làm người không tệ, ta còn là trong bóng tối bảo vệ hần một chút đi, tránh cho hần bị thương tổn."

Nghi ngại một hồi, Đường Nhạc uống một hớp nước, phân phó nói: "Bát Giới, Ngô Không, hai người các ngươi tới tấp công việc, một cái đi Bình Đỉnh Sơn hỏi dò, một cái khác đi tìm điểm trái cây rừng, các ngươi nhìn chọn đi."

"Sư phụ, một khi ta theo ngốc tử đều đi ra ngoài, nếu là yêu quái xâm phạm, phải làm sao mới ổn đây?" Ngô Không lo lắng nói.

"Không sao, sư phụ với Ngô Tịnh mới có thể đối phó, coi như không đánh lại, không phải còn có Tiểu Bạch Long à." Đường Nhạc đáp lại.

"Vạn nhất ba người các ngươi liên thủ đều không đánh lại yêu quái đây "

"Cái này "

Đường Nhạc do dự, nếu là Kim Ngân nhị giác mang theo bảo bối tới, coi như ba người liên thủ, chỉ sợ cũng ta đánh không lại bọn hần.

"Là lý do an toàn, ta theo ngốc tử vẫn là lưu lại một người đi!" Ngô Không đề nghị.

"Cũng tốt." Đối với cái này, Đường Nhạc cũng không có cự tuyệt.

Ngô Không đi tới Bát Giới trước mặt, đạo (nói): "Ngốc tử, ngươi mới vừa rồi cũng nghe đến, hiện tại làm lựa chọn đi."

"Ta đây Lão Trư đi dò đường đi, ngươi lưu lại bảo vệ sư phụ." Bát Giới lo lắng cho mình nếu là lưu lại, vạn nhất yêu quái kia không đến, sư phụ khẳng định lại muốn cho chính mình đi đi khắp thực, tìm trái cây rừng, dứt khoát hần lựa chọn đi dò đường, như vậy cũng có thể nhân cơ hội lười biếng.

Bình Đỉnh Sơn, Liên Hoa Động.

Lạ thường là, bên trong động cũng không phải u ám không ánh sáng, Âm U kinh khủng.

Vừa vặn ngược lại, rất là rộng rãi son động, mặc dù mơ hồ lưu lại tanh hôi chi vị, nhưng là bên trong vật kiện chính là sắp xếp gọn gàng, ngay ngắn có thứ tự.

Bảo vệ tiểu yêu thân thể đứng nghiêm, không dám chút nào có bất kỳ lười biếng, như thế tận chức tận trách, đủ để chứng minh son động này chủ nhân khác với người thường.

Bên trong động bốn phía trên vách tường, phủ đầy Nguyệt Quang Thạch, trung tâm son động, càng là có bốn tòa chậu than gác ở bốn cái trên trụ đá, hỏa thiêu đốt rất liệt.

Chủ tọa trên, có hai gã Huyền Tiên cảnh sơ kỳ yêu quái, bên trái tên kia yêu quái thân hình khá mập, hần người mặc Kim Bào, thậm chí ngay cả da thịt đều là kim sắc, mà còn đỉnh đầu hần bên trên chiều dài một cái Kim Giác, nhìn rất là dữ tợn.

Người này chính là Liên Hoa Động chủ, Kim Giác Đại vương!

Bên phải tên kia yêu quái chính là thân hình gầy yếu, hần người mặc ngân bào, da thịt là cũng là ngân sắc, trên đỉnh đầu chiều dài một cái Ngân Giác, người này là Liên Hoa Động Phó Động Chủ, Ngân Giác Đại vương.

Lúc này, đang có một bức tranh giống như quanh quần trên không trung, Kim Ngân nhị giác chính có chút hăng hái nhìn bức họa.

Phía dưới các tiểu yêu chính là mặt đầy cung kính, xếp chân ngồi dưới đất, chờ đợi Đại vương phát hiệu lệnh.

"Đại ca, theo nhãn tuyến bẩm báo, cái này Đường Tăng đã tiến vào chúng ta địa bàn, theo ta thấy, chúng ta vẫn là tẩn mau động thủ đi, tránh cho chậm thì sinh biến!" Ngân Giác Đại vương cầm ly rượu lên, nhấp một hớp rượu, lo lắng nói.

Hần hai người đã sớm đối với (đúng) Đường Tăng trúng mềm bụng thông xuống ướt át, chỉ cần là ăn Đường Tăng thịt, thì sẽ tăng thêm tu vi, mà còn có thể trường sinh bất lão, đây là bao nhiêu yêu quái tha thiết ước mơ sự tình.

"Ai, Nhị đệ a, ta hiện tại so ngươi còn gấp a, chẳng qua là ngươi cũng biết, Đường Tăng mặc dù không đáng để lo, nhưng là thù hạ của hần ba cái học trò, vô cùng khó giải quyết a, cái này Đại Đồ Đệ Tôn Ngô Không tu vi sâu không lường được, đã từng đại náo hôm khác cung, ngay cả Ngọc Đế đều không làm gì được hần."

"Nhị Đồ Đệ Trư Bát Giới, cũng là Nhất Hào người mạnh, hần đã từng là nắm giữ Thiên Hà một trăm ngàn thủy quân Thiên Bồng Nguyên Soái, chi vì phạm Sắc Giới, lúc này mới bị cách chức đến Phạm Tràn, ta ngươi coi như liên thủ, chỉ sợ là ngay cả hần đều không đánh lại a."

"Đường Tăng Tam Đồ Đệ đã từng là Thiên Đình Quyền Liễm Đại Tướng, chỉ vì ở Bàn Đào Hội đánh nát đèn lưu ly, cho nên mới bị giáng chức đến Phàm Trần, nhắc tới, ba người này đều không phải là hiền lành a."

"Đại ca, vậy người ý là, chúng ta cứ như vậy thả Đường Tăng rồi đi đây không khỏi quá sợ đi." Ngân Giác Đại vương sắc mặt mặt đầy, cái này đến miệng bên thịt béo, còn có thể khiến nó chạy sao

"Nếu muốn ăn Đường Tăng thịt, chỉ có một biện pháp, đó chính là từng cái đột phá, để cho Đường Tăng Tam Đồ Đệ không cách nào liên thủ!"

Cầu phiếu đề cử " ta cũng rất muốn thêm chương a, mọi người nhất định cho điểm lực a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Hù chết Ngân Giác, Bát Giới bị bắt!

"Xem ra cũng chỉ có thể như thế, ta đây liền dẫn người đi tới cây son tra dò xét, nếu là gặp phải lạc đàn, ta lại ra tay bắt hẩn lại." Ngân Giác Đại vương gật đầu nói.

"Nhị đệ, người cũng phải cẩn thận một chút, là để ngừa vạn nhất, vẫn là mang theo Dương Chi Ngọc Tịnh Bình đi." Kim Giác Đại vương đề nghị.

Ngân Giác Đại vương từ trước đến giờ tâm cao khí ngạo, trừ đại ca của mình, hẩn sẽ không phục qua người nào.

Hẩn thấy, kia Tôn Ngộ Không các loại (chờ) bối chẳng qua là có tiếng không có miếng mà thôi, lấy thực lực của chính mình, hoàn toàn có thể đối phó bọn họ.

Mà còn coi như cường công không được, còn có thể dùng trí, cho nên Ngân Giác Đại vương liền vội vàng khoát tay nói: "Đại ca, người lo ngại, đối phó Đường Tăng thầy trò, cần gì phải bảo vệ."

Nhìn Ngân Giác Đại vương rồi đi bóng lưng, Kim Giác Đại vương thở dài nói: "Nhị đệ tính tình nếu là không đổi, ngày sau tất nhiên gặp nhiều thua thiệt a!"

Ngay cả hẩn thấy Tôn Ngộ Không cũng phải nhượng bộ lui binh, không dám đi trước trên chọc.

Mặc dù có chút lo lắng, nhưng là hẩn vẫn tin tưởng Nhị đệ năng lực, hẩn Nhị đệ quý kẻ đa đoan, coi như chính diện không đánh lại, muốn thoát đi cũng còn là không thành vấn đề.

Lại nói Bát Giới một thân một mình đi tới Bình Đình Sơn, ở đây đường núi gấp ghe, nhiều che chở, ao đầm càng là trải rộng đến nơi, hơi không cẩn thận liền có thể hãm sâu trong đó.

"Cái này đặc biệt sao là địa phương quý gì!" Đi nửa ngày, Bát Giới phát hiện mình lạc đường, trên người cũng nhiều một ít vương mắc, đây đều là bị trong núi Độc Trùng cắn, vừa đau vừa nhột, để cho hẩn khổ không thể tả.

Trọng yếu nhất là càng đi về phía trước, chính là chướng khí tràn ngập vùng, Bát Giới ngẩng đầu nhìn thiên, trong lòng hồi hận vạn phần, sớm biết để cho Bật Mã Ôn tới dò đường được, hẩn ban đầu làm sao lại lựa chọn cái này khổ sai chuyện đây!

Này cũng nửa giờ, hẩn ngay cả yêu quái bóng dáng cũng không thấy, nghĩ một lát, hẩn quyết định tìm nơi tĩnh lặng địa phương trước ngủ một giấc, chờ đến trời tối, hẩn ở đằng vân giá vũ, rồi đi nơi này.

Bình lấy hô hấp, xuyên qua chướng khí tràn ngập rừng cây, đập vào mi mắt là một giòng suối nhỏ, trong nước trong suốt thấy đáy, có thể thấy trong nước vui vẻ du dương con cá.

Trong lòng vui mừng, Bát Giới nhỏ bé bước chạy đến bờ sông, uống mấy hớp Cam Điền nước suối, hẩn đánh giá chung quanh, chắc chắn không có vấn đề sau, lại nằm ở giòng suối một tảng đá lớn bên cạnh bên trên, cái này nhắm mắt lại, thời gian không bao lâu, lại vào mộng ngủ yên.

Chơi đùa thời gian dài như vậy, hẩn là không ngủ một an giấc, thật vất vả có một cái cơ hội như vậy, hẩn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Một lúc lâu sau, mấy đạo thân ảnh theo giòng suối hàng đầu chậm rãi đi xuống, đám này yêu quái đến từ Liên Hoa Động, bọn họ đi theo Ngân Giác Đại vương đi ra điều tra.

Đột nhiên, một tên vóc người thấp bé, tướng mạo xấu xí tiểu yêu thật giống như phát hiện cái gì, liền vội vàng kinh hô: "Nhị đại vương, phía trước thật giống như có người."

"Ừ" Ngân Giác Đại vương híp mắt, ngẩng đầu nhìn ra xa, phát hiện quả nhiên có người.

"Thả chậm bước chân, trước chớ kinh động hắn."

"Minh bạch."

Vài tên tiểu yêu từ từ gần trước, khi thấy Bát Giới bộ dáng lúc, Ngân Giác Đại vương bị dọa sợ đến cả người run lên, thiếu chút nữa xụi lơ trên đất.

"Ta gọi ạ, yêu quái a!" Ngân Giác Đại vương vuốt ve ngực, nhỏ giọng nói.

"Ồ kìa mẹ ta nha, cái này lớn lên cũng quá dọa người."

"Lấy ở đâu đầu heo quái, không biết cái này Bình Định Sơn là chúng ta địa bàn sao "

Nhưng vào lúc này, một tên tiểu yêu yếu ớt nói: "Nhị đại vương, dường như chúng ta cũng là yêu quái a!"

Nghe vậy, Ngân Giác Đại vương mới bừng tỉnh đại ngộ, đạo (nói): "Đúng vậy, ta đặc biệt sao cũng là yêu quái, ta sợ hắn làm gì."

"Ồ không đúng" nhìn trước mặt đầu heo quái, Ngân Giác Đại vương luôn cảm thấy đã gặp qua ở nơi nào.

"Nhị đại vương, cái gì đúng vậy, không đúng, ngươi đang nói gì" các tiểu yêu vẻ mặt nghi hoặc, biểu thị không hiểu, trong đầu nghĩ, cái này nhị đại vương không phải là bị dọa sợ đi!

Ngân Giác Đại vương đột nhiên nghĩ tới cái gì, mừng rỡ nói: "Heo này đầu quái chính là Trư Bát Giới."

Đạp phá thiết hải vô mịch xứ, được đến không uống toàn công phu.

Hắn đang rầu không cách nào đem Đường Tăng thầy trò từng cái đánh tan, dưới mắt, này Trư Bát Giới lại tự động đưa tới cửa, thật là trời cao chăm sóc a.

"Các ngươi đi chém một thân cây, đem Trư Bát Giới trói gỗ, sau đó cột ở trên cây, chúng ta thừa dịp hắn đang buồn ngủ, thần không biết quỷ không hay đem hắn mang lên Liên Hoa Động." Ngân Giác Đại vương bỗng dưng biến hóa ra một cái bèn chắc sợi dây, tiện tay đưa cho tiểu yêu.

Vốn đang cho là muốn đại động can qua, nhưng hiện tại xem ra, không đánh mà thắng, là có thể bắt Trư Bát Giới, chờ đến Liên Hoa Động, coi như hắn muốn phản kháng, vậy lúc vậy quá muộn.

Coi như hắn còn nữa bản lĩnh, cũng không khả năng theo Liên Hoa Động chạy thoát.

Rất nhanh, vài tên tiểu yêu chém liền đoạn một viên to bằng bắp đùi cây cối, bọn họ thuận thực dùng sợi dây đem Bát Giới trói gỗ, sau đó bó ở cây cối bên trên.

"Ta đặc biệt sao cũng là phục, này Trư Bát Giới ngủ như Trư một dạng, chúng ta hành hạ như thế, hắn đều bất tỉnh." Một tên tiểu yêu lướt qua trên trán mồ hôi, mắng thảm.

"Hắn vốn chính là một con heo." Một tên khác tiểu yêu chen miệng nói.

"Ngọa tào, này Trư Bát Giới tặc đặc biệt sao trọng." Mấy tên tiểu yêu mang Trư Bát Giới, sắc mặt kim nén đến trướng hồng, hai chân không nhịn được đang run rẩy.

Mấy người chặt vật hành tẩu, ước chừng sau năm phút, bọn họ mới đi mười sáu bước, theo như tốc độ này, chỉ sợ là cần nửa tháng mới có thể trở về đến Liên Hoa Động.

"Các ngươi đám phế vật này, bình thường cho các ngươi tu luyện, chính là không nghe." Ngân Giác Đại vương thật sự là không nhìn nổi, hắn cũng không tin, này Trư Bát Giới có thể có nặng hơn, trầm ngâm chốc lát, tiếp tục nói: "Ta tới giúp các ngươi."

Khi hắn đem vai u thịt bắp cây cối gánh tại trên vai thời điểm, dưới chân đạp phải lá cây, đột nhiên trượt, thân thể trước ngưỡng, trực tiếp té một cái ngã gục.

"Ta thảo mẹ hắn cái bức, này Trư Bát Giới vì sao nặng như vậy." Lúc trước không tin, lúc này hắn tin.

Ngân Giác Đại vương từ dưới đất bò dậy, phát hiện Trư Bát Giới mặt đầy hên mọn, trong miệng còn chảy chảy nước miếng, nhìn một cái chính là đang

làm Xuân Mộng.

Thảo đặc biệt sao, các loại (chờ) trở lại Liên Hoa Động, xem mình tại sao trừng trị hẳn.

"Nhị đại vương, người đặc biệt sao mau lại đây giúp đỡ, chúng ta nhanh không kiên trì nổi." Các tiểu yêu mắng to.

"Thức giục người tê dại a!" Phát xong than phiền, Ngân Giác Đại vương vẫn là ngoan ngoãn đi hỗ trợ, vốn là không muốn vận dụng linh lực, nhưng dưới mắt, lại không thể không vận dụng.

"Thảo." Thầm mắng một tiếng, mấy người tốc độ rõ ràng tăng nhanh, cứ như vậy, mang Trư Bát Giới, hướng về phía Liên Hoa Động phương hướng, chậm rãi đi.

Trước khi trời tối, Ngân Giác Đại vương đám người trở lại Liên Hoa Động, lúc này các tiểu yêu đã mệt là, tê liệt trên mặt đất, co quắp một trận.

"Mẹ, mệt chết ta." Than phiền một tiếng, Ngân Giác Đại vương cầm lên trên bàn một bầu rượu, uống một hơi cạn sạch.

Kim Giác Đại vương rời đi chỗ ngồi, liếc về liếc mắt Trư Bát Giới, nghi ngờ nói: "Nhị đệ, người thế nào đem Trư Bát Giới chộp tới, người quên chúng ta mục đích là Đường Tăng sao "

"Có thể bắt trở về một cái cũng không tệ." Ngân Giác Đại vương thờ hờn hờn nói.

"Vấn đề là, ăn Trư Bát Giới, cũng không thể trường sinh bất lão a!" Kim Giác Đại vương ủ rũ cuối đầu nói.

"Đại ca, cho tiểu đệ nghỉ ngơi một đêm, đợi ngày mai, ta tất nhiên có thể bắt trở về Đường Tăng." Ngân Giác Đại vương vỗ ngực bảo đảm nói.

"Được rồi." Gật đầu một cái, Kim Giác Đại vương cầm lên trên bàn ly rượu, trực tiếp đem rượu tạt vào Bát Giới trên mặt.

"Mẹ nhà nó, trời mưa, ta đây Lão Trư phải đi về thấy sư phụ." Bát Giới mơ mơ màng màng mở mắt, tự nhủ.

"Ha ha, chỉ sợ người là không thể quay về." Kim Giác Đại vương cười lạnh nói.

Nghe vậy, Bát Giới cảm thấy chuyện không đúng, đột nhiên mở hai mắt ra, lúc này mới phát hiện mình bị trói gô, mà lúc này hoàn cảnh chung quanh cũng đều biến hóa, hẳn mặt đầy mộng bức, mình không phải là bên cạnh dòng suối nhỏ bên ngủ sao làm sao lại đi tới sơn động.

"Ngọa tào, các người là ai a, vì sao phải bắt ta đây Lão Trư, thức thời để cho ta đây, nếu không thì đừng trách ta đây không khách khí." Nhìn chung quanh yêu quái đều tại trường trường nhìn mình chăm chăm, Bát Giới hoa cúc căng thẳng, đại đại liệt liệt nói.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Bát Giới nhượng bộ, sinh lòng nhất kế!

"Ta phác thảo sao, đừng tưởng rằng trên đầu lớn lên cái sừng, liền cảm giác mình không tưởng, có bản lĩnh với ta đây Lão Trư đao thật thương thật làm hơn một hồi, dùng xuống ba lăm thủ đoạn đem ta đây Lão Trư chộp tới, tính anh hùng gì hảo hán, các người cũng không xứng làm yêu quái, một đám kinh sợ, cùng một cô nàng đường như" Bát Giới càng nói càng hăng hái, nước bọt loạn phun, nằng được kêu là một cái thống khoái a.

Bị chửi cầu huyết lâm đầu, ngay cả tổ tông mười tám đời đều bị mắng một lần, Kim Ngân Giác hai người khuôn mặt có màu gan heo, ánh mắt lạnh lẽo, tràn đầy sát ý, cuối cùng Kim Giác Đại vương không thể nhịn được nữa, mắng to: "Trư Bát Giới, nói đông dài người tê dại a, chết đã đến nơi, người còn hồn nhiên không biết, vốn còn muốn cho người nhiều sống một đoạn thời gian, bây giờ nhìn lại là không thể để người sống nữa."

"Có bản lĩnh liền chơi chết ta đây Lão Trư." Chính là một cây phá sợi dây, liền muốn vây khốn hẳn, không khỏi quá coi thường hẳn Trư Bát Giới đi.

Còn như cái này hai gã yêu quái tu vi, Trư Bát Giới đã sớm nhìn thấu, chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, coi như hai người liên thủ cũng không phải đối thủ của hắn.

"Được, ta cho ngươi trang bức, hy vọng chờ một hồi ngươi còn có thể cười được." Hừ lạnh một tiếng, Kim Giác Đại vương hô lớn: "Tiểu môn, lấy ta Từ Kim Hồng Hồ Lô tới."

Trong vòng mấy cái hít thở sau, một tên yêu quái cẩn thận từng li từng tí nắm Từ Kim Hồng Hồ Lô đưa cho Kim Giác Đại vương.

Nhìn Kim Giác Đại vương lời thề son sắt đáng vẻ, Bát Giới nói thầm một tiếng không được, trong đầu nghĩ, yêu quái này trong tay bảo vật tất nhiên không phải vật phàm, làm không cẩn thận hân hôm nay vẫn thật là đến ngòm tại đây.

"Chậm." Vừa định thi triển linh lực, chuẩn bị tránh thoát sợi dây Bát Giới hô lớn.

"Mẹ cái bức, ngươi đặc biệt sao còn không có chơi đùa không có, ngươi nếu là muốn nói Di Ngôn, thì nói nhanh lên, khác (đừng) mù mấy bà trẻ nãi thời gian." Ngân Giác Đại vương không nhịn được nói.

"Khụ thật không dám giấu giếm, ta đây Lão Trư cũng là yêu quái!" Bát Giới cười nói.

Kim Ngân Giác: "

"Nhị đệ, ngươi còn nói nhảm với hân nói cái gì, trước tiên đem thu vào Từ Kim Hồng Hồ Lô, hóa thành mù lại nói." Vừa nói, Kim Giác Đại vương mở ra nắp, giờ lên Từ Kim Hồng Hồ Lô, muốn đọc chú ngữ.

Nghe vậy, Bát Giới chân mày nhũu chặt, mặt liền biến sắc, nếu như bị Từ Kim Hồng Hồ Lô thu vào đi, chỉ sợ là cũng không thể ra ngoài được nữa.

Thật là ngày chó, vốn định ngủ một giấc thật ngon, thì sẽ đi theo sư phụ giao nộp, người nào từng dự đoán, sẽ phát sinh cái này đương tử chuyện.

Dưới mắt ngay cả mạng nhỏ mình cũng có thể không gánh nổi.

"Kim Giác đại ca, ngươi trước không nên khích động, để cho ta đây Lão Trư nói thêm câu nào." Bát Giới mặt đầy thành kính, không biết, thật đúng là cho là Kim Giác Đại vương, là hân đại ca ruột thịt đây!

"Có rắm mau thả." Thấy này Trư Bát Giới chít chít méo mó, ma ma tức tức, Kim Giác Đại vương hận không được ngay lập tức sẽ làm thịt hân.

"Chúng ta đều là yêu quái, tội gì làm khó mình người đâu."

"Lăn mẹ của ngươi, thiếu đặc biệt sao làm quen, người nào với ngươi là người mình."

Kim Giác Đại vương giận tím mặt, vừa nói, liền muốn đem Trư Bát Giới thu vào Từ Kim Hồ Lô bên trong.

"Ta gọi là ngươi một tiếng, ngươi có dám đáp ứng "

"Đáp ứng ngươi tê đại."

Nghe lời này, Ngân Giác Đại vương một cước đạp trúng Bát Giới, người sau cố nén tức giận, nếu không phải kiêng kỵ kia Từ Kim Hồng Hồ Lô, hân đã sớm động thủ, cần gì phải như thế bị tức.

Hân tự nhiên không biết cái này Từ Kim Hồng Hồ Lô, nhất định phải niệm động chú ngữ, mà còn cần đối phương đáp ứng, mới có thể vào đối phương thu vào bên trong hồ lô, hân cho là yêu quái này có thể trực tiếp dùng Từ Kim Hồng Hồ Lô đem mình thu vào đi đây.

"Vốn là đồng căn sinh, bộ dạng răn cần gì phải quá mau a!" Bát Giới bị đau đạo (nói).

"Ngươi heo này đầu quái, còn đặc biệt sao có xấu hổ hay không."

"Người nào đặc biệt sao với ngươi là cùng căn (cái) sinh, ta hai người dung mạo so với ngươi soái nhiều."

"Ta đây Lão Trư nương bộ còn không được à." Bát Giới dự định khác tìm cơ hội, sẽ rời đi nơi đây, hiện tại chỉ có thể trước tạm thời nhận tưng.

"Tiểu môn, đem heo này đầu quái dẫn đi, các loại (chờ) chúng ta ăn Đường Tăng thịt, lại dầu nổ hân." Kim Giác Đại vương cảm thấy có chút yên lòng không xuống, tiếp tục nói: "Cho ta lên tinh thần, không dùng ngủ đêm, thay nhau nhìn hân, nếu là để cho chạy Trư Bát Giới, ta lấy các ngươi là hỏi."

"Tiểu minh bạch."

Đối với cái này, Bát Giới trong lòng vui mừng, chỉ có không có nguy hiểm tánh mạng, hân chỉ mong ở lại chỗ này đây, như vậy cũng không người quấy rầy, có thể ngủ an giấc.

Mới vừa rời hân trong mộng, thiếu chút nữa thì muốn đẩy ngược hai gã xinh đẹp như hoa nữ yêu quái, nếu không phải nọ vậy đáng chết Kim Giác Đại vương đem mình hất tỉnh, hân lúc này khẳng định sáng khoái không dứt.

Hân hiện tại, chỉ cần chờ đợi sư phụ tới cứu mình là được, hân cũng không tin tưởng, cái này Kim Ngân nhị giác, có thể đối phó đến sư phụ, hướng chỉ

kia Bật Mã Ôn cũng không phải ăn chay.

"Lăng bên trong cái lăng, lăng bên trong cái lăng" Bát Giới hoạt bát đi theo các tiểu yêu đi xuống.

Nhìn Trư Bát Giới bóng lưng, Ngân Giác Đại vương hiểu kỳ nói: "Đại ca, ta thế nào cảm giác này Trư Bát Giới không chút nào tức giận, ngược lại rất vui vẻ a!"

"Để cho hắn lại bắt đi mấy ngày đi, thời gian không còn sớm, sớm nghỉ ngơi một chút đi!"

"Ừ, ngày mai ta phải đi bắt Đường Tăng."

Đêm khuya, khắp trời đầy sao.

Ánh trăng treo ở xa xôi chân trời, mông lung ánh trăng vắng đầy đại địa.

Đường Nhạc nằm ở trên cỏ, hai mắt nhắm chặt, cũng không ai biết hắn đang suy nghĩ gì.

"Sư phụ, ngủ đi" Ngộ Không nằm ở trên thân cây, cúi đầu mắt nhìn xuống phía dưới, nhỏ giọng nói.

"Không có đâu." Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, đáp lại.

Đều thời gian dài như vậy, Bát Giới vẫn chưa về, nhất định là bị yêu quái bắt đi, cái này làm cho Đường Nhạc có chút bận tâm hắn an nguy, nhưng nghĩ đến Kim Ngân Giác mục tiêu là hắn, cũng sẽ không làm khó Bát Giới.

Chẳng qua là Bát Giới miễn không muốn chịu một ít khổ sở.

"Sư phụ, người không cần lo lắng, người xem hắn bình thường làm người khiêm tốn, nhìn thật đáng hoàng, trên thực tế hắn một bụng tâm địa gian xảo, hắn coi như bị yêu quái bắt đi, cũng khẳng định hưởng thụ khách quý đãi ngộ." Ngộ Không trêu ghẹo nói.

Biết Bát Giới giả chi bằng Ngộ Không, hắn đoán không lầm, Bát Giới lúc này đang an ổn làm Xuân Mộng đây.

"Người nói ngược lại cũng không tệ, bắt quả sư phụ cho là, kia Kim Ngân Giác ngày mai tất sau đó núi tới bắt ta." Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, chậm rãi nói.

"Bao lớn chút chuyện, có ta đây Lão Tôn ở, đảm bảo người vô sự." Ngộ Không cười nói.

"Ừm." Đường Nhạc lần nữa nhắm mắt lại, nói thầm trong lòng đạo (nói): "Sư phụ là không có chuyện, có chuyện là người a!"

Kia Ngân Giác Đại vương ngày mai nhất định sẽ làm khó Ngộ Không, hắn nếu muốn bắt chính mình, thì nhất định phải trước đây ra Ngộ Không.

Đường Nhạc sinh lòng nhất kế, âm thầm có kế hoạch!

Một đêm yên lặng!

Sáng sớm, hồng hồng thái dương từ từ theo đỉnh núi bên trên xuất hiện, chỉ chốc lát sau, ánh ban mai liền văng đầy đại địa.

Hào Quang Bình Minh bóc đi màn đêm lưa mờ, phun ra Xán Lạn nắng sớm, nghênh đón mới một ngày.

Đương Đường Nhạc khi mở mắt ra sau khi, phát hiện Ngộ Không đã không có ở đây trên cây, nghĩ đến hắn đi tìm trái cây rừng.

Ngộ Tĩnh chính là ngồi ở hành lý bên trên, với Tiểu Bạch Long trò chuyện, hắn thấy sư phụ đứng dậy đuổi người một cái, vội vàng nói: "Sư phụ, Nhị Sư huynh bị yêu quái bắt đi."

Đường Nhạc: "

"Sư phụ biết rõ." Đường Nhạc cầm bình nước lên, uống một hớp nước, lãnh đạm nói.

"Sư phụ, nếu không thì ta đây Lão Sa đi tìm một chút hắn" Ngộ Tĩnh với Bát Giới từ trước đến giờ quan hệ rất tốt, đương theo Ngộ Không nơi đó biết được Bát Giới bị bắt đi sau, hắn phản ứng đầu tiên chính là đi cứu viện, nhưng điều kiện tiên quyết là phải trải qua sư phụ đồng ý.

"Người có thể kéo xuống đi!" Đường Nhạc cự tuyệt nói.

Cầu phiếu đề cử, mọi người, vạn phần cảm ơn, mọi người không nên keo kiệt trong tay nhóm nhóm, bao nhiêu đầu mảy tở, ý tứ ý tứ đi, ha ha!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Hóa thân đạo sĩ, tương kế tựu kế!

Nếu là ngay cả Bát Giới đều không làm gì được Kim Ngân Giác, kia Ngô Tịnh càng không phải là đối thủ, đi vậy là không làm nên chuyện gì, không chỉ có cứu không Bát Giới, ngược lại là ngay cả mình cũng trợn vào.

"Sur phụ, ý nguoi là không cứu Nhị Sur Huynh, chúng ta tiếp tục Tây Hành đi đường" Ngô Tịnh sờ đầu, mê mang nói.

"Ngô Tịnh, nói nguoi dân, nguoi còn không thừa nhận, nguoi cảm thấy yêu quái kia sẽ thả chúng ta Tây Hành sao" thấy Ngô Tịnh yên lặng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Yên tâm đi, yêu quái cuối cùng mục đích là ta, bọn họ nhất định sẽ tới bắt ta."

"A, vậy chúng ta làm sao bây giờ" Ngô Tịnh nghi ngờ nói.

"Bình đến tướng chắn, nước đến đất chặn, đám kia yêu quái, sur phụ còn không coi vào đâu, lược thi tiểu kế, liền có thể tiêu diệt bọn hần." Đường Nhạc mặt đầy phong kinh vân đạm, cười nói.

Nghe vậy, Ngô Tịnh khẽ ngẩng đầu, nhìn sur phụ về mặt tự tin, hần phụ họa nói: "Sur phụ, uy vũ!"

Lúc này, đi phụ cận tìm trái cây rừng Ngô Không theo chân trời bay vút tới, thấy trò mấy người ăn xong trái cây rừng, nhét đầy cái bao tử sau, liền đối với Bình Đỉnh Sơn phương hướng chậm rãi đi.

Mới vừa gia nhập Bình Đỉnh Sơn, một cổ Âm U khí tức kinh khủng tràn ngập ở trong không khí, Đường Nhạc với Ngô Không chau mày, dự cảm không tốt xồng lên đầu.

"Ngô Không, có Yêu Khí." Đường Nhạc nhìn về phía trước Từ Sắc lượn lơ Yêu Khí như ẩn như hiện, vì vậy lên tiếng nhắc nhở.

"Ta đây Lão Tôn cái này đi trước giải quyết bọn họ." Ngô Không gãi tai khi, vội vàng nói.

"Đừng có gấp, cứ như vậy giải quyết bọn họ, chẳng phải là chút ít Đắc Lắc thú." Đường Nhạc nghiền ngẫm nói.

Nhìn sur phụ trong lòng có dự tính biểu tình, Ngô Không không hiểu nói: "Sur phụ, ý nguoi là "

"Ngược lại rảnh rồi buồn chán, không bằng cùng bọn họ vui đùa một chút." Đường Nhạc cười nói.

"Kiệt kiệt, sur phụ, nguoi thật là hư!" Ngô Không lộ ra một bộ âm hiểm nụ cười.

Đường Nhạc: "

Giữa sườn núi, một nơi rậm rạp bụi gai phía sau, có vài chục tên gọi tiểu yêu ẩn trốn ở chỗ này, bọn họ sáng sớm tụ tập tại nơi này nằm vùng.

Dẫn đầu dĩ nhiên là Ngân Giác Đại vương, hần sáng sớm hôm nay mới vừa tỉnh ngủ, ngay cả cơm cũng không kịp ăn, liền vô cùng lo lắng mang theo thủ hạ tới chỗ này.

Đường Tăng thấy trò muốn xuyên qua Bình Đỉnh Sơn, nơi này là phải qua nơi, cho nên nói, hần chỉ cần canh giữ ở nơi này, sẽ không sợ Đường Tăng không được.

Cùng với mạo hiểm cường công, chẳng đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công, khi hần thấy cười ở Bạch Long Mã bên trên mi thanh mục tú hòa thượng lúc, trong lòng của hần vui mừng, kích động vạn phần, hòa thượng này với trên bức họa người, giống nhau như đúc, người này nhất định là Đường Tăng không thể nghi ngờ.

Ngân Giác Đại vương cố nén nội tâm hưng phấn, khi hần thấy một tên mặt lông Lôi Công miệng hòa thượng đi theo Đường Tăng bên người lúc, hần đánh liền tiêu cường công ý nghĩ, hần nhận ra Tôn Ngô Không thân phận, lần này đi ra, hần vẫn không có mang Dương Chi Ngọc Tịnh Bình.

Chính diện giao phong, hần căn bản không phải Tôn Ngô Không đối thủ, hơn nữa còn có Đường Tăng Tam Đồ Đệ ở một bên mắt lom lom, vậy lại càng không có phần thắng.

Hần thấy, muốn bắt Đường Tăng, thì nhất định phải trước đẩy ra Tôn Ngô Không, còn như Đường Tăng với hần Tam Đồ Đệ, chính mình còn không để vào mắt.

Không có Tôn Ngộ Không bảo vệ, Đường Tăng chính là một cái phế vật, ngay cả rác rưởi cũng không bằng.

"Nhị đại vương, Đường Tăng sắp tới, chúng ta là không phải muốn động thù" các tiểu yêu dò hỏi.

"Thấy kia ở phía trước dò đường, mặt lòng Lôi Công miệng hòa thượng sao" Ngân Giác Đại vương đưa tay, tỏ ý đạo (nói).

"Thấy." Các tiểu yêu gật đầu nói.

"Đó chính là Tôn Ngộ Không!" Ngân Giác Đại vương kiêng kỵ đạo (nói).

"Ngọa tào, vậy chúng ta vẫn là chạy mau đi."

"Nghe nói cái này Tôn Ngộ Không Sát Yêu không nháy mắt, Lão Tử còn muốn sống thêm mấy năm nữa!"

"Thảo đặc biệt sao, bị dọa sợ đến ta đều tè ra quần."

"

Nghe Tôn Ngộ Không danh hiệu, các tiểu yêu nhất thời hoảng, hận không được lập tức quay đầu chạy.

"Kỷ oai cái rắm a, có cái gì tốt sợ, chính diện ta đánh không lại bọn hần, chúng ta còn có thể dùng trí a." Ngân Giác Đại vương một cước đạp phải vai tên tiểu yêu, chột xoay người nhìn chằm chằm Đường Tăng thấy rõ, hần chỉ tiếc rèn sắt không thành thép lắm bầm: "Các người nếu sợ chết, tụt trước sau lui 500m, chờ ta giải quyết kia Tôn Ngộ Không, các người lại giết đi ra, đến lúc đó, kia Đường Tăng cũng không phải bắt vào tay."

"Nghe rõ không có "

"Ừ"

Thật lâu không người đáp lời, Ngân Giác Đại vương quay đầu lại nhìn một cái, trong nháy mắt mòng bức, mắng to: "Người đâu "

Lúc này, sau lưng không có một bóng người, các tiểu yêu sớm bị dọa đến nghe tin đã sợ mất mật, lui về phía sau 500m.

"Ta phác thảo à." Ngân Giác Đại vương nổi trận lôi đình, xem ra là không trông cậy nổi đám này kinh sợ, thời khắc mấu chốt vẫn phải là xem chính mình.

Là thời điểm biểu diễn chân chính diễn kỹ.

Ngân Giác Đại vương nghĩ (muốn) cái kế sách, lắc mình một cái, biến ảo thành một tên làm bộ té bị thương chân lão đạo sĩ, hần nhìn sắp đi tới Đường Tăng, cười lạnh một tiếng, lại kêu thảm một tiếng, tê liệt ngã ở trên đường.

"Ai a, ta chân đoạn, đau chết ta." Ngân Giác Đại vương thê thảm hô lớn.

Cách thật xa, Đường Nhạc lại nghe được thanh âm, khi hần đến gần lúc, nhìn thấy trước mặt nằm trên đất lão đạo sĩ lúc, trong lòng cười trộm, cái này Ngân Giác Đại vương ngược lại thật hội trang, đây nếu là đặt tại chính mình niên đại đó, tuyệt đối là Kim Mã Ảnh Đế a.

Nói không chừng còn có thể cầm Oscar suốt đời thành tựu thưởng đây!

"Thánh Tăng, người đại phát thiện tâm, mau cứu ta đi." Ngân Giác Đại vương giờ giờ trong tay Phát Trần, nhờ giúp đỡ nói.

Chỉ thấy sắc mặt hần trắng bệch, đầu đầy mồ hôi, thân thể cũng ở đây không ngừng co quắp, trên chân dính đầy vết máu, nhìn giống như thật, nếu là người bình thường, vẫn thật là khả năng bị hần cho lừa gạt.

"Sư phụ, chúng ta rốt cuộc có muốn cứu hần hay không." Ngộ Tịnh không có nhìn ra Ngân Giác Đại vương thân phận, cho nên không nhận được dò hỏi.

"A di đà phật, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, chúng ta làm sao có thể thấy chết mà không cứu." Đường Nhạc giả bộ một bộ thương tiếc biểu tình.

Ngộ Không có chút thâm ý liếc về liếc mắt Đường Nhạc, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, trong ánh mắt mỗi người thoáng hiện lên một đạo tinh quang.

Nghe được Đường Tăng dự định cứu mình, Ngân Giác Đại vương mừng rỡ trong lòng, trong đầu nghĩ, cái này ngốc thiếu lại dễ lừa gạt như vậy, xem ra hôm nay là có thể ăn đến Đường Tăng thịt.

"Thánh Tăng, người thật là lòng dạ Bò tát a."

"Đây là tự nhiên." Gật đầu một cái, Đường Nhạc cười nói: "Đạo trưởng a, bản tăng hiểu sơ một ít y thuật, không bằng trước giúp người ngừng đau, người thấy có được không "

Nghe vậy, Ngân Giác Đại vương do dự, hần nhìn Đường Tăng mặt đầy người hiền lành biểu tình, cũng liền bỏ xuống lòng cảnh giác, không ngại để cho

hắn cứu chữa một phen, ngược lại cũng không kém điểm này thời gian.

Nếu là hẳn cự tuyệt, nhất định sẽ đưa tới Đường Tăng thầy trò hoài nghi.

Nếu là bởi vì nhỏ mắt lớn, coi như không có lợi lắm!

"Vậy còn chờ gì, người mau mau chữa trị đi!" Ngân Giác Đại vương không nhịn được nói.

"Đạo trưởng, người tại sao lại ở chỗ này bị thương, người chẳng lẽ ở tại nơi này Bình Định Sơn?" Đường Nhạc cũng không sót ruột động thủ chữa trị, ngược lại là tựa như cười mà không phải cười tiếp tục nói.

Đối với cái này, Ngân Giác Đại vương sớm nghĩ xong đối sách, là hẳn biết Đường Tăng sẽ hỏi cái vấn đề này, lập tức, hắn cũng không do dự, trực tiếp mở miệng nói; "Nhà ta cách nơi này không xa, xuyên qua Bình Định Sơn liền đến, nếu Thánh Tăng hỏi, ta đây cũng sẽ không giấu giếm nữa, ta tới nơi đây trên thực tế là tu luyện đạo (nói), nghe nói nơi này có Tiên Nhân ở, ta mới không nhẫn nại được lòng hiếu kỳ, nghĩ đến này tìm tòi kết quả, chẳng qua là không có nghĩ tới đây đường núi gấp ghe, khắp nơi lỗi lổm, lúc này mới không cẩn thận té bị thương chân."

"Các người chẳng lẽ không Tu Tiên sao?" Ngân Giác Đại vương hỏi ngược lại.

"Gi đó, ta chúng ta cũng Tu Tiên." Đường Nhạc nén cười đạo (nói).

"Thánh Tăng, các người tin tưởng ta nói chuyện" Ngân Giác Đại vương luôn cảm thấy quái chỗ nào quái, nhưng trong lúc nhất thời lại không nói ra được.

"Tin tưởng a!" Đường Nhạc gật đầu một cái, hướng về phía các học trò nói: "Ngộ Không, Ngộ Tĩnh, các người tin tưởng sao "

"Ai nha má ơi, lão đạo trưởng nói quá cảm nhân, ta đây Lão Tôn là rất tin không nghi ngờ a." Ngộ Không phối hợp Đường Nhạc, gật đầu nói.

"Cảm nhân nơi nào cảm nhân" nói đến chỗ này, cảm nhận được sự phụ với Ngộ Không bất thiện ánh mắt, Ngộ Tĩnh liền vội vàng đổi lời nói, nhận lời nói: "Đúng vậy, quá giỏi ạ cảm nhân, nói ta đây Lão Sa đều tin."

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Trêu đùa Ngân Giác, lại nhả cứt!

"Đạo trưởng, thương thế của người thế rất nghiêm trọng, cần mau sớm chữa trị, nếu không người này chân coi như là phế." Đường Nhạc bóp bóp Ngân Giác Đại vương bắp đùi, biểu tình ngưng trọng nói.

"Vậy làm phiền Thánh Tăng." Thảo đặc biệt sao, ta thiếu chút nữa thì tin, Ngân Giác Đại vương nhất thời cứ vui vẻ, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, cái này Đường Tăng có thể xoát cái trò gì.

Đường Nhạc xoay người, hướng về phía Ngộ Không đạo (nói): "Có hay không Ngân Châm "

"Đương nhiên là có." Ngộ Không nhổ mấy cây lông khi, biến thành nhỏ lớn lên Ngân Châm giao cho Đường Nhạc.

Làm người ta trợn mắt hốc mồm sự tình xảy ra, ai ngờ Đường Nhạc mới vừa cây ngân châm bắt vào tay, liền trực tiếp ném xuống đất, hắn giải thích: "Ngân châm này quá nhỏ."

Nghe vậy, Ngộ Không lại nhổ mấy cây lông khi, lần này biến thành tăm xia răng lớn bằng Ngân Châm.

"Vẫn là mảnh nhỏ." Đường Nhạc bắt mặn nói.

Nằm trên đất Ngân Giác Đại vương âm thầm nuốt nước miếng một cái, hắn hiện tại có chút hối hận để cho Đường Tăng chữa trị.

Mẫu thân, như vậy to Ngân Châm, còn nói mảnh nhỏ

Trực tiếp đâm chết chính mình đến!

Ngô Không lần nữa nhỏ mấy cây lông khi, lần này hắn biến hóa khôn ngoan, trực tiếp biến thành lớn chừng chiếc đũa Ngân Châm.

Vuốt vuốt trong tay nặng chịch Ngân Châm, Đường Nhạc nhíu mày, chợt lắc đầu nói: "Đây cũng quá mảnh nhỏ, một chút cũng không xứng với đạo trường thân phận."

Không nghĩ tới sư phụ còn bất mãn ý, Ngô Không khóc không ra nước mắt, mới vừa rồi nhỏ lông khi, hắn đã đem trên cánh tay một nơi, cho nhỏ ngốc, cực kỳ khó coi.

Nếu là lại nhỏ, chỉ sợ là phải đem toàn bộ cánh tay lông đều phải cho lấy hết, mặc dù trên người hắn lông rất nhiều, nhưng là không chịu nổi lần này chơi đùa a.

Ngô Không không nhịn được nói: "Sư phụ, người rút cuộc muốn to hơn Ngân Châm, trực tiếp vạch rõ đi, tình lãng phí ta đây Lão Tôn lông khi."

"A" do dự một hồi, Đường Nhạc quơ cánh tay một cái, đạo (nói): "Giống như sư phụ cổ tay như vậy to đi."

"Sớm nói như vậy, không là tốt rồi." U oán một tiếng, Ngô Không liền đem lông khi biến thành rộng sáu cm, dài hai 10 cm Ngân Châm.

Nhận lấy ba cái Ngân Châm, Đường Nhạc khoe miệng phát qua một vòng cười tà, hắn đi tới Ngân Giác Đại vương bên người, tỏ ý đạo (nói): "Đạo trường chớ hoảng sợ, bản tăng cái này chữa trị."

"Thánh Thánh Tăng, không không cần phải phiền phức như thế đi." Ngân Giác Đại vương đập chân, không ngừng lui về phía sau, đây nếu là một châm đâm xuống, hắn bấp đuôi, không phé cũng tàn tật a.

Hắn mặc dù là yêu quái, nhưng là không chịu nổi hành hạ như vậy a!

"Không có chút nào phiền toái." Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Đường Nhạc hét lớn một tiếng, một châm quán tới Ngân Giác Đại vương trên đuôi, hắn dụng hết toàn lực, Ngân Châm khoảng chừng 10 cm, ghim vào trong thịt, trong nháy mắt châm ra một cái lỗ máu.

"Thoải mái." Đường Nhạc mừng thầm đạo (nói).

Huyết dịch không ngừng được theo Ngân Giác Đại vương giữa hai chân phun ra, châm này, quán tới hắn đại động mạch, để cho hắn đau đớn vạn phần.

"A." Ngân Giác Đại vương hét lớn.

Chưa từng để ý tới Ngân Giác Đại vương, Đường Nhạc nắm đệ nhị cây Ngân Châm, lần nữa ghim vào hắn bấp đuôi bên trong.

"Đạo trường, còn đau không đau." Đường Nhạc chuyển Ngân Châm, dùng sức đi vào trong thịt châm, hắn làm bộ như một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng về, quan tâm nói.

"Ta thảo người" vừa định tức miệng mắng to, Ngân Giác Đại vương đột nhiên nghĩ tới cái gì, lúc này vẫn không thể với Đường Tăng trở mặt, nếu không liền thất bại trong gang tấc.

Thảo đặc biệt sao, ta nhẫn, chờ người cái này con lừa trọc rơi vào Lão Tử trong tay, nhất định phải đem người chuột rút nhỏ cốt, nếu không nan giải mới hận trong lòng của ta.

"Là có chút đau." Ngân Giác Đại vương sắc mặt dữ tợn, bộ mặt vận vẹo, hắn hít sâu một hơi, cố nén đau ý, lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn nụ cười.

"Còn đau cái này không thể nào a." Vừa nói, Đường Nhạc lại đem cây thứ ba Ngân Châm ghim vào Ngân Giác Đại vương giữa hai chân.

"A." Ngân Giác Đại vương ngửa mặt lên trời gào thét.

"Như vậy còn đau không?" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Đau a."

"Vậy dạng này đây" Đường Nhạc lại đem cây thứ ba Ngân Châm rút ra, nhất thời máu tươi bắn tung toé.

"Đau chết ta."

"Người chớ không phải là đang nói láo đi." Đường Nhạc đem cây thứ ba Ngân Châm lần nữa ghim vào, liên tục nhiều lần vài chục lần, cho đến hắn mệt mỏi, mới chịu dừng tay.

"Thánh Thánh Tăng, đừng làm, ta bây giờ là không có chút nào đau." Ngân Giác Đại vương hữu khí vô lực nói.

Hắn bấp dùi đã chết lặng, đã không có cảm giác, hơn phân nửa là phé.

Ngân Giác Đại vương ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Đường Tăng, hắn hiện tại thật hoài nghi cái này Đường Tăng tại đùa bỡn chính mình, nhưng thấy Đường Tăng vẻ mặt vô tội, ánh mắt trong suốt không có một tia nghi bậy, hắn lại bỏ ý niệm này đi.

Cũng không biết là cái nào lang băm dạy Đường Tăng y tế thuật, nếu như bị hắn biết rõ, thế nào cũng phải lăng trì kia lang băm phải không, thật là đem mình cho hại chết.

"Ồ kia, đạo trưởng a, người bấp dùi đang chảy máu a." Đường Nhạc kinh hô.

"Không sao, chảy chút máu không có gì đáng ngại, chết không là được." Ngân Giác Đại vương cảm thật chặt Đường Nhạc hai tay, rất sợ hắn lại dùng Ngân Châm châm chính mình.

Cái này Đường Tăng ở đâu là ở cứu mình, rõ ràng là ngược đãi chính mình, hành hạ chính mình, dù cho hắn là cái yêu quái, cũng gánh không được như vậy chơi đùa a.

"Cái này không thể được, như người vậy hội mất máu quá nhiều, đưa đến hôn mê." Đường Nhạc lòng tốt nhắc nhở.

"Vậy người đặc biệt sao còn có cần gì phải lưng sách" Ngân Giác Đại vương buông ra Đường Nhạc tay, ánh mắt tràn đầy sát ý.

"Ba."

Đường Nhạc đưa tay, hung hăng phiến Ngân Giác Đại vương một bạt tai.

"Người cái này là đang làm gì" Ngân Giác Đại vương phần nộ quát.

"Ba."

"Người tên đại."

"Ba."

"Người tìm chết." Cái này Đường Tăng như vậy làm nhục chính mình, đã là để cho Ngân Giác Đại vương không thể nhịn được nữa, lập tức, hắn liền muốn động thủ đối phó Đường Tăng.

Nhưng vào lúc này, Đường Tăng một câu nói, để cho hắn kiềm chế lại động thủ ý nghĩ.

"A di đà phật, bản tăng sợ người bất tỉnh, lúc này mới ra hạ sách này, thật là xin lỗi." Đường Nhạc chấp hai tay, tiếp tục nói: "Đạo trưởng sẽ không trách tội bản tăng đi."

"Ha ha, đương nhiên không biết." Ngân Giác Đại vương ngoài cười nhưng trong không cười nói.

"Đạo trưởng thương thế khôi phục không sai biệt lắm, tiếp theo chỉ cần dùng một liều thuốc tốt, là được khôi phục." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Khục khục, trước lúc này, Thánh Tăng có phải hay không hẳn, trước tiên đem đâm vào ta trên chân ba cái Ngân Châm rút ra." Ngân Giác Đại vương thanh khụ đạo (nói).

"Không thành vấn đề." Trong vòng mấy cái hít thở, Đường Nhạc lại rút ra ba cái Ngân Châm.

"Tê ~" nhìn đau ý, Ngân Giác Đại vương thật nhanh ở trên đùi điểm mấy cái Huyệt Vị, lúc này mới ngăn cản máu tươi bắn tung toé, muốn khôi phục thương thế, ít nhất cũng cần thời gian nửa tháng.

Bất quá chỉ cần có thể ăn đến Đường Tăng thịt, điểm này bỏ ra, đó là đáng giá.

Cùng lúc đó, Đường Nhạc ở ven đường nhổ mấy cây cỏ nhỏ, sau đó hắn chà xát thành một đoàn, đi tới Ngân Giác Đại vương trước mặt, đạo (nói): "Ăn vào nó, là được khôi phục."

"Tin người mới là lạ." Ngân Giác Đại vương trong lòng một bữa khinh bỉ, Đường Tăng thật đúng là đem mình làm con nít ba tuổi phải không, nếu sự tình phát triển đến nước này, hắn nhất định phải diễn thôi, tuyệt không có thể bỏ vớ nửa chừng.

Và lại nói, chẳng qua là ăn mấy cây thảo mà thôi, mặc dù có chút khổ sở, nhưng chỉ cần người ăn không chết, liền không có vấn đề gì.

Vì vậy, Ngân Giác Đại vương đem một đoàn cỏ dại ngậm trong miệng, nồng nhiệt nhai.

Thấy vậy, Đường Nhạc lui về phía sau mấy bước, toét miệng cười một tiếng, hắn gõ ngón tay, chỉ thấy Ngân Giác Đại vương trong miệng cỏ dại vậy mà biến thành một đồng nóng bỏng.

"A "

Ngân Giác Đại vương bỗng nhiên cảm giác mình trong miệng bị nạo đó hồi thối vô cùng đồ vật tràn đầy, hấn quai hàm thật cao gồ lên, 'Phốc' một tiếng, đem một bãi lại hoàng lại hi lại xấu nóng tường phun ra ngoài.

Cũng may Đường Nhạc sớm trước tiên lui sau mấy bước, nếu không nhất định sẽ bị văng đến một thân.

Thấy như vậy một màn, Ngô Không với Ngô Tĩnh, Tiểu Bạch Long đều kinh ngạc đến ngây người, bọn họ cũng không nhìn được nữa, trực tiếp phình bụng cười to, mà Tiểu Bạch Long cũng vui vẻ toát ra vô ngựa, cười ha ha.

"Ngọa tào, đạo trưởng! Ngươi thế nào nhà cứt "

Đường Nhạc gân giọng quát một tiếng, núp trong bóng tối các tiểu yêu cũng đều nghe rõ rõ ràng ràng, ở đây xảy ra hết thảy bọn họ tự nhiên nhìn ở trong mắt.

Cầu phiếu đề cử, mọi người, mọi người xem xong, nhất định không nên quên bỏ phiếu đề cử a, để cho tác giả quân có thừa càn cơ hội đi!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Tam sơn hợp nhất, mưu kế được như ý!

"Cứt nhị đại vương phun ra lại là nôn! Không được, ta trước tiên tìm một nơi nhà một hồi "

"Mẹ nhà nó, này cũng có thể phun ra quá đặc biệt sao buồn nôn!"

"Không nghĩ tới nhị đại vương nặng như vậy khẩu vị, không trách hấn ăn com luôn là thần thần bí bí, nguyên lai là ở ăn tường."

"Ăn tường nhà tường nôn "

"Nhỏ giọng một chút, khác (đừng) bại lộ thân phận "

Các tiểu yêu biểu thị ngày sau tuyệt đối muốn với nhị đại vương vạch rõ giới hạn, xem ra là không thể đi theo nhị đại vương lẫn lộn, bọn họ cũng không muốn ăn tường, cho dù là chết đói, bọn họ cũng quả quyết sẽ không ăn tường.

Ngân Giác Đại vương còn giống như một ngọc thiếu một dạng, đập đập miệng, tí mĩ ném một chút vị, mới xác nhận thật là cứt.

"Mùi này cũng không tệ lắm." Ngân Giác Đại vương đầy tay đều là cứt, hấn lè lưỡi liếm liếm, ánh mắt tràn đầy tham lam nhìn Đường Nhạc, đạo (nói): "Thánh Tăng a, ngươi có còn hay không cứt "

Đường Nhạc: "

Cái này nội dung cốt truyện phát triển không đúng!

Vạn vạn không nghĩ tới, cái này Ngân Giác Đại vương vẫn còn có như thế thích, ăn tường ăn nghiền, thật là tiền vô cổ nhân, Hậu Vô Lai Giả a!

Vốn đang cho là Ngân Giác Đại vương hội giận tím mặt, sẽ lập tức ra tay với chính mình, cho nên Đường Nhạc đã sớm chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Thật là thú vị a nôn." Mùi hôi thối tràn ngập ở trong không khí, Ngô Tĩnh cũng không khống chế mình được nữa, chạy đến một bên bụi cỏ lại ói như điên, đem sáng sớm ăn trái cây rừng toàn đều phun ra.

"Đạo trưởng quả nhiên là cao nhân đặc đạo, bản tăng bội phục!" Đường Nhạc giờ ngón tay cái lên, tán dương.

Hấn lão nãi nãi đều không đỡ, liền phục Ngân Giác Đại vương.

"Để cho Thánh Tăng chê cười." Ngân Giác Đại vương đem trong miệng cứt đều sau khi ăn xong, hấn đưa ra dính đầy cứt tay trái, hướng về phía Đường Nhạc nói: "Thật là nhân gian mỹ vị a, Thánh Tăng có muốn tới hay không bên trên một ngụm "

Nghe vậy, Đường Nhạc còn cố ý dùng cái mũi người người, theo một cổ hôi thổi truyền vào trong lỗ mũi, hắt lên tiếng nói: "Bực này son trần hải vị, chỉ sợ là bản tăng vô phúc tiêu thụ, chẳng qua là cái này cứt vị "

Nói đến chỗ này, Đường Nhạc bỗng nhiên dừng lại, tiếp tục nói: "Không được, ta chịu không, nôn "

"Thánh Tăng, ngươi không sao chứ" Ngân Giác Đại vương làm bộ phải dùng tay đi chụp Đường Nhạc sau lưng.

"Ngươi đừng tới, bản tăng không việc gì." Đường Nhạc lắc người một cái, để cho Ngân Giác Đại vương chụp cái khoảng không.

Uống nước, Đường Nhạc mới cảm giác rất nhiều, lúc này, hắt phát hiện Ngô Không dám người đã sớm trốn mười mét ra ngoài.

"Thánh Tăng, ta chân không thể bước đi, phải làm sao mới ổn đây a" Ngân Giác Đại vương đem trên tay cứt liếm xong sau, mặt đầy ủy khuất, trong hốc mắt mang theo nước mắt, mới vừa rồi thiếu chút nữa không có bị Đường Tăng cho chơi đùa chết, hiện tại, chính là hắt trả thù tuyệt hận thời điểm.

"Cái này" Đường Nhạc làm bộ như lưỡng lự đáng vẽ.

Thấy vậy, Ngân Giác Đại vương điên cuồng Đường Nhạc trước mặt đập đầu, kêu khóc đạo (nói): "Thánh Tăng, ngươi cũng không thể thấy chết mà không cứu a, ta van cầu ngươi, nhất định phải mau cứu ta, không thể bỏ lại ta à, nếu không ta nhất định sẽ bị trong núi dã thú ăn."

Ngân Giác Đại vương có thể nói là ngay cả danh dự không muốn, với hắt mà nói, chỉ cần có thể ăn đến Đường Tăng thịt, mất đi điểm danh dự vừa có thể coi là cái gì.

Cho dù là Đường Tăng để cho hắt kêu cha, hắt cũng không có bất kỳ ý kiến.

"Vậy cũng tốt." Đường Nhạc gạt đầu một cái, chỉ Bạch Long Mã nói: "Nếu không thì bản tăng đem ngựa nhường cho ngươi cưỡi "

"Bỏn điện cự tuyệt, hắt cả người đều là cứt, ta đặc biệt sao mới không để cho hắt cưỡi đây." Tiểu Bạch Long Nhân Tinh Hóa lắc đầu, ngạo kiều đạo (nói).

"Đạo trưởng a, ngươi cũng nghe đến, bản tăng tọa kỵ, không muốn cho ngươi cưỡi a, ta đây liền không có năng lực làm."

"Ta chân bị thương nghiêm trọng, không thể cưỡi ngựa, nếu không thì các ngươi công ta đi" Ngân Giác Đại vương cúi đầu, khóe miệng phát qua một vòng nụ cười quỷ dị.

"Ngô Tịnh, ngươi liền chịu khổ một chút, cố mà làm công lấy sau lưng đạo trưởng đi." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Không lưng." Ngô Tịnh không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt.

"Đạo trưởng, ngươi xem ta đây thân thể gầy yếu, cũng vác không động người a!" Đường Nhạc bắt đắc dĩ nói.

"Không cần ngươi lưng, ta chỉ muốn hắt lưng." Ngân Giác Đại vương chỉ Ngô Không, cười lạnh nói.

Đường Nhạc đi tới Ngô Không trước mặt, hai người xi xào bàn tán, thảo luận nửa ngày.

"Ngô Không, ngươi cẩn thận một chút, yêu quái này hội đưa đến vài toà Đại Sơn ngăn chặn ngươi, sau đó sẽ quay đầu tới tìm ta, đến lúc đó ngươi hơ hoán xuất thổ mà công, liền có thể được cứu." Đường Nhạc dặn dò.

"Sur phụ, vậy ngươi làm sao" Ngô Không lo lắng nói.

"Sur phụ tự có biện pháp, yêu quái này bắt không đi ta." Đường Nhạc tự tin nói.

"Vậy cũng tốt." Ngô Không đi tới Ngân Giác Đại vương bên người, lúc này đã không có mùi thú, đoàn kia cứt vốn chính là Đường Nhạc dùng cỏ đại trở nên, chỉ có thể giữ vững năm phút, đến thời gian, cứt sẽ ở Ngân Giác Đại vương trong bụng hóa thành nguyên hình, mà hắt cũng không cảm thụ được.

Cúi người xuống, trên lưng Ngân Giác Đại vương sau, Ngô Không lạnh lùng nói: "Đạo trưởng, ngươi thật nặng a!"

"Ha ha." Ngân Giác Đại vương một bộ quỷ kế được như ý đáng vẽ.

Ngô Không muốn tìm cơ hội, đem yêu quái này cho ném tới bên dưới vách núi, vì vậy hướng về phía Đường Nhạc nói: "Sur phụ, các ngươi đi trước đi."

Đường Nhạc cười Bạch Long Mã, với Ngô Tịnh lại đi trước một bước đi đường.

Ẩn núp trong bóng tối tiểu yêu không có được Ngân Giác Đại vương mệnh lệnh, bọn họ cũng không dám tùy tiện ra tay, chỉ có thể bám theo một đoạn.

Mà Ngô Không chính là công lấy sau lưng Ngân Giác Đại vương cùng nhau hướng bắc đi.

"Yêu quái, ngươi cho rằng là biến thành đạo sĩ, là có thể giấu giếm được ta đây Lão Tôn Hòa Nhân Kim Tinh" Ngô Không bóp Ngân Giác Đại vương

bấp đùi, âm thầm dùng sức.

"Tê ~" Ngân Giác Đại vương chân vốn là bị Ngân Châm châm ba cái lỗ máu, bây giờ bị Ngộ Không như vậy hành hạ, để cho hán cả người run lên, nhất thời thanh tỉnh rất nhiều.

"Người nên không cảm giác được đau đi." Ngộ Không tiếp tục dùng lực, ngón tay đã lún vào trong thịt, trong lúc mơ hồ có thể sờ tới xương.

"Tôn Ngộ Không, người chờ đó." Nếu thân phận bại lộ, Ngân Giác Đại vương cũng không nhất định giấu giếm, hai người hiện tại lòng biết rõ, đều tại âm thầm tính toán đối phương.

Ngân Giác Đại vương thần hồn Xuất Khiếu, thi triển thủ đoạn, từ đằng xa đưa đến một tòa Tu Di Sơn, nặng nề đè ở Ngộ Không trên vai trái, hán cười lạnh nói: "Mùi vị rất dễ chịu đi."

Ngộ Không khễ cắn răng, không có lên tiếng, âm thầm vận chuyển linh lực, chân hán đã hăm sâu mặt đất khoảng năm cen-ti-mét, mỗi đi một bước, mặt đất đều run rẩy, giống như phát sinh dao động.

"Mẹ, ta đặc biệt sao không chính chết người." Ngân Giác Đại vương lần nữa thần hồn Xuất Khiếu, rất nhanh, hán lại đưa đến Nga Mi Sơn, đè ở Ngộ Không trên vai phải.

"Thật là thoải mái, khoái chết ta đây Lão Tôn." Cổ nén trên vai áp lực nặng nề, Ngộ Không tiếp tục nói: "Yêu quái, người liền chút bản lĩnh này sao "

Ngân Giác Đại vương trong lòng cả kinh, không nghĩ tới cái này Tôn Ngộ Không tu vi lại như thế cao sâu, nếu là đối lại hán, đã sớm gánh không được.

Cũng còn khá không có trực tiếp với Tôn Ngộ Không động thủ, nếu không thất bại nhất định là chính mình.

"Ta cho người phách lối." Lúc này, Ngân Giác Đại vương đưa đến Thái Sơn, tam sơn hợp nhất, để cho Ngộ Không có chút không chịu nổi, tại chỗ khổ khổ chống đỡ.

"Ha ha, người liền ngoan ngoãn sống ở chỗ này đi, chờ ta ăn Đường Tăng thịt, nói không chừng còn có thể phần thưởng người một khối xương." Mưu kế được như ý, Ngân Giác Đại vương cười to mấy tiếng, lại thi triển thân pháp, rời đi nơi đây.

Không có Tôn Ngộ Không ngăn trở, hán muốn bắt Đường Tăng, thật là dễ như trở bàn tay, cái này Đường Tăng không phải thích dùng Ngân Châm châm người sao, các loại (chờ) đem hán bắt trở về Liên Hoa Động, đầu tiên để cho hán ném hết Liên Hoa Động toàn bộ khốc hình.

Không chỉ có như thế, chính mình còn muốn dùng tới một trăm cái Ngân Châm châm ở trên người hán, vào chỗ chết châm!

Hán muốn gấp trăm lần, nghìn lần hành hạ Đường Tăng!

"Thổ Địa Công, cho ta đây Lão Tôn cút ra đây." Các loại (chờ) Ngân Giác Đại vương sau khi rời đi, Ngộ Không hô lớn.

"Đại Thánh có gì phân phó." Theo một cỗ Thanh Yên toát ra, một tên thấp bé người lùn xuất hiện ở Ngộ Không trong tầm mắt.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Hồ trá hình mạo, chuẩn bị trang thiên!

"Ta đây Lão Tôn đều sắp bị ép thành bánh nhân thịt, người đặc biệt sao còn không nhanh lên làm phép cứu ta." Ngộ Không tức giận nói.

"Tiểu thần cái này làm phép cứu người." Thổ Địa Công liền vội vàng gạt đầu.

Đường Nhạc cười ở Bạch Long Mã bên trên, hán cảnh giác bốn phía, đi theo phía sau mười mấy tên tiểu yêu tự nhiên không gạt được hán.

"Đi ra đi." Đường Nhạc theo trên lưng ngựa nhảy xuống, quát to.

Bên người Ngô Tịnh cũng phát hiện tiểu yêu tung tích, hấn lấy ra Nguyệt Nha Sạn, ánh mắt nhìn chăm chăm phía sau.

"Làm sao bây giờ, chúng ta bại lộ."

"Các anh em, lập công thời điểm đến, chúng ta không cần chờ nhị đại vương đến, liền có thể bắt lại Đường Tăng."

"Đường Tăng bên người còn có một tên gọi học trò đây!"

"Thảo đặc biệt sao, chúng ta nhiều người như vậy, chẳng lẽ không làm gì được kia miệng đầy râu hòa thượng sao "

"Chính ta đi bắt Đường Tăng, các người liên hợp lại cùng nhau, đi đối phó hấn học trò, còn có vấn đề sao "

"Không thành vấn đề!"

Các tiểu yêu làm ra quyết định kỹ càng, bọn họ đang nghĩ, nếu là bắt Đường Tăng, cái này tất nhiên là một cái công lớn, nói không chừng Đại vương với nhị đại vương một cao hứng, liền phần thưởng mấy khối Đường Tăng thịt, cho bọn hấn ăn đây!

"Động thủ."

Theo một tên tiểu yêu ra lệnh một tiếng, Chúng Yêu cũng không tiếp tục ẩn giấu, huy động trong tay binh khí, vọt thẳng hướng Ngô Tịnh.

Song phương rất nhanh đóng đánh nhau.

Đường Nhạc tựa như cười mà không phải cười nhìn thẳng đi tới tiểu yêu, đạo (nói): "Người nghĩ bắt ta "

"Đường Đường Tăng, thức thời mà nói, liền liền liền" tiểu yêu nắm trường thương chỉ Đường Nhạc, nói nửa ngày, cũng không đem câu nói sau cùng nói ra.

Nghe này yêu nói chuyện, Đường Nhạc xấu hổ chứng đều phạm.

"Người người đặc biệt sao nghĩ (muốn) muốn nói cái gì" Đường Nhạc học yêu quái giọng, lắp bắp nói.

"Ta ta ta "

"Ta cái gì ta, thảo nghĩ à." Đường Nhạc một chương kết tiểu yêu tánh mạng, thời gian cấp bách, hấn cũng không ở làm chút nào giữ lại, hướng về phía vây công Ngô Tịnh đám kia tiểu yêu tàn bạo đi.

Nếu là các loại (chờ) Ngân Giác Đại vương trở lại, đến lúc đó liền cời không thân.

Chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, Đường Nhạc với Ngô Tịnh lại giải quyết đám này tiểu yêu.

"Ngô Tịnh, người biến thành ta đáng vẽ." Vừa nói, Đường Nhạc lắc mình một cái, biến ảo thành Ngô Tịnh đáng vẽ, hấn học Thất Thập Nhị Biến, cái này đơn giản tướng mạo biến hóa, tự nhiên không thành vấn đề.

"Ừm." Ngô Tịnh rất thức thời không có hỏi nhiều, liền biến thành Đường Nhạc bộ dáng.

"Chờ một hồi Ngân Giác Đại vương nhất định sẽ tới bắt người, người không cần phản kháng, bị hấn bắt đi liền có thể." Đường Nhạc đạo (nói).

"Vì sao" Ngô Tịnh không hiểu nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc liền đem ý nghĩ của mình, đơn giản với Ngô Tịnh tự thuật, hấn nói nếu muốn đánh bại yêu quái kia, thì nhất định phải trước phải đến yêu quái trong tay hai món chí bảo, mà Ngô Tịnh biến thành Đường Tăng, bị yêu quái bắt đi, cũng sẽ để cho yêu quái buông lỏng cảnh giác.

Trọng yếu nhất là tiến vào yêu quái Động Phủ, còn có thể biết rõ Bát Giới tình huống.

"Sư phụ, vạn nhất yêu quái kia đem ta bắt đi, trực tiếp động thủ với ta, muốn ăn ta làm sao bây giờ" Ngô Tịnh cảm thấy có chút không ổn, vạn nhất nếu là đùa mà thành thật, yêu quái kia thật bắt hấn cho nấu ăn, hấn tìm ai kêu oan đi.

"Bọn họ sẽ không trực tiếp ăn người, người phải tin tưởng sư phụ a." Đường Nhạc ngữ trọng tâm trường an ủi.

"Ta ta tin cái rắm a!" Cái này một khi rơi vào yêu quái trong tay, hấn muốn chạy thoát, nhưng là so với lên trời còn khó hơn, dù sao ngay cả Nhị Sư Huỳnh đều không trốn ra được, mà huống chi là hấn.

"Yêu quái kia tới." Một trận âm phong tập qua, để cho Đường Nhạc nhú mảy lại.

"Ha ha, Đường Tăng, người chạy không." Ngân Giác Đại vương đột nhiên xuất hiện ở hai người trong tầm mắt, hấn nhìn khắp nơi thi thể, mặt liền biến sắc, lửa giận xông lên đầu, nếu là hấn sớm tới một bước, đám này thủ hạ cũng sẽ không chết.

"Đường Tăng, ta muốn đưa ngươi tỏa cốt dương hời." Hét lớn một tiếng, Ngân Giác Đại vương hai tay biến hóa móng, hướng về phía Ngô Tịnh tàn bạo đi.

"Ngọa tào, kỳ thực ta không phải Đường "

"Yêu quái, chớ có thương ta đây sư phụ, nếu không ta đây Lão Sa sẽ không bỏ qua cho ngươi." Thấy Ngô Tịnh phải đem chân tướng nói ra, biến thành Ngô Tịnh Đường Nhạc liền vội vàng mở miệng, muốn hướng về phía Ngân Giác Đại vương nhào qua.

"Hừ, Lão Từ mục tiêu chẳng qua là Đường Tăng, ngươi tốt nhất thức thời một chút, rút nhanh lên, nếu không Lão Từ ngay cả ngươi cùng một chỗ bắt." Ngân Giác Đại vương vốn là nhìn mặt đây râu râu hòa thượng không vừa mắt, thù hằn của hắn tiêu yêu nhất định là bị người này cho giết.

Hắn cũng không tin tưởng, tay trái gài không chặt Đường Tăng có thể giết hắn thủ hạ.

Bất quá hắn hiện tại không có thời gian với người này dây dưa, nếu là các loại (chờ) Tôn Ngộ Không chạy về, nói không chừng ngay cả mình cũng phải qua đời ở đó, vẫn là mau sớm bắt Đường Tăng trở về, để ngài chậm thì sinh biến.

Còn như Đường Tăng Đại Đồ Đồ với Tam Đồ Đồ, cũng không gấp trong thời gian ngắn giải quyết bọn họ.

"Sư phụ, ngươi yên tâm, ta đây Lão Sa nhất định sẽ đi cứu ngươi." Biến thành Ngô Tịnh Đường Nhạc hô lớn.

"Yêu quái, chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không khỏi không nói rõ sự thật." Ngô Tịnh cũng không muốn bị sư phụ cho hãm hại, vì vậy hắn dự định nói ra chân tướng.

"Đường Tăng, ngươi có lời gì phải nói" Ngân Giác Đại vương nắm Ngô Tịnh cổ, cười lạnh nói.

"Kỳ thực ta không phải Đường Tăng, ta là hán Tam Đồ Đồ Sa Ngộ Tịnh." Ngô Tịnh thành thật nói.

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc đột nhiên chen miệng nói: "Sư phụ nói đúng, hán nhưng thật ra là Sa Ngộ Tịnh, mà ta mới là Đường Tăng, ngươi muốn bắt đã bắt ta đi, ngàn vạn lần không nên bắt ta sư phụ a."

Ngộ Tịnh: "

Thảo đặc biệt sao, sư phụ cô ý tôi quá rồi, lần này hán là trăm miệng cũng không thể bào chữa a.

"Lăn mẹ của ngươi, thật coi lão từ là ba tuổi nhi đồng phải không" Ngân Giác Đại vương quả quyết sẽ không tin tưởng hai người chuyện hoang đường, mắng to một tiếng, hắn liền muốn mang đi biến thành Đường Tăng Ngộ Tịnh.

Lúc này Ngô Tịnh khóc không ra nước mắt, hắn thật rất giống khôi phục chân thân, nhưng nếu là làm như vậy, sẽ hại sư phụ.

Xem ra cũng chỉ có thể hy sinh chính mình, bảo toàn sư phụ.

Đây là làm đồ đệ trách nhiệm a!

Bởi vì Ngô Tịnh không có gãy gậy, cho nên Ngân Giác Đại vương rất dễ dàng mang đi hắn.

"Sa Ngộ Tịnh, ngươi nếu là nghĩ (muốn) cứu sư phụ, sẽ tới Liên Hoa Động đi, ha ha ha." Ngân Giác Đại vương tiếng cười tràn ngập ở trong không khí.

Chờ Ngân Giác Đại vương sau khi rời khỏi, Đường Nhạc mới khôi phục chân thân, biến thành chính mình bộ dáng.

"Sư phụ, ngươi như vậy hãm hại Lão Sa, thật tốt sao" Tiểu Bạch Long trên ghẹo nói.

"Ai, các ngươi vì sao cũng không tin sư phụ đây, như vậy để cho ta rất thương tâm a!" Đường Nhạc thở dài nói.

Đường Nhạc tại chỗ chờ một lát, ước chừng nửa giờ, Ngộ Không mới xuất hiện ở trước mắt.

"Tại sao lâu như vậy" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Khỏi phải nói, kia Thổ Địa Công làm nửa ngày, mới đem ta đây Lão Tôn cứu ra." Ngộ Không tức giận nói.

"Ngươi cứ như vậy rồi đi" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Dĩ nhiên không phải, ta đây Lão Tôn trước lúc ly khai, dùng lông khi biến hóa cái vớ ta đây giống nhau như đúc người giả, để ở ba tòa núi bên dưới."

"Vậy thì tốt, kia Kim Ngân nhị giác nhất định sẽ phái người dùng pháp bảo đi thu phục ngươi, đây cũng là chúng ta cơ hội."

"Sư phụ, ý ngươi là nhân cơ hội Đoạt Bảo "

"Không sai."

Ngô Không quay đầu phát hiện Ngô Tịnh không thấy, liền hỏi: "Tam Sư Đệ đây "

Nghe lời này, Đường Nhạc liền đem chuyện khi trước nói cho Ngô Không, người sau nghe vậy, toét miệng cười to không dứt.

"Sư phụ, người cũng quá tiện." Ngô Không cười nói.

"Ừ"

"Khụ đương ta đây Lão Tôn không nói." Ngô Không xấu hổ cười một tiếng.

Đường Nhạc lắc mình một cái, biến ảo thành một tên tiên phong đạo cốt lão đạo sĩ, tới mà không hướng phi lễ vậy, nếu Ngân Giác Đại vương dùng tính toán lừa gạt mình một lần, vậy hẳn tự nhiên muốn trả lại.

"Ngô Không, người trước biến thành ong mật núp ở sư phụ tay ống tay áo, chờ một hồi khả năng cần người đi Thiên Đình một chuyến." Đường Nhạc tỏ ý đạo (nói).

"Đi Thiên Đình làm gì" Ngô Không càng ngày càng không hiểu nổi sư phụ.

"Trang thiên!"

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Tìm Ngô Không, vô tình gặp được mỹ nữ!

"Lợi hại, sư phụ ta!" Ngô Không bĩu môi nói.

"Tiểu Bạch Long, ở nơi này mà trông coi hành lý, sư phụ với Ngô Không muốn đi Hàng Yêu." Đường Nhạc dặn dò.

"Không thành vấn đề." Tiểu Bạch Long gật đầu nói.

Bình Định Sơn, Liên Hoa Động.

Lúc này bên trong động đèn đuốc sáng choang, vị trí trung ương càng là tụ mãn tiểu yêu, vô cùng náo nhiệt.

"Người nhìn cái gì còn không mau rút đi!" Biến thành Đường Tăng Ngô Tịnh mắng to.

"Nhìn người thế nào." Các tiểu yêu cười to nói.

Lúc này, hẳn bị mười mấy tên tiểu yêu vây ở trung ương, đám này yêu quái động thủ với hắn động cước, để cho hắn rất là khó chịu.

"A a, người một cái chết con lừa trọc, còn đặc biệt sao thật chảnh a." Ngân Giác Đại vương tại chỗ ngồi bên trên mím môi rượu, cười lạnh nói.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Đường Tăng không có chút nào tu vi, cho nên cũng chẳng sao uy hiếp, vì vậy bọn họ cũng không có đối với hắn trối gô.

Cái này Đường Tăng bị bắt tới nơi này, trong lòng tự nhiên bất mãn, phát tiết mấy câu đúng là bình thường, Ngân Giác Đại vương không nghĩ quá nhiều, hắn đứng dậy đề nghị: "Hôm nay khó có được cao hứng như vậy, chúng ta lớn hơn bày rượu tịch, ăn mừng xuống."

Kim Giác Đại vương mừng rỡ vạn phần, hắn không nghĩ tới Nhị đệ hiệu suất làm việc cao như vậy, chỉ cần ăn Đường Tăng thịt, hắn liền có thể gia tăng tu vi, lại trường sinh bất lão.

Rượu qua tam tuần sau, rất nhiều tiểu yêu tửu lượng không tốt, trực tiếp nằm trên đất ngủ mê mang.

Kim Giác Đại vương uống đầu có chút choáng váng, hắn chỉ Đường Tăng nói: "Tiểu môn, trước tiên đem Đường Tăng dẫn đi, với Trư Bát Giới giam

chung một chỗ, phải cực kỳ trông coi, không có cái nào không phải ra chuyện rắc rối gì."

"Vâng, Đại vương." Vài tên tiểu yêu lão đảo, thân hình không yên đi tới Đường Tăng bên người, biến thành Đường Tăng Ngô Tịnh cũng không có phản kháng, cứ như vậy bị bọn họ dẫn đi, Ngô Tịnh vốn là muốn nhân cơ hội thoát đi, nhưng nghĩ tới Nhị Sư Huynh an nguy, lại quyết định trước với hấn gấp mặt, thương lượng lại rồi đi chuyện.

Nhìn thấy một màn này, Ngân Giác Đại vương rất là không hiểu, vì vậy hấn không nhìn được lòng hiếu kỳ, dò hỏi: "Đại ca, chúng ta vì cái gì không hiện tại liên ăn Đường Tăng thịt "

"Hiện Đề a, cái này Đường Tăng đã tại trên tay chúng ta, hấn chạy không, chúng ta tùy thời có thể ăn hấn, nhưng là trong lòng ta có chút lo âu a!" Kim Giác Đại vương uống quá một chén rượu, vẻ mặt ưu sầu.

"Đại ca là lo lắng Tôn Ngô Không" Ngân Giác Đại vương thử dò xét nói.

"Đúng vậy, kia Tôn Ngô Không nếu là tìm tới cửa, phải làm sao mới ổn đây, ta cũng không muốn lo lắng đề phòng ăn Đường Tăng thịt." Kim Giác Đại vương gật đầu nói.

"Đại ca nói cực phải, kia Tôn Ngô Không thần thông quảng đại, nếu là chính diện cứng rắn mới vừa, chúng ta vẫn thật là không phải đối thủ của hấn." Trầm ngâm chốc lát, Ngân Giác Đại vương đề nghị: "Tôn Ngô Không bây giờ bị ta đề ở tam sơn bên dưới, như vậy, ta tìm hai cái tín được tiểu yêu, để cho bọn họ mang theo người Từ Kim Hồng Hồ Lô, còn có ta Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, đi trước thu phục Tôn Ngô Không, người xem coi thế nào "

"Cái này" Kim Giác Đại vương do dự.

Tựa hồ nhìn ra đại ca lo lắng, Ngân Giác Đại vương tiếp tục nói: "Đại ca, tiểu môn nhưng là đối với người trung thành tuyệt đối a."

"Vậy cũng tốt, ta chọn hai cái tín được tiểu yêu." Kim Giác Đại vương không có cự tuyệt, hấn hướng về phía phía dưới các tiểu yêu nói: "Tinh tế quý, lanh lợi trùng, hai người các người đi ra."

Rất nhanh, có hai gã vóc người gầy yếu, tướng mạo tức cười tiểu yêu đi ra.

Cái này hai gã tiểu yêu là Kim Giác Đại vương tâm phúc, ở Liên Hoa Động, trừ Ngân Giác Đại vương ở ngoài, là thuộc cái này hai yêu hấn tín nhiệm nhất.

"Đại vương, có gì phân phó" hai gã tiểu yêu quỳ một chân trên đất, mặt đầy cung kính.

"Hiện tại có chuyện, cần các người đi làm, nếu là hoàn thành, ta phần thưởng hai người các người khỏi Đường Tăng thịt, nếu là không làm được" nói đến chỗ này, Kim Giác Đại vương mặt liền biến sắc, trong lời nói rất nhiều ý uy hiếp.

Nghe vậy, hai gã tiểu yêu liền vội vàng dập đầu, đạo (nói): "Đại vương yên tâm, chúng ta chính là liều mạng tánh mạng, cũng phải hoàn thành."

"Ha ha, không nghiêm trọng như vậy." Mới vừa rồi chẳng qua là hù dọa hai yêu mà thôi, để cho bọn họ khác (đừng) có ý nghĩ gian dối, Kim Giác Đại vương cười nói: "Các người nắm Từ Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, đi dưới núi tìm tới Tôn Ngô Không, sau đó đem bảo bối mở ra, hướng về phía kia hầu tử kêu một tiếng "Tôn Hành Giả ". Hấn nếu là đáp ứng cũng sẽ bị hít vào trong chai, chưa tới một canh giờ, sẽ hóa thành một than mù."

Tinh tế quý với lanh lợi trùng mừng rỡ trong lòng, nhưng nghĩ đến Tôn Ngô Không bản lĩnh, bọn họ vội vàng nói: "Đại vương, chỉ sợ chúng ta còn không có sử dụng bảo bối, liền bị Tôn Ngô Không giết chết a!"

"Cái này Tôn Ngô Không đã bị ta đề ở tam sơn bên dưới, hấn không làm gì được các người." Ngân Giác Đại vương cười nhạt nói.

Nghe lời này, hai yêu đều là thở phào một cái, bọn họ lập tức vỗ ngực bảo đảm nói: "Hai vị Đại vương yên tâm, chúng ta bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!"

"Được, đi đi!"

Hai gã tiểu yêu nắm bảo bối rồi đi Liên Hoa Động, hướng về phía dưới núi chậm rãi đi.

Quang đăng xanh thăm trời cao vạn dặm không mây, như ngọc bích trong veo.

Màu lam nhạt thiên mạc, giống như một bức sạch sẽ ti nhưng, khảm màu vàng kim biên.

Đường Nhạc xuyên qua chướng khí trần ngập rừng cây, thấy trong suốt thấy đáy nước suối, hấn khom người rửa mặt, ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Lúc này, Ngô Không biến thành ong mật núp ở ống tay áo của hấn bên trong, mà Đường Nhạc biến thành một tên hạc phát đồng nhan, tiên phong đạo cốt lão đạo trưởng, tính toán thời gian, vàng này Ngân Giác phái ra tiểu yêu cũng nên hiện thân.

Chẳng lẽ Kim Ngân Giác trực tiếp đem Ngô Tịnh với Bát Giới cho ăn

Nói thầm một tiếng không được, Đường Nhạc bước nhanh hơn, hướng về phía trên núi chậm rãi đi.

Đi qua một nơi rậm rạp bụi cỏ lúc, Đường Nhạc nghe được tất tất tốt tốt thanh âm, tựa hồ là có người núp ở một bên trong bụi cỏ.

Chẳng lẽ là yêu quái

Đường Nhạc không có buông lỏng cảnh giác, hẩn bắn khoăn chân, cẩn thận từng li từng tí đến gần.

Khi thấy cảnh tượng trước mắt lúc, hẩn lập tức kích động trọn to hai mắt.

Trực tiếp liền mộng bức.

Chỉ thấy một tên người mặc phấn váy, tướng mạo xinh đẹp, màu da trắng nõn, môi nếu điểm Anh Đào, mày như mực họa a, râu nếu Thu Thủy xinh đẹp nữ tử, lại đang Đường Nhạc trước mặt, đem nàng phấn váy từng điểm từng điểm tăng lên, sau đó làm bộ muốn ngồi chồm hổm xuống.

Đường Nhạc xem trọn cả mắt lên, cô gái này cũng quá mỹ đi!

Cô gái này dung nhan ở Đường Nhạc nhận biết nữ tử bên trong, tuyệt đối có thể xếp hạng thứ ba.

Với Thường Nga Tiên Tử muốn so sánh với, đều không kém bao nhiêu.

Thế gian lại có như thế nữ tử

Đáng tiếc nàng chính là cái yêu quái!

Đường Nhạc nhận định nàng là một yêu quái, nói không chừng là một Hồ Ly Tinh, thô tình biến hóa, dù sao cái này Bình Định Sơn yêu quái hoành hành, phải nói nàng đến từ nhà người thường, Đường Nhạc quả quyết sẽ không tin tưởng.

Còn như đến từ Thiên Đình kia càng không thể nào!

Nàng nếu là tiên nữ, như thế nào tới chỗ như vậy rảnh rồi buồn chán sao!

Nín thở ngưng thần, cố gắng khắc chế chính mình không phát ra một chút xú động tĩnh.

Đường Nhạc cứ như vậy lẳng lặng nhìn nữ tử đi tiểu một chút!

"Thật là muốn đem nàng đẩy tới, làm chút kích thích sự tình!" Đường Nhạc trong lòng hiện lên một cái ý niệm tà ác, dù là cô gái này là yêu quái.

Vóc người này, cái này tướng mạo, có thể nói cực phẩm!

Đặc biệt là cái này kiều đồn, vừa trắng vừa to, để cho người không nhịn được nghĩ đi bóp một cái!

Ban ngày ban mặt, lẳng lẳng càn khôn, cô gái này rất tốt không biết xấu hổ, lại làm như thế thủ đoạn.

Thật là thể phong nhật hạ a!

Xem Đường Nhạc đều cứng rắn!

Đường Nhạc vô sỉ trong đầu nghĩ, làm một tên gọi quang minh lỗi lạc nam tử, thế nào nhìn lên đây.

Nghe trên người cô gái độc nhất mùi thơm cơ thể, Đường Nhạc không khỏi chìm đắm trong đó, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm màu trắng kia tiết khô, Đường Nhạc âm thầm nuốt nước miếng một cái.

Hắn lúc này đã không cách nào giữ ổn định, đổi thành bất kỳ một tên bình thường dương cương nam tử, cũng không nén được nội tâm tà hỏa đi.

Có tiện nghi không chiếm, là Vương Bát Dân, các loại (chờ) cô gái này tiểu xong, đưa lên quần, Đường Nhạc lại đứng ra đi, hảo hảo phê bình nàng một phen.

"Mau hồng mộc nhĩ!" Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

"Người nào." Nữ tử kinh hoàng thất thố, nhìn bốn phía, khê kêu đạo (nói)!

"Mẹ nhà nó, bại lộ!"

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Ta là Dương Thiên, đi bách hoa tông!

Việc đã đến nước này, muốn rời khỏi đã tới không kịp.

Nữ tử bất thiện ánh mắt theo dõi hắn, để cho Đường Nhạc xấu hổ vạn phần.

Hắn ho nhẹ một tiếng, đem đầu theo rậm rạp bụi cỏ trong đồng lộ ra tới.

"Mỹ nữ, ngươi đây là làm gì, cũng không thể tùy chỗ đại tiểu tiện nha!" Đường Nhạc hô lớn.

Lời vừa nói ra, tình cảnh dị thường xấu hổ, yên lặng trong vòng mấy cái hít thở, nửa ngời chồm hóm dưới đất nữ tử, phát ra kinh người tiếng thét chói tai.

"A "

Vạn vạn không nghĩ tới, lại bị một ông lão cho rình coi, hắn khẳng định thấy chính mình tư mật địa phương, thật là mắc cỡ chết người.

Phải biết nàng vẫn còn độc thân a!

Cái này làm cho nàng ngày sau như thế nào lập gia đình

Chuyện này nếu là truyền đi, nhất định sẽ bị những tỷ muội kia cho chê cười chết.

"Lão Dâm Tặc, ngươi càng như thế già mà không đứng đắn, rình coi Bản Tiên như xí, cho ta để mạng lại!" Nữ tử đột nhiên đứng dậy, ánh mắt tràn đầy sát ý.

Thân phận nàng tôn quý, trong trời đất này thích nàng nam tử không đếm xuể, bây giờ lại bị một cái tao lão đầu tử chiếm hết tiện nghi.

Xem người này trang trí, hơn phân nửa là cái tên giang hồ lừa bịp.

Chỉ có giết lão đầu này, chuyện này mới sẽ không lưu truyền ra đi, dù sao người chết là không biết nói chuyện.

"Bản Tiên ngươi là tiên nữ" Đường Nhạc kinh hô.

"Đó là đương nhiên." Nữ tử gật đầu nói.

"Không thể nào, ta đã từng đi qua Thiên Đình, vì sao chưa từng thấy qua ngươi" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Thật là trò cười, ngươi, đã từng đi qua Thiên Đình" nữ tử cười lạnh nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc có chút tức giận, lại bị nữ tử khinh bỉ, hắn lắc mình một cái, khôi phục chân thân, đạo (nói): "Bản tăng Đường Tam Tạng, dám hỏi mỹ nữ phương danh "

"Đường Tam Tạng" nhìn trước mặt đẹp trai nam tử, tựa hồ nhớ tới cái gì, nữ tử kinh ngạc nói: "Ngươi chính là đại náo Bàn Đào Hội Đường Tăng "

"Không thể giả được, thế nào ngươi biết bản tăng" Đường Nhạc đắc ý nói.

Nữ tử tự nhiên nghe nói Đường Tăng, mà còn đoạn thời gian trước, Thiên Đình đều tại nghị luận Đường Tăng.

Cái này Đường Tăng không chỉ có ăn trộm Tiên Đào, còn đem Đầu Suất Cung Tiên Đan cho đòi hết, trước khi rời đi, thậm chí còn thả một cây đuốc, Thái Thượng Lão Quân vì vậy giận dữ, nói cái gì nếu là Đường Tăng không giao ra Tiên Đan, liền đem nó tóa cột dương hô.

Chuyện này kinh động toàn bộ Thiên Đình, vốn nên thuận lợi cử hành Bàn Đào Hội, cũng bởi vì Đường Tăng ăn trộm vạn năm Tiên Đào, đưa đến không cách nào cử hành.

Trận chiến ấy, có thể nói là kinh thiên địa khiếp quỷ thần, cái gì Nhị Lang Thần, Na Tra, Tứ Đại Thiên Vương, Viêm Đế vân vân, tất cả ra tay.

Cuối cùng dĩ nhiên để cho Đường Tăng thầy trò không phát hiện chút tổn hao nào rời đi Thiên Đình, mà còn Thái Thượng Lão Quân đan dược cũng

không có muốn trở về, ngay cả Vương Mẫu Nương Nương cũng không nói gì nhiều.

Đây quả thực là không tưởng tượng nổi a!

Ở nàng trong ấn tượng, vẫn chưa có người nào có thể trêu chọc Thái Thượng Lão Quân với Vương Mẫu Nương Nương, còn có thể toàn thân trở ra.

"Người đại danh, bản cô nương đã sớm như sấm bên tai." Nhắc tới, Đường Tăng vẫn là chính mình thần tượng đây, thật sự muốn với hấn muốn một ký tên a!

Chẳng qua là không nghĩ tới hai người gặp mặt phương thức như thế rất khác biệt, trọng yếu nhất là Đường Tăng xem chính mình tư mật địa phương, cái này làm cho trên mặt nàng không khỏi hiện lên một vòng đỏ ửng.

Kiều diễm ướt át bộ dáng, chọc người yêu mến!

Khẽ nhếch môi đỏ mọng, muốn dụ cho người một hôn phong trạch.

"Ta gọi là Dương Thiên, là Dương Tiền muối muối, ta đại ca thường xuyên ở bên tai ta nhắc lên người thì sao, hấn nói hấn rất sùng bái người!" Dương Thiên khoe miệng hơi hơi thượng dương, độ cong tựa như trăng rằm như vậy hoàn mỹ, phượng lông mi cong cong, còn có thể nhìn thấy khoe miệng hai cái lúm đồng tiền, rất là khả ái.

Đường Nhạc: "

Nhị Lang Thần từ trước đến giờ kiêu căng khó thuần, cuồng vọng tự đại, chưa bao giờ đem bất luận kẻ nào coi ra gì, hấn hội sùng bái chính mình đùa gi thế.

Chính mình mặc dù là đại ca hấn, nhưng là chẳng qua là miễn cưỡng đạt được hấn tôn trọng.

Nhớ Nam Thiên Môn mới vừa gặp mặt thời điểm, ngay cả thủ hạ của hấn Hao Thiên Khuyển đều xem thường chính mình, mà Nhị Lang Thần càng là thiếu chút nữa giết chính mình, cũng còn khá có Viêm Đế giúp đỡ, nếu không hậu quả khó mà lường được.

"Là người sùng bái ta đi." Đường Nhạc tức giận nói.

"Oa, này cũng bị người phát hiện." Dương Thiên trong mắt tràn đầy tiểu tinh tinh, trước sát ý, đã sớm biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là ngưỡng mộ.

Cái này Đường Tăng lớn lên mi thanh mục tú, ngược lại cũng gọi là tuấn tú lịch sự, chỉ bất quá hấn là một hòa thượng, hai người quan hệ cũng không thể từng bước phát triển.

"Cắt." Đường Nhạc đột nhiên ý thức được cái gì, cả kinh nói: "Dương Thiên người là Tam Thánh Mẫu "

Tam Thánh Mẫu là Ngọc Hoàng Đại Đế cháu ngoại gái, Dao Cơ cái thứ 3 con gái.

Nhớ năm đó, Thiên Đình bắt Dương thị huynh muội mẫu thân, Nhị Lang Thần với Tam Thánh Mẫu liên đới với kháng Thiên đình, cuối cùng Thiên Đình bại vào Dương Tiền trong tay, bắt đắc dĩ, lại sắc phong Dương Tiền là Nhị Lang Chân Quân, bên kê hồ Dương Thiên là Tây Nhạc Hoa Sơn Tam Thánh Mẫu, hưởng thụ nhân gian hương hỏa.

Trở thành thần tiên sau, Nhị Lang Thần cư ngụ ở Chân Quân Thần Điện, mà Tam Thánh Mẫu chính là cư ngụ ở Tây Nhạc Hoa Sơn bên trên Thánh Mẫu cung, vì vậy, Thiên Đình xảy ra chuyện, nàng luôn là so người khác trễ một bước biết rõ.

"Ừm." Dương Thiên gật đầu nói.

"Thân phận người tôn quý, tại sao lại ở đây loại địa phương, mà còn đang làm" nói đến chỗ này, Đường Nhạc rất thức thời không có tiếp tục nói hết.

"Ta là thu được bách hoa tông mời hạm, qua mấy ngày bách hoa tông muốn cử hành Bách Hoa đại hội, vì thế, bọn họ mời Thiên Đình rất nhiều người, Bách Hoa Tiên Tử, Thường Nga Tiên Tử, Thất Tiên Nữ đến lúc đó cũng sẽ đi nha." Dương Thiên giải thích.

"Bách hoa tông Bách Hoa đại hội?" Đường Nhạc hướng về phía không có hứng thú, hấn cảm thấy hứng thú là, Bách Hoa đại hội tổ chức thời điểm, nhất định sẽ có rất nhiều mỹ nữ, chỉ sợ là trong trời đất này phần lớn mỹ nữ cũng sẽ tham gia.

Xem ra lần này không có mấy ngày, là có thể mới gặp lại Thường Nga Tiên Tử, mà còn cũng có thể thấy Thất Tiên Nữ!

Bách Hoa đại hội nhưng là cái tán gái đất lành a, hấn Đường Nhạc nói cái gì cũng phải đi!

"Bách hoa tông ở Bình Đỉnh Sơn" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Dĩ nhiên không phải, bách hoa tông ở Bách Hoa núi, dưới đây không tới một trăm dặm, người chỉ cần đi về hướng tây đi, mấy ngày là có thể đến." Thấy Đường Nhạc gật đầu, Đường thiên tiếp tục nói: "Cho nên ta ở chỗ này thuận lợi, là bởi vì ta không nhìn được, cho nên mới mới "

"Khụ, biết, yên tâm đi, chuyện này bản tăng nhất định sẽ cho ngươi bảo mật, ta mới vừa rồi nhưng là không nhìn thấy bất cứ thứ gì." Đường Nhạc thanh khụ đạo (nói).

"Hừ, coi như ngươi khôn ngoan." Dương Thiên gắt giọng.

"Cái kia Bách Hoa đại hội, hẳn không phải là người nào cũng có thể tham gia đi!" Đường Nhạc dò hỏi.

"Đương nhiên, nhất định phải có gián." Vừa nói, Dương Thiên bỗng dung biến hóa ra một tấm Thất Thái sắc sỡ gián đưa cho Đường Nhạc.

Vuốt vuốt trong tay gián, Đường Nhạc thờ dài nói: "Ài, thật sự muốn đi tham gia a!"

"Khanh khách, ngươi là muốn đi tán gái đi, nghe nói ngươi đem Thất Tiên Nữ mê điên đảo tâm thần, đặc biệt là Thất Công Chúa, chính là nhớ ngươi thì sao." Dương Thiên cười duyên nói.

"Bản tăng nói đó có lớn như vậy mị lực." Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng.

"Ngươi đã muốn đi, như vậy gián liền cho ngươi đi." Dương Thiên khẳng khái đạo (nói).

"Cho ta "

"Ừ, ngươi không cần lo lắng cho ta, ta còn có một tấm đây, ta thu được hai tấm gián, trong đó có một tấm là cho ta đại ca, nhưng là ta mới vừa rồi đi Chân Quân Thần Điện, ta đại ca nói hẳn không đi tham gia Bách Hoa đại hội, cái này dư thừa gián không cần cũng là lãng phí, cho nên liền cho ngươi đi." Dương Thiên cười nói.

Thu hồi gián, Đường Nhạc sắc mặt phiếm hồng, tựa hồ có cái gì khó Ngôn Chi ẩn.

Nhìn Đường Tăng nhần nhần nhỏ nhỏ đáng vẻ, Dương Thiên nghi ngờ nói: "Thế nào "

"Cái kia, Tam Thánh Mẫu a, ngươi có thể không thể trước tiên đem quần cho đưa lên, ngươi đây là đang dẫn dụ bản tăng phạm tội a." Đường Nhạc hô to một tiếng, nhấc chân chạy.

Cảm giác hạ thể lạnh lẽo, Dương Thiên cúi đầu nhìn một cái, nhất thời mặt liền biến sắc, nằng liễn vội vàng ngồi xuống, mặt đỏ tới mang tai đạo (nói): "Đường Tăng, ngươi mau trở lại a."

"Ừ" chẳng lẽ cái này mỹ nữ muốn cho chính mình tiếp tục thưởng thức

Đường Nhạc dừng bước lại, đi tới Dương Thiên bên người, đạo (nói): "Tam Thánh Mẫu a, cái này thì ngươi sai rồi, bản tăng đều nhắc nhở ngươi, ngươi vì sao còn không đưa lên quần, chẳng lẽ ngươi nghĩ với bản tăng ở chỗ này đi lên một phát "

"Ngươi ngươi phải chết a." Thẹn thùng một tiếng, Dương Thiên yếu ớt nói: "Trên người của ta không mang giấy, trên người của ngươi mang không mang a "

"Mẹ nhà nó, đi tiểu một chút còn cần giấy" run hai cái không là được à.

Đường Nhạc nhớ tới mình là nam, với nữ nhân không giống nhau, cô gái đều thích sạch sẽ, coi như là đi tiểu một chút, cũng phải lau đến khi sạch sẽ một ít.

Dương Thiên cúi đầu, trong đầu nghĩ, thật là mất mặt a, nếu là Đường Tăng cũng không mang giấy, phải làm sao mới ổn đây, cũng không thể dùng lá cây giải quyết đi!

"Cho ngươi." Đường Nhạc tay lấy ra đơn bạc giấy, đưa cho Dương Thiên.

Nhận lấy giấy, Dương Thiên trong lòng vui mừng, đạo (nói): "Ngươi có thể không thể quay đầu đi."

"Chuyện cái gì chuyện a, mới vừa rồi ta không phải đều thấy à." Bù môi một cái, thấy Dương Thiên kia giết người ánh mắt, Đường Nhạc liễn vội vàng quay đầu, rất sợ chọc giận nữ nhân này.

Một giây!

Hai giây!

Ba giây!

"Đường Tăng" Dương Thiên khó mà mở miệng đạo (nói).

"Làm sao" Đường Nhạc cố lấy sau lưng thân thể, đáp lại.

"Ngươi có hay không giấy "

"Ta đặc biệt sao không phải mới vừa cho ngươi sao" Đường Nhạc trong nháy mắt không nói gì.

"Ta ta ta mông quá lớn, giấy không không quá đủ dùng." Nói xong câu đó, Dương Thiên muốn chết tâm đều có.

Đường Nhạc: "

Một chương này 260 0 chữ! Cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử, cầu phiếu đề cử, chuyện trọng yếu nói ba lần, thô hào môn, có thể khen thưởng thoáng cái, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Chuẩn bị rời đi, mượn Bảo Liên Đăng!

"Ngươi nhanh lên một chút cho ta a." Dương Thiên vội vàng nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc lần nữa lấy ra một tờ đơn bạc giấy, xoay người đưa cho Dương Thiên.

"Ngươi đang xem nơi nào" nhìn Đường Tăng ánh mắt bí ối, Dương Thiên hơi đỏ mặt, kiêu cả giận nói.

"Thật rậm rạp." Đường Nhạc cười tà nói.

"Rậm rạp" đột nhiên nghĩ đến cái gì, Dương Thiên nổi dóa đạo (nói): "Lăn "

Mà lấy Dương Thiên tâm tính, cũng không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy.

Cái này Đường Tăng không phải bình thường sắc, nhất định chính là toàn quay lên ma a!

Thật hoài nghi Quan Âm Bồ Tát vì sao lại chọn Đường Tăng cái sắc này phơi, đi trước Tây Thiên Thủ Kinh.

Không biết vì cái gì, Đường Nhạc liền thích xem Dương Thiên nổi giận đáng vẽ, nếu không phải kiêng kỵ thân phận nàng với tu vi, chính mình sớm đặc biệt sao đem đẩy ngã.

Cần gì phải giả trang cái gì chính nhân quân tử!

Đầu năm nay, đều là da mặt dày mới có thể tìm được bạn gái, da mặt mỏng chỉ có thể yên lặng nhìn người khác xuất ra thức ăn cho chó.

Nghĩ lúc đó, ở Đường Nhạc cái thế giới kia, hẳn cũng là bởi vì da mặt mỏng, đặc biệt đơn thuần, chưa bao giờ nghĩ (muốn) chuyện nam nữ, kết quả độc thân mười bảy năm, mỗi ngày với Ngũ cô nương làm bạn.

Thật vất vả đi chó chết vận, ở cao tam, cũng chính là mười tám tuổi năm ấy, đóng người bạn gái, kết quả còn chưa kịp đẩy tới nàng, liền bị nhân gia bỏ rơi, nguyên nhân chính là mình chậm chạp không có đẩy ngã nàng, nàng hoài nghi mình Nhị đệ có vấn đề, lúc này mới chia tay.

Đương nhiên, mình là một nghèo bức, cũng phân là tay một trong những nguyên nhân.

Đường Nhạc khóc không ra nước mắt, chỉ hận tự mình ở chia tay trước, không có đẩy ngã hẳn bạn gái!

Bất quá Đường Nhạc chưa bao giờ hối hận qua chuyện này, nếu không phải ban đầu hẳn bạn gái bỏ rơi chính mình, hẳn cũng sẽ không đêm khuya mưa say, cũng sẽ không đi Internet chơi đùa mù tưng, cũng sẽ không xuyên qua đến đây, cũng sẽ không có hiện tại tính phúc.

Ít nhất hẳn hiểu được một cái đạo lý, nếu muốn đẩy ngã cô gái, liền muốn da mặt dày, người này không biết xấu hổ, đây chính là vô địch thiên hạ!

"Đường Tăng, ngươi còn biết xấu hổ hay không." Nhìn Đường Tăng vẫn nhìn chằm chằm vào chính mình, Dương Thiên tâm lý cảm giác rất không thoải mái, cô gái tư mặt địa phương, làm sao có thể để cho nam hài tử như vậy rình coi.

Phải biết nàng đến nay vẫn còn thân xử tử đây!

"Bàn tăng từng có khuôn mặt sao" Đường Nhạc cười hỏi ngược lại.

"Ngươi" Dương Thiên phát hiện, chính mình nếu là lại nói với Đường Tăng mấy câu nói, thật có thể bị hấn tức chết.

"Ngươi nghĩ xem thì nhìn đi, ngược lại cũng bị ngươi xem quang." Dương Thiên bĩu môi nói.

"Chỉ đùa một chút mà thôi, đừng nóng giận." Đường Nhạc xoay người, đưa lưng về phía Dương Thiên, vẫn chưa tới thời gian ba giây, liền nghe được Dương Thiên gọi mình.

"Đường Tăng, ngươi lại cho ta một trang giấy đi!" Dương Thiên thấp giọng nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc còn tưởng rằng Dương Thiên cố ý với chính mình chơi đùa động tác võ thuật, lại trêu đùa chính mình, chẳng lẽ nàng là tự cấp chính mình nhắc nhở thừa dịp nàng không có đưa lên quần, cùng với nàng làm chút kích thích chuyện

Nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng là Đường Nhạc cũng không dám nói rõ đi ra, vạn nhất tự mình nghĩ lệch đây!

"Đại tỷ a, ngươi mong rốt cuộc có bao nhiêu a, hai tấm giấy cũng không đủ" Đường Nhạc về mặt đưa đám nói.

"Ta ta ta mới vừa rồi kích động một cái, đem tờ giấy kia cho khu phá" Dương Thiên cắn đôi môi, ngại nói đạo (nói).

Lần này ở Đường Tăng trước mặt, là thực sự com nắm đại!

Thật là mất mặt a!

"Vì cái gì ta nghĩ như vậy cười đấy." Đường Nhạc cố nén nụ cười, cuộc sống này tứ đại bi ai, Dương Thiên có thể chiếm lưỡng dạng, cũng là đủ có thể.

Khi hấn xoay người thấy Dương Thiên cầm trong tay tấm kia khu giấy rách, bộ kia đáng thương bộ đáng, cũng không nhịn được nữa, trực tiếp phình bụng cười to.

"Ha ha ha chết cười ta." Đường Nhạc cười trước ngưỡng sau lật, thiếu chút nữa cười xóa khí.

"Không cho phép" nếu không phải là bởi vì chính mình không có đưa lên quần, nàng đã sớm xông lên, giáo huấn Đường Nhạc, há có thể để cho hấn như thế trò cười chính mình.

"Được, bàn tăng không cười." Đường Nhạc lần nữa tay lấy ra giấy đưa cho Dương Thiên.

Dương Thiên lần này cũng không cầm ky, ngay trước Đường Nhạc mặt, lau sạch chính mình tư mặt địa phương, lại đưa lên tiết khổ, bỏ xuống phần váy, đứng lên.

"Đường Tăng, mới vừa rồi có từng phát sinh qua cái gì" Dương Thiên lạnh lùng nói.

"Cái gì cũng không xảy ra." Cảm nhận được Dương Thiên trong ánh mắt sát ý, Đường Nhạc liền vội vàng khoát tay, rất sợ cô nàng này giết người diệt khẩu.

"Coi như ngươi thức thời, bàn cô nương phải đi tìm xai uống Tiên Từ nói chuyện cũ, liền không nữa nơi đây lưu lại, chúng ta Bách Hoa đại hội gặp lại." Vừa nói, Dương Thiên điều động trong cơ thể linh lực, muốn đằng vân giá vũ rồi đi, nàng bây giờ là một giây đồng hồ cũng không muốn ở chỗ này đợi tiếp.

Trọng yếu nhất là nàng mất mặt đối với (đúng) Đường Tăng, dù sao hấn thấy vừa mới phát sinh xui xẻo chuyện.

Chính nàng nhất định sẽ đem chuyện này nát ở trong bụng, nhưng là Đường Tăng có thể liền không nói được.

Hy vọng hấn không muốn miệng đại, không muốn xảy ra đi nói bậy bạ!

"Dương Thiên cô nương, bàn tăng cùng ngươi mới gặp mà như đã quen từ lâu, chúng ta lại bàn luận cuộc sống, trò chuyện một chút lý tưởng a!" Đường Nhạc ngăn lại nói.

"Hừ." Không thèm để ý Đường Tăng, đây nếu là đối lại người bình thường, thấy chính mình tư mặt địa phương, nàng đã sớm động thủ đem giết chết, bây giờ nàng không có ra tay với Đường Tăng, đã là hết tình hết nghĩa.

"Ngươi có biết hay không Lưu Ngạn Xương" Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Ai là Lưu Ngạn Xương" Dương Thiên không hiểu nói.

Nhìn Dương Thiên biểu tình, liền biết nàng thật sự không biết Lưu Ngạn Xương, tính toán thời gian, nàng hấn là tại chính mình Tây Thiên Thủ Kinh, tu thành chính quả sau, mới gặp phải Lưu Ngạn Xương, sau đó sinh ra Lưu Trầm Hương.

Dù sao lúc ấy Tôn Ngộ Không đã bị phong làm Đẩu Chiến Thánh Phật.

"Nói như vậy, ngươi là độc thân rồi!" Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Thế nào, ngươi sẽ không phải là thích bản cô nương đi." Dương Thiên không những không giận mà còn cười.

"Chính là không biết Dương Thiên cô nương, có nguyện ý hay không cho bản tăng một cái trêu ngươi cơ hội." Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Chờ ngươi tu vi đi đến Địa Tiên cảnh, nói không chừng bản cô nương sẽ cân nhắc một chút ngươi." Dương Thiên không có cự tuyệt, cũng không có đáp ứng, coi như nàng muốn cùng Đường Tăng kết làm tiên lữ, vậy cũng phải trước xem một chút Đường Tăng nhân phẩm.

Mà còn Thiên Đình Thiên Điều thâm nghiêm, nếu là không có đủ thực lực, Thiên Đình đám kia thật ngoan cố là sẽ không đồng ý.

Thần tiên kết hôn nhưng là một món phi thường phiền toái sự tình.

"Địa Tiên cảnh mà thôi, đối với (đúng) bản tăng mà nói không coi là cái gì, bất quá trước đó, Dương Thiên cô nương không tính cho bản tăng một món tín vật đính ước sao?" Đường Nhạc vô si nói.

"Tín vật đính ước không phải là ngươi cho ta không?" Dương Thiên có chút ngu dốt vòng, cô gái đều ngại mặt mũi, cho nên cho tín vật đính ước, giống nhau đều là nam tử chủ động, đương nhiên, cũng có ngoại lệ, nói thí dụ như đảng gái dẫn đầu đuổi theo đàn trai.

"Ai bảo ngươi là tiểu phú bà đây." Đường Nhạc cười nói.

"Vậy cũng tốt, ngươi muốn cái gì, chỉ cần không quá phận, bản cô nương đều có thể thỏa mãn ngươi." Dương Thiên cười duyên nói.

"Bảo Liên Đăng!"

"Cút."

Dương Thiên không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cự tuyệt, Bảo Liên Đăng nhưng là nàng rất bảo vật quý giá, cái này Nhị Lang Thần Dương Tiễn từng nhiều lần với chính mình mượn Bảo Liên Đăng, kết quả đều bị nàng cự tuyệt.

Thần huynh muội, còn mình tính sổ đây!

Cái này Đường Tăng nghĩ (muốn) há mồm chờ sung rụng, trên đời này nào có tốt như vậy chuyện.

"Ngươi liền cho ta mượn chơi đùa mấy ngày đi, ngươi xinh đẹp như vậy động lòng người, hiền lành khả ái, đáp ứng đi." Đường Nhạc mặt dày mày dạn khẩn cầu.

"Vậy ngươi nếu là làm mất làm sao bây giờ." Dương Thiên trầm giọng nói.

"Người đang đèn ở, đèn mất người đang." Đường Nhạc mặt đầy thành khẩn.

Nghe vậy, Dương Thiên đôi mắt đẹp nhử một cái, nàng luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Thấy Dương Thiên do dự, Đường Nhạc uy hiếp nói: "Dương Thiên cô nương, ngươi nếu là không cấp cho bản tăng, ta liền đem hôm nay xảy ra chuyện, nói ra, đến lúc đó làm cho Thiên Đình người người đều biết, ngươi đừng trách bản tăng."

"Ngươi dám, có tin hay không bản cô nương hiện tại liền giết ngươi." Dương Thiên mặt liền biến sắc, quát lạnh.

"Ngay cả Thái Thượng Lão Quân, Vương Mẫu Nương Nương các loại (chờ) bối, bản tăng đều coi trong lòng bàn tay vạn vật, huống chi là ngươi." Đường Nhạc không sợ chút nào, hai tay của hắn thua lập, ngẩng đầu ưỡn ngực, hai ngọn núi thối hần áo khoác chít chít vang dội, một bộ cao thâm mặt trầm bộ đáng.

Nhân sinh tứ đại bi ai, có rất nhiều phiên bản, có tiên hay không hữu biết rõ có thể ở chỗ bình luận truyện nhấn lại, có sách tiền khen thưởng nha! Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Được bảo Liên Đăng, sinh lòng tình cảm!

"Người ra tay chính là, bản tạng nếu là một chút nhũ mảy, liền nhận thức làm chồng người." Đường Nhạc tiếp tục nói.

Dương Thiên do dự, nàng mới vừa nói muốn giết Đường Tăng, cũng chẳng qua là nói lấy mà thôi, căn bản sẽ không thật ra tay.

"Ta có thể cho người mượn Bảo Liên Đăng, nhưng là ta có quyền lực tùy thời thu hồi." Bảo Liên Đăng mặc dù quý trọng, nhưng chỉ cần nàng không truyền thụ Đường Tăng khẩu quyết, cái này Bảo Liên Đăng ở Đường Tăng trong tay, giống như phế vật, căn bản không phát huy ra bất kỳ uy lực.

Giống như gân gà!

Mà còn Bảo Liên Đăng cho Đường Tăng, nàng tùy thời có thể thông qua Bảo Liên Đăng, cảm ứng được Đường Tăng phương vị cụ thể.

Ở trong thiên địa này, cơ hồ là không ai dám ra tay với chính mình, cho nên hần bình thường cũng không cần Bảo Liên Đăng, cấp cho Đường Tăng chơi đùa một đoạn thời gian, ngược lại cũng không sao.

"Cái này Bảo Liên Đăng vốn chính là người, bản tạng quả quyết sẽ không chiếm làm của mình, chỉ cần người muốn, tùy thời có thể thu hồi, ta không có bất kỳ ý kiến." Đường Nhạc gật đầu nói.

Bảo Liên Đăng đèn chiều cao 9 tấc, toàn thân trắng tinh, tựa như Băng Tuyết, kỳ hình làm bảo liên nở rộ, rất nhiều bát to, Liên Tâm đã là Đăng Tâm.

Cái này Bảo Liên Đăng chính là Hỗn Độn sinh thành Linh Vật, áp đảo Thần Khí trên, là tứ đại Linh Đăng đứng đầu, truyền thuyết, nếu muốn thúc giục đèn này, trừ muốn mặc niệm khẩu quyết ở ngoài, còn nhất định phải có được vô cùng nhân từ lực lượng,

Cái này một khi thúc giục, uy lực có thể rung động trời đất, Nghịch Chuyển Càn Khôn.

Quân tử không đoạt người làm được, cái này Bảo Liên Đăng chủ nhân dù sao cũng là Tam Thánh Mẫu Dương Thiên, về tình về lý, hần cũng không thể chiếm đoạt Bảo Liên Đăng.

Mà còn chỉ cần ngày sau có thể đẩy ngã Dương Thiên, không chỉ có người nàng là mình, cái này Bảo Liên Đăng cũng là chính mình, cái này há chẳng phải là lưỡng toàn kỳ mỹ sao!

Lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, để cho Đường Nhạc nghĩ (muốn) biết một chút về Bảo Liên Đăng.

"Đây chính là Bảo Liên Đăng." Dương Thiên vung tay nhỏ lên, một cái óng ánh trong suốt, nhìn như bình thường Liên Hoa Đăng xuất hiện ở Đường Tăng trong tầm mắt.

Thúc giục linh lực, nhận lấy Bảo Liên Đăng, Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, cái này giới ạ thật là Bảo Liên Đăng sao, cảm giác với bình thường dùng thường thức đèn không khác nhau gì cả a.

"Chỉ có mặc niệm khẩu quyết, mới có thể thúc giục Bảo Liên Đăng, phát triển uy lực, bình thường nó với vật kiện thông thường không có gì khác biệt." Tựa hồ nhìn ra Đường Tăng nghi hoặc, Dương Thiên lại mở miệng giải thích.

"Vậy người đuổi mau nói cho ta biết khẩu quyết a!" Đường Nhạc vội vàng nói.

"Tuyệt đẹp!" Dương Thiên cự tuyệt nói.

"Ngọa tào, người không nói cho ta khẩu quyết, ta muốn cái này Bảo Liên Đăng để làm gì" Đường Nhạc không lời nói.

"Nó buổi tối hội sáng lên nha!"

"Sáng lên có tác dụng chó gì."

Làm nửa ngày, cái này Bảo Liên Đăng chỉ có thể nhìn, không thể dùng, chỉ có thể làm một trang trí!

"Khanh khách, người cũng có ăn quả đắng thời điểm a." Dương Thiên che miệng cười duyên nói.

"Tức giận a!"

"Ta có thể thông qua Bảo Liên Đăng cảm ứng được người vị trí, các loại (chờ) ngày nào bản cô nương lúc cần sau khi, thì sẽ tới tìm người nha." Dương Thiên đăng vân giá vũ, bay trên trời, nàng thân hình ngừng giữa không trung bên trong, dặn dò: "Đường Tăng, nếu như người ngày nào gặp phải nguy hiểm tánh mạng, có thể nuốt vào Đăng Tâm, đến lúc đó người tu vi hội tăng mạnh, nói không chừng có thể cứu người một mạng, mặc dù bản cô nương không hề xướng người làm như vậy, nhưng ta cũng không muốn nhìn thấy người chết."

Nghe lời này, Đường Nhạc tâm lý ảm áp, hần tự nhiên biết rõ nuốt vào Đấng Tâm có thể tu vi tăng mạnh, tại hần trong trí nhớ, kia Lưu Trầm Hương lão tướng được, Tiểu Ngọc, cũng là bởi vì nuốt vào Đấng Tâm, thực lực trong thời gian ngắn mới tăng mạnh, hữu chất bay vọt.

Nhưng là Bảo Liên Đấng một khi mất đi Đấng Tâm, trên căn bản coi như là phế, nếu muốn lần nữa thúc giục, nhất định phải dùng ăn vào Đấng Tâm người kia máu tươi.

"Bản tăng cho dù chết, cũng sẽ không nuốt vào Đấng Tâm." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Nhìn cho người lợi hại." Cúi đầu mắt nhìn xuống Đường Tăng, Dương Thiên trêu ghẹo nói: "Nói không chừng bản cô nương ngày nào một cao hứng, liền đem khẩu quyết truyền thụ cho người thì sao!"

Đường Nhạc đang suy nghĩ sự tình, khi hần ngẩng đầu, muốn đáp lời thời điểm, phát hiện Dương Thiên thân ảnh đã không thấy, nghĩ đến hần đã rời đi.

Nắm tay bên trong Bảo Liên Đấng, Đường Nhạc rất là buồn bực, trong đầu nghĩ, các loại (chờ) tham gia Bách Hoa đại hội thời điểm, liền đem Bảo Liên Đấng trả lại cho Dương Thiên, ngược lại hần muốn cũng không cái gì trúng dùng, chỉ có thể dọa người, không thể giết người.

Hần cũng sẽ không vì lợi ích một người, đi nuốt vào Đấng Tâm.

Phàm là chuyện luôn có tốt một mặt, ít nhất thấy Bảo Liên Đấng, là có thể nhớ tới Tam Thánh Mẫu Dương Thiên, dầu gì cũng là cái đỉnh hôn tín vật a!

Tạm thời lưu làm kỷ niệm cũng không tệ.

"Sư phụ, nữ nhân người duyên không tệ a, ngay cả ta đây Lão Tôn đều hâm mộ." Biến thành ong mật Ngộ Không, vỗ cánh, theo Đường Nhạc tay ổng tay áo bay ra ngoài.

"Bớt lăm mồm." Đường Nhạc tức giận nói.

"Ta đây Lão Tôn nói thật a, cái này Tam Thánh Mẫu ngay cả Bảo Liên Đấng đều nguyên ý cho người mượn, đủ để chứng minh nàng rất là tin tưởng người a, theo ta được biết, trong trời đất này, không biết lại có bao nhiêu người muốn mượn nàng Bảo Liên Đấng, có thể chưa từng nghe nói qua nàng cho ai mượn, ngay cả Dương Tiễn người kia đều bị cự tuyệt đấy, đây chính là thân huynh muội."

"Lời là nói như vậy, nhưng là cái này Bảo Liên Đấng không thể dùng a."

"Sư phụ, người đàn a, người chỉ cần đẩy ngã Tam Thánh Mẫu, đến lúc đó ngay cả người mang đèn đều là người, người còn sợ không biết khẩu quyết "

"Nhị cầu tử, người biến hóa, không nghĩ tới người là thứ người như vậy, sư phụ coi như là nhìn thấu người."

"Ta đây Lão Tôn không gọi nhị cầu tử "

Đường Nhạc biết rõ Dương Thiên đối với chính mình sinh lòng tình cảm, nếu không nàng cũng sẽ không đem Bảo Liên Đấng cấp cho chính mình, nhưng là tán gái, muốn dần dần tiến dần, không thể nóng vội.

Không chiếm được, thường thường mới có thể càng quý trọng.

Cái này Tam Thánh Mẫu Dương Thiên, sớm muộn cũng có một ngày, hội quyết một lòng đi theo chính mình.

Bản tăng gọi đầu dùng Phiêu Nhu, chính là tự tin như vậy!

Chỉ bất quá muốn cho chính mình kêu Nhị Lang Thần đại cứu ca, chính là để cho Đường Nhạc có chút bất đắc dĩ, cái này Dương Tiễn đã nhận thức mình làm đại ca, mà chính mình lại thành hần em rể, quan hệ này thật đúng là đủ loạn.

Dưới mắt Đường Nhạc cũng không để ý những thứ này, đến lúc đó rồi hãy nói!

Hần bây giờ muốn, cũng chỉ là hần một phía tình nguyện mà thôi.

Tam Thánh Mẫu có thể hay không để ý chính mình, còn phải khác nói sao!

Thu hồi Bảo Liên Đấng, Đường Nhạc lắc mình một cái, lần nữa biến thành lúc trước lão đạo trưởng.

"Ngộ Không, có Yêu Khí." Đường Nhạc nhìn chăm chăm phía trước, nhắc nhở.

"Như ta đây Lão Tôn đoán không lầm, bọn họ hần là mang theo bảo bối, nghĩ (muốn) xuống núi tới thu phục ta." Ngộ Không phe phẩy cánh, cười nói.

"Bất kể nói thế nào, trước tiên đem bảo bối lừa gạt tới tay lại nói." Đường Nhạc đề nghị.

"Ừ, chờ một hồi ta đây Lão Tôn xem tình thế mà làm." Biến thành ong mật Ngộ Không ngừng ở Đường Nhạc trên vai.

Đường Nhạc về phía trước tiếp tục đi đường, đi tới một nơi rộng rãi địa phương, hần thấy một tảng đá lớn, lại dừng bước lại.

Hần nhảy đến trên đá lớn, ngồi xếp bằng, giờ giờ trong tay Phát Trần, lại nhắm mắt lại, trong miệng còn lẩm bẩm cái gì.

Lúc này, trong đầu của hần, xuất hiện tất cả đều là Hỏa Phượng Điệp Lăng Ngâm trong quyển trục văn tự, cái này Âm Ba Linh Quyết là cấp thượng phẩm Linh Quyết, là hần ở Tiên Hoàng Tông tuyển chọn Thánh Tử lúc, theo Phượng Tử Rừng trong tay giành được.

Cái này thời gian mấy tháng, trừ tu luyện Thất Thập Nhị Biến với Cân Đầu Vân, hần cũng sắp cái này Âm Ba Linh Quyết luyện tới chút thành tựu.

Miền cường cũng có thể phát huy ra một ít uy lực, đối phó Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả, hần là không có bất cứ vấn đề gì.

Thậm chí nếu là lựa chọn đánh lén, xuất kỳ bất ý bên dưới, còn có thể đối với (đúng) Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả tạo thành tổn thương.

Kia bán thần cấp Linh Quyết Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, Đường Nhạc chính là không có tiếp tục tu luyện, lấy trước mắt hần năng lực, thi triển một lần, liền có thể hao hết trong cơ thể toàn bộ linh lực.

Ở tu vi không có đi đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ lúc, hần là không tính thi triển như vậy Linh Quyết.

Đã thương dịch thù vô cùng, tự tổn 7 phần, cuộc mua bán này, cũng quá không có lợi lắm.

Ước chừng nháy mắt kém công phu, hai gã tiểu yêu lại xuất hiện ở Đường Nhạc trước mặt.

Hai yêu vẽ mặt nghi hoặc, đánh giá trước mặt một bộ tiên phong đạo cốt lão đạo trưởng!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin Ngũ Tinh chấm điểm, cầu xin khen thưởng, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Lừa dối hai yêu, Bá Thiên hồ hiện!

"Lão đầu này là ai a" tinh tế quỷ hựu bình hựu khiêu, vẽ mặt hiếu kỳ.

"Quần hần khi gió là ai đây, trước chụp bên trên một chương lại nói." Vừa nói, lạnh lợi trùng giờ hữu chương lên, muốn vỗ về phía Đường Nhạc.

Trước mắt một màn, tự nhiên chạy không khỏi Đường Nhạc con mắt, hai cái này tiểu yêu còn dám đối với (đúng) tự mình động thủ, thật là không biết trời cao đất rộng.

Đường Nhạc cong ngón búng ra, hai đạo kinh khí nhanh chóng đánh trúng hai yêu đầu gối, để cho hai yêu té chó ăn cứt.

Hai yêu nằm trên đất, chặt vật không đứt, bọn họ có chút tức giận đứng lên, hô lớn: "Người nào, lại dám đánh lén chúng ta."

Lúc này, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, có chút hăng hái nhìn trước mặt hai yêu, đạo (nói): "Vô Lượng Thiên Tôn, ngươi hai yêu vì sao phải quấy rầy bản tôn tu hành "

"Lão đầu, ngươi có từng thấy có người ám toán chúng ta" tinh tế quỷ với lạnh lợi trùng cảnh giác bốn phía, có thể thần không biết quỷ không hay ám toán bọn họ, tu vi khẳng định còn cao hơn bọn họ.

Nhưng thật động thủ, hai yêu cũng không sợ chút nào!

Trong tay bọn họ có được Từ Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, coi như là gặp phải Huyền Tiên cảnh cường giả, cũng có thể đem thu vào bảo bối bên trong.

"Không cần tìm, là Bản Đạo làm." Đường Nhạc chậm rãi đứng dậy, theo trên đá lớn nhảy xuống, hần vuốt râu, cười nói.

Thấy hai người không hiểu, vẽ mặt nghi hoặc, Đường Nhạc giải thích: "Các ngươi lúc trước muốn ra tay với ta, Bản Đạo không giết các ngươi cũng không

tệ."

Nghe vậy, hai yêu xấu hổ cười một tiếng, trong lòng bọn họ tức giận lúc này tiêu trừ, dù sao cũng là hai yêu có lỗi trước.

"Đạo trưởng, ngài tu vi cao thâm mặt trắng, để cho chúng ta bội phục không thôi a!" Hai yêu cười tủm tỉm nói.

"Vô Lượng Thiên Tôn, Bản Đạo chính là theo Bồng lai sơn tới thần tiên." Đường Nhạc đắc ý nói.

"Thần tiên" hai yêu có chút không tin, thần tiên này hội tới chỗ như vậy

"Thế nào không tin kia Bản Đạo hãy cùng các ngươi qua mấy chiêu, chứng minh thực lực của chính mình, sớm thanh minh, Bản Đạo cùng người động thủ, chưa bao giờ hạ thủ lưu tình, đây nếu là đem các ngươi cho đánh chết, đến Âm Tào Địa Phủ, các ngươi cũng đừng kêu oan." Đường Nhạc trầm giọng nói.

Vừa nghe lời này, hai yêu nhất thời do dự, nhìn lão đạo trưởng mặt đầy trịnh trọng biểu tình, không giống như là đang nói láo, làm không tốt hẳn thật là thần tiên.

"Lão Thần Tiên, chúng ta tin." Hai yêu liền vội vàng khoát tay, biểu thị không muốn luận bàn.

"Tin xem các ngươi hai một bộ cần ăn đòn biểu tình, rõ ràng cho thấy không tin, không được, Bản Đạo nhất định phải với các ngươi so chiêu." Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, một cỗ uy áp kinh khủng tràn ngập ra.

Hai yêu đồ mồ hôi như mưa, hai chân phát run, trực tiếp quỳ sụp xuống đất, ôm Đường Nhạc bấp đuôi, kêu khóc nói: "Lão Thần Tiên, chúng ta thật tin, cầu xin người đừng có giết chúng ta a."

Trước còn nửa tin nửa ngờ, nhưng thấy đến lão đạo lớn lên thủ đoạn cường ngạnh sau đó, bọn họ lại không hoài nghi nữa lão đạo trưởng thân phận.

"Vậy cũng tốt, Bản Đạo tạm tha các ngươi một mạng, đứng lên đi." Đường Nhạc thu lại khí thế, lãnh đạm nói.

"Tạ lão thần tiên ân không giết." Mặt một cái trên trán mồ hôi, hai yêu run run rẩy rẩy đứng dậy, vẻ mặt cung kính.

"Hai người các ngươi yêu cái này là muốn đi đâu a" Đường Nhạc nhắm mắt lại, thuận miệng hỏi.

Tinh tế quý với lạnh lợi trùng nghi (muốn) nịnh hót cái này Lão Thần Tiên, sau đó từ trong đó đạt được điểm chỗ tốt, cho nên bọn họ cũng không nghi nhiều, chuẩn bị đúng sự thật bẩm báo.

Hai yêu ôm hai cái bảo bối, đắc ý nói: "Lão Thần Tiên, thật không dám giấu giếm, chúng ta là muốn đi thu phục kia Tôn Ngộ Không, Đại vương cho hai người chúng ta rất lợi hại bảo bối, chính là cái này Từ Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, nghe nói thứ gì cũng có thể thu vào bên trong, không tới trong chốc lát, là có thể hóa thành một than mù, thế nào, hâm mộ đi."

Đường Nhạc cười lạnh một tiếng nói: "Thứ cho ta nói thẳng, như vậy rác rưởi đồ vật, các ngươi cũng không cảm thấy ngại lấy ra khoe khoang "

"Lão Thần Tiên, người đây là ý gì, chẳng lẽ ngươi có lợi hại bảo bối" tinh tế quý với lạnh lợi trùng thấy Lão Thần Tiên như vậy chê bai bọn họ bảo bối, cũng không có tức giận, ngược lại là hai mắt tỏa sáng, trong đầu nghĩ, cái này Lão Thần Tiên chắc chắn sẽ không khầu xuất cuồng ngôn, nhất định là có lợi hại bảo bối.

"Không có, không có, quả quyết không có." Đường Nhạc nhăn nhăn nhí nhí, qua loa lấy lệ nói.

Nhìn Lão Thần Tiên biểu tình, hai yêu hai mắt nhìn nhau một cái, trong lòng thầm nghĩ, cái này Lão Thần Tiên khẩu thị tâm phi, hẳn tuyệt đối có bảo bối, hẳn càng nói như vậy, càng chứng minh kia bảo bối giá trị.

Làm không tốt kia bảo bối so với bọn hắn bảo bối còn lợi hại hơn đây!

"Hừ, Lão Thần Tiên chó có gạt chúng ta, ngươi nhất định là có lợi hại bảo bối, ngươi liền lấy ra tới để cho chúng ta khai mở nhãn giới đi."

"Chính là a, là ngựa chết hay là lừa chết, dù sao cũng phải kéo ra ngoài linh lợi a, lại không phải là cái gì thấy không nhân bảo bối."

Vui vẻ một tiếng, Đường Nhạc thanh khụ đạo (nói): "Vốn là không muốn trang bức, nhưng các ngươi có như thế yêu cầu, kia Bản Đạo liền cố mà làm, kéo ra ngoài chuồn mất không đúng lấy ra cho các ngươi kiến thức một phen."

"Ồ kia, thật là có phúc ba đời a!" Hai yêu kích động nói.

Đường Nhạc từ phía sau lặng lẽ biến hóa ra một cái một thước bảy tấc to lớn Từ Kim Hồng Hồ Lô, hẳn giờ lên, để dưới đất, chỉ Hồ Lô đạo (nói): "Đây chính là Bản Đạo bảo bối, này Hồ Lô tên là Bá Thiên hồ, thế nào, đây mới gọi là lợi hại!"

"Ta gọi a, cái này đặc biệt sao cũng quá lớn đi!"

"Nhìn qua, tốt điều đáng về."

Tinh tế quý với lanh lợi trùng nhìn Lão Thần Tiên hồ lô lớn, theo bản năng lại liếc về liếc mắt ngực mình Tiểu Hồ Lô, trong nháy mắt cảm giác mình bảo bối yếu bạo nổ.

Hai yêu có chút không phục, phiết tử đạo (nói): "Lão Thần Tiên, người hồ lô này đúng là rất lớn, một điểm này chúng ta cảm thấy không bằng, nhưng cái này không có gì trùng trùng a, trông khá được mà không dùng được, chúng ta Hồ Lô có thể giả bộ người còn có thể trang thần tiên yêu quái, người hồ lô kia có bản lĩnh gì "

Đường Nhạc ôm Hồ Lô, nhảy lên một cái, hần đứng ở trên đá lớn, quát to: "Chứa người, trang thần tiên coi là cái gì, ta đây Hồ Lô bản lĩnh, nói ra, chỉ sợ là sợ bọn người giết mình."

"Ta phát hiện cái này Lão Thần Tiên bản khác chuyện không có, khoác lác bức bản lĩnh một cái đỉnh hai."

"Ta liền lẳng lặng nhìn hần trang bức."

Tinh tế quý với lanh lợi trùng nhìn thần trần đầy ý giễu cợt, hai người bọn họ tự nhiên không tin Đường Nhạc nói.

Thấy hai yêu vẻ mặt khinh bỉ, Đường Nhạc tiếp tục hô: "Ta đây Bá Thiên hồ, nhưng là ngay cả trời cũng có thể giả bộ đến hạ."

Nghe vậy, hai yêu nhất thời hứng thú, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nghe được có thể giả bộ Thiên Bảo bối, bắt quả tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, bọn họ cũng không thể hoàn toàn tin tưởng Lão Thần Tiên nói chuyện.

Hai yêu tiến tới Đường Nhạc bên người, nịnh nọt nói: "Lão Thần Tiên cũng sẽ không chẳng qua là ngoài miệng nói một chút đi, có phải hay không hần biểu diễn một phen."

"Cái này "

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc bả vai Ngô Không vỗ cánh, bay đến hần bên tai, nhỏ giọng nói: "Sự phụ, chuyện này giao cho ta đây Lão Tôn, người đem Hồ Lô ném ra...(đến) bầu trời, làm bộ đọc chú ngữ liền có thể."

Thấy Đường Nhạc gạt đầu, Ngô Không phe phẩy cánh bay đến bầu trời, sau đó khôi phục chân thân, trên kệ Cân Đầu Vân hướng về phía Thiên Đình bay vút đi.

Vạn sự đã sẵn sàng, chỉ còn thiếu gió đông!

Không có nỗi lo về sau, Đường Nhạc gạt đầu nói: "Hôm nay, lại cho các người nhìn một chút, ta đây Bá Thiên hồ như thế nào trang thiên."

Đường Nhạc đem to lớn Hồ Lô hướng lên ném đi, thi triển linh lực đem cố định trên không trung, để tránh để cho Hồ Lô rớt xuống.

Nếu để cho Hồ Lô rớt xuống, vậy thì xấu hổ!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Đi đến Thiên Đình, Ngọc Đế lo âu!

Ngồi xếp bằng ở trên đá lớn, Đường Nhạc nhắm mắt lại, làm bộ nhớ tới chú ngữ.

Mà Tinh Tế Quý với Linh Lý Trùng chính là rất thức thời ngồi ở một bên trên cỏ, ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Thiên Đình, Nam Thiên Môn.

Với thường ngày, phụ trách trông chừng vẫn là Nghiễm Mục Thiên Vương Ma Lực Thọ.

Khi hấn ngừng đầu nhìn đến thân ảnh quen thuộc lúc, vẻ mặt buồn bực, tại sao lại gặp phải cái này Bất Mã Ôn.

Lần trước liền là bởi vì mình cố ý làm khó hấn, Tứ Đại Thiên Vương liên thủ vây công Tôn Ngộ Không, kết quả trang bức phải không ngược lại bị thảo, không có đánh bại Tôn Ngộ Không không nói, còn ném Thiên cấp hạ phẩm trận pháp « Cửu Âm Huyền Ma trận ».

Lần này, Ma Lực Thọ biến hóa khôn ngoan, hấn đi tới Tôn Ngộ Không trước mặt, cười nói: "Đại Thánh a, là gió nào đem ngươi lại cho thổ tới "

"Ma Lực Thọ, ngươi đặc biệt sao bót ở kia làm bộ làm tịch, thế nào nghe ngươi nói chuyện, ta đây Lão Tôn cứ như vậy muốn đánh người đâu, cái gì gọi là lại." Ngộ Không hiển nhiên chống lại lần sự tình mạng lòng ngăn cách.

"Đại Thánh, ngươi đại nhân có đại lượng, liền quên lần trước xảy ra chuyện đi." Ma Lực Thọ nghe được Ngộ Không trong giọng nói lãnh ý, liền ngay cả bận rộn bỏ xuống tư thái, thành khẩn nói.

"Muốn cho chuyện kia lúc đó bỏ qua rất đơn giản, ngươi giúp ta đây Lão Tôn chuyện là được." Ngộ Không vỗ Ma Lực Thọ bả vai, cười híp mắt nói.

"Ách chỉ sợ tiểu thần năng lực có hạn, giúp không lớn Thánh bận rộn a."

"Rất đơn giản, ngươi chỉ cần đem Nhật Du Thần, Dạ Du Thần, cùng Ngũ Phương Yết Đế gọi tới là được."

"Chỉ đơn giản như vậy "

"Không sai."

Chút chuyện nhỏ này, đối với (đúng) Ma Lực Thọ mà nói, thật đúng là liền không coi là cái gì, vốn đang cho là Tôn Ngộ Không người này gặp qua vào khó cho mình, bây giờ xem ra, là mình bụng dạ hẹp hòi.

Ma Lực Thọ cách không truyền âm, đây là Thiên Đình nhân viên đặc biệt thủ đoạn.

Ước chừng trong vòng mấy cái hít thở, mấy bóng người lại xuất hiện ở Tôn Ngộ Không trong tầm mắt.

"Nghiêm Mục Thiên Vương, không biết xảy ra chuyện gì, muốn kêu chúng ta tới" mọi người liếc mắt nhìn nhau, không hiểu nói.

Đối với cái này, Ma Lực Thọ không nói gì, chẳng qua là liếc về liếc mắt Ngộ Không.

"Đại Thánh, đã lâu không gặp, gần đây khỏe không" bọn họ đám người này từ trước đến giờ tương đối là ít nổi danh, trong ngày thường khác tận tụy với công việc thù, an phận thủ thường, rất ít rời đi chính mình cung điện.

"Hắc hắc, ta đây Lão Tôn nhưng là muốn chết các ngươi." Ngộ Không cười to nói.

"Hãy chấm dứt việc đó, nghĩ đến Đại Thánh Tây Thiên Thủ Kinh trên đường, lại gặp phải phiền toái."

"Mấy vị sáng khoái như vậy, kia ta đây Lão Tôn cũng sẽ không giấu giếm." Rất nhanh, Ngộ Không liền đem Hạ Giới sự tình, nói cho mọi người,

"Trang thiên thua thiết sư phụ của ngươi nghĩ ra được." Dạ Du Thần có chút dờ khóc dờ cười.

Coi như mấy người bọn họ liên thủ, cũng không khả năng trang trời ạ.

"Mấy vị thần thông quảng đại, có thể nhất định phải hỗ trợ một chút a." Ngộ Không cười nói.

"Chuyện này không phải chuyện đùa, nhất định phải cầu xin Ngọc Đế ân chuẩn." Nhật Du Thần trầm giọng nói.

Ngộ Không gật đầu một cái, biểu thị không có ý kiến, chẳng qua là thời gian cấp bách, sư phụ vẫn còn ở phía dưới chờ trang trời ới.

Đây nếu là trì hoãn thời gian quá dài, miễn không sẽ bị sư phụ trách cứ.

Đến lúc đó nhất định sẽ nói hấn Tôn Ngộ Không làm việc bất lợi, không có kia Kim Cương Toàn, cũng không cần đi kéo kia đồ sứ sống các loại lời nói.

"Ta đây Lão Tôn không có nhiều thời gian a, chúng ta cái này đi gặp Ngọc Đế." Ngộ Không cuống cuống nói.

Mọi người gật đầu một cái, đi theo Ngộ Không phía sau, bước vào Nam Thiên Môn, một lát sau, đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện, lúc này, Ngọc Đế đang thảo luận chính sự.

Ngộ Không đám người xuất hiện, hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

"Cái này Tôn Ngộ Không tại sao lại tới "

"Ngọa tào, sư phó hấn Đường Tăng sẽ không cũng tới đi!"

"Chẳng lẽ bọn họ nghĩ (muốn) Đại Náo Thiên Cung "

Không để ý đến đám này thần tiên ánh mắt, Ngô Không đi thẳng tới phía trước, cười tìm tìm nhìn Ngọc Hoàng Đại Đế.

"Tôn Ngô Không, người tìm Bản Đế có chuyện gì" thảo đặc biệt sao, lần trước cái này Bất Mã Ôn với Đường Tăng đám người đại náo Bàn Đào đại hội chuyện, chính mình không có với hắn so đo, lần này hắn lại tới, thật sự coi chính mình không làm gì được bọn họ thầy trò à.

Lần trước Bàn Đào đại hội, hắn chưa từng xuất hiện, là bởi vì đang bế quan tu luyện, đương sau khi xuất quan, biết được Bàn Đào đại hội xảy ra chuyện, giận đến hần phổi cũng sắp nổ.

Cái này Đường Tăng thầy trò thật vô lễ, lại dám ở thiên đình gây chuyện, thật sự cho rằng hắn Ngọc Hoàng Đại Đế là một chung bày sao

Chẳng qua là không nghĩ tới chuyện này còn kinh động Hồng Hoàng Lão Tổ Hiên Viên triết, ở nơi này Thiên Đình, cho dù là hắn Ngọc Hoàng Đại Đế, cũng không khỏi không cho người này mấy phần mặt mũi.

Dù sao Hồng Hoàng Lão Tổ là theo Hồng Quân lão tổ, Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất những thứ này Đại Năng thuộc cùng bối nhân, bọn họ tu vi đều là vượt qua Đại La Kim Tiên cảnh, chỉ là bọn hắn bị trong trời đất này hạn chế, chậm chạp chưa từng đột phá Vị Diện.

Trong trời đất này rốt cuộc thiếu cái gì, Ngọc Hoàng Đại Đế tự nhiên cũng muốn biết, mà còn hắn còn biết những thứ này Đại Năng ẩn núp ở trong thiên địa, che giấu thân phận, chờ đợi thời cơ!

Hắn tu vi mặc dù không bằng những thứ này Đại Năng, nhưng là cho dù gặp, cũng có sức đánh một trận.

Đường Tăng thầy trò ăn trộm vạn năm Tiên Đào, lấy trộm Tiên Đan, cái này đã xúc phạm Thiên Điều, dựa theo quy định, theo lý nghiêm túc xử lý.

Có thể nếu Vương Mẫu Nương Nương với Thái Thượng Lão Quân không so đo nữa, hắn Ngọc Hoàng Đại Đế cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, đem chuyện này lúc đó bỏ qua.

Tin đồn Hồng Hoàng Lão Tổ với Đường Tăng quan hệ không giống bình thường, nếu là đắc tội Đường Tăng, không chỉ có trêu chọc trông chừng Bàn Đào Viên Hồng Hoàng Lão Tổ, sẽ còn trêu chọc đến Tây Thiên Như Lai Phật Tổ.

Hơn nữa còn hội đưa tới Nam Hải Quan Âm Bồ Tát cừu hận.

Đoạn thời gian trước, nghe tin đồn, Quảng Hân Cung Thường Nga Tiên Từ hai lần tự mình hạ phàm, mục đích là vì tư hội Đường Tăng, giữa hai người xảy ra cái gì, Ngọc Đế không quan tâm, hắn cũng không muốn biết.

Nhưng Thường Nga Tiên Từ thân phận đặc thù, ngay cả hắn Ngọc Hoàng Đại Đế cũng không dám trêu chọc nữ nhân này.

Đại Vu Hậu Nghệ lúc rời vị diện này trước, đã từng đi tìm Ngọc Đế, nói cái gì muốn chiêu cố Thường Nga Tiên Từ, nếu là nàng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Ngày sau Ngọc Đế đối với (đúng) Thường Nga Tiên Từ đó là dùng mọi cách chiêu cố, mặc cho nàng có thể ở thiên đình tới lui tự nhiên, cho dù là tự mình hạ phàm, hắn cũng không có nói gì.

Hơn 500 năm trước, Thiên Bồng Nguyên Soái say rượu vai diễn Thường Nga, chuyện này cũng không có gì lớn không, chẳng qua là trên thân thể đụng chạm mấy cái, cũng không phải là đem Thường Nga Tiên Từ đẩy ngã, làm kia ngưng ngừng chuyện.

Theo lý mà nói, coi như phải xử phạt, cũng chỉ là xuống chức mà thôi, nhưng nghĩ tới chuyện này vạn nhất bị Đại Vu Hậu Nghệ biết rõ, kia hậu quả khó mà lường được, vì vậy Ngọc Đế chỉ có thể nhẫn tâm đem Thiên Bồng cách chức hạ phàm giữa, răn đe.

Như vậy, ngày sau không còn có người dám trêu đùa Thường Nga Tiên Từ.

Chung quy mà nói, cái này Đường Tăng trừu thẩm thiết, bản thân hắn cũng thật không đơn giản.

Cái này Đường Tăng là Kim Thiên Từ chuyển thế, ở Tây Thiên giới uy vọng cực cao, cho dù là ở thiên đình, hắn cũng có rất nhiều bằng hữu.

Nói thí dụ như Nhị Lang Thần, Nguyệt Lão, Hồng Hoàng Lão Tổ, Viêm Đế, Bát Tiên vân vân, cái này Nhị Lang Thần lại còn nhận thức Đường Tăng làm đại ca, thật là cực kỳ mật thiết, mà Nguyệt Lão càng là đáng hận, nghe nói Thường Nga Tiên Từ với Đường Tăng ước hẹn, chính là Nguyệt Lão ở trong đó đáp cầu đất mối.

Thái Dương Thần Viêm Đế là cứu Đường Tăng, thậm chí với Tam Thanh một trong Thái Thượng Lão Quân động thủ, mặc dù chiến bại, nhưng nhìn cho ra người này với Đường Tăng trong lúc đó quan hệ.

Chớ nói chi là hắn học trò Tôn Ngô Không, Trư Bát Giới, Sa Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long đám người, bọn họ đối với (đúng) Đường Tăng tuyệt đối là trung thành tuyệt đối.

Nói cách khác, Đường Tăng nếu là muốn tạo phản, nghĩ (muốn) Đại Náo Thiên Cung, đây tuyệt đối là nhất hô bách ứng, không biết lại có bao nhiêu người ủng hộ hắn.

Cũng may hấn hiện tại tu vi còn yếu, nếu để cho hấn lớn lên, chỉ sợ là thật hội uy hiếp được hấn Ngọc Hoàng Đại Đế vị trí.

Đương nhiên, hết thảy các thứ này đều là Ngọc Hoàng Đại Đế bồng dung tưởng tượng, không có bằng có cụ thể, nhưng có một chút hấn biết rõ, đó chính là tuyệt không có thể trêu chọc Đường Tăng.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Mượn tạo điều Kỳ, dục cảm cố tủng!

"Ta đây Lão Tôn có một cái Tiểu Tiểu cầu xin, hy vọng Ngọc Đế có thể đáp ứng." Ngộ Không chấp tay một cái, cười nhạt nói.

"Cái gì cầu xin" Ngọc Đế lạnh lùng nói.

"Hắc hắc, cũng không có gì, chính là ta đây Lão Tôn muốn trang thiên "

"Chỉ sợ Bản Đế giúp không người, người khác cao minh đi." Không hề nghĩ ngợi, Ngọc Đế trực tiếp cự tuyệt, cái này trang thiên không phải chuyện đùa, chỉ sợ là Đại La Kim Tiên cánh cứng giả cũng khó mà làm được.

Cái này Tôn Ngộ Không rõ ràng là ở không đi gây sự, cố ý làm khó mình.

Hấn đề Tây Thiên Thủ Kinh không đi, nhưng phải đi giả trang cái gì thiên, đây không khỏi đánh giá quá cao chính mình đi!

Ngộ Không thấy Ngọc Đế giọng lạnh lẽo, cũng không có tức giận, hấn đem Hạ Giới sự tình tỉ mỉ nói cho Ngọc Đế.

Nghe vậy, Ngọc Đế bưng tỉnh đại ngộ, chính mình vậy mà trách lầm Tôn Ngộ Không, trầm ngâm chốc lát, giọng có chút ôn hòa, đạo (nói): "Chuyện này Bản Đế cũng không có năng lực làm a, hôm nay to lớn như vậy, như thế nào đi trang "

"Ta đây Lão Tôn biết rõ cái này có chút khó làm, cho nên đem Nhật Du Thần, Dạ Du Thần, Ngũ Phương Yết Đế đến, bọn họ nói chỉ cần Ngọc Đế chịu gật đầu, bọn họ sẽ đi trang thiên." Ngộ Không cười khổ nói.

"Ồ các người có thể có cần gì phải chịu ỷ" Ngọc Đế nhìn Nhật Du Thần đám người, hiếu kỳ nói.

"Bẩm Bệ Hạ, Tiểu Tiên đám người cũng không có có ý định gì, chẳng qua là ngưỡng ngừng từ chối Đại Thánh cầu xin, lúc này mới tới ra mắt Bệ Hạ, để cầu phương pháp." Nhật Du Thần đám người khom người, cung kính nói.

"Mẹ nhà nó, các người lại dám lừa gạt ta đây Lão Tôn!" Ngộ Không nhất thời hỏa, đám người này tịnh mù trẻ nãi thời gian, phải biết sự phụ vẫn còn ở Hạ Giới chờ trang trời ơi!

Nhưng vào lúc này, Na Tra Tam Thái Tử từ trong đám người đứng ra, hấn hướng về phía Ngọc Đế nói: "Bẩm Bệ Hạ, Tiểu Tiên có nhất pháp, có thể trang thiên."

Chúng Tiên nghe lời này, đột nhiên hai mắt tỏa sáng!

"Tam thái tử, lời này là thật" Ngộ Không kích động nói.

"Na Tra, người có biện pháp gì, không ngại nói nghe một chút." Ngọc Đế vuốt râu, có chút háng hái nói.

"Rất đơn giản, với Bắc Thiên Môn Chân Vũ Đại Tiên mượn tạo điều Kỳ dùng một chút, chỉ cần ở Nam Thiên Môn bên trên che lại, ngăn trở Nhật Nguyệt Tinh Thần, như vậy thứ nhất, cũng coi như được cho trang thiên." Na Tra cười nói.

"Phương pháp này có thể được, chuẩn." Chỉ cần giúp Tôn Ngộ Không chuyện này, tất nhiên sẽ để cho hấn nợ một ân tình, cuộc mua bán này chỉ kiếm không bồi thường, Ngọc Đế cân nhắc một phen, lại gật đầu đáp ứng.

"Tam thái tử, nghe người buổi nói chuyện, để cho ta đây Lão Tôn hiểu ra a, trước ta đây Lão Tôn vì sao không có nghĩ tới cái này biện pháp." Ngộ Không cảm kích nói.

"Việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ sẽ bắt đầu trang thiên đi." Na Tra đề nghị.

"Đại Thánh a, chúng ta không phải cố ý muốn gạt người a." Ở Nam Thiên Môn lúc, Nhật Du Thần đám người biết rõ Tôn Ngộ Không tính khí, là không để cho hắn nổi giận, lúc này mới gạt đầu đáp ứng.

"Hừ, tuyệt giao đi!" Hừ lạnh một tiếng, Ngộ Không lại với Ngọc Đế cáo biệt, rời đi Lăng Tiêu Bảo Điện hướng về phía Nam Thiên Môn bay vút đi.

"Đại Thánh chẳng qua là đang nói nói lẫy, các người đừng để ý." Na Tra an ủi.

"Vốn chính là chúng ta có lỗi trước, xem ngày sau sau muốn tìm một cơ hội, đền bù một chút Đại Thánh a." Nhật Du Thần đám người hai mắt nhìn nhau một cái, liền rời đi Lăng Tiêu Bảo Điện.

Na Tra Tam Thái Tử chính là đi trước Bắc Thiên Môn, với Chân Vũ Đại Tiên mượn tạo điều Kỳ, sau đó mới đi Nam Thiên Môn, với Ngộ Không hội hợp.

"Tam thái tử, ta đây Lão Tôn thiếu người một cái ân huệ, ngày sau nếu có nhu cầu, xin cứ việc phân phó." Ngộ Không cười nhạt nói.

"Nhất định." Na Tra bay đến Nam Thiên Môn trên, trong tay tạo điều Kỳ, đáp lại.

Ngộ Không rời đi Nam Thiên Môn, đi tới Hạ Giới, hắn lắc mình một cái, đổi thành ong mật, chậm rãi bay đến Đường Nhạc bên tai.

"Sự phụ, sự tình đều làm xong, người chỉ cần đem Hồ Lô ném ra đến Cửu Tiêu ở ngoài, là có thể trang thiên." Ngộ Không nhỏ giọng nói.

"Minh bạch." Đường Nhạc trong lòng vui mừng, không uống công hắn các loại (chờ) thời gian dài như vậy.

"Cái này Lão Thần Tiên rốt cuộc có được hay không a, này cũng một giờ."

"Không phải là ở giả thần giả quỷ, trêu đùa chúng ta đi."

Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng hơi không kiên nhẫn, bọn họ một mực ngẩng đầu nhìn bầu trời, thiếu chút nữa không có để cho thái dương đem con mắt cho chọc mù.

Không để ý đến hai yêu, Đường Nhạc ngẩng đầu lên, thấy bầu trời một mảnh đen kịt, mây đen tràn ngập, liền biết thời cơ đã thành thực.

"Đi đi." Đường Nhạc hét lớn một tiếng, liền đem lưu lại ở giữa không trung Hồ Lô, ném ra đến Cửu Tiêu ở ngoài.

"Tựa hồ có cái gì không đúng a."

"Cái này Bá Thiên hồ thật giống như thật có thể giả bộ thiên."

Hai yêu phát hiện đầu mối, mới vừa rồi còn tỉnh không vạn lý, lúc này đã là mây đen giăng đầy.

Nam Thiên Môn trên Na Tra thấy to lớn Hồ Lô, lại triển khai tạo điều Kỳ, tả hữu quơ múa, Nhật Nguyệt Tinh Thần đều là bị ngăn che, trong thiên địa nhất thời âm đạm phai mờ.

Hạ Giới đã là một mảnh đen nhánh, đưa tay không thấy được năm ngón.

Hai yêu kích động vạn phần, thấy thủ đoạn như vậy, không khỏi đối với (đúng) Lão Thần Tiên coi trọng một chút.

Bọn họ ôm trong tay Hồ Lô, mắt ngắm: Đồng dạng là Hồ Lô, vì sao chênh lệch to lớn như vậy.

Ước chừng năm phút, hai yêu quỷ sụp xuống đất, khẩn cầu: "Lão Thần Tiên thật là thần thông quảng đại, để cho chúng ta bội phục không thôi, bất quá ngài hay là trước đem thiên cho thả ra đi."

"Hiện tại các người tin tưởng Bản Đạo Bá Thiên hồ có thể trang thiên đi." Đường Nhạc cười nói.

"Chúng ta thật tin."

Đường Nhạc thấy kế hoạch được như ý, liền đem Cửu Tiêu ở ngoài Hồ Lô thu hồi lại, mà đổi thành một bên Na Tra thấy Hồ Lô biến mất, cũng ngay sau đó thu hồi tạo điều Kỳ.

Bầu trời lập tức khôi phục quang đăng không mây đáng vẻ.

Nhìn hai yêu dựa chung một chỗ, xì xào bàn tán, Đường Nhạc cũng không sốt ruột, hắn ôm to lớn Từ Kim Hồ Lô, dương dương đắc ý đứng ở một bên,

thích ý huyết sáo, không nhìn nữa hai yêu liếc mắt.

"Mẹ cái bức, chúng ta cái này phá Hồ Lô là đồ chơi gì, ngay cả rác rưởi cũng không bằng."

"Ai nói không phải a, thật muốn cái có thể giả bộ thiên Hồ Lô a!"

Không có so sánh, liền không có tổn hại, hai yêu quái xuất hiện ở nghĩ đến trong tay bảo bối yếu bạo nổ, với Lão Thần Tiên có thể giả bộ thiên Hồ Lô không cách nào so sánh được, hoàn toàn là một chỗ bên trên, một cái trên trời.

"Hai người các ngươi yêu còn xử ở đó làm gì, nhanh đi thu Tôn Ngộ Không a!" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

Nghe vậy, hai yêu thờ ơ không động lòng, chẳng qua là ánh mắt tham lam liếc về liếc mắt Naha thiên hồ, trong đầu nghĩ, nếu là điều này có thể trang Thiên Phách thiên hồ thuộc về mình, kia thì tốt biết bao a.

"Linh Ly Trùng, ngươi xem hai ta dùng Từ Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, đi đòi Lão Thần Tiên Bá Thiên hồ, như thế nào" Tinh Tế Quỷ đề nghị.

"Chỉ sợ là Lão Thần Tiên không đồng ý a." Linh Ly Trùng lo lắng nói.

Nếu có thể đạt được Bá Thiên hồ, nghĩ đến Đại vương với nhị đại vương tất nhiên sẽ mừng rỡ vạn phần, nói không chừng một cao hứng, liền phần thưởng bọn họ mấy khối Đường Tăng thịt ăn.

"Sự do người làm, không thử một chút làm sao biết."

"Nói cũng vậy."

Hai yêu đang bàn luận đồng thời, Đường Nhạc ngoảnh thân thể, vểnh tai, khi thấy bọn họ cười hi hi đi tới, liền vội vàng thẳng tắp trong ngực, ho nhẹ một tiếng, đạo (nói): "Các ngươi còn có việc "

"Lão Thần Tiên, chúng ta dùng Từ Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, đòi cho ngươi Bá Thiên hồ, ngươi thấy có được hay không" hai yêu thử dò xét nói.

Đường Nhạc chuẩn bị dục cầm cổ tủy, hấn chân mây nhú chặt, làm bộ suy nghĩ, một lát nữa, lạnh đạm nói: "Chứa người bảo bối, đòi Bản Đạo trang Thiên Bảo bối, tựa hồ có hơi không có lợi lắm a, Bản Đạo ít đọc sách, các ngươi cũng không thể lừa phỉnh ta a."

"Lão Thần Tiên lời này sai rồi, cuộc mua bán này tuyệt đối tính toán, ngươi đây là một kiện bảo bối, chúng ta đây là hai món, bất kể thế nào tính, đều là ngươi kiếm hai món a." Tinh Tế Quỷ cười nói.

"Kiếm hai món ngươi số học là giáo viên thể dục dạy đi!" Đường Nhạc trong nháy mắt không nói gì, nếu là so số lượng, hấn cũng chỉ là kiếm một món a!

"Lão Thần Tiên, van cầu ngươi, liền theo chúng ta đòi đi."

"Chúng ta cho ngươi quỳ xuống dập đầu."

Hai yêu được kêu là một người trung thực đáng kính a, không biết còn tưởng rằng Đường Nhạc là bọn hấn cha đây!

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 183: Tới Liên Hoa Động, thưởng thức biểu diễn!

"Gặp nhau tức là duyên phận, hướng chỉ các ngươi như thế thành khẩn, kia Bản Đạo cố mà làm với các ngươi đòi đi." Đường Nhạc giả bộ Bất Xá, một mặt đau lòng đáng vẽ, để cho người tin là thật.

"Lão Thần Tiên." Hai yêu mừng rỡ, vội vàng đem trong tay Tử Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình đưa cho Đường Nhạc, bọn họ ôm Bá Thiên hồ, vui vẻ trong lòng. Cho là mình chiếm tiện nghi lớn.

"Cái này thúc giục Bá Thiên hồ trang thiên, còn cần niệm động chú ngữ." Thu hồi hai món bảo bối, Đường Nhạc cố nén nụ cười, hướng về phía hai yêu trầm giọng nói.

"Lão Thần Tiên truyền thụ chú ngữ!"

"Nếu Bá Thiên hồ trả lại cho các ngươi, tự nhiên muốn nói cho các ngươi biết chú ngữ, nghe cho kỹ, cái này chú ngữ chính là" nói đến chỗ này, Đường Nhạc dừng lại một hồi, tiếp tục nói: "Ba lạp lạp năng lượng - hô ni kéo - ô đặc kéo - tác ny lạp - trang ngươi tê đại."

"Đây là trang thiên chú ngữ, mà muốn đem thiên thả ra chú ngữ là "

"Là cái gì a "

Hai yêu vẻ mặt mong đợi!

"Cỗ na kéo Hắc Âm Chi Thần - cỗ tạp kéo la - phần phật phần phật - hô tạp lạp - thả ngươi tê đại." Đường Nhạc lừa dối đạo (nói).

"Cái này chú ngữ Bàn Đạo chỉ nói một lần, các ngươi nếu là không nhớ được, cũng chớ có quái Bàn Đạo."

"Chúng ta nhớ kỹ!"

Hai yêu sợ Lão Thần Tiên đổi ý, liền nói dừng rồi đi nơi này, tiếp tục hướng dưới núi mà đi, bọn họ chuyến này mục đích là vì thu phục Tôn Ngộ Không, đạt được trang Thiên Bảo bối, tự nhiên muốn đi đại triển thân thủ, thử bên trên một phen.

Nhìn hai yêu rồi đi bóng lưng, Đường Nhạc hướng về phía biển thành ong mật Ngộ Không nói: "Cái này Liên Hoa Động có năm bảo, trừ Tử Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, còn có Thất Tinh Kiếm, Quạt Ba Tiêu, Hoàng Kim Thăng, cái này Hoàng Kim Thăng ở Kim Ngân Giác trong tay mẫu thân, dưới mắt chúng ta nhất định phải lấy Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu."

"Quạt Ba Tiêu cái này Quạt Ba Tiêu không phải ở Thiết Phiến Công Chúa trong tay sao" Ngộ Không vỗ cánh, không hiểu nói.

"Này phiến không phải là kia phiến, Kim Ngân Giác trong tay Quạt Ba Tiêu có thể phóng hỏa, mà Thiết Phiến Công Chúa trong tay Quạt Ba Tiêu chính là có thể tắt lửa." Đường Nhạc giải thích.

"Sư phụ, làm sao ngươi biết như thế tí mi "

"Phật viết: Hỡi ngươi tê đại!"

"Cắt." Bữu môi một cái, Ngộ Không vỗ cánh, theo sát hai yêu đi, hắn muốn theo dõi hai yêu đi Liên Hoa Động, tìm cơ hội lấy trộm bảo bối.

Chỉ cần đạt được năm bảo, liền có thể dễ như trở bàn tay giải quyết Kim Ngân Giác, thuận lợi cứu ra Bát Giới với Ngộ Tịnh.

Cũng không biết kia hai hàng hiện tại tình cảnh thế nào!

Đường Nhạc không có đặc chí, hắn đi chuyển bước chân, hướng về phía trên núi chậm rãi đi, hắn biết rõ, kia Kim Ngân Giác nhất định sẽ lấy ăn Đường Tăng thịt mượn cớ, sau đó phái người đi bọn họ mẫu thân tới, nó mục đích là vì đạt được lão kia Cửu Vi Hồ trong tay Hoàng Kim Thăng.

Hắn chỉ cần ở Liên Hoa Động bên ngoài, há miệng chờ sung rụng liền có thể.

Giữa sườn núi, treo mỏm đá núi cao chót vót nơi.

Tĩnh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng tìm nửa ngày, cuối cùng là tìm tới đề ở tam sơn bên dưới "Tôn Ngộ Không ". Bọn họ không biết, đây chỉ là Ngộ Không một cây lông khi mà thôi.

"Ba lạp lạp năng lượng - hô ni kéo - ô đặc kéo - tác ny lạp - trang ngươi tê đại!" Hai yêu ôm Bá Thiên hồ, nhắm ngay "Tôn Ngộ Không" hô lớn.

Núp trong bóng tối Ngộ Không, thổi Nhất Khẩu Khí, kia đề ở tam sơn bên dưới giả Ngộ Không liền bị hít vào trong hồ lô.

Thấy vậy, hai yêu mừng rỡ, lão kia thần tiên quả nhiên không có lừa bọn họ, hồ lô này trừ có thể giả bộ thiên, còn có thể chứa người, lần này đổi bảo, xem ra là kiếm bọn phát.

Trước khi trời tối, hai yêu hưng cao thái liệt trở lại Liên Hoa Động, mà biến thành ong mật Ngộ Không bám theo một đoạn, cũng theo đó tiến vào Liên Hoa Động.

Một màn này, để cho núp trong bóng tối Đường Nhạc thấy, trên thực tế hắn cũng muốn đi vào, có thể làm gì hắn Thất Thập Nhị Biến còn không có tu luyện thành công, tạm thời không thể biến thành ong mật, con ruồi!

Là không có ở đây ngoài núi ăn gió nằm sương. Đường Nhạc lắc mình một cái, biến ảo thành một tên yêu quái, nghênh ngang đi về phía Liên Hoa Động.

"Đứng lại, lúc trước thế nào chưa thấy qua người" trông chừng ngoài động hai gã tiểu yêu ngăn lại Đường Nhạc.

"Lão tử là mới tới, các người chưa thấy qua rất bình thường, ta có chuyện quan trọng cần với Đại vương bẩm báo, đây nếu là trễ nãi thời gian, các người sẽ không sợ roi đầu sao" Đường Nhạc uy hiếp nói.

"Được, mau vào đi thôi!" Hai gã tiểu yêu sợ roi đầu, cho nên cũng không có ngăn trở.

Đi vào sơn động, Đường Nhạc theo nguồn sáng, cùng nhau đi tới vị trí trung ương, nhìn bên trong động trang trí như thế sang trọng, đủ để nhìn ra được vàng này Ngân Giác ở chỗ này trải qua rất dễ chịu a.

"Sư phụ, người thế nào cũng tiến vào" Ngô Không cảm giác sư phụ khí tức, liếc mắt nhận ra Đường Nhạc thân phận, hần vỗ cánh, bay đến Đường Nhạc bên tai, ghé tai nói.

"Rảnh rồi buồn chán mà thôi, đúng người tìm tới Bát Giới bọn họ sao" Đường Nhạc che miệng nhỏ giọng hỏi.

"Còn không có, ta đây Lão Tôn cái này đi tìm bọn họ." Nói xong, Ngô Không thân ảnh lại biến mất không thấy gì nữa.

Đường Nhạc lẫn trong đám người, chuẩn bị xem một hồi trò hay!

"Hai vị Đại vương, chúng ta trở lại." Linh Ly Trùng với Tinh Tế Quỷ đem Bá Thiên hồ để ở một bên, quỳ một chân trên đất, cười bẩm báo.

"Tôn Ngô Không đây" Kim Giác Đại vương dò hỏi.

"Ở chỗ này đây." Tinh Tế Quỷ chỉ Bá Thiên hồ, vui tươi hơn hồ nói.

"Ngọa tào, ta Từ Kim Hồng Hồ Lô thế nào biến hóa lớn như vậy" Kim Giác Đại vương không nhận được bạo nổ một câu chửi bậy, liền vội vàng đứng lên, vây quanh to lớn Từ Kim Hồng Hồ Lô xoay quanh, không ngừng quan sát.

"Ta Dương Chi Ngọc Tịnh Bình đây" Ngân Giác Đại vương lạnh lùng nói.

"Nhị đại vương chớ có sốt ruột, nghe chúng ta tỉ mỉ kể lể."

"Mẹ hần con chim, nói nhanh một chút, có phải hay không đem Lão Tử Dương Chi Ngọc Tịnh Bình cho làm mất còn là nói bị các người cho giấu" thấy hai yêu chậm chạp không có thể lấy ra Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, Ngân Giác Đại vương nổi trận lôi đình, rất nhiều một lời không hợp, liền giết hai yêu ý tứ.

Nếu là thật đem Dương Chi Ngọc Tịnh Bình cho làm mất, giết cái này hai yêu, cũng không đủ hả giận.

"Nhị đệ, trước đừng nóng giận, trước hết nghe bọn họ giải thích." Kim Giác Đại vương mơ hồ phát hiện chuyện này có chút không đúng, nhưng lý trí nói cho hắn biết, lúc này không thể xung động, ở không có phải hiểu rõ chân tướng trước, vẫn không thể để cho Nhị đệ giết cái này hai yêu.

"Hai vị Đại vương, sự tình là như vậy" hai yêu liền đem buổi chiều gặp phải Lão Thần Tiên, sau đó chuyện phát sinh nói cho Kim Ngân Giác.

"Ta phác thảo sao, các người hai cái này ngu ngốc, bị người lừa gạt còn hồn nhiên không biết, còn trang thiên, ta trang mẹ của người cái bức."

"Nhị đệ, người trước bình tĩnh, đừng kích động"

"Đại ca, người đừng can thiệp, bọn họ làm mất ta Dương Chi Ngọc Tịnh Bình. Như vậy phế vật, còn lưu bọn họ để làm gì." Ngân Giác Đại vương là càng nói càng tức giận, vừa nói, liền muốn ra tay kết quả hai Yêu Tinh mệnh.

Thấy tình huống không đúng, hai yêu điên cuồng đập đầu, sờ một cái nước mũi một cái lệ đạo (nói): "Hai vị Đại vương bớt giận, cái này Bá Thiên hồ thật có thể giả bộ trời a."

"Có thể giả bộ thiên là không hay, hay, rất tốt, các người hiện tại liền biểu diễn như thế nào trang thiên, nếu là thật có thể giả bộ thiên, các người không chỉ có không qua ngược lại có công, ta phần thưởng các người mười khối Đường Tăng thịt, nếu là không có thể giả bộ thiên, Lão Tử lăng trì các người." Ngân Giác Đại vương cố nén tức giận, lạnh lùng nói.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì, nhanh biểu diễn như thế nào trang trời a!" Kim Giác Đại vương ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, hần Từ Kim Hồng Hồ Lô cũng bị cái này hai hàng cho lão kia thần tiên, nếu là Bá Thiên hồ không thể trang thiên, vậy bọn họ Liên Hoa Động nhưng là tổn thất nặng nề, vô duyên vô cớ ném hai món bảo bối.

"Chúng ta cái này biểu diễn."

Hai yêu hai chân ngồi xếp bằng ở Bá Thiên hồ bên cạnh, bắt chước Lão Thần Tiên lúc ấy động tác, hai người bọn họ hai tay nhanh chóng huy động, để cho người nhìn hoa cả mắt.

"Cổ làm huyền hư!" Ngân Giác Đại vương hai tay ôm ngực, đứng ở một bên thương thức hai yêu biểu diễn.

"Phốc." Đường Nhạc không nhịn được cười ra tiếng.

"Người nào cười, cho lão tử đứng ra." Ngân Giác Đại vương hô lớn.

Đường Nhạc lễ thẳng khí hùng mà đi ra đạo (nói): "Nhị đại vương, ta cảm thấy đến Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng từng nói, chính là lời nói vô căn cứ, cái này Bá Thiên hồ cũng không thể trang thiên, nhìn hai yêu biểu diễn hài, lúc này mới không nhịn được cười to, còn hai vị Đại vương trách phạt."

"Tinh, không chỉ là người, ngay cả Lão Tử đều muốn cười." Ngân Giác Đại vương cũng không nói thêm gì nữa, chẳng qua là hấn mắt Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, thật sự là không cười nổi a.

"Hai vị Đại vương, đừng nghe này yêu nói bậy nói bạ, chúng ta cái này niệm động chú ngữ, chuẩn bị trang thiên." Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng đứng dậy, ánh mắt tất cả đều là vẻ đắc ý.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Trang bức thất bại, đối phó Ngộ Không!

"Chơi đùa người tề đại, nhanh lên một chút niệm!" Ngân Giác Đại vương một cước đạp trúng Tinh Tế Quỷ, đem đạp lộn mào trên đất.

"Vâng, nhị đại vương." Tinh Tế Quỷ đứng dậy vỗ vỗ trên người tro bụi, liền vội vàng gặt đầu.

Muôn người chú ý bên dưới, hai yêu bắt đầu vây quanh Bá Thiên hồ xoay quanh.

Trái ba vòng, phải ba vòng, cổ xoay xoay, cái mông xoay xoay, hai yêu việc làm tức cười hết sức.

"Hãy A...!"

Hai yêu hét lớn một tiếng, bị dọa sợ đến mọi người cả người run lên.

"Xem điệu bộ này, dường như thật có thể giả bộ thiên!"

"Có thể là ở cổ làm ra vẻ, kì thực không có cái bực kia thiên bản lĩnh."

"Mỗi mắt mong chờ đi."

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hai yêu cảm thấy thời cơ chín muồi, liền bắt đầu niệm động chú ngữ.

"Ba lạp lạp năng lượng - hô ni kéo - ô đặc kéo - tác ny lạp "

Bá Thiên hồ vẫn không nhúc nhích!

"Ha ha, nói đi, các người muốn chết như thế nào" như thế xem ra, cái này Bá Thiên hồ căn bản không có thể giả bộ thiên, vừa nghĩ tới mình bị hai yêu làm khi đùa bỡn, Ngân Giác Đại vương cũng không còn cách nào giữ được tỉnh táo.

"Thảo đặc biệt sao, Lão Tử một chương võ chết các người." Kim Giác Đại vương điều động trong cơ thể linh lực, uy áp kinh khủng ngay sau đó tràn ngập ra, bên trong động tiểu yêu đều là không chịu nổi cỗ uy áp này, quỳ sụp xuống đất.

Chỉ có Đường Nhạc một người còn đứng tại chỗ, luận tu vi, hấn với Kim Ngân Giác đều là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, có ở đây không mượn dùng ngoại lực dưới tình huống, Đường Nhạc có nắm chắc lấy một chọi hai.

Để dàng hóa giải cỗ uy áp này, Đường Nhạc hai tay ôm ngực, có chút hăng hái thương thức một màn này.

Đối với cái này, Kim Giác Đại vương ánh mắt thoáng hiện lên vẻ kinh ngạc, thủ hạ của hắn tiểu yêu đại đa số đều là Nguyên Anh cảnh tu vi, chỉ có vài tên thống lĩnh tu vi đi đến Xuất Khiếu Cảnh, mà hắn tàn sát ra uy áp, cho dù là Bất Hủ Cảnh tu vi, cũng khó mà chống cự.

Chẳng lẽ này Yêu Tu vi đạt được đến Huyền Tiên cảnh

Kim Giác Đại vương cũng không nghĩ nhiều, dưới mắt hay là trước xử lý tình này mảnh nhỏ quý với Linh Ly Trùng là cần gấp nhất.

"Đại vương tha mạng a, chúng ta còn không có đọc xong chú ngữ đây." Hai yêu vội vàng cầu xin tha thứ.

"Cho các ngươi một cái cơ hội cuối cùng, nếu là không trang thiên, tự gánh lấy hậu quả!" Kim Giác Đại vương thu lại khí thế, dùng tay chỉ hai yêu, lạnh lùng nói.

"Trang ngươi tên đại!" Tinh Tế Quỷ hô lớn.

"Ngươi nói cái gì có bản lĩnh lặp lại lần nữa." Thật là nước cạn Vương Bất nhiều, khắp nơi là đại ca, không nghĩ tới cái này hai yêu dám can rờ như vậy, lại dám nhục mạ mình, cái này làm cho Kim Giác Đại vương giận tím mặt.

"Các ngươi muốn tạo phản sao" Ngân Giác Đại vương hai tay chia ra bóp Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng, chỉ cần hắn vừa dùng lực, liền có thể trong nháy mắt kết quả hai Yêu Tinh mệnh.

"Vạn vạn không dám a, chúng ta chẳng qua là ở niệm động chú ngữ, còn hai vị Đại vương minh xét a!" Hai yêu một lần cảm giác hít thở không thông.

"Cái này chú ngữ rốt cuộc là cái gì" Ngân Giác Đại vương buông ra hai yêu, phần nộ quát.

"Ba lạp lạp năng lượng - hô ni kéo - ô đặc kéo - tác ny lạp - trang trang ngươi tên đại!" Hai yêu yếu ớt nói.

"Cần rờ." Kim Ngân Giác giận dữ một tiếng.

"Hai vị Đại vương, từ đầu đến cuối, cái này hai yêu chính là đang đùa bỡn chúng ta, đây rõ ràng là đang vũ nhục chúng ta chỉ số thông minh a!" Đường Nhạc vui vẻ một tiếng, đi tới Kim Ngân Giác trước mặt, tiếp tục nói: "Cái này chú ngữ đã niệm, vì sao còn không có trang thiên ta nghĩ hai vị Đại vương hẳn đã có phán đoán."

"Ngươi nói không tệ, cái này hai yêu năm lần bảy lượt trêu đùa chúng ta tạm thời không nói, hiện nay còn dám giẫm lên mặt mũi, nhục mạ ta theo Nhị đệ, có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục, hôm nay nếu là bỏ qua cho bọn họ, chỉ sợ là khó mà phục chúng." Kim Giác Đại vương gật đầu nói.

Nghe vậy, hai yêu trong lòng cả kinh, vội vàng quỳ xuống, đạo (nói): "Hai vị Đại vương, chúng ta thật thấy lão kia thần tiên, dùng cái này Bá Thiên hồ trang trời ạ!"

"Vậy bây giờ vì sao không thể trang thiên, giải thích một chút đi!" Kim Giác Đại vương giọng lạnh như băng nói.

"Cái này cái này" hai yêu á khẩu không trả lời được, bọn họ hiện tại mới tin tưởng, mình bị lão kia thần tiên cho lừa gạt.

"Cái này cái gì cái này, làm mất hai vị Đại vương bảo bối, giết các ngươi mười lần cũng không quá đáng." Đường Nhạc đi tới hai Yêu Thân vừa đi lên chính là một cước.

"Đại Đại vương, xem ở chúng ta không có công lao cũng có khổ lao phân thượng, tạm tha chúng ta một mạng đi." Hai yêu khẩn cầu.

"Các ngươi có cái gì khổ lao" Kim Giác Đại vương nghi ngờ nói.

"Chúng ta nhưng là đem Tôn Ngô Không thu vào Bá Thiên hồ bên trong." Hai yêu chỉ Bá Thiên hồ, lãnh đạm nói.

Kim Giác Đại vương mở ra Bá Thiên hồ nắp, xem bên trong liếc mắt, phát hiện Tôn Ngô Không quả thật ở trong đó.

"Có cái gì không đúng." Nói thầm một tiếng không được, Kim Giác Đại vương lắc lư Bá Thiên hồ, lúc này, bên trong Tôn Ngô Không đột nhiên biến thành một cây lông khi.

"Thảo đặc biệt sao, cái này Tôn Ngô Không là giả, là lông khi biến hóa." Vừa nói, Kim Giác Đại vương giờ lên song chưởng, muốn mặt sát quỳ dưới đất hai yêu.

"Đại ca, coi vậy đi, việc đã đến nước này, giết cái này hai yêu thì có thể có ích lợi gì, hay là cho bọn họ một cái lấy công chuộc tội cơ hội." Dưới mắt chính là lúc dùng người, mà Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng đều là Xuất Khiếu Cảnh tu vi, cứ như vậy giết, thật sự là đáng tiếc.

"Xem ở Nhị đệ mặt mũi, ta tạm thời tha các ngươi một mạng, bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó tha." Gật đầu một cái, Kim Giác Đại vương phân phó nói: "Đem cái này hai yêu kéo xuống, trọng đánh tám mươi giết uy bông, nhớ kỹ, bông từ không nên dùng gỗ thật."

"Đại vương nói cực phải, nếu là dùng gỗ thật, cái này hai yêu cái móng khẳng định nở hoa." Vài tên tiểu yêu kéo Tinh Tế Quỷ với Linh Ly Trùng, cười nói.

"Đổi cho ta thép." Kim Giác Đại vương trầm giọng nói.

Chúng Yêu: "

Hai yêu bị kéo đi xuống sau đó, Ngân Giác Đại vương đi qua đi lại, đạo (nói): "Đại ca, như ta đoán không lầm, kia Tử Kim Hồng Hồ Lô với Dương Chi Ngọc Tịnh Bình khẳng định rơi vào Tôn Ngộ Không trong tay, hẳn nhất định sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, tới Liên Hoa Động cứu Đường Tăng."

"Nhị đệ nói không tệ, chúng ta bây giờ chỉ còn lại Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu, bằng hai kiện pháp bảo này sợ rằng không ngăn được Tôn Ngộ Không a." Kim Giác Đại vương lo lắng nói.

"Đại ca, ngươi quên sao, chúng ta trong tay mẫu thân còn có có một cái Hoàng Kim Thăng đây, đây chính là ngay cả thần tiên cũng có thể trói, chúng ta phải người đi mẫu thân tới ăn Đường Tăng thịt, thuận tiện để cho nàng đem Hoàng Kim Thăng mang đến, đi đối phó Tôn Ngộ Không, đây không phải là nhất cử lưỡng tiện à." Ngân Giác Đại vương đề nghị.

"Ý kiến hay, chẳng qua là phải này người nào đi đây!" Lần này tuyệt không có thể lại xuất hiện bất kỳ sơ xuất, cho nên nhân tuyển vẫn đề, để cho Kim Ngân Giác có chút buồn rầu.

Kim Ngân Giác đánh giá phía dưới tiểu yêu, cuối cùng đưa mắt cùng liếc nhìn biến thành yêu quái Đường Nhạc.

"Ngọa tào, các ngươi nhìn ta làm gì" Đường Nhạc trong nháy mắt mừng bức, cái này hai hàng chẳng lẽ phải chính mình đi trước đi, cái này giới ả hoàn toàn không có ở đây trong kế hoạch a!

"Ngươi tên là gì" Ngân Giác Đại vương dò hỏi.

"Thiệt Giác Đại Vương." Đường Nhạc trả lời.

"Được, Thiệt Giác Đại Vương ngươi!"

"Hai vị Đại vương a, ta tu vi nhỏ, cái này vạn nhất ở trên đường đụng phải Tôn Ngộ Không, bị hắn một gậy đánh chết, phải làm sao mới ổn đây" Đường Nhạc nói bóng gió rất rõ ràng, đó chính là ngươi môn đề cho ta đi có thể, nhưng là nhất định phải lại phải ra hai gã tiểu yêu.

"Ba Sơn hổ, Ý Hải Long, hai người các ngươi với Thiệt Giác Đại Vương cùng đi trước mẫu thân của ta, trên đường này nếu là xuất hiện cái gì không may, liền không nên quay lại thấy ta!" Ngân Giác Đại vương phân phó nói.

"Vâng, Đại vương." Hai gã vóc người khô ngô, màu da ngăm đen yêu quái đứng ra, cung kính nói.

"Tối nay nghỉ ngơi cho tốt, các loại (chờ) trời sáng, tự ra phát đi!"

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Đi đề long động, đến Hoàng Kim Thăng!

"Sư phụ, ta đây Lão Tôn tìm tới Bát Giới với Sa Sư Đệ." Ngộ Không bay đến Đường Nhạc bên tai, nhỏ giọng nói.

"Ở chỗ nào" Đường Nhạc hỏi.

"Đi theo ta!"

Đường Nhạc theo sát đang thay đổi thành ong mật Ngộ Không phía sau, ước chừng ba phút, hẳn đi tới một nơi xó xỉnh âm u, lúc này, Bát Giới với Ngộ Tịnh chính ngồi dưới đất, vừa nói vừa cười, xem ra hai người này trải qua rất nhàn nhã a.

"Người nào "

"Yêu quái, ngươi nếu là thức thời mau rút, nếu là chọc giận ta đây Lão Trư, tự gánh lấy hậu quả."

Bát Giới đột nhiên đứng dậy, sắc mặt khó coi nhìn biến thành yêu quái Đường Nhạc, hắn cũng không có nhận ra Đường Nhạc thân phận chân thật.

"Tự phụ ngươi tê đại." Đường Nhạc mắng to.

"Sư phụ" nghe được thanh âm quen thuộc, Bát Giới có chút không dám tin tưởng.

"Ngốc tử, ngươi dám để cho sư phụ rút đi, thật là lớn lên bản lĩnh a!" Ngô Không khôi phục chân thân, nhéo Bát Giới lỗ tai, trêu ghẹo nói.

"Người không biết vô tội chứ sao." Bát Giới ủy khuất nói.

"Ngô Tịnh, sư phụ không có lừa gạt ngươi chứ, đều nói, kia Kim Ngân Giác sẽ không lập tức ăn ngươi, ngươi đặc biệt sao còn không tin." Đường Nhạc tùy ý tìm nơi sạch sẽ địa phương, ngồi xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn hoàn cảnh chung quanh.

Trừ trong không khí tản ra một cỗ hôi thối, tổng thể mà nói, coi như không tệ.

"Sư phụ liệu sự như thần, ta đây Lão Sa bội phục." Ngô Tịnh tán dương.

"Bớt nịnh hót, các loại (chờ) sư phụ lấy Hoàng Kim Thăng, liền có thể với Kim Ngân Giác làm một trận lớn." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Ta đây Lão Trư đã sớm đói khát khó nhịn, bởi vì kiêng kỵ yêu quái trong tay bảo bối, cho nên ta đây Lão Trư mới không được đã lưu lại."

"Ngươi có thể kéo xuống đi, ngươi ý đồ kia, sư phụ đã sớm đoán được, ngươi không phải là muốn tìm nơi an ổn, lười biếng ngủ à." Đường Nhạc thẳng thừng đạo (nói).

"Sư phụ, không nghĩ tới này cũng bị ngươi phát hiện, ai, thật là chuyện gì đều không gạt được ngươi a!" Bát Giới mặt đầy xấu hổ.

Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Đường Nhạc quay đầu hướng về phía Ngô Không đạo (nói): "Kim Ngân Giác trong tay còn có Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu, vào ngày mai vào lúc giữa trưa, ngươi có thể nhất định phải trộm đến tay."

"Không thành vấn đề." Ngô Không gật đầu nói.

Thầy trò bốn người nói chuyện với nhau đến nửa đêm, mới bình yên đi vào giấc ngủ.

Trong bầu trời đêm, trăng sáng chói mắt, ánh sao lưa thưa, cả vùng tựa hồ cũng chìm vào giấc ngủ.

Sáng sớm, cả thế giới đều là trong trẻo, ánh mặt trời xuyên thấu qua nhân nhật thanh tân sương mù, ôn nhu phớt ra ở trần thế vạn vật bên trên, có một phen đặc biệt làm người ta cảnh đẹp ý vui cảm giác.

Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, đuổi người một cái.

"Sư phụ, Cam Điem thủy mặt đào." Ngô Không đưa cho Đường Nhạc hai quả quả đào, cười nói.

"Lấy ở đâu" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Trộm được chứ."

Đường Nhạc: "

Nhét đây cái bao tử, Đường Nhạc gấp, đi ra sơn động.

Hít thở một cái không khí mới mẻ, Đường Nhạc tự nhủ: "Vẫn là không khí bên ngoài tốt."

Lúc này, Ba Sơn hồ với Ý Hải Long hai gã yêu quái, đã sớm ở ngoài động chờ đã lâu.

"Thiết Giác Đại Vương, ngươi nhanh lên một chút a, chờ ngươi." Ba Sơn hồ cuồng cuồng nói.

"Thúc giục ngươi tê đại a." Đường Nhạc tức giận nói.

"Đề long động dưới đây có mười lăm dặm, chúng ta nếu là ở trên đường trì hoãn, không có thể ở trước giữa trưa đem mẹ già đến, nhất định phải bị Đại vương trách phạt a!" Ý Hải Long lo lắng nói.

"Đi trước dẫn đường đi!" Đường Nhạc tỏ ý đạo (nói).

Hai giờ, chưa từng ngừng nghỉ, rốt cuộc đi tới đề long động.

"Làm gì" đề long động bảo vệ ngăn lại Đường Nhạc, lạnh lùng nói.

Không chờ Đường Nhạc động thủ, Ba Sơn hỏ với Ý Hải Long trực tiếp phiến tên thủ vệ này một bạt tai.

"Không có mắt chó má, ngay cả chúng ta cũng dám can."

"Chúng ta là Liên Hoa Động!"

Vừa nghe đến Liên Hoa Động, vài tên bảo vệ thất kinh, liền vội vàng khom lưng xin lỗi.

"Hiểu lắm, đều là hiểu lắm a, chúng ta cũng đều là người một nhà." Cầm đầu bảo vệ yêu quái cúi người gập đầu, rất sợ đám này đến từ Liên Hoa Động yêu quái, ở mặt chủ nhân trước nói bọn họ nói xấu.

Không để ý đến này yêu, Ba Sơn hỏ với Ý Hải Long khom người, đưa tay, cung kính nói: "Thiết Giác Đại Vương."

Ở lai lịch bên trên, cái này hai yêu quái là bị Đường Nhạc điều giáo phục phục thiếp thiếp, bọn họ nhưng là tận mắt thấy Thiết Giác Đại Vương một chương vỡ vỡ đá lớn, loại thủ đoạn này, cho dù là Kim Giác Đại vương, cũng rất khó làm được đi.

Đi vào đề long động, Đường Nhạc liền nghe đến một cổ gay mũi mùi khai, hần hận không được hiện tại giết chết lão hồ ly.

"Người tới người nào" lão hồ ly chống gậy, đánh giá ba người.

"Mẹ già, ngài không nhận biết chúng ta" Ba Sơn hỏ với Ý Hải Long đi tới lão hồ ly trước mặt, xoa bóp cho nàng bả vai, cười nói.

Nhớ lại một hồi, lão hồ ly nhớ lại hai yêu, vì vậy liền vội vàng gập đầu nói: "Nguyên lai là Tiểu Hồ với tiểu Long a!"

"Đúng, ngươi có chút xa lạ a, lão thân tựa hồ chưa thấy qua ngươi." Lão hồ ly nhướng mày một cái, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Đường Nhạc, muốn từ hần trong ánh mắt nhìn ra chút gì.

Nàng từ đó Yêu Thân bên trên nhận ra được một cổ khí tức nguy hiểm!

Hồ ly trời sinh tinh thông mị hoặc, lão hồ ly cặp mắt hiện lên quang, muốn nhân cơ hội mê muội Đường Nhạc, chuẩn bị theo trong miệng moi ra nói thật, bất quá nàng nói đi quá cạn, không làm gì được Đường Nhạc.

Chỉ thấy Đường Nhạc ánh mắt trong suốt, chấp tay một cái, đạo (nói): "Ta là mới tới, ngươi không nhận biết ta rất bình thường, lần này chúng ta tới, chủ yếu mục đích là nhớ ngươi đi Liên Hoa Động ăn Đường Tăng thịt."

Nghe vậy, lão hồ ly lập tức buông lỏng cảnh giác, nàng thu hồi Mị Hoặc Chi Thuật, cười to nói: "Được, tốt, được, con ta thật là hiếu thuận a."

"Chúng ta cái này lên đường đi!" Lão hồ ly đã không kịp chờ đợi, nàng đại hạn sắp tới, không có bao lâu thời gian có thể sống, nhưng là chỉ cần ăn Đường Tăng thịt, là có thể gia tăng tu vi, mà còn có thể trường sinh bất lão, cái này làm sao không để cho nàng kích động.

"Chậm" Đường Nhạc ngăn lại nói.

"Thế nào "

"Sự tình là như vậy, Đại vương mặc dù bắt Đường Tăng, nhưng là hần học trò Tôn Ngộ Không còn không có bắt "

"Đều là từ người nhà, có lời nói thẳng" Lão hồ ly không nhịn được nói.

"Nếu muốn bắt Tôn Ngộ Không, cần mượn Hoàng Kim Thắng dùng một chút." Đường Nhạc ánh mắt tham lam liếc về liếc mắt, lão hồ ly bên hông Hoàng Kim Thắng.

"Yên tâm đi, cái này Hoàng Kim Thắng ta chưa từng rời thân, nếu là kia Tôn Ngộ Không dám đến, ta chỉ cần niệm động chú ngữ, liền có thể bắt hần." Lão hồ ly cười to nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc cũng không nói gì nữa, hần đang nghĩ, nhất định phải theo lão hồ ly này trong miệng đạt được Hoàng Kim Thắng chú ngữ.

Ba Sơn hỏ với Ý Hải Long hai người tìm một cổ kiệu, hai yêu mang lão hồ ly, cùng nhau lác lư.

Mà Đường Nhạc chính là cùng nhau theo ở phía sau, đoàn người đi tới một nơi hoang tàn vắng vẻ địa phương, hần trực tiếp từ phía sau lưng đánh lén, giết Ba Sơn hỏ với Ý Hải Long.

"Xảy ra chuyện gì" ngồi ở trong kiệu lão hồ ly bị ngã xuống đất, sự tình xảy ra đột nhiên, đợi nàng kịp phản ứng, một con lạnh lẽo tay đã bóp ở cổ nàng bên trên.

Chỉ cần nàng dám hành động thiếu suy nghĩ, Đường Nhạc lại lập tức vịn gậy cổ nàng.

"Từ vừa mới bắt đầu, lão thân đã cảm thấy ngươi có cái gì không đúng, nói đi, ngươi rốt cuộc là người nào, có gì mục đích!" Lão hồ ly ánh mắt lơ lửng

không cố định, muốn tìm cơ hội thoát đi.

"Người nếu muốn mạng sống, liền nói cho ta biết Hoàng Kim Thăng chú ngữ." Đường Nhạc có chút dùng sức, để cho lão hồ ly không thờ nổi.

"Lão thân tuổi tác đã cao, có thể hay không để cho ta tỉ mỉ suy nghĩ một chút." Không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy sự tình, cái này làm cho lão hồ ly hối hận vạn phần, sớm biết sẽ không để cho bọn họ hộ tống.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Giết lão hồ ly, bại lộ thân phận!

"Thời gian ba cái hô hấp, không nói, sẽ chết!" Đường Nhạc giọng lạnh lẽo, không chút nào cho lão hồ ly chạy trốn cơ hội.

Nghĩ tại Đường Nhạc trước mặt đùa bốn bịp bợm, không thể không nói, lão hồ ly này còn non một ít.

"Ta nghĩ ra rồi." Thấy đối phương sát ý chính nồng, lão hồ ly cũng không dám đùa bốn cái trò gì.

"Nói mau!" Đường Nhạc hơi thả lỏng một chút lực.

"Người được bảo đảm, ta nói chú ngữ, người không thể giết ta." Lão hồ ly mắt lim dim, biểu tình hồ hững.

Rắc rắc!

Đường Nhạc quả quyết sát phạt, trực tiếp vận gây lão hồ ly cánh tay phải.

"A." Thê thảm tiếng kêu, bên tai không dứt.

"Người không có trả giá tư cách." Đường Nhạc làm bộ muốn vận gây lão hồ ly một cánh tay khác.

"Ta nói, ta nói, cầu xin người đừng giết ta." Đụng phải như vậy một kẻ khó chơi, lão hồ ly chỉ có thể tự nhận xui xẻo, trong nội tâm nằng về điểm kia tiêu kẻ Sách, căn bản không có cơ hội thi triển.

Lão hồ ly cũng không có giấu giếm, đem sử dụng Hoàng Kim Thăng chú ngữ nói cho Đường Nhạc.

"Hảo hán tha mạng, lão thân đã nói cho người biết chú ngữ, bây giờ có thể thả ta đi." Lão hồ ly sắc mặt tái nhợt, cả người bắn tràn đầy máu tươi, cực kỳ chật vật.

"Hừ, người còn không có nói cho ta biết mở ra Hoàng Kim Thăng chú ngữ đây." Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay Hoàng Kim Thăng, cười lạnh nói.

Lão hồ ly này còn muốn giấu nghề hừ, không tồn tại.

Nghe vậy, lão hồ ly mất hết ý chí, đối phương làm việc giọt nước không lọt, để cho nàng âm thầm bội phục, người như vậy không khỏi thật đáng sợ.

Sống còn đang lúc, lão hồ ly là còn sống, dĩ nhiên là tri vô bất ngôn (không biết không nói) ngôn vô bất tẫn (biết gì nói nấy).

Là bảo đảm chú ngữ chính xác, Đường Nhạc còn cố ý không chế Hoàng Kim Thăng, trói lão hồ ly, sau đó lại niệm động thả lỏng biết chú ngữ, đem Hoàng Kim Thăng thu hồi lại.

"Coi như người thức thời." Đường Nhạc cười nhạt một tiếng.

Ngay tại Đường Nhạc đắc ý lúc, lão hồ ly đột nhiên niệm động chú ngữ, muốn dùng Hoàng Kim Thăng trói hấn, sau đó nhân cơ hội chạy trốn.

Àm!

Hết thấy các thứ này há có thể giấu giếm được Đường Nhạc con mắt, vốn là muốn để cho nàng sống lâu mấy lần, nếu nàng như thế chẳng thức thời, cũng đừng trách chính mình lòng dạ ác độc.

Một chương vỡ chết lão hồ ly, Đường Nhạc nắm Hoàng Kim Thăng, thật cao hứng hướng về phía Liên Hoa Động bay vút đi.

Lúc này Liên Hoa Động, bầu không khí cực kỳ quỷ dị.

Kim Ngân Giác chia ra ngồi ở chủ vị với chỗ ngồi kế bên tài xế, hai người bọn họ chau mày, một cỗ dự cảm không tốt từ tâm đầu lên.

Này cũng nhanh một giờ, Kim Ngân Giác dĩ nhiên chẳng hề nói một câu, phía dưới tiểu yêu cũng không dám chen miệng, rất sợ hai vị Đại vương nổi giận.

Vào lúc giữa trưa, Ngân Giác Đại vương rốt cuộc không nhịn được, mở miệng nói: "Đại ca, cái này Hoàng Kim Thăng rất có thể cũng rơi vào Tôn Ngộ Không trong tay, theo ta thấy, để ngài chậm thì sinh biến, vẫn là mau sớm ăn Đường Tăng đi."

Kim Giác Đại vương rất có tiết tấu gõ bàn, cảm thấy Nhị đệ nói có đạo lý, kéo dài nữa, còn không chừng sẽ phát sinh gì đây!

"Đã như vậy, được kêu là ăn trước "

"Báo."

Một tên tiểu yêu liền lẩn một vòng, vọt tới trong tầm mắt mọi người, hân hô to một tiếng, cắt đứt Kim Giác Đại vương lời nói.

"Xảy ra chuyện gì "

"Có phải hay không Tôn Ngộ Không tới "

Kim Ngân Giác đột nhiên đứng dậy, run lên trong lòng, trong đầu nghĩ, không muốn nhất xảy ra chuyện, vẫn là xảy ra.

"Tôn Ngộ Không không ." Tiểu yêu nửa quỳ trên đất, thở hổn hển nói.

"Vậy người vội cái gì, sợ Lão Từ giết mình." Kim Giác Đại vương quát lạnh.

"Hai hai vị Đại vương, cái này Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu không không thấy." Tiểu yêu rung giọng nói.

"Người nói cái gì, người đặc biệt sao lặp lại lần nữa." Nghe lời này, Kim Giác Đại vương giận tím mặt, lần này thật là xong đời!

"Phốc." Tức giận công tâm, Ngân Giác Đại vương phun ra một ngụm tiên huyết, cả người trong nháy mắt già nua rất nhiều.

"Thật không thấy." Tiểu yêu bị Kim Giác Đại vương khí thế, bị dọa sợ đến cứng đờ tê liệt, một cỗ hôi thối tràn ngập ra.

"Cái này đang yên đang lành, Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu chẳng lẽ cánh dài, bay đi phải không!" Kim Giác Đại vương nói thảm một tiếng hồng bét, hiện tại rất có thể nằm cái pháp bảo đều rơi vào Tôn Ngộ Không trong tay, ở Tôn Ngộ Không đến trước, trước hết ăn Đường Tăng, nếu không thì không có cơ hội, vì vậy hân hoan vội vàng hô: "Nhanh, đi nhanh đem Đường Tăng mang ra ngoài, chúng ta hiện tại liền ăn Đường Tăng thịt."

"Ừ." Nhận lời một tiếng, hai gã tiểu yêu lại lui xuống đi.

"Báo!"

Kim Ngân Giác còn chưa bình phục thấp thỏm tâm tình, lại một tên gọi tiểu yêu vọt tới trước mặt.

"Làm sao "

"Người chẳng lẽ nói, Đường Tăng chạy trốn đi "

Sự tình xảy ra quá đột ngột, để cho Kim Ngân Giác trong lúc nhất thời không phản ứng kịp.

"Hai vị Đại vương, Thiết Giác Đại Vương trở lại!"

Đang khi nói chuyện, Đường Nhạc nhân đình tín bộ, khoe môi nhếch lên nụ cười, lười biếng đi tới Kim Ngân Giác trước mặt.

"Thiết Giác Đại Vương, mẫu thân của ta đây" Kim Giác Đại vương không có phát hiện lão hồ ly thân ảnh, lại lên tiếng nghi ngờ nói.

"Ai!" Đường Nhạc thờ dài một tiếng.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì" Ngân Giác Đại vương không nhịn được nói.

"Chuyện này nói rất dài dòng a."

"Vậy thì nói tóm tắt."

"Sự tình là như thế nào, chúng ta trở về trên đường, gặp phải Tôn Ngộ Không, Nadic Sơn Hồ với Ý Hải Long đều là chết trận, mà các người mẫu thân chính là là yểm trợ ta đột xuất vòng vây, liều chết tương binh, kết quả" nói đến chỗ này, Đường Nhạc nghẹn ngào một tiếng, nói được kêu là một cái cực kỳ bi thương a.

Diễn kỹ này cũng là không có người nào!

"Mẫu thân a!" Kim Ngân Giác quỳ sụp xuống đất, nước mắt không ngừng được mãnh liệt mà ra.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, Kim Ngân Giác lau nước mắt, chậm rãi đứng dậy, Kim Giác Đại vương đạo (nói): "Kia Tôn Ngộ Không tu vi sâu không lường được, hẳn tại sao lại bỏ qua người khác (đừng) nói gì với ta, mẫu thân của ta hội yểm trợ người rồi đi, thiếu đặc biệt sao vô nghĩa."

Chuyện có kỳ hoặc, để cho Kim Ngân Giác không thể không hoài nghi, mẹ hẳn coi như như thế nào đi nữa chống cự, chỉ sợ là cũng gánh không được Tôn Ngộ Không một chương, mà Thiết Giác Đại Vương nhìn qua không phát hiện chút tổn hao nào, nói rõ Tôn Ngộ Không căn bản không có ra tay với hắn, mà là lựa chọn thả hắn.

Hoặc có lẽ là, cái này Thiết Giác Đại Vương chính là Tôn Ngộ Không biến hóa!

"Hai người các người thích tin hay không, thảo nghĩ sao!" Coi như bại lộ thân phận, Đường Nhạc cũng không sợ vàng này Ngân Giác.

Trong tay hắn có được Từ Kim Hồng Hồ Lô, Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, Hoàng Kim Thăng, có cái này tam bảo, muốn đối phó Kim Ngân Giác, chắn qua là nửa phút chuyện.

Có thể nói Kim Ngân Giác đại thể đã qua.

Còn như những thứ kia tiểu yêu, Đường Nhạc đạn chỉ giữa, liền có thể giết chết.

"Người là Tôn Ngộ Không." Kim Giác Đại vương theo bản năng lui về phía sau một bước, vẻ mặt cảnh giác.

"Người nói sai, ta còn thực sự thì không phải là Tôn Ngộ Không." Đường Nhạc nói thật, cười nhạt nói.

"Người rốt cuộc là người nào" Kim Giác Đại vương hiểu kỳ nói.

"Ta đặc biệt sao là người cha!" Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, một chương đánh phía Kim Giác Đại vương.

Thấy vậy, Kim Giác Đại vương liền vội vàng thi triển phòng ngự mạnh nhất, mặc dù chống được một chiêu này, nhưng hắn tâm huyết cuộn cuộn, trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết.

"Tốt thực lực kinh khủng." Ngân Giác Đại vương cũng không dám tùy tiện ra tay, ngay cả đại ca hắn cũng không đỡ nổi đối phương một chiêu, huống chi là hắn.

"Hai vị Đại vương, chúng ta đem Đường Tăng mang đến, người xem chúng ta là hấp, vẫn là thịt kho tàu" hai gã tiểu yêu ở đi trước dẫn đường, mà Ngộ Tịnh biến ảo Đường Tăng, còn có Bát Giới theo sát phía sau.

"Sự phụ, Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu ta đây Lão Tôn đã trộm đến tay, chúng ta hiện tại liền có thể với yêu quái làm một trận lớn." Ngộ Không biến thành ong mật, ngừng ở Đường Nhạc trên vai, cười nói.

"Cứ như vậy giết Kim Ngân Giác, chẳng phải là chút ít Đắc Lắc thú, trước chơi với bọn hắn chơi đùa." Đường Nhạc cười nhạt một tiếng, lại quay đầu hướng về phía Bát Giới nói với Ngộ Tịnh: "Các người còn đang chờ cái gì, còn chưa động thủ!"

Àm!

Hai cô khí thể kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ, mệnh mạng linh lực từ Bát Giới với Ngộ Tịnh trong cơ thể hai người mãnh liệt mà ra.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Khoan thứ yêu quái, đi trước một bước!

Chung quanh mười mấy tên tiểu yêu, còn không tới kịp chạy trốn, liền bị Bát Giới một chưởng vỗ chết.

Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, muốn giết mười mấy tên Nguyên Anh cảnh tiểu yêu, đơn giản là dễ như trở bàn tay.

Ngộ Tĩnh khôi phục chân thân, hướng về phía Kim Ngân Giác cười to nói: "Yêu quái, xem thật kỹ một chút gia gia rốt cuộc là người nào."

"Cát Sa Ngộ Tĩnh" Kim Ngân Giác trợn mắt hốc mồm, thất kinh.

"Kia Đường Tăng đây "

"A di đà phật, bản tăng ở chỗ này đây!" Đường Nhạc lắc mình một cái, khôi phục chân thân, lộ ra một bộ non nớt gương mặt.

"Không thể nào, đây tuyệt đối không thể nào, ngươi làm sao sẽ lợi hại như vậy." Kim Giác Đại vương trong nháy mắt mừng rỡ, không nghĩ tới thầy trò trong bốn người, lại là Đường Tăng ân tảng sâu nhất, tu vi của người này lại cao như vậy.

Mà hán Kim Giác Đại vương, ngay cả Đường Tăng một chiêu đều khó tiếp, bọn họ lại còn ý nghĩ ngu ngốc, chuẩn bị ăn Đường Tăng thịt, thật là buồn cười!

"Ngân Giác Đại vương, kia cúrt vị như thế nào có muốn hay không bản tăng sẽ cho ngươi một đoàn" Đường Nhạc đưa mắt liếc nhìn Ngân Giác Đại vương, khoe miệng phật qua một vòng cười tà.

Nghe vậy, Ngân Giác Đại vương hoàn toàn tin tưởng trước mắt người này, chính là Đường Tăng!

"Từ vừa mới bắt đầu, ngươi liền đoán được thân phận ta đi." Ngân Giác Đại vương mặt xám như tro tàn.

"Không sai, thầy trò chúng ta chỉ bất quá phối hợp ngươi diễn một tuồng kịch mà thôi, ở ngươi vậy khôn Ngộ Không, quay đầu bắt ta thời điểm, ta lại biến thành Ngộ Tĩnh bộ dáng, mà Ngộ Tĩnh biến thành ta bộ dáng, cho nên ngươi bắt là Ngộ Tĩnh mà không phải ta, hiện tại ngươi còn có cái gì nghi vấn, không ngại nói ra, bản tăng nhất định thành thật trả lời." Mất đi pháp bảo Kim Ngân Giác, ở Đường Nhạc trước mặt, còn như là kiến hôi, chỉ cần hán nguyện ý, tùy thời có thể đem hai người bóp chết.

"Ha ha, mẫu thân của ta cũng là ngươi giết đi!" Ngân Giác Đại vương cười lạnh nói.

"Không sai." Vừa nói, Đường Nhạc lấy ra Hoàng Kim Thăng, sau đó hán niệm động chú ngữ, đem Ngân Giác Đại vương buộc lại.

"Ha ha, ngươi cho rằng là như vậy thì có thể trói ta sao." Ngân Giác Đại vương cười lớn một tiếng, lại niệm động chú ngữ, mở ra Hoàng Kim Thăng, quyền này chính là từ gia bảo bối, hán tự nhiên tinh thông chú ngữ, cái này Đường Tăng còn muốn dùng Hoàng Kim Thăng trói chính mình, thật là vô cùng ngu xuẩn.

"Cho ta bó." Ngân Giác Đại vương niệm động chặt từng chú, khống chế Hoàng Kim Thăng trói Đường Nhạc.

Biến thành ong mật Ngộ Không thấy tình huống không ổn, lại không tiếp tục ẩn giấu, trực tiếp khôi phục chân thân, lấy ra Kim Cô Bổng, hướng về phía Ngân Giác Đại vương tàn bạo đi.

"Oanh, ăn ta đây Lão Tôn một gậy."

"Lôi đình bàn tay!"

Ầm!

Ngân Giác Đại vương thi triển thủ đoạn mạnh nhất, cũng không thể gánh nổi Ngộ Không một gậy.

Thân thể của hán giống như điều đứt dây, trên không trung vạch qua ưu mỹ độ cong, lại hung hăng đụng vào trên vách đá.

"Phốc xuy."

Phun ra một ngụm máu tươi, Ngân Giác Đại vương xụi lơ trên đất, sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không.

"Hừ, mất đi pháp bảo, hai người các ngươi cái gì cũng không phải." Ngộ Không nói thẳng không kiêng kỵ.

"Tôn Ngộ Không, ngươi không thể giết chúng ta!" Chống cự Đường Nhạc một chưởng Kim Giác Đại vương, đã là người bị thương nặng, hán ngăn ở Ngân Giác Đại vương trước mặt, trầm giọng nói.

"Đại ca, ngươi chớ xía vào ta, nhanh lên một chút chạy thoát thân đi." Ngân Giác Đại vương hét lớn một tiếng, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

Kim Ngân Giác đều là nò hết đà!

"Huynh đệ ta ngươi hai người, từ trước đến giờ là có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, bây giờ sống chết trước mắt, đại ca há có thể bỏ ngươi vào không đề ý." Kim Giác Đại vương đỡ dậy Ngân Giác Đại vương, thấp giọng nói.

"Chắc chắn, nói thật tốt, thật là làm cho ta đây Lão Tôn làm rung động a." Ngộ Không không có được Đường Nhạc mệnh lệnh, cũng không dám tự tiện ra tay giết Kim Ngân Giác.

"Ngươi nói trước đi nói, ta đây Lão Tôn vì sao không thể giết các ngươi." Ngộ Không thu hồi Kim Cô Bổng, trêu ghẹo nói.

"Ngươi giết chúng ta, coi như lại cũng không giải được Hoàng Kim Thăng." Kim Giác Đại vương uy hiếp nói.

"Cái này" Ngộ Không đưa mắt về phía Đường Nhạc.

"Các ngươi không khỏi đánh giá quá cao chính mình, chính là Hoàng Kim Thăng có thể làm khó dễ được ta!" Cười lạnh một tiếng, Đường Nhạc lại niệm động chú ngữ, mở ra bùa trên người Hoàng Kim Thăng, hất đem Hoàng Kim Thăng thu vào hệ thống trong kho hàng, sau đó lấy ra Từ Kim Hồng Hồ Lô, đạo (nói): "Cái này biết chừng chú, cũng không phải là chỉ có các ngươi biết, hiện tại bản tăng cho các ngươi cái cơ hội, hai người các ngươi chỉ có thể có công việc của một người mệnh, mà đổi thành một người, sẽ bị ta thu vào trong hồ lô hóa thành mủ, các ngươi làm ra lựa chọn đi."

Nghe vậy, Kim Ngân Giác hai mắt nhìn nhau một cái, chợt trầm miệng một lời nói: "Đem ta thu vào Hồ Lô."

"Đại ca, ngươi cũng đừng theo ta tranh." Ngân Giác Đại vương khẩn cầu.

"Được rồi, đã như vậy" nói đến chỗ này, Kim Giác Đại vương trực tiếp đánh ngất xui Ngân Giác Đại vương, sau đó nói với Đường Nhạc: "Hy vọng ngươi nói lời giữ lời, không nên giết ta Nhị đệ."

"Bội phục." Đường Nhạc thu hồi Từ Kim Hồng Hồ Lô, hướng về phía Kim Giác Đại vương giơ ngón tay cái lên, hai cái này yêu quái như thể tình thâm nghĩa trọng, để cho hắn bội phục không thôi.

"Ngươi đây là" thấy Đường Nhạc không có đem chính mình thu vào trong hồ lô, Kim Giác Đại vương vẻ mặt nghi hoặc.

"Bản tăng đột nhiên đổi chủ ý, lại không muốn giết các ngươi." Đường Nhạc cười nói.

"Đường Tăng, chúng ta nhưng là muốn ăn ngươi thịt, ngươi cứ như vậy bỏ qua cho chúng ta "

"Trong thiên địa, muốn ăn ta yêu quái đi nhiều, chẳng lẽ bản tăng đều phải đuối tận giết tuyệt" Đường Nhạc hỏi ngược lại.

"Đa tạ Thánh Tăng ân không giết, chịu ta xá một cái."

"Không nên đa lễ, bản tăng còn muốn Tây Thiên Thủ Kinh, lại không nữa ở lâu, cáo từ." Đường Nhạc quay đầu rời đi, Ngộ Không đám người cười khò một tiếng, theo sát hắn đi.

Chờ Đường Tăng thầy trò sau khi rời đi, Kim Giác Đại vương đánh thức Ngân Giác Đại vương, đem chuyện đã xảy ra nói cho hắn biết.

"Ai, thật là biết vậy chẳng làm a!" Ngân Giác Đại vương than thở.

Ngộ Không đi ở Đường Nhạc bên người, không nhịn được nội tâm nghi hoặc, đạo (nói): "Sur phụ, ngươi vì sao tâm thiện, tha kia hai cái yêu quái "

"Ngộ Không, sur phụ hỏi ngươi, nếu là đổi lại ngươi, ngươi hội giết bọn hắn sao" Đường Nhạc không trả lời.

"Không biết."

"Lại đang làm gì vậy "

"Bởi vì một cái 'Nghĩa' chữ, nếu là kia hai yêu quái quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, chen lẫn muốn sống, ta đây Lão Tôn nhất định sẽ kết quả hai người bọn họ tánh mạng, nhưng ngược lại, ta đây Lão Tôn lại cảm thấy kia hai yêu quái có cốt khí, chỉ dựa vào một điểm này, ta đây Lão Tôn lại sẽ không xuất thủ." Ngộ Không cười giải thích.

"Nói không sai, nếu như chúng ta thầy trò cũng có một ngày như thế, sur phụ cam nguyện hy sinh chính mình, cho các ngươi sống sót."

"Ta đây Lão Tôn cũng là như thế."

"Ta đây Lão Sa cũng nguyện ý hy sinh chính mình."

"Ta đây Lão Trư khục khục, các ngươi đã ba người đều nguyện ý hy sinh chính mình, kia ta đây Lão Trư liền miễn cưỡng còn sống đi."

"Cút mẹ mày đi." Đường Nhạc, Ngô Không, Ngô Tịnh trực tiếp đem Bát Giới ép đến trên đất, đánh một trận toi bời.

"Đừng đánh, ta đây Lão Trư chẳng qua là chỉ đùa một chút thôi, cần gì phải thật, ta đây Lão Trư mặc dù sợ chết, nhưng cũng là người trọng tình trọng nghĩa, nếu không dựa vào cái gì có thể ở Thiên Hà nắm giữ một trăm ngàn thủy quân, ta đây Lão Trư bằng chính là một cái nghĩa tự." Bát Giới liền vội vàng biểu hiện trung thành.

"Được, đùa giỡn về đùa giỡn, lần này chúng ta phải đến năm cái pháp bảo, ngày hôm đó sau đó mới gặp phải yêu quái, chúng ta cũng không cần sợ hãi." Đường Nhạc cười to nói.

"Sư phụ, người luôn là ở yêu quái trước mặt trang bức, như vậy thật tốt sao" Bát Giới hí ngược đạo (nói).

"A di đà phật, thế nhân cười ta thích trang bức, ta cười thế nhân đoán đúng, ha ha ha "

Thầy trò bốn người vừa nói vừa cười, đi ra Liên Hoa Động, chẳng qua là khi bọn họ lúc ngẩng đầu, lại đột nhiên mặt liền biến sắc!

"Đường Tăng, vẫn khỏe chứ a!" Thái Thượng Lão Quân đang vân giá vũ, thân hình ngừng giữa không trung bên trong, tựa như cười mà không phải cười nhìn Đường Nhạc.

"Lão Quân a, người là thỉnh cầu Tiên Đan, cũng không trở thành đuổi theo đến đây đi." Đường Nhạc ngoài cười nhưng trong không cười đạo (nói).

Cái này Thái Thượng Lão Quân vừa xuất hiện, Đường Nhạc liền biết vừa tới tay năm cái pháp bảo, muốn rời hẳn mà đi.

Nên chuyện phát sinh, từ đầu đến cuối muốn xảy ra a!

"Bản quân lần này tới, không phải vì thỉnh cầu Tiên Đan, mà là cho ta hai vị xem lò đồng tử." Cười nhạt một tiếng, Thái Thượng Lão Quân giờ giờ trong tay Phất Trần, hướng về phía Liên Hoa Động hô: "Thấy bản quân đến, còn không mau mau hiện thân."

Chỉ thấy Kim Ngân Giác đi ra, sau đó quỳ đến trên đất, khôi phục thành đồng tử bộ dáng, cung kính nói: "Sư phụ thứ tội."

Thái Thượng Lão Quân vung tay lên, hai gã đồng tử lại đang vân giá vũ, bay đến bên cạnh hắn.

"A di đà phật, nguyên lai là Lão Quân xem lò đồng tử, Hạ Giới là yêu, cũng còn khá bản tăng không có hạ sát thủ." Đường Nhạc chấp hai tay, tiếp tục nói: "Lão Quân a, nếu là không có chuyện gì, thầy trò chúng ta liền đi trước."

"Chậm, có phải hay không các người quên cái gì!" Thái Thượng Lão Quân cười lạnh nói.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Cát giấu pháp bảo, thỉnh cầu bồi thường!

"Ách" Đường Nhạc dừng bước lại, giá bộ mặt đầy mộng bức đáng vẽ.

"Đường Tăng, đem năm cái pháp bảo giao ra đi, kia Tử Kim Hồng Hồ Lô là ta trang Tiên Đan dùng, Dương Chi Ngọc Tịnh Bình là ta mức nước dùng, Thất Tinh Kiếm là ta Hàng Yêu dùng, Quạt Ba Tiêu là ta dùng để phiền lò lửa, còn như kia Hoàng Kim Thắng chính là ta bội treo." Thái Thượng Lão Quân vuốt râu, mang theo nụ cười nhìn Đường Nhạc.

"A di đà phật, bản tăng nghe không hiểu Lão Quân đang nói gì." Bằng một câu nói, liền muốn để cho Đường Nhạc đem pháp bảo giao ra, chỉ có thể nói Thái Thượng Lão Quân quá mức hồn nhiên.

"Thật không cho" Thái Thượng Lão Quân giọng có chút lạnh lẽo.

"Bản tăng căn bản cũng không có pháp bảo, như thế nào cho người" Đường Nhạc buông tay một cái, bắt đắc dĩ nói.

"Hừ, ngươi cho rằng là không thừa nhận, bản quân hãy thu không trở về pháp bảo sao" hừ lạnh một tiếng, Thái Thượng Lão Quân vung hai tay lên, chỉ thấy giầu ở Ngộ Không trên người Thất Tinh Kiếm với Quạt Ba Tiêu, hướng về phía hần chậm rãi bay vút đi.

"Ngọa tào!" Ngộ Không theo bản năng muốn đi bắt, nhưng nghĩ đến hai kiện pháp bảo đã bại lộ, cũng thì không cần ra tay, nếu không Thái Thượng Lão Quân sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Ồ" cái này năm cái pháp bảo, thế nào chỉ còn lại hai kiện pháp bảo, cái này làm cho Thái Thượng Lão Quân sinh lòng kinh ngạc, thật là tà môn.

Đường Nhạc đem còn lại ba cái pháp bảo giấu ở hệ thống trong kho hàng, cùng bên ngoài đoạn tuyệt liên lạc, Thái Thượng Lão Quân căn bản vô kế khả thi.

"Đường Tăng, ngươi đem pháp bảo giấu đi nơi nào" Thái Thượng Lão Quân quát lạnh.

"Ta giấu mẹ của ngươi cái bức, người xuất gia không nói dối, nói không có chính là không có!" Đường Nhạc không sợ Thái Thượng Lão Quân uy thế, mặt cho hần nói thiên hoa nát rớt, mình chính là chết không thừa nhận!

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân sắc mặt có chút khó coi, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ là mình oan uổng Đường Tăng

Có thể kia ba cái pháp bảo chung quy sẽ không không cánh mà bay đi!

Nhìn Đường Tăng người hiền lành biểu tình, Thái Thượng Lão Quân do dự một hồi, hướng về phía bên người hai vị đồng tử nói: "Bản quân còn lại ba cái pháp bảo đây "

"Cái này" Kim đồng liếc về liếc mắt Đường Tăng, người này đối với chính mình có ân, tuyệt không có thể bán đứng hần, vì vậy hần tiếp tục nói: "Sự phụ, bảo bối bị ta cho làm mất."

"Ngươi lặp lại lần nữa." Thái Thượng Lão Quân sát ý hiện lên.

"Bầm sự phụ, bảo bối xác thực bị chúng ta cho làm mất." Ngân đồng phụ nghị đạo.

"Các ngươi hai cái này phá của đồ chơi, bản quân lưu các ngươi còn có ích lợi gì!" Vừa nói, Thái Thượng Lão Quân điều động trong cơ thể hùng hậu linh lực, muốn một chương vô chết hai đồng.

Thế ngàn cân treo sợi tóc!

Đường Nhạc ngẩng đầu hô lớn: "Dừng tay!"

Hai vị này đồng tử chịu giúp mình giấu giếm cất giấu pháp bảo chuyện, cái này Đường Nhạc rất là làm rung động, không uổng công hần lúc ấy tha hai người một mạng.

Bất quá muốn cho Đường Nhạc ngồi nhìn hai đồng bị giết chết, kia là không có khả năng!

"Đường Tăng, bản quân xử lý chuyện nhà, cùng ngươi có gì liên quan, ngươi còn không mau mau rời đi, đi trước Tây Thiên Thủ Kinh!" Thái Thượng Lão Quân thu lại khí thế, ánh mắt như đao phong như vậy nhìn chăm chăm Đường Tăng.

"Hắc hắc, Lão Quân cần gì phải tức giận như vậy, xem ở ta đây Lão Tôn mặt mũi, không bằng bỏ qua hai vị đồng tử đi!" Ngộ Không cười nhạt nói.

"Tôn Ngộ Không, mặt mũi ngươi ở bản quân ở đây không bao nhiêu tiền, bất quá ngươi nếu là chịu đem cái viên này Bồ Đề Tọa Hóa Đan giao ra, bản quân lại tha cho bọn hần." Thái Thượng Lão Quân chút nào không nể mặt Tôn Ngộ Không.

"Lão Quân, ngươi cũng quá keo kiệt đi, lại đến bây giờ còn nhớ cái viên này Bồ Đề Tọa Hóa Đan." Nói đến chỗ này, Ngộ Không tựa hồ nghĩ đến cái gì, chột mắng: "Ngươi đặc biệt sao không phải luyện chế lần nữa một viên sao làm người cũng không thể quá tham a!"

"Ta tham cái rắm a, mới vừa luyện chế cái viên này Bồ Đề Tọa Hóa Đan là cho Tử Vi Đại Đế, cũng không phải là cho ta, bản quân gần nhất mơ hồ chạm được tầng bình phong kia, gần đoạn thời gian chỉ sợ là muốn đột phá, là bảo đảm không sơ hở tí nào, ta tự nhiên cũng cần một viên Bồ Đề Tọa Hóa Đan." Thái Thượng Lão Quân tức giận nói.

Thiên cấp thượng phẩm Tiên Đan, Bồ Đề Tọa Hóa Đan, nó dược liệu có thể để cho Thiên Tiên cảnh cường giả tối đỉnh gia tăng ba thành lên cấp Kim Tiên cảnh cơ hội, viên thuốc này sâu sắc Thiên Tiên cảnh cường giả yêu thích.

Một khi vấn đề, thì sẽ có chứa nhiều cường giả tiến hành điên cuồng cướp đoạt, trong đó không thiếu Kim Tiên cảnh cường giả, cho dù bọn họ không cần, nhưng là có thể để lại cho hậu bối dùng.

Mấy ngàn năm qua, ở trong thiên địa này, không biết có bao nhiêu thiên tiên cảnh cường giả tối đỉnh, ở lên cấp Kim Tiên cảnh khi thì vẫn lạc!

"Ngươi tu vi đã đi đến Thiên Tiên cảnh đỉnh phong" Ngộ Không thất kinh, thảo đặc biệt sao, lão đầu này lại ẩn tàng sâu như vậy, thật là làm cho người hâm mộ a.

Nhưng nghĩ đến Thái Thượng Lão Quân là tên gọi xuất sắc Luyện Dược Sư, Ngô Không cũng liền thư thái!

Chiều như vậy tu luyện tiếp, chỉ sợ là trong tu luyện mấy trăm năm, Ngô Không tu vi cũng không đạt tới Thiên Tiên cảnh đỉnh phong.

Sư phụ thiên phú tu luyện cũng không yếu hơn hẳn, rất có thể trong vài năm, tu vi là có thể đuổi theo chính mình.

Phải biết mấy năm trước, Ngô Không mới vừa gặp phải Đường Tăng thời điểm, người sau tu vi bất quá Trúc Cơ Kỳ, trong mắt hắn ngay cả con kiến hôi cũng không bằng.

Mà bây giờ, Đường Tăng đã là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, trong thời gian ngắn, liền muốn lên cấp Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

Thiên phú như vậy, đủ để dùng yêu nghiệt hai chữ để hình dung!

"Bản quân đứng hàng Tam Thanh Chi Thủ, Nhị đệ Nguyên Thủy Thiên Tôn tu vi đã đạt Đại La Kim Tiên cảnh, Tam đệ Thông Thiên Giáo Chủ tu vi đã đến Kim Tiên cảnh đỉnh phong, nghe nói cũng phải lên cấp Đại La Kim Tiên cảnh, chỉ có ta, tu vi còn đặc biệt sao dừng lại ở Thiên Tiên cảnh, nếu không phải mấy năm nay hoang phế tu luyện, chỉ lo trầm mê ở Luyện Đan, bản quân đã sớm là Kim Tiên cảnh cường giả." Thái Thượng Lão Quân được kêu là một cái oan khuất a.

Nhưng hắn cũng không phải là không có thu hoạch, hắn thuật chế thuốc Thiên Hạ Vô Song, ngay cả Như Lai Phật Tổ, Nguyên Thủy Thiên Tôn đám người, cũng thường thường hướng cầu mong gì khác đan.

Còn như kia Tử Vi Đại Đế, Trường Sinh Đại Đế, Thanh Hoa Đại Đế, Thiên Hoàng Đại Đế, Sùng Ân Thánh Đế đám người, càng là thường thường phải người đi Đầu Suất Cung, khi Thái Thượng Lão Quân trực tiếp đem Luyện Đan giá cả bay lên gấp mấy lần, nếu không mình chẳng phải là đến một chết!

Kia Bồ Đề Tạo Hóa Đan chính là Tử Vi Đại Đế bỏ ra giá thật lớn, Thái Thượng Lão Quân giúp đỡ luyện chế.

Có thể nói Thái Thượng Lão Quân danh hiệu đã sớm nổi danh Tứ Hải, thiên hạ không người không biết, không người không hiểu!

Luyện Dược giới có một quy định bất thành văn, đó chính là cầu xin Đan giả phải tự có dược liệu, mà còn muốn tự có hai phần trở lên.

Luyện chế Bồ Đề Tạo Hóa Đan dược liệu có rất nhiều vô cùng trân quý, ngay cả Tử Vi Đại Đế cũng chỉ là chuẩn bị đầy đủ hai phần.

Cũng may Thái Thượng Lão Quân Luyện Dược trình độ cao siêu, phần thứ nhất dược liệu cũng không lãng phí, trực tiếp luyện chế thành đan, khả xảo hợp là cái này Bồ Đề Tạo Hóa Đan bị Đường Tăng thấy trò cho trộm đi.

Nguyên bản kia phần thứ hai dược liệu là chuẩn bị cho chính mình, có thể đan dược bị trộm, là mình trách nhiệm, cũng không thể mặt dày, với Tử Vi Đại Đế lại thỉnh cầu một phần dược liệu đi.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể dùng phần thứ hai dược liệu luyện chế lần nữa, mà hắn mình muốn luyện chế một viên Bồ Đề Tạo Hóa Đan, chỉ có thể tự có dược liệu, mà tìm dược liệu, lại miễn không lãng phí một đoạn thời gian.

Nếu như Tôn Ngô Không có thể đem Bồ Đề Tạo Hóa Đan trả lại cho mình, vậy liền tính rất nhiều phiền toái.

"Xin lỗi, ta đây Lão Tôn cũng cần cái viên này Bồ Đề Tạo Hóa Đan." Ngô Không cự tuyệt nói.

"Lão Quân, kia ba cái pháp bảo ở bàn tăng trong tay, ngươi liền không nên làm khó hai vị đồng tử!"

Lúc này, Đường Nhạc đứng ra, cái này ba cái pháp bảo muốn để cho hắn giao ra cũng không phải là không được, chẳng qua là Thái Thượng Lão Quân phải bỏ ra một chút đại giới.

"Vậy ngươi còn không mau trả lại cho ta!" Thái Thượng Lão Quân đưa tay thỉnh cầu.

"Lão Quân, ngươi hai vị kia đồng tử Hạ Giới là yêu, đem thầy trò chúng ta làm hại thảm như vậy, dù sao cũng phải phải cho ăn lót dạ thường đi." Đường Nhạc ánh mắt tham lam, có chút thâm ý liếc về liếc mắt Thái Thượng Lão Quân.

"Ngươi nói có đạo lý, như vậy đi, bản quân cho các ngươi thầy trò một chai Trú Nhan đan, làm bồi thường, như thế nào" Thái Thượng Lão Quân ngược lại cũng không hề tức giận.

"Ngươi có thể kéo xuống đi, thầy trò chúng ta cũng không phải là cô nàng, muốn Trú Nhan đan có tác dụng chó gì!" Đường Nhạc có chút dờ khóc dờ cười.

Cầu phiếu đề cử, mọi người! PS: (Thông Thiên Giáo Chủ cũng xưng Linh Bảo Thiên Tôn, hai người là một người, không hy vọng đều biết!)

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Làm một trận lớn, Lão Quân nhận túng!

"Vậy ngươi muốn là cái gì?" Thái Thượng Lão Quân dò hỏi.

"A di đà phật, bản tăng từ trước đến giờ sẽ không sư tử mở rộng miệng, Lão Quân chỉ cần cho chúng ta năm bình Cửu Chuyển Kim Đan, cái này ba cái pháp bảo liền trở về còn ngươi." Đường Nhạc chấp hai tay, vẻ mặt mang theo nụ cười.

"Lăn mẹ của ngươi." Nếu là đối lại người bình thường, Thái Thượng Lão Quân đã sớm Nhất Quyền đập tới, còn dùng với hắn nha nói nhảm nhiều như vậy.

"Ngươi nếu là không cho, trở về đi!" Đường Nhạc thu hồi nụ cười, lãnh đạm nói.

"Đường Tăng, ngươi có thể không nên được voi đòi tiên." Thái Thượng Lão Quân híp mắt lại, trong cơ thể linh lực không ngừng mãnh liệt mà ra, quanh quẩn ở chung quanh thân thể hắn, trong không khí nhiệt độ cũng trong nháy mắt chợt giảm xuống vài lần.

"Thét, muốn động tay ta đây Lão Tôn phụng bồi tới cùng!"

"Không cho Tiên Đan, chúng ta sẽ không cho ngươi pháp bảo, ngươi có bản lĩnh tới cắn ta a, ta đây Lão Trư tuyệt đối không sợ!"

"Ta đây Lão Sa sư phụ!"

"Lão Quân a, có đôi lời không biết có nên nói hay không!" Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Nói."

"Bản tăng liền thích ngươi tức giận, nhưng lại không làm gì được thầy trò chúng ta đáng về." Cười lớn một tiếng, Đường Nhạc hướng về phía các học trò hô: "Chạy mau!"

Thầy trò bốn người cũng không để ý tới nữa Thái Thượng Lão Quân, nhấc chân chạy!

Chạy như điên sùnn núi, Đường Tăng dừng bước lại, thở hổn hển nói: "Gần xong bức chạy, thật đặc biệt sao kích thích!"

"Sư phụ, kích thích hơn sự tỉnh vẫn còn ở phía sau đây." Ngộ Không cười khỏ nói.

"Lời này ý gì?" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ngươi đặc biệt sao ngẩng đầu nhìn một chút." Ngộ Không mắng thầm.

Đường Nhạc khẽ ngẩng đầu, phát hiện Thái Thượng Lão Quân ở giữa không trung, tựa như cười mà không phải cười nhìn mình.

Mà bên cạnh hắn hai vị đồng tử chính là Cui đầu, một câu lời cũng không dám nói.

"Đường Tăng, ngươi không trốn thoát, vẫn là ngoan ngoan đem pháp bảo giao ra đi, tránh cho thương hòa khí!" Thái Thượng Lão Quân hí ngược đạo (nói).

"Bản tăng vẫn là câu nói kia, muốn pháp bảo, liền lấy năm bình Cửu Chuyển Kim Đan để đổi." Đường Nhạc thái độ cường ngạnh, không chút nào làm nhượng bộ.

"Ha ha ha đã như vậy, vậy cũng chớ quái bản quân không khách khí." Hắn Thái Thượng Lão Quân nhưng là Thiên Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, phải đối phó Đường Tăng thầy trò căn bản không phé mấy may sức lực, lần trước là bởi vì có Viêm Đế với Hiên Viên triệt nhúng tay, lúc này mới bỏ qua cho Đường Tăng thầy trò, nhưng lần này, hắn cũng không tin Đường Tăng còn có lợi hại trợ thủ.

"Lão Quân, ngươi thật muốn động thù?" Đường Nhạc sải bước về phía trước, lạnh lùng nói.

"Nói nhảm, ngươi cho rằng là bản quân ở nói đùa các ngươi sao!" Thái Thượng Lão Quân hướng về phía hai vị đồng tử nói: "Hai người các ngươi đi về trước đi."

"Vâng, sư phụ!"

Hai vị đồng tử cho Đường Nhạc một cái túi cầu đa phúc ánh mắt, lại dâng vãn giá vũ rồi đi Bình Định Sơn.

"Lão Quân, người đừng buộc ta, thật không muốn buộc ta!" Đường Nhạc mặt đầy làm khó đáng về.

"Mẹ, bản quân liền buộc người, người bây giờ giao ra pháp bảo còn kịp, nếu không một hồi bản quân đem người đánh tàn phế, người cũng chớ có trách ta." Hắn cũng không tin, cái này Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi Đường Tăng, có thể đùa bỡn ra cái trò gì!

"Lão Quân a, sự tình thật muốn âm ỉ không thể tách rời ra mức độ sao chờ một hồi nếu là động thủ, song phương tất nhiên sẽ lưỡng bại câu thương, tin tưởng cái kết quả này, cũng là người không muốn thấy đi!"

"Lưỡng bại câu thương người không khỏi quá đề cao chính mình, bản quân cần trong vòng mấy cái hít thở, là có thể giải quyết các người!" Thái Thượng Lão Quân cười lạnh nói.

"Sư phụ, lấy ta đây Lão Tôn góc nhìn, chuyện này vẫn là coi vậy đi, nếu không thì đem pháp bảo trả lại cho hắn đi."

"Đúng vậy, sư phụ, chúng ta thầy trò coi như liên thủ, cũng không đánh lại Thái Thượng Lão Quân a!"

Ngô Không với Bát Giới không có nắm chắc tất thắng, cho nên lên tiếng khuyên.

"Các người sợ" Đường Nhạc trấn định như thường đạo (nói).

"Cái này có gì tốt sợ, chẳng qua là cảm thấy không cần phải là ba cái pháp bảo, hãy cùng Thái Thượng Lão Quân liều mạng!" Ngô Không trầm giọng nói.

"Ồn định, chúng ta có thể thắng!" Đường Nhạc tâm lý âm thầm có kế hoạch!

"Nói đủ chưa" Thái Thượng Lão Quân cũng không sốt ruột động thủ, ngược lại Đường Tăng cũng chạy không thoát.

"Lão Quân, người rút cuộc có cho hay không cứu chuyển Tiên Đan" Đường Nhạc đột nhiên mắng to.

"Ta cho người tê dại!" Thấy Đường Tăng như vậy trong mắt không người, Thái Thượng Lão Quân cũng không cần phải nhiều lời nữa, trực tiếp vận chuyển trong cơ thể linh lực, chuẩn bị thi triển bản thân cấp Linh Quyết.

"Vậy thì làm một trận lớn đi!" Đường Nhạc cũng không yếu thế, thân thể của hắn chậm rãi bay lên không, khí thế trong nháy mắt đi đến đỉnh phong.

"Ta đây Lão Tôn cũng là say, rốt cuộc là người nào cho sư phụ như vậy dừng khí." Đây chính là Thiên Tiên cảnh cường giả tối đỉnh, ngay cả hắn Tôn Ngô Không cũng không dám liều mạng, mà sư phụ lâm nguy không loạn, không sợ chút nào, lần này tâm trí, thật là chúng ta tấm gương a!

"Có thể là Lương Tinh Như đi!" Bát Giới lẩm bẩm một tiếng, lại lấy ra Cửu Xi Đình Ba, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Lương Tinh Như là ai" Ngô Tịnh cũng theo đó lấy ra Nguyệt Nha Sạn, hiếu kỳ nói.

"Nghe sư phụ nói "

"Đi ra đi!" Đường Nhạc hét lớn một tiếng, chỉ thấy một cái toàn thân trắng tinh, tựa như Băng Tuyết, kỳ hình làm bảo liên nở rộ Liên Hoa Đăng bỗng dưng mà hiện.

Thấy vậy, Thái Thượng Lão Quân tròn to cặp mắt, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, vẻ mặt không thể tin được.

"Cái này đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết bảo Bảo Liên Đăng" Thái Thượng Lão Quân cả kinh nói.

"Coi như người biết hàng." Đường Nhạc cười nhạt nói.

Bảo Liên Đăng chính là Hỗn Độn sinh thành Linh Vật, áp đảo Thần Khí trên, là tứ đại Linh Đăng đứng đầu, nếu là Tôn Ngô Không dám người đem linh lực toàn bộ hội tụ đến Đường Tăng trong cơ thể, sau đó thúc giục Bảo Liên Đăng, vậy hôm nay hắn Thái Thượng Lão Quân vẫn thật là không làm gì được bọn họ, thậm chí càng người bị thương nặng.

Thiên toán vạn toán, không có tính tới Đường Tăng còn có bực này nghịch thiên bảo bối!

"Bảo Liên Đăng không phải ở Tam Thánh Mẫu trong tay sao" Thái Thượng Lão Quân hiếu kỳ nói.

"Đoạn thời gian trước bản tăng gặp phải Tam Thánh Mẫu, nàng thấy ta đáng đáp đẹp trai, liền đem Bảo Liên Đăng cho ta mượn." Đường Nhạc ôn định trả lời.

Thái Thượng Lão Quân: "

"Được, khác (đừng) chơi đùa, để cho chúng ta sáng khoái một trận chiến!" Đường Nhạc giả bộ vội vã không nhin nổi.

"Tĩnh, không đánh." Suy đi nghĩ lại, Thái Thượng Lão Quân quyết định vẫn là nhận tưng, hắn chỉ biết là Bảo Liên Đăng uy lực vô cùng, nhưng hắn chưa bao giờ với Tam Thánh Mẫu đã giao thủ, cho nên cũng không biết uy lực như thế nào.

Hắn đoạn thời gian gần nhất chuẩn bị đột phá, muốn lên cấp đến Kim Tiên cảnh, có thể dưới mắt nếu là người bị thương nặng, rất có thể lên cấp thất bại, đưa đến tẩu hỏa nhập ma.

"Vậy người không muốn pháp bảo" Đường Nhạc thu hồi Bảo Liên Đăng, tâm lý kích động vạn phần, trước biểu hiện đều là hắn giả bộ đến, hắn ngay cả Bảo Liên Đăng khẩu quyết cũng không biết, thúc giục cái rắm a!

Sở dĩ nói như vậy, chẳng qua là nghĩ (muốn) hù dọa Thái Thượng Lão Quân, để cho hắn lúc đó bỏ qua mà thôi.

Nếu là Thái Thượng Lão Quân khư khư cố chấp, tiếp tục thi triển bán thần cấp Linh Quyết, vậy bọn họ coi như xong đời.

Chơi đùa chính là tìm đập, chơi đùa chính là kích thích, không điên cuồng không sống, bây giờ nhìn lại, Đường Nhạc đánh cuộc!

"Đương nhiên muốn, bất quá bản quân không thể nào cho các người năm bình Cửu Chuyển Kim Đan, nhiều nhất ba bình, nếu là người không đồng ý, bản quân liền đi tìm Ngọc Đế phân xử." Thái Thượng Lão Quân lạnh lùng nói.

"Bản tăng đồng ý!" Đường Nhạc cố nén vui sướng, cho dù là Thái Thượng Lão Quân chỉ cho hắn một chai, hắn cũng không bắt cứ ý kiến gì.

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Quân lấy ra ba bình Cửu Chuyển Kim Đan ném cho Đường Nhạc, mà hậu giả cũng không có nuốt lời, đem Từ Kim Hồng Hồ Lô, Dương Chi Ngọc Tịnh Bình, Hoàng Kim Thăng trả lại hắn.

"Đa tạ Lão Quân quà tặng." Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay ba bình Cửu Chuyển Kim Đan, cười tủm tỉm nói.

"Thảo đặc biệt sao, đừng để cho bản quân lại nhìn thấy người." Dù Thái Thượng Lão Quân tâm tính, cũng không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy.

Mất đi ba bình Cửu Chuyển Kim Đan, để cho Thái Thượng Lão Quân một trận nhức nhối, cái này Cửu Chuyển Kim Đan thật khó luyện chế, tỷ số thất bại cực cao, hắn hạnh khổ một tháng, trừ đi phế bỏ Cửu Chuyển Kim Đan, tối đa chỉ có thể luyện chế mười bình Thành Đan.

Chờ Thái Thượng Lão Quân sau khi rời đi, Đường Nhạc cầm trong tay hai bình Cửu Chuyển Kim Đan ném cho Ngô Không, nói: "Hai bình này Tiên Đan, các người mấy ca phân đi, nhớ cho Tiểu Bạch Long lưu mấy viên."

"Sư phụ, người cũng không biết Bảo Liên Đăng khẩu quyết, liền dám với Thái Thượng Lão Quân cứng rắn mới vừa" Ngô Không hiểu kỳ nói.

"A nguyên lai sư phụ không thể thúc giục Bảo Liên Đăng a." Bát Giới với Ngô Tịnh cũng không tri tình, thật đúng là được là Sư Phụ có thể với Thái Thượng Lão Quân làm một trận lớn đây!

"Đây có gì không dám, nhân sinh kỳ thực chính là một hồi đánh cuộc, thắng thua đều chiếm một nửa." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Mà sư phụ lại đánh cuộc thắng!"

"Sư phụ điều bạo nổ!"

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thuận lợi thu phục Kim Ngân Giác."

"Đỉnh đông!"

"Chúc mừng kí chủ 'Đường Nhạc' đạt được địa cấp thượng phẩm Linh Quyết « sáng lập Toái Kim chỉ »."

Đường Nhạc khoe miệng phát qua về đặc ý nụ cười, hắn bây giờ người mang mấy loại đẳng cấp không thấp Linh Quyết, bây giờ phải làm chính là tăng cao tu vi, trước Ngô Không theo Ngọc Đế hãm hại tới hai giọt tinh huyết, một giọt bị Ngô Không dùng, một cái khác rơi vào hệ thống thương khổ cất giữ.

Vốn là nghĩ (muốn) Bát Hù cảnh lên cấp Huyền Tiên cảnh lúc, đang uống Ngọc Đế tinh huyết, nhưng là ở Phụng Ca Tiểu dưới sự giúp đỡ, để cho hắn trực tiếp vượt qua hai cấp, chưa bao giờ mục nát cảnh trung kỳ trực tiếp lên cấp đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Ngọc này Đế tinh huyết một mực giữ lại vô dụng, hiện tại vừa vận dùng, nhờ vào đó đánh vào Huyền Tiên cảnh trung kỳ, muốn là vận khí tốt, có thể trực tiếp lên cấp đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cũng khó nói!

Một chương này hơn 2600 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, ngày mai sẽ phải đi Bách Hoa núi, tham gia Bách Hoa đại hội, đây chính là mỹ nữ như mây nha! Tinh tiết đem càng thêm đặc sắc, kính mong đợi!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Vội vàng đi đường, tới Bách Hoa trấn!

"Chúng ta với Tiểu Bạch Long hiệp, liền Tây Hành đi đường đi!" Đường Nhạc cười nói.

"Ừm."

Tìm tới chính tại chỗ chờ đợi Tiểu Bạch Long, Ngô Không phân cho hấn mười miếng Cửu Chuyển Kim Đan, còn đem vừa mới phát sinh sự tình đơn giản nói cho hấn biết.

Người sau nghe vậy, lòng vẫn còn sợ hãi, cũng may sư phụ vận khí nghịch thiên, kia Thái Thượng Lão Quân không có tiếp tục ra tay, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Thầy trò mấy người xuyên qua Bình Định Sơn, cùng nhau hướng tây mà đi.

Chẳng qua là Đường Nhạc không biết là, chờ hấn sau khi rời đi, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, người này chính là âm thầm bảo vệ hấn Nhật Trì Công Tào.

"Người tuổi trẻ bây giờ, thật có chút không được a!" Nhật Trì Công Tào vuốt râu, thở dài nói.

Mới vừa rồi, Đường Tăng chuẩn bị với Thái Thượng Lão Quân làm hơn một hồi thời điểm, quả thật đem hấn dọa cho giật mình, kia Thái Thượng Lão Quân người thế nào, coi như là giá trị năm, giá trị tháng, trực, giá trị lúc Tứ Trì Công Tào liên thủ, cũng không phải Thái Thượng Lão Quân đối thủ.

Coi như hấn hữu tâm bảo vệ Đường Tăng, nhưng là không dám tùy tiện ra tay, cũng may hấn lo lắng là dư thừa, Thái Thượng Lão Quân bị Đường Tăng hù dọa, cũng không tiếp tục ra tay, cái này không phải tùy tiện cho hấn thờ phào một cái!

Nhìn Đường Tăng thầy trò bóng lưng dần dần biến mất, Nhật Trì Công Tào mới rời khỏi Bình Định Sơn!

Hành quân gấp, ngày đêm chạy đi!

Thời gian như thời gian qua nhanh, hai ngày sau đó, vào lúc giữa trưa.

Bát Giới mặt một cái trên trán mồ hôi, biểu thị mình mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một hồi, đối với cái này, Đường Nhạc cũng không có ý kiến, thầy trò mấy người đi tới một mảnh hồ, lại dừng lại.

Ngô Tịnh buông thúng xuống, nắm túi nước, chậm rãi đi tới bờ hồ đựng nước.

Mà Đường Nhạc đứng ở bờ hồ, rửa mặt, lại ngẩng đầu nhìn như mất thái dương.

Nhưng vào lúc này, một đạo thân ảnh quen thuộc từ phía trước bay vút mà tới.

Ngô Không gỡ xuống phía sau túi, bên trong chứa tất cả đều là trái cây rừng, trong đó còn có một cái dưa hấu.

"Ngô Không, ngươi từ đâu hái được dưa hấu?" Đường Nhạc hỏi.

"Trộm thôi!" Ngô Không trả lời.

"Sư phụ ngày thường là dạy như thế nào ngươi?" Đường Nhạc giả bộ tức giận.

"Sư phụ, ngươi nói lời này, ta đây Lão Tôn sẽ không thích nghe, là ngươi đặc biệt sao với ta đây Lão Tôn nói muốn ăn dưa hấu, để cho ta đây vô luận như thế nào, cũng phải hái một viên, hiện tại ngươi đặc biệt sao ngược lại thì oán trách ta đây Lão Tôn, là không?" Ngô Không phản bác.

"Vậy vì sư cũng không cho ngươi đi trộm a!" Đường Nhạc gặm dưa hấu, lúng túng nói.

"Kỳ thực cũng không tính được trộm, ta đây Lão Tôn lúc rời đi sau khi, tại chỗ thả một thoi vàng, cũng coi là đối với (đúng) nông dân trồng dưa làm ra bồi thường đi." Ngô Không giải thích.

"Như thế tốt lắm, chúng ta thầy trò hiện tại cũng không thiếu tiền, không cần phải trộm cắp ăn cướp, không làm mà hưởng thức ăn, chúng ta ăn cũng không hài lòng." Đường Nhạc gật đầu nói.

"Sư phụ nói là."

Một viên sắp tới 20 cân dưa hấu, Đường Nhạc với Ngô Không, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long chỉ ăn một khối nhỏ, còn lại đều bị Bát Giới một người ăn.

Nghỉ ngơi nửa giờ, thầy trò mấy người tiếp tục đi đường.

"Sư phụ, người không phải muốn đi tham gia Bách Hoa đại hội sao?" Ngô Không dò hỏi.

"Đúng vậy, thế nào?" Đường Nhạc hỏi ngược lại.

"Theo như hiện tại tốc độ, trong vòng hai ngày, thì có thể đến Bách Hoa núi." Ngô Không trên kệ Cân Đầu Vân, chỉ cần ngã nhào một cái, là có thể đến Bách Hoa núi, mà đi bộ đi đường, chính là cần hai ngày thời gian.

"Chẳng lẽ phía trước không phải Ô Kê Quốc sao?"

"Mới ta đây Lão Trư đi trước dò đường, cũng không đi xa, ta nhìn thấy Bách Hoa núi, thì trở lại." Ngô Không giải thích.

"Thì ra là như vậy." Xem ra muốn đi đến Ô Kê Quốc biên giới, rất có thể phải cần thời gian một tháng.

"Cái gì Bách Hoa đại hội a?" Bát Giới nhất thời tới hứng thú, vội vàng hỏi.

"Sư phụ chỉ biết là Bách Hoa trong đại hội, có rất nhiều mỹ nữ, Thất Tiên Nữ, Xà Uổng Tiên Từ, Thường Nga Tiên Từ, Tam Thánh Mẫu các nàng cũng sẽ tham gia." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Ngọa tào, ta đây Lão Trư nhất định phải đi!" Nghe vậy, Bát Giới hai mắt tỏa sáng, nghe được chư vị Tiên Từ tên, để cho hắn dục hỏa đốt người, hận không được lập tức đi Bách Hoa núi.

"Người có giản sao?" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"A còn cần giản a!" Nhìn sư phụ hèn mọn biểu tình, Bát Giới cười tà nói: "Sư phụ, người nên có giản đi."

Bát Giới biết rõ sư phụ tính cách, loại mỹ nữ này Như Vân địa phương, cho dù là không có giản, sư phụ cũng sẽ ý nghĩ nghĩ cách chui vào.

Thế nhân đều nói ta đây Lão Trư háo sắc, lại nơi nào biết sư phụ so ta đây Lão Trư càng háo sắc, đơn giản là đại sắc lang a!

"Mấy ngày trước gặp phải Tam Thánh Mẫu, nàng thấy ta đáng đẹp trai, không chỉ có đem Bảo Liên Đăng giao cho ta, còn đem tham gia Bách Hoa đại hội giản cũng thuận tay cho ta, nói cái gì muốn ta cần phải đi, ai, đáng đẹp trai cũng không phải bần tăng sai a." Đường Nhạc đem trước gặp phải Tam Thánh Mẫu sự tình, nói cho Bát Giới đám người.

"Sư phụ, người có phải hay không lại muốn đi trêu muội?" Bát Giới trầm giọng nói.

"Sai, lần này sư phụ đi trước, chỉ vì trả lại Bảo Liên Đăng, tuyệt đối không có những ý nghĩ khác!" Đường Nhạc vỗ ngực bảo đảm nói.

"Người có thể kéo xuống đi, kia Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Từ đều là người lão tướng được, như ta đây Lão Trư đoán không lầm, người lần này định đem Bách Hoa Tiên Từ đoạt tới tay đi!"

"Ai, không nghĩ tới sư phụ ở trong lòng của người, lại là thứ người như vậy, thật là làm cho sư phụ thương tâm a!"

"Đã như vậy, kia ta đây Lão Trư đã đi xuống tay, kia Bách Hoa Tiên Từ xinh đẹp, ở thiên đình đủ rồi đứng hàng trước 10, nói không động tâm, đó là giả." Bát Giới trong lòng vui mừng, hắn các loại (chờ) chính là sư phụ những lời này, độc thân lâu như vậy, cuối cùng có thể tìm một mỹ nữ, sáng khoái một phen.

"Chắc chắn, nếu là Bách Hoa Tiên Từ để ý người, sư phụ không có bất kỳ ý kiến."

"Tiểu Bạch Long, người liền đối với (đúng) những người đẹp, một chút ý tưởng cũng không có?" Bát Giới sờ Bạch Long Mã đầu, dò hỏi.

"Bồn diện nếu là ra tay, chỉ sợ Bách Hoa Tiên Từ sẽ yêu ta à, đến lúc đó Nhị Sư huynh tất nhiên sẽ trách tội cho ta, cho nên ta còn là làm một đẹp trai Bạch Long Mã đi." Tiểu Bạch Long lắc đầu nói.

"Mẹ kiếp, ngay cả người cũng trêu ghẹo ta đây Lão Trư."

"Ha ha ha"

Một trận tiếng cười ở thầy trò trong mấy người tràn ngập ra.

Hai ngày sau, chạng vạng.

Màn đêm dần dần hàng lâm, ánh trăng trong ngần tự nhiên ở trên mặt đất.

Theo ánh trăng, Đường Nhạc phóng tầm mắt nhìn tới, phát hiện phía trước có một trấn nhỏ, tên là Bách Hoa trấn.

"Sư phụ, xuyên qua Bách Hoa trấn, thì đến Bách Hoa dưới núi." Ngô Không lãnh đạm nói.

"Trước tiên ở trấn trên tìm khách sạn ở đi, Bách Hoa đại hội tổ chức thời gian ở nơi này mấy ngày."

Thầy trò mấy người đi vào Bách Hoa trấn, liền có thể ngửi được hương thơm tràn ra mùi hoa vị.

Nhà nhà đèn đuốc sáng choang, trước cửa đều là trồng đủ mọi màu sắc hoa tươi, trong đó không thiếu trân quý phẩm loại.

"Băng Phách Ngọc Lộ Cẩm, Âm Băng, Hắc Đàn Tráp, Vũ Tích, Hải Đồn Huyền Nguyệt, Chanh Mộng Lộ" Đường Nhạc liên tiếp nói ra mười mấy loại nhiều thịt tên, hẳn lúc trước không thích làm vườn, nhưng đột thích nhiều thịt, vì vậy có thể nhận ra bọn họ thân phận.

"Thật hâm mộ có thể ở nơi này người." Đường Nhạc phát hiện trấn trên linh lực dư thừa, nếu có thể ở chỗ này tu luyện mấy năm, đủ rồi có thể so với ở bên ngoài khổ tu mười năm, thật là Nhân Gian Tiên Cảnh a!

"Sư phụ, người nói nhiều như vậy, ta đây Lão Trư dĩ nhiên không có thể nào nghe hiểu." Bát Giới sờ đầu, vẻ mặt nghi hoặc.

"Người nghe không hiểu liền đứng." Đường Nhạc cười nói.

"Mấy vị khách quan, có muốn hay không đi vào vui đùa một chút" một tên mặc bại lộ, ăn mặc cô gái xinh đẹp lác lác gọi cảm eo, ồ ồ ồ ồ hướng về phía Đường Nhạc đám người đi tới.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 191: Đi Nhạc Hương Các, ở không đi gây sự!

Nghe vậy, Bát Giới ngẩng đầu nhìn trước mặt cô gái quyến rũ, hần chấy nước miếng, đi tới bên người đàn bà, đem nó ôm vào trong ngực, đạo (nói): "Tiểu nương tử, người thế nào sinh xinh đẹp như vậy."

"Quan Nhân, ta" bởi vì trời tối, Liên Mộng không thấy rõ mấy người diện mạo, nhưng bây giờ hai người khoảng cách gần như vậy, mượn ánh trăng, khi nàng ngẩng đầu nhìn đến một cái đầu heo quái chính về mặt hèn mọn, chảy chảy nước miếng nhìn mình lúc, trực tiếp bị dọa sợ đến nàng thân thể mềm mại run lên, thiếu chút nữa không có tê liệt trên mặt đất.

Trọng yếu nhất là heo này đầu quái hai tay không an phận, một mực ở nắn bóp nàng kiều đồn, để cho nàng thân thể nhất thời có phản ứng.

"A, yêu quái a!" Cũng không để ý thân thể vô lực, Liên Mộng quát to một tiếng, liền muốn muốn đẩy ra Bát Giới.

"Ta đây Lão Trư không phải yêu quái." Bát Giới cầm Liên Mộng cánh tay, giải thích.

"Linh Xà Chường!"

Liên Mộng điều động trong cơ thể linh lực, một chưởng đánh trúng Bát Giới trong ngực, nhưng là người sau vẫn không nhúc nhích, điểm này công kích phảng phất cho hắn thêm cù lét.

"Ừ" cười ở Bạch Long Mã bên trên Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, cô gái này vậy mà người mang linh lực, nàng tu vi mặc dù không cao, nhưng là có Nguyên Anh cảnh sơ kỳ, cái này so với người bình thường đã là mạnh hơn rất nhiều.

"A di đà phật, chúng ta là người xuất gia, không phải yêu quái, Nữ Thí Chủ không cần phải sợ!" Đường Nhạc xuống ngựa, cho Bát Giới một cái ánh mắt, tỏ ý hân hoan tay, sau đó chấp hai tay, hướng về phía Liên Mộng nhẹ giọng nói.

Nhìn trước mắt mi thanh mục tú, tuấn tú lịch sự hòa thượng, Liên Mộng mới thả hạ cảnh giác, đạo (nói): "Hừ chết ta."

"Nữ Thí Chủ, mới thấy ngươi ra tay, rất là bất phàm, chắc hẳn cũng là người tu tiên đi!" Đường Nhạc nói.

"Đúng vậy, chúng ta ở đây cơ hồ tất cả mọi người đều Tu Tiên, Bách Hoa Tông người thường xuyên đến ở đây, truyền thụ cho chúng ta tu luyện công pháp, Linh Quyết, hì hì, ta mới vừa rồi thi triển Linh Xà Chương nhưng là Phàm Cấp trung phẩm công pháp đây." Liên Mộng cười hì hì nói.

"Lợi hại, lợi hại!" Đường Nhạc tán dương.

"Lợi hại, ta tiểu nương tử!" Bát Giới cười nhạt nói.

"Nữ Thí Chủ, ngươi mặc như vậy, đây là" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ngươi chẳng lẽ không nhìn ra được sao ta là trắng hoa nữ tử, các ngươi rốt cuộc muốn không nên đi Nhạc Hương Các vui đùa một chút" Liên Mộng khẽ cắn môi, bày ra một cái mê người động tác, cười duyên nói.

"Ách" cái này Bách Hoa trấn nữ tử chẳng lẽ đều lái như vậy thả

"Hòa thượng, chúng ta Bách Hoa trấn vốn chính là nữ nhiều nam thiếu cái này trấn trên kỹ viện thì có mười mấy gia, ngược không phải chúng ta thiếu tiền, mà là trong ngày thường tịch mịch khó nhìn, muốn tìm một nam nhân thỏa mãn nhu cầu mà thôi." Liên Mộng tiếp tục nói.

Đường Nhạc: "

"Nữ Thí Chủ, bản tăng Đường Huyền Trang, ngươi cũng có thể gọi ta là Đường Tăng." Đường Nhạc lại đem Ngô Không dám người tên, từng cái nói cho Liên Mộng.

"Ta Liên Mộng."

"Tên rất hay."

"Đường đại ca, ngươi rốt cuộc có muốn tới hay không, tới nay ta có thể cùng ngươi nha, mà còn ta có thể không thu ngươi tiền, lấy lại cũng được!" Thật vất vả thấy một cái như vậy dương cương đẹp trai nam tử, nàng làm sao sẽ tùy tiện bỏ qua cho.

"Cái này" Đường Nhạc do dự.

"Các ngươi nếu là không nguyện ý tìm cô nương, cũng có thể chẳng qua là ăn cơm dùng chân." Liên Mộng không tha thứ đạo (nói).

"Các học trò, các ngươi thấy thế nào" Đường Nhạc cũng không tiện tự tiện làm quyết định, vì vậy tìm kiếm Ngô Không dám người ý kiến.

"Chỉ cần có thể ngủ yên, đi đâu đều được, ta đây Lão Tôn không có ý kiến."

"Ta đây Lão Sa không có ý kiến."

"Ta đây Lão Trư càng không ý kiến, tới nay ta đây muốn tìm mười tên mỹ nữ, sàng khoái một trận chiến!"

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, đạo (nói): "Vậy cũng tốt, thầy trò chúng ta tới nay phải đi Nhạc Hương Các."

"Khanh khách" Liên Mộng cười duyên mấy tiếng, trong đầu nghĩ, các loại (chờ) vào Nhạc Hương Các, liền do không được các ngươi, nàng cũng không tin tưởng đám này hòa thượng có thể bù đắp được ở các chị em cảm dỗ.

Nhạc Hương Các, đại sảnh.

Đường Nhạc dám người vừa đi vào, liền bị hơn mười người diêm dúa, cô gái quyến rũ vây ở trong đó.

"Lấy ở đâu đầu heo quái, thật là xấu xí a!"

"Còn có cái này mặt lông Lôi Công miệng hòa thượng "

"A di đà phật, chư vị Nữ Thí Chủ, bản tăng lần này tới, chỉ là muốn ở tạm mấy đêm, cũng không ý hân." Đường Nhạc có chút điều động trong cơ thể linh lực, ngăn cản đám nữ nhân này nhích lại gần mình.

"Thật là trò cười, nào có nam nhân vào kỹ viện, không chơi gái!"

"Đây là một trăm đỉnh vàng, còn không nên quấy rầy chúng ta." Đường Nhạc không nói hai lời, trực tiếp theo hệ thống thương khố lấy ra một đồng vàng ném xuống đất.

Thấy vậy, chúng nữ ánh mắt tham lam nhìn trên đất vàng.

"Tú bà tử là ai trả cho chúng ta thầy trò an bài bốn giữa phòng khách thượng hạng." Đường Nhạc hô lớn.

"Khanh khách, chúng ta Nhạc Hương Các không có Tú bà tử, nhà này kỹ viện là tỷ muội chúng ta chung nhau kinh doanh." Một tên người mặc màu lam áo ngực cái yếm, da thịt trắng nõn gọi cảm nữ nhân cười nói.

Đường Nhạc có thể nhìn ra được, ở đây nữ nhân tu vi đều không tục, đại đa số đều là kim đan cảnh, Nguyên Anh cảnh tu vi, nghĩ đến các nàng mở kỹ viện, một là vì kiếm tiền, thứ hai là vì trong sự thỏa mãn tâm nhu cầu.

Các nàng đám người này cũng không có kết hôn sinh con, đều là tuổi xuân nữ tử.

Bất đắc dĩ Bách Hoa trấn đàn ông thiếu, rất nhiều nữ nhân độc thân cả đời, cũng không tìm được chồng.

Các nàng chính giữa thiên phú tu luyện tốt hơn, chính là thành Bách Hoa Tông đệ tử chính thức, hơi chút kém, chính là Ký Danh Đệ Tử, kém đi nữa, chính là tạp dịch.

Rất nhiều người không muốn làm tạp dịch, vì vậy liền đợi ở Bách Hoa trấn, làm danh trắng hoa nữ tử, đồ cái khoái hoạt!

Bởi vì gần nhất Bách Hoa Tông muốn tổ chức Bách Hoa đại hội, đến từ năm sông bốn biển khách nhân, nếu là sớm đến, cũng sẽ trước vào ở Bách Hoa trấn, cho nên Bách Hoa trấn cũng so dĩ vãng náo nhiệt rất nhiều.

"Đường đại ca, lâu ba còn dư lại mấy gian sang trọng phòng khách, ta dẫn ngươi đi đi!" Liên Mộng đi ra, cười nhạt nói.

"Sur phụ, ta đây Lão Trư muốn làm điểm kích thích chuyện, ngươi xem" Bát Giới xoa xoa tay, nội tâm đã sớm vội vã không nhịn nổi.

"Nếu là Nữ Thích Chủ nguyện ý cùng ngươi, sur phụ tự nhiên không có ý kiến." Đường Nhạc buông tay đạo (nói).

"Chư vị tiểu nương tử, các ngươi có thể có ai nguyện ý bồi ta đây Lão Trư điên cuồng một đêm" Bát Giới hướng về phía bên trong đại sảnh nữ nhân, hô.

"Xấu cực!"

"Không muốn!"

Bát Giới mặt đen lại, hướng về phía Đường Nhạc đạo (nói): "Sur phụ, các nàng không muốn, phải làm sao mới ổn đây "

"Ngươi có thể dùng cường a, lấy ngươi tu vi, ở đây ai có thể ngăn được ngươi." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

Nghe vậy, Bát Giới thờ dài nói: "Coi vậy đi, ta đây Lão Trư mặc dù háo sắc, nhưng chưa bao giờ hội làm người khác khó chịu, hiện tại chỉ hy vọng Bách Hoa Tiên Tử có thể để ý ta đây Lão Trư đi!"

"Vậy đoán chừng là không đùa!" Đường Nhạc lắc đầu nói.

Bát Giới: "

Liên Mộng ở đi trước dẫn đường, mới vừa bước lên thang lầu, một đạo vịt đực giọng thanh âm, liền từ đại sảnh xó xỉnh truyền ra.

"Đứng lại!"

Bên trong đại sảnh, có rất nhiều nam tử đang dùng cơm, bọn họ đến từ năm sông bốn biển, đều là tham gia Bách Hoa đại hội.

Bọn họ những người này cũng không có giả, nhưng vẫn có thể tiến vào Bách Hoa Tông.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tu vi đi đến Bát Hủ cảnh.

Theo nguồn thanh âm, tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía một tên nam tử gầy yếu.

Người này người mặc đồ trắng, trước ngực có năm đóa hoa văn, hần chậm rãi đứng dậy, tiếp tục nói: "Liên Mộng cô nương, Bản Công Tử ngưỡng mộ ngươi rất lâu, không biết có thể hay không may mắn ngươi uống một ly rượu "

"Hoa công tử, có thể hay không chờ một chút" này Hoa Vân Tùng là Bách Hoa Tông đệ tử chính thức, tu vi đã đạt Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, hần là Nhạc Hương Các khách quen, chỉ tiếc hần trước kia cùng người chiến đấu, bị lợi kiếm cắt đứt của quý, trở thành một tên thái giám, không thể làm chuyện phòng the, nhưng là hần rất chiều cổ Nhạc Hương Các sinh ý, thường xuyên đến ở đây ăn cơm, mà còn ra tay rộng rãi, khen thưởng các cô nương rất nhiều tiền tip, Liên Mộng không muốn đắc tội cho hần, vì vậy chỉ có thể uyển chuyển cự tuyệt.

"Nếu như Bản Công Tử nói không đùa" Hoa Vân Tùng hung hăng vỗ bàn, giọng lạnh lẽo.

"Vịt đực giọng , ăn thật ngon người con, không muốn ở không đi gây sự!" Đường Nhạc quát lạnh một tiếng, liền tiếp tục di chuyển bước chân, đi về phía lầu hai.

"Chết con lừa trọc, người đặc biệt sao lặp lại lần nữa!" Hoa Vân Tùng nhất thời giận dữ.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 192: Giết Hoa Vân Tùng, ta nghĩ hầu hạ!

"Ha ha!" Đường Nhạc dừng bước lại, không nhanh không chậm đi về phía Hoa Vân Tùng.

Ngộ Không đám người thấy vậy, thở dài một tiếng, không khỏi lắc đầu một cái, cái này vịt đực giọng chỉ sợ là muốn đi dọc vào Nhạc Hương Các, đi ngang ra Nhạc Hương Các.

Đã từng cũng có người như vậy trắng trợn nhục mạ sư phụ, hiện tại người kia mộ phần thảo đã có cao hai mét.

Bát Giới tự giác đi tới Nhạc Hương Các cửa, chặn lại Hoa Vân Tùng đường lui.

"Cười mẹ của người cái bức." Mắng to một tiếng, Hoa Vân Tùng mới cảm giác được bầu không khí có cái gì không đúng, vì vậy tiếp tục mắng: "Các người muốn làm gì biết rõ Bản Công Tử là ai chẳng "

"Vịt đực giọng , người chính là Thiên vương lão tử, hôm nay cũng phải mệnh tang tại chỗ, nói đi, người muốn chết như thế nào" Đường Nhạc cũng không sốt ruột động thủ, hai người tu vi mặc dù đều là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, nhưng là mình có nắm chắc ở trong vòng ba chiêu, đưa hấn mật sát.

Nếu không phải hấn nghĩ (muốn) ổn định căn cơ, không có dùng Ngọc Đế tinh huyết, lúc này hấn sớm đã là Huyền Tiên cảnh trung kỳ, thậm chí hậu kỳ tu vi.

Con đường tu luyện, chỉ có làm cái gì chắc cái đó, mới là thượng sách, cho dù hấn hiện tại tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng là gặp phải Huyền Tiên cảnh trung kỳ cường giả, cũng có thể tùy tiện đem đánh bại, nếu là gặp phải Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, cũng có sức đánh một trận.

"Các người nghĩ (muốn) lấy nhiều khi ít sao ta nói cho các người biết, Bản Công Tử nhưng là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, nếu là chọc gấp ta, cũng đừng trách ta giết các người!" Hoa Vân Tùng cũng không theo Đường Tăng thầy trò trên người dò xét đến linh lực, ngay cả hấn Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi đều không nhìn thấu mà nói, chỉ có hai loại giải thích, loại thứ nhất là trước mắt mấy người kia chẳng qua là người bình thường, cũng không phải người tu tiên, loại thứ hai là trước mắt mấy người kia tu vi đều cao hơn hấn.

Nhưng là hấn tuyệt đối không tin, một cái chết con lừa trọc tu vi hội cao hơn hấn, huống chi cái này con lừa trọc vẫn còn so sánh hấn khi còn trẻ.

"Người đây là đang khời hài sao người xuất gia từ trước đến giờ lấy lòng dạ từ bi, bản tăng cho phép người lại nói ba câu nói!" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Ta phác thảo à."

"Người một cái chết con lừa trọc thật đúng là đem mình làm căn thông "

"Còn cho phép Bản Công Tử lại nói ba câu nói, ta nói mẹ của người cái bức!"

"Ba nói đã nói, người có thể an tâm đi chết!" Đường Nhạc quát lạnh một tiếng, mênh mông linh lực theo trong cơ thể bộc phát ra, uy áp kinh khủng làm cho tại chỗ rất nhiều người hít sâu một hơi, một ít tu vi yếu, trực tiếp ngồi chồm hổm dưới đất, run lấy bầy.

Mấy tên Bát Hủ cảnh cường giả bình lấy hô hấp, ngoan ngoãn ngồi ở vị trí cũ, một câu lời cũng không dám nói, sợ bị chiến đấu ảnh hưởng đến.

"Ha ha ha còn tưởng rằng là cao thủ gì, bắt quá tu vi cùng Bản Công Tử giống nhau mà thôi, có tin ta hay không một chiêu "

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc thân ảnh bạo cướp mà động.

Kỳ Tật Như Phong, Kỳ Từ Như Lâm, Xâm Lược Như Hòa, Bất Động Như Sơn, Nan Tri Như Âm.

"Thật là nhanh chóng độ." Hoa Vân Tùng đồng tử phóng đại.

"Đề Tào Toái Kim Chi!"

Âm!

Hoa Vân Tùng còn chưa làm phản ứng, liền bị Đường Nhạc chỉ một cái xuyên qua cổ họng, thân thể của hắn bạo bay mà ra, hung hăng ngã tại trên bàn.

"Tê ~ "

Vài tên nam tử thấy thức ăn thịnh soạn vậy đầy đất, rồi rít đứng dậy, giờ phút này, bọn họ cũng không tâm tình ăn cơm, trực tiếp bị Đường Nhạc thủ đoạn chấn nhiếp.

Huyền Tiên cảnh sợ kỳ tu vì ngay cả hắn một chiêu đều không tiếp nổi, chớ đừng nhắc tới bọn họ những thứ này Bất Hủ cảnh, Xuất Khiếu Cảnh tu vi!

"Ta ta" Hoa Vân Tùng muốn nói chuyện, nhưng là không nói ra được, hắn có thể cảm giác sinh cơ bên trong cơ thể đang trôi đi.

Đường Nhạc Nhất Quyền đánh trúng Hoa Vân Tùng trong ngực, phía dưới bàn khó mà chống đỡ được cái này lực lượng kinh khủng, bị đánh thành hai nửa.

"Ta cho ngươi nói thứ tư câu nói sao ừm" Đường Nhạc không bỏ qua, lại đưa tay phiến Hoa Vân Tùng mấy cái bạt tai, phiến khoe miệng của hắn máu thịt be bét, khuôn mặt càng là sưng thành đầu heo.

Hoa Vân Tùng hối hận vạn phần, hắn vì để một nữ nhân bởi chính mình uống rượu, vậy mà chọc phải tên sát tinh này.

Bởi vì hắn nói không ra lời, cho nên cắn bẻ ngón trỏ, trên mặt đất dùng máu tươi viết mấy cái nó xấu vô cùng chữ: Van cầu ngươi không nên giết ta.

Bên trong đại sảnh nữ nhân đã sớm trốn lâu hai, còn lại hơn mười người nam tử âm thầm nuốt nước miếng một cái, cũng không dám rời đi, kia đầu heo quái còn canh giữ ở cửa đây!

"Đường đại ca, ngươi không thể giết Hoa Vân Tùng." Liên Mộng tựa hồ nghĩ đến cái gì, vội vàng từ lâu hai đi xuống, hướng về phía Đường Nhạc dụ dỗ nói.

"Vì sao" Đường Nhạc vẽ mặt nghi hoặc.

"Cha hắn là Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp, thân phận đứng sau Tông Chủ, ngươi nếu là giết hắn, kia Hoa Thiên Dao sẽ không bỏ qua cho ngươi." Liên Mộng giải thích.

"Ta quản hắn khi gió Hoa Thiên Dao, vẫn là Hoa Địa Dao, nếu là hắn dám đến, ta giết không tha!" Đường Nhạc không chút nào hạ thủ lưu tình, lần nữa đánh ra một chương, đoạn Hoa Vân Tùng tánh mạng.

Đường Nhạc hai tay dính đầy máu tươi, biểu tình có chút dữ tợn, bị dọa sợ đến chung quanh mười mấy danh nam tử thân thể phát run, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi đã sớm thấm ướt áo quần, nhưng bọn họ còn hồn nhiên không biết.

"Xin lỗi, quý rầy chur vị ăn cơm nhả hứng, chút tiền này tài sản, coi như là bần tăng đối với các ngươi bồi thường, các ngươi có thể đi đến nhà khác tiếp tục ăn cơm." Đường Nhạc cho bọn hắn mỗi người một thỏi vàng.

"Thánh Thánh Tăng, đây là nói nói chỗ nào mà nói, chúng ta không thiếu tiền, ngài vẫn là thu hồi đi đi."

"Đúng vậy, đúng vậy."

Kia vàng bên trên còn dính chưa khô máu tươi, làm cho mọi người hai tay run lên, thiếu chút nữa không đem vàng cho ném.

"Các ngươi chẳng lẽ xem thường bần tăng" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Không dám, không dám, chúng ta nhận lấy là được!" Mọi người liền vội vàng gật đầu.

"Tối nay các ngươi có từng thấy cái gì" Đường Nhạc hỏi.

"Chúng ta cái gì cũng không thấy, tối nay xảy ra chuyện gì" mọi người giả bộ mộng bức.

"Như thế tốt lắm" Đường Nhạc gật đầu nói.

"Bát Giới, để cho bọn họ đi thôi."

Nghe vậy, Bát Giới liếc về mọi người liếc mắt, cũng không nói gì nhiều, để mặc cho bọn họ tự do rời đi.

Chờ mọi người sau khi rời đi, Đường Nhạc tìm cái khăn lông, lau chùi trên tay máu tươi, hướng về phía Nhạc Hương Các người phụ nữ nói: "Để cho mấy vị mỹ nữ bị giết mình, hết thấy các thứ này tồn thất, bản tăng bồi thường gấp đôi."

Chúng nữ vốn muốn cự tuyệt, nhưng thấy Đường Nhạc mặt đầy thành khẩn, cũng không có ý liên cự tuyệt, vì vậy thu một ngàn lượng bạc.

Kỳ thực hư hại bản bằng gỗ, căn bản không trị giá bao nhiêu tiền, luận giá trị cũng chính là năm lượng bạc, nhưng Đường Nhạc nhất định phải bồi thường các nàng tiền tồn thất tinh thần, cố gắng nhét cho các nàng một ngàn lượng bạc, đây cũng là để cho chúng nữ đỡ khóc đỡ cười.

"Sư phụ, kia Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp phải là một nhân vật hung ác, chúng ta giết con của hắn, sợ rằng phải rước họa vào thân a." Ngộ Không thấp giọng nói.

"Kia Hoa Vân Tùng nhục ta quá đáng, sư phụ tất phải giết, còn như kia Hoa Thiên Dao chúng ta mấy ngày nay nhiều hơn đề phòng chính là, chỉ cần hắn không phải Thiên Tiên cảnh cường giả, đối với chúng ta thì cũng chẳng có gì uy hiếp." Đường Nhạc trầm giọng nói.

Liên Mộng giúp các chị em xử lý xong Hoa Vân Tùng thi thể, liền dẫn Đường Tăng thầy trò đi tới lầu ba nhả gian, thay bọn họ an bài xong gian phòng.

"Liên Mộng cô nương, ngươi còn có việc sao?" Đường Nhạc mặc đồ lót, nằm ở trên giường, vừa định chuẩn bị đi vào giấc ngủ, lại phát hiện Liên Mộng một mực đợi trong phòng của hắn, cũng không rời đi.

"Ta ta tối nay nghỉ (muốn) hầu hạ Đường đại ca!" Vừa nói, Liên Mộng bỏ đi áo quần, chỉ mặc màu hồng áo ngực cái yếm, kia mê người thân thể mềm mại hẳn không được để cho người ôm vào trong ngực, rất tốt thương tiếc một phen.

Kia bó sát người cái yếm, đưa nàng kia dịu dàng vóc người hiện ra trần trụi cực hạn, thon dài chân ngọc, nổi lên hai ngọn núi, vênh cao kiêu đồn, để cho Đường Nhạc tâm thần rung một cái, hạ thân mơ hồ có phản ứng.

"Cái này cái này không tốt lắm đâu!" Đường Nhạc cúi đầu, yếu tiếng nói.

"Có cái gì không được, ở đây vốn chính là kỹ viện, nên làm kia ngượng ngừng sự tình a!" Liên Mộng ngồi ở mép giường, đôi mắt đẹp nháy mắt, trắng nõn giờ lên hai cánh tay vòng lấy Đường Nhạc cổ, từ tốn nói.

"Liên Mộng cô nương, ngươi chính là rời đi trước đi, bản tăng là người xuất gia, một lòng hướng Phật, quả quyết không phải kia háo sắc người." Đường Nhạc do dự một hồi, vẫn là quyết định cự tuyệt.

"Đường đại ca, ngươi có phải hay không chê ta không sạch sẽ?" Liên Mộng kiêu cả giận nói.

"Ta không phải ý đó!" Đường Nhạc không dám nhìn thẳng Liên Mộng ánh mắt.

"Ngươi chính là ý này, thật không dám giấu giếm, ta đến nay còn giữ lại tấm thân xử nữ đây!" Liên Mộng then thùng nói.

Đường Nhạc: "

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 193: Khóc không ra nước mắt, thần bí đồ!

"Ngươi mặc quần áo vào đi!" Đường Nhạc uyển chuyển cự tuyệt.

"Đường đại ca, tối nay ngươi nếu là đuổi ta đi, ta lại đứng chết ở trên cây cột!" Liên Mộng chỉ bên trong căn phòng trụ cột, uy hiếp nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc cau mày, hẳn mặc dù háo sắc, nhưng là không phải thấy nữ nhân, liền đẩy ngã ở giường, muốn quả thật như thế, hẳn đã sớm tỉnh

tấn mà chết.

Thấy Đường Tăng chậm chạp không chịu đáp lời, Liên Mộng khẽ cắn môi, yếu ớt hỏi "Đường đại ca, người phương diện kia không phải là có vấn đề gì!"

Nghe lời này, Đường Nhạc đột nhiên đứng dậy, không nói hai lời, đem Liên Mộng đẩy ngã ở giường.

Là thời điểm biểu diễn chân chính kỹ thuật!

"Ta phương diện kia có vấn đề hay không, chờ một hồi người liền biết." Đường Nhạc tháo ra Liên Mộng trên người cái yếm, điên cuồng mây mờ, không ngừng hôn thân thể nàng.

"Rút rút ~" tê tê đại đại cảm giác, để cho Liên Mộng飘飘飘飘 tiên, không khỏi rên rỉ mấy tiếng.

"Thật là thơm a." Nghe thiếu nữ độc nhất mùi thơm cơ thể, để cho Đường Nhạc cảm thấy tâm thần sáng khoái.

Ước chừng sau năm phút, Đường Nhạc chuẩn bị làm chút kích thích sự tỉnh.

"Không muốn." Liên Mộng nói ra cái mền, trong mắt mang theo nước mắt.

"Thế nào" mẫu thân, cái này chính đến thời khắc mấu chốt, đột nhiên bị cắt đứt, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu, không biết như vậy, hội biệt phối sao

"Chúng ta có thể hay không không phải làm kia ngược ngừng chuyện." Thiếu nữ chưa bao giờ thể nghiệm qua loại kia cảm giác kỳ diệu, nàng chẳng qua là nghe các chị em nói, làm rất thoải mái, nhưng chân chính chuẩn bị thể nghiệm thời điểm, nàng lại cảm thấy không hiểu khăn trương, nàng phát hiện mình còn chưa chuẩn bị sẵn sàng.

"Yên tâm đi, ta sẽ rất ôn nhu, sẽ không làm đau người, chúng ta vẫn là dành thời gian làm chính sự đi!" Đường Nhạc hôn Liên Mộng cổ, khá hơi không kiên nhẫn.

"Đường đại ca, người làm như vậy, ta sẽ hận người cả đời!" Liên Mộng giãy giữa mấy phen, hai tay ở Đường Nhạc sau lưng lấy xuống mấy đạo hồng ân, nàng nước mắt không ngừng được chảy xuôi, quyến rũ mê người bộ dáng, làm cho đau lòng người.

Đường Nhạc vào lúc này cũng thanh tỉnh rất nhiều, hân hạnh niệm Phật Giáo tối cao tâm kinh « Bàn Nhược Ba La Mật Đa Tâm Kinh », cường ép ngăn chặn tâm lý dục hòa.

"Thật xin lỗi." May là không có đức thành sai lầm lớn, ở thiếu nữ không đồng ý dưới tình huống, chính mình nếu là cứng rắn nàng, đây chẳng phải là ở Bá Vương Ngạnh Thượng Cung sao

"Không sao." Liên Mộng ôn nhu nói.

Đối với cái này, Đường Nhạc khóc không ra nước mắt, cái này đặc biệt sao kêu cái gì chuyện nha, mới vừa rồi còn trịnh trọng cảm dỗ chính mình, đến thời khắc mấu chốt, nhưng lại đổi ý, hân hạnh lại không có ý kiến gì!

"Người đi đi." Cảm thụ trong ngực người ngọc kia mềm mại xúc cảm, Đường Nhạc lưu luyến buông nàng ra.

"Nếu không thì người ôm ta ngủ đi." Liên Mộng giống như bạch tuyết một dạng, dán vào Đường Nhạc trong ngực, yếu điệu nói.

"Đại tỷ a, người không nên làm ta à, như vậy thật gặp người chết." Đường Nhạc có câu mẫu thân bán nhóm, không biết có nên nói hay không.

Thân thể hai người tiếp xúc thân mật, nên sờ được cũng sờ, nên hôn cũng hôn, nên xem cũng xem, nhưng người ta thiếu nữ chính là không để cho người vui thích cái kia phòng tuyến cuối cùng.

Cái này làm cho Đường Nhạc kìm nén đến rất khó chịu!

"Ừ" thấy Liên Mộng không nói lời nào, Đường Nhạc cúi đầu, phát hiện nàng nhắm mắt lại, đã ngủ.

"Ta đặc biệt sao cũng là phục!" Thầm mắng một tiếng, Đường Nhạc ôm trắng như tuyết thân thể mềm mại, đạo (nói): "Ngủ!"

Hào Quang Bình Minh bóc đi màn đêm lụa mỏng, phun ra Xán Lạn nắng sớm, nghênh đón mới một ngày.

Sáng sớm, một luồng ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ, bắn vào gian phòng, tia sáng chói mắt, để cho Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra.

Không có quấy rầy trong ngực ngủ say Liên Mộng, Đường Nhạc đứng dậy mặc chỉnh tề, rửa mặt sau đó, lại đẩy cửa đi ra ngoài.

Đường Nhạc theo lầu ba mắt nhìn xuống phía dưới, phát hiện Ngô Không với Ngô Tịnh đang đại sảnh ăn điểm tâm, hân hạnh vừa đi tới lầu hai, liền nghe được nam nữ kịch chiến say sưa tiếng rên rỉ, hơn nữa còn là theo nhiều gian phòng truyền ra.

"Thật là khoái hoạt!" Cười khò một tiếng, Đường Nhạc đi tới lầu một đại sảnh.

Hiện tại hấn cảm thấy ở tại một nhà kỹ viện, là một sai lầm lựa chọn!

"Bát Giới đây" Đường Nhạc ngồi vào Ngõ Không bên cạnh, uống trong chén nếp cháo, thuận miệng hỏi một chút.

"Ngủ chứ, ngược lại mấy ngày nay cũng không có chuyện gì, để cho hấn ngủ đi!" Ngõ Không cười nhạt nói.

"Bách Hoa đại hội còn có mấy ngày bắt đầu" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Ba ngày." Ngõ Không đạo (nói).

"Ta đi ra ngoài trước vòng vo một chút, các người ở Bách Hoa trấn, muốn đi đâu thì đi đó, nhớ kỹ không nên nháo chuyện!" Đường Nhạc dặn dò.

"Sur phụ, vậy người an toàn" Ngõ Không quan tâm nói.

"Coi như gặp phải Địa Tiên cảnh cường giả, sur phụ cũng có sức tự vệ." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Vây cũng tốt."

Rời đi Nhạc Hương Các, Đường Nhạc đi tới Bách Hoa trấn một nơi náo nhiệt Phường Thị, khi đi đến một cái tầm thường gian hàng lúc, Đường Nhạc dừng bước lại.

Trong gian hàng bày một ít cổ quái kỳ lạ đồ chơi nhỏ, có Tiên Dược, Tiên Khí, Linh Quyết, công pháp, mặc dù đẳng cấp không cao, nhưng là rất toàn diện.

Đường Nhạc khẽ ngẩng đầu, nhìn đang hí mắt, ngủ say Chủ Quán, người này đầu tóc bạc trắng, mặt mũi nhăn nheo, tuổi tác ước chừng đã qua lục tuần, nếu là hấn là cái người tu tiên, năm ấy linh thì phải coi là chuyện khác.

"Chủ Quán, khối này tàn phá bản đồ bán thế nào" trong gian hàng, một khối tầm thường phong cách cổ xưa màu đen bản đồ, đưa tới Đường Nhạc chú ý, trên bản đồ đường vân mờ hồ giống như là một tòa tháp, nhìn rất là huyền diệu.

"Hòa thượng, người không mua nổi." Lão giả như cũ nhắm hai mắt, cũng không sợ có người cường ép tranh đoạt.

Vuốt vuốt trong tay bản đồ, Đường Nhạc con mắt chăm chú nhìn chăm chăm lão giả, người này đều chưa từng xem chính mình liếc mắt, liền biết mình là hòa thượng

Cao thủ!

"Chủ Quán còn chưa ra giá, làm sao biết bản tăng không mua nổi." Đường Nhạc đối với (đứng) màu đen bản đồ, rất là cảm thấy hứng thú, tình thế bất buộc, hấn luôn cảm thấy bản đồ này không đơn giản.

"Đem bản đồ bỏ xuống, liền rời đi đi!" Lão giả trầm giọng nói.

"Ta muốn là không để xuống thì sao." Đường Nhạc cũng không làm nhượng bộ, hấn ngược lại muốn nhìn một chút lão giả này bản lĩnh hấn cần gì phải

"Người trẻ tuổi, làm việc không nên vọng động, trước suy nghĩ kỹ càng hậu quả." Lão giả thanh âm hơi có chút khàn khàn.

Đường Nhạc đem màu đen bản đồ thu vào hệ thống thương khó, lạnh lùng nói: "Bản đồ này bản tăng cảm thấy hứng thú rất, còn Chủ Quán ra giá đi."

"Một viên Bò Đề Tạo Hóa Đan."

Không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi!

Nghe vậy, Đường Nhạc trực tiếp mắng to: "Một cái phá địa đồ, người đặc biệt sao theo ta muốn một viên Bò Đề Tạo Hóa Đan hại người đi!"

Bò Đề Tạo Hóa Đan là Thiên cấp thượng phẩm Tiên Đan, trong thiên địa, có thể luyện chế viên thuốc này Luyện Dược Sư có thể đếm được trên đầu ngón tay!

"Vậy thì cút đi." Trước mắt người trẻ tuổi phản ứng rất là bình thường, ở lão giả trong dự liệu, hấn cũng không hi vọng nào Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi và còn, hội có được Bò Đề Tạo Hóa Đan.

Hấn là đạt được Bò Đề Tạo Hóa Đan, còn cố ý đi Đầu Suất Cung, cầu xin Thái Thượng Lão Quân giúp đỡ luyện chế, vì thế, hấn nguyện ý trả bất cứ giá nào.

Ai ngờ Thái Thượng Lão Quân tại chỗ liền điểm hỏi, người chuẩn bị xong hai phần luyện chế Bò Đề Tạo Hóa Đan dược liệu sao, nghe lời này, lão giả rất là xấu hổ, dược liệu này hấn đông tiếp cận tây tiếp cận, dù số mười năm, ngay cả một phần đều không gộp đủ.

Thành thật trả lời sau, trực tiếp bị Thái Thượng Lão Quân đuổi ra Đầu Suất Cung, còn bị hấn mắng to: Không dược liệu, luyện người tê đại.

"Bản tăng cái này cắt đi." Đường Nhạc cười cúi người gạt đầu, muốn xoay người rời đi.

"Chậm, đem bản đồ lưu lại lần nữa."

"Thảo." Vạn vạn không nghĩ tới, lão giả này nhắm hai mắt, đều đặc biệt sao biết rõ mình lấy đi bản đồ, vốn còn muốn mang theo bảo nhân cơ hội chạy ra đây!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Thượng cổ Thần Khí, tranh đoạt bản đồ!

"Tiền bối, người chẳng lẽ muốn ở chỗ này động thủ đi?" Đường Nhạc theo bản năng lui về phía sau mấy bước, mặt đầy cảnh giác.

Phùng Thị sâu bên trong, dòng người cuộn cuộn, nhìn thấy bên này cãi vã, đều không khỏi hiếu kỳ nhìn sang.

Nhìn thấy một màn này, lão giả hơi nhíu mày, nếu là hấn tùy tiện ra tay, nhất định sẽ tổn thương người vô tội, mà còn bản đồ này sự quan trọng đại, không thích hợp huyền não tuyên tuyên dương dương.

"Nói thật cho người biết, coi như người lấy đi bản đồ, cũng xem không hiểu trong đó đường vân." Lão giả có chút thâm ý liếc về liếc mắt Đường Nhạc, lại lần nữa nhắm hai mắt lại, vuốt vuốt trong tay hột đào.

"Người có ý gì?" Đường Nhạc cảm thấy lão đầu này trong lời nói có hàm ý, vì vậy lúc này hỏi.

Nghe vậy, lão giả cũng không có giấu giếm, hấn chậm rãi nói: "Trong tay người bản đồ, cũng không phải hoàn chỉnh, người chẳng lẽ không có phát hiện sao?"

Vừa nghe lời này, Đường Nhạc liền vội vàng lấy ra màu đen bản đồ, phát hiện bản đồ không lành lặn không cả, ước chừng ít có 1 phần 3.

Không hoàn chỉnh bản đồ, coi như hấn có được lại nghịch thiên bản lĩnh, cũng tìm hiểu không ra huyền cơ trong đó.

"Còn lại tàn đồ, chắc còn ở trong tay người đi!" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Đây là tự nhiên, lão phu làm việc từ trước đến giờ cẩn thận, làm sao có thể đem lành lặn đồ, bày ra ở trong gian hàng đây!" Lão giả híp mắt, vuốt râu, cười nói.

"Bản đồ này bên trong rốt cuộc ẩn tàng bí mật gì?" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Nói cho người biết cũng không có gì, đây là một tấm bản đồ bảo tàng, có thể nói, nói có thể được này đồ, liền có thể đạt được nửa cái Thần Khí, nếu không phải lão phu cần Bồ Đề Tạo Hóa Đan, cũng sẽ không lấy ra này đồ." Lão giả chậm rãi đứng dậy, hai mắt lấp lánh có thần, hấn nhìn trước mắt thiếu niên non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn, khỏe mạnh hiện lên một vòng hí ngược.

"Nửa cái Thần Khí?"

"Coi như người được đến bản đồ, biết rõ Thần Khí vị trí chính xác, nhưng cũng không thấy người có thể có được Thần Khí, cho nên lão phu cũng không dám đem lời nói quá tuyệt đối."

"Tiền bối, người hẳn biết thần khí này tên gì?"

"Thượng cổ Thần Khí, Diệt Thế Phù Đồ tháp."

Vừa dứt lời, lão giả ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, trong đầu nghĩ, chính mình vì sao phải đem những tin tức này nói cho tiểu tử này

"Khục khục người biết quá nhiều." Lão già lúng túng nói.

"Tiền bối, người đem còn lại tàn đồ giao cho bản tăng đi!"

"Được rồi, lão phu cái này cho người." Vừa mới chuẩn bị lấy ra còn lại tàn đồ, trên tay lão già động tác đột nhiên đình trệ, thảo đặc biệt sao, tiểu tử thú này còn không có cho mình Bồ Đề Tọa Hóa Đan đây, thiếu chút nữa thì bị hãm hại.

"Chủ Quán, bản đồ này bốn tiểu thư vừa ý, người ra giá đi!"

Nhưng vào lúc này, ở tâm mắt mọi người hội tụ chỗ, một vị người mặc màu trắng quần áo thiếu nữ, bước liên tục khễ dôi, đi tới gian hàng trước.

Thiếu nữ trong trẻo nhưng lạnh lùng đậm nhiên khí chất, giống như Thanh Liên mới nở, nàng xem ra ước chừng mười bảy mười tám tuổi, Thanh Nhã đáng người, thoáng như thể tục Thanh Liên.

"Thật là đẹp mỹ nữ a!" Đường Nhạc có chút động tâm, loại này cấp bậc mỹ nữ có thể nói cực phẩm, dùng nghiêng nước nghiêng thành bốn chữ cũng khó mà hình dung, hôm nay vận khí thật là tốt, đầu tiên là phát hiện Diệt Thế Phù Đồ thấp bản đồ, hiện tại lại gặp phải một tên thanh thuần mỹ nữ.

"Cô nương" lão già còn chưa nói xong, liền bị Đường Nhạc cắt đứt.

"Mỹ nữ, bản đồ này người không mua nổi, cho nên người liền không nên dính vào." Đường Nhạc ánh mắt nhìn chăm chăm bộ ngực thiếu nữ, vẻ mặt hèn mọn, đầu tiên là từ trên xuống dưới, đem thiếu nữ vóc người nhìn một cái không sót gì quan sát xong, sau đó mới ngẩng đầu nhìn thiếu nữ tinh xảo gương mặt, cười nhạt nói.

"Người dám xem thường bốn tiểu thư" thiếu nữ vênh miệng, tức giận nói.

"Một viên Bồ Đề Tọa Hóa Đan, cảm ra được, bản đồ này bản tăng hai tay dâng lên." Đường Nhạc giơ lên một đầu ngón tay, trên mặt như cũ treo nụ cười.

"Người cũng không phải là Chủ Quán, cũng không thể loạn ra giá." Thiếu nữ nói chuyện sức lực có chút không đủ, nàng xác thực không cảm ra Bồ Đề Tọa Hóa Đan.

"Cô nương, tiểu tử này nói không sai, là cái giá tiền này." Lão già cười ha hả nói.

Cảm nhận được mọi người chung quanh ánh mắt, thiếu nữ thần sắc có chút lo âu, nàng đầu ngón tay đan chéo chung một chỗ, khễ cắn môi đỏ mọng, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Ước chừng hai cái hô hấp giữa, nàng đôi mắt đẹp nháy mắt, liếc trộm trước mắt mi thanh mục tú hòa thượng, người này đang cố nén nụ cười, cười nhạo mình, cái này làm cho nàng nhất thời giận không chỗ phát tiết.

"Người cười cái gì, bốn tiểu thư cũng không tin người có thể mua được." Thiếu nữ hai tay chống nạnh, khóe miệng nhu hòa nụ cười dần dần mở rộng, cuối cùng đem tấm kia tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn nhuộm đậm vô cùng dụ mị.

"Dám hỏi mỹ nữ phương danh" Đường Nhạc đi tới bên cạnh cô gái, nghe về này nhân nhạ xử từ hương thơm, không khỏi chìm đắm trong đó.

"Hoa Tiên Nhi." Thiếu nữ thân phận cao quý, đương nhiên sẽ không nói ra tên thật.

"Tên rất hay, bản tăng Hoa Vô Khuyết, gặp qua Tiên nhi cô nương." Khoảng cách gần, Đường Nhạc mơ hồ có thể thấy thiếu nữ trước ngực màu trắng áo ngực cái yếm, kia hai tòa mềm mại hai ngọn núi bị trời buộc trong đó, để cho hắn đột nhiên sinh ra muốn bóp một cái xung động.

Trong đám người, có một tên mặt đầy râu râu, tướng mạo tục tũn Đại Hán, chính vẻ mặt hèn mọn, ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm thiếu nữ, hai tay của hắn đặt ở phía dưới, làm bất nhả động tác.

Mà một màn vừa vận bị Đường Nhạc thấy.

"Ngọa tào, người anh em người thật mạnh!" Đường Nhạc không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy.

"Này, hai người các người nếu là không mua địa đồ, liền mau rời đi, đừng quấy rầy lão phu làm ăn." Lão già không nhịn được nói.

Hòa thượng này theo vừa qua đến, liền chít chít méo mó, ma kỷ nửa ngày, kết quả không mua nổi, tịnh lãng phí chính mình thời gian.

"Hoa Vô Khuyết, người ngược lại mua a, bốn tiểu thư tuyệt đối không tranh với người." Thiếu nữ che miệng cười duyên nói.

"Cô nàng này tặc đặc biệt sao đúng giờ!"

"Nếu có thể đẩy ngã ở giường, cho dù là chỉ có thể sống một ngày, cũng không uổng cuộc đời này!"

"Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu!"

Mấy tên hèn mọn Đại Hán dựa chung một chỗ, lẫn nhau kể một ít ô ngôn uế ngữ, những người này nói chuyện bị thiếu nữ nghe vào trong tai, không để cho nàng Cẩm gận dữ, những người này đều cái gì tư chất a, là không có gặp qua mỹ nữ sao

Nếu không phải là tham gia Bách Hoa đại hội, nàng mới sẽ không tới nơi này đây!

"Tiền bối, cái này Bồ Đề Tạo Hóa Đan, bản tăng xác thực không cầm ra, bắt quá, ta có thể dùng Cửu Chuyển Kim Đan để thay thế." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Không nghĩ tới ngươi còn có được Cửu Chuyển Kim Đan." Lão giả râu ghẹo nói.

"Cát, bốn tiểu thư cũng có Cửu Chuyển Kim Đan đây." Thiếu nữ chân mày cau lại, khinh thường nói.

"Cũng được, lão phu lại lui nhường một bước, cho phép các ngươi dùng Cửu Chuyển Kim Đan tới mua, như vậy đi, giá quy định 30 miếng, người trả giá cao được, như thế nào" lão giả nội tâm vui vẻ, nếu có thể đạt được trên trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan, ngược lại cũng có thể miễn cưỡng với một viên Bồ Đề Tạo Hóa Đan như nhau, bất kể nói thế nào, dù sao cũng hơn không có tốt.

Bản đồ này mặc dù tỉ mỉ ghi lại thượng cổ Thần Khí Diệt Thế Phù Đồ thấp vị trí chính xác, nhưng là quý gia địa phương quá mức hung hiểm, coi như là Thiên Tiên cảnh cường giả đi vào, cũng là Cửu Tử Nhất Sinh, đây cũng là hấn chậm chạp chưa từng lên đường nguyên nhân chủ yếu.

Nếu không hẳn đã sớm đem Diệt Thế Phù Đồ thấp đoạt tới tay, còn có thể tiện nghi người khác

"Tiền bối, ngươi thật là biết làm ăn a!" Đường Nhạc cười lạnh nói.

"Bốn tiểu thư ra ba mươi một miếng Cửu Chuyển Kim Đan." Thiếu nữ dịu dàng nói.

"Một trăm miếng." Đường Nhạc lộ ra một cái gương gao nụ cười, trên thực tế trong lòng của hắn đang rỉ máu a, lần trước ở Bình Định Sơn, theo Thái Thượng Lão Quân nói đó hăm hại tới ba bình Cửu Chuyển Kim Đan, cho Ngô Không bọn họ một chai, chính mình còn dư lại hai bình, hơn nữa trước trong tay hàng tích trữ, trước mắt hắn trong tay cũng chỉ còn lại ba bình Cửu Chuyển Kim Đan, một chai có 50 miếng, nói cách khác hắn chỉ có một trăm năm mươi miếng Cửu Chuyển Kim Đan.

"Ngươi" thiếu nữ khí thẳng giận chân, hoa này không sút mẻ cho là Cửu Chuyển Kim Đan là đậu a.

"Hoa công tử, ngươi càng như thế dồi dào" lão giả thất kinh, một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi người trẻ tuổi, hội có được như thế số lượng Cửu Chuyển Kim Đan, thật là làm cho người hâm mộ a.

"Bình thường thôi đi." Đường Nhạc giả bộ ổn định đạo (nói).

"Xem ra cái này một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan, đối với Hoa công tử mà nói, chẳng qua là chuyện nhỏ a!" Lão giả tán dương.

"Không thể nói chuyện nhỏ đi, lời kia thật giống như nói quá cuồng vọng, trung đẳng ý tứ đi!" Đường Nhạc thuận miệng nói.

"Oa" thiếu nữ linh động đôi mắt đẹp chớp chớp, trong mắt tràn đầy tiểu tinh tinh.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đậu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 195: Thật không có trang bức, đạt được bản đồ!

"Kỳ thực ta rất nghèo, không có gì đặc thù, nhiều lắm là có mấy viên Tiên Đan mà thôi." Đường Nhạc buông tay, bắt đầu dĩ nói.

"Cho đại lão quý." Nếu là Hoa Vô Khuyết là người nghèo, kia trong trời đất này còn có phú nhân sao

Lão giả thái độ biến chuyển, đối với (đúng) Đường Nhạc đó là cực kì cung kính, có thể người mang trên trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan người, nhất định là thần thiết.

"Cô nương, ngươi còn có thể ra cao giá hơn cách sao" lão giả thử dò xét nói.

Trầm ngâm một hồi, thiếu nữ bĩu môi nói: "Tính, bốn tiểu thư cho Hoa Vô Khuyết một bộ mặt, sẽ không với hấn cướp."

"Rõ ràng là ngươi không cảm ra Cửu Chuyển Kim Đan." Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

Thanh âm này nói nhỏ không nhỏ, nói lớn không lớn, vừa vặn có thể bị thiếu nữ cho nghe được.

"Ngươi không nói lời nào có thể chết a!" Thiếu nữ tức giận nói.

Lúc này thật đúng là lạng nhục, cũng may nơi này không có ai nhận biết mình, chuyện này chỉ cần mình không nói, cũng sẽ không bị người bên cạnh biết rõ.

"Đã như vậy, bản đồ kia liền trở về Hoa công tử toàn bộ." Vừa nói, lão giả lấy ra còn lại tàn đồ, giao cho Đường Nhạc.

Đường Nhạc đem nhận lấy tàn đồ tiện tay bên trên tàn đồ liều mạng chung một chỗ, vừa vặn là lành lặn đồ, cái này tìm thượng cổ Thần Khí, cũng không phải là một ngày hay hai ngày có thể hoàn thành.

Lão đầu này tu vi cao thâm mật trắc, ngay cả hấn đều nhận được thượng cổ Thần Khí cảm ứng, cái này đủ để chứng minh tìm thượng cổ Thần Khí, cũng không phải dễ dàng như vậy chuyện, nói không chừng còn sẽ có nguy hiểm tánh mạng, chuyện này còn cần với Ngộ Không bọn họ thảo luận kỹ hơn.

Xác nhận bản đồ không có vấn đề sau, Đường Nhạc đem bản đồ thu vào hệ thống thương khó, sau đó lấy ra hai bình Cửu Chuyển Kim Đan, nhử nhối đưa cho lão giả.

"Thật là tinh thuần Cửu Chuyển Kim Đan, nếu lão phu đoán không lầm, đây cũng là Thái Thượng Lão Quân luyện chế đi!" Lão giả cũng là kiến thức rộng người, trong tay hấn cũng có mấy viên Cửu Chuyển Kim Đan, theo chất lượng, đan thơm, tướng mạo đến xem, với Hoa Vô Khuyết đưa cho chính mình Cửu Chuyển Kim Đan, giống nhau như đúc.

"Không sai." Đường Nhạc cũng không có giấu giếm.

"Theo ta được biết, Thái Thượng Lão Quân cực kỳ keo kiệt, ngay cả bạn hấn, muốn cầu xin một viên Cửu Chuyển Kim Đan, cũng cần đánh đổi một số thứ, mà Hoa công tử lại có được nhiều như vậy Cửu Chuyển Kim Đan, chắc hấn hấn là dùng để thủ đoạn gì đi!" Hấn quá Giải lão quân tính khí, ban đầu tự mình ở Đầu Suất Cung không biết ăn mấy lần bẻ mồm canh, muốn từ Lão Quân trong tay thỉnh cầu Tiên Đan, Nan Vu Thượng Thanh Thiên a!

Lão giả thậm chí hoài nghi hoa này không sút mẻ, có phải hay không Thái Thượng Lão Quân con tư sinh!

Nếu không như thế nào có được đãi ngộ như thế!

Còn như lấy trộm Tiên Đan, lão giả quả quyết không tin, Lão Quân thực lực hấn hết sức rõ ràng, mà còn Đầu Suất Cung còn có một đầu Địa Tiên cảnh đỉnh phong tu vi Hóa Kỳ Lân trông chừng, hấn cũng không tin tưởng Hoa Vô Khuyết Huyền Tiên cảnh tu vi, có thể ở Đầu Suất Cung trộm đan, hơn nữa còn có thể không phát hiện chút tổn hao nào rồi đi.

"Ai, ta nhân sinh sai lầm lớn nhất làm chính là đi Đầu Suất Cung, ta cho tới bây giờ không nghĩ tới đi Đầu Suất Cung hội hoàn toàn thay đổi ta sinh hoạt, ta rõ ràng cũng chỉ là nghĩ lấy trộm mấy viên Tiên Đan mà thôi, nhưng không nghĩ tới lại đem Đầu Suất Cung cho dòi cái khoảng không." Đường Nhạc thở dài nói.

"Hoa công tử, ngươi như vậy điều, người nhà biết không" thảo đặc biệt sao, hoa này không sút mẻ vẫn chưa xong không có, trang bức cũng không phân trường hợp, cơ trí như ta, tuyệt đối không thể tin hấn mà nói, lão giả âm thầm trong đầu nghĩ.

"Bản tăng câu câu là thật, ngươi không tin ta cũng không biện pháp." Đầu năm nay, nói thật không người tin tưởng a!

"Hoa Vô Khuyết, ngươi còn biết xấu hổ hay không, ngươi có phải hay không còn muốn nói, Thiên đình Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Tử đều là người nữ nhân a!" Thiếu nữ huy động phần quyền, biểu thị nhấn không.

"Tiên nhi cô nương, bản tăng thật không có trang bức, mà còn làm sao ngươi biết Thất Tiên Nữ với Thường Nga Tiên Tử là ta nữ nhân các nàng từng nhiều lần đối với ta biểu lộ" nói đến chỗ này, Đường Nhạc dừng lại.

"Bốn tiểu thư liền lẳng lẳng nhìn ngươi trang bức, mặc dù dung mạo ngươi xác thực rất tuần tú, nhưng ngươi là hòa thượng a, ta cũng không tin kia Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Tử sẽ thích ngươi, ngươi nếu gặp qua nhiều mỹ nữ như vậy, hấn biết các nàng chính giữa, người nào xinh đẹp nhất đi." Thiếu nữ lộ ra một cái giảo hoạt nụ cười, nàng căn bản cũng không tin Hoa Vô Khuyết gặp qua Thiên Giới đứng đầu mỹ nữ.

Sở dĩ dám nói thế với, bởi vì nàng cũng là Thiên Đình người trong, mà còn luận xinh đẹp, nàng xếp hạng Thiên Đình mỹ nữ bảng trước 10!

Nàng tự hỏi, chưa từng thấy qua Hoa Vô Khuyết!

"Người nào xinh đẹp nhất" Đường Nhạc có chút buồn rầu, trầm ngâm một hồi đạo (nói): "Con người của ta khuôn mặt mù, nói đúng là căn bản không phân rõ người nào có xinh đẹp hay không, nói thật, ta cùng với các nàng, không phải là bởi vì các nàng đẹp để, mà là ta căn bản không biết rõ các nàng

có xinh đẹp hay không!"

"Người câu trả lời này, bốn tiểu thư cho mắt phần." Hôm nay cuối cùng là thấy trang bức giới giang bà tử.

"Tiên nhi cô nương, hẳn là Thiên Đình người trong đi." Đường Nhạc đột nhiên hỏi.

"Đúng vậy, thế nào" thiếu nữ nghi ngờ nói.

"Lần trước Bàn Đào đại hội, người chẳng lẽ chưa thấy qua bản tăng "

"Bốn tiểu thư một mực đang bế quan tu luyện, khoảng thời gian này Thiên Đình chuyển phát sinh, ta hoàn toàn không biết, ta mấy ngày gần đây vừa mới xuất quan, liền nhận được Bách Hoa Tông giản, cho nên ta liền trực tiếp hạ phẩm." Thiếu nữ giải thích.

"Đúng dịp, bản tăng cũng phải cần đi Bách Hoa Tông." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Càng đúng dịp là, lão phu chính là Bách Hoa Tông người, hai vị khách quý đường xa tới, lão phu tự nhiên muốn rất tốt chiêu đãi một phen, theo ta cùng nhau đi tới Bách Hoa Tông đi." Lão giả đạt được một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan, cười cười toe toé.

"Người không phải muốn bày sạp sao" Đường Nhạc trong nháy mắt không nói gì.

"Doanh số bán hàng đồ chơi nhỏ, chẳng qua là hứng thú yêu thích, lão phu lại không thiếu tiền, đúng quyền này địa cấp hạ phẩm Linh Quyết « Bôn Lư Chương » uy lực không tầm thường, luyện đến Đại Thành, đây chính là đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, Độc Bá Nhất Phương, Hoa công tử nếu là có hứng thú, lão phu chỉ lấy người ba miếng Cửu Chuyển Kim Đan, như thế nào" lão giả tùy ý cầm lên một quyển đặt ở trên đất Linh Quyết, cười tùm tùm nói.

"Không có hứng thú!" Vừa nghe danh tự này, liền biết cái này Linh Quyết chẳng ra sao cả, lão đầu này chẳng qua là đang nở mà thôi, huống chi Đường Nhạc hiện tại cũng không thiếu cao cấp Linh Quyết.

"Như vậy « Thiên Ngưu quyền » đây cái này Linh Quyết coi như lợi hại, bá đạo vô cùng, người có muốn hay không cân nhắc một chút, ta thu người một viên Cửu Chuyển Kim Đan, được không "

"Bản tăng còn có việc, trước hết rời đi, các loại (chờ) Bách Hoa đại hội tổ chức thời điểm, bản tăng tự nhiên sẽ đi Bách Hoa Tông." Lười với lão đầu này nói nhiều nói nhảm, Đường Nhạc xoay người, xuyên qua đám người, hướng về phía Phường Thị chỗ sâu hơn, chậm rãi đi.

"Ách" lão giả ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, hoa này không sút mẻ nhãn quang không khỏi cũng quá cao đi, địa cấp Linh Quyết lại cũng nhìn không thuận mắt.

"Tiên bối, người mang bốn tiểu thư đi Bách Hoa Tông đi!" Thiếu nữ nhẹ giọng nói.

"Không thành vấn đề, cho lão phu thu thập một phen." Lão giả khom người dọn dẹp trên sạp hàng đồ lật vật, ước chừng một phút, hẩn thu thập xong, dùng túi trữ vật bên hông đem trên mặt đất bao, cái ghế, ly trà các loại vật phẩm thu vào đi.

Một già một trẻ, đằng vân giá vũ, hướng về phía Bách Hoa Tông bay vút đi.

Đường Nhạc ở Phường Thị tiếp tục đi lang thang, đi qua chừng mấy gia than phố, cũng không cái gì có thể để cho hẩn lọt vào mắt xanh, bởi vì trong gian hàng đại đa số sắp xếp đều là đàn bà dùng vật phẩm, cái gì cái yếm, tiết khô, son phấn các loại, những thứ này hẩn cũng không dùng được a!

Hẩn biết rõ mới vừa rồi lão đầu kia rất có thể là Bách Hoa Tông cao tăng, tu vi cũng rất có thể đi đến Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, nếu không hẩn cũng sẽ không vội vã tìm kiếm Bồ Đề Tọa Hóa Đan.

Sở dĩ cự tuyệt sớm đi Bách Hoa Tông, chủ nếu là bởi vì Ngô Không bọn họ còn đợi ở Nhạc Hương Các, chính mình cũng không thể bỏ lại bọn họ, một mình đi đi.

Vào buổi trưa, Đường Nhạc sờ kêu lên ừng ực bụng, hẩn không có trở về Nhạc Hương Các, mà là tìm một nhà tên là Thiên hương lâu tửu quán, để cho hẩn ở kỹ viện ăn cơm, luôn cảm giác là lạ.

Tìm một nơi không người nơi hẻo lánh, Đường Nhạc điểm mấy món thức ăn, khi hẩn ăn nửa bụng thời điểm, một người đàn ông tuổi trung niên đột nhiên ngồi vào bên cạnh hẩn.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, hy vọng mọi người cuối tuần chơi đùa vui vẻ!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 196: Thế hệ thanh niên, lai giả bất thiện!

Từ quán lâu hai dòng người đông đảo, trên căn bản đều là Bách Hoa đại hội tới, những người này tu vi cũng không cao, phần lớn đều là Bất Hủ Cảnh tu vi, Huyền Tiên cảnh tu vi cường giả lúc đó không có mấy, một tay cũng có thể đếm đi qua.

Đường Nhạc muốn một bình thanh rượu, tự uống tự uống, thấy bên người người đàn ông trung niên híp mắt, không có mở miệng nói chuyện, hắn cũng không nói gì nhiều, dù sao từ quán không phải hắn mở, nhân gia muốn ngồi kia an vị kia, chỉ cần người đàn ông này không trêu chọc chính mình, hắn cũng sẽ không nhiều nhạ sự đoan.

Chung quanh thanh âm huyền ảo, nghị luận âm ỉ, bọn họ những người này trong lúc đó nói chuyện vào thu bên tai bên trong.

Cũng đúng như hắn đoán, bây giờ cái này Bách Hoa trấn phần lớn người tới, đều là tham gia Bách Hoa đại hội, bọn họ không có giận, chỉ có thể đứng thưởng thức huyền bài hát múa thoát ý, làm một quần chúng, cũng không thể nâng cốc ngôn hoan.

Mà có được gian khách nhân, có thể nhập tọa ghế khách quý, thân phận địa vị muốn cao hơn người bình thường bên trên một nước, hưởng thụ đãi ngộ cũng không thể tầm thường so sánh.

"Chúng ta lúc này nhưng là tới đứng nghe nói Bách Hoa Tông Tông Chủ Hoa Văn Hiến nên vì ái nữ chọn phu, phạm là Bất Hủ Cảnh tu vi trên cường giả, đều có tư cách trở thành Bách Hoa Tông con rể đây!"

"Hoa Văn Hiến con gái rất xinh đẹp sao nếu là cái tướng mạo xấu xí bà mập, coi như Bách Hoa Tông mở ra lại ưu đãi đãi ngộ, Lão Tử cũng sẽ không cưới nàng."

"Nghe nói là nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nhân, ta cũng chưa từng thấy qua, không dám kết luận bừa."

"Mẹ hắn, bắt kẻ nàng là mỹ là xấu, ngược lại tất đều đều giống nhau!"

Nghe đến đó, Đường Nhạc nhướng mày một cái, nếu là Bách Hoa Tông Tông Chủ Hoa Văn Hiến con gái, lớn lên nghiêng nước nghiêng thành, như thế nào lại công khai chọn rể, hơn phân nửa là người xấu xí!

Ngay cả như vậy, chắc cũng sẽ có rất nhiều nam tử vì trở thành Hoa Văn Hiến con rể, ra tay đánh nhau, tranh bề đầu chảy máu.

"Đúng, còn có một việc, vì trở thành Bách Hoa Tông con rể, Đông Vực Bắc Bộ Hắc Thiên Các, nam bộ Phiếu Miểu Tông, nam bộ Địa Ma Hồ Tộc, Viêm Mãng Tộc các loại, những thứ này thế lực lớn đều là phái thế hệ thanh niên bên trong người xuất sắc tới, nếu là bọn họ giao thủ, không biết ai thắng ai thua "

"Hắc Thiên Các Mạc Sơn, Phiếu Miểu Tông Lý Thừa Phong, Địa Ma Hồ Tộc Hồ Tu Tề, Viêm Mãng Tộc Viêm Minh, bọn họ những người này cũng đều là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, trước đó vài ngày, kia Mạc Sơn với Lý Thừa Phong đã giao thủ, hình như là đánh ngang tay."

"Thích, thứ cho ta nói thẳng, những người này đều là rác rưởi, với Đường Tăng muốn so sánh với, đây tuyệt đối là có chút không kịp, Đông Vực Tàng Long Vu Hồ, ai dám nói bừa vi tôn" một tên Độc Nhãn Long, bĩu môi nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc trong lòng cả kinh, thảo đặc biệt sao, thế nào đem mình cũng cho kéo ra, tỉ mỉ nghĩ lại, tựa hồ có hơi không đúng, chính mình tới hôm qua mới tới Bách Hoa trấn, hắn không có người nhận biết mình đi, chẳng lẽ là giống nhau tên người

"Đường Tăng nhưng là một chiêu xuyên qua Hoa Vân Tùng cô họng cái kia Đường Tăng "

"Không sai, đúng là hắn, kia Hoa Vân Tùng nhưng là Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp Hoa Thiên Dao con trai độc nhất, tu vi không tầm thường, thử hỏi, kia Mạc Sơn, Lý Thừa Phong các loại (chờ) bối, khả năng tùy tiện giết được Hoa Vân Tùng "

"Theo ta được biết, kia Đường Tăng trên thực tế là một Dâm Tăng, cực kỳ háo sắc, hắn tới hôm qua đi Nhạc Hương Các chơi gái, kết quả với Hoa Vân Tùng vừa ý cùng một người đẹp, hai người ai cũng không chịu nhường bộ, lại ra tay đánh nhau, huyền ảo không thể tách rời ra."

"Cái này Đường Tăng quả nhiên là Dâm Tăng, thân là một tên hòa thượng, không cố gắng ăn chay niệm phật, lại khuya khoắt đi chơi gái, ồ không đúng, kia Hoa Vân Tùng không phải là một thái giám sao hắn cũng đi kỹ viện tầm hoan tác nhạc "

"Có thể là có đặc thù thích đi, chuyện này người đừng hỏi ta, ta cũng không biết hắn vì sao đi kỹ viện."

"Thật không dám giấu giếm, ta là Bách Hoa Tông đệ tử, sư huynh ta Hoa Vân Tùng tu vi nhưng là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, hắn tu luyện không ít cao cấp Linh Quyết, nếu có thể đưa hắn tùy tiện giết chết, kia Đường Tăng tu vi ít nhất chắc cũng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ đi."

"Kiệt kiệt, các ngươi là không nhìn thấy tối hôm qua ở Nhạc Hương Các một màn kia, thật đặc biệt sao đặc sắc, kia Đường Tăng nhìn bắt quá chừng hai mươi tuổi, nhưng thực lực cực kì khủng bố, còn có kia thủ đoạn tàn nhẫn, thật là làm cho người run sợ trong lòng, cuối cùng kia Hoa Vân Tùng kết quả cực kỳ thâm, so sánh với hần, Mạc Sơn thậm chí Lý Thừa Phong lại coi là cái gì."

Nghe chuyện tới trên người mình đề tài, Đường Nhạc mặt đen lại, mẩu thân, đám kia nói không giữ lời rác rưởi, sớm biết sẽ không thả bọn họ đi, hiện tại ngược lại tốt, huyền não tràn đầy trấn đều biết, đều đặc biệt sao biết rõ mình giết Hoa Vân Tùng.

Là bản thân an toàn, Đường Nhạc theo hệ thống thương khổ lần nữa lấy ra đầu bóng màu đen, sau đó khoác lên người, hần có thể không muốn bại lộ thân phận, rước lấy rất nhiều không cần thiết phiền toái.

Xem ra mấy ngày nay không thể khắp nơi đi dạo lung tung, vẫn là ngoan ngoãn đợi ở Nhạc Hương Các đi!

Đường Nhạc mới vừa đứng dậy, chuẩn bị rời đi, ngồi ở hần một bên người đàn ông trung niên đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt giống như rắn theo dõi hần, cười như không cười nói: "Các hạ vì sao sớm rớt rồi đi "

Lai giả bất thiện, thiện giả bất lai, Đường Nhạc ngay từ đầu còn không có thể nào chú ý người đàn ông này, nhưng nghe hần mà nói, Đường Nhạc đầu tiên là hơi sùng sờ, sau đó điều tra lấy nam tử tu vi, chỉ thấy một cổ làm người ta kiềm nén khí thế như có như không theo trong cơ thể thâm vào mà ra, nhìn một cái liền biết không phải người thường.

Người đàn ông trung niên lời nói truyền khắp toàn bộ lầu hai, đưa tới tất cả mọi người ánh mắt, lầu hai nhất thời an tĩnh rất nhiều.

Thấy người này thực lực cực kì khủng bố, mà Đường Nhạc tự hỏi chưa từng thấy qua hần, cảm giác về này lãnh ý, là hần biết hôm nay sợ rằng muốn gặp phải đại phiền toái.

Đường Nhạc sắc mặt không bắt động thanh sắc, tùy ý cảm ly rượu lên, nhỏ khẽ nhấp một hớp, cười nói: "Gặp nhau đã là duyên phận, các hạ ở chỗ này hết thầy tiêu phí, đều do tại hạ bao."

Vừa nói, Đường Nhạc lấy ra một viên thỏi vàng, để lên bàn, vàng này đỉnh coi như là bao trang, cũng đủ!

"Các hạ từ từ ăn, tại hạ còn có việc, liền không nữa phụng bồi, cáo từ." Đường Nhạc xoay người, muốn rời đi.

"Ngươi ngay cả Hoa Vân Tùng cũng dám giết, chẳng lẽ còn sợ hãi ta phải không, vẫn là lưu lại, uống mấy chén đi!" Người đàn ông trung niên cười cười, thanh âm đột nhiên trở nên vang vọng, trực tiếp đem trọn cái tửu quán lầu hai thanh âm toàn bộ đè xuống.

Ồn ào!

Tất cả mọi người ánh mắt đều là kinh ngạc bắn tới, cuối cùng dừng lại ở Đường Nhạc trên người.

"Chẳng lẽ hần hần chính là Đường Tăng "

"Tối hôm qua ta đã thấy Đường Tăng, nhìn hần thân hình có điểm giống, bắt quá hần hiện tại mặc đầu bóng màu đen, ta cũng không dám xác định!" Mới vừa rồi một mực cổ uống rượu, nói chuyện phiếm, chàng thanh niên cũng không chú ý sau lưng, nếu là hần cỡi xuống đầu bóng màu đen, chính mình định có thể biết dừng.

Đường Nhạc núp ở ảo ảo bên dưới, sắc mặt bộc phát khỏi bệnh âm trầm, hần điều động trong cơ thể linh lực, âm thầm cảnh giác, để ngừa người đàn ông trung niên đột nhiên đánh lên.

Do dự một hồi, Đường Nhạc cười nói: "Các hạ chỉ sợ là nhận lầm người, tại hạ không phải là cái gì Đường Tăng, tên ta kêu Hoa Vô Khuyết."

"Ha ha, không muốn tranh cãi, theo ngươi rời đi Nhạc Hương Các, ta lại một mực ở âm thầm theo dõi ngươi, ngươi dám lặp lại lần nữa, mình không phải là Đường Tăng sao" người đàn ông trung niên khẽ mỉm cười, sau đó cảm ly lên, rót cho mình một ly thanh rượu, uống một hơi cạn sạch.

Nghe lời này, Đường Nhạc nói thầm một tiếng hồng bét, trung niên nam tử này với chính mình thời gian dài như vậy, chính mình vậy mà không có phát hiện, nếu là hần trong bóng tối đột nhiên đánh lên mình, chính mình chỉ sợ sớm đã mất mạng.

Đường Nhạc hiện tại dám chắc chắn, trung niên nam tử này tu vi tuyệt đối trên đất Tiên Cảnh trên!

"Các hạ đến cùng người nào, nói ra danh hiệu đi, ần ần nấp nấp cũng không phải là cường giả phong độ!" Đường Nhạc cũng sẽ không tranh cãi, nên đổi mặt từ đầu đến cuối phải đối mặt, hướng chỉ trung niên nam tử này đã chắc chắn thân phận của mình.

Cỡi xuống đầu bóng màu đen, Đường Nhạc sắc mặt âm trầm, con mắt chăm chú phong tỏa người đàn ông trung niên.

"Quả nhiên là Đường Tăng!" Thấy kia non nót mặt mũi, quen thuộc áo quần, chàng thanh niên đột nhiên đứng dậy, kinh hô.

"Lớn lên thật đẹp trai a, nhìn cũng không giống là một Dâm Tăng a!"

"Biết người biết mặt nhưng không biết lòng, không thể nhìn từ ngoài."

Người đàn ông trung niên vuốt vuốt ly rượu, cười nói: "Cường giả tính lại không được, lần này tới, chẳng qua là là với người muốn một thứ mà thôi."

"Thứ gì" Đường Nhạc hơi nhíu mày, vận chuyển trong cơ thể linh lực, tùy thời chuẩn bị thi triển Đế Tạo Toái Kim Chỉ.

Chuyện dưới mắt đã rất rõ, trung niên nam tử này chính là hướng về phía tự mình tiến tới!

"Mạng người!" Người đàn ông trung niên thanh âm lạnh lẽo, sau một khắc bóp vỡ ly rượu trong tay, uy áp kinh khủng chợt từ trong cơ thể bộc phát ra, toàn bộ lầu hai tất cả mọi người thân thể run lay bầy, sắc mặt tái nhợt vô cùng, ai cũng không dám phát ra một chút thanh âm.

"Người là Bách Hoa Tông người?" Đường Nhạc phỏng đoán, trung niên nam tử này rất có thể là là Hoa Vân Tùng báo thù, cho nên muốn giết mình.

"Kẻ hèn Hoa Thiên Đào "

Một chương này 250 0 chữ. Cầu xin tám phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 197: Ra tay đánh nhau, không ngừng theo sát!

"Hoa Thiên Đào Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp "

Người đàn ông trung niên vừa dứt lời, chung quanh trong nháy mắt vỡ tổ, thôn thức không dứt, Hoa Vân Tùng Hoa Thiên Đào con trai độc nhất, Đường Tăng giết con của hắn, nhân gia nhất định sẽ từ bỏ ý đồ, tự nhiên muốn tới báo thù.

"Ta gia nhập Bách Hoa Tông ba năm, chưa từng thấy qua Tả Hộ Pháp, không nghĩ tới hôm nay ở chỗ này gặp." Hoa Thiên Đào thường xuyên bề quan tu luyện, cho nên tên kia Bách Hoa Tông đệ tử đột nhiên thấy Chân Nhân, kích động vạn phần.

"Đế Tạo Toái Kim Chỉ!"

Nghe Hoa Thiên Đào ba chữ, Đường Nhạc con người co rụt lại, không chút nào làm giữ lại, trực tiếp thi triển sát chiêu, hướng về phía Hoa Thiên Đào cổ họng tàn bạo đi.

"Người chính là dùng chiêu này, giết ta nhi đi, chỉ tiếc ta người tu vi chênh lệch quá lớn, người công kích đối với ta không tạo được tổn thương." Hoa Thiên Đào cũng không có né tránh, trực tiếp đưa ra hai ngón tay, kẹp lại Đường Nhạc ngón trỏ, dễ dàng hóa giải hấn thế công.

"Tốt thực lực kinh khủng!" Đường Nhạc rút về ngón trỏ, không khỏi đối với (đúng) Hoa Thiên Đào sinh ra kiêng kỵ, đánh như vậy đi xuống, hắn thua không nghi ngờ.

Song phương căn bản không phải là một cấp bậc, hoa này Thiên Đào tu vi với ban đầu ở Tiên Hoàng Tông, kia Địa Hoàng trưởng lão Phượng Hàn Khiếu hẳn là giống nhau tu vi, đều là Địa Tiên cảnh trung kỳ.

Mượn Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, Đường Nhạc tu vi trong thời gian ngắn đi đến Địa Tiên cảnh sơ kỳ, mới miễn cưỡng với Phượng Hàn Khiếu chiến bất phân cao thấp, bây giờ hắn cũng không có dư thừa Thiên Đạo Chuyển Luân Đan, bẻ vào hắn Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, muốn đánh bại Địa Tiên cảnh trung kỳ Hoa Thiên Đào, đó chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, nói vớ vẩn.

Cái này Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp tuyệt không phải là hư danh, dưới mắt hay là trước đi rút lui, mới là thượng sách!

Chỉ có Ngộ Không mới có thể đánh bại Hoa Thiên Đào, chỉ tiếc Ngộ Không cũng không ở chỗ này.

"Người còn có bản lĩnh gì, liền khiến cho đi ra đi, nếu không sẽ không cơ hội!" Hoa Thiên Đào khoe môi nhếch lên nụ cười, có chút hăng hái nhìn Đường Nhạc.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ấn!"

Rống!

Chín đạo Nộ Long bạo xạ mà ra, Hoa Thiên Đào không có lựa chọn chống cự, thân hình chọt lóe, tùy tiện tránh thoát hung mãnh một đòn.

Ầm!

Cửu Long hung hăng oanh sau lưng Hoa Thiên Đào trên bàn, trực tiếp đem đánh cho nát bấy, cũng may bàn này ăn cơm người phản ứng nhanh chóng, kịp thời tránh, lấy bọn họ Bát Hủ cảnh tu vi, nếu như bị đánh trúng, không chết cũng tàn.

"Tuổi còn trẻ, lại người mang như vậy bá đạo Linh Quyết, thật là khiến người hâm mộ a." Hoa Thiên Đào reu reo nói.

"Hoa Thiên Đào, người đầu gì cũng là Bách Hoa Tông Tà Hộ Pháp, nếu là ra tay với hậu bối, người không sợ bị thể nhân nhạo báng sao?" Đường Nhạc muốn kéo dài thời gian, cho nên hắn theo bản năng lui về phía sau mấy bước, với Hoa Thiên Đào giữ một khoảng cách, như vậy tiến có thể công lui có thể thủ, mà còn phía sau hắn chính là cửa sổ, tùy thời có thể nhảy cửa sổ mà chạy.

"Người nói những lời này, với ta mà nói, không có bất kỳ tác dụng, vẫn ngăn cản không, ta đối với người ý quyết giết, ta là tử báo thù, thiên kinh địa nghĩa, tại sao thể nhân nhạo báng nói đến." Hoa Thiên Đào cũng sẽ không bên trên Đường Tăng đương, muốn cùng chính mình chơi đùa kẻ sách, chỉ có thể nói hắn còn tuổi quá trẻ.

"Cho người hai chiêu, đã là hết tình hết nghĩa, tiếp theo nên đến lượt ta ra tay đi." Hoa Thiên Đào hai tay khẽ nâng, mệnh mông linh lực từ trong cơ thể nổ mãnh liệt mà ra, một con lốc mơ hồ ở trước mặt hắn tạo thành.

"Gặp lại không kịp vung tay, người từ từ ra tay đi, bản tăng rút lui trước." Hai đánh mà không ăn thua gì, Đường Nhạc nhanh chóng thu lại khí thế, thân hình động một cái, lao ra ngoài cửa sổ, nhảy xuống, thi triển thân pháp, hướng về phía Nhạc Hương Các bạo hướng đi.

"Thật là nhanh chóng tốc độ "

Thấy Đường Tăng chạy trốn, người đàn ông trung niên cũng không sốt ruột đuổi theo, mà là đi tới cửa sổ, con mắt híp lại, nhìn Đường Tăng nhanh chóng rời đi thân ảnh, chỉ sợ là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, cũng khó mà bộc phát ra loại tốc độ này.

Nếu là hắn tu vi là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, hôm nay vẫn thật là không làm gì được Đường Tăng, nói không chừng còn muốn bại trong tay hắn, không thể không nói, Đường Tăng thật là một thiên tài, người này hoàn toàn có thể vượt cấp khiêu chiến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả.

Hắn là như vậy lộ ra thiên phú kinh người, càng thêm trọng chính mình đối với hắn ý quyết giết.

Nếu là tùy tiện bỏ qua cho hắn, ngày sau để cho hắn lớn lên, ít không may chính là chính mình!

"Tiểu tử, nếu để cho người trốn thoát rồi, ta đây Tà Hộ Pháp vị trí cũng nên thôi vị để cho người chắc chắn, liền thích mặt sát thiên tài loại cảm giác đó."

Hoa Thiên Đào ánh mắt thoáng hiện lên một vòng nghiền ngẫm, chột bước chân tiến lên trước, thân hình như kiểu quỷ mị hư vô biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

"Không hổ là Địa Tiên cảnh cường giả, phỏng chừng một đầu ngón tay, là có thể nghiền ép chúng ta."

"Kia Đường Tăng chỉ sợ là dữ nhiều lành ít "

Lúc này, từ quán lâu hai một mảnh hỗn độn, Điểm Tiểu Nhị với lão bản đám người giận mà không dám nói gì, chỉ có thể yên lặng chịu đựng tổn thất.

Theo Hoa Thiên Đào rời đi, yên lặng như tờ lâu hai mới có âm thanh, mọi người trở mắt nhìn nhau, không thể tin được phát sinh trước mắt một màn, đây chính là Địa Tiên cảnh cường giả a, bao nhiêu người đời này đều chưa từng thấy qua.

Ngay trong bọn họ mặc dù phần lớn Nhân tu là đều là Bát Hủ Cảnh, nhưng là có thể lên cấp đến Huyền Tiên cảnh người, có thể đếm được trên đầu ngón tay, thậm chí cả đời cũng sẽ kẹt ở Bát Hủ cảnh cảnh giới đỉnh cao, còn như kia xa không thể chạm Địa Tiên cảnh, chỉ có thể là bọn họ ngửa mặt trông lên tồn tại.

"Lão bản, này cái thời vàng hắc đủ rồi bù đắp tổn thất." Một tên thanh niên, chỉ trên đất thời vàng, hô lớn.

Vàng này đỉnh dĩ nhiên là Đường Tăng mới vừa rồi để lên bàn, bất quá bị chiến đấu ảnh hưởng đến, bàn vỡ vụn, thức ăn rượu thịt vầy đầy đất, trong này liền bao gồm tên kia thời vàng.

Nhặt lên thời vàng, dùng răng cắn cắn, xác định là thật sau đó, lão bản trong lòng vui mừng!

Bách Hoa trấn Phưong Thị cửa ra, một đạo thân ảnh đang chạy như điên.

"Mẹ, hôm nay Đào lão chó còn như nha, đều đuổi theo ta ba cái đường phố." Đường Nhạc mặt một cái trên trán mồ hôi, thở hổn hển nói.

Cái này lão câu đuổi sát không thả, lại chậm chạp chưa từng ra tay, nghĩ đến là người ở đây mấy đồng đảo, không thích hợp động thủ, để tránh tổn thương người vô tội, hắn hắn là muốn tìm một nơi trống trải địa phương sẽ xuất thủ.

Đường Nhạc sở dĩ không có đẳng vân giá vũ, chính là sợ ở trên trời dễ dàng bại lộ, trở thành mất sáng mục tiêu công kích, mà tránh trong đám người, liền có thể để cho Hoa Thiên Đào có chút cổ kị.

Khiến Đường Nhạc rất ngạc nhiên là cái này lão cầu cũng không có đẳng vân giá vũ, mà là một mực phong tỏa chính mình khí tức, kiên nhẫn không bỏ theo sát phía sau.

Nhìn người đến người đi Phường Thị cửa ra, Đường Nhạc sinh lòng nhất kế, hần lấy ra hơn ngàn hai trắng bóng bạc, tùy ý ném xuống đất, đưa đến hơn trăm người khom người ngồi chồm hổm dưới đất, giành cướp.

Thừa dịp hỗn loạn, Đường Nhạc đem tốc độ phát triển tới cực hạn, kiên trì nửa ba phút, thì có thể trở lại Nhạc Hương Các, đến lúc đó thầy trò liền thù, cũng sẽ không cần sợ cái này lão cầu.

"Đường Tăng, ngươi cho rằng là như vậy thì có thể chạy thoát sao" hơn trăm người là cướp đoạt bạc, ra tay đánh nhau, tình cảnh hỗn loạn không chịu nổi, kẹt ở trong đám người Hoa Thiên Đào bị lấn tới lấn lui, để cho trong lòng của hắn giận dữ, hắn không có đem oán khí phát tiết ở quần chúng trên người, mà là nhìn càng chạy càng xa Đường Tăng, đại hồng đại khiêu.

"Thiên Đào lão cầu, có bản lĩnh sẽ tới giết ta." Đường Nhạc quay đầu nhìn Hoa Thiên Đào dựng râu trợn mắt, mừng rỡ trong lòng. Địa Tiên cảnh cường giả cũng có ăn quả đắng thời điểm.

Bất quá hắn cũng có chút bội phục Hoa Thiên Đào, bởi vì người sau hoàn toàn có thể đại khai sát giới, mấy chiêu bên trong liền có thể giải quyết cái này mấy trăm người, nhưng là Hoa Thiên Đào cũng không có làm như thế, chỉ dựa vào một điểm này, chính mình thì sẽ không giết hắn!

Nghĩ đến đây, Đường Nhạc chợt cười khổ một tiếng, thảo đặc biệt sao, hiện tại đối mặt vấn đề, không phải mình có giết hay không hắn, mà là bị sát không giết chính mình, ngay cả mình mệnh cũng sắp không gánh nổi, chính mình vẫn còn có rảnh rỗi cõ người khác.

Đường Nhạc không hiểu bị chính mình chọc cho cười!

"Đây là ngươi buộc ta." Nhìn Đường Tăng biến mất bóng lưng, Hoa Thiên Đào hai chân đột nhiên đạp đất, trực tiếp đẳng vân giá vũ, hỏa tốc đuổi theo đi.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, vạn phần cảm ơn!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Thầy trò hội họp, cường thế thủ đoạn!

Bách Hoa bên trong trấn, một vệt sáng tựa như tia chớp xẹt qua, trong chớp mắt lại biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

Đường Nhạc phía sau áo quần đã bị mồ hôi thấm ướt, hần núp ở một nơi tĩnh lặng bên trong hẻm nhỏ, có chút quay đầu, phát hiện Hoa Thiên Đào cũng không tại sau lưng, không khỏi trong lòng vui mừng.

Mặc nữa thôi mấy con phố, là có thể đến Nhạc Hương Các, Đường Nhạc cũng không sót ruột rời đi, mà là trước cẩn thận ngấm nhìn bốn phía, chuẩn bị lưu lại một hồi, tránh cho đi ra ngoài, bị Hoa Thiên Đào phát hiện ra.

"Liên thông minh này, còn muốn giết bản tăng, thật là buồn cười!" Đường Nhạc khòe miệng một nghiêng, thấp giọng lẩm bẩm nói.

"Ha ha, ngươi cảm thấy ta rất buồn cười không "

Nhưng vào lúc này, một đạo linh hoạt kỳ ảo thanh âm khàn khàn truyền vào Đường Nhạc trong tai.

Nghे vậy, Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, không khỏi nhận ra được một cổ cảm giác nguy cơ, không có tương đương Hoa Thiên Đào nhanh như vậy liền đuổi theo, nhưng là tại sao mình không thấy được hần thân ảnh.

Ánh mắt tả hữu nhìn ra xa, Âm Đạo: "Thiên Đào lão cầu tu vi quá cao, coi như ta lá bài tẩy tấn thì, cũng là nan dữ ngay mặt chống lại, trừ phi sử dụng

Phượng Ca Tiểu phong ẩn ở trong cơ thể cổ lĩnh lực kia, nhưng lúc đó cuối cùng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng, dù sao chỉ có thể sử dụng một lần, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, cũng không cần thi triển tốt "

Đường Nhạc ý niệm trong lòng bay lộn, suy nghĩ sẽ phát sinh đủ loại có khả năng.

"Đường Tăng, người thật là đủ ổn định, này cũng không chạy sao" ước chừng một phút trước, Hoa Thiên Đào lại đằng vân giá vũ, theo Đường Tăng khí tức, đuổi theo hắn, chẳng qua là Hoa Thiên Đào vẫn không có động thủ, ngược lại là cúi đầu mắt nhìn xuống phía dưới núp ở hẻm nhỏ vắng vẻ, lén lén lút lút Đường Tăng.

Nghe được hí ngược tiếng, Đường Nhạc đột nhiên ngẩng đầu, phát hiện phía trên đỉnh đầu Hoa Thiên Đào, chính tựa như cười mà không phải cười nhìn mình, phảng phất lại nói, lần này người chạy không thoát đi!

"Thiên Đào lão cầu, người thật đúng là bám dai như đĩa a." Đường Nhạc cười lạnh nói.

"Người liền tận tình chữ đi, sang năm hôm nay chính là người ngày giỗ." Hoa Thiên Đào cũng không tức giận, hắn cũng sẽ không với một tên sắp chết người so đo.

Thừa dịp Hoa Thiên Đào Phân Thần đang lúc, Đường Nhạc nhắc chân chạy, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, đây đã là hắn tốc độ cực hạn.

Cùng nhau chạy như điên, Đường Nhạc cũng không dám ngẩng đầu, sau một phút, hắn nhìn trước mặt Nhạc Hương Các ba cái dễ thấy chữ to, không khỏi thở phào một cái.

"Ồ tại sao lại không người" Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn bầu trời, phát hiện không có một bóng người, vì vậy sinh lòng nghi hoặc.

"Kia Hoa Thiên Đào chẳng lẽ buông tha đuổi theo ta "

Thấy không có người đuổi theo, Đường Nhạc nhứ mày lại, kia Hoa Thiên Đào đối với chính mình nhưng là hận thấu xương, làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho chính mình!

"Ta nói rồi người chạy không thoát" cười nhạt âm thanh, theo Nhạc Hương Các lầu cuối truyền vào Đường Nhạc trong tai.

Kia Nhạc Hương Các lầu cuối trên, hai tay thua lập người đàn ông trung niên, không phải Hoa Thiên Đào thì là người nào!

"Mẹ nhà nó." Đường Nhạc sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, xem ra chuyện hôm nay, chỉ sợ là khó mà chết già.

Thân hình động một cái, một cước đá văng đại môn, Đường Nhạc vọt vào Nhạc Hương Các, phát hiện trước mắt bên trong đại sảnh, tầm hoan tác nhạc nam tử không tại số ít, rất nhiều nam tử trong ngực ôm một tên cô gái xinh đẹp, lẫn nhau tán tỉnh, rất tốt thích ý.

Lúc này, Ngô Không với Bát Giới, Ngô Tịnh ba người chính vừa nói vừa cười, ăn cơm trưa, mà Bát Giới một đôi sắc hí hí mắt, một mực tránh trong đại sảnh, đang nhảy múa mỹ nữ trên người, nhìn kia vẻn cao kiêu đồn, có lỗi có lỗi vớ người, thiếu chút nữa chảy nước miếng.

Mẫu thân, mình bị Hoa Thiên Đào đuổi theo nửa Bách Hoa trấn, thiếu chút nữa ngay cả mạng đều không, mà Bát Giới đám người vẫn còn ở nơi này hưởng thụ, thương thức nữa thoát ý, càng nghĩ càng bức bối.

"Việc lớn không tốt, Hoa Thiên Đào đánh tới, nói phải đem Nhạc Hương Các bên trong tất cả mọi người, toàn bộ chém tận giết tuyệt a!" Đường Nhạc hô lớn.

Thanh âm truyền vào tất cả mọi người trong tai, ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn chăm chú về phía Đường Nhạc, như cùng ở tại xem một người ngu ngốc.

"Lấy ở đâu ngốc thiếu, mù mấy bà lớn tiếng kêu cái gì."

"Hoa gì Thiên Đào, hoa Thiên Kiếm, Lão Tử không nhận biết, có bản lãnh đem đề cho hắn đến, Lão Tử lắng trị hắn."

"Đừng để ý hòa thượng này, chúng ta tiếp tục vui a."

"Năm hạng nhất a, sáu sáu sáu, bảy cái đúng dịp a, tám con ngựa Kinh Vũ cô nương, người thua, nhanh cởi quần áo a!"

"Ghét, ta trên người chỉ còn lại cái yếm, chỉ cần là cởi một cái, chẳng phải là bị các người xem hết tron nha "

"Không phải còn có tiết khổ sao "

"Ai a, công tử thật là xấu a."

"

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc trong nháy mắt không nói gì, đạo (nói): "Lại không người điều ta!"

"Sư phụ, Hoa Thiên Đào ở đâu" thấy sư phụ thần sắc hốt hoảng, Ngô Không liền biết sư phụ không phải nói láo nữa, Ngô Không với Bát Giới, Ngô Tịnh đi tới Đường Nhạc bên người, nghi ngờ nói.

"Ngay tại bên ngoài, người này có chút khó giải quyết, hẩn tu vi với người một dạng, đều là Địa Tiên cảnh trung kỳ." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Thiên Tiên cảnh cường giả, ta đây Lão Tôn đều không sợ, huống chi là Địa Tiên cảnh trung kỳ." Ngô Không tự tin nói.

"Người sư phụ kia a, ta đây Lão Trư còn không có com no đây, mà còn đang nhảy múa Hương Lan cô nương, còn không có nhảy xong "

Không chờ Bát Giới nói xong, Đường Nhạc lại chen miệng nói: "Cái này đặc biệt sao đến lúc nào rồi, người còn có tâm tình thưởng thức mỹ nữ nhảy múa, chờ người com nước no nê, thưởng thức xong múa thoát y, sư phụ phòng chừng đã bị Hoa Thiên Đào cho đánh chết."

Nghe vậy, Bát Giới rất thức thời không cần phải nhiều lời nữa, trong đầu nghĩ, các loại (chờ) giải quyết đồ bỏ Hoa Thiên Đào, lại đem Hương Lan cô nương kêu tới mình gian phòng, hảo hảo thưởng thức nàng đáng múa.

"Đường Tăng, người lần ra đây cho ta, thời gian ba cái hô hấp, nếu không phải đi ra, cũng đừng trách ta lòng dạ ác độc, hủy toàn bộ Nhạc Hương Các." Nhìn đóng chặt đại môn Nhạc Hương Các, Hoa Thiên Đào sắc mặt có chút khó coi, cái này Đường Tăng cho là núp ở Nhạc Hương Các, liền an toàn sao, chỉ có thể nói hẩn quá ngây thơ.

"Thảo đặc biệt sao, là ai ở bên ngoài la to "

"Lại dám đánh quấy nhiễu anh em chúng ta nhả hững, có phải hay không không sống bình tĩnh."

"Còn dám cửa ra cuồng ngôn, nói muốn hủy toàn bộ Nhạc Hương Các, Lão Từ ngược lại muốn nhìn một chút, hẩn có thể làm khó dễ được ta!"

"Mấy ca, chúng ta liên thủ, cùng đi ra ngoài diệt người kia."

"Được."

"

Vài tên Bát Hủ cảnh tu vi thanh niên, lúc này giận dữ, biểu thị không được phép người khác lớn lối như thế, cái này Bách Hoa trấn, không cho phép có trâu như vậy bức tòn tại.

"Chư vị, chớ có kích động, nghe bản tăng một lời, hay là từ cửa sau mau mau chạy thoát thân đi, hoa này Thiên Đào tu vi cao thâm, chỉ sợ là một chương có thể đập chết người môn a." Đường Nhạc giả bộ lo lắng, cố ý khích giận đám thanh niên, mới vừa rồi đám người này tức giận mắng hẩn, để cho hẩn rất là khó chịu, dưới mắt vừa vắn có thể mượn đao giết người.

"Người một cái kính sợ, nếu là sợ chết, liền rút sang một bên, đừng làm trở ngại chúng ta động thủ."

"Lão Từ ngược lại muốn nhìn một chút, kia Hoa Thiên Đào như thế nào một chương vỗ chết chúng ta."

Vài tên thanh niên khí thế hung hăng mở ra đại môn, treo giây xích đi ra ngoài.

"Cái nào bụi đời kêu Hoa Thiên Đào, rút ra đây cho lão từ." Một tên vóc người gầy yếu, lớn lên hung thần ác sát mặt sẹo, lúc này tức miệng mắng to.

"Thật là nước cạn Vương Bát nhiều, khắp nơi là đại ca, sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên thấy có người dám nói với ta như vậy mà nói." Ngay cả miêu cầu cũng dám khiêu khích chính mình, thật là hậu sinh khả úy a.

"Người chính là Hoa Thiên Đào nói đi, người muốn chết như thế nào cũng đừng trễ nãi chúng ta với các mỹ nữ sáng khoái thời gian."

"Ha ha ha" Hoa Thiên Đào ngửa mặt lên trời cười to, ánh mắt của hẩn lạnh lẽo, sát ý hiện lên, đạo (nói): "Các người hay là đi Địa Phủ sáng khoái đi!"

Ầm!

Mệnh môn linh lực từ trong cơ thể bùng nổ, Hoa Thiên Đào thân ảnh chợt lóe, chỉ là một cái hô hấp giữa, kia vài tên chàng thanh niên lại rồi rít ngã xuống đất, ngay cả một giọt máu tươi đều không lưu, liền đoạn tuyệt sinh cơ.

Bọn họ trọn to cặp mắt, chết không nhắm mắt, đến chết đều không biết mình là chết như thế nào!

Ti mi liền có thể phát hiện, mấy giọt nhũ bạch sắc đậm đặc chất lỏng, từ nơi này đàn chàng thanh niên trong lỗ mũi chảy ra, bọn họ trung khu thần kinh bị linh lực phá hoại, xương sọ gãy xương, không ít người cũng có thể nhận ra, loại chất lỏng này là trong đầu não tương.

"Tê "

Toàn trường yên tĩnh không tiếng động!

"Những người không có nhiệm vụ không muốn chết mà nói, liền rút nhanh lên, ta hôm nay chỉ tìm Đường Tăng!" Hoa Thiên Đào lạnh lùng nói.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Liên thủ kháng địch, giành được thắng lợi!

Nghe lời này, Nhạc Hương Các bên trong nam tử, trắng hoa nữ tử các loại (chờ) sắp tới hơn trăm người, bắt đầu điên cuồng chạy trốn, thấy được Hoa Thiên Dao thủ đoạn, bọn họ cũng không muốn tiếp tục lưu lại Nhạc Hương Các, là Đường Tăng chôn theo.

"Đường đại ca, ta không muốn chết, cho nên đối với không tương, Liên Mộng không thể hầu ở bên cạnh người." Nói xong, Liên Mộng lại cũng không quay đầu lại rồi đi Nhạc Hương Các.

Nhìn thiếu nữ rời đi bóng lưng, Đường Nhạc trong lòng không khỏi có chút mất mát, bất quá hắn cũng không quái Liên Mộng, nàng làm ra như vậy lựa chọn cũng là nhân chi thường tình, hai người mới quen không tới một ngày, cũng không cái gì đồng thời xuất hiện, nhiều nhất là nàng bồi chính mình ngủ một đêm, hơn nữa còn là chỉ cho phép sờ, không cho phép vượt qua cái tuyến kia loại kia.

Bất kể nói thế nào, Đường Nhạc chiếm nhân gia thiếu nữ tiện nghi, ít nhất nên nhìn một chút, nên sờ được sờ, nếu là có cơ hội, nhất định phải cho Liên Mộng một chút bồi thường, cũng coi là chính mình một chút tâm ý.

Trên thực tế nếu không phải tới hôm qua Liên Mộng lấy cái chết bức bách, nói cái gì nếu là đuổi nàng đi, nàng liền đập đầu tự tử một cái ở trên cây cột, vậy mình cũng sẽ không lưu nàng lại.

Lúc này Nhạc Hương Các, chỉ còn lại Đường Nhạc, Bát Giới, Ngô Không, Ngô Tịnh bốn người, còn có chuồng ngựa Bạch Long Mã.

"Nên tới từ đầu đến cuối phải đối mặt, chúng ta thầy trò liên thủ, kỳ lợi đoạn kim!" Đường Nhạc trên mặt hiện lên một vòng kiên nghị.

"Các người tại sao còn chưa đi?" Hoa Thiên Dao nhìn Ngô Không dám người, nghi ngờ nói.

"Người muốn giết người là ta đây Lão Tôn sư phụ, người cảm thấy ta sẽ đi à." Ngô Không cười nhạt nói.

"Cái kia cái gì Thiên Dao, ta đây Lão Trư khuyên người vẫn là mau mau chạy thoát thân đi, nếu không một khi động thủ nhưng là không còn cơ hội."

"Nhị Sư huynh nói không tệ, người nếu là mệnh tang tại chỗ, ta đây Lão Sa hội đại phát thiện tâm, đem người chôn."

"Đã như vậy, vậy các người liền đều đi chết đi!" Thấy Đường Tăng học trò như thế cuồng vọng, Hoa Thiên Dao cũng không ở ý, nếu là Đường Tăng thầy trò chính giữa có Địa Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, hẳn hôm nay thật đúng là chỉ có thể thối lui, chỉ tiếc ngay trong bọn họ cũng không có như vậy cường giả.

"Hừ, khẩu khí thật là lớn a, ăn trước ta đây Lão Tôn một gậy!" Ngô Không khí thế leo lên tới đỉnh phong, sau đó lấy ra Kim Cô Bổng, hướng về phía Hoa Thiên Dao tàn bạo đi.

Ầm!

Dùng quả đấm cứng rắn hấn một gậy này, Hoa Thiên Dao trong lòng cả kinh, cái này mặt lông Lôi Công miệng hầu tử, lại có được kinh khủng như vậy thực lực, mà còn trong tay hấn Thiết Bổng, dường như cũng không phải vật phàm.

Thân hình chột lui mấy bước, Hoa Thiên Dao cảm thấy quả đấm tê dại, mới vừa rồi đụng nhau là hấn rơi vào hạ phong.

"Địa Tiên cảnh trung kỳ người rốt cuộc là người nào, hẳn không phải là bừa bãi hạng người vô danh đi!" Hoa Thiên Dao lạnh lùng nói.

"Ta đây Lão Tôn đi không đổi danh ngồi không đổi họ, Hoa Quả Sơn Thủy Liêm Động Tôn Ngô Không là vậy!" Ngô Không quát to.

"Người chính là năm trăm năm trước Đại Náo Thiên Cung Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không" Hoa Thiên Dao kinh hô.

"Chính là ta đây Lão Tôn."

Cái này một bạo tạc tính chất tin tức, ở Hoa Thiên Đào trong lòng lật lên kinh đảo hải lăng, nội tâm thật lâu không thể bình tĩnh.

"Kia các ngươi là ai" một lát sau, Hoa Thiên Đào lấy lại tinh thần, hướng về phía Bát Giới với Ngô Tịnh hai người, dò hỏi.

"Thiên Bồng Nguyên Soái Trư Bát Giới là vậy!"

"Quyển Liêm Đại Tướng Sa Ngô Tịnh là vậy!"

"Chuyện cho tới bây giờ, bản tăng cũng không thể giấu giếm thân phận!" Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Ồ ngươi có gì thân phận" Hoa Thiên Đào nghi ngờ nói.

"Bản tăng chính là lên trời xuống đất, Duy Ngã Độc Tôn trang bức Đại vương, Đường Tăng là vậy!"

Hoa Thiên Đào: "

"Động thủ!" Đường Nhạc đột nhiên hô to.

Đinh!

Thanh thúy va chạm tiếng, ở toàn bộ chân trời vang vọng tới!

Đường Nhạc ngày thường không thích dụng binh khí, nhưng là là đối phó Hoa Thiên Đào, hấn lấy ra Cửu Hoàn Tích Trượng, cái này « Cửu Long Lôi Ngục Trượng » nhiều năm chưa từng thi triển, ngược lại có chút xa lạ.

Cửu Hoàn Tích Trượng, Kim Cô Bổng, Cửu Xi Đinh Ba, Nguyệt Nha Sạn, tứ đại binh khí hung hăng đánh phía Hoa Thiên Đào.

Mất thấy bốn người công kích theo nhau mà tới, Hoa Thiên Đào nói thầm một tiếng không được, muốn né tránh căn bản không kịp, hấn buông tay đánh một trận, lấy ra hai quả to lớn chùy bạc, gắng gượng tiếp bốn người công kích.

Cường ép tiếp một chiêu này, chấn cánh tay hấn đau đớn không dứt, thậm chí cánh tay phải trật khớp, đưa đến một viên chùy bạc bay thẳng đi ra ngoài.

"Chuyện hôm nay, ta nhận tài, bất quá mỗi thù giết con, không đội trời chung, ta biết các ngươi chuyển này mục đích, là vì tham gia Bách Hoa đại hội Đường Tăng, ta ở Bách Hoa Tông chờ ngươi, đến lúc đó ngươi cũng không vận tốt như vậy." Đường Tăng thầy trò liên thủ, sợ rằng ngay cả Địa Tiên cảnh cường giả tới đỉnh đều khó chống đỡ, huống chi là hấn, cái này Đường Tăng có trợ thủ, mình cũng có trợ thủ, chờ bọn hấn đến Bách Hoa Tông, chính là mình trả thù tuyệt hận thời điểm.

Chỉ cần giết Đường Tăng, tin tưởng Tôn Ngộ Không mấy người cũng sẽ không là một người chết, mà lựa chọn với Bách Hoa Tông khai chiến.

Nhìn Hoa Thiên Đào rời đi bóng lưng, Ngộ Không cũng không có đuổi theo, hai người tu vi giống nhau, mặc dù mình có nắm chắc giết hấn, nhưng là nếu như hấn liều mạng muốn chạy trốn, chính mình chính là không ngăn được.

Cũng không phải là Ngộ Không tốc độ không kịp hấn, mà là cho dù đuổi kịp, cũng khó mà phân ra thắng bại, nếu là các loại (chờ) Bách Hoa Tông cường giả chạy tới, chỉ có thể đem chuyện này huyền não lớn hơn, huống chi Đường Nhạc cũng không mệnh lệnh Ngộ Không đuổi theo.

"Hoa này Thiên Đào quả nhiên lợi hại, cứng rắn hấn chúng ta thầy trò liên thủ một đòn, còn có thể bộc phát ra tốc độ như thế, trêu chọc đến địch nhân như vậy, thật là làm cho người lo âu a!" Đường Nhạc thở dài nói.

"Sư phụ, kia Hoa Thiên Đào khẳng định ở Bách Hoa Tông bày thiên la địa võng, sẽ chờ chúng ta thầy trò đi đây, y theo ta đây Lão Trư ý tứ, chúng ta vẫn là tiếp tục Tây Hành đi đường đi."

"Nhị Sư Huỳnh nói là a, Bách Hoa Tông dù sao cũng là Hoa Thiên Đào địa bàn, chỉ là một mình hấn, để cho chúng ta thầy trò cảm thấy khó giải quyết, nếu là mới đi ra cái Hữu Hộ Pháp, Tông Chủ các loại cường giả, vậy chúng ta thầy trò khỏi không phải là không có bất kỳ phản thắng nào!" Ngô Tịnh gật đầu nói.

Bát Giới, Ngô Tịnh hai người nói có đạo lý, Đường Nhạc hí mắt, do dự một hồi, đạo (nói): "Ngộ Không, ý ngươi đây "

"Nếu là Bách Hoa Tông liên thủ đối phó chúng ta thầy trò, kia ta đây Lão Tôn ý tứ chính là không đi Bách Hoa Tông, cấp độ kia vật khổng lồ, vẫn không khai chọc được, bất quá ta đây Lão Tôn cũng không tin, kia Bách Hoa Tông Tông Chủ sẽ vì trợ giúp Hoa Thiên Đào báo thù riêng, làm cho cả Bách Hoa Tông cường giả cùng ra tay, đối phó chúng ta, như ta đoán không lầm, kia Hoa Thiên Đào nhất định sẽ ở Bách Hoa đại hội, âm thầm cho chúng ta thầy trò sử bán tử, nếu là như vậy, chúng ta thật cũng không sợ hấn." Ngộ Không chậm rãi nói.

"Sư phụ tâm ý đã quyết, cái này Bách Hoa trấn phải đi, nếu là không đi, nhất định sẽ bị Hoa Thiên Đào nhạo báng, hấn còn tưởng rằng chúng ta thầy trò sợ hấn đây!" Đường Nhạc làm ra quyết định, lãnh đạm nói.

"Được rồi, kia ta đây Lão Trư liền phụng bồi tới cùng, chơi chết hấn nha!"

"Kìa Bách Hoa Tông lợi hại hơn nữa, chẳng lẽ có thể so sánh Tiên Hoàng Tông còn lợi hại hơn mấy năm nay gió to sóng lớn đều gồng gượng qua đến, chẳng lẽ còn sợ Bách Hoa Tông đoàn chiến có thể thua, khí thế không thể nếm!" Ngô Tịnh đột nhiên lòng tin tràn đầy, cảm thấy lần này đi Bách Hoa Tông, không hội ngộ đến nguy hiểm tánh mạng.

"Ồn định, chúng ta có thể thắng!" Ngô Không trầm giọng nói.

Núp ở chung quanh xem cuộc chiến Nhạc Hương Các nữ tử, thấy Hoa Thiên Dao chật vật rời đi, trong lòng các nàng vui mừng, liền đi ra đến, trở lại Nhạc Hương Các, nơi này là nhà các nàng, nếu là rời đi, nhưng là không còn có các nàng chỗ dung thân.

"Đường đại ca, ta" Liên Mộng khẽ cắn môi đỏ mọng, chậm rãi đi tới Đường Nhạc bên người, tựa hồ có hơi khó mà mở miệng.

"Ta không có trách tội ý ngươi, ngươi đừng suy nghĩ nhiều." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Ồ!"

"Đúng, mấy ngày kế tiếp chúng ta sẽ không ở tại Nhạc Hương Các, dù sao chúng ta là người xuất gia, đây nếu là truyền đi, đối với chúng ta danh tiếng cũng không tiện!" Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Đường đại ca, kỳ thực ta có thể đem thân thể giao cho ngươi" Liên Mộng yếu ớt nói.

"A di đà phật, Nữ Thích Chủ vạn không thể lại nói lời như vậy, bần tăng nhưng là Phật Môn đệ tử trước lúc ly khai, ta có một vật cho ngươi." Vừa nói, Đường Nhạc lấy ra một viên Cửu Chuyển Kim Đan, đưa cho Liên Mộng đạo (nói): "Viên thuốc này tên là Cửu Chuyển Kim Đan, ngươi dùng nó, trong thời gian ngắn cũng có thể lên cấp Xuất Khiếu Cảnh, chờ ngươi hoàn toàn luyện hóa Dược Lực, cũng có thể lên cấp đến Xuất Khiếu Cảnh đỉnh phong."

."

"Hữu duyên gặp lại đi!"

Đường Nhạc với Bát Giới, Ngô Tịnh, Ngô Không thu thập xong hành lý, lại dắt Bạch Long Mã rời đi Nhạc Hương Các, bọn họ chuẩn bị tìm một nhà chính quy khách sạn.

Nhìn Đường Tăng rời đi bóng lưng, Liên Mộng trong hốc mắt mang theo nước mắt, cuối cùng không nhịn được hạ xuống mấy giọt nước mắt, nàng biết rõ mình thương người nam nhân kia tâm.

"Đồng Phúc Khách Sạn, tên rất hay!" Đi vào khách sạn, thầy trò mấy người đi vào khách sạn, Đường Nhạc hô: "Tiểu nhị, chăm sóc kỹ bên ngoài Bạch Long Mã, sau đó sẽ chuẩn bị bốn giữa phòng hảo hạng, nhớ kỹ, bần tăng không thiếu tiền!"

"Được rồi, khách quan." Gật đầu một cái, Điểm Tiểu Nhị đi tới bên ngoài, đem Bạch Long Mã dắt đến chuồng ngựa sau, mới mang theo Đường Nhạc đám người đi lầu hai nhìn căn phòng.

"Vừa vặn còn dư lại Thiên Tự Nhất Hào phòng, phòng số ba, số sáu phòng, số tám phòng, khách quan, cái này bốn gian phòng không có liền cùng một chỗ, người xem "

"Không sao, con số cát lợi liền có thể!" Đường Nhạc cười nói.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Tranh đoạt gian phòng, chuẩn bị hợp tác!

"Có thể hay không đem Thiên Tự số sáu phòng nhường cho ta "

Ngay tại Đường Nhạc với Ngô Không đám người chia xong gian phòng, chuẩn bị tiến vào thời điểm, một giọng nói theo dưới lầu truyền vào trong tai mọi người.

Chỉ thấy một tên người mặc Tử Y, đầu đội Kim Quan, trong tay quạt xếp nhẹ nhàng công từ từ thang lầu chậm rãi đi tới.

Đường Nhạc quan sát thoáng cái người này, càng nhìn xuyên thấu qua hần tu vi, nhưng theo khí chất nhìn lên, hần tuyệt đối không là người bình thường, dưới mắt chỉ có một giải thích, hần tu vi cao hơn chính mình.

"Xin lỗi, thứ cho bản tăng không thể đem Thiên Tự số sáu phòng nhường cho ngươi." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Yên tâm, ta không phải Naha đạo chi nhân, chỉ cần ngươi nguyện ý nhường cho ta, này cái Băng Linh đan chính là ngươi." Đàn ông quần áo tím trên mặt mang nụ cười, hần theo trong túi đựng đồ lấy ra một viên mùi thuốc đậm đà Tiên Đan, chậm rãi nói.

"Địa cấp hạ phẩm Băng Linh đan, có thể giảm bớt lúc tu luyện, tẩu hỏa nhập ma tỷ lệ, các hạ mặc dù ra tay phóng khoáng, nhưng là bản tăng vẫn sẽ không nhường nhịn, khách sạn này bên trong phòng trống có là, trả lại ngươi lần nữa chọn một gian đi!" Nghiến đến trước mắt nam tử cũng không đơn giản, cái này Băng Linh đan giống nhau chỉ có đại gia tộc mới có thể có được, hơn nữa còn là địa cấp thượng phẩm Luyện Dược Sư mới có thể luyện chế mà ra, bình thường một ít Tán Tu, muốn có được một viên Băng Linh đan, cần bỏ ra giá thật lớn.

Bất quá đàn ông quần áo tím lấy ra này cái Băng Linh đan, đối với Đường Nhạc mà nói, ngược lại có nhiều chút gân gà, hần hệ thống trong kho hàng có hai bình Băng Linh đan, là ban đầu ở Đầu Suất Cung trộm, chỉ bất quá hần vẫn không có cơ hội dùng.

Ai bảo hần lên cấp con đường, thuận lợi như vậy!

Đến tận bây giờ, hần liền chưa từng gặp qua Tâm Ma, đương nhiên, cũng có thể là hần tu vi quá thấp duyên có, theo tu vi tăng thêm, lúc tu luyện sinh ra Tâm Ma tỷ lệ càng lớn, một ít lực tự chế kém Tu Tiên Giả, gặp phải Tâm Ma sau đó, thì sẽ bị nó đầu độc, từ đó bước vào ma đạo.

Như vậy ví dụ, nơi nơi.

Băng Linh đan thuộc về bớp chế Tâm Ma đề giai đan dược, chỉ có thể đối với (đúng) Huyền Tiên cảnh tu vi bên dưới Tu Tiên Giả hữu dụng, cũng tỷ như nói, cái này Băng Linh đan hiệu dụng đối với (đúng) Đường Nhạc mà nói, cực kỳ nhỏ.

"Ha ha, nếu là ngươi coi thường Băng Linh đan, tại hạ còn có khác (đùng) Tiên Đan, nói thí dụ như máu vô cùng đan, tốc độ gió đan, ngươi có thể từ trong chọn." Đàn ông quần áo tím ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý, nhưng rất nhanh bị hần ẩn tàng.

"Bản tăng không có hứng thú." Tĩnh cả nhiều chút rác rưởi đan dược tới thật giả lẫn lộn, thật sự coi chính mình không biết hàng sao, nếu là người này lấy ra Thiên cấp đan dược, có lẽ Đường Nhạc thật đúng là sẽ xem xét một phen.

"Nếu là đối với (đúng) Tiên Đan không có hứng thú, công pháp kia, Linh Quyết đây chỗ này của ta còn có mấy quyển Phạm Cấp Linh Quyết, ngươi xem "

"Ta nói ngươi có phiền hay không" thấy người này không chịu buông tha, một mực ở bên tai mình riu ra riu rít, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu, nếu là kiêng kỵ tu vi của người này, chính mình đã sớm đem hàng này một cước ra đạp ra ngoài, còn dùng nghe hần ở chỗ này om sòm

"Nếu như ta nhất định phải ở Thiên Tự số sáu phòng đây!" Đàn ông quần áo tím con mắt giống như rắn phong tỏa Đường Nhạc, trong lời nói, rất nhiều ý uy hiếp.

"Kiệt kiệt, lại còn gặp phải bới móc, vừa vặn mới vừa rồi với Hoa Thiên Dao không đánh lại nghiện, ngươi nếu như vậy chánh, vậy hãy để cho ta đây Lão Trư dạy dỗ ngươi, làm thế nào người!" Bát Giới dò xét ra đàn ông quần áo tím tu vi, chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ mà thôi, chính mình có thể Huyền Tiên cảnh đỉnh phong tu vi, một khi giao chiến, hần có hoàn toàn chắc chắn thủ thắng.

Đương nhiên, đây là đang đàn ông quần áo tím không có ẩn giấu tu vi, với không có lợi hại là bài tẩy dưới tình huống.

"Bát Giới, không được vô lễ." Khoát khoát tay, Đường Nhạc hướng về phía đàn ông quần áo tím cười nhạt nói: "Nói nửa ngày, còn không biết Huỳnh Đài tên, có thể hay không báo cho biết "

"Tại hạ Lý Thừa Phong, như ta đoán không lầm, ngươi chắc là Đường Tăng đi, nghe nói ngươi giết Hoa Vân Tùng, còn theo cha của hần Hoa Vân Dao trong tay chạy thoát, thật là làm cho người bội phục không thôi a." Đàn ông quần áo tím chấp tay trả lời.

"Để cho Lý huynh chê cười, nếu không phải bản tăng có học trò bảo vệ, chỉ sợ sớm đã bị Hoa Vân Dao một chưởng vỗ chết." Phần này chiến tích xác thực không có đáng giá gì tốt khoe khoang, cũng không phải là Đường Nhạc một mình đuổi chạy Hoa Vân Dao.

Nghe quen thuộc tên, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới ở Thiên thom lâu lúc ăn cơm, đám người kia đàm luận Đông Vực thế hệ thanh niên người xuất sắc, trong này Phiếu Miếu Tông vị thiên tài kia thật giống như liền kêu Lý Thừa Phong.

Mấy thế lực lớn phải ra thiên tài đứng đầu, là vì tham gia Bách Hoa đại hội, sau đó đạt được Bách Hoa Tông Tông Chủ con gái xem trọng, trở thành Bách Hoa Tông con rể.

Theo lý mà nói, Đường Nhạc với giữa bọn họ cũng không có lợi ích quan hệ, không biết vì cái gì Lý Thừa Phong sẽ tìm tới chính mình.

"Lý huynh hần là đến từ Phiếu Miếu Tông đi!" Đường Nhạc cười nói.

"Không sai." Lý Thừa Phong gật đầu nói.

"Lý huynh nếu như nhất định phải ở số sáu gian phòng, vậy thì đánh ngã bàn tăng, ta người đơn độc giao chiến, các đồ đệ ta sẽ không nhúng tay." Đường Nhạc ngược lại muốn nhìn một chút, cái này Đông Vực thiên tài đứng đầu, rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh.

"Đường huynh hiểu lầm, tại hạ tới cũng không phải là cùng người giao chiến, mà là nghĩ (muốn) hợp tác với người một phen, cái này số sáu phòng nếu Đường huynh không muốn để cho, vậy tại hạ buông tha chính là." Lý Thừa Phong liền vội vàng đổi lời nói.

"Ồ hợp tác nói nghe một chút" cái này Lý Thừa Phong mới vừa rồi còn thái độ kiên quyết, thậm chí còn uy hiếp chính mình, làm sao lại đột nhiên buông tha, mà còn hân với Lý Thừa Phong không quen biết, giữa hai người có thể có cái gì hợp tác, người này tâm cơ khá sâu, còn cần cẩn thận mới được.

"Nơi này người lắm mắt nhiều "

"Vào phòng một tự đi." Đường Nhạc đẩy ra số sáu cửa phòng, với Lý Thừa Phong đi vào gian phòng.

Nguyên bản Ngô Không mấy người cũng muốn tiến vào số sáu phòng, bọn họ lo lắng Lý Thừa Phong sẽ đối với sư phụ bất lợi, nhưng nhìn đến sư phụ ngăn cản ánh mắt, cũng không có đi vào.

"Ngốc tử, Sa Sư Đệ, hai người các người về phòng trước đi, ta đây Lão Tôn biến thành ong mật bay vào đi, để ngừa sư phụ xảy ra bất trắc." Ngô Không đề nghị.

"Có Hâu ca ở, ta đây Lão Trư kia yên tâm." Bát Giới với Ngô Tịnh mỗi người trở về phòng.

Đường Nhạc đi vào gian phòng, nghe một cỗ đậm nhã mùi hoa, không khỏi hít sâu một cái, loại cảm giác này rất ấm áp, có hương vị gia đình, hân thường xuyên bốn ba bên ngoài, vô thời vô khắc không hy vọng có thể có một cái an ổn gia.

Chẳng qua là Tây Thiên Thủ Kinh đại nghiệp còn chưa hoàn thành, không được phép hân muốn những thứ này!

"Lý huynh, ngồi." Đường Nhạc muốn cho hân rót một ly trà, lại phát hiện trong bầu chỉ có nước, chỉ có thể lấy nước tiền cheo, tạm lấy uống.

"Đường huynh."

Lúc này, biến thành ong mật Ngô Không bay vào gian phòng, hân phe phẩy cánh rơi vào Đường Nhạc trên vai trái, người sau thấy Ngô Không đi vào, cũng không có nói gì.

"Năm nay Bách Hoa đại hội không giống với năm trước, trừ ăn nhậu chơi bời, thưởng thức hoa cỏ, kia Bách Hoa Tông Tông Chủ Hoa Văn Hiến còn muốn là ái nữ chọn phu, Đường huynh hân biết chuyện này đi." Lý Thừa Phong rất có tiết tấu gõ bàn, chậm rãi nói.

"Biết rõ." Đường Nhạc gật đầu.

"Đông Vực các đại thế lực, thế hệ thanh niên người xuất sắc tham gia Bách Hoa đại hội, chủ yếu mục đích là vì theo số đông người chính giữa bộc lộ tài năng, trở thành Bách Hoa Tông con rể, một điểm này Đường huynh chắc biết chưa." Lý Thừa Phong tiếp tục nói.

"Biết rõ." Đường Nhạc lần nữa gật đầu.

"Tại hạ hy vọng Đường huynh giúp ta giúp một tay, để cho ta trở thành Bách Hoa Tông con rể." Lý Thừa Phong mặt đầy thành khẩn, cầu đạo.

Nghe vậy, Đường Nhạc nhíu mày lại, do dự một hồi đạo (nói): "Lý huynh, chỉ sợ ta giúp không người, muốn từ chư đa thiên tài chính giữa, bộc lộ tài năng, nói dễ vậy sao, coi như ta người liên thủ, cũng không có bao nhiêu chắc chắn."

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Huyền Ảnh Cửu Biến, giúp người thủ thắng!

Thấy Đường Tăng cự tuyệt, Lý Thừa Phong cũng không có tức giận, hần theo trong túi đựng đồ lấy ra một quyển phong cách cổ xưa quyền trục, sau đó đưa cho Đường Tăng, đạo (nói): "Đây là Phiếu Miếu Tông tam đại Thiên cấp Linh Quyết một trong, « Huyền Ảnh Cửu Biến », đây là một quyền thân pháp Linh Quyết, luyện đến Đại Thành, có thể đồng thời thi triển ra chín đạo tàn ảnh phân thân."

Mở ra quyền trục, nhìn bên trong nội dung, Đường Nhạc khắc trong tâm khảm, cái này « Huyền Ảnh Cửu Biến » tới chính là thời điểm, thân này Pháp Linh quyết cấp bậc là Thiên cấp hạ phẩm, trước mắt hần đang thiếu một quyền cao cấp thân pháp Linh Quyết.

Nếu là cùng người đối địch, đột nhiên thi triển ra chín đạo phân thân, không chỉ có thể mê muội đối thủ, để cho không cách nào phân biệt ra thật giả, còn có thể tìm cơ hội đánh lén đối thủ, thật là đẹp thay a.

Cái này Lý Thừa Phong vậy mà hào phóng như vậy, vì để chính mình giúp hần, thật đúng là đủ dóc hết vốn liếng.

Nếu là luyện thành Huyền Ảnh Cửu Biến, vậy mình tốc độ cũng sẽ xảy ra chất bay vọt.

Thấy Đường Tăng yêu thích không buông tay, Lý Thừa Phong cười nói: "Đường huynh còn thích "

"Đây là tự nhiên, đúng Lý huynh, ngươi cái này Huyền Ảnh Cửu Biến tu luyện tới thứ mấy biến hóa" Đường Nhạc vuốt vuốt trong tay quyền trục, hiếu kỳ nói.

"Nói ra thật xấu hổ, ta thiên phú tu luyện ở tông môn thế hệ trẻ, tuyệt đối đứng hàng tiền tam, nhưng là ta tu luyện ba năm, mới tu luyện đến đệ tứ biến, đem tốc độ phát triển tới cực hạn, chỉ có thể thi triển ra bốn đạo phân thân mà thôi, nếu muốn tu luyện tới đệ cửu biến, chỉ sợ ở tiêu phí vài chục năm công phu." Lý Thừa Phong cười khò nói.

"Thân pháp này Linh Quyết càng khó tu luyện, càng chứng minh nó lợi hại, ta đã không kịp chờ đợi muốn tu luyện đến đệ cửu biến." Đường Nhạc vui vẻ giống như một ba tuổi hài tử.

"Vậy tại hạ mới vừa rồi sở cầu chuyện "

"Bàn tăng cũng không phải là lấy chỗ tốt không làm việc người, ở Bách Hoa trong đại hội, ta sẽ toàn lực giúp ngươi, chính là không biết làm sao cái trợ giúp pháp, Lý huynh có thể hay không giải thích" Đường Nhạc hỏi.

"Rất đơn giản, kia Hoa Văn Hiến đối với (đúng) con rết chỉ có một yêu cầu, đó chính là phải văn võ song toàn, dù là dung mạo ngươi nó xấu vô cùng, chỉ cần có văn tài, tu vi cao, vậy cũng có thể đón dâu nữ nhi của hần." Lý Thừa Phong giải thích.

"Lý huynh đối với chính mình văn thao vũ lược có thể có lòng tin" Đường Nhạc tiếp tục hỏi.

"Thằng thần nói, cũng không có mấy phần lòng tin, mấy năm nay khổ nỗi tu luyện, cũng liền hạ xuống học văn, nếu là so ngâm thơ đối câu, ta đây tuyệt đối là lót đáy tồn tại." Lý Thừa Phong thờ dài nói.

"Kia tỷ võ luôn có thể thắng đi!" Cái này ngâm thơ đối câu Đường Nhạc tự hỏi không có đối thủ, hần trong trí nhớ Đường Thi ba trăm đầu cũng không phải là đùa giỡn, một khi sử dụng đến, đây tuyệt đối là kinh thiên địa khiếp quỷ thần tồn tại.

Chẳng qua là Lý Thừa Phong câu nói tiếp theo, để cho Đường Nhạc mới vừa uống vào trong miệng nước sôi, trực tiếp phun ra ngoài.

"Tỷ võ chỉ sợ cũng thắng không." Lý Thừa Phong lúng túng nói.

Đường Nhạc: "

"Ngươi cái này làm cho ta thế nào giúp ngươi" Đường Nhạc tức giận nói.

"Cái này đơn giản hơn, Văn Đẩu thời điểm, ngươi giúp ta giải quyết toàn bộ đối thủ, sau đó ngươi thua nữa cho ta, Vũ Đẩu cũng giống như vậy, để cho ta kiểm soát sẵn là được." Lý Thừa Phong cười nhạt nói.

"Cái này ngược lại không thất làm một ý kiến hay, kia Văn Đẩu không thành vấn đề, chẳng qua là Vũ Đẩu ta lại không bao nhiêu chắc chắn." Đường Nhạc cũng không có khoe khoang khoác lác, mà là sớm trước nói ra, tránh cho đến lúc đó hần nói mình không chịu xuất lực.

"Vũ Đẩu lúc phải chú ý mấy người, Hắc Thiên Các Mạc Sơn, Địa Ma Hồ Tộc Hồ Tu Tề, Viêm Mãng Tộc Viêm Minh" Lý Thừa Phong liên tiếp nói bảy tám cái tên, trầm ngâm một hồi, tiếp tục nói: "Những người này thực lực theo ta chẳng phân biệt được như nhau, bất quá chỉ cần ta ngươi liên thủ, thật cũng không sợ bọn họ bất luận kẻ nào."

"Ngươi liền không sợ bọn họ cũng liên thủ" Đường Nhạc dò hỏi.

"Ngược lại cũng không phải không có loại khả năng này, bất quá có Đường huynh ở, ta cũng không lo lắng." Lý Thừa Phong hiện tại không biết tỷ võ, là như thế nào so, nếu là phân tổ, một đối một, vậy coi như phiền toái, hần cũng không có chiến thắng Mạc Sơn, Hồ Tu Tề những người này chắc chắn.

Chính là là chiến thắng, đó cũng là thảm thắng, căn bản không có sức tái chiến, cũng liền đứng không tới cuối cùng.

Nếu là hỗn chiến, sẵn thủ chiến đấu, để cho hần có với Đường Tăng liên thủ cơ hội, vậy cũng được có nắm chắc thủ thắng.

"Ngươi ngược lại thật dễ mất ta." Đường Nhạc có chút dở khóc dở cười, kia Mạc Sơn đám người tu vi đều là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, mà hắn chẳng qua chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, thật không biết Lý Thừa Phong tại sao lại tìm tới chính mình, cũng có thể là mình đáng đẹp trai duyên có đi!

"Coi như không có thù thắng, ta cũng nhận thức, cái này Huyền Ảnh Cửu Biến vẫn là Đường huynh." Ngược lại Huyền Ảnh Cửu Biến là hắn chép tay, là hắn theo Phiếu Miếu Tông Linh Quyết Các chép, trong đó nội dung hắn đã khắc trong tâm khảm, nếu không hắn thế nào chịu cho người khác.

"Bản tăng còn có một cái vấn đề." Đường Nhạc đột nhiên nghĩ đến một món vô cùng trọng yếu chuyện.

"Hỏi."

"Nếu là ngươi thật thù thắng, theo số đông người chính giữa bộc lộ tài năng, trở thành Hoa Văn Hiến con rể, vậy vạn nhất nữ nhi của hắn không thích ngươi làm sao bây giờ?" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Ta cùng với như huyền cô nương nhận biết nhiều năm, mặc dù không tính là thanh mai trúc mã, nhưng đã sớm tình đầu ý hợp, hồ sinh tình cảm, chỉ bất quá một mực gặp phải Hoa Văn Hiến phản đối." Nói đến chỗ này, Lý Thừa Phong rất là bất đắc dĩ.

"Vì sao ngươi thiên phú tu luyện không kém, tu vi cũng không thấp, lớn lên cũng thật đẹp trai, hắn tại sao phải phản đối ngươi?" Đường Nhạc vẽ mặt nghi hoặc, không hiểu nói.

"Ai bảo ta là Phiếu Miếu Tông đệ tử đâu, Bách Hoa Tông với Phiếu Miếu Tông từ trước đến giờ bất hòa, có thể nói là Thủy Hỏa Bất Dung, kia Hoa Văn Hiến vẫn cho là ta đang lợi dụng nữ nhi của hắn, không phải là nói ta là Gian Tê, muốn mưu đồ Bách Hoa Tông, ả, nói nhiều, đều là nước mắt ả!"

"Giờ ả, Hào Cẩu máu nội dung cốt truyện." Bữa mỗi một cái, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Ngươi là nghĩ (muốn) chứng minh chính mình, để cho Hoa Văn Hiến tâm phục khẩu phục."

"Không sai, chỉ cần ta có thể thù thắng, hắn sẽ không lý do cự tuyệt ta, ngay trước như vậy mặt người, hắn còn có thể nuốt lời phải không?" Lý Thừa Phong gật đầu nói.

"Ngươi theo ta nói thật, ngươi đến cùng phải hay không nghĩ (muốn) mưu đồ Bách Hoa Tông bản tăng tuyệt đối sẽ không nói cho bất luận kẻ nào." Đường Nhạc sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói.

"Thành thật không có chuyện này, ta theo như huyền là yêu thật lòng, nếu như ta có nửa câu nói sáo, để cho ta bị một trăm đầu heo mẹ cho đùa chơi chết."

"Ngọa tào, ác độc như vậy thế, ngươi đặc biệt sao cũng có thể phát ra tới xem ở ngươi thành khẩn như vậy phân thượng, bản tăng sẽ cho ra đem hết toàn lực, giúp ngươi một tay, để cho người hữu tình cuối cùng thành thân thích." Đường Nhạc vỗ ngực, bảo đảm nói.

"Đa tạ Đường huynh, thu ta xá một cái." Lý Thừa Phong rất là kích động, hắn đột nhiên đứng dậy, liền muốn hành lễ.

"Chờ sau khi chuyện thành công, lại cảm ơn ta cũng không muộn." Đường Nhạc đi tới bên cạnh hắn, vỗ bả vai hắn, cười nói.

"Vậy cũng tốt, ta đây liền đi trước một bước, không quấy rầy Đường huynh, chúng ta sau ba ngày Bách Hoa Tông thấy."

"Cùng nhau đi thông thả."

Chờ Lý Thừa Phong sau khi rời đi, Đường Nhạc ngồi ở trên cái băng, như có điều suy nghĩ, nghĩ tới tiến vào Bách Hoa Tông sau, sẽ còn bị Hoa Thiên Dao trả thù, cái này để cho hắn cảm thấy đau cả đầu, kia Hoa Thiên Dao nhất định sẽ trong bóng tối phái người ngăn trở, sẽ không để cho chính mình tùy tiện thắng lợi.

Nếu không phải là bởi vì Lý Thừa Phong cho thù lao tương đối phong phú, hắn mới lười quản chuyện này.

"Sự phụ, ngươi thật muốn là trợ giúp tiểu tử kia, đi tham gia Văn Đẩu Vũ Đẩu" Ngô Không khôi phục chân thân, ngồi ở Đường Nhạc bên người, hí ngược đạo (nói).

"Đúng vậy, nếu là không tham gia, giúp hắn như thế nào thù thắng, hắn còn hi vọng nào ta giải quyết đám kia đối thủ khó dây dưa đây!" Đường Nhạc lãnh đạm nói.

"Ngươi sẽ không sợ Thường Nga Tiên Tử, Tam Thánh Mẫu các nàng sinh ra hiểu lầm?"

"Mẹ nhà nó, lại đem chuyện này quên!" Đường Nhạc chợt vỗ trán cái đầu, kia hai nàng cũng không biết sự tình thật muốn, các nàng khẳng định cho là mình trêu hoa ghẹo nguyệt, triêu tam mộ tứ, là một tình trùng lên óc người.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Tu luyện Linh Quyết, bàn chuyện quan trọng!

"Tĩnh, đến lúc đó lại theo các nàng giải thích đi!" Đường Nhạc bất đắc dĩ nói.

Chờ Ngộ Không trở về phòng sau đó, Đường Nhạc than nhẹ một tiếng, ở trên giường ngồi xếp bằng, sâu phun một ngụm khí, hất vung tay lên, lấy ra « Huyền Ảnh Cửu Biến » lần nữa đem nội dung khắc trong tâm khảm sau đó, hất đôi mắt dần dần nhắm lại, bắt đầu nhớ lại trong đầu 'Huyền Ảnh Cửu Biến' Tu Luyện Chi Pháp.

Tâm thần chậm rãi chìm dần tiến vào Huyền Ảnh Cửu Biến pháp quyết tu luyện giữa, thời gian trôi qua thật nhanh, phảng phất ngắn ngủi trong nháy mắt, nhưng ngoại giới chính là lặp lại hai lần trắng đen ngày đêm.

Hai ngày thời gian đã trải qua, sáng sớm ngày thứ ba, Đường Nhạc hai tay Kết Ấn, thân thể vẫn không nhúc nhích, đột nhiên, hất đôi mắt khẽ run, chợt chậm rãi mở hai mắt ra, thờ khể một ngụm trọc khí.

"Hiện tại ta tu vi đã cùng cố ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ đỉnh phong, Huyền Ảnh Cửu Biến cũng đã nhớ kỹ trong lòng, chính là không biết có thể thi triển ra mấy đạo phân thân" cái này Huyền Ảnh Cửu Biến rất là Huyền Áo, tiền tam biến hóa chỉ cần thời gian tích lũy, khắc khổ luyện tập, liền có thể tu luyện thành công, có thể sau sáu biến hóa đối với (đúng) tu luyện người thiên phú, lại đi đến một cái tương đương hà khắc mức độ, cái cũng khó trách Phiếu Miếu Tông có rất ít người có thể tu luyện tới đệ cửu biến.

Hà khắc như vậy thiên phú tu luyện, trừ một ít thiên phú yêu nghiệt biến thái ở ngoài, người bình thường ai có thể đi đến

Thăng thần nói, Đường Nhạc cũng không có lòng tin tu luyện tới đệ cửu biến, mặc dù hất người mang Tiên Thiên Hồng Mông linh căn, ít nhất trong thời gian ngắn, khó mà tu luyện thành công.

Bất quá chỉ cần hất tu luyện tới đệ lục biến, có thể nói đồng đẳng cấp bên trong, tiên hữu người có thể đuổi kịp chính mình.

"Thử trước một chút ta có thể thi triển ra mấy đạo phân thân." Âm thầm cục cục một tiếng, Đường Nhạc đứng dậy, trong cơ thể có chút vận chuyển linh lực, hất nhú mảy lại, nhớ lại pháp quyết tu luyện bên trên ghi chép Yêu Quyết: "Lấy tâm ngự hình, hồn lưu cùng ảnh "

Ước chừng ba cái hô hấp giữa, Đường Nhạc đôi mắt chậm rãi nhắm lại, bước chân nhẹ nhàng hướng phía trước đạp một cái, thân hình tựa như tia chớp xuất hiện ở ba mét ra ngoài, sau lưng trực tiếp phân ra một đạo giống như thật tàn ảnh.

Đường Nhạc mở mắt, nhìn thấy một màn này, không khỏi trong lòng vui mừng, chẳng qua là sau một khắc, đạo kia tàn ảnh lại nhanh chóng tiêu tan.

Thân hình hất lần nữa động một cái, xuất hiện ở phía bên phải, lần này thi triển ra đạo kia tàn ảnh lưu lại 20 miêu tả hữu, mới hóa thành hư vô.

"Lần đầu tiên thi triển, là có thể phân ra một đạo phân thân, ta đã rất hài lòng, chỉ cần lặp đi lặp lại luyện tập, không ngừng tăng lên tốc độ, là có thể phân ra hai đạo, ba đạo, thậm chí còn chín đạo tàn ảnh phân thân."

Đường Nhạc chính là có loại kia không chịu thua, không buông tha vẻ này bỉnh kính, hất cắn răng một cái, lại lần nữa vận chuyển linh lực, lòng bàn chân đạp một cái, tiếp tục thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, một lần không được thì một trăm lần, một trăm lần không được thì một ngàn lần.

Cái này Huyền Ảnh Cửu Biến mặc dù có thể tăng lên bản thân tốc độ, chỉ khi nào thi triển, rất là tiêu hao linh lực, bất quá chỉ cần có thể tu luyện thành công, Đường Nhạc cũng lười bán khoản những thứ này, đây chính là ở bước ngoặt nguy hiểm, có thể chạy trốn, bảo vệ tánh mạng thân pháp Linh Quyết, cho dù là chịu nhiều hơn nữa khổ, hất cũng phải tu luyện thành công.

Bởi vì Đường Nhạc ở trong phòng thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, tới tới lui lui di động, toàn bộ lầu hai sàn nhà với phát sinh dao động một dạng, để cho rất nhiều khách nhân đều đang oán trách, lầu một đang ăn điểm tâm một ít khách nhân cảm thấy hai tay đều tại phát run, rất sợ khách sạn đột nhiên đánh sập, đập phải bọn họ.

"Mẹ, là ai đang đánh quấy nhiễu ta đây Lão Trư ngu." Bát Giới bị đánh thức sau, trực tiếp đẩy cửa phòng ra, tức miệng mắng to.

"Ngốc tử, ngươi nếu là có lòng oán khí, phải đi tìm sư phụ lý luận đi." Ngộ Không hai tay ôm ngực, nghiêng dựa vào lầu một nóc thẳng lầu hai trụ cột bên trên, hất chỉ số sáu gian phòng, cười nói.

"Đây là sư phụ làm ra tới" Bát Giới ngáp một cái, nghi ngờ nói.

"Sur phụ mới vừa đạt được một quyền thân pháp Linh Quyết, đoán chừng là ở trong phòng tu luyện đi!" Ngô Không giải thích.

Hai người nói chuyện với nhau đang lúc, số sáu gian phòng đột nhiên truyền ra một đạo kêu thảm thiết.

"Có tình huống!" Ngô Không phá cửa mà vào, phát hiện sư phụ chính khom người, che mũi, mặt đầy thống khổ biểu tình.

"Sư phụ, là ai thương người?" Ngô Không dò hỏi.

"Không người làm tổn thương ta, là vì Sư Thái quá khích động, không cẩn thận đụng vào trên khung cửa, ai a, đau chết ta." Thân thể con người mũi từ trước đến giờ tương đối yếu ớt, dù tu luyện qua Bất Hủ Kim Thân Đường Nhạc, cũng bởi vì mũi đột nhiên đụng khung cửa, đưa đến máu mũi chảy ra, chặt vật không dứt.

Gian phòng diện tích quá nhỏ, để cho Đường Nhạc căn bản tay chân bị gò bó, không cách nào đem tốc độ phát huy đến cực hạn, hấn vốn là nghĩ (muốn) tốc độ tăng lên, xem xem có thể hay không thi triển ra hai đạo phân thân, kết quả một đầu đụng vào trên cây cột, tạo thành hiện tại bị kịch.

"Bên ngoài bây giờ tình huống như thế nào?" dùng khăn giấy lau chùi máu mũi, Đường Nhạc thuận miệng hỏi.

"Hai ngày này lại có không ít người tiến vào Bách Hoa trấn, trong đó Huyền Tiên cảnh tu vi cường giả không phải số ít, ngày mai Bách Hoa đại hội hẳn sẽ phá lệ náo nhiệt." Ngô Không chậm rãi nói.

"Có hay không Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Tử, Tam Thánh Mẫu đám người tin tức "

"Cái này ta đây Lão Tôn ngược lại không biết, các nàng coi như muốn tham gia Bách Hoa đại hội, vậy cũng hẳn đã tiến vào Bách Hoa Tông." Ngô Không lắc đầu nói.

"Vậy cũng tốt, Bát Giới, người đi đem Ngô Tịnh kêu đi vào, sư phụ có chuyện muốn nói với các người." Đường Nhạc hướng về phía một bên Bát Giới nói.

Thấy sư phụ mặt đầy ngưng trọng, Bát Giới cũng không hỏi nhiều, ước chừng một phút, hấn liền dẫn Ngô Tịnh đi tới gian phòng.

Thầy trò bốn người tề tụ ở trong phòng.

"Ngô Không, bày Cấm Chế, để ngừa có người nghe lén." Đường Nhạc đề nghị.

"Cần cẩn thận như vậy sao!" Trêu ghẹo một tiếng, Ngô Không vung tay lên, lại ở trong phòng bày một đạo cách âm cấm chỉ, bên ngoài người không nghe được gian phòng nói chuyện.

Hết thầy bố trí thỏa đáng, Đường Nhạc đem trên bàn ly trà trước bỏ trên đất, hấn theo hệ thống thương khó lấy ra một lớn một nhỏ, hai tấm phong cách cổ xưa bản đồ để lên bàn.

Hai đồ hợp lại chung một chỗ, phía trên Kỳ Dị đường vân rõ ràng, cực kỳ rõ ràng.

"Sư phụ, cái này đường vân nhìn giống như một cái Bảo Tháp a." Ngô Không trầm giọng nói.

"Đây là một tấm bản đồ bảo tàng, thấy trung tâm điểm đồ không có, nơi đó ẩn tàng thượng cổ Thần Khí, Diệt Thế Phù Đồ tháp, có thể nói chỉ cần chúng ta có được bản đồ, là có thể tìm tới Thần Khí." Đường Nhạc duỗi duỗi tay chỉ, tỏ ý đạo (nói).

"Diệt Thế Phù Đồ tháp" Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người trầm miệng một lời kinh hô.

"Không sai." Gật đầu một cái, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Nhắc tới cũng là có duyên, sư phụ tu luyện công pháp tên là Diệt Thế Phù Đồ quyết, mà thượng cổ Thần Khí, tên là Diệt Thế Phù Đồ tháp, giữa hai người này hẳn có thiên ti vạn lĩ liên lạc, thiên hạ này nào có trùng hợp như vậy sự tình!"

"Sư phụ, người tu luyện công pháp không phải mới địa cấp sao, làm sao sẽ với Thần Khí liên hệ liên lạc" bị sư phụ càng nói càng hồ đồ, Ngô Không không nhịn được hỏi.

"Đúng vậy, hết thầy các thứ này đều là phỏng đoán, đến tìm tới Diệt Thế Phù Đồ tháp, chân tướng mới có thể lộ chân tướng, có lẽ thật là trùng hợp, trùng tên mà thôi." Diệt Thế Phù Đồ Quyết là Đường Nhạc mới vừa xuyên qua đến nay, hệ thống cho hấn khen thưởng, nói cái gì là thần công, kết quả là địa cấp công pháp, đây đối với hiện tại hấn mà nói, đã không có bao lớn trợ giúp, hấn hiện tại chỉ muốn mau sớm đi Côn Lôn Sơn, với Nguyên Thủy Thiên Tôn thỉnh cầu thần cấp công pháp « Vạn Phật Thánh Điện », chỉ có như vậy, hấn tu vi mới có thể tiến triển càng thần tốc, lên cấp nhanh hơn.

Cầu phiếu đề cử, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 203: Thần Khí tung tích, nguy hiểm cảnh!

Kia Nguyên Thủy Thiên Tôn phỏng chừng cũng sẽ không dễ dàng như vậy đem thần cấp công pháp giao cho mình, mặc dù hấn với Kim Thiên Từ đã từng là tri kỷ bạn tốt, nhưng lòng người khó dò, đến lúc đó hấn còn không chừng thế nào làm khó mình đây.

Đương nhiên, bây giờ nói luận những thứ này còn có chút trở nên quá sớm, sự tình còn chỉ không không chừng thế nào xảy ra đây, Đường Nhạc cũng không thể tự mình đoán bừa, nhưng hấn có một loại dự cảm, muốn có được 'Vạn Phật Thánh Điện'. Không có dễ dàng như vậy, nói không chừng còn muốn với Nguyên Thủy Thiên Tôn tên kia động thủ đây.

Cho dù chính mình đánh không lại hấn, vậy mình cũng sẽ không dễ dàng buông tha!

"Các ngươi ai có thể nhận ra bản đồ này mô tả là nơi nào?" Đường Nhạc hỏi.

"Đây nhất định không phải Thiên Đình địa phương, ta đây Lão Trư ở trên trời lâu như vậy, chưa từng thấy qua phức tạp như vậy địa khu, còn như bị giăng chức hạ phạm giữa sau, ta đây Lão Trư cũng một mực đợi ở Cao Lão Trang, cũng không du lịch đại lục." Bát Giới lắc đầu nói.

"Ta đây Lão Sa cũng không biết."

"Ngô Không, người đối với chỗ này có ấn tượng?" giữa Ngô Không không ngừng biến ảo biểu tình, cực kỳ quần quít đáng vẻ, để cho Đường Nhạc thấy thắng lợi Thự Quang, cho là hấn biết rõ nơi đây.

"Đây cũng là Tô Long dãy núi, nơi đây vốn là Long Tộc địa bàn, nhưng sau đó với Côn Bằng tộc khai chiến, chiến bại sau đó, bị bắt đắ dĩ, cắt đất đem Tô Long dãy núi chia ra làm hai, nhường cho Côn Bằng tộc một nửa, chúng ta muốn đi vào Tô Long dãy núi Tầm Bảo, chỉ sợ không phải là chuyện dễ." Ngô Không năm xưa đi qua Tô Long dãy núi, cho nên có chút ấn tượng.

"Long Tộc lại có thể sẵn sàng đem Tô Long dãy núi nhường cho Côn Bằng tộc, thật là đủ sợ." Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

"Long Tộc cũng có rất nhiều chủng tộc, tỷ như giống như Đông Hải Long Vương, Tây Hải Long Vương bọn họ những thứ này Thanh Long tộc, Bạch Long tộc quần thường xuyên cuộc sống ở dưới nước, mà Thái Cổ Huyết Linh Long, Thái Hư Trụ Long, bắt từ Thánh Long những thứ này chủng tộc liên muốn so Thanh Long tộc càng cao quý rất nhiều, tu vi cũng không phải là một cấp bậc, bọn họ những thứ này tộc quần là sinh hoạt ở trên đất bằng, có thuộc về mình chỗ ở."

"Theo ta đây Lão Tôn biết, kia Tô Long dãy núi là Long Tộc thánh địa, trong đó mai táng rất nhiều Long Tộc cường giả Long Cốt, trọng yếu nhất là còn có bọn họ truyền thừa, bây giờ bị Côn Bằng tộc đến một nửa, Long Tộc nhất định sẽ không cam lòng, bọn họ sớm muộn nhất định có đánh một trận, chẳng qua là vấn đề thời gian."

"Bất tiện nhất là, dựa theo trên bản đồ điểm đồ ký hiệu, kia thượng cổ Thần Khí Diệt Thế Phù Đồ tháp, liền giấu ở Tô Long ở giữa dãy núi vị trí, cũng chính là hai tộc chỗ giáp giới, đây là một nhạy cảm địa phương, hai tộc cao tăng tất nhiên sẽ rất coi trọng, nói cách khác, chúng ta nếu muốn thần không biết quỷ không hay tới chỗ này, trên căn bản không thể nào."

Đông Hải Long Vương các loại (chờ) bối Ngô Không ngược lại không kiêng kỵ, những thứ này cái gọi là Long Vương tu vi bất quá Địa Tiên cảnh, mạnh hơn nữa cũng cường không tới đi đâu, nhưng hấn Tôn Ngô Không một khi gặp phải giết chóc quen tay Thái Cổ Huyết Linh Long, không chế thời gian Thái Hư Trụ Long, Bất Tử Bất Diệt bắt từ Thánh Long các loại (chờ) những thứ này chủng tộc cường giả, chỉ có chạy trốn phần.

Nghĩ tại nhân gia dưới mí mắt tìm Thần Khí, đó chẳng khác nào nói vớ vẩn!

"Ai, thần khí này làm sao sẽ ẩn giấu ở nơi như thế này, thật là làm cho to bằng đầu người a." Đường Nhạc buồn bực không thôi.

"Kia Côn Bằng tộc lợi hại sao?" Đường Nhạc đối với cái này tộc có chút xa lạ, hấn đi tới cái thế giới này còn chưa từng thấy qua Côn Bằng tộc thành viên.

"Côn Bằng tộc lấy ăn Long làm thức ăn, ngươi nói bọn họ có lợi hại hay không?" Ngô Không trầm giọng nói.

Bà mẹ nó như vậy điều?" Đường Nhạc đột nhiên nảy sinh thói ý, có loại không muốn đi Tầm Bảo xung động, chẳng qua là không đi mà nói, hấn không cam lòng, nếu là một món bình thường cấp, Thiên cấp Tiên Khí, hấn thật đúng là cũng không cần phải đặt mình vào nguy hiểm, nhưng là cái này Diệt Thế Phù Đồ tháp nhưng là thượng cổ Thần Khí a, có thể được mà nói, nhất định là chính mình một sự giúp đỡ lớn.

Dưới mắt hấn có hai món Thần Khí tung tích, theo thứ tự là Hậu Nghệ Thần Cung, Diệt Thế Phù Đồ tháp, nhưng muốn có được cái này hai món Thần Khí, rất có thể muốn đánh đổi mạng sống.

Tuyệt Hoàng Phong là Trì Dao Nữ Hoàng địa bàn, nữ nhân kia là Kim Tiên cảnh tu vi, nếu là tại tầm bảo lúc, bị nàng phát hiện ra, chỉ sợ là coi như thấy trỏ liên thủ, cũng không đánh lại nàng, nói không chừng còn muốn mệnh tang tại chỗ.

Tổ Long dãy núi là Long Tộc với Côn Bằng tộc địa bàn, cái này hai tộc thực lực so với kia Trì Dao Nữ Hoàng nếu là cường hãn vô số lần, một khi bị bọn họ phát hiện, coi là người ngoại lai xâm nhập, chỉ sợ là Thập Tử Vô Sinh.

Thần Khí tuy tốt, nhưng là phải có mệnh đi hưởng mới được.

"Sư phụ, ngươi quyết định được không?" Ngô Không hỏi.

"Đang quyết định trước, sư phụ còn muốn hỏi một cái vấn đề, Ngô Không, ngươi chống lại Thái Cổ Huyết Linh Long cường giả, có mấy phần chắc chắn thủ thắng?" Đường Nhạc biết rõ Ngô Không tu vi tuy thấp, nhưng cực kỳ giỏi vượt cấp chiến đấu, hơn nữa còn là Việt Chiến càng mạnh, một điểm này ngay cả hắn đều mặc cảm.

"Có một rắc rối chắc chắn, ngươi đừng xem ta đây Lão Tôn trong ngày thường có thể khi dễ Đông Hải Long Vương, Tây Hải Long Vương, nhưng nếu là với Thái Cổ Huyết Linh Long cường giả đối chiến, chỉ có chạy trốn, thực lực bọn hắn là thực sự cường hãn." Thấy sư phụ sầu mi khổ kiếm, Ngô Không cười nói: "Sư phụ, Thái Cổ Huyết Linh Long Chiến đấu lực tuy mạnh, có thể đếm được lượng thừa thớt, trên căn bản thường xuyên ở vào bế quan trạng thái, chúng ta hẳn không gặp được bọn họ."

"Kia vạn nhất nếu là gặp phải, mà còn một lời không hợp, liền ra tay đánh nhau đây!"

"Vậy thì chỉ trách chúng ta xui xẻo!"

Cân nhắc nhiều lần, Đường Nhạc yên lặng thu hồi hai khối bản đồ, đạo (nói): "Chuyện này hay là trước chậm một chút đi, cũng không đủ thực lực, đi vậy là chịu chết, hiện tại ta cuối cùng coi như là biết rõ lão đầu kia vì sao hào phóng như vậy đem bản đồ trả lại cho ta, thảo!"

"Cái gì lão đầu?" Ngô Không gãi tai khi, dò hỏi.

Nghe vậy, Đường Nhạc liền đem ở Phưởng Thị bên trên gặp phải lão giả với Hoa Tiên Nhi sự tình, tỉ mỉ nói cho Ngô Không bọn họ.

"Ngọa tào, một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan!" Bát Giới cả kinh nói.

"Sư phụ, ngươi sao phải khổ vậy chứ, dùng một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan đổi lấy một tấm phá địa đồ, vậy làm sao xem, cũng là lỗ vốn mua bán a, dù sao cái này Diệt Thế Phù Đồ thấp chúng ta cũng không có được, chỉ biết là nó chỗ ẩn thân mà thôi, trọng yếu nhất là chúng ta cũng không chiếm được Diệt Thế Phù Đồ thấp a!" Ngô Không một trận đau lòng, sư phụ cũng quá có thể phá của.

"Ta đặc biệt sao cũng hối hận, lại bị lão đầu kia cho lừa dối, lúc ấy đầu não nóng lên, vừa nghe đến Thần Khí hai chữ, cũng không có cân nhắc nhiều như vậy, lão đầu kia cũng là Bách Hoa Tông người, đợi ngày mai thấy hắn, sư phụ nhất định phải tìm hắn lý luận một phen, xem xem có thể hay không đem bản đồ trả lại hắn, sau đó đem một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan muốn trở về." Đường Nhạc bình sinh cẩn thận, không nghĩ tới lại thua ở lão đầu kia trong tay, nói tới nói lui, vẫn là không có để ở Thần Khí cảm dỗ a.

"Lão đầu kia hẳn ở Bách Hoa Tông thân phận không thấp, hẳn ngay từ đầu muốn với sư phụ đổi lấy Bò Đe Tạo Hóa Đan, điều này nói rõ hắn tu vi rất có thể đã đi đến Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, người như vậy chúng ta cũng không cần đắc tội thì tốt hơn, cái này một cái Hoa Thiên Dao đã quá phiền, nếu là tới một cái nữa Thiên Tiên cảnh cường giả tới đỉnh, vậy chúng ta thấy trò ước chừng phải xong đời, cái này thua thiệt vẫn là nhận thức đi!" Ngô Không biểu thị không muốn gây rắc rối, có lúc phải học ẩn nhẫn, hẳn có thể đánh bại Địa Tiên cảnh cường giả tới đỉnh, nhưng là lại đánh bất bại Thiên Tiên cảnh cường giả tới đỉnh, cái này chênh lệch đẳng cấp, cũng không phải là Linh Quyết, công pháp có thể bù đắp.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người! PS: Có hay không đồng hài biết rõ Hoa Tiên Nhi thân phận chân thật, rất dễ đoán nha, bình luận phía dưới nhấn lại, đoán đúng khen thưởng một trăm sách tiền, nhận sách tiền thêm nhóm thư hữu: 452 304 94 trong đám thường thường phát hồng bao, đàm luận trên mọi bí tịch nha, thuần khiết hài tử không muốn thêm, sợ làm hư người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 204: Đến dưới núi, lớn lên thật là đẹp trai!

"Cũng chỉ có thể như thế." Đường Nhạc gật đầu một cái, có chút không cam lòng nói.

Dưới mắt trọng yếu nhất chuyện vẫn là ngày mai Bách Hoa đại hội, nếu thu Lý Thừa Phong Linh Quyết, thì phải giúp hắn làm việc, chỉ hy vọng Hoa Thiên Dao lão nhân kia không muốn ở trong đó cản trở, nếu không miễn không một chút phiền toái.

Ngày này trôi qua rất nhanh, các loại (chờ) Ngô Không đám người sau khi rời đi, Đường Nhạc tiếp tục ở bên trong phòng thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, lặp đi lặp lại luyện tập, chờ đến trời tối, hắn cũng không có ngồi tĩnh tọa tu luyện, mà là cởi áo đi vào giấc ngủ, dường như tinh thần, nghỉ ngơi cho tốt một đêm.

Sáng sớm, yên lặng như tờ, Đông Phương đường chân trời dâng lên từng tia ánh sáng, dè dặt thấm nhuần lấy màu lam nhạt thiên mạc, mới một ngày từ xa mới dần dần mà dời qua.

Mặc quần áo tử tế, rửa mặt, Đường Nhạc đẩy cửa phòng ra, đầu tiên nhìn thấy lại là Bát Giới, mặt trời này là từ phía tây đi ra không cái này lười hàng lại dậy sớm như vậy.

"Sư phụ, chào buổi sáng a." Bát Giới sờ kêu lên ừng ực bụng bự, cười nói.

"Bát Giới, hôm nay ngươi thế nào như thế chuyên cần bình thường lúc này, ngươi không phải vẫn còn ngủ thấy sao" Đường Nhạc đuổi người một cái, ngập một cái, thuận miệng hỏi.

"Hắc hắc, hôm nay không phải Bách Hoa đại hội tổ chức ngày nha, ta đây Lão Trư tự nhiên muốn sớm thức dậy." Bát Giới đi xuống lầu, tìm nơi nơi hẻo lánh, ngẩng đầu hướng về phía lầu hai sư phụ cười nhỉnh nói.

"Cái này Bách Hoa đại hội, cùng ngươi có gì liên quan" cảm tình Bát Giới là vì thấy mỹ nữ, cái này làm cho Đường Nhạc có chút dở khóc dở cười.

"Sư phụ, nhìn lời này của ngươi nói, ngươi cũng không thể ngăn cản ta đây Lão Trư tán gái, ngươi được để cho ta đây buông thả một lần." Bát Giới bĩu môi nói.

"Tùy ngươi." Chỉ cần Bát Giới không náo ra cái gì yêu nga tử, theo hắn thế nào chơi đùa, Đường Nhạc cũng lười quản, hắn mình còn có chuyện phải giải quyết đây, nơi nào còn nhớ được Bát Giới.

Bây giờ đồng hồ trước, thầy trò bốn người ăn xong điểm tâm, liền đi tới chuồng ngựa mở ra Bạch Long Mã giây cương, đoàn người hướng về phía Bách Hoa núi chậm rãi đi.

"Tiểu Bạch Long, hôm nay cho ngươi buông lỏng một chút, sư phụ sẽ không cười ngươi." Đường Nhạc sờ đầu ngựa, cười nói.

"Sư phụ một vốn một lời điện chính là tốt." Tiểu Bạch Long được kêu là một cái kích động a, nhiều năm như vậy, sư phụ cuối cùng là lương tâm phát hiện, đi đường thời điểm chịu chính mình hành tẩu.

"Sư phụ đi trước một bước, các ngươi cũng đừng cản đâu." Nói xong, Đường Nhạc lại thi triển ảo ảnh cửu bước, thân hình chợt lóe, trong nháy mắt dời trừ hơn 10m ra ngoài, ở bên ngoài, cũng không cần tận lực áp chế chính mình tốc độ, ngược lại cũng không đụng được trên khung cửa.

"Thật là nhanh chóng tốc độ" Bát Giới kinh hô.

"Tốc độ này cũng so với nhanh ta đây Lão Tôn ngã nhào một cái là có thể bay lên trăm lẻ tám ngàn dặm, các ngươi ở phía sau từ từ đuổi theo sư phụ đi, ta đây Lão Tôn đi trước Bách Hoa Tông." Ngô Không gọi ra Cân Đầu Vân, trực tiếp bay trên trời, vượt xa Đường Nhạc.

"Vậy thì so tài một chút, người nào Cân Đầu Vân nhanh đi!" Đường Nhạc trong lòng có chút không phục, cho gọi ra một cái bản mini Cân Đầu Vân, nhảy lên, theo sát đi.

Thấy chân trời biến mất hai đạo bóng lưng, Bát Giới, Ngô Tĩnh, Tiểu Bạch Long trong nháy mắt mừng rỡ, đã nói cùng đi Bách Hoa Tông, kết quả hai người này lại đi trước một bước, bỏ lại bọn họ đi bộ đi.

"Ta đây Lão Trư vội vã thấy mỹ nữ, sẽ không cùng các ngươi hai."

"Tiểu Bạch Long, ta đây Lão Sa muốn đi bảo vệ sư phụ, sẽ không cùng ngươi."

Hai người chợt đằng vân giá vũ, hướng về phía Bách Hoa Tông tàn bạo đi.

"Ngọa tào, còn có thể hay không thể vui vẻ chơi đùa, khi dễ bốn điện, thật tốt sao" Tiểu Bạch Long khóc không ra nước mắt, hắn hiện tại thật sự muốn khôi phục chân thân, đuổi theo sư phụ xung động, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, cũng không cái này cần phải.

Hắn biến ảo thành Bạch Long Mã có thể ngày đi ngàn dặm, chỉ cần đem tốc độ phát huy đến cực hạn, toàn lực chạy, ước chừng thời gian một chun trà là có thể đến Bách Hoa Tông.

Nóng bức mặt trời chói chan treo cao nhô lên cao, màu đỏ quang như tên lửa bắn tới trên mặt đất, tản ra nhiệt lượng, để cho người khó chịu dị thường.

Trong vòng mấy cái hít thở sau, một tòa bị đậm đà mây mù che giấu khổng lồ sơn lâm, rốt cuộc là xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

Bởi vì nhiệt độ quá cao, mây mù đang từ từ tan đi.

Bách Hoa núi, hẳn là Đường Nhạc mấy năm nay thấy qua đẹp nhất đỉnh núi, trên núi nở đầy đủ mọi màu sắc hoa tươi, để cho người nhìn cảnh đẹp ý vui.

"Tốt linh lực nồng nặc." Đường Nhạc thấp giọng nói.

Đứng ở trên không, mắt nhìn xuống Bách Hoa dưới núi điểm tụ tập, nhìn kia gần như rậm rạp chẳng chút đen nhánh người còn, Đường Nhạc không khỏi có chút tê cả da đầu, cũng may hẳn không có dây đặc sợ hãi chứng.

Hắn biết rõ có không ít người sẽ tham gia Bách Hoa đại hội, nhưng là không nghĩ tới có nhiều người như vậy, chỉ sợ là có trên vạn người.

Nhìn thấy khổng lồ như thế biến người, Đường Nhạc trở nên cảm thấy kinh ngạc, nghĩ đến bọn họ có phải là vì Bách Hoa Tông Thánh Nữ tới, muốn từ nơi này bên trên trong vạn người bộc lộ tài năng, cái này độ khó có thể không phải bình thường lớn a.

Chính là không biết Bách Hoa Tông có thể cho phép hạ nhiều người như vậy sao!

Làm xong dự định, Đường Nhạc chọn một địa phương vắng vẻ, thân hình rơi xuống, nghĩ đến Ngộ Không bọn họ chắc đã tới dưới núi, nhưng là nhiều người như vậy, Đường Nhạc cũng không muốn đi tìm bọn họ, cùng với hội họp, lấy Ngộ Không, Bát Giới đám người bản lĩnh, muốn đi vào Bách Hoa Tông cũng không tính là việc khó.

"Sư phụ, bốn điện rốt cuộc tìm được người." Tiểu Bạch Long gầm nhẹ một tiếng, thở hổn hển nói.

"Lão huynh, người cũng là vì Bách Hoa Tông Thánh Nữ tới" một người một con ngựa chậm rãi đi trước, Đường Nhạc ngăn lại một tên chạy nhanh thanh niên, dò hỏi.

"Nghe nói lần này Bách Hoa đại hội mỹ nữ như mây, cả Thiên Giới Tiên tử đều đến, ta là vì thấy Thường Nga Tiên Tử dung nhan, mới không xa vạn dặm tới chỗ này." Thanh niên dừng bước lại, cười nói.

"Thì ra là như vậy." Đường Nhạc gật đầu một cái, nhìn thanh niên ánh mắt, tiếp tục nói: "Kia Bách Hoa Tông Tông Chủ Hoa Văn Hiến hôm nay nên vì nữ chọn phu, vì vậy bày mấy hạng trận đấu, ai có thể thủ thắng, liền có thể đón dâu nữ nhi của hắn, trở thành con rể hắn, dung mạo người đẹp trai như vậy, sẽ không dự định tham dự thoáng cái "

"Hòa thượng, nhìn người lớn lên mi thanh mục tú, vì sao phải mắng chửi người đây" thanh niên đột nhiên tức giận, giọng lạnh lẽo.

Nghe vậy, Đường Nhạc rất là nghi hoặc, chính mình khi nào mắng chửi người, vì vậy hắn không hiểu nói: "Bần tăng khen người đáng đáp đẹp trai, muốn hỏi người có gọi hay không tính tham dự, vậy làm sao chính là mắng chửi người."

"Người có thể kéo xuống đi, ta lớn lên cái gì bức dạng, chẳng lẽ chính ta không biết sao" chàng thanh niên cảm thấy hòa thượng này là đang ở làm nhục chính mình chỉ số thông minh.

"Đường Nhạc cảm thấy người này vẫn đủ quả thực.

"Lão huynh a, người có thể đối với chính mình không có lòng tin, nhưng là người không thể mặt sát người đang ở đây người khác trong suy nghĩ huy hoàng vĩ đại hình tượng a, bần tăng đã cảm thấy dung mạo người tặc đặc biệt sao soái." Đường Nhạc trịnh trọng nói bảy nói bực: "Thành thực nam nhân mỹ lực, thành công nam nhân mỹ lực, loại này mỹ lực không phải ta đây loại chỉ là gương mặt dài thật tốt xem nam nhân có thể như nhau."

"Thật sao bị người vừa nói như thế, ta đột nhiên cảm thấy chính mình thật là đẹp trai đây!" Chàng thanh niên trong lòng vui mừng, không khỏi ngẩng đầu ưỡn ngực, quét khỏi cái mộng, hắn cũng cảm giác mình rất có mỹ lực, được xưng Thiếu Nữ Sát Thủ.

"Đúng, chính là như vậy." Đường Nhạc vô cùng khẳng định gật đầu nói.

"Thánh Tăng a, thật là ngược đời, ta mới vừa rồi lại hiểu lầm người, vốn là đối với chính mình còn không có lòng tin, không dám tố vào trong đó, nhưng bây giờ ta muốn quả quyết tham dự, nói không chừng kia Bách Hoa Tông Thánh Nữ sẽ bị ta đẹp trai dung nhan hấp dẫn, quyết một lòng muốn gả cho ta đây." Nam tử lòng tin mười phần nói.

"Đó là, miêu cầu các loại làm sao có thể đón dâu Bách Hoa Tông Thánh Nữ, để cho bọn họ làm người đứng xem, không có gì ăn là được." Đường Nhạc phụ họa nói.

Nam tử đi mấy bước, luôn cảm thấy nơi nào có cái gì không đúng, hắn xoay người nhìn Đường Nhạc đạo (nói): " tại sao ta cảm giác người lại đang mắng ta "

"Oan uổng a, ta người không quen biết, đang yên đang lành, bần tăng vì sao phải chửi người "

Chờ nam tử tràn đầy mừng rỡ sau khi rời đi, Tiểu Bạch Long cười nói: "Sư phụ, bốn điện là thực sự bội phục người, mắng chửi người đều không mang một cái chữ bán, trọng yếu nhất là vừa mới đàn ông kia lớn lên là thật xấu."

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Hồng nhan họa thủy, đưa tới nhiều người tức giận!

Nhưng vào lúc này, một đạo trong suốt lạnh lạnh hạc lệ âm thanh, đột nhiên từ phương xa chân trời vang dội lên, trong phút chốc, đem dưới núi tất cả mọi người toàn bộ ánh mắt hấp dẫn tới.

Đường Nhạc khẽ ngẩng đầu, thấy trên bầu trời, bảy con Linh Hạc, chính phe phẩy cánh, hướng về phía Bách Hoa núi bay vút mà tới.

Ánh mặt trời chiếu sáng lấy kia trắng tinh lông chim, phản xạ chói mắt sáng bóng.

"Lại Cửu Thiên Huyền Hạc, đây chính là Vạn Thú Bảng thứ tám mươi chín vị Tiên Thú a!"

"Các ngươi xem, kia bảy con Huyền Hạc bên trên, phân biệt đứng bảy tên mỹ nữ, chẳng lẽ các nàng chính là đến từ Thiên Đình Thất Tiên Nữ "

Mọi người thấy mỹ nữ, một tràng thốt lên, hiện trường nhất thời huyền ảo không chịu nổi, không ít tên hèn mọn liếm môi, ánh mắt hèn mọn, hận không được đem Thất Tiên Nữ toàn bộ ôm vào trong ngực, dày xéo một phen.

Bọn họ khi nào gặp qua loại này cấp bậc mỹ nữ, cô gái này chỉ Ứng Thiên trên có, nhân gian có thể được mấy lần thấy a!

"Nguyên lai là cái này bảy vị mỹ nữ." Đường Nhạc cười nhạt nói.

Bách Hoa núi sườn núi, một tên ánh mắt lạnh lùng người đàn ông trung niên, với hai gã thanh niên đứng ở một viên cỏ thụ chọc trời bên trên, ngắm nhìn dưới núi.

"Không nghĩ tới Đường Tăng thật đúng là dám đến, quả thực khiến ta kinh nha a!" Trung niên nam tử này không là người khác, chính là Bách Hoa Tông Tà Hộ Pháp, Hoa Thiên Đào.

"Một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ hòa thượng, cũng dám sát hại công tử, chỉ cần Tà Hộ Pháp phân phó, chúng ta cái này động thủ, diệt trừ Đường Tăng." Hai người này đều là Bách Hoa Tông đệ tử tinh anh, tu vi là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, cũng là Hoa Thiên Đào tâm phúc.

"Không nên vọng động, chúng ta nếu là quang minh chính đại động thủ, nếu như bị Tông Chủ biết rõ, miễn không muốn chịu một ít trách phạt, huống chi Đường Tăng có ba vị học trò bảo vệ, cho dù là ta, cũng không chiếm được lợi lộc gì." Hoa Thiên Đào nhíu mày, chậm rãi nói.

"Vậy chúng ta liền nhìn con tức này cứ như vậy tính "

"Mối thù giết con, không đội trời chung, chúng ta không thể bên ngoài động thủ, nhưng là lại có thể âm thầm ra tay, Tông Chủ có lệnh, cái này trên vạn người nhất định phải ở dưới chân núi đào thải một nửa, vì thế Tông Chủ để cho chúng ta bày Quỷ Cốc Âm Ba trận "Nói đến chỗ này, Hoa Thiên Đào ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang.

"A nếu là bày Quỷ Cốc Âm Ba trận, chỉ sợ chỉ có Huyền Tiên cảnh cường giả mới có thể miễn cưỡng xông qua, cái này trên vạn người khẳng định phần lớn đều phải bị đào thải a!"

"Tông Chủ khó tránh khỏi có chút quá đáng, cũng không cần phải ác như vậy a."

"Ngu ngốc, để cho người thi triển âm thầm nhường không là được sao, Tông Chủ ý là, chỉ có Bất Hủ cảnh tu vi trên Tu Tiên Giả, mới có tư cách tiến vào Bách Hoa Tông, cứ như vậy là có thể đào thải một nửa, các loại (chờ) Đường Tăng xông cửa thời điểm, lại để cho người thi triển toàn lực ứng phó, coi như không giết chết hẳn, cũng phải để cho Âm Ba chán hẳn thất khiếu chảy máu, nếu có thể thất thông, vậy thì không còn gì tốt hơn nhất." Hoa Thiên Đào cười lạnh nói.

"Tà Hộ Pháp quả nhiên khôn ngoan, chờ hẳn người bị thương nặng, chúng ta ở Bách Hoa Tông phải giải quyết hẳn, vậy thì càng dễ dàng." Hai gã nam tử tán dương.

"Hai người các ngươi phân phó, chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần thấy được Đường Tăng, ngàn vạn lần không nên hạ thủ lưu tình, cho ta vào chỗ chết làm." Dặn

dò mấy câu, Hoa Thiên Đào tiếp tục nói: "Ta đi trước chiều đãi Thất Tiên Nữ."

Trên bầu trời, bảy con Cửu Thiên Huyền Hạc chậm rãi hạ xuống, cuối cùng dừng lại ở cách mặt đất mười mét nơi, khoảng cách này, có thể làm cho tất cả mọi người cũng có thể thấy rõ.

Chúng nữ người mặc bảy loại màu sắc bất đồng đồ bó sát người váy, buộc vòng quanh vóc người hoàn mỹ, kia có lỗi có lỗ thân thể mềm mại, để cho người nhìn dục hỏa đốt người.

"Thật là đẹp a!"

"Ta nữ thần a, thật sự muốn lấy về nhà a!"

"

Thất Công Chúa hai tay chống nạnh, liếc về phía dưới liếc mắt, đạo (nói): "Đại tỷ, làm sao sẽ có nhiều người như vậy a, thật náo nhiệt a!"

"Nhân gian chính là như vậy, so chúng ta lạnh tanh Thiên Đình mạnh hơn nhiều, ở thiên đình ta đều nhanh buồn chán chết" Đại Công Chúa vuốt vuốt trên vai thom một luồng tóc đen, cười duyên nói.

"Đám này tên háo sắc là chưa từng thấy qua mỹ nữ sao, thật muốn đánh bọn họ một bữa." Tam Công Chúa tức giận nói.

"Ồ" nhưng vào lúc này, Thất Công Chúa phát hiện đứng ở nơi hẻo lánh thân ảnh quen thuộc, không có nghĩ tới tên này lại cũng ở đây nơi này.

Theo Thất Công Chúa ánh mắt, chúng nữ đều là phát hiện cái kia ban đầu, ở Bàn Đào Viên trên đầu các nàng tên xấu xa, người này không chỉ có sờ các nàng cái mông, còn sờ các nàng ngực, trọng yếu nhất là còn thân hơn miệng các nàng, thậm chí còn đưa đầu lưỡi.

"Ách" cảm nhận được chúng nữ không có hảo ý ánh mắt, Đường Nhạc theo bản năng cúi đầu xuống, mặc dù hắn dùng mọi cách tránh, nhưng vẫn là bị phát hiện, không có cách nào ai bảo chính mình lớn lên đẹp trai như vậy, dễ dàng như vậy hấp dẫn mỹ nữ ánh mắt đây.

"Đường Tăng, thấy quen biết đã lâu, không tính đứng ra, ôn chuyện một chút sao" Thất Công Chúa khoe miệng phát qua một vòng nghiêng ngẫm.

Mọi người nghe lời này, rồi rút đưa ánh mắt nhìn về phía Đường Nhạc, không ít người trong mắt mang theo sát ý, hòa thượng này lại còn nhận biết Thất Tiên Nữ, thật là làm cho người hâm mộ và ghen ghét a.

"Ngọa tào, Đường Tăng là ai lại còn nhận biết nhà ta nữ thần "

"Lăn mẹ của ngươi, cái gì gọi là nhà ngươi nữ thần, rõ ràng là nhà ta nữ thần."

"Một đám kiến thức nông cạn gia hỏa, các ngươi không có đi qua Bách Hoa trấn sao, thậm chí ngay cả Đường Tăng cũng không nhận ra, đây chính là cái nhân vật hung ác, không chỉ có giết Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp con trai độc nhất Hoa Vân Tunnel, còn đem Tả Hộ Pháp Hoa Thiên Đào đánh rớt hoa mà chạy."

"Ngọa tào, trâu như vậy bức ta nghe nói Hoa Thiên Đào nhưng là Địa Tiên cảnh tu vi."

"Cũng không phải là sao, không nghĩ tới Đường Tăng lại đi tới nơi này, sẽ không sợ Hoa Thiên Đào tìm hắn báo thù sao "

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt nhỏ đỏ lên, lại có chút ngượng ngùng, chính mình khi nào nổi danh như vậy!

"Mấy vị công chúa, gần đây khỏe không" nếu không tránh khỏi, vậy chỉ có thể đối mặt, Đường Nhạc đứng ra, chấp tay cười nhạt nói.

"Không được, không tốt đẹp gì, ngươi lần trước sờ cái mông người ta, làm cho nhân gia mỗi ngày đều đối với ngươi mong nhớ ngày đêm, nằm mơ đều nhớ ngươi, cô gái bộ vị nhạy cảm làm sao có thể nói sờ liền sờ, đại khái là bởi vì hận sinh thích, ta khả năng yêu ngươi." Thất Công Chúa vênh miệng, u oán nói.

"Đường Tăng, ngươi còn sờ bốn tiểu thư ngực đây!"

"Hắn còn thân hơn miệng ta "

Lời vừa nói ra, Đường Nhạc nhất thời trở thành chúng chủ mục, không ít người đã âm thầm vận chuyển linh lực, chuẩn bị một chương võ chết hắn nha.

"Xong, ta nữ thần bị ô nhục."

"Cái này Đường Tăng có tài đức gì, có thể đạt được Thất Công Chúa xem trọng."

"Thật là lạt thủ tồi thất đoá hoa tỷ muội a!"

Cảm nhận được toàn bộ nam tử giết người ánh mắt, Đường Nhạc nói thầm một tiếng không được, thật là hồng nhan họa thủy a, hắn khế ngẩng đầu, liếc về Thất Công Chúa liếc mắt, phát hiện cô nàng này khoe miệng hiện lên một vòng giáo hoạt nụ cười, còn đối với mình làm mặt quỷ.

Mẫu thân, cái này thật nữ thật là hại người a!

Cái này trên vạn người một người phun một bãi nước miếng, đều đặc biệt sao có thể đem chính mình cho chết chìm.

Cái này còn chưa đi đến vào Bách Hoa Tông đây, liền trở thành mọi người muốn giết mục tiêu, ai, đáng đẹp trai đi tới chỗ nào đều không thanh nhàn.

Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người đứng ở trong đám người, mặt đầy cảnh giác, quan sát mọi người chiều hướng, chỉ cần có người dám đối với sư phụ bất lợi, bọn họ sẽ không chút do dự ra tay, đơn giản chính là đại khai sát giới mà thôi.

"Ha ha, mấy vị Tiên Tử nói đùa, bản tăng khi nào đối với các ngươi làm ra những thứ kia việc làm, các ngươi cũng không thể bêu xấu ta." Việc cần kíp trước mắt, hay là trước ổn định mọi người, tránh cho đưa tới công giận, đến lúc đó coi như phiền toái.

Thất Tiên Nữ vừa định phản bác, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, Hoa Thiên Đào đằng vân giá vũ, thân hình dừng lại ở giữa không trung, khẽ mỉm cười, cung kính nói: "Thất Tiên Nữ đường xa tới, Hoa mẫu không có từ xa tiếp đón, còn thứ tội a."

"Có thể tiến vào Bách Hoa Tông nha" Thất Công Chúa lạnh lùng nói.

"Đây là tự nhiên, vào!"

Thất Tiên Nữ gật đầu một cái, dưới chân Cửu Thiên Huyền Hạc lại vỗ cánh, bay đi Bách Hoa Tông.

"Đường Tăng, ta ở Bách Hoa Tông chờ ngươi, ngươi mau lại đây nha!" Thất Công Chúa quay đầu tự nhiên cười nói.

"Ai, có hôm nay Đào lão chó ngăn trở, ta nào có dễ dàng như vậy tiến vào Bách Hoa Tông." Đường Nhạc âm thầm cười khổ nói.

"Tà Hộ Pháp, thời tiết này quá nóng, lại đứng đi xuống, sợ rằng phải cảm nắng, chúng ta là không phải cũng có thể tiến vào Bách Hoa Tông." Một tên đầu đầy mồ hôi, da thịt ngăm đen nam tử hô lớn.

"Chư vị, có giản có thể trực tiếp tiến vào, không có giản liền muốn xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, mới có thể đi vào Bách Hoa Tông, đây là Tông Chủ tự mình ra lệnh, đứng ngựa không thể vào bên trong." Nói xong lời cuối cùng, Hoa Thiên Đào liếc về liếc mắt Đường Nhạc bên người Bạch Long Mã, hần cố ý muốn làm khó Đường Nhạc.

"Đúng dịp, ta đây Bạch Long Mã có giản, không biết có thể hay không tiến vào Bách Hoa Tông." Đường Nhạc cười tà nói.

"Đã có giản, vậy thì vào đi." Hoa Thiên Đào ngoài cười nhưng trong không cười đạo (nói).

Vạn vạn không nghĩ tới, Đường Tăng lại sẽ có giản, bất quá hần hần chỉ có một tấm, cho hần tọa kỵ, bản thân hần cũng không có giản, chỉ có thể xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, mới có thể đi vào Bách Hoa Tông, nói chuyện cũng tốt, nếu không Đường Tăng tay cầm giản tiến vào Bách Hoa Tông, nếu là chính mình ngăn trở, khó tránh khỏi sẽ chọc cho người nghi kỵ.

Trên vạn người bên trong, chỉ có trên trăm danh cường giả có được giản, mà những người này đều là Đông Vực Đô Đầu có khuôn mặt nhân vật, đại đa số đều là tới từ đại tông môn, mà bọn họ tu vi tất cả đều là ở Huyền Tiên cảnh trên.

"Đường huynh, ta đi vào trước, quý này cốc Âm Ba trận có chút không đơn giản, ngươi cẩn thận một chút, kia Hoa Thiên Đào nhất định sẽ từ trong cản trở." Lý Thừa Phong đi tới Đường Nhạc bên người, lòng tốt dặn dò.

Phiếu Miêu Tông mặc dù với Bách Hoa Tông bất hòa, nhưng là cũng thu được mấy tờ giản, mà làm tông môn người xuất sắc, hần Lý Thừa Phong tự nhiên cũng có được giản, không cần tận lực đi xông trận.

"Ừ, ta sẽ chú ý." Đường Nhạc gật đầu nói.

Một chương này 270 0 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Ngộ Không lòng tốt, mọi người xông cửa!

"Ông "

Quỷ khóc sói tru chóai tai âm thanh đột nhiên vang lên, dưới núi Bàn Đại Nhân Hải, đều là vào thời khắc này trở nên bốc lửa.

"Bắt đầu sao "

Đường Nhạc cũng muốn biết một chút về cái này Bách Hoa Tông Quỷ Cốc Âm Ba trận, rốt cuộc có bao nhiêu cường hãn.

Chen đến trước đám người liệt, Đường Nhạc khẽ ngừng đầu, phát hiện có hai hàng Bách Hoa Tông đệ tử đứng ở hai bên đường đi, mỗi hàng có một trăm lẻ một tên đệ tử, bọn họ tu vi đều tại Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, trong đó mỗi hàng còn có một danh Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, nghĩ đến hẳn là phụ trách duy trì đại trận.

"Như vậy đội hình, bày Quỷ Cốc Âm Ba trận, chỉ sợ là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, cũng rất khó xông qua đi." Đường Nhạc âm thầm suy nghĩ.

"Thảo đặc biệt sao, Bách Hoa Tông là không phải cố ý không để cho chúng ta lên núi."

"Chỉ sợ chúng ta còn không có lên núi, sẽ chết ở Quỷ Cốc Âm Ba trong trận."

"Là còn sống, ta hay là buông tha đi!"

"

Rất nhiều người không hy vọng mà dừng lại, đã nửa đường bỏ cuộc, bọn họ cũng không phải đưa ngọc, tự nhiên có thể nhìn ra này Quỷ Cốc Âm Ba trận nguy cơ tứ phía, người thường xông vào, chỉ sợ không chết cũng phải bị dao động gần chết.

Mọi người là tới nơi này tham gia Bách Hoa đại hội, cũng không phải là tới chơi mệnh.

"Chư vị, các ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì, còn không mau mau xông cửa." Hoa Thiên Dao trên không trung mắt nhìn xuống phía dưới mọi người, hơi không kiên nhẫn đạo (nói).

Giống như chết yên lặng, không người nào nguyện ý đánh trận đầu!

Ước chừng trong vòng mấy cái hít thở, một vị lá gan khá lớn đại hán khôi ngô đứng ra, thô giọng hô: "Tà Hộ Pháp, Quý Tông có phải hay không hơi quá đáng, chúng ta đường xa tới, nhưng là khách nhân, nếu là chết ở Quỷ Cốc Âm Ba trong trận, các ngươi Bách Hoa Tông có thể gánh chịu nổi trách nhiệm này sao "

"Chính là a, chúng ta chuột môn mặc dù không phải Đại Phái, nhưng là không phải là các ngươi Bách Hoa Tông như vậy khi dễ."

"

Nghe mọi người bắt đầu âm thanh, Hoa Thiên Dao sắc mặt bộc phát khỏi bệnh khó coi, dưới mắt hay là trước ổn định cục diện, không thể đắc tội bọn họ, Bách Hoa Tông tuy mạnh, nhưng là không cách nào đối mặt trên trăm cái tông môn lửa giận.

Những người này đại đa số đều là Đông Vực các đại tông môn thế hệ thanh niên người xuất sắc, nếu là chết ở Bách Hoa dưới núi, xác thực không có cách nào theo chân bọn họ tông môn giao phó.

"Chư vị không cần phải lo lắng, này Quỷ Cốc Âm Ba trận chỉ có thể phát huy ra ba thành uy lực, nói như vậy, chỉ cần tu vi đi đến Bất Hủ cảnh, cũng có thể tùy tiện thông qua." Hoa Thiên Dao nở nụ cười, vỗ ngực bảo đảm nói.

"Ngươi nói có thể thông qua là có thể thông qua a, trừ phi có người đánh trước tuyến đầu, nếu là hẳn không chết, chúng ta lại xông cửa."

"Các ngươi người nào tới trước, ngược lại ta sẽ không người thứ nhất lên."

Ngộ Không đứng ở trong đám người, thấy không có người dám xông về đằng trước liên quan, hẳn cái này hầu tính khí thoáng cái liền lên đến, chính là một cái Âm Ba trận liền đem đám người này sợ đến như vậy, thật là cho bọn hắn tông môn mất thể diện.

"Để cho ta đây Lão Tôn làm đệ nhất nhân đi." Ngộ Không từ trong đám người đi ra, cười nói.

"Cái này mặt lông Lôi Công miệng và trên là ai vậy "

"Đại danh鼎鼎鼎鼎 Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không ngươi cũng không nhận ra hẳn chính là Đường Tăng Đại Đồ Đệ, đây chính là Địa Tiên cảnh cường giả."

"Ta đi, Địa Tiên cảnh cường giả muốn thông qua Âm Ba trận hẳn dễ như trở bàn tay đi "

Ngộ Không nhìn do 202 người bày ra Quỷ Cốc Âm Ba trận, âm thầm vận chuyển linh lực, hấn sau khi chuẩn bị xong, chậm rãi xoay người, hướng về phía mọi người cười nói: "Ta đây Lão Tôn đem tu vi đề đến Bất Hủ cảnh, thay các ngươi đi thử bên trên một phen, nếu như ngay cả ta đây Lão Tôn đều không kiên trì nổi, kia "

"Đại Thánh, nếu là ngươi không vượt qua nổi, chúng ta đây liền tự đi thôi lui, cũng cũng không cần phải đi xông cửa."

"Đại Thánh a, ngươi thật đúng là người tốt a "

"Người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, huống chi chút chuyện nhỏ này không đáng nhắc đến." Ngộ Không vói đứng ở trong đám người Đường Nhạc hai mắt nhìn nhau một cái, âm thầm gật đầu một cái, lại dùng hùng hậu linh lực bọc thân thể, sau đó chọt một tháp mà, thân hình tựa như tia chớp lướt nhanh ra, hướng về phía trên núi tàn bạo đi.

Hắn muốn nhất cổ tác khí, vọt thẳng qua này Quỷ Cốc Âm Ba trận, thứ nhất là làm một tấm gương, thứ hai là cho mọi người tìm một chút lòng tin, ít nhất Bất Hủ cảnh tu vi có thể thuận lợi xông qua.

Ngộ Không tốc độ cực nhanh, trong thời gian ngắn, lại vọt vào Quỷ Cốc Âm Ba trận, mà ở trong nháy mắt này, kia hai trăm lẻ hai danh Bách Hoa Tông đệ tử, cái miệng phát ra quỷ khóc sói tru, đỉnh tai nhức óc vang dội tiếng.

Thanh âm này phảng phất có thể đâm thủng thần hồn, mang theo một cỗ Kỳ Dị ba động, giống như Ma Âm một dạng một ít tu vi yếu, phỏng chừng có thể bị chấn nổi điên.

"Ông "

"Ô "

Một hàng phát ra tiếng quỷ khóc, một cái khác xếp hàng phát ra tiếng sói tru, hai cỗ thanh âm hòa chung một chỗ, chọt phô thiên cái địa tan ra bốn phía.

"Ta đây Lão Tôn dùng linh khí chặn lỗ tai lại, lại như cũ có thể nghe được như thế thanh âm chói tai, điều này nói rõ Âm Ba có thể không nhìn linh lực trở ngại, nếu là ta đây Lão Tôn đem tu vi đề đến Xuất Khiếu Cảnh, vẫn thật là không vượt qua nổi." Ngộ Không phát hiện đầu mối, âm thầm thầm nói.

Hoa Thiên Đào lão nhân kia nói không sai, này Quỷ Cốc Âm Ba trận uy lực quả thật yếu không ít, phải biết đây chính là hai trăm lẻ hai danh Huyền Tiên cảnh cường giả chung nhau liên thủ, làm sao có thể không ngăn được Bất Hủ cảnh cường giả.

Xem ra Bách Hoa Tông hẳn là muốn đem Bất Hủ cảnh tu vi bên dưới người, đào thải hết!

Nghĩ đến đây, Ngộ Không không quên nhắc nhở mọi người, hắn hướng về phía dưới núi mọi người hô lớn: "Cái này Âm Ba có thể không nhìn linh lực trở ngại, mọi người coi như chặn lỗ tai lại, cũng là vô dụng, bất quá cái này Âm Ba đúng không mục nát cảnh tu vi trên người, hẳn không tạo được cái gì tình thực chất tổn thương."

Vừa dứt lời, Ngộ Không cũng sẽ không lè mề, tăng thêm tốc độ, thuận lợi xông qua Âm Ba trận sau, hắn gọi ra Cân Đầu Vân, hướng về phía Bách Hoa Tông bay vút đi.

"Ha ha, thật may ta đây mấy ngày trước đột phá đến Bất Hủ cảnh, nếu không hôm nay vẫn thật là chỉ có thể không hy vọng mà dừng lại." Một tên đại hán đầu trục, còi mở cười to mấy tiếng, hướng về phía mọi người tiếp tục nói: "Ai dám cùng ta cùng một chỗ xông cửa."

"Ta tới "

"Ta cũng tới."

"Tính ta một người!"

"

Phần lớn người vẫn còn ở do dự, có mấy trăm danh gan lớn Bất Hủ cảnh cường giả, cũng sẽ không chơi liều, bọn họ rồi rít điều động trong cơ thể linh lực, thi triển thân pháp, vọt vào Quỷ Cốc Âm Ba trong trận.

Âm Ba vẫn còn đang kéo dài, đám người này mới vừa tiến vào trong trận, sắc mặt biến hóa nhanh chóng trở nên tái nhợt, nhưng cũng không có lựa chọn lùi bước, mà là cắn răng, từng bước từng bước chặt vật đi trước.

"Phốc xuy."

Nhìn chằm chằm Âm Ba đi mấy chục thước, vài tên Bất Hủ cảnh sơ kỳ cường giả tại chỗ phun ra mấy ngụm máu tươi, bọn họ không buông tha, tiếp tục tiến lên, kết quả đi không tới mười mét, lại gánh không được Âm Ba, xụi lơ trên đất, co quắp không dứt.

Thấy vậy, dưới núi không ít người hít sâu một hơi, này Quỷ Cốc Âm Ba trận quả nhiên khó giải quyết, muốn thuận lợi xông qua, chỉ sợ không phải là chuyện dễ.

"Ai, chỉ có thể không công mà về."

"Ta tu vi mới Xuất Khiếu Cảnh trung kỳ, nếu là đi xông cửa, chỉ sợ kết quả so mấy người kia, muốn càng thê thảm hơn."

"Thật là không cam lòng a "

Có chừng hơn ba nghìn danh Bất Hủ cảnh tu vi bên dưới Tu Tiên Giả, rất thức thời chọn rời đi, đối với bọn hắn mà nói, coi như gắng gượng thân thể, gắng gượng xông qua Âm Ba trận, vậy cũng chỉ còn lại nửa cái mạng, nơi nào còn có tâm tình đi tham gia Bách Hoa đại hội.

Chờ đám người này sau khi rời đi, còn có hai ngàn danh Xuất Khiếu Cảnh tu cho người tu tiên ở dưới chân núi ngắm nhìn, bọn họ nghĩ (muốn) chờ một chút nữa, nghĩ (muốn) lại quan sát một chút cái này Âm Ba trận, xem xem có thể hay không tìm tới cái gì Phá Trận, có lẽ như vậy thông qua khả năng nghiệp đoàn lớn một chút.

Coi như biết rõ không vượt qua nổi, nhưng ít nhất cũng phải thử một lần.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 207: Từ trong cản trở, dẫn người xông cửa!

"Bất Hủ cảnh cũng có thể thuận lợi xông qua, huống chi chúng ta Huyền Tiên cảnh tu vi, mọi người cùng đi xông cửa đi."

"Đang có ý đó "

"

Ước chừng nửa giờ, đã có hơn ba ngàn người thuận lợi xông cửa, tiến vào Bách Hoa Tông, còn có mấy trăm danh xông cửa thất bại, không cam lòng đi, những người thất bại này phần lớn đều là người bị thương nặng, có mấy người bị dao động diết, còn có mấy người chết ở Quỷ Cốc Âm Ba trong trận.

"Sư phụ, chúng ta muốn đi xông cửa đi!" Bát Giới đề nghị.

"Chúng ta dầu gì cũng là Huyền Tiên cảnh tu vi, mới có thể thuận lợi xông qua." Ngộ Tịnh trầm giọng nói.

Hai người đều là là các loại (chờ) sư phụ, cho nên mới trì hoãn thời gian.

"Bát Giới, Ngộ Tịnh hai người các ngươi đi trước xông cửa đi, sư phụ không nóng nảy." Đường Nhạc lắc đầu, cự tuyệt nói.

"Vậy cũng tốt, sư phụ, ngươi cẩn thận một chút, ta xem kia Hoa Thiên Đào vẫn đang ngó chừng ngươi cười lạnh, không thể không phòng a." Bát Giới lo lắng nói.

"Được, không muốn cho ta bận tâm, các ngươi nếu là đi trễ, nói không chừng Bách Hoa đại hội đã kết thúc." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Lão Sa, chúng ta đã hành động đi."

"Được."

Hai người chợt thi triển thân pháp, dễ dàng xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, sau đó đằng vân giá vũ, đi Bách Hoa Tông.

Thầy trò bốn người, trừ Đường Nhạc, ba người khác đều thuận lợi tiến vào Bách Hoa Tông, thậm chí ngay cả Bạch Long Mã đều tiến vào, chỉ còn lại Đường Nhạc chân mày nhíu chặt, một mực ở dưới núi ngắm nhìn.

"Muốn xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, nếu không thì bằng vào bản thân cường dày linh lực, cường ép vượt qua đi, nếu không thì liền khiến cho dùng Âm Ba Linh Quyết cùng với đối kháng, chẳng qua là bình thường Âm Ba Linh Quyết khó mà với nó đối kháng, ta mặc dù tu luyện 'Hỏa Phượng Diệp Lăng Ngâm'. Nhưng là cũng không chắc chắn bằng này Linh Quyết, liền thuận lợi vượt qua đi." Ba thành uy lực Quỷ Cốc Âm Ba trận đối với Đường Nhạc mà nói tự nhiên không coi vào đâu, nhưng chỉ sợ Hoa Thiên Đào âm thầm sử trá, chờ mình xông cửa lúc, sóng âm kia trận đột nhiên bộc phát ra

mười phần uy lực, như vậy thứ nhất, cho dù là chính mình, cũng rất khó xông qua, nói không chừng còn muốn bị thương.

Đường Nhạc thờ dài một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía giữa không trung Hoa Thiên Dao, phát hiện cái này lão cầu chính không có hảo ý nhìn mình.

Hoa Thiên Dao ánh mắt quét nhìn lần này địa phương mọi người, lạnh lùng nói: "Còn người nào ra nếu là không người tiếp tục xông cửa, coi như thất bại, các ngươi trở về đi!"

"Chúng ta rút cuộc muốn không nên đi xông cửa a, lòng ta đây bên trong không có chắc, không dám tùy tiện đi trước a!"

"Nếu là không đi, cứ như vậy trở về, chẳng phải là bị người nhạo báng đây cũng quá mất mặt!"

"Ta còn muốn sống thêm mấy năm nữa, nếu là chết ở Âm Ba trong trận, phỏng chừng đều không bởi vì ta nhặt xác!"

"Mẹ ta còn hi vọng nào ta thành thân sống chết, hi vọng nào ôm Tôn Tử đây!"

"

Còn lại những thứ này Bất Hủ cảnh người, lẫn nhau từ chối, ai cũng không chịu đi trước xông cửa, nhưng là không chịu rời đi.

"Ai, nên tới từ đầu đến cuối muốn tới" lần nữa thờ dài một tiếng, Đường Nhạc chậm rãi đi ra.

Trên không trung nhìn thấy một màn này, Hoa Thiên Dao mừng thầm, cái này Đường Tăng rút cuộc không nhịn được, muốn xông cửa, hết thấy các thứ này đều tại chính mình trong kế hoạch.

Nếu là cái này Đường Tăng không đến Bách Hoa Tông, chính mình vẫn thật là không làm gì được hắn, nhưng hắn nếu đi tới mình bàn, cũng đừng trách chính mình không khách khí.

Hoa Thiên Dao cho hai gã tâm phúc một cái động thủ ánh mắt, người sau thấy vậy, liền vội vàng gạt đầu, biểu thị không thành vấn đề.

"Các anh em, ăn vào băng thanh đan, các loại (chò) Đường Tăng xông cửa lúc, cũng không cần lại nương tay, đem Quỷ Cốc Âm Ba trận phát huy ra mười phần uy lực, chỉ cần chơi chết Đường Tăng, đến lúc đó Tả Hộ Pháp bạc đãi không các ngươi." Tên kia Huyền Tiên cảnh hậu kỳ đệ tử phân phó nói.

Dưới mắt bọn họ giọng đã không chịu nổi, bắt đầu bốc khói, nếu là lại kêu đi xuống, nói không chừng muốn đem cổ họng cho hăm ách.

Mà Phạm Cấp thượng phẩm băng thanh đan, nó dược liệu liền có thể thanh giọng tron cổ, giải trừ mệt nhọc.

Kia hai gã Hoa Thiên Dao tâm phúc hai mắt nhìn nhau một cái, hai người đều là lộ ra một cái nụ cười quỷ dị.

Không nói xa cách vẹn vẹn là hai người tu vi liền hoàn toàn có thể miểu sát Đường Tăng, càng không cần phải nói trên trăm danh Huyền Tiên cảnh cường giả chung nhau liên thủ.

Một khi xông vào Quỷ Cốc Âm Ba trận, Đường Tăng lại chấp cánh khó thoát, hai người phảng phất đã thấy Đường Tăng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ tình cảnh.

"Đều chuẩn bị xong sao "

"Chuẩn bị xong."

"Chờ một hồi cho ta căng giọng kêu."

"Minh bạch!"

Nhìn sau lưng mấy ngàn người, Đường Nhạc khẽ mỉm cười, đạo (nói): "Có không người nào nguyện ý với bản tăng cùng đi xông cửa, chỉ cần các ngươi đi theo ta, ta có bảy thành chắc chắn, đem các ngươi thuận lợi mang ra khỏi Quỷ Cốc Âm Ba trận."

"Ồ ào "

Lời vừa nói ra, bên trong sân rối loạn tung bùng, rất nhiều người rục rịch, cho là đây là một cái cơ hội.

"Hừ, đều bản thân khó bảo toàn, còn có rảnh rỗi cổ cho hắn người, thật là buồn cười." Hoa Thiên Dao âm thầm cười lạnh, hắn trong đầu nghĩ, cái này cũng có thể là Đường Tăng biết rõ mình chắc chắn phải chết, nghĩ tại trước khi chết kéo mấy cái chịu tội thay, như vậy đến Âm Tào Địa Phủ cũng không tịch mệnh.

"Cái này Đường Tăng sẽ không phải là trả thù xã hội, muốn hãm hại chúng ta đi!"

"Hắn bắt quả cũng liền Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, tự vệ có thừa, nhưng lại không thể bảo vệ hắn người a!"

"Các ngươi không thấy lúc trước rất nhiều Bát Hủ cảnh cường giả, cũng xông cửa thất bại sao, ngược lại ta tự biết mình, sẽ không đi trước xông cửa, càng không biết lấy tánh mạng mình đi mạo hiểm."

"Quý Cốc Âm Ba trong trận nguy cơ tứ phía, sẽ phát sinh đủ loại ngoài ý muốn, vạn nhất gặp phải tình huống gì, Đường Tăng đột nhiên bỏ lại chúng ta, một mình chạy thoát thân, chúng ta đây chẳng phải là xong đời."

Thương lượng hồi lâu, mọi người quyết định cự tuyệt Đường Tăng, biểu thị sẽ không theo hắn cùng đi xông cửa.

Nhưng vào lúc này, một tên vóc người nhỏ bé mạnh mẽ từ trong đám người đi ra, nàng người mặc quần đỏ, buộc hai cái tóc thắt bím đuôi ngựa, mập mập trắng trẻo gương mặt, rất là khả ái.

"Đại ca ca, ngươi dẫn ta đi xông cửa đi." Tiểu cô nương nói tiếng thanh âm có chút non nớt, nhìn ước chừng mười hai mười ba tuổi tả hữu đáng yêu.

"Tiểu muội muội, ngươi tên là gì, đến từ nơi nào a" Đường Nhạc nắm tiểu cô nương gương mặt, thân mật nói.

"Ta gọi là Long Linh Nhi, đến từ Tổ Long Sơn Mạch." Tiểu cô nương cũng không có giấu giếm, nói rõ sự thật.

"Ngọa tào, Tổ Long Sơn Mạch!" Nghe vậy, Đường Nhạc khiếp sợ không thôi, Tổ Long Sơn Mạch người lại cũng tới Bách Hoa Tông không đúng, Tổ Long Sơn Mạch không phải Long Tộc với Côn Bằng tộc địa bàn sao, cô bé này họ Long, chẳng lẽ nàng là long tộc nhân

Đường Nhạc theo bản năng dò xét nữ hài tu vi, cái này tìm tòi trắc, sợ hãi giật mình, cô bé này tuổi còn trẻ, tu vi vậy mà đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, thật là người so với người làm người ta tức chết a.

"Linh Nhi, thế nào chỉ một mình ngươi a, người nhà ngươi đây" Đường Nhạc dò hỏi.

"Vốn là đi theo hai vị ca ca đi ra chơi đùa, nhưng là hai người bọn họ cả ngày đi theo ta phía sau cái môn, phiền chết, cho nên ta liền thừa dịp bọn họ lúc nghỉ ngơi sau khi, chuồn êm đi ra, bắt quả sau đó liền lạc đường, mơ hồ đi tới nơi này." Long Linh Nhi vênh miệng, ủy khuất nói.

"Nguyên lai là như vậy, Linh Nhi a, vậy ngươi đi Bách Hoa Tông làm gì, không phải là đi tìm ca ca sao" Đường Nhạc ngồi xổm người xuống, giọng ôn hòa nói.

"Ta mới lười tìm bọn hắn, nghe nói Bách Hoa Tông muốn tổ chức Bách Hoa đại hội, mà còn Thường Nga tỷ tỷ cũng sẽ tham gia, thật vất vả cùng với nàng có gặp mặt một lần cơ hội, ta đương nhiên không thể bỏ qua á."

"Hi hi, Linh Nhi sau khi lớn lên, cũng phải với Thường Nga tỷ tỷ một dạng mỹ!"

Long Linh Nhi nháy đôi mắt đẹp, kéo Đường Nhạc cánh tay, dùng nàng trở mã không hoàn toàn ngực chà xát vào lưng tung, làm Đường Nhạc hạ thân mơ hồ có phản ứng.

"Mẹ nhà nó, nàng vẫn như thế tiểu, ta làm sao sẽ sinh ra tà ác như vậy ý nghĩ, thật là tội quá a." Đường Nhạc âm thầm nghĩ lấy.

Cường ép ngăn chặn nội tâm về này dục hóa, Đường Nhạc tránh thoát cánh tay nàng, sau đó dặt nàng tay nhỏ, đạo (nói): "Yên tâm đi, đại ca ca tuyệt đối cho ngươi thấy Thường Nga tỷ tỷ."

"Đại ca ca." Long Linh Nhi ớn à ớn ền đạo (nói).

Dưới con mắt mọi người, Đường Nhạc dắt Long Linh Nhi tay, lòng bàn chân đạp một cái, thân hình nhẹ nhàng rơi vào Quý Cốc Âm Ba trong trận.

"Đại ca, thật dễ cho tiểu muội đi theo hòa thượng kia đi xông cửa sao, tiểu muội tu vi mới Huyền Tiên cảnh sơ kỳ a." Tất cả mọi người không biết là, có hai đạo bóng đen núp ở trong không gian, một mực nhìn chăm chú phía dưới, ngay cả Địa Tiên cảnh trung kỳ Hoa Thiên Đào cũng không phát hiện bọn họ tồn tại.

"Ta cảm thấy đến hòa thượng kia không đơn giản, trước hết chờ một chút xem đi, nếu là Bách Hoa Tông dám dấn thương tiểu muội một cọng tóc, kia Bách Hoa Tông cũng liền không cần phải tồn tại." Nam tử người mặc hồng bào, trước ngực còn thêu một cái huyết sắc chữ tôn tiểu Long, cực kỳ dễ thấy, nhìn trông rất sống động.

"Chúng ta Thái Cổ Huyết Linh Long Nhất tộc, vốn là nhân số thừa thớt, nếu là tiểu muội xảy ra chút gì ngoài ý muốn, Phụ Vương sẽ không bỏ qua cho chúng ta." Long Khiếu Vân có chút không nhẫn nại được, muốn động tay.

"Bây giờ còn không thể bại lộ thân phận, mà còn ta tin tưởng hòa thượng kia sẽ không để cho tiểu muội bị thương tổn!" Long Khiếu Thiên khuyên.

Một chương này 250 0 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Không chịu nổi, thương tiếc không dứt!

Theo Đường Nhạc tiến vào Quỷ Cốc Âm Ba trận, chung quanh hai hàng Bách Hoa Tông đệ tử, liền tiến vào tình trạng giới bị, kia cường hãn Âm Ba xuất hiện lần nữa, khiến cho đến trong bầu trời này năng lượng đều sóng gió nổi lên, bầu không khí cực kỳ kiềm nén.

"Ông "

"Ồ "

Mười phần uy lực Âm Ba trận, bộc phát ra Âm Ba ngưng tụ sau đó, giống như gió giạt như vậy cuốn mở, Liên Sơn nhìn xuống vai diễn quần chúng đều chịu đựng không nổi, chói tai Âm Ba công kích, một ít tu vi yếu trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, xối lợ trên đất.

"Ngọa tào, Bách Hoa Tông đây là điện sao, loại này cấp bậc Âm Ba trận, thử hỏi chúng ta ai có thể xông qua "

"Hình như là Hoa Thiên Đào muốn trả thù Đường Tăng, có ý an bài người làm như vậy!"

"Đường Tăng giết Hoa Thiên Đào con trai độc nhất, nhân gia đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, xem ra Đường Tăng rất khó xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận."

"Thật may Lão Từ không có đứng ra, với Đường Tăng cùng một chỗ tiến vào Quỷ Cốc Âm Ba trận, nếu không kết quả này tuyệt đối vô cùng thê thảm"

"Chỉ tiếc kia đẹp để tiểu cô nương "

Phần lớn người, biểu thị đối với (đúng) Đường Nhạc lần này xông cửa không có quá lớn lòng tin, nếu nói là một mình hấn đi xông, nói không chừng còn có mấy phần cơ hội, nhưng bây giờ mang theo một cái gánh nặng, kết quả kia hại ... không ít chính mình, sẽ còn hại người khác.

Bộc phát ra mười phần uy lực Quỷ Cốc Âm Ba trận, nhưng là có thể làm khó Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, mà còn hơi không cẩn thận, nói không chừng sẽ còn mệnh tang ở trong đó, Đường Tăng tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, coi như hấn có miễn cưỡng chịu đựng được, cũng sẽ người bị thương nặng, càng không cần phải nói bên cạnh tiểu cô nương.

Cúi đầu mắt nhìn xuống phía dưới, Hoa Thiên Đào mang theo nụ cười gật đầu một cái, biểu thị hết sức hài lòng, hấn đã chuẩn bị xong thường thức Đường Tăng ra com nắm một nắm, hy vọng Đường Tăng còn có thể lưu Nhất Khẩu Khí, không nên chết nhanh như vậy, không đúng vậy quá không thú vị một ít.

"Linh Nhi, người sợ à." Đường Nhạc sắc mặt tái nhợt, dựa vào trong cơ thể linh lực khổ khổ chống đỡ, hấn có chút đánh giá thấp này Quỷ Cốc Âm Ba trận, lấy hấn tình huống trước mắt, nếu là cần rằng kiên trì, nhiều nhất xông đến một nửa, muốn thuận lợi xông cửa, chỉ sợ là không có khả năng.

Ngay cả hấn cũng là như thế, huống chi Long Linh Nhi, Long Tộc mặc dù nhục thân cường hãn, nhưng lại không cách nào trở ngại Âm Ba tiến vào lỗ tai, nàng đang đứng ở trở mã thời kỳ, nếu là ra chút ngoài ý muốn, cái này làm cho Đường Nhạc trong lòng sao mà yên tĩnh được, còn có mặt mũi nào đi đối mặt nàng người nhà.

"Đại ca ca, người sợ sao" Long Linh Nhi cũng không gấp trả lời, nàng lộ ra một cái gượng gạo nụ cười, hỏi ngược lại.

Hiện tại nàng đã có nhiều chút không chịu nổi kinh khủng Âm Ba!

"Cái này Âm Ba trận tuy mạnh, nhưng còn sẽ không để cho ta cảm thấy sợ hãi." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Nếu đại ca ca đều không sợ hãi, kia Linh Nhi cũng không sợ hãi." Long Linh Nhi thật chặt kéo Đường Nhạc tay, ánh mắt tràn đầy kiên nghị, không biết vì cái gì, trước mắt nam tử để cho nàng có một loại không hiểu cảm giác an toàn!

"Yên tâm đi, cho dù chết, ta cũng phải đem người an toàn hộ tống xuất quan." Đường Nhạc cũng không dừng lại nữa, hai người thân ảnh chột lóc, trong nháy mắt lao ra sắp tới 50 mét khoảng cách.

Vô không bắt nhập Âm Ba chui vào Đường Nhạc đám người trong thân thể, loại cảm giác này giống như hàng vạn con kiến Phệ thể, cảm giác đau đớn với cảm giác vô lực để cho hai người thân thể cứng đờ, tốc độ có chút chậm lại.

"Đại ca ca, ta thật khó chịu." Long Linh Nhi hai tay không ngừng gõ đầu, trong hốc mắt nước mắt chậm rãi chảy xuôi, đáng thương bộ dáng, để cho người hận không được ôm vào trong ngực, rất tốt thương yêu một phen.

"Nếu không thì buông tha đi, chúng ta không xông." Đường Nhạc có chút thương tiếc, hắn biết rõ Linh Nhi vào lúc này thừa nhận bao lớn thống khoái, ngay cả hắn đều có chút gánh không được, huống chi là còn tám bé Linh Nhi.

"Không, chúng ta tiếp tục xông cửa, Linh Nhi sẽ không bỏ rơi." Cắn chặt hàm răng, Long Linh Nhi cố nén vẻ này toàn tâm thần hồn đau đớn, trong cơ thể nàng linh lực không giữ lại chút nào mãnh liệt mà ra, ở chung quanh tạo thành mây đạo phòng ngự, liều mạng ngăn trở Âm Ba công kích.

Cứ việc những thứ này lên không bao lớn tác dụng, nhưng là có thể giảm bớt nàng đau đớn.

Phô thiên cái địa Âm Ba giống như thực chất như vậy, cỡ sau mạnh hơn cỡ trước hắn, điên cuồng công kích Đường Nhạc với Long Linh Nhi.

"Chúng ta đây tiếp tục." Đường Nhạc cắn đầu lưỡi, làm cho mình thời khắc giữ thanh tỉnh.

Núp ở trong không gian hai gã nam tử mặc áo hồng, song quyền nắm chặt, nhìn mình muội muội chịu khổ, loại tư vị này thật rất khó chịu.

"Đại ca, không ra tay nữa, tiểu muội liên không kiên trì nổi, ngươi chẳng lẽ nhẫn tâm như vậy sao, Linh Nhi nàng nhưng là ngươi thân muội muội!" Long Khiếu Vân mắt đỏ vành mắt, trong cơ thể mệnh môn linh lực quanh quẩn ở đầu ngón tay, nếu không phải đại ca dùng mọi cách ngăn trở, hắn đã sớm ra tay.

Từ nhỏ nuông chiều từ bé Long Linh Nhi, khi nào bị qua như vậy đau đớn!

Ở bên trong tộc, Long Khiếu Vân thương yêu nhất cô em gái này, thấy Linh Nhi đau đến không muốn sống, hắn hận không được lập tức xuất thủ cứu tiểu muội, sau đó một chương đem đám này bảy Âm Ba trận người bắn cho chết.

"Gấp cái gì, Linh Nhi muốn là có sinh mạng nguy hiểm, không cần ngươi nói, ta tự nhiên sẽ ra tay, nhưng bây giờ chúng ta vẫn là tiếp tục ngắm nhìn đi, huống chi điểm này trắc trở đối với Linh Nhi mà nói, chỗ tốt lớn hơn chỗ ích lợi, ít nhất loại này không nói bại tình thần, đáng giá chúng ta khích lệ." Long Khiếu Thiên mặt đầy ổn định.

"Khích lệ cái rắm, nếu là Linh Nhi có cái gì tam trường lưỡng đoan, cũng đừng trách ta trở mặt với ngươi." Long Khiếu Vân thu lại khí thế, mắng to.

"Tùy thời xin đến chỉ giáo!"

"Ngươi "

Hoa Thiên Dao hai gã tâm phúc, thấy Đường Nhạc thống khổ biểu tình, không khỏi trong lòng vui mừng, bọn họ vô cùng hưng phấn, chỉ cần giải quyết Đường Tăng, Tà Hộ Pháp nhất định sẽ không bạc đãi hai người, nói không chừng một cao hứng, liền phần thưởng bọn họ mấy quyền địa cấp Linh Quyết.

"Đường Tăng, ngươi bây giờ quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, gọi ta là ba tiếng gia gia, ta liền mở một mặt lưới, tha cho ngươi một mạng như thế nào "

"Ngươi nếu là chịu tự phế tu vi, sau đó tự đoạn một cánh tay, cũng có thể sống mệnh nha!"

"Ha ha, chỉ sợ làm hai vị thất vọng." Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một khi sát ý, nhưng rất nhanh bị hắn ẩn tàng, chợt cười lạnh mấy tiếng, lại không nữa lý tới hai người, tiếp tục dậm chân về phía trước.

Ở Âm Ba bên trong, Đường Nhạc với Long Linh Nhi bước chân có chút không yên, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ té xuống đất.

Long Linh Nhi cắn chặt môi đỏ mọng hàm răng, không khỏi rỉ ra một vệt máu.

Hai người chỉ kém hơn mười thước là có thể đi tới Âm Ba trận vị trí chính giữa, chẳng qua là Long Linh Nhi không thể kiên trì được nữa, phun ra một ngụm máu tươi, lúc này nàng đã thoi thóp, đôi mắt đẹp chậm rãi nhắm lại, chuẩn bị chờ đợi tử vong tới.

"Thật xin lỗi, đại ca ca, Linh Nhi đã hết sức" trong cơ thể linh lực đã tiêu hao hầu như không còn, Long Linh Nhi thân thể chậm rãi ngã về sau, chẳng qua là ngay tại nàng ngã xuống đất trong nháy mắt, lại bị một con thực lực mạnh mẽ cánh tay chặn ngang ôm lấy.

Ôm trong ngực người ngọc, Đường Nhạc cúi đầu ôn nhu nói: "Linh Nhi, ngươi làm rất tốt, tiếp theo liền giao cho ta đi!"

"Ta gọi ạ, hòa thượng này không chỉ có sờ tiểu muội tay, còn dám sờ tiểu muội eo, không được, quyết không thể để cho hắn như thế chiếm tiện nghi, ta đây phải đi giáo huấn hắn." Long Khiếu Vân sắc mặt bộc phát khỏi bệnh khó coi, muốn chuẩn bị ra tay.

Long Khiếu Thiên lần nữa ngăn lại hắn, tức giận nói: "Ngươi đặc biệt sao cho ta ngừng điểm, khác (đừng) gây chuyện cho ta."

"Ta liền cái này tính khí, ngươi cũng không phải không biết." Long Khiếu Vân bĩu môi nói.

Nhún nhún vai, Long Khiếu Thiên lấy yên lặng trả lời hắn!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Thực lực đánh mặt, mọi người đều sợ!

"Cái này Đường Tăng hẳn không giống như là đoán mệnh người a, ta cảm thấy cho hắn ẩn giấu thực lực, hắn chính là từ vừa mới bắt đầu, sẽ không lộ ra nhút nhát biểu tình, người như vậy hoặc là đối với chính mình có lòng tin, hoặc là kẻ ngu, hai người ta chọn người trước!"

"Hừ, người không khỏi quá đề cao hòa thượng này, nếu là hắn có thể thuận lợi xông cửa, ta tại chỗ bấm điều, quyết không nuốt lời."

"Cát, đến lúc đó người liền sẽ không như thế nói!"

"Ai a a, không tin là không nếu là Đường Tăng thật có thể xông cửa, mà ta lại đổi ý, mọi người có thể đồng loạt ra tay, bấm ta điều, như thế nào "

"Kiệt kiệt, vốn không muốn để cho Đường Tăng thuận lợi xông cửa, nhưng bây giờ vừa nghe đến người mà nói, Lão Tử lại thay đổi chủ ý, ngược lại là hy vọng hắn thuận lợi xông cửa, sau đó ngồi chờ người bấm điều, ha ha ha."

"Àm!"

Dưới núi mọi người nói chuyện với nhau đang lúc, một đạo âm thanh xé gió, đột nhiên theo Quý Cốc Âm Ba trận truyền ra, chợt mọi người lại thấy Đường Tăng ôm tiểu cô nương, trực tiếp thuận di hơn mười thước, sau một khắc hai người xuất hiện ở Âm Ba trận vị trí trung ương.

"Thật là nhanh chóng tốc độ!"

"Ta thật giống như thấy tàn ảnh, chẳng lẽ trước Đường Tăng thật ẩn giấu thực lực "

Dưới con mắt mọi người, Đường Nhạc một tay ôm tiểu cô nương, con mắt chăm chú mà nhìn hai bên đang cười lạnh hai trăm lẻ hai danh Bách Hoa Tông đệ tử, trong đó lấy hai gã Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi đệ tử tình anh cười vui vẻ nhất, thiếu chút nữa không có cười rút.

Hai người này chính là Hoa Thiên Dao tâm phúc, Đường Nhạc đối với bọn họ hai có thể nói là hận thấu xương, mặc dù không thể dạy dỗ Thiên Dao lão câu, nhưng là dạy dỗ một chút hai người này, cho bọn hắn ghi nhớ thật lâu, vẫn là việc rất nhỏ.

Hai người tu vi tuy cao, nhưng trông khá được mà không dùng được, trong cơ thể hai người linh lực phù phiếm, căn cơ bất ổn, điều này nói rõ hai người bọn họ tu vi là dựa vào đan dược cưỡng ép tăng lên đi lên, như vậy thứ nhất, thực lực bọn hắn liền muốn giảm bớt ba thành, rất đối với (đúng) chỉ có thể phát huy ra Huyền Tiên cảnh trung kỳ thực lực.

"Trình người tề đại."

"Hai người các người, hôm nay hẳn phải chết!" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Ai a, hù chết ta, ta thật sợ hãi a."

"Ha ha ha cái này Đường Tăng chẳng lẽ là bị Âm Ba chấn hồng đầu óc đi, chẳng lẽ không xem hiện tại tình thế sao "

Hai người chợt cười ha ha, đối với (đúng) Đường Nhạc cảnh cáo không để ý chút nào!

"Các huynh đệ, cho ta vào chỗ chết kêu, ta muốn dùng Âm Ba động chết Đường Tăng."

"Ông "

"Ồ "

Nghe vậy, ở hơi chút đình trệ sau, Bách Hoa Tông đệ tử đột nhiên ngừng đầu, tan nát tâm can rộng to, gân giọng hô to, kinh khủng Âm Ba lần nữa ngưng tụ chung một chỗ, tiếng quỷ khóc sói tru thanh âm tràn ngập ra, một cỗ so với trước kia càng đáng sợ hơn Âm Ba, hướng về phía Đường Nhạc tiến lên.

Cảm thụ lần này Sóng Âm cường hãn, dưới núi mọi người sắc mặt biến đổi, trong đầu nghĩ, chỉ sợ Đường Tăng khó mà chống cự bức này Âm Ba, nói

không chừng sẽ vẫn lạc ở Quý Cốc Âm Ba trong trận.

"Tuổi còn trẻ, liền muốn trắng niên mất sớm, ô hô đau tai a!"

"Nếu là hấn chết, ta sẽ đi nhét xác cho hấn, cái này Đường Tăng bản có thể rời đi, nhưng hấn dứt khoát kiên quyết đi xông cửa, biết rõ không vượt qua nổi, nhưng hấn không hề từ bỏ, phần dũng khí này, đáng giá chúng ta đi học tập."

"Nói không tệt, Đường Tăng đáng giá chúng ta tôn trọng, hấn là tên hán tử!"

"Ta tu luyện Âm Ba Linh Quyết rốt cuộc có thể phá thượng dụng tràng, hy vọng không để cho ta thất vọng." Trước lúc này, không ít xông cửa người cũng do không ít biết Âm Ba Linh Quyết, bọn họ cũng muốn dùng Đường Nhạc suy nghĩ biện pháp, đi đối phó Quý Cốc Âm Ba trận, nhưng bọn hấn làm thí triển ra Âm Ba không chỉ có không thể xông qua, ngược lại là ở hai cô Âm Ba đụng nhau bên trong, bị Quý Cốc Âm Ba trận bộc phát ra Âm Ba chấn học máu mà chết.

Có vài tên thực lực cường hãn, mặc dù không có chết, nhưng là bị đánh vỡ màng nhĩ, đưa đến thất thông.

"Mẹ, không điên cuồng không sống, nếu là gặp phải cản trở, bị động chết, cùng lắm mười tám năm sau, lại là một cái hảo hán." Cẩn rằng một cái, Đường Nhạc làm ra quyết định, hấn nắm cả trong ngực nữ hài mềm mại eo nhỏ nhắn, nhàn nhạt nói: "Dùng còn sót lại linh lực che kín hai lỗ tai, tẫn nguoi có thể, bày phòng ngự "

"Ừm." Hơi gật đầu một cái, Long Linh Nhi lại dựa theo Đường Nhạc nói tới đi làm.

Đường Nhạc mặt đầy trịnh trọng, hấn vận chuyển trong cơ thể còn thừa lại không nhiều linh lực, sau đó miệng chậm rãi gò lên, sắc mặt hơi có chút phồng oanh, thời gian ba cái hô hấp chớp mắt rồi biến mất, chột miệng đột nhiên mở ra.

"Lệ "

Từng tiếng lệ, phóng lên cao.

Tiếng phượng hót vang vọng chân trời, Bách Hoa Tông đệ tử ngửi tiếng này, thần hồn run lên, hai chân không nhịn được có chút như nhũn ra.

Đường Nhạc trong miệng phát ra thông suốt trời đất tiếng phượng hót, trong nháy mắt bao trùm tiếng quỷ khóc sói tru.

"Phượng Minh "

Ở giữa không trung Hoa Thiên Đảo thấy vậy, thân hình không yên, thiếu chút nữa không có từ không trung té xuống, hấn thất kinh, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ cái này Đường Tăng là Phượng Hoàng tộc người

Trước mắt đột nhiên xảy ra như vậy chuyện, quá làm cho hấn không ngờ, hoàn toàn phá vỡ hấn ban đầu kế hoạch.

Bất quá coi như Đường Tăng là Phượng Hoàng tộc người, hấn cũng giết không tha!

Kinh khủng tiếng phượng hót, ở dưới chân núi mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cuốn mà ra, với hai trăm lẻ hai danh Bách Hoa Tông đệ tử bày Quý Cốc Âm Ba trận, tán mất ra Âm Ba, hung hăng oanh động vào nhau, cuối cùng, kia tiêu tan ở trong thiên địa Âm Ba, chính là quý kia cốc Âm Ba trận tán mất ra Âm Ba.

"Mẹ ta nha, Đường Tăng quá nghịch thiên!"

"Lại có thể theo chính diện phá hủy hơn hai trăm danh Huyền Tiên cảnh tu vi cường giả, bày Quý Cốc Âm Ba trận, thật là không tưởng tượng nổi!"

"Ồ mới vừa nói Đường Tăng thuận lợi xông cửa, tự đương trường bắt điều người kia, cho lão tử đứng ra."

Một tên tướng mạo hèn mọn, sắc mặt tái nhợt, thân thể nhìn ốm yếu, phảng phất tùy thời phải ngã nam tử chuẩn bị chuẩn em, người này nhìn một cái chính là thận hư, thường xuyên với Ngũ cô nương làm bạn.

"Đứng lại, làm một danh nam nhân, nói chuyện liền muốn giữ lời, mới vừa rồi nguoi có thể nói sẽ không nuốt lời, còn để cho chúng ta giám sát nguoi, nếu là nguoi không động thủ, liền đừng trách chúng ta động thủ." Đại hán khôi ngờ nhận ra người này, trực tiếp một cái bước dài về phía trước, niu lấy nam tử gầy yếu quần áo.

"Đại ca, ta mới vừa rồi là nói đùa, không nên tưởng thiệt a!" Nam tử gầy yếu bị sợ hư, hấn cũng không muốn đương thái giám, nếu không nhất định sẽ bị tông môn người nhạo báng.

"Vậy thì do không được nguoi." Cười lạnh một tiếng, đại hán khôi ngờ một chiêu Đoạt Mệnh Liễu Âm Thái, hung hăng đánh trúng nam tử gầy yếu hạ bộ.

"A" tiếng kêu thảm thiết, vang vọng đất trời.

Hiện tại, mọi người đối với (đúng) Đường Tăng là sùng bái không thôi, đơn giản là trong lòng bọn họ thần tượng, phải biết này Quý Cốc Âm Ba trận nhưng là bộc phát ra mười phần uy lực, bọn họ ở dưới chân núi đều dễ kháng không nổi, mà Đường Tăng lại có thể chính diện phá giải, bá đạo này thủ

đoạn, để cho người không thể không thuyết phục.

Pho thiên cái địa Âm Ba từ từ tiêu tán, Bách Hoa trên núi đủ mọi màu sắc hoa tươi, cũng ở đây mới vừa rồi hai cổ Âm Ba đụng nhau lúc, trong nháy mắt đó, tao ương.

Cánh hoa bay múa đầy trời, tí mi đi xem, tình cảnh này, ngược cực kỳ mỹ lệ.

"Vậy mà thành công!" Nhìn nằm trên đất học máu Bách Hoa Tông đệ tử, Đường Nhạc hưng phấn trong lòng không dứt, hẳn không nghĩ tới hiệu quả giỏi như vậy.

"Đại ca ca, người thật giỏi a!" Long Linh Nhi sắc mặt có chút chuyển biến tốt, nàng nhìn thấy Đường Tăng chính chặn ngang ôm chính mình, không khỏi trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, chột tránh thoát Đường Tăng ôm trong ngực, mặc dù nàng còn nhỏ, nhưng là biết nam nữ thụ thụ bất thân, không thể có thân thể tiếp xúc, mẫu thân nói, không thể bị nam tử xa lạ sờ thân thể, như vậy hội mang thai.

"Đó là tự nhiên." Bị Linh Nhi tán dương, Đường Nhạc mừng rỡ vạn phần.

"Đại ca ca, người giọng thể nào ách "

"A có thể là mới vừa rồi kêu dùng quá sức, đem giọng cho kêu hư, thảo!" Đầu tiên là dùng một chút, Đường Nhạc mới đột nhiên cảm thấy giọng khó chịu, thanh âm khàn khàn, chột bạo nổ một câu chửi bậy.

"Không cho nói thô tục!"

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, vạn phần cảm ơn, ta xem một chút ngày mai có thể hay không cho mọi người tặng thêm một chương, chủ yếu là ta quá lười, lười ung thư thời kỳ cuối, không có phiếu đề cử, không động lực gõ chữ a!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 210: Cho người cơ hội, mạnh mẽ thủ đoạn!

"Ách Linh Nhi a, đại ca ca còn có một việc cần xử lý, người trước đi Bách Hoa Tông đi!" Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn khuôn mặt có màu gan heo Hoa Thiên Dao, thấp giọng nói.

Người khác mời hẳn một thước, hẳn kính người khác một trượng, người khác nếu là khi dễ hẳn, hẳn tất dùng mọi cách trả lại!

"Không muốn, ta nghĩ đi theo bên cạnh người." Long Linh Nhi chu mỏ bán manh, làm nũng nói.

"Vậy cũng tốt." Nghe vậy, Đường Nhạc cũng không có cự tuyệt, Linh Nhi quá nhỏ, cũng không có gì tâm cơ, vạn nhất để cho nàng rời đi, sau đó bị người khi dễ, hẳn cũng không đành lòng, ít nhất với ở bên cạnh hẳn, hẳn cũng có thể tùy thời bảo vệ nàng.

"Thiên Dao hộ pháp, người là có hay không nên cho bản tăng một cái giải thích!" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

Thấy kế hoạch thất bại, Hoa Thiên Dao có chút thất vọng, ngay trước nhiều người như vậy mặt, hẳn không thể nào gánh vác trong này trách nhiệm, nếu như bị Tông Chủ biết rõ, hẳn Hoa Thiên Dao dùng việc công để báo thù riêng, để cho thủ hạ bày mưu phân uy lực Quý Cốc Âm Ba trận, cố ý gây khó khăn Đường Tăng, hẳn nhất định phải bị trừng phạt, nói không chừng còn muốn bị giáng chức.

Nghĩ tới nghĩ lui, hẳn dự định chết không thừa nhận.

"Thật là xin lỗi, Bản Hộ Pháp cũng không biết sẽ phát sinh như vậy chuyện, cũng may hữu kinh vô hiểm, không bằng đem chuyện này lúc đó bỏ qua đi!" Hoa Thiên Dao về mặt vô tội đáng vè, để cho Đường Nhạc hận đến nghiền răng nghiền lợi, chớ này đồ vật thật đúng là đặc biệt sao không biết xấu hổ.

"Người cảm thấy khả năng sao" Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý.

"Vậy người đãi như cần gì phải" thấy Đường Tăng không chuẩn bị bỏ qua, Hoa Thiên Dao sắc mặt bộc phát khỏi bệnh âm trầm, thật muốn hiện tại liền một chương võ chết hòa thượng này.

Cũng may hấn không phải là bị cừu hận làm mờ đầu óc người, nếu là ở chỗ này giết Đường Tăng, không chỉ có Đường Tăng các học trò sẽ không bỏ qua chính mình, ngay cả Tổng Chủ cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua hấn, đồng quy vu tận kết quả, không phải hấn muốn thấy được.

Hấn nếu muốn cái lưỡng toàn kỳ mỹ phương pháp, vừa có thể giết Đường Tăng, lại có thể làm cho mình không quan tâm!

Dù sao đẩu lý, chỉ cần Đường Tăng đề yêu cầu không quá phận, chính mình liền thỏa mãn hấn.

"Thiên Dao hộ pháp từ trước đến giờ khác tận tụy với công việc thủ làm xong chức vụ mình công việc, tin tưởng vừa mới phát sinh chuyện cũng không có quan hệ gì với người, hết thấy các thứ này trách nhiệm, hấn do kia hai gã Quỷ Cốc Âm Ba trợn người dẫn đầu tới tha thứ, người cảm thấy bản tăng nói đúng sao?" Đường Nhạc liếc về liếc mắt Hoa Thiên Dao thủ hạ hai gã tâm phúc, hai người mới vừa rồi hai cô Âm Ba đụng nhau bên trong, người bị thương nặng, nhưng là không nguy hiểm đến tánh mạng.

"Đường Tăng, người chẳng qua là may mắn thắng, được nước cái gì, có bản lãnh tới với Lão Từ một mình đấu, nếu là không đánh chết người, Lão Từ chính là cầu tử."

"Một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ rác rưởi, cũng dám chỉ trích hai chúng ta, thật là sống không nhịn được, nếu là thức thời, cứu mau cút, đừng ở chỗ này chường mặt "

Hai người chưa từng dự đoán, Đường Tăng lại lựa chọn cái này hung hấn nhất, bá đạo nhất xông cửa phương pháp, mà còn rất làm người ta kinh ngạc là, hấn đặc biệt nương vẫn thật là thành công đánh tan Quỷ Cốc Âm Ba trợn, như vậy thực lực, xác thực không tầm thường, nhưng nếu là bằng này, thì phải ý làm vậy, muốn khiêu khích hai người quyền uy, vậy chỉ có thể nói Đường Tăng cũng quá không biết không biết trời cao đất rộng.

"Bản Hộ Pháp đồng ý người nói chuyện, đây đều là ta dạy dỗ không nghiêm, như vậy đi, hai người bọn họ liền giao cho người tới xử trí, coi như giết bọn hấn, Bản Hộ Pháp cũng sẽ không nói một chữ "Không", mà còn người nếu là không giết chết bọn họ, Bản Hộ Pháp có thể giúp người." Hoa Thiên Dao đem trách nhiệm đây không còn một mống, ở Bách Hoa Tông muốn nịnh hót đệ tử mình có là, hai người này cho dù chết, cũng sẽ không tổn thất cái gì.

Phía dưới đang đắc ý hai người, nghe lời này, thất kinh, một người trong đó liền vội vàng hô: "Tả Hộ Pháp, người cũng không thể tá ma giết lừa, hết thấy các thứ này cũng đều là người sai sử chúng ta, là người nói giết Đường Tăng sau đó, thì có thể làm cho chúng ta đi theo người, ăn ngon mặc đẹp "

"Om sòm" mắng to một tiếng, Hoa Thiên Dao thân ảnh chợt lóe, sau một khắc xuất hiện ở người này sau lưng, trực tiếp một chưởng đánh trúng đầu hấn, kết quả tính mạng hấn.

"Tả Hộ Pháp, xem ở ta với người nhiều năm như vậy phân thượng, không có công lao cũng có khổ lao, tạm tha ta một mạng đi." Thấy máu này tính một mần, ngoài ra tên kia Huyền Tiên cảnh hậu kỳ đệ tử, liền vội vàng quỳ sụp xuống đất, không ngừng dập đầu.

"Vừa mới phát sinh chuyện, nhưng là lão phu sai sử các người ừm" Hoa Thiên Dao uy hiếp nói.

"Đoạn không chuyện này, đây đều là chúng ta tự nguyện" vì tránh cho gương xe trước, người kia liền vội vàng lắc đầu, chỉ cần có thể còn sống, nói láo lại có thể thể nào.

"Chỉ cần Đường tiểu hữu chịu tha thứ người, Bản Hộ Pháp đương nhiên sẽ không nói cái gì." Hoa Thiên Dao chỉ chỉ Đường Nhạc, trầm giọng nói.

"Thánh Tăng, ta biết sai, ngài liền đại nhân có đại lượng, coi ta là cái rắm, đem thả đi!"

Đường Nhạc khoe miệng một nghiêng, trêu ghẹo nói: "Mới vừa rồi người nhưng là rất phách lối a!"

"Đứng lên đi, bản tăng cho người một lần cơ hội xuất thủ, có thể hay không nắm chặt, thì nhìn chính người." Nói xong, Đường Nhạc sờ Long Linh Nhi tóc, nhẹ giọng nói: "Người trước trốn xa một chút, tránh cho bản một thân máu!"

"Ồ!" Nhu thuận gật đầu một cái, Long Linh Nhi lui về phía sau mấy chục thước.

"Đã như vậy vậy người phải đi chết đi!" Nếu không phải kiêng kỵ Hoa Thiên Dao, hấn đã sớm ra tay với Đường Tăng, còn dùng thấp kém quỳ xuống cầu xin hấn

Chẳng qua là hai người đơn độc giao chiến, hấn có nắm chắc đánh chết Đường Tăng.

Vừa dứt lời, trong cơ thể hấn linh lực bạo dũng mà ra, Huyền Tiên cảnh hậu kỳ khí thế không giữ lại chút nào xông ra bên ngoài cơ thể, hấn cười âm hiểm một tiếng, chợt đột nhiên đứng dậy, mặt đất chấn động mạnh một cái, chỉ là ngay lập tức thời gian, kia ẩn chứa hùng hồn kinh phong hữu quyền, hướng về phía Đường Tăng hung hăng đập tới.

"Ha ha, rác rưởi chính là rác rưởi, Lão Từ Nhất Quyền là có thể oanh bạo người." Cười lớn một tiếng, hấn quả đấm đánh vào Đường Tăng trên thân thể, chẳng qua là hấn cũng không có cao hứng, mà là nụ cười trên mặt trong tay, về mặt kinh ngạc nói: "Tàn ảnh "

"Tốc độ người quá chậm."

Sâu kín thanh âm tại hấn phía sau vang lên, hấn bị dọa sợ đến thân thể run lên, mồ hôi thấm ướt áo quần hấn, không nghĩ tới Đường Tăng tốc độ nhanh như vậy, dễ dàng tránh thoát hấn một kích trí mạng, nếu như hấn là rác rưởi, vậy mình chẳng phải là ngay cả rác rưởi cũng không bằng

"Phế vật." Hoa Thiên Đào âm thầm mắng, vốn còn muốn mượn đao giết người, xem ra cũng không trông cậy nổi hần, hiện tại hần đại thể đã qua, Đường Tăng sẽ không lại cho hần cơ hội, hai người ai mạnh ai yếu, đã có kết quả!

"Ta không tin, ta nhưng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, làm sao có thể không đánh lại người" hét lớn một tiếng, hần đột nhiên xoay người, nhưng hần còn chưa kịp làm ra phản ứng, liền bị Đường Nhạc bóp cổ, trực tiếp giơ lên.

Hần trên không trung không ngừng chết thẳng cẳng, muốn gãy giữa, nhưng là hít thở không thông làm cho toàn thân hần vô lực.

"Liền chút bản lĩnh này còn ở trước mặt ta trang bức" không có nói nhiều nói nhảm, Đường Nhạc vặn gãy cổ của hần sau đó, liền đem thân thể của hần tùy ý ném một cái.

"Tà Hộ Pháp, cho người chê cười." Đường Nhạc chấp tay, cười nhạt nói.

"Ha ha" Hoa Thiên Đào cúi đầu, cũng không ai biết hần đang suy nghĩ gì.

Đường Nhạc cũng sẽ không lưu lại, kéo Long Linh Nhi tay nhỏ, đằng vân giá vũ, hướng về phía Bách Hoa Tông chạy như bay.

Chẳng qua là Đường Nhạc không biết là, tại hần thi triển hỏa phượng hoàng Diệp Lăng ngâm sau đó, lại làm cho dưới núi những tên kia kiếm đại tiện nghi.

Dựa theo lúc trước Quý Cốc Âm Ba trận ba thành uy lực trình độ cường hần, chỉ có Bất Hủ cảnh sơ kỳ tu vi trên người mới có cơ hội thuận lợi xông qua, mà còn bọn họ cũng sẽ không trải qua nhẹ nhàng như vậy, nhưng bây giờ kia hai trăm danh Bách Hoa Tông đệ tử chịu khác nhau thương thế, hơn nữa mất đi hai gã Huyền Tiên cảnh hậu kỳ đệ tử, này Quý Cốc Âm Ba trận tối đa chỉ có thể phát huy ra hai thành uy lực.

Không tới thời gian một nén nhang, dưới núi tất cả mọi người đều là tham dự xông cửa, cuối cùng có hơn năm trăm danh Xuất Khiếu Cảnh tu vi người xông cửa thành công, có tư cách tiến vào Bách Hoa Tông.

Thấy như vậy một màn, Hoa Thiên Đào chẳng qua là thờ dài một tiếng, cũng không nói gì nhiều, dưới mắt trọng yếu nhất chuyện, hay là trước đem Đường Tăng giải quyết, nếu là kéo dài nữa, chỉ sợ sẽ phát sinh biến cố.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Bách Hoa đại hội, hồi sinh sóng gió!

"Cũng không biết Bách Hoa đại hội bắt đầu không có, nếu là bỏ qua, đây chính là so Đậu Nga còn oan." Đi tới Bách Hoa Tông bên ngoài, Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

"Đậu Nga" Long Linh Nhi gãi đầu, nghi ngờ nói.

"Khụ không cần đề ý những chi tiết này, chúng ta đi vào trước đi." Ho nhẹ một tiếng, Đường Nhạc về phía trước dậm chân, tiến vào Bách Hoa Tông.

Vừa đi vào, ba bóng người lại xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt.

"Sự phụ, người rút cuộc đang làm cái gì, thế nào hiện tại mới tiến vào" người tới không phải người khác, chính là Ngô Không bọn họ.

"Ta đây Lão Trư còn tưởng rằng người không có xông qua Âm Ba trận đây."

"Ta đây Lão Sa một mực ở lo lắng người thì sao!"

"Ai, khỏi phải nói, ra chút ngoài ý muốn, nhưng cuối cùng là thuận lợi xông cửa." Thờ dài một hơi, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Tiểu Bạch Long đây "

"Ồ tán gái đây, không ít mỹ nữ chính xếp hàng cười hần, ta đây Lão Trư đang suy nghĩ, có phải hay không cũng thay đổi thành một con ngựa, bị nữ nhân

cười loại cảm giác đó, tuyệt đối rất thoải mái!" Bát Giới ghen tỵ nói.

Đường Nhạc: "

"Bách Hoa đại hội bắt đầu sao" Đường Nhạc hỏi.

"Sớm đặc biệt sao bắt đầu." Ngộ Không tức giận nói.

"Sur phụ, người có tính yêu thích trẻ con a" Bát Giới cười như không cười nói.

"Có ý gì" Đường Nhạc trong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, nhưng nhìn đến Bát Giới chỉ Long Linh Nhi, hẳn lại bình tĩnh đại ngộ, vì vậy giải thích: "Nàng đến từ Tổ Long Sơn Mạch, là long tộc nhân, chỉ vì với người nhà thất lạc, mới đi tới Bách Hoa Tông "

Đơn giản với Ngộ Không đám người tự thuật sau đó, bọn họ gật đầu một cái, không ngừng đánh giá Long Linh Nhi.

Ngộ Không đem Đường Nhạc kéo đến một bên, đưa lỗ tai nhẹ giọng nói: "Sur phụ, cái này Long Linh Nhi tuổi như vậy, thì có Huyền Tiên cảnh tu vi, đủ rồi nói rõ nàng huyết mạch cao quý, khẳng định không phải tới từ bình thường Long Tộc, chúng ta không phải muốn đi Tổ Long Sơn Mạch tìm tới Cổ Thần khí sao, vừa vặn có thể tìm nàng giúp đỡ a."

"Đang không có làm rõ nàng lai lịch trước, cũng không cần nói với nàng những việc này, cái này Long Linh Nhi có chút không đơn giản, sur phụ luôn cảm giác có người ở âm thầm bảo vệ nàng, hay là trước đem chuyện này thả để xuống một cái đi."

"Cũng chỉ có thể như thế, cái này Long Linh Nhi chỉ có thể hòa hợp đóng, không thể ác đóng." Ngộ Không phụ nghị đạo.

"Đại ca ca, các người đang nói gì đấy có cái gì không thể nói cho Linh Nhi nha" Long Linh Nhi hô lớn.

"Không có không có gì, nói điểm nam nhân trong lúc đó chuyện riêng, người nếu là muốn nghe, ta có thể nói cho người biết nha, chính là có nhiều chút cay lỗ tai." Đường Nhạc cười đều nói.

"Kia Linh Nhi còn không nghe đi."

Ở Ngộ Không dưới sự hướng dẫn, ước chừng đi thời gian một chun trà, Đường Nhạc đi tới Bách Hoa Tông quảng trường.

"Người này cũng quá nhiều đi." Quảng trường đã là người đông nghìn nghịt, đếm không hết người tụ tập chung một chỗ, phóng tầm mắt nhìn tới, không thấy được cuối cùng.

"Sur phụ đói, chúng ta trước đi ăn cơm đi." Đường Nhạc đề nghị.

"Đi đâu ăn cơm" Ngộ Không hiếu kỳ nói.

"Đây không phải là ở tổ chức Bách Hoa đại hội sao chẳng lẽ không nuôi cơm "

"Trừ ghế khách quý với vị trí chính giữa bình thường chỗ ngồi có rượu ngon món ngon ở ngoài, còn lại đứng người chỉ có thể không có gì ăn." Ngộ Không giải thích.

Bách Hoa đại hội là Bách Hoa Tông một đại thịnh sự, dĩ nhiên là cực kỳ chọc người chú ý, ở Đông Vực có uy tín danh dự nhân vật cơ hồ cũng sẽ đến, mà còn lần này Bách Hoa Tông Tông Chủ Hoa Văn Hiến thả ra mà nói đi, ở hôm nay còn muốn là nữ chọn phu, càng làm cho Đông Vực tuổi trẻ tuần kiệt, điên cuồng.

Không chỉ có như thế, chỉ cần là phái nam, nhỏ như con nít ba tuổi, lớn đến tám mươi lão hán, đều muốn tới tiếp cận tham gia náo nhiệt, nhưng là Bách Hoa Tông có quy củ, phải xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận mới có thể đi vào Bách Hoa Tông.

Ngay cả như vậy, vẫn có nhiều người như vậy tiến vào Bách Hoa Tông.

Những người này phần lớn người là Bát Hủ Cảnh tu vi ít nhất, chỉ có mấy trăm danh Xuất Khiếu Cảnh tu vi người, là dính Đường Nhạc quang, mới miễn cưỡng xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, tiến vào Bách Hoa Tông.

Đầy áp cả người, để cho Bách Hoa Tông cao tầng không khỏi buồn rầu, nhưng là không thể cưỡng ép đuổi bọn hắn.

Kỳ thực, vì lần này Bách Hoa đại hội thuận lợi cử hành, Bách Hoa Tông cao tầng đã sớm chuẩn bị tông môn lớn nhất một cái quảng trường sử dụng, tuy nhiên bị người chen đầy, không ít người tề phá đầu vọt vào quảng trường phía trước, chỉ vì liếc mắt nhìn, chỗ khách quý ngồi Hoa Văn Hiến con gái Hoa Như Huyền, còn có Thường Nga Tiên Tử, Tam Thánh Mẫu, Thất Tiên Nữ, Bách Hoa Tiên Tử các loại (chờ) mỹ nữ tuyệt thế.

Cho dù là ở phía xa xem một chút, bọn họ liền hài lòng, không uống lần đi này.

"Ngộ Không, các người là thật khờ vẫn là giả bộ ngu, muốn nhậu nhẹt, sẽ không đi ghế khách quý sao, nhất định phải đứng ở phía dưới, không có gì ăn chúng ta thầy trò tới đây, là vì hưởng thụ, không phải tới bị tội." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Ghé khách quý là vì những thứ kia có gián người chuẩn bị, chúng ta có gián hàm sao?" Ngô Không phản bác.

Đường Nhạc ngay từ đầu thật có một tấm giản, nhưng là cho Tiểu Bạch Long, hiện tại kia hàng đang theo mỹ nữ ăn nhậu chơi bời, rất tốt nhàn nhả, mà bọn họ thầy trò lại đứng ở trong đám người, lặng lẽ không có gì ăn.

"Có thể hay không dùng giả giản lừa dối vượt qua kiểm tra" Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng.

"Lừa gạt lừa gạt người bình thường tạm được, nhưng là lại lừa gạt không những Bách Hoa Tông đó cao tăng, đối mặt bọn hắn, ta đây Lão Tôn còn không có đi đến lấy giả loạn chân bản lĩnh."

"Mẹ, không phải là ghé khách quý sao, chúng ta đi xông vào, đi theo ta." Đường Nhạc trong nháy mắt phát cáu, hắn cũng không muốn vẫn đứng ở trên quảng trường, đây cũng quá không phù hợp thân phận của hắn.

Thầy trò mấy người không có lựa chọn từ trong đám người chen đến trước mặt, mà là lựa chọn đường vòng, đi dọc theo quảng trường.

Đi tới phía trước sau, Đường Nhạc nghe mùi thơm nức mũi mùi hoa vị với nữ nhân mùi thơm cơ thể, trong nháy mắt chìm đắm trong đó, đây mới là hắn nên đi địa phương nha!

Bước lên đài cao, Đường Nhạc mắt nhìn xuống phía dưới, liếc nhìn lại, toàn bộ là đen ngịt đầu người cùng với kia xông lên Vân Tiêu tiếng ồn ào vang.

Cái này không lồ quảng trường trình viên hình hình dáng, ở chung quanh quảng trường, có hàng trăm cây cột đá, trên trụ đá quần màu sắc bắt đồng Mạn Đà La hoa, trung tâm quảng trường vị trí ước chừng có hơn ngàn cái chỗ ngồi, nhưng phần lớn người cũng không có chỗ ngồi, chỉ có thể đứng.

Trên căn bản đều là trước ngực dán sau lưng, mỗi người cách nhau không tới 10 cm, ở ánh mặt trời bạo chiếu hạ, không ít người đầu đầy mồ hôi, y phục trên người sớm bị mồ hôi ướt đẫm, nhưng bọn hắn vẫn còn đang giữ vững, không có lựa chọn rời đi.

Thật vất vả có thể thấy nhiều mỹ nữ như vậy, tự nhiên muốn nhìn no mắt.

Chỗ khách quý ngồi, ước chừng có năm trăm cái chỗ ngồi, chỉ là Bách Hoa Tông cao tăng, liền một mình chiếm một nửa.

"Có giản sao" hai gã Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi đệ tử tinh anh ngăn lại Đường Nhạc, mặt không chút thay đổi hỏi.

"Không có."

"Là mình rời đi, hay là chúng ta động thủ!"

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy nói chuyện hai gã đệ tử tinh anh bay thẳng đi ra ngoài.

Động thủ người không phải Đường Nhạc, mà là Ngô Không.

"Mẹ hắn, ta đây Lão Tôn đó cũng là có uy tín danh dự nhân vật, ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế đều phải cho ta đây Lão Tôn mấy phần mặt mỏng, hai cái này dạng không đứng đắn, cũng dám cản ta đây Lão Tôn" Ngô Không mắng to.

Đột nhiên xảy ra một màn, hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

"Đường Tăng" đang uống rượu Thường Nga, đôi mắt đẹp nháy mắt, để ly rượu xuống sau, kinh ngạc nói.

"Tỷ tỷ, cái này Đường Tăng làm sao sẽ xuất hiện ở chỗ này?" Thỏ Ngọc Nhân Tinh Hóa đứng ở trên bàn, huy động thỏ móng vuốt, trong lời nói, hơi có chút chệch ý tứ, nàng đối với (đứng) Đường Tăng nhưng là một chút hảo cảm cũng không có.

"Người nào, lại dám tới Bách Hoa Tông gây chuyện!" Một tên người mặc áo dài trắng, má phải có một cái vết sẹo, tướng mạo hung thần ác sát người đàn ông trung niên đột nhiên đứng dậy, quát to.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Lão giả thân phận, Bách Hoa Tiên Tử!

"Người là ai?" Đường Nhạc dò hỏi.

"Ta chính là Bách Hoa Tông Hữu Hộ Pháp hoa Thanh Vân." Người đàn ông trung niên lạnh lùng nói.

"Ồ." Đường Nhạc không có lý tới người này, mà là tò ý Ngô Không bọn họ tìm chỗ ngồi xuống.

Thấy hòa thượng này không nhìn chính mình, hoa Thanh Vân nhất thời giận, hấn híp mắt, lạnh lùng nói: "Các người có tư cách nhập tọa ghế khách quý sao hôm nay là vui khánh ngày, ta không muốn đại khai sát giới, các người tốt nhất tự động rời đi."

"Hừ, bản tăng ngay cả các người Tả Hộ Pháp đều không coi vào đâu, coi trong lòng bàn tay đồ chơi, huống chi là người, chính là Địa Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, vẫn là không nên ở chỗ này nói ầu nói tả." Đường Nhạc không chút nào hoa Thanh Vân mặt mũi.

Lời vừa nói ra, khiếp sợ mọi người.

"Ồ ào "

"Tại sao lại là cái này Đường Tăng."

"Hắn chẳng lẽ muốn khiêu chiến toàn bộ Bách Hoa Tông sao "

"Lúc trước Đường Tăng đã đắc tội Tả Hộ Pháp Hoa Thiên Dao, hiện tại lại được tội Hữu Hộ Pháp hoa Thanh Vân, hai người này cũng đều là Tông Chủ Hoa Vân Hiền cánh tay phải cánh tay trái a, xem ra Đường Tăng hôm nay muốn gặp phải đại phiền toái."

"Cái này Đường Tăng ngược lại cũng có cuồng vọng tư bản, hấn Đại Đồ Đệ Tôn Ngô Không nghe nói cũng là Địa Tiên cảnh tu vi, nếu là thật đánh, còn chưa nhất định ai chết vào tay ai đây."

"Lời ấy sai rồi, Bách Hoa Tông nội tình không tầm thường, bên trong tông cao thủ nhiều như mây, coi như Tôn Ngô Không tu vi mạnh hơn nữa, vậy cũng quả bất địch chúng a!"

Song phương giương cung bạt kiếm, hoa Thanh Vân sắc mặt bộc phát khỏi bệnh âm trầm, hấn khi nào bị bức này làm nhục.

"Người tìm chết." Hoa Thanh Vân nhảy lên một cái, hai tay biến hóa móng, hướng về phía Đường Nhạc tàn bạo đi.

Sớm đoán được hoa Thanh Vân hội then quá thành giận, đột nhiên ra tay, chỉ thấy Đường Nhạc mặt đầy ổn định, trực tiếp thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, để cho hoa Thanh Vân uống công vô ích.

"Ấn ta đây Lão Tôn một gậy." Ngô Không mới vừa vào tịch, thấy hoa Thanh Vân xuất thủ đã thương sư phụ, hấn lấy ra Kim Cô Bổng, hai chân đạp một cái, mang theo một cỗ cuồng hấn Khí Kinh, vung hướng hoa Thanh Vân.

"Àm!"

Bị Kim Cô Bổng đập trúng trong ngực, hoa Thanh Vân quay ngược lại mấy bước, chột ngực một bức bội, phun ra một ngụm tiên huyết.

"Khục khục" ho nhẹ mấy tiếng, hoa Thanh Vân ánh mắt lạnh lẽo, Âm Đạo, con khí này thật là mạnh thực lực.

Nhưng vào lúc này, Hoa Vân Dao đang vân giá vũ, từ đằng xa bay vút tới, ở đó nhiều chút xông cửa người thất bại sau khi rời đi, hấn lại nhanh chóng chạy tới Bách Hoa Tông quảng trường.

"Mây Dao huynh, người tới vừa vặn, mau theo ta cùng ra tay, giết hòa thượng này!" hoa Thanh Vân trong lòng vui mừng, chỉ Đường Nhạc hô lớn.

"Vi sao "

"Bọn họ không có giận, muốn cường vào ghế khách quý, ta ngăn cản bọn họ, còn bị bọn họ đã thương "

Biết được sự tình xảy ra đi qua, Hoa Vân Dao không có gấp ra tay, ngược lại là thấp giọng nói: "Nếu không thì mở một con mắt, nhắm một con mắt tính, ngược lại cái này ghế khách quý còn có mấy cái chỗ trống, lại nói hôm nay là Bách Hoa Tông thịnh sự, không thích hợp động thủ a!"

"Hoa Vân Dao, người chừng nào thì trở nên như vậy sợ, ta đối với người rất thất vọng" nghe lời này, Hoa Thanh mây còn cho là mình nghe lầm, hoa này mây đạo tính khí so với chính mình còn bạo, là một quả quyết sát phạt, lòng dạ ác độc chủ, thế nào hôm nay giống như hoàn toàn biến hóa một người, đây không phải là hấn Hoa Vân Dao xử sự phong cách a.

"Đừng, người nói rất đúng, ta chính là cái túi bao, người trâu bò người lên a..., mù mấy bả kỳ oai cái gì." Nếu là có thể đánh được Đường Tăng thầy

trò, hẳn đã sớm động thủ, còn cần nhìn đến bây giờ

Coi như hẳn hai người liên thủ, cũng không phải Đường Tăng thấy trò đối thủ, ngay trước mặt mọi người, nếu là chiến bại, ném nhưng là Bách Hoa Tông khuôn mặt.

"Người" bị Hoa Vân Đào những lời này, đỉnh á khẩu không trả lời được, hoa Thanh Vân song quyền nắm chặt, trong lòng rất là không phục, chính là nuốt không trôi cơn giận này, nhưng hẳn lại không đánh lại con khi này.

"Đủ, còn ngại không đủ mắt mặt à."

Một đạo thanh âm giả nua đột nhiên truyền vào trong tai mọi người.

Theo nguồn thanh âm, Đường Nhạc ngẩng đầu nhìn ghé khách quý tầm thường xó xỉnh, ngồi một tên tóc bạc hoa râu lão giả, người này Đường Nhạc cũng không xa lạ, chính là ở Bách Hoa trấn Phưởng Thị, hãm hại hẳn một trăm miếng Cửu Chuyển Kim Đan tên lão giả kia.

Mà bên cạnh hẳn còn ngồi một tên thanh thuần mỹ nữ, nữ nhân này Đường Nhạc cũng không xa lạ, chính là Hoa Tiên Nhi!

Đường Nhạc ban đầu đoán không lầm, lão đầu này quả nhiên là Bách Hoa Tông cao tăng, mà còn thân phận còn không thấp, nếu không hoa này Thiên Đào với hoa Thanh Vân làm sao sẽ với con chuột thấy con chuột tựa như, yên lặng cúi đầu, một câu nói cũng không dám phản bác đây!

Hoa Thanh Vân mang theo sát ý ánh mắt liếc về liếc mắt Đường Nhạc, cũng không cần phải nhiều lời nữa, hẳn chẳng qua là hướng về phía lão giả chấp tay một cái, lại trở lại nguyên chỗ ngồi.

"Lão đầu, ta đặc biệt sao chính tìm ngươi đây, ngươi mau mau đưa ta Tiên Đan." Dưới con mắt mọi người, Đường Nhạc mắng to một tiếng, một cái bước dài, vọt tới trước mặt lão giả, đưa tay thỉnh cầu đạo (nói).

Nhìn thấy một màn này, mọi người đều sợ, đặc biệt là Bách Hoa Tông người.

"Kiệt kiệt, chết con lừa trọc, lần này ngươi chết định." Hoa Thanh Vân cười lạnh nói.

Chẳng qua là ngoài dự đoán mọi người là, lão giả kia cũng không có tức giận, ngược lại là xấu hổ cười một tiếng, vuốt râu đạo (nói): "Hoa tiểu hữu, ngươi xem trong này có phải hay không có hiểu lầm gì đó "

"Có một trăm hiểu lầm, ngươi một cái tên lường gạt!" Đường Nhạc không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy.

"Hoa Vô Khuyết, ngươi có thể không thể có điểm lễ phép, tại sao có thể đối với (đúng) lão nhân gia nói như vậy đây!" Hoa Tiên Nhi kiều cả giận nói.

"Nơi này có ngươi chuyện gì, không cho xen miệng vào." Đường Nhạc bữu môi nói.

"Ngươi dám hung ta!" Hoa Tiên Nhi đôi mắt đẹp nháy mắt, gắt gỏng.

"Bách Hoa Tiên Tử, đã lâu không gặp, ta đây Lão Trư thật là tưởng niệm ngươi a!" Bát Giới thấy người quen cũ, liền vội vàng bụng chén rượu lên, uốn éo cái miệng, đi tới Hoa Tiên Nhi trước mặt.

"Bách Hoa Tiên Tử" Đường Nhạc trong nháy mắt mừng bức.

"Đúng vậy, ngươi không biết sao" Bát Giới hỏi ngược lại.

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt liền biến sắc, lạnh lùng nói: "Ngươi không phải nói ngươi gọi Hoa Tiên Nhi sao, vì sao phải gạt ta."

"Thoáng lược, bốn tiểu thư lừa ngươi thì thế nào, ngươi tới cắn ta a!" Nếu thân phận bại lộ, Bách Hoa Tiên Tử cũng sẽ không giấu giếm, nài nỉ le lưỡi, cười duyên nói.

Đường Nhạc: "

"Bách Hoa Tiên Tử, có thể hay không bởi ta đây Lão Trư uống một ly" giờ giờ trong tay ly rượu, Bát Giới cười nói.

" Xin lỗi, bản cô nương cũng không nhận ra ngươi." Heo này đầu quái xa lạ rất, nàng có thể chưa từng thấy qua người này, bất quá hẳn làm sao biết chính mình thân phận chân thật, chẳng lẽ hẳn là như vậy Thiên Đình người

Bất quá thấy hẳn vẻ mặt hèn mọn, ánh mắt nóng bỏng, liền biết trong lòng của hẳn nhất định đang suy nghĩ những thứ kia chuyện xấu xa, hơn phân nửa là xem chính mình rất xinh đẹp, nghĩ đến bất chuyện chính mình, thứ người như vậy, nàng thấy nhiều.

"Bách Hoa Tiên Tử, ngươi nếu là nói như vậy, coi như châm tâm, ta đây Lão Trư là Thiên Bồng a!" Bát Giới u oán nói.

"Thiên Bồng không thể nào, Thiên Bồng Nguyên Soái dung mạo so với ngươi soái nhiều." Bách Hoa Tiên Tử năm đó với Thiên Bồng Nguyên Soái tu giao rất tốt, nghe tới Thiên Bồng Nguyên Soái trêu đùa Thường Nga Tiên Tử, bị giáng chức hạ phẩm giữa sau, nàng nhưng là thương tâm chừng mấy ngày.

"Ta chứng minh, hẳn thật là Thiên Bồng Nguyên Soái." Lúc này, một bên Thường Nga Tiên Tử chen miệng nói.

"A, vậy ngươi làm sao sẽ biến thành như vậy." Bách Hoa Tiên Tử che miệng, vẻ mặt không thể tin được, đây là năm đó kia đẹp trai bức người Thiên Bồng Nguyên Soái sao

"Ai, chỉ vì đi nhầm Trư thai, mới biến thành lần này bộ dáng, bây giờ ta đây Lão Trư với sư phụ đi Tây Thiên Thủ Kinh, chỉ vì tu thành chính quả." Bát Giới thờ dài nói.

"Vớ Hoa Vô Khuyết đi Tây Thiên Thủ Kinh "

"Ta đây sư phụ không gọi Hoa Vô Khuyết, hẳn gọi Đường Tăng." Bát Giới trầm giọng nói.

"Đường Tăng, ngươi giải thích một chút đi, ngươi không phải nói ngươi gọi Hoa Vô Khuyết sao" Bách Hoa Tiên Tử kiêu cả giận nói.

"Dừng mảnh nhân sinh, không cần giải thích, ngươi gạt ta, ta cũng lừa ngươi, thanh toán xong." Đường Nhạc buông tay đạo (nói).

Cầu phiếu đề cử, ! Hoa Tiên Nhi thân phận chân thật là Bách Hoa Tiên Tử, kỳ thực ở phía trước văn nhắc nhở rất rõ ràng, kết quả rất nhiều người đều đoán sai, không phải là nói là Bách Hoa Tông Thánh Nữ Hoa Như Huyền, ha ha!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 213: Mọi người thưởng thức rượu, chiếm hết tiện nghi!

"Hừ" hừ lạnh một tiếng, Bách Hoa Tiên Tử cũng không để ý tới nữa Đường Nhạc, nàng bùng chén rượu lên, với Bát Giới uống một ly, sau đó nói chuyện với nhau thật vui, hai người bao năm không thấy, tự nhiên có nói không hết mà nói.

"Hoa tiểu hữu, không đúng, hẳn gọi là Đường tiểu hữu, ban đầu nhưng là ngươi tự nguyện mua của ta đồ, cũng không phải là lão phu cưỡng bách ngươi, ngươi bây giờ đổi ý, tìm ta thỉnh cầu Kim Đan, nhưng là vô dụng cử chỉ." Lão giả cười nói.

Đường Nhạc đi tới lão giả bên người, khom người đưa lỗ tai đạo (nói): "Kia Diệt Thế Phù Đồ tháp giấu ở Tỏ Long Sơn Mạch, hơn nữa còn ở Long Tộc với Côn Bằng tộc chỗ giáp giới, ngươi để cho ta như thế nào đi lấy, một điểm này ngươi nên đã sớm biết đi, nhưng là ngươi lại không nói cho ta biết, cái này không bày rõ ra ở hãm hại ta sao!"

"Ta xác nhận rõ đạo (nói), nhưng ngươi cũng không hỏi lão phu a, mà còn bản đồ kia cũng là thật, ta cũng không lừa ngươi, cho nên không tính là bẫy ngươi, còn như ngươi có bản lĩnh hay không đi lấy, kia cùng lão phu không liên quan, kia một trăm miếng Kim Đan, cũng không khả năng trả lại cho ngươi."

"Như vậy đi, Kim Đan ta sẽ không với ngươi muốn, nhưng là ngươi dù sao cũng phải cho ta một chút bồi thường đi, bao nhiêu ý tứ ý tứ, bất kể nói thế nào, là ngươi chiếm tiện nghi lớn." Đường Nhạc cười nhạt nói.

Nghe vậy, lão giả gật đầu một cái, cảm thấy Đường Tăng nói, có đạo lý, hẳn cười như không cười nói: "Nếu không thì lão phu đem cháu gái gả cho ngươi "

"Cháu gái ai là... của ngươi cháu gái" Đường Nhạc hiếu kỳ nói.

"Hoa Văn Hiến là con của ta, nữ nhi của hẳn Hoa Như Huyền dĩ nhiên chính là tôn nữ của ta." Lão giả chậm rãi nói.

"Vậy là ngươi Bách Hoa Tông Lão Tông Chủ "

"Không sai, lão phu tên là hoa Thiên Diệp, là tiền nhiệm Tông Chủ, thế nào, rất giật mình "

"Cũng không tính giật mình, còn như tôn nữ của ngươi, nàng đã có yêu say đắm ngươi, thấy bên trái thanh niên mặc áo tím kia sao, hẳn gọi Lý Thừa Phong, là Phiếu Miếu Tông người, hẳn với ngươi cháu gái tình đầu ý hợp, hai người hồ sinh tình cảm, chỉ vì con trai ngươi kia không đồng ý, đưa đến hai người không thể tướng mạo tư thù, mà ta lần này tới mục đích, là vì trợ giúp hẳn, theo số đông người chính giữa, bộc lộ tài năng, trở thành Bách Hoa

Tông con rẻ." Đường Nhạc cũng không có giấu giếm, ít nhất hẳn cho là hoa Thiên Diệp không phải vậy không thông tình đạt lý người.

"Nói đi, người thu Lý Thừa Phong bao nhiêu chỗ tốt" hoa Thiên Diệp cười tà nói.

"Bàn tăng chỉ là muốn để cho người hữu tình cuối cùng thành thân thích mà thôi, người cũng đừng suy nghĩ nhiều." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Chỉ cần Huyền nhi thích kia Lý Thừa Phong, lão phu không có bất cứ ý kiến gì."

Hai người nói chuyện với nhau trong lúc đó, một tên người mặc Hồng Y người đàn ông trung niên, đột nhiên xuất hiện ở trong bầu trời.

Dưới trận tiếng huyền não thanh âm hơi ít rất nhiều, đều là ngẩng đầu nhìn nam tử.

"Đa tạ chư vị tới cổ động, Hoa mỗ phi thường cảm ơn, chẳng qua là chỗ ngồi này không đủ, khả năng để cho rất nhiều người sinh lòng bất mãn, vì biểu đạt áy náy, tất cả mọi người tại chỗ, cũng có thể thưởng thức được Bách Hoa Tông đặc sắc rượu, Bách Hoa Tửu." Người này chính là Bách Hoa Tông Tông Chủ, Hoa Văn Hiến.

Vừa dứt lời, chỉ thấy có hai trăm danh Bách Hoa Tông đệ tử mang một trăm vò thịnh có Bách Hoa Tửu vạc lớn, đi tới quảng trường hơi nghiêng.

Mọi người rất thức thời xếp hàng, ngay ngắn có thứ tự theo Bách Hoa Tông đệ tử trong tay nhận lấy chén, dùng rượu múỗng mức Bách Hoa Tửu, chỉ là nửa nén hương thời gian, một trăm vò vạc lớn bên trong Bách Hoa Tửu, liền bị giành cướp hết sạch.

Tất cả mọi người được như nguyện uống được Bách Hoa Tửu!

"Quả nhiên là rượu ngon!"

"Đáng tiếc là chỉ có thể uống một chén."

"Người có nhiều như vậy, người đã biết đủ đi!"

"

Ở quảng trường hàng đầu, có một mảnh đất trống, đây là có ý chứa lại đến, để cho mọi người thưởng thức mỹ nữ nhảy múa địa phương.

Âm nhạc vang lên, nhìn mười mấy tên vóc người như ma quỷ sắc sỡ mỹ nữ, chậm rãi đi lên võ đài, mọi người trong nháy mắt tròn to hai mắt, ánh mắt nóng bỏng vô cùng, rất nhiều gã bỉ ổi, nhìn mỹ nữ, âm thầm làm bất nhã động tác.

Làm người ta phún huyết là, những người đẹp đem trên người khinh bạc áo quần cởi một cái, lộ ra bó sát người áo ngực cái yếm, kia ngạo nhân hai ngọn núi theo chúng nữ vũ bộ di động, không ngừng đang run rẩy, phảng phất tùy thời có thể tránh thoát trời buộc, đứng tới tựa như.

Tại chỗ nam tử đều là khô miệng khô lưỡi, thân thể sinh ra một cỗ Vô Danh hỏa, cấp thiết muốn muốn phát tiết, hận không được xông lên võ đài, trực tiếp đẩy tới chúng nữ, sáng khoái một phen.

"Đại ca ca, Linh Nhi cũng muốn cởi quần áo, đi nhảy múa." Long Linh Nhi đề nghị.

"Người có thể kéo xuống đi, tiểu hài tử nhảy cái gì múa, nhảy sáu còn tạm được." Đường Nhạc kéo cánh tay nàng, cự tuyệt nói.

"Ai nói tiểu hài tử không thể nhảy múa, mà còn thân ta tài cũng rất tốt nha, nếu không thì ta cởi quần áo, để cho người nhìn ta ngực Linh Nhi không ngại cho người một cái sờ nha!"

"Ta đối với (đúng) tiểu hài tử không có hứng thú." Đường Nhạc đưa ánh mắt liếc nhìn đang nhảy múa thoát y chúng nữ.

"Cắt." Long Linh Nhi vênh miệng, hừ nhẹ nói.

Bát Giới âm thầm nuốt nước miếng một cái, đã có nhiều chút không cảm được, cái này Bách Hoa Tông thật là tới đúng chắc chắn, kia sắc sỡ đáng vẽ, nếu tới sau vào thức, khẳng định rất thoải mái.

"Người chính là đồ không hao sắc mao bệnh." Bách Hoa Tiên Tử khinh bỉ nói.

"Đây là người bình thường nam tử làm ra phản ứng có được hay không, không tin người xem sư phụ ta, hẳn biểu tình so ta đây Lão Trư còn hèn mọn." Bát Giới tức giận nói.

Những lời này vừa vắn bị Đường Nhạc nghe vào trong tai, hẳn vội vàng quay đầu lại nói: "Bát Giới, rõ ràng là chính người hao sắc, tại sao còn muốn liên lụy đến sư phụ, bêu xấu sư phụ ở Bách Hoa Tiên Tử bên trong mỹ hảo hình tượng."

"Đường Tăng, người dám nói người không hao sắc" Bách Hoa Tiên Tử lạnh lùng nói.

"Nếu không thì người cũng cởi quần áo, nhảy một đoạn múa thoát y như vậy không phải có thể kiểm tra xong bàn tăng rốt cuộc có được hay không sắc." Đường Nhạc không tự chủ được đưa ánh mắt nhìn chăm chú về phía Bách Hoa Tiên Tử cao ngất hai ngọn núi, kia sâu không thấy đáy rãnh, để cho hẳn

mơ mộng liên thiên.

"Cút." Bách Hoa Tiên Tử thấy mình có chút đi sạch, vội vàng hướng nâng lên nói màu trắng áo ngực cái yếm, nàng hiện tại đã có nhiều chút hối hận tới nơi này, vốn là cho là nhưng là ngắm hoa thưởng thức rượu, với các chị em ôn chuyện một chút, kết quả gặp phải tất cả đều là đại sắc lang.

Nàng với Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Tử, Tam Thánh Mẫu đám người, căn bản không nói mấy câu, bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, cái này làm cho nàng cảm thấy cả người không được tự nhiên, rất không thoải mái.

"Cục cục" Đường Nhạc thấy kia trắng như tuyết một mảnh, một cổ tà hóa xông lên đầu.

"Thật là lớn đôi cầu a!" Đường Nhạc không nhịn được thán nói.

"Cái gì" nói xong, Bách Hoa Tiên Tử thấy Đường Tăng vẫn nhìn chăm chăm vào bộ ngực mình, cái này làm cho nàng đột nhiên vỗ bàn một cái, hô lớn: "Người đang xem nơi nào "

"Người ngực a." Đường Nhạc nói thẳng không kiêng kỵ.

Cái này một kêu, đưa tới chung quanh không ít người chú ý.

"Không cho phép nhìn." Cảm giác mình có chút thất thố, Bách Hoa Tiên Tử hạ xuống giọng nói, dịu dàng nói.

"Người mặc như vậy, không phải là làm cho người ta xem sao, người nếu là lo lắng đi sạch, hoàn toàn có thể đem chính mình bọc chặt chẽ a." Đường Nhạc vô liêm sỉ, tiếp tục nói: "Không thể không nói, người ngực hình xác thực rất đẹp mắt, ta cho người đánh chín phần!"

"Ách là ta chưa nói." Thấy Bách Hoa Tiên Tử giết người ánh mắt, Đường Nhạc liền vội vàng đổi lời nói.

"Sự phụ nói không tệ, ta đây Lão Trư hân, nữ nhân ăn mặc thật xinh đẹp, vốn chính là cho đàn ông nhìn, cái kia người có thể không thể đem áo ngực cái yếm lại kéo xuống, ta đây Lão Trư mới vừa rồi không thấy." Bát Giới yếu ớt nói.

"Đi chết!" Ngực to cũng không phải nàng sai, cái này bình thường áo ngực cái yếm căn bản trời buộc không để cho hai ngọn núi, vì thế, nàng mỗi lần mặc đều là cỡ lớn nhất, mới vừa rồi là bởi vì nàng cảm thấy nóng, mới đem trước ngực cái yếm xuống phía dưới kéo thoáng cái, vốn định mát mẻ một phen, kết quả bị Đường Tăng cho thấy, cũng không biết hắn có thấy hay không đến chính mình chỗ tư mật.

"Đường Tăng, Bách Hoa tỷ tỷ không để cho người xem ngực, ta có thể để cho người xem nha, người đến chỗ của ta ngồi đi." Thất Công Chúa khề cần mỗi đồ mộng, đối với (đúng) Đường Nhạc ném một cái ánh mắt quyến rũ, ngược lại trong lúc rảnh rỗi, không bằng trêu đùa hắn một phen, tìm cho mình chút vui.

"Thất Công Chúa, người ngực nhỏ liền không cần nói!" Đường Nhạc trêu ghẹo nói.

Mới một tuần, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Dương Thiên chủ động, mọi người đều sợ!

"Khôn nạn a" Thất Công Chúa huy động phần quyền, hận không được lập tức đem Đường Tăng ép đến trên đất, đánh toi bởi một phen.

Ngay trước nhiều người như vậy mặt, nói nàng ngực nhỏ, cái này làm cho nàng mất hết mặt mũi, ngày sau làm sao còn có khuôn mặt biết người a!

Đường Nhạc biểu thị không chọc nổi cô nãi nãi này, hắn ở ghế khách quý bên trong, thấy Tam Thánh Mẫu Dương Thiên thân ảnh, lại bùng ly rượu, vui tươi hơn hờ đi tới.

Hai người nói chuyện với nhau thật vui, thỉnh thoảng thân thể dán tại cùng một chỗ, làm một ít mập mờ động tác, cái này làm cho xa xa Thường Nga Tiên Tử, Thất Công Chúa đám người cảm thấy rất không thoải mái, luôn cảm thấy là lạ.

"Chẳng lẽ ta là ghen sao" Thường Nga Tiên Tử tâm lý đau xót, nhỏ giọng thì thầm.

"Tỷ tỷ, kia Đường Tăng có cái gì tốt, nguoi chính là với bản manh chung một chỗ đi." Thỏ Ngọc gặm củ cà rốt, đề nghị.

"Nguoi nếu có thể thỏa mãn ta sinh lý nhu cầu, bốn tiểu thư liền cân nhắc đi cùng với nguoi." Thường Nga Tiên Tử sờ thư mềm lông thỏ, cười duyên nói.

"Bản manh là không thể thỏa mãn nguoi, nhưng ta có thể dùng củ cà rốt thay thế a!" Thỏ Ngọc phất phất hai móng bên trong củ cà rốt, không có hảo ý cười nói.

"Đi chết đi" Thường Nga Tiên Tử trên mặt hiện lên một vòng đỏ ửng, thẹn thùng nói.

Nhìn trước mặt xinh đẹp động lòng người thiếu nữ, tấm này dung nhan, sớm bị thật sâu khắc ở sâu trong đáy lòng, Đường Nhạc không nhìn chung quanh kia từng đạo ánh mắt ghen tị, lên tiếng nói: "Thiên nhi, hôm nay nguoi thật là đẹp a!"

Nâng lên mặt đẹp, Dương Thiên nhìn chằm chằm tấm kia thành thực kiên nghị thanh tú gương mặt, trên gương mặt bỗng nhiên lộ ra một cái điên đảo chứng sinh mỹ lệ nụ cười, nàng che miệng cười nói: "Không nhìn ra, nữ nhân nguoi duyên còn rất khá nha, nguoi xem một chút Thường Nga Tiên Tử, Thất Công Chúa kia u oán ánh mắt."

"Ách đáng đẹp trai cũng không thể trách ta, kỳ thực ta thích thành thực quyến rũ một chút cô gái." Đường Nhạc lúng túng nói.

"Tỷ như "

"Thiên nhi, ta cảm thấy cho nguoi cũng rất thành thực, nguoi nghĩ a, thanh thuần xấu hổ cô gái, ai sẽ ở Hoang Sơn Dã Lĩnh cỡi quần xuống" nói đến chỗ này, Đường Nhạc đột nhiên cảm thấy bên hông bị đau.

"Nói tiếp a!" Dương Thiên nắm Đường Nhạc bên hông thịt mềm, mang theo lãnh ý cười nói.

"Là ta chưa nói." Hít sâu một hơi, Đường Nhạc liền vội vàng cầu xin tha thứ.

Ngay tại Đường Nhạc lấy tay khẽ xoa bên hông thịt mềm lúc, Dương Thiên chợt làm ra một cái làm cho toàn trường ánh mắt ngây người như phỏng việc làm

Luôn luôn lạnh lẽo cô quanh Tam Thánh Mẫu, lúc này giờ lên hai cánh tay có chút mở ra, sau đó một đầu nhào vào Đường Nhạc ấm áp ôm trong ngực, nằng tựa vào kia kiên cố trên ngực, tham lam hấp thụ lấy về này ấm áp vị.

Loại cảm giác này dễ cho nàng rất thỏa mãn!

"Thiên nhi, nguoi" đột nhiên này việc làm, bị dọa sợ đến Đường Nhạc ly rượu trong tay đều rơi.

"Ta phát hiện, ta khả năng yêu nguoi, nguoi có nhiều như vậy cô gái thích, ta hiện tại nếu là không chủ động, nguoi nhất định sẽ bị các nàng cướp đi." Dương Thiên cô độc đã lâu, nằng cấp thiết muốn có một cái gia, tìm một cái yêu nằng nam nhân, sau đó sinh cái khả ái bảo bảo, hạnh phúc trải qua cả đời.

Vì thế, nằng thậm chí có thể buông tha hết thấy!

Nhưng cái này là không có khả năng, có Thiên Điều ràng buộc, những thứ này chỉ có thể tưởng tượng a!

Nhìn kia một đầu nhào vào Đường Tăng trong ngực thiếu nữ quần áo trắng, toàn bộ quảng trường đều là rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, trong lúc mơ hồ, tựa hồ có vô số tan nát cõi lòng tiếng rắc rắc vang, vang lên theo.

"Mẹ nha, ta không nhìn lầm chứ, vậy thì thật là Tam Thánh Mẫu sao "

"Ta khả năng mù mắt!"

"Tại sao lại là cái này Đường Tăng, cũng không biết hấn làm sao sẽ đạt được Tam Thánh Mẫu xem trọng, thật là một đóa hoa nhài cấm bãi phân trâu."

"Chắc chắn, Đường Tăng nếu có thể đem Tam Thánh Mẫu đoạt tới tay, vậy hấn nhưng chính là Nhị Lang Thần Dương Tiễn em rể a, chính là không biết người sau hội sẽ không thừa nhận hấn cái này em rể!"

"

Dương Thiên bên người Thường Nga Tiên Tử, Thất Tiên Nữ, Bách Hoa Tiên Tử cùng với Đường Nhạc bên người Ngô Không đám người, đều từng không ngờ đến ngày thường luôn luôn dè dặt Tam Thánh Mẫu, vậy mà sẽ ở trước mặt mọi người làm ra bức này cử động lớn mật, lập tức đều rung một cái sợ sai.

"Tỷ tỷ, nguoi tình nhân bị cướp đi, nguoi chẳng lẽ không dự định làm ra điểm việc làm" Thỏ Ngọc trêu ghẹo nói.

"Hừ, ý nguoi là để cho bốn tiểu thư, cũng đi ôm ấp yêu thương kia quả quyết không thể nào." Thường Nga Tiên Tử cắn răng, hừ nhẹ nói.

"Vậy ngươi cứ như vậy buông tay nói thật, Đường Tăng kỳ thực còn rất ưu tú, chỉ là có chút tiện, hơn nữa còn phi thường háo sắc, như bản manh đoán không lầm, hẳn hẳn là muốn lái cái hậu cung, đem chúng ta toàn bộ đều đẩy ngã ở giường!" Thỏ Ngọc suy đoán nói.

"Chậm ngươi nói 'Chúng ta' " Thường Nga Tiên Từ phảng phất biết rõ cái gì không được chuyện.

"Khục khục bản manh lớn lên xinh đẹp như hoa, kia Đường Tăng nếu là thấy ta dung nhan, tất nhiên sẽ bị ta mê điên đảo tâm thần, đến lúc đó hai ta chung nhau hầu hạ Đường Tăng, chẳng phải đẹp thay" ngược lại tỷ tỷ đi đâu, Thỏ Ngọc phải đi kia, cùng lắm hai nàng thị một chồng, chơi đùa song phi!

"Im miệng, ăn ngươi củ cà rốt đi, ngươi nếu là dám nói thêm câu nào, có tin ta hay không không mang theo ngươi hội Quảng Hàn Cung!" Thường Nga Tiên Từ uy hiếp nói.

Nghe vậy, Thỏ Ngọc làm một người tính biến hóa hai móng bứt mồm động tác, biểu thị không cần phải nhiều lời nữa.

Ở ghế khách quý hơi nghiêng, Hoa Thiên Đào với hoa Thanh Vân kia mặt mỉm cười sắc mặt, vào thời khắc này trở nên cực kỳ âm trầm.

Đường Nhạc làm bộ, dùng cánh tay thật chặt vòng quanh kia tinh tế eo, hẳn cúi đầu nghe về này hiện lên thoang thoang mái tóc, cảm thấy vào giờ phút này, mình là hạnh phúc dường nào, nếu nàng đều có thể ở trước mặt mọi người, làm ra bức này tuyên bố hai người quan hệ cử động lớn mật, kia thân là nam nhân hẳn, cũng không cần phải sợ đầu sợ đuôi, lựa chọn lùi bước.

"Thằng cóc, ngươi làm như thế, nhưng là để cho ta rất không được ưa thích đây." Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

"Hi hi, ta cố ý, như vậy ngươi ngày sau nếu là dám phụ ta, tất cả mọi người sẽ biết, ngươi là không hơn không kém Phụ Tâm Hân!" Dương Thiên ôm Đường Nhạc eo hồ, tại hân trong ngực khẽ cười nói.

"Mẹ nhà nó, có muốn hay không ác như vậy!"

"Khụ" hai người kéo dài ôm ước chừng một phút, một bên Bách Hoa Tiên Từ biểu thị không nhìn nổi, chó này lương ăn cũng quá vội vàng không kịp chuẩn bị, nàng chịu không được kia phía dưới bắn thẳng đến tới giết đi người ánh mắt, lập tức ho khan một cái.

Nghe tiếng ho khan, kia như y như là chim non nép vào người như vậy tựa vào Đường Nhạc trong ngực Dương Thiên, đột nhiên tỉnh hồn lại, nhất thời, đậm nhả trên gương mặt tươi cười hiện lên một vòng say lòng người đỏ ửng, nàng lúc này đẩy ra Đường Nhạc, sau đó nhanh chóng đứng dậy, xấu hổ tránh sau lưng Bách Hoa Tiên Từ.

"Đường huynh, ngươi cái này trên miệng thủ đoạn, tại hạ bội phục, không nói câu nào, ta mời ngươi một chén." Chỗ khách quý ngồi Lý Thừa Phong không khỏi có chút hâm mộ, cấp độ kia cấp bậc mỹ nữ, thử hỏi ai không muốn kết hôn về nhà đây!

Cũng may hẳn là như vậy có bạn gái người, nếu không thật có thể bị đá kích thể vô hoàn phụ!

Chỉ cần hẳn có thể theo số đông người chính giữa bộc lộ tài năng, lấy được Văn Đẩu Vũ Đẩu hạng nhất, liền có thể đón dâu nữ nhân yêu mến, Hoa Như Huyền.

Đến lúc đó, hẳn cha vợ Hoa Văn Hiến cũng chỉ có thể yên lặng, hẳn chung quy không thể ngay trước mặt mọi người lật lọng đi!

"Lý huynh khách khí, !" Đường Nhạc bùng lên trên bàn ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

Nhưng vào lúc này, kia khó có được xuất hiện tiểu nữ nhân then thùng bộ dáng Dương Thiên, đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng kinh hô: "Đường Tăng, trong tay ngươi ly rượu là ta, là ta dùng qua."

"A" Đường Nhạc nhớ tới mới vừa rồi kích động một cái, đem mình ly rượu ngã xuống đất, chén rượu trong tay của hẳn đúng là Dương Thiên, mặt trên còn có môi đỏ mọng ấn đây.

"Không việc gì, ta không ngại ngươi." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Nhưng ta chê ngươi" như vậy thứ nhất, hai người coi như là gián tiếp hôn môi.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Mỗi người dự định, Văn Đấu Vũ Đấu!

Mặt trời chói chan như lửa, đại địa giống như lòng hấp một dạng, nóng khiến người không thở nổi.

Đợi đến buổi chiều, một trận thoải mái gió lay qua, mới để cho trong không khí nhiệt độ, hạ xuống mấy phần.

Lúc này, đã là rượu qua tam tuần, đứng ở quảng trường phía sau không ít người, đã tự động rời đi, thứ nhất là thời tiết quá nóng, thứ hai là Bách Hoa đại hội sắp kết thúc, bọn họ cũng không hề lưu lại cần phải.

Còn như trở thành Bách Hoa Tông con rể cái ý niệm này, bọn họ không chút suy nghĩ, chủ nếu là bởi vì tu vi quá thấp, cho dù tham dự tranh đoạt, cũng chỉ là cấp cho người khác làm nền mà thôi.

Trên quảng trường phần lớn người đều là Bất Hủ Cảnh tu vi trên, bọn họ ánh mắt nóng bỏng, vẻ mặt mong đợi, bọn họ chủ yếu mục đích chính là muốn trở thành Hoa Văn Hiến con rể, đón dâu nữ nhi của hắn.

"Đường huynh, ngồi ở phía bên phải tên kia da thịt ngăm đen, người mặc nam tử áo lam chính là Hắc Thiên Các Mạc Sơn, bên cạnh hắn tên kia vóc người nam tử khôi ngô, là Ma Hồ tộc Hồ Tu Tề, còn có tên kia ánh mắt hèn mọn, người mặc Lục Y Viêm Mãng Tộc Viêm Minh, ba người này tu vi đều là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, là chúng ta phải chú ý đối thủ, mà còn ta lo lắng Bách Hoa Tông cũng sẽ phái ra cao thủ, như vậy thứ nhất, muốn bộc lộ tài năng, chỉ sợ không phải là chuyện dễ a." Lý Thừa Phong giới thiệu xong mấy người này, có chút lo lắng nói.

"Bọn họ xác thực rất mạnh!" Đường Nhạc theo Mạc Sơn bọn người trên thân, nhận ra được một cỗ không kém khí thế.

Ghé khách quý phía bên phải, Mạc Sơn sắc mặt âm trầm, lạnh lùng nói: "Thấy không, Lý Thừa Phong tiểu tử kia với Đường Tăng liên thủ!"

"Cái này Đường Tăng cũng muốn thù một chân vào" Hồ Tu Tề đem rượu trong ly, uống một hơi cạn sạch, chợt đưa mắt liếc nhìn xa xa Đường Tăng.

"Nhất định là thu Lý Thừa Phong chỗ tốt, mới vừa rồi Bách Hoa Tông Hữu Hộ Pháp hoa Thanh Vân đối với hắn ra tay lúc, kia Đường Tăng thi triển chính là Phiêu Miểu Tông đứng đầu Linh Quyết, Huyền Ảnh Cửu Biến, cho nên chúng ta không thể không phòng a" Mạc Sơn phân tích nói.

"Kiệt kiệt, coi như hai người bọn họ liên thủ, cũng không phải chúng ta ba người đối thủ a!" Viêm Minh đưa lưỡi răn, cười lạnh nói.

"Ta có cái đề nghị, chúng ta trước liên thủ, giải quyết Đường Tăng với Lý Thừa Phong, sau đó sẽ bằng bản lãnh của mình, lấy được hạng nhất đón dâu Hoa Như Huyền, như thế nào" Mạc Sơn đề nghị.

"Ta không có ý kiến, chúng ta ba người nếu là không liên thủ, chỉ sợ ai cũng không phải Đường Tăng với Lý Thừa Phong đối thủ." Hồ Tu Tề gật đầu nói.

"Cũng chỉ có thể như thế." Viêm Minh phụ nghị đạo.

Ba người từng người mang ý xấu riêng, đều muốn đón dâu Hoa Như Huyền, trở thành Bách Hoa Tông con rể, bọn họ coi như hợp tác, cũng là đề phòng lẫn nhau.

Đang lúc bọn họ nói chuyện với nhau đang lúc, cũng có hai người ở tính toán Đường Tăng.

"Mây Dao huynh, nghe nói mây thả lỏng bị Đường Tăng cho giết, người chẳng lẽ cứ như vậy nhún nhường sao" hoa Thanh Vân dò hỏi.

"Ai, người nghĩ rằng ta không muốn báo thù sao, kia Đường Tăng Đại Đồ Đồ Tồn Ngô Không tu vi sâu không lường được, ta ở Bách Hoa trấn suốt nửa tài trong tay hắn, còn có Đường Tăng cũng không thể khinh thường, người dám tin tưởng hắn lấy lực một người, phá Quý Cốc Âm Ba trận sao" Hoa Văn Dao đập nhẹ lấy bàn, phẫn hận nói.

"Ba thành uy lực Âm Ba trận, không khó lắm phá đi."

"Ha ha, ở Đường Tăng xong cửa lúc, ta để cho thủ hạ bày mười phần uy lực Âm Ba trận, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Đường Tăng tinh thông một loại uy lực không tầm thường Âm Ba Linh Quyết, ở trong trận lấy bá đạo thủ đoạn, dễ dàng phá giải Âm Ba trận." Hoa Văn Dao cười khổ nói.

"Xem ra muốn giết Đường Tăng, có chút khó giải quyết a." Nghe vậy, hoa Thanh Vân hít sâu một hơi.

Nhìn mọi người không kịp chờ đợi ánh mắt, Hoa Văn Hiến đi ngang qua hoa Thiên Diệp đồng ý hạ, đằng vân giá vũ bay đến không trung, cười nhạt nói: "Chư vị, chắc hẳn cũng biết Hoa mẫu sau đó phải nói cái gì, như vậy ta sẽ không nói nhảm, ai cũng có đón dâu nữ nhi của ta như huyền cơ hội, chỉ cần người có bản lãnh là được."

"Hoa Tông chủ, chúng ta đã đói khát khó nhịn, người nói mau quy tắc đi!"

"Cha vợ, như huyền cô nương nhất định là nữ nhân ta."

"Lăn mẹ của ngươi, ngươi cái này không phải mục nát cảnh trung kỳ tu vi, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn "

"

Trong sân trong nháy mắt bạo động lên, không ít người ra tay đánh nhau, dù sao có thể thiếu một cái đối thủ cạnh tranh, lại nhiều một phần cơ hội.

"An tĩnh, người nào còn dám nhiễu loạn trong sân trật tự, liền hủy bỏ tư cách dự thi." Hoa Văn Hiến hô lớn.

Lời vừa nói ra, trong sân trong nháy mắt yên tĩnh.

"Muốn đón dâu ái nữ, đầu tiên tu vi phải là Huyền Tiên cảnh trên, đây là điều kiện cơ bản." Hoa Văn Hiến trầm giọng nói.

Chỉ là cái này một cái điều kiện, liền đào thải trong sân hơn nửa người!

Rất nhiều người bất đắc dĩ thở dài một tiếng, ai bảo bọn họ tu vi không đủ đây.

"Thứ yếu, văn tài phải ra chúng, dù là dung mạo ngươi lại xấu, chỉ cần ngươi có văn tài, ta cũng sẽ đồng ý ngươi đón dâu ái nữ."

"Đương nhiên, ở có văn tài trên căn bản, tu vi cao hơn, ta còn rõ nhất định phải tinh thông văn thao vũ lược, tiếp đó, ta sẽ bày Văn Đấu Vũ Đấu trận đấu, hai đợt thành tích tổng hợp xếp hạng thứ ba người, chính là Hoa mẫu sắp là con rể, đến lúc đó do ái nữ ta lựa chọn hôn phu, còn lại thất bại hai người cũng không nên thương tâm, Hoa mẫu sẽ dành cho còn lại bồi thường."

Hoa Văn Hiến đơn giản đem quy tắc tự thuật thoáng cái, cái này làm cho trong sân không ít người rục rịch.

"Hoa Tông chủ, vạn nhất con gái của ngươi coi thường theo số đông người chính giữa bộc lộ tài năng ba người, phải làm sao mới ổn đây" trong đám người, đột nhiên đứng ra một người, nghi ngờ nói.

"Cái này các ngươi yên tâm, từ xưa tới nay, con gái chung thân đại sự, đều do cha mẹ làm chủ, nếu là như huyền đều coi thường, kia trong ba người thành tích tổng hợp cao nhất chính là Hoa mẫu con rể, coi như trời, ta cũng sẽ đem như huyền trời đến tên kia người thắng trên giường."

"Ha ha ha "

Bên trong sân một trận cười ầm lên!

"Còn có nghi vấn gì không" Hoa Văn Hiến tiếp tục nói.

"Không có." Mọi người trầm miệng một lời trả lời.

"Vậy cũng tốt, các ngươi có thể chọn trước chọn Văn Đấu, vẫn là Vũ Đấu, sớm thanh minh, Vũ Đấu tương hội tại Bách Hoa Tông sau núi tràng sân bắn cử hành, phạm là người dự thi, ta mỗi người sẽ cho các ngươi một khối dành riêng lệnh bài, các ngươi có ba ngày thời gian đi tranh đoạt người khác lệnh bài, ba ngày sau, có được lệnh bài nhiều nhất ba người, chính là người thắng, nếu như bọn họ cũng ở đây Văn Đấu bên trong đạt được top 3, đó chính là Hoa mẫu sắp là con rể, nếu như chẳng qua là đạt được đơn bên top 3, ta đây sẽ thông qua thành tích tổng hợp, lựa chọn sử dụng top 3."

"Vũ Đấu bên trong, sẽ không nguy hiểm tánh mạng chứ" có người dò hỏi.

"Trên lý thuyết là không cho phép hạ sát thủ, nhưng khó tránh hội bị thương, là bảo đảm các ngươi an toàn tánh mạng, ta sẽ nhượng cho Tả Hữu Hộ Pháp cùng tiến vào tràng sân bắn." Hoa Văn Hiến giải thích.

Mọi người lẫn nhau thảo luận, quyết định cuối cùng trước tỷ thí Văn Đấu!

"Đã như vậy, mọi người trước hết đi chỗ ghi danh ghi danh đi!" Hoa Văn Hiến chỉ quảng trường bên trái nơi ranh giới chỗ ghi danh, tỏ ý đạo (nói).

"Ồn ào ~ "

Ước chừng một thời gian uống cạn chun trà, đã có hơn sáu trăm người ghi danh, bọn họ đều là Huyền Tiên cảnh tu vi.

"Chúng ta cũng đi đi!"

Chỗ khách quý ngồi Mạc Sơn mấy người cũng đứng dậy, đi trước ghi danh!

Ngay tại Đường Nhạc đứng dậy đồng thời, chúng nữ ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chú về phía hấn.

"Đường Tăng, ngươi cái này là muốn đi đâu a" Thường Nga Tiên Tử hiểu kỳ nói.

"Ách bản tăng có chút mắc đái, muốn đi tranh nhà cầu!" Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng, tùy ý qua loa lấy lệ nói.

"Ngươi chẳng lẽ cũng muốn đi ghi danh đi, ngươi cái này thay đổi thất thường tên xấu xa, Dương Thiên muội muội mới vừa với ngươi biểu lộ, ngươi phải

đi tìm khác nữ nhân" Thường Nga Tiên Từ cười lạnh nói.

"Đường Tăng, chẳng lẽ ta thỏa mãn không ngươi nhu cầu sao" Thất Công Chúa đứng dậy, lắc lắc gọi cảm eo, liếm môi, dụ dỗ nói.

"Ta cô nãi nãi, lúc này ngươi cũng đừng thêm phiền!" Đường Nhạc khóc không ra nước mắt, hắn đang suy nghĩ nên như thế nào giải thích.

"Coi như ta thỏa mãn không ngươi, chỉ cần một câu nói của ngươi, chúng ta Thất Tỷ Muội đều có thể cởi quần áo, ở trên giường chờ ngươi đấy!" Thất Công Chúa xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, nàng nhìn thấy Tam Thánh Mẫu Dương Thiên sắc mặt có chút khó coi, cố ý nói như vậy.

"Kiệt kiệt, đang rầu giết không Đường Tăng đây, chỉ cần hắn dự thi, chúng ta liền có thể ở tròng sản bản, giải quyết hắn!" Hoa Thanh Vân âm thầm đắc ý, có Tông Chủ chỉ ý, hắn với Hoa Vân Dao cũng sẽ tiến vào tròng sản bản, mất đi các học trò bảo vệ, hắn hai người muốn giết Đường Tăng để như trở bàn tay.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 216: Muốn chiếm làm của riêng mạnh, rồi rút rời đi!

"Các ngươi không nên hiểu lầm, ta chỉ là trợ giúp Lý huynh đoạt được hạng nhất mà thôi." Đường Nhạc giải thích.

"Đường huynh nói không tệ, một điểm này ta có thể chứng minh." Lý Thừa Phong gật đầu nói.

Nghe vậy, Dương Thiên quan tâm nói: "Vậy ngươi cẩn thận một chút, ta sợ kia Tà Hữu Hộ Pháp, sẽ ở Vũ Đâu bên trong gây bất lợi cho ngươi."

"Ừ, ta sẽ chú ý." Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Sư phụ, nếu không thì ta đây Lão Tôn cũng dự thi như vậy cũng có thể bảo vệ ngươi an toàn!" Ngộ Không đề nghị.

"Không cần, chút chuyện nhỏ này ta có thể ứng đối." Đường Nhạc khẽ cau mày, gương mặt có chút biến hóa, hắn suy nghĩ kỹ một chút, cảm thấy vẫn là không cần như thế, kia Hoa Thiên Dao với hoa Thanh Vân coi như muốn giết mình, cũng sẽ không bên ngoài ra tay, nhất định sẽ giết giết thủ hạ, ở tròng sản bản làm xong mai phục, muốn mượn đao giết người, đối với Đường Nhạc mà nói, chỉ cần hai người này không ra tay, cái này Bách Hoa Tông đệ tử không đáng để lo.

Mà còn hắn mơ hồ chạm tới tầng bình phong kia, chỉ cần một bước ngoặt, là có thể lên cấp đến Huyền Tiên cảnh trung kỳ, nếu là có Ngộ Không bảo vệ, ngược lại là tệ hại lớn hơn lợi nhuận.

Ngộ Không cũng biết sư phụ có không ít lá bài tẩy, chỉ cần không phải Địa Tiên cảnh ra tay, trên căn bản là không hội ngộ đến nguy hiểm tánh mạng.

Huống chi trong cơ thể hắn còn có Phượng Ca Tiểu lưu lại về này Tinh Thuần linh lực, chỉ cần hắn giải trừ Phong Ấn, vận dụng về này hùng hậu linh lực, hắn tu vi cũng sẽ ở trong nháy mắt đi đến Thiên Tiên cảnh.

Bởi vì chỉ có thể sử dụng một lần, cho nên không tới bước ngoặt nguy hiểm, Đường Nhạc là sẽ không cân nhắc sử dụng!

"Đúng, Tiểu Bạch Long đây vì sao sư phụ vẫn không có thấy hắn." Ở đi xuống ghé khách quý trước, Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới chuyện này.

"Sư phụ, ta đây Lão Trư mới vừa rồi ở dọc theo quảng trường thấy Tiểu Bạch Long, thật giống như có một tên Bách Hoa Tông Nữ Đệ Từ cười ở trên người hắn." Bát Giới hồi tưởng đạo (nói).

"Ồ chỗ nào" Đường Nhạc liếc phía dưới, dĩ nhiên không thấy Tiểu Bạch Long, theo lý thuyết muốn ở trong đám người, tìm tới một Bạch Mã hắc rất đơn giản.

"Ồ, người đâu" Bát Giới tựa hồ nghĩ đến cái gì, vì vậy cười đều nói: "Sư phụ, Long tính bản dâm, Tiểu Bạch Long hiện tại hắn với tên nữ đệ tử kia, ở một nơi tĩnh lặng xó xinh sáng khoái đây!"

Đường Nhạc: "

Với Ngô Không đám người giao phó mấy câu, Đường Nhạc lại với Lý Thừa Phong đi quảng trường chỗ ghi danh ghi danh, tại hán sau khi đi, Bách Hoa Tiên Tử, Thường Nga Tiên Tử, Thất Tiên Nữ đám người lại với Hoa Văn Hiến, hoa Thiên Diệp hai người cáo biệt, các nàng nếu là ở Phạm Trần dừng lại quá lâu, khó tránh khỏi sẽ bị người nói xấu, dù sao Thiên Điều đặt ở bên kia.

Còn như Tam Thánh Mẫu biểu thị ở Bách Hoa Tông ở lại mấy ngày, cũng không tính lập tức rời đi, nàng cung điện cũng không tại Thiên Đình, mà là ở Hoa Sơn, cho nên hán muốn đi đâu thì đi đó, Thiên Đình người không xen vào.

Trọng yếu nhất là, phụ trách chấp pháp Nhị Lang Thần Dương Tiễn là nàng anh ruột, có quan hệ này, chỉ cần nàng không xúc phạm Thiên Điều, không đem sự tình huyền ảo quá lớn, Dương Tiễn trên căn bản sẽ không làm khó nàng.

"Tỷ tỷ, chúng ta hiện tại đi trở về sao" Thỏ Ngọc lưu luyến nhân gian, không ngừng nói.

"Người nghĩ rằng ta nguyện ý trở về a, nếu là Vương Mẫu Nương Nương với Dương Tiễn đồng ý ta ở lại Phạm Trần, ta không có bất cứ ý kiến gì." Thường Nga Tiên Tử đôi mắt đẹp nhấp nháy, nhìn phía xa Đường Tăng bóng lưng, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo phức tạp.

Nàng người này muốn chiếm làm của riêng rất mạnh, càng không chiếm được đồ vật, càng liều mạng muốn lấy được, nếu là Đường Tăng đối với nàng quá quýt chặt lấy, đối với nàng biểu lộ, nàng ngược lại thì cảm thấy Đường Tăng rất bình thường, không có hấp dẫn nàng địa phương.

Nhưng nếu là Đường Tăng đối với nàng hồ hững, hoàn toàn không thấy nàng, cái này sẽ để cho nàng cảm giác mình rất thất bại, lấy nàng vóc người với xinh đẹp, đủ để cho bất kỳ khác phái điên cuồng, có thể Đường Tăng đối với nàng không có hứng thú, mà là thích Dương Thiên, cái này kích khởi nàng tranh đua tâm.

Nàng Thường Nga Tiên Tử nơi nào so ra kém Dương Thiên, không phải là cái mông không có Dương Thiên đại nha!

"Đường Tăng, bốn tiểu thư đối với người là càng ngày càng cảm thấy hứng thú đây!" Thường Nga Tiên Tử cân nhắc nói.

"Tỷ tỷ, cái này Đường Tăng có cái gì tốt, bản thân cảm thấy hán còn không bằng Ngô Cương tốt đây, nhân gia Ngô Cương không chỉ có đáng đẹp trai, tu vi còn cao, trọng yếu nhất là hán hội quan tâm người, lại nói lời ngon tiếng ngọt, người như vậy thật là hoàn mỹ đây!" Thỏ Ngọc bĩu môi nói.

"Trước người không phải còn rất ghét Ngô Cương sao, thế nào nhưng bây giờ muốn nói chuyện cho hán, và lại nói, hán nếu như vậy hoàn mỹ, vậy người gả cho hán a!" Thường Nga Tiên Tử trầm ngâm một hồi, tiếp tục nói: "Ta muốn tìm nam nhân, là có thể theo ta đi xem Thiên Hoàng Địa Lão, hai người cùng một chỗ ở ánh mặt trời Xán Lạn trong cuộc sống cười mở cười to, ở tự do tự tại không khí cãi nhau, mà không phải chỉ vì chiếm giữ thân thể ta!"

"Tính, người chính là tiểu, căn bản không biết những thứ này, chúng ta trở về đi thôi!" Nói xong, Thường Nga Tiên Tử nhéo lỗ tai thỏ, thân hình nhảy một cái, biến mất ở Bách Hoa Tông.

"Người đặc biệt sao khác (đừng) nắm chặt bản thân lỗ tai a" Thỏ Ngọc điên cuồng giãy giụa, thanh âm vang vọng ở chân trời.

Bên kia, ở Thất Tiên Nữ, Thường Nga Tiên Tử đám người sau khi rời đi, Bát Giới lưu luyến kéo Bách Hoa Tiên Tử tay, ôn nhu nói: "Hoa Hoa, xa cách gặp lại, chúng ta chẳng lẽ không phải làm chút kích thích chuyện sao "

"Có thể nhưng là ta vội vã hồi Thiên đình a!" Bách Hoa Tiên Tử sắc mặt mất vẻ đỏ bừng, rút về đầu ngón tay, uyển chuyển cự tuyệt nói.

"Cũng không kém lần này a, người khi đó không phải với ta đây Lão Trư biểu lộ sao, hiện tại ta đây đáp ứng, chúng ta cái này đem chính sự làm đi!" Bát Giới đưa ra một đôi bàn tay heo ăn mận, muốn đi sờ Bách Hoa Tiên Tử kiều đồn.

Thấy vậy, Bách Hoa Tiên Tử có chút bước chập chững, khéo léo tránh thoát, phải biết ban đầu Thiên Bồng quyền cao chức trọng, trong tay một trăm ngàn Thiên Hà Thủy quân, mà còn hán đáng đáp còn tuần tú lịch sự, cho nên hán mới không nhịn được phạm hoa si, với kỳ biểu hướng, hy vọng có thể kết thành tiên lữ.

Nhưng bây giờ Thiên Bồng đã không còn là ban đầu Thiên Bồng, vừa nhìn thấy Trư Bát Giới kia hèn mọn đầu heo khuôn mặt, nàng liền hận không được tránh chi ngàn dặm, dưới mắt hán này lại còn nghĩ (muốn) chiếm chính mình tiện nghi, muốn ngủ chính mình, kia quả quyết không thể nào!

Đổi thành sư phó hán Đường Tăng, có lẽ nàng sẽ còn suy tính một chút!

"Ngốc tử, dung mạo người xấu không phải người sai, nhưng là người đi ra dọa người, vậy thì không đúng, nhân gia Bách Hoa Tiên Tử căn bản không thích người, người cũng không cần một phía tình nguyện!" Thấy bầu không khí có chút xấu hổ, Ngô Không liền vội vàng đi ra giảng hòa, nói vài lời trêu chọc mà nói.

"Người một cái Bát Mã Ôn, thế nào kia đều có người." Bát Giới bĩu môi nói.

"Ta muốn đi, chúng ta hữu duyên gặp lại!" Bách Hoa Tiên Tử kiều kêu một tiếng, lại dăng vân giá vũ, rời đi Bách Hoa Tông.

Nhìn kia dịu dàng bóng lưng, Bát Giới thở dài một hơi, đạo (nói): "Tại sao chuyện tốt luôn là không tới phiên ta đây Lão Trư, ngay cả Tiểu Bạch Long đều với muội muội đi sáng khoái, mà ta đây Lão Trư chỉ có thể hâm mộ và ghen ghét a!"

"Đây là một xem mặt niên đại, ngươi nếu là biến thành một tên suất ca, có lẽ sẽ có mỹ nữ vừa ý ngươi!" Ngô Không cười nói.

"Hầu ca, ta đây Lão Trư hoài nghi ngươi đến cùng phải hay không nam nhân bình thường, ngươi vì sao liền không tốt đẹp gì sắc, đừng nói cái gì Quy Y Ngã Phật các loại lời gạt ta!" Bát Giới hiểu kỳ nói.

"Thằng thần nói, cũng không phải ta đây Lão Tôn không háo sắc, chẳng qua là ta đây Lão Tôn một lòng đắm chìm tu luyện, lại không có đi đến Đại La Kim Tiên cảnh trước, ta đây Lão Tôn sẽ không cân nhắc tìm tiên lữ." Ngô Không cũng không có giấu giếm, hắn cũng không phải là gay, tự nhiên thú tính hướng rất bình thường.

"Vậy ngươi phỏng chừng muốn độc thân cả đời" Đại La Kim Tiên cảnh, đây chính là cái xa không thể chạm tồn tại a!

"Ngốc tử, đáng đánh!" Ngô Không lúc này giận dữ, đuổi theo Bát Giới ở Bách Hoa Tông bên trong, chạy khắp nơi.

Nhìn hai người điên náo chung một chỗ, Ngô Tịnh bất đắc dĩ lắc đầu một cái!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Ở không đi gây sự, giáo huấn Viêm Minh!

Dọc theo quảng trường, chỗ ghi danh.

Đường Nhạc với Lý Thừa Phong đẩy nửa ngày, cuối cùng là chen đến hàng đầu.

"Tên, tu vi." Nam tử nắm bút lông, cúi đầu, hờ hững nói.

"Lý Thừa Phong, Huyền Tiên cảnh hậu kỳ."

"Đường Tăng, Huyền Tiên cảnh sơ kỳ."

Vừa dứt lời, một đạo vệt đực giọng thanh âm, từ một bên truyền tới.

"Một mình ngươi hòa thượng không cố gắng niệm kinh lễ Phật, lại còn nghĩ (muốn) chấm dứt như huyền cô nương, Phật Môn Đệ Tử chẳng lẽ đều là đồ háo sắc "

"Ha ha ha "

Người chung quanh cười thật to không ngừng!

"Đường Tăng, niệm tình ngươi tu hành không dễ, cũng không cần than chuyển này nước đục, tránh cho đến lúc đó cụt tay gãy chân, người khác cũng sẽ trách cứ chúng ta khi dễ người xuất gia!" Mạc Sơn hai tay ôm ngực, châm chọc nói.

"Lý Thừa Phong a, ngươi đầu gì cũng là Phiếu Miếu Tông đệ tử tinh anh, coi như muốn tìm người giúp đỡ, cũng không cần phải đi tìm một cái như vậy rác rưởi đi, chắc chắn, Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, ở chúng ta chính giữa chỉ có thể xếp hạng phía sau." Hồ Tu Tề khinh thường nói.

"Các ngươi nói đủ không!" Lý Thừa Phong phẫn nộ quát.

"Ai a, tức giận ta thật sợ hãi a ha ha ha" Mạc Sơn đám người chuẩn bị cho Đường Tăng một hạ mã uy, cố ý nói như vậy, nếu có thể chọc giận Đường Tăng, để cho hắn hiện tại tụt ra tay, vậy thì không còn gì tốt hơn nhất.

Làm người ta kinh ngạc là, Đường Nhạc chẳng những không có tức giận, ngược lại là lộ ra một cái người hiền lành nụ cười, đạo (nói): "Các ngươi nói không tệ, ta cũng cảm thấy ta thật rác rưởi."

"Ha ha Đường Tăng, không thể không nói, ngươi chính là tự biết mình nha, như vậy đi, ngươi bây giờ rời khỏi còn kịp, như vậy thứ nhất, cũng có thể lưu

một cái mạng chó, khỏi bắt khoái tai" Viêm Minh mắt rần co rụt lại, giờ thẳng lên trời cười to nói.

"Viêm Minh, ngươi có bản lĩnh lập lại lần nữa, thật sự coi chính mình vô địch thiên hạ sao!" Lý Thừa Phong không thể nhịn được nữa, một đạo cường hãn linh lực tại hần trong lòng bàn tay ngưng tụ, hần tới nơi này trận đấu, là lấy được thắng lợi, đón đầu nữ nhân yêu mến như huyền, không phải tới bị tức.

Luận tu vi, hần Lý Thừa Phong cũng không sợ trước mặt đám người này.

"Ta lập lại lần nữa, ngươi có thể đem ta tính sao, 1 vs 1 có lẽ ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng ngươi cần phải xem cho rõ ràng dưới mắt tình thế, ngươi nếu là muốn đánh, ta theo Mạc huynh, Hồ huynh luôn sẵn sàng tiếp đón!" Viêm Minh thấy Lý Thừa Phong trong ánh mắt sát ý, đầu tiên là lui về phía sau một bước, nhưng nghĩ tới bọn họ người đồng thể mạnh, cũng không nhất định sợ Lý Thừa Phong một người, còn như kia Đường Tăng đã sớm bị hần coi thường.

Một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi rác rưởi, có thể nhảy ra cái gì lằng, hần chỉ cần ra tay, nửa phút mạt sát Đường Tăng.

"Lý huynh, ngươi với một đám rác rưởi so với cái gì thái độ, không nhìn bọn họ liền có thể, chúng ta là tới trận đấu, không phải tới trở tài miệng lưỡi lực." Đường Nhạc khuyên.

"Chết con lừa trọc, ngươi nói cái gì, ngươi mắng ai là rác rưởi." Viêm Minh ánh mắt lạnh lẽo, song quyền nắm chặt, hần đã sớm nhìn Đường Tăng không vừa mắt, một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ rác rưởi, một mực hần bên tai riu ra riu rít, nói nhảm không ngừng, cái này làm cho hần lên cơn giận dữ.

Àm!

Một cỗ linh lực màu vàng từ Đường Nhạc trong cơ thể chậm rãi bay lên mà ra, cuối cùng đem Đường Nhạc cả người bọc trong đó, một cỗ hùng hồn khí tức, lan tràn mà ra.

Chỉ thấy Đường Nhạc thân thể bạo động, sau một khắc tại chỗ biến mất.

"Viêm huynh cẩn thận." Mạc Sơn thấy vậy, liền vội vàng nhắc nhở.

Viêm Minh cảm giác hoa cả mắt, khi hần khi phản ứng lại, thân thể của mình bị một cỗ mạnh mẽ năng lượng đánh trúng, trực tiếp bay ngược mà ra.

Hần cũng không phải hạng người bình thường, trên không trung ổn định trọng tâm, hai chân đột nhiên đạp đất, mặt đất trong nháy mắt xuất hiện mấy đạo khe hở.

Ngay tại hần dương dương đắc ý lúc, Đường Nhạc công kích theo nhau mà tới, Nhất Quyền đánh phía Viêm Minh trong ngực.

"Phốc xuy."

Viêm Minh lui về phía sau mấy bước, ngay sau đó phun ra một ngụm máu tươi, hần về mặt khiếp sợ, Đường Tăng vì sao có tốc độ như thế, để cho hần ngay cả trả đũa cơ hội cũng không có.

Phải biết hần tu vi có thể còn cao hơn Đường Tăng bên trên hai cấp bậc!

Đường Nhạc không có cho hần cơ hội xuất thủ, thân hình chợt lóe, Hữu Chương biến hóa móng, hung hăng bóp Viêm Minh cổ.

"Ta là rác rưởi, vậy ngươi chẳng phải là ngay cả rác rưởi cũng không bằng." Đường Nhạc lạnh lùng nói.

"Thả buông ta ra!" Viêm Minh lúc này không dám hành động thiếu suy nghĩ, rất sợ Đường Tăng vặn gãy cổ của hần.

"Đường Tăng, ngươi nghĩ đưa tới công phần sao" Mạc Sơn muốn xuất thủ cứu giúp, nhưng là bị Lý Thừa Phong chặn.

Người chung quanh có chút hăng hái thường thức một màn này, bọn họ cũng sẽ không nói gì nhiều, càng sẽ không xuất thủ, bọn họ vốn chính là cạnh tranh quan hệ, nếu là Viêm Minh chết, liền ý nghĩa thiếu một cái đối thủ cạnh tranh.

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao, nơi này có ngươi chen miệng phần sao" Đường Nhạc không chút nào cho Mạc Sơn mặt mũi, không phải mới vừa còn rất phách lối nha, thế nào lúc này sợ.

"Ngươi tìm chết." Mạc Sơn hét lớn một tiếng, liền muốn muốn ra tay với Đường Tăng.

"Trước qua cửa ải của ta đi." Lý Thừa Phong ngăn ở Mạc Sơn trước mặt, cười nói,

Vài luồng mạnh mẽ khí tức theo trong sân bùng nổ, song phương trở mắt nhìn nhau, cơ hồ ở đồng thời giữ hạ an tĩnh, gió nhẹ phát qua, giương cung bạt kiếm!

Đại chiến chạm một cái liền bùng nổ, người chung quanh không khỏi mừng rỡ, bọn họ muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi.

"Đường Tăng, ngươi trước đừng kích động, có lời gì dễ thương lượng." Viêm Minh cảm giác một lần hít thở không thông, không thể không phục mềm.

"Các ngươi không phải mới vừa nói ta rác rưởi sao, ta cảm thấy được các ngươi nói rất đúng." Đường Nhạc trên tay tiếp tục dùng lực, cái này Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi Viêm Minh, cũng không gì hơn cái này.

"Ngươi không phải rác rưởi, ta là rác rưởi, van cầu ngươi tha ta một mạng." Viêm Minh cầu xin tha thứ.

"Ta nói ngươi là rác rưởi, ngươi có ý kiến gì không "

"Không có, tuyệt đối không có, ta chính là cái rác rưởi, ngay cả súc sinh cũng không bằng!" Chuyện cho tới bây giờ, chỉ cần có thể giữ được mạng nhỏ, để cho hắn nói cái gì cũng được!

"Đừng sợ, từ vong kỳ thực không có gì đáng sợ, vừa nhắm mắt, không mở, đời này liền đi qua!" Cái này Viêm Minh mới vừa rồi nhục mạ mình con lừa trọc, cái này đã phạm hấn cấm kỵ, nếu là tùy tiện mắng mấy câu rác rưởi các loại mà nói, hắn cũng sẽ không tức giận như vậy, càng không biết động thủ.

"Ta không muốn chết a, chỉ cần ngươi chịu tha ta một con rắn mệnh, để cho ta làm cái gì cũng được, cho dù là cống hiến ra chính mình hoa cúc." Từ vong tới đang lúc, Viêm Minh bị dọa đến cứng đờ tê liệt, một cổ hơi thở theo hắn đẩy quần truyền ra.

"Thiếu đặc biệt sao buồn nôn ta!"

Ngay tại song phương giằng co không nghỉ thời điểm, Hoa Văn Hiến thân ảnh xuất hiện ở chỗ ghi danh phía trên.

"Đường Tăng, cho ta một bộ mặt, bỏ qua cho hắn đi, ít nhất hôm nay là vui khánh ngày, cũng không cần thấy máu cho thỏa đáng!" Hoa Văn Hiến nói bóng gió là, mấy ngày nữa, ngươi nghĩ giết thế nào liền giết thế nào, hắn tuyệt sẽ không lại cầm tay.

"Hoa Tông chủ tự mình mở miệng, bản tăng sao dám bất tuân." Đường Nhạc âm trầm khuôn mặt đột nhiên biến mất, khoe miệng Nhất Tà, gật đầu nói.

Đường Nhạc nắm Viêm Minh cổ, đem hắn hung hăng hất ra.

Có Viêm Minh gương xe trước, không còn có người dám đến trên chộc Đường Tăng, chớ nói chi là nhục mạ hắn.

"Khục khục" Viêm Minh lao đảo từ dưới đất bò dậy, ho nhẹ mấy tiếng sau, hắn vỗ vỗ trên người tro bụi, chột đưa mắt liếc nhìn Đường Nhạc, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, nhưng rất nhanh bị hắn ẩn tàng.

"Viêm huynh, ngươi không sao chứ" Hồ Tu Tề nhẹ giọng nói.

"Còn chết không." Viêm Minh nhỏ giọng thì thầm: "Ta nhất định phải đem Đường Tăng chuột rút nhỏ cứt, nếu không nan giải mối hận trong lòng của ta."

"Đường Tăng tu vi không yếu, nếu muốn đối phó hắn, còn cần thảo luận kỹ hơn." Mới vừa rồi loại tình huống đó, nếu là đối thành hắn Hồ Tu Tề, phỏng chừng cũng chiếm không chỗ tốt gì, bọn họ Ma Hồ tộc tu luyện là nhục thân với lực lượng, kiêng kỵ nhất chính là với giới tốc độ cường giả đối chiến.

Đường Nhạc đi tới Mạc Sơn trước mặt, cười nói: "Ồ bản tăng trong mắt, các ngươi ngay cả rác rưởi cũng không bằng, chớ đem tự mình nghĩ quá trâu bò, Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân, đạo lý này các ngươi hẳn hiểu không!"

"Chỉ bất quá lệ thuộc vào tốc độ đánh bại Viêm Minh mà thôi, nếu như bằng này, liền cho là có thể đánh bại ta Mạc Sơn, chỉ có thể nói ngươi quá ngây thơ nhiều chút!" Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, bất kỳ tốc độ đều là vô dụng cỡ chi, hắn Mạc Sơn mặc dù với Viêm Minh đều là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, nhưng là hắn nếu muốn giết Viêm Minh, chỉ cần 10 hiệp!

Chờ đợi ghi danh kết thúc, Hoa Văn Hiến mắt nhìn xuống phía dưới, chấp tay nói: "Chư vị bước chập chừng, theo Hoa mẫu đi Cúc Hoa Điện, tham gia Văn Đấu tỷ thí!"

"Phốc!" Đường Nhạc không nhịn được cười, Cúc Hoa Điện, thua thiệt bọn họ có thể nghĩ ra danh tự này!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Tái sinh phiên toái, cố ý gây khó khăn!

Đi qua thống kê, tham dự Văn Đẩu học viên, tổng cộng có sáu trăm bảy mươi sáu danh, bọn họ tụ vi đều tại Huyền Tiên cảnh trên, trong đó có một phần sáu đến từ Bách Hoa Tông.

"Đường huynh, Văn Đẩu người thật có nắm chắc không, đây cũng không phải là niệm kinh lễ phật, thuộc lòng kinh văn a!" Là đảm bảo không sơ hở tý nào, Lý Thừa Phong vẫn là quyết định lại xác nhận một lần.

"Người vì cái gì chung quy là không tin bản tăng, thật không dám giấu giếm, ta có một tước hiệu, tên là xuyên qua tràng, ở ngâm thơ đối câu phương diện tự hồi không có đối thủ, còn như thi viết bài thi, vậy càng là việc rất nhỏ, ta tùy ý vung bút, đó chính là đệ nhất tồn tại!" Đường Nhạc xem thường nói.

"Luận vô liêm sỉ cùng với vô ích nói vậy, cuộc đời này ta chỉ phục Đường huynh a!" Lý Thừa Phong cũng không có ý định hỏi nhiều, hiện tại cũng chỉ có thể nhắm mắt lại.

"Nôn "

Mạc Sơn một mực với sau lưng Đường Nhạc, khi hắn nghe được kia một phen lời bàn lúc, không khỏi khom người nôn mửa.

"Mạc Sơn, người có ý gì!" Đường Nhạc dừng bước lại, lạnh lùng nói.

"Đường Tăng, thứ cho ta nói thẳng, ở ta biết người chính giữa, mấy người không nhất cần thể diện, người cái này bức dạng, còn có thể được Văn Đẩu hạng nhất thật là chết cười Lão Tử!" Mạc Sơn phình bụng cười to.

Chỉ cần một tia có thể đánh đánh Đường Tăng cơ hội, hắn Mạc Sơn liền sẽ không bỏ qua, không tổ khổ mai thái Đường Tăng, hắn cả người khó chịu, không có cách nào ai bảo hắn nhìn Đường Tăng không vừa mắt đây!

"Ha ha "

Lời vừa nói ra, lần nữa đưa tới người chung quanh cười thật to.

"Ta biết người là ghen tị bản tăng dung mạo so với người soái, cho nên mới năm lần bảy lượt tổn hại ta, không việc gì, ta tha thứ người!" Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo sát ý, nhưng rất nhanh bị hắn ẩn tàng, chợt lộ ra một cái thiên chân vô tà như vậy nụ cười.

Nghe vậy, đi ở phía sau người rồi rít dừng bước lại, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Đường Tăng, sau đó khoe miệng không nhìn được vừa kéo, nhìn trên mặt hắn nụ cười rực rỡ, thấy thế nào đều cảm thấy hắn lâu không bị ăn đòn, gặp qua trang bức, nhưng cũng chưa từng thấy qua như thế trang bức, da mặt này cũng quá dày!

Thấy Đường Tăng không có tức giận, Mạc Sơn sắc mặt có chút âm trầm, không nghĩ tới hắn như vậy có thể nhịn, người này không kiêu không vội, làm việc cẩn thận, nhìn như ngọc không sờ mó, nhưng là bụng dạ cực sâu, là một đối thủ khó dây dưa!

"Nếu Đường huynh như thế có tài hoa, không bằng ở chúng ta trước mặt mọi người trước thể hiện tài năng, để cho chúng ta ngưỡng mộ một phen a!" Mạc Sơn chính là muốn cho Đường Tăng ở trước mặt mọi người đều tấn mặt mũi, không xuống đài được, hắn chính là muốn ý nghĩ cách cả Đường Tăng, vào chỗ chết cả.

"Vẫn là coi vậy đi, ta đây điểm tài hoa, sao dám ở mọi người trước mặt phô trương." Đường Nhạc uyển chuyển cự tuyệt nói.

Nghe lời này, Mạc Sơn liền biết Đường Tăng nhận tưng, nếu là hắn thật có văn tài, há lại sẽ từ chối, đây chính là hắn nêu cao tên tuổi cơ hội tốt a!

Như thế có thể thấy, Đường Tăng chỉ có cái miệng mà thôi, hắn trừ lại nói khoác lác, hội khoác lác bức, còn biết làm gì!

Mạc Sơn chuẩn bị mượn cơ hội này, để cho Đường Tăng ra com nắm, vì vậy hắn cười nói: "Đường huynh cũng không cần khiêm tốn, như vậy, ta ra một cái đơn giản đề, chỉ cần người có thể đáp đi lên, quyền này địa cấp hạ phẩm Linh Quyết « Phong Ảnh Thối » chính là người, người thấy thế nào "

Bà mẹ nó địa cấp hạ phẩm Linh Quyết, Hắc Thiên Các đệ tử tinh anh, quả nhiên nhiều tiền lắm của a!"

"Thật là người so với người làm người ta tức chết a, Lão Tử tu luyện Linh Quyết mới Phạm Cấp thượng phẩm đây."

"Là chuyện gì tốt luôn là không tới phiên chúng ta "

"

Không ít người ánh mắt tràn đầy tham lam, trong lòng một trận hâm mộ và ghen ghét!

"Ta xem chẳng ra sao cả, chính là địa cấp hạ phẩm Linh Quyết, người hảo ý nghĩ lấy ra sao chắc chắn, người nếu là thiếu Linh Quyết, có thể với bản tăng nói a, ta không ngại bố thí cho người mấy quyển!" Đường Nhạc lắc đầu cự tuyệt nói.

Đường Nhạc nhưng là cái Đại Vị Vương, bây giờ có thể để cho hắn động tâm Linh Quyết, ít nhất cũng phải là địa cấp thượng phẩm!

"Người" Mạc Sơn bị tức thiếu chút nữa bệnh tim phát tác, cao cấp Linh Quyết hẳn không phải là không có, nhưng là lại không bỏ được lấy ra, hẳn chẳng qua là nghĩ (muốn) dò xét thoáng cái Đường Tăng hư thật mà thôi.

"Nếu là không lấy ra được, bản tăng coi như đi, Cúc Hoa Điện Văn Đầu hẳn muốn bắt đầu, ta cũng không thể ở chỗ này trễ nãi thời gian." Đường Nhạc muốn xoay người rời đi.

Một bên Viêm Minh ánh mắt lơ lửng không cố định, do dự một hồi, tựa hồ ngồi xuống quyết định gì, đột nhiên lấy ra một quyển màu đỏ quyền trục, thanh âm đột nhiên đề cao, hô lớn: "Đây là Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết « Hòa Ly Diệu Nguyệt Chương », chỉ cần người có thể đáp đúng Mạc huy nh ra đề, cái này Linh Quyết chính là người!"

Nhìn thấy một màn này, Mạc Sơn há to mồm, vẻ mặt không thể tin được, hẳn liền vội vàng kéo Viêm Minh cánh tay, nhỏ giọng nói: "Người đặc biệt sao đến đây chính là Viêm Mãng Tộc đứng đầu tuyệt học, người thật nguyện ý lấy ra "

"Chỉ cần có thể đã kích Đường Tăng kiêu căng phách lối, ta cũng không đoái hoài rất nhiều, mà còn chỉ cần người xảy ra vấn đề khó khăn một chút, để cho Đường Tăng đáp không đúng, như vậy Linh Quyết ta cũng không cần cho hắn." Viêm Minh mở miệng trách móc.

"Người ngược lại đối với ta thật có lòng tin a!" Cười khổ một tiếng, Mạc Sơn tiếp tục nói: "Ta có thể không dám hứa chắc Đường Tăng nhất định không trả lời được, ta chỉ có thể tận lực ra một vấn đề khó khăn, nếu là hắn đáp đi lên, người cũng chớ có trách ta."

"Không sao."

Song phương đặt thành nhất trí sau, bên trong sân đột nhiên an tĩnh lại, đi ở phía sau hơn hai trăm người đem Đường Tăng đám người vây ở trung ương.

Cái này 'Hòa Ly Diệu Nguyệt Chương' tên, nghe vào cũng rất ngang ngược, nghĩ đến uy lực hẳn không tầm thường, đây cũng là để cho Đường Nhạc hai mắt tỏa sáng, sinh ra đầy đặc hứng thú, hẳn hiện tại đang thiếu một quyển Hòa Thuộc Tính cao cấp Linh Quyết.

Đây cũng là hắn lưu lại nguyên nhân chủ yếu!

Liền Mạc Sơn thông minh này, lượng hắn cũng ra không vấn đề nan giải gì, và lại nói, coi như hắn không trả lời được, cũng sẽ không tổn thất cái gì, nhiều lắm là sẽ bị người cười nhạo mà thôi,

Hắn người này không có ưu điểm gì, chính là da mặt dày.

Mạc Sơn nhắm mắt lại, nghĩ (muốn) rất lâu, rốt cuộc nghĩ đến một cái độ khó cực cao đề, người bình thường căn bản không trả lời được!

"Nghe đề, ở có thể thi triển bất kỳ thủ đoạn nào điều kiện tiên quyết, như thế nào lấy tốc độ nhanh nhất, đem băng biến thành nước" vừa nói, Mạc Sơn ở căn bệ ngón trỏ, ở lòng bàn tay trái, viết cái băng chữ, dưới mắt không tìm được bút mực, cũng chỉ có thể dùng máu thay thế.

Vì đề Đường Tăng ra com nắm, Viêm Minh đều đem bên trong tộc đứng đầu Linh Quyết lấy ra, hẳn Mạc Sơn chưa chút máu, cũng coi như đến cái gì!

Quay đầu ăn chút Hắc Mộc Nhĩ cũng liền bù lại.

Này đề vừa ra, mọi người rồi rít ngạc nhiên, mỗi người cau mày, suy nghĩ câu trả lời.

Đem băng biến thành nước, ở có thể dùng bất kỳ thủ đoạn nào dưới tình huống, dĩ nhiên là trực tiếp dùng hòa rồi.

Có thể cái vấn đề này liên quan đến rất nhiều lĩnh vực, nói thí dụ như không khí nhiệt độ, hỏa điểm lớn nhỏ, khối băng lớn nhỏ vân vân, những yếu tố này cũng sẽ ảnh hưởng băng hóa thành nước thời gian.

"Cái này đề cũng quá khó khăn đi, ngược lại ta là không nghĩ ra được!" Một tên bạch diện tiểu sinh, phe phẩy mỹ nữ phiến, thờ dài nói.

"Mạc Sơn nhất định phải ra vấn đề khó khăn, hẳn chính là không muốn để cho Đường Tăng đáp đi ra, kỳ thực hắn coi như đáp không được, chúng ta cũng sẽ không cười nhạo hắn, dù sao cái này đề thật khó!"

"Bất kể nói thế nào, cái này Đường Tăng mới vừa rồi còn thổi phồng chính mình chỉ số thông minh, áp đảo mọi người chúng ta trên, hiện tại da trâu thổi nổ đi, nhìn hắn thế nào giảng hòa!"

"Đường Tăng nếu có thể đáp ra này đề, ta tại chỗ uống nước tiểu."

Mọi người tiếng bàn luận thanh âm, nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, vừa vặn bị Đường Nhạc nghe vào trong tai, nhất là bên cạnh hắn tên kia nói uống nước tiểu Bách Hoa Tông đệ tử, thật là ký ức hầy còn mới mẽ a!

"Người trẻ tuổi, ta khuyên người chính là thu hồi lời mới vừa nói, trước ở Bách Hoa dưới núi, có người nói ta muốn là thuận lợi xông qua Quỷ Cốc Âm Ba trận, hẳn tự đương trường băm điều" nói đến chỗ này, Đường Nhạc cố ý dừng lại.

"Sau đó hắn thế nào" tên này Bách Hoa Tông đệ tử cũng không biết dưới núi xảy ra chuyện, chợt lên tiếng hỏi.

"Chắc chắc, sau đó hẳn tự thành thái giám, người chẳng lẽ nghĩ (muốn) dẫm lên vết xe đổ sao" Đường Nhạc cười nhạt nói.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 219: Dùng tiền đập người, phá giải vấn đề khó khăn!

Nghe vậy, tên kia Bách Hoa Tông đệ tử có chút sợ hãi, hẳn cũng không muốn uống nước tiểu, nhưng tí mĩ nghĩ lại, cái này cũng không phải là tỷ vô, có lẽ hẳn tu vi rất mạnh, nhưng là cái này so với là trí lực, cái này đề khó như vậy, hẳn cũng không tin Đường Tăng có thể đáp đi ra.

Nếu là hẳn thật có thể đáp đi ra, làm cho mình được thêm kiến thức, uống chút đi tiểu lại coi là cái gì.

"Ta vẫn sẽ không thu hồi câu nói kia, người nếu có thể đáp đi ra, ta tự đương trường uống nước tiểu, quyết không nuốt lời, ngược lại lúc trước cũng không phải là chưa uống qua."

"Ồn ào "

Mọi người thật giống như biết rõ cái gì không được chuyện!

"Người anh em, người thật mạnh, lại còn có uống nước tiểu thích!" Đường Nhạc đầu tiên là muốn ỏi, muốn nôn mửa, nhưng bị hẳn nhìn được, sau đó giờ ngón tay cái lên, tán dương.

"Đường Tăng, người nếu là đáp không được, liền mau mau nhận tủng, khác (đừng) mù mảy bả chơi đùa." Viêm Minh châm chọc nói.

Mọi người ở đây ánh mắt tề tụ ở Đường Nhạc trên người, chờ hẳn đáp lại lúc, chỉ thấy Đường Nhạc đôi mắt híp lại, trong lúc mơ hồ lộ ra một loại tang thương, cô đơn cảm giác.

"Ai!" Đường Nhạc thờ dãi nói.

Hắn chấp hai tay sau lưng, ngược nhìn bầu trời, rất là cô độc đạo (nói): "Bản tăng theo Đông Thổ Đại Đường, du lịch đến đây, chỉ vì truy tìm học vấn cùng chân lý, ta tung hoành thiên hạ số tái, chỉ cầu người khác có thể ở văn tài bên trên giẫm đạp lên ta, làm nhục ta, nhưng bình sinh cầu xin một địch thủ mà không thể được, thành buồn tẻ khó chịu vậy!"

Mọi người: "

"Hắn đang nói gì "

"Ta cũng nghe không hiểu, chúng ta liền lẳng lặng nhìn hẳn trang bức!"

"Hắn rốt cuộc muốn không muốn bài thi, chẳng lẽ đáp không ra, muốn kéo dài thời gian đi "

Nhưng vào lúc này, Đường Nhạc đột nhiên quay đầu, mắt sáng như đuốc, nhìn chăm chăm mọi người, cử động này, bị dọa sợ đến mọi người giật mình.

"Người đặc biệt sao có phải hay không uống nhầm thuốc!" Mạc Sơn vẻ mặt nghi hoặc, không hiểu nổi Đường Tăng rốt cuộc đang làm gì.

Đường Nhạc hốc mắt có chút ướt át, vẻ mặt có chút kích động, hẳn hô lớn: "Các người nói cho ta biết, vì cái gì ta trừ soái ở ngoài, còn thông minh như vậy, vì cái gì a, chẳng lẽ thế gian này, cũng không còn có thể làm khó được ta vấn đề sao ta chỉ nghĩ (muốn) mất tất cả, trải qua cuộc sống bình thân, nói thật, ta thật không muốn làm cao giàu đẹp trai, vốn cho là ta chỉ là soái, vói cao, thật không nghĩ đến, cứ việc ta không muốn kiếm tiền, không muốn làm người có tiền, nhưng vẫn là có tiền như vậy."

Lời ấy cảm thiên động địa, có thể nói là kinh thiên địa khiếp quỷ thần, làm cho mọi người trong nháy mắt mộng bức, chẳng qua là không chớp mắt nhìn chăm chăm Đường Tăng.

Hỏi thế gian người nào có khả năng nhất trang bức

Chỉ có Đường Tăng một người mà thôi.

Vốn cho là Đường Tăng là đang ở vì thế đề rầu rĩ, nhưng hiện tại xem ra, hấn phảng phát đã trong lòng có dự tính.

"Đường Tăng, chúng ta đề ý là ngươi rút cuộc có thể hay không đáp đúng đề, mà không phải đề ý ngươi có đẹp trai hay không, có tiền hay không, tình nói đặc biệt nói gì nhiều chút vô dụng!" Viêm Minh tức miệng mắng to.

"Miệng lưỡi thật chuẩn mắt a, tại hạ bội phục, đúng ngươi không phải rất có tiền nha, cùng với vui một mình, không bằng mọi người đều vui, ngươi không tính lấy ra, với mọi người chia sẻ một chút không?" Mạc Sơn cho là Đường Tăng chỉ bắt quả đang nói bậy loạn biên mà thôi, một cái hòa thượng nghèo, có thể có tiền gì.

Khoác lác bức một cái đỉnh hai!

"Cái kia, ta tiền quá nhiều, sợ đập chết ngươi." Đường Nhạc lòng tốt nhắc nhở.

"Ai a, ngươi nhanh lên một chút dùng tiền đập chết ta đi, cầu xin đập chết." Hấn Mạc Sơn cũng không phải là sợ đại, chờ một hồi Đường Tăng không cầm ra tiền, nhìn hấn kết thúc như thế nào.

Phòng chừng Đường Tăng trên người có thể có mấy đồng tiền, cũng không tệ!

"Vậy cũng tốt, nếu Mạc huynh có như thế nhu cầu, kia bản tăng liền thỏa mãn ngươi." Vừa nói, Đường Nhạc theo hệ thống thương thành lấy ra một vạn lượng bạc, tổng cộng là một ngàn miếng đỉnh bạc, hấn điều động trong cơ thể linh lực, đưa tay không chế không trung những thứ này đỉnh bạc, sau đó không chút do dự đạn hướng Mạc Sơn.

"Ngọa tào!" Gặp được ngàn viên đỉnh bạc đối với chính mình đập tới, Mạc Sơn bạo nổ một câu chửi bậy, muốn rời khỏi, nhưng là hấn mới vừa vận chuyển linh lực, bước ra một bước, liền bị đỉnh bạc đập trúng, cuối cùng chôn ở đỉnh bạc bên trong.

"Mạc huynh, chút tiền này đối với (đúng) bản tăng mà nói, chẳng qua là chín trâu mất sợi lông, ngươi nếu là chê ít, ta có thể sẽ cho ngươi một vạn lượng bạc." Nhìn Mạc Sơn bộ dáng chật vật, Đường Nhạc nội tâm vui vẻ, phải biết hấn hiện tại cái gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền, lần trước ở Bảo Tượng Quốc đạt được hơn một triệu lượng bạc đuổi theo ngàn viên vàng, hấn căn bản không xài như thế nào.

Nhiều tiền cũng là buồn người a!

Lúc này, Mạc Sơn đầu đầy bọ lớn, sung mặt sung mũi, hấn ánh mắt tràn đầy sát ý, hận không được hiện tại liền giết Đường Tăng.

Bên cạnh hấn hơn ngàn miếng đỉnh bạc bị người chung quanh giành cướp hết sạch, đám người kia giống như là con sói đói, dù sao cái thế giới này hay là người nghèo chiếm đa số.

"Đường Tăng, ta biết ngươi là ý gì, ngươi không phải là đáp không ra đề mục, muốn dùng những thủ đoạn này, phân tán chúng ta sự chú ý sao" Mạc Sơn sắc mặt tái xanh, hấn đưa ra Tả Chương, dùng tay trái chỉ lòng bàn tay dùng máu viết bằng chữ.

"Ngươi nghĩ nhiều, cái này đề đối với ta mà nói, căn bản không có độ khó gì, chẳng qua là không muốn để cho ngươi thua quá khó coi thôi, và lại nói, ngươi cứ như vậy muốn đem huynh đệ ngươi trong tay Thiên cấp Linh Quyết thua ta" Đường Nhạc khỏe miệng giương lên, cười nhạt nói.

"Ngươi nếu biết câu trả lời, vậy thì nhanh lên đáp lại a, đặc biệt sao lãng phí mọi người thời gian, thảo nghĩ sao!" Mạc Sơn kiên nhẫn đã bị chà sảng, nếu không phải trường hợp không đúng, hấn đã sớm ra tay, còn dùng như thế ần nhẫn

Nghe vậy, Đường Nhạc thua đứng ở phía sau hai tay nắm thật chặt chung một chỗ, hôm nay nếu không thì cho Mạc Sơn một chút giáo huấn, hấn thật đúng là cho là có thể Thượng Thiên, với thái dương vai sóng vai đây.

Hấn lên tiếng nhục mạ mình, đã không phải là một câu đôi câu.

Đôi đôi địch nhân, Đường Nhạc chưa bao giờ hội tâm từ thủ nhuyển.

"Có ai đao, phiền toái cho ta mượn xuống." Đường Nhạc dò hỏi.

Mọi người về mặt nghi hoặc, có chút không hiểu nổi hòa thượng này ý đồ.

Hấn không đáp đề, muốn đao làm gì

Chẳng lẽ bởi vì đáp không ra đề mục, muốn mổ bụng tự sát

Nghĩ đến đây, Mạc Sơn liền vội vàng lấy ra một cái tiểu đao sắc bén đưa cho Đường Nhạc, còn cười ha hả nói: "Đao này chém sắt như chém bùn, có thể xuy mao đoạn phát, ngươi nếu là muốn tự sát, sẽ không cảm thấy quá lớn thống khổ."

Đối với cái này, Đường Nhạc không có phản ứng đến hấn, chẳng qua là chậm rãi đi tới bên cạnh hấn, cười nói: "Đưa ra tay trái ngươi."

"Người nghĩ làm làm gì" nhìn thấy Đường Nhạc dùng dao chỉ mình, còn làm cho mình đưa tay trái ra, Mạc Sơn không khỏi nuốt nước miếng một cái, luôn cảm thấy có một cổ dự cảm không hay, cái này Đường Tăng chẳng lẽ nghĩ (muốn) nắm tay trái mình đi.

Nghĩ đến đây, Mạc Sơn lập tức hủy bỏ cái ý niệm này, hấn kết luận Đường Tăng không dám làm như vậy, trừ phi hấn muốn dụ lên công phần.

"Ta cũng sẽ không nắm người móng vuốt, người khấn trương cái gì." Đường Nhạc vẫn giữ nụ cười.

"Người nào ai nói ta khấn trương, đưa tay liền đưa tay." Mạc Sơn hít sâu một hơi, lúc này hấn cũng không thể nhận tưng, nếu không nhất định sẽ bị mọi người nhạo báng.

Thấy Mạc Sơn như thế phối hợp, Đường Nhạc nắm thật chặt hấn cổ tay trái, để ngửa hấn rút về.

"Chư vị, xem ta như thế nào bài thi."

Vừa dứt lời, Đường Nhạc giơ tay chém xuống, trong chớp mắt, liền đem Mạc Sơn bàn tay trái bên trong 'Băng' chữ bên trái hai điểm nước, ngay cả giấy nịt da thịt cho tước mất, hiện nay, hấn lòng bàn tay 'Băng' chữ chỉ còn lại một cái 'Nước' chữ.

Muốn đem băng trong thời gian ngắn nhất biến thành Thủy Tự, chính là đơn giản như vậy, chỉ cần một giây đồng hồ!

"A" Mạc Sơn sau khi phản ứng, lòng bàn tay máu thịt be bét, đau đớn kịch liệt để cho hấn phát ra cuồng loạn tiếng kêu thảm thiết.

Mọi người thấy Đường Tăng như thế bài thi, mới chợt vỗ ót, bưng tỉnh đại ngộ.

"Lại còn có loại này thao tác, vì sao ta trước liền muốn không tới."

"Đường Tăng thật là khôn ngoan a, xem ra hấn nói chuyện lúc trước, đều là thật!"

Đường Nhạc buông ra Mạc Sơn cổ tay, lại thân hình chợt lóe, thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, theo Viêm Minh trong tay đoạt lấy « Hỏa Ly Diệu Nguyệt Chương », đây chính là hấn thù lao.

"Đường huynh, người quá lợi hại, ta đối với người sùng bái như nước sông cuộn cuộn, liên miên bất tuyệt" Lý Thừa Phong tán dương.

Hấn hiện tại tin tưởng Đường Tăng có thực lực ở Văn Đẩu bên trong, lấy được hạng nhất thành tích!

"Ngừng, người nếu là như vậy khen ta, ta lại sẽ tự hào." Đường Nhạc mở ra màu đỏ quyền trục, xác nhận không thành vấn đề sau, mới thu lại.

"Ồ vừa mới cái kia muốn uống đi tiểu huynh đệ đi đâu "

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 220: Tay phải đã phế, thi viết bắt đầu!

Trong đám người, tên kia muốn tuyên bố uống nước tiểu Bách Hoa Tông đệ tử, chuẩn bị tìm cơ hội chạy trốn, nhưng là hấn còn chưa đi ra mấy bước, liền bị mọi người bắt.

Không ít người nhưng là chờ xem kịch vui, như thế nào tùy tiện bỏ qua cho hấn!

"Có thể không uống sao" tên kia Bách Hoa Tông đệ tử về mặt đưa đám, cường ép nở nụ cười.

"A đi đà phạt, người xuất gia lấy lòng dạ từ bi, bản tăng tự nhiên có thể bỏ qua cho người, nhưng người khác có nguyện ý không bỏ qua cho người, ta đây muốn nhúng tay vào không." Đường Nhạc chấp hai tay, muốn xoay người rời đi.

Mạc Sơn sắc mặt trắng bệch, liền tiếp ăn vào mấy viên thuốc chữa thương, vẫn còn ở lòng bàn tay trái mặt Kim Sang Dược, có thể máu tươi vẫn còn

đang phun ra không thôi.

"Đứng lại!" Mạc Sơn tại tay trái cánh tay điểm mấy cái Huyệt Vị, mới miễn cưỡng cầm máu, chẳng qua là để cho hán tùy tiện bỏ qua cho Đường Tăng, kia quả quyết không thể nào.

Đường Nhạc xoay người, cười nói: "Mạc huynh, ngươi sẽ không phải là không chơi nổi đi "

"Ha ha, ngươi để cho ta lưu nhiều máu như vậy, có hay không nên cho ta một cái giải thích." Mạc Sơn cười lạnh nói.

"Cái này có gì tốt giải thích, ngươi nếu không phục, hoan nghênh ngươi tùy thời ra tay!" Nói xong, Đường Nhạc xoay người nghênh ngang mà đi.

"Đường huynh, bọn ngươi hội ta à." Lý Thừa Phong theo sát đi.

Viêm Minh, Hồ Tu Tề đứng ở Mạc Sơn bên người, ánh mắt lạnh lùng nhìn bóng lưng kia.

"Tay không có sao chứ" Viêm Minh đạo (nói).

"Đại động mạch bị cắt đứt, chỉ sợ đoạn thời gian gần nhất tay phải không thể dùng lực." Như vậy thứ nhất, Mạc Sơn tay phải tương đương với phế.

"Đường Tăng hạ thủ thật là ác, nghĩ đến cũng đúng cái nhân vật hung ác, bây giờ tay trái ngươi đã phế, chỉ sợ là sẽ ảnh hưởng tràng săn bắn Vũ Đẩu trận đấu a." Hồ Tu Tề chậm rãi nói.

"Tạm thời trước không nên trêu chọc Đường Tăng, các loại (chờ) tràng săn bắn Vũ Đẩu bắt đầu, tự nhiên sẽ có người ra tay đối phó hán." Mạc Sơn lạnh lùng nói.

"Ngươi là chi Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp" Hồ Tu Tề mắt hỏ nháy mắt, suy đoán nói.

"Không sai, cái này Đường Tăng giết Hoa Thiên Đào con trai độc nhất, người sau đối với hán đã là hận thấu xương, mà ở mới vừa rồi Bách Hoa trong đại hội, Đường Tăng lại trêu chọc hoa Thanh Vân, hai người này tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho Đường Tăng." Mạc Sơn tiếp tục nói.

"Kiệt kiệt, tràng săn bắn vừa vặn là Hoa Thiên Đào với hoa Thanh Vân phụ trách, như thế xem ra, Đường Tăng từ kỳ không xa." Viêm Minh cười khẩy nói.

"Chờ Đường Tăng chết, kia Lý Thừa Phong cũng liền không đáng để lo, còn như những người khác ta căn bản là không để vào mắt, nói cách khác người thắng lợi sau cùng, vẫn là chúng ta ba người, đến lúc đó vô luận là người nào đến Hoa Như Huyền cô nương kia, có thể ngàn vạn lần không nên quên, để cho hai người khác sáng khoái một phen." Nghĩ đến đây, Mạc Sơn cũng quên trên tay đau đớn, hán hên mơn toét miệng cười nói.

"Đây là tự nhiên, nữ nhân chính là nên với bằng hữu chia sẻ nha, chúng ta mục đích là vì đạt được Bách Hoa Tông cơ nghiệp, cũng không phải là thật là đón dâu Hoa Như Huyền, hơn nữa yêu nàng cả đời, trong mắt của ta, nữ nhân như quần áo, chơi chán, tùy thời có thể đổi." Viêm Minh gật đầu nói.

Ngay tại Mạc Sơn ba người đàm luận như thế nào đùa bốn nữ nhân thời điểm, tên kia Bách Hoa Tông đệ tử chính là bị mọi người buộc uống nước tiểu.

"Mẹ con chim, nhanh lên một chút uống."

"Ta uống không trôi, nôn "

"Các ngươi Bách Hoa Tông đệ tử không phải thật phách lối sao, trước ở dưới chân núi bố trí Quý Cốc Âm Ba trận, còn để cho chúng ta xông cửa, suýt nữa không đem chúng ta cho đùa chơi chết, lúc này thế nào sợ, ngươi nếu là không uống, chúng ta tới đó giúp ngươi!" Một gã đại hán đoạt lấy thịnh đi tiểu đồ đựng, người chung quanh chen nhau lên, bóp tên kia Bách Hoa Tông đệ tử miệng, cưỡng ép cho hán rót hết.

"Nôn "

Ước chừng thời gian một nén nhang, tham gia Văn Đẩu sáu trăm bảy mươi lăm danh người dự thi, đi tới Cúc Hoa Điện, vốn là sáu trăm bảy mươi sáu danh, nhưng bởi vì tên kia uống nước tiểu Bách Hoa Tông trong hàng đệ tử đường rời khỏi, toàn bộ giảm bớt một tên.

"Mạc công tử, ngươi đây là" Hoa Văn Hiến nhận biết Mạc Sơn, khi thấy hán máu me khắp người, tay phải còn treo băng vải lúc, không nhận được nội tâm hiếu kỳ, dò hỏi.

Không chờ Mạc Sơn mở miệng, Đường Nhạc liền vội vàng chen miệng nói: "Mạc huynh mới vừa rồi không cẩn thận té một cái, bất quá không có gì đáng ngại!"

"Là thế này phải không" Hoa Văn Hiến có chút không quá tin tưởng, đường đường Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, cũng sẽ ngã xuống mà còn hội ngã chặt vật như thế

Ngoài dự đoán mọi người là, Mạc Sơn cũng không có phản bác, chẳng qua là gật đầu một cái, cắn chặt hàm răng, trầm giọng nói: "Đường huynh nói không tệ, chẳng qua là thầy ngoài da mà thôi, Hoa Tông chủ không cần phải lo lắng."

Đối với (đúng) Mạc Sơn mà nói, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, coi như hán nói thật, Hoa Văn Hiến cũng sẽ không vì hán xuất đầu, nhiều

lắm là sẽ đem Đường Tăng đuổi ra Cúc Hoa Điện, hủy bỏ hẳn tư cách tranh tài.

Muốn thật là như vậy, liền hoàn toàn đánh loạn hẳn kế hoạch, hẳn còn hi vọng nào Đường Tăng tiến vào tràng sân bắn, bị Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp cho giết chết đây!

Nếu để cho Đường Tăng tùy tiện rồi đi, chẳng phải là quá tiện nghi hẳn.

Nhỏ không Nhịn sẽ loạn Mưu lớn, chỉ cần Đường Tăng chết, điểm này ủy khuất, chịu chút thương thế này, lại coi là cái gì.

"Chư vị nhập tọa đi, là khảo nghiệm các người văn tài, tiểu nữ như huyền cô ý ra mấy đạo đề" nói đến chỗ này, Hoa Văn Hiến tỏ ý thủ hạ đem bài thi phân phát cho mọi người.

"Chỉ cần có thể đáp đúng một đề, liền có tư cách tiến vào tiếp theo thi từ Khúc Phụ đại bi bình, nếu là có người một đề cũng không có đáp đúng, liền là là thất bại, thi sẽ bị loại bỏ, đào thải giả liền có thể rời đi Cúc Hoa Điện." Hoa Văn Hiến giới thiệu quy tắc tranh tài.

Cúc Hoa Điện đại sảnh bên trái, có một khuê phòng, chỉ thấy một tên cô gái tuổi thanh xuân xuyên phá cửa sổ, nháy đôi mắt đẹp, đánh giá trong điện mọi người.

Cô gái này người mặc quần trắng, vóc người thon dài, chân ngọc căng thẳng chung một chỗ, không cần sờ là có thể cảm giác đạo (nói) kia lửa nóng đàn hồi.

Nàng mắt phượng mày liễu, môi đỏ răng trắng, toàn thân da thịt bóng loáng như ngọc, Ngọc Bàn dường như khuôn mặt nhỏ nhắn trôi bên trên hai mắt ửng đỏ, không khỏi tăng thêm mấy phần quyến rũ màu sắc.

Luận vóc người và khuôn mặt đẹp mà nói, cảm thấy gọi là nghiêng nước nghiêng thành mỹ nữ.

Chỉ tiếc trước ngực nàng hai ngọn núi bị áo ngực cái yếm trói buộc, che đi rất nhiều phong quang, khá có chút tiếc nuối.

"Tiểu thư, Văn Đẩu trận đấu đã bắt đầu, đám kia nam nhân chính giữa, không có mấy cái dáng dấp đẹp trai, phần lớn đều là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga." Nha hoàn tiểu thư vòng miệng nói.

"Cũng không biết cười gió có thể hay không thắng, ta cũng không muốn gả cho đám kia tên háo sắc." Cô gái này chính là Hoa Như Huyền, nàng là một truyền thống nữ nhân, mặc tương đối bảo thủ, chẳng qua là lộ ra một đôi thon dài chân ngọc.

Trận đấu đã bắt đầu, Đường Nhạc nhìn chăm chăm trên bàn bài thi, nhướng mày một cái, hoa này như huyền ra đề, thật là đặc biệt sao kỳ lạ a.

Chỉ số thông minh người bình thường, có thể đáp ra một đề cũng không tệ, phỏng chừng chỉ là cái này mắc xích, là có thể đào thải 1 phần 3 người.

Theo Đường Nhạc, mọi người tại đây có rất nhiều đều là chỉ số thông minh là số không, tới tham gia Văn Đẩu, chẳng qua là đánh nước tương a.

"Xuy xuy "

Ngay tại Đường Nhạc chuẩn bị bút rơi lúc, một giọng nói đột nhiên truyền vào hẳn trong tai.

"Ừ"

Về mặt nghi hoặc, Đường Nhạc quay đầu, phát hiện phía bên phải Lý Thừa Phong sắc mặt khó coi, tựa hồ đang với chính mình cầu cứu.

Bởi vì không thể châu đầu ghé tai, không được huyền náo, Lý Thừa Phong chỉ có thể dùng môi ngữ trao đổi.

Miệng hẳn da khê run, tựa hồ muốn nói: "Đề thứ nhất đáp án dĩ nhiên là cái gì, ta đặc biệt sao không biết a!"

Đường Nhạc nghe hiểu Lý Thừa Phong Thần Ngữ, không nói hai lời, cho hẳn dựng thẳng một ngón giữa.

Lúc này, đang ngồi mọi người, về mặt ưu sầu, lẫn nhau ngấm nhìn, đã năm phút trôi qua, dĩ nhiên không có một người bút rơi.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Một đám nảo tàn, nhục mạ mọi người!

"Xem ra ta đánh giá cao bọn họ chỉ số thông minh." Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm.

Bài thi bên trên, chỉ có ba đạo đề, nhìn như đơn giản, lại giấu giếm huyền cơ, dùng Đường Nhạc lời nói, cái này ba đạo đề chính là cơ bản đầu óc đột nhiên thay đổi, người địa cầu đều biết.

Thời gian dần dần trôi qua, rất nhiều người đỏ mặt mồ hôi như mưa, nóng nảy bất an, trong lòng bọn họ kỳ thực có câu trả lời, nhưng là chậm chạp không chịu bút rơi, chính là sợ đáp sai.

Đường Nhạc không có bút rơi, là bởi vì hắn đang suy tư thứ ba đề.

"Đường huynh" Lý Thừa Phong cắn bút lông, ngón tay không ngừng gõ bàn, chuyện này liên quan hắn chung thân đại sự, quan hệ đến hắn tính phúc, cũng không do hắn không khẩn trương a.

Đường Nhạc cúi đầu, không có phản ứng đến hắn, mà là ở tiếp tục nghiên cứu thứ ba đề.

Rất nhanh, có người không nhẫn nại được, bởi vì thời gian là có hạn, qua loa ngu dốt một cái, dù sao cũng hơn không viết mạnh hơn.

Có người thứ nhất cầm đầu, mọi người rồi rít bút rơi.

"Đường huynh, ngươi nhưng là thu ta Linh Quyết, cũng không thể hãm hại ta à!" Thấy Đường Tăng mặt đầy ổn định đáng vẻ, Lý Thừa Phong liền biết hắn đã sớm trong lòng có dự tính, chắc hắn có câu trả lời, nhưng là hắn lại không chịu tự nói với mình, cái này làm cho hắn lo lắng vạn phần.

"Cái này đề rất đơn giản a, ngươi sẽ không sao" Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm nói.

Hoa Như Huyền cũng không biết nghĩ như thế nào, sẽ cho ra như thế kỳ lạ đề, mà còn căn bản không có độ khó gì.

"Nếu một người ăn một chén cơm, cần mười phút, như vậy sáu người ăn sáu chén cơm, cần cần thời gian bao lâu "

Nhưng vào lúc này, ngồi ở chủ vị bên trên Hoa Văn Hiến đột nhiên đứng dậy, hướng về phía Cúc Hoa Điện căn phòng bên trái dậm chân đi.

Nhìn thấy một màn này, mọi người mừng rỡ, chung quy xem là khá nói chuyện.

"Cái này đề quá đặc biệt sao đơn giản, các ngươi đều đáp đi lên sao "

"Ha ha, đương nhiên đáp đi lên, cũng không sợ nói cho các ngươi biết câu trả lời, cái này một chén cơm mười phút, kia sáu chén cơm không phải là sáu mươi phút sao, cái này biểu hiện là khảo nghiệm chúng ta định đoạt thêm giảm năng lực a!"

"Ngu ngốc, như huyền cô nương ra đề, làm sao có thể sẽ có đơn giản như vậy, đạo đề này là một bẫy rập, các ngươi cũng không nên quên, sáu mươi phút tương đương với một giờ, tương đương với nửa giờ, đạo đề này nếu như viết sáu mươi phút mà nói, chỉ sợ cũng sai, nhưng là viết một giờ, cũng không chính xác, rất có thể là nửa giờ, nói cách khác cái này đề căn bản không có câu trả lời chính xác, hoàn toàn là như huyền cô nương nói tính a!"

"Như huyền cô nương ra đề, quả nhiên không đơn giản a, bằng vào chúng ta chỉ số thông minh sợ rằng rất khó đáp đúng."

Nghe mọi người thảo luận, Đường Nhạc khoe miệng hơi hơi thượng dương, không khỏi cười nhạo nói: "Một đám thiếu năng trí tuệ, liền thông minh này, cũng muốn chằm mút như huyền cô nương, vẫn là nhanh về nhà tiễn thối lại heo mẹ đi!"

Nghe vậy, mọi người giận dữ, bị Đường Tăng làm nhục như vậy, để cho bọn họ hận không được lập tức ra tay, giáo huấn một phen cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa.

Nhưng là lý trí để cho bọn họ không có ra tay, chỉ thấy có một người nói: "Ngươi nếu trâu bò, vậy liền đem câu trả lời nói ra, để cho chúng ta kiến thức một phen a, thiếu đặc biệt sao trở tài miệng lưỡi lực."

Đường Nhạc ở vung bút, đang thủ cuốn lên viết xuống câu trả lời, sau đó cũng không có giấu giếm, lớn tiếng nói: "Câu trả lời chính là mười phút."

Mọi người trong nháy mắt yên tĩnh, theo sát bộc phát ra một trận cười ầm lên!

"Ha ha ha "

"Cái này ngốc thiếu chết cười ta "

"Liền thông minh này, còn nói chúng ta là thiếu năng trí tuệ, ta xem hắn mới là thiếu năng trí tuệ, thật muốn vẽ một quan ái thiếu năng trí tuệ nhi đồng biểu

tình bao, đưa cho Đường Tăng ha ha ha "

"Ngu si, cái này câu trả lời nếu là ngươi nói mười phút, ta tại chỗ ăn tương!"

"Ha ha ha "

Hí ngược tiếng cười nhạo, vang vọng toàn bộ Cúc Hoa Điện.

Mà núp ở căn phòng bên trái Hoa Văn Hiên chính là thông qua cửa sổ nhìn một màn này, hần nghi ngờ nói: "Như huyền a, cái này câu trả lời rốt cuộc là cái gì "

"Cái kia mi thanh mục tú và trên là ai vậy" Hoa Như Huyền không có gấp trả lời vấn đề, ngược lại là kia trấn định như thường hòa thượng cảm thấy hứng thú.

"Hần gọi Đường Tăng, là một không tệ tiểu tử, thế nào, ngươi thích hần" thấy con gái khuôn mặt đỏ lên, Hoa Văn Hiên tiếp tục nói: "Chỉ cần ngươi nguyện ý, ta chỉ muốn biện pháp để cho Đường Tăng theo văn Đấu Võ đấu bên trong thắng được, để cho hần quang minh chính đại đón dâu ngươi, tuy nói hần là cái hòa thượng, nhưng là cha cũng không phải kia bảo thủ người, chỉ cần ngươi quên mất kia Lý Thừa Phong, gả cho người nào ta đều không có ý kiến."

"Ta thân ái cha, ngươi vì cái gì đối với (đúng) cười gió có lớn như vậy thành kiến, hần người này thật cố gắng được, mà còn hần đối với ta cũng rất tốt." Hoa Như Huyền đưa ánh mắt liếc nhìn Lý Thừa Phong, người nhân tài này là nàng người thương.

"Nói nhiều vô ích, nếu là Lý Thừa Phong tiểu tử kia, có thể thu được Văn Đấu Vũ Đấu thắng lợi, ngươi muốn gả cho hần, ta đương nhiên sẽ không có ý kiến, chỉ bất quá ta còn là xem Đường Tăng, hần không có bất kỳ, không thuộc về bất kỳ thế lực nào, đem tới coi như để cho hần làm Bách Hoa Tông Tông Chủ, ta với ngươi gia gia cũng sẽ yên tâm, mà những người khác đại đa số đều có, phía sau bọn họ tông môn muốn tóm thâu Bách Hoa Tông, không phải một ngày hay hai ngày, chúng ta Bách Hoa Tông mấy trăm năm cơ nghiệp, cũng không thể hủy trong chốc lát a, toàn bộ đối với bọn họ không thể không phòng a!" Hoa Văn Hiên tận tình khuyên bảo giải thích.

"Kia Đường Tăng lớn lên là thật đẹp trai, nhìn cũng thật thông minh, nhưng là ta thích vẫn là cười gió." Hoa Như Huyền bĩu môi nói.

"Ý ngươi là Đường Tăng đáp đúng" Hoa Văn Hiên kinh ngạc nói.

"Ừm"

Ngay tại hai người nói chuyện với nhau đang lúc, hoa cúc trong điện đã vỡ tổ, mọi người đều nắm ý kiến mình, không ai phục ai.

Lý Thừa Phong do dự một hồi, ánh mắt nhìn về phía Đường Tăng, có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Đường huynh, ngươi cái này cái này câu trả lời không đúng!"

"Ngươi một cái ngu ngốc, cho ngươi viết mười phút liền viết mười phút, có cái gì tốt chơi liều, ngươi có còn muốn hay không đón dâu Hoa Như Huyền" Đường Nhạc thấy Lý Thừa Phong như thế chẳng mở mang trí tuệ, trực tiếp tức miệng nặng to.

Nhìn Đường Tăng kiên định ánh mắt, Lý Thừa Phong vẫn là ngoan ngoãn đang thử cuốn lên viết xuống mười phút, nếu lựa chọn Đường Tăng, vậy sẽ phải tin tưởng hần, không thể hoài nghi hần.

Coi như cuối cùng thua trận đấu, cũng là hần cùng như huyền hữu duyên vô phận, không trách người khác.

Thấy vậy, Đường Nhạc hài lòng gật đầu một cái, sau đó ánh mắt của hần quét về phía trong điện mọi người, đột nhiên đứng dậy, quát to: "Đều đặc biệt sao cho ta an tĩnh, các ngươi đám này thiếu năng trí tuệ, ta thảo mẹ của ngươi cái bức, theo mới vừa rồi liền chít chít méo mó, mù mịt bả rêu lên không ngừng, ta lòng tốt nói cho các ngươi biết câu trả lời, có thể các ngươi cũng không lĩnh tình, nếu như bị đào thải, đó cũng là đáng đời."

Tiếng này chột quất, làm cho huyền não không chịu nổi trong điện, trong nháy mắt á khẩu không tiếng động!

Ước chừng ba cái hô hấp giữa, một tên tú tài ăn mặc nam tử cảm tức đạo (nói): "Ngươi hòa thượng này, thật vô lễ, trả thế nào mắng chửi người đây!"

"Ta chửi ngươi, là bởi vì ngươi thiếu mắng, ta chỉ muốn hỏi một câu, sáu mươi phút đáp án này, là vừa mới ai nói" Đường Nhạc không thèm để ý tên kia tú tài, thân thể của hần nháy một cái, nháy ở trên bàn, mắt nhìn xuống mọi người, dò hỏi.

Mọi người mặc dù trong lòng không phục, nhưng là lại không dám ra tay giáo huấn Đường Tăng, ngay cả Mạc Sơn, Viêm Minh mấy cái này Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, đều không làm gì được Đường Tăng, huống chi là bọn họ.

Chỉ thấy có một người đàn ông chậm rãi đứng dậy, hần hít sâu một hơi, hai chân phát run, yếu ớt nói: "Là là ta nói, ta cảm thấy đến sáu mươi phút đáp án này là đúng."

Đường Nhạc theo bàn nhảy xuống, đạo (nói): "Ông trời đem trí tuệ văng đầy nhân gian không thể không nói "

Tên đàn ông kia nghe lời này, cho là Đường Tăng đang khen ngợi hần, liền vội vàng lộ ra nụ cười đắc ý, đạo (nói): "Ta quả nhiên là cực kì thông minh!"

Song chân tướng sự thật cũng không phải là như thế, ngay sau đó Đường Nhạc bổ sung nói: "Nhiều như vậy trí tuệ vắng đầy nhân gian, duy chỉ có người, chống đỡ một cái ô dù."

Mọi người tự nhiên nghe ra Đường Tăng nói bóng gió, đây chẳng phải là tên đàn ông kia bị ô dù ngăn trở trí tuệ, chỉ số thông minh là số không

"Người lại dám mắng ta" tên đàn ông kia lúc này giận dữ.

"Đừng kích động, ta nhắm vào cũng không phải là người, mà là nhắm vào đang ngồi tất cả mọi người, những thứ kia nói nửa giờ, một giờ người, chẳng lẽ không đúng nào tàn sao" Đường Nhạc không cố kỵ chút nào nói.

Mọi người đột nhiên đứng dậy, mỗi người sát nghiêm mặt, ánh mắt tràn đầy sát ý, cảm phẫn đã che đậy ánh mắt bọn họ.

"Thật là lẽ nào lại như vậy!"

Một chương này 230 0 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người! PS: Cảm ơn người sử dụng Luyện Ngục cuồng ma 100 sách tiền khen thưởng!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 222: Làm ta thất vọng, chính giữa đánh mặt!

Mùi thuốc súng tràn ngập ở trong không khí, rất nhiều một lời không hợp, liên động thủ ý.

"Các người đang làm gì, nghĩ (muốn) gây chuyện sao" Hoa Văn Hiến thấy tình huống không đúng, liền vội vàng đứng ra, hấn đi tới trong điện, một cỗ uy áp kinh khủng từ trong cơ thể bộc phát ra.

Rất nhiều người đề kháng không nổi cỗ uy áp này, hai chân phát run, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, mồ hôi không ngừng được theo trên trán chảy xuôi xuống.

"Địa Tiên cảnh đỉnh phong," Đường Nhạc biểu tình ngưng trọng, cái này Bách Hoa Tông Tông Chủ xem ra cũng không phải chỉ là hư danh, tu vi này xác thực không tầm thường, chẳng qua là với hấn Lão Từ hoa Thiên Diệp còn kém xa.

"Hoa Tông chủ, người hiểu lầm, chúng ta cũng không có nghĩ (muốn) gây chuyện." Mạc Sơn cười nhỉnh nói.

Nghe vậy, Hoa Văn Hiến thu lại khí thế, đạo (nói): "Cái này đề thứ nhất có thể có người đáp ra "

Mọi người rối rít ngồi vào vị trí cũ, mỗi người cúi đầu, không có trả lời.

Thấy vậy, Mạc Sơn sinh lòng nhất kế, cái này Đường Tăng không phải mới vừa thật có thể trang bức sao, nếu là hấn đáp án dĩ nhiên là sai, nhìn hấn kết cuộc như thế nào.

"Chúng ta trí lực có hạn, quả thực không nghĩ ra này đề câu trả lời, bất quá Đường Tăng nghĩ ra được." Mạc Sơn chỉ chính nhắm mắt ánh mắt Đường Tăng, âm hiểm cười nói.

"Đúng đúng đúng, chúng ta đều là thiếu năng trí tuệ, nơi nào có thể so với Đường Tăng!"

"Ta tin tưởng, Đường Tăng nghĩ (muốn) câu trả lời, đây tuyệt đối là chính xác."

"Chúng ta đám này nào tàn làm sao dám với Đường Tăng như nhau, cái này Văn Đấu trận đấu, tuyệt đối là Đường Tăng thắng được a!"

Rất nhiều người nhìn ra Mạc Sơn ý đồ, rối rít đi theo ồn ào lên, mục đích chính là muốn đem Đường Tăng bùng cao, sau đó để cho hấn ngã rất thảm, đả kích hấn kiêu căng phách lối.

Người nha không phải có thể giả bộ bức sao, chờ một hồi công bố câu trả lời chính xác, nhìn người thể nào khóc.

"Đường Tăng, người đáp án dĩ nhiên là cái gì" Hoa Văn Hiến đi tới Đường Nhạc bên người, lấy rất là tán thưởng ánh mắt nhìn hắn, cười nói.

Đường Nhạc mở hai mắt ra, trong lòng cười lạnh không dứt, đám người này không phải là chờ nhìn hắn trò hay nha, hừ, chờ một hồi xem ai có thể cười đến cuối cùng.

"Ồ kìa, mới vừa rồi có người nói ta câu trả lời không đúng, cho nên ta còn là không nói đi." Đường Nhạc giả bộ thần sắc hốt hoảng, hắn ánh mắt lơ lửng không cố định, nhìn có chút khẩn trương.

Mọi người nhìn thấy một màn này, mừng thầm, bọn họ muốn chính là thứ hiệu quả này, cái này Đường Tăng bây giờ muốn nhận tung sớm đặc biệt sao đi làm gì!

"Thánh Tăng a, người đừng theo chúng ta những thứ này không biết gì tiểu nhi so đo, coi như chúng ta thả cái rắm, được không "

"Đúng vậy, đúng vậy, người câu trả lời tặc đặc biệt sao đúng chúng ta như thế nào lại phản bác đây!"

Đối với cái này, Đường Nhạc không có tiếp tục từ chối, hắn hướng về phía Hoa Văn Hiến chấp tay một cái, đạo (nói): "Đáp án dĩ nhiên là mười phút!"

Chỉ thấy Hoa Văn Hiến mặt không chút thay đổi, hắn liếc một cái mọi người, trầm giọng nói: "Còn có ai câu trả lời với hắn một dạng "

Mọi người tại đây cố nén nụ cười, chờ xem Đường Tăng ra com nắm

Ước chừng ba cái hô hấp giữa, Lý Thừa Phong chậm rãi giơ tay lên, yếu ớt nói: "Còn còn có ta!"

"Người chắc chắn" Hoa Văn Hiến thanh âm có chút lạnh lẽo.

Thấy hoa Văn Hiến sắc mặt có chút khó coi, Lý Thừa Phong nói thầm một tiếng hồng bét, trong đầu nghĩ, cái này câu trả lời hơn phân nửa là sai, cái này Đường huynh thật là đem mình cho hại chết.

Bất quá nếu mở miệng, hắn cũng không có sửa đổi câu trả lời, trầm ngâm một hồi, run rẩy nguy đạo (nói): "Ta cảm thấy đến Đường huynh nói đúng, câu trả lời chính là 10 mười phút."

"Còn có ai hay không câu trả lời theo chân bọn họ hai một dạng" Hoa Văn Hiến song quyền nắm chặt, ánh mắt như đao phong như vậy ác liệt, tất cả mọi người cho là hắn là bị Đường Tăng cho tức đến như vậy.

Mọi người lắc đầu, chợt đưa mắt về phía Đường Nhạc.

Bởi vì tiếp theo nội dung cốt truyện, nhất định là Đường Tăng bị Hoa Văn Hiến đồ ập xuống nhục mạ một bữa.

"Àm!"

Hoa Văn Hiến đi tới trên chủ tọa, bàn tay hung hăng vỗ về phía bàn.

"Ha ha ha, Đường Tăng phải gặp nạn" Mạc Sơn nói thầm trong lòng đạo (nói).

"Quá làm ta thất vọng!" Hoa Văn Hiến lạnh lùng nói.

"Đúng vậy, Đường Tăng người này cuồng vọng tự đại, trong mắt không người, trừ hội nói bậy vô ích, hắn sẽ còn làm gì, không chỉ là Hoa Tông chủ đối với hắn thất vọng, chúng ta đối với hắn cũng rất là thất vọng."

"Hoa Tông chủ, người còn đang chờ cái gì, còn không nhanh lên ra tay, giáo huấn Đường Tăng!"

"

Lúc này, không ít người giận không kèm được, rồi rít lên tiếng khiển trách Đường Tăng.

Ô ngôn uest ngữ tiếng truyền khắp toàn bộ Cúc Hoa Điện, thậm chí có người kích động khua tay múa chân, đứng dậy uốn éo cái mông, nhảy múa thoát ỷ.

Tình cảnh cực kỳ cay con mắt!

"Các người có bị bệnh không, ta nói là các người quá làm ta thất vọng, cái này cùng Đường Tăng có quan hệ gì" Hoa Văn Hiến có chút không hiểu nổi bọn họ đang ăn mừng cái gì, nhân gia Đường Tăng đáp đúng, bọn họ không có đáp đúng, ngược lại đang hoan hô, đầu này là nước vào đi!

Đơn giản như vậy ề, chỉ có Đường Tăng với Lý Thừa Phong hai người đáp đúng, không thể không nói, đám này người dự thi, đúng là não tàn thêm thiếu năng trí tuệ.

Cái gì

Chẳng lẽ Đường Tăng đáp án dĩ nhiên là đối với (đúng) thật là mười phút

Những thứ kia nhảy múa nam từ cũng sẽ không xoay cái mông, bọn họ mở to hai mắt, trong nhảy mắt mộng bức!

"Làm sao có thể "

"Cái này câu trả lời thể nào lại là mười phút "

"Đây là tính thể nào "

"Thảo đặc biệt sao, đây là có màn đen đi!"

Tình thế xuất hiện đại nghịch chuyển, để cho mọi người trong lúc nhất thời không có phản ứng kịp.

Mọi người tại đây thấy Đường Tăng lộ ra nụ cười đắc ý, đều là cắn răng nghiêng lợi, cho nên bọn họ kêu lên, rất là không phục.

Lý Thừa Phong cảm thấy hạnh phúc tới quá đột nhiên, lại thật đáp đúng, dựa theo quy tắc, chỉ cần đáp đúng một đề, liền có thể tiến vào khâu kế tiếp, nói cách khác, tiếp theo hai đạo đề, coi như là đáp sai, cũng không chuyện.

Hắn lần nữa cúi đầu nhìn đề mục, cau mày, hai tay nâng cầm lên, làm suy nghĩ hình dáng, sau một khắc, hắn bừng tỉnh đại ngộ, kinh hô: "Thì ra là như vậy, ta minh bạch, ha ha ha "

Rất nhiều người đưa ánh mắt nhìn về phía Lý Thừa Phong, trong đầu nghĩ, người này không phải là cử chỉ điên rồ đi.

"Minh bạch người với Đường Tăng là một nhóm, câu trả lời cũng là hắn nói cho người biết, người đặc biệt sao minh bạch cái rắm a, màn đen, tuyệt đối là màn đen!" Một người đàn ông ồm ồm i đạo (nói).

Nhất thời, Lý Thừa Phong cảm thấy đám người này không thể nói lý, hắn cố nén tức giận, đạo (nói): "Cái này đề câu trả lời chính là mười phút, Đường huynh nói không sai, một người ăn một chén cơm cần mười phút, như vậy sáu người "

Ngay tại Lý Thừa Phong chuẩn bị tỉ mỉ với mọi người tự thuật câu trả lời quá trình, Đường Nhạc lập tức cắt đứt, cười nhạt nói: "Lý huynh, người cần đi theo ta năm tháng là được, trạng thái loại sự tình này vẫn là để cho ta đi."

"Hèn mọn bài thi, khác (đừng) lãng!" Lý Thừa Phong gật đầu nói.

"Yên tâm đi, chúng ta có thể thắng!" Đường Nhạc lần nữa nhảy đến trên bàn, cúi đầu mắt nhìn xuống mọi người, đi ngang qua Hoa Văn Hiến sau khi cho phép, hắn giẫm cột nói: "Nói các người là nào tàn, các người còn không thừa nhận, mới vừa rồi các người như vậy tâng bốc ta, không phải là muốn nhìn ta đáp sai đề, sau đó cười nhạo ta sao, các người chỉ tính theo ý mình đánh không tề, chỉ tiếc các người nào tàn phiền ăn nhiều, đầu óc đều ngổa đặc, ta tới nói cho các người biết, một người này ăn một chén cơm, cần mười phút, sáu người kia ăn sáu chén cơm, cũng không phải là mỗi người ăn một chén cơm, cần dùng lúc mười phút sao, tại sao cần gia thì giữa một đám thiếu năng trí tuệ, nói chuyện với các người đều tỏ ra ta điều giỏi!"

"

Toàn trường yên tĩnh.

Bị Đường Tăng như vậy nhục mạ, mọi người cảm giác rất là hường thụ.

Bọn họ thanh âm hơi ngừng, biểu tình cứng đờ, ở trong đầu nhớ lại Đường Tăng nói chuyện.

"Đúng vậy, ta cũng minh bạch!"

"Ai, đơn giản vấn đề, lại bị chúng ta nghĩ (muốn) phức tạp."

"Chúng ta lại còn chẳng biết xấu hổ đi cười nhạo Đường Tăng, thật là mất thể diện a!"

Mọi người sau khi nghĩ thông suốt, không khỏi cúi đầu xuống, hơi đỏ mặt, xấu hổ không chịu nổi!

"Đề thứ nhất chỉ có Đường Tăng với Lý Thừa Phong đáp đúng, tiếp theo hai đạo đề, nếu như các người còn không trả lời được, hoặc là đáp sai, coi như trực tiếp đào thải, như vậy tiếp theo Vũ Đẩu cũng sẽ không dùng so, Bản Tông Chủ liền trực tiếp theo hai người bọn họ chính giữa chọn con rết!" Hoa Văn Hiến nhìn đám này bần nhào không dính lên tường được ngọc thiếu, cũng sẽ không đối với bọn họ báo kỳ vọng gì.

Coi như tu vi cao hơn nữa, cũng không có đầu óc, thì có ích lợi gì, người như vậy không chịu nổi nhiệm vụ lớn.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Mỹ nữ môi thơm, chiếm chút tiện nghi!

Nghe lời này, mọi người tại đây tâm hoảng ý loạn, sợ mình bị loại bỏ bị loại, ngược lại tiện nghi Đường Tăng.

Mọi người lần nữa nhập tọa, tịnh trọng nhìn bài thi đề mục, vắt hết óc suy nghĩ câu trả lời.

Xem xét lại Đường Nhạc với Lý Thừa Phong, hai người bọn họ trong miệng ngâm bút, một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng vẽ, đối với bọn họ mà nói, tiếp theo hai đạo đề, có thể hay không đáp đúng, đã không có trọng yếu như vậy.

Mà lúc này, nha hoàn tiểu thương theo căn phòng bên trái, lắc lắc gọi cảm eo, đi tới trong điện.

"Tông Chủ, tiểu thư có đôi lời để cho ta truyền đạt cho mọi người." Tiểu thương cung kính nói.

"Ừm." Hoa Văn Hiền gật đầu một cái, tỏ ý nàng truyền đạt.

Thấy như vậy một màn, mọi người rối rít ngẩng đầu, biểu thị không hiểu.

"Tiểu thư nói, chỉ cần có người có thể đem ba đạo đề toàn bộ đáp đúng, liền có thể đạt được nàng môi thơm một viên." Tiểu thương dịu dàng nói.

"Ồn ào "

Bên trong sân rất nhiều tên háo sắc tinh thần chấn động, nhưng nghĩ đến bọn họ đã bỏ qua cơ hội này, liền khóc không ra nước mắt, chỉ hận chính mình không có đáp đúng đề thứ nhất.

Dưới mắt có thể có cơ hội đáp đúng ba đề chỉ có Đường Tăng với Lý Thừa Phong hai người.

"Mẹ con chim, là chuyện gì tốt luôn có thể đến phiên Đường Tăng." Mạc Sơn ghen tỵ nói.

"Mạc huynh đừng nóng giận a, nói không chừng Đường Tăng chẳng qua là đoán đúng đề thứ nhất đây, tiếp theo hai đạo đề nhưng là tương đương khó khăn." Viêm Minh tự an ủi mình.

Nằm ở trên bàn Lý Thừa Phong hai mắt tỏa sáng, nhưng còn lại hai đạo đề hẳn cũng sẽ không, bắt đắc dĩ, chỉ có thể cầu trợ ở Đường Tăng.

"Đường huynh, người nhất định phải giúp ta a!" Lý Thừa Phong mặt đầy thành khẩn, cầu khẩn nói.

"Ta chỉ đáp ứng giúp người lấy được thắng lợi, đón dâu Hoa Như Huyền, còn như chuyện này ta đây coi như thương mà không giúp được gì." Đường Nhạc cũng không phải là nhà từ thiện, dựa vào cái gì muốn chiếu cố như vậy Lý Thừa Phong, nói trắng ra, hai người chẳng qua là ở được cái mình muốn a.

Thấy mình bị cự tuyệt, Lý Thừa Phong có chút chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nói: "Đường huynh, người liền có thể người làm tôi cùng, giúp ta lần này đi!"

"Không phải là hôn môi sao, xem đem người kích động, hai người các người lúc trước không có hôn qua" Đường Nhạc tức giận nói.

"Ta đặc biệt sao ngay cả tay nàng đều không chạm qua, nàng là một bảo thủ nữ hài, không phải là nói phải chờ tới đêm động phòng hoa chúc, mới có thể làm cho ta muốn làm gì thì làm!" Lý Thừa Phong vẻ mặt đưa đám, nhỏ giọng ní non nói.

Đường Nhạc: "

"Người cái này yêu nói đến thật là có thể." Cảm tình kia Hoa Như Huyền còn là một nơi, nếu là đổi lại hẳn Đường Nhạc, đã sớm đẩy ngã ở giường.

Nếu song phương lưỡng tình tương duyệt, muốn tư thủ suốt đời, kia xuyên phá tầng kia cửa sổ, cũng là sớm muộn chuyện, cái này có gì tốt chơi liêu, nhân gia nữ hài xấu hổ, muốn dè dặt, có thể Lý Thừa Phong một người đàn ông, có cái gì ngượng ngùng, trực tiếp Bá Vương Ngạnh Thượng Cung, gạo sòng nấu thành cơm chín, chẳng phải tốt thay

Không có chuyện gì là một bữa ba ba ba giải quyết không, nếu như có, vậy thì ba hai bữa!

"Đó là như huyền nộ hôn đầu, ta nhưng là tha thiết ước mơ a!" Lý Thừa Phong khổ khổ cầu khẩn, thiếu chút nữa cho Đường Nhạc quỳ xuống.

Thấy Lý Thừa Phong kia đáng thương bộ dáng, Đường Nhạc tâm lý mềm nhũn, gật đầu nói: "Ta có thể giúp ngươi, nhưng là ta cũng phải Hoa Như Huyền môi thơm."

"A bằng hữu này thế không thể lừa gạt, ngươi cái này" Lý Thừa Phong sắc mặt có chút khó coi.

"Ta không có chỗ để ý nghĩ, chính là đạt được một chút phúc lợi mà thôi, ngươi nếu là không nguyện ý coi như, còn như kia môi thơm, ngươi chính là đợi thêm một đoạn thời gian đi." Có tiện nghi không chiếm là Vương Bát Đán, cái này môi thơm là Đường Nhạc bằng bản lĩnh được đến, dựa vào cái gì muốn cho cho Lý Thừa Phong, trước bàn điều kiện bên trong, cũng không có điều này.

Nhiều lần cân nhắc, Lý Thừa Phong vẫn là đáp ứng, mặc dù cảm thấy Đường Tăng hảo tiện, có loại muốn đánh hấn xung động, nhưng mình bây giờ cũng không có lựa chọn.

Lúc này hấn đã sớm đói khát khó nhịn, như thế nào lại đợi thêm một đoạn thời gian.

Kỳ thực Đường Tăng yêu cầu cũng không quá đáng, nếu là đổi thành chính mình, phỏng chừng cũng sẽ làm như vậy.

"Hừ, thật là tiện nghi ngươi." Lý Thừa Phong hừ lạnh nói.

"Hắc hắc, ta ngươi nếu đều là người trong đồng đạo, cần gì phải để ý những chi tiết này." Đường Nhạc chưa từng thấy qua Hoa Như Huyền dung nhan, nhưng là hấn suy đoán cô gái này hấn đáng đáp không tệ, chính là không biết vóc người thế nào.

Hấn hiện tại có chút hối hận với Lý Thừa Phong làm giao dịch, trợ giúp người này đón đầu Hoa Như Huyền.

Nếu là không có xảy ra như vậy chuyện, Đường Nhạc hoàn toàn có thể bằng vào thực lực của chính mình, lấy được thắng lợi, sau đó đón đầu Hoa Như Huyền.

Yếu điều thực nữ, quân tử hảo cầu.

Mỗi người đàn ông đều thích nhan giá trị cao, vóc người đẹp mỹ nữ, Đường Nhạc cũng không ngoại lệ, mà còn hấn người này muốn chiếm làm của riêng rất mạnh, chỉ cần hấn vừa ý nữ nhân, cũng sẽ không khiến người khác chắm mắt, nếu như trước không có gặp phải Lý Thừa Phong, nói không chừng hấn sẽ bắt lại Hoa Như Huyền.

Nhưng bây giờ Lý Thừa Phong cũng coi là bạn hấn, ít nhất đối với người này ấn tượng không tệ, vợ bạn không thể lừa gạt, đạo lý này Đường Nhạc cũng biết, cho nên hấn sẽ không đánh Hoa Như Huyền chủ ý.

Bất quá chiếm chút tiện nghi vẫn có cần phải!

Đương nhiên, đang không có đáp đúng tiếp theo hai đạo đề trước, những thứ này còn đều là phù vân.

"Nhanh lên một chút nói cho ta biết câu trả lời." Lý Thừa Phong vội vã không nhịn nổi đạo (nói).

"Gấp cái gì." Đường Nhạc một bộ cao thâm mặt trắc đáng vẻ, không ít người thấy hấn biểu tình, liền suy đoán hàng này đã biết đề thi thứ hai câu trả lời.

Đồng dạng là người, đều là hai cái bà vai mang một cái đầu, có thể vì sao chênh lệch lại lớn như vậy đây!

Vì sao Đường Tăng như thế thông minh, mà bọn họ giống như này ngu dốt đây!

Nhìn bài thi bên trên đề thi thứ hai, mọi người liếc mắt suy nghĩ câu trả lời.

"Ồ một lần giám sát nghiêm cẩn trong cuộc thi, có hai người giống nhau như đúc bài thi, nhưng là quan giám khảo sau khi phát hiện, cũng không có cho rằng bọn họ đang ăn gian, đây là vì sao "

Này đề nhìn xong, rất nhiều người đang thử cuốn lên, viết xuống 'Quan giám khảo bị thu mua' câu trả lời.

Ở Tây Du thế giới chính giữa, hoàn toàn có thể thần không biết quỷ không hay thi triển thủ đoạn ăn gian, mà muốn chép lại người khác bài thi, càng là dễ như trở bàn tay.

Nhưng là câu trả lời có thể chép viết giống nhau, nhưng này tên cũng không thể cũng sao chép giống nhau như đúc đi.

Tên ngu ngốc nào sẽ làm như vậy

Mọi người tỉ mỉ nghĩ lại, cho là thật đúng là đến có ngu si sẽ làm như vậy, Đại Thiên Thế Giới, chuyện gì cũng sẽ xảy ra.

Chỉ có người nghĩ không tới, không có bọn họ không làm được.

Nghĩ tới nghĩ lui, cái này câu trả lời có rất nhiều loại, nhưng là cái nào là chính xác đây

Mọi người ở đây sàu mi khô kiểm lúc, Đường Nhạc trên ghẹo nói: "Đề mục này đơn giản như vậy, căn bản không có độ khó, các người chẳng lẽ sẽ không sao có căn hay không ta cho các người một chút nhắc nhở "

Nghe vậy, mọi người khoe miệng giật một cái.

Viêm Minh bộ mặt vặn vẹo, ánh mắt tràn đầy sát ý, trước bị Đường Tăng hãm hại một quyền 'Hỏa Ly Diệu Nguyệt Chương '. Đã đề cho hắn đối với (đúng) Đường Tăng hận thấu xương, nhưng bây giờ Đường Tăng lại ở trước mặt hắn diệu võ diệu uy, đủ loại trang bức, cái này làm cho hắn rất là khó chịu.

"Hoa Tông chủ, Đường Tăng lớn tiếng ồn ào, nghiêm trọng nhiễu loạn trật tự, hắn cắt đứt chúng ta ý nghĩ, ta đề nghị lập tức đem hắn đánh ra Cúc Hoa Điện." Viêm Minh hô lớn.

"Ồ Đường Tăng lời mới vừa nói sao Bản Tông Chủ không nghe thấy!" Hoa Văn Hiến giả ngây giả dại, lãnh đạm nói.

"Người "

Viêm Minh vốn muốn nói 'Người đặc biệt sao tại điếc sao', nhưng đến miệng mà nói, lại bị hắn nuốt xuống, nếu là hắn thật dám nói thế với, đây không phải là muốn chết sao!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Lần nữa đáp đúng, cơ hội cuối cùng!

"Thời gian có hạn, các người mau sớm bài thi đi!" Hoa Văn Hiến nhìn phía dưới mọi người, khi thấy bọn họ vẻ mặt nghi hoặc biểu tình lúc, liền biết bọn họ rất khó đáp đúng này đề.

Không có lãng phí thời gian, Đường Nhạc vung bút đang thử cuộn lên viết xuống câu trả lời — 'Hai người đều là nộ giấy trắng' .

Thấy vậy, Lý Thừa Phong liền vội vàng đang thử cuộn lên viết xuống với Đường Nhạc câu trả lời giống nhau, có đề thử nhất giáo huấn, hắn hiện tại đã là đối với (đúng) Đường Nhạc rất tin không nghi ngờ.

"Làm sao bây giờ a, ta đáp không được a!"

"Chỉ có thể chế một cái đáp án."

"Ai, nếu là lại đáp sai hai đề, liền trực tiếp bị loại bỏ."

"

Mọi người xì xào bàn tán, nói chuyện với nhau đang lúc, Hoa Văn Hiến vỗ nhẹ thoáng cái bàn, trầm giọng nói: "Đã đến giờ."

Lời vừa nói ra, mọi người rồi rít thà tay xuống bên trên bút lông.

Hoa Văn Hiến bước chậm chững, kiểm tra mỗi người viết ra câu trả lời, ước chừng sau năm phút, hắn đứng ở trong điện trung ương, biểu tình có chút ngưng trọng.

"Hoa Tông chủ, trong chúng ta có thể có người đáp đúng" Mạc Sơn thử dò xét nói.

Mọi người hơi sững sờ, ánh mắt liếc nhìn Hoa Văn Hiến, chờ đợi hắn công bố câu trả lời chính xác.

"Các người câu trả lời ta đã khắc trong tâm khảm, chỉ bất quá cái này câu trả lời chính xác ta cũng không biết." Hoa Văn Hiến xấu hổ cười một tiếng.

"Ta ngất!"

"Muội người a."

Rất nhiều người đã là lòng như lửa đốt, ai cũng không muốn bị lúc đó đào thải.

Lúc này, nha hoàn tiểu thương theo căn phòng bên trái đi ra, nàng nắm màu hồng khăn tay, uốn éo cái mông, chậm rãi đi về phía Hoa Văn Hiến, không ít tên háo sắc ánh mắt nóng bỏng, sắc mặt hèn mọn, trong miệng chảy chảy nước miếng, ánh mắt đồng loạt nhìn chăm chăm kia gọi cảm kiểu đồn.

Hận không được lấy tay đi nắn bóp thoáng cái, cảm giác kia khẳng định rất thoải mái.

Ngay cả nha hoàn vóc người đều như vậy trước lời sau vênh, kia Hoa Như Huyền bản thân chẳng phải là muốn nghịch thiên

"Lão gia, đáp án dĩ nhiên là" tiểu thương ở Hoa Văn Hiến bên tai nhỏ giọng thăm thì mấy câu, sau đó lúc rời đi, còn có chút thâm ý hướng Đường Nhạc ném một cái ánh mắt quynn rũ.

"Cô nàng này chẳng lẽ đối với ta thú vị" tựa hồ nghĩ đến cái gì, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Vâng, ta lớn lên đẹp trai như vậy, đây tuyệt đối là mê đảo muôn vàn thiếu nữ tồn tại, nàng yêu thích ta cũng là nhân chi thường tình."

"Nôn "

"Cái này Đường Tăng còn muốn khuôn mặt không biết xấu hổ "

Mọi người giờ ngón tay giữa lên, biểu thị khinh bỉ Đường Tăng

"Ca nói câu là thật, ta còn có một tước hiệu, tên là 900 triệu thiếu nữ mộng." Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Người nha không trang bức sẽ chết a!"

"Nếu là đề thứ hai người cũng đáp sai, nhìn người như thế nào đạt được như huyền cô nương môi thom."

"Hừ, mọi người chúng ta không chiếm được, người Đường Tăng cũng đừng nghĩ đạt được."

"Nói đùa không." Hoa Văn Hiến hét lớn một tiếng, tiếp tục hô: "Các người đám này nát khoai lang, xú điều trứng, đơn giản như vậy đề lại đều không đáp đúng, liền thông minh này, còn muốn đón đầu nữ nhi của ta "

Bị Hoa Văn Hiến nhục mạ, mọi người trong lòng rất là không phục, nhưng là không dám đối với hắn nổi giận, chỉ có thể ỉn nhẫn, dù sao song phương tu vi chênh lệch quá lớn, không cần phải đi trêu chọc Hoa Văn Hiến.

"Hoa Tông chủ, người nói như vậy, liền có chút châm tằm." Mạc Sơn thấp giọng nói.

"Châm người tề đại tằm." Hoa Văn Hiến bây giờ đối với Mạc Sơn đám người, không có một chút ấn tượng tốt, hắn đi tới Đường Nhạc bên người, tuyên bố: "Cái này đề thứ hai câu trả lời, lại là Đường Tăng với Lý Thừa Phong hai người đáp đúng."

"Bọn họ chỉ cần lại đáp đúng một đề, có thể có được nữ nhi của ta môi thom, mà các người nếu là lại đáp sai một đề, liền tự giác mau cút đi." Tì mĩ nghĩ lại, kỳ thực như vậy cũng rất tốt, tính tiếp theo rất nhiều bước.

Mà con rể hắn liền có thể theo Đường Tăng với Lý Thừa Phong giữa hai người chọn, dưới so sánh, Hoa Văn Hiến vẫn tương đối xem trọng Đường Tăng.

Lời vừa nói ra, mọi người mới ý thức tới chính mình nguy cơ.

Chẳng qua là cái này thứ ba đề độ khó lớn hơn, muốn đáp đúng nói dễ vậy sao, chỉ sợ bên trong sâu, trừ Đường Tăng, lại không người có thể đáp đúng.

Rất nhiều người có chút hâm mộ Lý Thừa Phong, tiểu tử này cũng không biết là vận khí gì tốt như vậy, Đường Tăng luôn là chịu đem câu trả lời chia sẻ cho hắn.

Nghĩ tới nghĩ lui, mọi người cảm thấy Lý Thừa Phong nhất định là hối lộ Đường Tăng, nếu không người sau dựa vào cái gì muốn đi giúp hắn.

"Xem ra, chỉ có thể cầu trợ ở Đường Tăng, ta có thể không nghĩ là nhanh như thế bị loại bỏ." Mạc Sơn thầm nghĩ.

Đang làm đáp đề thi thứ ba trước, có người không nhìn được nội tâm nghi hoặc, đứng dậy hỏi "Đám hỏi Hoa Tông chủ, cái này đề thứ hai câu trả lời rốt cuộc là cái gì coi như là thua, cũng phải nhường chúng ta thua minh bạch a!"

" Không sai, chúng ta cũng muốn biết câu trả lời."

Đối với cái này, Hoa Văn Hiến gật đầu một cái, cũng không có cự tuyệt, hắn mở miệng nói: "Câu trả lời chính là 'Hai người đều là nộ giấy trắng' "

"Thì ra là như vậy."

"Đơn giản như vậy câu trả lời, ta vì cái gì không nghĩ tới."

"Xem ra chúng ta trước nghĩ (muốn) 'Thu mua quan giám khảo' đáp án này, quả nhiên là sai."

"Đường Tăng tài trí hơn người, chúng ta thua tâm phục khẩu phục!"

Xua tan nghi ngờ trong lòng, mọi người cúi đầu suy nghĩ thứ ba đề.

"Thân thể nam nhân có một vị trí, có người là cứng rắn, có người là mềm, người trưởng thành liền lâu một chút, còn tám bé hài đồng liền ngắn một chút, có người nhiều lông, có người lông thiếu đặt câu hỏi, chẳng qua là thân thể vị trí nào "

"Oa nha "

"Xem ra như huyên cô nương cũng là lẳng lơ người a."

"Bản thân nguyện ý dùng cái bộ vị đó thỏa mãn như huyên cô nương nhu cầu "

Ngay cả Hoa Văn Hiến thấy này đề, đều như rúng mảy một cái, trong đầu nghĩ, nữ nhi này là có cỡ nào đói khát a, đột nhiên lại hỏi như thế tư mật vấn đề, tại hân trong ấn tượng, như huyên vẫn là một cái bảo thủ nữ hài, chẳng lẽ đây đều là nàng giả bộ tới

"Chắc chắn" Đường Nhạc không có gấp bài thi, ngược lại là ở liếm môi, nháy nháy mắt cười lên.

Mọi người tại đây tất cả đều là khoe miệng giương lên, mang theo nụ cười, một bộ người biết ánh mắt, người nhìn ta, ta nhìn người.

"Bản tăng lòng tốt nhắc nhở các người một câu, cũng không nên hiểu sai." Đường Nhạc cười nhạt nói.

Nghe lời này, trong lòng có dự tính mọi người thu hồi nụ cười, vẻ mặt có chút dờ dẫm.

Thật chẳng lẽ là mình hiểu sai

Thân thể nam nhân, còn một cái vị trí, có người có thể cứng rắn, có người có thể mềm, có người là lớn lên, có người là mềm, còn giới Ạ nhiều lông lông thiếu

Cái vấn đề này đóng lại chính là, thân thể nam nhân một cái vị trí, có thể cứng rắn có thể mềm, có thể dài chừng ngắn

Như huyên cô nương ra cái này đề, cũng quá bản đi!

Rất nhiều người không tự chủ được đưa mắt xuống phía dưới thể, này đề nếu là đáp sai, coi như trực tiếp bị loại bỏ, chẳng qua là cái này câu trả lời để cho người khó mà mở miệng, thật sự là ngượng ngùng đáp lại a.

Nghe tới Đường Tăng mà nói, bọn họ mới tỉnh táo rất nhiều, cảm thấy thâm nghĩ câu trả lời không nhất định là đúng.

Cùng lúc đó, núp ở căn phòng bên trái nhìn lên Hoa Như Huyên, cũng sắc mặt không khỏi một đỏ, nàng mặc dù chưa từng thấy nam nhân riêng tư vị trí, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít biết một ít, trong lòng nàng câu trả lời cũng không phải là mọi người nghĩ (muốn) câu trả lời.

Nàng hiện tại đã hối hận, sớm biết không ra mắc cỡ như vậy vấn đề.

"Như huyên làm sao sẽ ra vấn đề như vậy." Lý Thừa Phong ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc.

Đường Nhạc cảm nhận được không khí hiện trường có chút xấu hổ, thì biết rõ trang bức thời điểm đến.

Hắn đứng dậy, ngồi ở trên bàn, liếc một cái mọi người, cười nói: "Thời gian sắp đến, các người trả thể nào không đáp đề "

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Dừng Thiên Linh Đan, mua câu trả lời!

"Đừng trách ta quá thẳng thắn, cái này đề các ngươi nếu là lại đáp sai, kia như huyền cô nương nhưng chính là bản tăng khư, nói sai, là nàng môi thom nhưng chính là bản tăng, mà còn các ngươi cũng sẽ bị đào thải."

"Các ngươi trừng ta xong rồi cái gì trừng ta liền có thể biết câu trả lời "

Đường Nhạc buồn nói chuyện, làm cho mọi người ánh mắt tràn đầy lửa giận, hận không được lập tức ra tay chơi chết hắn nha.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, hòa thượng này nói cũng không có sai.

"Đường Tăng, ta ra Ngũ Mai Thiên Linh Đan, ngươi đem câu trả lời nói cho ta biết, như thế nào" Mạc Sơn cắn răng một cái, nhúc nhích dò hỏi.

Thiên Linh Đan là Tu Tiên Giả trong lúc đó lưu thông hàng, tu vi đi đến Huyền Tiên cảnh, là có thể ngưng luyện ra Thiên Linh Đan, tu vi càng cao, luyện chế số lượng càng nhiều.

Giống như Mạc Sơn như vậy Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, tiêu phí một ngày công phu, là có thể ngưng luyện ra Ngũ Mai Thiên Linh Đan.

Luyện hóa Thiên Linh Đan, liền có thể đem ẩn chứa trong đó linh lực hấp thu, từ đó tăng cường bản thân linh lực hùng hậu trình độ, tăng cao tu vi.

Luận đẳng cấp, hôm nay linh đan đủ để gọi là địa cấp thượng phẩm đan dược.

"Thiên Linh Đan ngươi đây không khỏi cũng quá xem thường ta đi!" Thiên Linh Đan Đường Nhạc trên người cũng có mấy viên, là hắn trong lúc rảnh rỗi ngưng luyện, nhưng là đồ chơi này số lượng nhiều mới hữu dụng, nếu so sánh lại, hắn vẫn ưa thích Thái Thượng Lão Quân luyện chế Tiên Đan.

"Theo ta làm giao dịch, không phải nhìn ngươi muốn cái gì, mà là xem ta có cái gì!" Mạc Sơn trầm giọng nói.

Đường Nhạc: "

"Nhưng ta tại sao phải nói cho ngươi biết câu trả lời, cái này thắng lợi đang ở trước mắt, ta không cần phải đi tự tìm phiền phức đi!" Đường Nhạc bĩu môi nói.

"Đường Tăng, ngươi nên không phải sợ chúng ta đi."

"Phép khích tướng với ta mà nói vô dụng" Đường Nhạc cười nhạt nói.

"20 mai Thiên Linh Đan "

"Ngươi xem bản tăng là loại kia người tham của sao "

"Bốn mươi mai Thiên Linh Đan "

"Đây không phải là số lượng nhiều hỏi ít đề."

"Sáu mươi mai Thiên Linh Đan "

"Bản tăng là có trình tiết người!"

"160 mai Thiên Linh Đan, trên người của ta chỉ đem nhiều như vậy, không được thì tính." Mạc Sơn trực tiếp đỉnh, cũng sẽ không nói nhảm.

"Đồng ý!" Đường Nhạc lộ ra một cái người hiền lành nụ cười, chợt nói đạo (nói): "Vô địch là cỡ nào, cỡ nào tịch mịch, vô địch là cỡ nào, cỡ nào Không Hư, một mình ở đỉnh phong bên trong, gió lạnh không ngừng thổi qua, ta tịch mịch, ai có thể minh bạch ta "

"Kỳ thực đi, bản tăng cũng không muốn giành được quá dễ dàng, như vậy cũng quá không có tính khiêu chiến, ta cho các ngươi cơ hội, là hy vọng các ngươi trở thành đối thủ của ta, để cho ta không nhỡ như thế cô đơn." Đường Nhạc trịnh trọng nói.

"Ngươi có thể kéo xuống đi, thiếu kéo như vậy dùng, 160 mai Thiên Linh Đan cho ngươi, vội vàng đem câu trả lời nói cho ta biết." Mạc Sơn không nhịn được nói.

"Trước chờ một lát, không kịp." Thật vất vả có một cái như vậy kiếm tiền mua bán, hắn cũng không nguyện ý bỏ qua cho.

"Hoa Tông chủ, ngươi không ngại ta đem câu trả lời nói cho bọn hắn biết đi" Đường Nhạc cười nói.

"Không sao, nếu là thật đem bọn họ đào thải, ngược lại cũng chút ít Đắc Lắc thú." Nếu là có cơ hội biết một chút về Đường Tăng thực lực, kia không còn gì tốt hơn nhất, cho nên Hoa Văn Hiến cũng không có cự tuyệt.

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, mọi người tại đây, phần lớn đối với (đúng) Đường Tăng giờ lên kịch ý, hận không được lập tức giết chết cho thống

khoái.

Như vậy thứ nhất, trảng sẵn bản cuộc chiến, nhất định sẽ vô cùng đặc sắc, hấn ngược lại muốn nhìn một chút, Đường Tăng có bản lĩnh gì, có thể chạy thoát được mọi người vây công, tuy nói hấn ở trí lực phương diện, hơi thắng mọi người một nước, nhưng nếu là thực lực quá kém, còn chưa đủ tư cách làm hấn Hoa Văn Hiến con rể.

Cùng lúc đó, cũng có thể quan sát một chút Lý Thừa Phong tiểu tử kia, nếu là hấn biểu hiện nổi trội, giành được Văn Đấu Vũ Đấu thắng lợi, đồng ý hấn đón dâu con gái, cũng không có gì.

Tông môn trong lúc đó ân oán, xác thực không cần phải liên lụy đến những thứ này hậu bối trên người.

Đạt được Hoa Văn Hiến đồng ý, Đường Nhạc âm thầm có kế hoạch, đạo (nói): "Bán ra câu trả lời, có người hay không muốn mua câu trả lời chính xác, chỉ cần một trăm mai Thiên Linh Đan, người mua không lỗ lỗ, mua không mắc lừa, các người chẳng lẽ cam nguyện bị loại bỏ sao "

"Đường Tăng, vạn nhất người nói cho chúng ta biết là sai lầm câu trả lời, chúng ta đây chẳng phải là bồi đại "

Rất nhiều người động tâm, bọn họ thực sự không muốn bị loại bỏ, đây cũng quá bức bối, nhưng là bọn họ cũng không quá tin tưởng Đường Tăng.

"A di đà phật, người xuất gia không nói dối, và lại nói, bản tăng có cần phải lừa các người sao, nếu là đáp án dĩ nhiên là sai lầm, ngày đó linh đan ta nguyên mấy trả lại." Đường Nhạc trầm giọng nói.

Nghe vậy, mọi người mới thở phào một cái, huống chi có hoa Tông Chủ ở, cũng lượng hấn không dám dối ý.

"Đây là một trăm mai Thiên Linh Đan."

"Đây là ta."

"

Là đạt được câu trả lời chính xác, mọi người chen lấn đem Thiên Linh Đan giao cho Đường Tăng.

Mọi người tại đây tu vi đều là Huyền Tiên cảnh trên, bọn họ người người đều có thể ngưng luyện Thiên Linh Đan, vì vậy một trăm mai Thiên Linh Đan, mặc dù rất nhiều, nhưng bọn hấn vẫn có thể lấy ra.

Ngắn ngủi năm phút, Đường Nhạc đã được đến hơn năm chục ngàn mai Thiên Linh Đan, cái này làm cho hấn cười cười toe toé.

Còn lại không có mua câu trả lời hơn một trăm người, chính là tin chắc chính mình câu trả lời, bọn họ đang thử cuốn lên viết xuống 'Nam nhân của quý' sáu cái chữ câu trả lời.

Đường Nhạc nói lời giữ lời, đem câu trả lời 'Cánh tay' nói cho Mạc Sơn, Viêm Minh, Hồ Tu Tề đám người.

Cánh tay

Đạt được câu trả lời chính xác người, vẻ mặt mừng bức.

Bọn họ nửa tin nửa ngờ đang thử cuốn lên viết xuống 'Cánh tay' hai chữ.

Rất nhanh, nha hoàn tiểu thương đi ra, nàng dịu dàng nói; "Đáp án dĩ nhiên là cánh tay."

Toàn trường lần nữa yên tĩnh.

Một giây.

Hai giây.

Ba giây.

"Ồn ào "

Những thứ kia đáp đúng đề người đột nhiên đứng dậy hoan hô, rốt cuộc không cần bị loại bỏ.

"Đường Tăng, người quá trâu bò, đơn giản là ta thần tượng a!"

"Cái này một trăm ngàn linh đan hoa quá giá trị!"

"

Mọi người ở đây hoan hô thời điểm, Mạc Sơn quay đầu nhìn Viêm Minh, đạo (nói): "Không khỏi không thừa nhận, Đường Tăng xác thực lợi hại, ta

không bằng hấn."

"Chúng ta thế hệ trẻ không cho phép có trâu như vậy bức tồn tại, Đường Tăng phải chết." Viêm Minh lạnh lùng nói.

"Kiệt kiệt, chỉ cần giết hấn, kia hơn mười ngàn mai Thiên Linh Đan, chính là chúng ta." Mạc Sơn âm hiểm cười nói.

"Coi như chúng ta không giết chết hấn, đây chẳng phải là còn có Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp sao" Hồ Tu Tề chen miệng nói.

Ngay tại ba người dựa chung một chỗ, thương lượng kế hoạch lúc, Đường Nhạc quay đầu liếc bọn họ liếc mắt, chợt khước miệng hơi hơi thượng dương, lộ ra một cái nụ cười quỷ dị.

"Ai chết vào tay ai, chưa thể biết được đây!" Lý Thừa Phong cũng nhìn ra Mạc Sơn bọn họ trong ánh mắt sát ý, vì vậy bữu môi nói.

Hoa Văn Hiến kiểm tra tất cả mọi người tại chỗ câu trả lời, hấn cười nhạt nói: "Chúc mừng các ngươi, tại chỗ phần lớn người, không cần bị loại bỏ, có thể thuận lợi tiến vào vòng kế tiếp, ngâm thơ đối câu."

"Bất quá, trong các ngươi có người để cho ta rất là thất vọng, vậy mà viết ra tiểu JJ, của quý các loại từ ngữ, các ngươi cư nhiên như thế thô tục, xem ra trong lòng các ngươi cực kỳ bẩn thỉu, cái này Cúc Hoa Điện đã không tha cho các ngươi, cứ vậy rồi đi đi!" Hoa Văn Hiến mặt liền biến sắc, lạnh lùng nói.

"Đường công tử, vào nhả gian một tự."

Một đạo giống như chảy nhỏ giọt như nước suối mỹ nữ, thắm người cánh cửa lòng Kinh Nhu giọng nữ, đột nhiên theo căn phòng bên trái truyền ra.

"Ách cái này cô nam quả nữ sống chung một phòng, chi sợ không tốt lắm đâu!" Đường Nhạc đùa bốn ngón tay, yếu ớt nói.

"Không việc gì, bên trong căn phòng còn có tiểu thương đây." Hoa Như Huyền che miệng cười duyên nói.

"Vậy thì càng không thể đi vào, bàn tăng từ trước đến giờ thuần khiết, chưa bao giờ chơi đùa song phi!"

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Nam nhân bản sắc, huynh đệ tình thâm!

"Ngươi chắc chắn không tiến vào sao bốn tiểu thư ở bên trong phòng, nhưng là cho ngươi chuẩn bị kinh hi." Hoa Như Huyền cười duyên nói.

"Nếu như huyền cô nương thịnh ý mời, kia bàn tăng cổ mà làm liên liên vào đi thôi!" Nói xong, Đường Nhạc có chút thâm ý liếc về liếc mắt Lý Thừa Phong, lại thân hình chợt lóe, sau một khắc trực tiếp phá cửa mà vào, vọt vào Hoa Như Huyền chỗ gian phòng.

Nhìn thấy một màn này, mọi người một trận hâm mộ.

"Đường huynh, đây chính là bồ của ta" Lý Thừa Phong cũng muốn tiến vào thiếu nữ khuê phòng, hấn sợ Đường Tăng làm ra cái gì bất nhả việc làm, nhưng là khi hấn thấy hoa Văn Hiến kia lạnh lẽo ánh mắt sau đó, rất thức thời ngồi ở vị trí cũ, chẳng qua là hấn lòng như lửa đốt, hai tay không ngừng gõ bàn.

"Thật là lạt thủ tồi hoa tỷ muội a!"

"Ta X, cái này như huyền cô nương lái như vậy thả "

"Tốt nhất là thận hư, mang đến thể lực chống đỡ hết nổi, một chết hấn nha!"

"

Đi vào gian phòng, nghe về này nhàn nhạt xừ từ hương thơm, Đường Nhạc ho nhẹ một tiếng, khẽ ngẩng đầu, khi thấy trước mặt thiếu nữ dung nhan tuyệt mỹ lúc, hần không khỏi xem si.

Cô gái này mang theo câu nhân nụ cười, đưa mắt về phía Đường Nhạc, nàng đôi mắt đẹp nháy mắt, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh quang, người đàn ông này để cho nàng rất là không nhìn thấu, tựa hồ rất thần bí.

Một bên tiểu thương cũng đang quan sát Đường Nhạc, vì cái gì thế gian sẽ có như thế thông minh nam tử

Đường Nhạc nhìn Hoa Như Huyền trước ngực hai tòa Thánh Phong, âm thầm nuốt nước miếng một cái.

"Cục cục "

Kia hai luồng mềm mại phảng phất thời khắc muốn nổ tung nhũ bạch sắc áo ngực cái yếm, Hoa Như Huyền mỗi một câu nói, cặp kia Phong sẽ rung động kịch liệt, đây quả thực là sóng mãnh liệt, tuyệt thế ngực đẹp a!

Cái này ngực ít nhất là D cup (mút ngực)!

"Thật là lớn a." Đường Nhạc không kìm lòng được thấp giọng nói.

"A" Hoa Như Huyền kinh ngạc nói.

"Khụ không có gì, là ngươi trước cởi quần áo, hay là ta trước cởi quần áo, chúng ta vẫn là dành thời gian đi." Đường Nhạc xoa xoa tay, vội vã không nhịn nổi đạo (nói).

"Cởi cởi cái gì quần áo "

"Song phi a, bằng không ngươi kêu ta vào làm gì" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ngươi rốt cuộc đang nói gì, như huyền có chút nghe không hiểu." Hoa Như Huyền giải thích: "Ngươi đáp đúng ta ra ba đạo đề, là có thể đạt được ta môi thơm nha!"

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt đen lại, làm nửa ngày, hết thấy các thứ này đều là hần một phía tình nguyện mà thôi, nhân gia thiếu nữ không có ý định với hần làm chút kích thích chuyện.

"Lý Thừa Phong cũng đáp đúng ba đạo đề, ngươi tại sao không để cho hần đi vào." Đường Nhạc chậm rãi đi tới Hoa Như Huyền bên người, khoảng cách gần, hần mơ hồ có thể thấy kia sâu không thấy đáy tuyết bạch cái khe.

"Ngươi quần hần khi gió làm gì, bốn tiểu thư chẳng qua là đối với ngươi tương đối cảm thấy hứng thú." Hoa Như Huyền chút nào không có ý thức được mình đã đi sạch, nàng ngực lại cố ý không cong ngực, khoe miệng có chút giương lên, mị thanh đạo (nói).

Nàng không thích mặc những thứ kia bó sát người cái yếm, như vậy mặc rất không thoải mái, mà còn nàng người này thích ngủ trần truồng, như vậy có trợ giúp ngực trở mã.

Đường Nhạc lúc này đã là cảm thấy dục hỏa đốt người, về này không hiểu tà hỏa đột nhiên xông lên đầu.

Thật là cái một nhọc tiểu yêu tinh!

Kỳ thực Đường Nhạc định lực vẫn là rất mạnh, đối với nữ nhân bình thường, coi như cởi hết quần áo, ở trước mặt hần nhảy múa thoát y, hần cũng sẽ thờ ơ không động lòng.

Nhưng đối với đại ba mỹ nữ, Đường Nhạc là một chút sức đề kháng cũng không có, đặc biệt là nhan giá trị cao, vóc người đẹp.

Nếu là cổ thủ bản tâm, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, tuyệt đối là cần người mạng già a!

Mặc niệm « Bàn Nhược Ba La Mật Đa Tâm Kinh », cưỡng ép đè xuống trong lòng về này Vô Danh hỏa, Đường Nhạc ánh mắt trong suốt, cười nói: "Như huyền cô nương, kỳ thực bản tăng đối với ngươi cũng thật cảm thấy hứng thú, chỉ cần ngươi nguyện ý, chúng ta có thể đến trên giường, sâu sắc thảo luận một phen, đương nhiên, nếu là tiểu thương cũng nguyện ý, ta đây không ngại với hai người các ngươi cùng một chỗ tham khảo."

Cảm nhận được về này khí dương cương, Hoa Như Huyền thân thể đã có phản ứng, không biết vì cái gì, nàng đột nhiên có loại muốn cùng nam nhân làm kia ngưng ngừng chuyện xung động.

Lui về phía sau mấy bước, Hoa Như Huyền ngồi ở mép giường, vuốt vuốt trên vai thơm một luồng tóc đen, nàng hé miệng cười nói: "Ghét, ngươi có thể không thể đứng gần một chút, ta là ngại (muốn) biết ngươi thoáng cái, muốn nghe một chút ngươi cổ sự."

"Ai."

"Đường công tử vì sao than thở "

Đường Nhạc mặt đầy thâm trầm, hần tự giác ngồi vào trên giường, thân thể dán kia áp thiếu nữ thân thể mềm mại, hần đưa ra bàn tay heo ăn mận, theo bản năng muốn đem Hoa Như Huyền kéo vào trong ngực, nhưng lý trí để cho hần không có làm như thế.

Hôm nay cũng không biết là thế nào, luôn muốn với mỹ nữ làm chút cái gì!

"Như huyền cô nương, thật là xin lỗi, ta nhân sinh không có cố sự, duy soái chữ xuyên qua cả đời!" Đường Nhạc sắc mặt nghiêm túc, ánh mắt nhìn chăm chăm kia tinh xảo mặt đẹp.

"O kìa mẹ ta nha, người dám không dám lại tự yêu mình điểm, không biết xấu hổ." Tiểu thương biểu thị nhăn không, huy động phản quyền, nhẹ mắng.

"Tiểu thương, không được vô lễ." Hoa Như Huyền khê kêu đạo (nói).

"Như huyền cô nương, việc này không nên chậm trễ, chúng ta vẫn là mau mau làm chính sự đi, bên ngoài người nên gấp." Đường Nhạc cũng sẽ không chơi đùa, tay phải hần ôm vậy không kham một nắm gọi cảm eo, cúi đầu làm bộ muốn đi hôn Hoa Như Huyền.

"Oa, thật là cay con mắt a!" Tiểu thương đưa tay cầm cặp mắt, xuyên thấu qua kẽ ngón tay nhìn hai người tiếp theo việc làm.

Đối với cái này, Hoa Như Huyền cũng không có cự tuyệt, nếu Đường Tăng đáp đúng ba đạo đề, nàng kia liền muốn thực hiện hứa hẹn.

"Đây là ta nộ hôn đầu" nhỏ như muỗi kêu Ruồi nặng lắm bấm mấy câu, Hoa Như Huyền quật khỏi miệng, không có hôn môi kinh nghiệm nàng, môi đỏ mọng mới vừa đụng phải Đường Tăng kia lạnh như băng môi, liền muốn rút lui.

Bất quá làm một danh lão tài xế, Đường Nhạc há có thể tùy tiện bỏ qua cho nàng.

Là thời điểm biểu diễn chân chính hôn môi kỹ thuật.

Chỉ thấy Đường Nhạc đem Hoa Như Huyền đẩy ngã ở giường, hần hôn kia gọi cảm môi đỏ mọng

"Hai người các người ngay trước tiểu thương mặt, làm những thứ này thật tốt sao" tiểu thương ôn nhu nói.

Ước chừng ba phút, hai người lưu luyến tách ra, Đường Nhạc liếm môi, tựa hồ có hơi chưa thỏa mãn.

"Như huyền, người mới vừa rồi biểu hiện tốt lắm nha!" Đường Nhạc sờ thiếu nữ mái tóc, ôn nhu nói.

"Nhưng là chúng ta không thể nào chung một chỗ, người đi đi." Hoa Như Huyền tựa hồ nghĩ đến cái gì, hốc mắt mang theo nước mắt, gầy gù một phen, đưa cái này hữu duyên vô phận nam nhân đẩy ra sau, nàng ôm gối, nằm sấp ở trên giường thống khổ không dứt.

"Thật xin lỗi, ta" Đường Nhạc đột nhiên có loại muốn bảo vệ Hoa Như Huyền xung động, nhưng là vừa nghĩ tới Lý Thừa Phong, hần lại không thể làm như vậy, một bên là huynh đệ, một bên là để cho người thương tiếc mỹ nữ.

Cái này làm cho Đường Nhạc rất khó làm!

Đường Nhạc vốn định an ổn nàng mấy câu, nhưng là đến miệng bên mà nói, lại bị hần nuốt trở về, hần thở dài một tiếng, bắt đầu đi đẩy cửa đi.

Lúc này hần, không biết nên thế nào đối mặt Lý Thừa Phong.

"Đường huynh, người sắc mặt thế nào như thế khó chịu, có phải hay không như huyền không để cho người hôn nàng a, ha ha ha" Lý Thừa Phong cũng không biết xảy ra cái gì, hần cho là Đường Tăng ăn một cái bẻ môn canh.

Không trả lời Lý Thừa Phong mà nói, Đường Nhạc trở về chỗ cũ đưa, vẻ mặt ưu sầu, cũng không ai biết hần đang suy nghĩ gì.

"Lăng bên trong cái lăng, lăng bên trong cái lăng như huyền, ta tới á!" Lý Thừa Phong được kêu là một cái kích động a, uốn éo cái hông, hoạt bát, nhằm phía Hoa Như Huyền gian phòng.

Chẳng qua là hần mới vừa đẩy cửa ra, liền bị tiểu thương ngăn lại!

"Lý công tử, tiểu thư thân thể có chút không thoải mái "

Lý Thừa Phong mặt liền biến sắc, quan tâm nói: "Như huyền không có sao chứ, có thể hay không để cho ta vào xem một chút nàng "

"Cô gái mỗi tháng đều sẽ có vài ngày như vậy, Lý công tử liền không cần lo lắng." Tiểu thương uyển chuyển cự tuyệt nói.

"Vậy cũng tốt, người nói cho như huyền, ta nhất định sẽ lấy được thắng lợi, quang minh chính đại đón dâu nàng." Lý Thừa Phong tự tin nói.

Viết xong Một chương này, tâm lý không hiểu khó chịu, muốn cho Hoa Như Huyền trở thành Đường Nhạc nữ nhân, nhưng là vừa có Lý Thừa Phong ở, tác giả quân không muốn đem Đường Nhạc viết thành kiến sắc Vong Nghĩa người, có chút nhỏ quẩn quít!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Lựa chọn rời khỏi, ngâm thơ đối câu!

Nhìn Lý Thừa Phong bị chặn ngoài cửa, mọi người mừng thầm, không ngừng lên tiếng tỏ khổ, quở trách hần.

"Một ít người xấu xí, cũng không cần tự mình đa tình."

"Đừng xem Đường Tăng một bộ mặt như ăn mướp đắng, nhưng nhân gia tốt xấu thấy như huyền cô nương."

"Chắc chắn, ba đạo đề đều đáp đúng lại có thể thế nào, như huyền cô nương chẳng qua là trêu chọc các người chơi đùa, thật đúng là cho là thông gia gặp nhau các người sao "

"

Bên trong sân chỉ còn lại hơn năm trăm danh người dự thi, còn lại hơn một trăm người đã tự giác rời đi.

Không thấy Hoa Như Huyền, Lý Thừa Phong tâm lý khó tránh khỏi có chút mất mát, hần đi tới Đường Tăng bên người, ủy khuất nói: "Đường huynh, thật hâm mộ người, như huyền nhất định là di tình biệt luyện, nàng hiện tại cũng không muốn gặp ta."

Nghe vậy, Đường Nhạc ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn chằm chằm Lý Thừa Phong, đạo (nói): "Ta thế nào cảm giác người cái này trong lời nói có hàm ý a."

Chẳng lẽ tiểu tử này phát hiện trong đó đầu mối

Xem ra giấy không gói được lửa, vẫn là với Lý Thừa Phong thắng thắn đi.

"Lý huynh, kỳ thực ta" Đường Nhạc mới vừa mở miệng, liền bị Lý Thừa Phong cắt đứt.

"Kỳ thực người ghen tị ta đáng đáp đẹp trai, cho nên ở như huyền trước mặt cố ý nói xấu ta, có phải hay không còn nói ta thận hư, lực eo không được." Lý Thừa Phong khoe miệng Nhất Tà, cười nói: "Đường huynh, người ta là huynh đệ, ta cần bản không để ý như huyền hôn người một cái, đối mặt loại cấp bậc đó mỹ nữ, đổi thành ai cũng biết không cảm được, mọi người đều là nam nhân mà, ta hiểu."

Đường Nhạc: "

"Ai, không nghĩ tới này cũng bị người phát hiện ra, như huyền cô nương đáng đáp đẹp kiều diễm ướt át động lòng người, bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ trở nên động tâm, Lý huynh người chịu hiểu ta, vậy thì không còn gì tốt hơn nhất." Nếu muốn sinh hoạt không có trở ngại, trên đầu khó tránh khỏi mang một ít xanh, bất quá Đường Nhạc vẫn thật là không muốn để cho Lý Thừa Phong trên đầu mang xanh, hần đã có nhiều nữ nhân như vậy, tại sao có thể lại chằm chằm mắt huynh đệ nữ nhân.

Trên đầu chữ sắc có cây đao, cái này háo sắc hội khiến người mất lý trí, nhận biết đi lý trí sau, làm chuyện sẽ để cho hối hận của mình cả đời.

Nói thật, nếu là Hoa Như Huyền là độc thân, Đường Nhạc tuyệt đối không chút do dự triển khai điên cuồng theo đuổi, nhưng bây giờ, có Lý Thừa Phong ở, nếu như hần không có xử lý xong chuyện này, không chỉ biết mất đi huynh đệ, sẽ còn để cho thế nhân cho là hần Đường Nhạc, chính là một cái tình trùng lên óc người.

Đường Nhạc đang nghĩ, nếu là hần hiện tại vẫn theo đuổi Hoa Như Huyền, có lẽ có thể thành công, nhưng đạt được còn lâu mới có được mất đi nhiều lắm.

Mà còn hần sẽ còn tao thế nhân chửi rủa, thậm chí Ngô Không, Bát Giới mấy người cũng xem thường chính mình, Liên Huỳnh Đệ nữ nhân đều cướp, vạn nhất ngày nào đó đến phiên bọn họ đâu

Còn như Đường Nhạc theo đuổi Thường Nga Tiên Tử, đó là với Bát Giới cạnh tranh công bình, Thường Nga Tiên Tử vốn là độc thân, cũng không thuộc về bất luận kẻ nào, xem Bát Giới gần nhất thái độ, mơ hồ có rời khỏi ý, Đường Nhạc biết rõ, Bát Giới là không muốn bởi vì một nữ nhân, mà ảnh hưởng bọn họ quan hệ thầy trò, loại sự tình này, dù sao phải có một người muốn rời khỏi.

Mà Hoa Như Huyền khác nhau, nàng yêu say đắm Lý Thừa Phong, với nhau tương thân tương ái, vui vẻ hòa thuận, Đường Nhạc làm sao nhẫn tâm đi phá hoại.

Trước vẫn còn ở do dự, nhưng bây giờ Đường Nhạc nghĩ thông suốt, hần lựa chọn rồi khỏi!

Theo Đường Nhạc, tình huynh đệ với ái tình trọng yếu giống vậy, người cả đời, hai người này thiếu một thứ cũng không được, hần hiện tại sợ dĩ lựa chọn huynh đệ, là bởi vì lúc trước có một chút, hần không có cân nhắc đến, đó chính là hần chân ái Hoa Như Huyền sao còn là nói hần thích là người sau thân thể.

Đối với cái vấn đề này, Đường Nhạc trong lòng đã có câu trả lời.

"Đường huynh, đùa giỡn về đùa giỡn, ta hiện tại liền muốn nghe người nói với ta câu nói thật." Lý Thừa Phong mặt đầy ngưng trọng, khom người ẩn lại bàn, trầm giọng nói.

"Nói cái gì." Đường Nhạc đã làm ra lựa chọn, cho nên lúc này cũng không sợ đối mặt Lý Thừa Phong.

"Người sẽ cùng ta cướp như huyền sao" nói xong câu đó, Lý Thừa Phong hai tay bắt đầu phát run, hần bình thường nhìn có chút đậu bắp, nhưng hần cũng không ngốc.

Thông qua vẻ mặt cử chỉ, Đường Nhạc có thể nhìn ra được Lý Thừa Phong rất để ý chuyện này, hần hần rất sợ chính mình sẽ đoạt đi Hoa Như Huyền.

"Thấy hoa như huyền thời điểm, ta xác thực sinh ra qua cái ý niệm này, nhưng ta nhìn thấy người thời điểm, cái ý niệm này liền chớp mắt rồi biến mất." Đường Nhạc vuốt đầu, chậm rãi nói.

"Đây là vì sao" Lý Thừa Phong nghi ngờ nói.

Chỉ thấy Đường Nhạc đứng dậy, từ từ đến gần Lý Thừa Phong, lè lưỡi, liếm môi, vẻ mặt nghiền ngẫm nói: "Người chẳng lẽ không có phát hiện, kỳ thực ta đối với người "

"Đi chết, có thể hay không đứng đắn một chút." Không khí khẩn trương, thoáng cái bị phá vỡ, Lý Thừa Phong khẽ cười một tiếng, tức giận dầm nhẹ Đường Nhạc Nhất Quyền.

"Lý do rất đơn giản, ta theo Hoa Như Huyền trong lúc đó cũng không có cảm tình, mà còn ta không muốn mất đi người người huynh đệ này." Đường Nhạc vỗ Lý Thừa Phong bả vai, cười nói.

Nghe lời này, Lý Thừa Phong hộc mắt có chút ướt át, cái này Đường huynh trịnh trọng nói chuyện, vẫn là rất để cho người làm rung động.

Nam nhi không dễ rơi lệ, hần ngẩng đầu lên, cố gắng không để cho mình muốn rơi lệ.

"Mẹ hần con chim, hai người các người nói đủ không có "

"Nói thật là quá cảm nhân, ngay cả ta cũng không nhịn được rơi lệ."

"Đây mới thực sự là huynh đệ a!"

"Vì sao ta nghĩ được gay tình yêu vị "

Nghe mọi người tại đây bắt mắt âm thanh, Đường Nhạc xấu hổ cười một tiếng, liền vội vàng đẩy ra Lý Thừa Phong.

"Ta đáp ứng người, phải giúp người lấy được thắng lợi, đón dâu Hoa Như Huyền, liền nhất định sẽ không nuốt lời." Đường Nhạc tiếp tục nói.

"Chỉ sợ lấy được thắng lợi, không phải dễ dàng như vậy a!" Lý Thừa Phong liếc một cái mọi người, hần có thể nhìn ra được hai người đã thành công địch, chỉ cần Vũ Đẩu ngay từ đầu, bọn họ khẳng định ở tràng săn bắn hợp nhau tấn công.

"Có chút phiền toái nhỏ, không phải mới càng thú vị sao!" Đường Nhạc cười nhạt nói.

"Chỉ mong là phiền toái nhỏ đi."

Trung tràng thời gian nghỉ ngơi đã đến, nhắm mắt dưỡng thần Hoa Văn Hiến chậm rãi mở hai mắt ra, trước Đường Tăng với Lý Thừa Phong nói chuyện, đều là bị hần nghe vào trong tai, cái này làm cho hần có chút dở khóc dở cười.

"Hai cái này thằng nhóc con" Hoa Văn Hiến cười khổ một tiếng, Lý Thừa Phong tiểu tử này thiên phú tu luyện ngược lại cũng không tệ, nhân phẩm phương diện hần cũng rất hài lòng, bỏ ra tông môn mà nói, tiểu tử này ngược lại có tư cách trở thành con rể hần.

Chẳng qua là hần coi trọng nhất vẫn là Đường Tăng, người này có tình có nghĩa, biết chọn lựa, ngày sau tiền đồ vô lượng, tất thành việc lớn!

Coi như hần không thể làm chính mình con rể, nhưng ở Bách Hoa Tông đảm nhiệm cái danh dự trưởng lão, vẫn là không thành vấn đề.

"Yên lặng." Hoa Văn Hiến hô lớn.

Thấy bên trong sân không có tiếng huyên náo Âm chi sau, Hoa Văn Hiến tiếp tục nói: "Một tua này là ngâm thơ đối câu, các người có thể chính mình chọn đối thủ, thông qua ra câu đối trên, đáp câu đối dưới phương thức đào thải đối thủ, một khi chọn đối thủ, sẽ không cho phép sửa đổi, tóm lại một câu nói, tại chỗ năm trăm lẻ sáu danh người dự thi, chỉ có hai trăm năm mươi ba danh nhân, mới có thể thành công lên cấp, tiến vào ngày mai tràng sân bắn Vũ Đẩu bên trong."

"Ồ ào "

Bên trong sân bầu không khí lại độ khẩn trương.

Không ít người hít sâu một hơi, sắc mặt có chút khó coi.

Cái này đào thải chế độ không khỏi quá hà khắc một chút, lần này ngâm thơ đối câu, ý nghĩa muốn đào thải một nửa người.

Vận khí tốt, chọn đến mù chữ, là có thể thủ thắng, vận khí kém, chọn đến văn tài thành tựu cực cao, chỉ có thể tự nhận xui xẻo.

Canh thứ nhất! PS: Chương trước bởi vì viết quá bản, bị che giấu, bắt đắc dĩ, ta xóa, lần nữa phát, không thấy đồng hài có thể bình thường đọc!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Bắt đầu tranh tài, tại hạ Đỗ Mộ!

"Bắt đầu đi." Hoa Văn Hiến tỏ ý đạo (nói).

Mọi người người nhìn ta, ta nhìn người, mỗi người biểu tình cực kỳ quán quít.

"Không muốn vọng tưởng kéo dài thời gian, ta chỉ cho các người một giờ, nếu là đã đến giờ, vẫn chưa có người nào đào thải, vậy các người tất cả mọi người, cùng coi là thất bại, toàn bộ đào thải." Hoa Văn Hiến lạnh lùng nói.

Nếu tránh không thoát, mọi người chỉ có thể đi đối mặt.

Đường Nhạc híp mắt, vuốt huyệt Thái dương, hấn cũng không sốt ruột, bởi vì sẽ có người chủ động tìm hấn để gây sự.

Àm!

Chỉ nghe một thanh âm vang lên bày ra võ bàn bên trên, một tên mặt đầy râu râu, da thịt ngăm đen, nhìn trở mã tương đối thành thực nam tử đột nhiên đứng dậy.

"Này, cái kia mặc trang phục màu xanh lục tên nhỏ thó, Lão Tử bình sinh ghét nhất màu xanh lá cây, chỉ có thể trách người xui xẻo." Thành thực nam tử quát to.

Lục Y nam tử mở ra công tử phiến, niêm Lan Hoa Chi, thẹn thùng liếc về liếc mắt râu nam tử, nương bên trong nương khí đạo (nói): "Luận võ, có lẽ tiểu sinh không kịp người, có thể luận văn, người nhưng phải hơn một chút."

"Thiếu đặc biệt sao nói nhảm, tiếp đúng không!" Râu nam tử trầm ngâm một hồi, mở miệng nói: "Các lộ thần tiên hiện ra thần thông, Thanh Mai ngẫu nhiên bị bắt đĩnh."

"Chắc chắn, cái này cũng kêu thơ" khinh bỉ một phen, Lục Y nam tử há mồm liền ra, đáp lại: "Các người nâng cốc phẩm Thi Hội, bận rộn tích Thanh Mai mồ hôi yêu kiều."

"Oa "

"Tốt công chinh a "

Bị tùy tiện đối với (đúng) ra câu đối dưới, râu nam tử trên mặt có nhiều chút không nén giận được, hấn nơi nào sẽ cái gì ngâm thơ đối câu, để cho hấn đánh nhau giết người, hấn lành nghề, nhưng nếu là vũ văn lộng mặc, hấn chính là cái ngoài nghề gia.

"Coi như ngươi lợi hại, ngươi ra câu đối trên đi." Râu nam tử chung quy cảm giác mình phải bị người thứ nhất đào thải.

"Ha ha, ngươi nếu thích dùng Thanh Mai đối nghịch, kia tiểu sinh liền lễ còn ngoại lai, cũng dùng Thanh Mai đối nghịch." Lục Y nam tử rất có tiết tấu gõ bàn, hơi trầm tư một hồi, cười nói: "Thu Thủy tìm tới Thanh Mai đến, Thanh Mai xã người vui cười mở."

"Đối với (đúng) câu đối dưới đi!"

Này liền vừa ra, mọi người đều sợ.

"Đừng xem người này cùng một nương pháo đường như, nhưng là hấn ra câu đối trên, đó là tương đương có trình độ đi."

"Cái này râu nam tử cũng là xui xẻo, nhất định phải chọn hấn."

Vốn là đúng không ra câu đối dưới, bây giờ bị mọi người vừa nói như thế, râu nam tử càng là tâm hoảng ý loạn, hấn hiện tại cũng là hối hận không thôi, nhân gia không phải là mặc áo xanh phục sao, mình là không phải rảnh rồi Cân đầu, nhất định phải đi trêu chọc người gia.

Nếu muốn sinh hoạt không có trở ngại, kia trên người liền muốn mang một ít xanh.

Lần này nếu như bị đào thải, hấn dự định trở về mua bị cấm sừng đội ở trên đầu.

"Xuân hóa tìm tới Blueberry đi, Blueberry xã người khóc quan tâm" râu nam động linh cơ một cái, làm sơ thay đổi, thử dò xét nói.

Mọi người: "

"Người anh em, ngươi đây là đang khôi hài đây!"

"Cút nhanh lên đi, đừng ở chỗ này xấu hổ mất mặt "

"Tĩnh đặc biệt sao trêu chọc ta cười!"

Đủ loại tiếng cười nhạo, truyền vào râu nam trong tai, mặc dù không cam lòng, nhưng là chỉ có thể rời đi luôn, dù sao quy tắc đặt ở vậy, ai bảo hấn không có đối với (đúng) ra câu đối dưới đây.

Chờ râu nam sau khi rời đi, mọi người rồi rít tim đối thủ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, nửa giờ sau đó, đã có hơn một trăm người đào thải.

Trong này làm ra thơ, đa dạng, về, vịnh vật thơ, nhớ nhà thơ, khuê oán thơ vân vân, cái gì cần có đều có.

Mạc Sơn đám người nhìn trần định như thường Đường Tăng, hận đến cắn răng nghiêng lợi, bọn họ cho là Đường Tăng đang ngồi xảo lên~, cố làm một bộ ổn định đáng về.

"Chỉ sợ cái này Đường Tăng ở thi từ Khúc Phụ phương diện, cũng có thành tựu cực cao, ta chỉ sợ là không cách nào đánh bại hấn a." Mạc Sơn rất tự biết mình, nếu là trang bức phải không, ngược lại bị thảo, không chỉ có ở trước mặt mọi người mất mặt, còn bị đào thải, phải làm sao mới ổn đây.

"Ngươi đừng xem ta, theo ta tài nghệ này, vẫn còn so sánh không được con nít ba tuổi đây." Hồ Tu Tề thô giọng, trầm giọng nói.

"Trái hồng vẫn là phải chọn mềm bốp, vì có thể thuận lợi lên cấp, ta còn là tìm một gốc đại cá tử đương đối thủ đi." Viêm Minh mặc dù phần hận Đường Tăng, nhưng ở văn tài phía trên, vẫn thật là không sánh bằng hấn, đi vậy là uống công chịu nhục.

Do dự một hồi, Mạc Sơn vẫn không muốn để cho Đường Tăng giành được quá thoải mái, không cho hấn hạ điểm chương ngại, không phải mình phong cách.

"Chư vị, ai dám đi khiêu chiến Đường Tăng" hô to một tiếng, Mạc Sơn theo Túi Trữ Vật lấy ra một quyển màu vàng quyển trục, đạo (nói): "Chỉ cần dám đi khiêu chiến Đường Tăng, bất kể có hay không đem hấn đào thải, có thể có được quyển này địa cấp trung phẩm, Liệt Sơn bàn tay!"

Phong phú thù lao, để cho còn lại chưa chọn đối thủ người dự thi, không khỏi động tâm, ánh mắt có chút tham lam.

Số tiền lớn bên dưới, nhất định có Dững Giã, rất nhanh có người đứng ra, nguyện ý khiêu chiến Đường Tăng.

"Tại hạ bất tài, nguyện ý thử một lần." Một tên người mặc Thanh Y, hào hoa phong nhã dầu mặt tiểu sinh, chấp tay nói.

"Cái này Liệt Sơn bàn tay về ngươi." Mạc Sơn xem người này bộ dáng, liền cho là người này hấn đầy bụng kinh luân, có chút văn tài.

"Đa tạ." Thu hồi Linh Quyết, Đỗ Mộ đề cao đề-xi-ben, hô lớn: "Đường Tăng, ngươi vẫn ngồi ở cái bục kia cái gì "

"Nên sẽ không biết có người khiêu chiến hấn, bị dọa sợ đến không dám ứng chiến đi."

"Đường Tăng, người nếu là sợ hãi, liền mau mau nhận thua, đừng tại kia giả bộ căm tức a."

"Thân là nam nhi bảy thước, vậy mà muốn trốn tránh, thật là làm cho người xem thường."

Còn lại những người đó rồi rít lên tiếng, đủ loại trào phúng, cái gì thô tục nói hết ra.

"Đánh rắm giả người nào" Đường Nhạc không để ý đến mọi người, hần chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt như đao phong như vậy nhìn chăm chú về phía Đỗ Mộ.

"Tại hạ chẳng qua là nhất giới Tán Tu, Đông Vực Xuyên dương nhân sĩ, họ Đỗ danh mộ, chữ mục chi, hiệu sông Phàn Tiên Nhân." Đỗ Mộ chung quy thấy là lạ ở chỗ nào, vì vậy kinh hô: "Mọi người đều là tu văn nhân, làm sao có thể mắng chửi người đây!"

"Người này thật là cuồng, chính là Huyền Tiên cảnh tu vi, cũng dám xưng mình là Tiên Nhân."

"Chỉ mong hần có chút chân tài thực học đi!"

"

Nghe vậy, Đường Nhạc thất kinh, chột đứng dậy, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Đỗ Mộ.

"Đỗ Mục, chữ mục chi, hiệu sông Phàn" Đường Nhạc nhỏ giọng thì thầm, đạo (nói): "Mẹ nhà nó, sẽ không trùng hợp như vậy chứ."

Theo Đường Nhạc biết, cái này Đỗ Mục tài, không thấp hơn Đỗ Phủ, chẳng qua là ra đời hơi trễ, danh tiếng mới không có Đỗ Phủ đại, ngay cả như vậy, cũng bị hậu nhân xưng là "Tiểu Đỗ". Nhất là hần thất ngôn tuyệt cú, vậy càng là có một không hai thiên hạ.

Người này muốn thật là Đỗ Mục, kia Đường Nhạc hôm nay sợ rằng thật đúng là đến ngòm tại đây.

Chẳng qua là luận thời đại, cái này Đỗ Mục là muộn Đường Thi người, Tán Văn gia, có thể bây giờ không phải là ban đầu Đòi Đường kỳ sao, nhớ mới từ Đông Thổ Đại Đường lúc rời đi, vẫn là Đường Thái Tông Lý Thế Dân tại vị, ngắn ngủi này mấy năm, liền Đỗ Mục tự ra sinh

"Người có thể nhận biết Lý Thương Ẩn" Đường Nhạc dò hỏi.

"A tại hạ cũng không nhận ra Lý Thương Ẩn, chắc hần người là nhận lầm người đi." Đỗ Mộ mặt đầy mộng bức.

"Người không phải kêu Đỗ Mục sao" Đường Nhạc nghi ngờ nói.

"Ta là kêu Đỗ Mộ, nhưng ta này mộ không phải là kia mục, ta là bình an mộ hi mộ, người biết người kia, cũng là cái này mộ" Đỗ Mộ giải thích.

Nghe lời này, Đường Nhạc thờ phào một cái, cảm tình người này là cái hàng giả, mới vừa nghe được tên hần, hạ hần giật mình.

Nếu là lời như vậy, vậy sẽ không sợ người này.

Canh [2]! Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Ba bước thành thơ, mọi người đều sợ!

"Xin lỗi, ta đúng là nhận lầm người, trở lại chuyện chính, người thật muốn khiêu chiến bản tăng không nói gạt người, ta ở ngâm thơ đối câu phương diện này, chưa bao giờ từng gặp phải đối thủ, vì vậy thế nhân phong ta là 'Thi Tiên'. Người bây giờ chọn người khác, có lẽ còn có thể lên cấp, nhưng nếu là chọn ta, nhất định sẽ bị loại bỏ." Đường Nhạc chỉ là không muốn người này bị Mạc Sơn cho lợi dụng, cho nên mới tốt nói khuyên giải.

"Ha ha ha thật là cuồng vọng cực kỳ, người không phải nói chưa bao giờ từng gặp phải đối thủ sao, hôm nay để cho ta tới kết cuộc người." Đỗ Mộ phảng phất nghe được thế gian làm xong nghe trò cười, không khỏi xảy ra cười to.

Nhưng vào lúc này, lại có một người đàn ông đứng dậy, hắn đưa mắt liếc nhìn Lý Thừa Phong, đạo (nói): "Lý huynh, tại hạ Vương Luân, cả gan hướng người dạy."

"Chậm " Đường Nhạc đột nhiên lên tiếng ngăn cản.

"Đường Tăng, người có ý gì, ta lại không khiêu chiến người, người dựa vào cái gì ngăn cản ta." Vương Luân cảm thấy Đường Tăng quá rộng, cho nên lớn tiếng phản nộ quát.

"Đừng kích động, bản tăng ý là, người khiêu chiến ta thay Lý huynh tiếp đó, dựa theo quy định, ta một mình tiếp nhận hai người khiêu chiến, cũng không tính là phạm điều lệ sao." Đường Nhạc cười nói.

Một màn này để cho mọi người trợn mắt hốc mồm, Đường Tăng lại còn muốn lấy một chọi hai

Hắn đây cũng quá tự tin đi, đây là có tuyệt đối chắc chắn, vẫn là thuần túy nghĩ (muốn) trang bức

"Xác thực không tính là vi phạm quy lệ." Hoa Văn Hiến gật đầu một cái, đưa tay tỏ ý đạo (nói): "Bắt đầu người biểu diễn!"

"Vương huynh, người trước chờ một lát, ta tới trước." Đỗ Mộ đề nghị.

"Hay là ta tới trước đi." Vương Luân không muốn làm nhượng lại bước.

Ngay tại hai người tranh luận lúc, Đường Nhạc khoe miệng giương lên, cười nói: "Có muốn hay không cho các người thêm chút thời gian, thương lượng một chút "

"Đường Tăng, người cũng không phải là muốn đổi ý đi" hai người trợn miệng một lời nói.

"Ta ý là, không cần phiền toái như vậy, hai người các người cùng lên đi." Đường Nhạc trên mặt mang nụ cười rục rờ, không người có thể đoán được hắn rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

"Đường huynh, người cũng không nên bắt cản a!" Lý Thừa Phong lo lắng nói.

Hắn còn hi vọng nào Đường Tăng ở Vũ Đâu bên trong, trợ giúp chính mình đây, nếu là ở nơi này một vòng bị loại bỏ, hắn căn bản không có chắc chắn ở Vũ Đâu bên trong lấy được thắng lợi, chớ đừng nói đón đầu Hoa Như Huyền.

"Loại này trang bức chuyện liền giao cho ta đi, người đi theo nằm thắng là được." Đường Nhạc cười nhạt một tiếng, hướng về phía Đỗ Mộ hai người nói: "Đừng lãng phí mọi người thời gian, ra đứng không."

"Mẹ, cho người lớn lồi như vậy, xem ta không đứng chết người." Có thể nói ngâm thơ đối câu, vẫn là Đỗ Mộ cường hạng, từ xuất đạo tới nay, hắn sẽ không thua quá.

"Cuồng vọng tiểu tử nghe, câu đối trên là, mẫn chiêu tổn, khiêm thụ ích, người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc." Đỗ Mộ cười lạnh nói.

"Tốt "

Mọi người tại đây vỗ tay kêu tuyệt.

"Đường Tăng, nhìn thấy người thống khổ biểu tình, ta đặc biệt sao là thực sự vui vẻ a!" Mạc Sơn mặt âm trầm, nhìn bị thương tay phải, cười tà nói.

Rất nhiều không ưa Đường Tăng trang bức, đều đang cười trên nỗi đau của người khác.

"Hoa Tông chủ, bản tăng khát, có thể hay không đòi bát rượu uống" Đường Nhạc cũng không gấp đáp ra câu đối dưới.

"Đương nhiên có thể." Hoa Văn Hiến không có cự tuyệt, hắn phân phó nói: "Người đâu, cho Đường tiểu hữu trình lên một bình Bách Hoa Tửu."

Rất nhanh, Bách Hoa Tông đệ tử bưng bầu rượu, ly rượu, chậm rãi đi tới Đường Nhạc bên người, bỏ xuống sau đó, lại xoay người rời đi.

Rót cho mình một ly rượu, uống một hơi cạn sạch, Đường Nhạc có chút hăng hái đạo (nói): "Hôm nay bản tăng cao hứng, để cho các người biết một chút về cái gì gọi là ba bước thành thơ."

"Ngọa tào "

"Ta chỉ nghe nói qua bảy bước thành thơ, chẳng lẽ còn có ba bước thành thơ "

"Đây cũng quá biến thái đi!"

"Còn có bức này thao tác "

Nghe lời này, Đỗ Mộ với Vương Luân trở mắt nhìn nhau, có chút không quá tin tưởng.

"Đây cũng quá mơ hồ đi." Vương Luân kinh ngạc nói.

"Nghe hẳn khoắc lác đi a." Đỗ Mộ thuở nhỏ đọc đủ thứ thơ học, đến nay mới miễn cưỡng có thể đi đến cử bước thành thơ.

Mọi người tròn to cặp mắt, con mắt chăm chú nhìn chăm chú vào Đường Nhạc bước chân.

"Một bước."

"Hai bước."

"Ba bước."

Đường Nhạc dừng bước lại, mặt đầy thâm trầm, tay phải sờ sờ chính mình cảm, có phát hiện không chòm râu, hẳn đưa mắt về phía Đỗ Mộ, đáp lại: "Thịnh mãn dễ là tai, khiêm hướng hăng chịu phục, làm khiêm tốn mình, là phụ chi giả chúng, kiêu căng kiêu căng, tắc khứ chi giả nhiều."

"Chẳng biết có được không hài lòng" Đường Nhạc cười tùm tùm nói.

"Lợi hại, cái này sóng ta phục!" Đỗ Mộ giơ lên ngón cái tán dương.

"Vương huynh, Đường Tăng ẩn giấu quá sâu, chỉ dựa vào cái này ba bước thành thơ, ta lại không bằng hẳn." Đỗ Mộ áy náy nói.

"Không râu tự trách, coi như thua, cũng không oan, cuộc đời này có thể thấy ba bước thành thơ, chết cũng không tiếc." Vương Luân an ủi.

Mọi người ở đây yên lặng như tờ thời điểm, thật không nghĩ tới kia Mạc Sơn với Hồ Tu Tề, Viêm Minh ba người, bộ mặt vắn vẹo, sắc mặt dữ tợn, nhìn cực kỳ khiếp người.

"Tại sao có thể như vậy, Đường Tăng vì cái gì lợi hại như vậy, vì cái gì ta mọi thứ không bằng hẳn, ta không phục, ta không phục a." Mạc Sơn song quyền nắm chặt, lạnh lùng nói.

"Mạc huynh đừng nóng giận, để cho hẳn ở bất đi một đoạn thời gian đi, ngược lại ở trảng sán bần, hẳn Đường Tăng chắc chắn phải chết." Viêm Minh phun lưỡi rắn, ánh mắt tràn đầy sát ý.

"Không phải còn có Vương Luân à." Hồ Tu Tề nhắc nhở.

"A, người thật đúng là hi vọng nào tiểu tử kia, có thể thắng được ba bước thành thơ Đường Tăng" Mạc Sơn cười lạnh nói.

"Tại hạ bêu xấu." Thông qua mới vừa rồi kia luân so đấu, Vương Luân đã coi Đường Tăng là làm thần tượng, đối với hẳn cũng cung kính rất nhiều.

." Đường Nhạc cười nói.

"Tiềm mây khoe khoang kỹ xảo, Phi Tinh truyền hận, ngân hà xa xôi thăm qua. Kim phong ngọc lộ nhất tương phùng, lại thắng lại nhân gian vô số." Vương Luân nhẹ giọng nói.

Này thơ vừa ra, bên trong sân trong nháy mắt yên tĩnh, ba cái hô hấp giữa sau, bộc phát ra nóng nảy trào dâng tiếng vỗ tay.

Ngay cả núp ở gian phòng nhìn lên Hoa Như Huyền, cũng không khỏi si, trong miệng lặp đi lặp lại nhớ tới này thơ.

"Vương Luân tài, không thấp hơn Đỗ Mộ a."

"Lần này Đường Tăng hẳn sợ đi, nhìn hẳn như thế nào đúng ra "

Lý Thừa Phong âm thầm nuốt nước miếng một cái, trong đầu nghĩ, cũng còn khá Đường huynh giúp hẳn ngăn lại, nếu không chính mình căn bản đứng không qua Vương Luân, chỉ dựa vào câu này, hẳn liền bó tay toàn tập.

"Thơ hay." Đường Nhạc tán dương.

"Đa tạ khen ngợi, bất quá xem Đường huynh trong lòng có dự tính đáng vẻ, chỉ sợ là đã đối với (đúng) ra câu đối dưới đi." Vương Luân cười khổ nói.

"Đúng là có câu trả lời, chính là không biết mọi người có hài lòng hay không." Đường Nhạc khiêm tốn nói.

"Ta đã làm tốt bị loại bỏ chuẩn bị, người cứ nói đừng ngại." Vương Luân trầm giọng nói.

Đang lúc mọi người tràn đầy mong đợi dưới ánh mắt, Đường Nhạc môi khẽ run.

"Câu đối dưới phải nói đến chỗ này, dừng lại một hồi, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Nhu tình như nước, giai kỳ như mộng, nhĩ cô Thước Kiều đường về, hai tình như là lâu dài lúc, há lại ở sớm sớm chiều chiều."

"Thi Tiên danh xưng, quả nhiên danh bất hư truyền, ta thua tâm phục khẩu phục." Vương Luân không nghĩ tới Đường Tăng có thể đối với (đúng) như thế công chính, đơn giản là thiên y vô phùng.

"Hai tình như là lâu dài lúc, há lại ở sớm sớm chiều chiều." Hoa Như Huyền nhỏ giọng thì thầm, cái này Đường Tăng vì sao như thế có tài hoa, vì cái gì Lý Thừa Phong cũng chưa có bức này tài hoa, dù là chỉ có Đường Tăng một nửa, cũng được a.

"Thảo đặc biệt sao." Mạc Sơn trong cơn tức giận, đem trên bàn bài thi cho xé, nếu là Hoa Văn Hiến cho phép, hẳn hẳn không được ngay cả bàn cũng đập.

Vốn muốn cho Đường Tăng ra cơn nắm, ai có thể từng dự đoán, phong quang đều bị Đường Tăng một người độc chiếm.

Canh thứ ba, sau đó còn có một canh, hẳn muốn rạng sáng mới có thể đổi mới, đề nghị mọi người ngày mai xem, thuận tiện nói một câu, cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Giành được thắng lợi, thật lòng khâm phục!

"Bỏ ra cá nhân thành kiến mà nói, cái này Đường Tăng xác thực rất lợi hại."

"Không trách hẳn nói bình sinh chưa bao giờ từng gặp phải đối thủ, mới đầu ta còn chưa tin, hiện tại ta tin."

"Thi Tiên, Đường Tăng, không tệ xấu!"

"

Mọi người tại đây lúc này đối với (đúng) Đường Tăng, đã là nhìn với cặp mắt khác xưa.

Trong đó cũng không thiếu người đã trở thành Đường Tăng fan, còn muốn với hẳn muốn một ký tên, mang đến ôm cái gì.

"Không cần phải yêu anh, ca chi là một truyền thuyết." Đường Nhạc mặt dày nói.

"Đường huynh, người chân thần, cái này đặc biệt sao cũng có thể đối được, điều bạo nổ." Lý Thừa Phong không nhịn được bạo nổ một câu chửi bậy, nếu là hẳn là cái nữ, tuyệt đối trước tiên đi cường hôn Đường Tăng.

Lần nữa uống một ly rượu, Đường Nhạc đi tới Đỗ Mộ với Vương Luân bên người, đạo (nói): "Tiếp theo giờ đến phiên ta ra câu đối trên, như vậy đi, chỉ cần các người chính giữa có một người có thể đứng ra, coi như các người thắng, như thế nào "

"Đường huynh, người có phải là uống nhiều hay không, hai người này ở thi từ phương diện, đều có tương đối cao thành tựu, vạn nhất bị bọn họ một người đối với (đúng) ra câu đối dưới, vậy hai ta cũng đều phải bị loại bỏ." Vừa nghĩ tới nữ thần còn đang đợi mình đón dâu nàng, Lý Thừa Phong cũng có chút không kịp chờ đợi, muốn mau sớm vào động phòng, đem chính sự làm.

Nhưng nếu là ở nơi này một vòng bị loại bỏ, vậy hẳn muốn những thứ này, có thể tất cả phao thang.

"Hoàng thượng không kịp, thái giám gấp." Nói xong, Đường Nhạc lại không nữa lý tới Lý Thừa Phong.

Hàng này luôn là ở gây trở ngại chính mình trang bức, nếu là đổi lại người khác, như thế kỳ oai, Đường Nhạc đã sớm một cước đạp cho đi.

"Hào hào hảo, ta là thái giám, các loại (chờ) hai ta đều bị đào thải, xem ta không chơi chết người nha." Muốn thật bị loại bỏ, hẳn tuyệt đối sẽ với Đường Tăng đồng quy vu tận.

Đường Tăng muốn trang bức, Lý Thừa Phong không có bất kỳ ý kiến, nhưng là muốn phân trường hợp a, cái này có thể quan hệ đến hẳn suốt đời tính phúc.

"Lời này là thật" Đường Tăng lời ấy, để cho hai người thấy hy vọng, ai cũng không muốn bị đào thải, nếu là có cơ hội, bọn họ tự nhiên muốn đi thử.

Lấy hai người bọn họ văn tài, nếu là liên thủ, chưa chắc thắng không Đường Tăng.

"Không tìm đường chết, sẽ không phải chết, ta đặc biệt sao cũng không tin, ngươi có thể ngâm ra Kinh Thiên Địa, Khiếp Quỷ Thần thơ." Chỉ cần có một tia đá kích Đường Tăng cơ hội, hắc Mạc Sơn liền sẽ không bỏ qua.

Thương thế kia tay thù, không đội trời chung.

"A đi đã phạt, người xuất gia không nói dối, các ngươi chuẩn bị sẵn sàng sao" Đường Nhạc cười nói.

"Phóng ngựa tới."

"Đây là một bài từ." Đường Nhạc mở miệng tức đến, không có bất kỳ đông dài, hắc trầm giọng nói: "Tình đời mỏng, ân huệ ác, mưa đưa hoàng hôn hoa dễ rơi. Hiểu Phong Càn, nước mắt tàn, muốn tiên tâm sự, độc thoại nghiêng lan, khó khăn, khó khăn, khó khăn."

"Ta trời ơi, cái này độ khó cũng quá cao đi."

"Ta chỉ muốn hỏi một câu, Đường Tăng, ngươi thiếu con trai sao quả thực không được, ta làm tôn tử của ngươi cũng có thể a."

"Chỉ sợ trong thiên hạ, tiên hữu người có thể đối với (đúng) ra câu đối dưới a."

"Cho quý "

Nếu như nói lúc trước Đường Tăng biểu hiện để cho trước mắt mọi người sáng ngời, như vậy hiện tại chính là khiến nổi lòng người dâng trào, rung động không dứt.

"Đường huynh, ta trở nên trước không biết gì, nói xin lỗi với ngươi, hiện tại ta đối với ngươi sùng bái, kia giống như cuộn cuộn" Lý Thừa Phong vội vàng nịnh hót, nếu là biết rõ Đường Tăng có bản lĩnh này, hắc còn lo lắng cái rắm a.

"Ngươi êm dịu bỏ đi." Bây giờ biết sùng bái sớm đặc biệt sao đi làm gì, làm thành huynh đệ, cư nhiên như thế không tin mình, cái này làm cho Đường Nhạc rất là thương tâm.

Đáng tiếc Ngô Không bọn họ không có ở đây, nếu không vừa có thể ở trước mặt bọn họ trang một lớp bức.

Nghĩ tới Ngô Không, Đường Nhạc tâm lý ảm không hề bình an, cái này Ngô Không tính tình, hắc vô cùng biết, Ngô Không chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn đợi ở Bách Hoa Tông, nói không chừng mang theo Bát Giới, Ngô Tịnh, Tiểu Bạch Long đi gây rắc rối.

Để cho Đường Nhạc tức giận là Tiểu Bạch Long, hàng này muốn đi tìm muối muối, hắc không có ý kiến, nhưng là tốt xấu nói với hắc một tiếng a, có thể Tiểu Bạch Long lại không có làm như thế, ngược lại là không nói một tiếng chạy đến cái gì bắp mà, rùng cây nhỏ các loại địa phương ả núp, làm kia ngưng ngưng chuyện.

Chính mình cho hắc tám kia giản, là để cho hắc đi treu muối

Chuyện này hồi đầu lại tìm hắc tính sổ, cái này Hàng Long Tiên hồi lâu không cần, chỉ sợ là muốn thôi nữa.

"Đại lão nói là, ta sẽ không quấy rầy nữa ngươi trang bức." Lý Thừa Phong cúi người gật đầu, kia cung kính đáng vẻ, không biết người, còn tưởng rằng là Đường Tăng tiểu đệ đây.

Cúc Hoa Điện nơi hẻo lánh, Đổ Mộ với Vương Luân dựa chung một chỗ, thương lượng câu đối dưới.

"Đỗ huynh, ngươi không phải giỏi ca khúc sao, ngươi nghĩ ra câu trả lời sao" Vương Luân mặt một cái mồ hôi trán, lúc này hắc đã là lòng như lửa đốt.

Đúng ra, kia Đường Tăng liền đào thải, đúng không ra, chính là hai người bọn họ đào thải.

"Ngươi đừng thúc giục, ta đang suy nghĩ a." Đỗ Mộ cũng không để ý lau chùi mồ hôi, hắc dậm chân, vắt hết óc, suy nghĩ như thế nào mới có thể hợp cả, như thế nào mới có thể đối với (đúng) gieo vần, mà còn hắc còn muốn dùng từ thích hợp, không thể tùy tiện bỏ từ.

"Hiểu Phong Càn, lệ vết tàn, muốn tiên tâm sự, độc thoại nghiêng lan" Đỗ Mộ không ngừng mặc niệm, ánh mắt đã là tràn đầy tia máu, hai chân bắt đầu phát run, đây là hắc lần đầu tiên cảm thấy như thế bất đắc dĩ.

"Cái này cái này cái này quá khó khăn, ta ta cũng đúng không ra a." Cuối cùng, Đỗ Mộ vẫn là buông tha, nghĩ tiếp nữa, hắc sợ rằng phải bị ép điên.

"Thắng thua chính là chuyện thường bình gia, có thể Đỗ huynh ngươi trả thế nào cà lăm" Vương Luân nghi ngờ nói.

"Có có không "

Ngay tại hai người thương lượng khoảng thời gian này, lại có một bộ phận bị loại bỏ, trong đó Mạc Sơn, Hồ Tu Tề, Viêm Minh ba người tìm mấy cái ngọc đại cả từ, nhìn liền đần độn, cũng không thể nào giật mình.

Vì vậy bọn họ rất dễ dàng giành được thắng lợi.

Trong thời gian này, cũng có người chọn trúng mấy cái này ngốc đại cá tử, nhưng đều bị Mạc Sơn uy hiếp, bởi vì kiêng kỵ Mạc Sơn dám người uy hiếp, bọn họ mới không thể không buông tha.

Mạc Sơn ba người mặc dù văn tài chẳng ra sao cả, nhưng thực lực quả thật không nghi ngờ gì nữa, đang lúc mọi người chính giữa, cảm thấy đứng hàng trước 10.

Hắc Thiên Các, Địa Ma Hồ Tộc, Viêm Mãng Tộc cái này ba thế lực lớn nội tình không tầm thường, mà còn Hồ Tu Tề với Viêm Minh bản thể là Yêu Thú, sức chiến đấu càng phải so với thường nhân cường hãn.

Những Huyền Tiên đó cảnh sợ kỳ tu vi người, cũng không có Đường Tăng biến thái như vậy, có thể vượt cấp khiêu chiến Viêm Minh, còn có thể hành hạ Viêm Minh hoài nghi nhân sinh.

"Còn dư lại mười phút, không có lựa chọn đối thủ dành thời gian." Hoa Văn Hiến là một phi thường có thời gian quan niệm người, cái này từng giây từng phút đều bị hắn bắt cực kỳ chính xác, không có bất kỳ sơ suất.

"Đường huynh, hai chúng ta thương lượng qua, thật sự là đứng không ra câu đối dưới, chúng ta mặc dù bị loại bỏ, nhưng là cam tâm tình nguyện, không có bất kỳ ý kiến." Vương Luân cười nhạt nói.

"Ngươi ngươi thả thả thả thả" Đỗ Mộ nói nửa ngày, dĩ nhiên vừa nói ra chữ kia.

"Ngươi đánh rắm" Đường Nhạc hôm nay cũng là mở rộng tầm mắt, lần đầu thấy ngâm thơ đối câu thua, đưa đến biến thành người câm người.

Hắn ngược lại không phải là xem thường Đỗ Mộ, chẳng qua là cảm thấy hắn quá thủy tinh tâm, khả năng quá để ý thắng thua.

Đồng dạng là thua, nhân gia Vương Luân vì cái gì thì không có sao, như vậy có thể nhìn ra, Vương Luân tâm tính xác thực nếu so với Đỗ Mộ tốt.

"Thả yên tâm, ta ta hôm nay coi như là phục chịu phục, không bất quá" Đỗ Mộ dứt quãng nói.

"Ngươi ngươi rốt cuộc muốn nói gì." Đường Nhạc cũng học miệng hắn khí, nói.

Một bên Vương Luân không nhìn nổi, vì vậy nói: "Đúng như vậy, Đỗ huynh ý là, muốn biết ngươi mới vừa rồi ra kia thủ từ câu đối dưới."

"Không có không sai." Đỗ Mộ gật đầu nói.

Đường Nhạc cảm giác với Đỗ Mộ nói chuyện phiếm, là thực sự tổn sức a.

"Lần này liên có rất nhiều, chỉ cần hợp cả, gieo vần, phù hợp từ ý cảnh, vậy cho dù vượt qua kiểm tra, mà ta đối với (đúng) câu đối dưới là: Người thành đều, nay không phải là hôm qua, bệnh hôn thường tựa như xích đu tác. Sừng âm thanh lạnh, đêm khuya san, người phải sợ hãi hãi, nuốt lệ trang vui mừng, lừa gạt, lừa gạt, lừa gạt." Thấy hai người khiêm tốn thỉnh giáo, Đường Nhạc cũng không có cự tuyệt, hắn người này từ trước đến giờ là người khác mời hắn một thước, hắn còn nhân gia một trượng.

Người không phạm Ta, Ta không phạm Người, người nếu phạm ta, ta tất phải giết!

Canh thứ tư, Một chương này 230 0 chữ, nói muốn bồi thường mọi người, đổi mới bốn chương, liền tuyệt đối đổi mới bốn chương, thuận tiện giải thích một chút, văn trung dùng thì từ đều là hái Internet, cũng không phải ta biên, không hy vọng đều biết, ngày mai sẽ tiến vào Vũ Đấu tình tiết, mà còn Ngô Không hội gia nhập, kính mong đợi! Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 231: Văn Đấu kết thúc, Ngô Không bị chửi!

"Thụ giáo." Đỗ Mộ với Vương Luân cung kính cúi một cung, lại tự giác rời đi Cúc Hoa Điện.

Ngâm thơ đối câu thời gian đã đến, trong điện chỉ còn lại hai trăm năm mươi ba danh người dự thi như cũ ngồi ở trên ghế.

Nhìn bị loại bỏ một nửa người, Hoa Văn Hiến đứng dậy, hai tay thua lập, cười nói: "Rất tốt, chúc mừng chư vị thuận lợi lên cấp vòng kế tiếp, buổi sáng ngày mai 8 điểm, đến đúng giờ Bách Hoa Tông sau núi tràng sân bắn tập hợp, nếu có tới trễ giả, trực tiếp đào thải."

"Tôi nay chư vị ngụ ở Bách Hoa Tông buồng phía đông đi, chờ một hồi có người hội chỉ dẫn các người đi trước." Nói xong, Hoa Văn Hiến thân hình liền biến mất ở Cúc Hoa Điện bên trong, chỉ còn lại mọi người tại đây, lẫn nhau ngắm nhìn, mặt đầy vui mừng.

Mà núp ở căn phòng bên trái nhìn lên Hoa Như Huyền, cũng với nha hoàn tiểu thương, lác lác gọi cảm eo, đẩy cửa chậm rãi đi.

"Cái này đáng về, nếu là sau vào thức "

"Thật muốn đi sờ nàng cái mông "

"Nếu có thể cưới như thể mỹ nhân, dù là chỉ có thể sống một ngày cũng nguyện ý a."

"

Không ít người nhìn kia dịu dàng bóng lưng, đưa tay chỉ chỉ trỏ trỏ, vừa nói khó coi ô ngôn uế ngữ.

Phanh.

Lý Thừa Phong nghe không vô, đám người này lại dám nghị luận hần tương lai thê tử

Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!

"Các người tốt nhất nói chuyện thả tôn trọng một ít, nếu là lại để cho ta nghe đến, ta cắt các người đầu lưỡi." Hoa Văn Hiến hét lớn một tiếng, cường hãn khí tức theo trong cơ thể bùng nổ, dùng cái này tới uy hiếp mọi người.

Một ít thực lực nhỏ, nghe lời này, liền vội vàng ngậm miệng, không dám nói nữa một câu.

"Ai a, ta sợ hãi a!"

"Thật là thật là lớn uy phong a."

Mạc Sơn đám người nhạo báng Lý Thừa Phong, lên tiếng cười nhạo nói.

Ngay tại Lý Thừa Phong nổi giận hơn lúc, Đường Nhạc đứng dậy đem ngăn lại, đạo (nói): "Đi thôi, Lý huynh, chớ cùng miêu cầu so đo, khí hư thân thể, không đáng giá làm."

"Đường Tăng, người nói ai là miêu cầu, người đặc biệt sao thật sự cho rằng Lão Tử không đánh lại người" Viêm Minh không cam lòng yếu thế, đại hồng đại khiêu đạo (nói).

Ngay tại song phương giương cung bạt kiếm, tùy thời chuẩn bị ra tay lúc, Mạc Sơn ngăn lại Viêm Minh, đưa mắt liếc nhìn Đường Nhạc, đạo (nói): "Để cho người phách lối nửa một ngày, đợi ngày mai tràng sân bắn khai chiến, ta sẽ cho người biết, có vài người là người không chọc nổi."

"Mới mắt mong chờ." Đường Nhạc cười cười, lại xoay người rời đi.

Mới vừa đi ra Cúc Hoa Điện, liền có người đi tới Đường Nhạc trước mặt, nói phải dẫn hần đi buồng phía đông, chỉ bất quá hần vội vã đi tìm Ngô Không, cho nên sẽ không đi trước buồng phía đông.

Mạc Sơn đám người có lòng không phục, nhưng là chỉ có thể cố nén, bọn họ ngóng nhìn ngày mai sớm một chút mang đến, bọn họ đã không kịp chờ đợi muốn gặp được Đường Tăng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ tình cảnh.

Mọi người đi ra Cúc Hoa Điện, ở Bách Hoa Tông đệ tử dưới sự hướng dẫn, lục tục đi buồng phía đông, ở nơi nào, đã có bởi vì bọn họ an bài xong gian phòng.

Lý Thừa Phong biết rõ Đường Tăng phải đi tìm Tôn Ngô Không bọn họ, cho nên rất thức thời chưa cùng đi lên, mà là đi theo Mạc Sơn bọn họ đi trước buồng phía đông.

Lúc này, Đường Nhạc đi tới Bách Hoa Tông quảng trường, phát hiện đều là Bách Hoa Tông đệ tử, cũng không có Ngô Không đám người thân ảnh.

Chỉ thấy Đường Nhạc giống như một con ruồi không đầu một dạng, vòng tới vòng lui.

"Mẹ, Ngô Không bọn họ chẳng lẽ ném ta xuống, sớm chạy trốn đi." Đường Nhạc mắng thăm.

Ngay tại hần bó tay toàn tập thời điểm, một bóng người xinh đẹp theo phía bắc bay vút mà tới.

"Thiên nhi" Đường Nhạc trên khuôn mặt hiện lên một nụ cười.

"Ta tìm người nửa ngày, người rốt cuộc chịu đi ra" Dương Thiên tức giận nói.

"Đây không phải là đi tham gia Văn Đấu trận đấu chứ sao." Đường Nhạc lúng túng nói.

"Nói so hát êm tai, người không phải muốn cùng Hoa Như Huyền thành thân sao, người nếu là chê ta, nói thẳng được, chẳng lẽ còn muốn chân đứng hai thuyền" Dương Thiên ủy khuất nói.

"Người thật là hiểu lầm" Đường Nhạc liền vội vàng đem hán với Lý Thừa Phong làm giao dịch chuyện này, nói cho Dương Thiên, rất sợ nàng suy nghĩ nhiều.

"Thật đi "

"Lừa người là chó nhỏ." Đường Nhạc cười nói.

"Đối với người không phải với Ngô Không bọn họ ở một chỗ sao, bọn họ người đâu" Đường Nhạc đột nhiên nghĩ tới chính sự, liền vội vàng hỏi.

"Nha, thiếu chút nữa trễ nãi chính sự." Dương Thiên giải thích: "Ồ người rồi đi khoảng thời gian này, ta theo Tôn Ngô Không bọn họ rảnh rồi buồn chán, vì vậy phải đi Bách Hoa Tông Bắc Uyên diễn võ trường, nhưng là chúng ta với Bách Hoa Tông đệ tử xảy ra một chút hiểu lầm nhỏ, sau đó đánh liền lên."

Đường Nhạc: "

Xem ra hán lo lắng quả nhiên không sai, liền biết Ngô Không bọn họ nhất định sẽ gây chuyện thị phi, chỉ mong bọn họ không nên đem sự tình cho làm lớn chuyện.

"Mau dẫn ta đi, nếu là gây ra nhân mạng, để cho ta như thế nào với Hoa Văn Hiến giao phó." Đường Nhạc cầm Dương Thiên non mềm mịn màng đầu ngón tay, vội vã nói.

Hai người chột triển khai thân pháp, hướng về phía Bắc Uyên bạo vút đi.

Ở đường đi bên trên, Đường Nhạc biết được, sự tình căn nguyên là Bách Hoa Tông đệ tử xem thường Ngô Không đám người, nói bọn họ là lũ nhà quê, nói Ngô Không là đậu bi tới hầu tử, nói Bát Giới là cái Trư sinh quái thai, nói Ngô Tịnh là một tướng mạo xấu xí Dã Nhân, nói Tiểu Bạch Long là vạn người cười bị bị ngựa.

Không trách Ngô Không bọn họ tức giận, thậm chí ra tay đánh nhau, nếu là đổi thành chính mình, hán cũng sẽ không chút do dự ra tay.

Cái này Bách Hoa Tông đệ tử cũng quá không có dạy dỗ, miệng đầy phun phân.

Bắc Uyên, diễn võ trường.

Mười mấy tên Bách Hoa Tông đệ tử nằm trên đất, bọn họ thân hình chật vật, trên y phục có dính vết máu, thỉnh thoảng còn gào thét bị thương mấy tiếng.

"Người thứ ba mươi sáu, cái kế tiếp." Ngô Không một cước đem trước mắt nhu nhược nam tử đá ngã trên đất, sau đó hướng về phía mọi người vây xem, không nhận được nói.

Hiện trường vô cùng thâm trầm, chỉ thấy Bát Giới ngồi ở một tên nằm trên đất Bách Hoa Tông đệ tử trên người, hán thỉnh thoảng di chuyển cái mông, để cho dưới mông người liên tiếp kêu khổ.

"Nếu là không ai dám lên trước, kia ta đây Lão Tôn liền từ trong các người chọn người." Còn tưởng rằng đám người này thật lợi hại, bây giờ xem ra, chẳng qua là một ít bình xịt mà thôi, trừ hội mắng chửi người, sẽ còn làm gì, ngay trong bọn họ không có người nào có thể đỡ được Ngô Không một chiêu.

Tại động thủ trước, bọn họ còn diễn võ dương oai, vô cùng cuồng chánh, nhưng bây giờ, lại nằm trên đất, mở miệng cầu xin tha thứ, không ngừng kêu cha, kêu gia gia.

"Hầu Gia gia, chúng ta biết rõ sai, cầu xin người nương tay cho, bỏ qua cho chúng ta đi." Trước nhục mạ Ngô Không người kia, lúc này hối hận không thôi, vì sao lại trêu chọc đến tên sát tinh này.

Hán xương sườn bị cắt đứt ba cái, hai khóa răng cửa cũng bị Nhất Quyền đánh rụng, bây giờ nói chuyện đều lọt gió.

"Người kia sai" Ngô Không nắm người này cổ, trực tiếp đưa hán nín, không nói hai lời, hung hăng phiến hán một cái miệng rộng từ.

"Ta ta hán chửi mắng các người, không nên mất chó coi thường người khác." Hán đạp chân, không ngừng giãy giụa, hít thở không thông làm cho hán nói chuyện ồ ồ, từ vong tới đang lúc, mới cho hán biết còn sống là có tốt đẹp đường nào.

"Nếu không phải ta đây sư phụ ở Bách Hoa Tông làm khách, hiện tại ta đây Lão Tôn liền muốn mạng người." Ngô Không gần nhất tính khí đã thu liễm

rất nhiều, nếu là đổi thành lúc trước, đã sớm động thủ giết người này, sẽ còn nói với hắn nói nhảm nhiều như vậy

"Là là là, đa tạ Hầu Gia gia tha ta một cái mạng chó, ta sau này cũng không dám nữa." Bị buông ra cổ, người kia như mạng nặng Thịch, không khỏi thở phào một cái.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Thiên Dao lão huynh, giữ gìn lẽ phải!

"Trư ca, ta thất lạng nhanh đoạn, ngươi có thể không thể trước lên "

"Ngươi kêu ta cái gì" Bát Giới lần nữa thêm đến cường độ, lạnh lùng nói.

"Trư ca, không, Trư lão gia, Trư gia gia, tiểu có mắt như mù, đặc tội ngươi, ngươi giờ cao quý Mông đất, bỏ qua cho ta đi."

Bát Giới chậm rãi đứng dậy, đem người này nhắc tới, chờ hắn hai chân sau khi hạ xuống, lại ôm vào trong ngực, hung hăng vỗ bả vai hắn, đạo (nói): "Lần sau không được phá lệ, nếu có lần nữa, hậu quả ngươi rõ ràng."

"Đa tạ Trư gia gia ân không giết." Người này lau một cái nước mũi một cái lệ, cảm tạ ân đức đạo (nói).

"Hầu ca, chúng ta tiếp tục chơi đùa" Bát Giới cười nói.

"Ngược lại rảnh rồi tới buồn chán, hành hạ hành hạ thức ăn, cũng thật tốt." Gật đầu một cái, Ngộ Không tiếp tục hô: "Thứ ba mươi bảy danh, mau chạy ra đây, bồi ta đây Lão Tôn so chiêu một chút."

Nghe vậy, mọi người vây xem rồi rút lui bước, không có bất kỳ người nào dám lên trước.

Lúc này, Đường Nhạc với Dương Thiên đi tới diễn võ trường.

Hắn thấy rất nhiều người tụ tập chung một chỗ, tựa hồ rất náo nhiệt, lại tiến lên ngắm nhìn, khi thấy trước mắt một màn lúc, Đường Nhạc trong lòng cả kinh.

Đám người này đều bị Ngộ Không cho chơi đùa thành cái dạng gì, cái này gần chết bất tử, nhìn cực kỳ đáng thương.

"Ngộ Không, không được hạ sát thủ." Đường Nhạc từ trong đám người đi ra, trầm giọng nói.

Khi thấy sư phụ đến, Ngộ Không cười cười, gãi tai khi, đạo (nói): "Sư phụ, cái này cũng không nên trách ta đây Lão Tôn, là bọn hắn trước lên tiếng nhục mạ."

"Nếu không phải ngươi sai, vậy vì sư đừng nói cái gì, ngươi trước tránh ra." Đường Nhạc đi tới Tiểu Bạch Long bên người, cười lạnh nói: "Nghe nói ngươi với mỹ nữ đi bấp mà sáng khoái "

"Ách sư phụ, đây là tin nhảm, không thể tin a, bốn điện kỳ thực cấp độ kia háo sắc chi Long." Tiểu Bạch Long cảm giác sư phụ bất thiện ánh mắt, vó ngựa không khỏi lui về phía sau mấy bước.

"Sư phụ cho ngươi giận, cho ngươi vào Bách Hoa Tông, là cho ngươi tới trâu muội "

"Chuyện này cũng không thể hoàn toàn quái bốn điện, là cái kia nữ không phải là nói ta lớn lên khả ái, sau đó nói muốn cưới ta, bốn điện không tiện cự tuyệt mỹ nữ cầu xin, không thể làm gì khác hơn là" Long tính bản tâm, đối với cái này các loại (chờ) diễn phúc, Tiểu Bạch Long tự nhiên sẽ không cự tuyệt, hắn mang theo Bách Hoa Tông một tên Nữ Đề Tử, đi một nơi địa phương ẩn núp, khi hắn khôi phục chân thân lúc, người nữ kia biểu thị chưa từng thấy qua như thể soái nam nhân, vì vậy liền lấy thân báo đáp, giữa hai người liền xảy ra tuyệt vời sự tình.

Vốn là Đường Nhạc không có ý định trách tội Tiểu Bạch Long, chẳng qua là nghĩ (muốn) hù dọa hắn thoáng cái, ai bảo hắn chưa trải qua cho phép, liền

tự tiện trêu muội.

Đã nói có phúc cùng hưởng, chung nhau trêu muội đây

Chuyện tốt như vậy lại cũng không bảo cho chính mình

Ngay tại thầy trò nói chuyện phiếm thời điểm, một cỗ khí tức kinh khủng từ đằng xa đánh tới.

Bách Hoa Tông đệ tử thấy người vừa tới, trong lòng vui vẻ không dứt.

"Tà Hộ Pháp, người có thể tính đến, con khi này khi dễ chúng ta, người muốn thay chúng ta giữ gìn lẽ phải a."

"Không sai, muốn hung hăng giáo huấn hần một trận."

"Lấy Tà Hộ Pháp Địa Tiên cảnh trung kỳ tu vi, định có thể đánh cái này Bát Hầu răng vãi đầy đất."

"

Bọn họ trước cùng một túng bao dường như, đại khí không dám thở gấp một tiếng, nhưng bây giờ, chính là vô cùng phách lối.

"Đường Tăng, người vì sao làm tổn thương ta Bách Hoa Tông đệ tử" Hoa Thiên Đào đối với (đúng) Tôn Ngộ Không rất là kiêng kỵ, giọng nói cũng xuống giọng mấy phần, lúc ấy ở Bách Hoa trấn, bị Đường Tăng thầy trò đánh toi bởi chuyện, hần vẫn rõ môn một trước mắt, nếu không phải hần chạy nhanh, chỉ sợ cũng không trở về được Bách Hoa Tông.

Cái này Đường Tăng không đáng để lo, hần tùy thời có thể giải quyết, nhưng có Tôn Ngộ Không ở, lại để cho hần không hy vọng mà dừng lại, không dám bên ngoài ra tay.

Hần đã với Hữu Hộ Pháp hoa Thanh Vân kế hoạch được, ngày mai ở trăng sẵn sẵn liền ra tay với Đường Tăng, không có Tôn Ngộ Không bảo vệ, hai người ai cũng có thể mặt sát Đường Tăng.

"Thiên Đào lão lão huynh, các người Bách Hoa Tông người nhục mạ thầy trò chúng ta, cho bọn hần trừng phạt nho nhỏ, hần không quá đáng đi." Đường Nhạc vốn muốn nói Thiên Đào lão câu, nhưng diễn võ trường có nhiều người như vậy, nếu là xưng hô như vậy hần, khó bảo toàn hần sẽ không then quá thành giận.

Ít nhất bây giờ còn chưa phải là vạch mặt thời điểm!

"Có thể có chuyện này" Hoa Thiên Đào lạnh lùng nói.

"Chúng ta chính là tùy tiện mắng mấy câu, coi như chúng ta có lỗi trước, vậy bọn họ cũng không thể ra tay, đánh toi bởi chúng ta a." Bách Hoa Tông đệ tử đáp lại.

Chỉ thấy Hoa Thiên Đào sắc mặt âm trầm, một cỗ không hiểu uy áp theo trong cơ thể bùng nổ.

Bách Hoa Tông đệ tử cho là Tà Hộ Pháp nên vì bọn họ giữ gìn lẽ phải, chuẩn bị hung hăng giáo huấn đám này người ngoại lai.

"Hỗn trướng!"

Ầm!

Tưởng tượng một màn cũng không có xảy ra, ngược lại là lời mới vừa nói tên đàn ông kia, bị Hoa Thiên Đào một chưởng đánh ra đi.

Đối với cái này, mọi người vẻ mặt kinh ngạc, biểu thị không hiểu.

Cái này Tà Hộ Pháp rốt cuộc là Bách Hoa Tông người, vẫn là Đường Tăng người.

"Còn không mau với Đường lão đệ nói xin lỗi." Hoa Thiên Đào ra lệnh.

"Đối với (đúng) thật xin lỗi." Lão đạo đứng lên, tên đàn ông kia nhà một ngụm máu tươi, cúi đầu, không cam lòng nói.

"Còn có ai mới vừa rồi nhục mạ Đường Tăng thầy trò, đều đứng ra xin lỗi." Hoa Thiên Đào quát to.

"Ta không phục." Một tên vóc người khôi ngô, vạm vỡ thanh niên kháng nghị nói.

"Tà Hộ Pháp, người đừng quên thân phận của mình, người nhưng là Bách Hoa Tông Tà Hộ Pháp, đường đường Địa Tiên cảnh trung kỳ cường giả, lại với một đám người ngoại lai khom lưng khụy gối, cúi người gật đầu, còn giúp của bọn hần làm khó mình đệ tử trong tông, người không ngại mất mặt, ta còn ngại mất mặt đây." Thanh niên tiếp tục nói.

Thấy vậy, Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh mang, nhưng rất nhanh bị hần ẩn tàng, thật vất vả có trò hay xem, hần đương nhiên sẽ

không bỏ qua.

Chẳng qua là chuyện này phát triển không đủ kịch liệt, còn cần hấn thêm dầu thêm mỡ, khích bác một phen.

"Mây Dao lão huynh, bản tăng không nghĩ tới ngươi đang ở đây Bách Hoa Tông vị trí thấp như vậy, liền thân phận nhỏ đệ tử cũng dám chống đối ngươi, ta xem nói xin lỗi chuyện này coi như đi, không nên bởi vì thầy trò chúng ta, ảnh hưởng quan hệ giữa các ngươi." Đường Nhạc mặt đầy đồng tình đáng vẻ, khuyên.

"Ta xem chuyện này lúc đó bỏ qua đi, ta đây Lão Tôn không so đo." Ngộ Không nhìn ra sự phụ dụng ý, cho nên mở miệng phối hợp một chút.

Ai ngờ Hoa Vân Dao sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, ngay trước nhiều người như vậy mặt, bị đệ tử trong tông như vậy làm nhục, nếu là hấn im hơi lặng tiếng, cái này sau này ai còn hội phục hấn.

Hấn dầu gì cũng là Bách Hoa Tông Tả Hộ Pháp, chẳng lẽ còn muốn với Bách Hoa Tông quần áo đệ tử mềm à.

"Không được, chuyện này ta thay các ngươi làm chủ." Hoa Thiên Dao khoát khoát tay, trầm giọng nói: "Bọn ngươi nghe, ta hiện tại cho các ngươi nói xin lỗi, nếu ai cãi lại Bản Hộ Pháp mệnh lệnh, người này chính là các ngươi kết quả."

Vừa dứt lời, Hoa Thiên Dao điều động trong cơ thể linh lực, một chương đánh trúng tên thanh niên kia Thiên Linh Cái, kết quả trực tiếp tính mạng hấn.

"Tê "

Cái này tàn nhẫn thủ đoạn, để cho mọi người hít sâu một hơi, không nghĩ tới Hoa Thiên Dao như thế lòng dạ ác độc, đối đãi tông môn đệ tử, lại không chút lưu tình.

Thật hoài nghi hấn là không phải Bách Hoa Tông người.

Mọi người giận mà không dám nói gì, chỉ có thể ần ần.

Mới vừa rồi nhục mạ Ngộ Không, Bát Giới những người đó, liền vội vàng quỳ sụp xuống đất, dập đầu nói xin lỗi.

Còn có vài tên bị Ngộ Không đánh cho thành tàn phế, nằm trên đất người, cũng ở đây không ngừng nói xin lỗi, rất sợ Hoa Thiên Dao ra tay với bọn họ.

Nhìn Đường Tăng thầy trò đắc ý biểu tình, Hoa Thiên Dao ánh mắt sát ý hiện lên, hấn hôm nay việc làm khăng định ở Bách Hoa Tông mất đi lòng người.

Bất quá, hấn sợ đi làm như thế, chính là muốn tề đại Đường Tăng, để cho buông lỏng cảnh giác, như vậy ngày mai ở tràng săn bắn là có thể không uống thời lực, tùy tiện đem mặt sát.

Chỉ cần có thể giết Đường Tăng, chết vài tên Bách Hoa Tông đệ tử, mất đi lòng người, lại coi là cái gì!

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Dương Thiên rời đi, nửa đêm đến thăm!

"Mây Dao lão huynh, chúng ta còn có việc, liền đi trước một bước." Đường Nhạc hài lòng gật đầu một cái, cười nói.

"Không tiễn." Hoa Thiên Dao trầm giọng nói.

Nhìn Đường Tăng thầy trò rời đi bóng lưng, Hoa Thiên Dao song quyền nắm chặt, nhỏ giọng nói: "Để cho ngươi lại đắc ý một đoạn thời gian."

Dậm chân đi ra Bắc Uyển diễn võ trường, Ngộ Không dẫn đầu nói: "Sự phụ, kia mây Dao lão chó chính là một Tiểu Diện Hồ, ngày mai tràng săn bắn, hấn nhất định sẽ ra tay với ngươi, quả thực không được, ngươi liền rời khỏi đi, không cần phải là trợ giúp Lý Thừa Phong tiểu tử kia, mất mạng a!"

"Không người nào tin mà không lập, sư phụ nếu đáp ứng Lý Thừa Phong, liền phải đem hết toàn lực đi giúp hắn, lúc này nếu là rời khỏi, chẳng phải là bị xem thường hắn sao, mà còn thể nhân cũng sẽ cười ta tham sống sợ chết, ý ta đã quyết, tuyệt sẽ không rời khỏi." Đường Nhạc kiên định nói.

Ngô Không biết rõ sư phụ tính khí, hắn quyết định chuyện, Cửu Đầu trâu đều kéo không trở lại.

Cùng với tốt nói khuyên giải, chẳng yên lặng, âm thầm cấp cho sư phụ trợ giúp.

Một bên Dương Thiên cần môi, cau mày, tựa hồ đang làm gì quyết định.

Đường Nhạc đi tới buồng phía đông lúc, Dương Thiên đột nhiên kéo tay hắn, chạy đến một nơi nơi hẻo lánh.

Đối với cái này, Đường Nhạc cũng không có phản kháng, nhìn Dương Thiên thần thần bí bí bộ dáng, nhất định là có rất trọng yếu chuyện.

"Ta đi, Tam Thánh Mẫu không phải là biết rõ sư phụ ngày mai phải chết, cho nên mau mau lấy thân báo đáp, làm chút tình yêu nam nữ sự tình đi." Bát Giới hâm mộ nói.

"Ngốc tử, ngươi không nói lời nào không người coi ngươi là người câm." Ngô Không nhéo Bát Giới lỗ tai, trách cứ.

"Chỉ đùa một chút mà thôi." Bát Giới bĩu môi nói.

Đường Nhạc quan sát bốn phía một cái, có phát hiện không người, mới thấp giọng nói: "Có chuyện gì, không thể bên ngoài nói sao "

"Đường Tăng, ta muốn trở về Hoa Sơn." Dương Thiên lưu luyến đạo (nói).

"Nhưng ta không nỡ bỏ ngươi." Đường Nhạc làm bộ đem Dương Thiên ôm vào trong ngực, nghe về này nhân nhật thoang thoang, ôn nhu nói.

"Trước khi đi, ta nghĩ đem Bảo Liên Đăng "

Nghe vậy, Đường Nhạc liền vội vàng cắt đứt nàng mà nói, nhẹ vỗ mạnh đầu, đạo (nói): "Nhìn ta đây trí nhớ, ta đây liền đem Bảo Liên Đăng cho ngươi."

"Ta không phải ý đó, ta là muốn nói, ta muốn đem Bảo Liên Đăng khẩu quyết nói cho ngươi biết." Dương Thiên giải thích.

"A" Đường Nhạc thất kinh.

"Ngươi so với ta càng cần hơn nó."

"Thiên nhi, ngươi đối với ta thật quá tốt, không nghĩ tới ngươi nguyên ý đem Bảo Liên Đăng đưa cho ta." Đường Nhạc kích động vạn phần, cái này Bảo Liên Đăng nhưng là vượt qua Thần Khí tồn tại, trong thiên hạ cũng chỉ có cái này một chiếc Thần Đăng.

"Tường đẹp, bản cô nương chỉ bắt quá tạm thời cho ngươi sử dụng Bảo Liên Đăng mà thôi, chờ ngươi Tây Thiên Thủ Kinh, đi tới Hoa Sơn lúc, trả lại cho ta." Dương Thiên cười nói.

Đường Nhạc: "

Sau đó, Dương Thiên đem Bảo Liên Đăng bốn câu khẩu quyết nói cho Đường Nhạc, hai người nói vài lời tỏ tình, nàng lại đăng vân giá vũ, rời đi Bách Hoa Tông.

"Hai tình như là lâu dài lúc, há lại ở sớm sớm chiều chiều." Nhìn biến mất ở chân trời bóng lưng, Đường Nhạc âm thầm thầm nói.

Thầy trò bốn người tới buồng phía đông, có đặc biệt người phụ trách an bài gian phòng.

"Sư phụ, Tam Thánh Mẫu đi như thế nào ngươi có phải hay không tổn thương nhân gia" Bát Giới hiếu kỳ nói.

"Nàng có chuyện về trước Hoa Sơn, bắt quá ở trước khi đi, nàng đem Bảo Liên Đăng khẩu quyết nói cho ta biết." Đường Nhạc cũng không có đối với (đúng) Bát Giới bọn họ giấu giếm, nói rõ sự thật.

"Sư phụ, ngươi bây giờ có thể sử dụng Bảo Liên Đăng, đây chính là như hổ thêm cánh a." Ngô Không cười nói.

"Đối phó Địa Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, sư phụ hắn còn có lực đánh một trận." Đường Nhạc suy đoán nói.

Đem Bạch Long Mã an trí thỏa đáng sau, thầy trò bốn người lại mỗi người trở về phòng.

Màn đêm buông xuống, bên ngoài u bầu trời màu lam điểm chue vô số tiểu tinh tinh, ánh trăng trong ngần tự nhiên ở trên mặt đất, để cho cái này đêm tối không nữa đen nhánh.

Lúc đêm khuya vắng người, một vệt bóng đen theo buồng phía đông vừa vọt ra, nhanh chóng biến mất ở trong đêm tối.

Bách Hoa Tông, Mẫu Đan điện.

Hoa Văn Hiến với thường ngày, có chút hăng hái thương thức trà, lật xem cổ tịch.

"Các hạ nếu đến, cần gì phải giấu đầu lòi đuôi." Hoa Văn Hiến liếc về liếc mắt ngoài cửa sổ, vuốt vuốt ly trà trong tay, cười nói.

Sau một khắc, bên trong căn phòng một chiếc cây nến đột nhiên tắt, đạo thân ảnh kia xuất hiện ở Hoa Văn Hiến trước mặt.

"Tôn Ngộ Không, cái này nửa đêm canh ba, ngươi không đi nghỉ ngơi, đến chỗ của ta làm chi." Hoa Văn Hiến nghi ngờ nói.

"Hoa Tông chủ, ta đây Lão Tôn chẳng qua là rảnh rồi buồn chán, tới ngươi ở đây đòi một ly trà mà thôi." Ngộ Không rất tự giác rót cho mình một ly trà, sau đó uống một hơi cạn sạch.

Hoa Văn Hiến gõ bàn, ánh mắt nhìn chăm chăm Tôn Ngộ Không, tiếp tục nói: "Vô sự không lên Tam Bảo Điện, ngươi rốt cuộc có chuyện gì, bất quá ngươi đường đường Tề Thiên Đại Thánh, chẳng lẽ cũng lại không giải quyết được chuyện "

"Hắc hắc, kỳ thực cũng không có chuyện gì, chính là hy vọng Hoa Tông chủ ngày mai để cho ta đây Lão Tôn cũng cùng tiến vào tràng săn bắn." Ngộ Không cười nhạt nói.

Nghe vậy, Hoa Văn Hiến nhướn mày một cái, trầm ngâm một hồi đạo (nói): "Ngươi là nghĩ (muốn) bảo vệ Đường Tăng "

Đối với Đường Tăng với Hoa Thiên Dao trong lúc đó ân oán, hẳn cũng có chút biết, Đường Tăng giết Hoa Thiên Dao con trai độc nhất, người sau đương nhiên sẽ không tùy tiện bỏ qua cho hắn.

"Không sai, chỉ cần Hoa Thiên Dao không ra tay, ta đây Lão Tôn tuyệt đối sẽ không ra tay." Gật đầu một cái, Ngộ Không tiếp tục nói: "Nếu là sự phụ ta xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chớ nói ta đây Lão Tôn, ngay cả Nam Hải Quan Âm Bồ Tát, Tây Thiên Như Lai Phật Tổ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó cái này Bách Hoa Tông, sợ rằng cũng liền không cần phải tồn tại."

"Hừ, ngươi đây là đang uy hiếp ta sao." Hoa Văn Hiến cả giận nói.

"Đừng trách ta đây Lão Tôn quá thẳng thắn, sự phụ ta nhưng là Kim Thiên Tử chuyển thế, nếu là hắn xảy ra chuyện, Như Lai Phật Tổ tùy tiện phái người đệ tử, cũng có thể san bằng toàn bộ Bách Hoa Tông, ngươi cho là hoa Thiên Diệp có thể đỡ nổi cấp độ kia cường giả sao" Ngộ Không cười lạnh nói.

Nghe lời này, Hoa Văn Hiến ánh mắt thoáng hiện lên một đạo phức tạp ý, Tôn Ngộ Không nói cũng không có sai, Như Lai Phật Tổ Tọa Hạ Đệ Tử, tu vi ít nhất cũng là Kim Tiên cảnh, mà cha hắn hoa Thiên Diệp, tu vi dừng lại ở Thiên Tiên cảnh đỉnh phong vài chục năm, vẫn không có bất kỳ đột phá nào.

Thiên tiên này cảnh với Kim Tiên cảnh chênh lệch, nhưng là có khác biệt trời vực, một điểm này Hoa Văn Hiến biết rõ.

Là không để cho Bách Hoa Tông có tai họa ngập đầu, hắn vẫn thật là không thể để cho Đường Tăng bị thương tổn.

"Cũng được, ta đáp ứng ngươi, bất quá ta lại không thể điều chỉnh Đường Tăng với Hoa Thiên Dao trong lúc đó mâu thuẫn, dù sao Hoa Thiên Dao con trai độc nhất là Đường Tăng giết." Cân nhắc một hồi, Hoa Văn Hiến vẫn là lựa chọn đáp ứng.

"Đây là tự nhiên, nếu thương lượng thỏa đáng, kia ta đây Lão Tôn liền quấy nhiễu Hoa Tông chủ nghỉ ngơi." Nói xong, Ngộ Không thân ảnh liền biến mất ở trong phòng, mà mới vừa rồi tắt kia ngọn đèn cây nến, đột nhiên bị đốt, gian phòng khôi phục lại bình tĩnh.

Phảng phất không có bất kỳ người nào đã tới một dạng.

Sáng sớm, một luồng ánh mặt trời chiếu sáng đến phòng, đang xếp chân tu luyện Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, tối hôm qua say mê vào tu luyện, ngay cả cơm tối cũng không có ăn.

Tu Tiên Giả mặc dù có thể mấy ngày không ăn cơm, nhưng Đường Nhạc cơ hồ là một ngày ba bữa, bỗng nhiên dừng lại không rơi, cho nên phải là đột nhiên không ăn cơm, khó tránh khỏi cảm thấy đói!

Cảm giác Một chương này viết rất nước, mà còn hôm nay chỉ có một canh, là bù đắp, ngày mai canh tư, mà còn ta cũng không khuôn mặt cầu phiếu đề cử, xin lỗi!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Đi nhà ăn, sóng gió hồi sinh!

Mặc chỉnh tề, tẩy một cái khuôn mặt sau, Đường Nhạc đẩy cửa đi ra ngoài, phát hiện Lý Thừa Phong bên ngoài đã đợi sau khi đã lâu.

"Làm sao ngươi biết ta ở tại nơi này?" Đường Nhạc cười hỏi.

Buồng phía đông rất lớn, đều có ngàn cái gian phòng, đủ để chứa trên vạn người.

Bởi vì Đường Nhạc bọn họ là đường xa mà khách tới người, cho nên Bách Hoa Tông cho an bài đều là cá nhân một phòng giữa.

Muốn ở buồng phía đông tìm tới một người, nếu là không có rõ ràng vị trí, căn bản không phải một chuyện dễ dàng chuyện.

"Ngươi học trò nói cho ta biết chứ, bọn họ đi trước ăn cơm, chúng ta cũng mau điểm tới đi." Lý Thừa Phong trả lời.

"Đi đâu ăn cơm "

"Buồng phía đông bên trái nhất có nhà ăn, ta cảm giác cơm nước cũng không tệ."

Hai người vừa đi vừa nói, đi tới nhà ăn sau, liền nghe đến một cỗ thơm ngát mùi thịt.

"Thật là thơm a, chắc có đầu sư tử kho." Lý Thừa Phong chảy nước miếng, đã không kịp chờ đợi.

Nhà ăn rất lớn, nhưng là người cũng không nhiều lắm, nhìn chỉ có vài trăm người đáng vẻ.

Bách Hoa Tông đệ tử phần lớn đều ở tại buồng tây, mà buồng phía đông là phụ trách dùng để chiêu đãi ngoại lai khách người.

Đường Nhạc vừa vào cửa, liền thấy Ngô Không, Bát Giới, Ngô Tịnh ba người, bọn họ đã chiếm vị trí tốt, chờ chính mình nhập tọa.

Nhìn Bát Giới trong đĩa sáu cái đầu sư tử, Đường Nhạc không nhìn được nuốt nước miếng một cái, thật lâu không có dính bận, hôm nay cuối cùng có thể đại bão lộc ăn.

Hai người cầm mấy cái bánh bao, lại đang trong chậu thịnh mấy thứ món ăn mặn, liền đi tới thịnh có đầu sư tử chậu gỗ nơi đó.

"Người anh em, ngươi còn biết xấu hổ hay không, ngươi đem đầu sư tử đều lấy đi, để cho chúng ta ăn cái gì." Lúc này, đang có một người đàn ông dự định liền đem trong mâm còn sót lại bảy cái đầu sư tử, toàn bộ lấy đi, cái này làm cho Lý Thừa Phong không khỏi mắng to.

"Làm người cũng không thể quá tham lam." Nếu là Đường Nhạc bình thường thấy loại tình huống này, hẳn chắc chắn sẽ không nói nhiều một câu, nhưng bây giờ nếu là hắn không nhúng tay vào, kia đầu sư tử cũng sẽ bị người này toàn bộ lấy đi, đến lúc đó hắn liền không ăn được.

Người đàn ông này nhận ra Đường Tăng với Lý Thừa Phong, hẳn lúc này giải thích: "Sư tử này đầu là ta giúp Mạc Sơn bọn họ cầm, bọn họ mới vừa rời đi tới nhà ăn, thấy nhiều người, trước hết đi nhà cầu."

"Mạc Sơn cho ngươi cầm?" Đường Nhạc cũng không tin tưởng, người này hảo tâm như vậy, sẽ chủ động giúp Mạc Sơn.

"Đúng vậy, nếu không ta mới lười giúp bọn hắn đây." Nam tử gạt đầu nói.

"Như vậy đi, ta không làm khó ngươi, ta chỉ cầm ba cái đầu sư tử, thế nào?" Đường Nhạc cười nói.

"Ách" nam tử do dự, nhưng hắn nếu là dám cự tuyệt, chỉ sợ Đường Tăng sẽ không bỏ qua chính mình, suy nghĩ một chút, hắn vẫn đáp ứng.

"Ngươi lấy."

Đường Nhạc cũng sẽ không nói nhảm, dùng đũa kẹp ba cái đầu sư tử, liền đi hướng Ngô Không nơi đó.

Thấy như vậy một màn, Lý Thừa Phong cũng noi theo đạo (nói): "Ta cũng phải ba cái."

"Lý Lý huynh, cái này không tốt lắm đâu, nếu là ngươi lấy đi ba cái, kia Mạc Sơn, Hồ Tu Tề, Viêm Minh ba người chỉ có thể ăn một cái đầu sư tử, đến lúc đó bọn họ khẳng định trong lòng không phục, sẽ đem oán khí rơi tại trên người của ta a." Nam tử uyển chuyển cự tuyệt nói.

Đối với cái này, Lý Thừa Phong trên mặt không có bất kỳ biểu tình, hắn ngay trước nam tử mặt, trực tiếp lấy đi ba cái đầu sư tử, trước lúc ly khai, đạo (nói): "Mạc Sơn nếu là không phục, để cho hắn tới tìm ta."

"Ài" nhìn trước mặt còn sót lại một cái đầu sư tử, nam tử bất đắc dĩ thở dài một hơi, vốn là có bảy cái, Mạc Sơn bọn họ mỗi người hai cái, còn lại một cái chính là mình, nhưng bây giờ ngược lại tốt, chỉ mỗi mình không ăn được, còn muốn bị Mạc Sơn bọn họ đánh một trận.

Đây gọi là chuyện gì nha!

Ước chừng sau năm phút, Mạc Sơn ba người vừa nói vừa cười đi vào nhà ăn.

"Ta nhưng là thật lâu chưa ăn đầu sư tử, chính là không biết cái này Bách Hoa Tông đầu bếp tay nghề thế nào." Mạc Sơn cười to nói.

"Nghe vị đều thơm như vậy, mùi vị đó khẳng định rất không tồi." Viêm Minh chảy nước miếng, đã không kịp chờ đợi.

Ba người ngồi vào trước đó để cho người chiếm vị trí tốt bên trên, thấy trên bàn bày mấy chục bánh bao, mà đầu sư tử lại chỉ có một.

Cái này làm cho ba người bọn hắn đại nam nhân, ăn một cái đầu sư tử sao

Àm!

Mạc Sơn hưng hăng vỗ bàn, đột nhiên đứng dậy.

"Lý Minh, ngươi lần tới đây cho ta."

Mới vừa rồi tên đàn ông kia nghe được Mạc Sơn gọi mình, theo bản năng hoa cúc căng thẳng, một cỗ dự cảm không hay từ tâm đầu lên.

"Chớ Mạc đại ca, có chuyện" Lý Minh liền vội vàng thả ra trong tay bánh bao, run run rẩy rẩy đi tới Mạc Sơn bên người, rất sợ hắn nổi giận, một chương vỡ chết chính mình.

Hắn tu vi chẳng qua là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, mà Mạc Sơn chính là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, hai người căn bản không thể so sánh, người sau hay là đến từ đại tông môn, mà hắn chẳng qua là nhất giới Tấn Tu, luận công pháp, luận Linh Quyết, luận tu vi, luận trong cơ thể linh lực hùng hậu trình độ, hắn cũng không sánh bằng Mạc Sơn.

"Cho ta một cái hoàn mỹ giải thích." Mạc Sơn chỉ trên bàn chỉ có một cái đầu sư tử, lạnh lùng nói.

"Mạc đại ca, quyền này tới là có bảy cái đầu sư tử, nhưng nhưng không biết nó sao làm sao lại không có." Lý Minh theo bản năng liếc về liếc mắt Đường Tăng đám người chỗ phương hướng, nếu là hắn khai ra Đường Tăng, vẫn sẽ không có kết quả tốt.

Muốn hai bên đều không đắc tội, chỉ sợ rất khó!

Thấy Lý Minh áp a áp ứng, Mạc Sơn liền biết trong này có mờ ám, nếu là Lý Minh Chính thường xếp hàng, đến phiên hắn thời điểm, đầu sư tử không có, đây cũng là thôi, nhưng bây giờ, cái này rõ ràng Lý Minh đang cùng chính mình giờ thù đoạn.

"Nói, có phải hay không bị ngươi cho ăn." Mạc Sơn trực tiếp bắt Lý Minh cổ áo, dò hỏi.

"Ta ta "

"Đừng tưởng rằng ở Bách Hoa Tông địa bàn, ta cũng không dám giết ngươi." Mạc Sơn uy hiếp nói.

Từ vong tới đang lúc, Lý Minh cũng không nghĩ ngợi nhiều được, hắn thành thật nói: "Bảy cái đầu sư tử bị Đường Tăng lấy đi ba cái, bị Lý Thừa Phong lấy đi ba cái, Mạc đại ca, ngươi không nên giết ta a, ta là một cái đầu sư tử cũng không ăn, ngay cả mùi gì cũng không biết."

Nghe vậy, Mạc Sơn sắc mặt bộc phát khỏi bệnh âm trầm, lại là Đường Tăng, cái này sáng sớm tốt đẹp tâm tình, cứ như vậy bị phá hư.

Bất quá hắn cũng không phải hữu dũng vô mưu người, ít nhất phải hiểu rõ chân tướng của sự tình.

"Lúc ấy xếp hàng, là ngươi ở trước mặt, vẫn là Đường Tăng ở trước mặt." Mọi việc đều có một tới trước tới sau, nếu là Đường Tăng ở phía trước, vậy hắn Mạc Sơn cũng không thể nói cái gì, chỉ có thể tự nhận xui xẻo, nhưng nếu là Đường Tăng nhập đội, như vậy sự kiện coi như không thể tùy tiện.

"Vốn là ta ở trước mặt, mà còn ta đều bắt được đầu sư tử, có thể sau đó Đường Tăng với Lý Thừa Phong tới "

"Không cần phải nói, ta biết, ngươi trước đi ăn cơm đi, ở đây ngươi sẽ không có việc gì." Mạc Sơn mặc dù cuồng vọng tự đại, nhưng cũng là cái nói phải trái người, oan có đầu nợ có chủ, hắn không cần phải đi làm khó Lý Minh.

Nhìn Mạc Sơn đại phát lời đình, đang ăn đầu sư tử Đường Nhạc mặt đầy ổn định, không chút nào sợ Mạc Sơn bọn họ đến tìm vụ.

"Sư phụ, ngươi đầu sư tử nếu là ăn không, liền cho ta đây Lão Trư đi." Bát Giới ăn xong mười bánh bao, sáu cái đầu sư tử, còn đem trong đĩa thức ăn quét sạch, nhưng vẫn chưa đủ.

"Không cho, sư phụ còn không có ăn no đây." Đường Nhạc cho Bát Giới một cái liếc mắt, trực tiếp cự tuyệt.

"Sa Sư Đề "

"Ta đây Lão Sa cũng không ăn no."

"Hầu ca "

"Cút!"

Mạc Sơn ở phía xa, nhìn Đường Tăng đám người ăn vốn nên thuộc về hán đầu sư tử, ánh mắt sát ý hiện lên, cái này Đường Tăng khinh người quá đáng vốn là muốn ở tràng săn bắn giải quyết hán, nhưng hiện tại xem ra, không cần phải vậy.

Hán chuẩn bị hiện tại liền giết Đường Tăng.

"Viêm huynh, Hồ huynh, các người cảm thấy đây là nên làm cái gì." Mạc Sơn trầm giọng nói.

"Nếu không thì coi vậy đi, bọn họ nhiều người a." Viêm Minh lo lắng nói.

"Đường Tăng học trò đều không phải là hạng người bình thường, coi như chúng ta ba người liên thủ, chỉ sợ cũng không làm gì được bọn họ." Hồ Tu Tề đồng ý Viêm Minh cách nói.

"Sợ cái gì, chúng ta để ý tới, bọn họ đuối lý, coi như đem chuyện này làm lớn chuyện, Lão Từ cũng không sợ." Mạc Sơn bùng lên trên bàn đầu sư tử, nghênh ngang đi tới Đường Nhạc bên người.

Chẳng qua là hán còn chưa mở miệng, trong tay đầu sư tử liền bị Bát Giới một cái đột nhiên đứng dậy, trực tiếp chộp vào trong tay, toàn bộ nuốt vào.

Trước đây sau thời gian không tới ba giây, chờ hán làm ra phản ứng lúc, trong tay đầu sư tử đã không có.

"Chuyện này quá đáng đi." Vốn là ba người cũng có thể ăn một miếng, nhưng bây giờ, ai cũng không ăn được, Mạc Sơn mặt âm trầm, giọng nói to ách đạo (nói).

Một chương này 240 0 chữ, canh thứ nhất, cầu phiếu đề cử, đại buổi tối viết đầu sư tử, chính ta đều đói!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Mạc Sơn nhận tủng, biết vậy chẳng làm!

"Mạc huynh giáo huấn chuyện, Bát Giới xác thực quá đáng." Đường Nhạc đáp lại.

"Ta nói là người." Mạc Sơn cầm trong tay cái đĩa tùy ý ném một cái, sắc mặt dữ tợn, nếu không phải kiêng kỵ Tôn Ngộ Không đám người thực lực, hán đã sớm động thủ.

"Mạc huynh, tay trái người còn chưa khỏe, liền dám đến gây chuyện" Đường Nhạc không những không giận mà còn cười, thật không biết người nào cho Mạc Sơn dũng khí tìm phiền toái cho mình thôi.

Chẳng lẽ lại là Lương Tinh Như

Tay phải tàn phế, nhiều nhất có thể phát huy ra bảy thành thực lực, cũng chính là tương đương với Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi, coi như không cần Ngộ Không bọn họ ra tay, hán Đường Nhạc cũng có thể giải quyết Mạc Sơn.

Xem xét lại Hồ Tu Tề với Viêm Minh hai người, chính là chưa cùng Mạc Sơn tới, hai người bọn họ chính liền đưa muối, gặm bánh bao đây.

"Đường Tăng, người da mặt rớt cuộc dày bao nhiêu, là người cướp ta đầu sư tử, lại dám còn nói là ta gây chuyện." Mạc Sơn thấy mấy đạo bắt tiện ánh mắt nhìn mình chăm chăm, bị dọa sợ đến hán lui về phía sau mấy bước, khi hán quay đầu lúc, phát hiện kia hai hàng căn bản không với hán cùng đi.

"Cho nên, người là một cái đầu sư tử, liền định trở mặt với ta" Đường Nhạc chỉ mong Mạc Sơn hiện tại tự ra tay đây, như vậy vừa vặn nhân cơ hội giải quyết hán, đến tràng săn bắn, cũng có thể ít một chút phiền toái.

Còn như Bách Hoa Tông truy cứu đi xuống, Đường Nhạc cũng không sợ chút nào, dù sao cũng Mạc Sơn xuất thủ trước, hán chẳng qua là tự vệ mà thôi.

"Mạc Sơn, người chính là mau cút đi, một cái nửa tàn người, cũng dám ở chỗ này phách lối ta liền ăn người đầu sư tử, người có thể làm khó dễ được ta" Lý Thừa Phong đắc ý nói.

Mạc Sơn ánh mắt lơ lửng không cố định, trong lòng lưỡng lự, hần nhìn ra Đường Tăng với Lý Thừa Phong nghĩ ra nói chọc giận chính mình, muốn cho tự mình ra tay.

"Coi như các người ác." Các loại (chờ) Đường Tăng tiến vào tràng sân bắn, lại trừng trị hần cũng không muộn, có Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp ở, Đường Tăng là chấp cánh khó thoát, nghĩ đến đây, Mạc Sơn trong lòng oán hận không khỏi tiêu trừ mấy phần, các loại (chờ) giết Đường Tăng, hần muốn ăn mấy chục đầu sư tử, tới ăn mừng cao hứng ngày.

Ngay tại Mạc Sơn muốn xoay người lúc rồi đi, đột nhiên bị một giọng nói gọi lại.

"Chậm"

"Đường Tăng, người đặc biệt sao còn muốn thế nào, ta tay phải bị người cho phế, ta nhẫn, hiện tại ta đầu sư tử cũng bị người cho ăn, ta cũng nhẫn, người cũng không nên khinh người quá đáng." Mạc Sơn lúc này hồi hận vạn phần, sớm biết hãy cùng Viêm Minh bọn họ một dạng, ngoan ngoan đi ăn cơm, vì sao phải đến tìm Đường Tăng phiền toái.

Lấy chính mình chỉ số thông minh, có thể theo Đường Tăng trong tay chiếm được tiện nghi

Bây giờ hần để ý tới, không vẫn như cũ muốn nhượng bộ

Lúc này, Viêm Minh với Hồ Tu Tề đã đem trên bàn món ăn mặn cho hết ăn xong, chỉ còn lại một đồng bánh bao.

"Chúng ta đây cũng quá không trọng nghĩa đi." Hồ Tu Tề thấp giọng nói.

"Thông qua lúc trước mấy chuyện giáo huấn, người cho là kia Đường Tăng là dễ trêu sao liền Đường Tăng kia ba tác không vỡ miệng lưỡi, có thể đem người chết cho nói sống, coi như chúng ta ba người chung vào một chỗ, cũng nói bất quá hần, huống chi hần học trò đều tại, vậy thì càng không thể nào lấy lại công đạo, trừ phi người có thể đánh bại bọn họ." Viêm Minh tức giận nói.

"Để cho Mạc Sơn chịu khổ một chút đâu, ghi nhớ thật lâu cũng tốt, tình hần cả ngày cho là mình là lão đại, còn dám ra lệnh chúng ta, luận tu vi chúng ta cùng hần giống nhau, luân chiến lực, ta cũng không sợ hần, bây giờ hần tay phải đã phế, ở trong mắt ta ngay cả rác rưởi cũng không bằng, chúng ta hiện tại liền thủ đối phó Đường Tăng, xem ra cũng không trông cậy nổi hần." Hồ Tu Tề gật đầu nói.

"Lời là nói như vậy, chẳng qua là chuyện này ta người tâm lý mình bạch là được, không cần phải bên ngoài nói ra, ít nhất hần còn có giá trị lợi dụng." Nói xong, Viêm Minh khoe miệng phát qua một vòng nụ cười quỷ dị.

Cái thế giới này, có đầy đủ thực lực, người khác sẽ tôn trọng người, công nhận người, thậm chí gọi người cha đều được.

Chỉ khi nào mất đi thực lực, liền chẳng bằng con chó, ngày xưa bạn tốt cũng sẽ vứt bỏ người, giẫm đạp lên người.

Cá lớn nuốt cá bé thế giới, không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có vĩnh viễn lợi ích.

Đặc biệt là Viêm Minh, Hồ Tu Tề, Mạc Sơn những người này, bọn họ đến từ khác nhau ba cỗ thế lực, dưới mắt hợp tác, cũng chỉ là là giết Đường Tăng, lẫn nhau trong lúc đó, căn bản không có làm qua huynh đệ, chẳng qua là ở lợi dụng lẫn nhau a.

Mà Đường Nhạc thầy trò thì lại khác, giữa bọn họ trừ quan hệ thầy trò, còn có như sắt thép huynh đệ quan hệ.

Không huynh đệ, không Tây Du!

"Mạc huynh, người xuất gia luôn luôn lấy lòng dạ từ bi, bản tăng muốn cho người không phát hiện chút tổn hao nào rồi đi, chẳng qua là người mới vừa rồi đại não một hồi, cứ như vậy rồi đi, sẽ để cho thầy trò chúng ta thật mất mặt, coi như ta đồng ý người rồi đi, Ngộ Không bọn họ cũng sẽ không đồng ý." Đường Nhạc giả bộ một bộ tình thế khó xử đáng vẽ, biểu tình cực kỳ quần quít, không hiểu người khác, thật đúng là cho là hần làm khó đây!

"Lưu lại một cái chân lại đi đi!" Ngộ Không cười nói.

"Nếu là người nguyện ý tự thiện cũng được." Bát Giới xem nào nhiệt không chê chuyện lớn, hần liền thích ý mạnh hiếp yếu, lợi hại không dám khi dễ, nhưng này nửa tàn người, luôn có thể khi dễ một chút đi.

Nếu không thể nhân thật đúng là cho là hần Trư Bát Giới tâm thiện đây!

"Thịt lợn đầu heo quái, người mới vừa rồi nhưng là ăn ta đầu sư tử, mà còn ta đều không nói gì, tri ân đồ báo đạo lý này, người không phải là không hiểu không!" Có lẽ là quá đói, thấy heo này đầu, liền nhớ lại thịt lợn.

Mạc Sơn nhất thời gấp, hần có thể không muốn trở thành thái giám!

"Nếu là người lại cho ta một cái đầu sư tử, ta đây Lão Trư cân nhắc thả người." Bát Giới cân nhắc nói.

"Người" Mạc Sơn coi như là mình bạch, đám người này rõ ràng đang đùa chính mình.

"Mạc huynh, Ngô Không, Bát Giới lại đùa giỡn với người đây, người không cần thật "

"Thì ra là như vậy, sợ Lão Tử giật mình!" Mạc Sơn vỗ ngực, vui mừng nói.

Chỉ thấy Đường Nhạc tiếp tục nói: "Bàn tăng không cần người gãy cánh tay gãy chân, cũng không cần tự thiến, người chỉ cần lưu lại hai khóa răng cửa liền có thể."

Lời vừa nói ra, Mạc Sơn lập tức mặt xám như tro tàn.

Một bộ sinh không thể yêu đáng vẽ, để cho người không nhìn được lên tiếng bật cười!

"Ha ha ha "

Có vài tên xem náo nhiệt người, trực tiếp đem trong miệng thức ăn phun ra ngoài, đây nếu là mất đi hai khóa răng cửa, ngày hôm đó sau nói chuyện cũng thành vấn đề đi.

"Ta muốn nói là không thì sao!" Mạc Sơn song quyền nắm chặt, trong cơ thể linh lực mãnh liệt mà ra.

"Mạc huynh, bàn tăng khuyên người cũng không cần ra tay, thầy trò chúng ta muốn giết người dễ như trở bàn tay." Đường Nhạc trên khuôn mặt như cũ treo nụ cười.

"Người nếu là không sợ chết, ta không ngại tiễn người một đoạn đường." Lý Thừa Phong trêu ghẹo nói.

Không khí có chút ngưng trệ, trong phòng ăn tiếng huyền não thanh âm cũng trong nháy mắt biến mất, mọi người cũng không để ý ăn cơm, rối rít ngẩng đầu, chuẩn bị xem Mạc Sơn như thế nào lựa chọn.

Được xưng Hác Thiên Các thế hệ thanh niên Đệ Nhất Cao Thủ, chẳng lẽ sẽ cùng Đường Tăng thỏa hiệp

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Mạc Sơn trên trán mồ hôi không ngừng xuống phía dưới chảy xuôi.

Mồ hôi đã sớm thấm ướt áo quần hần, chẳng qua là hần ở cổ già bộ trần định mà thôi.

Mỗi người đều sợ tử vong, hần cũng không ngoại lệ, chẳng qua là không nghĩ tới trang bức phải không ngược lại bị tháo, hần cảm thấy bức bối.

Nhưng hần hiện tại trừ nhận tưng, lại có thể thế nào

Với Đường Tăng thầy trò làm một trận lớn, sau đó bị bọn họ cho mặt sát

"Ta nhẫn." Trầm ngâm một hồi, Mạc Sơn đạo (nói): "Không phải là hai khóa răng cửa sao, ta cho các người."

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Mạc Sơn dùng quả đấm hung hăng vùng hướng mình răng.

Rắc rắc.

Dùng sức quá mạnh bên dưới, đưa đến hần trừ kia hai khóa răng cửa ở ngoài, còn đánh rụng còn lại bốn viên răng.

"Chết cười ta đây Lão Trư" Bát Giới tại chỗ phình bụng cười to.

Canh [2], còn dư lại hai canh thiếu trước, mọi người ngàn vạn lần không nên đánh ta, ta nhất định có thể hội càn, có phiếu đề cử phiên toái đầu một tám, ngày mai mới có thể đổi mới ba chương, lần này làm bảo đảm!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 236: Bi thảm Mạc Sơn, đi tràng săn bắn!

Thấy chung quanh người đều đang cười nhạo mình, Mạc Sơn cố nén tức giận, đạo (nói): "Ta rộng rãi lấy rượu sao."

"Cái gì" Đường Nhạc có chút nghe không hiểu hắn nói chuyện.

"Ta sách, ta rộng rãi lấy rượu sao" lúc này Mạc Sơn miệng đầy là máu, roi mấy viên răng, nói chuyện lọt gió, cho nên để cho người không nghe rõ.

Ngay tại Đường Nhạc về mặt nghi hoặc lúc, một bên Lý Thừa Phong phảng phất nghe hiểu, liền vội vàng nhắc nhở: "Mạc Sơn là đang nói, hắn muốn uống rượu!"

"Ta đi, đều được cái này bức dạng, còn uống rượu" Đường Nhạc không nhìn được bạo nổ một câu chửi bậy.

"Nhưng là ở đây không có rượu a, bằng không lấy nước thay rượu" Đường Nhạc dò hỏi.

Nghe vậy, Mạc Sơn khoát khoát tay, lắc đầu một cái, trong miệng huyền thuyên vừa nói một đồng để cho người nghe không hiểu mà nói.

"Ngộ Không, Bát Giới, Mạc huynh tay phải đã phế, uống nước không tiện, hai người các ngươi liền đại phát thiện tâm, giúp hắn một chút đi!" Đường Nhạc cười nói.

"Rất vui lòng!"

"Ta đây Lão Trư nhưng là cái người lương thiện, chút chuyện nhỏ này tự nhiên sẽ không cự tuyệt."

Cứ như vậy, Bát Giới đè lại Mạc Sơn, lấy tay nắm hắn hai má, cưỡng ép cạy ra miệng hắn, mà Ngộ Không chính là nắm một bình mới vừa đốt lên nước nóng, rót ngược Mạc Sơn trong miệng.

"Ô ô ô" nóng bỏng nước nóng rót vào hắn cổ họng, để cho hắn sống không bằng chết, đau đớn giữ vững mấy giây, lại đột nhiên biến mất.

Bởi vì hắn đầu lưỡi bị hâm chín, đã không có cảm giác.

Phản kháng kịch liệt một hồi, thấy không cách nào tránh thoát, Mạc Sơn cũng liền không phản kháng nữa.

Suốt một bình nước nóng, phần lớn đều vẩy vào trên đất, thế nhưng một phần nhỏ cũng đủ để đem Mạc Sơn chơi đùa gần chết.

"Tê "

Mọi người thấy cái này thủ đoạn tàn nhẫn, hít sâu một hơi.

"Cái này Mạc Sơn trêu chọc đến Đường Tăng, chỉ có thể coi là hắn xui xẻo."

"Phóng chừng hắn hiện tại cũng liền còn lại nửa cái mạng."

"Người đáng thương nhất định có chỗ đáng hận a "

Đương Bát Giới buông tay lúc, Mạc Sơn thân thể tê liệt trên mặt đất, không ngừng co quắp.

Ngày xưa Hắc Thiên Các thiên tài, lại luân lạc đến đây, trở nên chật vật như thế, để cho người một trận thốn thức.

Không tìm đường chết, sẽ không phải chết.

Nếu là Mạc Sơn chịu an phận thủ thường, cũng sẽ không rơi vào kết quả như thế này.

Muốn so sánh với bên dưới, Viêm Minh với Hồ Tu Tề liền khôn ngoan nhiều.

Nhìn thấy một màn này, Đường Nhạc không chút nào đồng tình, ngược lại là một trận cười lạnh, cái này Mạc Sơn dù nói thế nào cũng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, rót điểm nước nóng, liền thoi thóp, sắp thăng thiên

Lúc nào Huyền Tiên cảnh cường giả yếu ớt như vậy.

"Ba giây thời gian, ngươi nếu là không lên, ta để cho Ngộ Không đoạn ngươi cái chân thứ ba." Cái này Mạc Sơn nghĩ (muốn) ở trước mặt mình giả bộ đáng thương, Bác đồng tình, muốn cho hắn đưa tới nhiều người tức giận

Vậy không tồn tại!

Nghe lời này, nằm trên đất giả chết Mạc Sơn nói thầm một tiếng không được, không nghĩ tới này cũng bị Đường Tăng phát hiện ra.

Nếu là nửa đời sau trở thành thái giám, vậy coi như lại cũng không có tính phúc sinh hoạt.

Nghĩ đến đây, Mạc Sơn đột nhiên nhảy lên, kia dữ tợn bộ dáng, nhất thời sợ mọi người giật mình.

"Miếng ngói đặt Shiva, Thu đủ kho lấy Maas" Mạc Sơn quát to.

Đường Nhạc: "

Cái này Mạc Sơn nói chuyện lọt gió, nói năng không rõ, hần đây biết rõ, nhưng vì cái gì nghe hần nói lời này, luôn cảm giác giống như là đang nói tiếng Nhật.

Ở sống lại làm trước, hần xem không thiếu Kháng Nhật thần kịch, cái gì tay xé quỷ tử, tám trăm dặm ra ngoài, một thương làm chết quỷ tử tay súng bắn tia các loại lỗi nhân thần kịch, vì vậy đối với (đúng) tiếng Nhật cũng có mấy phân biệt.

"Cút." Nếu là cái này Mạc Sơn nói nhầm nữa, Đường Nhạc không ngại trực tiếp giết hần.

Đối với cái này, Mạc Sơn tuy có không phục, nhưng là chỉ có thể ần nhẫn, tạm thời rời đi, tránh cho Đường Tăng lại thi triển thủ đoạn, ngược đãi hần.

"Mạc huynh, nhìn người sắc mặt có chút khó coi a!" Viêm Minh trêu ghẹo nói.

Chỉ thấy Mạc Sơn ngồi vào Viêm Minh bên cạnh, hần vừa mới chuẩn bị ăn cơm, lại phát hiện trên bàn chỉ còn lại bánh bao, món ăn mặn đã bị bọn họ cho ăn xong, ngay cả nước đều không thừa.

"Cổ tháp á..., Moses Dara" Mạc Sơn oán giận nói.

"A" nếu không phải xem Mạc Sơn cái này bộ dáng chật vật, Hồ Tu Tề thật muốn một chưởng vỗ chết hần.

Lúc này Mạc Sơn, đã không có tư cách với hần hợp tác, càng không có tư cách trở thành bạn hần.

Một bên Viêm Minh nhìn ra Mạc Sơn ý tứ, vì vậy cười nói: "Nơi này có nước, người dùng bánh bao dính nước, tạm lấy ăn đi."

Nói xong, Viêm Minh cho Hồ Tu Tề một cái ánh mắt, hai người đứng dậy, trước lúc ly khai, còn để lại một câu nói, thiếu chút nữa không có đề cho Mạc Sơn học máu.

"Ngàn vạn lần chớ bị bánh bao cho ghen chết!"

Coi như Mạc Sơn ngu nữa, cũng nhìn ra hai người này ý tứ, tại hần phong quang vô hạn thời điểm, hai người này với hần xưng huynh gọi đệ, tại hần chán nản thời điểm, lại một cước đem hần đá văng.

Bất quá hần cũng không có trách cứ hai người này, bởi vì đối thành hần, cũng giống vậy sẽ làm như vậy.

Mọi người ăn xong điểm tâm, lại chạy tới Bách Hoa Tông sau núi trăng sẵn bán.

Nhìn về phía trước rậm rạp rừng rậm, Đường Nhạc nhướng mày một cái, hần trong lúc mơ hồ nghe được chút ngâm Hung Lệ tiếng thú gào.

Đối với trong rừng rậm những mãnh thú kia, Đường Nhạc ngược lại cũng không phải rất để ý, lấy hần bây giờ thực lực, chỉ cần không gặp được yêu thú cấp cao, tầm thường mãnh thú mà nói, rất khó đối với hần tạo thành nguy hiểm gì.

Yêu Thú, một loại so mãnh thú càng kinh khủng hơn tồn tại, trong thiên địa cường giả là ghi chép Yêu Thú chủng loại, vì vậy sản sinh ra Vạn Thú Bảng.

Nghe nói, cho dù là đẳng cấp thấp nhất Yêu Thú, cũng có thể tùy tiện đem người bình thường xé nát.

Mà còn một ít thực lực mạnh mẽ Yêu Thú có thể miệng nói tiếng người, còn có thể hóa thành hình người, bọn họ không chỉ có trí khôn, còn giống vậy có thể sử dụng linh lực, cấp độ kia lực sát thương, kinh khủng dị thường.

Đối với (đúng) Đường Nhạc mà nói, chỉ cần không xuất hiện Vạn Thú Bảng xếp hạng thứ 200 Yêu Thú, kia còn lại xếp hạng thấp Yêu Thú, liên đối với hần không tạo thành uy hiếp.

Tiến vào trăng sẵn bán, hần phần lớn tinh lực muốn đi tìm người dự thi, cướp lấy lệnh bài, còn muốn giữ lại một bộ phận tinh lực, thời khắc cảnh giác bốn phía Yêu Thú.

Bởi vì yêu thú cấp cao đều là ẩn sâu Đại Sơn, hành tung bí mật, mà ở trong đó nhân khí thịnh vượng, chắc hần cũng sẽ không xuất hiện quá lợi hại Yêu Thú.

Cho nên nói, cái này trong sẵn thú đối thủ lớn nhất cùng, vẫn là những người dự thi kia, trừ cái đó ra, hần còn muốn chú ý Thiên Dao với Thanh Vân hai cái lão cầu, hai người này giấu giếm dã tâm, coi như sẽ không đích thân ra tay, vậy cũng sẽ âm thầm cho hần sử bán từ.

Đương nhiên, hết thảy âm mưu quỷ kế, mình tranh thềm đoạt, ở thực lực chân chính trước mặt, đều là tỏ ra cực kỳ yếu ớt, không đáng để lo, hiện tại

Đường Nhạc có như vậy tư cách cùng lòng tin.

Lần này sẵn thú, hắn chỉ cần đoạt đi đủ lệnh bài, sau đó giao cho Lý Thừa Phong, giúp hắn giành được trận đấu, đón dâu Hoa Như Huyền, vậy hắn nhiệm vụ cũng liền thành công viên mãn.

Đến lúc đó liền có thể tiếp tục Tây Hành đi đường!

"Chờ sẵn thú sau khi kết thúc, ta thì có thể thuận lợi lên cấp đến Huyền Tiên cảnh trung kỳ." Đường Nhạc ở Phụng Hoàng tộc thời điểm, đạt được Phụng Ca Tiểu trợ giúp, khi đó hắn tu vi đã đi đến Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, lúc này cách thời gian dài như vậy, nếu là còn không đột phá, chẳng phải là bị Ngộ Không bọn họ cười đến rụng răng

Phải biết hắn chính là người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, coi như muốn vững chắc căn cơ, cũng không cần thời gian dài như vậy đi.

"Chư vị chính xác như vậy lúc, ta đây sẽ không nói nhảm, đầu tiên ta phải sửa đổi một chút quy tắc, đó chính là nguyên định ba ngày thời gian, đổi thành một ngày, nói rõ cách khác thiên lúc này, ở chỗ này kiểm điểm các người lệnh bài, ở sẵn thú trong lúc, một khi mất đi lệnh bài người dự thi, phải trước tiên đi ra, phát hiện không tuân theo quy tắc, tự gánh lấy hậu quả."

"Thứ yếu, trừ Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp sẽ ở trong đó giám sát các người ở ngoài, còn có một người cũng sẽ tiến vào tràng sẵn bắn, người này chính là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không!"

Hoa Văn Hiến sớm chờ ở nơi này đã lâu, đám người đủ sau đó, hắn lại lớn tiếng tuyên bố quy tắc.

"Ồ ào "

"Mẹ nhà nó, hoa này Văn Hiến là uống nhầm thuốc đi, lại sẽ để cho người cũng đi vào" Đường Nhạc mặt đầy mừng bức, hướng về phía Ngộ Không hiếu kỳ nói.

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237: Sẵn thú bắt đầu, giấu giếm dã tâm!

"Có thể là cảm thấy ta đây Lão Tôn đáng đáp đẹp trai đi!" Ngộ Không cười nói.

Hết thấy các thứ này đều tại Ngộ Không trong dự liệu, dù sao tối hôm qua Hoa Văn Hiến đáp ứng hắn!

"Ngộ Không, người chừng nào thì cũng với sự phụ một dạng tự yêu mình." Đối với cái này, Đường Nhạc là không có bất kỳ ý kiến, có Ngộ Không ở, hắn an toàn cũng liền có bảo đảm.

Kia Hoa Thiên Dao với Hoa Thanh Vân kiêng kỵ Ngộ Không thực lực, ở tràng sẵn bắn bên trong cũng sẽ không dễ dàng ra tay.

Ngay tại Đường Nhạc nói chuyện với Ngộ Không lúc, người dự thi mỗi người lãnh được một khối lệnh bài, người nào lệnh bài bị cướp đi, cũng liền ý nghĩa đào thải.

"Mạc Sơn, người đây là thế nào làm." Hoa Văn Hiến đưa mắt liếc về giữa đám người, phát hiện một tên miệng sưng to lên, máu me khắp người thanh niên, nếu không phải nhận biết người này quần áo, hắn thật đúng là cũng không nhận ra đây là Mạc Sơn.

Ngày hôm qua Bách Hoa đại hội cử hành lúc, cái này Mạc Sơn còn anh khí phong phát, đẹp trai bức người, nhìn thật ánh mặt trời đại tiểu hòa tử, có thể ở Cúc Hoa Điện Văn Đấu lúc, hắn tay phải vòng quanh băng vải, nhìn chịu rất nghiêm trọng thương.

Bây giờ Vũ Đấu còn chưa bắt đầu, hắn lại trở nên chật vật không chịu nổi như vậy, cái này làm cho Hoa Văn Hiến thất kinh.

Mạc Sơn nhưng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, có thể đem thương thế hắn thành người như vậy, tu vi chỉ sợ sẽ không so với hắn thấp.

"Mề cọ sagu tây, vài bông kéo cát" Mạc Sơn sờ một cái nước mũi một cái lệ, liền vội vàng từ trong đám người lao ra, chạy đến Hoa Văn Hiến trước mặt tổ khổ, hy vọng hắn có thể vì chính mình giữ gìn lẽ phải.

"Ngươi nói cái gì" Hoa Văn Hiến về mặt nghi hoặc.

Thấy như vậy một màn, Đường Nhạc sinh lòng nhất kích, lúc này hô lớn: "Mạc huynh nói là, nếu như ngươi không gả con gái cho hắn, vậy ngươi chính là rác rưởi."

Mọi người: "

"Luận nói bậy vô ích, ta cả đời chỉ phục Đường Tăng!"

"Xem ra không đem Mạc Sơn cho chính chết, Đường Tăng là sẽ không nghỉ."

"Cái này Mạc Sơn cũng là đáng đời, mỗi lần đều muốn trang bức, kết quả mỗi lần đều là trang bức phải không, ngược lại bị thảo, cái này lại oán người nào."

"Nói không tệ, nếu không Đường Tăng thế nào không chơi chúng ta, hết lần này tới lần khác liền cả Mạc Sơn đây!"

Hoa Văn Hiến biết rõ Đường Tăng với Mạc Sơn thường có bất hòa, cho nên cũng không hoàn toàn tin tưởng hắn mà nói, lập tức, hắn trầm giọng nói: "Mạc Sơn, ngươi đều bị thương thành như vậy, trở về Hắc Thiên Các dưỡng thương đi đi, không cần dự thi."

Nghe vậy, Mạc Sơn liền vội vàng lắc đầu, hắn đi tới Bách Hoa Tông, là vì đón dâu Hoa Như Huyền, vì thế, hắn bỏ ra giá thật lớn, làm chặt vật như thế.

Nói cái gì cũng không thể lui thi đấu!

Phốc thông!

Mạc Sơn quỳ xuống Hoa Văn Hiến trước mặt không ngừng dập đầu, khẩn cầu Hoa Văn Hiến không muốn đuổi hắn rời đi.

Nhìn Mạc Sơn đáng thương bộ dáng, Hoa Văn Hiến có chút không đành lòng, chẳng qua là hắn tình huống bây giờ, căn bản không có một tia cơ hội đoạt cúp.

Cho dù dự thi, cũng là nền a.

"Vậy ngươi liền dự thi đi." Hoa Văn Hiến gật đầu một cái, nhẹ giọng nói.

Nghe lời này, Mạc Sơn hai mắt tỏa sáng, lần nữa dập đầu ba cái, được kêu là một cái cảm ơn rơi nước mắt a.

Kỳ thực hắn cũng biết rõ mình không thể nào đoạt cúp, sở dĩ giữ vững dự thi, chính là nghĩ (muốn) tận mắt thấy Đường Tăng chết ở trước mặt hắn.

Đường Tăng đã trở thành hắn Tâm Ma, nếu Đường Tăng bất tử, hắn tu vi đời này cũng sẽ không còn có tiến bộ.

"Lệnh bài chư vị đã nhận, các ngươi tiến vào tràng sẵn sẵn sau, trừ muốn tranh đoạt người khác lệnh bài, còn muốn đề phòng Yêu Thú, trong núi bước chân Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi Yêu Thú, các ngươi mỗi người phải cẩn thận, tránh cho rơi vào Yêu Thú trong bụng."

"Mặc dù Hoa Thiên Dao, Hoa Thanh Vân, Tôn Ngộ Không ba người tiến vào tràng sẵn sẵn, là vì bảo đảm các ngươi an toàn, nhưng là không thể bảo đảm không sơ hở tý nào, không xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn!"

"Đều nghe biết chưa "

Hoa Văn Hiến thanh âm trầm thấp, ở tại linh lực sấm tạt hạ, vang vọng ở chu vi trăm mét chính giữa, làm cho mỗi một người cũng là có thể rõ ràng nghe.

"Minh bạch." Mọi người trăm miệng một lời nói.

"Như vậy tiếp đó, sẵn thủ trận đấu, chính thức bắt đầu."

Theo ra lệnh một tiếng, người dự thi có thứ tự chậm rãi tiến vào tràng sẵn sẵn.

Ở Đường Nhạc chuẩn bị lên đường lúc, vậy không xa xa Hồ Tu Tề với Viêm Minh hai người, mặt tươi cười nhìn Đường Nhạc, đột nhiên, hắn giờ ngón cái ra, hướng về phía phía dưới nhẹ nhàng điểm một cái, mà nó miệng, cũng là có chút Trương Cáp.

Mặc dù cũng không âm thanh truyền tới, thế nhưng khẩu hình, Đường Nhạc vẫn có thể nhận ra được, ý kia thật giống như đang nói: "Ngươi chết định!"

Nhìn Viêm Minh, Đường Nhạc sau đó cười một tiếng, miệng hắn đồng dạng là Trương Cáp lên.

Viêm Minh con mắt híp lại, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo lãnh ý, hắn cũng nhìn ra Đường Tăng khẩu ngữ.

Đường Tăng nói: "Ta chờ ngươi!"

Chợt, Viêm Minh với Hồ Tu Tề thi triển thân pháp, tiến vào tràng sân bắn chính giữa.

"Bát Giới, Ngô Tịnh, ta theo Ngô Không tiến vào tràng sân bắn sau, hai người các người liền đợi ở Bách Hoa Tông, nhớ kỹ không nên gây chuyện sinh phi, hơn nữa còn phải trông coi Tiểu Bạch Long, đừng để cho hắn chạy loạn." Đường Nhạc dặn dò.

"Ồ." Bát Giới yếu ớt trả lời.

"Liên một ngày thời gian mà thôi, các người nếu là rảnh rồi buồn chán, ngay tại gian phòng ngồi tĩnh tọa tu luyện." Đường Nhạc tiếp tục nói.

Nhìn Bát Giới với Ngô Tịnh rời đi thân ảnh, Đường Nhạc với Ngô Không theo sát triển khai thân pháp, tiến vào tràng sân bắn.

Lúc này, Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân đứng ở tràng sân bắn vòng ngoài một viên cỏ thụ chọc trời bên trên, hai người bọn họ sắc mặt có chút khó coi.

"Thiên Đào huynh, có Tôn Ngô Không nhúng tay, phải làm sao mới ổn đây a!" Hoa Thanh Vân lo lắng nói.

"Cũng không biết Tông Chủ nghĩ như thế nào, sẽ để cho Tôn Ngô Không đi vào, thảo!" Than phiền một tiếng, Hoa Thiên Đào đề nghị: "Ta theo Tôn Ngô Không tu vi giống nhau, ít nhất ngăn lại hắn mấy hơi thời gian không có vấn đề "

Nhìn Hoa Thiên Đào kia lạnh lẽo ánh mắt, Hoa Thanh Vân bừng tỉnh đại ngộ, đạo (nói): "Yên tâm đi, giết chết Đường Tăng, ta chỉ cần ba giây."

Thương lượng xong kế hoạch sau, hai người hướng về phía tràng sân bắn sâu bên trong, tản bạo đi.

Khi tiến vào tràng sân bắn, Đường Nhạc lại với Ngô Không mỗi người một ngã, dù sao Ngô Không không thể thay hắn ra tay giải quyết địch nhân, cũng không thể ra tay ngăn lại địch nhân, cái này hết thấy đều phải dựa vào hắn chính mình.

Bởi vì Đường Nhạc thích đơn độc làm việc, cho nên cũng không có tiếp nhận Lý Thừa Phong đề nghị, với hắn liên hiệp, cùng kháng địch.

Và lại nói, Lý Thừa Phong tiểu tử kia, cũng không phải giấy, dầu gì cũng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, coi như gặp phải Viêm Minh bọn họ, không đánh lại muốn thoát đi, vẫn là không có vấn đề.

Ở tràng sân bắn bên trong, toàn bộ người dự thi đều là mỗi người với nhau cảnh giác, có chút lẫn nhau tin được người, tạo thành liên minh, bắt quá, phần lớn người vẫn ưa thích đơn đi.

Dù sao phía sau thọt đao loại sự tình này, ai cũng không hy vọng phát sinh ở trên người mình.

Săn thú đã bắt đầu, Đường Nhạc cũng chưa từng làm nhiều chậm chạp, đem bước chân đề đến thấp nhất, không nhanh không chậm đi vào rậm rạp trong rừng rậm.

Còn đi chưa được mấy bước, thì có mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở Đường Nhạc trước người, bắt quá song phương nhìn nhau liếc mắt, ai cũng không có động thủ dự định, lại mỗi người thối lui.

Xem bộ dáng kia, bọn họ hẳn là nhận ra Đường Tăng, biết rõ người này lệnh bài không dễ cướp, lại quyết định rời đi trước, lại tính toán sau.

Vốn là Đường Nhạc là nghĩ ra tay với bọn họ, nhưng cân nhắc một phen, lại nhịn được nội tâm xung động, mới vừa gia nhập tràng sân bắn, hay là trước hiểu một chút địa hình, cũng không gấp cái này trong thời gian ngắn.

Nguyên bản bình tĩnh rừng rậm, bởi vì một số đông người xông vào, nhất thời trở nên rối loạn lên, thỉnh thoảng có Yêu Thú rống giận tiếng, tựa hồ là không hoan nghênh những thứ này ngoại lai khách.

Trong đó, có một ít xui xẻo gia hỏa, gặp phải yêu thú cấp cao, bởi vì không địch lại, bị Yêu Thú đánh trọng thương, cũng may Ngô Không đột nhiên xuất hiện, cứu bọn họ một mạng, điều này cũng làm cho bọn họ sinh lòng cảm kích, rồi rít nói tạ ơn.

Còn như Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân, hai người này chỉ cứu Bách Hoa Tông đệ tử, đối với những người khác, chính là chẳng ngó ngang gì tới, bọn họ yêu thích bắt tử, không liên quan đến mình.

Bọn họ chủ yếu mục đích, là vì giết Đường Tăng, cho nên cũng không có tốn nhiều tâm tư, đi bảo vệ người dự thi an toàn.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 238: Cướp đoạt lệnh bài, da vàng tử hiện!

Đường Nhạc cảnh giác chung quanh, tiếp tục tiến lên, khi hắn sắp tiến vào trong rừng vùng lúc, hai bóng người xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn dừng bước lại, khắp nơi nhìn một chút, phát hiện phụ cận cũng không có người, như thế xem ra, chỉ có trước mặt hai người này.

Xuất hiện hai người này, một gầy một mập, một cao một thấp, da thịt trắng nõn, xem ra giống như là sinh đôi huynh đệ, bọn họ tu vi tất cả đều là Huyền Tiên cảnh trung kỳ.

"Giao ra lệnh bài đi!"

Tên kia khá cao nam tử, nhìn chăm chăm Đường Nhạc, tại hắn vừa nói, tên kia lại mập lại thấp bé mập đôn đi vòng qua Đường Nhạc sau lưng, ngăn trở hắn đường lui.

Xem điệu bộ này, hai người quyết tâm sẽ đối Đường Nhạc đối thủ.

Phiền toái tới nhanh như vậy, để cho Đường Nhạc hơi có chút bất đắc dĩ, nguyên bản hắn nghĩ (muốn) đợi đến cuối cùng, chờ bọn hắn chiến đấu cái người chết ta sống, còn lại mười mấy người thời điểm, chính mình sẽ xuất thủ, mang đến ngồi thu ngư ông thủ lợi, không uổng màu xám lực là có thể giải quyết bọn họ, còn có thể cướp được lệnh bài.

Nhưng hiện tại xem ra, chỉ có thể sớm động thủ.

Thật không rõ, hai người này tại sao phải đem mình làm mục tiêu, chẳng lẽ hắn Đường Nhạc nhìn rất yếu sao

"Dùng khí khả gia!" Đường Nhạc hai tay thua lập, cười nói.

Theo một cỗ Thanh Phong đánh tới, lay động Đường Nhạc áo quần chít chít vang dội, một bộ cao thâm mặt trắc đáng vẻ, bị dọa sợ đến hai người không khỏi lui về phía sau một bước.

"Chết chết đã đến nơi, vẫn còn ở giả thần giả quý." Nam tử cao gầy lập bắp nói.

"Đại ca, cái này Đường Tăng tu vi bất quá Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, rời đi Lý Thừa Phong, hắn chính là một rác rưởi." Hai người này tự nhiên nhận biết Đường Tăng, dưới cái nhìn của bọn họ, người này chỉ bất quá hơi có chút văn tài mà thôi, luận tu vi, hai người hơn xa hắn một con đường.

Bất kể nói thế nào, Đường Tăng cũng chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi.

Dưới mắt Đường Tăng học trò Tôn Ngộ Không cũng không tại, Lý Thừa Phong tiểu tử kia cũng không ở, đây chính là ra tay với Đường Tăng thời cơ tốt.

Dù sao người dự thi phần lớn tu vi đều tại Huyền Tiên cảnh trung kỳ, thật vất vả gặp phải một cái Huyền Tiên cảnh sơ kỳ trái hồng mềm, làm sao có thể tùy tiện bỏ qua cho.

"Động thủ."

Hai người cũng sẽ không nói nhảm, lập tức đem trong cơ thể linh lực thả ra, để tránh chậm thì sinh biến, bọn họ lựa chọn trực tiếp động thủ, lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết Đường Tăng.

Quy tắc bên trong, không cho phép giết người, nhưng là đem Đường Tăng đánh tàn phế, vẫn là không có vấn đề.

Linh lực bắt đầu khởi động, chung quanh nhiệt độ dần dần lên cao, hai người trong cùng một lúc, nắm quyền hướng về phía Đường Nhạc nhào qua.

Thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, Đường Nhạc dễ dàng tránh thoát hai người công kích.

"Hóa lừa quyền."

"Hóa Trư bàn tay."

Thấy công kích rơi vào khoảng không, hai người đều là thi triển địa cấp hạ phẩm Linh Quyết, hai đạo hung mãnh vô cùng sóng năng lượng nhắm phía Đường Nhạc.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, bụi đất tung bay.

"Chết" Đôn béo mắt thấy 'Đường Tăng' bị đánh thành hư vô.

Ngay tại hân mừng rỡ tiến lên, chuẩn bị đi tìm lệnh bài lúc, nam tử cao gầy kia phát hiện trong đó đầu mối, liền vội vàng hô lớn: "Không được, là tàn ảnh."

"Hắn ở đâu "

Khoảng hai người nhìn ra xa, tìm Đường Tăng thân ảnh.

Một đạo sâu kín thanh âm, đột nhiên truyền vào hai người trong tai.

"Hai vị là đang ở tìm ta sao "

Vừa dứt lời, Đường Nhạc theo trên cây nhảy xuống.

"Mau tránh." Nam tử cao gầy nhắc nhở.

"Muộn." Đường Nhạc Nhất Quyển đánh trúng Đôn béo trong ngực, đưa hắn đánh bay năm mét ra ngoài.

"Phốc xuy!"

Đôn béo đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hắn không thể tin được, Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi Đường Tăng, sẽ có như thế lực lượng.

Cùng lúc đó, Đường Nhạc thân hình chợt lóe, sau một khắc xuất hiện ở nam tử cao gầy sau lưng, một cước đưa hắn đập ngã.

Ngẩn ngui mấy giây, vậy vừa nãy còn khắp người Hung Sát Chi Khí hai người, chính là tê liệt trên mặt đất, kêu khóc cầu xin tha thứ.

Đường Nhạc không có làm khó hai người, hắn mặt tươi cười theo hai người trong ngực móc ra lệnh bài, sau đó phát tay nói: "Thanks, ta đi trước."

Nói xong, hắn lại thoải mái nhàn nhã tiếp tục tiến lên, nằm trên đất hai huynh đệ, mặt đầy khổ bức, không nghĩ tới mới vừa vào đến, liền đặc biệt sao bị loại bỏ.

"Thua ở trên tay hắn không oán, Đường Tăng xác thực lợi hại "

"Sớm biết sẽ không ra tay với hắn, thật mẹ hắn xui xẻo!"

Đi tới rừng rậm sâu bên trong, Đường Nhạc lại gặp phải mấy cái không có mắt người, liên thủ đối phó hắn, muốn hắn giao ra lệnh bài, bất quá đều bị Đường Nhạc tùy tiện đánh bại, thậm chí ngay cả Linh Quyết cũng không cần thi triển.

Đối mặt đưa tới cửa dê béo, Đường Nhạc tự nhiên sẽ không cự tuyệt, mắt thấy đến buổi trưa, hắn đã có mười một tấm lệnh bài.

Hiện tại hắn, chỉ cần tìm địa phương nghỉ ngơi liền có thể, căn bản không cần phải đi tìm người cướp lệnh bài, bởi vì hắn biết rõ, sẽ có người ngoan ngoãn cho hắn đưa lệnh bài.

"Cứu mạng a "

Đường Nhạc phát hiện phía trước có một nơi hò, vốn định đi trước rửa mặt, nghỉ ngơi một hồi, lại nghe được tiếng cầu cứu.

Mà còn thật giống như không chỉ một người

"Rốt cuộc xảy ra cái gì" kinh ngạc một tiếng, Đường Nhạc tự nhủ: "Hay là trước đi xem một chút đi!"

Chợt, Đường Nhạc triển khai thân pháp, tốc độ tăng lên, theo nguồn thanh âm, bạo hướng đi.

Rất nhanh, hắn gặp phải một tên thần sắc hốt hoảng nam tử, đối diện hắn chạy tới.

Ngăn lại nam tử, Đường Nhạc nghi ngờ nói: "Người anh em, chuyện gì xảy ra, vì sao hốt hoảng như vậy "

"Phía sau có da vàng tử!" Nam tử thờ hồn hèn nói.

Nghe vậy, Đường Nhạc không nhịn được cười, trêu ghẹo nói: "Người anh em, ngươi đây cũng quá ngạc nhiên đi, chính là một con da vàng tử, liền đem các ngươi sợ đến như vậy còn cần hô cứu mạng "

Da vàng tử lại danh Hoàng Thử Lang, rất nhiều người thích thành nó là Hoàng Đại Tiên, bọn họ không thuộc về Yêu Thú, không có quá lớn lực công kích, chỉ bất quá hội thả ra Độc Khí, con mắt hội hiện lên u quang, mê mê hoặc tâm thần con người mà thôi.

Đối với người bình thường, biết sợ da vàng tử, nhưng đối với Tu Tiên Giả, hơn nữa còn là Huyền Tiên cảnh tu cho người tu tiên, căn bản không cần sợ.

"Người có thể kéo xuống đi, còn một con phía trước có hàng ngàn con da vàng tử, bọn họ bày Huyền Trận, không ít người dự thi xông vào trong đó, bị nó mê muội, đang tàn sát lẫn nhau đây." Nói xong, nam tử lại liên lần một vòng chạy trốn.

Đường Nhạc đứng tại chỗ, lại gặp phải mấy người với hắn gặp thoáng qua, chỉ thấy những người đó sắc mặt tái nhợt, nhìn bị kinh sợ.

Bất quá nhìn dáng dấp, bọn họ hẳn không có tiến vào mới vừa rồi tên đàn ông kia nói tới Huyền Trận.

"Bọn họ có chết hay không, có quan hệ gì với ta, không cần!" Đường Nhạc muốn xoay người rời đi, mới vừa bước ra một bước, hắn đột nhiên nghĩ đến, nếu đám người kia ở giết lẫn nhau, trong ảo cảnh kia chắc có không ít lệnh bài.

Mà còn Đường Nhạc cũng muốn biết một chút về da vàng Tử Bô hạ huyền cảnh lợi hại đến mức nào!

Hàng ngàn con da vàng tử, tình cảnh kia khẳng định rất cường tráng xem.

Lòng hiếu kỳ thúc đẩy hạ, Đường Nhạc vòng qua hồ, đi tới rừng rậm chỗ sâu nhất.

Trên đường, Đường Nhạc gặp phải mấy con Phong Ảnh báo, tam nhãn Kim Tinh xà, nhưng đều bị hắn giải quyết, những thứ này yêu thú cấp thấp tu vi chẳng qua chỉ là Xuất Khiếu Cảnh, căn bản đối với hắn không tạo được uy hiếp.

Những Huyền Tiên đó cảnh tu vi Yêu Thú, chỉ sợ là đều đang bế quan tu luyện. Sẽ không dễ dàng đi ra.

"Chít chít chi "

Cách rất xa, là có thể nghe được thành thiên thượng vạn Hoàng Thủ Lang tiếng thét chói tai.

Sóng âm kia chói tai, mặc dù không bằng Bách Hoa Tông Quỷ Cốc Âm Ba trận, nhưng cũng kém không nhiều lắm.

"Nhất định là có người xông vào da vàng tử lãnh địa, mới kinh động bọn họ." Đường Nhạc suy đoán nói.

"Đại ca ca." Đột nhiên, một cái tay khoắc lên Đường Nhạc trên vai.

Đang suy nghĩ chuyện Đường Nhạc thân thể run lên, liền vội vàng quay đầu, khi thấy người quen sau, hắn sờ ngực, trầm giọng nói: "Nguyên lai là Linh Nhi a, người không biết người dọa người, hội hù chết người sao, người mới vừa rồi dọa ta một hồi, ta còn tưởng rằng da vàng tử ở chụp ta đây."

Kia một tiếng đại ca ca, để cho Đường Nhạc cho là mình sinh ra ảo giác.

"Cái gì da vàng tử" Linh Nhi mở một đôi mắt to, hiếu kỳ nói.

"Không có gì." Đường Nhạc tiếp tục nói: "Người tại sao lại ở chỗ này, người là thể nào đi vào còn nữa, người tham gia xong Bách Hoa đại hội, đi đâu "

Long Linh Nhi một mực rất thần bí, hắn chỉ biết là cô gái này đến từ Tổ Long Sơn Mạch, là long tộc nhân, mà còn nàng còn có mấy vị ca ca, còn theo chân bọn họ tẩu tán, còn lại Đường Nhạc không biết gì cả.

Ngay từ đầu Đường Nhạc là dự định giúp nàng tìm thân nhân, nhưng sau đó, không biết thế nào, liền đem nàng quên, chờ hắn tham gia xong Văn Đẩu, tiểu cô nương này đã không có ở đây quảng trường, hắn còn tưởng rằng nàng đã rời đi Bách Hoa Tông.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, thiếu mọi người đổi mới mấy ngày nay sẽ còn QAQ~!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Lâm biệt chuyển này, Thánh Huyết lệnh hiện!

"Kỳ thực, Linh Nhi tới nơi này, là theo người chào từ biệt!" Long Linh Nhi ôm Đường Nhạc cánh tay, lưu luyến đạo (nói).

Nghe vậy, Đường Nhạc vội vàng hỏi: "Người phải về Tổ Long Sơn Mạch "

"Đúng vậy, hai vị ca ca đã tìm được ta, bọn họ phải dẫn ta rời đi đây."

"Là bọn hán mang người vào đi." Trảng sân bên ngoài có hoa Văn Hiến trấn giữ, có thể nói bất kỳ gió thổi cỏ lay, đều không gạt được ánh mắt hán, lấy Long Linh Nhi thực lực, muốn thần không biết quỷ không hay chạy vào đến, cơ hồ là không có khả năng.

Dưới mắt chỉ có một giải thích, đó chính là tu vi cao hơn Hoa Văn Hiến người, mang theo Long Linh Nhi đi vào.

"Ừm." Long Linh Nhi gật đầu một cái.

"Bọn họ ở chỗ nào" Đường Nhạc nắm Long Linh Nhi mũi đẹp, nghi ngờ nói.

"Sau lưng người a." Long Linh Nhi cười nói.

"A "

Nghe lời này, Đường Nhạc đột nhiên quay đầu, phát hiện có hai gã người mặc hồng bào nam tử, đứng sau lưng hán, cùng một Quỷ Hồn dường như, nếu không phải Long Linh Nhi nhắc nhở, hán cũng không biết hai người này lúc nào xuất hiện.

Cũng còn khá Đường Nhạc không có trêu chọc Long Linh Nhi, nếu không mình thế nào chết cũng không biết.

"Ai nha má ơi." Đường Nhạc thân thể run lên, không khỏi lui về phía sau mấy bước.

"Hai vị đại ca, lớn lên thật đẹp trai a." Đường Nhạc không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ có thể trước khen mấy câu.

Thấy hai người vô cùng lạnh lẽo cô quạnh, không chịu nói, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Không biết hai vị đại ca họ gì "

"Này, hai người các người tại đây a, không nghe được đại ca ca, lại hỏi các người sao" Long Linh Nhi ngược lại cũng không khách khí, đi tới hai vị bên người nam tử, đưa hai tay ra, chia ra nắm hai người bên hông thật mềm.

Đối với cái này, hai người âm thầm bị đau, vội vàng cầu xin tha thứ: "Tiểu muội, có người ngoài ở đây, lại không thể để cho chúng ta có chút mặt mũi à."

"Đại ca ca, cũng không phải là người ngoài." Long Linh Nhi bĩu môi nói.

Hai người ngẩng đầu lên, đưa mắt liếc nhìn Đường Nhạc, quan sát tỉ mỉ lấy người này.

Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, ở tại bọn hán bên trong tộc, đó chính là lót đáy tồn tại, mà còn Thái Cổ Huyết Linh Long Nhất tộc, nghĩ đến cô độc, rất ít cùng nhân loại tiếp xúc.

Vì vậy hai người đối với (đúng) Đường Nhạc cũng chẳng có bao nhiêu hảo cảm, nếu không phải xem ở hán trợ giúp Long Linh Nhi thuận lợi xông qua Âm Ba trận phân thượng, hai người căn bản sẽ không phản ứng đến hán.

"Tại hạ Long Khiếu Vân."

"Long Khiếu Thiên."

Hai người lễ phép chấp tay một cái, giới thiệu sơ lược lấy chính mình.

"Thật là khí phách tên." Đường Nhạc căn bản không cảm giác được trong cơ thể hai người sống linh lực, giống như bọn họ là người bình thường, hán suy đoán hai người này tu vi tuyệt đối ở Thiên Tiên Cảnh trên, mà còn cái kia kêu Long Khiếu Thiên, tu vi rất có thể đi đến Kim Tiên cảnh.

Kính khùng như vậy!

Nếu là hai người muốn mặt sát chính mình, chỉ sợ Ngô Không ra tay, cũng cứu không chính mình.

Cũng còn khá hán ban đầu không có đắc tội Long Linh Nhi, thật là vui mừng.

"Tiểu tử Đường Tăng, gặp qua hai vị đại ca." Đường Nhạc khẽ mỉm cười, hán là như vậy gặp qua cảnh tượng hoành tráng người, hai người này tu vi tuy cao, nhưng còn không đến mức làm cho mình hai chân phát run, thậm chí mồ hôi lạnh.

"Đại ca ca, tấm lệnh bài này người nắm, hoan nghênh người tới Tổ Long Sơn Mạch tìm ta chơi đùa." Long Linh Nhi từ trong ngực lấy ra một khối lệnh bài màu đỏ, phía trên chạm trổ một cái màu đỏ tiểu Long, nhìn vô cùng uy vũ, để cho người nhìn, thì có một loại tâm sinh sợ hãi cảm giác.

Nhận lấy lệnh bài, Đường Nhạc tay trái run lên, Âm Đạo: "Thật là nồng đậm Huyết Sát Chi Lực."

Đường Nhạc đột nhiên sinh ra một loại muốn khát máu cảm giác!

Đưa lệnh bài thu vào hệ thống thương khó sau đó, loại cảm giác đó mới trong nháy mắt biến mất, như vậy có thể thấy, lệnh bài kia cũng không phải vật tầm thường, có thể ảnh hưởng tâm thần người.

"Lệnh bài kia" Đường Nhạc không nhận được nội tâm hiếu kỳ, nghĩ (muốn) hỏi cho rõ.

"Chẳng qua là rất bình thường lệnh bài á..., Linh Nhi muốn để lại làm cho người cái kỷ niệm mà thôi." Long Linh Nhi làm nũng nói.

Đường Nhạc gật đầu một cái, lục lọi thân thể, đạo (nói): "Ta xem một chút, trên người có cái gì không có thể lưu làm kỷ niệm đồ vật."

Chính gọi là lẽ còn ngoại lai, chính mình nếu là không đưa cho nàng lễ vật, khó tránh khỏi ra về mình hẹp hòi.

Chẳng qua là mảy mò nửa ngày, hắn cũng không tìm tới cái gì đáng tiền đồ vật.

"Có." Đường Nhạc động lòng cơ một cái, theo hệ thống thương khó tùy tiện lấy ra một chai Tiên Đan, trên đó viết Tử Dương đan, giao cho Long Linh Nhi sau, hắn cười nói: "Đại ca ca rất nghèo, cũng không có gì hay cho người, chai này Tiên Đan đem coi là cho người quà vật."

"Địa cấp thượng phẩm Tử Dương đan" một bên Long Khiếu Thiên kinh hô.

Ở tại bên hắn Long Tộc, Tiên Đan nhưng là khan hiếm bảo bối, không nghĩ tới Đường Tăng hào phóng như vậy, lâm biệt đang lúc, vậy mà hội đưa một chai Tiên Đan, hơn nữa còn là địa cấp thượng phẩm

"Đại ca ca, kia Linh Nhi hãy thu."

Với Đường Nhạc còn nói mấy câu lễ lẽ nói, Long Linh Nhi liền đi tới hai vị ca ca bên người, chuẩn bị rời đi.

Long Khiếu Thiên một tay phát lên, xé ra Không Gian Liệt Phùng, ba người thân ảnh trong nháy mắt biến mất ở Đường Nhạc trước mắt.

Thấy cái này thần kỳ một màn, Đường Nhạc trợn mắt hốc mồm, đạo (nói): "Ngọa tào, nắm giữ Không Gian Chi Lực, Kim Tiên cảnh cao thủ!"

Quả nhiên, hắn đoán không lầm, kia Long Khiếu Thiên thật là Kim Tiên cảnh cao thủ!

Ngẩn ngừ mấy hơi thời gian, Long Linh Nhi trở về đến Tổ Long Sơn Mạch.

Nhìn quen thuộc địa phương, Long Linh Nhi đuổi người một cái, kia hơi trở mã ngực đã bắt đầu lớn quy mô.

"Tiểu muội, người vì cái gì đem ta tộc Thánh Huyết lệnh giao cho Đường Tăng tiểu tử kia" Long Khiếu Vân lạnh lùng nói.

"Ta thích cho liền cho, cùng người có gì liên quan, cái này Thánh Huyết lệnh là Phụ Vương cho ta, quyền xử trí tự nhiên ở chỗ này của ta." Long Linh Nhi lắc lắc eo thon nhỏ, làm mặt quỷ, một bộ không sợ ca ca đáng sợ.

"Đại ca, người nghe một chút tiểu muội nói nói gì vậy." Long Khiếu Vân có chút tức giận, Thánh Huyết lệnh là Thái Cổ Huyết Linh Long chỉ bảo, từ xưa tới nay, đều là do tộc trưởng bảo quản, có thể nói, người nào Thánh Huyết lệnh, liền có thể khống chế Thái Cổ Huyết Linh Long Nhất tộc.

Đương nhiên, cũng có thể không phục tùng, bất quá bên trong tộc rất nhiều thật ngoan cố, chỉ nhận lệnh bài không nhận người, nếu để cho bọn họ biết rõ Thánh Huyết lệnh ở Đường Tăng trong tay, chỉ sợ sẽ nhận thức Đường Tăng làm chủ.

Đến lúc đó Đường Tăng nếu là nghĩ (muốn) thống trị Thái Cổ Huyết Linh Long Nhất tộc, kia bên trong tộc tất nhiên sẽ chia năm xẻ bảy, thậm chí hội ra tay đánh nhau, hậu quả khó mà lường được.

Ít nhất Long Khiếu Vân thì sẽ không phục tùng Đường Tăng cái này người ngoại lai!

"Tiểu muội làm việc, tự có chừng mực, người cũng không cần quản nhiều như vậy, vả lại nói, không phải còn được một chai Tử Dương đan sao" Long Khiếu Thiên biết rõ tiểu muội tính khí, quật cục kì, tuy nói hắn cũng có chút phản đối, nhưng nghĩ đến kia Đường Tăng làm người cũng không tệ lắm, tạm thời giao cho hắn cũng không có gì.

Kia Thánh Huyết lệnh trên có tiểu muội tinh huyết, nàng tùy thời có thể cảm ứng được Thánh Huyết lệnh vị trí chính xác, nói cách khác có thể cảm ứng được Đường Tăng vị trí.

Chỉ cần bọn họ nghĩ (muốn) cầm lại Thánh Huyết lệnh, chỉ cần biết Đường Tăng vị trí chính xác, sau đó đi tìm hắn là được.

Trọng yếu nhất là kia Thánh Huyết lệnh ở lại tiểu muội trên người, ngược lại rất không an toàn, bên trong tộc không ít người đều biết lệnh bài ở Long Linh Nhi trên người, Lão Tộc Trưởng ban đầu chịu đem lệnh bài giao cho nàng, ý kia đã rất rõ ràng.

Nhiệm kỳ kế tộc trưởng, chính là Long Linh Nhi.

Nàng người mang Thánh Linh Tiên Thiên Linh Căn, càng là tu luyện bên trong tộc cao cấp công pháp, là toàn tộc có hy vọng nhất lên cấp Đại La Kim Tiên cảnh người, nàng ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng.

Bên trong tộc kẻ xấu đồ, hận không được đưa nàng trừ chi cho thống khoái, Thái Cổ Huyết Linh Long Nhất tộc, quyết không cho phép có trâu như vậy bức tồn tại, rất nhiều người đều mơ ước kia chức tộc trưởng, nếu là để mặc cho Long Linh Nhi lớn lên, trở thành Đại La Kim Tiên cảnh cường giả.

Thử hỏi, bên trong tộc nhân vật phản diện còn có ai có thể trị nàng

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Viêm Minh xuất hiện, hãm sâu huyền cảnh!

"Người có thể kéo xuống đi, Từ Dương đan có thể so sánh được cho Thánh Huyết lệnh giá trị đừng nói một chai, coi như là một ngàn bình, cũng so ra kém." Long Khiếu Vân hô lớn.

"Đường Tăng lại không biết Thánh Huyết lệnh chỗ dùng, người còn có cái gì thật lo lắng cho." Long Khiếu Thiên an ủi.

"Nhưng là" Long Khiếu Vân muốn nói lại thôi.

Thấy hai người nói đông dài cái không xong, Long Linh Nhi huy động phần quyền, uy hiếp nói: "Nói đủ không, còn không nhanh lên Hồi Tộc bên trong các người nếu là lại nói, có tin ta hay không nói cho Phụ Vương, nói các người khi dễ ta."

Thái Cổ Huyết Linh Long Tộc lớn lên, mọc từ từ một nữ, theo thứ tự là Thiên Lôi Vân Vũ linh, hẳn đặc biệt sủng ái con gái, nếu không cũng sẽ không đem Thánh Huyết lệnh trọng yếu như vậy đồ vật, giao cho Long Linh Nhi.

Vừa nghe tiểu muội muốn ở Phụ Vương trước mặt mách lẻo, hai người lập tức không cần phải nhiều lời nữa.

"Cái này đúng không, đi thôi." Long Linh Nhi đứng ở giữa hai người, khóe miệng hơi hơi thượng dương, sau đó kéo hai người tay, hoạt bát đi bên trong tộc.

"Đường Tăng" trong miệng lập đi lập lại nhắc tới mấy lần danh tự này, Long Khiếu Thiên cũng không nghĩ nhiều nữa.

Bất kể nói thế nào, trọng yếu như vậy chuyện, hẳn nhất định phải nói cho Phụ Vương!

Bách Hoa Tông, tràng sân bắn.

Nhìn trước mặt hàng ngàn con da vàng tử, Đường Nhạc tê cả da đầu, âm thầm nuốt một nước miếng.

Trước mắt, hơn mười người chém giết chung một chỗ, đều là giết đỏ mắt, cái gì móc mũi, khu con mắt, kẻ tai nói nhỏ, những thứ này thấp hèn thủ đoạn đều dùng tới.

Có thể nhìn ra được, những người này đã mất lý trí, bọn họ tâm thần bị da vàng tử khống chế.

Lúc này Đường Nhạc núp ở một nơi lùm cây phía sau, hẳn ngồi chồm hóm dưới đất, bình lấy hô hấp, kinh hồn bạt vía nhìn một màn này.

Hiện trường, cực kỳ máu tanh, để cho Đường Nhạc không nhìn được nghĩ nhà.

Thằng thần nói, hẳn cũng là lần đầu tiên thấy máu tanh tình cảnh, có người ngay cả ruột đều bị kéo ra.

Đường Nhạc nghĩ (muốn) xoay người rời đi, nhưng mấy chục tấm lệnh bài không bắt vào tay, hẳn không cam lòng.

Hắn không dám hứa chắc, mình có thể ổn định tâm thần, không vào vào huyền cảnh, hiện tại, thông minh nhất biện pháp, chính là chờ đợi da vàng tử rời đi.

Những thứ kia vậy xem da vàng tử, nhìn những thứ này ngu xuẩn nhân loại, ở giết lẫn nhau, bọn họ gãy dựa thân thể, hình như là đang hoan hô.

Bọn họ toét miệng, huy động móng vuốt, đang không ngừng cười nhạo.

Chắc chắn những người này đều chết sau đó, bọn họ mới gần trước, dùng cái mũi ngửi ngửi, chắc chắn không có nguy hiểm sau đó, mới tận tình thưởng thức thức ăn.

"Cục cục." Đường Nhạc nhắm mắt, cố gắng khắc chế chính mình không nhìn cái này tàn nhẫn một màn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, ước chừng sau năm phút, Đường Nhạc mở mắt, phát hiện trên đất chỉ còn lại leng keng Bạch Cốt, còn có bề tan tành quần áo.

Chẳng qua là hắn vẫn không có đứng dậy, đi lấy lệnh bài, bởi vì còn có mấy trăm con da vàng tử tại chung quanh đi dạo, cũng không hề rời đi.

"Đường Tăng, ngươi để cho ta tìm kĩ chỗ a, không nghĩ tới ngươi trốn ở chỗ này, còn không mau tới nhận lấy cái chết." Viêm Minh với Hồ Tu Tề ở bên bờ tìm thời gian rất lâu, cũng không có phát hiện Đường Tăng thân ảnh, vì vậy, bọn họ đoán chừng Đường Tăng sẽ ở rừng rậm sâu bên trong.

Đúng như dự đoán, bọn họ vòng qua kia phiến hồ, nhiều lần tìm, rốt cuộc phát hiện Đường Tăng thân ảnh.

Hàng này không nghĩ tới như vậy sợ, lại núp ở lùm cây phía sau.

Nghe vậy, Đường Nhạc nói thầm một tiếng hồng bét, hai cái này đáng chết đồ vật, không tới sớm không tới trễ, hết lần này tới lần khác lúc này tới.

Hắn khẽ ngẩng đầu, phát hiện mấy trăm con da vàng tử chính nhìn mình chăm chăm.

Viêm Minh một tiếng hô to, kinh động bọn họ.

Nếu bị phát hiện, Đường Nhạc cũng chỉ có thể đối mặt, hắn chậm rãi đứng dậy, mặt đầy cảnh giác, hắn sợ hãi không phải Viêm Minh với Hồ Tu Tề, mà là đám này da vàng tử.

Một khi rơi vào huyền cảnh, rất khó thuận lợi đi ra.

Đám kia chết đi người dự thi, chính là gương xe trước.

Ngay trong bọn họ, không thiếu có Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, tuy nhiên bị da vàng tử tươi sống cho chơi đùa chết.

"Cửu Long Khiếu Thiên Ấn."

Đường Nhạc quyết định thật nhanh, trực tiếp thi triển Linh Quyết, trong nháy mắt đánh chết trên trăm con da vàng tử.

Ngay tại hắn tiếp tục thi triển Linh Quyết lúc, Viêm Minh với Hồ Tu Tề công kích đã theo nhau mà tới.

Hắn bận bịu trả đũa, làm cho những thứ kia da vàng tử có thời gian thờ dốt.

Vốn là những thứ kia da vàng tử bị Đường Nhạc mới vừa rồi thủ đoạn chán nhiếp đến, bọn họ muốn thoát đi, nhưng thấy Đường Nhạc bị người công kích, liền từ tả hữu hai bên, bao vây kịch chiến say sưa Đường Nhạc đám người.

Da vàng tử vô cùng cơ trí, bọn họ cơ trí, để cho người không thể không bội phục.

Thấy đồng bạn bị Đường Nhạc giết chết, bọn họ tự nhiên muốn vì đó báo thù, hơn nữa còn có thể hưởng thụ một bữa ăn ngon.

Thấy mình bị da vàng tử bao vây, Đường Nhạc lòng như lửa đốt, hắn một chương đánh lui Viêm Minh, đạo (nói): "Da vàng tử giới bố trí huyền cảnh, chúng ta một khi rơi vào trong đó, chắc chắn phải chết, nếu muốn mạng sống, chúng ta phải liên thủ đối phó da vàng tử."

"Đường Tăng, ngươi là tại gây cười đi, mấy con da vàng tử liền đem ngươi sợ thành cái này bức dạng" tựa hồ nghĩ đến cái gì, Viêm Minh tiếp tục nói: "Ngươi là không đánh lại được chúng ta, sợ hãi bị chúng ta cho giết chết, cho nên mới biện ra lý do này, muốn nhân cơ hội chạy trốn, có phải hay không "

"Hắn đang kéo dài thời gian, khác (đừng) nói nhảm với hắn, các loại (chờ) Tôn Ngộ Không đến, chúng ta không thể giết hắn." Hồ Tu Tề trầm giọng nói.

"Động thủ."

Hai người lần nữa phát ra mãnh liệt tấn công, theo tả hữu giáp công Đường Nhạc.

"Mẹ hắn, thật sự cho rằng ta giết không hai người các ngươi sao" thấy hai người được voi đòi tiên, Đường Nhạc cũng sẽ không chút nào giữ lại, mệnh mạng linh lực theo trong cơ thể mãnh liệt mà ra.

Đường Nhạc lực chiến hai gã Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, không rơi xuống hạ phong.

"Phốc."

Nhưng vào lúc này, trên trăm con da vàng tử quật khỏi cái mông, bắn ra thối không thể nhìn phân bí vật, chu vi mấy chục thước, không khí đều bị chấm dứt, trở nên hôi thối vô cùng.

"Tình huống gì" Viêm Minh dừng lại tấn công, ý thức được có cái gì không đúng.

Nghe này cổ khó ngửi mùi, hần cảm thấy hoa mắt choáng váng đầu, có chút buồn nôn, muốn nôn mửa.

"Ta gọi ạ, cái này rắm có độc." Hồ Tu Tề kịp phản ứng, lớn tiếng la lên.

Đường Nhạc bịt lại miệng mũi, chuẩn bị tránh né mũi nhọn, rút lui ra khỏi da vàng tử vòng vây.

"Chúng ta cũng đi." Viêm Minh đề nghị.

Nhưng là mấy trăm con da vàng tử, như thế nào tùy tiện thả con mồi rời đi.

"Chít chít chi "

Da vàng tử môn mắt hiện lên u quang, có chút hăng hái nhìn trước mắt con mồi.

"Thật là chóng mặt." Đường Nhạc cảm giác quay cuồng trời đất, cảnh tượng trước mắt rục rờ hần lên.

Giống vậy, Viêm Minh với Hồ Tu Tề cũng tiến vào trong ảo cảnh.

"Su phụ, ta đây Lão Tôn có phải là người hay không huynh đệ "

Đường Nhạc mở mắt, phát hiện Ngô Không xuất hiện ở trước mặt hần, mà chung quanh da vàng tử cũng không trông thấy, ngay cả Viêm Minh với Hồ Tu Tề cũng không biết đi đâu.

"Ngô Không, người tới quá chuẩn lúc, nếu không su phụ liền muốn hãm sâu huyền cảnh." Đường Nhạc cười nói.

"Người vẫn chưa trả lời ta mà nói đây." Ngô Không khoe miệng Nhất Tà, cười có chút âm hiểm, nhìn vô cùng quý dị.

"Đúng vậy, người đương nhiên là ta huynh đệ." Đường Nhạc gật đầu nói,

"Vậy người có nguyện ý hay không cho ta đi chết." Ngô Không cười tà nói.

Nhìn biểu hiện quái dị Ngô Không, Đường Nhạc luôn cảm giác có chút có cái gì không đúng, bất quá hần vẫn gật đầu, trả lời: "Đương nhiên."

"Su phụ, vậy người phải đi chết đi, đi nhanh a." Vừa nói, Ngô Không lấy ra một cây chủy thủ, hung hăng đâm vào ngực, nhất thời máu tươi đột nhiên phun ra, sau đó hần rút chủy thủ ra, giao cho Đường Nhạc, đạo (nói): "Châm đi, rất thoải mái, không có chút nào đau."

Ngay tại Đường Nhạc do dự thời điểm, Bát Giới lại xuất hiện ở trước mặt hần.

Chỉ thấy Bát Giới đoạt lấy chủy thủ, cũng đâm vào ngực, hần rút chủy thủ ra, toét miệng cười nói: "Su phụ, ta đây Lão Trư thử qua, thật không đau, người thử một lần đi."

Đường Nhạc: "

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, viết năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 241: Phát hiện đầu mối, Ngô Không đến!

"Đây là huyền cảnh." Mặc dù phát sinh trước mắt hết thấy, giống như thật như thế, nhưng Đường Nhạc vẫn là phát hiện trong đó đầu mối, hần biết Bát

Giới với Ngô Không, hai người này tuyệt sẽ không có tự hủy hoại hành vi.

Không trách trước kia hơn mười người rơi vào huyễn cảnh sau, không ai sống sót, đối mặt như thế huyễn cảnh, chỉ sợ Địa Tiên cảnh cường giả cũng sẽ cảm thấy khó giải quyết.

Muốn cho tự cảm chủy thủ đâm tim, làm hấn Xuân Thu Đại Mộng đi!

"Sur phụ, ngươi còn đang chờ cái gì, mau ra tay a." Bát Giới nắm chủy thủ, từ từ đến gần Đường Nhạc.

Đường Nhạc cảnh giác nhìn hai người, lui về phía sau mấy bước.

Trước mắt huyễn cảnh, hấn là trong lòng của hấn suy nghĩ gì, sẽ xuất hiện cái gì.

Làm chứng thật cái này một suy đoán, Đường Nhạc tập trung tinh thần, tâm lý mặc niệm Lý Thừa Phong, trong đầu tất cả đều là hấn thân ảnh.

Quả nhiên, một giây kế tiếp, Lý Thừa Phong thân ảnh liền xuất hiện ở trước mặt hấn.

"Đường huynh, ta ngươi cùng một chỗ cùng đi hoàng tuyền như thế nào" Lý Thừa Phong không có hảo ý đi về phía Đường Nhạc, chuẩn bị đối với hấn ra tay.

"Cộng phó ngươi tề đại." Biết là huyễn cảnh, Đường Nhạc đương nhiên sẽ không nghe bọn hấn mà nói, dưới mắt nếu muốn rời đi huyễn cảnh, đầu tiên phải giải quyết ba người này.

Cùng lúc đó, hấn còn muốn tâm vô tạp niệm, không thể còn muốn bắt luận kẻ nào.

Nếu không, nếu là hấn suy nghĩ trong lòng, đều xuất hiện ở đây trong ảo cảnh, vậy phải muốn rời đi, chỉ sợ là khó lại càng khó hơn.

Một cước đem Lý Thừa Phong đạp bay sau, Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, thân hình động một cái, hướng về phía Bát Giới tiến lên.

Bốn người kích đánh nhau, không tới ba cái hiệp, Đường Nhạc lại liên tục bại lui, tạm rơi vào hạ phong.

Cái này làm cho Đường Nhạc không nghĩ ra, cái này rõ ràng là huyễn cảnh, vì sao Ngô Không dám người tu vi vẫn cao như vậy.

Mà còn ba người ra tay cường độ, thật giống như đều là giống nhau.

Theo lý thuyết, Ngô Không là trong tiên cảnh kỳ tu vi, hấn tùy tiện Nhất Quyền, chính mình lại không cách nào ngăn cản, có thể dưới mắt, Đường Nhạc lại đỡ được, hơn nữa còn có trả đũa dư lực.

Trọng yếu nhất là, Đường Nhạc bộc phát ra mạnh bao nhiêu lực lượng, ba người này giống vậy hội bộc phát ra cùng hấn bằng nhau lực lượng.

Đường Nhạc Việt Chiến càng mạnh, ba người này cũng là Việt Chiến càng mạnh.

Cái này thật là tà môn!

Lại đánh như vậy đi xuống, Đường Nhạc phải thua không thể nghi ngờ, làm không tốt hôm nay thật đúng là đến qua đời ở đó.

Cái này chết Viêm Minh, nếu không phải bọn họ, chính mình như thế nào rơi vào kết quả như thế này.

Nếu là có may mắn rời đi huyễn cảnh, hấn thề, tuyệt đối muốn cho Viêm Minh với Hồ Tu Tề bỏ ra phải có đại giới.

Chỉ tiếc, hấn không có cái cơ hội kia.

Kia hai hàng cũng tiến vào huyễn cảnh, kết quả với hấn phỏng chừng không sai biệt lắm.

Ngay tại Đường Nhạc tuyệt vọng lúc, hấn đột nhiên nghĩ đến cái gì.

"Không đúng." Đường Nhạc phát hiện, trước mắt ba người bộc phát ra lực lượng cùng mình giống nhau, đối một loại suy nghĩ mà nói, bọn họ hấn là ở phục chế chính mình lực lượng, chính mình lực lượng tăng cường, bọn họ cũng đi theo tăng cường, vậy nếu là chính mình lực lượng trở nên yếu đây

Nghĩ đến đây, Đường Nhạc đột nhiên thu lại khí thế, yếu bớt lực lượng, chỉ dùng ba thành thực lực.

Àm!

Đường Nhạc với Lý Thừa Phong đụng nhau một chương, phát hiện hấn lực lượng cũng nhận được yếu bớt.

Ra kết luận, hấn cường ba người mạnh, hấn yếu ba người yếu.

Phát hiện sơ hở trong đó, Đường Nhạc lập tức thu tay lại, không nữa vận dụng một tia linh lực.

"Ta rất yếu, ta rất yếu, ta chính là cái yếu gà." Đường Nhạc lập đi lập lại lẩm bẩm.

Đương không cảm giác được ba người trong cơ thể sóng linh lực lúc, Đường Nhạc khước miệng giương lên, lộ ra một cái hài lòng nụ cười.

Cũng còn khá chính mình đủ cơ trí, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Hiện nay, cái này ba người đã đối với hắn không tạo thành uy hiếp, mặc cho bọn họ nói thiên hoa nát rớt, Đường Nhạc chính là không để ý bọn họ.

Hắn tin tưởng, chỉ cần đợi thêm một đoạn thời gian, huyền cảnh bên ngoài Ngộ Không sẽ tới cứu mình.

Chỉ cần Ngộ Không giải quyết đám kia Hoàng Bì Tử, như vậy huyền cảnh tự nhiên sẽ không đánh tự thua.

Còn như bên trong ảo cảnh Ngộ Không, Bát Giới, Lý Thừa Phong ba người, bọn họ thích dùng chùy thủ thọt ngực, liền thọt được, ngược lại hắn Đường Nhạc sẽ không đi thọt.

Hiện tại Đường Nhạc đã không đề được một tia khí lực, giống vậy, ba người kia cũng không đề được một tia khí lực.

Tràng sân bắn, hồ.

Ngộ Không với Hoa Vân Dao, Hoa Thanh Vân hai người chạm qua mặt, nhưng song phương cũng không có động thủ, chẳng qua là lẫn nhau liếc về liếc mắt, ngay cả lời cũng không có nói.

Ba người bọn họ đánh, đối với song phương mà nói, không có bất kỳ chỗ tốt.

Nếu là chiến đấu cái lưỡng bại câu thương, đến Hoa Văn Hiến nơi đó cũng không tiện giao phó, mà còn loại kết quả này cũng là bọn hắn không muốn nhìn thấy.

Biết rõ cái này hai cái lão câu sẽ đối sư phụ bất lợi, Ngộ Không trước tiên phải đi tìm sư phụ, chuẩn bị đem tin tức này nói cho hắn biết, sau đó thương lượng đối sách.

Cảm giác sư phụ khí tức, Ngộ Không bay trên trời, vòng qua hồ, cách thật xa, liền thấy sư phụ thân ảnh.

Chẳng qua là sư phụ tình huống bây giờ cũng không lạc quan, chung quanh hắn có mấy trăm con Hoàng Bì Tử rục rịch, tùy thời chuẩn bị uống kỳ huyết Thực Kỳ thịt.

Đồng thời, Viêm Minh với Hồ Tu Tề hai người cũng ở đây sư phụ bên người.

Chỉ bất quá trước mắt một màn có chút cay con mắt.

Chỉ thấy sư phụ bàn trừ chân ngồi dưới đất, chấp hai tay, nhắm chặt hai mắt, thì thầm trong miệng cái gì, hình như là niệm kinh.

Mà Viêm Minh chính là ở trần, khê cần môi, uốn éo cái miệng, đang nhảy múa thoát y, tình cảnh cực kỳ không thích hợp thiếu nhi.

Còn như kia Hồ Tu Tề thì càng khôi hài, hắn chống miệng lên, nằm trên đất, cùng một con cóc ghè dường như, nhảy tới nhảy lui, thỉnh thoảng còn ăn chút đất, dùng đầu lưỡi liếm trên mặt đất tro bụi.

"Hồngбет, sư phụ rơi vào huyền cảnh." Ngộ Không biết rõ Hoàng Bì Tử giới bố trí huyền cảnh, nếu là mấy con ngược lại cũng không đủ là theo, càng là trên trăm con Hoàng Bì Tử liên thủ, coi như là chính mình, hơi không cẩn thận, cũng sẽ rơi vào trong đó.

Ngay tại hắn chuẩn bị ra tay cứu viện lúc, kia Viêm Minh dừng lại vũ bộ, ánh mắt đờ đẫn, hắn cười quái dị mấy tiếng, theo túi trữ vật bên hông lấy ra một cây chùy thủ, không chút do dự đâm vào trong bụng, hình như là đang cắt bụng tự sát.

Tình cảnh nhìn cực kỳ quỷ dị!

Dù Ngộ Không tâm tính, cũng không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng.

Cái này Hoàng Bì Tử bố trí huyền cảnh, lại lợi hại như vậy, để cho người cam tâm tình nguyện tự sát, đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự là làm cho người ta không cách nào tin nổi.

Viêm Minh phảng phất không cảm giác được đau đớn, hắn kéo ra trong bụng ruột, dùng miệng cắn mấy hớp

Liếc về liếc mắt máu me khắp người Viêm Minh, Ngộ Không lại đem ánh mắt nhìn về phía Hồ Tu Tề.

Người này hình như là nhảy mệt mỏi, vì vậy ngồi dưới đất nghỉ ngơi, không chỉ có như thế, hắn đem cùi giày một cái, lấy tay bấu đầu ngón chân, thậm chí còn dùng đầu lưỡi đi liếm chụp qua đầu ngón chân hai tay.

Một lát sau, hắn miệng sùi bọt mép, với dương điền phong phát tác dường như, không ngừng co quắp.

"Nôn." Ngộ Không có chút muốn ói, cái này buồn nôn một màn, để cho hắn thiếu chút nữa phun ra.

Có thể có một chút, Ngộ Không vô cùng kỳ quái, vì cái gì hai người này cứ chỉ quái dị như vậy, mà sư phụ lại bình tĩnh như vậy đây.

Từ đầu chí cuối, sư phụ một mực ở nói lảm bảm lảm bảm cái gì.

Xem ra nếu muốn làm rõ ràng nguyên do trong đó, chỉ có thể hỏi sư phụ.

Ngộ Không đem tốc độ phát triển tới cực hạn, một giây kế tiếp xuất hiện ở Đường Nhạc bên người, hắn liên tiếp đánh ra mấy bàn tay, linh lực kinh khủng ngưng tụ chung một chỗ, tạo thành mấy đạo Đại Thủ Ấn, trực tiếp đem trên trăm con Hoàng Bì Tử đập chết.

Toàn bộ quá trình nước chảy mây trôi, làm cho Hoàng Bì Tử căn bản không có phản ứng thời gian.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242: Viêm Minh bị giết, đối chọi gay gắt!

Đám kia Hoàng Bì Tử vừa chết, huyễn cảnh cũng biến mất theo.

Nghe một cỗ mùi máu tanh, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy Ngộ Không lúc, hắn lạnh lùng nói: "Ta đặc biệt sao đều nói mấy lần, ta không cảm chịu thủ thâm ngực!"

"Sư phụ, người đang nói gì a, cái gì thủ thâm ngực" Ngộ Không mặt đầy mộng bức.

Nghe vậy, Đường Nhạc mới đứng dậy, quét chung quanh một cái, phát hiện huyễn cảnh bị phá, kia nói như vậy, trước mắt cái này Ngộ Không là thực sự.

"Người là thật" Đường Nhạc kích động nắm Ngộ Không tay trái.

"Cái gì thật giả" Ngộ Không nghi ngờ nói.

Sau đó, Đường Nhạc đem ở huyễn cảnh bên trong xảy ra hết thảy nói cho Ngộ Không, người sau biết sau đó, không khỏi giờ ngón tay cái lên, tán dương Đường Nhạc.

"Sư phụ, cũng còn khá người phát hiện kịp thời, nếu không người kết quả với hai người này một dạng." Vừa nói, Ngộ Không chỉ chính nằm trên đất gào thét bị thương Viêm Minh với Hồ Tu Tề.

Huyễn cảnh biến mất, hai người này tự nhiên cũng trở về hiện thực.

Viêm Minh lúc này chỉ còn lại Nhất Khẩu Khí, hắn ruột bị chính mình cắn đứt, ngón tay cũng bị chính mình cắn đứt hai cây, nếu không phải hắn tu vi thâm thiết, đã sớm đi đời nhà ma.

"A" Viêm Minh phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, lấy tay che bị chảy máu rạch ra bụng, hắn biết rõ mình đại hạn cứ thế, chỉ sợ là không sống thời gian bao lâu.

Một bên Hồ Tu Tề ngược lại không có bị cái gì tính thực chất tổn thương, hắn không có dùng chảy máu thọt chính mình, chẳng qua là trong miệng ăn không ít đất, đáng vẻ nhìn có chút chật vật mà thôi.

"Đáng đời." Thấy hai người tình trạng, Đường Nhạc cũng không đồng tình bọn họ, trước chính mình nhắc nhở bọn họ, nếu là bọn họ lựa chọn với chính mình liên thủ, đối phó những Hoàng Bì Tử đó, như thế nào lại rơi vào kết quả như thế này.

Mọi việc đều có nhân quả báo ứng!

"Đường Tăng, ngươi làm sao sẽ không có chuyện gì!" Hồ Tu Tề từ dưới đất bò dậy, thâm độc nhìn Đường Nhạc, ba người đồng thời rơi vào cảnh vật chung quanh, vì sao liền hắn không phát hiện chút tổn hao nào.

"Chính là huyền cảnh, có thể làm khó dễ được ta." Đường Nhạc hai tay thua lập, ngẩng đầu nhìn bầu trời, chẳng thềm ngó tới lạnh lùng nói.

"Lần này Lão Tử nhận tài, coi như ngươi lợi hại." Có Tôn hiểu chỗ trống này, hắn còn muốn ra tay với Đường Tăng, kia là không có khả năng, mà Viêm Minh bản thân khó bảo toàn, hai người hiển nhiên là không thể liên thủ.

"Cứu ta" Viêm Minh đưa mắt về phía Hồ Tu Tề, uể oải hô.

Vừa muốn xoay người rời đi Hồ Tu Tề, nghe đến lời này, dừng bước lại, nhìn vô cùng thâm Viêm Minh, hắn trầm giọng nói: "Trên người của ngươi máu sắp chảy khô, ta cứu không ngươi."

"Cầu xin cầu xin ngươi." Viêm Minh chỉ có thể đem hy vọng cuối cùng ký thác vào Hồ Tu Tề trên người, hắn cũng không hi vọng nào Đường Tăng hội xuất thủ cứu giúp.

Đúng như hắn suy nghĩ, Đường Nhạc chỉ mong hắn nhanh lên một chút chết đây!

Đời dài địch nhân, Đường Nhạc chưa bao giờ hội tâm từ thù nhuyển.

"Ta biết ngươi bây giờ rất thống khổ, như vậy đi, ta ngươi quen biết một hồi, ta liền cho ngươi một cái thống khoái đi." Vừa dứt lời, Hồ Tu Tề từng bước từng bước đi về phía Viêm Minh bên người, tay phải hắn âm thầm điều động linh lực.

"Không không muốn."

Àm!

Mặc cho Viêm Minh như thế nào cầu xin tha thứ, vẫn chạy không khỏi Hồ Tu Tề nổ tung quyền.

"Ta đây là vì muốn tốt cho ngươi, ngươi đến Âm Tào Địa Phủ, cũng không nên ghi hận huynh đệ a!" Hồ Tu Tề giả bộ vô tội, lạnh lùng nói.

Ba ba ba!

Đường Nhạc vỗ bàn tay, cười nói: "Chắc chắn, như thế lòng dạ ác độc ngươi, thật là thể gian hiểm thấy a!"

"Đường Tăng, ngươi biết cái gì, ta muốn là không giết hắn, hắn tất nhiên phải bị cực lớn hành hạ." Hồ Tu Tề có lý chẳng sợ hô.

"Nói thật tốt, ta thiếu chút nữa thì tin, bất quá huynh đệ ngươi ở Âm Phủ tịch mệnh rất, ngươi không tính đi xuống bồi bồi hắn sao!" Đường Nhạc cười như không cười nói.

Đường Nhạc có thể sẽ không dễ dàng thả hắn rời đi!

Ngươi này chưa trừ diệt, cuối cùng là phiền toái.

"Ngươi có ý gì." Hồ Tu Tề mặt đầy cảnh giác nói.

"Hôm nay, ngươi không chết, chính là ta sống." Đường Nhạc cho Ngộ Không một cái ánh mắt, tỏ ý hắn không dùng ra tay, mà hắn cũng sẽ không nói nhảm, trực tiếp thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, tại chỗ lưu lại một đạo phân thân.

Mà chính hắn, sau một khắc lại xuất hiện ở Hồ Tu Tề phía sau.

"Đế Tào Toái Kim Chi!"

Àm!

Hồ Tu Tề mới vừa kịp phản ứng, liền phát hiện mình thân thể đã bay rớt ra ngoài, hung hăng ngã xuống đất.

"Khục khục" thân hình lão đạo từ dưới đất bò dậy, Hồ Tu Tề vỗ vỗ trên y phục tro bụi, cười lạnh nói: "Đường Tăng, ngươi thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn a."

Đường Nhạc không thềm để ý hắn, tiếp tục phát động mãnh liệt tấn công, thời gian ba cái hô hấp, Hồ Tu Tề thể thì hắn hai quyền một chưởng.

"Ta phác thảo à." Đau đớn kịch liệt để cho Hồ Tu Tề thiếu chút nữa bất tỉnh, cái này Đường Tăng hạ thủ cực kỳ tàn nhẫn, không lưu tình chút nào, bất quá hắn Hồ Tu Tề cũng không phải bần nặn, lúc này vận chuyển trong cơ thể linh lực, triển khai điên cuồng trả thù.

Ở Hồ Tu Tề thân hình lướt đi đồng thời, Đường Nhạc cả đời quát khẽ, lòng bàn chân đập lên mặt đất, bạo xạ mà ra, với hắn chính diện cứng rắn hắn Nhất Quyền.

"Tê không hổ là Địa Ma Hồ Tộc người." Đường Nhạc cảm thấy cánh tay phải tê dại, đang không ngừng phát run, nói tới sức mạnh, chính mình chỉ sợ ở hơi kém hẳn một bậc.

Bất quá Đường Nhạc tu luyện Bát Hủ Kim Thân, luận nhục thân trình độ cường hãn, hẳn ngược lại cũng không sợ Hồ Tu Tề.

Hướng chỉ tốc độ của hắn chiếm ưu thế, căn bản không cần liều mạng, hai người chiến đấu đến cuối cùng, thắng lợi tuyệt đối là hắn Đường Nhạc!

"Mới vừa rồi đánh thoải mái đi, hiện tại nên ta." Mới vừa rồi Đường Tăng một quyền kia, cũng để cho hắn có chút không chịu nổi, bất quá lúc này, hắn cũng không thể lùi bước, nhất định phải trước khí thế bên trên, áp đảo Đường Tăng, nếu không, chính mình hôm nay rất khó rời đi nơi này.

Hồ Tu Tề huy động song quyền, hướng về phía Đường Nhạc trong ngực tàn bạo đi.

"Đến tốt lắm."

Đường Nhạc cũng không có né tránh, hắn cũng nắm quả đấm, với Hồ Tu Tề liều mạng lên.

Hai người người Nhất Quyền, một quyền của ta, lẫn nhau không ai phục ai.

Mấy chục hiệp sau đó, vẫn không có phân ra thắng bại.

"Người rút cuộc tu luyện cái gì công pháp luyện thể." Hồ Tu Tề không có Đường Tăng tốc độ nhanh, né tránh không kịp lúc, bị hắn Nhất Quyền đánh trúng mũi, lúc này hắn, máu mũi phun thẳng, nhìn cực kỳ chật vật.

Xem xét lại Đường Nhạc, hắn trong ngực với bả vai bị đánh trúng mấy quyền, chẳng qua là chịu một chút bị thương ngoài da.

"Người đoán." Đường Nhạc cười nói.

"Đây là người buộc ta." Hồ Tu Tề muốn tốc chiến tốc thắng, chuẩn bị một chiêu quyết định thắng bại.

"Tức giận sao" Đường Nhạc thu hồi nụ cười, trong cơ thể linh lực nổi lên không dứt mãnh liệt mà ra, thân thể của hắn từ từ đi lên, cách chừng một thước, mới đứng vững thân hình.

Thấy chung quanh linh lực ở hướng Đường Tăng trong cơ thể hội tụ, Hồ Tu Tề trợn to hai mắt, không thể tin được chính mình thấy như vậy một màn.

Trời ạ!

Cái này Đường Tăng rút cuộc muốn thi triển cái gì Linh Quyết

Tên đã lấp vào cung, không phát không được.

Mặc dù có chút kiêng kỵ Đường Tăng, nhưng là chỉ có thể kiên trì đến cùng đi trước đối mặt.

Mà còn, cái này Đường Tăng tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, coi như hắn như thế nào đi nữa giả thần giả quỷ, cũng không khả năng đem chính mình đánh bại.

Tu vi chênh lệch, cũng không phải là Linh Quyết có thể bù đắp.

"Ma Hồ bá núi quyền "

Đây là Địa Ma Hồ Tộc đứng đầu tuyệt học, đẳng cấp ở Thiên cấp hạ phẩm, quyền này luyện đến Đại Thành, đủ rồi nổ tan một tòa núi lớn, uy lực bá đạo vô cùng.

Linh lực kinh khủng trên không trung tạo thành một đạo Ma Hồ hư ảnh, mang theo gió trời sát phạt, lấy Tấn Lôi thế, nhắm phía Đường Nhạc.

Cầu phiêu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Lấy mạng ra đánh, Nhất Tâm Nhị Dụng!

Đối mặt với Hồ Tu Tề kia hơi lộ ra linh lực thế công, Đường Nhạc sắc mặt cũng có nhiều chút ngưng trọng, bất quá hắn cũng không tính tránh né mũi nhọn, lấy hấn thực lực bây giờ, thi triển bán thần cấp Linh Quyết, đủ để với hắn chính diện chống lại.

Tâm niệm lay động, Đường Nhạc song chưởng nhỏ dựng thẳng, Lục Đạo Kiền Khôn Kinh tư thế nhanh chóng kéo ra, song chưởng hoa cả mắt vung, mấy đạo tia sáng chói mắt ngưng tụ ở Đường Nhạc phía trước, sau đó mang theo Hủy Thiên Diệt Địa thế, hướng về phía tàn bạo tới mãnh hổ Hư Tượng tàn bạo đi.

"Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, Toại Vũ Huyền Mang!"

Hai cổ năng lượng kinh khủng, đem phụ cận trên mặt đất tro bụi, toàn bộ đánh xơ xác.

Sau một khắc, chính là đột nhiên bộ dạng đụng vào nhau, sóng linh lực kịch liệt khuếch tán ra, cả vùng vào lúc này, bắt đầu run rẩy.

"Sự phụ lại có thể với Hồ Tu Tề chính diện chống cự, mà không rơi xuống hạ phong "

Nhìn hai đạo kịch liệt giao phong thân ảnh, núp ở trăm mét ra ngoài Ngộ Không không nhịn được lên tiếng thán phục, phải biết, Hồ Tu Tề nhưng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, mà sự phụ chỉ là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ.

Tuy nói Đường Nhạc thi triển bán thần cấp Linh Quyết, nhưng là hắn bù đắp không hai cấp bậc chênh lệch.

Bất quá theo mới vừa rồi giao thủ đến xem, sự phụ trong cơ thể linh lực hùng hậu trình độ, tựa hồ với Hồ Tu Tề không sai biệt lắm, mà còn đối với (đúng) Linh Quyết tu luyện trình độ, cũng còn mạnh hơn Hồ Tu Tề một ít.

Ngộ Không phán đoán, sự phụ đã đem Phượng Ca Tiểu giao cho hắn bán thần cấp Linh Quyết, tu luyện tới Đại Thành, rồi viên mãn cũng chỉ thiếu chút nữa xa.

Lấy Huyền Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, có thể đem bán thần cấp Linh Quyết nghiên cứu như thế thấu triệt, trừ sự phụ, chỉ sợ là trước không có người sau cũng không có người.

Không hổ là người mang Hồng Mông Tiên Thiên Linh Căn, phần này thiên tư, để cho người hâm mộ.

Ngộ Không tu vi là trong tiên cảnh kỳ, nhưng là hắn tự nghĩ ra bán thần cấp Linh Quyết Phần Thiên Chi Nộ mới tu luyện đến đại thành, còn như Như Lai Thần Chưởng, mới luyện tới chút thành tựu, cũng không phải là hắn không đủ cố gắng, mà là hắn không có Đường Tăng biến thái như vậy.

Hắn có thể trên đất Tiên Cảnh tu vi, tự nghĩ ra bán thần cấp Linh Quyết, đã phi thường không tưởng, trong thiên hạ, tuyệt đối không tìm ra người thứ hai.

"Đáng chết Đường Tăng, vậy mà lợi hại như vậy, thật là tức chết ta vậy!"

Lui về phía sau mấy bước, sờ ngực, phun ra mấy ngụm máu tươi, Hồ Tu Tề sắc mặt có chút âm trầm, hắn không nghĩ tới, thi triển ra vẫn lấy làm kiêu ngạo Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết, đều không cách nào đem Đường Tăng đánh tan.

Mới vừa rồi đụng nhau, để cho hắn người bị thương nặng, bất quá hắn suy đoán, Đường Tăng tốt hơn hắn không bao nhiêu.

Bất kể nói thế nào, Đường Tăng tu vi chẳng qua là Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, hắn có thể thi triển ra bán thần cấp Linh Quyết ba thành uy lực, cũng không tệ.

Để cho Hồ Tu Tề tức giận là, vì cái gì Đường Tăng sẽ có bán thần cấp Linh Quyết, hắn thế nào sẽ có như thế cơ duyên.

Ngay cả Địa Ma Hồ Tộc cũng không có bán thần cấp Linh Quyết, dựa vào cái gì hắn Đường Tăng hội có được.

Hắn không cam lòng, rất là không phục.

Nếu là Đường Tăng không có bán thần cấp Linh Quyết, kia mới vừa rồi đụng nhau, tuyệt đối là hắn thắng.

"Không thể như vậy mạng xuống, Đường Tăng đối với ta đã có ý quyết giết, nếu là không liều mạng nữa mệnh, vậy hôm nay thật là muốn qua đời ở đó."

Cường ép ngăn chặn chính mình thương thế, Hồ Tu Tề ánh mắt đông lại một cái, chợt điều động trong cơ thể còn thừa lại linh lực, đột nhiên tiến lên trước một bước, huy động quả đấm nhắm phía Đường Nhạc.

Ngay tại hắn lúc sắp đến gần Đường Nhạc lúc, khóe miệng của hắn có chút giương lên, cười lạnh một tiếng, tiếp theo sát, cả người hắn, giống như cỗ máy giết chóc một dạng đầu tiên là dụng quyền, dụng chưởng, dùng chỉ, sau là dùng chân, dùng chân, dùng đầu gối, cơ hồ là trên thân thể bất kỳ vị trí, đều là vào thời khắc này, tuôn ra cường hãn kinh đạo, công kích liên tiếp đánh vào Đường Nhạc toàn thân.

Cho đến cuối cùng, ngay cả răng đều dùng tới.

Đây hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng phương pháp.

Rất nhanh, hần kế hoạch có hiệu quả, làm cho Đường Nhạc có chút tay chân luống cuống, vội vàng ứng đối.

Đường Nhạc cũng không nghĩ đến, cái này Hồ Tu Tề với nỗi điên tựa như, biết dùng loại này đấu pháp, hần chẳng lẽ dự định với chính mình đồng quy vu tận

Đối mặt như thế cuồng mãnh thế công, Đường Nhạc mặt liền biến sắc, một mực ở bị động phòng ngự, một tên Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, lúc sắp chết, bộc phát ra lực lượng, cho dù là hần, cũng không dám khinh thường.

"Đường Tăng, ngươi muốn giết ta, vậy lão tử trước hết là giết ngươi." Thấy xa xa Tôn Ngộ Không không ra tay, Hồ Tu Tề mừng rỡ trong lòng, nếu là Tôn Ngộ Không ra tay, hần hôm nay chắc chắn phải chết, có thể nhìn đáng vẻ, Tôn Ngộ Không hiển nhiên không tính ra tay.

"Phải không cho ngươi chiếm chút tiện nghi, thật đúng là đem mình làm căn thông" Đường Nhạc lạnh lùng nói.

Hồ Tu Tề đột nhiên ác liệt thế công, vừa mới bắt đầu để cho Đường Nhạc có chút luống cuống tay chân, nhưng phát hiện hần ra chiêu quy luật sau, Đường Nhạc lại ổn định thân hình, chìm ứng đối.

Đem Bát Hủ Kim Thân luyện đến Đại Thành hần, đối mặt loại này cường độ công kích, giống như là cho hần ở cù lét.

Hồ Tu Tề thi triển Thiên cấp Linh Quyết, trong cơ thể linh lực còn lại vốn là không nhiều, bây giờ lại tiến hành mãnh liệt như vậy tấn công, lúc này hần, đã là nò hết đà, không đáng đề lo.

Xem xét lại Đường Nhạc, hần mặc dù thi triển bán thần cấp Linh Quyết, nhưng trong cơ thể linh lực còn có hai ba phần mười, ở Hồ Tu Tề ra tay trước, hần ăn vào mấy viên Tiên Đan, hiện tại trong cơ thể linh lực, đã khôi phục lại một nửa.

Àm!

Àm!

Đường Nhạc tay phải Cửu Long Khiếu Thiên Ấn, tay trái Đế Tạo Toái Kim Chi, một ấn chỉ một cái, ở tại trong tay, chính là phối hợp hoàn mỹ khấn khí, tiếng vang dòn già hạ, toàn bộ đem Hồ Tu Tề mãnh liệt tấn công hoàn toàn tiếp.

Còn để cho lại lần nữa chịu nghiêm trọng thương thế.

Thăng thần nói, đây cũng là Đường Nhạc lần đầu tiên thử loại này đấu pháp, nếu là xuất hiện một tia sơ xuất, rất có thể đưa đến trong cơ thể gân mạch thác loạn, người tội nhẹ tẩu hỏa nhập ma, người tội nặng thân thể nổ mạnh mà chết.

Đáng giá cao hứng là, hần thi triển thành công.

Cái này lại thành ngày khác sau cùng người giao chiến một đại bí mật vũ khí, đến lúc đó mang đến xuất kỳ bất ý, tuyệt đối để cho địch nhân thiệt thòi lớn.

"Tâm phân lưỡng dụng, đây cũng quá cường đi" nhìn một màn này, Ngộ Không hít một hơi lạnh khí, hần không cách nào tưởng tượng, sư phụ có thể đem cái này hai loại Linh Quyết tu luyện đến nước này!

Bất quá Ngộ Không cũng không thể nào hâm mộ sư phụ, bởi vì hần mình đã đi đến nhất tâm tam dụng, đồng thời thi triển ba loại Linh Quyết cũng không thành vấn đề.

"A" Hồ Tu Tề sắc mặt dữ tợn, gương mặt vụn vỡ, con mắt tràn đầy tia máu, hần ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, đạo (nói): "Ta không tin, ta không tin ta sẽ thua ngươi ta muốn giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi."

Lúc này Hồ Tu Tề, đã mất lý trí, cừu hận che đầy hần cặp mắt, hần quá coi trọng thắng thua, cảm thấy đồng đẳng cấp, mình là trời hạ vô địch, bất luận kẻ nào đều đánh không lại hần.

Chính vì vậy, hần mới không thể nào tiếp thu được chính mình thua ở Đường Tăng.

Nếu là Đường Tăng với hần tu vi bằng nhau, hần cũng sẽ không tức giận như vậy, có thể Đường Tăng tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, chẳng lẽ nói, hần đường đường Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, ngay cả Huyền Tiên cảnh sơ kỳ Đường Tăng, đều không đánh lại sao

Hần còn có mặt mũi nào, trở lại Địa Ma Hồ Tộc.

"Ngươi đi đi, ta không giết ngươi." Hồ Tu Tề tâm tính nổ, Tâm Ma đã sinh ra, lúc này hần, thần chí không rõ, hoàn toàn điên, Đường Nhạc bây giờ đối với hần, đã không đề được về này sát ý.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Hoàn mỹ giải thích, không cách nào làm khó!

"Ha ha ha lão tử là đệ nhất thiên hạ, không có bất kỳ người nào có thể đánh bại ta, ta là đánh đâu thắng đó, ta không cần người đáng thương." Hồ Tu Tề hai tay biến hóa móng, nắm đầu mình, quát to: "Người không muốn giết ta, ta liền hết lần này tới lần khác chết cho người nhìn."

"Khác (đừng) "

Rắc rắc!

Đường Nhạc vừa định ngăn cản, chẳng qua là nên xảy ra vẫn là xảy ra, Hồ Tu Tề bóp vỡ đầu mình, tự sát!

Nhìn nằm trên đất Viêm Minh với Hồ Tu Tề, Đường Nhạc thở dài một hơi, là địch nhân gì chết, hắn lại không cao hứng nổi đây!

Khom người kiếm đi hai người túi trữ vật bên hông, Đường Nhạc nhìn một chút, phát hiện trong đó không có gì đáng tiền bảo bối, chỉ có một chút cấp thấp Tiên Đan, mấy món cấp thấp Tiên Khí, còn có một chút đồ dùng hàng ngày.

Trừ cái đó ra, Đường Nhạc vẫn còn ở Hồ Tu Tề Túi Trữ Vật tìm tới « Ma Hồ bá núi quyền », đây chính là Thiên cấp hạ phẩm Linh Quyết, coi như mình không tu luyện, còn có thể cho Bát Giới bọn họ a.

Còn như Văn Đầu trước, đạt được Viêm Minh quyền kia « Hóa Ly Diệu Nguyệt Chương », Đường Nhạc dự định chính mình tu luyện.

"Sư phụ, người điều bạo nổ!" Ngô Không xuất hiện ở Đường Nhạc bên người, cười tán dương.

Nghe vậy, Đường Nhạc tức giận nói: "Bớt nịnh hót, còn không mau giúp sư phụ kiếm trên đất lệnh bài."

"Ách" gật đầu một cái, Ngô Không nhìn cách đó không xa, đã chết đã lâu đám kia người dự thi, bọn họ bị Hoàng Bỉ Tử hút khô máu, trên người thịt cũng bị gặm không còn một mống, chỉ còn lại leng keng Bạch Cốt, hiện trường vẫn lưu lại mùi máu tanh.

Nắm lỗ mũi, Ngô Không với Đường Nhạc rất nhanh kiếm xong trên đất lệnh bài, bọn họ đại đa số không có Túi Trữ Vật, chỉ có thể đem lệnh bài đặt ở bên hông, vì vậy rất dễ tìm.

Kiểm điểm sau đó, khiến cho bài có hai mươi sáu mai.

Coi là Đường Nhạc buổi sáng đạt được những lệnh bài kia, còn có Viêm Minh với Hồ Tu Tề lệnh bài, hắn đã có được bốn mươi bốn mai lệnh bài.

Số lượng này, rất nhiều người dự thi bên trong, hẵn đủ rồi đứng hàng tiền tam.

Đạt được những lệnh bài này, cũng liền ý nghĩa Đường Nhạc đánh bại bốn mươi bốn người, hắn cũng không tin tưởng, người dự thi chính giữa, có người có thể đánh bại hơn bốn mươi người.

Đương nhiên, không loại bỏ cũng có người với hắn vận khí ngon giống vậy, mang đến ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Tràng sân bắn chuyện gì cũng có thể xảy ra, nếu muốn ổn cư số một, điểm này lệnh bài, còn thiếu rất nhiều.

Ngay tại Đường Nhạc thu hồi lệnh bài, chuẩn bị lúc rời đi, hai vị khách không mời mà đến đột nhiên đến.

Người tới không phải người khác, chính là Hoa Văn Đào với Hoa Thanh Vân.

Nhìn trước mắt máu tanh một màn, trên đất nằm ngổn ngang thi thể, có chút chỉ còn lại Bạch Cốt, cái này làm cho hai người có chút không dám tin tưởng.

"Đường Tăng, cho chúng ta một cái hoàn mỹ giải thích." Hiện trường, chỉ có Đường Tăng với Tôn Ngô Không hai cái người sống, ngay cả Viêm Minh với Hồ Tu Tề đều là thoát khỏi may mắn vào khó khăn, chết thảm ở chỗ này, hai người mục tiêu hoài nghi, đầu tiên nhất định là Đường Tăng.

"Ha ha, các ngươi tới thật là kịp thời a, bản tăng vừa muốn rời đi đây!" Đối mặt hai người tra hỏi, Đường Nhạc không chút hoang mang, cười trả lời.

Ngô Không đứng sau lưng Đường Nhạc, cảnh giác Hoa Vân Đào với Hoa Thanh Vân, rất sợ hai người này đối với (đúng) sự phụ ra tay.

Bất quá có hấn ở, liệu hai người này cũng không dám làm hấn mặt ra tay.

Đây nếu là bị Hoa Văn Hiến biết rõ, hai người bọn họ dùng việc công để báo thù riêng, nhất định sẽ nghiêm trị không tha.

"Nói ít những thứ vô dụng này, Bản Hộ Pháp hỏi lại ngươi mà nói đây!" Hoa Thanh Vân tỷ số tiên phát chế nhân, chỉ cần Đường Tăng thừa nhận những người này là bị sát, như vậy chính mình thì có đủ lý do, có thể danh chính ngôn thuận giết Đường Tăng, đến lúc đó Tông Chủ truy cứu đi xuống, hấn cũng có thể từ chối.

"Giải thích ngươi muốn cái gì giải thích, ngươi chẳng lẽ hoài nghi những người này là ta giết đi." Đường Nhạc trên mặt vẫn treo nụ cười, nhìn không chút nào khấn trương.

"Chẳng lẽ không đúng sao!" Hoa Thanh Vân quát lạnh.

"Hữu Hộ Pháp nói đùa, bản tăng tu vi nhỏ, làm sao có thể giết chết rất nhiều người, các ngươi cũng quá đánh giá cao ta đi." Đường Nhạc cười giải thích.

Nhìn Đường Tăng đắc ý biểu tình, Hoa Vân Đào với Hoa Thanh Vân mặt âm trầm, khuôn mặt có màu gan heo, hận không được lập tức ra tay đưa hấn đánh một trận toi bời.

Hai người mặc dù ghi hận Đường Tăng, nhưng là không phải lỗ mạng người, Đường Tăng nói, có đạo lý, hấn xác thực không có năng lực giết được nhiều người như vậy.

Khác (đùng) không nói, vèn vèn là Viêm Minh với Hồ Tu Tề, hấn Đường Nhạc đánh liền bất quá.

Trầm ngâm một hồi, hai người đưa mắt liếc nhìn Tôn Ngô Không.

"Đừng xem ta đây Lão Tôn" cảm tình hai người này hoài nghi đến trên đầu mình, cái này làm cho Ngô Không có chút dờ khóc dờ cười.

Đầu năm nay, tu vi quá cao, cũng là tội quá a!

"Dường như chỉ có ngươi có thực lực này, có thể đem bọn họ đều giết chết đi." Hoa Thanh Vân cười lạnh nói.

"Coi như ngươi phải giúp Đường Tăng cướp đoạt lệnh bài, cũng không nhất định động thủ giết người đi, mà còn hạ thủ tàn nhẫn như vậy." Hoa Vân Đào quát to.

Bị hai người oan uổng, Ngô Không hầu tính khí nhất thời liền lên đến, hấn lúc này phản kích đạo (nói): "Hai người các ngươi thiếu đặc biệt sao một xướng một họa, ở chỗ này trang làm người tốt, ta đây Lão Tôn chưa bao giờ nói láo, ta đều nói không có giết người, các ngươi nếu là không tin tự ra tay đi, ta đây Lão Tôn phụng bồi tới cùng."

Thấy Tôn Ngô Không ánh mắt trong suốt, biểu tình kia không giống như là đang gạt người, Hoa Vân Đào với Hoa Thanh Vân hai mắt nhìn nhau một cái, âm thầm gạt đầu một cái, tin tưởng đây không phải là Tôn Ngô Không làm.

Lấy Tôn Ngô Không thân phận, căn bản sẽ không đối với (đúng) tiểu bối hạ sát thủ.

Đây nếu là truyền đi, chẳng phải là hội thể nhân nhạo báng

"Vậy ngươi nói, là ai làm" Hoa Thanh Vân muốn đem chuyện này làm rõ ràng, nếu không Hoa Văn Hiến nơi đó, cũng không tiện giao phó, đây chính là chết hơn mười người, ngay cả Địa Ma Hồ Tộc với Viêm Mãng Tộc thiên tài đều chết ở chỗ này.

Không đem chuyện này xử lý xong, sợ rằng sẽ ảnh hưởng mấy thế lực lớn quan hệ.

"Cái này đúng tâm bình khí hòa nói chuyện, chúng ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết nguyên do chuyện" cười nhạt một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Sự tình là như vậy"

Đem Hoàng Bì Tử bố trí huyền cảnh chuyện, đơn giản tự thuật đi ra, Đường Nhạc lại thêm dầu thêm mỡ, cố làm ra vẻ huyền bí một phen, đem Viêm Minh với Hồ Tu Tề chết, cũng coi như ở Hoàng Bì Tử trên người.

Nói chính hấn đều thiếu chút nữa tin!

Đối với (đúng) Đường Tăng mà nói, hai người bây giờ là không hoài nghi chút nào, bởi vì bọn họ thấy bên trên chết đến trăm con Hoàng Bì Tử, cái này tràng sân bản bọn họ thường xuyên đến, vì vậy đối với (đúng) Hoàng Bì Tử cũng biết không ít.

Bao năm qua đến, có rất nhiều Bách Hoa Tông đệ tử chết ở Hoàng Bì Tử trong hoàn cảnh, bọn họ nguyên nhân cái chết cũng phi thường thâm.

Đối với cái này, Bách Hoa Tông cao tăng không chỉ một lần phái người thanh giao nộp Hoàng Bì Tử, nhưng là bọn họ rất giáo hoạt, núp ở trong động, trừ phi người đào mà ba thước, hoặc là hủy toàn bộ sơn lâm, nếu không căn bản không có thể có thể đem bọn họ hoàn toàn trừ sạch.

Căn nhắc đến Hoàng Bì Tử một mực sống ở rừng rậm sâu bên trong, cho tới bây giờ sẽ không rời đi, Bách Hoa Tông cao tăng quyết định, không để cho các đệ tử tiến vào rừng rậm sâu bên trong, song phương người không đáng ta, ta không đáng người, sống chung hòa bình.

Nếu là Hoa Văn Hiến sớm nói cho người dự thi, nếu không để cho bọn họ tiến vào rừng rậm sâu bên trong, cũng liền tránh cho chuyện này xảy ra.

Chỉ tiếc hán quên rừng rậm sâu bên trong có Hoàng Bì Tử, nơi đó là Hoàng Bì Tử địa bàn, bất luận kẻ nào tiến vào, cũng sẽ bị coi là người ngoại lai xâm phạm.

"Nói như vậy, chuyện này thật không có quan hệ gì với các người" nghe Đường Tăng tự thuật, Hoa Thanh Vân không tìm được bất kỳ làm khó hán lý do.

"Đó là đương nhiên, bản tăng với Viêm huynh, Hồ huynh quan hệ không tệ, bọn họ chết, ta cũng rất là thương tâm a!" Đường Nhạc cúi đầu, vuốt mắt, vẻ mặt đau buồn, để cho người xem không ra bất kỳ sơ hở.

Chẳng qua là khóc nửa ngày, dĩ nhiên không rơi xuống một giọt nước mắt.

"Hai vị hộ pháp, cái này dù sao cũng là trận đấu, mỗi người đều lấy chính mình lợi ích làm chủ, bây giờ bọn họ chết, ta lấy đi bọn họ lệnh bài, cái này không phải quá đáng đi, nếu như các người không đồng ý, ta có thể đem lệnh bài cho các người." Đường Nhạc ngẩng đầu, trầm giọng nói.

"Tính, nếu bị người nhặt được, vậy cũng nói rõ người vận khí tốt, vận khí cũng là một phần thực lực, khiến cho bài người giữ đi." Hoa Văn Đạo khoát tay nói.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 245: Hồ thịt nướng, bán ra thỏ nướng!

"Nếu là không có chuyện gì khác, bản tăng trước hết rời đi." Đường Nhạc cười nói.

"Ừm." Hoa Văn Đạo gật đầu nói.

Nhìn Tôn Ngộ Không với Đường Tăng rời đi bóng lưng, Hoa Thanh Vân không nhịn được hỏi "Người vì sao phải thả bọn họ đi, chỉ cần người có thể ngăn lại Tôn Ngộ Không mấy hơi thời gian, ta là có thể giết Đường Tăng."

"Coi như giết được Đường Tăng, cũng sẽ chọc giận Tôn Ngộ Không, mà còn nếu như bị Tổng Chủ biết rõ, chúng ta còn muốn bị trách phạt." Hoa Văn Đạo trầm giọng nói.

"Vậy chúng ta sẽ không giết hán" Hoa Thanh Vân lạnh lùng nói.

"Giết là nhất định phải giết, chẳng qua là hiện giờ không phải lúc." Hoa Văn Đạo âm thầm có kế hoạch.

"Người đừng ở chỗ này vòng vo, người dự định lúc nào động thủ" Hoa Thanh Vân không nhịn được nói.

"Dạ hắc phong cao giết người đêm" Hoa Văn Đạo tính toán đợi đến tối động thủ nữa, đến lúc đó che một cái mặt, mượn bóng đêm, ai có thể nhận ra hai người thân phận.

Chờ giết Đường Tăng, bọn họ liền lập tức rút lui, coi như Tôn Ngộ Không nhận ra bọn họ, hơn nữa đem chuyện này nói cho Hoa Văn Hiến, bọn họ cũng hoàn toàn có thể tới cái chết không thừa nhận.

Ngược lại hán không có chứng cứ.

Đến cuối cùng, chuyện này sẽ lúc đó bỏ qua, hán hai người cũng sẽ không phải chịu cái gì trừng phạt.

Nghe Hoa Vân Đào kế hoạch, Hoa Thanh Vân khó coi sắc mặt mới có hơi chuyển biến tốt, hẳn ngoài cười nhưng trong không cười đạo (nói): "Cái kế hoạch này thiên y vô phòng, liệu kia Đường Tăng tối nay chắc chắn phải chết."

"Trước tiên đem Viêm Minh với Hồ Tu Tề thi thể mang đi ra đi, hai người bọn họ là Viêm Mãng Tộc với Địa Ma Hồ Tộc, cái này hai đại thế lực so với chúng ta Bách Hoa Tông, chắc chắn mạnh hơn, hiện tại chúng ta cũng chỉ có thể đem trách nhiệm giao cho Hoàng Bì Tử, sau đó bồi thường bọn họ một chút chỗ tốt, chỉ mong bọn họ có thể dàn xếp ổn thỏa." Nói xong, Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân xách thi thể hai người, đằng vân giá vũ, bay đi rừng rậm ở ngoài.

Buổi trưa thời gian, Đường Nhạc trong rừng bắt mấy con Họa Vân thỏ, bọn họ màu lông đỏ lên, trên người hoa văn với đám mây một dạng là yêu thú cấp thấp, tu vi chỉ có Trúc Cơ cảnh.

"Sư phụ, không thể nổi lửa." Ngộ Không ngồi ở bên cạnh hồ bên trên tảng đá lớn, cảnh giác chung quanh, khi hắn thấy sư phụ nổi lửa chuẩn bị thò nướng thời điểm, liền vội vàng mở miệng ngăn cản.

"Bất sinh hỏa, chẳng lẽ ăn sống à!" Đường Nhạc cũng không có tắt máy, bắc lên mấy cây cây gậy, thoải mái nhàn nhã sưởi ấm mây thỏ, mấy phút sau, một cỗ mùi thịt tràn ngập ở trong không khí.

Đề cho người nghe chảy nước miếng!

Họa Vân thỏ dù sao cũng là Yêu Thú, mùi này cũng phải so bình thường thỏ hoang tốt hơn.

"Sư phụ, chờ một hồi nếu là đem người cho đưa tới, ta xem người làm sao bây giờ." Nhìn đậm đà khói trắng hướng bốn phía khuếch tán, Ngộ Không buông tay một cái, nhắc nhở.

Ngộ Không cũng sẽ không với đám kia người dự thi động thủ, cho nên cái này hết thảy đều phải dựa vào sư phụ chính mình.

Hắn nhiệm vụ chính là bảo vệ sư phụ, không để cho hắn bị Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân hai cái lão đầu khi dễ.

"Tôi thì tôi chứ, tôi một tên ta giết một tên, tôi hai cái ta giết một đôi." Đường Nhạc cười cười, xem thường nói.

"Lợi hại, sư phụ ta." Thấy Họa Vân thỏ đã nướng chín, Ngộ Không đứng dậy, không khách khí kéo xuống một cái chân thỏ, tí tách có vị gặm lên.

Thấy vậy, Đường Nhạc trêu ghẹo nói: "Ngộ Không, người biến hóa, nhớ người lúc trước chỉ có thể ăn một ít trái cây, ăn chay các loại đồ vật, thế nào hiện tại ăn chay đây."

"Lấy trước kia là ta đây Lão Tôn ngọc, mỗi lần các người ở ăn thịt cá, mà ta đây Lão Tôn chỉ có thể gặm bánh cao lương, bây giờ muốn mình bạch, có thịt không ăn, đó là Vương Bát Đản." Ngược lại hắn bởi vì uống rượu, phạm Phật Môn cấm kỵ, hiện tại lại ăn chút thịt, coi là cái gì.

Trọng yếu nhất là, cái này thịt thỏ tặc đặc biệt sao đồ ăn ngon (ăn ngon).

"Người tư tưởng này giác ngộ, có thể à!" Đường Nhạc cười nhạt nói.

Rất nhanh, không ít người bị hồ ở đây mùi thịt hấp dẫn, rồi rít chạy tới.

Bọn họ cũng không có Đường Nhạc gan to như vậy, dám trực tiếp nổi lửa, bại lộ vị trí của mình.

"Thật là thơm a "

"Vốn là không đói bụng, nhưng người thấy mùi này, lại đột nhiên đói."

"Thật muốn động thủ cướp một khối thịt nướng a."

"Người đặc biệt sao mù mắt a, đó là Đường Tăng, người dám động thủ "

Mọi người không hy vọng mà dừng lại, chỉ có thể đứng xa nhìn, cũng không dám sai bước về phía trước, rất sợ Đường Tăng nổi giận, cướp bọn họ lệnh bài.

Dám trong tay Đường Tăng cướp đồ, đó thuần túy là tìm chết.

Đi qua buổi sáng kịch liệt cạnh tranh, đào thải ra khỏi cục đại đa số đều là đơn đi, còn lại những người này, trên căn bản đều là kết minh.

Có hai người đi chung với nhau, cũng có năm người đi chung với nhau, bọn họ liên thủ đến cướp đoạt người khác lệnh bài, mà còn thu hoạch rất phong phú.

Thấy núp ở phía xa lén lút nhìn lên già, Đường Nhạc cầm lên trên đất mấy khối đá, hung hăng ném qua.

Bị đá đập phải đầu, mọi người âm thầm bị đau, dứt khoát cũng sẽ không ản núp, tự giác đi ra.

"Muốn ăn không" Đường Nhạc với Ngô Không đã ăn no, nhưng là còn dư lại hai cái thỏ nướng, cùng với lãg phí, chẳng cho bọn hấn ăn.

Nghe vậy, mọi người giữ lại nước miếng, liền vội vàng gặt đầu.

Đường Nhạc quét bọn họ liếc mắt, phát hiện chỉ có mười sáu người, mà còn tu vi đều tại Huyền Tiên cảnh trung kỳ, nếu là hấn toàn lực ứng phó, ngược lại cũng có thể đem những người này đánh bại, bất quá hấn cũng sẽ người bị thương nặng.

Bất kể nói thế nào, hấn tu vi chỉ có Huyền Tiên cảnh sơ kỳ, đi qua lúc trước với Hồ Tu Tề đánh một trận, hấn hiện tại chỉ có thể phát huy ra tám phần mười thực lực, cân nhắc một phen, hấn hay là không đánh tính động thủ.

Hiện tại còn lại người dự thi, mỗi người đều không phải là đèn cạn dầu, đang không có tuyệt đối chắc chắn trước, Đường Nhạc thì sẽ không động thủ.

Dưới mắt, trọng yếu nhất chuyện, là muốn với Lý Thừa Phong hội hợp, hai người liên thủ, mới có thể dễ dàng cướp đoạt lệnh bài.

"Hai khối lệnh bài, có thể có được một con thỏ nướng, cái này mua bán rất tính toán đi." Đường Nhạc khoe miệng giương lên, cười nói.

"Cái gì, hai khối lệnh bài, ngươi đặc biệt sao tại sao không đi cướp."

"Lão Từ may mắn hạnh khổ khổ cho tới trưa, thiếu chút nữa ngay cả mạng đều ném, thật vất vả cướp được ba tấm lệnh bài, ngươi há mồm liền muốn hai khối "

"Các ngươi có bị bệnh không, ta cường bách các ngươi không có lệnh bài còn muốn ăn thịt thỏ ăn ngươi tề đại." Đường Nhạc mắng to.

Làm kẻ tham ăn, hay là có người không nhịn được thịt thỏ cám dỗ, bọn họ biết rõ trong tay lệnh bài số lượng, là không có khả năng đoạt cướp, giữ lại cũng là vô dụng, chẳng lấy ra, đổi chỉ thỏ nướng.

"Cho ta tới một con." Một tên nam tử mập mập từ bên hông lấy ra hai khối lệnh bài, ném cho Đường Nhạc.

"Sảng khoái." Thu hồi lệnh bài, Đường Nhạc ném cho hấn một con nướng chín Hòa Vân thỏ.

"Chắc chắn, thật là thơm a, tay nghề này tuyệt, hai khối lệnh bài là có thể ăn đến như thế nhân gian mỹ vị, quá giá trị." Nam tử mập mập lời xé thịt thỏ, miệng đầy mỡ đông, biểu tình vô cùng đúng chỗ, cũng không biết là ăn ngon thật, hay là ở với người bên cạnh khoe khoang.

"Cục cục "

"Mẹ, không phải là hai khối lệnh bài sao, ta cho." Mới vừa rồi than phiền tên kia vốc đáng lùn nam tử, có chút không tình nguyện từ bên hông lấy ra hai khối lệnh bài, cũng ném cho Đường Nhạc.

Phải biết, hấn là đạt được cái này mấy khối lệnh bài, nhưng là bỏ ra giá thật lớn, hấn cả người trên dưới, tất cả đều là thương, mặc dù chỉ là bị thương ngoài da, nhưng là muốn mười ngày nửa tháng mới có thể khôi phục.

"Xin lỗi, tăng giá, hiện tại cần ba tấm lệnh bài." Đường Nhạc thu hồi lệnh bài, đưa ra ba ngón tay, nghiền ngẫm nói.

"Cái gì" vốc đáng lùn nam tử kêu la như sấm, cái này không bày rõ ra đang chơi hấn à.

"Ta đây không muốn." Suy nghĩ một chút, hấn quyết định còn chưa ăn thịt thỏ, tựa hồ nghĩ đến cái gì, hấn tiếp tục nói: "Ngươi đem hai tấm lệnh bài kia trả lại cho ta."

"Thu được lệnh bài, tổng thể không trả lại!" Đường Nhạc quyết tuyệt đạo (nói).

Lời vừa nói ra, thiếu chút nữa để cho theo như vốc đáng lùn nam tử học máu, đây không phải là bánh bao thịt đáng chó, một đi không trở lại nha!

Thật đặc biệt sao cũng quá bấy cha!

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246: Gặp lại phiên toái, có thể làm khó dễ được ta!

"Tĩnh, ta đây sẽ cho ngươi một khối lệnh bài, ngươi đem thờ nường cho ta đi." Suy nghĩ một chút, cùng với tồn thất hai khối lệnh bài, chẳng dùng ba tấm lệnh bài mua hân thịt thờ, như vậy cũng không tính quá bồi.

"Khụ lại tăng giá, hiện tại cần bốn khối lệnh bài." Đường Nhạc thanh khụ đạo (nói).

"Ngươi đây là muốn bức tử ta à, trên người của ta chỉ có bốn khối lệnh bài." Vóc dáng lùn nam từ khóc không ra nước mắt, nếu không phải kiêng kỵ Đường Tăng thực lực, hẳn đã sớm động thủ, còn dùng nói nhảm nhiều như vậy

"Ngươi có bao nhiêu lệnh bài không có quan hệ gì với ta, ngươi nếu là không còn mua, sẽ phải tăng tới năm khối lệnh bài, đương nhiên, ngươi còn có một cái lựa chọn, chính là xoay người rời đi, chỉ bất quá ngươi hai tấm lệnh bài kia, liền về ta." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Chậm, không phải là bốn khối lệnh bài sao, ta mua, ta mua còn không được à." Cuối cùng, hân lựa chọn thỏa hiệp, bằng vào bốn khối lệnh bài, hân cũng không khả năng thủ thắng, suy nghĩ ra một điểm này, hân cũng liền không có chút gì do dự.

Lại thu được hai khối lệnh bài, Đường Nhạc cũng không có nuốt lời, đem cuối cùng một con thờ nường thẳng ném cho nam tử.

"Mặc dù ghét ngươi người này, bất quá ngươi nường thịt thờ xác thực đồ ăn ngon (ăn ngon)." Nam tử hài lòng đạo (nói).

"Đa tạ khen ngợi." Nghĩ lúc đó, Đường Nhạc cũng là một cái có chí thanh niên, hân vốn là ôm mơ mộng, muốn tiến vào mới Đông Phương, làm một tên đầu bếp, chỉ tiếc sau đó xảy ra chút ngoài ý muốn, liền vào ba vui cao trung, sau đó liền gặp phải cái gì Uông Đại Đông, Lôi Đình, bên trong vạn quân, bọn họ mỗi ngày liền biết biểu cái gì chiến lược chỉ số.

Có thể nói Đường Nhạc ở chung cực lớp một, mỗi ngày đều bị khi dễ, thật vất vả lăn lộn ba năm, đóng một người bạn gái, kết quả đến cuối cùng, nhân gia nữ hài chê hân không có chiến lược chỉ số, chê hân là người nghèo rớt mồng tơi, cuối cùng với hân chia tay.

Nghĩ tới những việc này, Đường Nhạc thì không cam lòng, kỳ thực hân cũng có chiến lược chỉ số, chẳng qua là quá thấp, chỉ có sáu giờ chiến lược chỉ số mà thôi.

Nếu là có cơ hội trở lại kiếp trước, hân nhất định phải ở chung cực lớp một, sống ra thuộc về hân phong thái, hân phải dùng hành động thực tế tỏ rõ, hân Đường Nhạc, mới là chung cực lớp một lão đại.

Đám người này sau khi rời đi, Đường Nhạc tắt hỏa diễm, hướng về phía rừng rậm bên trái dặm chân đi.

Có buổi sáng giáo huấn, hân hiện tại cũng không dám tiếp tục hướng sâu bên trong đi, hân cũng không muốn lại rơi vào Hoàng Bì Từ bày trong ảo cảnh.

Mà Ngộ Không không có tiếp tục cùng lấy sư phụ, hân trong rừng thoán lai thoán khứ, thứ nhất là bảo vệ người dự thi an toàn tánh mạng, thứ hai là tìm đến Hoa Thiên Dao với Hoa Thanh Vân, nắm giữ bọn họ chiều hướng, để ngừa bọn họ đối với (đúng) sư phụ động thủ.

Một giờ chiều tà hữu, Đường Nhạc nằm ở một viên cỏ thụ chọc trời trên thân cây nghỉ ngơi, chỉ là vừa nhắm mắt thời gian không bao lâu, mấy đạo khí tức đột nhiên xuất hiện, đứng dưới tàng cây, đem hân bao vây.

Vốn định thanh tịnh thoáng cái, nhưng phiên toái luôn là chủ động tìm tới cửa.

Đường Nhạc cảm giác phía dưới mấy đạo khí tức, vẫn hai mắt nhắm chặt.

"Mấy vị có chuyện gì sao" Đường Nhạc dò hỏi.

"Ha ha, chúng ta có sao không, chẳng lẽ trong lòng ngươi không có mấy sao" người dẫn đầu Thổ Liệt đá một cước đại thụ, cười lạnh nói.

"Còn giả trang cái gì cao thâm mặt trắng, nhanh lên đi xuống."

"Giao ra lệnh bài, tha cho ngươi một mạng!"

"Đường Tăng, dung mạo ngươi mi thanh mục tú, cũng coi là bên trên tuần tú lịch sự, phải chết ngươi chịu cống hiến ra hoa cúc, để cho chúng ta sáng khoái một phen, nói không chừng chúng ta cũng không cần ngươi lệnh bài, sẽ còn cho ngươi rời đi."

"Kiệt kiệt "

Đối với bọn hân mà nói, Đường Tăng hôm nay có chạy đằng trời, ở Văn Đầu bên trong, bọn họ thì nhìn Đường Tăng rất là khó chịu, danh tiếng đều bị Đường Tăng cho chiếm hết.

Mà còn Đường Tăng nếu là tu vi cao thâm, như thế nào lại núp ở trên cây đây.

Đây rõ ràng là sợ những người khác, cho nên mới lựa chọn tránh.

Nghe được phía dưới mấy người mà nói, Đường Nhạc từ từ mở mắt, vốn là không muốn động thủ, nhưng là bọn họ muốn tìm cái chết, thì trách không chiếm được mình lòng dạ ác độc.

Không biết vì cái gì, luôn là có người đem mình làm làm người yếu, hấn chẳng lẽ nhìn, cứ như vậy ốm yếu, dễ khi dễ như vậy sao

"Các ngươi cứ như vậy tin tưởng đối phương lại còn sáu người liên thủ." Nhìn phía dưới sắc mặt khó coi sáu người, Đường Nhạc hiểu kỳ nói.

"Nói cho ngươi biết cũng không có gì, kỳ thực chúng ta đều là Thổ Hành Tông Nhân." Người dẫn đầu Thổ Liệt cười nói.

"Thì ra là như vậy, sáu đảm bảo một là đi" nói trắng ra, chính là bọn hấn sáu người, đem lệnh bài đều tập trung ở trên người một người, như vậy cũng liền nhiều mấy phần phần thắng, có cơ hội thắng lấy Hoa Như Huyền.

"Không sai." Thổ Liệt gật đầu nói.

Đường Nhạc theo trên cây nhảy xuống, nhìn chăm chăm bao vây hấn sáu người.

Những người này tu vi đều tại Huyền Tiên cảnh trung kỳ, nếu muốn thủ thắng, cũng không phải việc khó.

"Đường Tăng, biết rõ chúng ta là Thổ Hành Tông Nhân, còn không mau mau đem lệnh bài giao ra." Thổ Liệt nghĩ (muốn) không đánh mà thắng, để cho Đường Tăng ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, một khi động thủ, bọn họ sợ rằng cũng phải đánh đổi một số thứ, mới có thể đánh bại Đường Tăng.

"Thổ Hành Tông rất nổi danh sao bản tăng chỉ nghe nói qua Thổ Hành Tôn." Thiên hạ tông môn, đâu chỉ thành thiên thượng vạn, chẳng lẽ Đường Nhạc đều phải biết không

Nghe (muốn) bằng tông môn tên, liền hù dọa hấn Đường Nhạc, chỉ có thể nói mấy người này còn tuổi quá trẻ.

Lúc trước ở Nam Thiên Môn, đối mặt Nhị Lang Thần, Na Tra, Thái Thượng Lão Quân thời điểm, hấn đều không có một chút nhú mảy, trước mắt mấy người này, có thể so sánh Thiên Đình đám người kia, còn treo sao

"Cần rõ, lại dám làm nhục chúng ta Thổ Hành Tông." Thổ Liệt lúc này giận dữ, Thổ Hành Tông mặc dù không bằng Bách Hoa Tông, nhưng là ở Đông Vực, đó cũng là tiếng tăm lừng lẫy, bên trong tông nhưng là có Thiên Tiên cảnh cường giả trấn giữ.

Nếu là thế gian toàn bộ tông môn thế lực liên hợp lại cùng nhau, ngay cả Thiên Đình đều không cách nào đối kháng.

Thiên Đình mặc dù có không ít ẩn tàng cao thủ, nhưng là số lượng có hạn, căn bản là không có cách cùng Hạ Giới đông đảo cường giả đối kháng.

Ngọc Hoàng Đại Đế là quản lý tam giới, nhưng hấn không phải người thống trị, không có quyền ra lệnh các đại tông môn vì hấn làm việc.

Tây Ngưu Hạ Châu đứng đầu thế lực, nhưng là có Kim Tiên cảnh cường giả trấn giữ, bức này cường giả, đặt ở Thiên Đình, đó cũng là xếp hạng hàng đầu.

Bách Hoa Tông như vậy thế lực, đặt ở Đông Vực, có lẽ có thể xếp được cho Nhị Lưu thế lực, nhưng nếu là đặt ở toàn bộ Tây Ngưu Hạ Châu, ngay cả tam lưu thế lực đều chưa có xếp hạng.

"Ta liền làm nhục, ngươi có thể làm khó dễ được ta" Đường Nhạc ngang ngược hô.

Vô luận như thế nào, song phương cần phải đánh một trận, nếu không tránh khỏi, chẳng sớm trước khi thế bên trên, áp đảo bọn họ.

"Oa nha nha" Thổ Liệt không nghĩ tới Đường Tăng cuồng như vậy, trên đầu hấn gân xanh tăng cao, sắc mặt trắng hồng, đạo (nói): "Tức chết ta vậy."

"Các anh em, các ngươi còn đang chờ cái gì, động thủ!"

Ra lệnh một tiếng, mấy đạo khí thế trong nháy mắt bùng nổ.

"Đánh bại các ngươi, ta thì có thể thuận lợi lên cấp." Trước với Hồ Tu Tề chiến đấu, Đường Nhạc cũng cảm giác được đạo kia bình cảnh, chậm chạp không có đột phá, chỉ kém một bước ngoặt, đây cũng chính là vì cái gì Đường Nhạc thấy bọn họ, không chạy nguyên nhân chủ yếu.

Ầm!

Trong khoảnh khắc, giao phong cực kỳ kịch liệt, song phương quả đấm Chưởng Ấn, đều là giống như gió giật như vậy nghiêng về tới thân thể đối phương bên trên, mà ở loại này bao trùm tính dưới sự công kích, song phương đều có chỗ trúng chiêu, trong đó Thổ Liệt bị Đường Nhạc chụp hai chưởng, áo quần đều là bị đánh nứt ra mấy đạo lỗ.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, vạn phần cảm ơn! Ba gram dầu, Clark dầu, cống ngầm dầu!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Liệt Thương Quyền hiện, lên cấp trung kỳ!

Oành!

Lại là mấy chiêu mạnh mẽ đối oanh, song phương đều là quay ngược lại mấy bước.

"Phốc xuy."

Thổ Hành Tông thứ tử hung hăng giậm chân, đem người cường ép ổn định sau, chùi miệng một cái sừng vết máu, ánh mắt giống như Độc Lang như vậy nhìn chòng chọc Đường Nhạc.

"Liệt ca, biết gặp phải cường địch, chúng ta bước kế tiếp nên làm cái gì" một tên trong đó bị thương cực kỳ nghiêm trọng đề tử dò hỏi, hắn mới vừa rồi đầu xông vào trước, bị Đường Nhạc đá sáu chân, đâm ba quyền.

Bây giờ khổ khổ chống đỡ, không có ngã xuống, đã là thù vi bất địch (rất là khác nhau).

"Sự tình đến nước này, quyết không thể lùi bước, thi triển tuyệt chiêu đi." Tựa hồ ngồi xuống quyết định gì, Thổ Liệt cắn răng nói.

Thổ Liệt tin tưởng, Đường Tăng hiện tại thành nỏ hết đà, trong cơ thể hắn linh lực đã tiêu hao hầu như không còn, dưới mắt ổn định, chẳng qua là hắn ở cổ giả bộ mà thôi.

Chỉ cần bọn họ kiên trì tiếp, Đường Tăng thua không nghi ngờ.

Mà còn hắn cho là, Đường Tăng trên người sẽ có rất nhiều lệnh bài, như vậy một cái dê béo, hắn làm sao dễ dàng buông tha, coi như trả giá một chút, lại có thể thể nào.

Bọn họ Thổ Hành Tông đường xa tới, cũng không thể không thu hoạch được gì, tay không mà về.

Lần này sẵn thủ trận đấu nếu là thắng, hắn Thổ Liệt sẽ đón dâu Hoa Như Huyền, rất tốt sáng khoái một phen, cấp độ kia mỹ nhân, suy nghĩ một chút đều kích thích.

Không chỉ có như thế, Thổ Hành Tông cao tăng cũng sẽ khen thưởng hắn, với Bách Hoa Tông thông gia, đối với bọn họ Thổ Hành Tông mà nói, trăm lợi mà không có một hại, muốn là vận khí tốt, còn có thể nhân cơ hội này, tóm thâu Bách Hoa Tông.

"Có cái gì tuyệt chiêu đều thi triển ra đi." Đám này trông khá được mà không dùng được gia hỏa, mặc dù tu vi ở Huyền Tiên cảnh trung kỳ, nhưng nhiều nhất có thể phát huy ra Huyền Tiên cảnh sơ kỳ thực lực, bọn họ tu vi đoán chừng là dùng đan dược cường ép tăng lên đi lên.

Nếu không, Đường Nhạc cũng sẽ không chiến đấu như thế dễ dàng.

Ít nhất cũng sẽ rơi cái lưng bại câu thương kết quả!

Nhưng vào lúc này, sáu người hữu quyền bên trên, đột nhiên lóe ra mảnh liệt sóng linh lực, trong phút chốc, Đường Nhạc có thể cảm giác, đám người này phảng phất đem trong cơ thể toàn bộ linh lực, đều là ngưng tụ bên phải quyền thượng.

Mà kèm theo sáu người linh lực điên cuồng vọt tới, chỉ thấy kia hào quang màu vàng càng ngày càng mãnh liệt, tới sau đó, những linh lực đó hóa thành tính thực chất đoàn năng lượng, đem toàn bộ hữu quyền bọc.

Cổ ba động này đưa đến chung quanh cuồng phong gào thét, bay đầy trời lá.

"Ta đi, có muốn hay không khoa trương như vậy." Theo cổ ba động này nhìn lên, đám người này thi triển Linh Quyết, ít nhất cũng là địa cấp thượng phẩm, chắc là Thổ Hành Tông đứng đầu tuyệt học, Đường Nhạc hiện tại không hiểu có chút khẩn trương, hắn không xác định mình liệu có thể chống được bức này công kích.

Ăn vào mấy viên Tiên Đan, Đường Nhạc nhanh chóng hấp thu Dược Lực, trong cơ thể hắn linh lực qua trong giây lát, khôi phục lại ba thành.

Nếu là Thổ Hành Tông đám người này, thời kỳ toàn thịnh, thì triển một chiêu này, trong cơ thể linh lực tiêu hao hơn nửa Đường Nhạc khẳng định không tiếp nổi, nhưng bây giờ, bọn họ người bị thương nặng, phát huy ra lực lượng, có thể có Toàn Thịnh ba, bốn phần mười cũng không tệ.

Có thể nói, song phương cũng không có nắm chắc tất thắng.

Hiện tại mấu chốt thắng bại, thì phải xem Đường Nhạc có thể hay không tiếp sáu người Toàn Lực Nhất Kích.

Nhìn sắc mặt có chút tái nhợt Đường Tăng, Thổ Liệt trên khuôn mặt vạch qua một vòng nụ cười âm trầm, cái này Đường Tăng không phải thật có thể phách lối sao, hơn nữa còn rất biết trang bức, chờ một hồi đem hắn đánh cho thành chó, nhìn hắn như thế nào trang bức.

Hắn phảng phất đã thấy đem Đường Tăng giam ở dưới chân tình cảnh.

"Liệt Thương Quyền."

Sáu tiếng quát to, sáu người chạy lướt qua mà ra, ánh sáng màu vàng đoàn bên phải quyền thượng lóe lên, trong nháy mắt vạch qua không khí, tuôn ra tiếng xèo xèo vang, hung hăng đánh vào Đường Nhạc trên ngực.

Bá đạo này một màn, có thể tưởng tượng, sáu người quả đấm đánh vào trên người, sẽ để cho nó chịu bao lớn thống khổ.

Nếu là nhục thân không đủ mạnh mẽ, chỉ sợ cái này sáu quyền, là có thể dễ như trở bàn tay lấy tánh mạng người ta.

Linh lực kinh khủng lấy Đường Nhạc làm trung tâm, hướng về phía chung quanh khuếch tán đi, bị mãnh liệt sóng trùng kích đánh trúng, một ít nhỏ cây cối trực tiếp bị chấn đoạn.

"A" Đường Nhạc ngửa mặt lên trời kêu thảm một tiếng.

Loại đau này, để cho hắn sống không bằng chết, cảm giác lục phủ ngũ tạng đều bị chấn vỡ.

Lúc này, Đường Nhạc đầu đầy mồ hôi, tấn lấy toàn lực đang chống cự bọn họ công kích.

Nhìn Đường Tăng thống khổ biểu tình, Thổ Liệt khẽ ngẩng đầu, trên mặt, giờ phút này hiện lên dữ tợn, cái này Đường Tăng càng thống khổ, hắn càng cao hứng.

"Kiệt kiệt, nhận thua đi, cái này Liệt Thương Quyền nhưng là ta Tông đình cấp Linh Quyết, ngươi biết chúng ta làm tướng nó tu luyện thành công, bỏ ra giá cả cao bao nhiêu sao" Thổ Liệt hét lớn.

Liệt Thương Quyền với Phái Không Động Thất Thương Quyền có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kỳ diệu, đều là trước tổn thương mình, lại tổn thương người.

Quyền này cũng có bảy cổ khác nhau kinh đạo, hoặc Cương Mãnh, hoặc âm nhu, hoặc Cương Trung Hữu Nhu, hoặc Nhu Trung Hữu Cương, hoặc hoành ra, hoặc đưa thẳng, Liệt Thương Quyền nếu là do tu vi không có đi đến Thiên Tiên cảnh người đến tu luyện, thì sẽ đối với (đúng) thân thể tạo thành cực lớn tổn thương.

Có thể nói, Liệt Thương Quyền người sáng tạo, chính là bất chước Phái Không Động Thất Thương Quyền, chỉ bất quá quyền này uy lực, nếu so với Thất Thương Quyền, mạnh mẽ mấy ngàn lần.

Dù sao Thất Thương Quyền là võ công, cũng không phải Linh Quyết, hai người căn bản không thể so sánh.

Thất Thương Quyền có thể giết được người bình thường, lại giết không tu vi cao thâm Tu Tiên Giả, đây chính là hai người chênh lệch.

"Thật đã ghê." Đường Nhạc song quyền nắm chặt, lắc lắc cổ, toét miệng cười nói.

Thổ Liệt thấy Đường Tăng lộ ra nụ cười, tâm lý lại có nhiều chút e ngại, luôn cảm thấy có cái gì không đúng.

"Sao làm sao có thể, ngươi rốt cuộc là người hay quỷ, vì cái gì bên trong Liệt Thương Quyền, còn không có ngã xuống" Thổ Liệt lắp bắp nói.

Hắn mới vừa rồi rõ ràng thấy Đường Tăng kêu thảm thiết, kia thống khổ biểu tình cũng không giống như là giả bộ tới.

Mọi người ở đây khó hiểu thời điểm, Đường Nhạc trong cơ thể linh lực bắt đầu tăng vọt, hắn khí tức cũng ở đây không ngừng leo lên, với mới vừa rồi tưởng như hai người.

"Huyền Tiên cảnh bên trong trung kỳ người đột phá" Thổ Liệt vẻ mặt khiếp sợ, không dám tin, Đường Tăng lại đang chiến đấu lên cấp hơn nữa còn là bên trong Liệt Thương Quyền dưới tình huống, chẳng lẽ Liệt Thương Quyền có trợ giúp Tu Tiên Giả đột phá tu vi

"Đa tạ mấy vị trợ giúp, nếu không bản tông muốn đột phá, chỉ sợ còn muốn một đoạn thời gian." Lúc trước, Đường Nhạc chịu đựng cực lớn thống khổ,

vài luồng mạnh mẽ linh lực tràn vào trong cơ thể hắn, thiếu chút nữa đem hắn thân thể xanh bạo.

Ngay tại trong lúc nguy cấp, hắn cưỡng ép đem những này ngoại lai linh lực đề rúc vào một chỗ, sau đó bắt đầu điên cuồng hấp thu, nhờ vào đó linh lực, tới xông phá đạo kia che chở.

Không thể không nói, hắn làm như vậy mạo hiểm nguy hiểm rất lớn, nếu là xuất hiện bất kỳ tổn thất, hắn sẽ bởi vì không khống chế được những thứ kia ngoại lai linh lực, Bạo Thể mà chết.

Chẳng qua là thời gian cấp bách, cũng không kịp đa tạ, chỉ có thể bình hành hiểm chiêu, đánh cuộc một lần.

Cũng may hắn hiện tại thành công, cũng coi là nhân họa đắc phúc.

"Cái này cái này cái này." Lúc trước Đường Tăng tu vi ở Huyền Tiên cảnh sơ kỳ lúc, là có thể theo chân bọn họ chiến đấu không rơi xuống hạ phong, hiện tại Đường Tăng lên cấp, đây chẳng phải là nói, bọn họ ngay cả một tia giành được cơ hội cũng không có.

Trọng yếu nhất là, bọn họ hiện tại trong cơ thể linh lực đã còn dư lại không có mấy.

"Cái này cái gì cái này, mới vừa rồi đánh thoải mái đi, hiện tại nên ta." Đường Nhạc thân hình chợt lóe, xuất hiện ở Thổ Liệt trước mặt, trực tiếp phiến hắn một cái miệng rộng từ, sau đó đem hắn một cước đá bay.

Thổ Liệt thân thể hung hăng đụng vào trên thân cây, hắn cảm giác thân thể sắp tan vỡ, hắn đang nghĩ, nếu Liệt Thương Quyền có thể trợ giúp Đường Tăng lên cấp, vậy cũng có thể trợ giúp chính mình lên cấp.

Chỉ cần hắn thuận lợi lên cấp Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, muốn đánh bại Đường Tăng, cũng không phải nửa phút chuyện.

Nghĩ đến đây, Thổ Liệt không những không giận mà còn cười, cười ngây ngô mấy tiếng sau, hắn từ dưới đất bò dậy, cũng không để ý thân vọt bên trên tro bụi, hắn trầm giọng nói: "Các anh em, nhanh thi triển Liệt Thương Quyền đánh ta, chỉ cần ta lên cấp, là có thể chuyển bại thành thắng, thay đổi hiện tại cục diện."

"Liệt ca, chúng ta năm người đồng thời ra tay, chỉ sợ có thể đem ngươi cho đánh chết a."

"Nếu không thì chúng ta nhận thua đi "

"Đúng vậy, đem trên người lệnh bài giao cho Đường Tăng đi."

Mọi người trở mắt nhìn nhau, biểu thị không muốn tái chiến tiếp.

"Rốt cuộc các ngươi là lão đại, hay ta là lão đại, cho các ngươi ra tay đánh ta, liền mau đánh, chơi liêu cái gì." Thổ Liệt mắng to.

Một bên xem kịch vui Đường Nhạc, hai tay ôm ngực, có chút hăng hái nhìn những người này ở đây biểu diễn, Thổ Liệt cái này ngốc thiếu còn muốn noi theo chính mình, thật là nói vớ vẩn.

Bất quá hắn nếu là thật bên trong Liệt Thương Quyền, có thể thuận lợi lên cấp đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, kia Đường Nhạc cũng coi là bội phục hắn.

Một chương này 240 0 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người, canh ba ngày mai!

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Giỏi dùng độc, chuẩn bị cứu người!

Đối với Thổ Liệt mệnh lệnh, đứng ở một bên năm người không thể không phục theo, nếu là đắc tội hắn, sau này tuyệt đối không có một ngày tốt lành qua.

Hai mắt nhìn nhau một cái, năm người điều động trong cơ thể còn thừa lại linh lực, lần nữa thi triển Liệt Thương Quyền.

"Đều đặc biệt sao cho ta dùng toàn lực, đem bú sữa mẹ khí lực sử xuất ra." Thổ Liệt không làm bất kỳ phòng ngự, là lớn.

Àm!

Năm người Toàn Lực Nhất Kích, quả đấm hung hăng đánh vào Thổ Liệt trên người, để cho hấn trong nháy mắt phun ra mấy ngụm máu tươi.

"Liệt ca" năm người thu tay lại sau, thấy Thổ Liệt tê liệt trên mặt đất, thoi thóp, mắt thấy thì không được.

"Xi."

Thấy như vậy một màn, Đường Nhạc phình bụng cười to, người anh em này là đang ở khôì hài đây.

Trang bức phải không, lật ngược thế cờ tánh mạng mình cho nhập vào.

Đường Nhạc có thể thuận lợi lên cấp, hoàn toàn là cơ duyên xảo hợp, nếu là người người cũng có thể dựa vào Liệt Thương Quyền tới lên cấp, như vậy Liệt Thương Quyền chẳng phải là nghịch thiên à.

Muốn quả thật như thế, cái này sau này gặp phải bình cảnh, cũng không cần dùng đan dược, cũng không cần chịu đựng tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm, trực tiếp bị Liệt Thương Quyền oanh thoảng cái, vậy không là được chứ.

Tượng tượng luôn là tốt đẹp, hiện thực luôn là tàn khốc.

Nếu không phải trong lúc nguy cấp, Đường Nhạc cũng sẽ không mạo hiểm, cưỡng ép hấp thu kia mấy đạo không thuộc về hấn linh lực.

Thổ Liệt mặt xám như tro tàn, hấn tự biết sinh mệnh đi tới cuối cùng, hấn lực phủ ngũ tạng toàn bộ bị chấn bể, bây giờ còn chưa có chết, hoàn toàn là dựa vào trong cơ thể hấn còn thừa lại linh lực đang chống đỡ.

Lúc này hấn hối hận không thôi, tại sao phải noi theo Đường Tăng, đi làm cái này liều mạng sự tình, lần này ngược lại tốt, chẳng những không có lên cấp, ngược lại đem mệnh cho ngồi đi.

Hấn hiện tại mới hiểu được, Đường Tăng có thể dựa vào Liệt Thương Quyền lên cấp, cũng không đại biểu hấn cũng có thể dựa vào Liệt Thương Quyền lên cấp.

Cả đời khổ luyện Liệt Thương Quyền, không nghĩ tới lại chết ở Liệt Thương Quyền bên dưới, thật là khiến người thôn thức a.

"Các anh em, ta không được, chờ ta sau khi chết, các ngươi đem lệnh bài giao cho Đường Tăng đi, tin tưởng hấn sẽ không làm khó các ngươi." Thổ Liệt lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết, nhẹ giọng nói.

"Liệt ca, đều là chúng ta hại ngươi a." Thổ Hành Tông đệ tử áy náy nói.

"Không râu tự trách, hết thảy các thứ này đều là thiên chú định a." Hét lớn một tiếng, Thổ Liệt lại chậm rãi nhắm mắt lại, không còn khí tức.

Thổ Liệt sau khi chết, năm người này khóc rống một hồi, đối với cái này, Đường Nhạc cũng không có quấy rầy bọn họ.

Nhìn ra được, cái này Thổ Liệt khi còn sống, xác thực đối với (đúng) đám người này rất tốt, cái này Thổ Liệt mặc dù không phải mình giết, nhưng lại bởi vì chính mình mà chết, bất quá Đường Nhạc không có một tia áy náy, Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu, đều là đều lợi ích a.

Không có gì đồng tình cái này nói một chút, nếu là đổi lại chính mình chết, đám người này sẽ đồng tình chính mình

Đường Nhạc không giết bọn họ cũng rất không tệ.

"Đường Tăng, khiến cho bài cho ngươi, chúng ta nhận tưng." Một tên Thổ Hành Tông đệ tử, theo Thổ Liệt túi trữ vật bên hông bên trong lấy ra mười khối lệnh bài, giao cho Đường Nhạc.

Trong đó sáu miếng là thuộc về bọn họ chính mình, còn lại bốn miếng là cướp người khác.

"Các ngươi có thể đi." Đường Nhạc trầm giọng nói.

Nghe vậy, năm người mang Thổ Liệt thi thể, hướng về phía tràng săn bắn bên ngoài, dậm chân đi.

Đường Nhạc hiện tại tay cầm mấy chục tấm lệnh bài, số lượng này tại chỗ có người dự thi bên trong, tuyệt đối đứng đầu trong danh sách.

Tổng cộng có hai trăm năm mươi ba danh người dự thi, cũng chính là hai trăm năm mươi ba mai lệnh bài, mà chính hấn có được lệnh bài số lượng, liền chiếm tổng số 1 phần 5.

"Đi trước Lý Thừa Phong đi." Hấn lệnh bài cuối cùng đều phải cho Lý Thừa Phong, lấy thực lực của hấn, hiện nay ít nhất phải đến mười miếng lệnh bài, hai người cộng lại, vậy tuyệt đối ổn chiếm đệ nhất.

Viêm Minh với Hồ Tu Tề sau khi chết, toàn bộ tràng săn bắn, lại cũng không có đối thủ, nhất là Đường Nhạc hiện tại lên cấp đến Huyền Tiên cảnh trung

kỳ, lấy trước mắt hấn thực lực, hoàn toàn có thể chính diện đánh bại Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả.

Chờ hấn lên cấp đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, liền chuẩn bị trực tiếp dùng giữ lại đã lâu Ngọc Đế tinh huyết, nếu là vận khí tốt, đột phá tới địa tiên cảnh cũng khó nói.

Nghĩ tới đây, Đường Nhạc cũng không khỏi có chút nhỏ kích động, Địa Tiên cảnh, đây là hấn tha thiết ước mơ cảnh giới.

Lúc trước định tiêu mục tiêu, là đi đến Côn Lôn Sơn trước, tu vi đi đến Bất Hủ cảnh, mà bây giờ, còn chưa tới Côn Lôn Sơn, tu vi cũng đã vượt xa đặt trước mục tiêu.

Hấn phỏng chừng, chờ đến Côn Lôn Sơn, tu vi ít nhất là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, lấy niên kỷ của hấn, đi đến tu vi như vậy, chắc hấn nguyên thủy Thiên Tôn cũng sẽ không nhỏ dò xét hấn.

Đường Nhạc cảnh giác chung quanh, tiếp tục đi đường, không đi thời gian bao lâu, liền gặp phải hai gã kết bạn nhu nhược nam tử.

Hai người này nhìn ốm yếu, phảng phất gió thổi một cái, cũng sẽ bị thổi ngã tựa như.

Thấy hai người này, Đường Nhạc có loại muốn động thủ xung động.

Bất quá hấn không ngốc, có thể kiên trì đến bây giờ người, phải nói không có chút bản lãnh, chắc chắn sẽ không có người tin tưởng.

"Hai vị." Ngay tại Đường Nhạc theo chân bọn họ vừa muốn gấp thoáng qua lúc, đột nhiên mở miệng gọi hấn lại môn.

Lời vừa nói ra, để cho hai người thân thể run lên, song quyền nắm chặt, đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

"Đường Tăng, chúng ta biết rõ ngươi lợi hại, nhưng ngươi nếu là muốn đánh hai anh em chúng ta lệnh bài chủ ý, ta khuyên ngươi chính là suy nghĩ thêm một chút, có lẽ chiến đấu, chúng ta thất bại, nhưng ngươi cũng sẽ đánh đổi khá nhiều." Nam tử đưa mắt nhìn chăm chú về phía mang theo nụ cười Đường Tăng, lạnh lùng nói.

"Không sai, đối mặt hai vị giới dùng độc cao thủ, coi như là bản tăng, cũng sẽ cảm thấy khó giải quyết." Đường Nhạc cười cười, tiếp tục nói: "Hai vị không cần khẩn trương, bản tăng không có ác ý, không biết có thể hay không đem bản tăng trên chân Hắc Quả Phụ trước thu hồi đi."

Lúc này, đang có một con Kịch Độc vô cùng Hắc Quả Phụ Tri Chu, nằm ở Đường Nhạc trên chân, nếu như bị cắn một cái, nói tới không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng sẽ gặp phải cực lớn thống khổ, hơn nữa còn sẽ để cho hấn thực lực giảm xuống.

Nếu là người bình thường bị cắn một cái, trong nháy mắt hội độc phát thân vong. Độc Tính cực kỳ bá đạo.

Thấy Đường Tăng mặt đầy ổn định biểu tình, hai người do dự một hồi, sau đó hai mắt nhìn nhau một cái, một người trong đó lấy ra cây sáo, thổi mấy tiếng, kia Hắc Quả Phụ Tri Chu nghe được mệnh lệnh, mới chậm rãi thối lui.

Cùng lúc đó, Đường Nhạc phát hiện chu vi trăm mét trên cây đóng đầy rắn độc, mà chung quanh hấn, cũng xuất hiện rất nhiều Ngô Công, Hạt Từ, thấy những thứ này, Đường Nhạc tê cả da đầu, âm thầm nuốt nước miếng một cái.

Cũng còn khá những độc vật này đã thối lui, nếu không hôm nay vẫn thật là phiền toái.

Hiện tại hấn minh bạch, hai người này vì sao có thể kiên trì đến bây giờ.

"Không biết hai vị đến từ môn phái nào có thể hay không kết giao bằng hữu." Đường Nhạc miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, thẳng thắn nói, hấn tình nguyện đối mặt một chỗ Tiên Cảnh cường giả, cũng không nguyện ý đối mặt nhiều như vậy Độc Vật.

Nghe trong không khí mùi hôi thối kia mùi tanh, thiếu chút nữa không có để cho hấn đem buổi trưa ăn thịt thỏ cho phun ra.

"Vạn Độc Tông, Lý Thắng."

"Lư Nhất Minh."

Hai người cũng không có giấu giếm, nhìn Đường Tăng giọng thành khẩn, mặt đầy cung kính, cái này làm cho bọn họ rất là hưởng thụ.

"Kết bạn cũng không cần, chúng ta không muốn làm khó ngươi, nếu là không có chuyện gì, chúng ta tìm tìm mục tiêu kế tiếp." Nói xong, hai người muốn xoay người rời đi.

"Ta chỉ muốn hỏi một chút, các ngươi thấy Lý Thừa Phong sao?" Đường Nhạc dò hỏi.

"Tiểu tử này tình cảnh cũng không quá lạc quan, ngươi nếu là nghĩ (muốn) cứu hấn, liền nhanh đi." Lý Thắng trả lời.

"A" Đường Nhạc về mặt nghi hoặc.

Lý Thừa Phong tu vi nhưng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ, hấn làm sao có thể sẽ có nguy hiểm tánh mạng, chẳng lẽ hấn bị hơn mười người vây công

"Là Mạc Sơn, hắn không biết dùng đan dược gì, tu vi tăng mạnh, hiện nay đã đi đến Địa Tiên cảnh, không người dự thi đều tài trong tay hắn, nếu không phải ta hai người chạy nhanh, phỏng chừng cũng không khả năng đứng ở chỗ này, nói chuyện với ngươi." Lý Thắng giải thích.

"Ngọa tào, Địa Tiên cảnh có muốn hay không khoa trương như vậy!"

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 249: Đạt thành hiệp nghị, trong lúc nguy cấp!

"Ngươi thích tin hay không, chúng ta còn muốn cướp lệnh bài, liền đi trước một bước." Lý Thắng không nhịn được nói.

Thấy hai người xoay người, chuẩn bị rời đi, Đường Nhạc lần nữa gọi hắn lại môn, đạo (nói): "Hai vị không phải là muốn lệnh bài sao, chỉ cần các ngươi giúp ta làm một chuyện, ở sau khi chuyện thành công, ta sẽ cho các ngươi mười miếng lệnh bài, như thế nào "

Nghe vậy, hai người dừng bước lại, Đường Tăng mở ra điều kiện, cực kỳ mê người.

Lấy hai người bọn họ thực lực, muốn cướp mười miếng lệnh bài, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản, bây giờ còn ở lại rừng rậm chính giữa người dự thi, ít nhiều cũng sẽ có chút lá bài tẩy, muốn đánh bại bọn họ, tất nhiên muốn đánh đôi khá nhiều.

Náo không được, sẽ lưỡng bại câu thương.

"Ngươi muốn cho chúng ta giúp ngươi đánh bại Mạc Sơn" Lý Thắng cũng không ngốc, nhìn ra Đường Tăng suy nghĩ trong lòng, nếu là ở trên trua, hắn nhất định sẽ không chút do dự gật đầu đáp ứng, chẳng qua là hiện tại Mạc Sơn tu vi tăng vọt, coi như bọn họ với Đường Tăng liên thủ, cũng rất khó chính diện đánh bại hắn.

Địa Tiên cảnh cường giả thực lực, bọn họ biết có mạnh bao nhiêu.

Nếu là ngoài ý, rất có thể đem tánh mạng tổng táng ở Mạc Sơn trong tay.

"Khôn ngoan, bản tăng đang có ý đó." Cái này Lý Thắng như thế lên đường, để cho Đường Nhạc trong lòng vui mừng, thấy hắn vẻ mặt phức tạp, liền biết hắn động tâm, chỉ cần mình lại lừa dối mấy câu, bọn họ khẳng định ngoan ngoãn đáp ứng.

Hai người này giỏi dùng độc, coi như Địa Tiên cảnh cường giả, cũng sẽ cảm thấy khó giải quyết, coi như đối với (đúng) Mạc Sơn không tạo được tổn thương, dù là ngăn lại hắn một hồi cũng được a.

Thăng thần nói, ở không có gặp phải Mạc Sơn trước, Đường Nhạc cũng không chắc chắn một mình đánh bại hắn.

Dưới mắt Ngô Không không có ở đây, hắn là để ngừa vạn nhất, chỉ có thể lựa chọn tìm còn lại trợ thủ.

Mấu chốt là, coi như hắn liều mạng trọng thương, đánh bại Mạc Sơn, kia lúc này Hoa Thiên Dao với Hoa Thanh Vân xuất hiện, vậy cũng như thế nào cho phải.

Chỉ sợ chính mình ngay cả chạy cơ hội không có!

"A Thắng, ngươi thấy thế nào" Lưu Nhất Minh ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tham lam.

"Đường Tăng tu vi sâu không lường được, nhìn hắn như vậy tự tin, chắc hắn hắn trong lòng có dự tính, kia Mạc Sơn dựa vào đan dược cường ép tăng cao tu vi, nhất định là có thời gian hạn chế, nếu là chúng ta với Đường Tăng liên thủ, hơn nữa Lý Thừa Phong, còn có còn lại vài tên người dự thi, ngược lại cũng không phải không có cơ hội." Lý Thắng nhỏ giọng thì thầm.

"Phú quý hiểm trung cầu, chúng ta đây đáp ứng Đường Tăng đi." Lưu Nhất Minh trầm giọng nói.

"Ngu ngốc, bây giờ là hần đang cầu xin chúng ta, chính là mười miếng lệnh bài liền muốn để cho chúng ta ra tay" Lý Thắng thấp giọng mắng.

Xa xa Đường Nhạc thấy hai người dính vào cùng nhau, không ngừng cục cục, thỉnh thoảng còn truyền ra hai người hèn mọn nhỏ giọng.

"Này, thương lượng xong không có, thế nào như vậy chơi liều, nếu là không đi coi như." Đường Nhạc không có nhiều thời gian, cũng không muốn ở chỗ này, nghe hai người nói chuyện phiếm, một mực hàn huyên tới buổi tối.

Nghe lời này, Lý Thắng toét miệng, cười nói: "Chúng ta có thể đáp ứng, bất quá mười miếng lệnh bài thật có chút thiếu."

"Người rớt cuộc muốn nói cái gì." Hai người này lại còn nghĩ (muốn) trả giá, thật đúng là đem hần Đường Nhạc trở thành người tiêu tiền như rác

"Rất đơn giản, trừ người đáp ứng mười miếng lệnh bài, chúng ta còn muốn Mạc Sơn trong tay lệnh bài" Lý Thắng liếm môi, một bộ âm dương quái khí đáng vẽ, để cho người thấy có loại muốn đánh hần một bữa xung động.

"Lòng tham không đáy, đạo lý này, các người hần hiểu không!" Đường Nhạc ánh mắt lạnh lẽo, sắc mặt có chút khó coi.

"Đừng hiểu lầm, mới vừa rồi lời còn chưa nói hết, kia Mạc Sơn trong tay lệnh bài, chúng ta chỉ cần một nửa, cái này không phải quá đáng đi." Lý Thắng giải thích.

"Đồng ý." Lười với hai người này trả giá, ngược lại hần cũng không thiếu về điểm kia lệnh bài.

Có lệnh bài liền tương đối tùy hứng!

Song phương đạt thành hiệp nghị, Đường Nhạc liền đối với phía trước linh lực tàn phá nơi, tàn bạo đi, nhìn đáng đáp, nơi đó chiến đấu, cực kỳ kịch liệt.

Thời gian tranh đoạt từng giây từng phút, chậm một giây, Lý Thừa Phong sẽ có nguy hiểm tánh mạng, nếu là hần chết, chính mình cướp đoạt nhiều như vậy lệnh bài, khỏi không phải là không có ý nghĩa!

Mình cũng không thể giành được trận đấu, đi đón dâu Hoa Như Huyền đi.

Muốn quả thật như thế, đó cũng quá hí kịch tính!

Thấy Đường Tăng đem tốc độ phát triển tới cực hạn, trong chớp mắt liền biến mất trong tầm mắt, Lý Thắng với Lưu Nhất Minh hai mắt nhìn nhau một cái, chợt triển khai thân pháp, theo sát đi.

Nếu đáp ứng Đường Tăng, đương nhiên sẽ không đổi ý.

Sâm u ao đầm, ẩm ướt nơi.

Có hai gã nam tử bị Mạc Sơn đánh trọng thương, thân thể bị cường hần linh lực đánh ra đi, trên không trung vạch qua một cái ưu mỹ độ cong, trực tiếp rơi vào ao đầm.

"Vì cái gì thân thể ta đang chìm xuống "

"Ai tới mau cứu ta, ta còn tuổi trẻ, còn không có cưới vợ, không muốn chết a."

Hai người hình thể khá mập, sợ hãi bên dưới, làm cho hai người điên cuồng gầy giữa.

Trên bầu trời, với Mạc Sơn giao chiến Lý Thừa Phong phun một ngụm máu tươi, cái này Mạc Sơn sức chiến đấu, với trước chắc hẳn, phòng mấy chục lần, hần có thể cùng với giao chiến mấy chục hiệp, đã là thù vi bất địch (rất là khác nhau).

Thân hình vừa lui, Lý Thừa Phong hai chân đạp ở một viên cành cây bên trên, hần mắt nhìn xuống phía dưới, cấp tốc trầm xuống hai người, liền vội vàng nhắc nhở: "Để cho thân thể buông lỏng, ngàn vạn lần không nên gầy giữa, đây là ao đầm, càng gầy dựa, trầm xuống càng nhanh."

Một khi thân thể hoàn toàn rơi vào ao đầm, chờ đợi bọn họ chỉ có chết.

"Kiệt kiệt, còn có thời gian lo lắng người khác, người đặc biệt sao hay là trước lo lắng cho mình đi." Mạc Sơn sắc mặt dữ tợn, trên đầu gân xanh tăng cao, hần quần áo trên người bị bắp thịt xanh phả, lúc này hần, hình thể so với trước kia đại không chỉ gấp hai.

Không lẽ kia hình thể, bạo tạc tính chất bắp thịt, xem ra giống như là tiểu hình Titan.

Ầm!

Lý Thừa Phong dưới chân nhánh cây, bị Mạc Sơn một chưởng đập gãy, mà Lý Thừa Phong còn chưa kịp giữ vững thân thể, liền bị Mạc Sơn một cước đạp bay.

Đau đớn kịch liệt cảm giác, để cho Lý Thừa Phong không khỏi kêu thảm một tiếng, hần cảm giác thân thể sắp tan vỡ.

Ngay tại hần sắp rơi vào ao đầm lúc, đột nhiên bị người níu lại cổ áo, cưỡng ép nhắc tới, sau đó ngừng giữa không trung bên trong.

"Khục khục Đường huynh, người cuối cùng đến, ta rất muốn người a." Lý Thừa Phong thấy thân ảnh quen thuộc, mở to hai mắt phát hiện là Đường Tăng sau, hần ôm Đường Tăng cánh tay, trong mắt mang theo nước mắt, hầy cùng chịu ủy khuất tức phụ tựa như.

"Đưa một mình người chữ, nhất định có thể đánh bại Mạc Sơn." Đường Nhạc khoe miệng giương lên, cười tà nói.

"Mẹ nhà nó, chữ gì trâu như vậy bức." Lý Thừa Phong hiểu kỳ nói.

"Đó chính là lẩn." Nhìn Lý Thừa Phong dùng đầu không ngừng cọ chính mình trong ngực, nói chuyện còn ỏn à ỏn ẻn, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu, hần cũng không phải là gay, hàng này như thể nhục ma, để cho hần hận không được một cước đạp ra ngoài.

"Ta đây cút ngay cái kia, ta cứu người trước, ở đây người tới chia vào." Buông ra Đường Nhạc cánh tay, Lý Thừa Phong ở bên cạnh trên cây bài đoạn hai cây nhánh cây, sau đó bay đến rơi vào ao đầm hai người kia phía trên đỉnh đầu.

Lúc này, rơi vào ao đầm kia hai gã nam tử, trong ngực trở xuống, toàn bộ không có vào ao đầm.

Hai người này giờ tay, kêu khóc cầu cứu.

"Bắt nhánh cây, thân thể không nên dùng lực, ta đem các người kéo lên." Lý Thừa Phong đem nhánh cây đưa đến bên cạnh bọn họ, hô lớn.

"Lý huynh, đại ân đại đức không bao giờ quên a."

"Chính gọi là hoạn nạn thấy chân tình, hôm nay Lý huynh khẳng khái cứu, để tại hạ không cần báo đáp, nếu là người nguyện ý, tại hạ nhưng lấy đem hoa cúc "

"Mẹ hần con chim, có thể hay không đừng nói chuyện, còn dám nói một câu nói nhảm, ta đặc biệt sao sẽ không cứu các người." Hai người này một mực ở Lý Thừa Phong bên tai chít chít méo mó, nói đông dài không ngừng, tranh cãi lẫn tai hần đều lên kén.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người! Thiếu mọi người đổi mới nhất định sẽ còn, mọi người không nên gấp gáp!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Phục Huyết Sát đan, hắc sí phượng điệp!

Trên bầu trời, Đường Nhạc nhìn hình thể khổng lồ Mạc Sơn, cảm nhận được trong cơ thể hần sát khí, lạnh lùng nói: "Người chẳng lẽ dùng Huyết Sát đan "

Địa cấp thượng phẩm đan dược, Huyết Sát đan, loại đan dược này trên lý thuyết mà nói là một loại thuốc cấm, một khi ăn vào, sẽ đối với thân thể con người tạo thành không cách nào sửa chữa phục hồi tổn thương, có to lớn tác dụng phụ.

Vì vậy, không phải vạn bất đắc dĩ, sẽ không có người dùng Huyết Sát đan.

Mạc Sơn lúc này sinh mệnh lực ở cấp tốc trôi đi, tóc hần bắt đầu trở nên tái nhợt, trên mặt nếp nhăn cũng ở đây không ngừng hiện lên.

"Ta thực lực bây giờ, có thể dễ như trở bàn tay bóp chết người." Đối với Đường Tăng biết được chính mình dùng Huyết Sát đan, Mạc Sơn cũng không có hủi bỏ, nếu là hần ở thời kỳ đỉnh phong, ngược lại cũng không cần dùng Huyết Sát đan, hoàn toàn có thể chỗ dựa thực lực bản thân, giữ vững đến cuối cùng.

Chỉ tiếc hần tay phải bị Đường Tăng phé, thực lực lớn không bằng lúc trước, tại hần tiến vào tràng săn bắn trong chớp mắt ấy, đã có người coi hần là làm mục tiêu, muốn cướp hần lệnh bài.

Liều mạng lưỡng bại câu thương, chạy ra khỏi sau, hần lại gặp phải một đám người, bất đắc dĩ, hần chỉ có thể dùng Huyết Sát đan.

Số một, hần không muốn bị đào thải, thứ hai, hần muốn đích thân giết Đường Tăng.

Dù là dùng Huyết Sát đan sau, chỉ có vài năm tuổi thọ, vậy cũng sẽ không tiếc.

"Huyết Sát đan hiệu quả thời gian, chỉ có hai giờ, không biết ngươi còn có thể kiên trì bao lâu." Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, cùng lúc đó, trong thiên địa linh lực, cũng ở đây chậm rãi tràn vào trong cơ thể hắn.

"Ha ha, ta cũng muốn nói những lời này, không biết ngươi có thể trong tay ta giữ vững bao lâu kiệt kiệt." Thời gian có hạn, không được phép Mạc Sơn lãng phí thời gian, nếu là được liệu qua, thân thể của hắn hội vô cùng suy yếu, đến lúc đó, chỉ sợ Bất Hủ cảnh tu vi ngươi, cũng có thể giết hắn.

"Đi chết đi."

Mạc Sơn hét lớn một tiếng, thân thể bạo hướng đi, trực tiếp hướng về phía Đường Nhạc mãnh phác đi qua, mạnh mẽ linh lực, hiện lên lạnh lẽo rừng mình, hướng về phía Đường Nhạc hung hăng đánh tới.

"Đường huynh, cẩn thận."

Đang cứu người Lý Thừa Phong ngẩng đầu thấy như vậy một màn, liền vội vàng nhắc nhở, nếu là Đường Tăng cũng không địch Mạc Sơn, vậy hắn hai hôm nay thật muốn qua đời ở đó.

Cũng không biết Hoa Vân Dao với Hoa Thanh Vân hai cái này Lão Bất Từ đi đâu, thời khắc mấu chốt lại chưa từng xuất hiện, nhiệm vụ bọn họ chính là bảo đảm người dự thi an toàn tánh mạng.

Bây giờ sống còn đang lúc, nhưng không thấy bọn họ bóng dáng.

Bất quá Lý Thừa Phong tin tưởng, hai người này cảm thấy cách nơi này không xa, nói không chừng liền núp trong bóng tối, cố ý không chịu ra tay, chờ Mạc Sơn giết chết Đường Tăng đây.

Vùng rừng này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, nói đó có bất kỳ gió thổi cỏ lay, xuất hiện mạnh mẽ sóng linh lực, Địa Tiên cảnh tu vi bọn họ, nhất định sẽ cảm ứng được.

Đột Như Kỳ Lai công kích, làm cho Đường Nhạc cả kinh, muốn tránh né đã tới không kịp, trong cơ thể hắn linh lực cũng là bạo dũng mà ra.

Ầm!

Hai quyền đụng nhau, mạnh mẽ sóng năng lượng tán ra chung quanh, phụ cận cây cối ở rung động kịch liệt, lấy ngàn mà tính lá cây bay múa đầy trời, tình thế nhánh cây bị bẻ gãy, theo trên cây rơi xuống phía dưới.

Mạc Sơn lui về phía sau ba bước, Đường Nhạc lui về phía sau sáu bước, mới đứng vững thân hình, ngăn ngại đụng nhau, để cho Đường Nhạc biết rõ giữa hai người chênh lệch.

Không hổ là Địa Tiên cảnh cường giả, lấy hắn Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi, có ở đây không thi triển là bài tẩy dưới tình huống, rất khó đem đánh bại.

"Ngươi liền chút thực lực này sao, thật là làm cho ta thất vọng a." Mạc Sơn lắc lắc cổ, ánh mắt giống như rắn nhìn chăm chăm Đường Tăng.

Kỳ thực, thông qua mới vừa rồi giao thủ, Mạc Sơn trong lòng xông lên chút khâm phục ý, cái này Đường Tăng xác thực là một thiên tài, lúc trước một quyền kia, hắn dùng bảy thành lực, cho dù là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi cường giả, cũng khó mà tùy tiện tiếp.

Tối thiểu cũng phải người bị thương nặng, Địa Tiên cảnh với Huyền Tiên cảnh chênh lệch, giống như khác biệt trời vực, một tên Địa Tiên cảnh sơ kỳ cường giả, hoàn toàn có thể dễ dàng đối phó hơn mười người Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả.

Làm hắn giật mình nhất là, Đường Tăng mới vừa rồi một quyền kia uy lực, đủ rồi với Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả Toàn Lực Nhất Kích sánh bằng.

Đường Tăng càng ưu tú, Mạc Sơn ý quyết giết càng mạnh.

"Có lẽ ta một người, không phải đối thủ của ngươi, nhưng nếu là hơn nữa mấy người đây." Đường Nhạc hơi biến sắc mặt, trên gương mặt, sát ý hiện lên, cái này Mạc Sơn muốn giết hắn, chính mình lại làm sao không muốn giết Mạc Sơn.

Nghe vậy, Mạc Sơn ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, nhìn Đường Tăng ổn định bộ dáng, hắn nghi ngờ nói: "Ngươi còn có trợ thủ?"

Chỉ thấy Đường Nhạc gõ ngón tay, hướng về phía sau lưng rừng rậm, cười nói: "Lý huynh, Lưu huynh, xem ra làm phiền các ngươi."

Thanh âm ở trong không khí vang vọng, mấy hơi sau đó, chính là không có bóng người xuất hiện.

"Ha ha ha" làm nửa ngày, nguyên lai là Đường Tăng đang lừa dối chính mình, bị dọa sợ đến hắn, thật đúng là cho là Đường Tăng có trợ thủ đây, cười mấy tiếng, Mạc Sơn tiếp tục nói: "Ngươi đây là đang khời hải sao, bằng vào ta thực lực bây giờ, ai dám đối địch với ta."

"Ở nơi này sâm u ao đầm, ta Mạc Sơn chính là thiên, hôm nay các ngươi đều phải chết, toàn bộ đều phải chết." Mạc Sơn cười trước ngưỡng sau lật, thiếu chút nữa theo trên bầu trời té xuống.

"Tê" ngay tại hán đắc ý thời điểm, đột nhiên cảm thấy cánh tay trái đau nhói, loại kia toàn tâm đau, để cho hán chột cú đầu.

Hán cánh tay trái bị hãm hại sắc con bướm cần thoát cái, toàn bộ cánh tay gân xanh tăng cao, bắt đầu hiện lên hắc.

"Hắc sí phượng điệp." Mạc Sơn cố nén thống khổ, thấp giọng nói.

Ai có thể nghĩ tới, như vậy mỹ lệ con bướm, cuối cùng Độc Vật băng, xếp hạng thứ mười bảy vị hắc sí phượng điệp.

Cái này hắc sí phượng điệp, nhưng là Lý Thắng chủ tâm chăn nuôi mấy năm bảo bối, nó Độc Tinh, đủ rồi để cho một tên Huyền Tiên cảnh cường giả, trong nháy mắt toi mạng.

Ở nhận ra cái này con bướm tên của, Mạc Sơn liền quyết định thật nhanh, tại chỗ kéo đứt chính mình cánh tay trái, để tránh Độc Khí công tâm, bạo tề mà chết.

"A" mất đi cánh tay trái, Mạc Sơn kêu thảm một tiếng, cầm máu sau, hán cúi đầu nhìn trên đất khối đen bốc lên, chính chảy máu đen cánh tay trái, làm như thế, là hán hiện nay biện pháp duy nhất, nếu không coi như hán là Địa Tiên cảnh tu vi, ở không có giải được dưới tình huống, cũng kiên trì không thời gian bao lâu.

Thấy như vậy một màn, Đường Nhạc lòng vẫn còn sợ hãi, trong đầu nghĩ, cũng còn khá trước không có đắc tội Lý Thắng với Lưu Nhất Minh, nếu không bị cái này hắc sí phượng điệp cắn một cái, chỉ sợ so Mạc Sơn cũng cường không bao nhiêu.

Vốn là Mạc Sơn chẳng qua là tay phải bị phế, hiện tại hán toàn bộ cánh tay trái bị phế, suốt đời trở thành tàn tật, cái này làm cho trong lòng của hán tràn đầy lửa giận.

"Đường huynh, vốn là nghĩ đến ngươi mình có thể giải quyết Mạc Sơn đây." Lý Thắng với Lưu Nhất Minh thân ảnh, đột nhiên xuất hiện ở Đường Nhạc trong tầm mắt, hai người bọn họ một mực núp ở âm thầm, mục đích chính là các loại (chờ) Mạc Sơn buông lỏng cảnh giác, sau đó dùng Độc Vật đi đánh lên hán.

Mất đi cánh tay trái Mạc Sơn, sức chiến đấu ít nhất cũng phải hạ xuống ba thành.

"Lý huynh nói đùa, nếu không phải ngươi xuất hiện kịp thời, phỏng chừng ta đều bị Mạc Sơn cho đánh chết." Đường Nhạc chấp tay nói.

"Đường huynh chớ có khiêm tốn." Cười nhạt một tiếng, Lý Thắng tiếp tục nói: "Việc cần kíp trước mắt, hay là trước giải quyết Mạc Sơn, bây giờ hán tự đoạn một cánh tay, thực lực đại giảm, chính là chúng ta cơ hội a."

Lý Thắng thổi mấy tiếng huyết sáo, kia hắc sí phượng điệp đạt được triệu hoán, lại vỗ cánh, chuẩn bị trở về Lý Thắng bên người.

Đã đánh lên một lần, Mạc Sơn có cảnh giác, là không có khả năng đánh lên lần thứ hai.

Nhưng ngay khi nó trên đường trở về, lại bị Mạc Sơn một chưởng đánh chết.

"Tiểu Điệp, ngươi không thể chết được a, ta với ngươi sống nương tựa lẫn nhau nhiều năm, bây giờ người đầu bạc tiễn người đầu xanh, đang không có ngươi ngày, có thể nhường cho ta sống thế nào a!" Lý Thắng không ngờ tới, sẽ phát sinh như vậy chuyện.

"Cái này chết con bướm, là ngươi nuôi đi, thảo nghĩ sao!" Mạc Sơn mở tức miệng mắng to.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 251: Thi triển toàn lực, bố trí trận pháp!

"Mạc Sơn, ngươi bồi ta Tiểu Điệp." Lý Thắng hét lớn một tiếng, dẫn đầu xuất thủ, hướng về phía Mạc Sơn tiến lên.

Lưu Nhất Minh cũng không có nương tay, hấn với Lý Thắng cơ hồ là đồng thời nổi lên, hùng hồn linh lực ở lòng bàn tay ngưng tụ, nhưng lại đánh rách Sơn Thạch như vậy chương phong, trực tiếp là một tả một hữu, giáp công Mạc Sơn.

Hai người ra tay một cái, chính là cho thấy không tầm thường ăn ý, mãnh liệt thế công, làm cho Mạc Sơn khá khó khăn chiêu cố, trong lúc nhất thời ở hạ phong.

Mất đi cánh tay trái Mạc Sơn, chỉ có thể dùng cánh tay phải chiến đấu, nếu không phải hấn linh lực hùng hậu, đã sớm bị hai người này kiềm đảo trên đất.

Àm!

Quyền Chương tiếp nhận, trầm thấp trầm đục tiếng vang âm thanh ở ba người trong tay vang lên, mới vừa tiếp xúc một sát na kia, Lý Thắng hai người hơi chiếm ưu thế, có thể một lát sau, hai người do chủ động biến thành bị động, bọn họ mặt liền biến sắc, vậy từ Mạc Sơn Quyền Chương dâng lên tới lực lượng, chấn bọn họ cánh tay mơ hồ đau, về này Huyết Sát Chi Khí tràn vào bên trong cơ thể của bọn họ, liền để cho bọn họ thiếu chút nữa mất lý trí, có loại nghĩ (muốn) khát máu xung động.

"Đường huynh, người nhà còn đang chờ cái gì, chúng ta nhanh không kiên trì nổi." Lý Thắng kêu cứu.

"Kiên trì nữa một phút, ta trận pháp liền bố trí thành công." Ba người giao chiến say sưa thời điểm, Đường Nhạc cũng không nhàn rỗi, dựa theo hấn suy đoán, coi như ba người liên thủ, chỉ sợ cũng khó mà hoàn toàn đánh bại Mạc Sơn, coi như đánh bại hấn, cũng phải bỏ ra người bị thương nặng, bỏ ra thế thâm đại giới.

Muốn lúc này trở lại cường địch, vậy cũng như thế nào cho phải!

Đường Nhạc cảm ứng được, chung quanh có không ít cường hấn khí tức đang đến gần, bọn họ đám người này cũng không có gấp ra tay, ngược lại là đang quan sát chiến cuộc.

Bọn họ muốn cho các loại (chờ) song phương đánh lưỡng bại câu thương, lại ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Nhiều lần cân nhắc, Đường Nhạc chuẩn bị bố trí Thiên cấp hạ phẩm trận pháp, Cửu Âm Huyền Ma trận, lấy hấn hiện tại tu vi, hoàn toàn có thể mang trận này, phát huy ra uy lực lớn nhất.

Cứ như vậy, vừa giữ lại thực lực, vừa có thể giải quyết Mạc Sơn, hơn nữa còn có thể chấn nhiếp chung quanh những thứ kia chuẩn bị ngồi mát ăn bát vàng người, có thể nói là một mũi tên trúng ba con chim.

"Không muốn lại nương tay, thi triển toàn lực, là Đường Tăng tranh thủ thời gian." Trận pháp còn không có bố trí thành công, Lý Thắng cũng cảm giác được về này âm lãnh khí, đại trận này phảng phất là hàm chứa cực kỳ lạnh lẽo Ma Khí một dạng ở tiếp xúc trong nháy mắt, làm cho bọn họ da thịt truyền ra trận trận đau nhói.

Mạc Sơn thấy Đường Tăng đang bố trí trận pháp, nói thầm một tiếng không được, tiểu tử này là bài tẩy đồng đạo, vạn nhất chính ra cái cao cấp trận pháp, vậy hấn hôm nay có thể phải chết ở chỗ này.

Từ vong sợ hãi bên dưới, làm cho Mạc Sơn nghĩ (muốn) thoát thân đi ngăn cản Đường Tăng bố trí trận pháp, chỉ bất quá Lý Thắng với Lưu Nhất Minh rất là khó dây dưa, giống như đánh không chết con gián, mới vừa đem bọn họ đánh lui, không tới thời gian ba cái hô hấp, bọn họ lần nữa nhào lên.

Xem ra không đem bọn họ giải quyết, là rất khó khăn dọn ra tay đi đối phó Đường Tăng.

"Các người đã tìm chết, vậy lão tử thành toàn cho các người." Mạc Sơn ánh mắt tràn đầy tia máu, đậm đà Huyết Sát Chi Khí, từ trong cơ thể mãnh liệt mà ra, hấn biểu tình trở nên cực kỳ dữ tợn, để cho người nhìn không khỏi run lên.

"Mẹ, chẳng qua chỉ là dựa vào đan dược cưỡng ép tăng thực lực lên mà thôi, thật đúng là cho là chúng ta sợ người à." Lý Thắng tay trái biến hóa quyền, trong cơ thể linh lực nhanh chóng ngưng tụ tại hấn hữu quyền trên.

Lưu Nhất Minh tay trái biến hóa bàn tay, chuẩn bị thi triển một kích mạnh nhất.

"Ám Ảnh Ma Thiên quyền."

"Hóa Cốt Sâm La Chương."

Hai người thi triển Linh Quyết, gần như trong nháy mắt bùng nổ, ác liệt Quyền Ấn cùng với Âm U Chương Ấn, trực tiếp hướng về phía Mạc Sơn bao phủ mà vào, tàn nhẫn Linh Quyết, thẳng đến chỗ yếu, không chút nào lưu tình ý tứ.

Đối mặt như vậy tàn nhẫn thế công, Mạc Sơn không có lùi bước, chẳng qua là cười quái dị mấy tiếng, tựa hồ là đang cười nhạo hai người này là đang ở không biết tự lượng sức mình.

Hấn muốn cho hai người này biết rõ, song phương thực lực sai biệt.

"Đại Liệt Phách Quan Trảo!"

Chỉ thấy Mạc Sơn hữu quyền biến hóa móng, máu linh lực màu đỏ ngưng tụ ở tại móng bên trong, cuối cùng lấy tốc độ kinh người, ở phụ cận mọi người vây xem kinh hoàng trong ánh mắt, nhằm phía kia hai đạo mạnh mẽ Quyền Chưởng ấn.

"Ngọa tào, thật là phải liều mạng."

"Mạc Sơn đoạn một cánh tay, lại còn có cường hãn như vậy sức chiến đấu."

"Hác Thiên Các đứng đầu Linh Quyết Đại Liệt Phách Quan Trảo, quả nhiên danh bất hư truyền, bằng vào ta thực lực, chỉ sợ là khó mà tiếp."

"Chính là không biết chúng ta Hoa Sơn Các Hoa Sơn đây chính là tay, có thể hay không hơn được Hác Thiên Các Đại Liệt Phách Quan Trảo "

"

Vây xem ăn dưa quả chúng, biểu thị kinh ngạc đến ngây người, bọn họ không ngờ tới chiến cuộc hội phát triển tới mức như thế.

Bất quá đám người trước mắt này đánh càng kịch liệt, bọn họ càng vui vẻ.

Ầm!

Ba cỗ năng lượng đụng vào nhau, phát ra kinh thiên động địa âm thanh, giờ phút này, đại địa đều tại rung rung, chung quanh cây cối đều là bị tàn ra sóng năng lượng đánh gãy.

"Ta gọi ạ, đây cũng quá khoa trương đi." Rơi vào ao đầm tên kia nam tử mập mạp, tròn to cặp mắt, không tưởng tượng nổi nhìn một màn này.

"Cũng còn khá Mạc Sơn theo chúng ta lúc chiến đấu, không có thi triển một chiêu này, nếu không chúng ta sẽ chết Kiêu Kiêu." Giống vậy rơi vào ao đầm khác một người đàn ông, gật đầu nói.

"Có thể hay không im miệng, nói thêm câu nữa nói nhảm, có tin ta hay không không cứu ngươi hai." Lý Thừa Phong phế nửa ngày thái độ, với nhỏ cù cà rớt đường như, thật vất vả đem bọn họ trên người lôi ra ngoài.

Nghe vậy, hai người liền vội vàng im miệng, không dám nói nhiều một câu, rất sợ Lý Thừa Phong ném xuống bọn họ.

"Phốc xuy."

Lý Thăng với Lưu Nhất Minh trên không trung mãnh liệt phun một ngụm máu tươi, thân thể bay ngược mà ra, cuối cùng rơi xuống trên mặt đất bên trên, đập ra một cái hố to.

Cũng may bọn họ không có rơi xuống ở bên cạnh trong vùng đầm lầy, nếu không ở giờ phút quan trọng này, có thể không có ai đi cứu bọn họ.

"Khục khục" Lý Thăng vừa muốn mở miệng, không ngờ bị thương thế cực kỳ nghiêm trọng, thanh khụ mấy tiếng, lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết.

Lúc này hãn sắc mặt tái nhợt vô cùng, quần áo trên người cũng bị mới vừa rồi về này khuếch tán sóng năng lượng chấn vỡ, có thể thấy rõ hãn trong ngực.

Chẳng qua là hiện tại hãn cũng không để ý những thứ này, căn bản không thời gian đi thay quần áo, mạng này cũng sắp không có, người nào đặc biệt sao sẽ còn để ý mặc không mặc quần áo.

"Đường Đường huynh, làm cho này mấy khối lệnh bài, chúng ta nhưng là thiếu chút nữa đem mệnh đều nhập vào, tiếp theo thì nhìn ngươi." Lý Thăng ăn vào mấy viên chữa thương đan dược, loại này cấp thấp thuốc chữa thương, tại thị trường bên trên liền có thể tùy tiện đến mua được.

Chỉ bất quá hiệu dụng nhưng không sánh được Thái Thượng Lão Quân luyện chế Tiên Đan.

"Sẽ không để cho ngươi thất vọng." Đường Nhạc cười cười, theo hệ thống trong kho hàng lấy ra hai quả Cửu Chuyển Kim Đan, chia ra ném cho Lý Thăng với Lưu Nhất Minh, đối đãi bằng hữu, Đường Nhạc chưa bao giờ hội keo kiệt.

Nếu không phải hai người này lấy mạng ra đánh, vì hãn tranh thủ thời gian, hãn cũng sẽ không đem Cửu Âm Huyền Ma trận bố trí thành công.

Nhận lấy Tiên Đan, hai người ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, bọn họ cũng không nhận ra đây là Cửu Chuyển Kim Đan, nhưng là nghe vị chính là rất thơm, về này mùi thuốc nồng nặc, dịu dàng xúc cảm, so với bọn họ tại thị trường bên trên mua chất lượng kém đan dược cường quá nhiều.

Không có suy nghĩ nhiều, hai người ăn vào Cửu Chuyển Kim Đan, thương thế trong cơ thể lại nhanh chóng bắt đầu khôi phục, ngay cả linh lực cũng ở đây nhanh chóng tăng thêm, như vậy được liệu, để cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

"Đa tạ Đường huynh." Hai người đầu tiên là hai mắt nhìn nhau một cái, sau đó từ dưới đất bò dậy, hướng về phía Đường Nhạc trầm miệng một lời nói cảm tạ.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Đại chiến hồi sinh, tình cảnh hỗn loạn!

"Đường Tăng!"

Mạc Sơn ánh mắt bộc phát khỏi bệnh âm trầm, hần phát hiện mình đã hãm sâu trong đại trận, uy áp kinh khủng để cho hần đầu đầy mồ hôi, đây là hần nhân sinh chính giữa, đệ nhất nhận ra được khí tức tử vong.

Hần đột nhiên hét lớn một tiếng, hữu quyền bên trên bộc phát ra cực kỳ sáng chói linh lực sáng bóng, qua trong giấy lát, chính là ngưng tụ thành một đạo nhức mắt huyết sắc chớp sáng, lấy thế lôi đình, hướng về phía Đường Nhạc.

Mới vừa rồi cùng Lý Thắng với Lưu Nhất Minh giao thủ, để cho trong cơ thể hần linh lực sắp khô kiệt, không chỉ có như thế, hần có thể cảm giác được chính mình tu vi, đang cấp tốc hạ xuống, cho nên hần phải thừa dịp khoảng thời gian này, đánh nhanh thắng nhanh.

Chỉ tiếc hần công kích còn không có vọt tới Đường Nhạc trước người, liền bị Cửu Âm Huyền Ma trận hóa giải.

Mạc Sơn ở trong trận liều mạng phản kháng, muốn thoát đi đại trận, một sát na này, coi như tu vi đi đến Địa Tiên cảnh sơ kỳ hần, trong lòng đều là dâng lên một cỗ mãnh liệt cảm giác nguy cơ.

Ánh mắt của hần lo lắng lên, thân thể đình trệ một cái chớp mắt, lần nữa phát động công kích mãnh liệt, hần còn miệng lẩm bẩm, không ngừng nhục mạ Đường Nhạc, ngay cả tổ tông mười tám đời đều mắng đi ra.

Ngay tại Mạc Sơn tự loạn trận cuộc thời điểm, Đường Nhạc không chế đại trận, kia sâm u thấu xương Ma Khí, tạo thành từng đạo Băng Thứ, trực tiếp hướng về phía Mạc Sơn thân thể đâm tới.

Nhất thời, Mạc Sơn thân thể xuất hiện mấy trăm cái lỗ máu, mà còn khói đen bốc lên, giữ lại máu tươi màu đen, nhìn cực kỳ dữ tợn.

"Đường Tăng, ngươi một cái tiểu nhân hèn hạ, không dám cùng Lão Tử chính diện đối chiến, dựa vào trận pháp thủ thắng, có gì tài ba, ngươi đặc biệt sao vẫn tính là người đàn ông sao, ngươi với cô nàng khác nhau ở chỗ nào" Mạc Sơn một bên phòng ngự, một bên mắng to.

Thân thể truyền tới đau nhức, để cho hần thiếu chút nữa bất tỉnh, người nào từng dự đoán, Đường Tăng là có thể bố trí lợi hại như vậy trận pháp.

Phía dưới Lý Thừa Phong đám người, thấy như vậy một màn, không khỏi vỗ tay khen hay, trong đầu nghĩ, cuối cùng là đã kích Mạc Sơn kiêu căng phách lối.

Nhìn Mạc Sơn tóc bạc không ngừng rụng, hần da thịt bắt đầu trở nên khô quắt, trên mặt nếp nhăn càng là rậm rạp chằng chịt, nhìn cực kỳ khiếp người, hần tu vi cũng ở đây không ngừng hạ xuống, hiện tại đã rơi vào Huyền Tiên cảnh đỉnh phong.

Đường Nhạc biết rõ, Mạc Sơn dùng Huyết Sát đan được hiệu đã qua, hiện tại hần, chính là suy yếu nhất thời điểm.

Núp trong bóng tối Hoa Thiên Dao với Hoa Thanh Vân, khuôn mặt có màu gan heo, ánh mắt không ngừng biến hóa, vốn tưởng rằng Mạc Sơn hội giết Đường Tăng, nhưng ai biết, hần như vậy rác rưởi, Địa Tiên cảnh tu vi, đều không làm gì được Đường Tăng.

Bây giờ ngay cả mạng cũng sắp muốn ném!

"Ra tay đi, cái này Viêm Minh với Hồ Tu Tề đã chết, cũng không thể để cho Mạc Sơn cũng chết, nếu không Bách Hoa Tông không có cách nào theo chân bọn họ tông môn giao phó." Hoa Thanh Vân trầm giọng nói.

"Dựa theo quy định, hai ta nhiệm vụ chính là bảo đảm người dự thi an toàn, hiện tại chúng ta ra tay, chẳng qua là thực hiện nhiệm vụ a." Gật đầu một cái, Hoa Vân Dao vận chuyển trong cơ thể hùng hậu linh lực, muốn phá Đường Tăng bày đại trận.

Chẳng qua là hai người mới vừa rồi trên cây nhảy xuống, chuẩn bị thi triển thân pháp, đi cứu Mạc Sơn, kết quả gặp phải bọn họ lúc này không nghĩ nhất gặp người.

"Hai vị vội vã đi đâu a." Ngộ Không gãi tai khi, cười hỏi.

"Tôn Ngô Không, Đường Tăng muốn giết Mạc Sơn, chúng ta muốn đi cứu người." Hoa Thanh Vân giải thích.

"Người dám sẽ không muốn ngăn cản chúng ta đi cứu người đi." Hoa Vân Dao lạnh lùng nói.

Thấy hai người không nhìn được biểu tình, Ngô Không trong lòng vô cùng đắc ý, từ nơi này hai người xuất hiện ở nơi này thời điểm, Ngô Không liền phát hiện bọn họ, nếu là hai người bọn họ không ra tay, lựa chọn xem cuộc chiến, kia Ngô Không cũng sẽ không hiện thân.

Có thể dưới mắt hai người này muốn ngăn cản sư phụ giết Mạc Sơn, kia Ngô Không nhất định phải ra tay chặn hấn lại môn, là Sư Phụ tranh thủ thời gian.

"Hai vị nói đùa, sư phụ ta nhưng là người xuất gia, người xuất gia này từ trước đến giờ lấy lòng dạ từ bi, bình thường đều không nhẫn tâm giết chết một con kiến, như thế nào lại giết người đây." Ngô Không trên mặt mang nụ cười, tâm bình khí hòa nói.

Nghe lời này, hai người không khỏi do dự, cái này Tôn Ngô Không lời ấy để ý tới, nhưng khi bọn họ ngẩng đầu, thấy phía trước không trung, bị vây ở trong đại trận, thoi thóp, sắp tắt thở Mạc Sơn, nhất thời tiêu trừ không cứu người ý nghĩ.

Kia Đường Tăng ánh mắt tràn đầy sát ý, hạ thủ tàn nhẫn như vậy, đây thật là lòng dạ từ bi người xuất gia

"Tôn Ngô Không, người nói ít những thứ vô dụng này nói nhảm, người nếu là không nhường nữa đường, cũng đừng trách hai ta đối với người không khách khí." Hoa Thanh Vân uy hiếp nói.

"Người thật cho là chúng ta sợ người sao" Hoa Vân Dao lạnh lùng nói.

Đối mặt hai người uy hiếp, Ngô Không không chút nào sợ, hấn Tôn Ngô Không cũng không phải là bị sợ đại, chỉ thấy hấn theo trong tai móc ra Kim Cô Bổng, sau đó đột nhiên đập đất, hướng về phía Hoa Vân Dao tàn bạo đi.

"Hừ, ta đây Lão Tôn ngược lại muốn nhìn một chút, các người có bao nhiêu bản lĩnh." Ngô Không chẳng thèm cùng bọn họ nói nhảm, trực tiếp động thủ, hấn các loại (chờ) giờ khắc này, có thể các loại (chờ) thời gian rất lâu.

Hấn hôm nay muốn sáng khoái một trận chiến!

Tựa hồ ngờ tới Tôn Ngô Không sẽ xuất thủ, Hoa Thanh Vân với Hoa Vân Dao cũng không có hốt hoảng, ung dung đối mặt, theo sát vận chuyển trong cơ thể linh lực, chung quanh nhất thời cuồng phong gào thét.

Chẳng qua là với Tôn Ngô Không một khi giao chiến, liền không cách nào phân thân, đi cứu Mạc Sơn.

"Tôn Ngô Không, Bản Hộ Pháp muốn dạy dỗ người rất lâu, lần trước ở Bách Hoa trong đại hội, cho người chiếm tiện nghi, lần này cả gốc lẫn lá trả lại." Hoa Thanh Vân lấy ra tiện tay Tiên Khí, Liệt Hỏa Thuẫn.

Đây là một kiện phòng ngự tính cực mạnh Tiên Khí, nếu không phải với Tôn Ngô Không chiến đấu, hấn cũng sẽ không sử dụng tiên khí ấy.

Liệt Hỏa Thuẫn, địa cấp trung phẩm Tiên Khí, nó phòng ngự đủ rồi chống được Thiên Tiên cảnh sơ kỳ cường giả một kích toàn lực, ban đầu là đạt được cái này Tiên Khí, Hoa Thanh Vân cơ hồ là táng gia bại sản.

Hoa Vân Dao lấy ra hấn Tiên Khí, Phệ Huyết đao, đao này đồng dạng là địa cấp trung phẩm Tiên Khí, tin đồn đao này vừa ra, nhất định phải thấy máu.

"Vậy thì tới đi." Coi như hai người này lấy ra Thần Khí, hấn Tôn Ngô Không cũng không sợ chút nào.

Ngay tại đạo thanh âm này lúc rơi xuống, ba đạo hùng hồn sóng linh lực, cơ hồ là không hẹn mà cùng theo ba người trong cơ thể mãnh liệt mà ra, mạnh mẽ linh lực, tựa như như cuồng phong, đem trên mặt đất lá khô quét ra.

Ầm!

Ngô Không Kim Cô Bổng, hung hăng đánh vào Hoa Thanh Vân Liệt Hỏa Thuẫn bên trên, chấn hai người đều là lui về phía sau một bước.

Đối mặt Ngô Không như vậy không chút lưu tình công kích, kia Hoa Thanh Vân hừ lạnh một tiếng, nắm tay bên trong Liệt Hỏa Thuẫn, lẳng không nhảy, loé lên mà ra, hướng về phía Ngô Không đập tới.

"Liệt Thiên Trảm!"

Đỏ như màu máu Dao Ảnh, cơ hồ là trong cùng một lúc xuyên thấu không khí, nhanh như thiểm điện như vậy hướng về phía Ngô Không chém tới.

Ngô Không cường ép tiếp hai người công kích, lòng bàn chân rơi vào mặt đất mấy chục cm, hấn đem hai người bức lui, lại huy động Kim Cô Bổng, lần nữa nhắm phía hai người.

Cứ như vậy, hai người một công một thủ, làm cho chiến đấu kéo dài nữa.

"Ngọa tào, thật là mạnh sóng linh lực a."

"Rốt cuộc đang làm cái gì a, thế nào bên kia cũng đánh."

"Hình như là Bách Hoa Tông hai vị hộ pháp, với Đường Tăng Đại Đồ Đệ Tôn Ngộ Không đánh."

"Đây mới thực sự là Địa Tiên cảnh cường giả chiến đấu a!"

"

Ngộ Không bên kia chiến đấu, thanh thế thật lớn, đưa đến người chung quanh rồi rút đưa ánh mắt nhìn về phía bọn họ, rất nhiều người châu đầu ghé tai, thuyết tam đạo tứ, tràng diện này trong lúc nhất thời, hỗn loạn lên.

Bên kia, Đường Nhạc trận pháp trối Mạc Sơn, để cho không cách nào thoát thân, lúc này Mạc Sơn dùng Huyết Sát đan được hiệu đã qua, hần tu vi cũng khôi phục như lúc ban đầu, hần tóc tai bù xù, trên người máu tươi phun thẳng, khổng lồ kia hình thể, qua trong giấy lát, biến thành da bọc xương.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Diệt Hồn Châm hiện, gieo gió gặp bão!

"Đường Tăng, lần này ta nhận tài, bất quá ngươi không thể giết ta!" Mạc Sơn máu me khắp người, hần thờ hồn hển, trầm giọng nói.

Lúc này, Đường Nhạc đã triệt hồi đại trận, mới vừa rồi là chống đỡ đại trận vận chuyển, đã tiêu hao trong cơ thể hần hơn nửa linh lực, thấy Mạc Sơn thành nỏ hết đà, không đủ gây sợ sau đó, hần cũng không cần phải đi tiếp tục vận chuyển đại trận.

Có thể nói, hần bây giờ muốn muốn giết Mạc Sơn, có thể nói là dễ như trở bàn tay.

"Ta thủ đoạn, ngươi nên rõ ràng." Đi tới nằm trên đất gào thét bi thương Mạc Sơn trước mặt, Đường Nhạc chấp tay sau lưng, tiếp tục nói: "Huynh đệ ngươi Viêm Minh với Hồ Tu Tề đã chết, bọn họ ở Âm Tào Địa Phủ tịch mịch rất, ngươi chẳng lẽ không muốn đi đi cùng bọn họ sao "

"Cùng hần mã lực qua bích, ta theo bọn họ không quen, thật, mà còn ngươi giết ta, Bách Hoa Tông Tả Hữu Hộ Pháp cũng sẽ không bỏ qua ngươi, nhưng là có quy định, không cho phép người dự thi hạ tử thủ." Mạc Sơn liền vội vàng phui sạch với Viêm Minh hai người quan hệ, hần hiện tại đã là hồi hận không thôi, sớm biết ăn vào Huyết Sát đan, phải đi tìm làm khó những người dự thi khác, hần vì cái gì hết lần này tới lần khác trêu chọc tới Lý Thừa Phong.

Nếu không phải không trêu chọc kia hàng, Đường Tăng cũng sẽ không ra tay, mình cũng không bị thua thảm liệt như vậy.

Hiện nay, ăn vào Huyết Sát đan, hần tuổi thọ không tới ba năm, mất đi cánh tay trái, kia Hác Thiên Các cũng sẽ vứt bỏ chính mình, đến lúc đó vậy thì thành không nhà để về lưu lã hần.

Thậm chí ngay cả Bất Hủ cảnh tu vi người, cũng có thể khi dễ chính mình.

Hần chịu nghiêm trọng như vậy thương, toàn thân cao thấp, không có một chỗ hoàn hảo địa phương, nếu là không chiếm được chữa trị kịp thời, chỉ sợ không sống qua mấy ngày nay.

"Xin lỗi, chỉ có ngươi chết, lòng ta mới có thể thực tế." Đường Nhạc điều động trong cơ thể linh lực, chuẩn bị một chiêu giải quyết Mạc Sơn.

"Khác (đừng) khác (đừng) ngươi trước đừng kích động, như vậy, ngươi hãy nghe ta nói, ta hiện tại thành phế nhân, tu vi quay ngược lại, sinh mệnh lực trôi qua, đã đối với ngươi không tạo được uy hiếp, ngươi liền có thể thương đáng thương ta, tha ta một cái mạng chó đi." Mạc Sơn khẩn cầu.

Nghe vậy, Đường Nhạc do dự, kỳ thực chính mình bỏ qua cho hần, cũng không phải là không thể, hần nói không sai, đối với (đúng) mình đã không tạo thành uy hiếp, nhìn hần hiện tại người không ra người, quý không ra quý đáng vể, phỏng chừng cũng thời gian không bao lâu có thể sống.

Ngay tại Đường Nhạc cúi đầu do dự thời điểm, nằm trên đất Mạc Sơn, ánh mắt lơ lửng không cố định, qua trong giấy lát, một đạo sát ý đột nhiên thoáng hiện lên, hần trên miệng mặc dù cầu xin tha thứ, nhưng trong lòng chính là vô cùng không phục, hần nằm mộng cũng nhớ giết Đường Tăng.

Mình bây giờ luân lạc tới trình độ như vậy, đều là Đường Tăng hại, nếu là không có hắn, cái này sẵn thủ trận đấu hạng nhất chính là mình, đến lúc đó đón đầu Hoa Như Huyền, mỗi ngày ăn ngon mặc đẹp, đi lên nhân sinh đỉnh phong, chẳng phải tốt thay.

Càng nghĩ càng giận, coi như mình phải chết, cũng phải kéo lên Đường Tăng làm một chịu tội thay.

Sau một khắc, Mạc Sơn đột nhiên đứng dậy, tay trái từ bên hông móc ra một cây châm, hướng về phía Đường Nhạc liền tiến lên.

"Đường huynh, cẩn thận."

Mới vừa đem roi vào ao đầm hai người kia cứu ra, Lý Thừa Phong quay đầu trùng hợp nhìn thấy một màn này, hắn vội vàng hô to nhắc nhở.

"Ngọa tào."

Đường Nhạc cũng không ngờ tới Mạc Sơn lại đột nhiên làm khó dễ, cũng may hắn tu luyện Huyền Ảnh Cửu Biến, tốc độ hữu chất bay vọt, chỉ thấy thân thể của hắn lui về phía sau một bước, tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh, làm cho Mạc Sơn uống công vô ích, hung hăng ngã xuống đất.

Bất quá Mạc Sơn không có cú thế từ bỏ, hắn đem trong tay châm đột nhiên quăng về phía Đường Nhạc.

Đường Nhạc trong con ngươi chấm tròn càng ngày càng lớn, cái kia châm cũng càng ngày càng gần, cái này Mạc Sơn liều mạng, muốn đem cái này cây kim ghim trúng chính mình, đủ rồi nói rõ cái này cây kim không phải là phạm vật, nếu là thật bị Mạc Sơn được như ý, ít không may chính là mình.

Tay mắt lạnh lệ bên dưới, ở châm sắp ghim vào Đường Nhạc thân thể thời điểm, bị hắn đột nhiên dùng hai ngón tay kẹp lại.

"Diệt Hồn Châm!"

Nhận ra này châm, Đường Nhạc miệng há đại, ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, không trách Mạc Sơn nhất định phải ghim vào bên trong thân thể của mình đây, nguyên lai là có ác độc tên Diệt Hồn Châm.

Lấy Đường Nhạc hiện nay tu vi, nếu như bị Diệt Hồn Châm ghim trúng, vậy hắn thần hồn, không tới ba canh giờ sẽ Thần Hồn Câu Diệt, mất đi thần hồn người, căn bản không tính một cái hoàn chỉnh người, trên căn bản với cái xác biết đi không khác nhau gì cả.

Ở Tu Tiên Giới, chỉ có hèn hạ thâm độc người, mới sẽ sử dụng Diệt Hồn Châm công kích đối thủ, một khi trúng chiêu, có thể nói thì sống không bằng chết, còn không bằng trực tiếp động thủ giết, cho một thống khoái đây.

Đường Nhạc muốn dùng linh lực đem Diệt Hồn Châm hủy diệt, nhưng vừa nhìn thấy nằm trên đất, mặt đầy thất vọng Mạc Sơn, hắn đột nhiên nghĩ đến một ý kiến hay, quyết định lấy cách của người còn chưa chia thân, cái này Mạc Sơn không phải thích dùng Diệt Hồn Châm châm người sao, hắn hôm nay cũng để cho Mạc Sơn ném thử một chút, bị kim châm mùi vị.

Hừ.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Mạc Sơn còn chưa kịp phản ứng, cũng cảm giác giữa hai đùi đột nhiên đau xót, phảng phất có vật gì ghim vào hắn giữa hai chân.

Khi hắn về mặt nghi hoặc, ngẩng đầu nhìn đến Đường Tăng ở cười tà lúc, đột nhiên nghĩ đến cái gì.

"Đường Tăng, ta thảo a" Mạc Sơn lúc này tức miệng mắng to, còn không có mắng xong, liền phát ra thê thảm tiếng kêu.

Chợt thấy Mạc Sơn nằm trên đất, không ngừng co quắp, miệng sùi bọt mép, không tới trong chốc lát, hắn ánh mắt ảm đạm vô quang, trong miệng tựa hồ đang lẩm bảm cái gì, nhìn giống như một kẻ ngu.

"Ta X, cái này Mạc Sơn cũng quá thảm đi!"

"Đáng đời, hắn đây là gieo gió gặt bão, ai bảo hắn sử dụng Diệt Hồn Châm, mới vừa rồi nếu không phải Đường Tăng tiếp, hiện tại biến thành kẻ ngu chính là Đường Tăng."

"Bất quá như đã nói qua, Đường Tăng xác thực lợi hại, nếu là đối chúng ta, thật đúng là không nhất định có thể tiếp Diệt Hồn Châm."

"Trên đường lão nãi nãi ngã xuống ta đều không phục, nhưng bây giờ ta liền phục Đường Tăng."

"Người có thể kéo xuống đi, ta đặc biệt sao đi nhà cầu treo đều không phục, liền phục Đường Tăng, làm thật xinh đẹp."

"

Biến thành kẻ ngu Mạc Sơn, Đường Nhạc cũng không có tiếp tục làm khó hắn, chẳng qua là đi tới bên cạnh hắn, lấy đi hắn cột vào túi trữ vật bên hông, sau đó lấy ra mười bốn khối lệnh bài, trực tiếp ném cho một bên sắc mặt tái nhợt Lý Thắng.

Không chỉ có như thế, Đường Nhạc lại từ hệ thống trong kho hàng lấy ra mười khối lệnh bài, ném cho Lý Thắng, thù lao này là trước đó đáp ứng Lý

Thắng hai người, hẳn nói chuyện tự nhiên muốn định đoạt.

Nếu không phải hai người liều mạng ngăn lại Mạc Sơn, Đường Nhạc cũng không cơ hội bố trí Cửu Âm Huyền Ma trận.

"Đường huynh, đây cũng quá nhiều." Lý Thắng không biết rõ Đường Tăng ý đồ.

Song phương đã nói, Đường Tăng trừ đáp ứng mười khối lệnh bài cho bọn họ, còn muốn đem Mạc Sơn có được lệnh bài một nửa, giao cho bọn họ, nhưng bây giờ, Đường Tăng chính là đem Mạc Sơn toàn bộ lệnh bài cho bọn họ, đây không khối cũng quá lớn địa phương đi.

"Lệnh bài nhiều, tùy hứng!" Đường Nhạc cười một tiếng, đem Mạc Sơn Túi Trữ Vật thu vào hệ thống thương khổ, sau đó đưa mắt liếc nhìn bên trái, Ngô Không với Hoa Thiên Dao, Hoa Thanh Vân chiến đấu, đã là tiến vào giai đoạn ác liệt.

Theo lý thuyết tu vi chỉ có Địa Tiên cảnh sơ kỳ Hoa Thanh Vân, sớm hẳn thua trận, nhưng là trong tay hắn Liệt Hỏa Thuần lực phòng ngự cực mạnh, trong lúc nhất thời, Ngô Không lại không làm gì được hắn.

Huống chi một bên còn có Hoa Vân Dao mắt lom lom, vừa có cơ hội, liền xông lên, triển khai điên cuồng tấn công, căn bản không cho Ngô Không thở dốc cơ hội.

Bà mẹ nó trâu bò!" Nghe Đường Nhạc năm cái chữ to, Lý Thắng không nhịn được đưa ra ngón tay cái tán dương, hắn cũng không có khác người, trực tiếp với Lưu Nhất Minh phân lệnh bài.

"Đa tạ!" Lưu Nhất Minh chấp tay cảm kích nói.

Cầu phiếu đề cử, cầu xin khen thưởng, cầu xin năm sao chấm điểm

P/s: Convert by anhzzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 254: Đây là hiểu lầm, tiếp tục chiến đấu!

Nhìn kinh tâm động phách chiến đấu, Đường Nhạc vậy thì kêu một cái nhiệt huyết sôi trào, hận không được lập tức gia nhập trong chiến đấu.

Hắn tin chắc, chỉ có chiến đấu, mới có thể liền có thể mạnh hơn.

Cùng Địa Tiên cảnh cường giả giao thủ, nhưng là một cái hiểm có cơ hội!

Coi như mình thua trận, cũng sẽ từ trong cảm ngộ rất nhiều, huống chi hắn có thủ đoạn bảo vệ tánh mạng.

"Đường huynh, ngươi sẽ không muốn đi giúp Tôn Ngô Không đi!"

Thấy Đường Tăng vận chuyển trong cơ thể linh lực, ánh mắt cơ hồ là trong nháy mắt trở nên như đao phong như vậy ác liệt, loại kia đằng đằng sát khí cảm giác, để cho trong lòng người run lên.

Lý Thừa Phong vẫn là lần đầu tiên thấy Đường Tăng mặt lộ vẻ mặt như vậy.

"Ta muốn là không đi hỗ trợ, chiến đấu này không muốn biết đánh tới khi nào." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Đợi lát nữa đi, ngươi không thấy Tôn Ngô Không Việt Chiến càng mạnh, Việt Chiến càng hưng phấn sao, chờ hắn rơi vào hạ phong, ngươi sẽ xuất thủ cũng không muộn." Lý Thừa Phong đề nghị.

Nghe vậy, Đường Nhạc gật đầu một cái, hắn nói cũng không tệ, nếu là chính mình tùy tiện ra tay, phỏng chừng sau chuyện này Ngô Không hội tự trách mình, lại nói cái gì không để cho hắn sáng khoái một trận chiến, giúp hắn chính là xem thường hắn các loại lời nói.

Ngô Không tánh bùng binh, Đường Nhạc quá biết, có thể một mình giải quyết chuyện, chưa bao giờ sẽ cho người giúp đỡ.

"Được rồi." Đường Nhạc ngừng đầu, nhìn từ dưới đất, đánh tới giữa không trung Ngô Không đám người, hắn tùy thời chuẩn bị ra tay cứu viện.

Không trung chiến đấu, so với lúc trước với Mạc Sơn chiến đấu, còn muốn kịch liệt, chung quanh cây cối rơi rớt đổ xuống, bay đầy trời lá Tùy Phong tung bay.

Trận trận sóng năng lượng, điên cuồng khuếch tán, không ít núp trong bóng tối người dự thi, bị liên lụy, chịu trình độ khác nhau nội thương.

Việc cần kíp trước mắt, bọn họ mau mau rút lui mấy dặm, rất sợ gặp họa, bị Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân bắn cho chết.

Lúc này, còn lại người dự thi, phần lớn đi tới nơi này, nơi đây thanh thế thật lớn, thanh âm đủ rồi truyền khắp chu vi mười mấy dặm, cũng khó trách bọn hắn tới tìm tòi kết quả.

Đất này Tiên Cảnh cường giả trong lúc đó chiến đấu, trong ngày thường có thể khó mà thấy, rất nhiều người dự thi nội tâm hết sức kích động, trong đầu nghĩ, nếu là bọn họ có thể đi đến cảnh giới này, thật là tốt biết bao a!

"Oanh, ăn ta đây Lão Tôn một gậy." Ngộ Không huy động Kim Cô Bổng, hướng về phía Hoa Thiên Đào tiến lên, mới vừa rồi trong khi giao chiến, hắn vô cùng buồn bực, kia Hoa Thanh Vân mặc dù tu vi chỉ có Địa Tiên cảnh sơ kỳ, nhưng hắn trong tay Liệt Hỏa Thuần lực phòng ngự kinh người, mỗi lần đều đem hắn hơn nửa công kích hóa giải rồi.

Nếu không, Ngộ Không đã sớm giải quyết hắn!

Lần này, hắn biến hóa khôn ngoan, vượt qua Hoa Thanh Vân, hướng về phía Hoa Thiên Đào triển khai mãnh liệt tấn công, hắn hiện tại cảm giác có dùng không hết lực lượng, mà hai người kia chính là trong cơ thể linh lực tiêu hao hơn nửa, trên mặt tất cả đều là mồ hôi, nhìn có chút chật vật.

"Thảo mẹ hắn, đánh nửa ngày, cái này Tôn Ngộ Không chẳng lẽ không mệt không!" Hoa Thiên Đào đón đỡ Ngộ Không một gậy, trực tiếp bị rung ra đi, lui về phía sau mấy chục bước, mới miễn cưỡng ổn định thân hình.

"Tôn Ngộ Không quá biến thái, vẫn là lần đầu tiên thấy Việt Chiến càng mạnh người, ngược lại ta là gánh không được." Hoa Thanh Vân thân hình chợt lóe, đứng ở Hoa Vân Đào trước mặt, dùng Liệt Hỏa Thuần ngăn ở trước ngực, rất sợ Tôn Ngộ Không tiếp tục ra tay.

"Mẹ nhà nó, Bách Hoa Tông Tà Hữu Hộ Pháp, dường như muốn thua."

"Cái gì hai đánh một, đều đặc biệt sao không đánh lại "

"Không hổ là Tề Thiên Đại Thánh, danh bất hư truyền, hôm nay gặp mặt, cuộc đời này không tiếc!"

"Có thể hay không với hắn muốn một ký tên, ôm thoả cái "

Nhìn giữa không trung, uy phong lẫm lẫm Tôn Ngộ Không, mọi người trong ánh mắt tràn đầy tiểu tinh tinh, biểu thị bội phục không thôi, đây mới thực sự là cường giả.

"Oanh, hai người các ngươi đang nói thầm cái gì đó đây!" Ngộ Không lúc này hét lớn, hắn hôm nay không muốn cho hai người này biết rõ, người nào nên chọc, người nào không nên dây vào.

Ngay cả Ngọc Hoàng Đại Đế cũng phải mời hắn 3 phần, hai người này cũng không ngừng mà nhục mạ hắn, nói hắn cả người là lông, lúc ngủ có phải hay không rất ngứa ngáy, rất khó chịu

"Tôn Ngộ Không, chúng ta còn có đánh xuống cần phải sao, nếu không thì hòa bình tan cuộc" Lưu Thanh Vân thử dò xét nói.

Đánh tiếp nữa, chiến bại nhất định là Hoa Thiên Đào với Hoa Thanh Vân, một điểm này không thể nghi ngờ, huống chi phía dưới còn có Đường Tăng ở mắt lom lom, hắn ngay cả Địa Tiên cảnh sơ kỳ Mạc Sơn cũng có thể đánh bại, muốn đánh bại Hoa Thanh Vân, cũng không nên là vấn đề.

Chiến bại chính là chuyện thường bình gia, thua cũng không có gì, nhưng khi nhiều người như vậy mặt, nếu như bị Tôn Ngộ Không đánh bại, vậy hắn hai người mặt mũi hướng kia cách, ngày sau còn như thế nào biết người, trước bọn họ nhưng là khẩu xuất cuồng ngôn, nói muốn đánh bại Tôn Ngộ Không, đó chính là nửa phút chuyện.

Bị đương chúng đánh mặt, để cho trên mặt bọn họ có chút không nén giận được.

Và lại, bọn họ xác thực không có sức tái chiến.

Bọn họ muốn giết là Đường Tăng, cũng không phải Tôn Ngộ Không, không cần phải đi theo Tôn Ngộ Không, đánh người chết ta sống!

"Nói nhẹ nhàng, mới vừa rồi nhưng là các ngươi khiêu khích trước ta đây Lão Tôn, hiện tại đánh không lại ta, liền muốn hòa bình tan cuộc trong thiên hạ, nào có tốt như vậy chuyện." Ngộ Không đương nhiên sẽ không đồng ý, còn tưởng rằng hai người này lợi hại đến mức nào, giao thủ một cái mới biết, hai người này tu vi có rất lớn thủy phần.

Kia Hoa Thanh Vân chính là ý có cái Liệt Hỏa Thuần, nếu là không có cái này Tiên Khí, Ngộ Không tay không, mười hiệp, là có thể đem đánh bại.

Phòng chừng hai người này ngay cả Nhị Lang Thần Dương Tiễn đều không đánh lại!

Không thể không nói, Thiên Đình đám người kia, thật có chút bản lĩnh, cái này đáng tiếc, chân chính có bản lĩnh cường giả, ẩn tàng rất sâu, sẽ không dễ dàng ra tay.

"Đây đều là hiểu lầm a." Hoa Vân Đào da cười không cười nói đạo (nói).

"Hiểu lầm người tề đại, dựa theo ý người, ban đầu ta đây Lão Tôn Đại Náo Thiên Cung lúc, đem Thiên Đình quây đến long trời lở đất, nếu là ta đây Lão Tôn không địch lại, nói đây đều là hiểu lầm, người cảm thấy Thiên Đình đám người kia, sẽ bỏ qua cho ta đây Lão Tôn" thế gian này cũng không có thuốc hối hận, cái này giống như nam nữ làm kia ngượng ngùng chuyện, làm được một nửa, đang gái đột nhiên nói, không cho phép làm, nam kia địa phương hội cam tâm tình nguyện đồng ý

Đổi qua đến, đàn trai nói như vậy, người nữ kia địa phương cũng sẽ không đồng ý, đang hưởng thụ đây, sao có thể nói không làm sẽ không làm!

"Người" Hoa Vân Đào á khẩu không trả lời được.

Hiệp thương không có kết quả, song phương tiếp tục chiến đấu.

Kỳ thực Hoa Vân Đào với Hoa Thanh Vân hoàn toàn có thể chạy trốn, nhưng là làm như thế, tất nhiên sẽ bị phía dưới người nhạo báng.

Đến bọn họ cảnh giới này, đem danh dự xem so tánh mạng đều trọng yếu.

"Ngộ Không, hoa này Thanh Vân giao cho sư phụ, như thế nào" nếu là đổi lại thời kỳ đỉnh phong Hoa Thanh Vân, Đường Nhạc tuyệt sẽ không như thế nói, nhưng bây giờ hắn, thực lực nhiều nhất có thể phát huy ra bảy thành, mà Đường Nhạc mới vừa rồi ăn vào Tiên Đan, trong cơ thể tiêu hao linh lực, cũng khôi phục hơn nửa.

Hai người giao thủ, phần thắng 5-5 mở!

Thấy sư phụ đánh Cân Đầu Vân, đi tới bên cạnh mình, Ngộ Không không nhịn được toét miệng cười một tiếng, bởi vì kia Cân Đầu Vân thật sự là quá nhỏ, chỉ có chính mình 1 phần 2, Đường Nhạc hai chân vừa vận toàn bộ bước lên.

Ở Đường Nhạc mới vừa lúc học tập sau khi, kia Cân Đầu Vân vị trí, gần đủ một cái chân bước lên.

"Sư phụ, vậy người cần thận một chút, Hoa Thanh Vân trong tay tám thuấn lực phòng ngự rất mạnh, ngay cả ta đây Lão Tôn đều có chút không làm gì được hắn." Ngộ Không nhắc nhở.

"Biết rõ." Đường Nhạc gạt đầu một cái, liền bay đến Hoa Thanh Vân đối diện.

Không trung, bốn người nhìn nhau, trở mắt nhìn nhau, đại chiến chạm một cái liền bùng nổ.

Chờ một hồi chiến đấu, đem đệ thường thâm thiết, bởi vì song phương cũng sẽ liều mạng, trọng yếu nhất là, song phương đều muốn giết đối phương.

Chính gọi là cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ con mắt, Hoa Thanh Vân híp mắt, nhìn trước mặt Đường Tăng, lạnh lùng nói: "Thiên đường có đường người không đi, Địa Ngục Vô Môn người xông tới, thật coi Lão Từ là thành trái hồng mềm, ừm "

Nghe lời này, Đường Nhạc khẽ mỉm cười, đạo (nói): "Sao dám, sao dám, nghe nói người tám chân trong tay thật là lợi hại, cái này làm cho tại hạ rất là sợ hãi a!"

"Hừ, với người động thủ, cần gì phải Liệt Hòa Thuấn, ta một cái tay cũng có thể bóp chết người!" Hoa Thanh Vân thu hồi Liệt Hòa Thuấn, hô lớn.

"Lời này là thật" Đường Nhạc trong lòng vui mừng, nếu như nói lúc trước hắn có năm phần mười phần thắng, vậy bây giờ hắn có bảy thành phần thắng.

"Ha ha, người thật sự coi chính mình đánh bại Mạc Sơn, giống vậy là có thể đánh bại ta sao người chẳng qua chỉ là dùng đại trận mà thôi, cùng ta giao thủ, người cần bản không thời gian bố trí trận pháp." Hoa Thanh Vân đã hơi không kiên nhẫn, hận không được lập tức ra tay, bóp chết Đường Tăng.

Tiểu tử này quá kiêu ngạo, ngay cả mình đều không coi vào đâu.

Nếu là lại để cho hắn tu luyện vài năm, chẳng phải là ngay cả Thiên tiên cảnh, Kim Tiên cảnh cường giả đều không coi vào đâu!

Một chương này 240 0 chữ, cầu phiếu đề cử, cầu khen thưởng, cầu năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Chương 255: Chiến đấu hồi sinh, tìm nhược điểm!

"Đối phó người, cần gì phải trận pháp." Đường Nhạc trầm giọng nói.

"Cuồng vọng cực kỳ, cho lão tử để mạng lại." Nhìn Đường Tăng lớn lối như thế, Hoa Thanh Vân không thể nhịn được nữa, hấn đường đường Bách Hoa Tông Hữu Hộ Pháp, đứng hàng cao vị, tu vi càng là Địa Tiên cảnh sơ kỳ, lại bị Huyền Tiên cảnh trung kỳ Đường Tăng xem thường.

Hắn nếu là im hơi lặng tiếng, chẳng phải bị người trong thiên hạ nhạo báng!

Đối mặt Hoa Thanh Vân ác liệt thế công, Đường Nhạc không dám thờ ơ, mệnh mông linh lực theo trọng cơ thể bùng nổ, ở tại trước mặt tạo thành một đạo che chở, đem kia Hoa Thanh Vân công kích tiếp đó, chỉ bất quá hấn thân thể lùi lại một bước, cổ năng lượng kia sóng đánh vào, làm cho hấn sắc mặt hơi trầm xuống.

Lần chiến đấu này, song phương chênh lệch đẳng cấp khác xa, trong con mắt của mọi người, Đường Tăng nếu như không có lợi hại gì là bài tẩy, phải thua không thể nghi ngờ.

Ở trong dòng sông lịch sử, được bao nhiêu người, có thể vượt qua hai cấp bậc, đánh bại kia đối thủ cường hấn đây!

Nhìn giữa không trung kia lần lượt thay nhau hai bóng người, phía dưới mọi người vây xem sắc mặt đều có nhiều chút ngưng trọng cùng khẩn trương, thẳng thắn nói, nếu là Đường Tăng thật đánh bại Hoa Thanh Vân, kia ở chỗ này người dự thi, còn có ai, có thể là đối thủ.

Theo một loại ý nghĩa khác đi lên nói, tất cả mọi người không hy vọng Đường Tăng chiến thắng, thậm chí ghen tị có chút ghen tị Đường Tăng người, hận không được hấn bị Hoa Thanh Vân cho giết.

Dù sao Mạc Sơn một góc, ở đây lớn nhất đối thủ cạnh tranh, chính là Đường Tăng!

Lý Thừa Phong ánh mắt, đồng dạng là vào thời khắc này, ngưng tụ ở kịch liệt giao phong kia hai đạo nhân ảnh trên người, hai tay của hấn nắm chặt chung một chỗ, sắc mặt có chút tái nhợt, lòng bàn tay bắt đầu không ngừng xuất mồ hôi, là Đường Tăng đồ mồ hôi hột!

Rất sợ hấn chiến bại, đối một câu nói, Đường Tăng nếu là chiến thắng, kia sẵn thủ trận đấu hạng nhất chính là hấn, bởi vì sẽ không có người còn dám đối địch với hấn, làm không tốt sẽ còn ngoan ngoãn giao ra lệnh bài.

Mà Đường Tăng đáp ứng chính mình, nói phải giúp hấn đón đầu Hoa Như Huyền, kia đến cuối cùng, Đường Tăng sẽ đem tất cả lệnh bài đều giao cho hấn.

Nói tóm lại, nói mà tóm lại, Đường Tăng chiến thắng, vậy hấn Lý Thừa Phong cái này Bách Hoa Tông Phò mã vị, vậy thì ổn!

Chỉ khi nào Đường Tăng thua, kia bên dưới mọi người vây xem, khẳng định chen chúc tới, sẽ đoạt đoạt hấn lệnh bài, muốn quả thật như thế, hấn Lý Thừa Phong muốn lấy được hạng nhất, vậy thì khó nói.

"Đường Tăng còn dám khiêu chiến lão bài Địa Tiên cảnh cường giả, thật là có mặt a!"

"Dựa vào đan cường ép tăng cao tu vi Mạc Sơn, với Hoa Thanh Vân chắc hấn, nhất định chính là không đáng nhắc tới, tin tưởng ta, Đường Tăng nhất định sẽ trang bức phải không, ngược lại bị thảo."

"Kiệt kiệt, Đường Tăng hiểu chiến nhất chết, như vậy trên người hấn lệnh bài chính là chúng ta!"

"Một đám thiếu năng trí tuệ, các người là mới quen Đường Tăng hấn nếu dám đi khiêu chiến Hoa Thanh Vân, người cảm thấy hấn hội không có nắm chắc "

"Cái này "

Mọi người đang Văn Đẩu lúc, nhận biết Đường Tăng, hấn đại danh, đây chính là không người không biết, không người không hiểu, ở Văn Đẩu bên trên, xuất hết danh tiếng, hấn không phải đang ngồi xạo lên~, chính là đang ngồi xạo lên~ trên đường, ít nhất đến bây giờ, bọn họ còn chưa bao giờ thấy Đường Tăng trang bức thất bại.

Giữa không trung, Ngô Không thấy sự phụ động thủ, hấn cũng không có tiếp tục đứng tại chỗ, liền có thể triển khai tấn công, muốn đánh nhanh thắng nhanh, đánh bại Hoa Văn Đẩu.

Như vậy, là hấn có thể dọn ra thời gian, đi trợ giúp sự phụ!

Bốn đạo linh lực kinh khủng đánh vào cùng một chỗ, giống như sấm chớp rền vang một dạng đình tại nhức óc thanh âm, truyền khắp chu vi mấy trăm dặm.

Địa Tiên cảnh giao chiến, chính là kinh khủng như vậy như vậy, vậy nếu là Thiên Tiên cảnh, Kim Tiên cảnh, thật là không dám tưởng tượng!

"Đường Tăng, ngươi không phải mới vừa thật phách lối, vì sao giao thủ, như vậy tránh né, ngươi đặc biệt sao còn là một người đàn ông sao!" Đối thủ một mực ở tránh né phòng ngự, không với hấn chính diện chống đỡ, cái này làm cho Hoa Thanh Vân giận tím mặt, nếu là đánh như vậy đi xuống, đánh tới trời tối, cũng chia không ra thắng bại, muốn đổi làm hấn thời kỳ đỉnh phong, đã sớm một chương vỡ chết Đường Tăng.

Hiện tại hấn, thực lực đại giảm, tốc độ cũng không bằng thời kỳ toàn thịnh hai ba phần mười, mà còn Đường Tăng dưới chân Cân Đầu Vân, cũng thật sự là quá quý dị, mỗi lần quả đấm mưa sắp đánh trúng Đường Tăng, đều bị hấn lắc người một cái, tránh thoát đi!

Nghe vậy, Đường Nhạc ổn định thân hình, cười nói: "Tốc độ ngươi quá làm cho ta thất vọng, bất quá ngươi đã nghỉ (muốn) chính diện giao chiến, vậy tại hạ liền phụng bồi tới cùng."

Mới vừa rồi Đường Nhạc mặc dù bị động phòng ngự, mục đích chính là nghỉ (muốn) biết Hoa Thanh Vân công kích tập quán, phát hiện hấn nhược điểm, biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng, nếu là vừa lên đến, liền điên cuồng tấn công, thế nào chết cũng không biết!

Hoa Thanh Vân giỏi dùng quyền, hấn mỗi lần công kích, đều muốn đánh trúng Đường Nhạc phía bên phải xương sườn mềm, mà hấn nhược điểm chính là tốc độ công kích không đủ nhanh, phản ứng không đủ bén nhạy, đây cũng là vì cái gì, hấn một lần cũng không đánh bên trong Đường Nhạc nguyên nhân chủ yếu.

"Đường Tăng, ta sẽ không cùng ngươi luận bàn, một khi động thủ, chính là hạ thủ rất nặng, mới vừa rồi động thủ, chẳng qua là nóng người mà thôi, cho nên ngươi nếu là không có chuẩn bị mà nói, sớm một chút nhận thua, có lẽ tốt hơn." Hoa Thanh Vân cúi đầu sửa sang lại tay áo bảo, từ tốn nói.

"Ngươi nghỉ như vậy giết ta, cứ như vậy để cho ta nhận thua" Đường Nhạc cười lạnh nói.

"Ha ha, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi muốn đem đôi phỏ Mạc Sơn kia cuốn Trần Đồ, giao cho ta!" Có thể tùy tiện giết được Địa Tiên cảnh cường giả trận pháp, ít nhất cũng là Thiên cấp hạ phẩm trận pháp, nếu có thể đạt được trận pháp này, sợ rằng ngay cả Hoa Vân Dao đều không phải mình đối thủ.

Hoa Thanh Vân lè lưỡi, liếm môi, ánh mắt tràn đầy tham lam!

"Hò ly rót cuộc lộ ra cái đuôi muốn Trần Đồ, chỉ bằng bản lĩnh tới bắt đi!" Hoa Thanh Vân mơ ước chính mình Trần Đồ, nhưng hấn hồi nào không muốn đối phương Liệt Hóa Thuần, hấn vẫn là lần đầu tiên thấy phòng ngự tính Tiên Khí.

"Đã như vậy, bên kia chớ trách ta lòng dạ ác độc, ít nhất ở Tôn Ngộ Không cứu ngươi trước, ta sẽ giải quyết ngươi." Hoa Thanh Vân ngẩng đầu lên, thần sắc hơi cổ quái than nhẹ một tiếng, sau đó đưa ra đôi kia cực kỳ tỏ ra sung to lên thêm thô ráp quả đấm.

Nghe Hoa Thanh Vân nhẹ giọng từ than, lăm lăm cái gì, Đường Nhạc vừa muốn nói chuyện, con ngươi chính là đột nhiên co rút lại, chỉ thấy cặp kia quyền, lấy thế thái sơn áp đỉnh, nhanh như thiểm điện như vậy xuyên thấu không khí, lẳng không hướng về phía Đường Nhạc phía bên phải xương sườn mềm đập tới.

"Cửu Long Khiếu Thiên Án." Đường Nhạc nhất thời khinh thường, không ngờ rằng đối phương đột nhiên ra tay, mà còn bộc phát ra tốc độ như thế, muốn tránh, đã là không kịp, cùng với tránh né bị đánh, chẳng gắng sức đánh một trận.

Chín cái hư ảo Long Án, phát ra ngựa mặt lên trời Long Ngâm, vọt thẳng hướng Hoa Thanh Vân.

Ầm!

Hoa Thanh Vân dùng bá đạo quả đấm, đem Cửu Long trong nháy mắt đánh thành hư vô, mà chính hấn, không có nửa bước lui bước, toét miệng cười một tiếng, hấn tiếp tục phát động tấn công.

Cũng may Đường Nhạc mới vừa rồi công kích, chẳng qua là là tạm thời ngăn lại Hoa Thanh Vân, hiện tại hấn, thân hình chợt lóe, xuất hiện sau lưng Hoa Thanh Vân.

Chẳng qua là không ngờ tới Hoa Thanh Vân tốc độ so với trước kia, nhanh hơn gấp đôi không ngừng, xem ra hấn cũng có giữ lại, nhìn ra mình là tìm hấn sơ hở, cho nên muốn tương kế tựu kế, cố ý thả chậm tốc độ.

Cầu phiếu đề cử, cầu khen thưởng, cầu năm sao chấm điểm, mọi người!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Chương 256: Tam Trọng Linh Giới, không trọn vẹn Tiên Thuật!

Nghe vậy, Hoa Thanh Vân sắc mặt bộc phát khỏi bệnh khó coi, cái này Đường Tăng chút nào không nể mặt hần, hôm nay nếu không cho hần chút dạy dỗ, thật đúng là cho là hần cũng còn khá khi dễ đây!

Giết Đường Tăng, nhất định sẽ đưa tới Tôn Ngộ Không bất mãn, đến lúc đó đem sự tình làm lớn chuyện, cũng không tiện thu tràng, thậm chí ngay cả Tông Chủ cũng sẽ trách tội chính mình.

Mặc dù không có thể giết Đường Tăng, nhưng là đem hần đánh tàn phế, phế hần một cái cánh tay, vẫn là không có vấn đề, chiến đấu khó tránh khỏi bị tổn thương, coi như Tôn Ngộ Không nghĩ (muốn) đối với chính mình làm khó dễ, hần cũng có thể tùy tiện tìm một lý do lấp liếm cho qua.

Bạch!

Ngay tại Hoa Thanh Vân toét miệng cười tà đang lúc, Đường Nhạc dẫn đầu xuất thủ, chỉ thấy vậy cùng ngón trở, mang theo hùng hậu linh lực, tựa như lưỡi đao một dạng nhanh như thiểm điện như vậy xuyên thấu không khí, lẳng không hướng về phía Hoa Thanh Vân cổ họng bắn nhanh đi.

Đổi mặt địch nhân, Đường Nhạc chưa bao giờ hội hạ thủ lưu tình, vừa lên đến, liền khiến cho sát chiêu.

Hoa Thanh Vân muốn tốc chiến tốc thắng, Đường Nhạc hồi nào không nghĩ, chiến cuộc mang xuống, đối với (đúng) Đường Nhạc trăm hại mà không có một lợi nhuận.

Naha đạo (nói) trên ngón trở, sóng linh lực cực đoan ngưng tụ, hơi lộ ra màu vàng kim, về này uy áp, để cho trong lòng người run lên, cái này chỉ một cái uy lực, coi như là gấp phải cứng rắn Tinh Thiết, cũng đủ để đem xuyên thủng.

"Thật là khủng khiếp chỉ một cái!" Phía dưới mọi người thấy Đường Nhạc thế công, rồi rít biều thị khiếp sợ, đòi lại bọn họ, sợ rằng rất khó tiếp.

"Cái này Đường Tăng mặc dù thích trang bức, nhưng hần có trang bức tư bản, chúng ta không thể không phục a!"

"Nghĩ lúc đó, ta so Đường Tăng còn có thể trang bức, đáng tiếc ta không có kia thực lực kinh khủng, cho nên ta hiện tại chỉ còn lại bảy cái đầu ngón tay, a!"

Cảm giác về này uy áp, Hoa Thanh Vân thu hồi nụ cười, đột nhiên ngừng đầu, sắc mặt hần hơi lộ ra ngưng trọng, hai mắt nhìn chăm chăm kia bạo cướp tới chỉ một cái, dưới xung động, để cho hần nghĩ (muốn) chính diện tiếp hạ chiêu này, tốt đã kích Đường Tăng kiêu căng phách lối.

Có thể lý trí nói cho hần biết, coi như chính diện tiếp hạ, hần cũng sẽ chịu rất nghiêm trọng thương thế, không cần phải đi sính nhất thời chi dũng, uống công bị thương.

Trên chiến trường, chiến đấu cơ thay đổi trong nháy mắt, trận chiến này hần nếu muốn thắng lợi, nhất định phải khống chế xong tâm tình.

Đường Nhạc thân thể cách hần càng ngày càng gần, đợi đến người trước gần như đến trước mặt hần chút khoảng cách lúc, hần đem tốc độ phát huy đến cực hạn, lắt người một cái, xoay qua Đường Tăng bá đạo chỉ một cái.

Cùng lúc đó, hần lần nữa nắm chặt song quyền, giống như súc thể đả phát sư từ một dạng đột nhiên ra tay, một cái về phía trước lao xuống, hữu quyền hung hăng đánh vào Đường Tăng sau lưng.

"Ha ha không đúng!"

Ngay tại hần đắc ý cất tiếng cười to lúc, phát hiện mình đánh trúng là Đường Tăng tàn ảnh, người nào từng dự đoán, Đường Tăng tốc độ phản ứng sẽ có nhanh như vậy, phải biết, theo hần tránh thoát công kích, rồi đến hần ra tay, mới bắt quá thời gian ba cái hô hấp.

"Đường Tăng, ngươi rút ra đây cho lão tử, lúc trước ngươi nhưng là đáp ứng ta, nói muốn chính diện chiến đấu, bây giờ lật lọng, một mực mà tránh, đây coi là cái gì." Hoa Thanh Vân mắng to.

Cũng khó trách hần biết cái này như vậy sót ruột, như vậy tức giận, bởi vì hần thấy cách đó không xa Hoa Văn Dao đã sắp sắp không kiên trì được nữa, hai người bọn họ đều không đánh lại Tôn Ngộ Không, huống chi Hoa Văn Dao một thân một mình.

"Hữu Hộ Pháp, ngươi nói như vậy, coi như oan uổng tại hạ, ta liền sau lưng ngươi, ngươi không đến đánh ta, điều này có thể ý lại ta sao ưm!" Đường Nhạc hai tay thua lập, một bộ cao thâm mặt trầm đứng ở giữa không trung trên, thoải mái gió lay động lấy áo quần hần, chít chít vang dội.

Đột nhiên quay đầu, Hoa Thanh Vân thấy vậy cũng ác thân ảnh, cũng sẽ không nói nhảm, tiếp tục ra tay, có thể đánh trúng vẫn là tàn ảnh.

Cái này làm cho Hoa Thanh Vân khí phổi đều nổ.

Đường Tăng thật sự là quá làm cho hắn kinh ngạc, bằng chừng ấy tuổi, có thực lực như thế, hơn nữa còn có đông đảo cao cấp Linh Quyết, trừ cái đó ra, hắn còn có Thiên cấp trận pháp, còn có không ăn hết Tiên Đan, thật là ** ** nương!

Hai người giao thủ không mấy phút nữa, Đường Tăng cũng đã dùng hai quả Tiên Đan, hắn thật đúng là cho là Tiên Đan là trên thị trường cái trắng a.

"Người làm sao sẽ Phiếu Miếu Tông Huyền Ảnh Cửu Biến" theo trước thấy Đường Tăng thi triển thân này pháp, Hoa Thanh Vân đã cảm thấy nhìn quen mắt, tựa hồ đang kia từng thấy, tỉ mỉ nghĩ lại, hắn từng đi qua Phiếu Miếu Tông, gặp qua đám kia Lão Bất Tử thi triển qua, chẳng qua là những người đó có thể thi triển ra ba đạo thậm chí còn năm đạo tàn ảnh, mà Đường Tăng tối đa chỉ có thể thi triển hai đạo.

"Người đoán." Đường Nhạc cười nói.

"Đường Tăng, người nếu là người đàn ông, liền đứng yên đừng nhúc nhích." Đường Tăng lúc này bộc phát ra tốc độ vượt xa hắn, đánh lại thời gian bao lâu, hắn cũng không đuổi kịp Đường Tăng, ngược lại sẽ tiêu hao số lớn linh lực, mà còn Đường Tăng như vậy trôi dạt, để cho hắn mất hết mặt mũi.

Đường Tăng Bách Hoa Tông bên trái hộ Pháp, Địa Tiên Cảnh cường giả, lại bị Huyền Tiên cảnh trung kỳ tu vi Đường Tăng đùa bỡn trong lòng bàn tay, thật là mất mặt a!

"Là người ngốc, hay là ta ngốc, chính ta đứng bất động, cho người đánh thiếu năng trí tuệ!" Đường Nhạc bĩu môi nói.

"Đường Tăng, người nhục ta quá đáng!" Hoa Thanh Vân bộ mặt vặn vẹo, ánh mắt giống như rắn độc, hắn là thật bị chọc giận, trầm ngâm một hồi, đạo (nói): "Thật sự cho rằng Lão Tử không làm gì được người sao."

"Tam Trọng Linh Giới!"

Hoa Thanh Vân nhanh chóng bắt Thủ Ấn, hô to một tiếng, mấy đạo quang văn theo trên người lan ra, chỉ là thời gian ba cái hô hấp, liền đem chu vi mấy dặm bao phủ ở bên trong.

Nhìn Hoa Thanh Vân thần bí bí bí đáng sợ, bị dọa sợ đến Đường Nhạc thân thể run lên, cho là hắn đang thi triển cái gì đại chiến, có thể Đường Nhạc chẳng qua là thấy mấy đạo quang văn tản mát ra mà thôi, chính mình cũng không bị tổn thương gì.

"Đầu óc người, đang làm cái gì" Đường Nhạc khinh bỉ một câu, vừa muốn chuẩn bị thuận di, thi triển Linh Quyết, đột nhiên phát hiện mình tốc độ trở nên chậm chạp, mà còn không cách nào hấp thu trong không khí linh lực, cái này vừa hiện hình, để cho hắn tại chỗ mộng bực.

"Cái này đặc biệt sao cũng quá khoa trương đi." Đường Nhạc cả kinh nói.

Phía dưới mọi người cũng cảm giác một điểm này, loại cảm giác này để cho bọn họ rất không thoải mái.

"Ta gọi ạ, còn có bức này thao tác "

"Đừng lo lắng, cũng không phải là nhắm vào chúng ta, an tâm làm đồ ăn ngon dưa quả chúng liền có thể."

"Ai, ngược lại chúng ta đều là đóng vai quần chúng, cũng không mấy câu lời kịch, có thể không chết đã biết đủ đi!"

"

Đang lúc mọi người kinh ngạc đến ngây người đang lúc, Hoa Thanh Vân chợt ngửa mặt lên trời cười to, hạn chế Đường Tăng tốc độ, còn cấm chỉ hắn hấp thu ngoại giới linh lực, kia trận chiến này tất thắng không thể nghi ngờ.

"Chạy a, tiếp tục chạy a, thế nào không chạy" Hoa Thanh Vân cười lạnh nói.

"Đây là Linh Quyết" Đường Nhạc hướng về phía quý đệ thủ đoạn cảm thấy hứng thú, vẫn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

"Nghe nói qua Tiên Thuật sao!" Hoa Thanh Vân trầm giọng nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, lạnh đạm nói: "Nghe qua, nhưng chưa thấy qua!"

Tiên Thuật là áp đảo Linh Quyết trên một loại tồn tại, so với thần cấp Linh Quyết đều chỉ có hơn chứ không kém, loại bảo vật này, ngay cả Thiên tiên cảnh, Kim Tiên cảnh cường giả, đều không nhất định có, này Hoa Thanh Vân sẽ có

"Chớ kinh ngạc, ta đây Tiên Thuật là Tàn Thiên,

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Lựa chọn liều mạng, Huyết Long Ngâm hiện!

"Ba ba ba ba "

Đường Nhạc lắc lắc cổ, nắm chặt quả đấm, dùng dùng thanh âm, truyền đi!

"Tại hạ đối với người Tiên Thuật, thật là cảm thấy hứng thú, nếu là người ngoan ngoãn cho ta, ta lại thu người làm tiểu đệ như thế nào" Đường Nhạc hí ngược đạo (nói).

Sở dĩ dám can rỡ như vậy, là bởi vì Đường Nhạc phát hiện, mọi người hãm sâu Tam Trọng Linh Giới chính giữa, bị hạn chế tốc độ với hấp thu ngoại giới linh lực, giống vậy, người thi thuật Hoa Thanh Vân cũng không có không quan tâm, cũng bị hạn chế!

Nếu không, hàng này đã sớm xông lên, sẽ còn với chính mình nói đông dài nói nhảm nhiều như vậy

Hắn hận không được lập tức giết chính mình.

Bây giờ, hắn như vậy kéo dài thời gian, đơn giản chính là dùng đan dược, muốn mau sớm khôi phục trong cơ thể tiêu hao linh lực a.

Bất kể nói thế nào, Đường Nhạc trong cơ thể linh lực không có hoa Thanh Vân hùng hậu, hai người đẳng cấp chênh lệch khác xa, chiến đấu mang xuống, chỉ có thể gây bất lợi cho Đường Nhạc.

"Đi chết đi!"

Hoa Thanh Vân tốc độ, so với trước kia phải chậm hơn rất nhiều, nhưng bây giờ Đường Nhạc không thi triển được tàn ảnh, hắn có thể tùy tiện tìm tới Đường Nhạc vị trí, có thể nói, hắn hiện tại đã đứng ở thế bất bại!

Coi như hắn đánh không tới Đường Tăng, nhưng người sau cũng không thể đánh lên hắn.

Trong lòng hai người đều có dự định, đều cho là có nắm chắc tất thắng.

"Sư Sơn Liệt Nham Quyền!"

Ở Hoa Thanh Vân bức này đột nhiên trở nên hung mãnh lên thế công hạ, Đường Nhạc chưa từng lùi bước, hắn Chi Pháp biến đổi, tiếng vang dòn giã, chính là vang lên lần nữa.

Chỉ thấy Đường Nhạc giống vậy dùng quyền, bình thân không có gì lạ bên dưới, Quyền Phong ào ào, chính là có loại đặc biệt ý nhị.

Đó cũng không phải hắn đạt được Linh Quyết, mà là hắn tự nghĩ ra Linh Quyết, đẳng cấp cũng miễn cưỡng đi đến địa cấp hạ phẩm.

"Thánh Quang quyền!"

Đây là Đường Nhạc lần đầu tiên cùng người giao chiến, thi triển quyền này, ban đầu là tự nghĩ ra quyền pháp, đặt tên lúc, nhưng là phí không ít tinh lực, cuối cùng hắn tiếp nhận Ngộ Không đề nghị, đặt tên Thánh Quang.

Thánh Quang quyền tu luyện, Đường Nhạc cơ hồ đã đạt tới đỉnh cao mức độ, có thể nói là luyện lô hỏa thuần thanh, so với hắn nắm giữ bất kỳ Linh Quyết, đều phải thuần thực.

Bởi vì đây vốn chính là hắn tự nghĩ ra quyền pháp, mặc dù đẳng cấp hơi thấp, nhưng ngày sau theo tu vi tăng thêm, hắn cũng có thể từng bước hoàn thiện quyền này, tăng lên bộn nó cấp, đến lúc đó, đẳng cấp đi đến bán thân cấp, cũng không phải là không thể.

Quyền ảnh đầy trời nhấp nhô, gần như chỉ ở trong điện quang hỏa thạch, hai quyền hung hăng oanh động vào nhau, ngút trời linh lực, mãnh liệt vô cùng, kia Hoa Thanh Vân lui về phía sau mấy bước sắc mặt tái xanh, vẻ mặt không dám tin, hắn vậy mà không chút nào chiếm được cái gì thượng phong.

"Khục khục" Đường Nhạc tình huống so Hoa Thanh Vân muốn hồng việc rất nhiều, hắn cảm thấy tâm huyết cuộn cuộn, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời, hắn cánh tay phải bị chấn tê dại, cũng may hắn Hộ Thể linh lực ngăn cản không ít lực đạo, nếu không nhất định phải người bị thương

nặng.

Nửa lui sau đó, Hoa Thanh Vân thân hình vững chắc xuống, hấn ngã đầu nhìn tương đối chặt vật Đường Nhạc, liếm liếm môi, đạo (nói): "Chính là không biết như vậy công kích ngươi còn có thể ngăn cản mấy lần."

Nghe vậy, Đường Nhạc mặt liền biến sắc, dưới mắt không cách nào hấp thu ngoại giới linh lực, dùng Tiên Đan còn không có luyện hóa hầu như không còn, hấn đã điên cuồng luyện hóa trong cơ thể Tiên Đan, nhưng là tốc độ quá chậm, căn bản là không có cách cung ứng hấn nhiều lần thi triển Linh Quyết.

"Xem ra chỉ có một lựa chọn." Tựa hồ làm quyết định gì, Đường Nhạc âm thầm nói.

Hai người hai mắt nhìn nhau một cái, một cổ tựa như bị đè nén hồi lâu hùng hồn linh lực, cơ hồ là ở trong khoảnh khắc bộc phát ra.

"Một chiêu quyết định thắng bại đi!" Vừa dứt lời, khí tức kinh khủng cùng uy áp theo Đường Nhạc trong cơ thể mãnh liệt mà ra.

Phía dưới mọi người thấy như vậy một màn, biết rõ Đường Tăng phải liều mạng, vốn là bọn họ là không coi trọng Đường Tăng, nhưng theo mới vừa rồi ngấn ngời giao chiến đến xem, hiện tại ai chết vào tay ai, chưa thể biết được.

Cùng này cùng chết, Ngô Không đang không có thi triển bán thân cấp Linh Quyết điều kiện tiên quyết, dùng Kim Cô Bổng đánh Hoa Thiên Dao sung mặt sung mũi, trên người vết thương chồng chất, ở trong người linh lực tiêu hao hầu như không còn sau, Hoa Thiên Dao quả quyết lựa chọn nhận thua.

Bị vây ở Tam Trọng Linh Giới bên trong, coi như Địa Tiên cảnh cường giả, cũng không thể tránh được.

"Tôn Ngô Không, coi như ngươi đánh bại ta, lại có ý nghĩa gì, ta thừa nhận không đánh lại ngươi, nhưng là sư phụ của ngươi nhưng phải bại bởi Thanh Vân, ngươi đường đường Tề Thiên Đại Thánh, sẽ không xuất thủ muốn đi giúp hấn đi, phải biết, nhưng là Đường Tăng chủ động yêu cầu với Thanh Vân chiến đấu, hai người 1 vs 1, ngươi cũng không thể "

Nghe Hoa Thiên Dao tại hấn bên tai, lời nhai không ngừng, kỳ oai cái không xong, Ngô Không lúc này quát to: "Ngươi mẹ hấn còn dám nói nhảm một câu, có tin hay không ta đây Lão Tôn xé ngươi miệng."

Bị Tôn Ngô Không uy hiếp, Hoa Thiên Dao cũng không có mạnh miệng, chẳng qua là ngoan ngoãn cùng một phạm sai lầm đưa trẻ tựa như, gật đầu một cái, không cần phải nhiều lời nữa.

Mặc dù trong lòng của hấn không phục, nhưng lại chỉ có thể giận mà không dám nói gì, cái thế giới này lấy võ vi tôn, người nào quyền đầu cứng, người đó chính là Chúa Tể, người đó chính là lão đại, sẽ để cho người khác kiêng kỵ, sợ hãi, thậm chí tôn kính.

Nếu như Tây Thiên Như Lai, Côn Lôn Nguyên Thủy, Hồng Hoang Hồng Quân đám người, nếu là bọn họ cũng không đủ thực lực, còn có thể ngồi vững vàng hiện tại vị trí à.

Sớm đặc biệt sao bị đá xuống đài.

Nói cách khác, nếu là Như Lai Phật Tổ hiện tại mất hết tu vi, không tới nửa ngày thời gian, vị trí hấn thì phải bị cướp.

Cạnh tranh sinh tồn, Thích Giã Sinh Tồn!

Thế giới chính là cái thế giới này, quy tắc chính là cái này quy tắc, ngàn vạn năm đến, có rất nhiều người phải cải biến, muốn thế gian người người ngang hàng, không được lạm sát kẻ vô tội, muốn tương thân tương ái, không cho phép thế lực chém giết.

Mà nói nói như vậy, ai có thể đi tuân thủ.

Lợi ích hai chữ, ngay từ lúc mọi người trong lòng, thâm căn cố đế, không cách nào tiêu trừ!

Thấy Hoa Thiên Dao biết điều, không có trả lời, Ngô Không thân hình chợt lóe, xuất hiện ở Đường Nhạc bên người, cảm thụ về này uy áp, liền biết sư phụ muốn thi triển bán thân cấp Linh Quyết, xem ra sư phụ cũng là bị buộc gấp.

"Sư phụ, cần ta đây Lão Tôn giúp một tay sao" biết rõ những lời này có chút dư thừa, Ngô Không biết sư phụ tính tình, nhưng là từ quan tâm, hấn vẫn là không nhịn được hỏi một câu.

"Không cần, Ngô Không, ngươi lui xa một chút, tránh cho văng đến một thân máu." Đường Nhạc điều động trong cơ thể toàn bộ linh lực, thi triển một chiêu này, nếu là còn không có đánh bại Hoa Thanh Vân, vậy hấn cũng không thể nói gì được, chỉ có thể nhận thua, bởi vì hấn đã đem hết toàn lực.

Tài nghệ không bằng người, vừa có thể oán đến người nào.

Nếu lựa chọn trang bức, phải có trang bức thất bại giác ngộ!

Nhân sinh tịch mịch, chỉ có trang bức làm bạn, Đường Nhạc một ngày không trang bức, cả người khó chịu, cảm giác kia cực kỳ khó chịu.

Dù là trang bức phải không ngược lại bị thảo, Đường Nhạc cũng nguyện ý đi cường ép trang bức.

"Hừ, cho là ngươi có bài tẩy sao!" Cảm giác không ổn, Hoa Thanh Vân có một loại muốn triệt hồi Tam Trọng Linh Giới xung động, hần muốn hấp thu ngoại giới linh lực, tới chống cự chiêu này.

Có thể tỉ mỉ nghĩ lại, một khi triệt hồi, Đường Tăng là có thể lần nữa thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến, tốc độ tăng lên, chế tạo tàn ảnh, như vậy thứ nhất, chính mình lại đánh không tới hần.

Đường Tăng sẽ liều mạng, chẳng lẽ hần cũng sẽ không sao, cùng lắm mạng đến lưỡng bại câu thương, ai sợ ai a.

Dù sao cũng hơn bị Đường Tăng trêu đùa, bị người trong thiên hạ nhạo báng mạnh hơn.

"Có thể buộc ta thi triển một chiêu này, ngươi thật đúng là có bản lĩnh a, bất quá người yếu cuối cùng chiến đấu bất quá cường giả, chơi với ngươi lâu như vậy, cũng nên kết thúc."

"Phốc xuy."

Từng cổ một huyết sắc Khí Vụ, không ngừng theo Hoa Thanh Vân trong cơ thể xì ra, ở tại trước mặt quanh quẩn, cuối cùng ở tại song chưởng bên trong, ngưng tụ thành một đạo huyết sắc tiểu Long.

Kia tiểu Long giãy dụa thân thể, hiện lên âm lịch hàn mang, nhìn cực kỳ quỷ dị.

"Cái này hình như là Huyết Long Ngâm!" Một tên đến từ xa xôi Bắc Vực nam tử, hí mắt, nhỏ giọng thì thầm.

"Huyết Long Ngâm" bên người vài tên nam tử nghi ngờ nói.

Mọi người vây xem, cảm giác về này hít thở không thông cảm giác, rồi rút lui về phía sau, đồng thời đang không ngừng thảo luận.

"Hần là, nhưng ta cũng không dám khẳng định, dù sao này Hoa Thanh Vân là Bách Hoa Tông người, hần làm sao sẽ Bắc Vực đỉnh cấp thể lực, Huyết Sát Tông Huyết Long Ngâm" nam tử không hiểu nói.

"Ngươi một nhắc nhở như vậy, ta nghĩ ra rồi, các ngươi không có phát hiện Hoa Thanh Vân thi triển Linh Quyết, đều không phải là Bách Hoa Tông à."

"Không sai, hần vẫn còn có Tiên Thuật, cái gì Tam Trọng Linh Giới, hạn chế chúng ta tất cả mọi người tốc độ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật là không thể tin được."

"Các ngươi là ý nói, hần không phải Bách Hoa Tông người nhưng hần rõ ràng họ Hoa a!"

"Tên là có thể thay đổi, ngược lại ta không tin hần là Bách Hoa Tông người!"

Cầu phiếu đề cử!

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Chân thực lai lịch, kịch liệt giao chiến!

"Nhìn, này Hoa Thanh Vân thật giống như rất lợi hại!" Nghe được mọi người ni non lời nói nhỏ nhẹ, Lý Thừa Phong sắc mặt nhất thời có chút tái nhợt, ai cũng biết Huyền Tiên cảnh trung kỳ với Địa Tiên cảnh sơ kỳ trong lúc đó chênh lệch thật lớn, hần ồm may mắn trong lòng, cho là Đường Tăng có thể cùng Địa Tiên cảnh sơ kỳ Hoa Thanh Vân đối kháng, nhưng lại không thể nào hy vọng xa vời Đường Tăng có thể đánh bại Hoa Thanh Vân.

Hiện tại cũng chỉ có thể khẩn cầu, Đường Tăng có thể chống được Hoa Thanh Vân Huyết Long Ngâm, nếu không hần một khi chiến bại, mình cũng xui xẻo theo, muốn thắng được đã là không dễ.

Kỳ thực, nếu là đối lại hần, ngay cả đi giao chiến dũng khí cũng không có.

"Đường Tăng, ngươi nha muốn thua, ta đặc biệt sao cần chết ngươi!" Ngày khác sau suốt đời tính phúc, có thể toàn hi vọng nào Đường Tăng, dù sao

Hoa Văn Hiến cái kia thật ngoan cố, cũng sẽ không bởi vì chính mình thất bại, liền mở một mặt lưới, đáp ứng chính mình đón đầu Hoa Như Huyền.

Không ít Đường Tăng người dự thi, lúc trước mừng rỡ vào thời khắc này không còn sót lại chút gì, thấy hoa Thanh Vân thi triển quỷ dị chiêu số, vẻ mặt giống như bị sưng đánh đầu (chỗ này) quả cả một dạng trong nháy mắt trở nên như đưa đám.

Đặc biệt là Vạn Độc Tông Lý Thắng với Lưu Nhất Minh hai huynh đệ, bọn họ hận không được lập tức ra tay, đi trợ giúp Đường Tăng.

Đường Tăng đối với bọn họ rất là trọng nghĩa, cùng người nói chuyện với nhau tâm bình khí hòa, cho tới bây giờ không có phách lối gì, coi bọn họ là làm bạn, đem Mạc Sơn lệnh bài đều cho bọn hắn, chính mình lại một viên đều không muốn.

Cái này làm cho bọn họ đối với (đúng) Đường Tăng hảo cảm tăng cao.

"Không nghĩ tới Thanh Vân huynh còn có nghề này đoạn, chỉ sợ ngay cả ta đều khó tiếp, xem ra hần ban đầu tới Bách Hoa Tông, ẩn tàng không ít bí mật a!" Thấy như vậy một màn, Hoa Văn Đào ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, đây cũng là lần đầu tiên thấy hoa Thanh Vân thi triển một chiêu này, hần dám khẳng định, như vậy Linh Quyết quả quyết không thuộc về Bách Hoa Tông.

Trên thực tế, Hoa Thanh Vân là mười năm trước mới đi tới Bách Hoa Tông, khi đó hần người bị thương nặng, thoi thóp, vẫn là Lão Tông Chủ toàn lực cứu giúp, mới đem hần cứu sống, là báo đáp Lão Tông Chủ, Hoa Thanh Vân tự nguyện lưu lại.

Thương thế hần tốt sau đó, Lão Tông Chủ thấy hần tu vi là Tiên Cảnh sơ kỳ, từ yêu tài, để cho hần làm Bách Hoa Tông Hữu Hộ Pháp, cũng để cho hần đổi tên, do Lệ Thanh mây đổi thành Hoa Thanh Vân.

Những năm gần đây, hần tận tụy, là Bách Hoa Tông làm không ít công hiến, chẳng qua là hần đối với (đúng) lúc trước chuyện không nói chữ nào, mặc cho bọn họ lôi kéo thế nào mà nói, chính là không chịu nói, lâu ngày, chuyện này cũng liền bị mọi người quên lại.

Bất quá có một chút, Hoa Thiên Đào thật là nghi hoặc, này Hoa Thanh Vân thiên phú tu luyện không kém hần, nhưng vì cái gì mười năm trôi qua, hần tu vi lại không có một tia tiến bộ, vẫn là Địa Tiên cảnh sơ kỳ.

"Bất kể nói thế nào, Thanh Vân huynh là bạn không phải địch, đối với ta cũng không có uy hiếp, nếu là hần có thể giết Đường Tăng, vậy thì không còn gì tốt hơn nhất." Hoa Văn Đào quyết định, ngày sau sẽ đối Hoa Thanh Vân khá một chút, phải biết hần Tiên Khí, Linh Quyết, công pháp đều còn mạnh hơn chính mình, nếu là hần một cao hứng, nói không chừng liền phản thù chính mình một quyền.

Tỷ như kia Liệt Hỏa Thuần, mặc dù đẳng cấp không cao, nhưng lại có thể để cho Tôn Ngộ Không bó tay toàn tập, liền tiếp cận Tôn Ngộ Không mấy lần công kích mãnh liệt, còn có kia Tiên Thuật Tam Trọng Linh Giới, nếu có thể đoạt tới tay, vậy thì thoải mái, đến lúc đó ngay cả Hoa Văn Hiến cũng phải hăm dọa chính mình.

Cái này Bách Hoa Tông, lợi hại nhất Linh Quyết, mới là Thiên cấp trung phẩm, chỉ có Tông Chủ mới có tư cách tu luyện, có thể nói là thuộc về Hoa Văn Hiến vật riêng tư phẩm.

Hướng bọn họ những thứ này hộ pháp, chấp sự, có thể tu luyện cái địa cấp thượng phẩm Linh Quyết, cũng rất không tệ.

Ngay tại Hoa Văn Đào cúi đầu cười ngây ngô lúc, Hoa Thanh Vân bên kia bầu không khí đi đến vô cùng tình trạng khẩn trương.

Sương mù màu máu lượn lờ ở Hoa Thanh Vân chung quanh, đưa hần toàn thân bọc, tóc dài sỏa vai cũng thay đổi thành đỏ như màu máu, cả người trắng thái, phảng phất cùng trước kia, xảy ra long trời lở đất biến hóa.

"Đường Tăng, có thể đem ta bức đến một bước này, người cho dù chết, cũng không tiếc" hần biết rõ, theo thi triển một chiêu này thời điểm, thân phận của hần liền không gạt được, Bắc Vực khoảng cách Đông Vực mặc dù rất xa, nhưng là Huyết Sát Tông danh hiệu, nhưng là uy chấn Bát Phương, tất nhiên sẽ có người nhận ra chiêu này.

Hần hiện tại lo lắng nhất là Tông Chủ Hoa Văn Hiến biết rõ hần lai lịch, hội xử trí như thế nào hần, chính mình thật vất vả có ổn định sinh hoạt, chẳng lẽ liền muốn kết thúc sao

Kia Hoa Văn Hiến biết mình là Huyết Sát Tông Nhân, nhất định sẽ đem hần đuổi đi.

Phần lớn người, đều cho rằng Huyết Sát Tông là khát máu Tà Giáo, tu luyện cần uống người khác máu mới có thể nhanh hơn tăng cao tu vi, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, khiến cho người tức giận rợn.

Thực ra không phải vậy, Huyết Sát Tông phân hai đại phái, một đám người chủ trương uống máu tu luyện, như vậy không chỉ có tốc độ tu luyện nhanh, còn có thể mau sớm nắm giữ Huyết Sát Tông Linh Quyết, một cái khác giúp người chính là phản đối, như vậy thứ nhất, bọn họ Huyết Sát Tông tự thành cả thế giới công địch.

Lâu ngày, tất nhiên có chính nghĩa chi sĩ, tìm tới bọn họ.

Cũng may Hoa Thanh Vân thuộc về phản đối phái nào, cho tới bây giờ không có uống người máu tươi, nếu không hần đã sớm bị đuổi ra Bách Hoa Tông, bởi vì uống máu hội làm người ta ghiên, khiến người ta say mê trong đó, không cách nào tự kiềm chế, chỉ cần không uống máu, liền cả người khó chịu.

Nghiêm trọng sẽ còn để cho người mất lý trí, trở thành khát máu cuồng ma!

Việc cần kíp trước mắt, Hoa Thanh Vân cũng không nghĩ ngợi nhiều được, trước cạm roi Đường Tăng mới là chính sự, tiểu tử này thật không có để hấn vào trong mắt, một cái Huyền Tiên cảnh rác rưởi, nếu là đổi thành lúc trước tính khí, đã sớm một chương vỡ chết.

Đi tới Bách Hoa Tông, cũng để cho hấn tàn bạo tính khí có chút chuyển biến tốt.

Nghe vậy, Đường Nhạc không có trả lời, tiếp tục điều động trong cơ thể linh lực, hấn thi triển bán thân cấp Linh Quyết, cần tiêu hao số lớn linh lực, chỉ sợ đem trong cơ thể mình linh lực toàn bộ tiêu hao hầu như không còn, cũng khó mà phát huy ra Linh Quyết một nửa linh lực.

Bất quá đều đến lúc này, hấn cũng không thể lùi bước, cũng không thể nói, người thi triển Linh Quyết quá lợi hại, ta không đánh lại, ta nhận thua

Căn cứ về này làm người ta sợ hãi ba động, Đường Nhạc suy đoán Hoa Thanh Vân thi triển Linh Quyết mặc dù không đạt tới bán thân cấp, nhưng là có Thiên cấp thượng phẩm.

Các loại dấu hiệu tỏ rõ, Hoa Thanh Vân cực kỳ thần bí, không bình thường, hiện tại Đường Nhạc cảm thấy hứng thú nhất chính là trong tay hấn không trọn vẹn Tiên Thuật, chỉ là không trọn vẹn, thì có biến thái như vậy, nếu là bản đầy đủ, phỏng chừng người đang Linh Giới bên trong, ngay cả đi bộ cũng thành vấn đề.

Duy nhất thiếu sót chính là, người thi thuật giống vậy bị hạn chế, chính là không biết bản đầy đủ có phải hay không cũng bị hạn chế.

Ở Đường Nhạc ánh mắt thời gian lập lòe, Hoa Thanh Vân này một đôi tràn đầy Tinh Hồng cặp mắt, nhìn chăm chăm hấn, tựa như mãnh thú nhìn chăm chăm con mồi.

Hai người tốc độ đều bị hạn chế, cùng với bị động tránh né, đôi mắt bị Linh Quyết đánh trúng nguy hiểm, chẳng gắng sức liều mạng, nhìn một chút ai chết vào tay ai.

Vào lúc này, Đường Nhạc cũng là cảnh giác, bị loại ánh mắt đó nhìn, Đường Nhạc cảm giác rất không thoải mái.

"Huyết Long Ngâm!"

Gào thét một tiếng, Hoa Thanh Vân trong tay huyết sắc tiểu Long lao ra hấn lòng bàn tay, thuận tiện biến thành to lớn Huyết Long, kia dài nhọn răng nanh, để cho người nhìn đến tê cả da đầu, đây nếu là bị cắn trúng, coi như bắt tử, cũng phải đưa tay trọng thương.

Mặc dù Đường Nhạc tu luyện Bát Hủ Kim Thân, nhưng là muốn dựa vào nhục thân cường ép chống được, chỉ sợ có chút không thực tế.

"Rống "

Huyết Long gầm lên giận dữ, vọt thẳng hướng Đường Nhạc!

Cầu phiếu đề cử, ! Ở Bách Hoa Tông viết rất nhiều chương, viết rất nhiều nội dung cốt truyện, cái này mấy chương liền định kết thúc, tiếp tục Tây Thiên Thủ Kinh đi, mọi người thích gì tình tiết, có thể nhắn lại!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Người bị thương nặng, ẩn giấu tu vi!

"Lục Đạo Kiền Khôn Kinh - Toại Vũ Huyền Mang!"

Nhìn tiền phương vội ủa tới dữ tợn Huyết Long, Đường Nhạc ánh mắt thoáng hiện lên vẻ tàn khốc, quát khẽ một tiếng, mấy đạo tia sáng chói mắt ở trước mặt tạo thành mạng theo đường vân to lớn lá chắn môn.

Kia có được khí tức kinh khủng lá chắn môn, phảng phất có linh trí một dạng ào ào linh lực từ trong đó mãnh liệt mà ra, trong nháy mắt bao trùm đầy trời Huyết Sát Chi Khí.

Thần thánh kim quang không ngừng lóe lên, làm cho phía dưới mọi người không mở mắt ra được!

"Ta gọi a, thiếu chút nữa tránh mù Lão Tử cặp mắt."

"Cổ ba động này, chẳng lẽ là thần cấp Linh Quyết "

"Ngu xuẩn, đây nếu là thần cấp Linh Quyết, ta ngồi xuống ăn đất!"

"Đường Tăng thi triển cái này Linh Quyết, đẳng cấp đã vượt qua Thiên cấp, hẳn là bán thần cấp Linh Quyết "

"Tê "

Lời này vừa nói ra, mọi người hít sâu một hơi, vẻ mặt không dám tin, bán thần cấp Linh Quyết cực kỳ trân quý, coi như là Thiên Tiên cảnh cường giả, cũng không nhất định có được, mà Đường Tăng trẻ tuổi như vậy, tu vi thấp như vậy, lại có như vậy kỳ ngộ.

Thật là làm cho người hâm mộ a!

Đang lúc mọi người khiếp sợ ánh mắt nhìn soi mói, Huyết Long cùng kim sắc lá chắn môn ở giữa không trung, hung hăng đụng nhau.

Ầm!

Đỉnh tai nhức óc to âm thanh, giống như đạo (nói) muộn lời, vang vọng đất trời, đụng nhau sinh ra năng lượng khổng lồ sóng trùng kích, hướng chung quanh khuếch tán ra, kia cuồng mãnh kinh phong đánh vào, trực tiếp là đem chu vi mấy dặm cây cối, đều là miễn cưỡng chân thoát khỏi bùn đất, liên căn vén lên.

Toàn bộ trời đất, đều tại đây khác sinh ra hỗn loạn.

Ngô Không ở trên bầu trời, mắt nhìn xuống giữa không trung nổ mạnh, ngay cả hắc đều đến điều động trong cơ thể linh lực tới chống cự, càng không cần phải nói phía dưới những người đó.

Mọi người chống đỡ cái này kinh phong thổi lật phát, điên cuồng chạy thoát thân, một ít người xui xẻo, bị ngã xuống vai u thịt bắp cổ thụ đập phải, lấy bọn họ nhục thân với tu vi, tuy nói không đến chết, nhưng người cũng bị thương nặng, không cách nào tiếp tục tiến hành săn thú trận đấu.

"Quy Xác Thần Công!"

"Thiên Ngưu Chung!"

"Kim Cương Bất Diệt Thể "

"

Một ít khoảng cách gần người dự thi, ngay cả chạy trốn thời gian cũng không có, chỉ có thể triển khai phòng ngự mạnh nhất, miễn cho bị nó ảnh hưởng đến.

"Oanh."

Do linh lực sinh ra hơi nóng, hướng về phía Đường Nhạc tiến lên, thân hình chợt lui đang lúc, vẫn bị nó đánh trúng, tốc độ bị hạn chế, vào thời khắc này, hoàn toàn cảm thấy tuyệt vọng, thân thể của hắn bị đánh ra vài trăm thước ra ngoài, rơi xuống đất đập một cái hố to.

Giống vậy, Hoa Thanh Vân cũng là như thế, tình huống của hắn, so Đường Nhạc còn thảm hơn, quần áo trên người nổ tung, còn chưa kịp phản ứng, liền bị hơi nóng cuốn trong đó, cuối cùng bị quăng đi ra ngoài, đập trúng xa xa đá lớn, cứng rắn đá lớn tại chỗ bị đập, có thể thấy kỳ lực Đạo chi đại.

Hoa Thanh Vân cảm giác thân thể muốn tan vỡ, cũng may hắn nhục thân cường hãn, cũng không có bị nghiêm trọng thương thế.

"Khục khục "

Rên lên một tiếng, theo Đường Nhạc trong miệng truyền ra, sau đó phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên tái nhợt đáng sợ, hắn hiện tại thật thành nỏ hết đà, sợ rằng ngay cả Bất Hủ cảnh người, cũng có thể khi dễ hắn.

Đây cũng là đầu hắn một lần chật vật như thế, dĩ vãng đều có người giúp hắn, để cho hắn Phùng Hung Hóa Cát, lần này hắn nghĩ (muốn) bẻ vào thực lực của chính mình, với Hoa Thanh Vân làm hơn một hồi, ít nhất phải biết rõ hai người chênh lệch ở đâu.

Nếu là hai người tu vi giống nhau, thất bại như vậy nhất định là Hoa Thanh Vân.

Mà bây giờ, hai người nói không chừng ai thắng ai thua, nhiều nhất coi như là đánh ngang tay.

"Hoa Thanh Vân!" Nhìn kia một đạo chật vật rơi xuống đất thân ảnh, đứng lên, tất cả mọi người ánh mắt đều là trong phút chốc đầu xạ đi qua, so với Đường Tăng với Hoa Thanh Vân, bọn họ chịu về điểm kia thương, không đáng kể chút nào.

Chẳng qua là ở tại bọn hần thấy đạo kia chật vật mà mất đi huyết sắc trở nên trắng bạch gương mặt lúc, đều là không khỏi la hoảng lên, trong thanh âm, tràn đầy kinh ngạc.

Mấy chục giây thời gian sau đó, chỉ có Hoa Thanh Vân một người đứng lên, mà Đường Tăng vẫn nằm ở trong hố sâu, chậm chạp chưa từng đứng lên.

"Đường Tăng đây sẽ không chết đi."

"Mẹ nhà nó, hần cũng không giống ma chết sớm a."

"Chỉ sợ không có chết, cũng chỉ còn lại nửa cái mạng."

"Có thể đem Địa Tiên cảnh sơ kỳ Hoa Thanh Vân đánh cho thành như vậy, Đường Tăng cũng đủ để kiêu ngạo, ít nhất ở thế hệ thanh niên bên trong, ta chưa từng thấy qua so với hần còn lợi hại hơn người."

Ở đó nhiều chút tiếng kêu sợ hãi bên dưới, Hoa Thanh Vân chỉ chữ chưa nói, ước chừng thời gian ba cái hô hấp sau, hần sắc mặt đột nhiên xông lên một trận theo đồ ửng, phun một ngụm máu tươi bắn mà ra, nhuộm đỏ mặt đất, khoe môi nhếch lên nhàn nhạt vết máu, để cho người nhìn sợ hãi.

Hần muốn nắm quyền, lại phát hiện mình giờ lên hai cánh tay đang không ngừng run rẩy, muốn dùng lực lại không dùng được, chợt, trong mắt của hần, lại lần nữa lướt qua vẻ tàn nhẫn, trong cơ thể linh lực đột nhiên tăng vọt, khí tức cũng ở đây tăng vọt, nhưng ngay lúc này, hần đột nhiên phát hiện cái gì, lại mau mau thu lại khí thế, trong đầu nghĩ, ẩn giấu tu vi chuyện này, quyết không thể tùy tiện bại lộ.

Huống chi hần với Đường Tăng cũng không có thâm cừu đại hận gì, dưới mắt không có hoàn toàn đánh bại hần, chỉ có thể tự trách mình tài nghệ không bằng người, bản thân Địa Tiên cảnh tu vi, cũng đã ý lớn hiệp nhỏ, nếu là biểu diễn chính mình tu vi thật sự, đi đối phó Đường Tăng, truyền đi, chẳng phải là bị người nhạo báng.

Trọng yếu nhất là Hoa Văn Hiến đến, nếu là hần biết rõ mình tu vi cao hơn hần, phỏng chừng cũng sẽ không khiến chính mình ở lại Bách Hoa Tông.

Ai cũng sẽ không đem đối với chính mình có người uy hiếp, giữ ở bên người, cho dù là bằng hữu, không sợ vạn nhất, chỉ sợ mười ngàn, huống chi Hoa Thanh Vân thân phận vô cùng thần bí, lúc trước có thể ép được hần, cho nên Hoa Thanh Vân có thể ở lại Bách Hoa Tông, một khi hần tu vi vượt qua Hoa Văn Hiến, người sau tất trở về kiêng kỵ, cũng sẽ sinh ra nghi kỵ.

Vạn nhất này Hoa Thanh Vân đối với (đúng) Bách Hoa Tông có ý đồ đây!

Bởi vì Hoa Thanh Vân khí tức tăng vọt, chỉ trong nháy mắt, vì vậy cũng không có người phát hiện đầu mối gì, bao gồm Ngô Không, còn có từ bên ngoài chạy tới Hoa Văn Hiến.

"Thanh Vân, các người rốt cuộc đang làm cái gì, nghĩ (muốn) hủy Bách Hoa Tông sao" Hoa Văn Hiến thân ảnh chợt lóe, xuất hiện ở Hoa Thanh Vân bên người, ánh mắt không ngừng đánh giá hần, nhưng thấy hần bị thương, khoe miệng có vết máu, áo quần rách tả tơi, giọng cũng không có như vậy hướng.

Ở không có làm rõ ràng sự tình ngọn nguồn trước, hần cũng không thể tự tiện nổi giận, trách cứ Hoa Thanh Vân.

"Khụ Tông Chủ, chúng ta chẳng qua là ở lẫn nhau luận bàn thoảng cái, tiểu đà tiểu nháo mà thôi." Hoa Thanh Vân miễn cưỡng nặn ra một nụ cười, nhẹ giọng nói.

Nghe vậy, Hoa Văn Hiến hai tay thua lập, quét chung quanh một cái kia một mảnh hỗn loạn, cười lạnh nói: "Tiểu đà tiểu nháo chu vi mấy dặm đều bị các người cho hủy, Bách Hoa Tông dưới đây hơn ba mươi dặm, ta ly trà đều bị chấn vỡ, ta lúc ấy còn đặc biệt sao cho là phát sinh dao động, kêu lên đệ tử đi nhanh chạy thoát thân, kết quả có người nói cho ta biết, là sau núi truyền tới chấn cảm, ta lúc ấy còn không tin, nhưng là tới chỗ này, ta hoàn toàn tin."

Hoa Thanh Vân cúi đầu không nói, cũng không có phản bác!

"Được, son lâm hủy liền hủy, cây không có có thể lại loại, chỉ cần người không việc gì liền có thể!" Hoa Văn Hiến khoát tay, tiếp tục nói: "Đúng, người mới vừa rồi với ai cắt nữa tha có phải hay không với Tôn Ngô Không bất hòa, có tranh chấp, mới đánh."

"Cái kia, với hần là đánh một trận, bắt quá ta với mây đao liên thủ, cũng không đánh qua hần!" Hoa Thanh Vân ăn vào mấy viên thuốc chữa thương, khôi phục thương thế, hần muốn đem chuyện này lúc đó bỏ qua, mình là Huyết Sát Tông, quyết không thể để cho Hoa Văn Hiến biết rõ!

"Thanh kia ở đây hủy thành như vậy, là người với Tôn Ngô Không làm!" Hoa Văn Hiến nghi ngờ nói.

Trầm ngâm một hồi, Hoa Thanh Vân áp ứng đạo (nói): "Đối với (đúng) đúng."

"Được, người sẽ không có việc gì, Bản Tông Chủ cái này đi tìm Tôn Ngô Không bồi thường." Hoa Văn Hiến muốn dâng vãn giá vũ, đi tìm Tôn Ngô Không tính sổ, hần thấy Tôn Ngô Không ở trên không bên trên, đang theo một người không có chuyện gì một dạng, cũng không với chính mình nói xin lỗi, còn thật sự coi chính mình sợ hần Tôn Ngô Không sao

"Không cần đi!" Hoa Thanh Vân nhỏ giọng nói.

"Im miệng, có cần hay không, người nói không tính là, còn dám nhiều lời nửa câu, Bản Tông Chủ rút lui người chức!" Quát lạnh một tiếng, Hoa Văn Hiến thân ảnh liền biến mất ở hoa thanh tám trước mặt người.

Bị Hoa Văn Hiến quát một tiếng, Hoa Thanh Vân có lòng không phục, nhỏ giọng thì thầm, cho là Lão Từ hiềm người kia Hữu Hộ Pháp cái này phá chức vị a, nghĩ lúc đó, ta ở Huyết Sát Tông đảm nhiệm trưởng lão thời điểm, đây chính là dưới một người, trên vạn người, ngay cả Thiên tiên cảnh cường giả, cũng phải nghe Lão Từ điều khiển, nếu không phải là an tâm sinh hoạt, ta mới lười tới Bách Hoa Tông cái này không phải nhập lưu Tam cấp thực lực đây!

Cầu phiếu đề cử, PS: Cái này Hoa Thanh Vân là cái rất nhân vật lợi hại, có không có ai biết hẳn tu vi thật sự đại khái là đẳng cấp gì, đoán đúng, có thưởng!

P/s: Convert by anhzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 260: Oan uổng Ngô Không, cút sang một bên!

"Tôn Ngô Không, Bản Tông Chủ đáp ứng người tiến vào tràng săn bắn, là cho người bảo vệ người dự thi an toàn, không phải cho người gây chuyện, coi như người với Thanh Vân, Thiên Dao có quan hệ gì, lại không thể chờ đến sau khi cuộc tranh tài kết thúc sẽ giải quyết sao, thảo, ta đặc biệt sao cũng coi là phục, người cứ như vậy thích đánh nhau sao người trâu như vậy bức, tại sao không đi tìm Như Lai Phật Tổ một mình đấu, là, ta thừa nhận người rất lợi hại, đã cho ta hiện tại Thiên Tiên cảnh sơ kỳ thực lực tu vi, phỏng chừng cũng không đánh lại người, có thể người nếu là có ý gây chuyện, tự tìm phiền phức, coi như giờ toàn tông lực, liều mạng người chết ta sống, ta cũng phải cho người trả giá thật lớn."

Đêm hôm ấy, Tôn Ngô Không đi tìm hắc, đưa ra yêu cầu lúc, Hoa Văn Hiến sắc mặt liền có chút khó coi, vốn là muốn cự tuyệt, nhưng cân nhắc đến hắc nói có đạo lý, hơn nữa còn là từ lòng tốt, muốn bảo vệ Đường Tăng với những người dự thi khác, cho nên gật đầu đáp ứng.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, theo buổi sáng đến bây giờ, bất quá mới mấy giờ, liền đem vùng rừng tùng này hủy thành như vậy, rất làm hắc tức giận là, Hồ Tu Tề với Viêm Minh trực tiếp bị giết chết, hai người này đều là có lai lịch lớn, bọn họ thể lực sau lưng tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Nhân gia thật cao hứng tới Bách Hoa Tông, muốn đón dâu nữ nhi của hắc, đây vốn là một món vui mừng sự tình, nếu là tranh cãi nữa đoạt bên trong, bọn họ tài nghệ không bằng người, thất bại, lượng bọn họ thể lực sau lưng cũng không thể nói gì được.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, người trực tiếp chết, biết là cho là bọn họ hai ở sẵn thú trong tranh tài ngoài ý muốn bỏ mình, không biết còn tưởng rằng là hắc Hoa Văn Hiến cố ý giết đây.

Dù sao Đông Vực mấy thế lực lớn, tỏ rõ xưng huynh gọi đệ, an ổn ôn hòa, trên thực tế sau lưng lực đực với nhau, đều muốn tóm đầu đối phương, không ai phục ai.

Nếu là Bách Hoa Tông đệ tử đột nhiên chết ở Viêm Mãng Tộc, hoặc là Địa Ma Hồ Tộc, hắc Hoa Văn Hiến giống vậy sẽ nghi ngờ.

Chết một người người, có lẽ bọn họ sẽ không tích cực, cuộc so tài này khó tránh khỏi xuất hiện thương vong nha, nhưng bây giờ chết hai người, đều là Viêm Mãng Tộc với Địa Ma Hồ Tộc nhân vật thiên tài, tu vi càng là đi đến Huyền Tiên cảnh hậu kỳ.

Ngày sau rất có cơ hội đi đến Địa Tiên cảnh.

Nghĩ bọn họ những thứ này tam lưu thể lực, muốn đào tạo được thiên tài như vậy đệ tử, ước chừng phải bỏ ra giá thật lớn, cấp cho vô số tài nguyên.

Bây giờ người vừa chết, trước đó kỳ đầu nhập tài nguyên coi như uống phí.

Hoa Văn Hiến nghĩ tới những thứ này, đầu đầu lớn hơn, cũng còn khá Hắc Thiên Các Mạc Sơn không có chết, những thế lực này, bàn về thực lực, vẫn là Hắc Thiên Các mạnh nhất, ban ngày Tiên Cảnh cường giả thì có năm vị.

Mà Bách Hoa Tông chỉ có Hoa Văn Hiến, còn có cha hắc hoa Thiên Diệp tu vi đi đến Thiên Tiên cảnh.

Hoa Văn Hiến cũng không biết Mạc Sơn là không có có chết, nhưng là hắc lại biến thành kẻ ngu, đây đối với cường giả mà nói, so giết hắc còn khó chịu hơn.

Nếu như hắc biết được tin tức này, nhất định sẽ bị tức phẫn đến nổi.

Chính chuẩn bị trở về mặt đất, điều tra sự phụ thương thế lúc, Hoa Văn Hiến đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, cái này làm cho Ngô Không sinh lòng nghi hoặc, vừa định hỏi nguyên nhân ở trong, liền bị Hoa Văn Hiến đồ ập xuống chửi mắng một trận, còn nói cái gì với chính mình liều mạng

"Người mẹ hắn đang nói gì, ta đây Lão Tôn thích đánh nhau cùng người có gì liên quan, người nếu là muốn đánh, ta đây Lão Tôn luôn sẵn sàng tiếp đón, khác (đừng) mù mịt bả nói đông dài nhiều chút vô dụng, còn giờ toàn tông lực, thật coi ta đây Lão Tôn là bị hù được Thiên Đình mấy trăm ngàn thiên binh thiên tướng, ta đây Lão Tôn đều coi trong lòng bàn tay đồ chơi, huống chi người Bách Hoa Tông những tiểu lâu la này." Ngô Không lúc này quát to.

"Ha ha, cùng người có gì liên quan mà lặc qua bích, nhìn chung quanh một chút đều bị người hủy thành cái dạng gì, người không bồi thường nói xin lỗi coi như, còn muốn như không có chuyện gì xảy ra, không dám thừa nhận còn nữa, Bản Tông Chủ cho người đi vào là bảo vệ người dự thi an toàn, kết quả đây, chỉ là cho tới trưa, thì có hơn mười người tử trận, trong đó còn có Viêm Minh với Hồ Tu Tề, những chuyện này người không tính cho ta cái hoàn mỹ giải thích sao người quên trên người gánh vác trách nhiệm sao, người chẳng lẽ không cảm thấy áy náy sao, những thứ kia chết đi người, cái nào không có cha mẹ, bọn họ sau khi chết, cha mẹ sẽ không đau thương tâm sao người lương tâm sẽ không đau không "

Hoa Văn Hiến huyền thuyên, Nhất Khẩu Khí nói mấy chục câu nói, đem trong lòng căm phẫn tất cả phát tiết ra ngoài, ngay cả nước bọt đều phun đến Ngô Không trên mặt, đem hết trách nhiệm đều đẩy tới Ngô Không trên người, làm những hậu quả này đều là Ngô Không tạo thành.

Ngô Không sắc mặt bộc phát cùng khó chịu, có loại muốn đem Hoa Văn Hiến một cước đạp bay xung động, nhưng cân nhắc đến thực lực của hắn, còn có nơi này là hắc bản, cũng không có động thủ.

Bất quá hắn cũng không phải tùy tiện thua thiệt người, bị người mắng, liền muốn trả lại, nhất là bị như vậy oan uổng dưới tình huống.

"Giải thích người tề đại , thứ nhất, ở đây không phải ta đây Lão Tôn hủy, thứ hai, những thứ kia chết đi người cũng không phải ta đây Lão Tôn giết, người nếu muốn trách tội ta, ta cũng không ý kiến, Người chết, ta cũng rất khó chịu, còn nữa, liên đới người hai vị kia hộ pháp cùng một chỗ đi, bọn họ không phải cũng không ngăn cản sao, thứ ba, ta nghĩ nói với người" nói đến chỗ này, Ngô Không dừng lại xuống.

"Nhanh đặc biệt sao cút sang một bên!" Chợt quát một tiếng, Ngô Không lười với hắn lại nói nửa câu nói nhảm, bực bách hắn, ngay cả Tông Chủ chiếu đánh không làm, hắn ghét nhất dài dòng văn tự, chít chít méo mó, chơi liêu không ngừng người, nếu là nhìn chính mình không hợp mắt, trực tiếp động thủ là được, còn phế hắn tề đại mà nói.

Thấy Tôn Ngô Không không nhịn được về mặt, Hoa Văn Hiến khuôn mặt có màu gan heo, bất quá hắn cũng không phải xung động người, mới vừa rồi nhìn hắn biểu tình không giống như là đang nói dối, những người đó tử vong, cũng không thể toàn do Tôn Ngô Không cứu viện không kịp thời, vùng rừng tùng này lớn như vậy, liên miên mấy ngàn thước, một khi chuyện phát sinh, cũng không khả năng trong nháy mắt chạy tới, huống chi Hoa Thanh Vân với Hoa Văn Dao cũng không có kịp thời chạy tới hiện trường.

Bất quá khiến hắn rất ngạc nhiên là, Hoa Thanh Vân rõ ràng nói cho hắn biết ở đây bị hủy, là Hoa Thanh Vân với Tôn Ngô Không cùng một chỗ tạo thành, nhưng bây giờ Tôn Ngô Không lại nói không phải mình, vậy rốt cuộc là ai

Luôn không khả năng là Hoa Thanh Vân một mình tạo thành đi!

Trừ phi hắn điên!

Nghĩ đến đây, cảm thấy chuyện có kỳ hoặc, Hoa Văn Hiến thân ảnh chợt lóe, trở lại Hoa Thanh Vân bên người, chuẩn bị hỏi rõ chuyện này, nếu là hắn thật oan uổng Tôn Ngô Không, ước chừng phải Tôn Ngô Không nói xin lỗi.

Sai chính là sai, đúng chính là đúng, biết sai liền muốn đổi sai, đây là bản nguyên tắc xử sự.

Bên kia, tất cả mọi người sự chú ý đều là dừng lại ở phía bắc hồ sâu bên trên, đã có ba phút đồng hồ, Đường Tăng vẫn là không có đi ra.

Không ít người cho là Đường Tăng thật treo, còn có người cho là Đường Tăng người bị thương nặng, không bò dậy nổi!

Tóm lại, có người lo lắng, có người lo âu, có người cao hứng, còn có người mừng như điên, đang không ngừng cười trên nỗi đau của người khác.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by anhzzem, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Đã từng Vương Giả, hiện tại phục!

"Huynh đệ a, người vì sao cứ như vậy chết a, thật là ô hô đau tai!" Lý Thừa Phong lau nước mắt, một cái nước mũi một cái lệ, khóc được kêu là một cái thảm a.

Đương Ngộ Không đi tới hồ sâu bên cạnh, thấy như vậy một màn lúc, hốc mắt cũng có chút ướt át, bị Lý Thừa Phong tiểu tử này kêu, hắn đột nhiên có loại muốn rơi lệ xung động.

Nói quá phiền tình!

Bất quá hắn cũng không tin tưởng sư phụ cứ như vậy treo, đi qua điều tra, phát hiện sư phụ còn có hô hấp, chẳng qua là hô hấp có chút không yên ổn, hắn là chịu rất nặng nội thương.

Nhìn dáng dấp sư phụ chẳng qua là bất tỉnh đi, cũng chưa chết.

Nhảy đến trong hồ, Ngộ Không điều động trong cơ thể Tinh Thuần linh lực, chuyển vận đến trong cơ thể hắn, vì hắn khôi phục thương thế.

Ước chừng mấy hơi thời gian, Đường Nhạc chậm rãi mở hai mắt ra, thanh khụ mấy tiếng, đem trong miệng đất cát phun ra, nhớ lại cái này vừa mới phát sinh chuyện.

Huyết Long Ngâm uy lực quá lớn, hắn thi triển bán thần cấp Linh Quyết căn bản không có ngăn trở, chẳng qua là ngăn cản tám phần mười lực lượng, còn lại hai thành oanh ở trên người hắn, về này dư âm chấn đầu hắn đau nhói, hai mắt biến thành màu đen, cuối cùng trực tiếp bất tỉnh.

Lần này thật là ra com nắm ra đại, sớm biết sẽ không trang bức.

Mà còn hắn luôn cảm thấy mới vừa rồi Hoa Thanh Vân công kích, không giống như là Địa Tiên cảnh sơ kỳ phát huy được, tựa hồ đã vượt qua đẳng cấp này, nhưng Đường Nhạc cũng không dám xác định, dù sao hiện tại Hoa Thanh Vân tu vi chính là Địa Tiên cảnh sơ kỳ a.

Hắn đang nghĩ, có thể là chính mình lo ngại, bởi vì mới vừa rồi loại kia sống chết trước mắt, Hoa Thanh Vân không cần phải ẩn giấu tu vi.

Xét ở Linh Quyết phương diện, Đường Nhạc nhận thua, hắn thua không phải là bởi vì Linh Quyết chênh lệch, mà là tu vi.

Nếu như hắn ngay từ đầu thi triển lá bài tẩy, vận dụng Dương Thiên tạm thời để lại cho mình Bảo Liên Đăng, ai thắng ai thua, thật đúng là khó mà nói.

Bảo Liên Đăng là vượt qua Thần Khí tồn tại, người thi triển, vượt đẳng cấp khiêu chiến, tuyệt đối không có vấn đề.

Đây cũng là vì sao, mấy ngàn năm qua, không có ai đi tìm Dương Thiên phiên toái nguyên nhân chủ yếu.

Tu Tiên Giới, mơ ước Bảo Liên Đăng người, không đếm xuể, là rất nhiều người tha thiết ước mơ bảo vật, kia sức hấp dẫn vượt qua một tên gọi cảm mỹ nữ, có thể nói là tha chịu muốn đến cũng không cần mỹ nữ.

Bọn họ không dám động thủ cướp, thứ nhất là phải cân nhắc mình liệu có thể đánh Dương Thiên, thứ hai là Dương Thiên có Thiên Đình làm, hưởng chi hắn thần ca ca Nhị Lang Thần Dương Tể, có tầng quan hệ này, bọn họ liền muốn cân nhắc hậu quả.

Có lẽ bọn họ có thể đánh bại Dương Tể, nhưng là Dương Tể giao thiệp rộng hiện lên, ở thiên đình bạn tốt đông đảo, tùy tiện kêu một đám người, cũng có thể làm cho người cảm thấy khó giải quyết.

Còn như Kim Tiên cảnh cường giả, ở Tu Tiên Giới cũng không thể tùy tiện ra tay, giữa bọn họ lẫn nhau ràng buộc, một khi có người không tuân theo quy tắc, sẽ bị nói có người khiển trách với nhảm vào.

Kim Tiên cảnh cường giả, tiện tay liền có thể tan vỡ núi sông, vũ động càn khôn, có thể nói là phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ, cấp độ kia tồn tại, một khi giao thủ, nhất định là Sinh Linh Đồ Thán, trăm họ khổ không thể tả.

Chỉ là Địa Tiên cảnh cường giả giao thủ, cũng có thể hủy chu vi mấy dặm, hưởng chi là cao cao tại thượng Kim Tiên cảnh cường giả, còn như Đại La Kim Tiên cảnh một khi ra tay, phỏng chừng có thể hủy Tây Ngưu Hạ Châu toàn bộ Đông Vực.

Thật là không dám tưởng tượng cấp độ kia Hủy Thiên Diệt Địa uy lực.

"Sư phụ, người cảm giác thế nào, khó chịu chỗ nào người nơi đó nếu là không có Tiên Đan, ta đây Lão Tôn ở đây còn có!" Thấy sư phụ mở mắt sau, vẫn đang nhắm người, Ngộ Không rất là lo lắng, cho là sư phụ bị đánh ngất, vì vậy lật tay một cái, lấy ra ba miếng Cửu Chuyển Kim Đan, gấp phải đưa cho Đường Nhạc.

Lần trước sư phụ cho hắn những Tiên Đan đó, hắn không có dùng như thế nào, trừ phi là người bị thương nặng, nếu hắn không là thì sẽ không dùng.

Trong ngày thường tiết kiệm quen, sẽ không chịu lãng phí, hắn cũng sẽ không sư phụ một dạng, coi Tiên Đan là làm đường đậu ăn.

Thái Thượng Lão Quân luyện chế Tiên Đan, đây chính là thiên kim khó cầu, cho dù người có tiền, nếu là thân phận nhỏ, Lão Quân còn chưa nhất định lý

tới người thì sao!

"Không cần, sự phụ chẳng qua là đầu có chút đau." Đường Nhạc lão đảo từ dưới đất bò dậy, cũng quên vỗ vỗ trên người bùn đất, làm hấn cùng một ăn mày dường như, đứng một lúc, hấn nhẹ xoa đầu, nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ đạo (nói).

"Đường huynh "

Lý Thừa Phong kích động lời nói không có mạch lạc, không biết nên nói cái gì, mới có thể biểu đạt giờ phút này tâm tình của hấn, chỉ thấy hấn nhảy xuống, nhào tới Đường Tăng trong ngực.

Phốc xuy.

Đường Nhạc vốn là không có đứng vững, kết quả bị hấn như vậy nhào lên, không chịu nổi đạo kia Trọng Lực, trong nháy mắt té ngã trên đất.

"Mẹ, người điên đi." Đường Nhạc hai tròng mắt nháy mắt, nhìn chăm chăm nằm ở trong lòng ngực của hấn y như là chim non nép vào người Lý Thừa Phong, nhìn cái kia cần ăn đòn biểu tình, thật muốn một cước đạp chết hấn, chỉ tiếc hấn hiện tại thật sự là không còn khí lực.

Một chiều kia mới vừa rồi, tiêu hao hết trong cơ thể hấn toàn bộ linh lực, cứ việc ở Ngộ Không nhắc nhở sau, dùng một viên Cửu Chuyển Kim Đan, nhưng chỉ là khôi phục một điểm linh lực, muốn khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, ít nhất phải một ngày thời gian,

Huống chi hấn còn muốn dưỡng thương, tránh cho hạ xuống mầm bệnh gì.

"Xin lỗi, ta chỉ là quá hưng phấn, không cẩn thận đem người cho lấy được, bằng không ta hôn người một ngụm đi, nhắc tới đây là ta nộ hôn đầu đây, ta đều không có để lại cho như huyền, người liền vui trộm đi." Vừa nói, Lý Thừa Phong vênh miệng, hai tay vuốt ve Đường Nhạc trong ngực, muốn đi hôn Đường Nhạc gò má.

"Lăn" nhất một tên hướng giới tính nam nhân bình thường, Đường Nhạc quyết không cho phép bên người có gay tồn tại, nếu là có, liền một cước đạp bay hấn, một cước không được, vậy thì hai chân.

Một tiếng quát to, bị dọa sợ đến Lý Thừa Phong liền vội vàng đứng lên, hấn biết rõ Đường Tăng là thực sự tức giận, khom người đỡ dậy Đường Tăng sau, hấn phết từ đạo (nói): "Chỉ đùa một chút mà thôi, làm gì thật, và lại nói, nếu như ta thật là gay, vậy cũng có thể cho người yêu thích ta!"

"Ồ tự tin như vậy" nghe vậy, Đường Nhạc đột nhiên hứng thú, trên thực tế, hấn đối với (đúng) chuyện nam nữ, còn có nam nam chuyện, đều cảm thấy rất hứng thú, hấn cũng không phải phản đối gay với gay chung một chỗ, chỉ cần hai tính bộ dạng nguyện, nữ nữ, nam nam tương hỗ chung một chỗ, cái này không có gì, ngược lại bất kể chuyện hấn.

Chỉ cần không đến phiên hấn là được, miễn cho bị người nàng hiểu lầm.

Nếu như bị hấn thích nữ nhân biết rõ, mình là một gay, vậy hấn làm sao còn tán gái, ngày sau còn có cái gì tính phúc.

"Đúng vậy, ở trên thế giới này, không có chuyện gì, là một bữa ba ba ba giải quyết không được, một bữa nếu là không đi, vậy thì hai bữa" Lý Thừa Phong hèn mọn cười nói.

Đường Nhạc: "

Hấn chỉ có thể không phản bác được, bởi vì hấn không cách nào phản bác, nam nữ là như vậy, nam nam cũng là như thế.

Chính là ba đến người phục mới thôi, nếu không phục, cứ tiếp tục ba

Cho người đủ loại thoải mái ngất trời, này ngất trời!

Đã từng Đường Nhạc là một Vương Giả, cho là ở trên giường có thể chinh phục bất kỳ nữ nhân nào, cho đến hấn gặp phải Cao Thúy Lan, hai người đại chiến một đêm, kia một nhọc tiểu yêu tinh một đêm muốn mười sáu lần, thiếu chút nữa không đem Đường Nhạc cho một chết!

Nếu là làm kia ngưng ngừng chuyện, cho một chết, vậy còn không bị thể gian nam nhân nhạo báng!

Hiện tại hấn, hoàn toàn phục!

Ngay tại Đường Nhạc mấy người lẫn nhau trên ghẹo thời điểm, Hoa Văn Hiến đem sự tình làm rõ ràng sau, hung hăng đem Hoa Thanh Vân mắng một trận, nói hấn ý lớn hiếp nhỏ, làm trưởng bối, lại ra tay với tiểu bối, ngay cả khuôn mặt cũng không muốn.

Trọng yếu nhất là, Đường Tăng nếu là chết, hấn học trò có thể từ bỏ ý đồ sao, chỉ là Tôn Ngộ Không, là có thể làm bọn họ bể đầu sút trán.

Mới vừa rồi, Hoa Văn Hiến theo Hoa Thanh Vân trong miệng biết được, Mạc Sơn biến thành kẻ ngu, tin tức này để cho Hoa Văn Hiến cực kỳ rung động, thiếu chút nữa không còn khí chết.

Lần này được, đồng thời chọc phải Hắc Thiên Các, Địa Ma Hồ Tộc, Viêm Mãng Tộc, còn có Đường Tăng mấy vị học trò.

Thật là thiên vong hán Bách Hoa Tông a!

Cầu phiếu đề cử. !

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 262: Muốn bồi thường, mọi người kế hoạch!

"Đường Tăng nếu là chết, xem Bản Tông Chủ như thế nào thu thập người!" Hừ lạnh một tiếng, Hoa Văn Hiến thi triển bước chân, hướng về phía phía trước hố sâu tàn bạo đi.

"Người nào thu thập người nào, còn chưa nhất định đây!" Hoa Thanh Vân đứng tại chỗ, nhỏ giọng thì thầm.

Chẳng qua là Hoa Văn Hiến vừa mới đến hố sâu bên bờ, Đường Nhạc lại đột nhiên theo trong hố nhảy ra, bị dọa sợ đến thân thể của hắn run lên, thiếu chút nữa ngã tại trong hố sâu.

Lúc này, Ngô Không với Lý Thừa Phong cũng đồng dạng là nhảy ra, bốn người xem chừng nhau, bầu không khí hơi có chút xấu hổ.

Ước chừng thời gian ba cái hô hấp, Hoa Văn Hiến dẫn đầu mở miệng trước, hướng về phía Ngô Không đạo (nói): "Đại Thánh a, mới vừa rồi tâm tình ta quá kích động, nói chuyện có chút khó nghe, thật là thật xin lỗi, ta đã đem sự tình ngọn nguồn, toàn làm rõ ràng, đây hoàn toàn là oan uổng người, mong rằng người đại nhân không chấp tiểu nhân, chớ cùng ta giống nhau so đo."

"Hừ, ta đây Lão Tôn nếu là lòng dạ nhỏ mọn, chỉ sợ sớm đã bị tức chết, há có thể sống tới ngày nay, chuyện này có thể lúc đó bỏ qua, bất quá Hoa Thanh Vân đã thương sự phụ ta, để cho hắn người bị thương nặng, người xem chuyện này làm sao bây giờ xử lý đi." Ngô Không lạnh lùng nói.

Trầm ngâm một hồi, Hoa Văn Hiến liếc về Đường Nhạc mấy lần, tựa hồ ngồi xuống quyết định gì, đạo (nói): "Như vậy đi, lần này sẵn thú trận đấu do Đường Tăng thắng được, trở thành hạng nhất, ta đem như huyền gả cho hắn, người thấy thế nào."

"Khụ" nghe vậy, Đường Nhạc thiếu chút nữa lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết, dáng dấp đẹp trai cũng không phải mình sai, vì sao người khác đều phải chen lấn gả con gái cho hắn.

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, như chính mình đẹp trai như vậy, lại có tài người Hoa, thế gian chỉ sợ không nhiều a.

"Cái gì ta" Lý Thừa Phong nhất thời gấp, thiếu chút nữa không nỡ ra thô tục, mắng to Hoa Văn Hiến, hắn cũng sẽ không ngồi nhìn ngựa mình từ, gả cho khác (đừng) nam nhân, trừ phi hắn chết!

Khi nhìn đến Đường Tăng ngăn lại ánh mắt sau, Lý Thừa Phong mới thu hồi tính tình, không có lại gây náo, dù sao chỉ cần Đường Tăng không đồng ý, Hoa Văn Hiến cũng không thể cưỡng ép gả con gái cho hắn.

Trọng yếu nhất là Lý Thừa Phong thừa nhận Đường Tăng so với chính mình ưu tú, một điểm này không thể nghi ngờ.

Hoa Văn Hiến muốn tuyển chọn khắp mọi mặt câu giai con rể, Lý Thừa Phong cũng có thể hiểu, nếu là ngay cả điểm này bụng dạ cũng không có, còn đáng là đàn ông không.

"Người đừng hỏi ta đây Lão Tôn, cũng không phải là gả con gái cho ta." Ngô Không không cần phải nhiều lời nữa.

"Đường tiểu hữu, người xem chuyện này" Hoa Văn Hiến cười nói.

"Ta xem vẫn là coi vậy đi, mọi việc chú trọng một cái công bình, nếu là trực tiếp để cho ta thắng được, không chỉ có mọi người không phục, ngay cả ta mình cũng hội áy náy." Đường Nhạc uyển chuyển cự tuyệt nói.

"Vậy cũng tốt." Đường Tăng đều nói như vậy, Hoa Văn Hiến cũng không thể nói gì nữa, tránh cho làm cho song phương xấu hổ vô cùng, thương hòa khí.

"Hoa Tông chủ" Đường Nhạc còn chưa nói xong, liền bị Hoa Văn Hiến cắt đứt.

"Đường tiểu hữu, ngươi có phải hay không nghĩ thông suốt "

"Dĩ nhiên không phải, ta là muốn nói, Hoa Thanh Vân đem ta đánh cho thành như vậy, có phải hay không phải bồi thường một phen, ngươi nói đúng sao" Đường Nhạc cười ha hả nói.

"Ách" cảm nhận được Đường Tăng ánh mắt thoáng hiện lên một đạo tinh quang, Hoa Văn Hiến đột nhiên có loại dự cảm không hay, nhưng để cho hắn lại không nói ra được, huống chi tiểu tử này nói rất có đạo lý, không được phép hắn cự tuyệt.

"Nói rất đúng, ngươi muốn bồi thường gì, Linh Quyết, đan dược, công pháp, Tiên Khí, chỉ cần đẳng cấp không phải quá cao, Bản Tông Chủ thay hắn bồi thường ngươi." Hoa Văn Hiến vỗ ngực bảo đảm nói.

Nghe lời này, Đường Nhạc trong đầu nghĩ, Bách Hoa Tông phỏng chừng cũng không cái gì để cho hắn động tâm bảo vật, những thứ kia cái gì cấp Linh Quyết, Tiên Khí các loại, hắn cũng không thèm khát, còn như Tiên Khí, thần cấp Linh Quyết, Bách Hoa Tông cũng không có, hắn Hoa Văn Hiến cũng không lấy ra được.

Một điểm này ngay cả không cần nghĩ.

"Oan có đầu nợ có chủ, làm sao có thể để cho Hoa Tông chủ tổn kém, hay là để cho Hoa Thanh Vân tùy tiện bồi ta ít đồ đi, và lại nói, ta lại không được loại sư tử mở rộng miệng, muốn cái gì thần cấp Linh Quyết, Thần Khí người, ngươi còn sợ Hoa Thanh Vân không lấy ra được" Đường Nhạc lau mũi, theo bản năng đưa ánh mắt liếc nhìn xa xa muốn rời đi Hoa Thanh Vân.

Lời này Thanh Vân cả người là bảo, Đường Nhạc đối với hắn có như vậy rất dày hứng thú.

"Thanh Vân, ngươi qua đây!" Hoa Văn Hiến suy nghĩ một chút, cảm thấy không có vấn đề gì, cũng không có cự tuyệt, lập tức hắn xoay người, gọi lại đã đi ra mấy bước Hoa Thanh Vân.

Bị Hoa Văn Hiến gọi lại, Hoa Thanh Vân sắc mặt có chút khó coi, cảm tình này Hoa Văn Hiến còn không có chơi đùa không có, tâm tuy có không phục, nhưng lý tính nói cho hắn biết, vẫn là tỉnh táo một điểm, tạm thời không muốn với Hoa Văn Hiến xích mích.

Mười năm qua, hắn đã thích ứng Bách Hoa Tông sinh hoạt, nếu là đột nhiên rời đi, thật đúng là cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Ngọa tào, Đường Tăng mệnh cứng như thế, lại không có chết!"

"Nghe nói Hoa Văn Hiến còn muốn trực tiếp để cho hắn trở thành hạng nhất, dự định gả con gái cho hắn đây!"

"Không phải đâu, trong thiên hạ còn có chuyện tốt bực này "

"Ta đây thỉnh giác từ nhỏ đã đặc biệt lợi hại, có thể tùy tiện nghe được ngoài trăm thước gió thổi cỏ lay, ngươi nếu là không tin, coi như!"

"Kỳ thực cái này sẵn thú hạng nhất, phỏng chừng sớm muộn đều là Đường Tăng, mọi người tại đây, có ai lệnh bài vượt qua mười miếng, giờ thoáng cái móng, ta xem một chút."

Ba tức sau, người này quét chung quanh một cái, ước chừng hơn ba mươi người, chỉ có hai người nhấc tay.

Cái kết quả này sớm nằm trong dự liệu của hắn.

"Nói cho các ngươi biết một cái tin tức xấu, Đường Tăng cầm lệnh bài, ít nhất ở 30 mai trên, mà kia Lý Thừa Phong cũng phải có mười lăm mai trên, nếu ta đoán không lầm, còn lại toàn bộ người dự thi, vượt qua mười miếng lệnh bài, tối đa chỉ có mười người, mà vượt qua 20 mai, trừ Đường Tăng, cũng sẽ không còn nữa những người khác."

"Ta đây nói gì, các ngươi có thể minh bạch có ý gì sao "

Lời này thông tục dễ hiểu, mọi người rồi rít gật đầu, cảm thấy hắn phân tích đề ý tới, nói rất đúng, dưới mắt bọn họ chỉ có thể làm nèn, chỉ sợ không có tiến vào Tiên Tam Giáp hy vọng.

"Muốn chiến thắng, chúng ta hẳn là không có cơ hội, trừ phi" một tên nam tử đầu trọc, đột nhiên có một ý kiến.

"Trừ phi cái gì "

Mọi người nhất thời hai mắt tỏa sáng, chỉ cần có một tia cơ hội, bọn họ cũng sẽ không buông bỏ, những người này đều là không muốn tới vạn dặm, mục đích chính là đón đầu Hoa Như Huyền, tất cả mọi người không muốn tay không mà về.

"Trừ phi chúng ta đem toàn bộ lệnh bài, tập trung đến trên người một người, như vậy thì có thể vượt qua Đường Tăng." Nam tử đầu trọc tiếp tục nói.

Nghe vậy, mọi người bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cho là nam tử đầu trọc nói như vậy, giống như chưa nói vậy.

Người nào đặc biệt sao sẽ đem lệnh bài giao cho người khác, tác thành người khác đi đón đầu Hoa Như Huyền, trừ phi là bọn họ đầu óc nước vào.

"Sau này loại này nói bậy đừng nói!"

"Cái này cũng vẫn có thể xem là một ý kiến hay, nếu là có người nguyện ý bỏ tiền, mua ta lệnh bài, ta nhất định sẽ bán, giữ lại cũng vô dụng, chẳng bán."

"Nói cũng vậy, cho dù là đổi một quyển Phàm Cấp Linh Quyết cũng được a."

"Chờ đến ngày mai rồi hãy nói, quả thực không được, chúng ta cứ làm như vậy, người nào rất thô hào, để cho hắn trở thành hạng nhất, ta chính là nhìn Đường Tăng không vừa mắt, người nào làm hạng nhất, ta đều không có ý kiến, chính là hắn không được, ai bảo hắn trâu như vậy bức, ta chính là ghen tị, ta chính là cái bình xịt, ta chính là bị coi thường, hắn có thể làm khó dễ được ta!"

"

Lại nói Hoa Thanh Vân không tình nguyện đi tới Hoa Văn Hiên bên người, hắn liếc một cái Đường Tăng, liền đem tầm mắt nhìn về phía Hoa Văn Hiên, đạo (nói): "Tông Chủ, có chuyện gì"

Hoa Văn Hiên cũng không dài dòng nữa, đem Đường Nhạc yêu cầu đơn giản nói cho Hoa Thanh Vân, nghĩ (muốn) hỏi ý hắn thấy.

"Ta đồng ý." Hoa Thanh Vân gật đầu một cái, biểu thị không có ý kiến, hắn không bao giờ thiếu chính là Linh Quyết, công pháp, coi như Đường Tăng muốn Thiên cấp Linh Quyết, hắn cũng có thể lấy ra.

Ban đầu, hắn chẳng qua là coi Đường Tăng là làm người yếu, coi là chưa dứt sữa xú tiểu tử, nhưng bây giờ, hắn đã coi Đường Tăng là làm đối thủ, có chút thông minh gặp nhau ý tứ.

Chỉ cần Đường Tăng không quá phận, hắn nguyện ý dùng biện pháp hòa bình để giải quyết, bởi thường hắn một phen, tiêu trừ trước ân oán.

Hắn cũng không phải kia ở không đi gây sự người!

Câu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thọa Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 263: Nội tâm ý nghĩ, lấy đi bảo vật!

"Nói đi, ngươi muốn bồi thường gì" Hoa Thanh Vân dò hỏi.

"Không biết Thanh Vân lão huynh có thể hay không đem Túi Trữ Vật mượn tại hạ dùng một chút" Đường Nhạc theo bản năng đưa mắt liếc nhìn Hoa Thanh Vân bên hông Túi Sắc Túi Trữ Vật, ánh mắt tràn đầy tham lam.

Lời vừa nói ra, Hoa Thanh Vân sắc mặt trở nên có chút cổ quái, trong đầu nghĩ, chẳng lẽ cái này Đường Tăng còn muốn chiếm đoạt chính mình Túi Trữ Vật

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, trước mặt mọi người, hắn cũng không dám làm như vậy, trầm ngâm một hồi, Hoa Thanh Vân không tình nguyện đem Túi Trữ Vật ném cho Đường Tăng.

Nếu là Đường Tăng từ trong cầm nhiều chút không bao nhiêu tiền vật phẩm, kia thì cũng chẳng có gì, nhưng nếu là dám lấy đi hắn vô cùng trọng yếu đồ vật, liền đừng trách hắn trở mặt.

Đây là hắn bí mật, chạm vào chết ngay lập tức, có thể nói chỉ cần Đường Tăng không được khiêu chiến hắn ranh giới cuối cùng, hắn thì sẽ không động thủ.

Đang lúc mọi người ánh mắt tò mò hạ, Đường Nhạc đánh giá trong tay Túi Trữ Vật, hắn bây giờ trong lòng quán quít vô cùng, xuất hiện hai loại không đồng tình tự, cuối cùng phân hóa thành trắng đen hai cái thiên sứ.

** ** *: "Đường Nhạc, là một đàn ông, liền lấy đi Túi Trữ Vật."

Ban ngày dùng: "Người ngàn vạn lần ** đừng nghe tiểu Hắc nói bậy nói bạ, lấy đi Túi Trữ Vật, kia Hoa Thanh Vân nhất định sẽ với người liều mạng, làm người cũng không thể quá tham!"

** ** *: "Sợ cộng lòng a, người quên còn có Bảo Liên Đăng sao, coi như lần nữa động thủ, người cũng có sức đánh một trận."

Ban ngày dùng: "Không được, cái này vạn nhất đánh không lại hắn, đó cũng không sẽ đưa mệnh nha!"

** ** *: "Mẹ hắn, người một cái Tiểu Bạch chít chít méo mó, thế nào cùng một cô nàng dường như, coi như không đánh lại, không phải còn có Tôn Ngô Không giúp một tay sao, phú quý hiểm trung cầu, cơ hội có thể chi có lần này!"

Ban ngày dùng: "Không muốn á!"

** ** *: "Người quên sao, người nhưng là 24K thuần soái, được xưng không sợ trời không sợ đất, tán gái trên mười nghìn người thật hào hứng, thế nào gặp phải như vậy chuyện, liền sợ đầu sợ đuôi, đây không phải là người phong cách a."

Trong đầu xuất hiện hai cái thiên sứ, cái vĩ không nghĩ thanh âm, thiếu chút nữa không có để cho Đường Nhạc điên, hai gã thiên sứ nói đều có lý, hắn thật không biết nên lựa chọn như thế nào, thật vất vả đem Túi Trữ Vật lừa gạt tới tay, chẳng lẽ cứ như vậy tùy tiện lấy chút không bao nhiêu tiền đồ chơi trả lại cho hắn

Kia không trọn vẹn Tiên Thuật, Huyết Long Ngâm hắn cũng nghĩ ra được, nhưng nếu là lấy đi hai thứ đồ này, kia Hoa Thanh Vân chẳng phải là giống như chính mình liều mạng

Hắn ước chừng phải gánh vác hậu quả!

Mấy hơi thời gian sau, Đường Nhạc ở dưới con mắt mọi người, mở túi đựng đồ ra, không khí hiện trường trong nháy mắt trở nên căng thẳng.

Hoa Thanh Vân ánh mắt tràn đầy lãnh ý, thật chặt nhìn chăm chú vào hắn Túi Trữ Vật, chỉ cần vừa có không đúng, hắn liền lập tức ra tay.

Coi như mạo hiểm bại lộ tu vi thật sự nguy hiểm, hắn cũng phải đoạt lại Túi Trữ Vật.

Không biết vì sao, hắn luôn có một loại dự cảm không hay, sớm biết sẽ không đem Túi Trữ Vật giao cho Đường Tăng.

Lúc này, Đường Nhạc đem thần hồn thấm vào đến trong túi đựng đồ, rất nhanh phát hiện giấu ở nơi hẻo lánh huyết sắc quyền trục, đây chính là Huyết Long Ngâm.

Túi đựng đồ này ước chừng có 10 mét vuông không gian, có thể nói là lớn vô cùng, bên trong rất nhiều thứ, hỗn tạp, Đường Nhạc cũng không hứng thú lần lượt tìm, dù sao thời gian có hạn.

"Đường Tăng, tìm tới người muốn đồ vật sao" Hoa Thanh Vân sắc nghiêm mặt, lạnh lùng nói.

"Chờ một chút." Cảm giác Hoa Thanh Vân không nhìn được giọng, Đường Nhạc đỡ lấy áp lực, tiếp tục tìm, hắn là cái phi thường tham lam người, một quyền Huyết Long Ngâm còn thỏa mãn không được hắn khẩu vị, không đem không trọn vẹn Tiên Thuật Tam Trọng Linh Giới tìm tới, hắn là sẽ không nghỉ.

Một bên Ngô Không chậm rãi điều động trong cơ thể linh lực, tùy thời chuẩn bị ngăn lại Hoa Thanh Vân, thông qua sự phụ biểu tình, là hắn biết sự phụ là vừa ý kia không trọn vẹn Tiên Thuật, chính gọi là, biết sự phụ già, chỉ bằng học trò.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Đường Nhạc trên trán mồ hôi càng ngày càng nhiều, trên thực tế hắn hiện tại so với ai khác đều khả trương.

"Mẹ, tiên thuật này rốt cuộc ở đâu a."

Ngay tại hắn lòng như lửa đốt, đang lúc thúc thủ vô sách, ánh mắt đột nhiên lưu lại tại nơi xa xa, dính đầy tro bụi cũ nát trên da cừu, vốn là Đường Nhạc cũng không chú ý, nhưng là cái này da dê có chút khác nhau, nhìn phình, tựa hồ bên trong có vật gì.

Vật gì khác phẩm đều là đặt chung một chỗ, duy chỉ có cái này da dê là đơn độc thả, mà còn phía trên còn để một cái tinh xảo hộp gỗ nhỏ, nhắc tới cũng kỳ quái, cái này hộp gỗ nhỏ thượng một điểm tro bụi cũng không có, ngược lại là nhìn sáng loáng, tràn đầy sáng bóng, giống như là hoàn toàn mới một dạng.

Duy nhất giải thích, chính là cái này hộp gỗ nhỏ thường thường bị Hoa Thanh Vân lấy ra đi, toàn bộ được bảo dưỡng rất tốt.

Hai dạng đồ vật, để cho Đường Nhạc tràn đầy hứng thú, chẳng qua là nếu muốn biết da dê bên trong bọc đồ vật, thì nhất định phải lấy ra đi, hắn cảnh giới quá thấp, còn không có đi đến thần hồn Ngự Vật năng lực.

Thời gian cấp bách, không được phép Đường Nhạc do dự nữa, làm ra quyết định kỷ càng sau, hắn đột nhiên quát lên một tiếng lớn: "Quan Âm Bồ Tát, làm sao người tới "

"Ừ"

Mọi người rí rít quay đầu, nhìn bầu trời, tìm kiếm Quan Âm Bồ Tát thân ảnh, bọn họ nhưng là chưa từng thấy qua Quan Âm Bồ Tát, tự nhiên muốn thấy tôn dung.

Trừ Đường Nhạc trở ra, tất cả mọi người tại chỗ đều tại khắp nơi nhìn ra xa, trong này liền bao gồm Hoa Văn Hiến với Hoa Thanh Vân hai người, thậm chí ngay cả Ngô Không đều bị lừa gạt.

Cũng đang lúc bọn hắn ngẩn đầu trong nháy mắt, Đường Nhạc tay mất lạnh lẽ, trực tiếp lấy đi Huyết Long Ngâm với phong cách cổ xưa da dê, không chỉ như thế, Đường Nhạc còn thuận đi cái kia tinh xảo cái hộp nhỏ.

Không có lý do gì khác, chính là cảm thấy cái hộp nhỏ này đẹp mắt mà thôi!

Đem cái này ba món đồ bỏ vào hệ thống thương khó, làm xong hết thấy các thứ này sau, mới qua thời gian ba cái hô hấp.

Chờ đến mọi người ý thức được bị lừa sau, Đường Nhạc mới xấu hổ cười một tiếng, hóa giải cái này tức giận phân.

"Ta siết cái mẹ ruột đến, cái này Quan Âm Bồ Tát ở chỗ nào tại sao ta thì nhìn không tới, chẳng lẽ là ta tu vi quá thấp "

"Ta đặc biệt sao cũng không nhìn thấy a!"

"Ngư ngọc, Đường Tăng là đang ở trên chọc chúng ta chơi đùa đây, chúng ta mắc lừa!"

"Ngọa tào, ta đây chẳng phải là hướng quỳ."

Không ít người trực tiếp quỳ xuống, chuẩn bị thành kính quỳ lạy Quan Âm Bồ Tát đây!

Vạn vạn không nghĩ tới, lại bị trêu đùa.

Ý thức được không tốt sau, Hoa Thanh Vân đột nhiên quay đầu, phát hiện Đường Tăng chính cười híp mắt nhìn mình, mà Túi Trữ Vật vẫn trong tay hắn.

"Thanh Vân lão huynh, ta tùy tiện cầm hai quyền địa cấp hạ phẩm Linh Quyết, ngươi nên không quan tâm đi." Lần nữa đem Túi Trữ Vật buộc lại, Đường Nhạc tiện tay ném cho Hoa Thanh Vân, cười nhạt nói.

"Thật là thế này phải không" ôm ánh mắt nghi ngờ, Hoa Thanh Vân lần nữa mở túi đựng đồ ra, chuẩn bị kiểm tra một phen, hắn từ trước đến giờ cẩn thận, cái này Đường Tăng miệng lưỡi trơn tru, trong miệng không có một câu nói là thực sự, hắn cũng không dám tùy tiện tin tưởng, nếu không bị lừa cũng không biết.

Sớm đoán được Hoa Thanh Vân hội kiểm tra, Đường Nhạc đã làm tốt bảo tấp tới đang lúc chuẩn bị.

Không nhìn không biết, nhìn một cái sừng sò, hắn quý giá nhất ba cái vật phẩm, toàn đặc biệt sao đều không, đây là muốn tức chết hắn tiết tấu.

Nếu là chỉ lấy một dạng, hắn cũng có thể tiếp nhận, sẽ không tức giận như vậy, nhưng bây giờ, đây là buộc hắn đại khai sát giới!

Nhìn Hoa Thanh Vân đôi tay đang run rẩy, sắc mặt một hồi hướng một hồi xanh, biến hóa đa đoan, chân mày gấp gáp chung một chỗ, tạo thành ngược chữ bát, Hoa Văn Hiến sinh lòng nghi hoặc, không khỏi dò hỏi: "Thế nào "

"Ha ha, ta sớm nên nghĩ đến." Tự giễu một tiếng, Hoa Thanh Vân ánh mắt tràn đầy sát ý, trầm giọng nói: "Tông Chủ, ta muốn giết Đường Tăng, ngươi không có ý kiến chứ!"

"Rốt cuộc thế nào, ngươi thuyết minh hướng" Hoa Văn Hiến mặt đầy mừng bức, mới vừa rồi còn hạo hạo, thế nào hiện tại liền muốn giết Đường Tăng, cũng bởi vì lấy đi hắn mấy quyền địa cấp Tiên Quyết

Đây không khỏi cũng quá nhỏ khí đi!

"Đường Tăng lấy đi, không nên lấy đồ!" Hoa Thanh Vân nhìn được nội tâm lừa gạt, không có gấp ra tay, có hắn ở, Đường Tăng cũng chạy không được!

"Liên chuyện này a, ta còn tưởng rằng cái gì cùng lắm, như vậy, ngươi tổn thất, tông môn cho ngươi thanh toán, không phải là mấy quyền địa cấp Linh Quyết sao, sao còn tức giận, chân thực." Hoa Văn Hiến cười nói.

"Lăn mẹ của ngươi ta "

Cầu phiếu đề cử, ! Đặc sắc, tận tình mong đợi ngày mai!

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiến ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Chương 264: Chọn rời đi, không cần bảo vệ!

"Lăn mẹ của ngươi, còn đặc biệt sao cho ta thanh toán, ngươi có thể thanh toán nổi sao, ta đây chính là tiên" ý thức được có chút không ổn, Hoa Thanh Vân liền vội vàng sửa lời nói: "Đây chính là đối với ta vô cùng trọng yếu địa cấp Linh Quyết."

Tiên Thuật sức dụ dỗ quá lớn, coi như là Thiên Tiên cảnh cường giả, cũng đều vì chi động tâm, nếu là nói ra, khó bảo toàn Hoa Văn Hiến sẽ không mơ ước.

"Ngươi đây là thái độ gì, Thanh Vân, ngươi biến hóa, lúc trước ngươi chưa bao giờ kể toán so với những chuyện này." Hoa Văn Hiến trên mặt hiện lên vẻ tức giận, phải biết hắn chính là Tổng Chủ, Hoa Thanh Vân đối với hắn như vậy nói chuyện, đã là đi hạ phạm thượng.

Nếu là đối lại người khác, đã sớm bị hắn một chương vỗ chết.

"Ở đây không có ngươi nói chuyện phần." Hoa Thanh Vân không chút nào cho Hoa Văn Hiến mặt mũi, hắn thấy, dù là với Hoa Văn Hiến trở mặt, rời đi Bách Hoa Tông, hắn cũng phải đem kia ba cái vật phẩm cầm về.

Chuyện này sự quan trọng đại, nếu như bị Huyết Sát Tông đám người kia biết rõ, hơn nữa tìm tới cửa, vậy hắn coi như bị kịch.

Mặc dù an toàn tránh thoát thời gian mười năm, nhưng là đám người kia trong lúc này, khẳng định chưa bao giờ buông tha cho tra hỏi chính mình tung tích, thậm chí mới vừa rồi hắn thi triển Huyết Long Ngâm thời điểm, tiếp theo bị xa ngoài vạn dặm Huyết Sát Tông cao tăng phát hiện.

Lúc đó sốt ruột đánh bại Đường Tăng, hắn cũng liền quên cân nhắc cái này một hậu quả, bây giờ nhớ tới, thật là hối hận không thôi.

Hiện tại cũng chỉ có thể trông đợi đám người kia sẽ không tìm tới cửa, nếu không hậu quả khó mà lường được.

Nói tới nói lui, đều là cái này Đường Tăng, nếu là hắn không xuất hiện, cũng sẽ không phát sinh cái này đương tử chuyện, chính mình sẽ còn không buồn không lo sinh hoạt.

Có thể nói hắn vào giờ phút này, tình cảnh cực kỳ bị động!

"Ngươi" Hoa Văn Hiến không nghĩ tới Hoa Thanh Vân giọng như vậy hướng, lúc trước hắn chưa bao giờ dám như vậy tự nhủ mà nói.

"Thời gian ba giây, không đem đồ vật trả lại, sẽ chết!" Hoa Thanh Vân ánh mắt giống như rắn độc liếc nhìn Đường Nhạc, cũng sẽ không nói nhảm, trực tiếp uy hiếp.

"Đây chính là ngươi đã đáp ứng cho tại hạ bồi thường, dưới mắt làm sao có thể lật lọng, đây cũng không phải là cường giả phong độ a, không bằng chuyện này lúc đó bỏ qua đi, quay đầu ta ngươi ăn thô nướng, thế nào." Cảm giác về này giết người ánh mắt, Đường Nhạc cũng không lui lại, ngược lại là trên mặt mang nụ cười.

Có Ngô Không ở bên người, hắn cũng không sợ Hoa Thanh Vân hội trong nháy mắt giết chết chính mình.

"Ăn ngươi tê đại." Thời gian ba cái hô hấp đã đến, thấy Đường Tăng hồ đồ ngu xuẩn, không có trả lại ý tứ, Hoa Thanh Vân không thể nhịn được nữa, vẫn là lần đầu gặp phải dám cướp hắn đồ vật người, thật là không sống bình tĩnh.

Hoa Thanh Vân thân hình bạo động, Nhất Quyền vung ra, mạnh mẽ Quyền Phong làm cho Đường Nhạc không khỏi lui về phía sau một bước, lúc này hắn, đã mất sức tái chiến, chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Ngô Không trên người, hy vọng hắn có thể giúp mình chặn.

Ở triệt hồi Tam Trọng Linh Giới sau, Đường Nhạc với Hoa Thanh Vân đều tại điên cuồng hấp thu chung quanh linh lực, bổ sung trong cơ thể tiêu hao linh lực, chẳng qua là Hoa Thanh Vân tu vi quá cao, hấp thu tốc độ, cũng còn nhanh hơn Đường Nhạc thượng rất nhiều.

Ầm!

Ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Hoa Văn Hiến giành trước một bước, đột nhiên ra tay, chặn Hoa Thanh Vân trí mạng Nhất Quyền.

Thấy như vậy một màn, Ngô Không ánh mắt thoáng hiện lên một đạo kinh ngạc, không hiểu nổi Hoa Văn Hiến tại sao phải giúp sư phụ, hắn đi tới Đường Nhạc bên người, hai người cau mày, hai mắt nhìn nhau một cái, rồi rít biều thị không hiểu.

Đường Nhạc cũng là sững sờ, ngay tại hắn chuẩn bị mở khẩu hỏi lúc, Hoa Văn Hiến chợt quát lên: "Cần rồi, lại dám ngay trước Bản Tông Chủ mặt ra tay, có còn hay không đem ta coi ra gì."

Bị cưỡng ép ngăn lại, Hoa Thanh Vân không cam lòng, đạo (nói): "Không nên ép ta, thật không muốn buộc ta!"

"Muốn ra tay với Đường Tăng, vậy trước tiên đánh bại ta đi." Hoa Văn Hiến hai tay thua lập, không chút nào làm nhượng bộ, nếu là ở Hoa Thanh Vân trước mặt nhượng bộ, ngày khác sau làm sao còn phục chúng.

"Sư phụ" Ngô Không thấp giọng nói.

"Trước nhìn kỹ hần nói." Đường Nhạc đáp lại.

Không chỉ có hai người bọn họ, ngay cả người chung quanh cũng xem ngốc, bất quá bọn hần chỉ mong Hoa Văn Hiến với Hoa Thanh Vân đánh, tốt nhất đánh người chết ta sống, bọn họ thích nhất xem tốt như vậy vai diễn.

Hoa Thanh Vân quả đắm, càng nắm càng chặt, nhiều lần cân nhắc, hần vẫn nhịn được, không có ra tay, ngược lại không phải là sợ Hoa Văn Hiến, mà là sợ đưa tới hoa Thiên Diệp, một khi bọn họ liên thủ, hơn nữa Tôn Ngô Không dám người, hần vẫn thật là chiếm không chỗ tốt.

Mà còn hội đưa tới Hoa Văn Hiến hoài nghi, chính mình càng coi trọng kia ba món đồ, càng nói rõ kia ba món đồ đáng tiền, đổi thành người nào, cũng sẽ hoài nghi.

Hiện tại đồ vật ở Đường Tăng trong tay hần còn có cơ hội bắt được, ngược lại bị hoa Thiên Diệp bắt được, chuyện kia coi như phiền toái.

Hần cũng không dám khẳng định, Đường Tăng có thể hay không đang ép gấp bên dưới, đem đồ vật giao cho người khác.

Hết thấy các thứ này cũng đều là ẩn số, hần không dám đánh cược, cũng không muốn đi đánh cược.

Thu lại khí thế, Hoa Thanh Vân xoay người đi hai bước, sau đó quay đầu nhìn về phía Đường Nhạc, khước miệng Nhất Tà, đạo (nói): "Hào hảo nắm ta đồ vật, ngàn vạn lần chớ làm ném!"

Hần dự định buổi tối động thủ nữa, hần cũng không tin Hoa Văn Hiến hội một mực canh giữ ở Đường Tăng bên người.

"Có bệnh, tháo." Hoa Văn Hiến nhìn kia chậm rãi rồi đi bóng lưng, nặng to.

"Hoa Tông chủ, thật là ngược nung, mang đến phiền toái cho người." Đường Nhạc chấp tay nói.

"Đây là hần, người là Bách Hoa Tông khách nhân, Bản Tông Chủ như thế nào ngồi nhìn người khác ra tay thương người, cho dù là Hữu Hộ Pháp, vậy cũng không được!" Hoa Văn Hiến nặn ra một cái xấu hổ mà không mất lễ phép nụ cười.

"Được, chuyện này đến chỗ này vị trí, tiếp tục tranh tài đi, cái kia Mạc Sơn ta trước hết mang đi ra ngoài, tránh cho hần bị thương nữa, như vậy ta cũng không tiện với Hác Thiên Các giao phó." Trước khi đi, Hoa Văn Hiến tiếp tục dặn dò: "Đại Thánh a, bọn họ an toàn liền giao cho người với mây đạo."

"Yên tâm đi, ta đây Lão Tôn trừ bảo vệ sư phụ, cũng sẽ bảo vệ bọn họ." Ngô Không gật đầu nói.

"Tông Chủ đi thông thả!" Hoa Văn Đạo cung kính nói.

Chờ Hoa Văn Hiến mang theo biến thành kẻ ngu Mạc Sơn sau khi rời đi, mọi người mới thở phào một cái.

"Thanh Vân hôm nay rốt cuộc là thế nào, vì sao như thế xung động, coi như muốn giết Đường Tăng, cũng không thể làm Tông Chủ mặt a, ai, xem ra muốn báo mối thù giết con, phải chờ tới không biết năm tháng nào, tới nay sẽ xuất thủ một lần, nếu là thất bại nữa, ta cũng chỉ có thể buông tha!" Nghĩ một lát, có chủ ý sau, Hoa Văn Đạo hai chân đạp một cái, dăng văng giá vũ, trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm, hần cũng không hề rời đi, chẳng qua là núp ở chung quanh mà thôi.

"Ngô Không, người cũng trước ẩn giấu đi đi, nếu không người ở bên cạnh ta, người khác cũng không dám động thủ a, chúng ta cũng không thể không tuân theo quy tắc." Đường Nhạc đề nghị.

"Sư phụ, thân thể người như vậy suy yếu, nếu là ta đây Lão Tôn vừa đi, có người ra tay với người, phải làm sao mới ổn đây" Ngô Không lo lắng nói.

"Không phải còn có ta sao, Đường huynh để cho ta tới bảo vệ tốt." Một bên Lý Thừa Phong vỗ ngực, bảo đảm nói.

"Người có thể kéo xuống đi, ta đây Lão Tôn thiếu chút nữa thì tin." Ngô Không tức giận nói.

Tiểu tử này có thể hay không tự vệ còn khó nói đây, còn muốn bảo vệ sư phụ

"Này, người nói như vậy, ta liền không muốn nghe, ta đầu gì cũng là Huyền Tiên cảnh hậu kỳ tu vi, làm sao lại không thể bảo vệ Đường huynh, người có thể không thể coi thường người." Lý Thừa Phong bĩu môi nói.

"Được, cái này có gì tốt tranh chấp, ta cũng không phải là người già yếu bệnh hoạn, còn cần các người vừa vịn bảo vệ, dứt ta thức ăn sao, cho dù thân thể ta suy yếu, vậy cũng có sức tự vệ." Thăng thần nói, Đường Nhạc cũng không thích bị người bảo vệ loại cảm giác đó, cho tới nay, gặp phải tình cảnh, đại đa số đều là mình giải quyết, trừ phi gặp phải những thứ kia đẳng cấp chênh lệch khác xa, hoặc là quả thực giải quyết không được chuyện, hần mới

có thể tìm Ngô Không giúp đỡ.

Tại người khác dưới sự bảo vệ trường thành, vĩnh viễn không thể biến thành cường giả chân chính.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by ๔Cao ๔ ↔ ๔Tiên ๔, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thạo Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 265: Phiên toái lại đến, Lý Thắng giúp đỡ!

Nghe vậy, Ngô Không thân hình chợt lóe, biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

"Lý huynh, chỗ này của ta có mấy chục mai lệnh bài, cộng thêm người lệnh bài, đạt được thắng lợi, không khó lắm." Đường Nhạc dự định lấy ra lệnh bài, toàn bộ giao cho Lý Thừa Phong.

Người mang vật nặng, lại có Hoa Thanh Vân ở trong bóng tối mất lom lom, tùy thời chuẩn bị ra tay, cái này làm cho Đường Nhạc rất không có cảm giác an toàn, việc cần kíp trước mắt, vẫn là mau rời khỏi Bách Hoa Tông.

Ở chỗ này trễ nải chút ngày, cũng nên lên đường đi Tây Thiên Thủ Kinh.

Chẳng qua là tiếp đó, Lý Thừa Phong mà nói, để cho Đường Nhạc nhất thời cả kinh.

"Không cần, ở Vân Đầu thượng người đã giúp ta một lần, Vũ Đầu cũng không cần người giúp, ta phải dựa vào chính mình thực lực, đi đón dâu Hoa Như Huyền." Lý Thừa Phong giải thích.

"Lợi hại, anh ta." Tán dương một tiếng, Đường Nhạc tựa hồ nhớ tới cái gì, liền vội vàng lùi về phía sau một bước, đạo (nói): "Người chẳng lẽ đổi ý, muốn đem Huyền Ảnh Cửu Biến phải đi về đi."

"Người nghĩ nhiều, Bản Thiếu là như vậy keo kiệt người sao." Lý Thừa Phong tức giận nói.

Ngay tại hai người lẫn nhau trêu chọc, vừa nói vừa cười thời điểm, có vài tên người dự thi lấy bao vây thế, đi tới, ngăn chặn hai người đường lui.

Xem bộ dáng kia, là chuẩn bị đối với (đúng) Đường Nhạc với Lý Thừa Phong động thủ.

Đường Nhạc lúc này cực kỳ suy yếu, mọi người cũng đều hiểu thừa dịp hấn nhẹ, đòi mạng hấn đạo lý này, hiện tại không động thủ, các loại (chờ) Đường Nhạc khôi phục, vậy coi như lại không có cơ hội.

"Giao ra các người toàn bộ lệnh bài, lại tha các người an toàn rời đi." Trầm Vạn Tam lớn lên có chút sớm thành thực, mới hai mươi mấy tuổi, lại nhìn giống như hơn bốn mươi tuổi Đại Hán, trên mặt mọc đầy râu, nhìn cực kỳ thô cuồng.

Hắn tu vi ở Huyền trong tiên cảnh kỳ đỉnh phong, tạm thời thành mọi người lão đại, giữ có quyền lên tiếng.

Chung quanh còn có vài tên Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, bọn họ trở mắt nhìn nhau, liếc mắt nhìn nhau, người nào cũng không có dẫn đầu xuất thủ, bọn họ dự định để cho Trầm Vạn Tam đám người này trước đi dò xét một phen.

Tuy nói Đường Tăng đã thành nỏ hết đà, đã mất sức tái chiến, nhưng không gánh nổi hắn còn có cái gì lợi hại là bài tẩy.

Nếu là Trầm Vạn Tam thuận lợi, bọn họ sẽ xuất thủ cướp đoạt Trầm Vạn Tam đám người, nếu là không có thuận lợi, bọn họ cũng chỉ có thể thảo luận kỹ hơn.

Cảm giác ẩn núp trong bóng tối vài cổ cường hấn khí tức, Đường Nhạc mặt đầy ổn định, cười nói: "Coi như đem lệnh bài giao cho các người, cũng không thấy các người có thể đem lệnh bài mang đi, nếu không chuyện này coi như đi, cần gì phải vì người khác làm áo cưới đây, các người nói, đúng không "

"Cái này cũng không nhọc đến người bận tâm, người chính là ngoan ngoãn đem lệnh bài giao ra đi, lại kéo dài thời gian, cũng sẽ không có người đến giúp người." Trầm Vạn Tam biết rõ đây là Đường Tăng kể hoàn bình, một khi hắn khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, xui xẻo chính là mình.

Người này lòng dạ ác độc, không phải là một dễ trêu chọc, nếu không phải Đường Tăng trong cơ thể linh lực tiêu hao hầu như không còn, cấp cho Trầm Vạn Tam một trăm cái lá gan, hắn cũng không dám động thủ a.

Song phương bầu không khí càng ngày càng khẩn trương, Đường Nhạc làm xong rút lui chuẩn bị, đem còn thừa lại linh lực vận chuyển tới hai chân, nếu là đánh, hắn liền trước tiên thi triển Huyền Ảnh Cừu Biến.

Hắn hiện tại có bao nhiêu thực lực, chính mình hết sức rõ ràng, sợ rằng ngay cả Huyền Tiên cảnh sơ kỳ người đều không đánh lại.

Nếu muốn khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh bảy tám phần mười, ít nhất cũng phải hai giờ, mà khoảng thời gian này, chỉ sợ sẽ không quá bình, muốn một mực chạy trốn.

Còn như kia Lý Thừa Phong, hắn cũng không hi vọng nào hàng này có thể giúp mình, lấy hắn tu vi, có thể đồng thời ngăn lại mấy tên Huyền trong tiên cảnh kỳ người, cũng đã không tệ, nếu là còn nữa một tên Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả, công kích hắn, kia hắn là như vậy bản thân khó bảo toàn.

"Ai nói không người giúp Đường huynh, chúng ta chẳng lẽ không đứng người "

Nghe tới kia thanh âm quen thuộc lúc, Đường Nhạc đột nhiên quay đầu, phát hiện người nói chuyện, không là người khác, chính là trước kia với hắn hợp tác Lý Thắng với Lưu Nhất Minh, hai người này đều là Vạn Độc Tông đệ tử, có bọn họ giúp đỡ, cũng có thể giảm bớt chính mình áp lực.

Ngay tại Lý Thắng nói xong, mấy ngàn con Độc Trùng theo bốn phương tám hướng bò qua đến, trong đó có độc Ngô Công, Cỏ Phúc Khuê, con bò cạp vân vân, để cho người nhìn đến tê cả da đầu.

Theo một cỗ mùi hôi thối truyền tới, thiếu chút nữa không có để cho Trầm Vạn Tam dám người tại chỗ nôn mửa.

Nhìn quanh quần ở dưới chân, không có phát động tấn công Độc Trùng, cái này vài tên chuẩn bị ra tay với Đường Nhạc người dự thi, bị dọa sợ đến hai chân như nhũn ra, mồ hôi ướt đầm áo quần, không dám nhúc nhích.

Mà Trầm Vạn Tam cổ giả bộ trấn định, run rẩy nguy đạo (nói): "Huynh đệ, mọi người đều là bằng hữu nha, không cần phải tới thật đi."

"Người nào đặc biệt sao với người là bằng hữu, muốn động Đường huynh, đánh trước bại huynh đệ chúng ta." Lý Thắng chút nào không nể mặt Trầm Vạn Tam, hắn là thứ gì, cũng muốn thành bằng hữu của mình, đối với cái này loại thừa dịp cháy nhà hôi của người, Lý Thắng xem thường nhất.

Nếu là Đường Tăng ở vào thời kỳ đỉnh phong, những người này tới khiêu chiến, muốn cướp đoạt lệnh bài, hắn Lý Thắng không có bất kỳ ý kiến, mà còn hắn cũng sẽ không giúp đỡ, nếu không sẽ phá hư trận đấu công bình công chính.

"Người đừng kích động, nếu không thì như vậy, đánh bại Đường Tăng sau đó , khiến cho bài chúng ta chia đều" Trầm Vạn Tam thử dò xét nói.

Thấy Lý Thắng không hề bị lay động, Trầm Vạn Tam hận đến cắn răng nghiêng lợi, trầm ngâm một hồi, tiếp tục nói: "Người thất, ta ba, đây là ta ranh giới cuối cùng."

Không có cách nào không đem hai người này cho đuổi, hắn căn bản không cách nào ra tay, trên đất những độc vật kia, đã đủ hắn chịu.

"Cút." Lý Thắng quát to.

"Thời gian ba cái hô hấp, không lẫn sẽ chết." Lưu Nhất Minh đưa ra ba ngón tay, uy hiếp nói.

"Tam ca, chúng ta làm sao bây giờ a "

"Nếu không thì theo chân bọn họ liều mạng, chính là làm, không muốn sợ!"

"

Mấy người tranh ầm ĩ không thôi, ý kiến không nhất trí, làm cho Trầm Vạn Tam nhất thời không quyết định chắc chắn được, hắn không cam lòng, cứ như vậy rút lui, chẳng phải là người khác nhạo báng.

Cái này còn không có động thủ đây, liền mặt mày xám xịt rồi đi, quả thực trên mặt không ánh sáng a.

"Im miệng." Tâm lý có chủ ý, Trầm Vạn Tam đạo (nói): "Chúng ta đi."

Nhấn nhất thời gió êm sóng lặng, lùi một bước trời cao biển rộng, hiện tại tình cảnh chỉ có thể đi trước rút lui, bất quá con giận này nhất định phải ra, hắn cũng dự định buổi tối sẽ xuất thủ.

Hắn tin tưởng, tối nay nhất định là cái không tầm thường đêm tối, Đường Tăng là một bánh ngọt, người mang mấy chục mai lệnh bài, trừ hắn, còn rất nhiều người mơ ước, chỉ bất quá đám bọn hắn đều tại bằng quan, người nào cũng không muốn đánh trận đấu mà thôi.

Mang xuống, chỉ có thể đối với (đúng) Đường Tăng có lợi, nói cách khác tối nay là bọn họ cơ hội cuối cùng.

Đến lúc đó, coi như Đường Tăng khôi phục hơn nửa linh lực, cặp kia quyền cũng khó địch bốn tay, khó mà chống đỡ được hơn mười người vây công.

Thấy Trầm Vạn Tam ở hèn mọn bật cười, tựa hồ nghĩ đến cái gì chủ ý xấu, cái này làm cho Đường Nhạc rất là khó chịu, nếu để cho hắn cứ như vậy rời đi, hẳn khẳng định sẽ còn tìm đến tìm phiền toái, ít nhất phải đoạn hắn cánh tay phải cánh tay trái, mới có thể làm cho hắn rời đi.

Ngược lại không phải là nói thật đoạn cánh tay hắn, mà là trước tiên đem hắn vùi tên người hầu đào thải ra khỏi cục, như vậy Trầm Vạn Tam thực lực đại giảm, cũng liền thiếu mấy phần uy hiếp.

"Chậm."

Trầm Vạn Tam đám người vừa mới chuyển thân đi ra mấy bước, liền bị Đường Nhạc gọi lại.

"Mẹ con chim, ngươi còn có chuyện gì, Lão Tử đều tha cho ngươi một mạng, ngươi đặc biệt sao vẫn không biết nếu là muốn chết nói một tiếng, Lão Tử tác thành ngươi." Trầm Vạn Tam không nhịn được nói.

Ba!

Lý Thắng không nói hai lời, trực tiếp một cái bước dài về phía trước, hung hăng tát hắn một cái tát, thanh thúy tiếng vang truyền khắp chu vi mấy chục thước.

Máu đỏ đầu bàn tay hiện lên Trầm Vạn Tam trên mặt, môi hắn tím bầm, sắc mặt tái xanh, có chút không nén được nội tâm lửa giận, ngược lại không phải là nói cái này bàn tay lại cỡ nào đau, mà là liên quan tới chính mình danh dự, bị đương chúng và bạt tai ai có thể chịu đựng được.

"Thế nào với Đường huynh nói chuyện đây, còn không mau nói xin lỗi." Lý Thắng quát lên.

"Ta đạo (nói) ngươi mã lực qua bích xin lỗi, ngươi nhục ta quá đáng." Trầm Vạn Tam lấy ra hắn tiện tay Tiên Khí, Liệt Sơn đao, tiếp tục nói: "Các anh em, nổi dóa."

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 266: Bị răn cấm miệng, hai người bị loại!

Hét lớn một tiếng, thấy không có người đáp lại chính mình, Trầm Vạn Tam liền vội vàng quay đầu, phát hiện mấy người kia chính nhất khuôn mặt kinh hoàng nhìn mình.

"Đều đặc biệt sao điếc sao, còn đứng ngây ở đó làm gì, mau ra tay a!" Trầm Vạn Tam mắng to.

"Tam ca, ngươi chân ngươi thượng "

Nghe vậy, Trầm Vạn Tam cúi đầu, phát hiện chẳng biết lúc nào, một cái Cổ Phúc Khuê dây đưa đến trên đùi hắn, chính đưa lưỡi rắn, nhìn đáng đáp tựa hồ là đang gây hắn với chính mình.

"Mẹ, chính là một cái con rắn nhỏ, cũng dám ra tay với ta" Trầm Vạn Tam khom người, nhanh chóng bắt đuôi rắn, muốn đem nó thu hạ đến, ai có thể từng dự đoán, kia Cổ Phúc Khuê tốc độ phản ứng, còn nhanh hơn hắn, cảm giác uy hiếp sau, lập tức triển khai công kích.

Cắn một cái ở Trầm Vạn Tam miệng, nọc độc ở trong khoảnh khắc thả ra, ngăn ngừa mấy hơi thời gian, miệng hắn trở nên đen nhánh, bắt đầu sưng to lên.

Thậm chí cảm thấy thân thể chột dạ, đầu não phạm choáng váng, chút nào không làm gì được.

Ở ngã xuống đất trong nháy mắt, Trầm Vạn Tam sử dụng tất cả vốn liếng, giết chết trong tay rắn độc, mà hắn nằm trên đất sau, thân thể bắt đầu điên cuồng co quắp.

Nhưng là ở mấy giây sau, chính hắn lại đứng lên, sắc mặt có chuyển biến tốt, chẳng qua là miệng còn có chút sưng to lên.

Đối với hắn cảnh giới này, giống nhau rắn độc cắn bản không trí mạng, coi như trúng độc, chỉ cần đem nọc độc xếp hàng ra ngoài thân thể liền có thể khỏi hẳn.

Chẳng qua là trúng độc đoạn thời gian đó, để cho hắn đau đến không muốn sống.

"Lợi hại, lợi hại!" Lý Thắng vỗ tay khen hay, trêu ghẹo nói: "Chính là không biết ngươi có thể giết được bao nhiêu con rắn độc."

Trầm Vạn Tam minh bạch, nếu là những độc vật này đoàn thể mà công chi, vậy hôm nay đám huynh đệ này cũng bao gồm hắn, chỉ sợ là phải đóng thay mặt ở đây.

Loại đau khổ này lãnh hội một lần đã đủ, hắn cũng không muốn lãnh hội lần thứ hai.

Là giành được thắng lợi, cũng không cần phải đem mệnh nhập vào.

Dưới mắt, hắn chỉ có thể nhận tưng, xấu hổ cười nói: "Hiểu lầm, đều là một cuộc hiểu lầm, ta chỉ là thấy bầu không khí khẩn trương, sống động thoáng cái bầu không khí mà thôi, nào dám ra tay với các ngươi."

"Đường huynh, ta là mới vừa rồi lời nói, xin lỗi ngươi, mong rằng ngươi đại nhân không chấp tiểu nhân, bỏ qua cho chúng ta đi." Người ở dưới mái hiên không cúi đầu không được, không chịu thua, thì phải bỏ ra thế thăm đại giới.

Bản nghĩ ra được xoát một lớp tồn tại cảm giác, trang một lớp bức, người nào từng dự đoán sẽ phát sinh cái này đương từ chuyện, nếu là Vạn Độc Tông hai người này không nhúng tay vào, nói không chừng bọn họ hiện tại đã sớm được như ý.

"Có thể." Đường Nhạc gật đầu nói.

"Thật ơ kìa, Đường huynh độ lượng lớn, để cho ta các loại (chờ) khâm phục a, nếu là không có chuyện gì, chúng ta liền rời đi trước." Trầm Vạn Tam chấp tay một cái, xoay người lần nữa.

"Muốn rời khỏi, giao ra hai quả lệnh bài, dưới gầm trời này nào có gần xong bức chạy, không trả giá một chút chuyện, ngươi nói là đi" nếu không phải hắn hiện tại thân thể suy yếu, đã sớm đối với người này động thủ, cần gì phải với hắn như thế nói nhảm

Hắn cướp người nào không được, thế nào cũng phải cướp chính mình lệnh bài, nếu thất bại, liền theo lý giao ra lệnh bài, Đường Nhạc một cái tất cả mọi người bọn họ lệnh bài, cũng đã rất không tồi.

Đối đãi địch nhân, Đường Nhạc chưa bao giờ hội nương tay.

Đám người này tại động thủ trước, nên nghĩ xong sau khi thất bại, phải gánh vác hậu quả.

Chỉ thấy Trầm Vạn Tam khoe miệng co giật thoáng cái, sắc mặt hiện lên vẻ tức giận, nhưng rất nhanh bị hắn ẩn tàng, trầm ngâm một hồi, hắn ngoài cười nhưng trong không cười đạo (nói): "Mọi người đều là bằng hữu nha, trước đều là đùa giỡn, hôm nay ngươi thả chúng ta một con ngựa, ngày sau tất gấp trăm lần trả lại, như thế nào "

"Tam ca nói đúng a!"

"Ta bảo đảm, sau này không bao giờ nữa trang bức!"

"Ý tứ ý tứ mà thôi, chúng ta căn bản không muốn cướp lệnh bài, chẳng qua là ngoài miệng nói một chút đây!"

Mấy người rồi rít cười nịnh, hy vọng Đường Nhạc không nên làm khó bọn họ.

Đáp lại bọn họ, là một hồi trầm mặc.

Tình cảnh lại lần nữa lúng túng, Trầm Vạn Tam thu hồi nụ cười, mặt không chút thay đổi nói: "Chuyện này, thật không có lại chừa chỗ thương lượng sao "

"Hai quả lệnh bài, thiếu một mai cũng không được, ngươi còn có 10 giây thời gian cân nhắc." Đường Nhạc lãnh đạm nói.

Bất đắc dĩ thán một tiếng, Trầm Vạn Tam hướng về phía mấy người cùng lớp, ra lệnh: "Các ngươi cũng nghe đến, không lấy ra hai quả lệnh bài, sẽ không để cho chúng ta đi, cho nên các ngươi thương lượng một chút, lấy ra hai quả lệnh bài đi."

Lời này vừa nói ra, bốn người nhất thời không làm, lên tiếng phản nản nói: "Tam ca, ngươi cũng quá không trọng nghĩa, phải biết nhưng là ngươi đưa ra muốn đánh cướp Đường Tăng lệnh bài, bây giờ sẩy tay, lại muốn mấy người chúng ta lấy ra lệnh bài, đây không khỏi có chút quá phận đi."

"Đúng vậy, có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia, đây chính là ngươi đối với ta nói, xảy ra như vậy chuyện, người nào cũng không muốn, quả thực không được, liền rút thăm đi, nếu là rút được chúng ta, chúng ta cũng bất cứ ý kiến gì."

"Mất đi lệnh bài, liên ý nghĩa bị loại bỏ, mọi người cùng tiến tới, đi đến bây giờ, cũng không dễ dàng, người nào cũng không muốn bị loại bỏ, không thể người một câu nói, liên đề cho chúng ta buông tha tư cách."

Nghe được những lời này, làm cho Trầm Vạn Tam nội tâm xúc cảm rất lớn, chính mình làm như thế, quả thật không quá thỏa đáng, hắn cũng không phải kia người vô tình vô nghĩa, ban đầu đã nói cùng chung hoạn nạn, hiện tại lại vì lợi ích một người, muốn vứt bỏ hai gã huynh đệ.

"Thật xin lỗi, các anh em, là ta không có cân nhắc đến các người cảm thụ." Hít thở sâu một hơi, Trầm Vạn Tam trên mặt đất kiếm năm mảnh lá cây, đề nghị: "Ngũ Phiến Diệp Tử, lớn nhỏ không đều, rút được nhỏ nhất hai vị kia, liên tự giác rời đi đi."

"Chỉ có thể như thế!"

Ý kiến nhất trí sau, năm người lưng đầu lưng, cùng lúc đó, Trầm Vạn Tam đem trong tay lá cây đánh loạn thứ tự, ngay cả hắn cũng không biết cái nào đại, cái kia tiểu, hết thấy đều bằng thiên ý.

Mọi người ôm khăn trương tâm tình rút ra xong, ở công bố một sát na kia, Trầm Vạn Tam lên tiếng nói: "Đều xác định rõ sao, mọi người nếu là nghĩ đến trong tay lá cây tiểu, có thể lẫn nhau thay đổi."

Nói như vậy, cũng là vì bảo đảm công bình công chính, miễn ra được kết quả, bọn họ hội cho là mình từ trong cản trở, cố ý ăn gian hãm hại hắn môn.

"Ta không thành vấn đề."

"Tán thành."

"Tam ca, cái kia, ta nghĩ đổi với người xuống."

Trầm Vạn Tam gạt đầu một cái, hai tay của hắn thả ở sau lưng, cầm trong tay lá cây đưa cho người kia, đồng thời, nhận lấy trong tay người kia lá cây.

Làm xong hết thấy các thứ này sau, năm người xoay người, mặt đối mặt, lẫn nhau nhìn thẳng đối phương.

"Ai, xui xẻo."

"Thiên ý như thế a."

Tỷ thí một phen sau, hai gã vóc người so với gầy, dáng người tương đối cao nam tử thở dài một hơi, đào thái là bọn hắn hai.

Giao ra lệnh bài sau, hai người muốn muốn rời đi, ở tại bọn hắn lúc đi, Trầm Vạn Tam cho bọn hắn ôm một cái, cũng hứa hẹn hội vì bọn họ báo thù, nhất định phải đem Đường Tăng đào thái.

Đương nhiên, những lời này trừ bọn họ, cũng không có khiến người khác nghe được.

"Lý huynh, Lưu huynh cái này hai quả lệnh bài là các người, nếu không phải là các người mới vừa rồi trượng nghĩa ra tay, chỉ sợ tại hạ sẽ bị cướp hết sạch." Đường Nhạc cười khổ nói.

"Đường huynh khiêm tốn." Hai người cũng không có khác người, nhận lấy lệnh bài.

Sắc trời dần dần âm đạm, hoàng hôn tới, Đường Nhạc với Lý Thắng hai người phiếm vài câu, lại cùng Lý Thừa Phong rời đi, trong thời gian này Lý Thắng biểu thị nghĩ (muốn) bảo vệ Đường Nhạc một hồi, lo lắng người khác sẽ tiếp tục ra tay.

Đường Nhạc biết rõ Lý Thắng từ hảo ý, nhưng vẫn là cự tuyệt hắn.

Tối nay chú định sẽ không bình thường, hắn cũng không muốn đem Lý Thắng hai người dụ dỗ.

Rời đi u ám ao đầm, Đường Nhạc hướng về phía phía bắc chậm rãi đi, nơi đó chịu phá hoại tiểu, cây cối rậm rạp, tránh ở trong đó, sẽ không để cho người tùy tiện phát hiện.

Trọng yếu nhất là gặp phải địch nhân, Đường Nhạc cũng có thể bằng vào địa hình ưu thế, dễ dàng vứt bỏ bọn họ.

Muốn đạt được lệnh bài, theo chân bọn họ liều mạng thì không được, chỉ có thể lựa chọn đánh phục kích chiến.

"Khôi phục thực lực mấy thành" Lý Thừa Phong dò hỏi.

"Hai thành đi." Đường Nhạc cũng không có giấu giếm.

"Trước lúc trời tối, người liên không nên ra tay, người trước đợi ở chỗ này, ta đi phụ cận điều tra một phen, nhìn một chút có hay không thích hợp mục tiêu." Đi tới một nơi tương đối địa phương ẩn nấp, thấy bốn phía không người, Lý Thừa Phong cười nói.

"Cẩn thận một chút."

"Yên tâm đi "

Chờ Lý Thừa Phong thân ảnh biến mất tại chính mình tầm mắt sau đó, Đường Nhạc rất nghe lời không có chạy loạn, thân thể của hắn nhảy một cái, nhảy đến to trên cây đại thụ khô, mắt nhìn xuống phía dưới.

Khăng định không có gặp nguy hiểm sau, hắn mới từ hệ thống thương khó lấy ra theo Hoa Thanh Vân nơi đó giành được ba cái vật phẩm

Không biết vì sao, luôn cảm giác mình làm như thế, có chút không đạo đức, vật này dù sao cũng là Hoa Thanh Vân, nhìn đáng đáp trả hờ dỗi với hắn còn rất trọng yếu, chính mình bá đạo như vậy giành được, trả hờ có chút quá gì đó.

Tâm lý có chút gây khó dễ.

Đang đánh mở trước, Đường Nhạc quyết định nhìn xong nội dung sau, đem cái này ba cái vật phẩm vật quy nguyên chủ, trả lại cho Hoa Thanh Vân, lúc trước làm như vậy, chính là không đúng, hắn xác thực quá xung động một ít.

Tiên Thuật cảm dỗ quá lớn, coi như là hắn, cũng khó mà chống cự, thậm chí trong đầu xuất hiện giết người cướp của ý nghĩ.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by ↔ , xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim đầu đề converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267: Phát hiện bí mật, tuyệt khí nghịch khoảng không!

Thiên cấp thượng phẩm - Huyết Long Ngâm!

Xem lên trước mặt mấy cái dễ thấy chữ to, Đường Nhạc cố nén nội tâm kích động, trước lật xem màu đỏ quyền trục, đem Huyết Long Ngâm nội dung hoàn toàn trí nhớ trong đầu, lấy hắn hiện tại đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, chỉ dùng thời gian một chun trà, liền khắc trong tâm khảm.

Nếu muốn luyện thành Huyết Long Ngâm, trừ bản thân thiên phú, còn muốn có hậu thiên cố gắng.

Cái thế giới này chưa bao giờ thiếu thiên tài, nhưng được bao nhiêu thiên tài đi tới cuối cùng, thành là cường giả chân chính.

"Xem ra này Hoa Thanh Vân thật là Huyết Sát Tông Nhân!" Đang cùng hắn giao chiến trong lúc, Đường Nhạc loáng thoáng nghe đến phía dưới mọi người đàm luận, thẳng thắn nói, đây là hắn lần đầu tiên nghe được Huyết Sát Tông ba chữ.

Nghe tên đã cảm thấy cái này tông môn rất điều đáng về!

Huyết Long Ngâm thâm ảo vô cùng, Đường Nhạc không có nắm chắc trong thời gian ngắn đem luyện thành, thời gian một tháng, có thể tu luyện tới chút thành tựu cũng không tệ.

Đăng cấp càng cao Linh Quyết, tu luyện càng khó khăn, cũng tỷ như hắn bán thần cấp Linh Quyết Lục Đạo Kiền Khôn Kinh, tu luyện mấy tháng, mới bất quá tiếp xúc được chút thành tựu ngưỡng cửa mà thôi.

Nếu là hắn tu luyện tới Đại Thành, mới vừa rồi chiến thắng chính là hắn, mà không phải với Hoa Thanh Vân liều mạng lưỡng bại câu thương, miễn cưỡng chiến ngang tay.

Thu hồi Huyết Long Ngâm, Đường Nhạc mở ra cái kia tinh xảo cái hộp nhỏ, ngay tại hắn cho là bên trong có cái gì cao cấp Tiên Đan lúc, sau khi mở ra, nhất thời để cho hắn vô cùng thất vọng.

Chẳng qua là một khối tầm thường băng hiệu.

Hoa Thanh Vân nắm băng hiệu lại trở thành bảo bối, cũng không biết hắn nghĩ như thế nào.

Ở lấy ra lệnh bài trước, Đường Nhạc còn cảnh giác dùng cái mũi ngửi ngửi, để tránh lệnh bài kia có độc, vạn nhất trong bất hạnh chiêu, kia có thể như thế nào cho phải.

Trọng yếu nhất là hắn không cảm ứng được Ngộ Không khí tức, nhìn dáng dấp Ngộ Không đã đi xa, cũng không có một mực âm thầm bảo vệ hắn.

Xác nhận không thành vấn đề sau, Đường Nhạc dùng ngón tay nhỏ nhẹ chạm thử lệnh bài, vẻ này lạnh như băng xúc cảm, cho hắn biết, này lệnh bài tuyệt không phải bình thường Thiết Bài.

Tựa hồ là dùng ngàn năm lạnh sắt chế tạo.

Vuốt vuốt trong tay lệnh bài, Đường Nhạc phát hiện chính diện chạm trở hai chữ to "La Sát "

Không hiểu nổi lệnh bài kia có ích lợi gì, nghiên cứu một lát sau, Đường Nhạc lại trả về, sau đó thu được hệ thống trong kho hàng.

Trần đầy mong đợi tâm tình, vỗ vỗ dính đầy tro bụi cuộn da dê.

"Khúc khúc" tro bụi sặc Đường Nhạc trong lỗ mũi, để cho hắn một trận thanh khụ, không khỏi phàn nàn nói: "Cái này cuộn da dê là kia treo bối, phía trên tro bụi suýt nữa không đem ta cho sặc chết, lau!"

Trong cuộn da dê mặt bao quanh một quyển mỏng mềm sách, chẳng qua là phía trên không có bất kỳ chữ, vượt qua mấy tờ, vẫn không có chữ, giống như là Vô Tự Thiên Thư.

"Mẹ, ai đây có thể xem hiểu, thảo!" Không hề nghĩ ngợi, Đường Nhạc trực tiếp ném ra, cao hứng hất nửa ngày, còn tưởng rằng là trong truyền thuyết Tiên Thuật đây.

Bây giờ nhìn lại, chỉ có thể nói tự mình nghĩ nhiều!

"Ừ"

Thấy không có chữ sách hoàn chỉnh rơi xuống đất, Đường Nhạc đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng.

Theo lý thuyết, hắn mới vừa rồi ném ra trong nháy mắt, bởi vì giận dữ, cho nên vận dụng linh lực, mặc dù nhỏ nhất không đáng kể, nhưng cổ lực lượng kia đem một quyển sách chấn vỡ không thành vấn đề.

Nhưng bây giờ quyển sách này lại không phát hiện chút tổn hao nào, quả thực kỳ quái.

Ngay tại Đường Nhạc chuẩn bị nhảy xuống kiểm sách thời điểm, một đạo đòn dập tiếng bước chân truyền vào hắn trong tai, đồng thời mang người to tiếng thở.

Trong vòng mấy cái hít thở sau đó, phát hiện người tới là Lý Thừa Phong, Đường Nhạc mới thở phào một cái.

"Lý huynh, xảy ra chuyện gì, người thế nào làm thành như vậy" Đường Nhạc mắt nhìn xuống phía dưới, nhìn Lý Thừa Phong sắc mặt có chút tái nhợt, khóe môi nhếch lên vết máu, trên người áo quần rách tả tơi, nhìn cực kỳ chật vật.

Cái này mới rời khỏi thời gian bao lâu, Lý Thừa Phong làm sao lại biến thành như vậy, xem ra giống như là đi qua một hồi tiểu hình chiến dịch.

Theo nguồn thanh âm, Lý Thừa Phong ngẩng đầu nhìn Đường Nhạc, thở hổn hển nói: "Khỏi phải nói, ta rồi đi nơi này sau, phát hiện một cái mục tiêu, ngay tại ta đánh bại hắn, muốn lấy đi lệnh bài lúc, kết quả xuất hiện một đám người, trong đó còn có một danh Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả."

"Ta anh mình một đời, lại bị trúng bọn họ bẫy rập, thật là thất sách a!" Lý Thừa Phong hối hận đạo (nói).

"Cho người trưởng lớn lên trí nhớ cũng tốt, người chính là quá nhớ thắng, không đúng vậy sẽ không rơi vào kết cục như thế." Trêu ghẹo một tiếng, Đường Nhạc tiếp tục nói: "Nói một chút đi, thế nào trốn ra được."

"Mẹ hắn, nói một chút chuyện này, ta liền tức lên, vốn là ta thì không muốn thoát được, nếu đám kia Quy Tôn đưa tới cửa, kia ta chỉ muốn đem bọn họ toàn giải quyết, tình ta khắp nơi tìm lung tung, mới đầu giao chiến, ta một người một mình đấu bọn họ mười mấy người, tuy nói ta không cách nào thủ thắng, nhưng bọn hắn cũng chiếm không tiện nghi gì, có thể sau đó lại tới hai người, trực tiếp lựa chọn đánh lén, vỗ trúng ta sau lưng, ở ta phản kích lúc, lại bị tên kia Huyền Tiên cảnh hậu kỳ cường giả đánh trúng trong ngực, bắt đắc dĩ, ta chỉ có thể thi triển Huyền Ảnh Cửu Biến chạy trốn rồi."

"Cũng may ta chạy nhanh, bọn họ không có đuổi kịp ta, nếu không người liền không thấy được ta." Lý Thừa Phong ừm khuất nói.

"Ta người đều bị thương, nếu là lại gặp cường địch, chỉ sợ không cách nào đối phó, xem ra chỉ có thể trốn trước tránh đánh, ở đây đã không an toàn, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ đưa tới, chúng ta vẫn là lại tìm chỗ dung thân đi." Đường Nhạc trầm ngâm một hồi, đề nghị.

Nghe vậy, Lý Thừa Phong gật đầu một cái, bị đám người kia đánh cho thành như vậy, để cho trong lòng của hắn rất khó chịu, hận không được lập tức quay trở lại, tái chiến một lần, vốn lấy hiện tại hắn, đi vậy là chịu chết, đại trưởng phu có thể co dãn, trước tránh một hồi lại coi là cái gì.

Đánh lén này thù, hắn nhất định phải gấp trăm lần trả lại cho người kia.

"Ồ, vậy làm sao có quyển sách a." Lý Thừa Phong vừa cúi đầu, phát hiện xa xa có một quyển sách, đến gần xem, trong sách lại không hề có một chữ,

ôm lòng hiếu kỳ, hần khom người chuẩn bị đi kiểm

Thấy vậy, Đường Nhạc vội vàng hô: "Đây là ta sách, người đặc biệt sao trên tay có máu, đừng cho ta loạn độn."

"Người cái này bởi vì sao hẹp hòi như vậy, cho ta xem nhìn một cái có thể chết a." Lý Thừa Phong cũng không để ý tới nữa Đường Nhạc, khư khư cố chấp, đem sách tóm vào trong tay.

Đường Nhạc nhất thời gấp, vội vàng từ trên cây nhảy xuống, nếu là Lý Thừa Phong hủy hần sách, thế nào cũng phải liều mạng với hần không thể.

"Người đại gia, đem sách cho ta." Đường Nhạc tức giận nói.

Không có chữ trong sách mặt dính Lý Thừa Phong máu tươi, một màn kinh người xảy ra, rậm rạp chẳng chịt chữ nhỏ ở trong sách đột nhiên hiện lên, một đạo (nói) ánh sáng màu vàng phóng lên cao.

"Ngọa tào, cái này tình huống gì" hai người xảy ra tranh chấp, vừa muốn chuẩn bị động thủ cướp đoạt sách này, liền gặp được tình cảnh trước mắt.

Ở Lý Thừa Phong trợn mắt hốc mồm lúc, Đường Nhạc đoạt lấy, xem sách thượng rõ ràng chữ, Đường Nhạc một vui mừng như điên, cũng không còn cách nào trong sự ngọt ngào tâm hưng phấn.

"Tam Trọng Linh Giới, quả nhiên là Tam Trọng Linh Giới." Lật tới cuối cùng, Đường Nhạc có chút thất vọng, tiên thuật này quả nhiên là không hoàn chỉnh, nhìn đáng đáp còn có lượng nặng, hần đạt được chẳng qua là Đệ Nhất Trọng.

Tam Trọng Linh Giới Đệ Nhất Trọng - tuyệt khí nghịch khoảng không!

Lúc trước Hoa Thanh Vân thi triển chính là cái này một chiêu, hạn chế Tu Tiên Giả tốc độ di động với hấp thu ngoại giới linh lực tốc độ, nó phạm vi theo người thi thuật tu vi tăng thêm mà tăng thêm!

Vạn vạn không nghĩ tới, cái này không có chữ sách lại muốn dùng máu tươi mới có thể kích hoạt, nếu không phải Lý Thừa Phong đem máu tươi văng đến trong sách, hần trong thời gian ngắn, là phát hiện không bí mật trong đó mật.

Nhắc tới, hần còn có cảm ơn Lý Thừa Phong.

"Này, người làm gì vậy cười bỉ ổi như vậy, không phải là điên đi!" Lý Thừa Phong sờ cái đầu, mặt đầy mê muội.

Cầu phiếu đề cử, !

P/s: Convert by ๖Cao ๖ ↔ ๖Tiến ๖, xin vote 9-10 điểm cuối chương, đề cử và tặng kim cương để converter có thêm động lực làm việc

Bạn đang đọc truyện *Đại Thoại Tây Du Chi Siêu Cấp Đường Tăng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.